I 24923

2022

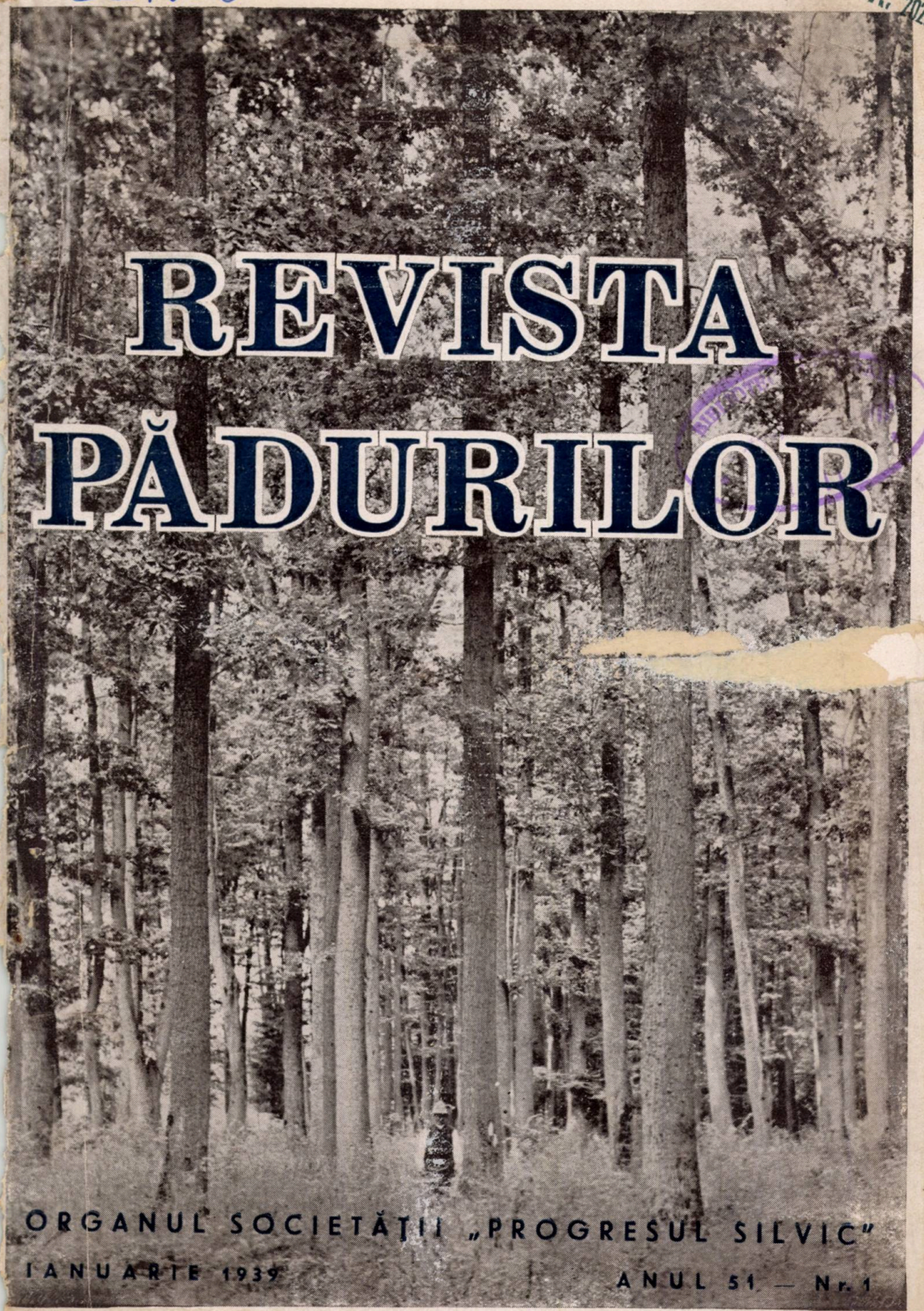

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

IANUARIE 1939 ANUL 51 — Nr. 1

890

IUL 2008

IAN 2014

REVISTA PĂDURILOR
PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 1 IANUARIE, 1939

SUMARUL:

Studii:
Tr. Heroiu: Anul forestier 1938 — — — — — — — — — — — — 1

Comentarii—Insemnări:
Ilie C. Demetrescu: O lipsă sistematică a răriturilor în România — — — 22
V V. Vasiliu: Industria țărănească a lemnului — — — — — — — — 30
T. H. Crivăț: Inlocuirea lemnului de foc? — — — — — — — — 39
Otto Witting: Dreptul armelor în Germania — — — — — — — — 44

Referate:
N. Ghelmeziu: Actualități din tehnologia lemnului — — — — — — — 47

Problemele zilei:
Conversiunea crângurilor
Schorscher: Conversiuni — — — — — — — — — — — — — 55
M. Petcuț: Conversiunea pădurilor dela codru la crâng — — — — — 60
V. P. Negulescu: Conversiunea crângurilor în codru — — — — — — 63
I. Florescu: Problema conversiunilor — — — — — — — — — — 71
I. Moldovan-junior: Conversiunea crângurilor — — — — — — — — 74
Miron Gheorghiu: Conversiunea crângurilor — — — — — — — — 78
Emil Bondescu: Un aspect interesant al conversiunii — — — — — — 79
Marin Rădulescu: Conversiunea crângurilor de șleau în codru — — — 81

Cronica (pag. 84) — *Cărți* (p. 111) — *Reviste* (p. 114) — *Informații* (p. 123) — *Societatea „Progresul Silvic"* (p. 124) — *Publicații* (p. 129).

SOMMAIRE:

Etudes:
L'année forestière 1938 . Tr. Heroiu

Commentaires:
Un défaut fréquent des éclaircies en Roumanie Ilie C. Dem.
L'industrie paysanne du bois . . . . . V. V. Vasiliu
Faut-il remplacer le bois dans le chauffage? . T. H. Crivăț
Le port des armes de chasse en Allemagne . Otto Witting

Rapports:
Actualités dans la technologie du bois . . . N. Ghelmeziu

Problèmes à l'ordre du jour:
La conversion des taillis en futaie.

Cronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Société „Progresul Silvic" — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:
Das Forstjahr 1938 . . Tr. Heroiu

Mitteilungen:
Eine gewöhnliche Unzulänglichkeit der Durchforstungen in Rumänien . . . . . Ilie C. Dem.
Hausholzindustrie . . V. V. Vasiliu
Soll man das Brennholz ersetzen? . . . . . T. H. Crivăț
Das Benützen der Jagdwaffen in Deutschland Otto Witting
Zeitliche holztechnologische Fragen . . . N. Ghelmeziu

Tagesfragen:
Umwandlung des Niederwaldes

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 1/1939.

S T U D I I

ANUL FORESTIER 1938

de TR. HEROIU

Un sfârșit de an a provocat și va provoca întotdeauna o verificare a activității și un bilanț al rezultatelor. Este așa de firească această examinare a trecutului, pentru orientare și priviri în viitor, încât o găsim — sub forme și conținuturi diverse — în concepția celui mai modest gospodar, ca și în practica celei mai mari așezări publice sau private.

Modul cum se culeg datele și se înfățișează bilanțul a diferit și va diferi, poate, întotdeauna. Ceea ce va rămâne însă constant este grija și datoria privirii retrospective și a verificării.

Când gospodarul izolat sau întreprinderea și-a propus la început de an un program de lucru, prevăzând, pe cât a putut, toate mijloacele și piedicile, examinarea activității este operă mai ușoară, deoarece se vor compara evenimentele și rezultatele scontate cu cele obținute în realitate.

Pentru cazul nostru, când activitatea forestieră se desfășoară pe atâtea planuri câte instituțiuni sunt, când ansamblul lor — datorit stadiului actual de desvoltare și prefacerilor — nu a ajuns, poate, la forma cea mai unitară și armonioasă și când, mai ales, intervin din afară, în ogorul lor, imixtiuni supărătoare, opera privirii retrospective și verificării devine mai grea, iar valoarea ei mai discutabilă.

Pentru a ne înlesni calea și a greși mai puțin vom adopta metoda modestului gospodar, care, în general, fiind și de cel mai bun simț, procedează, întrebându-se: „ce mi-am propus și ce-am obținut"?

Pe cât este metoda de simplă, pe atât este însă de anevoioasă punerea ei în aplicare în cazul nostru, de oarece: planurile de desfășurarea muncii nu s'au alcătuit și nu le găsim în

39797

acelaș loc; în cursul anului au survenit modificări în sens pozitiv sau negativ ori tendințe antagoniste, ce nu se pot prinde; unele efecte scapă putinții de a fi prinse în cifre; chiar cele ce se pot măsura numeric nu au putut fi încă precizate sau precizate fiind, nu se desprind cu înlesnire din acte, etc.

Cu riscul de a fi incompleți sau chiar cu acela de a oferi cititorului date pe cari le-ar găsi și în unele dări de seamă, ne vom lua curajul de a pătrunde prin culuoarele diverselor noastre instituții, spre a închega anul forestier 1938 din tot ceea ce laborioasa lor activitate a putut sau nu, să însemne un pas înainte pe răbojul timpului, spre culmi mai senine pentru pădurea românească și pentru slujitorii ei.

LUMINI DIRECTOARE

A înfățișa pe rând, pentru fiecare din instituțiile forestiere programul de lucru pe anul expirat nu este de resortul și nici în puterea acestui articol.

A vedea însă care au fost liniile mari ce au călăuzit sau cel puțin au stat în buna intenție a conducerii destinelor țării și frânelor forestiere este de un deosebit interes.

Anului 1938 i-a fost dat să trăiască dela început sub un regim nou politic, acela al unirii tuturor forțelor cu înlăturarea luptelor de partid și a politicianismului, care începuse a paraliza diversele sectoare de activitate publică și particulară.

Pădurile, care au suferit așa de mult din cauza demagogiei politice, au putut vedea în anul 1938 o liniște și o grijă bine accentuată.

Spre a nu mai insista asupra așa numitei „politică forestieră", vom arăta pe scurt, care au fost gândurile marilor conducători ai țării și șefilor instituțiilor noastre forestiere, privitoare la păduri:

In pastorala sa, cu ocazia începutului Primăverii (9 Martie), I. P. S. S. Dr. Miron Cristea, Patriarhul României și Președintele Cons. de Miniștri, a îndemnat populația țării să cruțe pădurile ce au mai scăpat de urgia securii și să planteze arbori de pădure pe râpi, coaste și nisipuri, sfătuind-o să ceară îndrumarea necesară dela specialistul, care se află în mijlocul lor, inginerul silvic.

In discursul său de instalare la Ministerul de Agricultură și Do-

menii, în calitatea sa de preşedinte al Consiliului Superior al Agriculturii, cum şi în alte calităţi şi împrejurări, D-l Prof Gh. Ionescu-Siseşti, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, a înfăţişat, ca nimeni altul până aci, tragedia pădurilor ţării, hotărînd să pună capăt cu sacrificarea acestui patrimoniu public, ferindu-l de orice expropriere în plus, de pericolul păşunatului, prin desfiinţare, şi lucrând pozitiv pentru mărirea lui prin cultură raţională, plantaţiuni pe terenuri degradate, creiare de perdele de protecţie şi cumpărare de păduri şi în mod indirect prin îmbunătăţirea izlazurilor şi desvoltarea culturii plantelor furajere.

La una din consfătuirile săptămânale cu directorii ministerului (3.XI.938) d-l Ministru G. Ionescu-Siseşti a declarat pădurea drept: „ocrotitoare permanentă a unor regiuni din punct de vedere geografic, binefacere a ţării şi neamului, rezerva ei de frumos şi bogăţie", precizând în cuvinte vibrante că „regiunile desgolite de acest dar al Naturii dau impresia unui sfârşit de lume şi de civilizaţie".

De altfel, în calitatea sa de profesor, d-l Ministru G. Ionescu-Siseşti, şi în alte rânduri, ca exponent al agriculturii, a lansat formula cunoscută: „Pădurea este scutul agriculturii".

Cu prilejul desbaterilor sesiunii II-a a Consiliului Superior al Agriculturii, d-l Prof. M. Drăcea secretar general al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, din primele zile ale lunii Martie a anunţat ca principii fundamentale de economie forestieră: liniştea pădurii la hotarele sale, pentru a se termina desmembrarea organismului unitar ce este şi trebue să fie pădurea; liniştea internă a pădurii, pentru a-şi recăpăta forţa ei de producţie şi pentru a-şi reface stocul de capital lemnos epuizat; închiderea ermetică a pădurii contra păşunatului, atât pentru salvarea ei cât şi pentru desvoltarea intensivă a culturii raţionale agricole şi a creşterii vitelor; creiarea unui aparat de comandă unică, pentru producţia forestieră şi valorificarea produselor (industria şi comerţul) care constitue un organism unitar — economa forestieră — şi în sfârşit organizarea învăţământului silvic şi cercetărilor ştiinţifice.

Tot cu prilejul acelei sesiuni, d-l C. Horia Lazăr, directorul Regimului Silvic, a formulat nevoile imediate ale pădurilor: ridicarea lor în plan, amenajarea şi oprirea fărămiţării, subliniind şi nevoia unei statistici corecte.

D-l Dem. Grozescu, directorul Ameliorărilor şi P. A. S. a formulat principiul continuităţii în materie de restaurare a terenurilor degradate; iar

D-l I. Comaniciu, în calitate de preşedinte al Consiliului Technic, a accentuat principiul intangibilităţii domeniului forestier.

La instalarea sa, ca Administrator al C.A.P.S.-ului, D-l At. C. Nedelcovici (28 Februarie), a trasat ca linie directoare, adâncirea activităţii forestiere pe sectoarele ei tehnic, comercial, social şi profesional: ridicarea producţiei forestiere pe baze ştiinţifice; valorificarea raţională a produselor pădurii printr'o mai bună comercializare, ame-

lioránd mijloacele de transport şi modernizând fabricile; îndrumarea şi spijinirea populaţiei dela sate, folosind-o în lucrările pădurii şi în fabrici şi aprovizionând-o cu materialul necesar, observând în deosebi atelierele micilor industriaşi; sprijinirea cooperativelor şi mai ales a cooperativelor de muncă etc.

Cam acestea sunt luminile sub care s'a anunţat a trăi pădurea pe anul 1938.

Liniile permanente, programatice şi de doctrină, stau la dispoziţia oricui, înscrise fiind, ca ţeluri finale, în legile de înfiinţare sau organizare a instituţiunilor forestiere cum şi în regulamentele lor de aplicare sau de serviciu.

INFĂPTUIRI CONCRETE

Deşi o delimitare absolut rigidă a realizărilor este imposibil de făcut, deoarece multe din faptele demne de semnalat sunt opera sprijinului reciproc ce şi-au dat instituţiile noastre forestiere, totuşi, vom semnala, în cele ce urmează, realizările de ordin tehnic, economic, social şi juridic, ce au încununat anul 1938, spicuind din rapoartele sau dările de seamă obişnuite încheerii anului *).

Consiliul tehnic.

Forul nostru superior, a lucrat cu asiduitate şi tăcere — ca totdeauna dealtfel — la îndrumarea tehnicei, culturii şi economiei pădurilor, veghind cu tenacitate la respectul legilor şi doctrinei silvice.

Nefiind încă în uzul său publicarea dărilor de seamă a activităţii, numai cine a răsfoit dosarele a putut să vadă cât de laborioasă şi fructuoasă e activitatea acestui organ — numit pe nedrept numai „consultativ" al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

In anul expirat, Consiliul Tehnic a dat 697 avize şi 234 încheieri, privind o soartă mai bună a pădurilor ţării.

---

*) Datele şi informaţiile cuprinse aci le datorim D-lor Ing. consilivici: Gh. Năstăsescu, Preşedintele Consiliului Tehnic al Pădurilor, At. G. Nedelcovici, Administratorul Casei Pădurilor Statului, C. Horia Lazăr, directorul Regimului Silvic, Dem. Grozescu, directorul Ameliorărilor şi P. A. S.; V. N. Stinghe, decanul Facultăţii de Silvicultură şi directorul I.C.E.F.-ului., şi G. Minescu dela Institutul Naţional al Coop. cari mi le-au pus la dispoziţie cu toată bunăvoinţa.

In materie de legiferare silvică, Consiliul şi-a dat contribuţia sa preţioasă la proectul de lege al circulaţiei materialului lemnos şi s'a străduit să găsească soluţiuni înţelepte pentru o viitoare legiferare, în chestiunea atât de delicată a opririi pe cale administrativă a exploatărilor şi a continuităţii în materie de exploatare a suprafeţelor mici de pădure.

Oridecâteori a fost nevoie, Consiliul Tehnic — poate spre surpriza multora care îl gratulează cu „imobilitatea" — a făcut descinderi la faţa locului, spre a se edifica perfect de starea reală a lucrurilor şi a ţine contact cu realităţile pădurii.

Consiliul Tehnic a avut la conducerea sa, în anul 1938, până la 1 Septembrie, pe d-l Consilier silvic Ioan Comaniciu, un pasionat luptător pentru cauza pădurilor, care, prin retragerea la pensie, a lăsat scaunul său unui alt iubitor şi cunoscător al nevoilor pădurii, d-lui consilier silvic Gh. Năstăsescu.

Casa Pădurilor Statului (C.A.P.S.).

O gospodărie înţeleaptă cere în primul rând să se cunoască precis ceea ce se gospodăreşte şi să aibă, întocmite la zi, planurile de exploatare. In ştergerea treptată a punctului negru ce-l are încă gospodărirea patrimoniului forestier al Statului, în anul expirat s'au executat pe teren lucrări de ridicare în plan pentru circa 30.000 ha, definitivându-se la birou planuri ridicate anul trecut în suprafaţă de 18.000 ha. Pentru accelerare, s'a întrebuinţat şi metoda antreprizei, dându-se spre ridicare suprafaţa de 71.000 ha, din care s'a terminat deja pe teren lucrări pentru 30.000 ha.

In ce priveşte amenajarea pădurilor, s'au cules pe teren datele pentru 186.868 ha, continuând la birou lucrările necesare.

Din patrimoniul pădurilor Statului s'a pierdut în 1938 o suprafaţă de circa 20.000 ha care a trecut în gospodăria mânăstirilor şi a adăogat, prin cumpărare, o suprafaţă de circa 400 ha.

S'au construit 60 km de cale ferată îngustă, s'au executat terasamente pentru alţi 35 km şi s'au refăcut 78 km.

In ce priveşte clădirile, a căror construcţie din nou sau renovare este o arzătoare nevoie şi o permanentă dorinţă atât a conducerii cât şi a şefilor de ocoale, s'au putut începe şi termina câteva construcţii de reşedinţe şi cantoane în cuprinsul Direcţiilor: Iaşi, Bacău, Constanţa, Bucureşti, Piteşti şi Lugoj.

Campania vie şi susţinută, pornită încă din 1924, pentru o mai bună cultură a pădurilor, a putut înregistra în cursul anului expirat următoarele cifre: 18.700 ha împăduriri artificiale pe suprafeţele tăiate ras, completări, înnobilări de masive şi refaceri de arborete degradate; 21.300 ha îngijiri de arborete tinere, degajări de semeniţişuri, etc.; 43.500 ha curăţiri şi rărituri; 1.050 ha culturi de pepinieră (semănături

noui, repicaje, întreţineri etc. cu o producţie de 116.000.000 puieţi apţi pentru plantat ; 98.000 kg recoltări de seminţe diverse şi 4.850 hl ghindă.

La capitolul culturii raţionale a pădurilor se menţionează străduinţa indirectă a C.A.P.S.-ului, pentru ameliorarea golurilor de munţi în vederea sporirii capacităţii lor de producţie şi apărarea pădurilor de pericolul păşunatului. S'au executat în acest scop, în anul expirat, lucrări de distrugerea jneapănului, ienuperului, înierbări artificiale, fixări de râpi, drenaje, adăpători, stâni, etc.

Contribuind la opera începută tot de C.A.P.S. pentru desvoltarea „conştiinţei forestiere", prin mijlocul „serbării arborilor" a pus, gratuit, la dispoziţia Prefecturilor, Străjii Ţării şi Comandamentului premilitar circa 6.000.000 puieţi. Pentru încurajarea plantaţiunilor, a acordat de asemenea gratuit, la diverse instituţiuni şi particulari 14.000.000 puieţi şi 35.000 kg seminţe de diverse specii.

Valorificarea pădurilor C.A.P.S. a cunoscut în anul expirat o foarte activă campanie. S'a desfăcut aproape integral materialele restante la 1 Aprilie 1938, iar posibilităţile pe 1938/39 sunt în majoritate exploatate şi valorificate.

Aprovizionarea autorităţilor a necesitat 41.500 vagoane lemn de foc, puse la dispoziţie la timp şi în perfecte condiţiuni. Pentru aprovizionarea Capitalei şi înlăturarea speculei, C.A.P.S.-ul, de comun acord cu Ministerul Economiei Naţionale, a adus în depozitele sale 16.300 vagoane lemn de foc.

Printre marile contracte ale C.A.P.S.-ului, semnalăm pe acela cu C.F.R. pentru traverse, stâlpi de telegraf, grinzi de poduri, cherestea şi chiar lemn de foc, contract care se ridică la valoarea de 164.000.000 lei.

Fabricile C.A.P.S. au debitat în total 74.000 m.c. cherestea, iar pentru nevoile M.A.N. 480 m.c. cherestea de aviaţie, fiind încă în curs de debitat 600 m.c.

Privind în ansamblul ei problema exploatărilor şi valorificării, e interesant de reţinut că regia C.A.P.S. a ocupat în 1938 un procent de 63%, iar antrepriza numai 37%.

In calitatea sa de cea mai mare întreprindere forestieră, C.A.P.S.-ul a condus şi politica salariilor personalului întrebuinţat, obţinând, pe cât a permis împrejurările, o reală îmbunătăţire. E suficient să remarcăm încadrarea în buget a avansaţilor onorific cu vechimea de 2 ani şi echivalarea salariilor personalului tehnic (conductori, brigadieri şi pădurari) cu cele corespunzătoare conductorilor, picherilor şi cantonierilor din Ministerul Lucrărilor Publice. De asemenea, personalul angajat temporar a cunoscut un tratament omenos ridicându-i-se salariul la nivelul celor bugetari.

Cunoscut fiind că o muncă efectivă cere şi un utilaj bun şi îndestulător, C.A.P.S.-ul s'a străduit a înzestra ocoalele cât mai mult — în raport cu restricţiile bugetare ce i s'a cerut — cu uneltele şi instrumentele necesare.

Vorbind de înzestrări şi de năzuinţe spre progres, este locul să

menţionăm sprijinul şi înţelegerea acordată de către C.A.P.S altor instituţii forestiere, cum este în special I.C.E.F.-ul şi învăţământul silvic.

Socotind personalul I.C.E.F. cu o cheltuială de 4.700.000 lei, Secţia silvică a Şcoalei Politehnice cu o subvenţie de 1.800.000 lei, şcolile de brigadieri şi pădurari, cu o subvenţie de 300.000 lei, în plus plata funcţionarilor detaşaţi la diverse instituţii forestiere care se ridică la circa 7.500.000 lei, C.A.P.S.-ul s'a înscris astfel, pe anul 1938, la rezolvarea problemei permanente a progresului tehnic şi ştiinţific al economiei forestiere şi la pregătirea personalului silvic cu o sumă de cel puţin 14.300.000 lei.

Direcţiunea Regimului Silvic.

Creaţiune a legilor de administrare a pădurilor din 1930 şi de cea de organizare a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor din 1936 în vederea controlului, îndrumării şi coordonării tuturor normelor juridice forestiere, Direcţia Regimului Silvic, înnumărându-şi cu anul 1938 al IX-lea an de existenţă, a înfăptuit cele ce urmează:

S'au studiat şi perfectat 1036 amenajamente şi revizuiri în suprafaţă de 279.491 ha dintre care 92 ale Statului în suprafaţă de 114.843 ha (51%), 181 ale diverselor persoane juridice în suprafaţă de 87.047 ha (32%) şi 763 ale particularilor, în suprafaţă de 47.601 ha (17%).

Imbucurător este că 60% din suprafaţa de mai sus s'a amenajat în codru şi numai 40% în crâng.

S'au făcut 750 inspecţii la pădurile particulare pentru constatarea regenerărilor pe o suprafaţă totală de 296.294 ha.

In aplicarea legii pădurilor necesare apărării naţionale s'au întocmit lucrările pentru declararea acestor păduri în 52 judeţe, dintre cari s'au definitivat pentru 28 judeţe — suprafaţa declarată ridicându-se la 3.343.920 ha — iar pentru 24 judeţe lucrările sunt în curs.

Este foarte important de remarcat că în 40 din cele 52 judeţe zona de apărare s'a extins pe întreg teritoriul judeţului.

In aplicarea legii de protecţie, s'au instituit 51 perimetre în suprafaţă de 27.488 ha.

Lupta grea a corpului silvic s'a dus — şi se va mai duce încă contra tendinţei defrişerilor şi distrugerii pădurilor prin păşunat. Anul 1938 înscrie în istoria acestei lupte un punct luminos dătător de speranţe în viitor.

Din 39 cereri de defrişare, ale diverşilor proprietari de păduri, s'au aprobat numai 11, în suprafaţă totală de 77,58 ha, iar în ce priveşte păşunatul s'a luat hotărîrea eroică de a intra în legalitate, rezistând cererilor de admitere a păşunatului în păduri. Pentru evitarea unei pagube în economia vitelor s'a admis — ca măsură tranzitorie — examinarea riguroasă la faţa locului a cererilor din regiunile cu populaţie nevoiaşe de către o comisie alcătuită din prefectul judeţului şi un inspector silvic. Pe baza constatărilor acestor comisiuni, anul 1938 a mai înregistrat deci calamitatea păşunatului în

pădure în 89 comune pentru un număr de 2.475 vite mari şi 22.475 oi.

Să reţinem aceste cifre şi să urmărim evoluţia dispariţiei păşunatului în păduri.

Paralel cu prohibirea păşunatului s'a lucrat şi pozitiv pentru ameliorarea păşunilor existente şi încurajarea culturilor de nutreţuri artificiale. Astfel, s'a executat un început de curăţenie a invaziei de vegetaţie lemnoasă inutilă în munţii jud. Sibiu pe suprafaţă de 116,82 ha făcută de inginerii silvici mai mult cu titlul de experienţă, deoarece suprafaţa de ameliorat numai în acea regiune este de 900 ha, care, după estimaţia Direcţiunei Regimului Silvic ar costa circa 30.000.000 lei, adică peste 3.000 lei de fiecare ha.

In ce priveşte încurajarea culturilor de nutreţuri artificiale, anul 1938 a înregistrat culturi noui pe suprafaţa de circa 743.000 ha *).

Pentru aplicarea dispoziţiunilor legale privitoare la dreptul de preemţiune al Statului, la pădurile moşneneşti şi composesorale, Direcţia Regimului Silvic a semnalat totdeauna cazurile de transmisiune de proprietate moşnenească sau composesorală fără ca Statul — recte C.A.P.S.-ul — să-şi poată exercita dreptul din cauza lipsei de fonduri. In anul expirat, d-l Ministru G. Ionescu-Sisești, un susţinător şi apărător recunoscut al patrimoniului forestier, a decis să se cumpere un număr de 830 drepturi, reprezentând o suprafaţă de 145,52 ha din diferite composesorate ale jud. Huniedoara şi jud. Ciuc, plătindu-le din fondurile de preempţiune ale Ministerului, urmând să le treacă apoi în patrimoniul C.A.P.S.-ului.

Fie ca acest lăudabil început să aducă în avuţia păduroasă a Statului cât mai multe suprafeţe jinduite de diverşi acaparatori.

Din diversa activitate a Direcţiei Regimului Silvic spicuim mai departe: lucrările statistice; lucrările de întocmire a hărţii pădurilor ţării la scara 1/100.000 în curs de definitivare; aplicarea legii de organizare a corpului silvic; publicarea anuarului corpului silvic inginerese; lucrările referitoare la comisia avansărilor; recunoaşteri de agenţi silvici în în conf. cu art. 56 C. S.; organizarea examenului de subinspector; îndrumarea şi controlul învăţământului silvic mediu şi inferior, asupra căruia vom reveni mai departe, etc.

In anul 1938 s'au primit în corp 17 ingineri stagiari, s'au pensionat 12, au decedat 2, situaţia la 31 Dec. 1938 fiind :

747 ingineri în serviciul Ministerului Agriculturii şi Domeniilor;
143 ingineri în serviciul altor Ministere;
86 ingineri liberi profesionişti;
86 pensionari, în total deci:

1062 ingineri silvici.

Mai reţinem numărul mic de inspectori silvici avansaţi în anul

---

*) Cifra ne-a pus-o la dispoziţie Serv. de studii şi statistică din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

1938 (numai 5) prin intrarea în dispoziţiile legale, după care numărul avansaţilor la alegere să fie egal cu al celor avansaţi la vechime, normă care a declanşat nemulţumiri, memorii şi... promisiuni de modificare a articolului incriminat.

In materie de legislaţie silvică, Direcţia Regimului Silvic a alcătuit proectele necesare pentru decretul lege asupra circulaţiei materialului lemnos şi decretul lege pentru modificarea şi completarea art. V şi X din legea pădurilor de protecţie, ambele promulgate în cursul anului 1938.

Direcţia ameliorărilor şi pădurilor administrate de Stat.

Creaţiunea cea mai tânără dintre instituţiunile noastre forestiere, născută prin legea de organizare a Ministerului de Agricultură şi Domenii din 1936, a ieşit din nevoia arzătoare de a se lucra direct şi efectiv la sporirea domeniului forestier, prin punerea în valoare a terenurilor degradate sau creiarea de noui păduri, pentru a se oferi o mai bună gospodărire a pădurilor moşneneşti, composesorale şi a persoanelor juridice, cum şi pentru o mai raţională folosire a păşunilor împădurite.

Cu toate greutăţile începutului şi a modului general de lucru în administraţia noastră publică, această nouă instituţie a putut să înscrie, în desvoltarea sa, următoarele înfăptuiri pe anul 1938 :

S'au făcut plantaţiuni pe terenuri degradate pe o suprafaţă de 7.015 ha dintre cari 5.067 ha sunt executate de proprietarii interesaţi cărora li s'a acordat puieţi gratuit în valoare de 4.415.000 lei.

Deasemenea, s'au făcut plantaţiuni în regiuni de stepă (perdele de protecţie) şi în regiuni insalubre (asanarea mlaştinilor) pe o suprafaţă de 364 ha, întrebuinţându-se 1.127.000 puieţi în valoare de lei 224.600, puşi la dispoziţie gratuit de Stat.

Folosind serbarea sădirii arborilor, care s'a consacrat în mod serios ca o zi a grijei pentru păduri, s'a plantat suprafaţa de 1.182 ha, întrebuinţându-se 8.745.000 puieţi, plantaţiunea făcându-se cu concursul premilitarilor, străjerilor şi elevilor dela diferitele şcoli. Păstrându-se tradiţia, puieţii au fost puşi la dispoziţie gratuit.

Pentru asigurarea plantaţiunilor şi stingerea torenţilor s'au executat 267.048 m.l. cleionaje şi gărduleţe de sprijin; 19.910 m.c. baraje de piatră uscată; 57.000 m.l. împrejmuiri pentru apărarea plantaţiilor.

Imbucurător, nu este aci numai cifra, ci şi constatarea că mare parte din aceste plantaţiuni şi opere de artă sunt făcute de proprietari sub conducerea organelor Statului.

Pentru continuarea operei începute, s'au inventariat încă 70.126 ha de terenuri degradate, care adăogate la cele inventariate deja dau un total de 192.354 ha.

S'au constituit perimetre noui în suprafaţă de circa 10.000 ha,

făcându-se lucrările pregătitoare pentru constituirea a încă 29.100 ha şi s'au întocmit proecte definitive pentru 3.167 ha.

S'au plantat, în colaborare cu autorităţile administrative 403.000 puieţi de talie înaltă, pe zonele drumurilor, pe o lungime de 3.600 km puieţii acordându-se gratuit de către Stat.

S'au întocmit lucrări pentru valorificarea posibilităţii anuale la pădurile administrate de Stat, în suprafaţă de 22.000 ha.

S'au întocmit amenajamente pentru suprafaţa de circa 200.000 ha şi s'au făcut plantaţiuni şi însămânţări, în vederea regenerării porţiunilor exploatate, pe suprafaţă de 21.201 ha.

Din fondurile Eforiilor de păşuni s'au întocmit studii de transformare în păşuni în suprafaţă de 23.911 ha; amenajamente silvicopastorale în suprafaţă de 26.004 ha şi s'au făcut lucrări de îmbunătăţire a păşunilor pe suprafaţa de 21.000 ha.

Cunoscând că problema regenerării şi a punerii în valoare a terenurilor degradate nu se poate ataca simţitor fără material de împădurire, s'a dat o deosebită grijă culturilor de pepinieră. Aşa de exemplu în anul 1938 s'au cultivat în total (pepinierile Statului, administrate de Stat şi particulare) suprafaţa de 1403 ha cu o capacitate de 122.266.000 puieţi apţi şi 170.956.000 inapţi de plantat.

Tot în vederea intensificării regenerărilor şi culturilor de pepinieră, s'au recoltat în total 1.064.000 kg seminţe diverse şi 6.352 hl ghindă.

Pentru a face faţă la nevoile din ce în ce mai mari de personal, în achitarea onorabilă a îndatoririlor ce singură şi-a impus, Direcţia Ameliorărilor a recurs la metoda echipelor volante pentru toate genurile de lucrări, cu deosebire pentru lucrările de inventariere a terenurilor degradate şi a lucrărilor de pepinieră şi plantaţiuni. Această metodă a dat posibilitate Direcţiei să folosească cât mai efectiv personalul tehnic existent, să atace problema ameliorărilor în cât mai multe puncte şi să-şi formeze un lot de tehnicieni din care se vor recruta buni şefi de Ocoale.

Lipsa de personal însă a fost încă foarte viu simţită la această Direcţie, dela care, mai mult decât în altă parte, pământul ţării desgolit şi ruinat aşteaptă o grabnică refacere.

Cooperaţia forestieră.

O instituţie relativ veche, dar mereu nouă, dat fiind că înainte de a lucra efectiv în domeniul material al economiei, trebue să lucreze adânc, foarte adânc chiar, în cel spiritual, al educaţiei, cooperaţia forestieră, — ca toate ramurile genului cooperatist, de altfel, — a avut în anul 1938 o viaţă sbuciumată. Diferitele forme de organizare au oscilat, ridicând cooperaţia chiar la aceea a unui organism cu totul unitar, ridicat la rangul de minister, spre a pune cooperaţia pe acelaş plan de egalitate cu celelalte organisme de viaţă publică.

Această ascensiune de scurtă durată s'a cristalizat apoi într'un „Institut Național al Cooperației", care să-i permită deasemenea a se organiza și desvolta unitar.

Continuându-și activitatea pe domeniul producției și al circulației produselor, noua conducere a destinelor cooperației, a activat mai mult ca în trecut asupra originei răului de care suferă ideia și realizarea cooperatistă la noi. Așa de exemplu, s'a lucrat foarte intens în rândul tineretului, ideia cooperației fiind prezentă oriunde este vorba de o pregătire intelectuală și de educație în genere. Școalele de toate gradele, începând chiar cu acelea de copii mici, străjeria și premilitarismul, au fost obiectul unei deosebite atenții pentru înfiltrarea ideii și chiar pentru practica cooperației. Statute pentru funcționarea practică a cooperativelor școlare, lecțiuni conforme nouei programe analitice și profesori speciali destinați sau recomandați de Institutul Național al Cooperației au lucrat stăruitor pentru formarea și desvoltarea ideii și simțirii cooperatiste.

Cooperația în țara noastră, unde comerțul și industria sunt atât de înstrăinate, este — am putea spune fără exagerare — singurul sistem care ne-ar putea salva din înstrăinarea unei enorme avuții naționale și pentru aceasta greșelile sau imperfecțiunile nu trebuiesc incriminate ori taxate ca incurabile, ci explicate și înțelese, ca inerente faze ale unei noui educații.

Am crezut necesar această foarte sumară incursiune în viața nouei discipline, deoarece prea adesea s'au adus invinuiri „altarului" în sine, nesocotindu-se, greșit, sau mai degrabă neînțelegându-se imperfecțiunea „slujitorului".

Nu susțin cu aceasta iertarea cu orice preț, iertarea creștină, a greșelilor, în special a celor fundate pe rea credință, dar doresc a stărui asupra unor neîndreptățite învinuiri de ordin principial și a încuraja pe toți colegii noștri cari slujesc în domeniul cooperației forestiere cari — ca toți pionerii ce lucrează în câmp arid și împrejurări vitrege — au nevoie de îmbărbătare. Și susțin aceasta, cu atât mai puternic și convins, cu cât ne este tuturor cunoscut că în tot sectorul economiei românești, comerțul și industria lemnului este cel mai înstrăinat, neputând pune capăt acestor triste stări de lucruri, decât prin cooperație.

Vom lăsa noului Institut Național al Cooperației să-și publice datele, neanticipând asupra lor, rămânând cronicarului să se completeze cu câteva cifre privitor la cooperația forestieră pe 1938.

Putem nota totuși, că în cursul anului 1938 Coop. forestieră a contractat dela C.A.P.S. parchete în valoare de circa 15.000.000 lei și că din 240 cereri de exploatare prin cooperative s'au aprobat numai 24.

In rândurile de mai sus nu am făcut decât a ne achita de datoria de a însemna cât de puțin, din sbuciumul ei, pe răbojul unui an și de a o înumăra și simți lângă noi, când facem apelul soldaților apărători și slujitori ai pădurii.

Institutul de cercetări şi experimentaţie forestieră (I. C. E. F.)

Luptând încă cu greutăţi şi rămânând încă neînţeles, noul institut de progres tehnic şi ştiinţific al economiei forestiere înnumără al V-lea an de când năzuieşte o aşezare temeinică cu local propriu, înzestrare strict necesară şi personal suficient.

Cu laboratoare adăpostite prin îngăduinţa Şcoalei Politehnice, cu sumar utilaj, lipsind adesea chiar elementarul, cu personal insuficient — şi acela în perioada de formaţiune — I.C.E.F.-ul îşi deapănă şi el istoria desvoltării — modest dar conştient de rolul şi viitorul său — însemnând următoarele înfăptuiri pe anul 1938:

In tendinţa de a se desvolta cât mai mult pentru cunoaşterea realităţilor culturii forestiere din diversele regiuni caracteristice ale ţării, s'a putut înfiinţa în anul expirat o nouă staţiune „Dobrogea" cu sediul la Comarova—Constanţa, pentru toate problemele ce le ridică în special stepa dobrogeană. Staţiunea este instalată — să credem provizoriu — în cantonul forestier al C.A.P.S.-ului din acea localitate. In pepiniera înfiinţată la această staţiune se pun mari speranţe pentru ameliorarea producţiei lemnoase în genere şi în special pentru înlocuirea ulmului obişnuit cu o specie mai repede crescătoare şi mai rezistentă atacurilor de insecte şi ciuperci.

In domeniul cercetărilor, membrii Institutului îşi întocmesc şi publică lucrările lor originale, în mod obişnuit în Analele I.C.E.F. (Seria I-a de publicaţiuni). Volumul anului expirat, în momentul de faţă sub tipar, a putut cuprinde lucrările:

1. Cercetări asupra nisipurilor din Oltenia, de Dr. C. Chiriţă;
2. Exigenţele nucului american faţă de sol, de Dr. C. Chiriţă;
3. Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arboret, de Dr. C. Chiriţă.
4. Cercetări asupra umidităţii solurilor forestiere, de Dr. C. Chiriţă.
5. Monografia piscicolă a râului Coşoca, de Dr. At. Haralamb şi M. Ene.
6. Alte două staţiuni de tisă în jud. Buzău, de Dr. At. Haralamb.
7. Câteva staţiuni noui de mojdrean, de Dr. At. Haralamb.
8. Cercetări asupra greutăţii lemnului de foc, de Prof. Stinghe şi Ing. A. Constantinescu.
9. Studii fenologice din jurul Bucureştiului, de Dr. A. Rădulescu.

Tot în domeniul studiilor şi cercetărilor Institutului, semnalăm lucrările publicate:

10. „Experienţe în materie de ameliorăţiuni alpine, lucrări şi rezultate preliminarii" a d-lui At. Haralamb (Nr. 27, Seria II, 1938).
11. „Contribuţiuni la flora Cadrilaterului", a d-lui S. Paşcovschi (Nr. 28, Seria II, 1938).

12. „Hibrizi între Alnus glutinosa şi A. incana", a d-lui S. Paşcovschi (No. 29, Seria II, 1938).

13. „Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare" a d-lui D. Drâmbă (No. 30, Seria II, 1938).

14. „Vehicule cu roţi pneumatice pentru tracţiunea animală", idem a d-lui D. A. Sburlan (No. 31, Seria II, 1938).

15. „Contribuţiuni la studiul pădurilor inaccesibile în România" a d-lui D. A. Sburlan (No. 32, Seria II, 1938).

16. M. Petcuţ şi Gr. Eliescu: Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova (Nr. 33, Seria II, 1938).

Lucrările I.C.E.F. iniţiate şi conduse pe întreg anul expirat se vor vedea în detaliu în darea de seamă respectivă.

Laboratoarele şi oficiile institutului fiind la dispoziţia acelora cari se preocupă de tehnica şi ştiinţa forestieră, au putut da şi executa în anul expirat peste 200 analize şi consultaţiuni, privind în genere: analize de soluri, reţete pentru combateri de insecte sau atacuri de ciuperci, relaţiuni asupra calităţilor şi defectelor lemnului, cum şi indicaţiuni asupra modului de comportare a diverselor esenţe în problema împăduririlor.

Intre acestea din urmă, remarcăm asistenţa Institutului (depăşind o consultaţiune obişnuită) pentru crearea de perdele de protecţie în Dobrogea pe proprietăţile: I. Stânculeanu, Gr. Berindei şi Maria Martiniuc, care constitue pentru Institut trei puncte de experimentaţie.

Deasemenea s'a continuat experienţele în legătură cu ameliorarea păşunilor din golurile de munte.

Intre lucrările de popularizare, gata de publicat, citäm:

Indreptar asupra legilor noastre silvice, a d-lui I. C. Demetrescu.

Cunoştinţe despre cheresteaua de răşinoase, a d-lui D. A. Sburlan.

Insectele vătămătoare lemnului, a d-lui Gh. Eliescu,

Cultura plopului repede crescător, a d-lui A. Rădulescu,

Câteva obiecte din lemn pentru gospodăria săteanului, a d-lui Tr. Heroiu,

Institutul fiind însărcinat să organizeze, prin d-l Prof. V. N. Stinghe, secţia forestieră a expoziţie dn 1939, s'au alcătuit un număr de 10 diorame, a căror executare a redus simţitor lucrările obişnuite ale muzeului silvic.

Pentru coordonarea lucrărilor Institutului ca şi pentru verificarea şi punerea la punct a vederilor deosebite asupra studiilor ce se publică, Institutul ţine şedinţe comune săptămânale sau bilunare. In cursul anului expirat s'au ţinut 27 şedinţe unde s'au expus şi discutat 24 referate în afară de numeroase comunicări şi chestiuni administrative.

Biblioteca I.C.E.F. cu un număr de 3.400 volume în 1937 şi sporită cu încă 600 volume pe 1938, a fost consultată în anul expirat de numeroase persoane.

Invăţământul silvic.

Secţia E dela Şcoala Politehnică, care reprezintă învăţământul silvic superior a devenit în urma raţionalizării învăţământului academic din 1938, „Facultatea de Silvicultură", încadrată tot la Şcoala Politehnică, confirmându-se ca decan tot d-l Prof. V. N. Stinghe.

Numărul elevilor ingineri silvici în cursul anului expirat a fost de 141. Au luat diploma 12 ingineri şi s'au admis în anul I 26 elevi.

Anul 1938 a cunoscut aceiaş tendinţă de îmbunătăţire a cursurilor şi materialului didactic, dar a rămas şi pe acest an nerealizată năzuinţa veche şi îndreptăţită de a se înzestra şcoala cu păduri pentru nevoile studenţilor şi catedrelor.

In cursul anului expirat, d-l Dr. D. A. Sburlan a primit confirmarea binemeritată de profesor la catedra de Drumuri forestiere, herăstrae etc.

Invăţământul mediu reprezentat prin şcoala de conductori silvici „Casa Verde"-Timişoara a avut ca populaţie şcolară 68 elevi (inclusiv practicanţii). Au absolvit 11 din cei 14 candidaţi, 3 fiind respinşi. S'au admis în anul I 30 elevi din 142 candidaţi.

Invăţământul inferior, reprezentat prin cele două şcoale de brigadieri dela Brăneşti-Ilfov şi Gurghiu-Mureş, au avut un număr de 164 elevi (83 la Brăneşti şi 81 la Gurghiu) din care au absolvit 67 (30 la Brăneşti şi 37 la Gurghiu). In anul I au fost admişi 80 (40 la Brăneşti şi 40 la Gurghiu) din cei 391 înscrişi (189 la Brăneşti şi 202 la Gurghiu).

Invăţământul inferior s'a completat în anul 1938 prin înfiinţarea a două şcoale de pădurari la Brăneşti-Ilfov şi Căiuţi-Bacău, — realizare de foarte mult dorită şi necesară —, admiţându-se un număr de 69 elevi (35 Brăneşti şi 34 Căiuţi).

Semnalăm ca deziderate permanente şi nerealizate, atât pentru învăţământul mediu cât şi pentru cel inferior: înzestrarea şcoalelor cu păduri pentru nevoia pregătirii elevilor şi completarea catedrelor cu personal didactic.

La acest capitol al învăţământului, care în fundamentul său cuprinde ideia mare a pregătirii profesionale, menţionăm că 10 ingineri silvici se află la studii de specializare în străinătate (7 în Germania, 3 în Franţa) şi un student la Nancy, bursierul Societăţii „Progresul Silvic" (bursa Moşandrei). Din ei, la finele anului 1938, s'a înapoiat din Germania D-l Ing. N. Ghelmeziu după ce şi-a susţinut, la Berlin, teza de doctorat în domeniul Technologiei lemnului — cu un admirabil succes.

Societatea „Progresul Silvic".

Bătrâna noastră Societate „Progresul Silvic" nu poate fi trecută cu vederea, atunci când este vorba de realizări pe tărâmul silviculturii, deoarece ea cuprinde — asociaţi prin interese comune — pe toţi inginerii silvici din ţară, contribuind, de multe ori hotărîtor, la rezolvarea problemelor de economie forestieră naţională. Lăsând dării de seamă anuale sarcina de a intra în detalii, spicuim din activitatea ei următoarele :

A administrat averea prin cele două comisiuni : Govora : C. P. Georgescu, N. N. Caragea, D. Grozescu şi C. Emanoil ; Carmen Sylva : Gh. Luţescu şi Al. Butoi.

A reprezentat interesele corpului în C.A.P.I.R. prin: M. Drăcea, Gh. Năstăsescu, D. Grozescu, M. P. Florescu şi Horia Lazăr şi a trimis delegaţi, dintre membrii consiliului de administraţie, la diversele asociaţii sau manifestări, unde pădurea şi corpul silvic aveau ceva de spus sau de revendicat.

A contribuit la amendarea proectelor de legi menţionate la activitatea Direcţiei Regimului Silvic şi a examinat anteproectul de lege pentru organizarea Corpului tehnic.

A reuşit în acţiunea sa de a introduce în programa analitică a învăţământului primar şi normal lecţiuni privitoare la pădure şi economia forestieră în general (Mon. Of. No. 156 şi 229/938).

A acordat D-lui Ing. At. Haralamb premiul G. Crăciunescu, pentru lucrarea sa asupra terenurilor degradate, conform concursului publicat. Deasemenea a acordat d-lui Ing. N. Mateescu, azi pensionar, o recompensă pentru împăduriri efectuate în timpul activităţii sale.

Celor cari au scris în materie de propagandă forestieră a distribuit în total suma de 34.500 lei.

La adunarea generală obişnuită, a desbătut următoarele probleme:

1. Exploatarea pădurilor pe bază de raport susţinut, şi
2. Creditul forestier.

A organizat cel de al 5-a ciclu de conferinţe la cercul de studii forestiere, ţinându-se în sala de festivităţi a Societăţii un număr de 10 conferinţe.

A început construcţia unui sanatoriu la Amara-Ialomiţa, în folosul brigadierilor şi pădurarilor şi a achiziţionat un teren la Sinaia.

A scos în 11 caiete, organul său de publicitate „Revista Pădurilor" cu un total de 1184 pagini, cuprinzând probleme şi rezolvări pentru diversele manifestări ale economiei forestiere şi corpului profesional.

A îmbogăţit biblioteca sa cu un număr de 218 volume (totalul fiind de 5116), consultată fiind de 376 împrumuturi şi 641 de cititori în sala ei de lectură.

A tipărit lucrările: „Păşunea şi golul alpin" de D-l Ing. At. Haralamb şi „Consideraţiuni asupra patrimoniului forestier al ţării" de D-l Prof. M. Drăcea.

Privind cifrele în ansamblul lor, putem spune că exceptând suprafaţa trecută în folosul mânăstirilor, a cărei cedare legală aparţine anului 1937, patrimoniul forestier a cunoscut în anul expirat o viaţă mai liniştită şi de simţitoare activitate pentru îmbunătăţirea lui.

Să sperăm că pădurile cedate mânăstirilor — cari au fost cele mai bune din regiunile respective — vor contribui indirect la desvoltarea unui alt sector al vieţii noastre publice şi nu vor procura cronicarilor prilejul să însemne regretul smulgerii lor din patrimoniul C.A.P.S.

Avizele Consiliului Tehnic, legea circulaţiei materialului lemnos, începuturile de îmbunătăţire a păşunilor, restrângerea păşunatului, înmulţirea culturii nutreţurilor artificiale, desvoltarea pepinierelor silvice, extensiunea plantaţiilor şi a lucrărilor în terenurile degradate etc etc., ne vorbesc îmbucurător de o vădită activitate în domeniul culturii şi de o poziţie hotărîtă pentru conservarea pădurilor.

Lipsa de fonduri, prin concentrarea lor la M. A. N., şi lipsa de personal au făcut să se înregistreze şi anul acesta, o mică activitate în sectorul construcţiei de imobile şi mai ales construcţii de şosele forestiere, care ar fi însemnat, pe lângă activitatea la cultura pădurilor, adevărata notă de avânt şi stare prosperă.

FORŢA SOCIALĂ A INSTITUŢIILOR FORESTIERE.

Nu există gen de activitate care să nu aibă racord cu viaţa. Pe măsură ce activitatea devine mai necesară, pe aceiaşi măsură se desvoltă căpătând importanţă şi diferenţindu-se în complexul organizării vieţii sociale. Şi vice-versa: o activitate care nu este cerută şi absorbită de realitatea socială, lâncezeşte şi treptat dispare.

Este de un deosebit interes deci să privim instituţiile noastre forestiere, viaţa lor deci, în raport cu viaţa socială. Din compararea câtorva elemente, an de an, se va vedea oscilaţiunile deci importanţa sau neînsemnătatea lor.

Un studiu sub acest aspect ar fi foarte interesant, dar nu este locul a-l face aci şi nici interesul nostru, care este limitat numai la fragmentara viaţă a unui an. Ne vom întreba deci: ce

au însemnat instituțiile noastre forestiere pentru viața socială pe anul 1938?

Pentru a răspunde, vom înfățișa câteva cifre cari reprezintă viața însăși a instituțiilor și putința de a da viață din viața lor: personalul cu care lucrează și quantumul cheltuielilor, care după buget, la instituțiile producătoare, trebue să fie cel puțin egal cu al veniturilor —, numărul lucrătorilor ce oferă munca lor și primesc plata dela aceste instituții, quantumul produselor consumate de populația satelor sau orașelor sau acelea oferite gratuit, modul distribuției și calitatea personalului pentru a servi model de viață populației în mediul înconjurător, etc. sunt elemente de apreciere a forței sociale a instituțiilor noastre forestiere.

Pe anul expirat aceste instituțiuni au avut conform bugetelor respective un total de 7545 funcționari, bugetari și diurniști, cari au executat un buget la cheltueli de circa două miliarde lei.

Din aceste cheltuieli, s'a întrebuințat în special în mijlocul populației rurale o sumă de circa 485 milioane, care ar face peste 12 milioane zile de lucru, socotite în mediu cu 40 lei pe zi.

In ce privește quantumul produselor absorbite de nevoia obștească vom remarca:

Conducându-ne după actele de punere în exploatare la pădurile Statului pe anul 1938/39, parchetele respective trebuiau să ofere populației consumatoare: 1.759.000 m.c. lemn de lucru (între care 551.000 m.c. foioase, restul rășinoase) 7.037.000 steri lemn de foc și 573.000 grămezi crăci. Cam acesta ar fi deci quantumul anual al produselor de care beneficiază publicul.

Cu date mai aproape de realitatea folosinței adevărate vom semnala, că, în cursul anului 1938 s'a distribuit, gratuit, atât pentru proprietarii particulari, instituțiuni, elevii diferitelor școale și premilitari cu ocazia serbării sădirii arborilor, cât și pentru asanarea regiunilor insalubre, plantarea șoselelor și terenurilor degradate, de către C.A.P.S. 20.000.000 puieți și 35.000 kg semințe de diverse semințe și de către Direcția Ameliorărilor 10.300.000 puieți, iar pentru satisfacerea nevoilor în lemn de construcție sau foc C.A.P.S. a distribuit de asemenea gratuit, materiale în valoare de circa 24.000.000 lei.

Pe linia de gândire expusă mai sus subliniem că un număr de circa 7000 funcţionari din totalul celor arătaţi locuiesc şi îşi exercită misiunea lor în mijlocul satelor fiind, prin chiar viaţa şi profesiunea lor, spre folosul populaţiei înconjurătoare.

Intre inginerii silvici găsim mulţi directori sau animatori ai Căminelor culturale cum şi ctitori la zidirea lăcaşurilor de închinare. C.A.P.S.-ul are, la câteva din centrele sale mari de exploatare, modele de organizare pentru îmbunătăţirea vieţii lucrătorilor, cari pot fi date exemplu de operă socială (Vişeu şi în special Curtea de Argeş).

Aceste cifre şi menţiuni cred că sunt concludente, dacă nu de forţa, cel puţin de importanţa socială a instituţiunilor noastre forestiere.

DELEGAŢII IN STRĂINĂTATE ŞI OASPEŢI STRĂINI LA NOI.

Lumea forestieră străină a luat contact cu problemele şi conducătorii destinelor forestiere române în următoarele împrejurări :

In cursul lunii Mai s'a ţinut la Praga şedinţa anuală a C.I.B.-ului, la care a participat din partea comerţului Românesc d-nii: Prof. V. N. Stinghe şi Ing. I. G. Dumitrescu.

In cursul lunii Iulie un grup de 7 ingineri silvici şi 26 studenţi sub conducerea D-lui Prof. V. N. Stinghe, au vizitat diverse regiuni forestiere caracteristice din Cehoslovacia.

D-l ing. D. Drâmbă, ca membru al comisiunei pentru unificarea metodelor de încercarea lemnelor (comisiune instituită de Congresul Uniunii Internaţionale a Institutelor de Cercetări forestiere din 1936) a participat, la lucrările numitei comisiuni, care au avut loc la Helsinki şi Punkahariju în cursul lunii August.

D-l Prof. M. Drăcea, secretar general al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, a fost delegat de acest minister să reprezinte România la congresul internaţional de tehnologia şi utilizarea lemnului, care şi-a ţinut şedinţele la Bruxelles, în cursul lunii Septembrie. Cu prilejul acestei călătorii D-sa a mai vizitat laboratoarele de tehnologia lemnului din Eberswalde (Germania), Paris, Nancy şi Princess Risborough (Londra).

D-l Consilier Nicolae Nedelcovici a participat la reuniunea Comitetului Internaţional Permanent al Carbonului Carburant care şi-a ţinut şedinţele la Paris, în cursul lunii Octombrie.

In cursul lunii Octombrie s'a ţinut la Stockholm şedinţa anuală a E.T.E.C.-ului, la care a participat din partea ţării noastre d-nii A. G. Nedelcovici şi I. G. Dumitrescu.

In cursul lunii August, D-l Inginer Octavianus Farsky dela Institutul forestier din Brno (Cehoslovacia) a vizitat ţara noastră, condus fiind de colegii dela C.A.P.S. şi I.C.E.F.

In aceiaş lună am mai fost vizitaţi de D-l Bergogne, ofiţer de ape şi păduri în Franţa.

ACŢIUNE EXTRAOFICIALĂ.

Pe tărîmul literaturii forestiere româneşti, semnalăm, în afară de publicaţiile arătate deja, următoarele lucrări apărute în 1938 :

Cartea Pădurarului (Mică Enciclopedie silvică elementară), Ed. „Viaţa Forestieră", Buc. 1938, pag. 300.

At. Haralamb: *Consolidarea şi punerea în valoare a terenurilor degradate.* Tip. Bucovina, Bucureşti, 1938, pag. 32.

M. Popescu-Spineni: *Pădurea României.* Tip. Cartea Românească, Cluj, 1938, pag 392 (Extras din Revista Geografică Română).

M. Popescu-Spineni: *Economia forestieră a României,* Tip. Tiparul universitar, Buc. 1938, pag. 40.

N. Paşcovici: *Molidul ca lemn de rezonanţă din pădurile Fondului Bis. ort. român al Mitropoliei Bucovinei,* Cernăuţi, 1938, pag. 44.

Gr. Vasilescu: *Basinul mediteranean ca piaţă de desfacere a lemnului românesc şi concurenţa cu ţările vecine* (1929—1936).

Mălăescu A.: *Canalul Radimna,* Ed. „Viaţa Forestieră", Buc. 1938

Ilie C. Demetrescu: *Problema creditului forestier sub condiţiile româneşti. Bucureşti,* 1938, 28 pagini.

Ilie C. Demetrescu: *Finanţarea economiei noastre forestiere.* 1938, Bucureşti, 16 pagini.

In cursul anului expirat şi-au continuat apariţia revistele: Viaţa Forestieră, Cuvânt Forestier, Prietenii Codrilor, Curierul silvic, Carpaţi, Revista Vânătorilor şi Stâna, al căror cuprins au tangenţă cu pădurea şi cu slujitorii ei.

In presa cotidiană, conducându-ne după cronica D-lui Cezar Cristea făcută lunar în coloanele Revistei Pădurilor, s'au

publicat circa 400 articole referitoare la păduri, cele mai numeroase fiind în: Curentul (93), Universul (53), Viitorul (23), Argus (34), Porunca Vremii (23), Neamul Românesc (26), Timpul (17), Ordinea (20).

O acţiune de o deosebită importanţă pentru răspândirea literaturii forestiere în străinătate o duce în liniște, cu modestie şi perseverenţă încă de 5 ani, d-l Ing. Ilie C. Demetrescu, semnalând-o regulat în revista cu caracter internaţional „Forstliche Rundschau".

FAPTE DIVERSE.

Corpul silvic a putut vedea sau lua acte de:

Sărbătorirea octogenarilor D. R. Rusescu şi Gh. Nicolau, făcute din iniţiativa unui grup de camarazi, cu care prilej Societatea „Progresul Silvic" le-a înmânat câte o adresă omagială.

Şefii instituţiilor forestiere au luat hotărîrea lăudabilă şi fructuoasă de a ţine „şedinţe de coordonare" pentru punerea la punct a diverselor chestiuni de interes general forestier. Pe cât se pare însă, aceste şedinţe nu s'au ţinut atât de regulat cum cerea nevoia.

Au fost distinşi un număr important de colegi cu diverse decoraţiuni şi anume:

Cu „Steaua României": 2 ingineri silvici în gradul de comandor; 2, în gradul de ofiţer; 3, în gradul de cavaler.

Cu „Coroana României": 1 ing. silvic în gradul de comandor; 5, în gradul de ofiţer; 26, în gradul de cavaleri.

Cu „Meritul Agricol", în grad de cavaler, 8 colegi.

CONSIDERAŢIUNI FINALE

Am privit anul forestier mai mult sub prisma vieţii instituţiilor noastre forestiere, căutând să pătrund, pe cât posibil, mai în adâncuri, de oarece viaţa nu este numai ceea ce se vede sau se desfăşoară la suprafaţă, ci şi ceea ce nu se arată şi se agită în interior.

Am strâns la un loc: directive, deziderate, înfăptuiri şi lacune din viaţa tuturor instituţiilor, căci numai la un loc ele pot cu adevărat să vieţuiască şi numai la un loc privindu-le, ne-

putem da seama de vigoarea ori anemia, de unitateaa ori discordanţa lor.

Am preferat cifra şi rezultatul practic, expunerii vagi şi teoretice, de oarece în epoca prefacerilor, când viaţa constructivă este un comandament hotărîtor, sectorul economiei forestiere va avea să-şi dea seama, mai mult ca oricând, de contribuţia lui efectivă, la ridicarea noului edificiu al economiei naţionale.

Nu pretind să fi reuşit a prinde toate gândurile bune şi înfăptuirile pozitive, cum nici toate piedicile şi insuccesele.

Am voit însă să ţin pas cât mai mult cu realitatea, să o adun cât mai precis şi să o înfăţişez cât mai obiectiv.

Dela această poziţie obţinem cunoaşterea adevărată, orientarea şi îndreptarea sigură, cum şi siguranţa paşilor în viitor.

Pădurea pare a face în spiritul public al anului 1938 un pas apreciabil spre concepţia unui bun care nu este destinat a satisface interese numai imediate şi numai personale.

Năzuind mereu spre culmi mai senine, să dorim pe 1939 mai bun şi mai rodnic.

Das Forstjahr 1938.

L'année forestière 1938.

L'année 1938 a amené avec lui un changement dans la situation politique de la Roumanie, et en même temps de grands espoirs pour le sort et l'avenir de la forêt et de l'économie forestière. Ce qu'il n'a pas été démenti.

Ainsi l'article porte à notre connaissance le fait d'une diminution considérable de la pratique du pâturage en forêt. Puis on montre que pour limiter les coupes délictueuses, l'Administration forestière a obtenu un décret-loi concernant le contrôle de la circulation du bois exploité.

Le marché intérieur du bois a été caractérisé, en général, par une demande soutenue, à prix fermes, et même à tendances de hausse.

Les exportations du bois roumain se sont maintenu au niveau de l'année 1936. Les prix, dans la première moitié de l'année — quand le marché a été calme — ont connu des baisses; mais, dans la deuxième moitié, sont redevenus fermes.

En reste, l'auteur de l'article nous donne un tableau intéressant sur l'activité remarcable des diverses formations et institutions forestières du pays.

COMENTARII—INSEMNĂRI

O LIPSĂ SISTEMATICĂ A RĂRITURILOR IN ROMÂNIA

de ILIE C. DEMETRESCU

Fără îndoială că silvicultura românească merge pe drumul normal al intensificării sale. Imprejurările — bine folosite de oameni — o impun, dându-i şi o notă particulară dela vreme

Fig. 1. — Arboret de fag nerărit. Margine de drum perfect închisă în chip natural.

la vreme. Este deosebit de interesant şi de instructiv cum şi-a schimbat înfăţişarea acea cultură după ambianţa politică şi economică a ţării.

In vremea de dureroasă amintire a exproprierilor de te-

renuri mai mult sau mai puțin goale din cuprinsul pădurilor, cuvântul de ordine a fost: „Plantați, băeți, numai, plantați!" Pe această cale, am căutat să salvăm ceea ce se mai putea salva din gura lupului. In asemenea împrejurări, cantitatea s'a impus înaintea calității. Salcâmul la câmpie și dealuri mici, molidul la munte și coline înalte au fost calul de bătae al silvicultorului român. Este epoca recordurilor de sute de hectare plantate pe an și pe ocol. Pentru binele pădurilor noastre să nădăjduim că asemenea vremuri vor aparține de-acum istoriei.

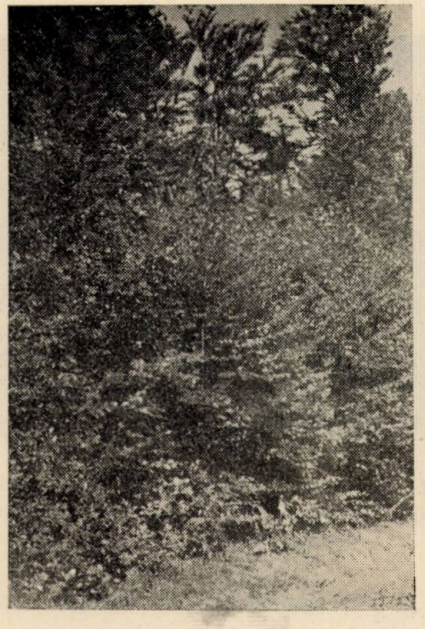

Fig. 2. — Arboret de fag nerărit. Margine exterioară, perfect închisă în mod natural.

Perioada de reconstrucție, ce ni se deschide, impune, fără îndoială, o altă orientare. In locul cantității și a șablonului, trebue repusă calitatea și lucrul bine cumpănit dela împrejurare la împrejurare.

Nevoia de îmbunătățire a compunerii și creșterii arboretelor, cât și aceia de ridicare a veniturilor imediate, face să se vorbească astăzi cu crescândă stăruință despre răriturí, ca preocupare normală a adevăratului silvicultor.

In urma bunelor îndemnuri pornite de sus, s'a şi păşit în aceşti din urmă ani la o făgăduitoare acţiune de răriturí; mai întâi la Stat — spre a nu mai vorbi de Fondul religionar bucovinean, unde răritura îşi are tradiţie — şi apoi la câţiva proprietari particulari. Preţul relativ ridicat ale lemnului, cu tendinţă de statornică creştere, constituie o împrejurare deosebit de favorabilă pentru extinderea practicei răriturilor.

Am avut prilejul să văd în aceşti din urmă 6—7 ani mai multe păduri de Stat şi particulare în care se practicaseră răriturí.

Fig. 3. — Arboret de fag rărit şi elagat artificial. Margine exterioară, cu totul deschisă acţiunii vătămătoare a vântului.

Nu vreau să mă opresc asupra câtorva cazuri care se înfăţişează mai curând ca tăeri în crâng cu rezerve, la vârste foarte mici. Acestea sunt cazuri de greşeli grosolane, dacă nu chiar de fraudă, săvârşite — cum se întâmplă adesea ori — în numele unei frumoase idei.

Caracteristica mai tuturor răriturilor văzute, este o deosebită iubire a lucrului. Prin aceasta s'a pus fără îndoială, adevărata temelie a unei practici ce va trebui să devină cât de curând lucrare curentă în cele mai multe dintre pădurile noastre. Latura tehnică a lucrului îşi are însemnătatea sa esenţială; dacă însă, lucrarea e pornită din iubire şi e însufleţită de dragoste — aşa cum se cere în general în silvicultură —

s'a făcut deja foarte mult. Eventualele greşeli se vor îndrepta cu uşurinţă. Nu voim deci, să lovim şi să descurajem bunele gânduri, dacă vom releva, în cele de faţă, şi o lipsă de concepţie în general dominantă la noi în materie de răriturí şi o altă de ordin tehnic, întâlnită aproape constant la mai toate operaţiunile acestea văzute de noi.

Răritura reprezintă una dintre operaţiunile culturale şi anume cea mai importantă. Prin practicarea sa urmărim, în primul rând, favorizarea celor mai de viitor, celor mai preţioşi arbori ca esenţă şi formă de creştere. In a doua linie, se va

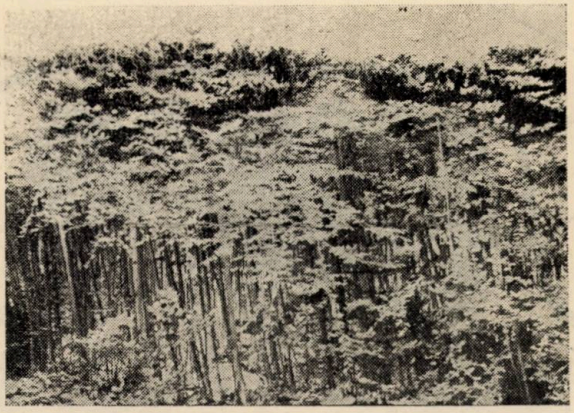

Fig. 4. — Arboret de fag rărit şi elagat. Margine de drum cu manta de vânt în formaţie, pe cale naturală.

lua în seamă şi realizarea unui venit suplimentar, până la vremea tăerilor propriu zise de regenerare. Atunci când latura aceasta financiară trece pe primul plan, depăşind pe cea culturală, răritura îşi pierde cel mai esenţial din caracterele sale, devenind o tăere anticipată camuflată.

Favorizarea arborilor preţioşi şi de viitor opriţi, rezultă prin faptul excluderii dela masa şi vieţuirea comună a elementelor bolnave, mai inferioare ca esenţă, formă, creştere, etc., şi care condiţionează în rău vieţuirea celor alese. Operaţiunea de rărire face ca arborii de viitor să întâmpine o concurenţă mai redusă în sol şi în cea ce priveşte lumina, să se individualizeze în oarecare măsură, devenind mai rezistenţi

față de diversele pericole: doborâturi și rupturi de vânt, zăpadă, chiciură, incendieri, etc.

O singură rezervă se poate face, pentru cazul pătrunderii luminii în arborete și expunerii la insolație a arborilor cu coaja subțire (fag, frasin, etc.).

In afară de aceasta, staţiunea şi în special solul, încearcă la rândul lor o schimbare mai mult sau mai puțin decisivă pentru viața viitorului arboret, prin rărirea practicată. In noua

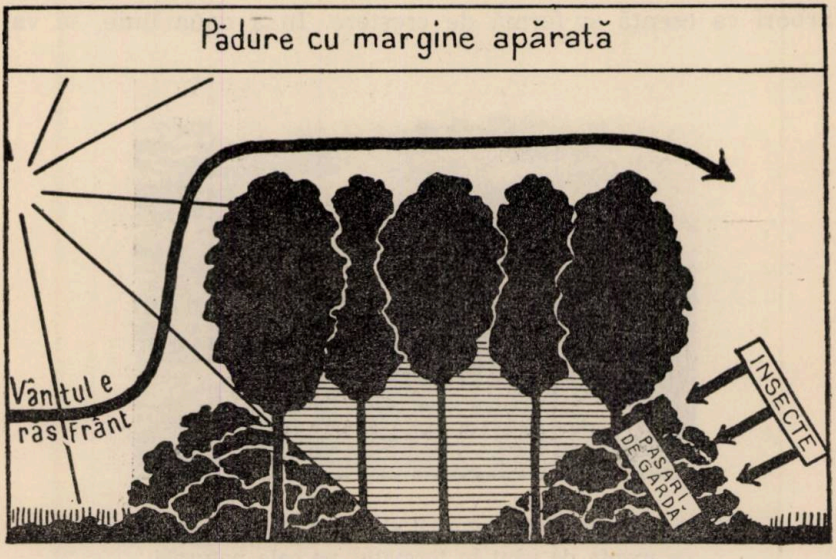

Fig. 5. — Adaptare după: Hugo Keller, So lebt die Waldgemeinschaft, 1. Heft „Biologische Gemeinschaftskunde". 45 Tafeln. Verlag Ernst Wunderlich, Leipzig.

situație, au acces la sol în mai largă măsură decât altfel: lumina, căldura, şi ploile mai mici, vântul. Inrâurirea acestor factori climatici şi mai ales felul cum noi o apreciem, este deosebită, după firea fiecărui factor şi după împrejurări.

Lumina poate face ca să se desvolte ramuri inferioare pe trunchiul arborilor să ia naştere şi să cresacă arbuştii, ierburile şi seminţişul pădurii în mai mare măsură decât până aci. Apoi, în unire şi cu căldura poate activa descompunerea păturei moarte — lucru foarte important în locurile cu for-

maţiuni de humus acid — ca şi dezagregarea rocilor din sol. Lumina, căldura, unite cu vântul, pot svânta solurile cu exces de umiditate. Pe de altă parte, accesul în mai mare măsură şi al ploilor mici, ridică gradul de umiditate al solului în staţiunile cu frecvente ploi de acestea.

Din aceste puţine lucruri — asupra cărora nu putem insista aicea — rezultă că nu putem admite aprioric concepţia atât de răspândită în lumea practicienilor noştrii, că

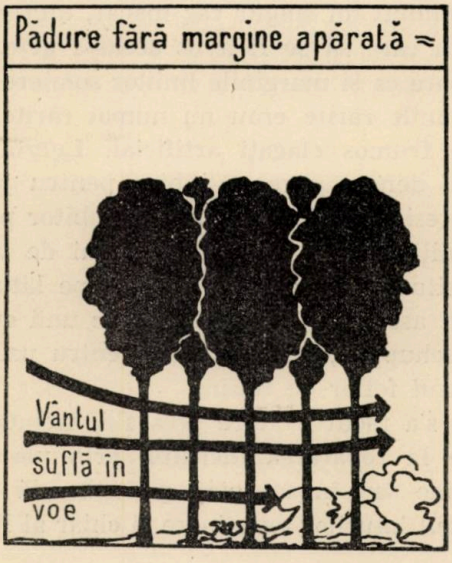

Fig. 6. — Adaptare după: Hugo Keller, So lebt die Waldgemeinschaft, 1. Heft „Biologische Gemeinschaftskunde". 45 Tafeln. Verlag Ernst Wunderlich, Leipzig.

ori şi ce răritură este bine venită. Lucrul depinde de scopul urmărit, de condiţiunile staţionale date şi de felul răriturii, adică de chipul cum facem ca influenţa dominantă să fie a unuia sau altuia dintre factorii climatici amintiţi.

Sub raportul tehnic, o mare lipsă sistematică a răriturilor noastre o constituie puţina atenţiune care se dă pătrunderii vântului în arboret. După cum se ştie, o insuficienţă aproape constantă a mai tuturor staţiunilor noastre păduroase se referă la scăzutul grad de umiditate a solului şi a aerului.

Răriturile vor trebui să ţină seamă în primul rând de această dată a problemei. Ele vor trebui, deci, să fie de aşa manieră conduse, încât acest factor să fie influenţat în sens favorabil, adică mărit pe cât va fi posibil. Lucrul se poate realiza prin deschiderea arboretului în sens vertical spre a face cu putinţă accesul la sol şi în interiorul arboretului, chiar a celor mai mici ploi [1]) şi ţinerea lui închisă, dacă nu chiar închiderea lui voită pe lături, pentru a bara intrarea vântului în interiorul arboretelui, atât de păgubitor pentru economia apei din sol şi aer. N'am întâlnit un singur caz măcar, dintre multele răriturii vizitate, în care să se fi avut această grje. Pretutindeni, laturile exterioare ca şi marginile liniilor somiere şi ale drumurilor din porţiunile rărite erau nu numai rărite, dar chiar cu arborii rămaşi frumos elagaţi artificial. Lucrul acesta meticulos poate să denote o mare iubire pentru pădure şi prin aceasta să impresioneze. El este însă păgubitor pentru ideia de mai bună condiţionare a vieţii arboretului de viitor.

O atare situaţie, de arboret deschis pe lături la acţiunea vântului, a fost asemănată şi calificată de unii autori germani, drept Trockenschuppen, adică şopron pentru uscat, cum ar fi, de pildă, în cazul foilor de tutun.

Ori unde s'a făcut o atare greşeală, trebuie să se treacă fără întârziere la repararea lucrului, prin plantaţiuni artificiale de margine sau în sub-etaj, pe o bandă de o oarecare lăţime, dealungul laturilor exterioare şi chiar al liniilor somiere

---

1) O oarecare îmbunătăţire a condiţiunilor de umiditate din sol rezultă şi prin faptul că răritura reduce concurenţa dintre arbori în spaţiul sistemului radicelar.

Profesorul Albert dela Academia forestieră dela Eberswalde arată, pe cale experimentală, cum creşte umiditatea solului în urma unei răriturii potrivite. Intr'un arboret de pin silvestru de 25 de ani, pe sol relativ uscat, a putut stabili că solul în porţiunea, în care s'a practicat o răritură moderată, marchează o creştere mijlocie a gradului de umiditate cu 10%, până la 40 cm. adâncime (Z. f. Forst- und Jagdwesen 1915, pag. 241). Cifra aceasta pare neînsemnată la prima vedere. Trebuie să ţinem însă, seama, că ea reprezintă o creştere a rezervii permanente de apă din sol cu 6 l pe metru patrat şi că umiditatea aerului a încercat şi ea o creştere, ca şi îndestularea arborilor. Ştim, doară, că aceste mărimi: umiditatea solului, a aerului şi consumul de apă al arborilor cresc sau scad oarecum paralel, între anumite limite, se înţelege.

și drumurilor din interiorul arboretelor. In ceace privește marginile, pot aduce admirabile servicii, molidul, fagul, carpenul, la munte și la coline înalte, stejarul, carpenul, salcâmul și diverși arbuști dela colinele mijlocii în jos. In sub-arboret se pot introduce esențe cu un temperament de umbră sau semi-umbră: brad, fag, carpen, diverși arbuști.

Cele arătate aicea în legătură cu deschiderea marginilor de pădure așezată pe teren mai mult sau mai puțin orizontal, au oarecare valabilitate și în ceeace privește coastele sau culmile de munți și dealuri. In acest caz, pătrunderea vânturilor orizontale în arboret se face prin stratul de coronamente spart în urma răriturilor.

Silvicultura românească, mai mult ca ori care alta, impune un necruțător război împotriva vântului și o continuă aducere aminte a ceace Germanii numesc atât de sugestiv: Windmantel.

Mai sunt însă și alte pericole, pe care le înlătură și avantajii pe care le prezintă, o atare închidere a marginilor pădurii: obstacol în calea insectelor, azil pentru păsările și vânat în general, păstrarea climatului propriu pădurii, etc. și asupra cărora nu putem insista în acest loc. Acel Windmantel devine, în această mai largă accepție, Waldmantel.

Eine gewöhnliche Unzulänglichkeit der Durchforstungen in Rumänien.

Un défaut fréquent des éclaircies en Roumanie.

L'auteur attire l'attention spécialement sur un défaut fréquent d'ordre technique, remarqué dans les travaux d'éclaircies: l'ouverture des peuplements à l'action dangereuse du vent.

Son importance est grande, car l'humidité du sol et celle de l'atmosphère se trouve un peu partout dans la région de la plaine roumaine en conditions minimales.

L'auteur est d'avis qu'il faut intervenir toute de suite pour réparer le mal, à l'aide des plantations le long de la lisière des peuplements ouverts.

INDUSTRIA ŢĂRĂNEASCĂ A LEMNULUI

de Ing. VASILE V. VASILIU

Contam până nu de mult drept o ţară bogată în material lemnos. Ultimele statistici ne arată însă că situaţia este mai rea decât ne-am fi putut închipui; capitalul lemnos al ţării este atacat. Trebue deci organizată din timp şi cu străşnicie economisirea lemnului, dacă vrem să nu ne trezim la un moment, nu prea îndepărtat, fără materiale lemnoase necesare unor întrebuinţări cari nu permit nici o altă înlocuire.

In cele ce urmează ne vom ocupa de o industrie ţărănească a lemnului, pe care o vom examina sub două aspecte ale ei:

a) risipa de material lemnos ce se face,

b) risipa de timp şi muncă românească faţă de rentabilitatea mai mult decât redusă a acestei industrii.

Voi lua în considerare industriile ţărăneşti pe care am avut ocazie să le cunosc mai în deaproape: băniceritul, gânjurăria, rudăria şi şindrilăritul.

In cele de mai jos, nu mă voiu ocupa însă decât de primele două.

Băniceritul

Bănicerii sunt locuitori cari se ocupă cu confecţionatul baniţelor.

Baniţa e măsura obişnuită la munte, unde dublu decalitrul (baniţa de câmpie) nu este cunoscut şi serveşte atât la măsurătoarea produselor cât şi la păstratul lor.

In Oltenia şi în special în partea muntoasă, poate servi mai bine la portul pe cap.

In mod obişnuit se fac:

baniţe cu capacitate de 20 şi 30 litri,
bănicioare cu capacitate de 10 litri,
căpeţe cu capacitate de 2 şi 3 litri.

Bănicerii lucrează de preferinţă la tulpină, adică pe loc în pădure; îşi instalează atelierul acolo unde au cumpărat câte un fag, fie cu totul în picioare, fie numai trunchi de lucru. (Vezi figura 1).

Fig. 1. — Atelier de băniceri în pădurea Muereasca jud. Vâlcea (proprietatea Mânăstirei Frăsinei).

Ei întrebuinţează lemnul în trunchi de 2—3 m. după cum „merge" şi după mărimea baniţelor pe cari vor să le scoată.

După ce au doborât arborele şi l-au curăţit de crăci, îl scurtează — pentru confecţionatul vacăliilor — în trunchi de 1,80—2,00 m. lungime, după cum permite materialul, ocolindu-se cioturile mai mari, iar pentru confecţionatul fundurilor în trunchi de 60—80 cm. lungime.

Pentru confecţionarea văcăliilor, cu ajutorul toporului şi penelor, trunchii sunt crăpaţi pe rază, în jumătăţi, sferturi, optimi şi chiar şasesprezecimi după grosimea trunchiului, astfel că cea mai groasă parte să aibă cam 4—6 cm. Aceste bucăţi sunt numite „aşchii".

Aşchiile sunt subţiate din picioare sau pe „măgar" din gros cu securea până ajung grosimea de 1 cm. După aceea

sunt culcate pe tejghea și subțiate mai departe cu barda, fin, având grije să nu se trunchieze fibrele, până ajunge la grosimea de 5—7 mm. după lățimea aşchiei și volumul ce va avea baniţa. (Vezi figura 2).

Dacă lemnul are fibră torsă, se subțiază aşchia pe fibră.

Aşchiile odată ajunse a fi subțiate, se aşează dealungul, lângă un foc puternic, proțăpite ca să stea în lățimea lor și să le bată căldura focului. Ele sunt lăsate astfel cam 5—10 minute până încep să-și schimbe culoarea și să iasă apa din ele, apoi sunt luate și băgate în tejgheaua bănicerilor.

Fig. 2. — Aşchia este subțiată cu securea.

Aceasta constă dintr'un fier gros de 8—10 cm. zimțuit ca o raşpă, având la un capăt o manivelă cu ajutorul căreia se poate învârti deasupra unui buştean de care e fixat, astfel că poate cu greu permite introducerea unei aşchii. Prin trecerea forțată a aşchiei caldă dela foc prin tejghea se zdrobesc cu zimții fibrele de pe fața interioară și astfel se obține curbura dorită.

Trecerea prin tejghea e operațiunea cea mai delicată și trebue la timp și repede făcută, căci dacă lemnul nu este destul de bine încălzit, sau dacă a stat prea mult la foc, devine casant. La această operație iau parte 3 lucrători: unul bagă și împinge

aşchia în tejghea, al doilea învârte mânerul, al treilea trage aşchia care ese din tejghea gata îndoită colac (vezi fig. 3). Imediat după ce a fost scoasă din tejghea, aşchia astfel îndoită, este prinsă în cleşte pentru a o fixa apoi cu cue provizoriu. Pentru a fi transportaţi mai uşor, colacii se bagă unul în altul.

Confecţionatul fundurilor se face din trunchiurile cele mai groase, astfel ca întregul fund să poată eşi dintr'o singură bucată. Se scurtează la 60—80 cm. şi apoi încep să se crape tangenţial, scoţându-se dintr'un trunchiu cam 8—12 bu-

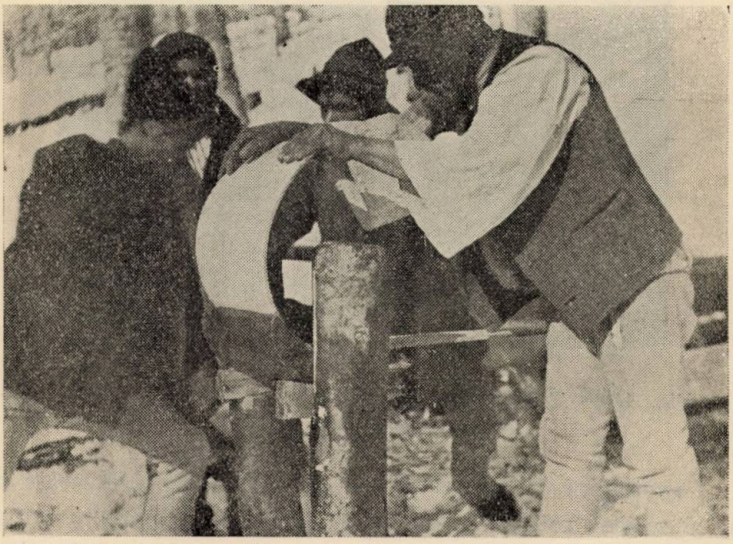

Fig. 3. — Aşchia este băgată în teşghea, de unde este scoasă colac.

căţi funduri groase de 1,5—2 cm. Ca şi în cazul aşchiilor, blănile pentru funduri se subţiază mai întâiu cu securea, apoi cu barda.

Acestea sunt lucrările ce se fac pe teren. Apoi atât colacii cât şi fundurile sunt transportate, pe cai sau cu spinarea, acasă, unde lucrarea este definitivată prin încheere (vezi fig. 4). Această operaţie constă din:

a) Cusutul văcaliei pe măsura ce o are fiecare maestru, corespunzând unei anumite capacităţi, bătându-se un rând de cue în văcălie, pentru a-i da o anumită deschidere.

b) Se aşează apoi, ca la 1 cm deasupra marginei de jos

a văcăliei, fundul, care între timp a fost tăiat rotund după urma făcută cu o capră (compas primitiv). El este prins între două cercuri subțiri de aceaș grosime cu văcălia și cam de 1 cm., din cari unul rămâne sub fund, iar altul în interior pe fund.

c) Se bate „țăvreaua" o bucățică de lemn cu scopul de a întări încheetura văcăliei.

Astfel baniţa este gata.

Fig. 4. — Transportul văcăliilor pe cai (dela Gurguiata la Bărbăteşti, jud. Vâlcea).

Căpeţelelor şi bănicioarelor mai mici se obişnueşte a le pune şi mâner rotund, tăiat dintr'un capăt de văcălie stricată.

Confecţionatul baniţelor se face de preferinţă în timpul iernei, dar se continuă în tot timpul anului, bănicerii neavând nici o altă ocupaţie, gospodăria sărăcăcioasă de munte răpindu-le prea puţin timp şi numai la epoca cositului fânurilor.

Sunt între băniceri maeştri renumiţi cari caută să-şi ferească arta, neadmiţând pe lângă ei decât pe ai casei.

In judeţul Vâlcea cei mai buni maeştri băniceri sunt în satele Gurguiata, Tisa, Bărbăteşti, Muereasca.

In pădure la o tejghea se asociază de obicei câte două echipe pentru a se ajuta la muncă.

O echipă de trei oameni poate lucra într'o zi, în afară de doborîtul arborelui şi scurtatul în trunchi, cam 15—20 văcălii.

Acasă, într'o zi de lucru, se pot încheia cam 6—8 baniţe.

O baniță se vinde acasă cu 10—12 lei, la târg cu 16--20 lei, iar la câmpie ajung 25—40 lei.

Odată făcut un stoc de 60—70 baniță, capul familiei — maestrul — le duce la târgul săptămânal (în județul Vâlcea -- la Bărbătești), unde le vinde negustorilor, cari le încarcă în căruțe, pentru a le vinde în satele din vale, sau de la câmpie.

Cunoscând că dintr'un metru cub de material bun pot eși cam 13—14 baniță, rezultă că randamentul este foarte scăzut. Socotind apoi munca depusă și prețul de vânzare atât de mic, se poate vedea că nu poate fi vorba de rentabilitate. De toate acestea însă nu ține socoteală munteanul, care are timp ce-i prisosește, timp pe care nu-l prețuește și pe care l-ar putea utiliza cu mult mai mult folos în alte direcții.

Industria băniceritului este încă în floare în Oltenia unde purtatul pe cap, negoțul și tradiția nu îngădue întrebuințarea altor vase. Astfel anual, mii de metri cubi de lemn de fag de cea mai bună calitate sunt brăcuiți și mii de zile de muncă pierdute fără nici un folos real.

Gânjurarii

Gânj se numește o nuia mlădioasă, preparată prin pârlire și răsucire, care servește la legat.

Gânjurile se fac, după destinația pe cari urmează s'o primească, din nuele de alun, carpin, mesteacăn, tei, salcie, etc.

Gânjurile de alun se fac pentru legatul plutelor și pentru cercuri de vase.

Pentru aceasta, se tae nuelile de alun lungi de 3—4 m. și groase cam de 2 cm.--3 cm., alegându-se mlădițele curate, fără furcituri sau noduri. Tăerea are loc de cu toamna, după căderea frunzei și se poate face și în timpul iernei. Nuelile, astfel tăiate, se fac sarcini și se cară de vale, unde se așează cu vârfurile în apă curgătoare la loc ferit și adâncime de 60—70 cm. Se țin astfel până la întrebuințare.

Fabricația propriu zisă are loc într'o magazie prevăzută cu un cuptor special, construit la o înălțime de 40 cm. Este lung de 3,50 m. și lat de 1,5 m., având într'o parte o firidă lungă în care se face focul. Nu are coș ci numai la fundul său o cărămidă se poate scoate spre a-i da curentul necesar.

Cuptorul are deschiderea în față, fiind lată de 1,50 m. și înaltă de 65—70 cm. La marginea superioară are o șină de fier și dedesupt la un interval de 15—20 cm. o rangă groasă de lemn rotund.

Magazia are în total 12 m. lungime și 5 m. înălțime și este construită din scânduri, sub acoperiș având un rând de blăni pe cari se vor așeza roatele de gânjuri spre păstrare.

Intr'o astfel de magazie lucrează obișnuit cam 3 lucrători. Pentru fiecare lucrător se bate câte un butuc în picioare, înalt

Fig. 5. — Gânjurari cu legături de gânjuri.

de 1 m., care are, la o distanță de 15 cm. dela vârf, o gaură în care este prinsă nuiaua cu ajutorul unui cep de lemn (zăvor) care se bate cu muchia securei cu care se scurtează nuiaua.

Nuelile, după ce sunt scurse de apă, sunt așezate dealungul în cuptor, toate cu vârfurile spre fundul cuptorului. Se pun până la 400 bucăți într'un cuptor. Când se umple cuptorul, se face foc în firidă, foc care trebue să fie domol. Pe măsură ce nuelile se încălzesc, se ridică și se pun în intervalul de sus peste rangă, sub șina de fier. Aci se mai țin până sunt gata, cercându-se tot mereu, îndoindu-se dela rangă în jos. Când

coaja crapă pocnind, nuiaua este gata și lucrătorul cuptorar o scoate și o aruncă celorlalți lucrători gânjurari.

Nuiaua e luată și după ce se scurtează pe butuc cu barda până la o lungime de 2,50 cm. se bagă cu partea groasă în gaura butucului, fixându-se cu zăvorul, care e bătut cu muchia bardei. Se ia vârful și se răsucește pe după mână pe o distanță de 50 cm., curățându-se coaja, și formându-se un ochi prin care se bagă ruda. Aceasta este o bucată de lemn de brad lungă de 1,5 m. și groasă de 1 cm. diametru, curățată de coajă și cu vârfurile tocite. Cu ajutorul rudei se sucește nuiaua, învârtindu-se dela dreapta spre stânga, repede până se ajunge aproape de butuc. Se oprește sucitul, se scoate ruda și după ce se curăță coaja se scoate zăvorul, se încercuește nuiaua și se face un nod ca să nu se desfacă.

14 cercuri se leagă cu a 15 nuia prin două noduri diametral opuse, formând astfel o legătură.

Legăturile se așează în pod, la păstrare.

Vânzarea se face pe loc.

La întrebuințare se bagă fiecare gânj în apă, se moaie jumătate de oră înainte de întrebuințare, devenind astfel maleabile și putându-se face cu ele orice fel de legătură. Se întrebuințează foarte mult la legatul plutelor.

In județul Vâlcea se lucrează în cantitate mai mare gânjuri pentru plutitul pe Olt, în comunele Brezoiu.

Un om poate lucra într'o zi 14—15 legături de gânjuri (numai confecționatul propriu zis, afară de tăiat, transport, muiat, etc.). Lucrătorului cuptorar i se plătește câte 75 bani de legătură. Trei lucrători pot lucra 45 legături pe zi. Revine deci cuptorarului până la 35 lei pe zi.

Pentru gânjurari, cunoscând că se plătește cu 10 lei legătura, pe loc, revin pe zi cam 100 lei, din care se scad cheltuelile de investiție, impozite, etc.

Pentru fabricare, întrebuințându-se nuele de esență moale, sau arbuști, paguba în material lemnos nu este prea mare, însă se prejudiciază enorm din punct de vedere cultural

pădurile, brăcuindu-se şi stricându-se foarte mult până ce se alege materialul apt pentru fabricaţia gânjurilor.

In ultimul timp legăturile de plute au început a se face cu sârmă groasă, aşa că preţul este în scădere; industria continuă totuş a trăi, dând iluzia unui câştig, acolo unde de fapt nu este decât pagubă de muncă şi material.

Hausholzindustrie.

L'industrie paysanne du bois.

L'auteur donne quelques renseignements sur deux des industries paysannes du bois pratiquées en Roumanie.

1) La confection des boisseaux.

2) La préparation des tiges tortillées d'aune, charme, bouleau, saule et tilleul, employées comme lien surtout pour les radeaux.

INLOCUIREA LEMNULUI DE FOC?

de T. H. CRIVĂȚ

Urcarea prețului lemnului de foc a prilejuit, mai ales în iarna aceasta, atâta discuție și agitație încât Ministerul Economiei Naționale s'a simțit obligat să constitue o comisie, care să ia în studiu această problemă. Rezultatul examinării ei a fost, zice-se, preconizarea introducerii gazelor — de sondă și a metanului, precum și extinderea folosirii cărbunelui drept combustibil casnic. Adoptarea acestei soluții ar fi fost determinată, între altele, și de necesitatea economisirii lemnului, aceasta apărând drept un deziderat al economiei silvice. Astfel se va curma risipa ce se face cu lemnul, ne mai dându-se pradă focului lemne apte pentru alte întrebuințări mai plătite: lucru, construcție, mătase vegetală, etc. [1]).

Problema aceasta a făcut și obiectul unei anchete întreprinsă de revista noastră, la care au ținut să răspundă șase distinși colaboratori [2]).

Din majoritatea răspunsurilor date de forestieri reținem următoarele idei: Pădurile noastre vor putea și pe viitor să răspundă consumului crescând din interior. Exploatările și mai ales distribuirea lemnului trebue însă să fie organizate în acest sens, iar cultura intensificată. Totuși, tendința de ridicarea prețurilor este permanentă, ea fiind isvorîtă din situații reale ale producției și consumului.

Din desbaterea problemei, pentru cele ce urmează, vom reține doar două atitudini:

1) Cuvântul producătorilor:

Oricât de riguroasă sortare am face, oricât de raționalizat

---

1) G. I. Ionescu: Inlocuirea lemnului de foc. Revista Pădurilor, Nr. 11/1938, pag. 1015—1017.

2) Revista Pădurilor, Nr. 11/1938, pag. 1010—1034.

ar fi folosit lemnul, tot vom avea suficient lemn de foc Trebue deci să-i păstrăm pozițiile. Altfel vom provoca, în mod fatal, sistarea multor exploatări [3]).

2) Răspunsul consumatorilor:

Știm că prețul lemnelor nu poate fi mai scăzut. El este însă prea scump pentru putința noastră de cumpărare. Noi cerem un combustibil potrivit pungei noastre. Gazele de sondă și metanul sunt cele care corespund [4]).

Acestea sunt pozițiile.

*

Presupunând că introducerea economică a gazelor de sondă este posibilă (lucru care în treacăt fie spus nu se poate face dintr'odată și nici generalizat), producătorii, în fața acestui concurent aprig, vor mai putea să păstreze pozițiile lemnului?

Răspunsul poate fi afirmativ, dacă se oferă consumatorilor putința ca consumul lemnului să fie accesibil micii lor puteri de cumpărare.

Acest postulat este realizabil, construind și punând pe piață sobe și mașini de gătit, care consumând puțin lemn, să dea un randament mare [5]).

Așa cum se prezintă situația azi la noi este deadreptul revoltător. Cine nu a văzut, în fiecare an, odată cu sosirea iernii, oameni nevoiași ducând în spinare mașina sau soba făcută numai din tablă, — care odată ce s'a stins focul în ea s'a și răcit? Fără îndoială că cu o astfel de sobă, consumatorul tot are de cumpărat lemne până să-l scoată din iarna în care gerul este uneori așa de mare încât crapă pietrele. Un alt tip de mașină care să contrazică mai mult economicul, nici că mai poate exista.

Avem prin urmare ceva de îmbunătățit.

*

Perspectivele rele întrezărite pentru lemnul nostru de foc,

---

3) Gh. Ionescu: op. cit., pag. 1016.

4) L. I. Vianu: Chestiunea combustibilului. Ziarul „Dreptatea" din 10.XII.1938.

5) Această chestiune a fost atinsă în treacăt și de d-l I. Rătan, în răspunsul pe care l-a dat la ancheta revistei. Pag. 1031.

în cazul când nu i se păstrează poziţiile, sunt realităţi dureroase în Elveţia.

Economia forestieră elveţiană trece azi printr'una din cele mai grave crize, mai ales în cazul lemnului de foc. Parcele întregi nu se mai pot exploata şi chiar putrezesc, căci nu mai găsesc cumpărători. Ea este foarte simţită mai ales în regiunile cu supraproducţie forestieră — în Prealpi şi în Jura — „luând unei populaţii muncitoare, pe care muncile agricole singure nu ajung s'o hrănească, ocazii de lucru întotdeauna binevenite şi adesea chiar necesare“ [6]).

Cauzele acestei crize sunt tocmai ceea ce preconizează la noi cei din tabăra neforestieră:

a) Progresarea altor moduri de încălzire;

b) Lipsa de adaptare la progresele tehnicei a sobelor şi maşinilor de gătit cari folosesc lemnul;

c) Igiena şi confortul;

d) Lipsa de reclamă şi de organizare a pieţei lemnului din partea producătorilor.

In faţa acestei situaţii grave, o reacţiune viguroasă s'a produs totuşi în favoarea lemnului. Ea a fost determinată de:

a) Consecinţele financiare dezastroase pentru stat şi comune, proprietarii cu cele mai mari suprafeţe păduroase;

b) Teama de a fi lipsiţi de combustibilul pe care azi îl importă, în caz de războiu.

Astfel, s'a acţionat construind sobe şi maşini de încălzit adaptate la progresele tehnicei dând un randament mare şi fiind igienice şi confortabile.

Sistemele moderne de încălzire cu lemn folosite azi în Elveţia — multe la număr — pornesc cu toate dela principiul gazeificării lemnului înainte de a fi ars, pentru a se putea trage din el maximum de calorii.

*

Cât de mult interes poartă forestierii elveţieni acestei probleme, se poate vedea şi din faptul că se preocupă chiar de construirea maşinilor şi sobelor. Astfel „Journal forestier suisse“, în caietul din luna Mai anul trecut, ne face cunoscut, nu o simplă sobă, ci un sistem

6) M. Dubas: Le chauffage central au bois. Journal forestier suisse. Nr. 5/1938, pag. 105—110.

de încălzire centrală care foloseşte gazul din lemn. Acesta este imaginat de forestierul elveţian Aubert şi constructorul Pahud.

Aparatul ne prezintă în principiu un gazogen de lemne, cu dublu aport de aer primar. Temperatura în cuptorul de ardere atinge 1200°, lemnul fiind transformat în cărbune de lemn, care se descompune şi se destilează, dând naştere la un gaz de putere calorifică ridicată, care arde după ce s'a amestecat cu aer secundar. Proporţia de cenuşă nu-i decât 1%, faţă de 10—12% în cazul cărbunelui. Aprinderea este uşoară şi instantanee: temperatura apei poate fi ridicată dela 20° la 80° cât îi trebue, în mai puţin de o jumătate de oră. O încărcătură ajunge să funcţioneze neîntrerupt 7—10 ore; în acest timp nu este nevoie să fie supravegheat. Temperatura apei din radiator rămâne ridicată mai multe ore după ce s'a stins focul.

Acest aparat este considerat a fi foarte economic. El funcţionează cu orice fel de lemn: de răşinoase sau foioase, spart sau rotund, din trunchi sau crăci şi chiar deşeuri şi rumeguş. Cere însă ca combustibilul să fie perfect uscat, şi aparatul să aibă tirajul bine reglat. Altfel randamentul este mic. In bună stare de funcţionare, 2 kg. lemn egalează 1 kg. cărbune. In acest caz, din punct de vedere al costului, lemnul apare mai avantajos căci, în timp ce 100 kg cărbune costă 7—9 franci elveţieni, 200 kg brad nu depăşeşte în nici-o regiune 7,5—8,5 franci adus în pivniţă. Pentru fag randamentul este superior cu 1/3; însă din cauza preţului lui actual în Elveţia, folosirea cărbunelui apare mai avantajoasă.

*

In Elveţia problema tehnică este considerată rezolvată. Pentru viitor nu se va căuta decât să se amelioreze aparatele din punct de vedere al randamentului, soliditătii, supleţii şi preţului. Şi din punct de vedere economic, folosirea lemnului apare azi avantajoasă, în cele mai multe regiuni ale ţării. Elveţienii însă nu sunt pentru moment prea pretenţioşi. Nu se gândesc să generalizeze sistemele de încălzire de lemn şi în oraşele mari. Ei însă pretind să constitue regula la ţară şi în oraşele mici, din regiunile împădurite şi muntoase, socotind un non sens să vadă folosindu-se cărbunele în regiunile unde lemnul putrezeşte, nu din cauza preţului de vânzare, ci din neştiinţa de a-l utiliza.

*

Pentru încheere, revenim la noi. Partizani ai celor ce preconizează păstrarea poziţiilor lemnului, credem că este mult de lucrat în direcţia folosirii şi fabricării maşinilor şi sobelor,

care să dea un randament mai mare, consumând lemn, cât mai puțin.

In felul acesta vom avea un câștig dublu:

Pe deoparte, pentru consumatori consumul de lemn va fi cu mult redus. Ca urmare, deși lemnul va avea un preț rídicat, el va fi accesibil bugetului lor redus.

Pe dealtă parte, se dă satisfacție și forestierilor cari nu vor mai avea să se plângă că se risipește lemnul dându-se la foc, ceea ce ar trebui să aibă alte întrebuințări.

Soll man das Brennholz ersetzen?

Faut-il remplacer le bois dans le chauffage?

Un écho de la polémique engagée dans la presse roumaine, ayant comme point de départ l'augmentation du prix du bois de chauffage. Etant donné que certaines opinions ont recommandé la substitution du bois par le charbon, ou par les gaz de sonde et méthane, l'auteur, partisan de ceux qui préconisent le maintien de la position du bois, montre qu'il y a un moyen pratique de faire le chauffage au bois assez économique. Il faut tâcher de mettre à la disposition des consommateurs, des poêles et des fourneaux de cuisine à grand rendement et en même temps avec une consommation reduite de bois. Il signale ce qu'on en a fait en Suisse.

DREPTUL ARMELOR IN GERMANIA

de OTTO WITTING

Noua lege germană pentru reglementarea portului armelor, din 18 Martie 1938, se bazează pe următoarele principii :

a) Persoanelor dușmane statului, sau acelora cari pot fi bănuite că ar periclita siguranța publică, le este interzisă cumpărarea, posedarea și purtarea armelor și muniției;

b) Persoanelor credincioase statului și acelora cari nu pot fi bănuite că ar putea primejdui menținerea siguranței publicei, li se garantează unele ușurări cu privire la dispozițiunile restrictive de până acum.

Corespunzător acestor puncte de vedere generale, se pot stabili în special, următoarele dispoziții concrete :

1. Autorizația de cumpărare este necesară numai pentru armele de foc de mână (revolvere, pistoale, etc.) și armele, cari cad sub noțiunea uneltelor de război.

2. Toate celelalte arme, în special armele de vânătoare, armele de sport, puștile de tragere la țintă, puștile de calibru mic, puștile „Flobert" etc. pot fi achiziționate fără autorizație.

3. Din motive polițienești de siguranță, tinerilor sub 18 ani le este interzisă achiziționarea pe bani a armelor și muniției.

Pentru a nu se împiedeca sportul tragerii la țintă (tir) al tineretului, acesta are libertatea să-și achiziționeze arme cu presiune de aer, de un calibru până la 7 mm.

4. Cumpărarea muniției este liberă și nu e îngrădită nici în privința felului, nici a cantității.

5. Din motive de siguranță publică, portul armelor de foc în mod public este legat și pe viitor de o autorizație polițienească.

O ușurare față de dispozițiunile existente a intervenit prin faptul că permisul de port arme nu se mai eliberează pe un an ci pe trei ani.

Prin aceasta autoritățile polițienești au fost scutite de o muncă administrativă superfluă, iar posesorii de arme, de formalități inutile, precum și de achitarea anuală a taxei de arme.

Taxa pentru acordarea unei autorizații pentru achiziționarea unei arme sau a unui permis de port armă este stabilită la 3 RM.

6. Fabricarea profesională de arme și munițiuni, precum și comerțul profesional cu arme și muniții sunt condiționate de motive na-

ţionale, economice, de siguranţă şi de obligaţiunea unui permis, care obligaţiune a fost mult înăsprită faţă de cea existentă.

Astfel fabricarea armelor şi comerţul cu arme este admis numai cetăţenilor germani, cari au domiciliu permanent pe teritoriul imperiului german şi cari se bucură de încredere personală şi posedă capacitatea de branşă pentru prestaţiunea comercială şi technică a întreprinderii.

Evreii sunt excluşi dela aceasta.

Capacitatea în branşă se constată în general printr'un examen de maestru.

7. Cu privire la armele albe, de tăiere, împungere sau lovire au intervenit anumite uşurări.

8. Deoarece posesorii de permise de port armă şi de permise anuale de vânătoare au fost examinaţi deja din partea poliţiei în privinţa încrederii ce prezintă, li s'a permis achiziţionarea armelor de foc, spre a nu mai fi expuşi molestărilor şi în scopul evitării unor lucrări administrative superflue.

9. Permisul de vânătoare îndreptăţeşte pe posesorul lui să poarte arme de vânătoare şi arme de foc de mână (Art. 21).

10. Funcţionarii şi în general organele cari îşi exercită serviciul de pază silvică, de câmp şi de vânătoare, nu au nevoie nici de autorizaţie pentru achiziţionarea armei, nici de permisul de port armă, cu privire la armele de foc cuvenite lor din oficiu (Art. 18 şi 20).

Această dispoziţiune este valabilă atât pentru organele silvice aflătoare în serviciul statului şi al comunei, cât şi pentru cele aflătoare în serviciul particular.

11. Importul armelor de foc şi al muniţiei rămâne sub controlul Poliţiei.

12. Pentru a se garanta interesele vânătoarei şi pentru combaterea cu eficacitate a braconajului, se interzice fabricarea, comerţul, portul, posedarea şi importul următoarelor arme de foc :

a) Armele amenajate în aşa fel încât să poată fi închise în cutii, bastoane, ţevi, apoi să poată fi scurtate sau descompuse rapid, etc.;

b) Armele prevăzute cu un mecanism pentru amortizarea pocniturii împuşcăturii sau cu reflectoare de puşcă.

Mai sunt interzise cartuşele de calibru mic (5,6 mm.) cu gloanţe ascuţite şi scobite.

Pentru export însă, fabricarea tuturor acestor arme şi muniţii este permisă.

13. Puştiile „Flobert" cu ţeavă ghintuită, cu un calibru de 6 mm şi mai puţin, precum şi puştile „Flobert" cu ţeava neghintuită, cu un calibru de 9 mm şi mai puţin, nu au nevoe de un permis de port armă. (Art. 22 din regulamentul de aplicare).

14. In scopul protecţiei industriei de arme germane şi din motive ale poliţiei criminale, armele de foc cari se vând în mod profesional trebue să aibă firma fabricantului şi No. curent al confecţionării.

15. Cel care contravine dispoziţiunilor acestei legi, intenţionat sau din neglijenţă, se pedepseşte cu închisoare până la 3 luni şi cu amendă, sau cu una din aceste penalităţi.

Dacă comparăm dispoziţiunile acestei legi cu prescripţiunile legii noastre pentru reglementarea portului şi vânzării armelor din anul 1924, găsim între altele, următoarele deosebiri principiale:

1. Cumpărarea, posedarea şi portul armelor, conform legii româneşti din 1924, sunt condiţionate de o autorizaţie specială, fără considerare de felul armelor.

2. Durata permisului de port armă este nelimitată.

3. Dreptul de achiziţionarea, posedarea şi portul armelor de serviciu pentru personalul silvic şi de vânătoare nu este special şi precis descris — un fapt care a cauzat în practică, adeseori multe neplăceri.

4. Interesele vânătoarei nu au fost luate, în general, deosebit în considerare.

Vânătorii cari, după ce au fost constataţi ca persoane de încredere şi au primit permisul de vânătoare, totuşi nu pot nici cumpăra, nici purta arme, fără un permis special.

5. Comercianţilor de arme şi producătorilor de muniţii, nu li se cere nici condiţia de încredere, nici capacitatea de branşă.

In rezumat, putem deci stabili că legea noastră a armelor este mai severă şi mai rigidă, decât noua lege a armelor germană, care garantează persoanelor individuale cele mai mari uşurări faţă de situaţia de drept de până acum, fără ca prin aceasta să primejduiască menţinerea siguranţei publice.

In această nouă lege germană a armelor, se sporesc drepturile indivizilor, în sensul noţiunii de onoare naţional-socialiste, autorităţile administrative fiind scutite de birocratismul inutil, iar marele public cât mai puţin expus arbitrariului şi şicanelor.

Das Benützen der Jagdwaffen in Deutschland.

Le port des armes de chasse en Allemagne.

L'auteur montre les conditions dont on peut obtenir le droit de posséder et d'utiliser les armes de chasse en Allemagne.

Puis il fait une comparaison entre la loi roumaine et celle allemande.

R E F E R A T E

ACTUALITĂȚI DIN TEHNOLOGIA LEMNULUÎ

de Ing. N. GHELMEZIU

Lemnul a câștigat în ultimul timp un foarte larg domeniu de întrebuințare. Aceasta se datorește în primul rând cunoașterii științifice a însușirilor sale. Tehnica mai înaintată a întrebuințării lemnului nu se poate baza decât pe date cât mai precise asupra materiei cu care lucrează, pentru a-și putea face calculele necesare. Produsele fine înmagazinează foarte multe valori până sunt gata fabricate și de aceea producătorul nu se poate avânta în necunoscut.

Studiul însușirilor lemnului nu s'a terminat, dar a dat chiar până acum suficiente cunoștințe pentruca tehnica întrebuințându-le să-și poată perfecționa procedeele și deschide noui câmpuri de producție. Succesele obținute în tehnică, prin îmbunătățirea însușirilor lemnului, transformarea lui în materiale cu proprietăți superioare sau, în construcții, prin găsirea sistemelor de îmbinare care să evite solicitarea tocmai a rezistențelor celor mai reduse, au condus în ultimii ani la o activitate febrilă atât în laboratoare cât și în industrie. Studiile noui și produsele tehnicei se succed cu o iuțeală greu de urmărit. Nu putem însă rămâne departe de aceste progrese ale științei și tehnicei. Avem nevoe de cunoașterea cât de sumară a lor, fiindcă ele ne conturează în fiecare moment cadrul în care lucrăm și urmările lor se răsfrâng asupra multor domenii de activitate din sectorul economiei lemnului.

Acestei nevoi vor căuta să răspundă cunoștințele date pe scurt în această rubrică.

Aparate rapide pentru măsurat umiditatea lemnului.

Higroscopicitatea este una din însușirile de pe urma căreia se trag cele mai multe neajunsuri la întrebuințarea lemnului.

De ea se leagă umflarea și contragerea lemnului, cărora, dacă li se adaogă și influența neomogenității sale, se ajunge la inconveniente care pe drept au făcut ca mult timp acest material să fie evitat din lucrări mai pretențioase.

Toate aceste fenomene au însă legile lor de producere, care dacă se cunosc — și știința le-a precizat în mare parte — se pot evita foarte multe neajunsuri. Astfel se știe că lemnul, într'un anumit mediu caracterizat prin umiditatea relativă și

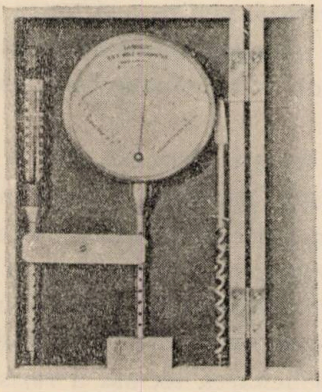

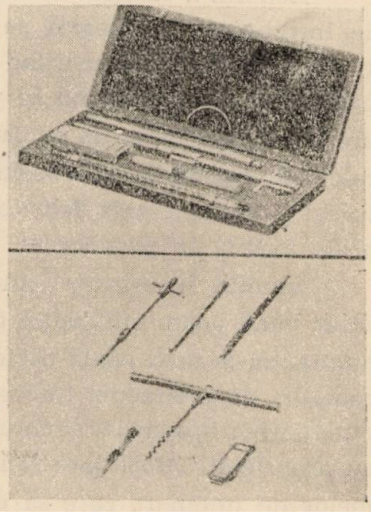

Fig. 1. — Higrometrul cu păr pentru măsurat umiditatea lemnului, fabricat W. Lambrecht, Göttingen.

Fig. 2. — Aparatul „Diakun" pentru măsurat umiditatea lemnului, fabricat Grau & Heidel, Chemnitz.

temperatura aerului, nu poate avea decât o anumită umiditate cunoscută, primele fiind date. Deasemenea se cunoaște că lemnul nu se umflă sau contrage decât dacă i se schimbă umiditatea (variațiile de volum datorite schimbărilor de temperatură sunt practic neglijabile). Dacă lemnul are o umiditate diferită de aceea corespunzătoare mediului, el va absorbi sau ceda apă

până ajunge la starea de echilibru higrometric. Acest proces este însoţit de schimbările respective de dimensiuni.

De aci o concluzie foarte simplă: să nu se întrebuinţeze într'un mediu dat decât lemn de umiditate corespunzătoare. Pentru a asigura acest lucru trebue, cu metode cât mai rapide şi simple, să măsurăm caracteristicile mediului şi să controlăm riguros umiditatea lemnului cu deosebire a aceluia uscat pe cale artificială. Măsurarea umidităţii relative a aerului şi a temperaturii sale este o problemă încă de mult destul de bine rezolvată. Pentru a ajunge la o metodă de măsurare rapidă a umidităţii lemnului a trebuit îndelungat şi mult efort.

Metoda cea mai exactă este să se ia probe din lemn, să se usuce şi prin diferenţa dintre greutatea iniţială şi finală să se afle cantitatea de apă. Aceasta raportată la greutatea uscată a lemnului exprimă azi aproape în toate ţările procentul de umiditate. Desavantajele acestei metode constau în aceea că lemnul trebue tăiat pentru luarea probelor, că necesită aparate (o balanţă şi o etuvă), că durează mult. Aplicabilitatea ei nu se poate extinde la orice ateliere sau depozite de lemn.

Procedeul extracţiei apei cu ajutorul unui lichid volatil şi cu greutate specifică diferită este deasemenea greu de extins în practică, din cauza aparaturii fine, a substanţelor costisitoare şi a duratei lungi.

O metodă, de pe urma căreia au rezultat instrumente destul de bune pentru practică, este aceea de a măsura umiditatea lemnului indirect prin umiditatea relativă a aerului dintr'o gaură făcută în piesa de încercat. Această umiditate se măsoară, fie cu un higrometru cu păr *) (fabricat de firma W. Lambrecht A. G. Göttingen), fie cu hârtii îmbibate cu săruri care iau diferite culori după umiditatea relativă a aerului (aparatul „Diakun" *) fabricat de firma Grau & Heidel, Chemnitz). Citirile pe ambele instrumente se fac direct în procente de umiditate a lemnului. Intrebuinţarea lor, deşi teoretic ar trebui să se poată face între 0% umiditate şi aceea a fibrei saturate, cca. 30%, se limitează practic între cca. 5% şi 23%. Intre aceste limite de altfel se găseşte în practică majoritatea lemnului ast-

*) Aparatele se pot vedea la Laboratorul de Tehnologia lemnului din Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră din Bucureşti.

fel că instrumentele răspund destul de bine nevoilor. Sunt ușor manevrabile și măsurarea durează foarte puțin.

Cele mai practice aparate de măsurat umiditatea sunt însă acelea electrice. Ele sunt de două tipuri, după cum se bazează pe măsurarea rezistenții sau capacității electrice a lemnului. Până la punctul de saturație al fibrei (u=cca. 30%) rezistența electrică a lemnului variază cu umiditatea sa și anume scade cu cât umiditatea crește. Deasemenea este cunoscut că, cu cât umiditatea lemnului crește, cu atât se mărește și capacitatea sa

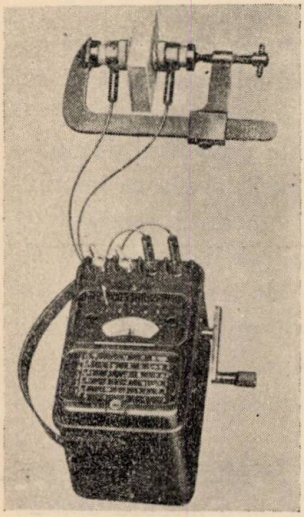

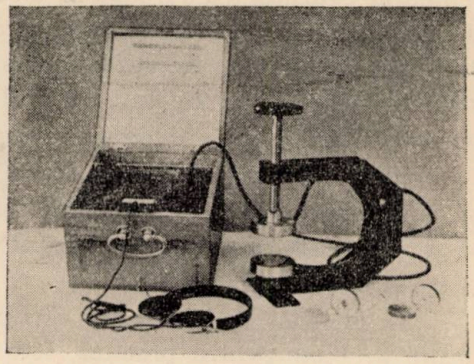

Fig. 3. — Aparatul electric de măsurat umiditatea lemnului, fabricat Siemens & Halske, Berlin.
Fig. 4. — Aparatul electric de măsurat umiditatea lemnului, sistem Dr. Ing. Nusser.

electrică, nu numai până la punctul de saturație al fibrei, ci chiar până la starea verde. Practic — până acum — și aparatele bazate pe acest principiu se limitează totuși la măsurarea umidității numai între cca. 5 și 23%. Nu vom descrie aici aparatele construite până acum. Dăm numai fotografiile câtorva din ele. Iuțeala cu care se poate face o măsurare de umiditate cu aceste aparate, doar câteva secunde, ne-ar fi apărut acum câțiva ani ca o imposibilitate. Pentru măsurare se așează piesa de lemn între electrozii aparatului, se învârtește fie de un buton, fie de o

manivelă şi în clipa când trebue să se facă citirea suntem anunţaţi de aprinderea unei lămpi sau de un sunet. Unele din aceste aparate sunt cu deosebire bune la alegerea materialului de aceeaş umiditate. Se aranjează instrumentul pentru limitele pe care le voim şi prindem între electrozi pe rând materialul de sortat. Dacă umiditatea este mai mare sau mai mică decât aceea voită suntem încunoştinţaţi de felul cum arde lampa sau de o lampă de control altfel colorată. O superioritate netă a acestor

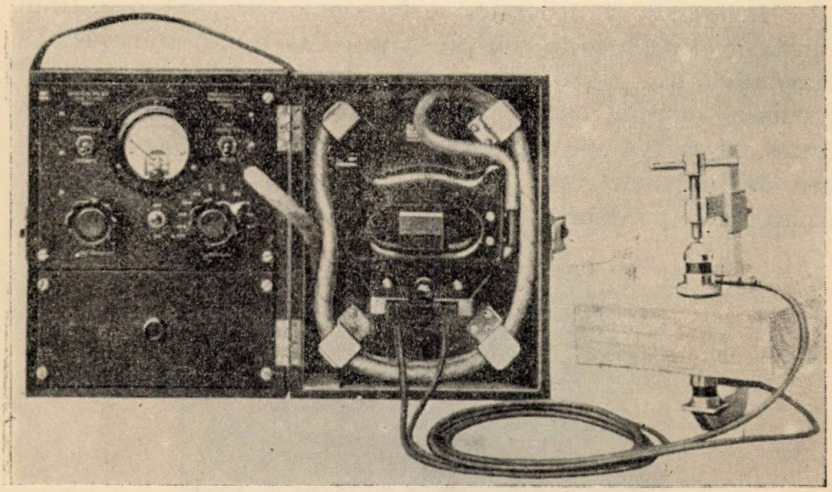

Fig. 5. — Aparatul electric de măsurat umiditatea lemnului, sistem Markoni — Ekco T. F. 453.

aparate faţă de toate celelalte constă în aceea că nu strică lemnul pentru a face măsurătorile şi deci ele pot fi întrebuinţate şi pentru piese montate gata. Pentru practică sunt aceste instrumente aceea ce a fost mai mult dorit. Acum laboratoarele şi fabricile depun toate eforturile ca să se ajungă la un tip de aparat mai ieftin pentru a fi răspândit şi la întreprinderile mici. Deasemenea se lucrează asiduu pentru perfecţionarea aparatelor bazate pe măsurarea capacităţii electrice spre a se extinde măsurarea practică a umidităţii lemnului şi peste punctul de saturaţie al fibrei.

Măsurătorile cu aparatele electrice, cât şi cu cele bazate

pe măsurarea umidității aerului, au erori față de rezultatele date prin metoda uscării sau extracției. Aceste erori însă sunt mici și nu întrec aproximațiile pe care le poate admite practica.

Incercarea rezistenței la uzură a lemnului.

Rezistența lemnului la uzură are o deosebită importanță în special la alegerea lemnului pentru podele de camere sau vehicule.

Incercările de laborator se fac după două procedee. Unul constă în a sufla nisip sub presiune pe secțiunea transversală, tangențială sau radială a piesei de probă și prin diferența de greutate, volumul uzurii raportat la suprafață sau adâncimea uzurii, să se dea măsura rezistenței la această solicitare. Acest gen de încercare nu a dat rezultate mulțumitoare, deoarece uzura nu se produce egal în zona timpurie și târzie a inelului

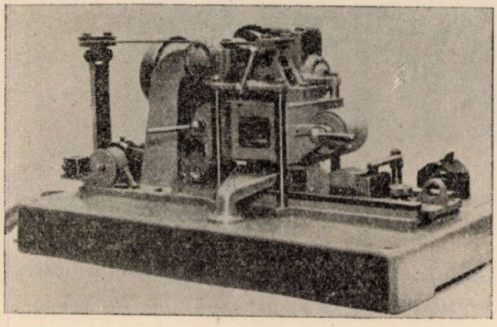

Fig. 6. — Mașina de încercat la uzură, sistem Prof. Dr. Ing. F. Kollmann.

anual, deci cifrele obținute pentru rezistență sunt funcție mai mult de zona slabă a lemnului, pe când în practică se întâmplă tocmai contrariul. Deasemenea solicitarea practică nu se face perpendicular pe suprafața lemnului ca la cest procedeu, ci mai mult în lungul piesei. Aceste inconveniente au condus, ca la revizuirea normelor germane de încercat lemnul, acest procedeu să nu mai fie admis.

Alt procedeu constă în a șlefui lemnul cu un alt corp, de obiceiu piele, pe care se toarnă nisip fin sau șmirghel. După un număr stabilit de frecări se măsoară pierderea în greutate și rezistența la uzură se exprimă fie prin procentul scăderii în

greutate, fie prin volumul acestei pierderi (calculat prin împărţirea greutăţii pierdute la greutatea specifică a probei), sau acest volum raportat la suprafaţa uzată. Numai o slefuire simplă iarăşi nu exprimă procesul practic al uzurii prin mers, care constă într'o şlefuire prin isbire la punerea piciorului pe podea, combinată cu o şlefuire simplă când se freacă piciorul pe loc. De aceea şi acest procedeu nu a mai fost admis în nouile norme.

Maşina care imită cel mai bine procesul practic al uzurii, până acum, este aceea elaborată în Institutul de Cercetarea lemnului, Secţia de Technologie mecanică, din Eberswalde, patentată de Prof. Dr. Ing. F. Kollmann. Construcţia a fost încredinţată Secţiei de aparate de încercat a fabricei Chemisches Laboratorium für Tonindustrie, Berlin *).

Schematic maşina constă dintr'un bloc de fier, care cade cu intermitenţă deasupra piesei de lemn pentru încercat. Aceasta se mişcă orizontal înainte şi înapoi sub bloc. Pe faţa dinspre probă, blocul are o foaie de hârtie de slefuit. In felul acesta în momentul când blocul cade pe piesa de probă se realizează o fază a mersului, iar până să se ridice proba se freacă simplu ca în a doua fază. După un număr de căderi ale blocului (de obiceiu 20.000), se socoteşte pierderea în greutate şi în grosime a probei.

Cu această maşină s'au obţinut rezultate comparabile foarte bune şi în concordanţă cu practica. Este foarte probabil ca procedeul acesta de încercare la uzură să fie normalizat în Germania.

LITERATURĂ:

F. Kollmann, Technologie des Holzes, Berlin: Julius Springer 1936.
E. Nusser, Die Bestimmung der Holzfeuchtigkeit durch Messung des elektrischen Widerstandes. Holz als Roh- und Werkstoff, Vol. 1(1938) pag. 417.
Schrifttumsberichte, Holz als Roh- und Werkstoff, Vol. 1 (1938) pag. 277.

*) Maşina se poate vedea la Laboratorul de Tehnologia lemnului din Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră din Bucureşti.

M. E. Dunlap, Electrical moisture meters for wood. Forest Products Laboratory, Madison, Wisc., Sept. 1937.
Moisture content. Humidity Meters and Controllers. Wood, Vol. 4 (1939), Nr. 1, pag. 36.
Prospectele firmelor: W. Lambrecht, Grau & Heidel, Siemens & Halske.
F. Kollmann, Eine neue Abnutzungsprüfmaschine. Holz als Roh- und Werkstoff, Vol. 1 (1938) pag. 87.
C. Teodorescu, Incercări de uzură a lemnului indigen la suflaiul cu nisip Revista Pădurilor, An. 39 (1927), pag. 641.

Zeitliche holztechnologische Fragen.

Actualités dans la technologie du bois.

L'auteur présente un compte-rendu sur les nouveaux appareils rapides, utilisés à mesurer l'humidité du bois et sa résistance à l'usure.

PROBLEMELE ZILEI

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR.

CONVERSIUNI

de Insp. g-l silvic *Ioan Schorscher*

Economia unui domeniu forestier va fi rațională dacă asigură proprietarului o rentabilitate cât mai mare pe lângă siguranța continuității ei, caracterizată prin cantitatea și valoarea produselor ce se pot recolta în timp și spațiu.

Cantitatea și valoarea produselor fiind determinate de creșterea anuală, scopul nostru va fi să cultivăm arborete cari, cantitativ și calitativ, deci și ca valoare, în condițiunile climatice și de productivitate a solului, ca să avem cea mai mare creștere.

Astfel, rentabilitatea unui bun forestier va fi determinată de clima, sol și arboret, adică va fi rezultatul contribuției armonioase și echilibrate a acestor trei factori.

Să examinăm, deci, mai în de aproape acești factori.

In condițiunile de odinioară, când omul încă nu ajunsese să modifice realizările naturii, acești trei factori au fost desigur stabili, cel puțin în timpul unor epoci mai îndelungate, necesitățile omului fiind mai mici decât creșterea normală, natura instalând speciile cele mai proprii solului și condițiunilor climatice. Dar necesitățile crescânde ale omului au început să se resfrângă tot mai mult asupra echilibrului natural al pădurei în stare naturală. Necesitățile regiunilor fără păduri au început să transforme pădurile într'un bun isvor de venituri pentru cei ce le posedau. In acelaș timp și spațiul necesar agriculturei a devenit tot mai strâmt. Au început defrișările întinse pentru lărgirea spațiului agriculturei, iar satisfacerea trebuințelor altora, dacă nu a produs chiar defrișări, a modificat totuși echilibrul natural al pădurei.

Această evoluție evident că, la un moment dat, a putut să producă îngrijorarea celor pentru care pădurea devenise un bun de prima necesitate.

Incepe epoca silviculturei.

Natural întinderile ocupate de agricultură nu se mai puteau redobândi. S'a procedat, deci, cel puțin la reglementarea exploatărei și a regenerărei pădurilor luându-se, apoi și măsuri restrictive în scopul conservărei domeniului forestier.

Dar să vedem ce influență a avut această evoluție asupra factorilor despre care am spus că, prin efectul contribuțiunei lor, mai mult sau mai puțin armonioase, determină rentabilitatea.

Clima, de sigur a fost mai puțin atinsă. Dacă a suferit unele schimbări, aceste au fost locale, determinate de influența defrișărilor întinse asupra efectelor condițiunilor climatice. Cauzele ce le-au determinat, nu mai pot fi înlăturate, terenurile ocupate de agricultură, ultima dată prin reforma agrară în scopul completărei pășunilor, rămân defrișate, cu toate efectele lor, eventualele schimbări, în ce privește arboretele sau regimele aplicate, având o influență redusă asupra condițiunilor climatice.

Mai importante au fost efectele evoluției descrise asupra solului.

Solul acoperit mai înainte de vegetație, în urma exploatărilor ce întreceau creșterea, a ajuns în stare descoperită expus direct razelor solare și vânturilor, ceace a contribuit la reducerea productivității lui și chiar la degradări mai pronunțate, prin acțiunea erozibilă a apelor etc.

Tot atât de importante și puțin favorabile au fost efectele evoluției arătate și în ce privește arboretele, întrucât a dus la instalarea unor specii mai puțin proprii stațiunei, și în cele mai multe cazuri și de mai mică valoare, dar care au avut calitatea de a se adapta pentru moment mai bine solului degradat.

Pe lângă această stare a lucrurilor intervine silvicultorul având să constate, în fiecare caz, starea reală, dacă ea corespunde și care sunt măsurile ce ar putea îndrepta lucrurile.

In cazul când va avea de reglementat o pădure care se mai găsește în starea ei originală, soluționarea va fi mai ușoară.

Va trebui să găsească doar regimul față de care stațiunea și arboretul își mențin contribuțiunea armonioasă la producerea recoltei. Natura îi va indica codrul grădinărit, pe care îl va și aplica, dacă condițiunile economice vor permite. In cele mai multe czuri însă, distanța și lipsa instalațiunilor de transport nu vor admite, în momentul reglementărei, aplicarea acestui regim. Va trebui să caute deci un regim care pe lângă conservarea solului și menținerea arboretului va facilita și exploatarea. Nu va putea lua o hotărîre care nu ține compt de menținerea bunei stări a pădurei.

Mai grea îi va fi sarcina când se găsește în fața unei păduri care a suferit urmările unui tratament impropriu, fie el cel al exploatărilor desordonate și nereglementate sau chiar al unor exploatări făcute pe baza unor reglementări, dar cu baze greșite.

In aceste cazuri i se va impune de la sine problema conversiunei regimului sau cel puțin al transformărei tratamentului.

Conversiunea se va putea limita în unele cazuri numai la schimbarea regimului, dar va putea pretinde și înlocuirea speciilor.

Inlocuirea speciei sau speciilor ce actualmente compun arboretul va fi justificată când se găsește în fața unei păduri în care speciile inițiale au fost înlocuite, chiar pe cale naturală, dar ca o consecință a condițiunilor neprielnice create lor, pentru moment, după intervențiuni forțate, prin specii mai puțin valoroase. In totdeauna va găsi în astfel de păduri și specia inițială, fie în pâlcuri, fie ca indivizi diseminați. Va mai găsi și semințiș natural al acestei specii care tinde vizibil să-și recapete terenul de unde a fost eliminată în urma condițiunilor neprielnice pentru moment, eliminată însă ulterior, chiar prin instalarea noului arboret.

Am văzut cazuri prea semnificative de felul acesta. Pe culmea principală ce duce din Măgura Codlii (jud. Brașov) spre comuna Vulcan ,unde sub un arboret pur de fag s'a instalat, pe cale naturală, din porțiunile populate cu brad ale pădurei Vulcan, un semințiș bogat și viguros de brad.

Un al doilea caz asemănător mi s'a prezentat în Carpații Făgărașului, seria Bâlea, din raza comunei Cârțișoara, unde în

foarte multe locuri se găseşte un seminţiş abundent de molid sub masivul pur de fag bătrân.

In astfel de cazuri, silvicultorul va trebui neapărat să se ocupe de reintroducerea speciei sau speciilor care, de sigur, au format în trecut arboretul, adoptând totdeodată regimul care poate realiza refacerea.

Vom avea însă şi cazuri în care speciile autohtone prezintă semne de degradare. Ne găsim, în special, la masivele de gorun care, deşi spontane, în urma distrugerei subarboretului protector al solului prin păşunatul interzis, prezintă semne vădite de degradare, atât în ce priveşte în primul rând solul, cât şi masivul, lăsând bănuiala de a nu putea fi regenerate tot cu gorun pur. Şi în aceste cazuri grija refacerei solului pe lângă menţinerea gorunului în proporţie cât mai mare, dar în condiţiuni de a vegeta activ, va pune silvicultorului o problemă care va trebui să o deslege în urma studierei amănunţite a cauzelor.

Problemelor de felul celor arătate li se adaogă necesitatea refacerei crângurilor degradate precum şi obligaţiunea impusă de regulamente şi decizii în ce priveşte conversiunea crângurilor neexploatate la timp, având vârste ce întrec vârsta exploatabilităţii admise la crânguri.

In toate cazurile arătate şi în altele asemănătoare, conversiunea bine studiată, pe lângă cumpănirea efectelor ce va putea avea asupra factorilor: staţiune şi arboret, va fi justificată şi necesară.

In afară de cazurile de felul celor tratate, unde o conversiune se impune ca o necesitate, avem însă şi cazuri în care ar putea fi luată în considerare. Ne gândim la arboretele ce se găsesc în staţiunea lor originală şi vegetează activ, dar sunt de mică valoare. O eventuală înlocuire a acestor specii a dus la experimentaţia cu specii exotice şi aclimatizarea lor. Este însă o problemă care cere multă precauţiune şi studii amănunţite.

Nu ne ocupăm de technica conversiunei regimelor care trebue să fie cunoscută în limitele ei generale fiecărui silvicultor amenajist şi care, în detaliile ei prezintă probleme ce variază de la caz la caz, cerând experienţă, cunoştinţe de specialitate, simţul şi prevederea realizărilor proiectate.

Schüpfer în „Forsteinrichting" din Lorey, tratează mai amănunţit şi admite conversiunea din crâng şi crâng compus. In ce priveşte transformarea tratamentelor regimului codru

găseşte nemotivată transformarea din codru grădinărit în codru cu tăieri localizate, arătând tendinţa operaţiunei opuse, adică transformarea codrului cu tăieri localizate în codru grădinărit.

Bühler, în silvicultura lui, încheie consideraţiunile ce face în materie de conversiune şi transformare cu cuvintele: „După ce codrul, în înţelesul lui strict (der strenge Hochwald) şi diferitele forme, a pierdut din importanţă, şi conversiunile şi-au pierdut însemnătatea".

In orice caz trebue să avem în vedere, că conversiunile şi transformările durează timp îndelungat, în cele mai multe cazuri o revoluţie întreagă şi sunt urmate în cele mai multe cazuri de sacrificii materiale.

In general sunt justificate, când se produce necesitatea:

1) înlocuirei sau refacerei arboretelor,

2) refacerei productivităţii solului,

3) cuprinderei mai multor specii într'o unitate de tratament (serie),

4) potrivirei regimului şi tratamentului la arboretele existente.

5) modificării suprafeţei prin cumpărări, vânzări, exproprieri etc.

La noi sunt frecvente mai ales motivele arătate la punctele 1) şi 5), se impun la aprobare cele ce se justifică prin cauzele arătate la punctele 2) şi 4).

Cele mai multe conversiuni sau transformări de tratament se propun pe temeiul necesităţii înlocuirei fagului cu răşinoase, dar putem face constatarea regretabilă că propunerile se fac nu atât pentru introducerea speciilor mai nobile, care după aplicare, de obicei rămâne mai mult nerealizată, cum se poate vedea din constatările de regenerare, ci mai ales pentru tăierea rasă a fagului. De sigur că astfel de conversiuni în fond nu pot fi considerate ca justificate, ele fiind în multe cazuri chiar inutile.

Deasemenea se observă o înmulţire destul de însemnată a propunerilor de conversiune din codru în crâng, justificată prin divizarea unor unităţi mari forestiere, în altele mici, creiate prin aplicarea reformei agrare pentru înfiinţarea de păduri comunale. Satisfacerea este plauzibilă, întrucât în cele mai multe cazuri a fost împroprietărită o comună cu câteva zeci de hec-

tare cu un arboret uniform de stejar sau fag bătrân. Din această pădure mică comuna proprietară vrea să producă în primul rând lemn de foc și o cât mai mare cantitate. Se produce deci fenomenul ciudat, neadmis de știință, al conversiunei în crâng, ea fiind acceptată și chiar pretinsă de proprietar care exploatează în timp de o revoluție parchete mari cu un arboret bătrând de codru, în dauna interesului general și al capitalului lemnos. Nu pot fi găsite ca justificate aceste conversiuni oricât de motivate ar fi prin interesul economic al proprietarului.

Soluția: lămurirea proprietarului prin calculațiuni cât mai precise și doveditoare, amenajarea în comun a mai multor proprietăți, care cere din nou o propagandă lămuritoare din partea silvicultorului.

Dar această propagandă cere un personal scutit de biurocrație și amenajiști dispensați de influența proprietarului, deci o reformă radicală a serviciului și în special al sistemului de amenajare precum și o bună organizație în general.

CONVERSIUNEA PĂDURILOR DELA CODRU LA CRÂNG

de Ing. *M. Petcuț*

Teoretic se convertesc păduri de la crâng la codru sau de la codru la crâng.

Practic, față de împuținarea crescândă a lemnului de lucru, conversiunea de la codru la crâng — cel puțin în țările cu o politică forestieră bine definită — nu se mai practică de cât în cazuri extrem de rare și anume când e vorba de creiarea într'un centru a unor industrii sau a unei ramuri de producție noui, care să aibă nevoe de lemn de dimensiuni mici.

In țară la noi, deși lemnul de lucru nu ne dă afară din casă și mai ales ne va da și mai puțin peste câțiva ani, lucrurile se petrec tocmai dimpotrivă: conversiunea de la codru la crâng este mai curentă de cât aceea de la crâng la codru, chiar când e vorba de arborete alcătuite din speciile cele mai prețioase.

Iată un caz pe care l'am întâlnit zilele trecute (și ca acesta sunt multe):

Academia Română are o pădure în județul Baia înconjurată de jur împrejur de satele Ruși, Negoțești, Ioneasa, Ciumulești și mi se pare încă 1—2, toate alcătuind comuna Forăști.

Toate pădurile care mai sunt împrejur sunt păduri particulare tratate toate în crâng.

Cea mai apropiată pădure a statului, deci pădure de codru, capabilă să dea lemn de lucru, se găsește la 15 km. în linie dreaptă.

Pădurea „Roșiori" este alcătuită din stejar, în cea mai mare parte, apoi frasin, cireș, paltin, carpin, plop, jugastru. Creșterea la stejar și frasin este foarte frumoasă. Fusuri drepte și cilindrice de 10—15 m la frasin ca și înălțimi de 22—24 m la stejar nu sunt raritați în această pădure. Totuși pădurea se trece de la codru la crâng cu rezerve — circa 20 rezerve la hectar și după câte am fost informați se intenționează ca peste 2 ani, când vor fi exploatat ultimele două parchete, să se revizuiască amenajamentul spre a se trece definitiv la crâng.

Lăsând la o parte caracterul de proprietar nepieritor pe care îl are Academia, și obligațiile care decurg din această calitate, trebue să constatăm că trecerea la crâng a acestei păduri cu un procent așa de mare de specii producătoare de lemn de lucru și cu un lemn așa de bun, nu servește de loc interesele acestei instituții.

Acest lucru e dovedit până la evidență de prețurile ridicate cu care se vinde lemnul de lucru, chiar în această pădure. In adevăr, Academia a socotit acest lemn în actele de estimație cu 500 lei m. c. unul peste altul. Cooperativele „Deșteptarea" și „Ruși" cumpărătoarele parchetului exploatat în anul acesta vând stejarii buni de lucru — și majoritatea o formează aceștia — cu prețuri care variază între 1000—2500 lei bucata pe loc în pădure. Lucrul este explicabil fiindcă, după cum am văzut, pădurea cea mai apropiată în care sătenii pot găsi lemn de lucru pentru nevoile lor se găsește la 15—20 de km.

Dar nu aceasta este greșeala cea mai mare, și nu pentru aceasta m'am hotărît să scriu aceste rânduri. Ceea ce voesc să relevez sunt greșelile de ordin technic ce se fac cu aceste zise conversiuni; greșeli care duc la ruina pădurii și ca urmare la scăderea averii proprietarului și deci și a țării.

Este știut că conversiunea presupune un interval de timp

în care, între altele, se urmărește pregătirea arboretelor în vederea noului tratament care urmează să li se aplice. In cazul trecerii de la codru la crâng de exemplu, este natural, ca, atunci când ne găsim în fața unor arborete înaintate în vârstă la o vârstă la care nu li s'ar putea aplica tăerile de crâng, fără prejudicii pentru regenerare — acestea, să fie trecute în prealabil printr'o revoluție tranzitorie, spre a fi regenerate prin sămânță și abia acestor noui arborete să li se aplice tăerile de crâng.

Aceasta însă este teoria; practica — vorbim de practica noastră — este cu totul alta. Fiindcă vorbim de pădurea „Roșiori", iată ce s'a petrecut aci: arboretele alcătuite din speciile pomenite mai sus, în vârstă de 65—70 de ani, au fost trecute direct la crângul simplu cu 20 de rezerve la hectar. Și acestea constituite din stejarii cei mai rău crescuți, apoi din carpen, jugastru și altele.

Ce a rezultat și ce va mai rezuta din această transformare este ușor de înțeles. O pădure de jugastru, carpin, plop, ulm, corn, presărată ici și colo cu câte un lăstar pipernicit și fără viață, în nici un caz producătoare de lemn de lucru.

In fața acestei stări de lucruri, trebue să ne întrebăm: ce s'a urmărit prin această transformare?

Poate fi vorba aci de un folos cel puțin pentru proprietar — căci de un folos pentru economia națională nu poate fi vorba?

Dacă în adevăr aceasta s'a urmărit, amenajistul a fost cel puțin strein de mersul vieții în pădure.

Noi suntem înclinați mai de grabă să credem că nu s'a urmărit altceva decât comoditatea, atât pentru amenajist, cât și pentru conducătorul gospodăriei: e mai ușor să împarți pădurea ca pe o roată de caşcaval — și să taie în fiecare an câte o bucată fără nici o altă grijă de regenerare, de cât să întocmești un plan îngrijit al tăerilor de regenerare, altul al operațiunilor de curățiri și rărituri, să te îngrijești de regenerarea arboretelor și alte multe griji pe care le dă un codru bine îndrumat și bine condus.

Am vorbit de pădurea Roșiori, fiindcă am văzut-o foarte de curând, dar ea nu e singurul caz; astfel de conversiuni sunt

foarte numeroase. Lor li se datorește degradarea sau sărăcirea în capital lemnos a multora din pădurile țării noastre.

Cum se poate înlătura răul?

Printr'un apel către colegi de a evita astfel de transformări? Nu cred, pentrucă acei care le fac — puțini la număr de sigur — nu mai sunt sensibili la astfel de apeluri.

Aplicarea pedepselor cele mai aspre pentru acei care întocmesc astfel de amenajamente, cred că este singura cale de a feri pădurile de această plagă.

Organul de supraveghere al pădurilor Țării — Regimul Silvic — cu ocazia inspecțiilor, pe care le face, oridecâte ori dă peste un astfel de amenajament, să ia urgente măsuri de îndreptarea stării dăunătoare.

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR IN CODRU

de Ing. *V. P. Negulescu*

„Il faut choisir entre un appauvrissement progressif et les économies fecondes".

Ch. Broillard.

Neajunsurile constatate din aplicarea crângurilor simple și compuse, superioritatea codrului regulat, din punct de vedere cultural și economic, față de primele regime, dar mai ales aspectul sub care se prezintă cerințele lemnului de lucru de mari dimensiuni și ale lemnului de foc în economia generală a țărilor, au reliefat conversiunea crângurilor în codru ca o problemă importantă în economia silvică apuseană, încă din secolul trecut.

Din comparația crângurilor față de codrul regulat, deducem următoarele:

1) Prin exploatarea crângurilor, solul se descoperă la intervale scurte și sărăcește în calități fizice și chimice, pe când la codru, prin menținerea arborilor la vârste înaintate de 4—10 ori mai mari ca la crânguri, solul își păstrează și ameliorează calitățile sale, favorizân-

du-se formarea şi păstrarea păturii moarte şi a tericiului, factori ce înlesnesc mărirea valorii pădurii.

2) Crângurile, prin sărăcirea treptată a solului, prin vegetaţia grăbită şi abundentă a lăstarilor şi drajonilor în tinereţe, ce concurează şi elimină speciile de elită şi eventualele seminţişuri — la crâng compus, — prin îmbătrânirea tulpinelor, ce pierd puterea de lăstărire şi drajonare, vor avea cu timpul arborete inferioare ca proporţie de specii preţioase, ca consistenţă şi stare de vegetaţie şi vor tinde către degradare şi dispariţie (crângul compus într'o proporţie mai mică, datorită regenerării sale mixte).

3) Codrul, prin înălţimea mare a arborilor, prin exploatarea lor la intervale mari şi progresiv, ameliorează mai bine decât crângurile, factorii climatici: temperatura, umiditatea atmosferică şi vânturile.

4) Crângurile produc lemne de lucru şi construcţie, până la maxim 25% din volumul total (foarte rari cazuri de crânguri compuse dau 30—50%), iar restul îl constitue numai lemnul de foc.

Lemnul de lucru şi construcţiuni din crânguri are întrebuinţări limitate, în cea mai mare parte pentru nevoile gospodăriilor rurale, cu excepţia lemnului de mari dimensiuni dela crângul compus, cu întrebuinţări diverse în construcţiuni.

In schimb pădurile de codru produc în mediu 60—75% lemn de lucru din volumul total, cu cele mai numeroase întrebuinţări.

5) Din punct de vedere al calităţii lemnului, distingem următoarele:

a) Lemnul de lucru provenit din codru, crescut la vârste înaintate, în masiv strâns, elagat natural, este superior celui din crânguri, prin dimensiuni mari (lungimi şi grosimi), trunchiuri drepte şi curate, cu creşteri regulate şi calităţi de durabilitate, elasticitate, etc.

b) Lemnul de lucru din crânguri compuse, prin expunerea bruscă şi repetată şi prin căpătarea crăcilor lacome, are creşteri neregulate şi se prezintă în trunchiuri noduroase, strâmbe şi de lungimi mici, deci cu totul inferior celui din codru, însă superior acestuia ca lemn de construcţie prin calităţile sale de nervozitate şi rezistenţă.

c) Lemnul de foc este de aceeaş calitate la crânguri ca şi la codru dacă revoluţia codrului nu depăşeşte perioada creşterii medii maxime. In caz contrar el este superior la crânguri.

6) Cheltuelile de exploatare sunt mai mari, proporţional la crânguri decât la codru, prin repetarea lor la intervale mult mai scurte.

7) Randamentul cel mai mare în bani este dat de codru, deoarece produce lemn de lucru în cantităţi mult mai mari şi cu preţurile cele mai ridicate.

8) Codrul, prin capitalul său lemnos mare şi prin arboretele sale valoroase, oferă proprietarului posibilităţi sigure de acoperirea unor nevoi excepţionale.

9) Lemnul de foc va avea cu timpul preţuri din ce în ce mai mici, prin înlocuirea lui cu alţi combustibili consacraţi: cărbuni, gaz metan, gaz de sondă, etc.

Dacă astăzi, înţara noastră, lemnul de foc are căutare mare, aceasta nu se datoreşte lipsei lui din păduri, deoarece avem şi vom avea cu prisosinţă lemn de foc în pădurile numeroase de fag, mai ales în acelea îmbătrânite, situate în locuri inaccesibile sau greu accesibile, ci lipsei căilor de comunicaţie la aceste păduri şi defectuozităţii tarifelor de transport pe c. f. şi ape.

Aceste lipsuri odată puse la punct, lemnul de foc va suferi scăderi mari de preţuri, mai ales că va fi cerut mai puţin la export.

10) Din contră, lemnul de lucru de mari dimensiuni, va avea valori din ce în ce mai mari, deoarece va fi mai căutat, pe de o parte prin raritatea acestui produs rezultată din micşorarea pădurilor cu astfel de produse, iar pe de altă parte prin cerinţele mari şi numeroase în vederea lucrărilor de creaţie desvoltate în toate ţările.

Lemnul de lucru de mari dimensiuni este indispensabil civilizaţiei ca produs de primă necesitate, de altfel cum ne arată statisticele de consumaţie din ţările civilizate.

Din cele arătate, vedem cum se conturează importanţa codrului cu perspective strălucite pentru viitor, şi cum se întunecă perspectiva crângurilor, din care cauze crângurile sunt considerate în literatura apuseană ca regime anticulturale şi antieconomice.

De aici a isvorît conversiunea crângurilor în codru, ca o necesitate de primul ordin pentru economia silvică. Această necesitate este de mare interes pentru ţara noastră, cu crânguri pe suprafeţe întinse.

Posibilitatea de conversiune este în funcţie în primul rând de natura proprietarilor.

Astfel, Statul prin caracterul său de perpetuitate, prin rolul ce trebue să îndeplinească în satisfacerea nevoilor colectivităţii, are datoria de a converti toate crângurile sale capabile în codru, mai ales că multe din crângurile Statului au fost în secolul trecut codri frumoşi, convertiţi în crânguri pentru uşurinţa şi înlesnirea începutului de gospodărie silvică.

Persoanele morale nu pot converti uşor crângurile, deoarece n'au capitaluri mari şi nici posibilitatea de a reduce exploatările şi deci veniturile în vederea conversiunii. Dacă ţinem seamă că aceşti proprietari, ca elemente organice ale Statului şi prin caracterul de quasi eternitate se apropie de linia îndatoririlor generale ale Statului, precum dacă socotim foloasele culturale şi economice ale codrului, prin mărirea ran-

damentului în bani și posibilitatea de a satisface nevoi excepționale, persoanele morale trebuesc obligate să convertească în codru, crângurile lor dela o anumită suprafață.

Proprietarii particulari, prin viața lor activă de scurtă durată, — cam 1/4—1/10 din revoluția codrului, — prin preocuparea de a obține procent mare de plasare al bunurilor, și prîn lipsa capitalurilor mari, n'au posibilitatea și nici nu pot fi constrânși a-și converti crângurile în codru.

*

Pentru formarea capitalului lemn mare al codrului, conversiunea implică economii, ce se pot obține prin micșorarea exploatărilor și deci reducerea veniturilor.

Dar, cum generațiile actuale nu pot profita de dreptul generațiile viitoare, în care scop s'a introdus ca principiu de bază al gospodăriei silvice raționale: respectarea posibilității pădurilor, nici generațiile actuale nu pot fi obligate să se lipsească de produsele pădurilor pentru folosul mai mare al generațiilor viitoare. Ca atare, conversiunea crângurilor în codru trebue să se facă așa fel ca venitul pădurilor să nu scadă prea mult și nici să nu varieze peste măsură.

Această condiție se poate obține printr'o metodă de amenajare, așa fel ca economiile să se capitalizeze progresiv, într'o durată mai lungă de timp, atât în faza pregătitoare, cât și în faza conversiunii propriu zisă.

Conversiunea crângului simplu direct în codru nu dă rezultate bune, din lipsa de pregătire a elementelor de codru, pentru a fi capabile de regenerare prin sămânță și din imposibilitatea de a lipsi proprietarul de venituri.

Această lucrare se va face întâi în crâng compus cu rezerve numeroase și apoi în codru, prin metoda ce o voi arăta mai jos.

Metodele de conversiunea crângului compus în codru sunt următoarele: metoda tăerilor preparatorii sau indirecte; metoda directă și metoda mixtă.

Pe scurt voi arăta principiile acestor metode:

1. Metoda tăerilor preparatorii, prin care se lasă crân-

gul să îmbătrânească într'o perioadă de aşteptare scurtă, egală cu o revoluţie de crâng, — în genere 30 ani, — în care timp se aplică tăerile preparatorii, după care într'un interval de timp tot de 30 ani, pădurea se regenerează în codru.

Această metodă aplicată în Franţa, în prima jumătate a secolului trecut, a fost părăsită, din cauza următoarelor inconveniente.

a) Veniturile se reduceau prea mult în timpul tăerilor preparatorii.

b) Perioada de aşteptare era prea mică pentru pregătirea arboretelor în vederea regenerării prin sămânţă, în care timp nu se putea obţine rezerve mature, suficiente şi uniform răspândite, în vederea fructificării, instalării şi desvoltării semînţişurilor şi nu se putea împiedica creşterea speciilor secundare şi a lăstărişului.

c) Dacă arboretele n'aveau specii de elită, regenerarea se făcea numai cu specii secundare.

d) Arboretele noui constituite, nu pot forma gradaţia normală de vârstă pentru codru.

2. Metoda directă, prin care se realizează conversiunea imediat, fără trecerea pirn tăieri preparatorii ca precedenta, în care scop se adoptă o revoluţie de conversiune egală cu revoluţia normală de codru, care se împarte în 4 perioade, iar seria în 4 afectaţii.

In perioada I se aplică: afectaţia I cu tăeri de regenerare în codru; afectaţiile II—III—IV cu tăeri de crâng compus şi operaţiuni culturale.

In perioada II se execută: afectaţia I cu tăeri de ameliorare; afectaţia II cu tăeri de regenerare în codru; iar afectaţiile III—IV în crâng compus şi operaţiuni culturale. Şi a. m. d. până la regenerarea în codru a ultimei afectaţii.

Această metodă se poate aplica cu o reuşită satisfăcătoare în crângurile cu rezerve numeroase, uniform repartizate şi capabile de regenerare prin sămânţă. Ea dă un codru cu gradaţie normală de vârstă, însă are inconvenientul că răriturile se reduc simţitor, deoarece trebue să oprească rezerve cât mai numeroase în afectaţiile II—III—IV într'un timp scurt, în vederea capitalizării.

In cadrul acestei metode, se poate vorbi de metoda radicală, ce constă din exploatarea rasă a pădurii, urmată de desfundare şi obţinerea unui codru prin regenerări artificiale. Această metodă s'a aplicat pe la mijlocul secolului trecut, când s'a şi renunţat din cauza cheltuelilor mari cerute de desfundare şi regenerarea artificială.

3. Metoda mixtă, alcătuită din îmbinarea principiilor favorabile ale celor două metode precedente, cu scopul de a înlătura inconvenientele arătate.

In această metodă se adoptă revoluţia, perioadele şi afectaţiile ca la metoda directă, iar fiecărei afectaţii i se aplică tăeri pregătitoare ca la metoda indirectă, cu excepţia cazului când afectaţia I are arborete capabile de convertit imediat, căreia nu i se mai aplică tăeri pregătitoare, ci direct tăeri de regenerare în codru. Vom avea deci două procedee de convertit:

a) Dacă seria are arborete capabile de regenerat imediat în codru, se aplică astfel:

In perioada I: afectaţia I se parcurge cu tăeri de regenerare în codru; afectaţia II cu tăeri pregătitoare; afectaţiile III şi IV în crâng compus şi operaţiuni culturale.

In perioada II: afectaţia I cu operaţiuni culturale; afectaţia II cu tăeri de regenerare în codru; afectaţia III cu tăeri pregătitoare; afectaţia IV cu tăeri de crâng compus şi operaţiuni culturale. Ş. a. m. d.

b) In caz contrar, întreaga serie se trece printr'o perioadă de aşteptare de 1—3 revoluţii de crâng, până când afectaţia I ar avea arborete capabile de regenerat prin sămânţă, în care timp această afectaţie se parcurge cu tăeri pregătitoare, iar celelalte cu tăeri de crâng compus şi operaţiuni culturale. După această perioadă se procedează ca în cazul precedent.

Metoda mixtă este cea mai întrebuinţată, cu cei mai siguri sorţi de reuşită, deoarece:

a) Veniturile se micşorează mult mai puţin, deoarece economisirea se face progresiv într'un timp mai îndelungat.

b) Afectaţiile se vor pregăti în cele mai bune condiţiuni pentru regenerarea în codru şi în mod succesiv.

c) Seria de codru obţinută are gradaţia normală de vârstă.

In vederea conversiunii crângului simplu în crâng compus, seria se va împărţi în 4 afectaţii, din care primele două se vor exploata în crâng compus cu rezerve numeroase, iar celelalte două în crâng simplu, într'un timp de 1—3 perioade, aşa fel ca la sfârşitul lor, aboretele din afectaţia I se aibă nevoe de încă o perioadă până vor deveni capabile de regenerat în codru. După trecerea acestui timp se va aplica metoda mixtă arătată.

Metodele de conversiune indicate se aplică crângurilor din tipurile de arborete ale quercineelor de elită (gorun, stejar pedunc. şi gârniţă) şi şleaului unde domină aceste quercinee, tipuri ce pot oferi rezerve suficiente în vederea regenerării prin sămânţă. Tipul şleau cu quercinee în minoritate încă se poate converti cu metodele arătate, cu condiţia ca să se depună eforturi mai mari la înnobilarea arboretelor. Toate acestea se referă la păduri nedegradate.

Cât priveşte pădurile degradate din tipurile de mai sus, precum şi crângurile din tipurile: şleaului fără quercinee de elită, fagului şi carpinului, — toate ca tipuri provizorii prin eliminarea quercineelor de elită, — acestea nu se vor converti în codru, decât după refacerea arboretelor prin mărirea consistenţii, înnobilarea arboretelor şi ameliorarea stării de vegetaţie.

Crângurile de tipurile cerului şi zăvoaelor se vor exclude dela conversiune, ca fiind formate din specii improprii codrului.

Crângurile de tipul natural al fagului se convertesc mult mai uşor în codru decât tipurile arătate mai sus, deoarece această specie, prin coronamentele desvoltate şi bogate, ameliorează mai repede solul, prin anii de sămânţă mai deşi se regenerează mult de invazia altor specii.

*

In Franţa, prin îndemnul lui Lorentz, conversiunea a început din anul 1827, la crângurile Statului, pe suprafeţe din ce în ce mai mari, până în anul 1885, când aproape 3/4 din crângurile compuse erau în conversiune — pe suprafaţa de circa 375.000 ha., — cu toate că a fost combătută în anii 1833—1858 şi după anul 1870, pe consideraţiuni economico-financiare.

Cu începere din anul 1886, suprafaţa de convertit s'a redus din cauza prejudiciilor făcute de antreprenorii lacomi, dar mai ales pe consideraţiuni culturale, deoarece din neexecutarea la timp a regenerărilor artificiale, degajărilor, curăţirilor şi răriturilor, conversiunea a suferit unele nereuşite în pădurile din E. Franţei unde stejarul este invadat de fag şi carpin şi unde anii de ghindă sunt mai rari.

Astăzi, datorită consideraţiunilor arătate la începutul acestei lucrări, mai ales cu privire la lemnul de lucru de mari dimensiuni, conversiunea s'a înscris iarăş pe primul plan al preocupărilor silvicultorilor francezi.

Aceste insuccese din Franţa să ne servească ca experienţă la aplicarea conversiunilor şi anume:

a) Să se dea atenţie regenerărilor artificiale, degajerilor şi curăţirilor, mai ales că la noi quercineele mai au de luptat şi cu invazia teiului şi ulmului.

b) Exploatările în seriile de convertit să se facă numai în regie.

Conversiunea crângurilor româneşti în codru a început să se aplice în parte din pădurile Statului — pe suprafeţe ce nu le cunosc, — din Basarabia, Dobrogea, Oltenia şi Muntenia.

Personal am introdus conversiunea în crângurile Statului din Ocolul Nucet şi la celelalte ocoale din Direcţia silvică Piteşti (judeţele Argeş, Dâmboviţa, Ilfov, Muşcel, Olt, Teleorman şi Vlaşca).

Modul cum s'a hotărît conversiunea românească, prin îndepărtarea dela principiul reducerii veniturilor cât mai puțin, nu va desvolta aplicarea conversiunii în țara noastră.

Intr'adevăr, pe considerațiunea că într'o serie nu se poate aplica două regime și deci nu se poate realiza două posibilități, nu se admite metoda mixtă, în sensul de a aplica tăeri de codru într'o afectație și tăeri de crâng în celelalte afectații, ci numai tăeri de codru. Deasemenea pe considerațiuni de protejarea solului și de a nu se forța posibilitatea, nu se admite exploatarea în crâng compus decât într'o singură afectație.

Prin aceste dispoziții, se reduc veniturile în mod simțitor, dispoziții ce nu vor conveni nici unui proprietar să aplice conversiunea și nici chiar Statului, care oricât ar fi stat, are atâtea necesități de ordin economic financiar (necesități de aprovizionarea populației cu lemne, necesități bugetare, mai ales astăzi când se cer bani, bani și iarăș bani).

Am văzut că condiția sine qua non pentru reușita conversiunilor este ca veniturile să nu se reducă prea mult, așa că dacă vom continua conversiunea cu dispozițiunile de mai sus, riscăm să nu putem da amploarea dorită acestor lucrări, în țara noastră.

Cum am spus în trecut *), în amenajarea pădurilor trebue să se urmărească acordarea considerațiunilor culturale cu cele economice, pentru progresul pădurii, așa fel ca să se evite ca economicul să subjuge culturalul, în care caz pădurea va tinde spre zero, spre desfințare și nici culturalul să nu predomine economicul, când amenajamentul va fi inaplicabil — născut mort.

Față de acestea, pentru promovarea conversiunii crângurilor românești, trebue să se revină asupra dispozițiunilor de mai sus și să se aplice metoda mixtă de conversiune.

Cu această ocazie, cred că ar fi momentul să se alcătuiască instrucțiuni unitare de amenajarea pădurilor românești, atât de așteptate de amenajiști.

---

*) Lucrarea „Comisiunile de ridicări și amenajeri" — R. Pădurilor No. 6/1937.

PROBLEMA CONVERSIUNILOR

de Ing. *Ioan Florescu*

Simțim cu toții zorile unor timpuri noi și vedem adânci prefaceri în jurul nostru. Problemele forestiere apar la orizont în ritm grăbit.

Presupunând că problema conversiunilor și în special a celor de la crâng la codru, se va pune cu un oarecare caracter de generalizare, îmi voiu permite o încercare de sinteză asupra ei.

Discuțiunea tehnic-silvică se prezintă mai de grabă ca un subsidiar și de natură doctrinară. In admirabilele condițiuni staționale de la noi, aprecierea metodelor va oferi totdeauna un imens câmp de stimulațiuni și practice, din care silvicultura națională nu poate eși decât cu profit.

Cred însă că problema conversiunilor în ansamblul ei, nu poate fi pusă în adevărata ei lumină și perspectivă, decât în cadrul economiei naționale și, mai ales, indisolubil legată de aceia a materiilor prime.

Care va fi în viitor politica noastră economică în privința exportului materiilor prime?

Continuăm să exportăm pe același sistem ca în trecut — cel puțin în ceeace privește materia primă, lemn — sau, luăm exemplu de la unele țări centrale cari conservă materia primă?

Până acum, în materie economică, indiferent dacă a fost urmare a unei politice îndelung meditate, sau, numai consecința exigențelor unui capitalism străin de interesele noastre, desprindem constatarea că: produsele miniere împreună cu cerealele, lemnul și produsele animale au fost cele mai importante avuții ale noastre. Ele au fost exploatate și valorificate cu justificarea de a se acoperi atât consumul intern cât mai cu seamă a se satisface unele din piețele străine, cu alte cuvinte să se asigure prin export un sold favorabil balanței noastre de plăți.

In această ordine de idei lemnul a apărut ca indispensabil ridicării materiale generalizate și sporirii veniturilor noastre și nu trebuie uitat că holdele, petrolul, pădurile și truda românească au dat putere de viață leului monetar și au satisfăcut nevoi urgente și vitale, hotărând

chiar destinul istoric în marele proces al întregirei naționale când tot organismul nostru bancar era în preajma prăbușirei prin înlocuirea unei vechi și puternice finanțe.

Contribuția lemnului a fost edificatoare: în mijlociu ani dearândul de la 1924—1936 lemnul a adus în țară valuta și mărfuri de peste 3 miliarde anual, depășind 5 miliarde în anul 1925.

In prezent politica lemnului de până acum este aprig criticată: Nu era cea mai indicată fiindcă ne a condus la ruina capitalului lemnos și, azi acest lemn e strict necesar ridicărei potențialului de apărare al țărei. Chiar unele legi au venit să concretizeze aceste idei.

Iată-ne angajați în reducerea exploatărilor.

După diferite dări de seamă (cu excepția anilor 1937/1939 de când s'a început aplicarea legilor pădurilor de protecție și apărare națională) constatăm că s'au tăiat la crângurile proprietate particulară cu o revoluție tranzitorie medie de 7 ani și la codrul cu o revoluție tranzitorie medie de 15 ani, pe când doctrina și truda regimului silvic caută să le fixeze la minimum 20 și 80 ani.

Iată o primă mare depărtare de la problema conversiunilor de mai sus, la mentalitatea proprietății particulare de a tăia cât mai repede complexele forestiere.

Chestiunea nu e deci ușoară. Ceea ce ar părea că agravează problema este că, ideia aplicărei conversiunii presupune o diminuare a producției lemnoase anuale.

In consecință reducem exploatările prin aplicarea „zonelor de apărare națională", avem în studiu o nouă legiferare care ar abandona sistemul „Regulamentului de Exploatare" cu introducerea obligatorie a amenajamentului și, gândim la o conversiune de proporție. Oare prin toate aceste reduceri ale stocului de lemn, nu producem perturbare în industriile abia creiate?

In adevăr, lemnul a devenit punctul central de legătură și de integrare a celor mai însemnate complexe industriale. E suficient să menționăm Mangalul rezultat din distilarea uscată în retorte — care poate asigura activitatea cuptoarelor înalte și a topitoriilor mai ales în momentele critice (Reșița,

Ferdinand, Hunedoara), Vâscoza (lâna de lemn) care se fabrică din celuloza lemnului, servind la îmbrăcămintea armatei, etc. Acetatul de celuloză asigurând desvoltarea industriei cinematografiei (Popești, Leordeni, Petroșani) Nitroceluloza și Acetona părțile de bază ale munițiilor. Pirolignosul, uleiurile antiseptice și gudroanele vegetale cu toată gama de produse intermediare din industria culorilor, alimentară și farmaceutică. In industria hârtiei, forța mecanică și celuloza, Carbonatul Carborat, Extrasul de tanin, care nu va putea întârzia să fie fabricat în țară, etc. etc.

Evident, toate aceste industrii cari sunt de interes vital pentru țară nu numai că nu vor avea nimic de suferit de pe urma unei conversiuni generalizate, dar chiar vor avea de profitat.

In ceea ce privește :

Lemnul de construcție pentru gospodării, așezări sătești și diverse instalațiuni;

Lemnul debitat în cherestea, necesar la construcții de vehicule pentru transportul pe apă și aeriene;

Traverse pentru construcția căilor ferate, lemn pentru poduri, podețe, stâlpi de telegraf, etc.

Lucrări de artă, civilă și militară (poduri, construcții, fortificații, etc.).

Stâlpi de mină, lemn de căptușală, fabricarea chibriturilor.

Lemnul necesar la placaje, mobilier, izolări, etc.

Nici aceste întrebuințări ale lemnului nu vor suferi decât în mică măsură prin împuținarea crângurilor mai ales reducându-se exportul.

Restrângerea exploatărilor se va resimți însă peste 5—6 ani, la consumul lemnului de foc, pentru uzul casnic sau industrial.

Nu facem profeții și nu tragem concluzii fiindcă nu ne cunoaștem încă capitalul normal forestier și am intra într'o delicată dialectică de prezumpții. In linii largi însă, putem întrevedea că datorită secătuirei exploatărilor din trecut și prin aplicarea zonelor de apărare națională, cu toate efectele binefăcătoare ale Legei Modificatoare din 4 Octombrie 1938, vom

avea un deficit de circa 3 milioane mc., la lemnul de foc.

E uşor a enunţa: luăm lemnul de la foc şi-i dăm o întrebuinţare mai rentabilă, dar ne lovim de tradiţia cel puţin bimilenară a focăritului.

Problema trebuie rezolvată cu multă prudenţă şi stă în mâna capitalului.

Un exemplu: cele aproximativ 80.000 vagoane lemne consumate actual de Bucureşti, capitalizate pe aproximativ 5 ani, ar da aproximativ 2 miliarde, necesare investiţiunilor de introducere a gazului metan. Deci, înlocuirea lemnului de foc ar putea fi rezolvată printr'o simplă problemă de transplantarea energiei unde o iniţiativă privată ar fi perfect de bine venită.

In concluziuni generale: conversiunile de la Crâng la Codru pot fi perfect utile economiei forestiere şi celei naţionale dacă sunt aplicate cu prudenţă şi înţelegere şi, de la caz, la caz.

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR

de *I. Moldovanu-Junior*

O transformare a crângurilor în orice modalitate de tratament motivată de înlocuirea lemnului de foc, principalul produs al acestor păduri, cu combustibili lichizi sau gazoşi, nu o găsim oportună, fiindcă prin acest fenomen, lemnul nu a suferit nici o diminuare în întrebuinţarea sa drept combustibil.

Riscăm chiar afirmaţia, că în unele regiuni ale ţării, unde populaţia duce mare lipsă de lemne de foc fiind nevoită a renunţa şi în timp de iarnă la încălzirea locuinţelor ei, pădurile ce se vor înfiinţa, fie ca perdele de protecţie ale terenurilor agricole, fie pentru a reda culturii terenuri sterile şi improductive sau pentru acoperirea nevoilor gospodăreşti ale locuitorilor, să fie tratate în crâng. In doctrina forestieră ele ni se înfăţişează sub forma unui tratament mai uşor adaptabil nevoilor de prim ordin ale populaţiei nevoiaşe, lipsită de combustibil ieftin şi accesibil celor săraci.

Lemnul de foc este într'adevăr prea mult cerut în raport cu puterea sa calorică şi faţă de alţi combustibili prea bine plătit de orăşeni; valoarea lui la sate însă este aproape inexistentă atunci, când se negociază sub formă de produs gata fasonat şi transportat în comună, fiindcă săteanul nu este în stare a-i plăti contravaloarea neavând de unde. Pentru el numai atunci prezintă interes, dacă îl găseşte să-l cumpere la tulpină pe preţ de favoare, când este vorba să şi-l dobândească din păduri comunale sau moşneneşti, sau să şi-l răscumpere punându-şi la contribuţie atât braţele sale cât şi inventarul său agricol (car, vite, etc.), muncind în dijmă atunci când este avizat la lemn din păduri particulare.

Şi într'un caz şi într'altul, săteanul îşi poate pune în valoare munca sa personală într'un anotimp când muncile agricole stagnează, iar el este condamnat la inactivitate.

Iată deci că produsul crângului simplu — lemnul de foc — nu poate fi înlocuit la ţară de nici un alt combustibil, fie el cât de economic sub raportul caloriilor ce le desvoltă şi oricât de recomandabil din punct de vedere al unei juste repartizări de bunuri, dacă este prea scump pentru posibilităţile de plată ale populaţiei rurale.

La proprietăţi mici şi mijlocii de natură particulară, cari însumează a patra parte din totalul pădurilor ţării, cu greu ne putem închipui cum s'ar putea pune în practică deodată cu conversiunea crângurilor şi principiul raportului susţinut, care după toate indiciile s'ar părea, că a ajuns pe primul plan al preocupărilor oficiale şi căruia i se şi cuvine întâetate faţă de orice altă problemă doctrinară. Intr'adevăr crângurile cu revoluţiile lor mici au tocmai avantajul de a contrabalansa şi a face pentru proprietar mai uşor suportabile efectele reglementărilor de tăieri şi a perioadelor de aşteptare impuse de raportul susţinut. A supune concomitent şi crângurile unor transformări de tratament împreunate cu noi perioade de aşteptare însemnează nu numai să impunem proprietarului o dublă sarcină, ci să provocăm şi o zdruncinare iraţională pe piaţa lemnului.

Dealtfel nici din punct de vedere cultural, modalitatea de tratament a crângurilor nu este de detestat considerând, că în multe privinţe ea nu rămâne nici în urma codrului, regim atât de preferit. Chiar solul însuşi cu toată frecvenţa tăierilor, este

mai bine protejat contra agenţilor atmosferici dăunători; desimea şi creşterea extrem de activă a lăstarilor în primii ani de vegetaţie grăbeşte încheerea masivului, acoperind de timpuriu solul rămas puţin timp expus, îngrăşându-l apoi an de an cu frunziş cu mult mai bogat decât al codrului sub al cărui regim solul rămâne dealtfel cu zecile de ani descoperit.

Consultând tabelele de producţie, ne vom convinge că produsele realizate în crânguri întrec cu circa 20% în volum pe cele, ce le putem obţinea din păduri tratate în codru. Din punct de vedere al rentabilităţii, cu toate că produsele codrului au o valoare superioară, crângul este tratamentul, care asigură solului cea mai mare rentă şi deci cea mai bună fructificare a capitalului investit. Acest fapt, natural, este bine apreciat şi preferit de proprietar, căruia îi surâde nu numai profitul mai mare, ci şi exigibilitatea mai rapidă a lui putându-se bucura şi el însuşi ca autor al pădurii, eventual nou înfiinţate, de rodul muncii sale, fără a se resemna că a muncit numai pentru generaţiile viitoare.

Cu toate că, crângul reprezintă unul din regimurile arhaice de regenerare, din care cauză în anumite epoci a fost considerat ca o formă primitivă de gospodărie forestieră, azi când străbate tot mai mult deviza reîntoarcerii la metodele, de cari se serveşte natura, tocmai prin această forţă de reînoire plină de vigoare se impune şi ni se înfăţişează ca demn de preferat şi de cultivat pretutindeni, unde condiţiile de vegetaţie o permit şi unde produsele ce se vor realiza sunt destinate a satisface necesităţi locale.

Uşurinţa de reîmpădurire a suprafeţelor exploatate, care se efectuează aproape dela sine şi fără multă trudă, sau intervenţia artificială împreunată cu risipă de energie şi considerabile sacrificii materiale sunt însuşiri, cari în împrejurările noastre contează foarte mult. Reuşita aproape sigură a regenerărilor în cazul când lucrările premergătoare sunt chibzuit executate, atât în ceea ce priveşte esenţa, cât şi în ceea ce priveşte vârsta exploatabilităţii, apoi când epoca şi felul de tăiere sunt îndrumate raţional şi cu considerare la păstrarea puterii de lăstărire a arborilor, este deasemenea o caracteristică a crângului. Toate îi asigură însemnate avantajii în condiţii de gos-

podărie silvică, ca a noastră, care se găseşte abia la începutul unei sistematice organizări administrative de îndrumare a pădurilor particulare şi a persoanelor juridice cu caracter particular.

Chiar şi în privinţa administraţiei pădurilor statului şi autorităţilor publice, suntem departe de a putea afirma că am ajuns la desăvârşire. Ne luptăm şi aici cu lipsă de personal, insuficienţă de fonduri, de material, cu puţina mobilitate în întrebuinţarea disponibilităţilor pecuniare, cu indolenţa proprietarilor şi altele. Toate împreună ne întăresc în convingerea că nu ne poate supăra, dacă în ocolul nostru avem şi crânguri, cu a căror regenerare nu trebue să ne batem capul şi nu suntem nevoiţi să luptăm cu adversităţi adeseori de neînvins, în ceea ce priveşte posibilităţile de reîmpăduriri artificiale.

Aşa fiind, nu ne putem da bine seama, cari ar putea fi motivele plauzibile menite a justifica o conversiune a crângurilor, dacă nu cumva ar fi necesitatea de a produce material de construcţie de dimensiuni mai mari şi calităţi mai bune; singurul punct unde crângurile nu pot concura cu pădurile tratate în codru.

Din examinarea atentă a chestiunii ajungem însă la convingerea, că nici acest argument nu poate fi concludent de vreme ce majoritatea pădurilor noastre tratate în codru se găsesc la altitudini mai mari decât aria de vegetaţie optimă a crângurilor şi ne furnizează cu prisosinţă lemnul de lucru şi construcţie reclamat de nevoile noastre interne şi externe.

Numai într'un viitor îndepărtat, va putea fi actuală conversiunea, însă şi atunci va trebui să se procedeze cu strictă adaptare la nevoile locale, operând transformări numai unde produsele realizate din crânguri întrec exigenţele populaţiei din jur, urmând a face transformări în vederea obţinerii unor produse cât mai valoroase.

In prezent, socotim că va trebui declarat război sistemului inaugurat în multe părţi ale ţării, care preconizează tocmai inversul reflexiunilor de faţă: transformarea codrului în crâng, fără nici o indicaţie economică sau tehnică, ba chiar opusă condiţiilor de vegetaţie locale şi cerinţelor culturale. Pe lângă oprirea acestor metode, cari nu ne prea fac cinste, se va proceda la scadenţa revizuirilor la redresarea acestor crânguri prin

restituirea lor primei şi iniţialei lor modalităţi de tratament, căreia i-au aparţinut înainte de conversiunea lor atât de inconştient concepută şi aprobată cu atâta uşurinţă şi cu atâta lipsă de prevedere de ansamblu.

După îndeplinirea acestor imperative de incomparabilă însemnătate, ar urma în ordinea priorităţii acţiunea susţinută ce ar trebui să îmbrăţişeze refacerea pădurilor noastre degradate, cari în lipsă de plantaţii sau regenerări naturale sistematice s'au reîmpădurit spontan cu esenţe puţin nobile sau cu esenţe autohtone, însă din lăstari, cu toate că pădurea este tratată în codru. Conform acestui tratament, trebue să-i redăm pădurii şi regimul de regenerare corespunzător; operaţie, care implică însămânţări sau plantări sub masiv cu schimbări de esenţe împreunate cu degajări, tăieri de eliberare, definitive etc., cari pe lângă greutăţi de executare şi timp îndelungat reclamă şi tehnicieni destoinici şi versaţi în îndrumarea şi punerea în practică a lucrărilor de acest gen.

Acest prezumptios program de intensă activitate a cărei executare s'ar putea extinde asupra unui răstimp aproape cât o viaţă de om, odată terminat cu succes, ne-am putea reîntoarce privirea şi asupra crângurilor din a căror probleme de actualitate nu desprindem de-ocamdată decât refacerea sau eventual conversiunea lor dictată de necesităţi culturale acolo, unde condiţiile staţionale neprielnice, vârsta înaintată sau esenţa nepotrivită au produs o degenerare şi o lâncezire vădită în desvoltare.

Conversiunea crângurilor pusă însă ca o problemă generală de actualitate, găsim că nu este oportună.

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR

de Ing. *Miron Gheorghiu*

Conversiunea cea mai des aplicată la noi este trecerea dela crâng la codru — prin intermediul crângului compus cu rezervă numeroasă — mai rar pe cale directă (când este posibil).

Este susținută de oficialitate și motivată în primul rând de lipsa din ce în ce mai simțită a lemnului de lucru și construcție — și numai în al 2-lea rând de motive de cultura pădurii.

O aplică Statul la pădurile sale și este recomandată persoanelor morale, chiar particularilor, în cazul masivelor de mai mare importanță. In anul 1938 procentul pădurilor amenajate în codru cu tăieri succesive se ridică la 48,4%.

Fiind un regim restrictiv de refacerea capitalului lemnos, — care, deci reduce pentru un timp destul de îndelungat posibilitatea, se cere discernământ în aplicare, cu referire la natura proprietarului, condițiunile de stațiune, arboret, întinderea pădurii și chiar ca tehnică propriu zisă a metodei — astfel ca scopul de ordin general urmărit să se poată adapta perfect împrejurărilor concrete ale pădurii și să nu apese prea greu asupra vremelnicilor proprietari, în cazul particularilor.

Ca idee, conversiunea la codru este desigur câștigată și în cercurile largi economice — dar în lumea profesioniștilor trebue să aibă un deosebit ecou — când ne gândim la remedierea unor stări de lucruri nefavorabile: înlocuirea așaziselor noastre crânguri compuse, încetarea abuzului ce se face cu crânguri la păduri întinse de șleau — compensarea pe cât posibil a celeilalte conversiuni — dela codru la crâng — ce se practică la orice ocazie, dar în deosebi în urma îmbucătățirei necontenite a masivelor păduroase și tendinței de lichidarea rapidă a capitalului lemnos.

UN ASPECT INTERESANT AL „CONVERSIUNII"

de Ing. *Emil Bondescu*

Din cele 21 Ocoale silvice ale Basarabiei:

16 au amenajamente aprobate și în vigoare pentru toate pădurile;

1 (Strășeni) are amenajament numai pentru 3 serii;

4 (Talmaz, Zloți, Holercani și Costuleni) precum și restul seriilor din Strășeni au amenajamente în curs de redactare.

Deşi mă văd silit a comenta numai datele pentru 17 Ocoale, concluziunile le găsesc valabile pentru întreaga Basarabie.

Făcând o mică statistică a pădurilor din cele 17 Ocoale, din punct de vedere al regimelor şi tratamentelor aplicate, am constatat că:

Se aplică codrul plin pe	13.016 ha
„ „ crângul compus pe	40.154 „
„ „ „ simplu cu rezerve pe . .	35.850 „
„ „ „ „ pe	22.326 „
Se găsesc în conversiune	42.763 „
S'au declarat de protecţie	1.184 „
Faţă cu suprafaţa păduroasă de	155.293 ha
a celor 17 Ocoale, se găsesc deci în conversiune .	42.762 ha

sau un procent de 27,5 %.

Voci autorizate evidenţiind acest fapt au conchis că s'a exagerat.

Intr'adevăr, puse în comparaţie cantităţile recoltate în trecutul apropiat, când pădurile Basarabiei erau tratate încă în regimul şi revoluţiile uzitate sub foştii proprietari particulari, cu cantităţile ce se obţin azi după preconizarea conversiunii pe o scară atât de întinsă, găsim diferenţe în minus de 15—20 la sută, în special la lemnul de lucru.

Căci conversiunea, care nu este decât o acumulare de material lemnos în arboretele mai bătrâne şi mai de valoare, are ca efect imediat o diminuare a cantităţilor ce se aruncă anual pe piaţă.

De aceea proprietarii particulari de păduri au o aversiune justificată pentru acest tratament şi tot pentru acest consideren în Franţa, silvicultorii au imaginat metode de conversiune în cari paralel cu tăierile de codru în prima sau a doua afectaţie, tăierile de crâng compus atacă două sau mai multe afectaţii cu arborete tinere, pentru a contrabalansa pierderile din afectaţiile aflate în convertire sau preparare.

Pentru Stat, proprietar nepieritor, nu vedem oportunitatea adoptării acestor metode — artificii; tot aşa credem însă că este nejustificat a cădea în extrema cealaltă şi a afecta con-

versiunii suprafețe prea întinse, fără a fi preocupat de efectul lor în economia regiunii respective.

O dirijare a acestei acțiuni din partea organelor respective se impune; pentru Basarabia chestiunea este în studiu.

Este o argumentație în plus pentru întocmirea de planuri de gospodărire rațională a pădurilor pe provincii, pe unități economice mari; noțiune care se impune tot mai mult în ultimul timp.

In orice caz preocupări de acest gen în silvicultura unei țări dovedesc o lăudabilă sforțare pentru o gospodărire cât mai organizată a pădurilor în cadrul economiei generale a acelei țări și o evadare dorită a silvicultorului din unilaterismul meseriei sale.

Slvicultorul înțelege a ajuta Statul în rezolvarea problemelor ce i se pun, nu a-i pune piedici prin concepții prea conservatoare.

CONVERTIREA CRÂNGURILOR DE ȘLEAU IN CODRU

de Ing. *M. Rădulescu*

Intre pădurile ce cresc natural în țara noastră, pădurile de șleau ocupă un loc de frunte. Sunt situate pe soluri fertile și reavene în regiunea de câmpie, sunt foarte ușor accesibile și produc lemn prețios de stejar, frasin, ulm și tei, cu arbori trecuți de 25—30 m. înălțime și 50—60 cm. diametru la înălțimea pieptului în timp de 120—130 ani.

In cursul timpului, din cauza extracțiunilor repetate, a tăierilor la vârste înaintate când puterea de lăstărire a arborilor încetează și din cauza concurenței produsă de carpen și tei — specii mai de umbră, care fructifică și lăstăresc mai puternic — pădurile de șleau și-au micșorat considerabil procentul de stejar și frasin. O parte din ele se taie apoi în crâng simplu pentru lemn de foc.

Astăzi lemnul de lucru, știm că s'a împuținat mult în

pădurile noastre, iar cererea pentru lemn de stejar şi frasin a crescut în mod deosebit. La fel au crescut şi preţurile pentru lemnul acestor specii de mari dimensiuni şi de bună calitate.

Din aceste motive se impune ca în pădurile noastre de şleau să sporim procentul stejarului şi frasinului, iar pentru mărirea cantităţilor de lemn de lucru să convertim crângurile de şleau în codru.

Dintru început lucrările de convertire trebuesc intensificate în pădurile Statului şi instituţiunilor publice, iar mai târziu să se extindă şi în pădurile celorlalte categorii de proprietari.

Pentru atingerea ţelului dorit e necesar ca la convertirea acestor crânguri în codru să lungim revoluţia dela 30 la 60 ani, iar stejarul să fie introdus prin semănături sub masiv în ochiuri largi de aproximativ o lungime de arbore în afectaţia de rând de regenerare. Frasinul se va introduce mai târziu prin plantaţiuni după 4—5 ani dela instalarea stejarului. Celelalte specii de amestec din pădurea de şleau (carpen, tei, jugastru, ulm şi arbuşti) se vor introduce singure pe cale naturală din sămânţa arborilor din vecinătate.

Pentru crearea de condiţii favorabile de vegetaţie, semințişurile tinere (lumină difuză) şi producerea de sămânţă pentru amestec, e necesar să se lase câte un arbore — doi în mijlocul ochiurilor, cari se vor scoate la 5—6 ani după deschiderea lor.

Treptat, treptat, ochiurile se vor lărgi anual cu o fâşie de 1— 2m. lăţime de jur-împrejur, care se va semăna în rânduri cu ghindă în sol mobilizat uşor cu sapa la adâncimea de 6—7 cm.

Dealungul fâşiilor se va lăsa apoi câte un arbore răsleţ pentru adăpost şi pentru formarea luminei difuze.

Semințişurile instalate vor trebui asigurate însă în lupta cu lăstarii cotropitori. De aceea, se vor parcurge cu operaţiuni culturale (lămuriri şi curăţiri) ori de câte ori va fi nevoie.

La fel vor trebui parcurse cu operaţiuni culturale şi restul pădurii de şleau de convertit. Trebue avut în vedere însă ca masivul să rămână tot timpul închis, altfel se regenerează natural din sămânţă cu carpen şi tei.

După acest procedeu, regenerarea pădurilor de şleau se

va face ușor, sigur, ieftin și în condițiuni apropiate de regenerarea naturală.

Tăierile vor trebui începute în arboretele trecute de 30 ani.

Pentru fixarea unui cadru de lucru e necesar ca, pădurea să fie împărțită în 4 afectații, iar fiecare afectație să se regenereze în timp de 15 ani. In acest chip regenerarea întregei păduri s'ar face pe îndelete în curs de 60 ani, iar arboretele cele mai bătrâne din lăstar nu vor trece de vârsta de 65 ani.

Alegând o perioadă de regenerare mai scurtă, pădurea s'ar regenera mai repede. Seminţişurile n'ar profita însă prea mult de adăpostul și anii de sămânță ai arborilor din vecinătatea ochiurilor pentru obținerea de arborete amestecate. S'ar lucra apoi în condiţiuni prea artificiale și lucrările ar costa mai scump.

Dacă din contră s'ar alege o perioadă de regenerare mai lungă, pădurea s'ar regenera pe îndelete ca în cazul regenerărilor naturale. Arboretul de convertit n'ar putea să stea însă prea mult timp în picioare, întrucât, fiind provenit din lăstari, are longevitate mică.

După convertirea în codru a unui crâng de șleau după modelul acesta, arboretele cele mai bătrâne din sămânță vor avea vârsta de 60 ani. Până la începerea tăierilor și regenerărilor, va trebui așteptat prin urmare vreo 40 ani.

Umwandlung des Niederwaldes.

La conversion des taillis en futaie.

La nécessité de maintenir et même d'augmenter la quantité du bois d'œuvre, est de plus en plus sentie. Pour y arriver, la conversion en futaie d'une supérficie appréciable des taillis s'impose.

La plupart des collaborateurs de la revue, qui ont repondu à l'enquête ouverte sur cette question, tout en recommandant la conversion, ont demandé qu'elle soit faite avec prudance, car nécessitant une augmentation du capital-bois, elle réclame une diminution des quantités exploitées. C'est pour cela qu'elle doit être effectuée avec discernement, tenant compte de toute une série de circonstances: nature du propriétaire, station, peuplement, étendue de la forêt. Il faut donc tâcher à adapter le but d'ordre général aux circonstances concrètes de la forêt.

C R O N I C A

INTERNĂ

CAPELA ORTODOXĂ DE LA GURGHIU

Din valea Gurghiului, în miezul Ardealului, unde străjueşte ca director al Şcolii de brigadieri silvici, colegul Ing. Dr. Emil G. Negulescu, ne-a mai sosit o veste bună.

La trei ani după executarea şi ridicarea în piaţa Gurghiului a monumentului marelui rege Ferdinand I, inaugurat în prezenţa M. S. Regelui Carol II-lea,

Colegul Negulescu înfăptueşte o nouă operă românească şi creştinească în acelaşi timp.

In Gurghiu nu era până acum o biserică ortodoxă. Exista însă în cuprinsul Şcolii de brigadieri o veche capelă catolică ce nu se mai folosea de multă vreme. Colegul nostru se hotărăşte s'o transforme în capelă şi biserică ortodoxă, la care să vie să se închine elevii şcolii şi suflarea ortodoxă din localitate, până în ziua când se va putea ridica o biserică.

Cu învoirea prealabilă a Inaltelor Foruri Bisericeşti, d-l Negulescu procedează mai întâiu la mărirea acestei capele. Apoi, după ce, cu măestria sa cunoscută azi de toată lumea, sculptează în lemn catapeteasma, în care a ştiut să îmbine armonios şi frumoase motive forestiere, — o împodobeşte cu icoanele împărăteşti şi ale celor 12 apostoli, minunate picturi executate tot de D-sa, având pe uşile din dreapta şi stânga celei împărăteşti, pe cei doi arhangheli (hramul bisericei), iar deasupra iconostasului pe Christ.

Biserica a fost apoi dotată cu toate cele necesare: clopote, policandre, veşminte pentru preot, cărţile de ritual etc. Pentru toate acestea, Direcţia Regimului Silvic din Ministerul de Agricultură şi Domenii nu şi-a precupeţit dărnicia. Deasemenea, n'au lipsit nici daniile preţioase ale colegilor noştri.

Forurile bisericeşti, la rându-le, văzând râvna românească şi setea creştinească a ortodoxilor din Gurghiu, au înfiinţat în localitate o parohie, punând să păstorească pe vrednicul preot Ioan Sânmărghitean.

Când toate au fost gata, s'a fixat ziua marelui praznic, ziua târnosirii bisericei.

In zorii zilei de 9 Octombrie 1938, lumea satelor din jur s'a pornit spre Gurghiu, unde a oficiat P. S. S. Nicolae Colan Episcop al Clujului, Vadului şi Feleacului, şi Ministru al Cultelor şi Artelor, asistat de un sobor de preoţi.

La sfârşitul slujbei, în curtea Şcolii din faţa bisericii, P. S. S. Nicolae Colan a predicat mulţimii, după care s'a trecut în sălile şcolii, unde a avut loc un banchet.

Primul cuvânt l-a avut P. S. Sa Episcopul Clujului, care lăudând fapta de bun creştin şi Român a colegului Emil Negulescu şi colaboratorilor lui, a terminat închinând pentru M. Sa Regele Carol II-lea.

După aceea, d-l Ing. Dr. Emil G. Negulescu, adresându-se P. S. Episcop şi mesenilor, a rostit următoarea cuvântare.

*

Dangăt de clopot a înfiorat în zori văzduhurile, ducând svon şi aducând slavă cerescului Tată c'a învrednicit firea noastră să ajungă ziua de azi.

Căci dela Domnul sunt toate şi pentru Domnul.

Vrerile şi puterile noastre pornesc dela El şi Lui se cuvine toată slava şi închinăciunea credinţii noastre.

Dintr'o cucernică îngenunchiere de gând, acest sfânt locaş a devenit pe încetul realitatea unei fapte omeneşti.

Şi pe drumul omeneştilor trebi ne-am întâlnit şi cu binele şi cu potrivnicul lui.

Binele ne-a fost îndemn.

Potrivnicul, cumpănire şi potrivire de gând înainte de a merge mai departe.

Căci simţeam în noi răsvrătindu-se toată acea pornire românească ce ne ducea spre descătuşare din neputinţă.

Clipa trecătoare a prezentului nostru îşi flutura doar timid petalele mărturisirii în nemărginirea cea fără de sfârşit a vrerilor şi puterilor cereşti şi-a lumii celei de dincolo de veac.

Căci îngânare de tremur e puţinul adus de noi spre mărirea Celui de Sus.

Mai mult slava lui Dumnezeu s'a coborît spre pământ, decât noi am ridicat din pământ spre cer.

Căci printre cărămidă şi grijă, slava s'a ridicat spre slavă.

Şi ca închinători întru Cristos, al sublimului Crist care a înviat din morţi pentru răscumpărarea şi înveşnicirea omenirii, am adus smeriţi semnul crucii, a binecuvântare lui Dumnezeu şi spre cinstirea neamului Românesc, al acestui neam Românesc, care ca şi El, cu moartea pre moarte călcând, prin credinţa lui isbăvitoare, a răpit cerului taina nemuririi, prin care cu adevărat a înviat.

Iar pe drumul acestui modest locaş, arhiereştile binecuvântări ale Prea Sfinţiei Voastre, ajutorul bănesc şi mai ales zâmbetul încrederii depline în ceea ce năzuim a fost pentru noi împuternicirea deplină.

Căci, Excelenţa Voastră Prea Sfinte ne-a umplut sufletul de bucurie cu grija părintească ce ne-a purtat-o, trecând în două rânduri ca să ne vadă ce facem şi să ne lase impresia că putem.

Mulţumindu-vă cu plecăciune de fii sufleteşti ce vă suntem, ce putem zice mai mult şi mai grăbiţi de bătaia inimii decât să vă dea

Domnul Dumnezeu lung şi tot mai strălucitor şir de zile, ca să vă păstoriţi turma dreptcredincioşilor întru mulţi şi fericiţi ani.

Mulţumind totodată celor ce ne-au stat întru preţios sprijin cu fapta, cu vorba sau cu gândul, în fruntea cărora a stat mereu Minist. Agric. şi Dom., cu părere de rău că timpul nu ne îngădue să le pronunţăm tuturora cu recunoştinţă numele, mă 'ntorc spre fraţii mei Gurghieni să le mai fac o mărturisire:

Nu ştiu cum, dar mi se pare că alte înţelesuri au rosturile lumii pe aceste meleaguri împodobite cu îmbelşugare de veredele pădurii.

„Omul e tot mai bun şi Dumnezeu tot mai darnic. O înţelegere deplină ne-a întâmpinat din partea celorlalte biserici din comună.

Le suntem tuturor recunoscători.

Parohia noastră, luând fiinţă şi crescând alături de celălalt altar românesc, ne-a adus în gând şi unora şi altora multe întrebări şi poate nedumeriri.

Dar un lucru nu s'a uitat niciodată:

Că suntem fraţi şi bisericile noastre surori sunt.

Şi frăţietatea noastră e atât de strâns una, că nedespărţită şi cu totul într'o flacără să lasă arsă luminiţa credinţei în faţa Dumnezeeştilor noastre altare.

Şi dincolo de orice, una în Românism e Dumnezeul credinţei noastre.

Căci în Dumnezeul credinţei noastre am topit cu lacrimi de secole ţara şi neamul, trecutul şi viitorul.

E poate timpul să închidem cărţile şi să ne deschidem sufletul

Nu a trufie şi învrăjbire am ridicat pe vârf de turn semnul crucii. Ci un altar al împuternicirii în frăţietate şi Românism s'a sfinţit astăzi.

Inălţaţi-vă în slăvi de vis şi vedeţi acolo fluturând departe viitorul de lumină şi glorie al neamului nostru.

Şi scoborându-ne în adâncurile sufletului şi trupului nostru, vom găsi acolo acel clocot năvalnic de cuget puternic şi încordarea voinicească în braţ, care vor să facă din părerea strălucirilor de vis, minunea veşniciilor româneşti.

Căci scrisu-s'a pe bolta mare a bisericii noastre:

„Slavă lui Dumnezeu",

„Glorie neamului meu".

Amin.

*

Au urmat apoi la cuvânt d-nii: I. Zeicu Ing. consilier silvic, Dr. Eugen Nicoară Comandantul Legiunii străjerilor, Aurel Gociman prof. univ., Traian Heroiu Ing. Insp. g-l silvic, V. Broşteanu Ing. Insp. g-l silvic, Preotul I. Maloş protoereu al judeţului Mureş, şi alţii, toţi punând în lumină marea faptă creştinească şi românească a colegului nostru, precum şi toate celelalte merite ale lui, ca luptător şi animator pe acele plaiuri.

Ca şi în toamna anului 1935 când s'a inaugurat monumentul re-

gelui Ferdinand, în afară de autorităţile judeţene şi locale, colegul Emil Negulescu a avut alături multă silvicultorime (aproape 25 ingineri), veniţi dela Reghin, Tg. Mureş, Cluj, Sighişoara, Braşov şi Bucureşti, în frunte cu d-nii: I. Zeicu Şeful Inspectoratului de regim silvic din Cluj, V. Broşteanu Şeful Inspectoratului de regim silvic din Braşov, Popovici directorul regionalei silvice Caps din Cluj, Tr. Heroiu din partea Soc. „Progresul Silvic". Cu toţii s'au strâns acolo să se bucure de noua realizare a colegului nostru şi să-l înconjoare cu dragostea lor. Căci multă laudă merită noua operă a colegului Negulescu.

S'au spus acolo de mulţii vorbitori, în cuvinte inspirate şi simţite, atâtea cuvinte frumoase despre el şi activitatea ce-o desfăşoară, că sufletele noastre au tresărit şi vibrat de emoţie şi multă bucurie.

Iar această laudă se cădea să fie încă odată mărturisită şi în scris, trecând-o ca amintire şi îndemn în paginele Revistei noastre.

*

● **Realizări moşneneşti.**

Obligaţiuni de serviciu m'a pus cândva să străjuesc ca şef într'un ocol de munte, în care se găseau şi multe păduri moşneneşti. Acolo am făcut cunoştinţă pentru prima dată cu astfel de păduri. Cât au organele silvice de lucru cu moşnenii, s'ar putea scri tomuri întregi. Iar cum se prezintă şi ceea ce reprezintă pădurile moşneneşti dela noi se poate spune în două cuvinte: păduri mizere.

Cu toată părerea proastă ce am despre aceste categorii de păduri, curiozitatea m'a îndemnat totuşi să-mi arunc ochii pe o „dare de seamă" (tipărită), prezentată „Obştei moşnenilor orăşeni Câmpulungeni" în Adunarea ei generală ordinară din 15.I.939.

Ce realizări ar putea să prezinte un Consiliu de administraţie de pădure moşnenească, când de pădurile acestea nu s'a ales decât praful şi pulberea!? îmi răspundeam singur la întrebarea ce-mi puneam. Am citit totuşi ca să pot zâmbi. Am rămas însă contrariat.

Am aflat, spre surprinderea mea, că în exploatările ce se fac „potrivit amenajamentului", sunt aproape la curent cu regenerările. Numai lipsa de puieţi i-a făcut să rămână în restanţă, pe care însă îşi propun să o împădurească în anul următor. Pentru nevoile de împădurire, Obştea are pepiniere proprii; în anul expirat a repicat 1.000.000 pueţi de molid. Sămânţa necesară semănăturilor în pepinieră şi chiar cea necesară semănăturilor directe, şi-o procură singură. A încercat chiar o combatere de Hilobius abietis. S'au făcut apoi degajări de molid în plantaţii.

Pe tărâm pastoral, deasemenea, aflăm că s'a realizat îmbunătăţiri. Astfel, s'a construit două stâni şi s'a curăţat de „muşuroaie" o suprafaţă de circa 20 ha.

Pentru paza pădurii obştea are angajaţi 5 pădurari.

Bilanţul gospodăririi pe anul trecut este: 4.190.426 lei încasări, faţă de 754.433 lei cheltueli. Deci un venit net total de 3.435.993 lei, sau de 168 lei de dram, ceea ce a făcut să se scrie că „obştia merge tot spre mai bine".

Pentru toate cele ce privesc partea pădurărească, se face menţiune în darea de seamă că a avut concursul organelor silvice ale Statului.

Pentru viitor, se propun plantaţiuni în parchetele ce vin în curs. Pentru suprafeţele restante, s'a făcut de către organele silvice un plan pe 5 ani, timp în care să se aducă la zi. In total, în 1939, se vor planta 189 ha. Din cei 756.000 puieţi necesari, Obştea are în pepinirele sale 540.000 bucăţi. In plus, îşi mai propune să împădurească şi o suprafaţă erozibilă, să facă curăţiri de parchete şi lucrări în pepiniere. In golurile de munte va continua cu lucrările de curăţirea muşuroaielor, şi va mai construi o stână.

Ne oprim aci şi acordând credit acestei obştii, afirmăm că este prima despre care aflăm că este „în regulă cu cerinţele înfăptuirilor silvice". Dacă şi pe teren se prezintă lucrul cum se arată în darea de seamă, atunci putem să credem că ne găsim în faţa unui semn îmbucurător. A început lumea să vadă cum trebue? Unde dă Dumnezeu, să aflăm cât mai multe veşti de această natură.

Ravagiile poleiului.

In preajma Crăciunului ce a trecut, un poleiu ce s'a abătut asupra unei părţi din ţară, a avut efecte dăunătoare asupra reţelei de fire telegrafice, asupra pădurilor şi asupra vânatului aripat sedentar. Imprejurimile Bucureştiului şi Bărăganul au avut mult de suferit. Numai în ocolul Ţigăneşti s'a realizat 100.000 lei, din vânzarea rupturilor de arbori. Au suferit mult salcâmul, apoi stejarul.

Vânatul cu pene şi mai ales dropiile, a avut mult de îndurat depe urma poleiului care le-a lipit aripile. Din această pricină, ne mai putând întinde aripile, au fost împiedicate de a se mai mişca. Prilej bun pentru braconieri. Se pare că şi de data aceasta vigilenţa organelor puse să veghieze, a fost ca şi în 1934, surprinsă. Ba, ceva mai mult, s'a scris şi despre o anumită pasivitate vinovată. Din ziare aflăm că în Ialomiţa, Buzău, Brăila şi R.-Sărat sute de piese au fost prinse de locuitori şi ucise.

Şi când ne gândim că femelele de dropii sunt declarate drept monumente ale naturii!

Alunecări de teren.

Din Buzău, judeţ cu multe terenuri degradate şi multe alunecări, ne vine, acum în plină iarnă, vestea că la gura Bâscei, un teren, care a pornit la vale încă de acum câţiva ani, a căpătat acum o iuţeală de alunecare de 80 cm. pe zi. Suprafaţa în alunecare este de 30 ha., angajând, se zice, o masă de 3 milioane metri cubi. Din cauza acestei alunecări, circulaţia trenurilor de exploatare forestieră, aparţinând Soc. Foresta, este nu numai jenată, ci chiar întreruptă, linia trecând prin marginea acestei alunecări. Ceva mai mult, topirea zăpezii şi căderea ploilor din primăvară, poate face ca masa aceasta de pământ să se prăbuşească deodată, având drept urmare o barare a Buzăului tocmai la

confluenţa Bâscei, distrugând în acelaşi timp podul metalic de la gura Bâscei, peste care trece linia ferată amintită. Este o surpriză la care ne putem aştepta.

Acţiunea de îndrumare a populaţiei.

In strădania Ministerului de Agricultură şi Domenii de a face ca populaţia rurală să se îndrumeze către culturi tot mai raţionale şi cât mai intensive, personalul silvic de toate gradele este chemat sa aibă, alături de organele agricole, un rol de îndrumător. In adevăr, fiind în contact direct şi continuu cu populaţia de la ţară, organele silvice pot prin gospodărirea avutului ce le este încredinţat şi prin gospodărirea avutului lor propriu să fie exemple de imitat.

Cu acest gând, ca şi atunci când Casa Pădurilor a luat hotărîrea de a da pădurarilor şi brigadierilor sămânţă să facă lucerniere, aşa şi azi, Ministerul a aprobat ca organele silvice din exterior — fără excepţie — să facă platforme de gunoi, să aplice şi să tălmăcească poporului comunicatele şi broşurile Ministerului, în dubla lor calitate de buni gospodari şi de agenţi de propagandă ai Ministerului.

Nădăjduim că organele silvice, cu toate numeroasele lor atribuţii de serviciu, vor căuta şi vor şti să se achite şi de această nouă sarcină.

*

Tot în vederea stimulării populaţiei spre raţionalizare şi intensificare, Ministerul a destinat câteva milioane, sortite a fi împărţite drept premii, bunilor gospodari.

Din aceste sume, se vor distribui premii sătenilor şi pentru cazurile când vor dovedi că au făcut plantaţiuni reuşite pe terenurile surpătoare sau sterpe.

Este o măsură bună, care se cade a fi aplaudată.

Făinarea sau oidiumul stejarului.

In şedinţa din 12 Ianuarie a. c. a Secţiunei de Ştiinţe Agricole din cadrul Societăţii Române de Ştiinţe, D-l prof. Const. Georgescu dela Şc. Politehnică din Bucureşti a făcut o comunicare privind această boală a stejarului produsă de ciuperca Microsphaera abbreviata = M. alphitoides.

Conferenţiarul arată mai întâi ordinea, în care sunt atacate diferitele specii de Quercus din flora ţărei. Qu. conferta, Qu. Robur, Qu. pedunculiflora, Qu. sessilis, Qu. pubescens şi în fine Qu. cerris (în ordinea descrescândă a atacului).

In pepiniera Şcoalei de conductori silvici dela Casa Verde (Timişoara), conferenţiarul a observat că stejarul roşu (Qu. rubra) este imun.

Atacul are o formă foarte gravă la lăstarii de un an, a căror desvoltare târzie coincide cu perioada de cea mai mare putere de infecţie anuală a ciupercii, adică dela mijlocul lui Maiu până la finele lui Iunie; suferă în deosebi lăstarii de gârniţă care apar, din cauza atacului, ca vopsiţi cu var. La lăstarii de doi şi trei ani atacul deşi destul de

intens, se întinde însă la un procent mai redus din aparatul foliaceu.

La arborii maturi aflăm făinarea numai la lujerii târzii, cum se observă mai ales la gârniță și la stejarul brumăriu sau tufanul (Qu. pedunculiflora).

Dacă o perioadă de timp nu s'au găsit aparatele fructifere ale ciupercei, acum în fiecare an se produc în număr considerabil pe fețele superioare ale frunzelor tutulor speciilor de Quercus.

Conferențiarul recomandă o serie de măsuri culturale pentru combaterea boalei, care deși nu aduce uscarea stejarilor, totuși contribue la micșorarea producțiunei lor lemnoase și le creează o stare de predispoziție maladivă.

At. Haralamb

● Contribuții bibliografice.

(Presa forestieră, pe luna Iulie 1938)

Prezentul, 1 Iulie: Majorarea cotei export. de cherestea în Franța.

Universul, 1 Iulie: Combaterea Cărăbușilor și a Oidiumului de stejar.

Gazeta Sporturilor, 1 Iulie, Solitar: Ancheta Inpectoratelor de vânătoare.

Dreptatea, 2 Iulie: Pregătiți-vă din timp! Casa Pădurilor a fixat prețul 9000 lei vagonul lemne de foc.

Neamul Românesc, 3 Iulie: Țara cere măsuri urgente contra speculanților lemnelor de foc.

Argus, 3 Iulie, H. Brauner: Cronica lemnului.

Porunca Vremii, 3 Iulie, Mihai Vlad: Cine jefuesc pădurile Maramureșului? Jidanii stăpâni pe Munții Com. Dragomirești.

Curentul, 4 Iulie, M. P. Florescu: Inființarea Conservatoratului de planuri al pădurilor Statului.

Excelsior, 3 Iulie: Cronica lemnului.

Neamul Românesc, 5 Iulie: Ofensiva agricolă, silvică, pomicolă, în Basarabia.

Gazeta Sporturilor, 6 Iulie, Solitarul: (Rubrica vânătoarei). Potârnichea.

Curentul, 7 Iulie, Ion Nicula: Problema silvică a ținutului Vrancea.

Timpul, 7 Iulie: Lemnele de foc se scumpesc din zi în zi, ce spun exploatatorii și depozitarii.

Curentul, 8 Iulie: Suspendarea concediilor personalului tehnic al Min. Agriculturei.

— Prelungirea tarifului redus sezonier, pentru trasportul lemnelor de foc.

Dreptatea, 9 Iulie: Se scumpesc lemnele de foc; ce prețuri vom plăti la iarnă (avizul Comisiunei Speciale a Combustibilului, din Min. Econ. Naționale).

Ordinea, 9 Iulie, Ion Scutaru: Ieftenirea traiului şi administraţiile de Stat: Caps, Parid, etc.

— Un nou regim al importului de lemne în Ungaria.

Porunca Vremii, 8 Iulie: Munţii noştri — pădurile!

— N. Crevedia: Bucureştii oraşul grădină? — chestii urbanistice.

Curentul, 9 Iulie: Organizarea transportului lemnelor de foc pentru Capitală (dispoziţiile C. F. R.).

Gazeta Sporturilor, 10 Iulie, Mistreţul (Solitar): Datoria conducătorilor, cruţarea vânatului.

România, 10 Iulie: Reglementarea profesiei de Inginer, înfiinţarea colegiului.

— Noua politică tarifară a C. F. R. şi lemnele.

Timpul, 10 Iulie: Muntele Cotoreşti-Păltiniş Sibiu — 9 ha păduri în flăcări.

— Să se facă dreptate satului Dragomireşti din Maramureş.

Curentul, 10 Iulie: Capitala fără parcuri, păduri.

Prezentul, 11 Iulie, I. Sx.: Situaţia pieţei forestiere în raport cu consumul intern. (Comerţul de cherestea, debuşeul lemnului industrial şi cel de foc).

— Noul regim al importului de lemn în Ungaria.

— Exportul lemnului de frasin.

Viitorul, 12 Iulie: Aprovizionarea cu lemne a Capitalei.

România, 13 Iulie, Vlaicu Bârna: „Ţara Moţilor" de azi — exploatările — păduri devastate, ruina!

Gazeta Sporturilor, 13 Iulie: Mistreţul (pag. vânătoarei): Arma de vânătoare.

Curentul, 14 Iulie: Cum arată pădurea parc. Colentina-Andronache.

Argus, 15 Iulie: Aprovizionarea cu lemne de foc.

— Silvicultorii români la Praga.

Universul, 15 Iulie: Lucrări silvice, măsuri contra incendiilor şi calamităţilor naturale.

Timpul, 16 Iulie: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc.

Argus, 16 Iulie: H. Brauner: Lemnul românesc pe piaţa franceză; un contingent de 20 mii m. c. cherestea românească în Franţa (stejarul şi lemnul moale).

Excelsior, 16 Iulie: Cronica lemnului — pieţele de export forestier, tratative, export, piaţa internă.

Viaţa Bărăganului, 15 Iulie, Ing. silv. Anton Rădulescu: Gardul viu.

Gazeta Sporturilor, 17 Iulie, (rubrica Vânătoarei sport), Mistreţul: Alegeţi-vă reprezentanţii!

Prezentul, 20 Iulie: Controlul circulației materialului lemnos. (M. Of. No. 162 din 18.7, decret lege 1977).

— Desvoltarea exportului de mărfuri românești în Turcia — petrol și lemn.

Argus, 20 Iulie: Textul Regulament Lege: Controlul materialului lemnos și transporturile.

Curentul, 20 Iulie: Casa Pădurilor nu mai acordă gratuități sau reduceri la lemne.

— Circulația materialelor lemnoase.

Gazeta Sporturilor, 20 Iulie, (Rubrica vânătoarei): Răspuns reprezentantului unei Societăți de vânătoare.

Curentul, 22 Iulie: Ofensiva silvică în jud. Dâmbovița.

România, 23 Iulie, Dr. N. Roșu: Drumeție în munți: cabane, păduri, turiști, țară de basm.

Curentul, 23 Iulie: Cezar Cristea: Realizări silvice.

Lumea Românească, 23 Iulie, Heft: Lemnele de foc trebue să se vândă cu cel mult 8000 lei vagonul.

Neamul Românesc, 23 Iulie: O nouă cale ferată pe Valea Nișcov (Buzău), exploatarea masivului și Caps-ul.

— Problema pădurilor, pășunilor și creșterii vitelor în C. Lung (Bucovina).

Gazeta Sporturilor, 24 Iulie, (Vânătoarea), Mistrețul: Un animal greu de vânat: vidra.

România, 25 Iulie, Gala Galaction: Pe drumuri de altă dată — Masivul Ceahlăului, pădurea Ciresca, codrii Pașcanilor s'au dus!

Gazeta Sporturilor, 28 Iulie, Mistrețul: Inspectorul de vânătoare.

Timpul, 27 Iulie, M. R. Paraschivescu: Cu echipele Regale prin „Țara Moților", Vidra lui Avram Iancu, Ciubăritul și cărăușia, pădurile mândre au fost odată!

Curentul, 27 Iulie, L. Georgescu Gr.: Despre Dry farming — pentru a învinge seceta.

Porunca Vremii, 26 Iulie, C. Cristea: Jidanii și codrii românești. Cine distrug pădurile?

— Alarma silvicultorilor — Studii și articole îngrijorătoare.

Porunca Vremii, 28 Iuiie, I. P. Prundeni: Răfuiala forestieră; despăduririle și prefecții de județe.

Viitorul, 28 Iulie, V. G. Bârca: Ard recoltele și pădurile, fără să fie asigurate.

— Reorganizarea corpului silvic mediu și inferior.

România, 30 Iulie, Dr. N. Roșu: Nădejdi și îmbunătățiri în Țara Moților și răzeșii din Vrancea, tăerea pădurilor, — revizuirea contractelor de exploatare oneroase.

Excelsior, 30 Iulie: Cronica lemnului: Piaţa internaţională a produselor forestiere (exportul în Anglia şi concurenţa Sovietică. Prohibirea exportului lemn de nuc.

Prezentul, 30 Iulie: Importante modificări în tariful de mărfuri cfr. — cherestea de nuc — (dela 25 August).

Frontul, 29 Iulie, V. Dora: Lemne pentru funcţionari — cum se vor aproba de Caps?

Universul, 31 Iulie: Activitatea Caps-ului pe ultimile luni.

Timpul, 31 Iulie („Timpul Vânătoarei"): Istoricul Societăţii „Lunca".

— Şi câinii au ambiţia lor. Cum să umblăm cu puşca.

— Al. Brateş: Cum stăm cu vânatul?

Cezar Gr. Cristea

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE

Ing. ILIE C. DEMETRESCU:

1) **Problema creditului forestier sub condiţiunile româneşti.**

1938, Bucureşti, „Bucovina", 28 pagini, 30 lei.

2) **Finanţarea economiei noastre forestiere.**

1938, Bucureşti, „Bucovina", 16 pagini, 20 lei.

EXTERNĂ

● **Prezentarea.**

Deschizând acest nou despărţământ, la începutul celui de al 51-lea an al bătrânei şi glorioasei noastre Reviste, ne vine în minte o maximă întâlnită undeva în literatura germană:

„Wer fremde Wälder nicht kennt,
Weiss nichts von seinem eigenen!".

Cam acelaş lucru l-am putea spune şi despre economia forestieră:

Cine nu cunoaşte din economii forestiere streine,
Nu ştie mare lucru despre a sa proprie!

Incontestabil, că această maximă nu reprezintă decât un caz particular al unui fapt de valabilitate generală. Cunoştinţele noastre nu sunt ceva absolut, ci relativităţi, rapoarte între diversele percepţiuni pe care simţurile ni le mijlocesc asupra mediului înconjurător. Cu cât comoara noastră de noţiuni într'un domeniu dat va fi formată din elemente mai divers, mai strâns şi mai precis legate între ele prin puncte de reper sigure, cu atât judecata noastră va fi mai clară, mai bogată în concluzii utile, cu atât vom putea spune că dominăm mai desăvârşit domeniul respectiv.

Adevăratul specialist nu se va mărgini numai la studiul — fie el cât de deplin — al condiţiunilor naţionale. Pe cât îi va fi cu putinţă, va trebui să privească şi la vecini. Printre tinerii silvicultori germani există tradiţia că după încheierea studiilor de specialitate teoretice, să întreprindă călătorii de studii în ţări străine sau chiar să se angajeze pentru câţiva ani în diverse administraţiuni străine. Şi pe la noi prin Ţară au trecut sau au practicat mai mulţi silvicultori germani, unii ajunşi profesori universitari sau personalităţi conducătoare. Administraţiile forestiere germane acordă chiar concedii pe mai mulţi ani, agenţilor săi, care vor să se angajeze pasager în alte administraţii forestiere, spre a căpăta o mai largă perspectivă de specialitate.

Nu mai vorbim de avuţii englezi, danezi, americani, japonezi etc., care îşi permit călătorii îndelungate şi costisitoare în ţări streine sau în întinsele lor colonii.

In acest sens al lărgirii perspectivei de specialitate, ne propunem

să fim de folos cetitorilor Revistei, prin deschiderea acestei ferestre în afară.

Ingrijitorul cronicei de faţă se consideră îndatorat faţă de ori şi ce contribuţie venită dela binevoitori, al căror nume va fi menţionat cu credinţă [1]).

● **Conferinţa internaţională pentru utilizarea lemnului.**

Intre 15 şi 17 Septembrie 1938 a avut loc la Bruxelles, sub preşedinţia de onoare a M. S. Leopold III, Regele Belgilor, cea de a IV-a Conferinţă internaţională pentru utilizarea lemnului. Ea s'a ţinut sub auspiciile organizaţiunii: „Commission internationale d'Utilisation du Bois". Preşedinţia activă a şedinţelor a fost exercitată de D-l René Chaplain, Directorul general al Administraţiei des Eaux et Forêts (Paris) şi Preşedintele Comisiunii.

Problemele de ordin general desbătute — în afara celor de gospodărie interioară ale Comisiunii (Darea de seamă, Programul de lucru, Bugetul) — au fost:

1. Incercările de rezistenţă;

2. Lemnul în construcţia vehiculelor şi mijloacelor de locomoţiune;

3. Folosirea deşeurilor de lemn.

Participaţia la conferinţe prin comunicări şi la şedinţe prin discuţiuni, a fost deosebit de activă, utilă şi promiţătoare pentru viitoarea desvoltare a Comisiunii. Deşi instituţia respectivă este tânără, interesul pentru obiectivul urmărit este în vădită creştere. Astfel, numărul participanţilor la cele patru conferinţe internaţionale precedente, a evoluat după cum urmează:

11 ţări în 1935; 21 ţări în 1936; 26 ţări şi 3 organizaţiuni internaţionale în 1937; şi 32 ţări şi 4 organizaţiuni internaţionale în 1938.

Cea de a V-a conferinţă este plănuită a se ţine la Zürich în Septembrie 1939. De remarcat că România ia parte pentru prima oară la cea de a IV-a conferinţă, fiind reprezentată prin D-l Prof. M. D. Drăcea, ca delegat oficial.

Insemnătatea deosebită pe care o câştigă neîncetat lemnul ca material de industrie, lucru, construcţie, ridică şi pentru noi obligaţiunea de a da atenţiunea ce se cuvine unor atari manifestaţiuni pentru aflarea de noui căi pentru o cât mai bună folosire a unui material cerut cu crescândă stăruinţă în lume.

(După Z. f. Wfw., VI, 125).

---

1) Isvoarele cronicei vor fi menţionate deasemenea şi anume într'o formă prescurtată. De pildă: Z. f. Wfw., V, 215, va însemna: Zeitschrift für Weltforstwirtschaft, Band V, pag. 215.

● **Asociaţia silvicultorilor din ţările baltice.**

Cele trei mici ţărişoare de pe malurile Balticei: Estonia, Letonia şi Lituania, atât de râvnite şi ameninţate de puternicii lor vecini: Germania, Polonia şi Rusia, caută să se ajute reciproc în lupta lor pentru existenţă.

Incontestabil că lucrul este uşurat prin comunitatea trecutului, culturei şi intereselor prezente.

Intre altele s'a constituit de curând, după încercări ceva mai vechi, o „Asociaţie a Silvicultorilor din ţările Baltice". In compunerea sa — ca despărţăminte — intră asociaţiile naţionale de silvicultori, câte una de fiecare stat. Prezidium-ul nouii Asociaţiuni este format din preşedinţii şi secretarii celor trei despărţăminte.

Scopul Asociaţiunii îl constitue cunoaşterea, apropierea şi cooperarea silvicultorilor baltici pe teren ştiinţific şi practic forestier.

Mijloacele pentru atingerea scopului propus ar consta din organizarea:

— de adunări periodice regulate, în care să se ţină conferinţe şi comunicări;

— de excursiuni şi vizite;

— de Secţiuni de studii diverse, editare de lucrări şi publicaţiuni, etc.

(După Z. f. Wfw., VI, 109).

● **Impădurirea Vezuviului.**

Cu toată groaza pe care ne-o amintesc izbucnirile acestui neastâmpărat vulcan, el constitue totuşi, pe de altă parte, o binefacere pentru populaţiunile învecinate, tocmai prin acele izbucniri. Cenuşa aruncată şi presărată peste câmpurile agricole şi solurile de grădini, vii şi păduri, reprezintă un admirabil îngrăşământ. In vremea lor, recoltele devin fabuloase, ţinând mulţi ani, astfel încât „ploaia de cenuşe e privită ca o ploaie de aur". Pădurile din împrejurimi, de pildă, au o creştere de peste 20 m^3 pe an şi pe hectar.

Crusta de lavă şi cenuşe închegată de pe coastele muntelui devine pe de altă parte păgubitoare, prin aceea că favorizează formaţiunea de torenţi şi de viituri de ape pustiitoare, ca şi rostogolirile de pietre.

In legătură cu acest ultim fapt şi apoi şi pentru consideraţiuni estetice, Administraţia forestieră fascistă desfăşoară o vie activitate de împădurire a locurilor inproductive sau isvorâtoare de pericole. Acolo unde nevoia o cere, împăduririle sunt precedate de lucrări de consolidare a solului: baraje de zidărie, lemn, etc.

Suprafaţa destinată a fi împădurită şi care a fost împădurită, în parte, cuprinde 27.200 ha. Din aceasta, 3586 ha, constitue, cum am zice noi, perimetre de ameliorare, prin lucrări combinate.

Din punct de vedere staţional, ne aflăm în lauretum, solul fiind format exclusiv din lavă, relativ proaspătă (1906).

Speciile folosite, cu succes, în împădurire diferă după cum locurile respective sunt sau nu ferite de gaze superioare. In cele ferite a dat foarte bune rezultate Pinus pinea şi maritima, apoi, în mai mică măsură: frasinul, castanul, gorunul, plopul, nucul. N'au putut rezista în locuri cu gaze de sulf decât salcâmul, ca arbore şi specii de Genista, ca arbuşti.

In afara acţiunii sale de protecţie şi de înfrumuseţare a peisagiului, interesează, se înţelege, şi produsul material al pădurilor rezultate. Sub acest raport este de amintit producţia mare de pueţi de pin şi salcâm din însămânţările naturale, pueţi foarte buni de transplantat. La opera de împădurire contribue, în primul rând, Statul, fiind secundat în deaproape de comunele interesate, apoi de diversele organizaţiuni fasciste de tineret şi voluntari.

(După Z. f. Wfw., VI, 36).

● **Organizarea forestieră a Etiopiei.**

Se ştie că Administraţia forestieră italiană (Milizia forestale) este organizată milităreşte. In acelaş spirit unitar, ea este extinsă şi asupra coloniilor. Astfel în Tripolitania aflăm Legiunea X Libica, în Etiopia şi Somalia, Legiunea XI „P. di Grigorio". Fiecare din aceste legiuni au 2 sau mai multe cohorte. Mai departe, aflăm două până la 12 oficii forestiere locale, cum ar fi la noi ocolul. Cât de departe s'a ajuns cu organizarea aceasta colonială, reese şi din faptul că în Etiopia, ocupată abia de un an şi jumătate, în urma războiului ştiut, s'a şi făcut serbarea arborelui în primăvara 1938.

(După Z. f. Wfw., VI, 28 şi 103).

● **Impăduriri întinse în Norvegia.**

In anul trecut, a fost adoptat de către Ministerul de Agricultură un plan de împădurire pe 10 ani, prezentat de Şeful Administraţiei forestiere a Statului. Potrivit acestui plan, ar fii să se împădurească anual, cel puţin 15.000 ha, în care scop, ar fi necesară o cantitate anuală de 25 milioane pueţi şi 12.000 kg sămânţă. Cât de cuprinzător este acest plan, rezultă şi din aceea că trebuitoarea cantitate de sămânţă este de zece ori mai mare decât cea folosită până acum.

(După Z. f. Wfw., V, 55).

● **Consecinţele gerului din iarna 1928/1929.**

Către sfârşitul anului 1938 s'a ţinut în Lemberg un congres al Silvicultorilor polonezi, consacrat problemei efectelor produse de gerul excepţional din iarna 1928/29 asupra pădurilor şi lemnului de foioase. In legătură cu această chestiune, s'a stăruit deosebit şi asupra însemnătăţii şi viitorului lemnului de fag ca materie primă pentru industria mecanică şi chimică şi ca material de lucru şi construcţie.

Pentru noi, ţara cu atât de multe şi încă destul de bogate păduri de fag, problema are — credem — aproape aceiaş însemnătate ca şi pentru economia forestieră poloneză, încât merită toată atenţiunea. Prin chipul cum se utilizează astăzi la noi frumoasele rezerve de lemn de fag, produs al naturii, se distrug valori incalculabile ale patrimoniului naţional.

(După R. i. du Bois, 1938/60).

● **O nouă împărţire administrativă a pădurilor de Stat în Polonia.**

Priveşte de fapt o altă regrupare a ocoalelor silvice pe Direcţiuni, ca şi reşedinţa acestora. Proprietatea forestieră a Statului cuprinde 3¼ milioane ha, fiind împărţită în 433 Ocoale silvice. Suprafaţa păduroasă ce revine fiecăreia dintre cele 9 Direcţiuni, variază între 287.000 (Varşovia) şi 482.000 ha (Vilna), iar numărul ocoalelor, între 35 şi 59.

Motivul acestei reforme a fost dorinţa de a face să coincidă sau măcar să se apropie de împărţirea Administraţiei politice a ţării şi de reşedinţa organelor acesteia. Scopul n'a putut fii atins decât în parte, din cauza greutăţilor de ordin tehnic. Reforma a intrat în vigoare la 1 Oct. 1938.

(După Z. f. Wfw., V, 55).

● **Poliţia pădurilor din aeroplan.**

Intiderea mare a pădurilor din Canada, cât şi alte împrejurări specifice, au impus folosirea aeroplanului în poliţia forestieră, deja de 12 ani. Astăzi, serviciul respectiv întrebuinţează 28 de maşini.

(După Z. f. Wfw., V, 61).

Ilie C. Demetrescu

Societatea Uzinele Metalurgice
„TITAN, NADRAG, CALAN"

voesc să angajeze, pentru Direcţiunea silvică din Lupeni a acestei Societăţi, doi ingineri silvici tineri.

Sediul Central al Societăţii este în Bucureşti, Str. Clemenceau Nr. 3.

● Piața internațională a lemnului în 1938.

Anul 1938 începe sub auspicii nu prea favorabile pentru economia lemnului. Dacă în cursul anului 1937 lemnul devenise din ce în ce mai căutat iar prețurile în continuă creștere în atmosfera de război de pretutindeni, finele anului trece printr'o nouă criză economică. Prețurile tuturor materiilor prime și ale acțiunilor încep să scadă. Prețurile lemnului baltic cedează cu 2 L/Ldts. iar în basinul mediteranean deși piața a rămas neschimbată, importatorii se reține dela cumpărături, așteptând reducerea prețurilor

Pentru asigurarea fermității pieței europene în conferința E. T. E. C.-ului care are loc la 27 Septembrie 1937 la Stockolm se decide în unanimitate ca cifra totală a exportului de rășinoase pe 1938 să se reducă cu 10% față de cotele din 1937, adică să atingă numai 3.600.000 stds.

Astfel cotele statelor membre pe 1938 sunt următoarele (în mii standarzii): Finlanda 904; U. R. S. S. 855; Suedia 738; Polonia 281; Austria 247; România 221; Jugoslavia 151; Letonia 114; Cehoslovacia 86.

Reducerea de 10% este aplicabilă pe periodul 1 Octombrie 1937—31 Decembrie 1938.

La 13.XI.937 se ratifică de statele semnatare convenția lemnului de fag (E. B. C.) prin care se fixează nevoile de import de fag la 450.000 m^3 repartizată astfel: Jugoslavia 170.000 m^3, România 130.000 m^3, Cehoslovacia 94.000 m^3 și Polonia 56.000 m^3.

Cu toate măsurile luate pentru restrângerea exportului în vederea menținerii prețurilor, acestea din urmă scad iar importatorii se abțin de a face cumpărături.

In basinul baltic, Finlanda a exportat în Ianuarie 1938 o cantitate de 105.000 stds din care 65.000 stds în Germania față de 625.000 stds în aceiaș lună din 1937. Cu excepția Germaniei, vânzările în celelalte țări sunt neînsemnate. Vânzările din Suedia sunt la fel și chiar U. R. S. S. nu a vândut aproape nimic în această perioadă de timp.

Deși situația economică e foarte bună, nevoile de lemn se anunță a fi reduse ca în 1937. In Franța situația pieței lemnului e rea. Din cauza agitațiilor economice și politice lipsește încrederea necesară pentru plasarea capitalurilor în construcțiuni noi așa că importul de lemn va fi redus.

Deasemenea în Belgia, Olanda și Danemarca există stocuri importante așa că cererea e foarte redusă.

Situaţia în Germania e cu totul specială căci viaţa economică fiind cu totul sub controlul statului, care o intensifică mereu, nevoile de lemn sunt foarte mari şi nu pot fi acoperite de producţia indigenă.

In Europa centrală şi în basinul mediteranean piaţa se menţine fermă deoarece ţările importatoare nu au stocuri mari iar oferta e redusă faţă de cerere.

Pentru a menţine fermitatea pieţei lemnului în Europa dar mai ales pe pieţele occidentale, la conferinţa E. T. E. C.-ului din 20 Ianuarie 1938 dela Varşovia se hotărăşte o nouă reducere a exportului de răşinoase cu 180.000 stds ceace revine la o micşorare cu 5% din cotele fixate de E. T. E. C. pentru 1938 la conferinţa dela Stocholm din Septembrie 1937.

In cursul lunei Februarie, Ruşii scad preţurile ajungând aproape la preţurile dela începutul anului precedent. Din această cauză vânzările făcute de ţările nordice pe pieţele occidentale sunt încă puţin importante. Pe pieţele centrale şi sudice situaţia se menţine mereu fermă.

Cu toate că preţurile continuă să scadă în cursul lunei Martie în ţările nordice, importatorii sunt rezervaţi în cumpărături iar pe pieţele Europei Centrale „Anschluss"-ul are o importanţă mare producând schimbări mai ales pe piaţa italiană.

Până la finele lunei Martie Suedia a vândut 275.000 stds faţă de 610.000 stds în aceiaş perioadă de anul trecut. Cu excepţia Angliei, exportul în celelalte ţării (Franţa, Belgia, Olanda, Germania) e foarte redus.

In Finlanda piaţa lemnului e deasemenea puţin animată. Cererea de lemn finlandez e puţin importantă, Finlanda exportând în primele 3 luni ale anului 250.000 stds faţă de 780.000 stds în aceiaşi perioadă de anul trecut.

In Anglia stocurile sunt reduse dar importatorii care cumpărând anul trecut cu preţuri superioare au avut pierderi sunt rezervaţi. Situaţia pieţei nu este socotită clară până ce nu încep vânzările la noile preţuri oferite de ruşi.

In Germania cererea de lemn depăşeşte oferta cu toate că în urma anexării Austriei nevoile Germaniei în lemn s'au mai redus. Importul de lemn e puţin superior celui din anul trecut, provenind mai ales din Cehoslovacia şi Polonia.

Pe piaţa Poloniei nu se simte nici o scădere de preţuri datorită consumului pieţei interne foarte activă, căci se cer cantităţi mari de lemn pentru traverse şi pentru desvoltarea industriei polone. Exportul e deasemenea în creştere mai ales în Germania, Ungaria şi Palestina (în special părţi de lăzi).

Situaţia pieţei jugoslave deşi nu e complet lămurită, totuşi perspectivele sunt foarte favorabile ca urmare a Anschlussului. Ca urmare a dispariţiei Austriei Jugoslavia speră să-şi reia locul pe piaţa Italiei, de unde fusese isgonită în urma sancţiunilor. Astfel fiind deşi exportul forestier jugoslav în primele luni ale anului e ceva mai redus decât anul trecut totuşi viitorul e privit cu multă încredere.

In România preţurile pe piaţa internă marchează o tendinţă de creştere, căci campania de construcţiuni a început, stocurile sunt reduse şi oferta slabă. Deasemenea se speră ca exportul să fie favorabil prin dispariţia concurenţei Austriei, care era foarte simţită în special pe piaţa Ungariei şi Greciei.

Exportul României în Anglia e foarte redus. Deasemenea, în Germania. In schimb el se desvoltă satisfăcător spre Palestina, Egipt şi Africa de Nord.

Situaţia nesigură a pieţei internaţionale a lemnului începe să se prelungească. Plafonul inferior al preţurilor care se presupunea că va fi atins în luna Martie—Aprilie a fost atins abea în cursul lunei Iunie. In această primă jumătate a anului piaţa lemnului a suferit o depresiune mare. Importatorii ţărilor occidentale (Anglia, Franţa, Belgia, Olanda, Germania) stau într'o atitudine prudentă şi de expectativă, continuând să nu cumpere decât cantităţi neînsemnate şi strict necesare de lemnărie.

Preţurile în ţările nordice au fost reduse iar oferta în basinul baltic a depăşit cu mult cererea. Din această cauză încrederea în redresarea pieţei a dispărut şi stocurile de lemnărie sunt mult majorate.

Faţă de creşterea cheltuelilor de exploatare şi industrializare, producătorii suedezi şi finlandezi au încercat să menţină preţurile din toamna anului 1937 scontând aceasta pe baza reducerii cantitative a exportului, hotărîtă de E. T. E. C. în conferinţele din Septembrie 1937 şi Ianuarie 1938. Deşi toată lumea se aştepta la o reducere de preţuri în primele 2—3 luni ale anului, totuşi nimeni nu credea că vor scădea sistematic timp de 5 luni.

In centrul şi sudul Europei situaţia se menţine fermă graţie cererii masive de pe piaţa Italiei şi a Germaniei.

In cursul verii începe să se întrezărească posibilitatea ameliorării pieţei lemnului.

Intr'adevăr, prin reducerea tăerilor în Suedia şi Finlanda, mărirea consumului intern pe toate pieţele exportatoare şi reducerea exportului prin alipirea Austriei la Germania, situaţia generală se îndreaptă.

Importatorii încep să constate că nu se vor putea aproviziona cu lemnăria necesară la preţuri inferioare celor ajunse în Iunie.

Stocurile de materiale s'au redus atât de mult încât nu se mai pot face vânzări în specificaţii normale şi importatorii sunt nevoiţi să facă cumpărături mai mari în vederea aprovizionării depozitelor lor.

Orice întârziere în aşteptarea unei noi reduceri de preţuri face ca stocurile să se reducă mai mult iar navlurile să crească, din cauza intensificării transporturilor în preajma închiderii navigaţiei în marea Baltică.

Dealtfel, piaţa internaţională a lemnului se înviorează în cursul verii şi din cauza ameliorării tot mai vizibile a economiei mondiale, preţurile tuturor materiilor prime fiind în creştere.

Vânzările de lemn suedez şi finlandez sunt din ce în ce mai mari mai ales în Anglia, Germania şi Olanda, pe când tranzacţiile cu Franţa şi Belgia sunt încă neînsemnate.

Exportul rusesc deabea atinge jumătate din cantităţile vândute în anul precedent. El scade pe toate pieţele cu excepţia Germaniei unde a crescut extraordinar de mult.

Franţa importă din ce în ce mai puţin, căci de câtva timp nevoile sunt acoperite tot mai mult de lemnul indigen.

Pe piaţa Belgiei şi Olandei tranzacţiile sunt din ce în ce mai numeroase. Se cere tot mai mult lemn din ţările nordice.

Pe pieţele din centrul şi sudul Europei situaţia continuă să se menţină bună.

In Polonia piaţa internă e foarte vie din cauza cererii mari de lemnărie pentru construcţiuni. Mulţi producători preferă să-şi plaseze lemnul în interior din cauza preţurilor bune care se oferă.

Exportul e deasemenea activ depăşind pe cel din 1937, mai ales în ceace priveşte lemnul de mină şi de celuloză.

In Cehoslovacia exportul e deasemenea activ mai ales în Ungaria şi Germania.

Exportul forestier s'a redus considerabil în acest an. Afacerile cu Italia stagnează din cauza clearingului iar exportul spre Germania e diminuat mult.

Deasemenea exportul românesc e mai redus decât în aceiaşi perioadă de anul trecut. Pentru încurajarea exportului s'a instituit prime de export. Exportul românesc s'a schimbat mult faţă de anul precedent. Anglia cumpără cantităţi foarte reduse în acest an în schimb Germania cere foarte mult lemn. O creştere simţitoare a exportului românesc se vede deasemenea în Ungaria, Italia şi Elveţia.

Situaţia pieţei internaţionale a lemnului se îmbunătăţeşte din ce în ce mai mult, graţie tranzacţiilor masive încheiate între exportatorii şi cumpărătorii din vestul Europei până la finele lunei Septembrie, când evenimentele politice influenţează defavorabil piaţa şi multe tratative în curs de perfectare sunt întrerupte.

Prin conferinţa dela München, pericolul unui nou război mondial este înlăturat, sau cel puţin amânat, pentru un moment şi cumpărările de lemnărie reîncep într'un ritm rapid, stocurile fiind foarte reduse.

Din cauza cererii mari se observă o tendinţă de urcare a preţurilor mai ales la lemnăria albă de răşinoase. Deasemenea, lemnul roşu are o creştere de preţuri mai ales la calităţile superioare.

Ca urmare a întoarcerii calmului pe piaţa internaţională a lemnului, o intensă activitate de cumpărări de lemnărie se desfăşoară în Anglia. In celelalte ţări cumpărăturile sunt deasemenea din ce în ce mai mari aşa încât cererile sunt mari faţă de stocurile reduse ale exportatorilor.

Din cauza îngheţului timpuriu, U. R. S. S. nu a putut să execute un mare număr de contracte, din care cauză importatorii au fost nevoiţi să-şi acopere deficitele din alte ţări.

In majoritatea statelor rezervele de lemn sunt reduse faţă de stocurile normale.

In fine producţia şi oferta de lemn pentru export a Suediei şi a Finlandei sunt mai reduse decât în anii normali.

Toate aceste motive fac ca mişcarea comercială să fie foarte favorabilă la finele anului iar preţurile să crească cu 2—3 sh/m^3 faţă de preţurile din August.

Din cauza stocurilor reduse, nevoilor mari pentru înarmare şi a ameninţării închiderii navigaţiei în porturile nordice, Anglia cumpără cantităţi masive de lemnărie din Suedia, Finlanda, U. R. S. S. şi Polonia. In ultimul timp numeroase cereri au sosit şi în România, deşi la începutul anului exportul românesc spre Anglia era aproape nul.

Exportul în Franţa şi Belgia se menţine scăzut pe când în Olanda el a crescut, mai ales din Rusia şi Finlanda.

Activitatea economică a Germaniei se menţine favorabilă iar nevoile de lemn cresc mereu. Exportul din toate ţările a crescut mult dar mai ales cel din U. R. S. S., Finlanda, Cehoslovacia şi România, iar pentru 1939 se crede că importul forestier german va fi şi mai mare.

Piaţa Polonă e în plină activitate la finele anului 1938. Olanda a încheiat numeroase contracte, englezii arată un deosebit interes pentru lemnul roşu pe care oferă preţuri bune iar Germania cumpără cantăţiţi însemnate de lemnărie, oferind Poloniei un credit de 120 milioane zloţi în mărfuri (maşini şi aparte) ce va fi plătit cu produse agricole şi lemn.

Piaţa jugoslavă a devenit foarte favorabilă în ultimele luni ale anului. Graţie negociaţiunilor duse cu Germania, Grecia şi Italia exportul jugoslav în aceste ţări e în creştere. Dacă exportul de lemnărie în Anglia, Franţa şi Olanda a diminuat în schimb cel din Europa centrală e în creştere.

Piaţa românească e în plină activitate. Anglia cere din nou lemn românesc, la preţuri foarte bune pentru noi. Perspectivele unui comerţ cu Germania devin din ce în ce mai favorabile iar Ungaria arată un viu interes pentru lemnul nostru. Odată cu dispariţia Austriei, Italia a majorat cererile de lemn românesc iar Egiptul şi Palestina îşi măresc cererile de lemnărie.

In zilele de 16—18 Noembrie a. c. a avut loc la Stochkolm adunarea generală a E. T. E. C.-ului unde s'a aprobat în unanimitate cotele de export a statelor membre pe 1939, prevăzându-se o rudecere de 20%.

Astfel graţie reducerii cotelor de export, stocurile reduse de lemnărie din majoritatea statelor exportatoare şi importatoare, reducerii producţiei de lemn din Finlanda şi Suedia precum şi cererilor crescânde de lemnărie pentru înairmării în mai toate statele, se speră ca anul 1939 să fie excelent pentru economia internaţională a lemnului.

Ing. Gr. Vasilescu

● Exportul forestier în anul 1938.

1. *Conjunctura generală a lemnului.*

In perioada 1932—1936, industria lemnului şi-a comprimat producţia tot mai mult, pentru a o adapta la cererile reduse ale pieţelor interne cât şi a ţărilor importatoare de lemnărie, evitând a face stocuri masive de lemnărie.

Cererile crescânde de lemnărie, începute în Octombrie 1936, neputând fi satisfăcute de industria lemnului, au provocat o bruscă criză de subproducţie în acest compartiment, care a dus la urcarea vertiginoasă a preţurilor, ce-au ajuns să fie chiar dublate.

Conjunctura excelentă a lemnului din 1937 a determinat pe importatori să forţeze importaţiunile de lemnărie, şi să supraliciteze producţia redusă a industriilor forestiere din ţările exportatoare. In acest an, importul forestier a fost cu totul exagerat de mare şi peste posibilităţile de consum, deoarece, sub imperiul evenimentelor politice ce se desfăşurau într'o încordare prea mare, care ar fi dus în orice moment la declanşarea unui război general, fiecare ţară importatoare s'a grăbit să-şi creeze rezerve suficiente de lemnărie.

Sfârşitul anului 1937 a adus desamăgire generală, importatorii s'au găsit cu stocuri prea mari de lemnărie, în timp ce consumatorii îşi aveau acoperite nevoile lor până la refuz. In ce privesc angajamente tele noi, cu livrarea în 1938, acestea au fost prea puţine, deşii în anul precedent se făcuseră angajamente „a livrer" până la 40% din exportul total efectuat în cursul anului 1937.

In anul 1938, datorită stocurilor mari de lemnărie formate pe pieţele importatoare, volumul transacţiilor de materiale lemnoase a scăzut cu cca 40% faţă de cantităţile exportate în anul precedent.

In prima jumătate a anului 1938, piaţa internaţională a lemnului a fost caracterizată printr'o totală lipsă de interes din partea importatorilor. In acest interval, majoritatea exporaţiunilor de lemnărie s'au făcu în bza angajamentelor din anul 1937. Noile angajamente au privit mai mult specificaţii speciale de lemnărie pentru asortarea dimensională a stocurilor existente.

In lunile Iunie—August, când stocurile de lemnărie ajunseseră să fie lichidate în cea mai mare parte, au intervenit complicaţiunile internaţionale de ordin politic, ce-au provocat o atmosferă de nesiguranţă nefavorabilă transacţiunilor comerciale.

Numai după conferinţa dela München, ce s'a ţinut la 30 Septembrie 1938, piaţa internaţională a lemnului a început să se învioreze, volumul transacţiilor s'a mărit, iar preţurile au devenit ferme.

In anul 1938, importul cherestelei de răşinoase a scăzut în ţările industriale din Vestul Europei şi Orientul apropiat, din cauza stocurilor anormale formate în anul 1937.

Concomitent cu reducerea importaţiunilor de lemnărie, ţările ex-

portatoare şi-au redus producţia fabricelor lor prin măsurile luate la timp de E.T.E.C.

Importul de lemnărie din **1938** *trebue considerat ca fiind subnormal, deoarece este inferior exportului din* **1932** *şi* **1933**, *iar stocurile pe pieţele importatoare sunt cu totul insuficiente.*

2. *Preţurile lemnului în* 1938.

In primul semestru din 1938, când piaţa internaţională a lemnului a fost cu totul calmă, preţurile au încercat scăderi apreciabile. In a doua jumătate a anului 1938, când cererile au revenit pe primul plan, preţurile au redevenit ferme şi chiar s'au majorat.

Curba preţurilor din 1937 şi 1938 este o sinusoidă perfectă, care în anul 1937 a atins punctul maxim în luna Mai, iar în anul 1938 a trecut sub nivelul dela începutul anului 1937, şi a atins punctul minimal în lunile Iulie—August.

Pentru a ne da seama de evoluţia preţurilor obţinute la lemnăria exportată, dau mai jos preţurile cherestelei de răşinoase, calculate *fob* Galaţi şi Brăila, în intervalul August 1936 — Ianuarie 1939 :

Anul	Luna	Felul Mărfii					
		Marfă pt. Grecia		Specificaţie		Normali	Inguste
		cl. IV lată	cl. V lată	tip Egipt	tip Siria		
1936	August	1150	1100	980	950	980	950
	Novembrie	1350	1250	1150	1100	1150	1100
	Decembrie	1450	1300	1300	1250	1200	1150
1937	Ianuarie	1560	1400	1420	1350	1760	1300
	Februarie	1620	1500	1500	1400	1380	1320
	Aprilie	1700	1550	1600	1500	1480	1400
	Mai	1850	1650	1700	1550	1550	1500
	Decembrie	1850	1650	1675	1600	1500	1450
1938	Aprilie	1800	1600	1475	1400	1425	1375
	Iulie	1750	1600	1550	1500	1500	1450
	Septembrie	1800	1650	1600	1560	1550	1500
	Decembrie	1900	1750	1700	1650	1650	1550

In anul 1938 piaţa propriu zisă a cherestelei s'a format deabia la sfârşitul lunei Aprilie. In tabloul de mai sus am arătat preţurile cele mai joase atinse în Aprilie 1938, care au privit însă numai o neînsemnată cantitate de lemnărie, vândută de o importantă firmă românească.

In ultimele luni, preţurile au încercat o majorare de cca 100—150 lei/m.c.

Cauzele principale şi secundare, ce-au determinat fluctuaţiile preţurilor, au fost arătate în cronicele lemnului publicate lunar de această revistă.

3. *Exportul forestier european şi al României în anul* **1938.**

După datele statistice publicate în C.I.B. (vezi Monats berichte des C.I.B. — statistica pe Noembrie 1938/37 din 10 Ianuarie a. c.) exportul forestier european a atins în primele 11 luni din 1938, 25.210.000 m.c. lemnărie, adică cu cca 10 milioane m.c. mai puţin decât în anul precedent, când s'au exportat 35.179.000 m.c.

Reducerea exportului european de lemnărie, pe ţări exportatoare, în 11 luni din anii 1938, 1937 şi 1936, s'a desfăşurat după cum urmează:

	1938	%	1937	%	1936	%
Norvegia	217.075	0,9	271.061	0,8	245.323	0,7
Suedia	3.537.491	14,0	4.359.524	12,3	4.058.802	12,0
Finlanda	6.462.578	25,6	8.396.034	23,9	8.251.402	24,3
Ţările Balticel	752.230	6,9	3.233.912	9,2	1.775.556	5,2
U. R. S. S.	5.139.977	20,4	8.392.721	23,9	10.313.548	30,4
Polonia	2 608.576	10,3	2.470.857	7,0	2.735.267	8,1
Cehoslovacia	1.737.581	6,9	1.841.360	5,2	2.121.263	6,2
Austria	935.632	3,7	2.839.961	8,1	2.022.879	6,0
Jugoslavia	1.303.183	5,2	1.566.756	4,5	744.745	2,2
România	1.526.527	6,1	1.807.145	5,1	1.664.216	4,9
Total . . .	25.220.850	100	35.351.822	100	33.942.001	100
Indexul de exportat 1937=100	71.7		100		92,9	

Din compararea cifrelor de mai sus rezultă următoarele:

1. Exportul forestier din 1938 a suferit o reducere anormală, din carec auză se poate susţine că stocurile de lemnărie pe pieţele importatoare sunt aproape inexistente.

2. Reducerea cea mai mare a suferit-o U.R.S.S., al cărei export în 1938 a fost jumătate din exportul efectuat în 1936.

3. La scăderea bruscă a exportului european de lemnărie a contribuit cu cca 25% dispariţia Austriei dintre ţările exportatoare de lemnărie, prin creiarea Auschluss-ului.

4. Exportul lemnului românesc s'a menţinut aproape la nivelul exportului efectuat în anul 1936.

● **Piaţa lemnului în 1939.**

1. *Consideraţiuni generale.*

Incă dela sfârşitul lunii Septembrie 1938, odată cu înfrânarea totală a crizei politice, însufleţirea pieţii internaţionale a lemnului s'a accentuat mai mult, prin mărirea volumului încheierilor.

Fermitatea bruscă a pieţii internaţionale a lemnului este datorită următoarelor împrejurări :

— prin îngheţarea timpurie a porturilor ruseşti şi finlandeze, un număr important de contracte cu importatorii englezi au rămas neexecutate, din care cauză aceştia din urmă, lipsiţi de stocuri pentru acoperirea nevoilor în timpul iernii, au fost siliţi să-şi acopere deficitele prin cumpărări prompte în ţările din Europa Centrală;

— Anglia, Belgia, Franţa şi Olanda dispun de stocuri neînsemnate, mai ales că nevoile industriilor lor s'au mărit odată cu stabilizarea vieţii economice din fiecare ţară;

— în majoritatea ţărilor importatoare şi exportatoare, stocurile de lemnărie sunt mai mici chiar decât stocurile ce-au fost la sfârşitul anului 1935;

— producţia şi oferta de lemnărie pentru export a ţărilor exportatoare de lemnărie vor fi în mod necondiţionat mai reduse decât în anii normali;

— la cauzele de mai sus, se adaogă convingerea generală, că preţurile pentru campania viitoare vor fi mai mari decât în anul 1938.

In lunile Decembrie şi Ianuarie a. c., tendinţa de fermitate a pieţii internaţionale a lemnului s'a accentuat tot mai mult. Numai în luna Decembrie 1938, materialele de bună calitate de provenienţă suedeză, au fost vândute cu 13.15. Lst./Stads faţă de 13.10.0 Lst./Stads cât au cotat în luna precedentă.

2. *Reducerea exportului de răşinoase.*

Pentru anul 1939, cotele de cherestea de răşinoase fixate de E. T. E. C. la conferinţa dela Stocholm (25 Noembrie 1939), prezintă o reducere de 25% faţă de exportul efectiv din 193 6şi 1937 şi 30% faţă de exportul efectiv din 1934.

In scopul de o evidentă reducere a exportului european de lemnărie, dăm mai jos cantităţile de cherestea de răşinoase exportate în anii 1934—1938 şi cotele fixate de E.T.E.C pentru cele 12 ţări exportatoare de lemnărie:

	Exportul efectiv	Cotele E.T.E.C.-ului
1934	4.336 mii Stds	—
1935	4.035 „ „	—
1936	4.051 „ „	3.949 mii Stds
1937	4.100 „ „	3.983 „ „
1938	3.259 „ „	3.164 „ „
1939	—	3.053 „ „

In cantităţile de mai sus am înglobat şi exporturile Austriei şi Cehoslovaciei, astfel încât cotele pentru 1939 pot fi reduse cu încă 150—200 mii Stds.

Cantităţile disponibile la export pentru 1939, vor fi în mod cert mult mai mici decât în anii precedenţi, în timp ce nevoile ţărilor importatoare s'au mărit considerabil.

Inlăturarea complicaţiunilor internaţionale de ordin politic, va provoca o repriză economică de profunzime, care va avea repercusiuni nebănuite asupra pieţii internaţionale a lemnului, care şi aşa promite să fie destul de bună.

3. *Situaţia pieţii lemnului în România.*

Dacă pe piaţa lemnului în nordul Europei, preţurile au putut scădea în 1938 cu cca 400—500 lei/mc., pe piaţa noastră preţurile au rezistat mai mult, şi n'au pierdut decât 50—100 lei/mc. Această pierdere a fost înregistrată numai în prima jumătate a anului 1938.

Stabilizarea mai pronunţată a pieţii lemnului românesc se datoreşte reducerii ofertei de lemnărie, care la începutul anului 1938 a fost determinată de cauzele de ordin politic şi în urmă, de măsurile luate de guvernul românesc de a pune capăt exploatărilor forestiere abuzive ce se practicau pe o scară prea mare, prin punerea în aplicare a legii pentru controlul circulaţiei materialului lemnos.

La ultimele licitaţii de lemn rotund de răşinoase ce s'au ţinut de C.A.P.S. şi Fondul Bisericesc din Bucovina, s'au obţinut preţuri mai mari decât în anul precedent, oferindu-se 300—450 lei mc. în picioare.

Iarna lipsită de zăpadă suficientă provoacă exploatatorilor de păduri greutăţi mari, cari sunt nevoiţi să plătească preţuri mai mari pentru scosul lemnului din pădure.

Datorită urcării preţului lemnului loco pădure şi a cheltuelilor de exploatare, preţurile lemnului rotund ab. schelea Piatra Neamţ, s'au urcat cu cca 100—120 lei/mc., cotând 600—650 lei/mc. faţă de 525—550 lei/mc. cât au fost în anul precedent.

Din cauza tendinţei de urcare a preţurilor lemnului rotund piaţa acestui lemn nu s'a format, aşteptându-se a se urca şi mai mult.

Depozitarii de cherestea din ţară, văzând urcările ce sunt înregistrate la lemnul brut precum şi tendinţa de noi majorări, au şi majorat preţurile cherestelei de răşinoase cu 100—150 lei/mc.

Situaţia generală a pieţii lemnului românesc este definită prin următoarele elemente :

1. Tăierile în pădurile de răşinoase sunt mult mai mici decât în anul precedent, din care cauză ofertele de lemnărie vor fi reduse;

2. Stocurile de materiale lemnoase brute şi industrializate rămase din anul 1938 sunt foarte reduse, şi constau numai din mărfuri noi ce aşteaptă să fie încărcate în vagoane şi expediate peste graniţă;

3. Cererile pentru piaţa internă sunt destul de importante, prevăzându-se o campanie activă de construcţii, date fiind lucrările cu caracter public ce sunt anunţate de diferite departamente;

4. Cererile pentru piaţa externă sunt destul de mari, în special din partea Italiei şi Germaniei, şi după aprecierile noastre se vor mări tot mai mult.

Intreg bazinul mediteranian se interesează de lemnul românesc, care este apreciat pentru calităţile lui tehnologice

Piaţa engleză, care a cumpărat din România cantităţi masive de lemnărie în anii 1936 şi 1937, a început să ceară din nou lemnul românesc, depreciat de practicele nepermise a multor exportatori din România.

Situaţia generală a pieţii lemnului românesc se defineşte a fi destul de bună în anul **1939**.

Dacă se va ajunge la o înţelegere indiscutabilă între Franţa şi Anglia, Germania şi Italia, pacea lumii va fi asigurată şi în noul climat, viaţa economică va fi reluată într'un tempo mai viu, cu repercusiuni favorabile pentru lemnul românesc.

4. *Prudenţa angajamentelor.*

Faţă de îmbunătăţirea bruscă a pieţii internaţionale a lemnului este recomandabil de a nu se face angajamente pentru cantităţi mari de lemnărie şi cu termene lungi de livrare.

Asociaţia Industriilor Forestiere din România a recomandat exportatorilor prin circulara din 11 Noembrie 1938 de a face vânzările cu multă prudenţă şi cu termene de livrare numai până la 1 Martie a. c.

Şi totuşi numeroase firme n'au ţinut seama de această recomandaţie şi au angajat cantităţi mai mari de lemnărie faţă de capacitatea de debitare a fabricelor lor.

Soc. Foresta are angajamente masive pentru cherestea de răşinoase cu destinaţia Egipt, Italia, Africa de Nord, etc. şi pentru a le executa, cumpără partide întregi de lemnărie dela Stat şi particulari.

In noile angajamente de lemnărie, este necesar să se prevadă clauza că: preţurile prevăzute în angajamente vor fi majorate sau re-

duse conform preţurilor în vigoare din momentul efectuării exportului.

Toate inconvenientele ce se întâmpină cu desfacerea disponibilităţilor de lemnărie peste graniţă, vor dispare în ziua când va lua fiinţă asociaţia producătorilor forestieri, pentru a se ajunge la mult doritul birou al vânzărilor comune. Atunci numai, speculaţiunile de ordin conjunctural ale celor interesaţi vor putea fi înlăturate şi se va asigura preţul cel mai mare producătorului forestier.

Galaţi, 30 Ianuarie 1939.

Vasile C. Filip

COLABORATORII NOŞTRI SUNT RUGAŢI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

RECENZII

CĂRȚI

Prof. D. A. SBURLAN: *Contribuțiuni la studiul pădurilor inaccesibile din România.* Publicația ICEF. Seria II: Referate, Comunicări, No. 32; 109 pag.; anul 1938.

Una din problemele importante, ale silviculturii românești, o constituesc pădurile inaccesibile. Cercurile noastre economice au considerat și poate consideră și astăzi încă, aceste păduri, ca un rezervor inepuizabil de material lemnos, la a cărui punere în valoare, baza o formează considerațiuni de ordin comercial și financiar. In lumea silvicultorilor, realitatea este însă destul de bine cunoscută; preocupările principale se învârtesc aici, în jurul dotării cu instalații de valorificare, ținând seamă de necesitățile viitoare și permanente ale acestor păduri și urmărind să nu se mai comită greșelile făcute în trecut la deschiderea masivelor păduroase.

In acest din urmă cadru, lucrarea de față se ocupă cu problema punerii în valoare a pădurilor inaccesibile, prin dotarea cu instalații de transport.

Cartea are 2 părți.

Partea I tratează latura economică a problemei.

Autorul face considerațiuni generale asupra întinderii, situațiunii geografice și materialul lemnos din pădurile inaccesibile.

Suprafața pădurilor inaccesibile o stabilește aproximativ la 545.000 ha, adică cca 9% dis suprafața totală a pădurilor României. Interesante observațiuni se fac și asupra situațiunii geografice a pădurile innaccesibile. In ce privește materialul lemnos, se arată că în afară de câteva masive mai importante ale Statului și ale unor instituții publice (Fondul bisericesc din Bucovina, Fondul grăniceresc Năsăud, Domeniile Coroanei), nu se mai găsesc multe păduri de rășinoase inaccesibile, de întinderi mari. Realitatea este deci, că majoritatea masivelor forestiere din țara noastră, rămase nepuse în valoare până azi, este alcătuită din fag, specie a cărei exploatare e încă puțin rentabilă.

După aceasta se analizează politica cu privire la punerea în valoare a pădurilor inaccesibile, în perioada dinainte de războiul mondial și după războiul mondial. Interesant este că această chestiune se studiază paralel, nu numai pentru Vechiul Regat și provinciile alipite, ci și pentru pădurile Galiției, Bosniei și Slovaciei, cari au fost puse în valoare în condițiuni identice cu ale noastre.

Faptul că, în ce privește țara noa-

stră, problema este tratată şi după natura proprietarilor de păduri: Statul, Fondul bisericesc, Pădurile grănicereşti din Năsăud, Pădurile Comunităţii de avere din Caransebeş, Pădurile Soc. Reşiţa şi alte păduri particulare, uşurează urmărirea ei.

Rezultatele obţinute de Fondul bisericesc din Bucovina, înainte de războiu, prin construirea instalaţiilor de transport în regie, pe bază de programe decenale, arată în ce măsură o gospodărie chibzuită poate ridica valoarea pădurilor şi intensifica cultura lor.

La justa lor valoare sunt apreciate şi sforţările făcute de CAPS. după 1930, în ce priveşte investiţiile. Din 1930—1936/37 CAPS.-ul a investit în construcţii, cumpărări, reparaţii, etc., de drumuri, căi ferate, alte instalaţii de transport şi fabrici de cherestea, suma de 152.100.000 Lei. De asemenea însemnate lucrări sunt în curs de executare.

In încheerea acestei părţi autorul arată investiţiile făcute de Statul cehoslovac, pe baza unui plan de investiţii din 1923, a cărui valoare se ridică la 1 miliard lei. Menţionez că suprafaţa totală a pădurilor Statului cehoslovac este numai de 772.826 ha, faţă de 1.944.656 ha. cât are Statul român.

Comparaţia cifrelor de mai sus, arată în ce măsură este în drept gospodăria forestieră a ţării, de a pretinde Statului să facă eforturi, pentru intensificarea şi desvoltarea ei raţională.

Partea II-a tratează latura tehnică a problemei.

Autorul studiază modalităţile de scoatere şi transport aplicabile în pădurile inaccesibile. Apoi face consideraţiuni asupra amenajamentului şi reţelei de drumuri în pădurile inaccesibile. Toată greutate este pusă asupra legăturii strânse dintre amenajament şi reţeaua de drumuri, lucru adesea ne avut suficient în vedere de amenajamentul românesc

Un capitol separat tratează tehnica trasării reţelelor de drumuri în masivele forestiere inaccesibile.

Multe din chestiunile tratate în această parte sunt cunoscute inginerilor silvici. Totuşi, recapitularea lor este utilă şi uşurează, celor cari au de rezolvat probleme de asemenea natură, o orientare principială, absolut necesară la întocmirea unor lucrări de ansamblu, cum sunt amenajamentele.

In concluzii, autorul se declară partizan hotărît al valorificării pădurilor în regie. In ce priveşte instalaţiile, preconizează să se elaboreze planuri de investiţii pentru perioade de timp mai îndelungate, iar problemei drumurilor, să i se acorde importanţa capitală pe care trebue să o aibă în amenajarea unei păduri.

Privitor la cunoaşterea cât mai exactă a rezervelor de materiale lemnoase, din pădurile inaccesibile, crede necesară facerea unei anchete oficiale, prin organe competente.

O bogată bibliografie este indicată pentru acei cari se interesează mai îndeaproape de această chestiune.

Actualitatea problemei tratate şi felul punerii ei în mijlocul realităţilor noastre silvice, dau contribuţiei pe care o aduce lucrarea — făcută în cadrul ICEF.-ului — toată valoarea ce o are atât pentru cercurile silvice, cât şi economice.

Ing. I. Lungu

1. POJOGA: *Creşterea peştilor*, 1938, Bucureşti, Imprimeriile Statului, 248 pagini cu 153 figuri în text.

In ultimii patru ani, s'a dat publicităţii o seamă de lucrări din domeniul pisciculturii şi mai ales al celei din apele de munte şi eleştee. Citäm câteva din ele:

1) T. Buşniţă: Cartea crescătorului de peşte [1]).

2) P. P. Daia: Producerea păstrăvilor [2]).

3) Tr. Isbăşescu: Noţiuni elementare de creşterea păstrăvului şi crapului [3]).

4) A. I. Brătescu-Voineşti: Tratat de pescuit [4]).

De remarcat faptul că în afară de tratatul de pescuit al d-lui Brătescu-Voineşti, toate celelalte se ocupă de cultura peştelui: a crapului în eleştee şi a păstrăvului în apele de munte.

Cartea d-lui Pojoga vine să se adaoge acestora din urmă.

Autorul este agronom, având şi o licenţă în specialitatea hidrobiologiei şi pisciculturii. D-sa funcţionează ca profesor la Şcoala de agricultură dela Cozmeni (judeţul Cernăuţi), unde pe lângă obiectele de agricultură şi practică agricolă, se predă şi piscicultura.

Lucrarea este publicată de Ministerul de Agricultură şi Domenii, Direcţia Agriculturei, Serviciul educaţiei agricole. Ea este concepută a fi „didactică şi de propagandă".

Cuprinde cinci capitole.

Primele două sunt de teorie generală privind „Anatomia şi fiziologia peştilor" (cap. I, 36 pagini) şi „Biologia eleşteelor" (cap. II, 18 pagini).

Cel de al 3-lea (107 pagini), se ocupă de „Creşterea crapilor". El constitue grosul lucrării; s'ar putea spune chiar, scopul ei.

Capitolul IV, care este pe jumătatea precedentului, priveşte creşterea păstravului.

In sfârşit, cel din urmă (21 pagini) se ocupă de duşmanii peştilor şi lupta contra lor.

In cele de mai jos, vom stărui puţin numai asupra capitolului care tratează despre păstrăvi, întrucât din domeniul pisciculturei, numai această parte intră în preocupările silvicultorilor.

Lucrarea d-lui Pojoga, la acest capitol, cuprinde — este adevărat — mult mai multe noţiuni practice şi utile, în materie, decât toate celelalte lucrări pomenite mai sus. Totuşi, dacă cineva ar încerca să pornească la lucru, având-o drept călăuză, cred că ar întâmpina multe dificultăţi. Acest capitol, aşa mic cum se prezintă, conţine — repet — o sumedenie de noţiuni. Expunerea lor însă este lipsită de sistemă. Acelaşi material, prezentat altfel, cred că ar corespunde mai mult scopului urmărit. In felul cum ni se înfăţişează, lucrarea d-lui Pojoga poate fi folosită util de cei cari au urmat deja un curs teoretic şi mai ales unul practic de pisciculturä. In orice caz, unul din scopurile urmărite de minister — propaganda — se poate socoti atinse prin publicarea acestei cărţi.

T. H. Crivăţ

---

1) Vebi recenzie în Rev. Pădurilor, Nr. 9/935, pag. 675.

2) Vezi recenzie în Rev. Pădurilor, Nr. 4/937, pag. 487.

3) Vezi recenzie în Viaţa Forestieră, Nr. 12/937, pag. 520.

4) Vezi recenzie în Rev. Pădurilor, Nr. 11/938, pag.

REVISTE

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 17, 1 Septembrie 1938.

Dr. h. c. Leopold Hufnagl:
Literatur, Schule und Praxis.
Literatură, școală și practică.

Gospodăria forestieră este chestie de experiență (Erfahrung). Această experiență se limitează numai la cazurile particulare. Ea nu permite s'o generalizăm, să ajungem cum spune autorul, la șabloane aplicabile la toate cazurile. Cărțile de silvicultură și școala nu ne dau șabloane ci numai o legătură cu chei din care noi practicienii să alegem acea cheie care se potrivește.

Dr. Ing. Robert Domes:
Die Forstwirtschaft des Ostmark und ihre Beziehungen zur gesamtdeutschen Volkswirtschaft.
Economia forestieră a Austriei și legăturile ei cu economia germană.

Alipirea Austriei la Germania aduce câteva importante modificări economiei forestiere germane. La cele 12.917.976 ha păduri câte avea Germania înainte, se adaugă 3.139.080 ha. Aceste păduri sunt compuse din 1.823.157 ha molift, 332.117 ha. fag, aproape tot atâta pin.

Consumul anual de lemne al Germaniei se cifrează după unele calcule la 35,9 milioane m. c. Producția vechiului Reich se ridică la 24,9 milioane m. c. Pentru acoperirea restului de 11 milioane m. c. se importă.

Cu trecerea Austriei la Germania se va putea acoperi 15—20% din cantitatea ce trebuia să importe Germania. Aceasta face ca Austria să dispară complect din comerțul internațional al lemnului.

Wilhelm Neubauer:
Ein neues Verfahren der Bestandesaufnahne.
O nouă metodă de inventariere a arboretului.

Autorul pornește dela următoarea relație $V=V'\frac{v}{v'}$, în care V = volumul căutat al arboretului, V'=volumul acelui arboret așa cum îl găsim în tablele de cubaj; v = volumul arborelui de probă, v' = volumul arborelui de probă calculat după table.

Raportul $\frac{v}{v'}$ este denumit factor de corecție. Se vede că noua relație înfățișează o combinație între tablele de cubaj și metoda de cubaj cu ajutorul arborelui mediu.

Caietul 18, 15 Sept. 1938.

Hans Ostwald:
Gedanken über die Bestimmung des wirtschaftlichen Wertes von Rentenvermögen und die sich daraus ergebenden steuerlichen Folgerungen.

Reflecție asupra determinării valorii economice a bunurilor ce aduc rentă (în care predomină factorul natură) și consecințele fiscale ce decurg.

(Articolul în continuare).

Prof. Dr. Alexandar Ugrenovic.
Die Kenntnis des Holzes und seiner Eigenschaften bei den Römern.
Cunoașterea lemnului și a proprietăților lui la romani.

Din cercetarea scriitorilor clasici romani asupra agriculturei (Cato, Varro, Columella, Palladius) a naturaliștilor (Plinius) a constructorilor (Vitruvius, Faventinus) și a poeților (Virgillius), autorul încearcă să pună în evidență care erau cunoștințele despre lemn, la romani.

Multe cuvinte romane, care s'au transmis până la noi se trag dela denumiri în legătură cu lemnul. Astfel; cuvântul cod vine dela caudex, care înseamnă trunchiu; cele mai vechi legi s'au scris pe scânduri obținute prin despicare numite codicili. De asemenea cuvântul pontifex provine dela pontem facere: a construi un pod.

In concluzie autorul spune: Cunoștințele despre technologia lemnului erau la romani mai avansate decât ne închipuim noi astăzi.

Dr. H. Weck.
Eine einfache Formel zur Überschläglichen Ermittlung eines Gesamtderbholzhiebsatzes in Kiefernrevieren.
O formulă simplă pentru determinarea aproximativă a posibilității totale în ocoalele cu pin.

In legătură cu formula propusă într'un număr vechi al revistei, pentru determinarea expeditivă a posibilității în ocoalele cu pin, autorul dă câteva lămuriri.

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

An. I, Caetul 7, Aprilie 1938.

Günther Becker:
Die Bohrmuschel Teredo, der gefährlichste Holz-Zerstörer an deutschen Küsten.

Se descrie animalul și viața lui, zona de răspândire, contaminarea, dependența de condițiunile staționale și se trece apoi la studiul răspândirii și stricăciunilor ce le pricinuește. Este cel mai periculos dușman al lemnului în construcțiile navale de pe coasta Germaniei. Se dau mijloacele de apărare a lemnului și eficacitatea diferitelor substanțe întrebuințate.

Karl Huber:
Die Prüfung der Hölzer auf Kugeldruckhärte.
Incercarea lemnului la duritate prin presare cu bila.

Se trec în revistă sistemele de încercare la duritate după normele germane și după Janka și se dau rezultatele încercărilor făcute cu diferite bile și diferite adâncimi de presare. Această metodă se dovedește a fi bună de întrebuințat pentru a obține rezultate repetabile. Se stu-

diază deasemenea întrebuinţarea legii lui Meyer la lemn şi legătura dintre duritate şi rezistenţa la compresiune.

H. Staudinger:
Über hochpolymere Verbindungen. Über die Konstitution der Zellulose.
Asupra legăturilor polimerilor superiori. Asupra constituţiei celulozei.

Celuloza nu se prezintă ca un singur corp, ci ca o întreagă serie de polimeri homologi. Insuşirile fizice ale celulozei naturale şi tehnice atârnă de gradul de polimerizare al moleculei şi de mărimea fibrei sub care se prezintă. Articolul cuprinde studiul acestor caracteristici ale celulozei.

Otto Th. Koritnig:
Wirtschaftliches Fräsen des Holzes.
Frezarea economică a lemnului.

Pentru obţinerea unui profil curat şi neted este nevoe ca tăeturile frezei să se succeadă la distanţă mai mică decât 0,08 mm. Această distanţă este funcţie de numărul tăişurilor, de numărul învârtiturilor, diametrul capului de freză, etc. Deasemenea forma tăişului are o deosebită importanţă. Articolul tratează despre influenţa acestor elemente pentru diferite maşini unelte.

Otto Graf:
Dauerversuche mit Holzverbindungen.
Incercări la oboseală cu îmbinări de lemn.
Se dau rezultatele încercărilor comparative la tracţiune simplă şi tracţiune repetată cu probe de diferite îmbinări în lemn. Se accentuiază încăodată rolul hotărîtor pe care îl are rezistenţa la forfecare în construcţiile de lemn.

Robert Lippmann:
Die Herstellung von Holzspinnfasern.
Fabricarea fibrelor din lemn pentru tors.

Printr'un procedeu simplu de fabricaţie se obţine o desfibrare a lemnului, fără a se transforma complet structura acestuia ca la lâna vegetală. Produsul rezultat, evident într'un stadiu mai înapoiat de fabricaţie, se foloseşte totuşi foarte bine pentru prepararea materialelor izolante, pânze de ambalaj, etc.

Mici comunicări:

Institutul central german pentru bibliografia forestieră;

Economia austriacă a lemnului în spaţiul marei Germanii;

Recolta lemnului rotund în Elveţia;

Acordarea premiului pentru apărare antiaeriană;

Expoziţia conservării lemnului la târgul din Breslau;

Congresul internaţional pentru normalizare în 1938;

Congresul lemnului în Viena;

Condiţiuni tehnice de livrare pentru material militar din lemn;

Anchetă asupra deşeurilor de lemn;

Tuburi din lemn.

Revista patentelor (aprobate şi anunţate).

Referate asupra literaturii.
Sunt cuprinse 72 referate asupra literaturii nou apărută.

Recenzii:

P. Schlaepfer, Theoretische und praktische Untersuchungen über den Betrieb von Motorfahrzeugen mit Holzgas.

G. Schmaltz, Technische Oberflächenkunde. Feingestalt und Eigenschaften von Grenzflächen technischer Körper, insbesondere der Maschinenteile.

Österreichisches Kuratorium für Wirtschaftlichkeit. Jahresbericht 1937.

Anul I, Caetul 8, Mai 1933

H. Hoeffgen:

Härteprüfung des Holzes durch Stempeldruck.

Incercarea durității lemnului prin presarea unei prisme.

Se dau rezultatele încercării durității lemnului făcută prin presarea unei prisme metalice de diferite secțiuni, în locul bilei lui Janka și Brinell.

G. A. Kienitz:

Harzgewinnung bei der Holzverzuckerung.

Recoltarea rășinii la zaharificarea lemnului.

Se descrie un nou procedeu de extragerea rășinii din lemnul tocat pentru zaharificare.

K. Egner:

Leimuntersuchungen, insbesondere über den Einfluss von Zusätzen zur Verbesseurng von Kunstharzleim (Klemm-Leim).

Incercările cleiurilor, cu deosebire despre influența adaosurilor asupra îmbunătățirii cleiului din rășini artificiale.

Articolul cuprinde foarte interesante rezultate din încercările făcute cu diferite cleiuri și substanțe de adaos.

C. Kersten:

Holzbauten in ingenieurmässiger Ausführung.

Construcții de lemn executate inginerește.

Intrebuințarea lemnului în construcții bazată pe cunoașterea însușirilor lui și pe calcule a condus la rezultate admirabile. Câteva exemple sunt redate în acest articol.

Johann Adam:

Technik der Zündholzherstellung.

Tehnica fabricației chibriturilor.

Mersul fabricației, prelucrarea lemnului, îmbunătățirea lui, transportul, uscarea și împachetarea chibriturilor sunt expuse pe scurt și complectate cu date economice.

Mici comunicări:

Activitatea în industria lemnului;

Prezentarea lemnului la Adunarea generală a Asociației Inginerilor Germani (VDI).

Condițiunile de livrare pentru scaune.

Automobile cu gaz în Italia;

Producția de mătase și lână vegetală;

Alcool și drojdii din lemn;

Lemnul de balsa ca material izolant;

Desvoltarea industriei pianelor;

Balamale din lemn.

Revista patentelor (aprobate şi anunţate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 89 referate asupra literaturii nou apărută.

Recenzii:

Mitt. des Fachausschusses für Holzfragen, Holzbau, Holzschutz, Holzverarbeitung.

O. Graf, Tragfähigkeit der Bauhölzer und Holzverbindungen.

C. Ungewitter, Chemie in Deutschland.

P. G. Ehrhardt, Zellwolle, vom Wunder ihres Werdens.

R. C. B. Gardner, The preservative treatment of estate and farm timber.

P. Harris, Circular saws.

W. C. Stevens and N. Turner, Methods of bending wood by hand.

Ph. Elberskirch, Der praktische Beizer und Polierer. Ein Lehr- und Nachschlagebuch für die Holzbearbeitung.

C. Piorkowski, Die Herstellung von Kartonpackungen, Werbedrucken und Tarso-Edelholznachbildungen Gebr. Obpacher A.-G., München.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/939.

J. Bornand:

L'évolution intéressante d'une petite forêt communale. (5 pag.).

Evoluţia interesantă a unei mici păduri comunale.

Interesante constatări făcute timp de 12 ani asupra evoluţiei micei păduri (30 ha) de molid, brad şi pin silvestru, proprietatea satului Vully din cantonul Vaud, sat cu caracter jumătate agricol, jumătate viticol.

P. Jaccard:

A propos de l'assimilation du bioxyde de carbone. (3 pagini).

In legătură cu asimilaţia bioxidului de carbon.

Articolul va urma.

G. H. Bornand:

Boisés des rives vaudoises du lac de Morat. (3 pag.).

Pădurile de pe malurile lacului Morat.

Ca urmare a lucrărilor întreprinse pentru coborîrea cu 2,40 m. a nivelului celor 3 lacuri din Jura, o suprafaţă de circa 17.500 ha. de mlaştini au fost date culturei. In plus o bandă de teren în suprafaţă de 300 ha. a fost utilizată de agricultură şi silvicultură.

Elaborarea amenajamentului suprafeţelor împădurite, i-a prilejuit autorului să scrie articolul de faţă. Pădurile sunt constituite din: plop, mesteacăn, molid, pin silvestru şi pin weymouth.

At. Har.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÛR FORSTWESEN.

Caetul 4/5, 1938 (Aprilie-Mai).

Wald und Holz an der Pariser Weltausstellung 1937. (10 pag.).

Pădurea şi lemnul la expoziţia mondială 1937 din Paris.

Expoziţia de la Paris a demonstrat în secolul fierului, oţelului şi beto-

nului calitățile lemnului ca material de construcție. Principalele construcții de lemn ale expoziției au fost:

Portalul monumental al podului Alma care se lega cu expoziția cu un arc de lemn de 65 m deschidere și două paserele de 45 m deschidere fiecare.

Palatul lemnului ale cărui săli erau rezervate pentru a arăta întrebuințările lemnului.

In cadrul expoziției se mai găseau: Două corăbii de lemn pe Sena, Centrala combustibilelor forestiere și Pavilionul des Gaudes.

Von H. I. Kaeyi:
Ein aussergewöhnlicher Lehrgerüstbau. (3 pag.).

Pentru construcția unei căi ferate peste râul Aar s'a construit un pod având un arc cu deschiderea liberă de 150 m și săgeata maximă 40 m. La o construcție atât de importantă problema importantă este realizarea schelei. In articol se arată modul cum s'a construit schela care a utilizat 1300 m^3 cherestea molid și lemn rotund.

Von Werner Lüdi:
Alter, Zuwachs und Fruchtbarkeit der Fichten (Picea excelsa) im Alpengarten Schinigeplatte. (6 pag.).

Vârsta, creșterea și fructificația molidului în parcul alpin Schinigeplatte.

Acept parc se găsește la o altitudine de 1960—2000 m expoziția generală sudică. Autorul a studiat forma de creștere a trunchiului molizilor, vârsta care variază între 30—105 ani cu diametrul mediu de 10—14 cm. Creșterile anuale medii sunt de 0,6—1,9 mm. Creșterea în înălțime este cuprinsă între 1,0—8,5 cm anual. Arborii fructifică având conuri mici normal desvoltate în unii ani și sămânța fiind normal desvoltată.

Von H. Heidelberger:
Das Brennmaterialenmagazin des Waldsamen-Konsumsvereins Zürich. (4 pag.).

Magazinul cu materiale combustibile al cooperativei de consum din Zürich.

Se face descrierea amănunțită a clădirei care este realizată conform cerințelor moderne.

Von dipl. Ing. Max Bütler Chane.
Stärke und Geschwindigkeit des Lawinenluftdruckes. (1 pag.).

Forța și viteza presiunei aerului pus în mișcare/ de o avalanșă.

Se face calculul presiunei aerului după efectele cari au fost produse asupra unei păduri de fag de 40 cm diametru.

Presiunea specifică a fost de 483 kg/m^2 față de 330 kg/m^2 care este cifra maximă la care se calculează farurile. Viteza aerului a fost de 60,5 m/sec. față de 54 m/sec. viteza maximă măsurată la uragane.

Neue leichte Vermessungsinstrumente.

Noi aparate de măsurat ușoare.

Se descriu câteva aparate pentru măsurători expeditive.

Forst inspektor E. Müller.
Die Verarbeitung der Waldsamenernte 936/37 durch die Kleindarre Bern.

Prelucrarea recoltei de sămânţă din anul 1936/37 în cantonul Kleindarre Bern.

Se arată cantitatea de sămânţă culeasă în comparaţie cu producţia întreagă a ţărei. Se arată cum se păstrează sămânţa şi care este procentul de germinaţie după mai mulţi ani în diferite sisteme de păstrare.

Caetul 6/938, Iunie.

Prof. Dr. W. Schädelin:
Positive Auslese. (16 pag.).

In cadrul problemei celei mai importante a silviculturei de astăzi de a produce lemn de calitate autorul arată că mijloacele de a ajunge acest scop sunt selecţiunea şi răriturile.

Se arată cazurile în care intră selecţiunea şi se arată cum trebuesc făcute răriturile. Ambele aceste mijloace se ştie cum trebuesc începute dar nu se cunoaşte rezultatul la care se ajunge. Din această cauză trebue să se dea celor cari le fac posibilitatea de a executa bine însărcinarea pentru a avea în pădure elemente de elită.

Von Max Oechslin
Lawinen geschwindigkeiten und Lawinenluftdruck. (8 pag.).

Viteza avalanşelor şi presiunea aerului provocată de avalanşe.

Observaţiunile cari se pot lua asupra avalanşelor sunt în cele mai multe cazuri ulterior căderii lor. Din această cauză sunt aproximative. Cei cari studiază avalanşele trebue să posede un număr mare de observaţiuni directe asupra desprinderii şi a drumului urmat de acestea. In articol se dau rezultatele observaţiunilor a 16 avalanşe în regiunea Gotthard în ultimii 10 ani.

Die Witterung im Jahre 1937. (8 pag.).
Timpul în anul 1937.

Se dau de către Institutul meteorologic central elveţian observaţiunile asupra timpului în cele 12 luni ale anului 1937.

Caetul 7/8, 1938, Iulie-August.

Von Ernst Gäumann.
Von Einfluss der Fällungszeit auf die Dauerhaftigkeit des Fichten, Tannen- und Buchenholzes. (21 pag.).
Influenţa epocei doborîrei asupra trăiniciei lemnului de molid, brad şi fag.

Calitatea lemnului este rezistenţa sa la alterările produse de agenţii externi.

In acest articol se face un studiu amănunţit asupra cauzei cari provoacă putrezirea arborilor la diferite epoci dându-se soluţie asupra executărei exploatărilor.

Von Forst ing. B. Pohl:
Waldbrände in Tessin. (11 pag.).
Incendii de păduri în Tessin.

Numeroase incendii isbucnite în regiunea Tessin au dus la concluziunea că ele se datoresc iernilor foarte uscate şi căldurii adusă de Föhnul de la Nord. In articol se arată cum s'a luptat contra incendiilor şi cari sunt mijloacele de luptă şi pentru viitor şi anume:

1) Pedepsirea exemplară a celor ce le provoacă;
2) Lămurirea poulației asupra acestei plăgi;
3) Desvoltarea unui serviciu de pază și de plantații.

Prof. Knachel:
Aus dem Geschäftsbericht der Eidgen. Inspektion für Forstwesen, Jagd und Fischerei für das Jahr 1937. (3 pag.).
Din raportul comercial al Inspectoratului confederal din păduri, vânătoare și pescuit în anul 1937.

Se face un rezumat al raportului comercial întocmit asupra mersului încasărilor și cheltuelilor serviciului silvic Elveţian pe anul 1937.

Neue Forstgesetzgebung in Rumänien.
Legislație forestieră silvică nouă în România.

In articol se arată că deși pare paradoxal, dar România este o țară săracă cu mari bogății. Dintre toate bogățiile cel mai mult impresionează pădurile. Prin suprafața păduroasă România se situiază a 3-a în Sud-Estul Europei după Polonia și Jugoslavia. Acest fapt îl datorește de altfel România mai ales victoriei aliaților deoarece 61% din actuala suprafață păduroasă a fost adusă de tratatele de pace.

După războiu până în anul 1929 suprafața totală de 6,5 milioane ha a scăzut cu 15% prin crearea de islazuri comunale în urma aplicării legii reformei agrare.

Nu au fost exploatate mai multe păduri grație faptului că statul posedă 29% din întreaga suprafață păduroasă și administrează 60%.

Prin exploatările făcute în ultimii 20 de ani s'a îngreuiat mult viitorul economiei forestiere. Statul român care este răspunzător de acest lucru caută să dea acuma o nouă legislație de bază care să influențeze în sine starea actuală. Aceste legi vor avea influență atât asupra comerțului intern cât și cel extern.

In funcție de datele statistice luate din publicații românești se arată cari sunt posibilitățile României în comparație cu exploatările cari s'au făcut. In general la rășinoase s'a tăiat mai mult decât creșterile anuale (uneori chiar dublu).

Urmare acestui fapt a fost și va fi că exportul român de cherestea va scădea în timp ce va crește cel de lemn de foc.

Caet No. 9/938, Septembrie.

Von H. Knuchel:
Kampf den Holzfehlern. (15 pag.)
Să luptăm împotriva defectelor lemnului.

In acest studiu autorul arată că în stadiul actual al științei și al utilizării lemnului trebue să se lupte contra defectelor lemnului. Se face descrierea principalelor defecte arătându-se cauzele lor și cum se poate lupta contra lor. Lupta aceasta este unul din mijloacele de a reduce multe pierderi în Economia ferestieră.

J. Baltensperger:
Die Zusamenlegung der Privatwaldungen anlässlich der Grundbuchvermessung. (16 pag.).
Comasarea pădurilor par-

ticulare în vederea măsurării cadastrale.

In Elveţia pădurile particulare ocupă cel mai mare procent din suprafaţa totală păduroasă. In articol se arată cari sunt operaţiunile cari trebuesc făcute precum şi costul lucrărilor. Se dau câteva exemple practice.

Ostereichs Holz- und Forstwirtschaft. (5 pag.).

Lemnul şi silvicultura austriacă.

Se arată situaţia silviculturei austriace faţă de noua situaţie prin încorporarea ei la Germania.

Se dau cifre asupra suprafeţei păduroase şi a cantităţilor de lemn pe care le dădea Austria şi se arată urmările încorporărei asupra comerţul extern.

Hans Burger:

Blattmenge und Zuwachs an Fichten im Plenterwald. (3 pag.).

Frunzişul şi creşterea molidului în codrul grădinărit.

Se arată relaţia care este între cantitatea de frunze şi creşterea diferitelor specii de arbori şi mai ales molid în codrul grădinărit.

Ing. *D. Comaniciu*

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORTWIRTSCHAFT.

Bd. V, Heft 12 (September 1938).

Gg. Escherich, Dr.:

Gedanken zur Erschliessung des mittelafrikanischen Urwalden.

Reflexiuni asupra punerii în exploatare al pădurii din Africa centrală.

Dată fiind compoziţia naturală a pădurilor respective cât şi condiţiile actuale de transport, abia un procent extraordinar de redus din lemnul lor ajunge a fi utilizat. Forţa excepţională de producţie lemnoasă determinată de condiţiunile staţionale ale pădurii tropicale, poate fi însă canalizată şi utilizată în sensul intereselor omului modern, prin anumite culturi de esenţe forestiere repede crescătoare şi producătoare de lemn pentru celuloză. Ţinuturile respective, enorm de întinse, reprezintă un vast câmp de activitate al silvicultorului în viitorul apropiat.

Artur H. Schrader:

Die Entwicklung der Fortwirtschaft Lettlands.

Evoluţia economiei forestiere în Letonia.

In studiul de faţă ni se dau foarte amănunţite şi variate date asupra stărilor şi evoluţiei pe care a încercat-o economia forestieră în Letonia, dela naşterea acestui stat şi până aproape în prezent. Natura şi mărimea studiului ne împiedică de a încerca o rezumare aicea. Nu ne putem însă opri de a nu ne exprima admiraţia pentru o administraţie de Stat atât de ordonată, şi — prin comparaţie — regretul faţă de lipsa noastră de dări de seamă ordonate şi lămurite.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Fapte şi stări de lucruri din diferite părţi ale lumii ne sunt prezentate într'o foarte completă formă.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

In curând va începe campania de împăduriri. Problema speciilor cu care se vor face aceste lucrări este de o deosebită importanţă.

Preocupările despre sporirea producţiei forestiere se accentuiază tot mai mult. Una din soluţiuni, atât în silvicultura română, cât şi în cea străină este cultivarea speciilor mult productive şi repede crescătoare. Plopii, în general şi plopul de Canada, în special, se pare că promit foarte mult în acest domeniu.

In scopul de a cunoaşte, pe deoparte, toate avantagiile pe care le prezintă această specie pentru silvicultura noastră, iar pe de alta, pentru a cunoaşte felul cum s'a comportat în lucrările ce s'au făcut până acum, deschidem această anchetă, dorind să avem un număr cât mai mare de răspunsuri, din cât mai multe părţi, pe care le vrem simple, scurte şi oglindind rezultate practice. Ele se vor publica în numărul pe Martie al revistei noastre.

— D-l Andrei Ionescu, a fost reales de către Adunarea Generală a A.G.I.R.-ului, care a avut loc la 29 Ian. a. c., pe o nouă perioadă de 3 ani în Consiliul A.G.I.R.

— In Mon. Of. Nr. 22 din 27 Ian. a. c., a apărut legea pentru purtarea titlului, exercitarea profesiunii de subinginer şi conductor şi înfiinţarea colegiului subinginerilor şi conductorilor.

— D-l Ing. At. Nedelcovici administratorul Casei Pădurilor Statului, a fost ales de Adunarea Generală a Colegiului inginerilor în Consiliul acestui colegiu; iar d-nii N. Teodorescu şi M. Ştefănescu-Suhăţeanu au fost aleşi (titular şi supleant) în Comisia centrală de disciplină a aceluiaş Colegiu.

— Adunarea generală a Secţiei Silvice din Colegiul inginerilor, care a avut loc în ziua de 4.I. a. c., a desemnat următorii delegaţi:

In comitetul secţiei:

D-nii M. Drăcea, A. Nedelcovici, V. Stinghe, Dem. Grozescu, H. Lazăr, Andrei Ionescu, C. Alimăniş-teanu, P. Ioan, C. Emanoil, G. Năstăsescu şi Mircea Manoilescu;

In Comisia de disciplină a secţiei:

D-nii Bunescu C., Moldovanu I., Florescu M. P., Heroiu Tr. (titulari) şi Popescu Alex., Marinescu I., Rădulescu M. şi Constantinescu Gh. (supleanţi).

— Printre autorităţile şi persoanele distinse de Juriul internaţional al expoziţiei dela Paris (1937), în calitate de participanţi sau colaboratori se găsesc şi:

a) Casa Pădurilor Statului;

b) Prof. V. N. Stinghe.

Societatea «Progresul Silvic»

A V I Z

Vreţi ca serviciul de bibliotecă să funcţioneze normal? Restituiţi imediat şi din proprie iniţiativă cărţile şi revistele împrumutate.

Cine ţine o carte sau o revistă peste termenul acordat, comite un abuz.

Dispensaţi-ne de corespondenţa costisitoare şi îngreuitoare a administraţiei.

TABLOU DE CĂRŢILE INTRATE IN BIBLIOTECĂ IN LUNA DECEMBRIE 1938

(Periodicele sunt notate în Rev. Pădurilor No. 2 din 1936 pag. 242)

1) Const. C. Georgescu: Pădurile Cadrilaterului — 1938.
2) Soc. „Progresul Silvic": Statutele Soc. „Progresul Silvic", 1937.
3) „ „ „ Necesitatea şi mijloacele de consolidare a proprietăţii forestiere, 1937.
4) Soc. „Progresul Silvic": Sărbătorirea semicentenarului şi a 50-a adunare generală, 1936.
5) Soc. „Progresul Silvic": A 51-a Adunare generală, 1937.
6) „ „ „ A 52-a Adunare generală, 1938.
7) Ing. Cezar Cristea: Pădure şi amvon; vetrele mânăstireşti, 1937.
8) I. Tăcutu: Monografie forestieră, 1938.
9) G. Ionescu-Siseşti şi N. Cornăţeanu: La réforme agraire en Roumanie et ses conséquences, 1937.
10) Institut International d'Agriculture: Forêts privées, vol. I: Europe, 1938.
11) Aug. Dorwagen Em.: Studii analitice de contabilitate agricolă, 1938.

12) Martinovici C.: Curs de Drept agrar, vol. I: Drept agrar privat, 1937.

13) M. Popescu-Spineni: Economia forestieră a României, 1938.

14) C. Filipescu: Marea Enciclopedie Agricolă. vol. II C. — (Ceacâr-Gypsophila), 1938.

15) Prof. I. Simionescu: Tinere, cunoaşte-ţi arborii! — 1938.

16) Bodenbender H. G. Dr.: Zellwohle-Kunstspinnfasern, ihre Herstellung, Verarbeitung Verwendung und Wirtschaft.

17) C. Bratiano: Le crédit foncier rural en Roumanie, 1937.

18) Rudolf Heuson: Bodenkultur der Zukunft, 1938.

19) Roger Blais: La forêt, 1938.

20) „ „ Agenda forestière et de l'industrie du bois, 1938.

21) E. Roze: Stadu saknu sakartojuma un vasas augstuma pieauguma korrelacija, IX, 1938.

22) M. Popescu-Spineni: Pădurea României, 1938.

23) Ing. Cezar Cristea: Problema pădurilor în faţa nevoilor armatei şi a războiului, 1936.

24) Institutul de Cercetări Agronomice al României: Carnet de contabilitate simplă pentru Agricultură.

25) Şt. Hepites: Curs de Topografie (Litografiat), 1884.

26) Antonescu G. P.: Contribuţiuni la studiul distribuţiunii geografice a coniferelor din România, 1926.

27) Dr. Chr. Köhler: Der freie Privatwald (Bauernwald) in Würtemberg, 1912.

28) Rohmeder Ernst Dr.: Die Stammfäule der Fichtenbestockung Heft. 23. — 1937.

29) Kurt-Huech: Mehr Waldschutzgebiete!, 1937.

30) Soc. „Progresul Silvic“: Darea de seamă a Consiliului de Administraţie pe 1937.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 25

Şedinţa de Marţi 29 Noembrie 1938.

Membrii prezenţi Domnii: C. Alimănişteanu, C. M. Bunescu, M. Drăcea, C. Emanoil, Dem Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, M. Manoilescu, Gh. Năstăsescu, Ath. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu.

Şedinţa se deschide la orele 18,30, sub preşedinţia D-lui Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Legea corpului tehnic.

2. Diverse — Administrative.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, se primeşte o delegaţie de ingineri silvici din partea Direcţiei Regimului silvic, care prezintă Consiliului un memoriu în legătură cu luarea dreptului de lemne la o parte din inginerii silvici din serviciile Statului.

Delegaţia, compusă din D-nii C. Ivanovici, Al. Ştefanopol şi Stelian Georgescu, a expus şi verbal doleanţele celor lipsiţi de dreptul de a avea gratuit, ca şi până acum, lemne de foc.

Consiliul, în frunte cu D-l Preşedinte M. Drăcea, a promis că se vor face demersurile necesare ca să se găsească o formulă ca toată lumea să aibă dreptul la lemnele de foc.

Se intră în ordinea de zi.

I. Legea corpului tehnic.

D-l preşedinte arată că a lucrat între timp comisia numită de Minister pentru redactarea proiectului de lege al Corpului Tehnic.

Se ia în discuţie atitudinea pe care trebuie s'o aibă corpul silvic în această privinţă.

D-l C. Alimănişteanu este contra secţiilor. Vrea un singur corp. Avem o pregătire, să fim un corp. In chestia consiliului tehnic: Să intre şi elementele noastre. Să nu ne subestimăm. Să intrăm acolo cu toată încrederea. Să nu ne fie frică. Vom face proba capacităţii noastre, că suntem pe realităţi. Să căutăm să fim acolo cât mai mulţi. Noi ştim să ne facem reclamă.

D-l Mircea Manoilescu relevă o contradicţie. Vrem să nu avem secţii, dar când este vorba de consiliul tehnic vrem secţii. Să evităm contradicţiile de acest fel. O lucrare nu se susţine cu număr, ci prin realitate.

D-l Andrei Ionescu: până acum am discutat pe stările de fapt. Să vedem stările de drept. Ca fapt de sus în jos suntem numai noi. Am cumulat totul. Cu alte secţii nu este tot aşa. In starea de drept — a specializărilor — să nu care cumva să fim înlăturaţi.

D-l C. Emanoil: Nu trebue să confundăm lucrările date în antrepriză cu cele ce se fac de Stat, în cadrul diferitelor administraţii, prin inginerii lui.

D-l G. Năstăsescu: Din lucrările Consiliului Tehnic al Pădurilor numai cele de corectarea torenţilor şi eventual cele de construcţia drumurilor forestiere pot fi examinate de plenul Consiliului Tehnic superior al Ţării. Din motive de prudenţă însă, este bine ca toate lucrările ce privesc pădurile să fie examinate numai de secţia silvică a acestui Consiliu. In susţinere arată lucrările reuşite de corectarea torenţilor făcute de serviciul silvic în Austria şi că membrii Consiliului cunosc toate genurile de lucrări ce i se trimit spre avizare.

Incheiere:

a) Se va încerca să se scoată din proiect noţiunea de secţiuni şi art. respectiv, rămânând totuşi ca fiecare specialitate să-şi facă singură avansările şi disciplina;

b) Poziţia inginerilor din cadrul particular. Rămâne punctul de vedere din proiectul AGIR-ului;

c) Consiliul Tehnic. In administraţia silvică sunt lucrări cari trebuesc concepute, aprobate şi executate. Sunt grade de importanţă. Deci, firesc este ca unele să rămână înlăuntrul administraţiei, iar altele, cari în mod inevitabil să treacă la consiliu. Dar Consiliul tehnic nu va mai mai putea rămâne în forma actuală. Anumite lucrări trebuesc să rămână la noi. Rămân unele cari prin importanţa lor trebue să treacă la Consiliul Superior cu rizicul schiţat de D-l Andrei Ionescu. Dar aceasta nu o putem preveni. Este o mişcare de care luăm act. Vom vedea încotro mergem.

Deci, lucrările mici, înlăuntru. Lucrările mari în Consiliul tehnic, cu specialităţi, cele de mare anvergură trec la Consiliul Superior.

d) La dispoziţia cui este secţia silvică a Consiliului Tehnic? In el vor fi membri pe natură de lucrări silvice, membri numiţi de Ministerul de Lucrări Publice, recomandaţi de Ministerul de Agricultură şi Domenii.

Lucrările sunt trimise de Ministerul de Argicultură şi Domenii la Consiliu, prin preşedintele Consiliului Superior. El să dea avize, care se aplică de către Minister;

e) Mecanismul avansărilor rămâne acel din proiectul AGIR-ului;

f) Incadrarea. Se adoptă norma AGIR-ului, cu corectivul anilor de vechime;

g) Salarizare — Identitate de salarii. Unicitatea şi minimum de salariu;

h) Disciplina — Normele din proiectul AGIR-ului cu o comisie numită de Ministerul Agriculturii;

i) Brigadierii şi pădurarii. Se va face o lege specială cu un corp aparte.

Şedinţa se ridică la orele 22 seara.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *Tr. Heroiu.*

PROCES-VERBAL No. 26

Şedinţa de Joi 8 Decembrie 1938

Membri prezenţi D-nii: Alimănişteanu C., Bunescu M. C., Drăcea M., Demetrescu C. I., Emanoil C., Georgescu P. C., Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Tr., Ionescu Andrei, Horia Lazăr, Manoilescu Mircea, Năstăsescu G., Nedelcovici At., Rădulescu Marin, Sburlan D., Stinghe V. şi Vâlceanu Eugen.

Şedinţa se deschide la orele 16, sub preşedinţia D-lui Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Biroul Colegiului Inginerilor.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, Consiliul:

I. Ratifică procesul verbal No. 9 din 18.XI.938 al Comitetului de Direcţie;

II. Aprobă: a) Sala de festivităţi pentru zilele de 27 şi 28 Decembrie 1938 şi 4 şi 5 Ianuarie 1939 în vederea constituirii Colegiului Inginerilor.

b) Primirea în Societatea „Progresul Silvic" a următorilor ingineri silvici: Chirculescu Gr., Comşa Aurel, Marcu B. Corneliu, Dalametra I. G., Florescu Radu, Tomae Gh., Roşca Teodor şi Pop Ioan.

c) ratifică procesele-verbale ale Consiliului din 14.XI, 18.XI şi 24.XI.1938.

Se intră în ordinea de zi.

I. Birourile Colegiului Inginerilor.

D-l D. Grozescu dă lămuriri în ce priveşte dispoziţiunile legii respective.

D-nii Haralamb şi Andrei Ionescu informează Consiliul asupra discuţiunilor avute în AGIR în legătură cu aceiaşi chestiune.

Dat fiind timpul scurt până la depunerea candidaturilor (15.XII), care nu permite informarea tuturor inginerilor silvici din ţară, se hotărăşte ca în seara zilei de 9 Decembrie 1938 să aibă loc în sala Societăţii o consfătuire a inginerilor din Bucureşti, cari urmează să se fixeze asupra persoanelor indicate a candida pentru Comitetul secţiei şi Consiliului de disciplină.

Şedinţa se ridică la orele 20.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *Tr. Heroiu.*

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugaţi să nu ne trimită decât articole care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publiate şi în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacţiei sau indicaţiunea provenienţei.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Huşi, judeţul Baia, proprietatea Liliana Svilokosici, în suprafaţă de 172 Ha. Regim şi tratament crând simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Frătăuţii Vechi German, judeţul Rădăuţi, proprietatea Obştei Frătăuţi Vechi German, în suprafaţă de 22 ha. 4400 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termentul exploatabilităţii 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 2 Ianuarie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*

No. 123 din 2 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Vladimir Grigorescu, judeţul Brăila, proprietatea Vladimir Grigorescu, în suprafaţă de 118 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Vâluciul şi Piţigaia, judeţul Muscel, proprietatea D. Alimănişteanu, în suprafaţă de 94 ha. 0200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vadul Pietros şi Doboş, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Dumitru şi Maria D. Bârloiu, în suprafaţă de 61 ha. 5988 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bonta Ulieşul, judeţul Odorheiu, proprietatea Mihai Miko, în suprafaţă de 48 ha. 0100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*

Dată astăzi 2 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Ineu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Bălaia, în suprafaţă de 140 ha 0900 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Leleşti, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Leleşti, în suprafaţă de 78 ha 3900 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Săldăbagiu de munte, judeţul Bihor, proprietatea comunei Săldăbagiul de munte, în suprafaţă de 77 ha 0400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Mânăstirea, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Mânăstirea, în suprafaţă de 76 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 2 Ianuarie 1939 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*

No. 121 din 2 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Oprăneşti, judeţul Mehedinţi, proprietatea Gh. Pănescu, în suprafaţă de 147 ha. 3500 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani;

b) Amenajamentul pădurii Soimuş, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Soimuş, în suprafaţă de 80 ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Drăgăneşti, jud. Olt, proprietatea C. Manolescu, în suprafaţă de 55 ha. 4800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 2 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*

No. 120 din 2 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Lunga, judeţul Năsăud, proprietatea comunei Vermiş, în suprafaţă de 252 ha. 7193 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Priseci Coasta Brătosin, judeţul Arad, proprietatea George Budea ş. a. în suprafaţă de 269 ha. 8100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sărăţeanca, judeţul Buzău, proprietatea Olga Sărăţeanu, în suprafaţă de 99 ha. 4630 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dealul Comorii, judeţul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului din comuna Chesler, în suprafaţă de 92 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Regele Ferdinand, judeţul Bihor, proprietatea comunei Regele Ferdinand, în suprafaţă de 34 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani, când se va întocmi şi planul de balinaj al rezervelor.

Dată astăzi 2 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*

Nr. 119 din 2 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Husasău de Tinca, judeţul Bihor, proprietatea comunei Husasău de Tinca, în suprafaţă de 471 ha. 5000 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Bratcoveanca, judeţul Teleorman, proprietatea Grigore Rioşeanu, în suprafaţă de 153 ha. 7900 mp. Regim crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăpodia, judeţul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului din Valea Lungă, în suprafaţă de 83 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani

d) Amenajamentul pădurii Strehareţ, judeţul Olt, proprietatea Şcoalei de Agricultură Strehareţ, în suprafaţă de 46 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu, rezervându-se o porţiune de 4 ha. 2000 mp. ca pădure de agrement. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cup u Creţ, judeţul Târnava Mică, proprietatea Bisericei evanghelice luterane din comuna Bazna, în suprafaţă de 24 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 2 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*

Nr. 118 din 2 Ianuarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Lazuri-Luncile Bâşteştilor, judeţul Muscel, proprietatea Ion Tulucescu în suprafaţă de 133 ha. 9300 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fişteica Zimnicea, judeţul Teleorman, proprietatea Petre D. Iliescu ş. a. în suprafaţă de 36 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

Dată astăzi 9 Ianuarie 1939, în cabinetlu nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*

Nr. 2496 din 9 Ianuarie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Sineşti, judeţul Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 3974 ha. 0900 mp. tratată în 4

serii de codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Drăgăneşti Seria V-a, judeţul Baia şi Neamţ, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2164 ha. 4500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive, revoluţia normală 96 ani. Revizuirea după 8 ani.

c) Amenajamentul pădurii I. Covin Seria XIII-a, judeţul Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 560 ha. 1200 mp. Regimul crâng, revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Vâlciu Seria XII-a, judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 540 ha. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul de refacerea pădurii Fundeni Seria IX„ judeţul Tecuciu, proprietatea Statului, în suprafaţă de 499 ha.

f) Amenajamentul pădurii Catargea Seria XIII-a, jud. Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 467 ha. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Sitele Seria XXII-a, judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 225 ha. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

h) Amenajamentul pădurii Plânge Bani Seria XIX-a, judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 210 ha. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Dată astăzi 9 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M .Drăcea.*

Nr. 2497 din 9 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Ringhileşti-Prut, judeţul Botoşani, proprietatea George B. Goilav, în suprafaţă de 122 ha. 7100 mp. tratată în 3 serii de crâng cu revoluţia normală 20, 12 şi 3 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Tisa, judeţul Putna, proprietatea Primei Societăţi de Credit Funciar Rural, în suprafaţă de 119 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciolăneşti, judeţul Putna, proprietatea Primei Societăţi de Credit Funciar Rural, în suprafaţă de 87 ha. 7300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Puturosu, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Elena D. Popescu ş. a. în suprafaţă de 31 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 17 Ian. 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Sisești.*

Nr. 9828 din 17 Ian. 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Conţeşti de Sus, judeţul Muscel, proprietatea Virgil Perieţeanu, Buzău, în suprafaţă de 1183 ha. 8100 mp. tratată în două serii de crâng simplu cu revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Arămosul, judeţul Vaslui, proprietatea Iancu şi Nicu Ghelberg, în suprafaţă de 90 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul Petrani, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Petrani, în suprafaţă de 60 ha. 6100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dealul Şuvaia, judeţul Caraş, proprietatea Composesoratului din Secăşeni, în suprafaţă de 51 ha. 0600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia onrmală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Runcului, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. Tănăsescu, în suprafaţă de 34 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 17 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Sisești.*

Nr. 9831 din 17 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Pietroasa, judeţul R.-Sărat, proprietatea Dumitru I. Prodan ş. a., în suprafaţă de 139 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Seleuş, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din comuna Seleuş, în suprafaţă de 30 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normlă 40 ani. Revizuire după 10 ani.

Dată astăzi 20 Ian. 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Drăcea.*

Nr. 12996 din 20 Ian. 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Uileacul de Munte, judeţul Bihor, proprietatea comunei Uileacul de Munte, în suprafaţă de 119 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Lupoaia şi Zăvoiul Ialomiţa, judeţul Dâmboviţa, proprietatea moşten. D. Câmpeanu, în suprafaţă de 73 ha. 9600 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia normală 15 şi 6 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mânzul Cilibia, judeţul Buzău, proprietatea Elle C. Cantacuzino ş. a., în suprafaţă de 70 ha. 5630 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 20 Ian. 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Drăcea.*

Nr. 12997 din 20 Ian. 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept

definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

PĂDUREA ŞI GOLUL ALPIN

de d-l AT. HARALAMB

32 pagini, Bucureşti, 1938; 20 lei.

Se poate procura de la Soc. „Progresul Silvic"

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Icnescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**

Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24924

3022

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FEBRUARIE 1939 ANUL 51 — Nr. 2

97
- IUL. 2005
ANII 2014

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Înscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 2 FEBRUARIE, 1939

SUMARUL:

Studii:

M. Petcuț: Vitalitatea rădăcinilor de stejar — — — — — — — — 135

Comentarii — Însemnări:

C. C. Georgescu și C. D. Ionescu: Răspândirea laricelui și zâmbrului în basinul superior al Ialomiței — — — — — — — — — — — 150

Hellmut Czoppelt: O plantație de Pinus strobus — — — — — — — 155

Ilie C. Demetrescu: Regenerarea salcâmului prin însămânțare naturală — 159

I. Lungu: Ucenicii — — — — — — — — — — — — — — — — 162

I. Filipovici: Torent și teren degradat — — — — — — — — — 167

Referate:

Gr. Eliescu: Actualități de zoologie forestieră și protecția pădurilor — — 171

Problemele zilei:

Traversele de Cale ferată

D. A. Sburlan: Organizarea producției traverselor de Cale ferată — — — 177

Horia Manole: Traversele de Cale ferată — — — — — — — — — 181

I. Rătan: Traversele de C. F. R. ca produs al economiei noastre forestiere 182

G. Ceacăreanu: Intre Caps. și C. F. R. — — — — — — — — — — 188

N. Ghelmeziu: Câteva aspecte ale problemei aprovizionării cu traverse de fag — — — — — — — — — — — — — — — — 191

I. Moldovan-junior: Traverse de fag — — — — — — — — — — 196

Cronica internă (p. 201), *Cronica externă* (p. 209) — *Cărți* (p. 213) — *Reviste* (p. 217) — *Informațiuni* (p. 226) — *Societatea „Progresul Silvic"* (p. 228) — *Necrolog* (p. 247) — *Publicații* (p. 249)

SOMMAIRE:

Etudes:

La vitalité des racines de chêne — — M. Petcuț

Commentaires:

La distribution naturelle du mélèze et du pin cembro dans le bassin supérieur de la vallée de Ialomița — — — — C. C. Georgescu et C. D. Ionescu

Une plantation de Pinus strobus — H. Czoppelt

La régéneration naturelle du robinier Ilie C. Demetrescu

Les apprentis — — I. Lungu

Torrent et terrain dégradé — — — I. Filipovici

Rapports:

Actualités en matière de zoologie forestière et de protection des forêts— Gr. Eliescu

Problèmes à l'ordre du jour:

Les traverses des chemins de fer

Chronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Société „Progresul Silvic" — Nécrologie — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Lebenskraft der Eichenwurzeln — M. Petcuț

Mitteilungen:

Verbreitung der Lärche und der Zirbe im hohen Ialomițatal — — — C. C. Georgescu und C. D. Ionescu

Ein Weymouthskiefernpflanzung — H. Czoppelt

Natürliche Verjüngung der Robinie durch Besamung — Ilie C. Demetrescu

Lehrlinge — — — I. Lungu

Wildbach und verödete Böden — — I. Filipovici

Zeitfragen der forstlichen zoologie und des Forstschutzes— Gr. Eliescu

Tagesfragen:

Eisenbahnschwellen.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul-Silvic" — Nachruf.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 2/1939.

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră

VITALITATEA RĂDĂCINILOR DE STEJAR

de M. PETCUŢ

Plantele lemnoase, după cum ne este cunoscut, se înmulţesc pe două căi: prin sămânţă — înmulţirea sexuată — şi pe cale vegetativă — înmulţirea asexuată.

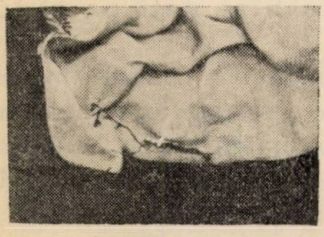

Fig. 1. — Drajon de stejar pedunculat.

Pe cale vegetativă, plantele se înmulţesc sau se întineresc prin: drajoni, lăstari, butaşi şi marcote.

Prin drajoni, înţelegem de obiceiu, lujerii care dau din rădăcinile trasante — care se întind mai mult sau mai puţin paralel cu suprafaţa pământului. Acesta este cazul drajonilor de salcâm, plop, de ulm şi al câtorva alte specii catalogate în tratatele de silvicultură şi de botanică forestieră ca având facultatea de a produce astfel de lăstari.

Observaţiunile grupate sub titlul de mai sus, au făcut, într'un cadru mai restrâns, obiectul unei comunicări la Societatea de Ştiinţe Secţia de silvicultură, agricultură şi zootechnie. Ele au fost ocazionate de urmărirea unei probleme mai ample privind stejarul dintre Dunăre şi lanţul Carpaţilor de miazăzi, care mă preocupă de mai multă vreme.

Hotărîrea de a le pune astăzi în discuţie, în afară de cadrul lucrării care le-a provocat, am luat-o cu convingerea că şi ele singure pot trezi interesul cercetătorilor şi în deosebi al practicienilor.

39798

Se întâlnesc însă specii cari, deși nu au rădăcini trasante și unele nici chiar fasciculate, totuși dau și ele lăstari din rădăcini. Dintre acestea, literatura [1]) citează: mesteacănul, castanul comestibil, alunul și alții.

Acești produși, spre a se deosebi de drajonii propriu zișI, au fost numiți lăstari de rădăcină sau falși drajoni [1]).

Intre speciile foarte puțin înclinate de a produce drajoni sau lăstari de rădăcină, chiar în cazul rănirii rădăcinilor, se numără și speciile de stejar [2]). Aceste specii, sub acest raport, stau pe același picior cu carpinul, fagul și speciile de paltin.

Totuși, unele din speciile de stejar, puse în anumite condițiuni staționale destul de frecvente în țara noastră, pot să dea lăstari de rădăcină și, în anumite împrejurări, chiar drajoni. Despre această particularitate vrem să ne ocupăm în lucrarea de față.

I. — Natura observațiunilor.

1) Lăstari de stejar pedunculat dați pe rădăcinile secundare — drajoni.

In natură, astfel de lăstari am întâlnit în pădurea Comana și anume, în porțiunea defrișată spre a se face loc pentru împroprietărirea unora din Cavalerii ordinului Mihai Viteazul. I-am găsit — aceasta se petrecea în anii 1926/27 — grupați în vetre, în locul stejarilor bătrâni, scoși din rădăcină.

Iată împrejurările în care au luat naștere. După exploatare, s'au scos buturugile, împreună cu rădăcina principală până la adâncimea de 1—1,50 m și cu câte o parte din rădăcinile secundare; iar vârfurile, atât ale pivotului cât și ale acestora din urmă, au rămas în pământ, în poziția pe care au avut-o. Golurile lăsate prin scoaterea acestor părți de rădăcină au fost umplute cu pământul scos din groapă și solul, astfel nivelat, a fost arat și dat culturii agricole. Ulterior, din rădăcinile secundare, rânduite mai aproape de suprafața pământului, la capetele unde fuseseră secționate, au dat lăstari numeroși care, deși tăiați cu plugul în fiecare an, au necăjit ani de-arândul — și poate îi mai necăjesc și azi — pe nouii proprietari.

1) A. Poskin: Traité de Sylviculture, pag. 331.
2) M. Büsgen: Waldbäume. Ed. 1927, pag. 72.

Sprijinit pe această observație, am căutat să verific faptul și experimental. In acest scop, am scos din rădăcină câteva exemplare de stejar pedunculat în vârstă de 10—12 ani, rămași în pepiniera fostei școli de silvicultură dela Brănești. Scosul s'a făcut în aceleași condițiuni ca și la stejarii bătrâni din pădurea Comana; am scos o parte din pivot împreună cu câte o parte din rădăcinile secundare — atât cât a fost necesar ca să

Fig. 2. — Lăstar de rădăcină, dat din rădăcină de cer în pădurea Pusnicul.

se poată adânci groapa pentru urmărirea rădăcinii principale —; o parte din pământul scos, s'a tras înapoi în groapă. Operațiunea s'a făcut primăvara. După câteva luni, la extremitatea uneia din rădăcinile mai puternice, a pornit lăstarul care se vede în fotografia din figura No. 1.

2) Lăstari de rădăcină.

Lăstarii de rădăcină sunt mult mai frecvenți la speciile

de stejar de cât drajonii. Ei se întâlnesc: la arborii tăiați în mod normal prin exploatare, la acei din interiorul arboretelor scoși prin operațiuni culturale sau prin delicte și la acei din arboretc deschise rămași complect fără aparat aerian.

A. Arbori tăiați în mod normal prin exploatare.

La tulpinile tăiate în mod normal prin exploatare, am întâlnit astfel de lăstari: la stejar pedunculat și la cer.

Și într'un caz și în altul, ei pornesc întotdeauna din rădăcina principală. In mod obișnuit ei ies la suprafața pământului, începând — din imediata apropiere a tulpinii și până la 10—15 cm depărtare de tulpină — și dau cam dela aceeași adâncime sub colet (fig. 2). Uneori, dar mult mai rar, întâlnim astfel

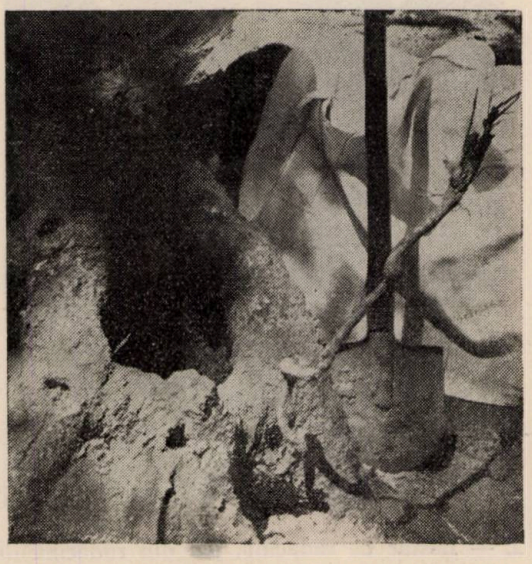

Fig. 3. — Lăstar dat dintr'o rădăcină de stejar pedunculat, la 80 cm. depărtare de tulpină.

de lăstari și la 70—80 cm departe de tulpină. In aceste cazuri și adâncimea dela care pornesc este mai mare de 80—90 cm. (fig. No. 3).

Primii lăstari de rădăcină i-am întâlnit în arboretele de stejar pedunculat din pădurea Lucieni, proprietatea orașului Târgoviște, situată pe terasa inferioară comună celor două râuri: Ialomița și Argeșul. Mai târziu, am mai întâlnit astfel de lăstari

în pădurile poenite din vecinătatea stepei și în arboretele de stejar depe terasele și formațiunile torențiale dintre Argeș și Prahova. Arboretele din vecinătatea stepii se caracterizează printr'un sol înierbat și bătătorit prin păşunat. Solurile de pe terase și formațiunile torențiale sunt și ele înierbate și bătătorite; în plus sunt și foarte compacte.

La cer, astfel de lăstari se întâlnesc tot în pădurile din vecinătatea stepei, în deosebi în cele cu solul uscat și bătătorit prin păşunat.

Tot la arborii cu cioată, am întâlnit un caz de lăstari de rădăcină foarte interesant, atât prin condițiunile în care a luat naștere, cât și prin timpul care s'a scurs dela tăerea tulpinii și până când au apărut lăstarii.

Fig. 4. — Lăstar dat din rădăcină de stejar pedunculat, în mijlocul drumului forestier din pădurea Pusnicul.

Figura 3, 4 și 5 reprezintă o cioată din pădurea Pusnicul, ocolul silvic Brănești, situată în mijlocul drumului forestier de pe marginea lacului Pasărea. Tulpina acestui arbore a fost tăiată în toamna anului 1906, când s'a construit drumul și tot atunci a fost acoperită cu pământul de umplutură din terasament.

In anul 1928, deci după 22 de ani, trecând pe drumul în chestiune, am observat mijind, deasupra stratului de frunze moarte care îl acoperea, niște frunzulițe roșcate de stejar.

Fig. 5. — Lăstar de rădăcină la o cioată de stejar pedunculat, acoperită cu pământ, timp de 22 ani, în mijlocul drumului forestier de pe marginea lacului Pasărea, în pădurea Pusnicul.

Crezând că este o tulpiniță, născută dintr'o ghindă, căzută în mijlocul drumului, am voit s'o cercetez mai de aproape, știut fiind că ghinda de stejar pedunculat germinează foarte greu în solurile înierbate și bătute prin păşunat, deci cu atât mai greu în mijlocul drumului. Rezultatul cercetărilor a scos la iveală o rădăcină destul de groasă, care m'a dus la buturuga ce se vede în fotografie. Grosimea acestei rădăcini și ramificațiile cu care se termină ciotul ei la extremitatea superioară — vezi fig. 3 — dovedesc că lăstarii cari au ieșit la suprafața pământului în anul 1928 sunt mult mai bătrâni și că probabil ei au încercat și altă dată, dar fără rezultat, să scoată capul la lumină.

B. — Arbori a căror tulpină a fost tăiată din fața pământului sau ciopârțită prin operațiuni de rărituri, curățiri sau delicte.

Rădăcinile de stejar, de cer și chiar de gorun, rămase în urma arborilor tăiați din fața pământului prin delicte sau prin operațiunile de rărituri și curățiri, în majoritatea cazurilor, dau lăstari de rădăcină.

Figura No. 6 ne înfățișează un arboret de stejar pedunculat în vârstă de 28 ani, rezultat dintr'o semănătură în spatele fostei Școli Superioare de Silvicultură dela Brănești. Toți lăstarii cari se văd jos, în subarboret, sunt lăstari de rădăcină apăruți în urma unei rărituri. Cioate din care am putea să bă-

nuim că au dat acești lăstari nu există; la unii dintre arbori n'au existat din capul locului, iar la alții au putrezit.

Un tablou frumos cu astfel de lăstari se poate vedea într'un arboret de stejar pedunculat cu cer, în vârstă de 35—40 ani, rezultat dintr'o semănătură pe fostul drum al Bucureștilor din pădurea Tâncăbești-Ciolpani-Herasca.

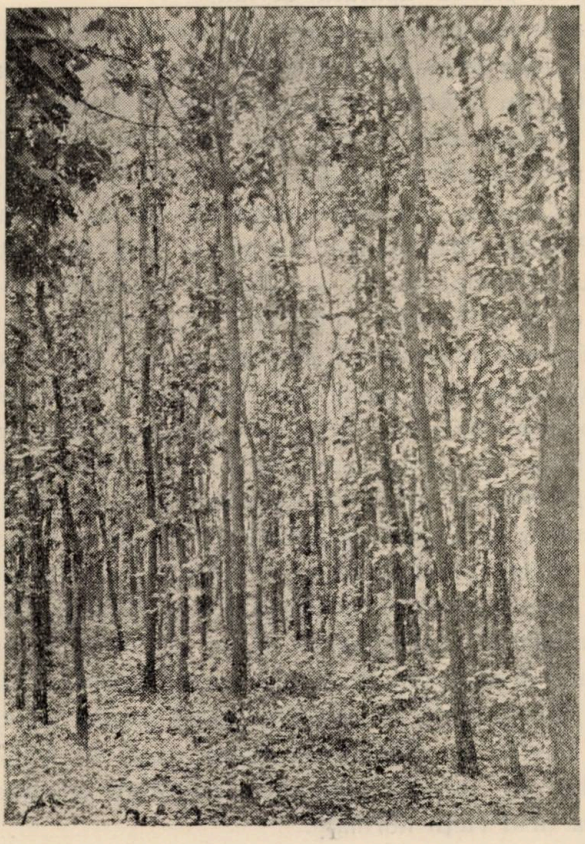

Fig. 6. — Lăstari de stejar — în subarboret — dați din rădăcinile arborilor scoși prin operațiunile culturale.

Același tablou ni se înfățișează și într'un arboret de gorun în vârstă de 60—70 ani din pădurea Gruiu-Seaca-Olari, în spatele reședinței ocolul silvic Mărgineni.

Interesul pe care îl prezintă acești lăstari, în deosebi cei de stejar, este cu atât mai mare, cu cât ei nasc și trăesc vreme

îndelungată în arborete închise, deși este știut că semințișul acestei specii, născut în urma tăerilor de însămânțare, în arborete mai puțin închise, nu poate să trăiască decât doi, maximum trei ani.

C. — Lăstari din rădăcinile arborilor, cari, dintr'o cauză sau alta, și-au pierdut aparatul aerian.

Cazurile cele mai interesante, în care se evidențiază facultatea rădăcinilor de stejar de a emite lăstari, se întâlnesc atunci când puieții, din diferite cauze, au rămas fără aparat aerian.

Iată împrejurările în care am întâlnit astfel de lăstari.

a) In pădurea Pasărea din ocolul silvic Brănești s'a plantat cu stejar, înainte de 1910, o poiană așezată de-alungul șoselei Brănești-Pasărea. Plantațiunea n'a reușit decât în parte. Pășunată intens, în puțină vreme, au dispărut și puținele exemplare de stejar ce se prinseseră. Intre anii 1911—1927, poiana recăpătase același aspect pe care îl avusese înainte de a fi fost plantată; nici urmă de puiet nu se mai vedea pe ea. In toamna anului 1927, poiana este arată; primăvara este arată din nou și plantată cu salcâm. La câtăva vreme după ce s'a făcut plantația de salcâm, șeful ocolului silvic din acea vreme, d-l inginer Nicolae Codru, observa că alături de puieții de salcâm a crescut și un număr apreciabil de puieți de stejar. Examinând împreună acești puieți, am putut constatat (figurile 7 și 8) că ei sunt lăstari dați din rădăcinile puieților de stejar plantați cu mulți ani înainte, care dispăruseră de multă vreme. Aceste rădăcini au trăit deci, mai bine de 15 ani fără aparat aerian sau cel puțin fără unul care să fie observat și atunci când, în urma mobilizării solului, ele au găsit din nou condițiuni prielnice, și-au putut relua firul vieții normale.

b) Sprijinit pe această observațiune, în toamna aceluiași an, ocolul silvic Brănești a arat o altă poiană în pădurea Pusnicul, care fusese și ea plantată cu pueți de stejar, între anii 1911—1915, dar din care, datorită acelorași cauze, nu mai rămăseseră decât ici-colo câte unul. După arătură, numărul stejarilor a sporit în așa măsură și creșterea lor a devenit atât de viguroasă, încât cu neînsemnate complectări, în câțiva ani, arboretul s'a închis.

c) Un caz şi mai interesant întâlnim în pădurea Deleanca din ocolul silvic Gruiu.

Inainte de anul 1911, această pădure, după cunoştinţa noastră şi după informaţiile culese de la personalul ocolului, era alcătuită dintr'un arboret în vârstă de 70—90 ani, destul de rar

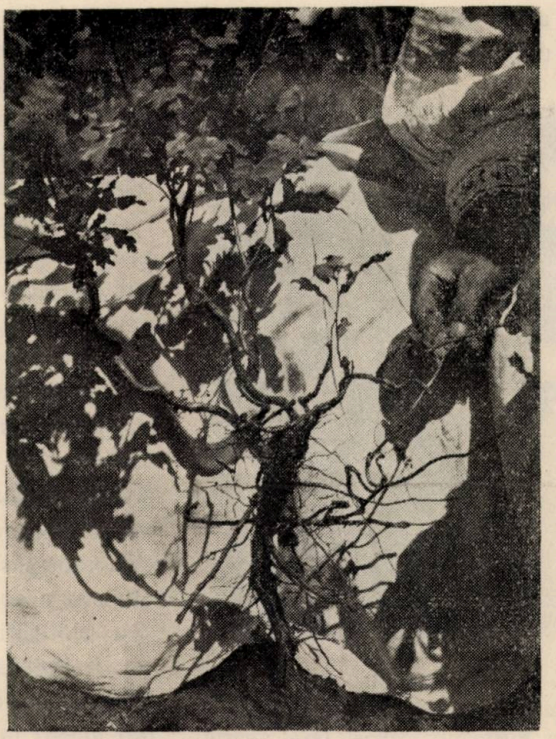

Fig. 7. — Lăstari daţi din rădăcini de stejar pedunculat, după mobilizarea solului, în plantaţiuni distruse prin păşunat.

(consistenţa 0,6—0,7) ca să îngădue o însămânţare naturală, dar şi destul de închis, ca solul să nu se înierbeze şi să se întărească prea mult.

In anii imediat următori, din consideraţiuni pe care nu le cunoaştem, pădurea a fost exploatată în crâng. Rezultatul obţinut nu este prea greu de închipuit: o pădure poenită, alcătuită din indivizi lipsiţi de vigoare, al cărei sol n'a întârziat să se înţelenească şi să se usuce foarte mult. Păşunatul şi-a adus

și el contribuția îndesând și bătătorind și mai mult acest sol. In aceste condițiuni, puieții de stejar născuți probabil din ghinda căzută în anul exploatării sau poate mai înainte când arboretul mamă ducea zile mai bune, au dispărut cu totul. In anul 1927 nici o urmă cât de neînsemnată de puiet nu întrerupea armonia vegetației de stepă.

In anul 1928, pământul s'a desțelenit și s'a semănat cu grâu de către locuitorii cari au făcut arătura. Primăvara a răsărit în grâu, mai ales în jurul buturugilor, o puezime de stejar de toată frumusețea (fig 9). O examinare sumară a acestor puieți ne-a putut convinge, că și în acest caz, ne găsim în fața unor lăstari de rădăcină. Personalul ocolului, atât d-l ing. Burculeț, pe atunci șeful ocolului, cât și personalul de pază, m'au asigurat că nu au cunoștință să se fi făcut cândva vreo semănătură sau plantațiune de stejar în această pădure. Rădăcinile din care au dat acești lăstari nu puteau fi așa dar, decât ale unor puieți născuți în rariștea fostei păduri Deleanca, în urma unui întreg șir de ani de sămânță, încă depe vremea când aceasta avea o consistență mai plină și solul nu era prea bine bătătorit. Puieții născuți pe această cale, au fost nimiciți de vite, pe măsură ce pădurea s'a rărit și pășunatul s'a întețit; tulpinile, la început probabil ciuntite de vite, mai târziu pipernicite din cauza uscăciunii solului, provocată, pe de o parte de precipitațiile reduse din regiune și pe de alta de concurența pe care le-a făcut-o vegetația de stepă, au sfârșit prin a dispare cu totul. Au

Fig. 8. — Lăstar dat din rădăcina unor puieți de stejar pedunculat, plantați în pădurea Pusnicul, rămași fără aparat aerian.

rămas rădăcinile singure, care şi-au luat sarcina să întreţină flacăra vieţii până când condiţiuni mai prielnice le va îngădui să-şi reia viaţa normală.

Fig. 9. — Lăstari daţi în urma mobilizării solului, din rădăcinile unui semînţiş de stejar pedunculat dispărut prin înţelenirea şi bătătorirea solului.

II. — **Discuţiunea rezultatelor.**

In faţa acestor observaţiuni, se impun următoarele întrebări:

Care sunt condiţiunile de care este legată facultatea speciilor de stejar de a emite drajoni şi lăstari de rădăcină?

Cum ne putem explica această proprietate puţin obişnuită la aceste specii?

Are această facultate vreo utilitate practică?

1) Din examinarea cazurilor în care speciile de stejar manifestă tendinţa de a emite drajoni sau lăstari de rădăcină, se poate deduce că această facultate este legată de următoarele condiţiuni staţionale:

a) Drajonii (lăstari din rădăcinile secundare) dau dela capetele rădăcinilor secundare, atunci când acestea sunt despărţite de pivot şi rămase descoperite sau acoperite numai cu un strat

de pământ subțire și afânat. Condițiunile staționale par să nu aibă nici un rol în stimularea sau împiedicarea acestei facultăți.

b) In ceea ce privește lăstarii de rădăcină, la arborii exploatați normal, am văzut că ei apar atunci când arboretul exploatat se găsește în condițiuni de vegetație nu tocmai prielnice. Aceste situațiuni se întâlnesc în subzona stepei cu păduri — pentru cer și pedunculat — și pe formațiunile torențiale depe terasele râurilor — pentru stejarul pedunculat.

In stepa cu păduri, solul este uscat, înțelenit și bătătorit prin pășunat. Climatul este pronunțat continental, cu amplitudini mari de temperatură și secete prelungite.

Pe formațiunile torențiale din cuprinsul teraselor care însoțesc râurile în regiunea dealurilor, solul este format dintr'un lem foarte argilos și foarte compact. Nici aci condițiunile nu sunt prea favorabile pentru pădure. Aceasta o dovedește consistența rară a arboretelor care le acoperă. Și aci, ca urmare a consistenței reduse, pășunatul este frecvent și solul, compact și tare prin natura lui, este și mai multă întărit și bătătorit.

Facultatea de a emite lăstari de rădăcină la speciile de stejar, în exploatările normale de crâng, este, prin urmare, legată de uscăciunea, înțelenirea și compacitatea solului.

b_1) In cazul lăstarilor dați alături de tulpinile tăiate sau ciopârțite prin operațiunile de rărituri sau curățiri, în arboretele închise, apariția lor nu este legată de anumite condițiuni staționale. Astfel de lăstari se întâlnesc atât în stepa cu păduri, cât și în regiunea pădurilor de șleau. S'ar părea însă că, în cazul de față, prezența lor este condiționată de starea de masiv mai mult sau mai puțin strâns. Climatul mai umed și mai moderat din interiorul masivului menține solul afânat și reavăn, condițiuni care întârzie moartea rădăcinilor rămase fără tulpini.

b_2) In cazul puieților din arboretele luminate, care și-au pierdut aparatul vegetativ, pierdere care se datorește pe de o parte acțiunii mecanice a pășunatului și pe de alta acțiunii fiziologice provocată de înierbarea și bătătorirea solului, apariția acestor lăstari este stimulată și condiționată, după cum s'a putut vedea, de readucerea solului în condițiuni normale de fânare. Acesta a fost elementul stațional care a adus la viață atât puieții rămași fără aparat aerian, din cauza înțelenirii solului ș ia pășunatului, în plantațiunile din pădurile Pa-

sărea şi Pustnicul, cât şi pe acei din însămânţarea naturală din pădurea Dridu.

Tot starea de afânare a fost factorul care a înlesnit ieşirea la suprafaţă şi a lăstarilor daţi din buturuga îngropată cu 22 ani în urmă în drumul depe marginea lacului Pasărea. In acest caz, această stare a fost readusă prin lipsa de circulaţie, din ultima vreme, a drumului, la care s'a adăogat, pe de o parte, acţiunea provocată de descompunerea păturii de frunze moarte, îngroşată an de an, şi pe de alta, de starea de acoperire din ce în ce mai pronunţată a drumului, datorită împreunării coronamentelor arborilor vecini.

2) Drept explicare a facultăţii de a emite drajoni şi lăstari de rădăcină, pe care o vedem la speciile de stejar, vom încerca să răspundem la următoarea întrebare:

Este această facultate o proprietate specifică, pusă în mişcare de anumite condiţiuni staţionale, cum se întâmplă în exemplul dat de Erwin Baur [1]) cu o rasă de Ciuboţica cucului — Primula officinalis Jank. — cultivată în Japonia, care la 20° temperatură înfloreşte alb, iar la 30° înfloreşte roşu, pentru ca — aceeaşi plantă — pusă din nou la 20° să înflorească iarăşi alb? Sau, aceşti lăstari sunt rezultatul unei vitalităţi excepţionale a rădăcinilor acestor stejari?

Din observaţiile pe care le avem la îndemână, ne este greu să putem răspunde precis la această întrebare. Inclinăm totuşi să credem că ne găsim în faţa unei vitalităţi pronunţate a rădăcinilor acestor specii.

Speciile de stejar şi în deosebi stejarul pedunculat, în primii ani de viaţă, îşi consumă cea mai mare parte din energie spre a-şi forma un sistem radicilar cât mai puternic şi care să pătrundă cât mai adânc în pământ, spre a putea folosi un spaţiu cât mai mare din care să-şi pompeze hrana. De tulpină, ele se îngrijesc mult mai puţin, în acest interval de timp, fapt care explică creşterea înceată în tinereţe a acestor specii.

In subzona stepei cu păduri, stejarul şi cerul — şi pe formaţiunile torenţiale stejarul pedunculat singur — din cauza aridităţii climatului, a uscăciunii, a bătăturirii şi a înţelenirii solului, îşi formează încă dela vârste mai tinere un ritidom gros şi foarte tare. La vârsta exploatabilităţii arboretelor de-

1) A. Dengler: Waldbau auf Oecologischer Grundlage, pag. 196.

crâng, mugurii dorminzi așezați imediat deasupra coletului, — unde îngroșarea și întărirea e mai pronunțată — la o parte din tulpini — probabil acelea la care ritidomul este mai îngroșat — fiind prea înghesuiți și poate chiar asfixiați, nu mai pot intra în vegetație. In aceste condițiuni, acești arbori ar fi sortiți să moară.

Rădăcinile acestor arbori, care la vârsta de 30—35 ani, când se exploatează arboretele de crâng, sunt în plină activitate, nu se pot resemna să renunțe la viață. Ele caută o cale cu ajutorul căreia să poată valorifica hrana pe care au pompat-o din pământ. Această cale o găsesc provocând muguri noui, în regiunea de sub colet, unde coaja e mai fragedă și pot lua naștere astfel de formațiuni.

Aceeași explicație cred că se poate da și drajonilor depe rădăcinile secundare și lăstarilor dați din rădăcinile stejarilor rămași fără aparat aerian, datorită unora din împrejurările de care s'a vorbit. Rădăcinile care s'au organizat încă dela începutul vieții arborilor, ca să poată lupta cu toate greutățile, atunci când se intâmplă să-și piardă tulpina, nu-și pot opri activitatea atâta vreme cât sunt încă în plină vigoare; mijlocul de a-și continua viața îl găsesc în drajonii și lăstarii pe care îi emit rădăcinile.

3. — Ca importanță practică, judecate prin prisma interesului pe care îl prezintă, desigur că observațiunile care fac obiectul acestei lucrări, nu stau toate pe același plan.

Drajonii de stejar, ca și stejarii dați din rădăcinile arborilor scoși din masiv prin operațiunile culturale, au numai o valoare documentară, făcând dovada marei vitalități a rădăcinilor acestor specii.

Atunci când lăstarii de rădăcină apar alături de cioatele rămase în urma exploatării, interesul nostru pentru ei crește; prin ajutorul lor, rădăcinile pot să dea naștere unor tulpini noui, atunci când cele bătrâne nu mai sunt capabile să lăstărească.

Valoarea acestor lăstari este, în oarecare măsură, micșorată însă de faptul că stimularea aparițiunii lor nu stă în puterea noastră.

Lăstarii care dau din rădăcinile puieților rămași fără tulpină, în semănăturile sau plantațiunile de stejar rău îngrijite, ne interesează în gradul cel mai mare. Ele ne pun la îndemână

mijlocul de a readuce la viață și a reda vigoarea unor culturi socotite, după toate aparențele, pierdute. Aceasta constituie, pentru lucrările noastre de împădurire, un mare câștig. Dar cel mai mare folos pe care îl aduc aceste observațiuni stă în faptul că din ele se desprinde un mare învățământ, și anume acela că: în timp ce înerbarea și întărirea solului omoară culturile de stejar, mobilizarea și starea lui de afânare le aduce viață și vigoare.

III. — Concluzii.

Ca încheere, observațiunile care fac obiectul lucrării de față dovedesc:

1. — Rădăcinile de stejar pedunculat, de cer și de gorun (la celelalte nu s'au întins observațiunile), atunci când au ajuns să se desvolte, au foarte mare putere de viață.

2. — Datorită acestei puteri, atunci când din anumite cauze au rămas fără tulpină, sau când aceasta, tânără fiind, și-a pierdut puterea de lăstărire, ele pot reface viața arborelui, prin drajoni sau prin lăstari de rădăcină.

3. — Factorul capabil să pună în mișcare această facultate, îl constituie starea de afânare și de mobilizare a solului.

La vitalité des racines de chêne

Lebenskraft der Eichenwurgeln

Une formation assez commune chez les diverses espèces de chêne sont les rejets formés sur les souches.

M. Petcuț étudie chez le chêne pédonculé, rouvre et chevelu, deux autres formations moins communes: les rejets provenant du pivot de la racine et les drageons formés sur les racines secondaires.

Les souches couvertes complètement de terre, par une cause fortuite quelconque, gardent leur vitalité longtemps, même si le sol est aride et compact. Ultérieurement, intervenant une mobilisation de celui-ci, le pivot commence à former des rejets, mais pas trop nombreux. L'auteur a trouvé un tel rejet provenant du pivot d'un arbre abattu 22 ans auparavant.

Si par la mobilisation du sol on crée des conditions favorables de végétation autour des racines secondaires, on obtient des drageons. L'auteur a pu observer de pareilles formations dans les peuplements fortement pâturés, dans les jeunes taillis (à côté des rejets de souche), dans les semis naturels et même dans les pépinières.

COMENTARII—INSEMNĂRI

RĂSPÂNDIREA LARICELUI ŞI ZÂMBRULUI IN BAZINUL SUPERIOR AL IALOMIŢEI

de Prof. Dr. C. C. GEORGESCU
şi CONST. D. IONESCU-BÂRLAD

Atât laricea cât şi zâmbru, aceste două conifere interesante şi rare se găsesc reprezentate în bazinul superior al Ialomiţei cuprins între cele două catene ale Bucegilor.

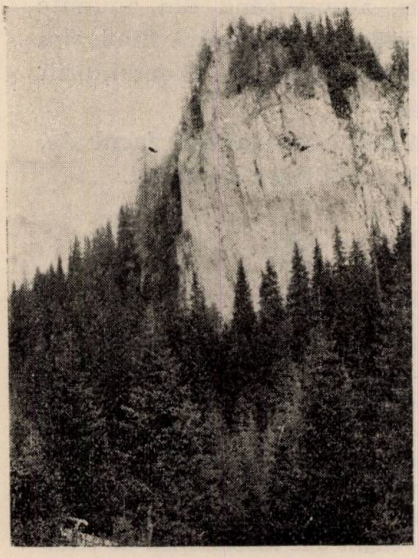

Clişeu: P. Cretzoiu

Buchet de larice (Larix europaea var. polonica) pe stânci calcaroase în faţa Peşterei, pe muntele Cocora.

Clişeu: P. Cretzoiu

Exemplare izolate de larice spre limita pădurii (1400 m) pe muntele Păduchiosul, versantul dinspre Valea Prahovei.

Staţiunile laricelui din Valea Ialomiţei sunt legate de calcarul tithonic şi îşi au centru în stâncile munţilor Cocora şi Bătrâna din dreptul Cheilor Urşilor dela Peştera Ialomiţei.

Laricea formează buchete pure în locuri stâncoase, bine aerisite sau intră pe alocuri în amestec cu molidul. Amestecul de molid cu larice nu se menține decât în solurile schelete, superficiale, căci în soluri profunde molidul elimină începând dela 30—40 ani laricea; numai în câteva locuri în pădurea Cocora s'au mai găsit în arboretele bătrâne de molid câte un exemplar

Clișeu M. Badea

Exemplare de Pinus cembra în asociație cu Pinus montana, pe Piciorul Dichiului, deasupra cheilor Zănoagei

diseminat de larice. Exemplarele din locurile cele mai proprii ating în regiune diametre până la 50 cm și înălțimi de 22—25 m.

Pe muntele Cocora imediat deasupra Schitului Nou către versantul abrupt al Cheilor, aflăm un arboret de larice cu molid pe un sol schelet, cu vegetație în parte de stânci și în bună parte asemănătoare cu pădurea vecină de molid. Pe muntele Bătrâna pe versantul desgolit s'a instalat un arboret de molid cu larice, care din cauza altitudinei (peste 1700 m) și a solului superficial nu progresează. După datele furnizate de d-l M. Haret arboretul de pe Bătrâna a fost exploatat în anii 1848—

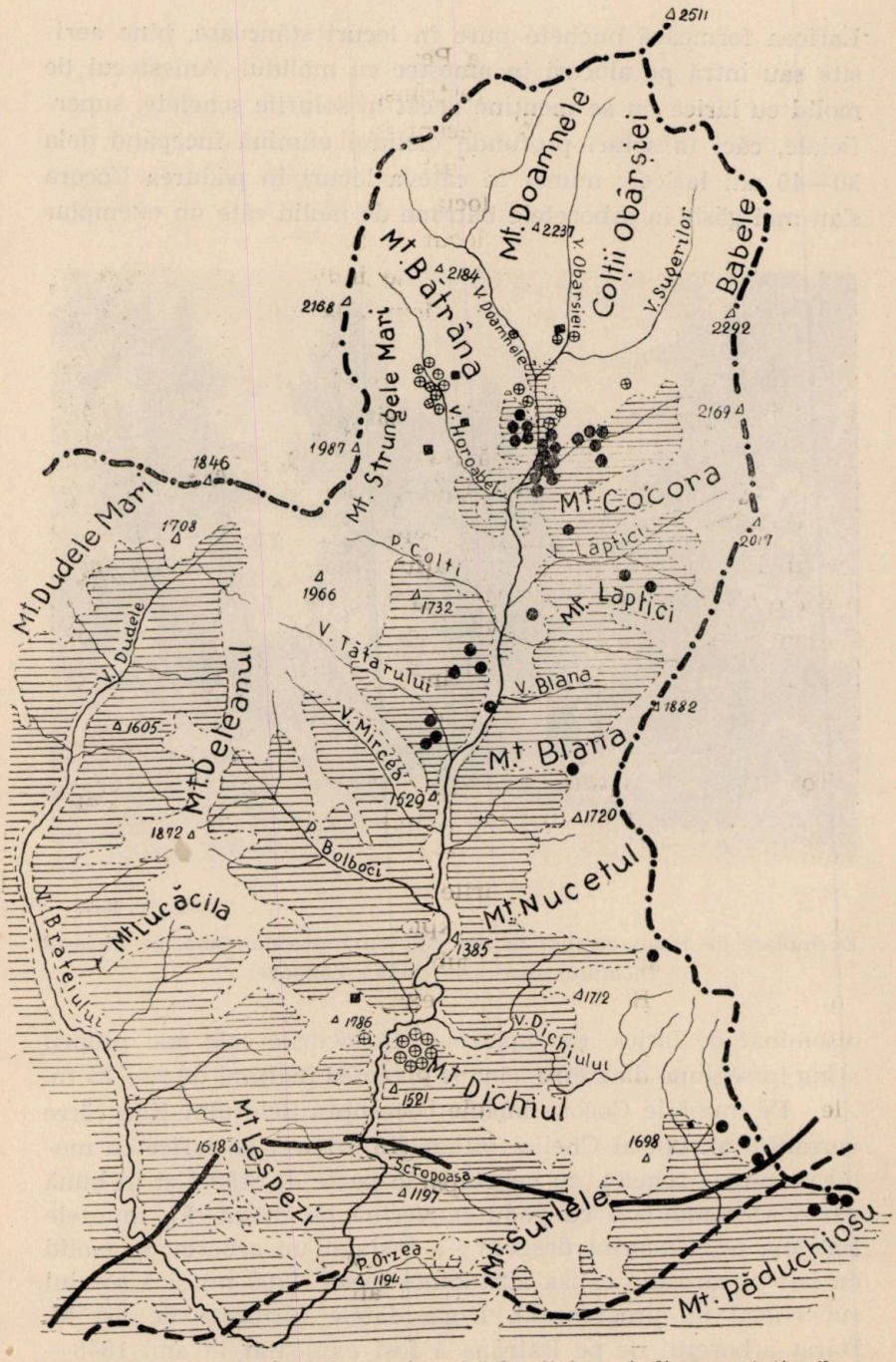

Schița de plan a basinului superior al Ialomiței, cu indicarea stațiunilor de larice (un punct negru), de zâmbru (un cerc tăiat cu 2 diametre) și de scoruș numai la altitudini de peste 1700 m. (un pătrat înegrit).

1893, iar materialul rezultat s'a debitat de un ferăstrău de apă, care a funcţionat până în 1893 la Peşteră. Laricele s'a găsit şi pe munţii Colţei, în număr mai restrâns, de unde a fost exterminat de exploataţiunile făcute recent în anii 1924—26.

Dela acest centru laricea a fost diseminată în mai multe puncte în bazinul Ialomiţei pe locuri stâncoase în zona păduroasă sau în afara acesteia pe locuri descoperite către limita pădurei. In schiţa de plan alăturată se indică aceste staţiuni recente de pe Munţii Tătarul, Lăpticiu, Blana, Oboare şi Păduchiosul. In fiecare din aceste puncte de diseminaţie, aflăm unul sau mai multe exemplare, cu excepţiunea versantului nord-estic al văii Tătarului unde s'a găsit un pâlc.

O ochire pe hartă ne arată că diseminaţia laricei este în funcţie de vântul dominant nord-nordvestic, în lungul căruia sunt dispuse punctele de pe munţii Lăptici, Blana, Nucet şi Păduchiosul. Pe acest ultim munte, staţiunea de pe harta noastră a laricei este în legătură cu prezenţa sa pe stâncile Muntelui Vânturişul (Colţii lui Babeş) cu faţa către versantul prahovean.

Mai este de remarcat că răspândirea sa naturală este frecuentă în regiunile înalte peste 1500—1700 m.

Tot pe schiţa alăturată mai dăm şi staţiunile de zâmbru (Pinus cembra) din bazinul Ialomiţei. In fiecare punct aflăm un număr redus de exemplare, afară de Valea Horoabei unde se găseşte un pâlc rar în tuferişurile de jneapăn. Această esenţă a fost deasemenea decimată prin exploatări vechi, astfel că azi nu mai aflăm decât exemplare subţiri cu înălţimi reduse de 3-4 m.; pe Valea Horoabei unele exemplare ating 10-12 m. înălţime.

Staţiunile de zâmbru se găsesc pe M-tele Cocora (1650 m), M-tele Obârşia (1750 m), pe M-tele Bătrâna (1700 m) şi în fine pe muntele Colţii deasupra Horoabei (1850 m.).

Dela această staţiune principală Pinus Cembra s'a răspândit la o distanţă în linie dreaptă 12 km. la 1450 m altitudine pe creasta abruptului muntelui Dichiu, dinspre Cheile Zănoagei, arătat de noi într'un articol anterior. S'a mai aflat

două exemplare izolate şi pe muntele opus Zănoagei la 1250 m. pe un grohotiş chiar deasupra cursului apei.

Bibliografie.

G. P. Antonescu: Contribuţiuni la studiul distribuţiunei geografice a Coniferelor din România. Bucureşti, 1926.

I. Grinţescu şi G. P. Antonescu: Contribuţiuni la studiul laricei din Carpaţi. Bul. Soc. de Şt. din Cluj, T. II, partea II, 1924.

I. Grinţescu: Le problème du mélèze dans les Carpathes roumaines. Guide de la VI-ème Exc. Phyt. Intern. Roumanie 1931.

Haret M.: Călăuza Bucegilor.

La distribution naturelle du mélèze et du pin cembro dans le bassin supérieur de la vallée de Ialomiţa.

Verbreitung der Lärche und der Zirbe im hohen Ialomiţatal

O PLANTAȚIE DE PINUS STROBUS

de Ing. HELLMUT CZOPPELT

Pe teritoriul Domeniului Coroanei, „Borca" și anume pe valea Neagră (Broșteni, jud. Neamț), la circa 1 km. mai la deal de gura pârâului Ortoaia, ceva cam ascuns într'un colț al văii, se găsește o mică plantație de Pinus strobus.

Plantația a fost executată, pentru încercare, în anul 1915; are deci 24 ani. Sămânța din care au provenit puieții folosiți, a fost procurată dela Wiener Neustadt [1]). Arboretul nu numără decât 70 de arbori. A crescut des și se găsește în stare de păriș [2]). Înălțimea medie nu depășește 10 m., iar diametrul cel mai mare măsurat la înălțimea pieptului are 21 cm.

Plantația, situată pe versantul drept al pârâului, are expoziția N-NV, panta terenului fiind repede. Se găsește pe un teren cu subsol format din șisturi cristaline, cu sol superficial pietros și aproape fără humus.

Creșterea poate fi socotită mulțumitoare, dacă ținem seamă de solul superficial și pietros, destul de neprielnic esenței, care preferă solurile argilo-nisipoase, profunde, reavăne și chiar umede.

Mult temuta boală, „rugina bășicoasă", provocată de ciuperca Cronartium ribicola, nu am putut-o constata la acest arboret. De altfel nici în literatura românească nu am găsit sem-

---

1) Aduc mulțumiri d-lui Cons. silvic E. Solomon dela Domeniul Coroanei Borca, pentru datele comunicate.

2) „Păriș" în sensul folosit de d-l Ing. Popescu-Zeletin. Viața Forestieră.

nalat atacul la puținele arborete cu Pinus strobus ce avem în țară [3]).

In legătură cu extinderea acestei specii de valoare, în România, îmi permit să semnalez anumite constatări, rezultate din cultura ei în alte țări. După comunicările recente, starea arboretelor de Pinus strobus din Germania nu este așa de disperată, cum s'a crezut, mai ales după adunarea generală a Soc. silvicultorilor germani (Deutscher Forstverein), dela Frankfurt a. M., din 1927. La adunarea generală din anul 1934, ținută la Bonn [4]), problema a fost pusă din nou la ordinea zilei. Cu acest prilej s'a prezentat un referat al D-lui Dr. Wappes, intitulat „Constatări noui asupra culturii lui Pinus strobus", în care se arată, într'un mod foarte instructiv și convingător, greșelile din trecut făcute în cultura acestei specii. Una din greșeli este plantarea în arborete pure. Tot greșală poate fi apoi socotită slaba combatere a ciupercei Cronartium ribicola.

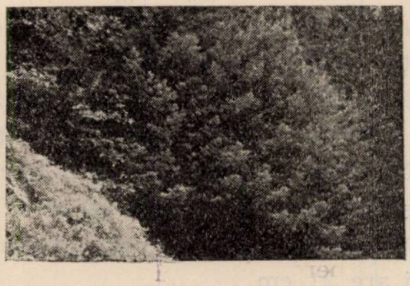

Plantația de Pinus strobus din Valea Neagră (Broșteni), pe Domeniul Coroanei „Borca".

In referat se mai dau apoi, multe exemple de reușita culturii acestei specii în diferite puncte ale Germaniei, din care se pot scoate prețioase puncte de sprijin pentru cultura de viitor. De pildă, Prusia orientală și Nord-Estul Germaniei sunt regiuni care nu-i priesc. Dacă s'ar nota cu cifrele 1—4, rezistența acestei specii, în ordine descrescândă, la atacul ciupercii amintită (notând cu 1, starea cea mai bună și cu 4 pe cea mai rea) atunci situația pentru cele trei regiuni ale Bava-

3) Dr. C. C. Georgescu și J. Neuwirth: Cultura rășinoaselor în grădina botanică dela Cotroceni. Rev. Păd. 2/935.

Ing. Dr. Emil G. Negulescu: Considerațiuni asupra culturii exoticelor în bazinul Gurghiului. Rev. Păd. 11/936.

Ing. M. Rădulescu: Din cultura exoticelor în România. Rev. Păd. 2/1937.

4) Jahresbericht des deutschen Forstvereins, 1934.

riei s'ar prezenta astfel: Oberpfalz (1), Pfälzer (Wald (2,4) și Spessart (2). In Saxonia atacul este potrivit, în schimb în Württemberg este puternic. In Baden starea arboretelor este ceva mai bună, față de Württemberg. In Hessen atacul este slab (1,65), în timp ce în Braunschweig, Thüringen și alte ținuturi ceva mai puternic. Se poate deci afirma că soarta culturii lui Pinus strobus este hotărîtă în bună parte de această ciupercă. Pentru remediere trebue să se caute a se selecționa sămânța, tinzându-se să se găsească o rasă rezistentă.

Superioritatea acestei specii față de pin și molid, constă în special în repedea ei creștere în volum: cel puțin cu 10—20 la sută. După profesorul Jentsch, în anumite cazuri diferența de creștere se urcă la 100%. Când este vorba de fag, volumul pinului strobus este de trei și de patru ori mai mare. Prețul lemnului lui este cu 40—50% mai ridicat decât al celorlalte rășinoase.

Repedea lui creștere ne dă putința să-l exploatăm la revoluții scurte de 50—60 ani, fapt ce are desigur o mare importanță, mai ales pentru proprietarii particulari.

Pentru a evita atacul ciupercii amintită, se recomandă să nu se cultive Pinus strobus în arborete pure, ci în amestec cu alte specii. Apoi trebue, se înțelege, să se aibă în vedere proveniența seminței, pentrucă este sigur că sunt mai multe rase, unele mai puțin rezistente la atacul ciupercii, decât altele.

In afară de boala de mai sus, Pinus strobus mai este amenințat și de Agaricus melleus, mai ales când este plantat pe terenuri unde se găsesc fagi bătrâni. Pericolul acesta nu poate fi însă socotit prea mare.

Am insistat asupra celor de mai sus pentru a arăta că cultura lui Pinus strobus nu este așa de nesigură cum s'a crezut până acum, iar combaterea boalei nu este nici mai grea și nici mai costisitoare decât a nonei sau a gândacilor de scoarță.

In ce privește învățămintele pe care trebue să le tragem pentru țara noastră, se cere mai întâiu să cercetăm cu deamănuntul arboretele existente de Pinus strobus. In cazul când re-

zultatele n'ar fi mulţumitoare, atunci să căutăm să facem încercări în diferite staţiuni, care să ne poată arăta în câteva decenii, dacă îl putem extinde sau nu la noi şi în caz afirmativ, unde anume.

Une plantation de Pinus strobus.

Ein Weymouthskiefernpflanzung.

Im Neagratal bei Broşteni, befindet sich auf dem Gebiet der Krondomäne Borca eine Pflanzung von 70 Stück Weymouthskiefern. Nach kurzer Beschreibung dieser Versuchspflanzung, die im Jahre 1915 mit Samen, aus Wiener Neustadt bezogen, begründet wurde, gibt Verfasser einen Überblick über die Weymouthskiefernfrage in allgemein an Hand des Jarhbuches des deutschen Forstvereins aus dem Jahre 1934. Zum Schlusse fordert er eine genaue Überprüfung der Weymouthskiefernbestände Rumäniens — es sind nur sehr wenige und von geringen Ausmassen — damit eine Entscheidung herbei geführt wird ob diese hochwertige Holzart in Rumänien anbauwürdig ist oder nicht.

REGENERAREA SALCÂMULUI PRIN INSĂMÂNȚARE NATURALĂ

de ILIE C. DEMETRESCU

Se pare că salcâmul a găsit, la noi, o a doua patrie, o patrie de adopțiune. Nu exprimăm certitudine, în acest sens, deoarece nu avem încredințarea trebuitoare că, atunci când ar fi lipsit de sprijinul omului, va putea să vegeteze înainte și mai ales să se mențină în chip definitiv în lupta cu celelalte esențe forestiere autohtone și, în general, cu restul florei noastre.

In legătură cu această problemă, ne interesează, în primul rând, chestiunea, întrucât salcâmul se poate regenera pe cale naturală.

Inmulțirea sa pe cale de drajonare este îndeobște cunoscută. Nu acelaș lucru se poate spune despre o regenerare prin însămânțare naturală. Personal, nu cunoșteam nimic, în această privință, din literatura noastră. Pentru acest motiv, semnalăm cetitorilor Revistei un astfel de caz, observat de noi în Iulie 1938 într'o pădure a Ocolului silvic de Stat Fântânele (Bacău).

Locul respectiv se află în pădurea Lespezi, către marginea sa inferioară, vis-à-vis de reședința Ocolului Fântânele, pe drumul principal al pădurii, la cca 200 m. dela intrarea sa în pădure.

Caracteristicile (micro-staționale ale acelui lor ar fi: 1) margine de drum în debleu, neumblată din cauza nivelului său mai scăzut; 2) sol de pădure, argilo-nisipos, acoperit cu oarecari resturi organice (frunze, crengi și ramuri, resturi de tăiere), fresc; 3) altitudinea cca 250 m.; 4) umiditatea relativă a aerului ridicată; 5) accesul luminii și al căldurii redus, din

cauza arboretului de fag înconjurător, în stare de prăjiniș către codrișor.

Pe o suprafață de cca 2,50 m², în două vetre principale (una pe teren plan și alta pe taluzul drumului), sub crengi de salcâm, se află o puieziune de salcâm foarte deasă, ca peria, având o înălțime medie de cca 10 cm., la sfârșitul lui Iulie.

Provin dintr'o însămânțare naturală. Un salcâm plantat pe marginea drumului, a fost tăiat în iarna 1937/38. Crengile

Locul descris în text.

mai subțiri, încărcate de teci cu semințe, au fost părăsite pe marginea drumului, într'o oarecare excavațiune mai umedă. Sămânța scuturată subt ele, în bune condițiuni de sol, a germinat și a produs puieți în cele patru luni ale sezonului de vegetație respectiv.

De remarcat, că în diferite părți ale pădurilor Ocolului s'au făcut mici plantațiuni de salcâm, pe margine de drumuri

și mici ochiuri tot în margine de pădure. Exemplarele întâlnite — de vârste mijlocii — vegetează foarte bine, mai ales în stare de diseminație, și drajonează luxuriant, invadând pe mari întinderi parchetele de fag exploatate prin trei tăieri succesive.

Natürliche Verjüngung der Robinie durch Besamung.

La régéneration naturelle du robinier.

On signale un endroit dans le département Bacău en Moldavie, à 250 m d'altitude, où on a pu constaté une régéneration naturelle du robinier.

UCENICII

de Ing. I. LUNGU

In ultimul deceniu s'a făcut un mare pas înainte pentru intensificarea gospodăriei din pădurile Statului, prin introducerea, pe o scară întinsă, a exploatărilor în regie şi drept urmare a acestora, prin dotarea pădurilor cu investiţiile corespunzătoare unei raţionale exploatări.

Dacă metodele de aplicare sunt susceptibile de îmbunătăţiri, principiile aplicate stau astăzi mai bine în picioare decât chiar atunci când au fost formulate.

Activităţii din deceniul viitor, credem că, trebue să-i fixăm, printre obiectivele principale, perfecţionarea metodelor aplicate, în sensul unei cizelări.

Aici se încadrează „problema ucenicilor" de cari vrem să ne ocupăm în articolul de faţă şi care în aparenţă este îndepărtată de preocupările noastre silvice.

Luând în parte fiecare unitate de exploatare a C. A. P. S.-ului, necesitatea formării de lucrători specialişti, prin ucenici crescuţi de noi, nu apare aşa de importantă, din cauză că procentul lucrătorilor calificaţi ca specialişti, în ansamblul braţelor se învederează numai dacă o urmărim la toate unităţile şi constatăm aceleaşi lipsuri.

Chiar făcând abstracţie de preocupările ideologice ale vremurilor actuale, privind munca în general, în ce priveşte lucrătorii specialişti din exploatările C.A.P.S.-ului, vom constata :

— lipsa unui personal specialist bine pregătit;

— lipsa, aproape totală, de personal specialist de origine etnică românească.

In vederea complectării acestor lipsuri, administraţia centrală C.A.P.S. a pus în discuţie această chestiune în conferinţa

cu D-nii directori regionali, ţinută în ziua de 1 Noembrie 1938. Problema a stârnit un interes deosebit şi ca urmare punerea în aplicare a celor discutate nu mai poate întârzia.

Este necesar însă ca şi organele locale ale C.A.P.S.-ului să depună tot interesul, pentru a se putea ajunge la rezultatele scontate.

In rezolvarea acestei probleme voiu căuta să stabilesc câteva puncte de reper:

Dela început trebue să ne fixăm asupra tipului de muncitor specialist pe care vrem să-l formăm.

Fără îndoială că muncitorul specialist, aşa cum ne este necesar, trebue să fie în primul rând priceput în specialitatea sa. Apoi trebue să fie conştiincios şi cinstit. De asemenea va fi bine apreciat dacă va avea cunoştinţe de carte, care să-i permită cu uşurinţă să facă socoteli şi alte acte scrise în legătură cu specialitatea sa. Nu trebue să-i lipsească nici dorinţa de progres şi gustul de cultivare.

Din punct de vedere social este bine să aibă infiltrate preocupări în legătură cu românizarea, în opoziţie cu teoriile cu caracter internaţional, cari de obiceiu se agită în mediul muncitoresc.

Ca fel de traiu este necesar să aibă un standard de viaţă şi de higienă ridicat.

A doua chestiune care se pune este aceea privitor la numărul muncitorilor specialişti ce trebue formaţi.

Fără îndoială că dacă în întreprinderile Statului muncitorii specialişti de origine etnică românească sunt aproape inexistenţi, cu atât mai mult această lipsă se poate constata în întreprinderile particulare.

Deci este indicat ca să căutăm a forma muncitori specialişti chiar peste nevoile noastre. Statul trebue să facă acest sacrificiu în vederea românizării efective a industriei lemnului.

Recrutarea ucenicilor. Formarea personalului specialist se poate face pe două căi şi anume: angajem dela început ucenici pe care-i trecem prin toată filiera până învaţă specialitatea de care are nevoe, sau angajem absolvenţi de şcoli de meserii pe care îi perfecţionăm în specialităţile respective. In favoarea unuia, sau celuilalt sistem sunt argumente pro şi contra. Pentru majoditatea specialităţilor din industria şi exploa-

tările forestiere cred că este mai indicat să angajem ucenici cari încep să învețe meseria în exploatările noastre. Selecțiunea în acest caz o putem face mai bine cunoscându-i mai îndeaproape.

Neapărat este necesar ca acești ucenici să aibă terminat cursul primar în bune condițiuni.

Pentru a ușura recrutarea ar trebui să se facă publicații în ziarele locale, citite de preoți și învățători. De asemenea s'ar putea face publicații în comunele românești sărace, cari pot fi chiar mai îndepărtate de locul unde se angajează ucenicii.

In cazul când se angajează absolvenți de școli de meserii, trebue ca cererea să fie îndreptată către acestea, cu rugămintea stăruitoare de a se recomanda absolvenți capabili.

Formarea ucenicilor.

Fără îndoială că formarea ucenicilor nu este o problemă așa de ușoară. Pentru aceasta șeful fabricei sau al căii ferate respective, trebue să o considere ca fiind una din preocupările sale cele mai apropiate.

Este bine ca în atelier o persoană — de preferință șeful mecanic — să fie încărcat cu toată răspunderea formării ucenicilor. Pentru învățarea unei anumite meserii, trebue să facă o diviziune gradată a categoriilor de lucrări prin care să treacă treptat fiecare ucenic. Acelora cari au simț măsurat pentru a conduce, trebue să li se dea o atenție deosebită. Este bine de asemenea ca să se obicinuiască a aprecia cantitatea de lucru pe care o merită o anumită lucrare și eventual și rentabilitatea ei.

Un curs seral de aritmetică elementară, geometrie și desemn ar fi din cel mai folositor. In ce privește persoana care să se ocupe de această chestiune, cel mai potrivit ar fi un învățător tânăr din localitate, care s'ar bucura pentru un plus de venit pe care l-ar putea realiza. Inginerul șef al unității respective nu poate fi încărcat cu această sarcină, din lipsă de timp. Formarea gustului cetitului prin facerea de adunări la sărbători cu cărți de popularizare, ar fi de asemenea utilă.

Conștiinciozității și cinstei trebue să i se dea o deosebită atenție, deprinderile în această privință fiindu-le hotărîtoare pentru toată viața. Vinovații trebue să fie sancționați cu seve-

ritate. Este apoi necesar să li se infiltreze credința că munca nu este o rușine.

O organizare internă a ucenicilor de asemenea ar fi folositoare.

Drept îndatorire principală a celui care supraveghează formarea ucenicilor, trebue să fie impus controlul lor sanitar, higienic, curățenia locuinței, bae etc.

Un ucenic al C.A.P.S.-ului trebue să se prezinte bine îmbrăcat și hrănit și cu purtare cuviincioasă.

Retribuțiunile ucenicilor.

Pentru locuința ucenicilor este bine să li se destine câteva camere unde să aibă paturi pentru dormit și dulapuri pentru îmbrăcăminte. Intr'o cameră separată să aibă un spălător. Câteva mese de asemenea le sunt necesare pentru scris. Dacă hrana li se dă în bani este bine să aibă și o bucătărie unde să-și poată pregăti alimente. In acest din urmă caz plata trebue în așa fel stabilită încât să se poată hrăni suficient.

Imbrăcămintea este bine să le fie asigurată în natură.

La sărbători — odată pe an — este bine să fie ajutați pentru a putea merge acasă, cei din localități îndepărtate.

Pentru ore suplimentare ar fi bine să li se fixeze o remunerație cât de modestă pe care să fie învățați a o depune la C.E.C.

Greutăți la formarea ucenicilor.

Fără îndoială că formarea ucenicilor se va lovi și de greutăți. Printre acestea enumerăm:

— recrutarea de elemente necorespunzàtoare datorită intervenționismului;

— răspândirea între ucenici a obiceiurilor urîte de a înstreina obiecte, cari cu greu pot fi stârpite;

— destrăbălarea ucenicilor în cazul când nu sunt serios supraveghiați;

— folosirea lor ca ordonanțe de către lucrătorii bătrâni abuzivi, în schimbul unor concesiuni ce le fac eventual în detrimentul formării ucenicilor.

Desigur că aceste greutăți, precum și altele care s'ar mai ivi, nu pot să împiedice scopul urmărit, de a ne forma muncitori specialiști pricepuți și de origine etnica românească.

Urmărind activitatea depusă de Românii din Ardeal dinainte de unire, în frunte cu preoții și învățătorii lor, vom constata că în această preocupare de a forma muncitori români nu suntem începători, ci continuatorii unei activități care alte ori a avut o strălucire de care eram mândri. Activitatea reuniunilor de meseriași din Ardeal stă ca dovadă.

Rezultatele urmărite nu se vor putea însă constata în timpul scurt. Actualul șef de fabrică sau de C.F.F. trebue să se gândească la timpul când va trece în viitor prin acele locuri ca organ de control și va putea spune:

„Și pe acești lucrători români specialiști eu i-am format".

Les apprentis.

Lehrlinge.

L'auteur montre que l'Administration des forêts de l'Etat a le devoir de prendre dans ses industries, des apprentis d'origine ethnique roumaine, pour former des ouvriers qualifiés.

TORENT ŞI TEREN DEGRADAT

de Ing. I. FILIPOVICI

Sunt noţiuni de care în ultimul timp ne izbim din ce în ce mai mult. In literatură li s'a creiat un timbru nearmonios, iar în practică formează probleme a căror deslegare nu e nici simplă, nici de şablon. Ambele sunt marcate de lipsa acelei proporţii, capabile să menţină echilibrul forţelor naturale care intră în joc la crearea şi desvoltarea atât a torentului cât şi a terenului degradat. Cu toate acestea „torentul" şi „terenul degradat", cred că nu se pot cuprinde într'o singură definiţie.

Torenţială este o apă curgătoare, care poate să străbată un teren nedegradat, pe care ce e drept, îl degradează, dar de multe ori numai parţial, pe alocurea. Teren degradat poate să fie o suprafaţă întinsă, lipsită complect de ape curgătoare, pe care de obicei nu creşte prea multă vegetaţie, sau cresc anumite burueni caracteristice.

Să revenim deci. Torentul este format neapărat de o apă curgătoare, având panta atât de mare, încât forţa cinetică a apei devine ameninţătoare în drumul său, pe care-l străbate. E drept că, tendinţa generală a apei curgătoare, chiar dacă nu e torenţială, este să mişte obiectele statice şi să niveleze. Atunci însă când această tendinţă nu se manifestă lent, ca ceva fatal şi inevitabil, ci în mişcarea sa apa se încarcă cu materii şi din cauza vitezii mari (massa ori patratul vitezii) devine o forţă vie căreia nu i se pot împotrivi chiar obiectele mai mari din cale, atunci vorbim de o mişcare torenţială.

Nu mă voi ocupa de descrierea vreunui torent ca atare, nici de mişcarea apei din punct de vedere al cinematicei, dar voi încerca să schiţez, prin cuvinte, impresia pe care o lasă adevărata mişcare torenţială:

29.VII.938. Timp cald. Zăpuşala a ajuns aproape de ne-

suferit. Eram cu lucrătorii pe una din ravene, din perimetrul Comarnic, neobservând norii grei cari se îngrămădeau deasupra noastră. Deodată, un vânt puternic și câteva picături mari de ploaie cu grindină, ne vestește prăpădul ce urma să vie. Am apucat să ne adunăm lucrurile, dar am fost surprinși; n'au trecut nici două minute, stropii s'au îndesit, iar pe ravenă a început să se simtă un curent dela deal la vale. Curentul devenea tot mai puternic, atât de puternic încât pietrele mai mici de pe vale începuseră să se miște iar găleţile cu cari ne ajutam la făcutul mortarului, rămase pe talvegul văii seci, au început să se rostogolească cu zgomot. In acest moment, un nor de praf, cu glii și pietre, ce se rostogolea în vale, urmat de prima undă a apei, au izbit în lucrările abia terminate. Ploaia lua proporţii, iar apa de pe ravenă se umfla din ce în ce. Lucrările isprăvite au fost umplute dintr'odată de materiale, iar cele deabia începute, prefăcute una cu pământul. Vuetul sinistru și mișcarea apei, inspirau teamă; cei rămași deoparte și de alta a ravenei ne simțeam despărțiți pentru moment. Ploaia a durat 20 minute cu intensitate crescândă, ca după aceia să înceteze brusc. Apa după ravenă vuia și mai tare; dar n'au trecut nici 10 minute dela încetarea ploii și unda a început să slăbească, ca după alte 25 minute să rămâie numai o șuviță blândă de apă.

Aceasta se chiamă mișcare torențială, pe care am „simțit-o" toţi cei de față. Poate că n'ar fi de prisos să adaog impresia unui lucrător :

„Dm'le dacă nu erau digurile astea, mare prăpăd se întâmpla".

Dar terenul degradat? Cum se poate simți și descrie un teren degradat. Nu știu dacă greșesc spunând că terenul degradat n'are pentru profani impresia atât de gravă ca un torent în plină acțiune. Să încercăm definirea terenului degradat :

Este oricare suprafață de pământ, pe care factorii edafici și biotici sunt în dezechilibru cu cei climatici. Dar nu numai dezechilibrul acesta formează singura caracteristică a terenurilor degradate; mai sunt și alte atribute. Terenurile degradate sunt lipsite de orice rentă, iar prin nevoia de a se ameliora sunt pasive și de cele mai multe ori, adevărate generatoare de catastrofe. Un teren degradat poate să fie brăzdat de ravene torențiale sau chiar de torenți care, în bună parte, sunt cauzele

degradării, însă cauze secundare. Cauza principală stă întotdeauna în desființarea sau desvoltarea la maximum a unei componente care a conlucrat la menținerea echilibrului de care vorbeam mai sus. Care este componenta aceasta?

— Este greu, dacă nu chiar imposibil, de generalizat, în joc fiind 3 factori foarte complexi: solul, clima și flora (fauna) regiunei în chestiune. Iată un exemplu, deși poate cam excentric: Insula Sf. Elena unde și-a petrecut Napoleon exilul, este un imens pustiu — un teren degradat; care n'a fost dela început așa. Cauza este capra domestică. Inainte nu existau acolo capre, iar insula era acoperită de păduri virgine. Cineva a colonizat aceste animale, cari au găsit condițiuni atât de optime de viață, încât s'au înmulțit foarte mult, s'au însălbăticit și — de necrezut — din cauza lor pădurile nu s'au mai putut regenera deloc; insula fiind prefăcută în pustiu.

In ceeace privește proveniența terenurilor noastre degradate, pe lângă alte cauze cu caracter local (catastrofe naturale), este stabilit, că devastarea pădurilor sau a oricărei alte vegetații — să-i zicem de echilibru — a fost prima cauză.

Atât torenții cât și terenurile degradate fiind perturbațiuni ce se resimt puternic în economia țării (suprafețe ce nu produc nimic, izlazuri stricate, căi de comunicație avariate și chiar întrerupte, așezări omenești amenințate și de multe ori devastate, etc., etc.) se impune desființarea acestora, prin seria de lucrări cunoscute sub numele de ameliorare.

In speță, ameliorarea ar fi reintegrarea în normal a componentei — X — care menține starea de neechilibru a factorilor naturali pe o anumită porțiune de teren. Greul este în găsirea acestei componente.

Nu voi intra de data aceasta, în ceeace ar putea constitui amănunt pentru un articol de generalități, dar este bine de știut că unica metodă în ameliorări este asigurarea liniștei atât în torenți, cât și la terenurile degradate.

Mijloacele pentru asigurarea liniștei se pot împărți în două :

1. Preventive, cari asigură instalarea vegetației.

2. Definitive, cari rezultă din dezvoltarea vegetației în general și a pădurii în special.

Asupra acestor chestiuni sperăm să mai revenim în coloanele acestei reviste.

Wildbach und verödete Böden.

Torrent et terrain dégradé.

Ces deux notions sont le point de départ d'une série de dispositions dans la législation roumaine.

L'auteur cherche à établir un critérium de distinction entre elles et d'en tirer des conclusions d'ordre pratique.

REFERATE

ACTUALITĂȚI DE ZOOLOGIE FORESTIERĂ ȘI PROTECȚIA PĂDURILOR

de Ing. GR. ELIESCU

In rubrica de față, vom arăta din timp în timp progresele pe care le vor face Zoologia forestieră și Protecția pădurilor, ca științe și tehnice, progrese oglindite în lucrările de specialitate ce vor apare și pe care le vom analiza.

Pentru început credem însă că este nevoie de o înfățișare generală a preocupărilor acestor științe în trecut și prezent. Pentrucă domeniul lor este vast, vom începe cu o privire numai asupra Entomologiei aplicate.

Problemele entomologiei aplicate.

Entomologia aplicată constitue un domeniu de activitate în continuu progres. Aproape nu e țară din lume astăzi care să nu aibă măcar în mic o organizație de stat cu scopul de a regula și controla această activitate cu urmări atât de importante pentru economia generală a țării. Ca să ne putem da seama de marele avânt pe care entomologia aplicată l-a luat, trebue arătat că în Imperiul Marei Britanii erau în 1930 circa 350 entomologi, iar în Statele-Unite ale Americei, unde înainte de 1857 nu era nici o organizație de această natură, sunt astăzi peste o mie de entomologi care activează în Biroul de Entomologie și anexele lui. Avântul acesta se oglindește și în cantitatea publicațiilor de specialitate care numai în entomologia aplicată, în afară de publicațiile de entomologie pură, se ridică la o medie de 2500 lucrări anual.

Entomologia aplicată la protecția plantelor are astăzi un domeniu bine stabilit al ei: studiul insectelor vătămătoare plan-

telor. Dar ca să ajungă să-şi precizeze care sunt problemele ei şi mai ales să găsească căile în ce mod să rezolve aceste probleme, entomologia aplicată a trebuit să aştepte până în timpul din urmă, când treptat, şi-a căpătat precizarea problemelor ei şi a metodelor de cercetare. De aceea nu e lipsit de interes o privire a evoluţiei acestei ştiinţe.

Cunoştinţe de animale vătămătoare a avut omul, de foarte multă vreme. Desigur odată chiar cu evoluţia lui. E foarte probabil că printre primele lui cunoştinţe, cele de zoologie aplicată au fost printre cele dintâi, fiindu-i foarte necesare fie la căutarea hranei, fie la apărare sau deparazitare.

Dar el trebue să fi avut foarte curând şi cunoştinţe de zoologie aplicată la protecţia plantelor. Dovadă sunt cuvintele relative la insectele culturilor, grânelor din depozite, lemnelor, cuvinte ce se găsesc în documente vechi de 6000 de ani.

Treptat cunoştinţele s'au înmulţit şi în momentul când ele au fost cristalizate în cărţile cari rezumau cunoştiinţele lumii vechi, noţiunile de zoologie aplicată au fost acele care au format baza zoologiei de pe timpuri. Este adevărat că mai târziu au apărut şi cunoştinţe cari s'ar fi putut grupa în jurul unui vag ţel de ştiinţă biologică, dar baza zoologiilor erau tot cunoştiinţele de zoologie aplicată care au fost repetate apoi mai mult sau mai puţin adăugite de diferiţi autori ai timpurilor trecute.

Odată cu renaşterea, cu nouile vederi filozofice, cu posibilitatea tiparului şi ilustrării cărţilor, Ştiinţele naturale iau, treptat, desvoltare, aşa că în secolul XV şi mai ales XVI încep să se observe o înmulţire a lucrărilor

Totuş se menţine grija de a arăta în lucrări, vătămările pe care cutare sau cutare animal le aduce plantelor.

De menţionat e că încă de pe la 1300, începe o literatură caracteristică aplicată, cu scop de răspândire a cunoştinţelor de combatere, literatură care ia mai mare avânt pe măsură ce zoologia generală se desvoltă, şi în felul acesta se face o separaţie între aceste două ramuri. Desvoltarea zoologiei generale şi despărţirea ei se face mai ales în sec. XVII şi XVIII, deoarece acum îşi capătă, graţie influenţei sistemelor filozofice caracteristice acestei vremi, metoda de cercetare. Publicaţiile

devin foarte numeroase în ambele domenii. Secolele XVII şi XVIII sunt caracterizate prin culegerea de material. Dela separarea acestor domenii, domeniul aplicat va rămâne totdeauna influenţat de progresele făcute în domeniul general care ia mare avânt.

Totuş de o ştiinţă zoologică aplicată, ca ştiinţă adevărată, cu ţel bine orientat nu se poate vorbi decât numai din secolul XIX. La începutul acestui secol se găsesc primele tratate de entomologie şi zoologie aplicată, în special forestieră. Una din cauzele care a dat impuls ştiinţei aplicate e organizaţia economică. Entomologia aplicată devine o necesitate simţită acolo unde este nevoe de o producţie mai multă şi mai bună. Inmulţirea populaţiilor şi naşterea marilor culturi sunt adevăratele cauze ale desvoltării ei. Fenomenul a fost mai evident în Statele Unite unde la 1857 Statul New-York în unire cu Societatea de Agricultură a acestui stat au angajat primul entomolog — Fitch — să studieze insectele vătămătoare culturilor. Acesta e şi începutul oficial al Entomologiei aplicate.

Să vedem cu ce aport venea Entomologia aplicată în secolul XIX. Caracteristica lucrărilor de zoologie era descrierea. Toţi zoologii vechi au fost zoografi. Ei descriau din văzute sau auzite animalul şi obiceiurile lui. Zoologia aplicată venea deci cu un bagaj de cunoştinţe, însă practiceşte acestea erau utilizabile pentru începuturi numai, pentrucă aduceau pe lângă câteva observaţiuni bune şi foarte multe superficiale sau eronate.

Ca metodă de lucru se venea doar cu un început de tehnică microscopică şi simpla observaţie. Preocuparea de cercetare aplicată, chiar de exista, nu era orientată şi disciplinată.

De o legătură între direcţia cercetărilor în ştiinţa pură şi direcţia cercetărilor în ştiinţa aplicată tehnică nu putea fi vorba.

In lucrările din prima jumătate a secolului XIX se remarcă imperativul, care va fi caracteristica tuturor lucrărilor de atunci încoace, de a face cercetări în vederea combaterii.

Care erau problemele din acea perioadă de început? Bine înţeles tot aceleaşi din trecut: adică cunoaşterea animalului, deci morfologia, şi cunoaşterea obiceiurilor animalului, deci bionomia. Deaceia caracteristica înfăţişării primei entomo-

logii aplicate a fost sistematica, și odată cu ea bineînțeles, morfologia externă. Această înfățișare se păstrează și astăzi în tratatele elementare, și aceasta, pe bună dreptate, fiindcă cel ce trebue să învețe entomologia aplicată trebue să învețe întâi organismul vătămător.

Intre timp sistematica a luat așa de mare desvoltare încât nu mai poate fi vorba de ea în domeniul aplicat. De asemeni și morfologia externă. Suntem într'o perioadă în care numai din când în când mai putem descoperi insecte necunoscute ca vătămătoare, așa că în lucrările entomologiei aplicate partea morfologică este din ce în ce mai mică.

Totuș. Este mofologia externă o știință cunoscută, sfârșită? Nu, și iată dece! In știință ca și în orice activitate a lui, omul face ce e mai ușor, ce e mai simplu, mai comod. Iată dece au fost studiate în această perioadă de 100 ani, insectele cari au venit mai ușor în legătură cu omul. Dar sunt grupe de insecte a căror viață, importantă pentru cultura plantelor, este mai greu de observat și prin felul lor de viață mai greu de cunoscut. Sunt astfel multe microlepidoptere, paraziți din hymenoptere și diptere. Sunt în felul acesta mai ales larvele anumitor grupe de insecte. Aceste forme greu de studiat vor constitui și în viitor încă destul material de cercetat morfologic.

Reținem deci că această morfologie externă care a fost preocuparea primei entomologii nu mai este astăzi o preocupare de bază, ci un material de studiat, atunci când alte probleme îl face necesar. Pe măsură ce înaintau cunoștințele morfologice, urmau imediat preocupările bionomice. Aceasta a și fost de fapt fața entomologiei aplicate în ultimul timp. Ce se urmărea ? In special se căuta să se afle cum atacă insecta, cum sunt depuse ouăle, unde, câte ouă, de câte ori pe an, cât trăește insecta, unde iernează? etc. După cum se vede toate întrebări în vederea combaterii, pe care nu o poți face dacă nu știi ce face insecta.

Dar și aci ca și în privința Morfologiei externe, și mai mult decât acolo, omul a luat ce e mai ușor. Așa că azi, când ne întrebăm, este terminată această Bionomie?, răspundem, nu ! Și multă vreme încă nu va fi, căci aci mai mult ca în privința Morfologiei externe rămân mai multe lucruri ascunse,

O insectă chiar de e moartă poate fi studiată morfologic, dar obiceiurile ei nu se văd decât dacă e vie.

Să vedem acum cu ce tehnică de cercetare venise Zoologia aplicată în secolul XIX. Pentru morfologia externă aportul a fost observaţia simplă şi o instrumentaţie rudimentară: lupa şi microscopul din acea vreme.

Pentru bionomie numai o observaţie la faţa locului şi cel mult laboratorul.

Caracteristica primei perioade a entomologiei este utilizarea unei tehnici din ce în ce mai potrivită la creşterea insectelor în laborator. Aceasta este perioada când toată această artă de extremă importanţă, a fost creată. E drept, această tehnică nu e o creaţie numai a entomologiei aplicate, dar în bună parte îi aparţine. Această tehnică se raportă în scurt la strângerea materialului, la transportarea, la creşterea şi conservarea lui.

Astăzi această tehnică răspunde în bună parte la necesităţile curente. Dar nu e suficientă. Că nu e, se vede din cele arătate mai sus: faptul că încă mai sunt necunoscute bionomiile multor insecte. Cercetarea bionomică necesită ca observatorul să fie cât mai aproape de obiect pentru ca observaţia să fie făcută la intervale de timp necesare. Deci ori organismul de cercetat se aduce observatorului, ori observatorul se mută în mediul unde trăeşte organismul. Este aci marea dilemă în care se găseşte oricare cercetător, fiindcă amândouă aceste soluţii au desavantaje. In primul caz organismul nu mai e în mediul lui, de unde pot rezulta neplăceri, fie că organismul moare, fie că felul lui de viaţă se schimbă; în al doilea caz observatorul trebue să aibă un minimum de confort asigurat în mediul în care face observaţiunile.

Tehnica actuală este în majoritatea cazurilor o tehnică de laborator. Greutăţile de creştere sunt uneori, pentru unele specii extraordinar de mari; creşterile sunt uneori chiar imposibile.

Iată dece astăzi se tinde în toate ţările, în Statele Unite începuse încă de acum 20 ani, să se creeze staţiuni anexe ale laboratoriilor centrale.

Iată ce spunea Prof. Escherich despre asemenea laboratoare din Statele Unite :

„Crearea de asemenea laboratoare de câmp s'a arătat ca

extraordinar de folositoare şi fără îndoilă că entomologia aplicată în America trebue să mulţumească acestor instituţii pentru marele salt pe care l-a făcut în ultimele decenii".

Aşa se explică aparitiunea din ce în ce mai numeroasă a publicaţiunilor cu cercetări făcute în câmpuri de experienţă pentru insecte ce nu puteau fi studiate în laborator.

In toată această perioadă de aproape 100 ani de continuă muncă şi progres, au fost studiate toate insectele principale atât morfologic cât şi bionomic şi s'au strâns cunoştinţe pe care practicianul le putea utiliza cu folos la combatere.

Dar pe măsură ce observaţiile se înmulţeau, se înmulţeau şi întrebările, căutându-se şi explicaţiunile relative la diferite nepotriviri cari se observau în viaţa insectelor aşa cum încă se observă şi azi. Deaceea în ultima parte a acestei perioade s'au început şi studii de morfologie internă şi mai ales de fiziologie în legătură cu hrana şi înmulţirea. Deasemenea se observă în toată această perioadă, o constantă preocupare de semnalizare şi descriere a calamităţilor. Este începutul Epidemiologiei. In legătură cu aceasta, trebue spus că Entomologia forestieră a jucat un rol de frunte.

De asemeni în legătură cu calamităţile, se mai urmărea cu mare atenţie datele fenologice, constituind aproape o ştiinţă: fenologia, date fenologice cari şi astăzi sunt încă în mare parte singurele date de legătură între apariţia unei insecte şi vreme.

Actualités en matière de zoologie forestière et de protection des forêts.

Zeitfragen der forstlichen Zoologie und des Forstschutzes.

L'auteur s'attache tout d'abord aux problèmes d'entomologie et montre leur évolution du commencement jusqu'à nos jours.

Il remarque que se sont les problèmes de systématique qui ont constitué premièrement les préoccupations des entomologues. Ils se sont dirigé ensuite vers ceux de morphologie et bionomie. Maintenant on travaille surtout dans le domaine de l'épidémiologie.

PROBLEMELE ZILEI

TRAVERSELE DE CALE FERATĂ

ORGANIZAREA PRODUCȚIEI TRAVERSELOR DE CALE FERATĂ

de Prof. Dr. *D. A. Sburlan*
ing. insp. silvic

Se știe, că pentru întreținerea rețelei existente de căi ferate, pentru dublarea unor linii și pentru construirea din nou a unor legături necesare, ad-ția căilor noastre ferate, exploatate de Stat, are nevoie în acest an de circa 3 milioane traverse (2,5 mil. traverse pentru liniile principale și 0,5 mil. pentru cele secundare). Până acum câțiva ani, această ad-ție utiliza 2 mil. traverse anual, de preferință de stejar, acestea putând fi întrebuințate fără a fi impregnate.

Greutățile de aprovizionare, evidențiate la ultimele licitații, au determinat pe conducătorii acestei instituții să prezinte problema producerii traverselor ca o chestiune de ordin național și să ceară organelor diriguitoare ale țării, găsirea unei soluții, care să nu stânjenească desvoltarea în viitor a acestui primordial mijloc de circulație. Mai multe conferințe, care au avut loc în acest scop între șefii instituțiilor interesate, nu au putut găsi rezolvarea definitivă a acestei importante probleme, însă au reușit să identifice, în bună parte, elementele pe care trebue să se sprijine, în viitor, soluția căutată.

Spre a face mai ușoară înțelegerea acestei probleme, e necesar să arătăm pe scurt, câteva aspecte ale ei. Vom începe deci cu indicarea condițiilor tehnice, pe care trebue să le îndeplinească un lemn, spre a fi propriu de a da traverse de cale ferată.

Specia lemnoasă respectivă trebue să ofere o rezistență însemnată la compresiune perpendicular pe fibre; să dea destulă siguranță contra smulgerii pieselor ce servesc la fixarea

șinelor (crampoane, tirfoane); să nu crape și să nu se desfibreze sub acțiunea intemperiilor și a eforturilor la care sunt supuse; să aibă în mod natural o durabilitate mare sau să se poată impregna ușor.

In fine, lemnul pentru traverse trebue să se găsească în mari cantități în pădurile țării, arborii respectivi să atingă dimensiuni corespunzătoare și să nu fie prea scump.

Spre a ne da seama, cum poate fi rezolvată pentru viitor problema producerii traverselor, în condițiile generale forestiere și economice din țara noastră, e necesar să stabilim mai întâi, care din speciile de arbori, ce cresc în pădurile noastre pot da trunchi apți a fi prelucrați în traverse și de ce cantități de astfel de lemne putem dispune anual în acest scop.

După cum se știe, speciile forestiere în chestiune sunt: stejarul (speciile: pedunculat, gorun, gârniță), fagul, ulmul, salcâmul, pinul și laricele.

In țara noastră, ad-ția c. f. r. avea în 1928 pe liniile normale 12,8 mil. (74%) traverse de stejar și numai 3,6 mil. de fag creuzotat (21%), restul de 5% fiind din alte specii. In Germania în 1924, aproape 3/4 din numărul traverselor folosite era de pin și larice, iar în celelalte țări ale Europei se folosesc, fie speciile indigene cele mai potrivite, fie cele ce se pot importa, fiecare țară căutând să-și rezolve această problemă în condiții cât mai avantajoase.

Examinând statistica pădurilor, vedem că fagul ocupă la noi 2.450.000 ha, stejarii 1.337.000 ha, ulmul 35.000 ha, salcâmul 38.000 ha, pinul 14.000 ha și laricele 3.800 ha. Aceste cifre arată că pădurile de ulm, salcâm, pin și larice nu pot constitui surse de aprovizionare cu traverse, producția de lemn din aceste specii fiind neînsemnată.

Rămân așa dar în discuție stejarul și fagul.

In ce privește stejarul, după cum s'a constatat și de către organele de resort ale C.F.R., aprovizionarea cu traverse din această specie întâmpină, în ultimii ani, foarte mari dificultăți, ne mai existând disponibilități de material brut. Acest lucru e explicabil, dacă se ține seama, că deși întinderea pădurilor de stejar e destul de mare, numai o mică parte se cultivă în codru (chiar la Stat, numai 125.000 ha, din cele 460.000 la păduri de stejar, sunt tratate în codru), că marile păduri de stejar pro-

prietate particulară au fost exploatate până la epuizare, încă de acum 40—50 ani şi în fine, că bogăţia „aparentă" de lemn de stejar, semnalată în primii ani după război s'a datorat, nu unei producţii normale, ci defrişărilor pentru islazuri.

E adevărat, că o parte din traversele de stejar ar putea fi obţinută printr'o mai atentă sortare a lemnului de foc, ce se fasonează la exploatările de stejar în codru. A mai cere însă pe viitor o sporire sau chiar şi o menţinere a consumului actual de traverse normale şi speciale de stejar, înseamnă a jugula celelalte cerinţe ale industriei lemnului (grinzi, piloţi, cherestea, furnir şi placaj etc.).

Rezultă deci, că pe viitor pădurile de stejar nu vor mai putea da cantităţi importante de traverse şi este o necesitate superioară, ca folosirea acestora să fie restrânsă, de aci înainte, numai la acele cazuri, unde înlocuirea lor nu este încă posibilă.

Rămâne aşa dar posibilă o singură soluţie: utilizarea aproape exclusivă a traversei de fag. Rezervele din această specie, de care dispunem în pădurile noastre, lasă să se întrevadă posibilitatea acoperirii complete a nevoilor de traverse ale administraţiei noastre feroviare, chiar dacă numărul necesar al acestora ar spori în viitor într'o proporţie însemnată.

In adevăr, ţara noastră posedă, după cum am arătat, aproape 2½ mil. ha păduri de fag, marea lor majoritate fiind exploatată la vârste înaintate. Astăzi, spre deosebire de cele spuse despre pădurile de stejar, avem încă întinse rezerve de păduri bătrâne de fag, în masivele aşa-zise inaccesibile, cari sunt puse an de an în valoare, prin construirea de căi ferate înguste.

Dacă materialul brut nu ne lipseşte, problema ce ne apare azi atât de grea, a aprovizionării cu traverse, nu mai este decât o chestiune de organizare a producţiei.

Această organizare trebue să ţină seama, în prima linie, de rentabilitate. E neîndoios, că mare parte din dificultăţile aprovizionării, de care se plâng organele C.F.R. rezultă dintr'o insuficientă preţuire a cheltuelilor de producţie. Analize de preţuri riguros făcute, în diferite condiţii de producţie şi la exploatări de diferite genuri (la Stat, particulari, etc.) au arătat că între producţia de lemne de foc şi de traverse, nu există la fag aproape nici o deosebire de rentabilitate, deşi obţinerea acestora

din urmă reclamă însemnate investiţii de capital. Doborîrea arborilor, scoaterea buştenilor până la locurile de prelucrare manuală, fasonarea însăşi, îngrijirea ulterioară a traverselor şi transportul dela pădure la staţiile de predare C.F.R., iată atâtea operaţiuni, cari necesită nu numai un plus de muncă şi cheltuială, ci adeseori şi o deosebită responsabilitate. Nu mai vorbim de riscurile nerecepţionării (atât de frecvente, mai ales la livrările făcute de Stat), de eventualitatea, ca traverse bune în momentul fasonării, să se strice până le vine rândul a fi creuzotate şi de multe alte neajunsuri cu care are de luptat producătorul de traverse de fag.

Modicitatea rentabilităţii este dovedită, pentru condiţiile de azi, şi de faptul, că întreprinderi forestiere particulare foarte importante, cum sunt cele ce exploatează pădurile din munţii jud. Prahova, deci în imediată apropiere de uzina de creuzotat din Ploeşti, preferă să producă lemn de foc, care se vinde cu preţ bun pe piaţa Bucureştilor, decât să fasoneze traverse.

Rezultă deci, că greutatea achiziţionării traverselor de fag de către ad-ţia căilor ferate este de fapt o problemă de rentabilitate, de preţuri, nu o dovadă a lipsei materialului brut.

Nu e mai puţin adevărat, că şi chestiunea prelucrării traverselor, a manipulării şi recepţionării lor fără întârzieri cari să le diminueze calitatea, a asigurării rezervelor de păduri pentru viitor prin deschiderea de noi masive inaccesibile sunt tot atâtea probleme de rezolvat, pentru a ajunge la o soluţie durabilă pentru viitor.

Asupra acestor chestiuni, las cuvântul altor colegi. Eu am vrut să insist asupra faptului, că alarma organelor ad-ţiei C.F.R., că n'am mai avea lemn pentru traverse este, cel puţin în ce priveşte fagul, neîntemeiată şi că în rezolvarea acestei probleme, atât de importantă pentru economia naţională, sacrificiile trebuesc făcute de toate părţile nu numai de păduri, cum a fost cazul până acum.

TRAVERSELE DE CALE FERATĂ

de Ing. *Horia Manole*

Cu vre-o 15 ani în urmă, această chestiune constituia (sau, mai bine zis, începuse să constitue) o problemă. Aprovizionarea Administrației C. F. R. întâmpina mari dificultăți, căci nu se împăca cu prețurile cerute de furnizori, iar aceștia obțineau — la rândul lor — profituri mari, prin exportul traverselor de stejar.

C. F. R.-ul risca să rămână fără traverse, fapt ce a dus la prohibirea exportului, silind deci pe producători să ofere traversele administrației C.F.R. Mai târziu, s'au fixat cote de export și de livrări interne, împăcându-se oarecum ambele interese.

Lucrurile au mers însă, cum au mers, până la terminarea exploatărilor făcute pe izlazurile electorale. De aci, reîncepe faimoasa problemă, a „traverselor c. f. r.", care va deveni, în viitorul apropiat, foarte acută.

Incăodată, se adeverește, prin urmare, că lemnul devine — din an în an — mai puțin. Căci, dacă n'ar fi așa, n'ar exista nici „problema traverselor c. f. r.".

Un prim fapt este de nediscutat: C. F. R.-ul nu poate să mai pretindă, furnizorilor, traverse de macazuri, adică dimensiuni speciale, din stejar.

Stejarul de mari dimensiuni, a devenit obiect de muzeu, în țara românească.

Totuși, C.F.R.-ul are trebuință de traverse și pentru macazuri, se va obiecta.

Desigur ! se va răspunde; însă această trebuință va fi satisfăcută de fabricatele de fier. Deci, traversele pentru macazuri, se vor confecționa din fier, ca în Belgia, ca în Olanda, nordul Franței, ca în Elveția, etc.

Celelalte traverse, pentru liniile curente, adică traversele normale, se confecționează din pin, în Germania și Olanda, mai ales. La noi, însă, nu poate fi ocolit fagul, pentru această întrebuințare, oricare ar fi greutățile și defectele fagului, la împregnare.

Nu trebue uitat, că C.F.R.-ul necesită, anual, peste două milioane traverse normale. Aceasta înseamnă, ca lemn rotund,

vre-o 240.000—280.000 m³. Utilizându-se, însă, numai 1/3 din tulpina copacului — doborît pentru traverse — rezultă că cele 2/3, care rămân, se afectează pentru lemne de foc, și atunci avem o exploatare de peste 800.000 m. c. pentru a confecționa cele două milioane traverse, reclamate de c. f. r. Se poate conta pe o asemenea tăiere anuală, de stejar? Eu susțin, categoric: nu.

Rămâne, deci, fagul, să împlinească această trebuință; iar pentru traversele speciale, se va utiliza — cum am arătat — fierul.

Dacă, însă, se vor fi făcut experiențe, cu rezultate fericite, pentru a se confecționa traversele c. f. r., normale, din salcâm, concluzia se impune, atunci, dela sine: cultura salcâmului, pe o scară întinsă, având în vedere această viitoare utilizare și conducând masivele ce se creiază, în vederea acestui scop.

Este vorba de un plan de ansamblu, cu un caracter economic de cea mai strictă actualitate. Datele problemei se cunosc; rezolvarea ei, prin urmare, depinde de forța de creație a specialiștilor noștri.

Altminteri, afirm cu hotărîre, că peste 20 de ani, C.F.R.-ul va importa traverse, din.... Canada!

O asemenea afirmație, astăzi, se pare hazardată. Cu timpul, însă, ea se va verifica și se va vedea, dacă a fost îndrăzneță, sau migălos calculată.

TRAVERSELE DE C. F. R. CA PRODUS AL ECONOMIEI NOASTRE FORESTIERE

de Ing. *I. Rătan*

Traversa de C.F.R. încă nu formează un produs al economiei noastre forestiere, deși necesitatea crescândă a acestui articol, a pus mai anul trecut, la grea încercare, atât Administrația Pădurilor noastre, cât și Administrația C.F.R.

Atunci, nu de mult, cele două administrațiuni mai sus amintite și-au verificat lipsurile, lipsuri cari nu trebuiau măsurate nici în metri cubi, nici în mii de bucăți.

Când problema a devenit presantă, adică necesitatea C. F. R.-ului a crescut subit și considerabil, ne-am alarmat și emoționat în fața cifrelor foarte mari, cari reprezentau cererea în materie de traverse.

Fie ca această surpriză cel puțin, să ne dea impulsul inițial de a trece la fapte, făcând din traversa de c. f. r., un articol de seamă al economiei noastre forestiere.

In această privință trebue urmărit în mod statornic, ca toate condițiunile de bază ale acestei probleme, să formeze un cadru sigur și constant al ei, care constă în următoarele:

1. Aprovizionarea C.F.R.-ului cu traverse să se facă numai din România;

2. Furnizarea traverselor de c. f. să se facă pe baza unui contract de minimum cinci ani;

3. Furnitura să fie livrată numai prin Administrația Pădurilor Statului, care să aibă întreaga concesiune în toată țara, în care caz, atât lucrările tehnice, cât și cele administrative dintre administrații s'ar simplifica mult;

4. Natura materialului traversei să fie cel puțin: 75% lemn de fag și 25% lemn de stejar, cu tendința de a înlocui total stejarul prin fag;

5. Prețurile — pentru fiecare categorie — să se fixeze anual, pe baza analizelor reale ale pieței;

6. Comenzile în cadrul caetelor de sarcini, să se emită în vara fiecărui an, pentru anul următor.

Astfel privită problema traverselor de c. f. se încadrează unei preocupări vaste și condiționată de siguranță, în care caz, organizarea producției și industriei noastre forestiere, dată fiind împuținarea crescândă a lemnului de stejar, va trebui să evolueze spre înlocuirea rapidă a traversei de stejar, cu traversa de fag, despre care vom stărui în cele ce urmează.

Necesitatea înlocuirii stejarului prin fag

Aceasta este pentru noi o consecință firească azi, întrucât masivele existente de stejar sunt mult împuținate față de tre-

cut, iar cele rămase sunt în general arborete tinere, cari nu vor puea satisface trebuinţele noastre în lemn de stejar, cel puţin încă 40—50 de ani.

Deosebit de aceasta, lemnul de stejar prin raritatea cu care apare atât la noi în ţară cât şi în restul Europei, chiar acum când cerinţele acestui articol s'au multiplicat, ne cere insistent a-l rezerva altor scopuri şi întrebuinţări, de ordin mai imediat, unde fagul încă nu-l poate suplini, fapt care rezolvă şi o chestiune de rentabilitate, în dublu sens :

a) stejarul se valorifică mult mai bine;

b) fagul care înlocueşte din urmă stejarul, capătă o valoare financiară proporţională cu gradul utilităţii.

Calităţile lemnului de fag, ca traversă de c. f.

Problema ce se ridică azi la noi, a fost rezolvată începând din 1930 până în 1934, în fosta Austrie şi în Cehoslovacia, adică traversa de fag a înlocuit pe cea de stejar, în care timp s'au făcut stăruitoare şi amănunţite studii şi observaţiuni tehnologice asupra lemnului de fag, prelucrat şi întrebuinţat ca traversă.

Concomitent şi Germania a trecut la rezolvarea aceleiaşi probleme, înfiinţându-se astfel institute speciale de cercetări şi experimentaţie, ca de exemplu în:

Banska Stiavnica, Praga — Cehoslovacia; Viena şi Mödling — în Germania (Austria), — ale căror rezultate au condus la posibilitatea înlocuirii cu succes a stejarului prin fag, ducându-se mare discuţiune asupra inimii roşii şi inimii cauzate de ger, la acesta din urmă.

Principial fagul prelucrat ca traversă de c. f. impune o singură condiţiune primordială: să fie injectat sau impregnat, cu substanţe fungicide şi conservante.

Fagul neimpregnat este lipsit de durabilitate, care în acest caz este maximum de 5 ani, iar după aceasta cade uşor şi repede pradă atacului de ciuperci.

Impregnat cu uleiuri minerale şi clorură de zinc, capătă o durabilitate medie de 25—30 ani; după autori streini *), s'au găsit traverse de fag de 40 ani, încă în stare utilizabilă.

*) Prof. Dr. Ing. Alfred Novak din Mödling.

Rezistența fagului la compresiune, cât și elasticitatea sa, după cercetările făcute în institutul de cercetări dela Stiavnica, întrec pe cele ale stejarului, astfel că sub aspectul tehnologic cât și al durabilității sale, dacă-i impregnat, fagul depășește stejarul. Deci înlocuirea acestuia din urmă cu primul, devine o problemă de tehnică și rentabilitate, de prim ordin pentru c.f.r.

Prevederi la exploatarea și fasonarea lemnului de fag ca traverse

După cercetările făcute de D-l Dr. Ing. Rudolf Ille dela Institutul din Stiavnica, s'a constatat că lemnul de fag se deteriorează foarte mult în intervalul de timp, dela exploatare, până la prelucrare, din care motiv s'au dedus câteva norme de urmat și anume :

a) Manipularea la exploatare și fasonare să se facă în sezonul mort și să fie cât mai rapidă;

b) Starea de prelucrare a lemnului (fasonare) să precedeze o perioadă de exevare;

c) Timpul — vremea (coeficientul de umiditate relativă al aerului, temperatura și curenții) influențează prin jocul lor inconstant, în mod defavorabil calitatea lemnului de fag;

d) Locul, și în general situația depozitului lemnului fasonat, deasemenea poate foarte ușor și repede degrada lemnul, mai cu seamă umiditatea multă și aerul stagnant, care-l încinge repede.

Pentru a preveni degradarea acestui lemn, s'au încercat secuirea prealabilă a arborilor exploatați, sau au fost lăsați cu o parte a coronamentului încă 4—6 săptămâni după exploatare, spre a se exeva.

Rezultatul cercetărilor încă nu-i concretizat lapidar; de aceea lemnul de fag de lucru, după exploatarea lui, se păstrează iarna în apă, dacă se vrea ca lemnul să se mențină proaspăt.

Pentru cazul traverselor, până la fasonarea lor, lemnul va fi păstrat în coaje, aplicându-i-se pe secțiunile frontale vopsiri cu diverse substanțe protectoare contra ciupercilor și curenților de aer.

Tot acelaș institut de cercetări recomandă ca traversele

de fag, provenind din exploatările de iarnă, să fie gata uscate la aer, până la finele lui Aprilie viitor, fapt care are considerabilă importanță la ușurința și capacitatea de impregnare a lemnului.

Deci calitatea lemnului de fag, ca lemn de lucru, se naște și se formează tocmai în intervalul exploatării și fasonării lui. De aceea, se recomandă un studiu tehnico-biologic al lui, pe baza căruia să se dea circulare complecte, privind manipularea în acest interval, funcție de timp, loc (regiune) și succesiunea operațiunilor de fasonare.

Inima roșie la traversele de fag.

Unul din defectele, azi încă în picioare pentru traversele de fag, îl formează inima roșie, care la această esență pare să fie proprie, mai mult decât accidentală.

Acest defect, apărut mai amenințător în urma gerului puternic din 1929—1930, a fost mult studiat și analizat la diferitele institute de cercetări din țările Europei Centrale, în lucrările lor de injectarea traverselor de fag.

Ocupându-se de această problemă, s'a căutat în primul rând să se definească cauzele defectului și caracteristicele sale, stabilind principial că :

a) inima roșie, cu forme asimetrice (dințată), de culoare brună-roșietică, este o formațiune patologică cauzată de ciuperci, contra cărora reacțiunea vegetală se produce prin aglomerare de substanțe gomoase, protectoare (Thylle);

b) inima roșie cauzată de ger (Frostkern) suprapusă și depășind pe prima, este cauzată de gerurile puternice și constante, având o coloare mai deschisă decât prima, cu formațiuni de culoare mai accentuată în zona periferică.

In funcție de aceste diagnostizări, atât institutele germane cât și cele cehoslovace, au urmărit observările lor asupra capacității de impregnare cu substanțe fungicide și conservante a traverselor de fag cu inimă roșie.

După foarte multe probe făcute cu piese grupate pe categorii:

a) Traverse fără inimă roşie;
b) „ numai cu inimă roşie propriu zisă;
c) „ „ „ „ „ cauzată de ger;
d) „ „ „ „ „ şi cauzată de ger (ambele combinate)

iar în fiecare din aceste grupe s'au observat separat subgrupele :

Traverse stivuite liber şi larg;

Traverse stivuite liber şi dens;

Traverse stivuite sub acoperiş, şi dens;

deducându-se astfel observaţiuni şi concluziuni separate asupra fiecăreia din aceste subdiviziuni.

In rezumat, D-l Dr. Ing. Rudolf Ille dela Institutul Stiavnica, ajunge la constatările:

1. Aburirea precedând impregnarea, nu are nici o influenţă asupra capacităţii de impregnare a inimei roşii cauzată de ger;

2. Reuşita cea mai mare s'a obţinut la traversele stivuite anterior, liber şi spaţiat;

3. Traversele uscate la aer până la finele lui Aprilie au marcat cea mai mare capacitate de impregnare;

4. Cea mai mare cantitate de material de injectare, au absorbit-o traversele cu inimă roşie, cauzată de ger, apoi cele cu inimă roşie combinată, şi în urmă cele cu inimă roşie propriu zisă;

5. Prin presiune îndelungată (în timpul impregnării) se ridică reuşita şi se îmbunătăţeşte distribuirea materialului de impregnat din zona inimii roşii cauzată de ger;

6. Regiunea cea mai puţin impregnată din zona inimii roşii de ger este cea situată la periferia acesteia.

Metodele de impregnare au variat mult şi în cadrul rentabilităţii, căutându-se materiale cât mai ieftine, pentru o durabilitate cât mai mare.

Se pare că impregnarea cu Cl_2Zn+Creuzot (leşie de clorură de zinc şi creozot), o singură dată, asigură traversei de fag condiţiunile calitative cerute de caetele de sarcini ale c. f. r.

Intrucât este foarte greu de deosebit la recepţia traverselor inima roşie propriu zisă de cea cauzată de ger, adminis-

traţia Căilor ferate austriace, în 1936, a precizat în caetul ei de sarcini că :

„Inima roşie sănătoasă inclusă în accidentală inimă roşie cauzată de ger, se admite la traverse maximum 1/5 din secţiune, trebuind să fie tare, fără forme dinţate şi nu poate fi situată în treimea de deasupra a traversei".

Astfel traversa de fag, în condiţiunile de inimă roşie arătate, devine articol acceptat şi căutat pentru c. f.

Pentru ţara noastră, cu rezerve încă de lemn de fag, această problemă se impune dela sine a trece în domeniul realităţilor imediate.

INTRE C. A. P. S. ŞI C. F. R.

de Ing. *Gh. Ceacăreanu*

Faţă de cererile prea mari de traverse, cereri ce s'au accentuat în ultimul timp odată cu programele de refacerea şi mărirea reţelei de C.F.R., pădurile proprii pentru confecţionat asemenea traverse, devin din an în an mai puţin numeroase.

Singurele esenţe preferate sunt: fagul şi stejarul.

Fagul nu se preferă întotdeauna de oarece are multe defecte tehnice, şi este dificil de manipulat.

De multe ori, acolo unde există lemnul de fag cu dimensiunile şi calităţile apte pentru o bună traversă, nu este accesibil. In asemenea împrejurări problema găsirii lucrătorilor şi căruţelor nu-i aşa de uşoară. In aceste păduri, de multe ori, cheltuelile de fasonat şi transport fiind mari, operaţia nu rentează.

Stejarul, datorită calităţilor sale de trăinicie, durabilitate şi uşurinţei de păstrat în pădure sau în depozite, este foarte mult căutat.

Singurul producător mare de traverse este C.A.P.S., iar cel mai mare consumator este C.F.R. Odată cu înlăturarea ine-

vitabilă a intermediarilor şi micilor producători de traverse, ţinând seama de puţinul material propriu de traverse ce se mai află în ţară, ar trebui ca C.F.R. de comun acord cu C.A.P.S. să întocmească condiţiuni în caete de sarcini, nu aşa de rigide ca cele de azi.

Din cauza lipsei de specialişti în a lucra traversele, fiecare Ocol a fost nevoit să experimenteze cu sătenii din satele vecine.

Rezultatul a fost, că acolo unde au fost comenzi mari, ocolul a fost nevoit să primească la lucru şi fasonatori mai puţin pricepuţi, stricând astfel mult material, iar traversele n'au fost totdeauna de bună calitate şi nici n'au fost bine executate.

Pentru a remedia această stare rea de lucruri, fiecare Direcţie regională silvică ar trebui să contracteze cu cei mai buni fasonatori şi pe măsură ce se doboară materialele să se deplaseze aceşti fasonatori pe rând la fiecare Ocol, dându-li-se înlesniri de adăpost şi hrană. In felul acesta, nu s'ar strica mult material, s'ar lucra repede şi fără a mai fi nevoe de prea mulţi brigadieri specialişti pe la ocoale, care şi aşa sunt ocupaţi cu multiplele lucrări pe teren. Lucrându-se într'un timp scurt, la fiecare ocol, un mare număr de traverse, s'ar cere recepţia şi astfel nu s'ar întârzia prea mult cu depozitatul traverselor în diferite gări. Preţul traverselor ar trebui fixat de reprezentanţii Dir. General C.F.R. şi C.A.P.S, pe bază de analize de preţuri medii pe Direcţii. Preţurile de azi, fixate de C.F.R., n'au la bază nici un interes al producătorului de traverse, căci nu ţin seama de: valoarea materialului, fasonat, transport, distanţele mari ce urmează să parcurgă o traversă dela pădure la gară, manipulare şi triere în gări, plata transportului pe căile ferate particulare până la gara C.F.R. etc. Acestea variind dela ocol la ocol, dela direcţie la direcţie, trebue să se fixeze pentru fiecare caz în parte.

Faţă de preţurile mici oferite de C.F.R., C.A.P.S. a fost nevoit să dea ordin ocoalelor să fasoneze traverse numai din materialul de calitatea corespunzătoare preţurilor fixate. In felul acesta însă nu obţinem randament mare, de oarece se strică mult material: aceste materiale prezintă defecte ascunse, care nu se văd decât după ce se taie la ferăstrău întreaga bucată de traversă. Chiar dacă se obţine talpa traversei cu dimensiuni regulamentare şi care să corespundă caetului de sarcini, la cio-

plitura celorlalte feţe, mai apare câte un defect ascuns, ceiace face ca tăietorul (cioplitor) să se descurajeze şi să nu mai lucreze asemenea material ce-i prezintă la orice tăietură o surpriză. In cazul când s'ar fixa preţurile pe baza analizei reale de preţuri, ar conveni C.A.P.S.-ului să fasoneze şi din lemne de o calitate mai bună. Atunci ar avea pierderi mici, lucrătorii nu ar avea surprize şi ar lucra astfel cu mai mult interes.

Recepţia la gări nu-i deloc în avantajul C.A.P.S.ului pentru motivele următoare: Sunt unele ocoale cu păduri situate la distanţe prea mari de prima staţie de C.F.R., care plătesc 15-25 lei pentru transportul unei traverse. Oricât de mic ar fi refuzul, totuşi aceste cheltueli, făcute de prisos cu traversele refuzate se resimt asupra rentabilităţii fasonării traverselor. Dacă comisia de recepţie s'ar deplasa la pădure, atunci s'ar transporta la gări numai traversele recepţionate, iar cele refuzate, s'ar repara în pădure dacă ar fi posibil, sau s'ar vinde la săteni cu preţul de cost.

De multe ori, îngrămădindu-se multe traverse refuzate în gări, nu se găsesc amatori, iar ocolul e nevoit ca să plătească chirie (în cazul staţiilor C. F. particulare) să le vândă cu preţul inferior preţului de cost. Traversele refuzate în pădure fiind răspândite pe raza a mai multor comuni, s'ar desface uşor la pădure.

In cazul că traversele s'ar recepţiona la pădure, ocolul le-ar transporta imediat şi le-ar da în primire picherului dela secţia de întreţinere cea mai apropiată, după care s'ar redacta şi preda procesul-verbal de recepţie, ocolului. Apoi ar urma imediat expedierea lor la destinaţie.

Scoţându-se traversele din pădure dela adăpost şi stivuindu-se, după caetul de sarcini, în gări, acestea se usucă repede şi crapă sau se răsucesc pe fibră. Dacă se mai întâmplă ca să nu se ia în primire imediat, atunci traversele crapă mărindu-se astfel procentul de refuz.

Recepţia să nu se facă decât toamna şi iarna. Am observat că din traversele refuzate în timpul verei pe secetă, au fost luate în primire circa 60% în Ianuarie, de oarece umezeala din atmosferă şi precipitaţiunile de toamnă şi iarnă, au făcut să dispară aceste crăpături sau torsiuni. Chiar defectele de subdimensionare, au dispărut. Lemnul se contrage vara şi-şi revine iarna.

Dacă recepţia se face în gări, să se condiţioneze ca să nu se întârzie mai mult de 10 zile. Recepţia să fie cerută de ocol telegrafic direct la C.A.P.S., fără a se mai proceda ca până acum cerându-se recepţia prin Direcţie.

Recepţionarii să fie mai îngăduitori şi să iasă din caetul de sarcini, care e prea rigid. Dacă talpa şi placa sunt bune, se pot trece cu vederea anume defecte mici. Totul depinde de ochiul recepţionarului. Am constatat că mulţi recepţionari controlează toate dimensiunile traverselor, refuzându-le, chiar dacă sunt bune şi le lipseşte 1 cm. Alţi recepţionari sunt mult mai îngăduitori şi trec cu vederea multe defecte, dacă majoritatea traverselor sunt bune şi bine dimensionate.

Să se îndrepte imediat traversele la recepţie, scoţându-se anume defecte prin cioplire, sau declasându-se în cazul când nu sunt dimensionate bine. Au fost recepţionari cari nu voiau să se facă îndreptările pe terenul gării, pe motiv că se vor vedea aceste reparaţiuni de către superiorii lor. Alţii din contră, au stat pe teren şi au arătat lucrătorilor cum să facă îndreptările până la ultima traversă.

E bine ca Şeful de Ocol, să fie prezent la recepţie, măcar în primele zile, până ce se obişnueşte recepţionarul cu pretenţiile şi vederile Şefului de Ocol.

Personalul ocolului însărcinat cu confecţionarea traverselor să fie încurajat prin premii. Oricât de mici ar fi aceste premii, se observă imediat că depune un mai mare interes. In acest caz, nu s'ar mai pierde prea mult din material, s'ar face transportul la timp şi s'ar confecţiona un număr mai mare de traverse.

CÂTEVA ASPECTE ALE PROBLEMEI APROVIZIONĂRII CU TRAVERSE DE FAG

de Dr. Ing. *N. Ghelmeziu*

Aprovizionarea cu traverse, pentru reţeaua actuală de căi ferate şi pentru lucrările de dublarea liniilor şi construirea de noui trasee, a deschis, în ultimul timp, o discuţie foarte vie, la care s'a participat de multe ori cu argumente în complectă

necunoaştere a chestiunii sau cu rea credinţă, problema având şi o latură comercială. Intre alte cauze care au produs atâta mişcare, a fost şi faptul că s'a cerut dintr'odată un număr mare de traverse tocmai în epoca de trecere dela traversa de stejar la aceea de fag, a cărei prelucrare şi manipulare nu este complect cunoscută. Cu deosebire se simte nevoia unei adaptări a metodelor de lucru la condiţiunile ce le impune producţia în mare.

Nu ne vom ocupa de traversa de stejar, fiindcă este pe cale a fi total înlocuită cu aceea de fag. Chiar dacă am mai avea stejar mult de dimensiuni mari, ar fi lipsit de simţ economic să se prelucreze în traverse, când acestui material i se poate da altfel o întrebuinţare mai valoroasă, mai ales unde nu poate fi înlocuit, când traversa de stejar neimpregnat durează cca. 15 ani, iar aceea de fag impregnat cca. 30 ani [1]) şi rezistenţa traversei de fag la solicitările la care se supune este superioară aceleia din stejar (ex.: rezistenţa la smulgere [2]) a unui tirfon de 1,65 mm diam. capului şi 160 mm lung. este de 6000 kg. la stejar şi 7300 kg la fag).

La fag nu poate fi vorba de traverse neimpregnate. Durabilitatea lor este extrem de redusă, 3 ani în mediu, 5 ani max. Impregnarea traverselor de fag este condiţia lor de existenţă. Fagul sănătos se impregnează foarte bine. Impregnarea devine o problemă greu de rezolvat când lemnul de fag prezintă formaţiunile patologice denumite inimă roşie şi inimă de ger.

Inima de ger a apărut în urma iernei din 1928/29. Se prezintă ca o zonă concentrică, exterioară inimii roşii, mai regulat conturată în afară, de culoare mai deschisă decât aceasta. Culoarea se închide mai mult la marginea dinspre alburn. A fost câţiva ani considerată ca inimă roşie şi refuzată ca şi acea-

1) Prof. Dr. Liese în lucrarea: Der heutigen Stand der Holzkonservierung von Schwellen und Masten, Mitt. des Fachauss. für Holzfragen, Caetul 15, 1936, Ed. VDI, citează cazul când traverse de fag impregnate durează de peste 37 ani, fără să arate vreun început de putregaiu. Se presupune că ele vor dura cca. 50 ani.

2) Mahlke — Troschel, Handbuch der Holzkonservierung, Ed. II, Berlin, J. Springer, 1928, p. 320—340

sta la recepție. Cercetările [3]) făcute au arătăt diferența între ele. Astfel: inima roșie prezintă o mai mare cantitate de gome, decât cea de ger; în inima roșie s'au găsit foarte multe celule de umplere (thylle), iar inima de ger are mult mai puține și concentrate la limita dinspre alburn, diminuând ca număr până la lipsa complectă înspre centru; inima de ger conține o redusă cantitate de substanțe zaharoase înspre alburn. In alburn a fost observată o colorare brună a celulelor parenchymatice, fapt care ar arăta că formațiunea de inimă de ger ar continua să se mărească. Dealtfel la început inima de ger nu a fost observată [4]) decât pela 1 m deasupra solului, pentru ca apoi să se întindă până la rădăcină și ramuri, desvoltându-se și în lățime.

Inima de ger este considerată de unii cercetători drept inimă roșie în devenire. Insușirile ei ar diferi numai cantitativ, iar formarea nu s'ar datora ciupercilor, ci transformărilor din interiorul celulelor datorită temperaturii scăzute. Atacul de ciuperci și bacterii ar urma după aceea și ar fi înlesnit de starea arborelui.

Asupra putinței de impregnare a inimii de ger, Krzysk [5]) spune că ea este pătrunsă mai greu de creozot decât alburnul, cu deosebire în zona exterioară, dar absoarbe ușor soluția de clorură de zinc. Prof. Liese [6]) arată că între inima roșie și inima de ger este o mare diferență în ceea ce privește proprietatea de a se lăsa impregnate.

Considerațiunile de mai sus nu se pot lua complect ca bune pentru materialul nostru, fiindcă atât condițiunile în care crește fagul la noi, cât și manifestarea gerului din 1928/29 sunt diferite. Diferențe zonale de formație și comportare a inimii de ger au fost stabilite de toți cei ce au studiat până acum acest fenomen. Este de o deosebită importanță pentru stabilirea unui plan de aprovizionare de durată cu traverse de fag, să se stu-

3) F. Krzysik, S. Piekarski și S. Prochownik, Untersuchungen über den Wassergehalt und mikroskopische Untersuchungen des frostkernigen Rotbuchenholz. Extras din „Sylwan", Seria A, Nr. 1, 1935, Lwow.

4) F. Krzysik, Sur les dégâts causés par la gelée dans les peuplements des hêtres et des sapins en Pologne Sud-orientale.

5) F. Krzysik, Untersuchungen über die Imprägnierungsfähigkeit des frostkernigen Rotbuchenholzes, Sylwan, An. 51 (1933) Nr. 5—6, p. 133—134.

6) (Vezi nota 1).

dieze care sunt rezervele noastre de fag, în ce proporție au inimă roșie și inimă de ger și în ce stadiu al acestora. Deasemenea să se vadă cum se comportă inima de ger dela noi față de impregnare, mai ales că uzinele noastre de impregnat întrebuințează un amestec de creozot și petrol lampant greu, în diferite proporții. Va fi poate nevoe chiar de o adaptare nouă a sistemului de impregnare, prin căutarea unor combinații mai bune de substanțe preservative, a unui mecanism potrivit de aplicare a lor și a unei manipulări speciale a traverselor, începând chiar dela debitare. Trebue cu alte cuvinte, să ajungem la o tehnică a traverselor în funcție de condițiunile noastre, începând dela debitare până la montarea șinelor.

Aceste studii s'ar putea face în condițiuni foarte bune printr'o colaborare între CAPS. (ca cel mai mare furnizor), ICEF și CFR. (ca cel mai mare consumator), bazate și pe un plan îndelungat de aprovizionare.

Ceeace este de remarcat din experiența altora, este faptul că, în caetele de sarcini ale căilor ferate germane, s'au micșorat exigențele relativ la proporția inimii roșii, și anume dela 1/6 la 1/3 din secțiunea transversală (înălț. max. a trav.

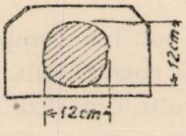

Fig. 1

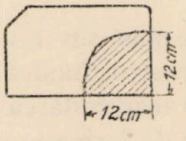

Fig. 2

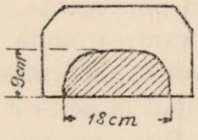

Fig. 3

16 cm, lățimea max. 26 cm), după cum se vede în figurile [7]) de mai sus, cu condiția să nu aibă început de putrezire.

Caetele de sarcini ale C. F. R. prevăd în cazul fig. 1 ca diametrul inimii roșii să fie cel mult 5 cm și depărtată cu cel

7) Holz als Roh- und Werkstoff. An. I (1938). Nr. 4, p. 147.

puțin 5 cm de fețele laterale și 9 cm de fața superioară. Pentru cazul din fig. 2 prevăd ca lățimea inimii roșii să fie de 5 cm și înălțimea 3 cm, iar pentru cazul din fig. 3, lățimea să fie de 10 cm, înălțimea de 3 cm, cu condiția ca inima roșie să se afle depărtată cu cel puțin 5 cm de fețele laterale și 11 cm de fața de sus.

O altă problemă deschisă de aprovizionarea în mare cu traverse de fag, este aceea a prelucrării rapide și cu cât mai puține pierderi. Dacă resturile dela lucrarea traverselor de stejar se mai pot valorifica, dată fiind situația pădurilor de stejar într'o zonă unde este nevoe de lemn, așchiile dela prelucrarea traverselor de fag nu își găsesc nici o valorificare. Pierderile sunt extrem de mari și tocmai dintr'un lemn sănătos de fag. Socotind numai 1.500.000 traverse pe an, deci 250.000 m^3 de lemn brut, și o pierdere medie numai de 45%, vedem că se pierd anual cca. 112.500 m^3 în așchii. Dacă mai socotim și munca necesară pentru a transforma acest material în așchii, ne putem da seama că introducerea prelucrării mecanice a traverselor nu mai trebue să întârzie. Acestea economisesc muncă și material, o bună parte din așchii putând fi transformate în scânduri. Mașini de prelucrat traverse [8]) se găsesc și unele tipuri sunt foarte bune pentru condițiunile noastre de lucru.

Prelucrarea traverselor chiar în fabrică, deci suportând transportul bușteni lor până acolo, dă rezultate foarte bune. Exemplul îl oferă Fabrica de cherestea CAPS — Curtea de Argeș, unde costul traversei lucrată ajunge aproape de prețul de vânzare, dar se scot în plus din partea laterală a bușteanului foarte bune frize, iar din mijloc (din partea cu inimă roșie) uluci de gard.

Prelucrarea mecanică prezintă încă avantajul rapidității, deci a unei putințe de manipulare repede, fapt care asigură păstrarea traversei în condițiuni bune până la impregnare.

In cadrul unui contract de aprovizionare a C. F. R. pe mai

8) Prof. Dr. D. A. Sburlan, Prelucrarea manuală și mecanică a traverselor în pădure. Publ. ICEF., Seria II, Nr. 24.

mulți ani, CAPS.-ul, ca și oricare alt mare furnizor de traverse de fag, și-ar putea permite investiții în mașini de prelucrat traverse, mărind prin aceasta producția și rentabilitatea acestui gen de industrializare a lemnului de fag.

TRAVERSE DE FAG

de Ing. *I. Moldovan-junior*

Incercările ce s'au făcut în epoca postbelică cu traverse de fier profilat au dat greș. Rigiditatea lor nu îngădue o circulație ușoară, lină, fără trepidațiuni supărătoare; iar extrema tărie a fierului uzează prea repede suprastructura, macină prea iute balastul de pietriș, care trebue prea adeseori refăcut, întregit și întreținut. Este regretabil, că din cauza acestor scăderi precumpănitoare, technica feroviară nu se poate prevala de păstrarea intactă a ecartamentului — cu deosebire în curbe — realizat de traversele de fier, fiind nevoită a se mulțumi cu compromisuri de plăci de suport turnate, a căror evoluție nu se știe dacă nu se va opri la o combinație între fier și lemn, intercalând o legătură metalică între aceste două plăci de suport.

Așa fiind, resursele aproape exclusive de aprovizionare cu traverse a Căilor Ferate de pretutindeni au rămas, atât pentru prezent cât și pentru un viitor, tot pădurile cu feluritele lor esențe, ca: gârniță, tufan, gorun, ștejar, fag, pin, larice, brad, molid, etc.

Pe linii de mare trafic feroviar nu se mai întrebuințează, decât traverse supuse unui anumit tratament cu materii antiseptice, pentru administrarea cărora a luat ființă o industrie de impregnare. Scopul acestor industrii este de a spori durabilitatea traverselor de lemn expuse la suprafața pământului la variații de umiditate și temperatură.

Căile Ferate Române nu întrebuințează decât esențele aparținând Quercineelor și fagul ca material brut pentru traverse, cari supuse procedeelor de injectare se comportă într'un

mod cu totul diferit. Quercineele abia ajung să-şi îndoiască durabilitatea lor naturală de 13—15 ani, câtă vreme fagul, printr'un concurs încă nelămurit de împrejurări, se bucură de o creştere a acestei importante însuşiri technologice echivalentă cu de opt ori cea iniţială; creşte deci dela 3 ani la 24—25 ani.

Datorită acestei excepţionale ameliorări de trăinicie i s'a deschis acestei esenţe un vast teren de utilizări technice destinate a înlesni punerea în valoare a masivelor de fag osândite până azi să servească numai pentru a produce lemn de foc ieftin plătit şi neîndestulător de preţuit.

Urmarea firească ar fi ca Quercineele să fie sustrase definitiv din acest domeniu de întrebuinţare îndrumându-le spre alte ramuri industriale şi de confecţiuni manuale mai rentabile şi mult mai avizate la lemnul lor de calitate superioară.

Această transferare de atribuţiuni nu s'a putut face în suficientă măsură nici la noi, nici în multe din ţările vecine bogate în păduri de fag, pentru motivul, că pădurile noastre de fag nu sunt încă în deajuns de accesibile, nu sunt înzestrate cu suficiente mijloace moderne de transport, cari să asigure o rapidă scoatere din parchet şi un transport prompt şi la termen în depozitele de recepţionare a produselor destinate Căilor Ferate.

Fagul suferă de multe şi serioase neajunsuri, cari se resimt mai ales atunci, când este vorba de lemn de lucru şi construcţie. Buşteanul este extrem de fizibil în stare verde şi deci nu se poate corhăni în pădurile dela munte fără pericol de a fi ştirbit, spart sau despicat, chiar în zona lipsită de inimă roşie, adică mai adecvată oricăror utilizări technice. Lemnul de fag are o greutate apreciabilă, scumpeşte deci într'un mod aproape insuportabil transportul, care trebue executat în stare verde; altfel se încinde şi depreciază uşor.

Traversele nescoase din parchet în perioada de stagnare a vegetaţiei şi rămase pe loc în pădure şi peste anotimpurile ploioase şi călduroase, în urma faptului, că au un joc pronunţat graţie hygroscopicităţii lor caracteristice, crapă repede sau se încind uşor. Crăpăturile şi procesul de încindere de care suferă structura interioară a lemnului, sunt defecte cari declasează piesele în suferinţă, trecându-le la categorii inferioare sau chiar la lemn de foc, fapt în urma căruia se pierde atât

costul manoperei, cât și circa 40% din materialul brut rămas în deșeurile de fasonare.

Drept aceea nici o cheltuială nu va fi de prisos, nici un sacrificiu prea mare pentru a accelera lucrările de fasonare și transport a traverselor de fag, luând din vreme toate măsurile dictate de împrejurări, ca până la sfârșitul lunei Aprilie să fie terminată și recepția. Numai în acest caz va fi pus exploatatorul la adăpost de orice surprize.

Dacă însă cu toată grija și cu tot efortul depus n'am reușit să terminăm cu furnizarea în timp oportun și suntem nevoiți a intra cu traversele noastre în vară, să nu ne desinteresăm de stivuirea lor reglementară cu intervale de 2—3 cm una de alta, cu formarea acoperișului obicinuit sau chiar cu montarea unui acoperiș confecționat din deșeuri de scânduri.

Caetele de sarcini ale C. F. R. nu prevăd nici o restricție asupra vechimei traverselor ce formează obiectul de predare. Este însă un uz cu care s'au deprins atât producătorii cât și Administrația Căilor ferate, ca recepția traverselor de fag să fie terminată până la sfârșitul primei luni de Mai ce urmează după epoca de tăere. Această epocă este desbătută îndelung în caetele de sarcini cari o limitează în ceea ce privește doborârea materialului brut între 15 Octombrie și 15 Aprilie cu un termen maxim de fasonare de 60 zile după doborîre, însă cel mai târziu până la 15 Mai.

Sub sancțiunea de refuz a recepției, Calea Ferată ține să verifice la fața locului atât respectarea epocei, felul de debitare, cât și modul de stivuire în parchet asupra căruia condițiile de furnizare conțin de asemenea îndrumări precise. Această ingerință de amestec, în aparență arbitrară în chestiuni de pură technică silvică, nu poate supăra pe nimeni, fiind vorba de chestiuni, pe cari nici un producător conștiincios nu le poate nesocoti, chiar din punct de vedere al interesului său propriu.

Dimensiunile traverselor cu indicarea secțiunei și lungimei lor pe categorii, deasemenea sunt cuprinse în caetele de sarcini și în privința aceasta găsim puține abateri între diferitele țări; după cum putem constata că s'au standardizat și ce-

rințele asupra calității interioare și asupra defectelor de formă cu toleranțe identice în ceea ce privește curburile, mărimea și procentajul lor admis în raport cu întreaga cantitate furnizată. In această privință, ne surprinde, că C. F. R. este mai exigentă limitând toleranțele la cel mult 6% față de 10% acceptate de exemplu de Căile ferate germane.

Asupra structuri lemnului și implicit al pieselor debitate, companiile mondiale de Cale Ferată au căzut de acord, că ea trebue să fie sănătoasă, fără încindere, fără putregai sau inimă alterată, fără noduri vicioase, crăpături inelare, radiale de orice proveniență și longitudinale peste 15 cm. Să nu aibă degerături, bureți și să nu fie mâncată de cari. Se admit în străinătate chiar galerii de insecte, însă să fie puține și să nu atingă fața de sus. La noi însă nu se tolerează nici pe fețele laterale, nici la baza mare.

Nodurile vii concrescute sunt admise în orice parte a traversei, în afară de cele două porțiuni unde urmează a se așeza plăcile de suport și a se înfige crampoanele sau tirfoanele, în vederea fixării șinelor.

Inima roșie, care este cel mai grav defect organic, a constituit și în trecut și constitue și în prezent serioase impedimente în calea întrebuințării integrale a fagului în industrie și construcții. Zona interioară a acestei inimi de culoare roșietică închisă, ale cărei cavități vasculare sunt astupate de mai multe serii de formațiuni de tylle și gome produse ale celulelor de protecție contra estinderii filamentelor de ciuperci, este exclusă din industria cherestelei obicinuite. La confecționarea unor piese speciale nu pot lua parte nici chiar zonele exterioare ale acestei inimi, cari au o culoare surie și n'au suferit atâtea schimbări în proprietățile lor technologice.

Calea Ferată a persistat multă vreme în a nu admite nici ea zona interioară a inimei roșii. Sub imperiul necesității a trebuit însă să cedeze mărginindu-se a-și exprima măsurile sale restrictive în procente, mai întâi cu o proporție de participare în secțiune a inimei roșii de 2/3, apoi cu 3/4, pentru ca să se mulțumească în recentele sale caete de sarcini cu impunerea

numai a unei zone lipsită de orice inimă roşie în lăţime de 3 cm aflată sub baza mică şi la ambele capete. Incolo nu prevede nici o îngrădire.

Aceste înlesniri acordate de C. F. R. în confecţionarea traverselor de fag, numai atunci vor fi apreciate la justa lor valoare, când vom avea în seamă situaţia precară a pădurilor noastre de fag, cari sufere pe scară întinsă de boala inimei roşii, fie din cauza vârstei prea înaintate a masivelor, fie din cauza păşunatului şi a exploatărilor abuzive şi dezordonate, precum şi a altor nenumărate motive, din pricina cărora avem atâtea păduri de fag degradate şi rău întreţinute.

Eisenbahnschwellen.

Les traverses des chemins de fer.

Les chemins de fer de Roumanie ont besoin de trois millions de traverses par année. La tradition veut qu'elles soient en bois de chêne. Mais pour s'en approvisionner, l'Administration rencontre de sérieuses difficultés, car d'une part, les possibilités de nos forêts de chêne sont aujourd'hui réduites et d'autre part, les prix qu'elle comprend à offrir ne convient pas aux producteurs de bois.

Pour l'avenir, l'Administration des chemins de fer doit se contenter surtout avec les traverses de hêtre. La Roumanie dispose d'une étendue de 2.500.000 ha forêts de hêtre, qui peuvent couvrir se besoins.

C'est ce que les six collaborateurs, qui ont répondu à l'enquête ouverte par la revue, ont tenu à montrer dans leurs contributions.

D'autre part, ils relèvent les qualités technologiques que doit remplir le bois de hêtre pour être employé comme traverses, puis la modalité de les confectionner et les conditions qu'elles doivent satisfaire pour être récéptionnées.

Le problème du coeur rouge qui affecte souvent le bois de hêtre a également préoccupé nos collaborateurs.

Du reste, même pour ces traverses de hêtre, afin que l'Administration ne rencontre pas de difficultés à s'en approvisionner, elle doit offrir des prix convenables. Ceux qu'elle paye aujourd'hui sont si réduits, que les exploitateurs n'en trouvent aucun stimulant et préfèrent à transformer en bois de chauffage le produit de leurs forêts.

CRONICA

INTERNĂ

● **Contribuţiuni bibliografice.**

Ziarele în luna August 1938

Curentul, 1 August: V. C. Filip: Problema lemnelor de foc; Criza de subproducţie.

Porunca Vremii, 3 Aug.: Ec. N. Mihail: Pădurile din Vrancea, în lumina realităţilor de azi.

Frontul, 3 August: V. Dora: Inginerii silvici cinstiţi au datoria să vorbească.

Dreptatea, 3 Aug.: Problema lemnelor de foc.

Universul, 3 Aug.: Legea Colegiului inginerilor.

Curentul, 3 Aug.: Planul general economic; regiile autonome şi Cooperaţia; Pădurile în spaţiul naţional românesc: conferinţa de la Vălenii de Munte a d-lui Cezar Cristea.

Curentul, 4 Aug.: I. T. Cosma: Păşunatul în pădure.

— Vizita d-lui Min. Sisești în jud. Muscel şi Dâmboviţa, la lucrările de ameliorări silvice.

Prezentul, 3 August: Piaţa lemnului în Europa; preţuri, cereri, achiziţiile Germaniei.

Argus, 4 August: Perspectivele exportului de lemne.

— Modificarea legii pescuitului în apele de munte.

Seara, 5 August: 60 milioane lei paguba Statului în expl. forestiere dela graniţa româno-polonă (ancheta Ministerului Agriculturii şi Finanţelor).

România, 5 Aug.: C. F. R. şi înlesnirile tarifului de transport al lemnelor de foc.

Argus, 6 Aug.: Modificarea legii pentru pescuitul în apele de munte.

— Căile ferate reduc tariful lemnelor de foc pentru aprovizionarea Capitalei.

România, 6 Aug.: Profira Sadoveanu: Impărăţia caprelor negre.

România, 7 Aug.: Secetă mare în regiunea Basarabiei de sud; păduri şi perdele de protecţie sunt necesare.

Neamul Românesc, 7 Aug.: Ameliorarea terenurilor degradate.

— Aprovizionarea cu lemne a întreprinderilor comerciale şi industriale.

Semnalul, 7 Aug.: Al. Constantinescu: Problema lemnelor de foc.

Argus, 8 Aug.: Reglementarea industriilor ce folosesc apele de munte; protecţia pescuitului.

România, 8 Aug.: Legea Inginerilor şi opera de refacere a ţării.

Universul, 9 Aug.: Irigaţiile, seceta, grindina

România, 10 Aug.: Regiunea Moţilor ciubărari, — delicte silvice de 5 milioane într'o comună.

Dreptatea, 10 Aug.: Să se oprească din timp specula cu lemnele de foc.

România, 10 Aug.: Matei Vancea: Jefuirea pădurilor grănicereşti şi a Composesoratelor din Secuime.

Argus, 10 Aug.: H. Brauner: Cronica lemnului, Olanda, Rusia — Import şi export.

— Cât vor costa lemnele la iarnă ?

— Proteguirea pădurilor. Spre un nou regim al exploatărilor forestiere şi combustibilului.

Curentul, 11 Aug.: Nouile prime economice la exportul de cherestea.

Argus, 11 August: H. Brauner: Cronica lemnului — importul în Elveţia şi Austria.

N. Românesc, 11 August: De ce sunt scumpe lemnele.

Dreptatea, 11 Aug.: Paul Teodorescu: Doborârea pădurilor şi specula cu lemnele de foc.

— Primele la exportul cherestelei de răşinoase

Ordinea, 12 Aug.: Verificarea întregei gestiuni a C.A.P.S.-ului.

Frezentul, 13 Aug.: Un nou regim pentru administrarea, cultura şi exploatarea pădurilor.

— R. M.: Piaţa internaţională a lemnului; caracteristica tranşacţiilor pe primele 6 luni.

— Problema lemnelor de foc la Brăila.

Neamul Românesc, 12 Aug.: Problema păşunatului şi a pădurilor în Bucovina.

Excelsior, 13 August: Piaţa internaţională forestieră — exportul românesc.

România, 13 Aug.: Amenajarea râurilor în satele supuse inundaţiilor.

Porunca Vremii, 13 Aug.: Horia Almaşu: Dela Dărmăneşti la Vatra Dornei, prin Codrii Bucovinei.

N. Românesc, 13 Aug: Problema păşunatului în Bucovina. Soluţii păşunatul în păduri, furaje, islazurile sunt degradate.

România, 14 Aug.: Depozitele C.A.P.S. nu sunt impozabile; instrucţiile Min. de Finanţe.

Curentul, 14 Aug.: A. B.: Regimul unic al pădurilor.

— Unificarea legilor privitoare la cultura şi exploatarea pădurilor

— Ing. V. C. Filip: Problema lemnelor de foc; reducerea producţiei şi rolul C.A.P.S.-ului.

Excelsior, 14 Aug.: Prof. Gh. Leon: Industrie şi agricultură. Lemnele o problemă nerezolvată. Cronica lemnului. Piaţa forestieră internaţională.

Universul, 15 Aug.: Deschiderea sezonului vânătorii (în Deltă).
Timpul, 15 Aug.: N. Vasilescu-Karpen: Legea Colegiului Inginerilor.
Argus, 15 Aug.: H. Brauner: Cronica lemnului. Prețul lemnului european a scăzut peste tot.
— Depozitele Caps.-ului nu mai sunt impuse la comercial.
Curentul, 15 Aug.: M. P. Florescu: După 20 ani de activitate a A.G.I.R.-ului.
Argus, 15 Auf.: Săptămâna financiară: Eftinirea lemnelor e posibilă?
Viitorul, 16 Aug.: A. Bordenache: Bogății ce nu le putem lăsa să piară; pustiirea pădurilor noastre, față de parcurile „rezervații streine".
România, 18 Aug.: Vl. Bârna: Infăptuiri ce se cer pentru regiunea Moților ciubărari.
— Problema lemnului de construcție; sistarea marilor exploatări în pădurile Statului și tarifele.
Lumea Românească, 18 Aug.: O problemă actuală: lemnele; ce s'ar putea face efectiv pentru sărăcime
— C. Coman: De ce sunt scumpe lemnele ?
Curentul, 19 Aug.: Cezar Cristea: O problemă acută și veșnic actuală — pădurea, pășunatul și golurile alpine.
— Vânat interzis. Păduri de protecție.
— Pamfil Șeicaru (art. fond): O enigmă tehnico-ad-tivă: Stejarul și securea; plantarea șoselelor.
Excelsior, 20 Aug.: Exportul de produse forestiere — piața lemnului în Capitală.
— Modificarea acordului forestier.
Curentul, 21 Aug.: Modificarea legii vânătoarei, arendarea terenurilor. Vânători autorizate și interzise.
Curentul, 24 Aug.: A. B.: Lemnele de foc.
Dreptatea, 24 Aug.: Specula lemnelor de foc.
Argus, 24 Aug.: De ce sunt scumpe lemnele de foc?; un tarif special; trebue maximalizare ?
Universul, 25 Aug.: Expunerea I. P. S. Patriarh în Consiliul de Miniștri si D-l Ministru Sisești: Defrișarea pădurilor pentru pășuni (armonizarea pădurilor de protecție, cod silvic și nevoile pieții).
Argus, 25 Aug.: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc; transacții mai numeroase ca în trecut.
— H. Brauner: Cronica lemnului, import de brad în Germania.
Neamul Românesc, 25 Aug.: Pădurile necesare armatei (apărării naționale) în Consiliul de Miniștri.
Curentul, 25 Aug.: Programul lucrărilor forestiere de toamnă. Avansări în Corpul silvic.
Frontul, 25 Aug.: Conferința șefilor Inspectoratelor silvice.
— Depozitele C.A.P.S.-ului sunt pline cu lemne.
Dreptatea, 26 Aug.: Cauzele scumpirei lemnelor de foc. Speculanții,

Porunca Vremii. 26 Aug.: Ion Şingaru: Scandalul firmei jidoveşti: „Lomaş" la com. Băiţa.

Viitorul, 26 Aug.: C. Cr.: Apărarea pădurilor — o complexă problemă naţională.

România, 26 Aug.: Teodor Păcescu: Invierea Monastirilor noastre — înzestrate.

— Consolidarea şi ameliorarea terenurilor degradate (d-l min. Sisești pe valea Prahovei).

Curentul, 27 Aug.: C. Cr.: Realizările serviciului forestier din Ministerul agriculturii, pe valea Prahovei, Muscel şi Dâmboviţa.

— V. C. Filip: Raţionalizarea consumului lemnului de foc.

Frontul, 28 Aug.: Realizări în domeniul silvic.

România, 28 Aug.: Toamna, lemne şi... altăceva.

Ordinea, 27 Aug.: Aprovizionarea Capitalei cu lemne — stocuri, braţe şi preţuri, la depozite.

Lumea Românească, 28 Aug.: Capitala şi lemnele de foc. — 30.000 vagoane aduse de CAPS şi Institutul naţional al Cooperaţiei.

Dreptatea, 27 Aug.: Reforma necesară: lemnele de foc şi vina C.A. P.S.-ului şi C. F. R.

Excelsior, 27 Aug.: Exportul ţărilor europene; Conferinţa internaţională dela Londra.

Viitorul, 27 Aug.: (Cronica vânător.) Al. Cazaban: Raţa sălbatică.

Universul, 24 Aug.: A. Corteanu: Iubiţi pădurea (I).

Universul, 27 Aug.: A. Corteanu: Exploatările forestiere de Stat (II).

Viitorul, 29 Aug.: M. P.: Pescuitul şi vânatul, din punct de vedere silvic şi turistic. Politica de valorificarea recoltelor.

Neamul Românesc, 30 Aug.: (art. de fond). Masivele noastre forestiere.

România, 31 Aug.: D-l V. V. Tilea şi preţul lemnelor de foc.

Viitorul, 30 Aug.: I. Ar.: Pentru salvarea masivelor noastre forestiere.

Curentul, 31 Aug.: Piaţa internaţională a lemnului, tratative pentru reducerea cotelor de export.

— Reglementarea pescuitului în apele de munte: Conservarea şi sporirea bogăţiei de păstrăvi şi lostriţă, punerea în valoare a faunei apelor de munte.

Septembrie 1938

România, 1 Sept.: Petru Manoliu: Impădurirea litoralului dobrogean.

Argus, 2 Sept.: H. Brauner: Cronica lemnului, Germania marele cumpărător.

Excelsior, 3 Sept.: Oscilaţiile exportului forestier European.

Frontul, 3 Sept.: V. Dova: Defrişări de păduri pentru uzul propriu.

România, 4 Sept.: Organizarea Corpului tehnic al Statului şi particular.

Universul, 4 Sept.: A. Conteanu (III): Rănile pământului (ciclul silvic). Cor.: Drama Maramureşului: sărăcie şi ce e de făcut?
Ordinea, 4 Sept.: O pădure din Durostor (păd. Stat. Murfatlar) în flacări. Circulaţia materialului lemnos.
Curentul, 6 Sept.: Invăţământul silvic mediu.
— Incendiu la fabrica de cherestea „Offa" Sibiu.
N. Românesc, 6 Sept.: C. Cr.: Un grup de săteni din Mehedinţi vizitează terenurile degradate din Prahova, Muscel.
Argus, 7 Sept.: H. Brauner: Cronica lemnului — preţuri slabe şi importul în Belgia.
Curentul, 7 Sept.: Sovietele incendiază pădurile dela frontiera Finlandei şi Estoniei.
Viitorul, 7 Spe.t: Petronius: Pustietatea depe litoralul mării.
Frontul, 8 Sept.: V. Dova: De ce nu avem lemne, adevăratele cauze: exproprieri, exploatări hoţeşti; C.F.R. şi lipsa de credite.
Viitorul, 8 Sept.: Al. Cazaban' „Descalificat" (film vânătoresc).
— Fondul de 10 milioane Sinistraţilor (la C.A.P.S.).
Universul, 8 Sept.: Noua organizare a Inspectoratelor silvice şi cadastrale.
Lumea Românească, 9 Sept.: Deraierea din staţia Albeşti (Argeş) de pe linia C.A.P.S.
— Importanţa „lemnului topit" (în Franţa).
România, 9 Sept.: Vlaicu Bârna: O campanie de împăduriri; plantaţii masive pentru regiunile desfigurate de exploatări.
Curentul, 10 Sept.: C. Cristea: Pădurile în trecut şi azi (lucrări de regenerare la Oc. Gruiu şi Ţigăneşti).
Argus, 10 Sept.: Mar.: Situaţia comerţului internaţional de lemnărie în Occident şi Italia.
— Situaţia exportului de produse forestiere: Ungaria şi Egipt.
Timpul, 10 Sept.: C. Cr.: Un grup de săteni mehedinţeni cercetează lucrările silvice pe terenurile degradate din Muscel, Dâmboviţa ş. a.
— Lemne pentru funcţionari şi pensionari.
Timpul, 12 Sept.: Ad. g-rală a Asociaţiei Corpului silvic inferior.
Curentul, 12 Sept.: Isaia Tolan: Problemele Ţării Moţilor la congresul „Astrei".
— Inzestrarea Mânăstirilor cu păduri; plecarea d-lui M. Drăcea, Secretarul general al Min. Agric., în străinătate.
Curentul, 14 Sept.: Al. G. Tutoveanu: Cooperativele forestiere au păgubit Statul cu zeci de milioane. Necesitatea modificării relaţiilor între CAPS şi Cooperative.
— Deschiderea Congres. Corpului silvic inferior şi Moţiunea.
Prezentul, 15 Sept.: I. Vişoianu: Situaţia exploatării pădurilor Statului — Cooperativele forestiere.
Semnalul, 15 Sept.: Problema lemnelor de foc. Varantarea cherestelei.
Curentul, 15 Sept.: Vânătoarea regală din judeţul Arad.

Prezentul, 15 Sept.: I. Sx.: Inaugurarea noului regim al comerţului de lemne în Ungaria.

— O nouă reducere a contingentului pentru export de lemne a ţărilor Europene.

Dreptatea, 17 Sept.: Ion Vişoianu: Rodul unor strădanii (Ţăranii se conving de rostul plantaţiilor terenurilor degradate din Muscel).

Argus, 17 Sept.: H. Brauner: Cronica lemnului. „Prime acordate în România, la exportul de cherestea".

Argus, 18 Sept.: Păduri de protecţie şi Lichidarea lucrărilor de reformă agrară şi Cadastru.

Curentul, 20 Sept.: Acţiunea de ameliorare a terenurilor degradate.

Curentul, 22 Sept.: V. C. Filip: Pustietatea Bugiacului; eşirea din indiviziune în Sudul Basarabiei.

— G. Tutoveanu: Regimul de regenerare al pădurilor şi Cooperativele forestiere.

— Legea pădurilor declarate necesare apărării naţionale, a fost modificată.

Curentul, 23 Sept.: Inaintări în Corpul inginerilor silvici.

— Modificarea legii de exploatare a pădurilor cu amenajamente în curs.

Argus, 24 Sept.: H. Brauner: Cronica lemnului. Importul lemnului românesc în Italia şi construcţiile ei.

— Scoaterea pădurilor mici de sub regimul silvic.

Viitorul, 22 Sept.: Pădurile în spaţiul naţional românesc. (Confer. ing. Cristea la Universitatea din Văleni).

Curentul, 25 Sept.: Stef. Demetrescu-Gârbovi: Naţionalizarea capitalului şi muncii forestiere româneşti.

Excelsior, 25 Sept.: Perspectivele exportului forestier. Conferinţa internaţională dela Bruxelles. O nouă legislaţie forestieră.

Curentul, 26 Sept.: V. C. Filip: Conjunctura lemnului; piaţa internaţională devine mai activă.

Curentul, 27 Sept.: I Th. Cosma: Paza pădurilor şi intensificarea exploatărilor în regie.

Argus, 28 Sept.: H Brauner: Cronica lemnului Supr. pădurilor şi preţul lemnelor în Franţa; preţurile ruseşti.

Neamul Românesc, 29 Sept.: Pentru ţărănimea din munţii Bucovinei.

Argus, 29 Sept.: Gh. I. Ionescu: Lemnul în economia naţională, faţă de nevoile de viitor.

Curentul, 30 Sept. Exportul de lemn jugoslav.

Ziarele în luna Octombrie 1938

România, 1 Oct., C. Zil.: Evenimentele forestiere internaţionale, — a IV-a confer. dela Bruxelles.

Excelsior, 1 Oct.: Sezonul vânzărilor de toamnă (Cronica lemnului).

Timpul, 1 Oct.: Esmée Gafencu: S'a deschis vânătoarea!

Ordinea, 2 Oct., D. N.: Reîmpădurirea terenurilor pleşuvite prin defrişări.

— Aug. Cosg.: Un denunţ grav. O pădure din Făgăraş şi Soc. „Lomaş".

Curentul, 3 Oct.: Procesul Moşnenilor Valea Telejen cu Soc. „Drajna".

Frontul, 4 Oct., Cosgarcea Augustin: Scrisoare deschisă d-lui Consilier regal N. Iorga. In ţara lui Augustin Bunea. Soc. forestieră „Lomaş" şi pădurile.

Porunca Vremii, 3 Oct., Arhim. Em. D. Antal: Bisericuţa de lemn, lângă Castelul dela Bran.

— Tăerea pădurilor decretate de protecţie.

— Depozitarii de lemne menţin preţurile actuale.

Prezentul, 3 Oct.: Dramatica sinucidere a unui pădurar din Neamţ.

— Ministerul Agriculturei a înzestrat cu păduri şi terenuri mai multe Mânăstiri.

Seara, 5 Oct.: O nouă legiferare a pădurilor de protecţie — excepţii admise, anularea amenajamentelor în vigoare, exploatare maximă.

România, 5 Oct., Vlaicu Bârna: Exploatări şi plantaţii — bunurile forestiere şi pomii roditori din regiunile de munte.

Argus, 5 Oct.: Cronica lemnului, — în Anglia, placaj, doage de stejar, fagul, etc.

Neamul Românesc, 5 Oct.: Vânătoarea în România. Trierea arendaşilor cu drept de vânătoare.

Curentul, 6 Oct.: Rezultatele anchetei dela Drajna de sus.

— Modificarea legii pădurilor de protecţie.

— 7 Oct.: Conferinţa dela Min. Agric. şi Domenii.

Neamul Românesc, 9 Oct., C. Cr.: Protecţia pădurilor (art. fond).

Reacţiunea, Oct., Cezar Cristea: Problema creditului agricol şi a creditului forestier.

Argus, 9 Oct., A. Tălăşescu: Cronica agricolă. Cum trebuesc făcute plantaţiunile de toamnă.

— Jugoslavia a interzis exportul de stejar.

România, 10 Oct.: Procesul Moşnenilor Prahoveni cu „Drajna".

— C. Cr.: Italia a creat o Academie forestieră la Florenţa.

Lumea Românească, 10 Oct., Cezar Cristea: Cum se culeg seminţele forestiere.

Curentul, 11 Oct.: Drepturile Moşnenilor de pe valea Teleajenului.

Curentul şi România, 14 Oct.: Procesul „Drajnei" cu obştea Pânteşti — latura penală a afacerii.

Neamul Românesc, 13 Oct.: Vandalii codrilor românești dela Soc. „Lomaș".
Viitorul, 16 Oct.: Păduri sacre în regiunea frontului.
Frontul, 18 Oct.: Pădurile noastre: procesul moștenitorilor Tolstoi; devastarea pădurilor în Ardeal (Făgăraș și Ciuc).
Argus, 15 Oct., H. Brauner: Cronica lemnului — în Bulgaria.
Curentul, 18 Oct., Cezar Cristea: Mausolee verzi în regiunea frontului — acțiunea Ministerului.
Neamul Românesc, 19 Oct.: O întâmpinare a Soc. „Lomaș" — răspuns Com. Vad și Comitetului pădurei Dumbrava.
Porunca Vremii, 19 Oct., I. Dragomirescu: Piratii pădurilor românești — Grödel jefuește Maramureșul.
Curentul, 20 Oct.: Moștenitorii de pe valea Teleajenului reclamă parchetului Soc. „Drajna" și Caps-ul.
Porunca Vremii, 22 Oct.: Munții Buzăului în flăcări — ard 600 pogoane pădure a moșnenilor.
România, 23 Oct.: Foc în pădurea Statului Căldărușani (Prahova) și la moșnenii din Chiojd (Buzău).
România, 23 Oct., (art. fond), Cezar Petrescu: Dela iarbă la petrolul și combustibilii Carpaților.
— 24 Oct.: Afacerea „Drajna" la Justiție.
Curentul, 24 Oct.: Conferința șefilor de inspectorate silvice.
România, 24 Oct.: Rezultatul examenului de subinspectori silvici.
Excelsior, 23 Oct.: Situația industriei de tâmplărie — binale, mobile.
Frontul, 24 Oct.: Se vor deschide spre exploatare noui masive de păduri; Convenția Caps cu C.F.R.
Curentul, 24 Oct., Theo Maiorescu: Pe marginea nouei legi a arendării terenurilor de vânătoare; temeri justificate.
România, 25 Oct.: Exportul lemnului în Europa.
Argus, 26 Oct., H. Brauner (Cronica lemnului): Exportul din Rusia; prețul lemnului din Anglia, Belgia, Olanda, Franța și Rusia.
— Plata primelor la exporturi de lemnărie.
Curentul, 26 Oct.: Costul lemnelor de foc tăiate și aduse la domiciliu — Caps și alte depozite.
— Ministerul de agricultură nu mai acordă lemne gratuit.
Viața Bărăganului, 25 Oct., C. Cr.: Bourul (Zimbrul).
— Silviu: Sfințirea bisericei la Școala forestieră dela Gurghiu.
România, 27 Oct.: In ce constă falsurile Soc. „Drajna".
— Modificarea legii pentru protecția nucului.
Neamul Românesc, 26 Oct.: Sătenii din Com. Vad (Făgăraș), răspund Soc. „Lomaș", cerând anchetă.
Curentul, 28 Oct., Ioachim Botez: Epurașii și păsările (vânat interzis).
Excelsior, 29 Oct., (Cronica lemnului): Situația exportului forestier.
— Plata primelor la exportul de lemnărie.
Curentul, 30 Oct., Dragoș Vrânceanu: „O pădure a Vitejilor".

Ing. *Cezar Gr. Cristea*

EXTERNĂ

● **Problema perdelelor de protecţie în Statele-Unite americane.**

Marile greşeli săvârşite de Americani prin tăerile devastatoare de păduri din deceniile trecue se răsbună astăzi în mod crunt: distrugerea solului, înnăsprirea climei, distrugerea echilibrului hidrografic, etc. Pentru a se mai repara, ce va mai fi cu putinţă, s'a pornit de câţiva ani o viguroasă acţiune de redresare, care cere tezaurului public şi economiei naţionale imense sacrificii. Intre măsurile acestea din urmă, ocupă un loc de frunte instalarea de perdele de protecţie arborescente în regiunile secetoase de prerie [1]). Primele planuri concepute într'o măsură grandioasă, au întâlnit o serioasă rezistenţă atât din partea factorilor politici cât şi din aceea a fermierilor. Nouile plănuiri întocmite de Forest Service cu ţinerea în seamă mai deaproape a realităţilor, au reuşit să capteze interesul şi bunăvoinţa fermierilor pentru opera respectivă. In scurt timp, s'a ajuns a se instala peste 26.000 mile de perdele. Colaborarea privată numără aproape 6.000 de fermieri, pe lângă alţi mulţi în perspectivă.

La noi, încă nu s'a aflat calea de interesare a proprietarilor particulari pentru problema respectivă, care este de actualitate şi pentru ţinuturile româneşti. Sugestiuni în această privinţă se găsesc în lucrarea: Ilie C. Demetrescu: Nouile păduri şi legile noastre silvice". (Revista Pădurilor 1936, pag. 690 ff.).

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 62).

● **Consumul lemnului de celuloză în creştere.**

Se ştie că multele întrebuinţări pe care le află celuloza de lemn în fabricaţiunile mătasei artificiale, hârtiei, etc., fac ca cererea de lemn de celuloză să fie într'o continuă creştere.

Un exemplu de cât înseamnă creşterea consumului respectiv, ni-l dau statisticele poloneze. Astfel consumul intern de lemn de celuloză (pentru fabricaţia celulozei, hârtiei şi cartoanelor) se urcă în 1933 la cca. 570.000 m. st.; în 1937 creşte la cca. 930.000 m. st. pentruca în 1938 să depăşească 1.000.000 m. st. In cifrele de mai sus nu sunt cuprinse unele industrii mai mici. Deci, în răstimp de 5 ani, consumul respectiv s'a dublat aproape.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 132).

---

1) A se vedea recenzia D-lui Dr. D. A. Sburlan asupra lucrării: Possibilities of Shelterbelt planting in the Plains Region. (Rev. Păd. 1936, pag. 343).

● **Germania câştigă păduri.**

Anul 1938 reprezintă pentru Germania, şi din punct de vedere forestier, un mare câştig. In afara Austriei, a cărei bogăţie forestieră este în deobşte cunoscută, i se adaogă, în ultimele luni, Ţinuturile Sudete, cu cel mai ridicat procent de împădurire, poate din întreaga Germanie. Unele circumscripţii ale acelor ţinuturi au procente de împădurire cuprinse între 75—82%, adică cam cum ar fi unele judeţe ale Bucovinei noastre. Marile păduri: Bömerwald şi Bayerischer Wald, situate de o parte şi de alta a catenei muntoase a Cadrilaterului Boem, constitue astăzi cel mai întins complex forestier din Europa Centrală. In total, Germania câştigă cu Ţinuturile Sudete cca. 900.000 ha, cu o creştere anuală de peste 3.100.000 m^3 lemn, în cea mai mare parte de răşinoase.

Economia forestieră respectivă este bine organizată, cu o foarte înaintată industrie a lemnului şi având în urma sa o frumoasă tradiţiune.

(După Z. f. Wfw., VI, 131).

● **Ungaria câştigă deasemenea păduri.**

Prin retrocedarea teritoriilor cehoslovaco-ucrainene, în urma arbitrajului dela Viena, de pe toamnă, domeniul forestier al Ungariei a crescut cu 205.730 ha, ca valoare absolută sau cu 17%, ca valoare relativă. Condiţiunile forestiere ungare apar ameliorate, sub acest raport, dacă ţinem seama, că în acelaş timp creşterea teritorială generală şi a populaţiunii este numai de 13%.

Teritoriile câştigate nu sunt totuşi dintre cele îndestulător de împădurite şi mai ales nu dintre cele cu păduri preţioase. Astfel, procentul lor de împădurire este numai de 16%. Apoi ,sub raportul sortimentelor de lemnărie, ele sunt într'adevăr excedentare cu cca. 3500 vag. lemne de foc, însă deficitare cu cca. 12.600 vag. lemn de lucru şi construcţie, din care cea mai mare parte (11.600 vag.) revine lemnului de răşinoase.

Aşa dar, situaţia forestieră a Ungariei se ameliorează ca cifră relativă, se îngreunează, însă, ca cifră absolută.

(După Z. f. Wfw., VI, 186/7).

● **Şi Anglia împădureşte.**

Problema creierii de păduri în metropolă, ca acţiune de Stat, s'a pus pentru prima oară imediat după încheierea Războiului celui mare. In acest scop, s'a creiat o Forestry Commission, s'a întocmit şi adaptat un plan de lucru pentru 80 de ani (detalii în lucrarea: Ilie C. Demetrescu: „Politica forestieră postbelică..." Bucureşti 1934, pag. 14—19). După darea de seamă prezentată Parlamentului în Iulie 1938 de Comisiune, rezultă că în aceşti primi 20 ani de activitate, s'a ajuns a se dobândi 1.000.000 acre teren, din care a fost împădurită până acum întin-

derea de 377.000 acre. Anual au fost plantaţi cam 50 milioane de pueţi, în pepiniere aflându-se cca. 250 milioane de pueţi. Acţiunea respectivă dă de lucru la cca. 5000 de persoane. Din 1924 au fost colonizaţi 1300 lucrători forestieri. Cheltuelile anuale ordinare sunt fixate pentru perioada 1936—1940 la 500.000 £ cu un supliment de 300.000 £ anual pentru anii 1936/38.

Hotărîrea cu care se plănuesc şi se duc la bun sfârşit lucrurile în Anglia ne-ar putea sluji şi nouă drept pildă bună.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 112).

● **Şi Irlanda se mişcă.**

„Statul liber irlandez" dispune, caşi Anglia vecină, de foarte puţine păduri. Din aceleaşi motive caşi aceasta din urmă, s'a pornit în ultimul timp o acţiune de împădurire foarte serioasă. Ideia este purtată de asociaţia forestieră „Irish Forestry Society", care şi-a fixat drept motto: „No forests, no nationhood" (Unde nu-s păduri, dispare şi patria). Scopul precis urmărit de Asociaţie este:

1. Ridicarea procentului de împădurire dela cca 1,5% cât este astăzi, la 18%;

2. Promovarea economiei şi ştiinţei silvice, caşi a oricăror acţiuni în legătură cu pădurea.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 113).

● **Indrumarea economiei lemnului în Franţa.**

Economia lemnului este altceva decât economia forestieră, lucru puţin luat în seamă la noi. In câmpul de privire al primei cade, în primul rând, transportul, industria, piaţa şi în general comerţul lemnului.

Pentru îndrumarea acesteia, Franţa a organizat din 1936 un Subsecretariat al lemnului, condus de D-l André Liautey. Bunele oficii îndeplinite de această nouă instituţie în materie de consolidare a pieţei, organizare a regimului vamal referitor la lemn şi a exportului de lemn de mină către Anglia şi Belgia etc., îndreptăţesc cu prisosinţă existenţa sa. Frumoase merite şi-a câştigat şi în legătură cu propaganda în favoarea întrebuinţării lemnului. (ex. Expoziţia internaţională dela Paris)

(In parte, după Z. f. Wfw., VI/111).

● **Schimbări în Administraţia forestieră a Franţei.**

Ministerul Agriculturii din Franţa este compus din: 1) Direcţia generală a Apelor şi Pădurilor; 2) Direcţiuna Agriculturii şi 3) Direcţiunea Personalului şi administrativă. Prin felul cum e formulată titulatura acestor despărţăminte, s'ar părea că Administraţia Pădurilor de Stat este pusă la un rang superior Agriculturii, deşi — în fond — lucrurile nu s'ar deosebi decât formal. Totuşi, Francezii nu cedează uşor la încălcări chiar al unor drepturi de acest gen.

Spre sfârşitul verii 1938, D-l Chaplain, Directorul general al Apelor şi Pădurilor a fost scos la pensie. In locul D-sale, a fost numit D-l Inspector general Colomb, cu titlul simplu de Director. Acest lucru a provocat o adevărată furtună în cercurile forestiere, care văd într'însul o încercare de-a se micşora poziţia economiei forestiere.

(După Z. f. Wfw. VI, 176).

● **Congres internaţional de Aquicultură şi Pescărie în Belgia.**

Va avea loc la Liège între 22—24 Iunie 1939, sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Leopold III. Organizarea sa a preluat-o Societatea centrală a Pescuitului fluvial.

Pot lua parte la Congres: persoanele, societăţile şi instituţiile publice sau private, a căror activitate are legătură sau interes cu tot ce priveşte domeniul apelor dulci.

Cotizaţia de participare a fost fixată la 100 frs. belgieni, care urmează a fi vărsată la Secretarul-casier D-l Emile Metzdorf, 12, avenue Kersbeek, à Forest (Compte chèque postaux: No. 850.70).

Limbile oficiale: franceza, olandeza, germana, engleza şi italiana.

Raportorii vor înainta, până la 1 Martie 1939, un rezumat de cca 15 rânduri al rapoartelor lor. Acestea se vor publica ulterior în volum.

Programul de lucru este împărţit între cele 5 secţiuni ale Congresului şi anume :

S. I. Studiul ştiinţific al diverselor medii: Fauna, Flora, Limnologia, limnobiologia, limnochimia. Laboratoare, Pregătirea personalului.

S. II. Amenajarea modernă a diverselor medii piscicole:

1. Eleştae : Construirea, punerea în valoare, golirea. Legislaţie.

2. Ape libere: Depopulare; Repopulare. Cercetări sitometrice. Reproduceri: baraje, scări şi treceri de peşti.

S. III. Piscicultură industrială: Creşterea păstrăvului, crapului şi altor cyprinide, ţiparului, racului. Fecundarea artificală. Genetică. Creştere. Hrănire. Dușmanii şi bolile peştilor. Terapeutică. Debuşee. Legislaţie.

S. IV. Pescuitul fluvial. Reglementarea generală şi locală. Momeli reprobabile. Instrumente şi materiale permise spre a se păstra echilibrul piscicol. Statistici. Societăţi de pescuit. Acţiunea socială şi economică a pescuitului cu undiţa.

S. V. Piscicultura de ornament şi antimalarică.

(După R. des E. et F. 1938/1042/3).

Ilie C. Demetrescu

RECENZII

CĂRŢI

Ing. I. ANDRIESCU-CALE: *Actualitatea problemei irigaţiilor în România.* Iaşi, Tipogr. Al. A. Ţerek, 1938, 112 pagini şi 2 hărţi; 50 lei.

Autorul broşurii este unul dintre inginerii români care, în afară de realizări de natură tehnică, înţelege să aibă şi alte preocupări, împărtăşind în acelaşi timp, la cât mai mulţi, pe calea scrisului, rezultatele investigaţiunilor şi studiilor sale. Silvicultorilor nu le este necunoscut. Ar mai fi oare nevoie să reamintim că l-am avut adesea alături la discutarea diferitelor probleme în care pădurea îşi avea cuvântul ei?

Cartea menţionată este de fapt un raport prezentat de d-sa la congresul AGIR-ului, care a avut loc în anul 1930 la Craiova.

Pornind dela constatarea că suprafaţa terenurilor cultivabile nu mai poate fi mărită, că populaţia ţării creşte şi ca atare necesită pentru întreţinerea ei cantităţi din ce în ce mai mari de cereale, şi că pe deasupra trebue să mai şi exportăm, se ajunge la concluzia că trebue să producem mai mult pe unitatea de suprafaţă .

Fertilitatea terenurilor şi deci producţia este însă condiţionată de existenţa la timp a apei. La noi această apă este în funcţie de precipitaţii. Deşi regimul acestora este în general favorabil agriculturii, se întâmplă totuşi ca de multe ori să avem perioade de secetă tocmai când vegetaţia are nevoie de apă.

Problema care se pune în această situaţie este: să se asigure culturilor agricole, apa la timp. Irigaţia apare deci ca salvatoare.

După o scurtă introducere în legătură cu suprfeţele irigate în alte continente şi ţări şi cu efectele irigaţiei, privite din diferite feţe ale ei, d-l Cale arată cari sunt condiţiunile prielnice irigaţiei şi cantitatea de apă necesară în împrejurări diferite pentru această operaţie.

Trecând apoi la examinarea problemei pentru ţara noastră, arată că principial întreg şesul dintre văile noastre se poate iriga. Din nefericire însă tocmai în perioadele de secetă, când se cere a se iriga, râurile noastre au debite mici, unele din ele secând chiar de tot. Singure, Dunărea, Mureşul, Oltul, Jiul, Ialomiţa, Siretul şi Prutul au, vara, cantităţi mai însemnate de apă.

După socotelile făcute de inginerul Al. Davidescu, cu apă din Dunăre, s'ar putea iriga pe Bărăgan o suprafaţă de 413.000 ha, ridicându-se cu pompele din 5 puncte şi anume: Tăriceni pe vale Moştiştei (126.600 ha), Vlad Ţepeş (93.400 ha), Germăneasa pe valea Călmăţuiului (176.300 ha), Mircea Vodă lângă Călăraşi

(16.640 ha). Cu apa râurilor Argeş, Dâmboviţa, Ialomiţa, Buzău, Trotuş şi Siret s'ar putea uda 1.320.000 ha.

Dacă prin irigaţie repartiţia culturilor ar fi: 50% cereale păioase, 25% porumb, 15% plante de nutreţ, 10% culturi speciale (colza, in, cânepă, tutun), atunci, pentru irigarea unui ha, în perioada 1 Aprilie — 1 Octombrie, ar fi nevoie de 3731 m^3 apă. Aceasta trebue dată lunar în felul următor: 0,34 litri pe secundă în Aprilie, 0,45 litri pe secundă în Mai, 0,27 litri pe secundă în Iunie, 0,26 litri pe secundă în Iulie, 0,16 litri pe secundă în August, 0,16 litri pe secundă în Septembrie.

Costul total al lucrărilor preconizate de Davidescu s'ar urca la cifra de 280 milioane lei aur, revenind la 212 lei aur pe ha, în cazul când s'ar iriga numai 1.300.000 ha. In ce priveşte cheltuelile de exploatare, ele s'ar ridica la 10 lei aur pe ha, iar apa ar costa 10—15 lei de ha. In ce priveşte rentabilitatea operaţiunii, ea este socotită realizabilă.

Autorul cărţii semnalează apoi obiecţiunile ce s'au adus proiectului lui Davidescu de către: Saligny, Luigi Villoresi (italian) şi Wilcocks (englez), precum şi proiectul întocmit de inginerul V. Roşu pentru irigarea domeniului Coroanei „Gherghiţa".

In concluzie, d-l Cale ţine însă să precizeze că studiile făcute până acum la noi nu mai corespund condiţiunilor sociale şi economice de azi. Inainte de războiu aveam o proprietate mare, pe când azi cea mică şi mijlocie sunt dominante. Trebue deci să ţinem seama de această modificare structurală. De aceea azi problema nu se mai poate pune deodată în mare, ci se cere realizată progresiv, procedându-se a se iriga suprafeţe mici.

*

La sfârşitul acestei broşuri, d-l Andriescu-Cale are un adaus de 21 pagini, care priveşte „Combaterea sectei în Basarabia prin irigaţiuni". Este schiţarea unor studii întreprinse de d-sa, la iniţiativa Ministerului de Lucrări Publice şi Comunicaţii, pentru a se putea ajunge la ameliorarea regimului secetos din această provincie, prin irigaţiuni.

Autorul şi-a limitat studiile numai la cele 4 judeţe din Sud: Cahul, Ismail, Cetatea-Albă şi Tighina.

Râurile care străbat această regiune, în timpul verii sunt în general seci. Când cad însă ploile torenţiale, atunci se umflă şi prăpădesc în jur.

In multe puncte, de-alungul acestor văi se mai văd şi azi locurile unde au existat diguri de pământ care formau iazuri, a căror apă punea în mişcare morile nelipsite pe vremuri din cuprinsul fiecărui sat. Puţine din ele mai există azi, vetrele lor fiind colmatate de viiturile turburi ale râurilor şi transformate în mlaştini, sau în cel mai bun caz în imaşuri şi fâneţe. Cea mai mare parte din iazurile existente se găsesc la origina râurilor, unde puhoaiele nu le-au putut încă potmoli.

Autorul crede că reconstruirea acestor iazuri constitue o problemă, a cărei deslegare ar aduce o îmbunătăţire simţitoare economiei agricole din regiune. Apa ce s'ar strânge, pe lângă sporirea bogăţiei de peşte, ar da o bază puternică creşterii vitelor, prin irigarea păşunilor şi terenurilor cu plante de nutreţ. S'ar putea cultiva apoi plante rădăcinoase, zarzavaturi, textile şi medicinale.

Ceva mai mult, prin refacerea acestor iazuri, inundațiile vor fi mult domolite, întrucât puhoaiele ar fi reținute de digurile iazurilor.

In capitolul pe care-l menționăm, autorul se ocupă numai de reconstruirea iazurilor din bazinele râurilor Botna, Cogâlnicul și Ialpugul, indicând locurile unde să se plaseze, mărimea pe care s'o aibă, cantitatea de apă ce vor reține și suprafețele ce se vor putea iriga.

Pe Botna sunt prevăzute 2 baraje la Ulmu și la Căinari. Ele vor putea reține o cantitate de apă utilizabilă de 35 milioane m^3, capabilă să irige 7.043 ha.

Pe Cogâlnic sunt indicate 3 baraje pe cursul principal (la Ciuciuleni, Lohănești și Gura Galbenă), două pe afluentul său Ceaga (la Baimaclia și Gura Văii) și unul pe afluentul acesteia, Saca (la Cioara-Mârza). Toate 5 vor da un disponibil de apă de 64 milioane m^3, îndestulătoare să se ude 13.000 ha.

Pe Ialpug s'au plănuit numai 2 baraje, unul la Javgur și altul lângă Comrat și 4 baraje mai mici pe afluenții lui: pe Ialpugel (la Baraganî), pe Lunguța (lângă Bașcalia), pe Salcia (lângă Taracila) și pe Trifești (lângă Dermengi). Toate cu o capacitate de apă disponibilă de 50 milioane m^3, suficientă pentru a uda 10.000 ha.

Lucrările prevăzute, vor costa în total 395 milioane lei.

Pentru încheere, ținem să adăogăm că în argumentarea sa, autorul s'a folosit de bogate și interesante date, luate din literatura română și străină, parte din ea fiind dată și la sfârșitul cărții.

Să nădăjduim că lucrarea d-lui Cale, (adăogată la cele ce o preced) destinată să facă să atragă atenția celor ce pot hotărî la noi, asupra acestei problemei, — își va atinge scopul și că prin urmare vom putea lua cunoștință de inițierea a cât mai multe lucrări de irigație în cuprinsul țării.

Ing. *At. M. Haralamb*

I. ENĂCHESCU-MUSCEL: *Măsuri preventive pentru conservarea pieilor de vânat.* București, Inst. de arte grafice „Eminescu", 17 pagini, 6 figuri și 2 planșe în culori, 50 lei.

Autorul are la București un „institut dermoplastic zoologic". In decursul activităților sale în acest domeniu a constatat că, mare parte din trofeele de vânătoare ce se aduc de către vânători, în vederea preparării lor pentru păstrat, sunt alterate uneori în așa fel încât folosindu-se chiar cele mai energice procedee chimice, tot nu se poate opri căderea părului sau a penelor. In plus, de multe ori se aduc piesele incomplete: fără craniu, fără anumite oase dela picioare și aripi.

Pentru a veni în ajutorul vânătorilor mai puțin pricepuți în prezentarea trofeelor vânătorești, autorul a găsit de cuviință să tipărească această broșură, în care se arată măsurile ce trebue să se ia, în primele momente, pentru ca să se păstreze cadavrul animalului sau pasării, sau numai părți din ele, până în momentul când se predau preparatorului specialist. Aceste măsuri se iau în vederea împiedicării putrefacției, care atacând pielea, provoacă căderea penelor și a părului și distrugând chiar anumite părți din corp, necesare naturalizării.

In primul rând se ocupă de cazul

când se intenţionează a se preda cadavrul complet al vânatului. In acest caz se presupune că distanţa şi temperatura sunt de aşa natură încât cadavrul poate ajunge repede la preparator.

In al doilea rând se arată ce trebue făcut în cazul când distanţa şi temperatura nu permit transportarea cadavrului complet. In acest caz trebue să fie jupuit, predându-se numai pielea. Autorul specifică că în acest caz prin cuvântul „piele" se înţelege învelişul extern al animalului sau pasării având: părul, pielea, penele, ghiarele, ciocul, craniul, scheletele membrelor anterioare şi posterioare. Autorul indică operaţiunile ce trebuesc făcute pentru a obţine o piele crudă, bună.

Pentru vânătorii începători, nu încape nici o îndoială că indicaţiunile date de d-l Enăchescu sunt din cele mai folositoare în vederea obţinerii trofeului în cele mai bune condiţiuni. Deaceea, nu trebue să le lipsească.

T. H. Crivăţ

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE

1) Ing. N. GHELMEZIU:

Untersuchungen über die Schlagfestigkeit von Bauhölzern.
(Incercări asupra rezistenţei la şoc a lemnelor de construcţie).

Apărută în „Holz als Roh- und Werkstoff Berlin, Anul I, 1938, Heft 15.

2) Ing. ILIE C. DEMETRESCU:

Evoluţia Administraţiei noastre forestiere de Stat 1918—1938
1939, Bucureşti, Tip. „Bucovina", 82 pagini, 70 lei.

REVISTE

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 11—12/938.

A. Lamy:
Contributions à l'historique du „Bois du Pays", forêt usagère de l'ancienne seigneurie de Durbuy (suite et fin).
Contribuţiuni la istoricul pădurii „Bois du Pays", pădurea folosită de vechea Seniorie din Durbuy (urmare şi sfârşit) (15 pag.).

Boudru :
Excursion annuelle de 1937. La forêt d'Anlier (21 pag.).
Excursiunea anuală din 1937. Pădurea Anlier.

A. H.:
Hormones et sylviculture.
Hormonii şi silvicultura (3 pag.).

Ab. B.:
Les prix du bois (6 pag.).
Preţurile lemnului.
In toamna anului 1938.

Nr. 1/1939.

Ab. B.:
Excursion à Pulle et à Vorselaar.
Excursie la Pulle şi la Vorsalaar.

G. Delevoy:
Graines et races d'essences forestières.
Seminţe şi rase de esenţe forestiere (21 pag.).
Dare de seamă asupra reuniunei dela Berlin, din Octombrie 1937, din Cadrul Uniunei Internaţionale a institutelor de cercetări forestiere.

Ab. B.:
Marché du bois (3 pag.).
Târgul lemnului.

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 19, 1 Octombrie 1938.

Dr. habil. E. Rohmeder:
Der Einfluss der Mondphasen auf die Keimung und erste Jugendentwicklung der Fichte.
Influenţa fazelor lunii asupra germinării şi desvoltării în prima tinereţe a moliftului. (Articolul în continuare).

Hans Ostwald:
Gedanken über die Bestimmung des wirtschaftliches Wertes von Rentenvermögen und die sich daraus ergebenden steuerlichen Folgerungen.
Reflecţii asupra determinării valorii economice a bunurilor ce aduc o rentă (în care predomină factorul naturii) şi consecinţele fiscale ce decurg din aceasta.
După Ostwald bunurile economice se împart în două grupe. Prima grupă cuprinde bunurile la a că-

ror naștere cea mai mare contribuție o are natura. In această grupă intră: pădurile, turbăriile, carierele de piatră, nisip, etc. Aceste bunuri se numesc bunuri cari aduc o rentă. A doua grupă de bunuri însumează pe acelea la a căror producere intervin munca și capitalul. Aceste bunuri sunt denumite, bunuri ce dau dobândă.

Stabilirea valorii economice la prima categorie de bunuri este mai grea decât la a doua. Pe când la a doua categorie, stabilirea valorii se face după cantitatea de muncă și capital ce aceste bunuri au necesitat la producerea lor, la a doua categorie trebuie să se stabilească valoarea după venitul ce aceste bunuri ne dau.

Autorul caută să dea o metodă pentru calcularea valorii bunurilor care dau rentă, considerând aceste bunuri că ar aduce o dobândă întocmai ca bunurile de categoria a doua.

Câteva exemple simple ne arată cum urmează să procedăm în diferite cazuri.

Hellmuth Gäbler:

Massenauftreten von Larven der Schwebfliegenart Syrphus torvus O. S. (topiarius Mg).

Apariția în massă a larvei de Syrphus torvus.

Acest an a apărut în Saxonia în mod neobișnuit de mare, Syrphus torvus. Este o apariție îmbucurătoare fiindcă această insectă se hrănește cu diferite specii de păduchi de frunze care sunt vătămători.

Caietul 20, 15 Octombrie 1938.

Dr. Hans Werner Nolte:

Über einige Nematusfeinde und ihre Bedeutung.

Asupra câtorva dușmani ai lui Nematus și importanța lor.

In pădurile de molift din Saxonia s'a observat în vara 1938 apariția mai multor specii de viespi. Intre acestea s'au găsit Anatis ocellata și Aphidecta obliterata pe care autorul le dă ca dușmani ai lui Nematus, ele hrănindu-se cu larvele acestuia.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Der Einfluss der Mondphasen auf die Keimung und erste Jugendentwicklung der Fichte.

Influența fazelor lunii asupra germinării și desvoltării în prima tinerețe a moliftului.

Plecând dela credința înrădăcinată în popor și chiar în cercurile silvicultorilor, că fazele lunii au influență asupra germinării, autorul a făcut câțiva ani dearândul cercetări în pepinieră și în laborator asupra moliftului.

Rezultatele spun că, fazele lunii nu au nici o influență asupra germinării și a desvoltării în prima tinerețe.

Dr. phil. Edgar Krausen:

Studien über die Forstorganisation und die Ausburg der Forstgerichtsbarkeit beim Salzmeieramt Traunstein.

Studii asupra organizației forestiere și exercitarea jurisdicției forestiere în oficiul salinifer Traunstein.

(Articolul în continuare).

Caietul 21, 1 Noembrie 1938.

Yellow Hwang, China:

Freilandverschehe über Stickstofumsetzungen und Azidităts änderungen in verwesender Waldstreu.

Cercetări în câmp deschis

asupra schimburilor de azot și a modificării acidității la pătura moartă în putrezire.

In urma cercetărilor făcute asupra putrezirii păturei moarte, autorul ajunge la următoarele concluzii:

Vântul joacă un rol mare în putrezire.

Litiera de foioase amestecată cu cea de rășinoase activează descompunerea celei din urmă.

Cele mai multe resturi rezultate din putrezire au o mai mare cantitate de azot decât materiile inițiale.

Dr. J. Jaescke:

Zur Waldgeschichte des Knüllgebirgs.

Relativ la istoricul pădurilor din muntele Knüll.

Pe baza analizelor de polen autorul stabilește că în trecut după o perioadă de predominare a aninului urmează o răspândire mai mare a pădurii de stejar amestecată cu fag și foarte rar pin. Mai târziu omul a eliminat stejarul și fagul, înlocuindu-i cu pin.

Edgar Krausen:

Studien über die Forstorganisation und die Ausübung des Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.

Studii asupra organizației forestiere și exercitarea jurisdicției forestiere în oficiul salinifer Traunstein. (Articolul în continuare).

Caietul 22, 15 Noembrie 1938.

K. L. Escherich:

Die Braunfleckigkeit der Laubhölzer und ihre Erreger.

Petele mădulare ale foioaselor și cauzele lor.

Petele mădulare ce se întâlnesc la unele foioase, mesteacăn, anin negru, sălcii, plopi, sorbi și pruni se știe de mult că sunt produse de insecte dar nu se cunoșteau aceste insecte în stare de imago. In ultimii ani s'a ajuns a se cunoaște aceste insecte care fac parte din familia Agromycidelor. S'au descris mai multe specii dintre care: Dendromyza carbonaria Zett, — cambii Hend., — barnesi Hend., și — betulae Kang.

W. v. Wettstein.

Lichtbedürfnis und Dürrewiderstandsfähigkeit der Kiefer.

Nevoia de lumină și rezistența la uscăciune a pinului.

Pornind dela observația că pinul din părțile sudvestice ale Germaniei suportă mai puțină umbră decât din părțile mai nordice, autorul a făcut timp de 4 ani cercetări în pepinieră asupra unor semănături cu semințe provenite din aceste regiuni. Rezultatele confirmă obsrvația, dar trebue să se țină seamă și de rezistența la uscăciune a diferitelor proveniențe.

Dr. phil. Edgar Krausen:

Studien über die Forstorganisation und die Ausübung der Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.

Studii asupra organizației forestiere și exercitarea jurisdicției forestiere în oficiul salinifer Traunstein. (Articolul în continuare).

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul I (1938) Nr. 9.

A. Frey-Wyssling:

Über die Entstehung von Harztaschen.

Asupra formării pungilor de răşină.

Pungile de răşină apar în urma unei crăpături interne. Ţesutul de rană nu apare decât după contactul cu răşina, fapt care dovedeşte acţiunea vindecătoare a răşinii. Experienţe făcute de autor pe cartof confirmă acest lucru.

Eugen Michel:

Akustische Eigenschaften von Holz und holzhaltigen Bauplatten.

Insuşirile acustice ale lemnului şi ale plăcilor de construcţie făcute din material lemnos.

Se discută principalele însuşiri acustice ale lemnului şi se dau exemple din practică, atât cu lemn masiv, cât şi cu plăci făcute din lemn după diferite procedee.

A. Thum şi H. R. Jacobi:

Die Biegefestigkeit von stahlbewehrtem Panzerholz.

Rezistenţa la încovoere a lemnului armat cu oţel.

Se prezintă rezultatele încercărilor cu placaj armat cu tablă zincată de oţel. Rezistenţa la încovoere ca şi modulul de elasticitate scad, cu cât plăcile de metal sunt mai groase. La încercări repetate de încovoere se rupe întâi foaia de metal şi apoi aceea de lemn. Invers se produce la încercarea statică de încovoere.

F. Kollmann şi G. Just:

Chemische Untersuchungen an Holzwolleplatten.

Incercări chimice la plăci de construcţie din lână de lemn.

Normele germane prevăd pentru plăcile de construcţie din lemn să nu conţină substanţe chimice vătămătoare pentru celelalte materiale de construcţie, în special betonul şi fierul. Autorii dau o metodă pentru determinarea alcalilor şi sulfaţilor din aceste plăci.

H. Lüers:

Das Holzverzuckerungsverfahren mit Fluorwasserstoff von Hoch und Bohunek.

Procedeul de zaharificare a lemnului cu acid florhidric a lui Hoch şi Bohunek.

Se arată procedeele anterioare de zaharificare a lemnului cu acid florhidric şi-apoi se descrie procedeul lui Hoch şi Bohunek, care constă în acţionarea acidului florhidric asupra lemnului, sub presiune joasă. Prin aceasta se poate recupera acidul. Procedeul este patentat şi în România cu Nr. 25.364.

E. Thiele:

Neuzeitliche Holzbearbeitungsmaschinen.

Maşini noui de prelucrarea lemnului.

Se prezintă noile maşini de prelucrat lemnul — gatere, fierăstrae circulare şi cu panglică, maşini de rindeluit, de frezat, de copiat, etc. — insistându-se asupra condiţiunilor tehnice şi economice de funcţionare

Mici comunicări:

— Producția mondială de mătase și lână vegetală.

— Vopsea apărătoare pentru lemnul de construcție.

— Acoperirea nevoilor de lemn de construcție.

— Prețul pieții mondiale pentru lemn.

— Congresul de vară (1938) al asociației inginerilor și chimiștilor din industria celulozei.

— Mutarea C.I.B.-ului la Bruxelles.

— Norme noui.

— Rezultatele numărătorii castanilor porcești în 1937.

— Cele mai mari butoaie ale Europei.

— Rumegușul de lemn ca mijloc de luptă contra focului.

Revista patentelor (anunțate si aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 113 referate pentru articolelor și cărților noui apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

W. Wegelt: Handbuch der deutschen Holzwirtschaft.

K. Ebes: Untersuchung über die Thyllenbildung in gefälltem Rotbuchenholz.

H. Gläser și E. Stentzel: Die Pflege der Waldsäge.

A. Schoch: Die physikalischen und technischen Grundlagen der Schalldämmung im Bauwesen.

H. Kurz și F. Schuster: Koks. Ein Problem der Brennstoffveredelung.

K. A. G. Knight: Kiln- Seasoning treatments of teak and their effects on its wearing qualities as fiooring.

B. Kleinschmidt: Das Schleifen und Polieren in der Holzbearbeitung.

H. Hadert: Kaseinleim und Kaseinfarbenbindemittel.

H. Stolper: Das Möbelbuch. Schönheit der Arbeit.

N. Ghelmeziu.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 2/1939.

J. Darbelay:

Constatations et réflexions sur le pin Weymouth.

Constatări și reflecții asupra pinului Weymouth. (3. p.).

Constatări rezultate din vânzarea unei cantități de material de pin Weymouth provenit din pădurile cantonale de la Broye și în special din pădurea La Chanéaz. Autorul deduce că această specie trebue menținută și propagată în toate pădurile mari ale Elveției, unde poate merge.

P. Jaccard:

A propos de l'assimilation du bioxyde de carbonne (6 pag.).

In legătură cu asimilarea bioxidului de carbon (urmare și sfârșit).

Sam. Aubert:

Les Begnines (dans le Jura vaudois) (4 pag.).

Teritoriul păduros și pășunabil dela Begnines in Jura

Un colț despre care autorul spune că este mult de văzut, de observat și apoi de meditat în privința forțelor naturii

At. Har.

REVUE INTERNATIONALE DU BOIS.

Nr. 61—62, Ianuarie-Februarie 1939.

Revista aceasta se găsește în al 6-lea an de existență. Ea apare la Paris, fiind sortită ca tribună liberă, în care să apară orice informație relativă la producție și negoț, la exploatarea și consumul lemnului.

Numărul de față este întreg consacrat „protecției lemnului".

Se publică:

J. Campredon:

La protection du bois contre le feu.

Protecția lemnului contra focului. (8 pag.).

Autorul este directorul laboratorului central de încercarea lemnelor dela Paris.

Tratează:

Comportarea lemnului la foc;

Imbrăcarea cu produse aderente, destinate a forma un strat izolant care să-l sustragă dela influența directă a flacării sau căldurii ce radiază;

Impregnarea lui cu săruri sau produse zise ignifuge, cu scopul de a-l împiedica să dea flacăre sau să emită, prin distilare sub influența căldurii radiante, gaze combustibile;

Vopsele și verniruri;

Procedee de construcție.

L. Lutz:

La méthode américaine dite à l'Agar pour la détermination du pouvoir toxique des antiseptiques utilisés pour la préservation des bois d'oeuvre. Ses incertitudes (3 pag.).

Metoda americană pentru determinarea puterii toxice a antisepticilor utilizate pentru apărarea lemnului de lucru. Incertitudinile sale. (3 pag.).

Autorul articolului este profesor la Facultatea de farmacie din Paris și la Școala Sup. a lemnului

Se examinează metoda americană cunoscută și sub numele de „Agar" sau „Petri Dish".

Metoda nu determină decât puterea infertilizantă a produsului supus la cercetare, în contact cu 4 ciuperci alese ca probă.

Autorul socotește această probă drept insuficientă.

Ing. Paul Guillaume:

Le créosotage des traverses de chemins de fer (7 pag).

Creozotarea traverselor de cale ferată.

Tratează despre:

Uscarea traverselor;

Produsele și procedeele de impregnare;

Caracteristicile procedeelor: Bethell, Ruping, Barbier (sau dublă injecțiune).

Ing. E. Taborovsky:

Le bois. Sa conservation.

Lemnul. Conservarea sa. (10 pag.).

Procedee de impregnare aplicate în Franța.

La traverse:

Procedeul Bethell (sau prin vid și

presiune), Rueping (simplu și dublu), Barbier (sau prin dublă injecțiune).

La stâlpi de telegraf:

Procedeul Boucherie, care consistă în înlocuirea, în parte, a sevei printr'o soluție de sulfat de cupru, 1 kg sare la 10 l. apă;

Procedeul Kyan, după care lemnele uscate perfect, sunt cufundate într'o baie constituită dintr'o soluție de biclorură de mercur, în concentrare de o parte sare pentru 150 părți apă;

Procedeul Bethell prin vid și presiune;

Procedeul Rueping simplu;

Procedeul Dessemond prin vid și presiune;

Procedeul Poulain.

Prof. Nowack:

La protection du bois.

Protecția lemnului (5 pag.).

Autorul articolului este directorul Institutului de tehnologie chimică de la Moedling (Austria).

Cuprinsul lui a fost prezentat și la conferința lemnului dela Paris.

Charles Stauch:

Emploi des bois injectés en profondeur au bichlorure de mercure pour l'aménagement de l'intérieur des puits et des galeries d'Etat en Tchéco-Slovaquie (4 pag.).

Intrebuințarea lemnelor injectate în profunzime cu biclorură de mercur pentru amenajarea interioară a puțurilor și galeriilor statului în Cehoslovacia.

Autorul este directorul general al minelor statului din Cehoslovacia.

* * *

Comment se protéger contre le danger d'incendie des constructions en bois (4 pag.).

Cum trebue să ne apărăm contra pericolului incendierii construcțiilor de lemn.

Incercări făcute în Elveția.

Hugo Peter:

La reimprégnation des poteaux en bois par le procédé d'injection Cobra.

Reimpregnarea stâlpilor de lemn prin procedeul de injectare Cobra (3 pag.).

* * *

Les perfectionnements et les progrès réalisés dans l'industrie de l'ignifugation des bois à l'Autoclave.

Perfecționările și progresele realizate în industria impregnării lemnelor prin Autoclave (6 pag.).

* * *

Coup d'oeil international sur la protection du bois.

Privire internațională asupra protecției lemnului (18 p.).

Se referă la starea de lucruri din Germania, Statele-Unite, Suedia, Cehoslovacia, U. R. S. S.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 1, Ianuarie 1939.

I. Studii.

A. Dengler und A. Scamoni.

Über die Keimungsbedingungen von Waldbaumpollen.

Despre condiţiunile de germinaţie ale polenului arborilor de pădure. (Cercetări din Institutul de silvicultură [Institutul „Möller"] al Şcolii Superioare de Silvicultură din Eberswalde).

S'a experimentat atât pentru răşinoase cât şi pentru foioase modul cum germinează polenul arborilor forestieri în diferite medii şi la diferite temperaturi, precum şi durata puterii germinative.

Lamberts, Potsdam:

Nachwort zu: „Forstliches aus dem Regierungsbezirk Potsdam".

Completări la: „Chestiuni silvice din judeţul Potsdam".

Autorul aduce unele noi detalii în legătură cu un studiu al său publicat în caietul 11, pag. 568, din anul 1938.

Brocks:

Din räumliche Verteilung der Beleuchtungsstärke im Walde.

Repartiţia spaţială a intensităţii luminii în pădure.

S'a cercetat cu ajutorul unei celule fotoelectrice cum variază intensitatea luminoasă în pădure la diferite ore din zi şi care este influenţa frunzişului şi a norilor. Deasemeni s'a studiat cum variază intensitatea luminii pe diferite pante şi expoziţii.

II. Comunicări:

Merten:

Zum Anbau der japanischen Lärche. Eine Erwiderung.

Referitor la introducerea laricelui japonez. Un răspuns

III. Literatură.

Schenkling S.:

Faunistischer Führer durch die Coleopteren-Literatur.

Ghid faunistic în literatura coleopterelor.

Vol. I.: Europa. Fascicola 1 şi 2, p. 1—64 şi 65—128. Edit. Gustav Feller, Neubrandenburg (Meckl.), 1938. Preţ de subscripţie: 6 RM fascicola Recenzat de Prof. Dr. Wolff.

Wiedemann E.:

Ertragstafeln für Buche (1931), Fichte (1936) und Douglasie (1937).

Table de producţie pentru fag (1931), molid (1936) şi duglas (1937).

Editat de Institutul de cercetări forestiere al Prusiei. 34 pag. Edit. Schaper, Hannover, 2 RM.

Recenzat de Wittich.

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VI, Heft 1 (Oktober 1938).

Leo Tschermak, Prof. Dr.:

Eukalyptus — Anbau an der Südküste Anatoliens.

Cultura eucaliptului pe coasta sudică a Anatoliei.

Condiţiunile excepţional de nefavorabile culturii arborescente din Anatolia, nu permit o atare cultură decât în unele puncte ale ţinutului respectiv. Oarecari indicaţiuni sunt date de puţinii arbori aflaţi prin câteva parcuri, gări şi alee. Autorul, angajat de guvernul turc în ul-

timii ani, s'a ocupat serios de problema culturii speciilor de eucalipt în ţinutul de coastă sudică al Anatoliei, dând un energic impuls lucrărilor de împădurire. Ni se împărtăşesc date asupra tehnicei culturii respective.

G. Sirakoff, Forsting.:

Ein neues Verfahren für vereinfachte Raumzuwachsermittlung älterer Weisskiefernschäfte.

O nouă metodă pentru determinarea expeditivă a creşterii în volum la arbori mai bătrâni de pin.

Priveşte creşterea curentă.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Preţios material foarte bogat şi variat, privind diferitele ţări şi ţinuturi din lume.

Ilie C. Dem.

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugaţi să nu ne trimită decât articole care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate şi în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacţiei sau indicaţiunea provenienţei.

INFORMAŢIUNI

Problema perdelelor de arbori destinate să protejeze ţarinile şi islazurile contra efectelor vânturilor, mai ales în ţinuturile cu climat uscat, nu este nouă. Au agitat-o Ruşii şi Ungurii, lucrând în direcţia ei. La noi însă a început să se pună cu insistenţă în timpuri mai recente.

Servind, este adevărat, un interes agricol, problema are totuşi aspectele ei forestiere.

In afară de discuţia care se face asupra eficacităţii lor, discuţie la care fără îndoială şi lumea forestieră are un cuvânt de spus, — trebue să se precizeze, în toate detaliile, tehnica înfiinţării lor. Aceasta însemnează să se lămurească care sunt direcţiile şi dimensiunile perdelelor, dispoziţiunile de plantare, speciile cele mai indicate, menţinerea densităţii necesare, îngrijirile de dat ulterior, etc.

Nădăjduim să avem de la colegii noştri contribuţiuni preţioase pentru deslusirea acestei importante probleme.

Articolele se vor publica, le „problemele zilei", în numărul din Aprilie al revistei.

— In urma constituirii noului guvern dela 2 Februarie a. c., departamentul Agriculturii şi Domeniilor are de conducători pe d-nii:

N. Cornăţeanu, inginer agronom, profesor la Academia de Agricultură din Bucureşti, ca ministru titular;

M. Şerban, profesor la Academia de Agricultură din Cluj, ca subsecretar de Stat;

N. Săulescu, profesor la Academia de Agricultură din Cluj, ca Secretar general;

Iuliu Radulovici, medic veterinar, ca Secretar general.

— Ministerul de Agricultură şi Domenii a întocmit următoarea comisie pentru a face propuneri în legătură cu avansările ce urmează să se facă în Corpul inginerilor silvici pe data de 1.I.1939: M. Drăcea, H. Lazăr, Dem. Grozescu, At. Nedelcovici şi G. Năstăsescu, ca membri de drept, şi M. P. Florescu, D. Tomuţa, Eug. Vâlceanu, V. Ivănceanu, D. Sburlan şi C. Netea ca membri numiţi.

— In ziua de 17 Februarie a. c. a avut loc la Cernăuţi, reuniunea inginerilor silvici din Adm. Fond. Relig. din Bucovina, sub preşedinţia I. P. S. S. Visarion Puiu Mitropolitul Bucovinei.

La această reuniune au fost invitaţi şi inginerii silvici din Bucovina, aparţinând C.A.P.S.-ului şi Regimului Silvic.

— D-l Ing. C. Chiriţă a făcut la 9.II. a. c. o comunicare la Secţiunea de ştiinţe agricole a Societăţii române de ştiinţe, în legătură cu ameliorarea solului în pepinierele silvice.

— D-l Ing. Valeriu Dinu a fost cooptat în Consiliul Agir, ca reprezentant al Secţiei a I-a (Funcţionari Publici), în locul lăsat vacant de d-l Andrei Ionescu, care rămâne în Consiliu numai ca ales al Adunării Generale a Agir-ului.

— Politechnica „Regele Carol II" din Bucureşti aduce la cunoştinţa celor interesaţi că Joi 16 Martie, ora 8½, se va ţine examenul pentru echivalarea diplomelor eliberate de şcolile superioare de silvicultură din străinătate.

Candidaţii vor depune examen asupra materiilor de: limba română, legislaţia silvică a României şi terminologia technică silvică românească.

La acest examen se pot prezenta candidaţii cari vor preda comisiunii de echivalare prin rectoratul politechnicei „Regele Carol II", între 1—10 Martie c., o cerere însoţită de următoarele acte: Diploma de inginer silvic; certificatul de maturitate (absolvirea liceului), ambele în original şi traduceri legalizate: act de naţionalitate; chitanţa casieriei politechnicei pentru plata taxei de examen de lei 2.500; trei fotografii

Actele trebuesc verificate în prealabil de către comisiune; pentru aceasta, ele vor trebui să fie expediate pentru a sosi cel mai târziu de 10 Martie a. c.

— Direcţiunea Publicităţii din Subsecretariatul de Stat al Propagandei pune în vedere tuturor particularilor şi instituţiunilor particulare că toate cererile ce-i sunt adresate trebue să fie timbrate (8+1). Celor netimbrate sau insuficient timbrate nu le va da curs, decât dacă se va plăti taxa îndoită, prin aplicarea de timbre mobile, conform art. 41 din legea timbrului şi a impozitului pe acte şi fapte juridice.

Cinegetice :

Cei ce doresc să vâneze în bălţile Dunării şi în Deltă, trebue să posede, în afară de permisele reglementare de vânătoare şi o autorizaţie specială, care se eliberează de Serv. Vânăt. şi pesc. în apele de munte.

Această autorizaţie se eliberează în schimbul unei taxe de 300 lei pe zi şi 1750 lei pe săptămână; iar pentru fiecare zi în plus, peste termenul fixat în autorizaţie, se va plăti câte 250 lei.

Taxele se achită la Administraţia Financiară, vărsându-se la acelaşi articol bugetar, ca şi taxele ce se plătesc pentru permise. Recipisele se anexează la cerere.

Cu aceste autorizaţii, posesorul lor poate vâna orice vânat în condiţiunile prevăzute în permisul de vânătoare pe anul în curs şi în deciziunile ministeriale în vigoare, pe toate terenurile proprietatea Statului, nearendate, cu excepţia terenurilor rezervate şi rezervele ce se vor destina anual de către minister.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate și iubite coleg,

In conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoștință, că sunteți convocat la a 53-a Adunare Generală ordinară, care se va ține în ziua de 20 Mai 1939, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bul. Take Ionescu 31.

Dacă la această dată nu se va întruni numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se amână, ținându-se irevocabil în a 8-a zi liberă, adică Duminică 28 Mai 1939, la aceiaș oră și în acelaș loc, cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul :

ZIUA I — 28 MAI 1939.

1. Cuvântarea de deschidere a Președintelui Societății.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pe anul 1938.
4. Aprobarea Bilanțului și Contului de Venituri și Cheltueli, încheiat la 31 Decembrie 1938 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1938.
5. Aprobarea bugetului pe 1939.
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1940, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor : C. C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, Gh. V. Luțescu și N. N. Caragea, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1940.
7. Alegerea pentru 1939 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

ZIUA II — 29 MAI 1939.

Prezentarea referatelor şi discuţiuni asupra problemelor :

1. *«Asistenţa silvică a satului»*.
   Raportor : Traian Heroiu.
2. *«Câmpul de activitate al inginerului silvic — profesional şi extraprofesional»*.
   Raportor : Ion Dumitrescu.

ZIUA III — 30 MAI 1939.

3. Prezentarea referatelor şi discuţiuni în legătură cu :
   «Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească».
   Raportor : Marin Rădulescu.

ZIUA IV — 31 MAI 1939.

Excursiune de o zi pe Valea Prahovei.

Programul se va anunţa din timp. Inscrierile se vor face în prima zi a Adunării Generale la Secretariatul Societăţii.

*

Nu ne îndoim, stimate şi iubite coleg, că veţi participa la desbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiţi încredinţarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Preşedinte, M. D. DRĂCEA.

Secretar General, *Tr. I. Heroiu.*

*
* *

Pentruca desbaterile şi discuţiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condiţiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme :

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societăţii până cel mai târziu la 1 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare ;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă ;

3. Ele vor fi bătute la maşină, în două exemplare şi vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A4 297 × 210 mm.) ;

4. Rapoartele generale vor fi astfel desvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit ;

5. Atât referatele cât şi rapoartele generale se vor tipări şi distribui membrilor prezenţi la adunarea generală, înainte de deschiderea şedinţelor.

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societăţii ;

7. In şedinţă se vor citi numai rapoartele generale ;

8. Pentru discuţiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei şedinţe pe probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervenţiunile incidentale nu vor putea depăşi 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul, decât cel mult de 2 ori în aceiaşi chestiune.

AVIZ

Procurarea de cărţi pentru biblioteca noastră s'a urmat pe două căi, şi anume :

1) S'au fixat din oficiu lucrările de specialitate socotite ca indiscutabil utile ;

2) S'au primit propuneri şi sugestiii din partea membrilor Societăţii, alegându-se acelea care corespundeau scopului urmărit de statute prin înfiinţarea bibliotecii.

Această ultimă cale n'a dat cele mai bune roade, în primul rând, din cauză că asemenea propuneri şi sugestii ne-au parvenit în redusă măsură. Apoi, nu rare ori ele priveau cărţi şi lucrări ce depăşeau cadrul de specialitate ale bibliotecii noastre, sau nevoi prea personale, cu o prea restrânsă valoare de întrebuinţare.

In dorinţa de a adapta conţinutul bibliotecii noastre, cât mai mult nevoilor reale ale membrilor Societăţii, în calitatea Domniilor lor de specialişti, le adresăm un stăruitor apel de a ne indica lucrările de procurat ce vor socoti mai utile.

Apelul nostru se îndreaptă cu deosebire către cititorii de carte franceză, italiană şi engleză.

Bibliotecar, **Ilie C. Demetrescu**

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

Cercul de studii forestiere al Soc. Progresul Silvic şi-a început cel de al 6-a ciclu de conferinţe.

Fără ca să se impuie conferenţiarilor subiectele de tratat, totuşi s'a sugerat pentru anul acesta ca ideia directoare a ciclului să fie: „Sporirea producţiei forestiere".

I. Prof. Dr. C. C. GEORGESCU: *Valorificarea pinului silvestru, în raport cu răspândirea sa naturală la noi.*

18.I.1939

Conferenţiarul face un istoric al cercetărilor silvicultorilor şi botaniştilor asupra răspândirii pinului silvestru în România. De unde la 1904 s'a putut scri de Schwappach că pinul silvestru nu e spontan în Carpaţii României, astăzi se constată că el este destul de răspândit, iar în unele regiuni joacă chiar un rol foarte important în compunerea arboretelor.

Cu ajutorul unei hărţi se arată apoi centrele de răspândire a pinului, care sunt situate în următoarele regiuni:

Către isvoarele Siretului pe turbării, în apropiere de Vijniţa. Pe Obcina Mare la Solca, Ruşii Moldaviţa, Bucşoaia şi în legătură cu acestea pe stâncile din faţa Gurei Humorului. Pe Obcina Feredeului foarte frecvent în tot lungul versantului dinspre Moldova. Pe Obcina Lucinei pe turbăriile dela Gaina ca şi pe stânci calcare sau serpentin. In masivul Rarău rar, însă frecvent pe prelungirea sa din împrejurimile Pojorâtei. In turbăriile din regiunea Dornei şi Neagra. Pe munţii Bistriţei catena Pietrosu-Budacu, staţiuni mici pe stânci şi pe culmea din faţa la extremitatea de Nord a Stănişoarei. In câteva centre izolate în Călimani. Un centru important pe calcar în Cheile Bicazului, cu diseminaţii în pădurile vecine din regiunea Gheorghenilor şi de pe prelungirile Hăsmaşului Mare şi Ceahlău. La extremitatea de Sud a Stănişoarei la Vaduri, pe pâraele Pângăraciosul şi Cuejdului. In Munţii Tarcăului pe catena Murgoci, Valea Tazlăului Sărat, şi un teritoriu optimal în regiunea Comăneşti—Goioasa cu centrul pe Valea Asăului şi cele vecine. Acest teritoriu se prelungeşte în M-ţii Ciucului şi Oituzului în regiunea Comăneşti pe Loloaia şi Ciobănaş, în lungul văilor Uzului, Dofteanei, Slănicului, Oituzului, Caşinului până la Căiuţi pe

Valea Pralea. In Transilvania pinul este în tinoave la Nord de Tg. Săcuesc către Isvoarele afluenţilor Uzului şi pe stânci. Dealungul şirului Carpatic staţiuni izolate pe turbării la Luez în Hârghita şi în apropiere de lacul Sf. Ana. Peste culmea Războiului pinul trece din bazinul Trotuşului în Vrancea, unde se află pe o fâşie de teren paralelă cu coama Carpaţilor care porneşte dela Soveja, Tulnici trece în bazinele Putnei, Cozlei, Năruja, Zăbala şi Milcov.

Această fâşie se lăţeşte în bazinul Râmnicului şi ia o mare desvoltare în jud. Buzău, care este patria pinului. In acest judeţ teritoriul cu pin este cuprins între M-rea Gavanul şi Brăeşti, la Est, şi Siriu şi Corbu pe Bâsca Chiojdului la Vest.

In continuarea Carpaţilor pinul dispare de pe versantul meridional al Carpaţilor pe porţiunea din Valea Buzăului şi V. Dâmboviţei. Pe versantul septentrional îl aflăm sub „Piatra Mare“ şi „Cristianul Mare“. Foarte rar sub Bucegi către Bran (Guţan etc.) şi pe „Piatra Craiului“. Sunt câteva puncte cu pin în clipele calcare din jurul Rucărului. Reapare în Cheile Argeşului. Un centru cu pin frecvent este pe faţa de Vest şi Sud a Muntelui Cozia, Valea Oltului între Călimăneşti şi Brezoiu, către isvoarele pârâului Olăneşti, Valea Lotrului. Punctele izolate pe Valea Tălmăcelului, Sadului şi îndoelnic pe Valea Cibinului, şi rar pe valea Sebeşului. Pe stânci în Cheile Jiului, pe Sohodol în Gorj, şi câteva centre în Munţii Retezat, din care cel mai cunoscut pe Valea Râului Mare. In două puncte e semnalat şi pe Valea Cernei.

In Munţii Apuseni se găsesc 7 staţiuni în nucleele mari muntoase izolate pe stânci şi una la Râşca pe turbărie.

Conferenţiarul, din această distribuţie, trage o serie de concluziuni de un deosebit interes pentru practica silvică.

1) Pinul este un element al florei montane în fâşia altitudinală dela limita superioară a gorunului până la limita superioară a bradului respectiv inferioară a molidului. Altitudinile staţiunilor (500) 650—1100 (1350 m). La altitudini de peste 1200 m este sporadic deobiceiu pe stânci calcare.

2) Optimul teritorial se află în flişul Carpaţilor orientali în cuprinsul bazinelor Trotuşului, Vrancei şi Buzăului cu afluenţii săi din stânga. Staţiuni cu pin din acest teritoriu se află pe faţa lanţului Carpatic care priveşte către depresiunile subcarpatine ale Tazlăului şi Dărmăneştilor, Vrancei şi Buzăului.

3) Pinul se instalează pe orice fel de rocă. Nu are însă putere de invadare decât în regiunile cu roci acide silicioase, uşar dezagregabile, care dau un sol cu procent ridicat de nisip, sărac în substanţe nutritive, în locuri însorite şi calde.

4. In staţiunile sale optime de creştere spontană furnizează un lemn cu calităţi deosebite tehnologice.

5. Poate deveni o specie de cultură pentru lemn în staţiunile dintre (500) 700—1100 m în soluri şi staţiuni proprii. Cultivat la altitudini mai joase poate fi utilizat pentru recoltarea răşinei.

6. Pentru cultură să se întrebuinţeze numai sămânţa din pinetele

naturale. Până acum, pinul a fost obținut din sămânță de proveniență germană (rasa de câmp), care s'a dovedit în întreaga Europă improprie culturei forestiere și deci insuccesele înregistrate cu pinul la noi nu trebuesc să ne împiedice a cultiva rasa noastră de pin, ale cărei calități deosebite se pot aprecia mai ales în arboretele dela Comănești (Bacău) sau Goidești-Valea Cerbului (Buzău).

II. Ing. MARIN RĂDULESCU: *Sporirea producției noastre forestiere.* 7.II.1939.

Pădurea, una din bogățiile însemnate ale țării noastre, ocupa în trecut suprafețe cu mult mai mari decât cele de azi și producea lemn de foarte bună calitate.

In urma greutăților ivite în cursul timpurilor prin pășunat, incendii, tăeri desordonate și defrișări, suprafața pădurilor noastre s'a redus însă considerabil Silvicultorii au atras atenția ani de-arândul forurilor conducătoare și marelui public prin studii, conferințe și publicațiuni și în urmă prin organizarea serbării sădirii arborilor. Activitatea depusă a început să dea roade; anual proprietarii particulari, sătenii și instituțiile publice au început să-și împădurească terenurile degradate, să planteze perdele de arbori contra vântului și secetei și să-și refacă pădurile.

S'a oprit pășunatul și defrișările, s'a înființat Direcția Ameliorărilor la Ministerul de Agricultură și Domenii, s'au alocat sume din ce în ce mai mari în bugetul Caps., pentru împăduriri, s'a înființat legea pădurilor de protecție pentru apărarea națională, și legea pentru controlul circulației lemnului.

S'a creiat astfel o atmosferă mai senină în jurul pădurei, o atmosferă, în care se va putea lucra mai cu spor la refacerea, consolidarea și mărirea domeniului nostru forestier.

Nu trebue uitat iarăși că și în celelalte compartimente ale economiei naționale ce vin în atingere cu pădurea, se lucrează intens. Ca urmare se impune ca și la păduri să lucrăm într'un tempo mai rapid.

Pentru a mări producția forestieră, programul de lucru va trebui să prevadă:

1) *Sporirea suprafeței domeniului forestier.*

Pentru aceasta trebuesc împădurite poenile din cuprinsul pădurilor, apoi suprafețele tăiate ras și neregenerate, coastele degradate, prundișurile, sărăturile și lăcoviștele. Prin împădurirea rapidă a terenurilor nisipoase din Delta Dunării și a celor depe coasta Mării, s'ar da mai multă viață regiunilor respective, azi aproape nelocuite. In ceeace privește refacerea multor coaste degradate în urma pășunatului n'ar fi nevoie decât de liniște și de mici intervențiuni din partea silvicultorului. Pe aceste coaste, în locurile mai așezate, ferite de curenți și cu sol pro-

fund, înfiinţarea livezilor de nuci, ar aduce însemnate venituri proprietarilor şi ţării.

Să se ajute apoi particularii să-şi înfiinţeze perdele de arbori la câmpie contra vântului şi secetei, să se încurajeze crearea de grădini publice şi parcuri şi să se stăruiască ca plantarea şoselelor cu arbori şi pomi, să devină cât mai curând, un fapt împlinit.

2) *Sporirea producţiei la ha.*

Odată cu sporirea suprafeţei pădurilor, va trebui sporită şi producţia lemnoasă, la unitatea de suprafaţă. Pentru aceasta trebueşte mărită consistenţa masivelor. Să stăruim apoi cu toată puterea, ca să sporim procentul stejarului, gorunului, gârniţei, frasinului, bradului, molidului şi laricelui în masive.

Pe lângă cultura acestor esenţe preţioase, trebue intensificate:

a) Cultura teiului şi plopului tremurător, în pădurile de gorun şi fag în regiunile de deal.

b) Ameliorarea zăvoaelor de anin negru din lunca râurilor noastre.

c) Introducerea frasinului şi stejarului pedunculat în regiunea uşor inundabilă a Dunării.

d) Ameliorarea şi regenerarea zăvoaelor de salcie şi plop.

Aceasta pentru motivul că speciile moi cresc repede şi sunt din ce în ce mai căutate pe piaţă.

e) Intensificarea culturii speciilor exotice ca: nucul american, plopul de Canada, Taxodium distichum, Maclura aurantiaca şi salcâmul.

3) *Ameliorarea staţiunei şi condiţiilor de scoatere.*

Pe lângă împlinirea celor de mai sus, să stăruim şi pentru ameliorarea solului prin introducerea speciilor de amestec şi subarboretului indicate de staţiune. Mai ales să se oprească cu orice preţ păşunatul din pădure. Drumurile de scoatere să fie de asemenea restrânse la strictul necesar, iar regenerarea pădurilor să se facă pe cât posibil natural şi în limita timpului prescris de amenajamente.

Pentru aducerea la îndeplinire a programului schiţat trebuesc intensificate: culegerea de seminţe şi producerea de puieţi în pepiniere.

4) *Ameliorarea calităţii produselor.*

Pe lângă mărirea suprafeţei păduroase cu porţiuni improprii altor culturi, e necesar să stăruim şi la îmbunătăţirea continuă a calităţii produselor forestiere. La pădurile Statului, la ale instituţiunilor publice şi particulare, arboretele să fie conduse apoi la vârste mai înainte, ca să producem şi lemn de lucru şi să obţinem venituri mai mari. Să păstrăm masivul închis, ca să favorizăm creşterea în înălţime, rectitudinea şi cilindricitatea trunchiurilor. Să stăruim deasemeni pentru îndrumarea proprietăţilor pentru o gospodărie forestieră mai înaintată şi să urmărim cu atenţie sporirea procentului de specii preţioase, prin operaţiuni culturale. Aceste lucrări vor mări venitul pădurilor cu 20—30%, în raport cu venitul din produsele principale.

Pentru desvoltarea lor. va trebui să construim drumuri multe şi bune în regiunile de munte şi deal, pentru scoaterea lemnului din parchete.

Tot în privinţa operaţiunilor culturale, va trebui să avem neapărat în vedere, ca:

a) operaţiunile culturale să rămână într'un cadru pur cultural, veniturile din produsele secundare, urmând să conteze puţin în bugetul general al ocoalelor.

2) operaţiunile culturale să fie făcute în regie.

5) *Exploatarea raţională a pădurilor.*

Să stăruim pe lângă intensificarea lucrărilor de împădurire şi de cultură forestieră, ca şi exploatărea pădurilor să se facă raţional. Tăerea, scoaterea, sortarea şi păstrarea lemnului, să se facă în condiţiuni optime. Să se înfiinţeze industrii noui, să se încurajeze industria la domiciliu, să se pună problema industrializării fagului, să se amelioreze veniturile din produsele accesorii.

Aducând la îndeplinire aceste dorinţi, producţia noastră forestieră va spori în foarte scurt timp şi cu ea şi veniturile statului din păduri.

TABLOU DE CĂRŢILE INTRATE IN BIBLIOTECĂ IN LUNA IANUARIE 1939.

In ceeace priveşte periodicele sunt notate în Rev. Pădurilor pe 1936 pag. 242.

1) Heske Franz Dr. Ing.: Die Waldverbreitung Deutschlandskarte.

2) Minist. Agriculturii şi Domeniilor: Statistica agricolă pe 1936: a) Producţia agricolă; 2) Suprafeţele cultivate.

3) Wolfgang Baumgart: Der Wald in der deutschen Dichtung, Berlin und Leipzig 1936.

4) Hermann Gerhards: Der deutsche Wald und seine reichen gaben. Ulm a. d. D. 1937.

5) Hans C. Lutz: Der Holzspiritus und die deutsche Treibstoffversorgung. Berlin 1936.

6) Speyer Walter: Entomologie- (Wissenschaftliche Forschungsberichte Naturwissenschaftliche Reihe-Band 43). Dresden und Leipzig 1937.

7) M. Hering: Die Blattminen (Bestimmungs-Tabellen aller von Insekten-Larwen der verschiedenen Ordnungen erzeugten Minen.

8) Franz Heske: German-Forestry. Oxford 1938.

9) Czuber-Burkhardt: Die statischen Forschungsmethoden, Wien, 1938.

10) L. Jost Prof.: Baum und Wald, Berlin, 1936.

11) W. von Wettstein: Die Vermehrung und Kultur der Pappel, Frankfurt am Main, 1937.

12) Dr. H. Banasch: Die Umstellung der deutschen Forst-Holzwirtschaft auf den Binnenmarkt. Würzburg, 1937.

13) George I. Lahovary, G-ral C. I. Brătianu, Grigore G. Tocilescu: Marele Dicţionar Geografic al României. Vol. I—V. Bucureşti, 1898—1902.

14) Verhandlungen und Mittelungen des Siebenbürg. Vereins für Naturwissenschaften zu Hermannstadt. Wissenschaftlicher Teil-Band 85/86. Hermannstadt 1937.

15) Albert Hesse: Politische Ökonomie. Erste Band: Deutsches Wirtschaftsleben, Iena 1935.

16) A. Hesse: Politische Ökonomie. Zweiter Band: Volkswirtschaftslehre, Iena 1936.

17) Albert Hesse: Politische Ökonomie Dreitter Band: Volkswirtschaftspolitik, Iena 1937.

19) „Hütte“: Manuel de l'Ingénieur. Tome I—III. Paris et Liège Iena 1934.

19) „Hütte“: Hanuael de l'Ingénieur. Tome I—III. Paris et Liège 1926

20) W. von Laer: Waldheil-Hilfstafeln für Forsteinrichtung und Waldvertrechnung, Berlin 1936.

21) Knuchel H.: Hilfstafeln für Holzmassen-Berechnungen. Tables pour le calcul du volume des bois. Berne 1937.

22) Heske Franz: Im heiligen Lande der Gangesquellen, Berlin 1937.

23) Hunt G. M. and Garrat G. A.: Wood Preservation. New-York and London, 1938.

24) Schläpfer P. und I. Tobler: Theoretische und Praktische Untersuchungen über den Betrieb von Motorfahrzeugen mit Holzgaz, Bern 1937.

25) Die Reichshoma, Berlin, 1938.

26) Fr. E. Döbele: Der mitteldeutsche private Grosswaldbesitz, Dresden 1937.

27) Ernst Storm: Volkswirtschaftlicher Grundriss, Berlin 1937.

28) A. Moll: Das Holz. Sein Bau und sein Leben. Meissen 1937.

29) Tarif und Dienstordnungen des Reichsforstmeisters und des Reichstreuhänders für den öffentlichen Dienst. Berlin 1938.

30) Die Ausbildung für den höheren Forstdienst. Berlin 1938.

31) Codrii Bucovinei. Anul VII. Cernăuţi 1937.

32) Scheffer F. Agrikulturchemie Teil a: Boden. Stuttgardt 1937.

33) Tschermak Leo: Die Natürliche Verbreitung der Lärche in den Ostalpen, Wien 1935.

34) Schmied Herbert Dr.: Aufnahme, Berechnung der Ergebnisse und Führung der Aufzeichnungen von Dauerversuchsflächen. Wien 1932.

35) Tschermak Leo Dr. Ing.: Die Verbreitung der Rotbuche in Österreich. Wien 1929.

36) Splitter Hans Dr.: Ein Weg zur Eigenversorgung Deutschlands mit Naturharzen, Berlin 1937.

37) Ernst Fr. und Müller K. M.: Mitteilungen aus der Staatsforstverwaltung Bayerns. Heft. 19. München 1928.

39) Reinhold Gerhard: Gesamtwuchsleistung. (Mitt. aus der Staatsf. v. Bayerns. Heft. 18. München 1926.

39) Gutmann Dr., Krauss Gustav und Dr. Geiger: Mitteilungen aus der Staatsforstverwaltung Bayerns. Heft 17. München 1926.

40) Holzbau, Holzschutz, Holzverarbeitung, Berlin 1928.

41) Graf Otto: Tragfähigkeit der Bauhölzer und der Holzverbindungen, Berlin 1938.

42) Präsident des Staatlichen Materialprüfungsamts Berlin-Dahlem: Leitgedanken einer neuzeitlichen Werkstoff-Forschung, Berlin.

43) Hesmer Herbert: Die heutige Bewaldung Deutschlands. II. Anfl. Berlin 1938.

44) Wiedemann E.: Die Fichte 1936. Hannover 1937.

45) Artaria Paul: Schweizer Holzhauser, Basel 1936.

46) Schröder Gerhardt: Das Sammeln, Konservieren und Aufstellen von Wirbeltieren. Berlin 1936.

47) Vorschriften für die Dienstkleidung im Staatsgemeinde-und Privatforstdienst. Neudamm 1938.

48) Weigand Ioseph: Enstehen und Bildung der Jagdbezirke unter besonderer Berücksichtigung des Verfahrens. Berlin 1937.

49) Lang A.: Die Fichtensortentafel der Würtembergischen Forsteinrichtungsanstalt. Frankfurt am Mein 1938.

50) Schmitt Richardt Dr. Ing.: Die Waldbauliche und bodenkundliche Bedeutung der Bodenflora des Buchenwaldes im Hoch Spessart. Würzburg 1936.

51) Fankhauser Franz: Leitfaden für Schweizerische Unterförster und Bannwartenkurse. 7 Auflage. Bern 1938.

52) Schäfer C.: Die deutsche Holzbaukunst. Dresden 1937.

53) W. Parchmann, W. Wrabec, R. Walbrecht: Die forst-und holzwirtschaftliche Gesetzgebung des Dritten Reiches. 1 Band. Berlin und Leipzig 1937.

54) W. Parchmann, W. Wrabec, R. Walbrecht: Die forst-und holzwirtschaftliche Gesetzgebung des Dritten Reiches. 2 Band. Berlin und Leipzig 1938.

55) Mayer Wegelin: Ästung. Hannover 1936.

56) Schaedelin W. (trad. Maurice Droz). L'Eclaircie. Traitement des forêts par la seléction qualitative. Neuchatel et Paris 1937.

57. Litzelmann E Dr.: Pflanzenwanderungen im Klimawechsel der Nacheiszeit. Oehringen 1938.

58) Laatsch W Dinamik der deutschen Acker- und Waldböden, Dresden und Leipzig 1938.

59) Ebes K.: Vorming van Thyllen in Geveld Benkenhout. Wageningen 1937.

60) Schmauss A.: Das Problem der Wettervorhersage. Zweite Auflage. Leipzig 1937.

61) Olbrich A. Ing. Dr.: Handbuch der Baumschulen. Hannover 1937.

62) Boerner F.: Laubgehölze, Rosen und Nadelgehölze. Ein Lehr und Nachschlagewerk für die Praxis. Nordhausen am Harz 1938.

63) V. Bülov, Kurd: Deutschlands Wald und Ackerböden. Deutscher Boden. Band III. Berlin 1936.

64) Vigoureux: Des ventes de coupes de bois. Paris 1935.

65) Association Centrale pour l'Aménagement des montagnes: Le prémier Congrés International de l'Aménagement des montagnes. Bordeaux 19—21 Juillet. Bordeaux 1909.

66) Baak W.: Die Nadelholzlochpflanzung. 6. Eberswalde 1938.

67) Lathrop Packcharles and Gill Tom: Forest Facts for Schools. New-York 1938.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 27
Şedinţa din 21 Decembrie 1938

Membri prezenţi Domnii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, G. Năstăsescu, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan.

Şedinţa se deschide la orele 19,30' sub preşedinţia D-lui Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii.

Se discută în legătură cu alegerile, ce se vor face la 27 Decembrie 1938, pentru Colegiul Inginerilor.

D-l C. P. Georgescu se plânge de lipsa de camaraderie a unui coleg care n'a candidat pe lista Societăţii „Progresul Silvic", dar a trecut pe lista A.G.I.R.-ului, în locul D-sale.

D-nii Grozescu şi A. Ionescu au dat explicaţii asupra celor petrecute la A.G.I.R, când s'a modificat lista Societăţii „Progresul Silvic".

D-l A. Nedelcovici e de părere să reacţionăm împotriva atitudinii A.G.I.R.-ului, care a înţeles să şteargă depe lista Societăţii noastre pe cei mai de seamă dintre aleşii noştri: fostul preşedinte al Societăţii „Progresul Silvic" şi decanul secţiei silvice, înlocuindu-i cu alţii, cu mai puţină suprafaţă, prin maşinaţiuni ascunse. In concluzie, D-l Nedelcovici crede, că aceasta e recunoştinţa A.G.I.R.-ului pe care l-am găzduit în casa noastră atâta vreme şi cere să răspundem energic la această tutelă şi cenzură, ce o încearcă A.G.I.R.-ul asupra noastră.

Consiliul în majoritate e de părere, ca reacţiunea să se facă public şi imediat, înaintea alegerilor de Colegiu.

D-l G. Năstăsescu e de părere să răpundem A.G.I.R.-ului printr'o adresă.

D-l M. Drăcea e de părere să se trimită o adresă de protest Președintelui A.G.I.R. în care să se explice; că noi nu i-am trimis lista noastră ca s'o confirme, ci numai ca să ia cunoștință de ea.

D-l Drăcea propune să se trimită inginerilor silvici o scrisoare cu următorul cuprins:

Domnule și iubite coleg,

In Monitorul Oficial No. 283 din 5 Decembrie a. c., Ministerul Lucrărilor Publice a publicat dispozițiunile referitoare la convocarea și constituirea Colegiului Inginerilor.

In această convocare se preciza că, acei cari sunt candidați, să-și depună candidaturile cel mai târziu până în ziua de 15 Decembrie a. c.

Termenul fiind prea scurt, se înțelege că, o consultare generală a membrilor Societății nu se putea face și n'a făcut-o nici un corp.

De aceea Consiliul Societății „Progresul Silvic" a ținut ședință specială în ziua de 8 Decembrie a. c., pentru a discuta cum s'ar putea constitui mai bine, comitetul și consiliul de disciplină al Secției.

Pornind dela convingerea, pe care au manifestat-o, de altfel, toate corpurile, că alegerea trebue cât mai mult simplificată, iar cei aleși să reprezinte toate instituțiile silvice, s'a alcătuit din membrii prezenți la ședință o listă în următoarea compunere:

Pentru Comitetul Secției Silvice

1. Alimănișteanu Const., Ing. silvic. liber profesionist.
2. Drăcea Marin, Ing. Cons. silvic, Prof. la Șc. Politehnică și Director I.C.E.F.
3. Emanoil Const., Ing. insp. silvic, șeful serv. Comercial, Direcția V Silvică, București.
4. Georgescu P. C., Ing. cons. silvic, pensionar.
5. Grozescu Dem., Ing. cons. silvic, Director Dir. Ameliorărilor și PPAS.
6. Ionescu Andrei, Ing. insp. g-ral silvic, Membru în Consiliul Tehnic al Pădurilor.
7. Lazăr Horia, Ing. cons. silvic, Director Dir. Regimului silvic.
8. Manoilescu Mircea, ing. insp. silvic, liber profesionist.
9. Năstăsescu Gh., Ing. cons. silvic, Președintele Consiliului Tehnic al Pădurilor.
10. Nedelcovici Gh. At., Ing. cons. silvic, Administrator C.A.P.S.
11. Stinghe N. V., Ing. cons. silvic, Prof. la Sc. Politehnică, decan al Secției silvice, Director delegat I.C.E.F.

Pentru comisia disciplinară.

Membri titulari:

1. Moldovan I. Ing., cons. silvic, Subadministrator C.A.P.S.
2. Bunescu M. C., Ing. cons. silvic, Membru în Comitetul de Direcție C.A.P.S.
3. Florescu P. M., Ing. cons. silvic, Insp. general C.A.P.S.
4. Traian Heroiu, Ing. insp. g-ral silvic, Subdirector I.C.E.F.

Membri supleanți:

1. Popescu Al., Ing. cons. silvic, Membru în Comitetul de Dir. CAPS.
2. Rădulescu Marin, Ing. insp. g-ral silvic. Șeful serv. Cultura Pădurilor C.A.P.S.

3. Marinescu I., Ing. insp. g-ral silvic. Şeful serv. Ameliorărilor. Dir. Ameliorărilor şi P.P.A.S.
4. Constantinescu Gh., Ing. insp. g-ral silvic. Şeful serv. aprovizionărilor din Institutul Naţional al Cooperaţiei.

A doua zi (9 Decembrie a. c.) întrucât Corpul trebuia prevenit de importanţa constituirii colegiului, s'a convocat o întrunire a membrilor aflători în Bucureşti, aducându-se la cunoştinţă normele şi termenele după care urmează să se facă depunerile candidaturilor şi votarea precum şi concluziile la care a ajuns Consiliul, în această privinţă.

S'a arătat cu acea ocazie, că prin aceasta nu se ridică nimănui dreptul de a candida şi că oricine este liber să-şi depună singur candidatura sau să-i fie propusă la Ministerul Lucrărilor Publice.

Candidaţii desemnaţi în Consiliu şi indicaţi mai sus, au fost propuşi apoi pe o listă comună, susţinută de un număr de membri depăşind numărul de 15, prevăzut de instrucţiunile de aplicarea legii.

S'a atras atenţia la consfătuirea avută, că nu există niciun impediment legal ca membrii din provincie să-şi pună candidatura şi să fie aleşi.

Totuşi, pentrucă prezenţa lor la Bucureşti, cât mai des, este necesară şi pentrucă pe de altă parte, conform legii, urmează să se formeze şi comitete regionale, tocmai pentru ca acei ce nu stau în Capitală să aibă posibilitatea de a-şi spune cuvântul lor autorizat, există o sugestie, chiar din partea Ministerului Lucrărilor Publice, care conduce lucrările Colegiului, ca cei ce vor face parte din Consiliu ca delegaţi ai diverselor secţiuni, să aibă reşedinţa în Bucureşti.

Mai atragem atenţia membrilor, că în intenţia legiuitorului a fost să figureze în Comitetul Secţiei nu numai funcţionari de Stat, ci şi persoane din cadrul particular. Ne îngăduim a observa că între persoanele propuse de Consiliu, satisfac în convingerea noastră această intenţie a legiuitorului, Domnii:

Alimănişteanu C., inginer silvc, liber profesonist.
Georgescu P. C., inginer consilier silvic, pensionar.
Manoilescu Mircea, inginer silvic, liber profesionist.

In afară de aceasta, D-nii Alimănişteanu şi Manoilescu au fost vechi şi încercaţi parlamentari, cari au adus incontestabile servicii, colaborând de multe ori hotărîtor, în parlament, la toate realizările importante ale Corpului.

Menţionăm între altele aportul adus Corpului silvic la înfăptuirea legii colegiului inginerilor, prin acţiunea d-lui C. Alimănişteanu, care a răspuns apelului oridecâteori interesele Societăţii au cerut intervenţiunea sa.

Din acelaş sens, a contribuit la promovarea intereselor de corp şi D-l Mircea Manoilescu, cu ocazia legilor de organizarea Ad-ţiei pădurilor, însuşindu-şi şi susţinând cu multă tenacitate punctul de vedere al Societăţii.

In ce priveşte activitatea D-lui consilier C. P. Georgescu, pentru promovarea intereselor corpului silvic, vă este îndeajuns de cunoscută pentru a fi nevoie să mai fie, încăodată, aci subliniată

Societatea „Progresul Silvic“ neputând să informeze pe membrii săi înainte de depunerea candidaturilor, dată fiind urgența chestiunii, își face datoria să-i pună la curent, prin această circulară, cu desfășurarea faptelor.

Odată cu această informare, Societatea „Progresul Silvic“ roagă pe membrii săi să dea votul și să trimită în Comitetul Secției pe cei 11 candidați, precum și pe cei 8 pentru comisia de disciplină, dintre cari 4 ca membri titulari și 4 ca membri supleanți.

Consiliul roagă pe membrii săi să dea concursul Societății să-și constitue un comitet, care să poată lucra armonios și efectiv, pentru unitatea, binele și prosperitatea Corpului.

Reproducem din Monitorul Oficial No. 283 din 5 Decembrie 1938, modul cum se va face votarea:

Adunarea generală a secțiunii va fi prezidată de un președinte adhoc, ales prin aclamațiuni.

Pentru completarea biroului, președintele ales va desemna dintre membrii adunării doi secretari și doi scrutatori.

Membrii prezenți depun personal buletinul de vot în ședință, la biroul adunării. Acei cari votează prin corespondență vor trimite votul lor prin scrisoare recomandată sau prin curier, la biroul comisiunii pentru constituirea Colegiului (Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, bulevardul Elisabeta No. 27) până în ziua adunării generale, ora 9 dimineața.

Votarea se va face prin vot secret, cu buletine albe, având mărimea de 10x15 cm, în care se vor scrie cu cerneală mai întâi cei 11 membri ai comitetului secțiunii și apoi cei 4 din comisia de disciplină, precum și ceilalți 4 supleanți ai lor.

Buletinul se va băga în plicurile albe ștampilate de biroul constituit adhoc pentru votare.

Buletinele celor cari vor vota prin corespondență vor fi închise în plicuri, purtând stampila comisiunii pentru constituirea Colegiului. Buletinul de vot se va pune în plicul cel mic care va fi închis și nu va avea nici scris pe el.

In plicul cel mare se va introduce plicul cel mic și o carte de vizită a persoanei care a votat.

Plicul mare se va expedia la adresa comisiunii provizorii pentru constituirea Colegiului Inginerilor.

Plicurile, împreună cu buletinul de vot stampilate, se găsesc la serviciile județene agricole, silvice și de drumuri, de unde se pot ridica, semnând de primire.

In ziua adunării generale despuierea scrutinului va începe la ora 17, după care nu se mai primesc buletine de vot.

Președinte, Prof. M. Drăcea.

Consiliul e de acord, fără a se mai publica și la ziar și fără a se mai trimite adresă de protest A.G.I.R.-ului.

II. D-l M. Rădulescu cere virimente de fonduri pentru armonizarea cheltuelilor cu prevederile bugetare. Consiliul aprobă virimentele pentru suma de lei 122.048 dela articolele 4, 9 şi 38 la articolele 16, 17, 21 şi 32.

III. Administrative.

D-l Tr. Heroiu propune să se dea premii în bani inginerilor cari au avut activitate publicistică în publicaţiuni particulare pentru propagandă forestieră.

Consiliul aprobă, mulţumind d-lui Tr. Heroiu, care a condus această mişcare publicistică.

D-l Tr. Heroiu propune să se aducă mulţumiri D-lui Stanciu Stoian şi D-nei Ionescu Heroiu, cari ne-au dat concursul la introducerea orelor de silvicultură în programul analitic al şcoalelor normale.

D-l M. Rădulescu citeşte referatul cu privire la plantaţiie făcute de D-l Ing. insp. pens. N. Mateescu, în judeţul Argeş, dela 1908 până după război. Consiliul apreciază activitatea d-lui N. Mateescu şi aprobă a i se da un premiu de 10.000 lei.

Se aprobă pentru AVIS—Bucureşti suma de lei 25.000 din sublariu personalului administrativ al Societăţii.

De asemenea se aprobă referatul d-lui Casier pentru ajutoarele propuse pentru personalul care a adus servicii Societăţii în cursul anului 1938, fără a fi în serviciul ei.

Se aprobă pentru AVIS—Bucureşti suma de lei 25.000 din subvenţia pe anul 1938.

Se admit în Societate următorii ingineri silvici: Zamfir Const., Ştefănescu Mihai, Lepădatu Miclea, Virgil Ionescu, Panaitescu G. B. Felix, Georgescu L. Ovidiu şi Vintilescu T. Nicolae.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Secretar general, Tr. Heroiu".

PROCES-VERBAL No. 1
Şedinţa din 13 Ianuarie 1939

Membrii prezenţi Domnii: N N. Caragea, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, Mircea Manoilescu, Năstăsescu Gh., V. N. Priboianu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe

Şedinţa se deschide la orele 19,30' sub preşedinţia d-lui Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea:

Ordine de zi :

1) Constituirea biroului Societăţii pe 1939.
2) Diverse — Administrative.
3) Comunicări.

1. Potrivit votului adunării generale din 1938, cu începere dela

1 Ianuarie 1939, au fost realeși în Consiliu pentru o nouă perioadă de 4 ani, D-nii: C. P. Georgescu, C. Alimănișteanu, Dem. Grozescu, At Haralamb, Al. Butoi și Gh. Minescu.

2. Consiliul în unanimitate realege biroul în compunerea lui din anul trecut: Vice-președinți: C. Alimănișteanu și prof. V. N. Stinghe; Secretar general: Traian Heroiu; Casier: M. Rădulescu și Secretari de ședință: N. N. Caragea și At. Haralamb.

3. Procedându-le la tragerea la sorți a unuia din cei 4 membri, M. Drăcea, P. Ioan, D. Sburan, M. Rădulescu, cari împreună cu redactorul șef V .N. Stinghe, formează Comitetul de redacție al Revistei Pădurilor, iese D-l D. Sburlan. Consiliul însă în unanimitate îl realege în Comitetul de redacție.

D-l Președinte M. Drăcea, animat de dorința de a vedea la conducerea revistei și alte persoane, cedează locul d-sael din comitet și sugerează pentru a fi în spiritul statutului, ca în locul rămas liber să fie ales cineva din afara Consiliului. Consiliul alege pe d-l ing. N. Ghelmezu.

4. Se citește răspunsul D-lui C. Ionescu-Sisești, Ministrul Agriculturii și Domeniilor la telegrama de felicitări trimisă de Soc. „Progresul Silvic“ cu prilejul anului nou 1939 :

„Vă mulțumesc din inimă pentru telegrama de felicitare, pe care mi-ați trimis-o în numele Societății „Progresul Silvic“ a inginerilor silvici

„Urez și eu, atât Dvs. cât și membrilor Societății, ani mulți cu sănătate și isbândă.

„Contez pe colaborarea Societății pentru a duce la îndeplinire programul silvic, de care sunt așa de legat sufletește“.

5. Se comunică membrilor Consiliului invitația făcută de Institutul de Cercetări Agronomice din România, de a participa la ședința de deschidere a seriei de referate pe anul 1939 a acestui Institut, care va avea loc Luni 16 Ianuarie 1939, ora 18.

6. D-l Prof. V. N. Stinghe, anunță începerea celui de al VI-lea ciclu de conferințe al Cercului de Studii Forestiere.

Cu acest prilej, D-sa își exprimă părerea că trebue să accentuăm caracterul științific al Societății.

7. D-l Președinte M. Drăcea, semnalează apariția câtorva legi, cari merită nu numai să luăm cunoștință de ele, ci chiar de a le studia în amănunt:

a) legea organizării Ministerului Economiei Naționale;

b) legea organelor exportatoare;

c) legea serviciului social.

In legătură cu cea din urmă, D-sa crede că trebue să reluăm problema „Chemării sociale a inginerului silvic“, desbătută într'una din precedentele noastre adunări generale și să publicăm din nou în broșură lucrările noastre pentru a face dovadă între altele că noi am fost prezenți înainte de apariția legii amintită.

Stăruie asupra faptului că trebue să găsim formula de a fi mai activi pe liniile trasate de această lege.

8. Se semnalează apariţia legii pentru înfiinţarea Casei de Credit a Minsiterului de Agricultură şi Domenii. Se hotărăşte a se pune pe ordinea de zi a şedinţei viitoare.

9. D-l A. Haralamb semnalează modificarea ce se plănuieşte la legea Casei Rurale .

Crede că este momentul să relizăm unul din dezideratele noastre — Mărirea patrimoniului forestier al Statului — prin cumpărări ce s'ar face de către Casa Rurală. Să se intervie pentru a se prevedea în lege şi această posibilitate.

D-l Prof. V. N. Stinghe se raliază la părerea D-lui Haralamb.

D-l Preşedinte M. Drăcea, arătând eventualele dificultăţi ce s'ar întâmpina în sensul celor cerute de D-nii Stinghe şi Haralamb, este de părere să se facă o lege specială pentru cumpărare de păduri.

Se va activa în ambele direcţii.

Şedinţa se ridică la orele 20,30'.

Preşedinte, *M. Drăcea*

Secretar general, Tr. Heroiu.

PROCES-VERBAL No. 2

Şedinţa de Vineri 27 Ianuarie 1939

Membri prezenţi Domnii: M. Drăcea,I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, At. Haralamb, A. Ionescu, M. Manoiiescu, G. Minescu, G. Năstăsescu, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe, Eugen Vâlceanu.

Şedinţa se deschide la orele 19,30' sub preşedinţia D-ului Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi :

1. Constituirea secţiunilor.
2. Constituirea comisiunilor administrative.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, se citesc procesele-verbale Nr. 27 din 21.XII.938 şi 1 din 13.I.939 ale Consiliului de administraţie al Societăţii şi se aprobă.

Apoi se ratifică procesul-verbal No. 1 din 21.I.939 al Comitetului de Direcţie.

I. Compunerea secţiunilor:

Pentru secţiunile I şi II. compunerea rămâne aceeaş:

I . Gh. Năstăsescu, preşedinte, At. Haralamb, secretar, M. Drăcea, Tr. Heroiu, M Rădulescu, V. N. Stinghe. E. Vâlceanu, membri.

II : D. Grozescu, preşedinte, C. Emanoil. secretar, A. Ionescu, Gh. Luţescu, A. Nedelcovici, D Sburlan, C. Bunescu, membri.

Compunerea secţiunei III rămâne, deasemenea, aceeaş, cu excepţia d-lui I. Comaniciu, ieşit din Consiliu. Intrucât D-sa deţinea şi

funcţiunea de preşedinte al Secţiei, se alege în locul d-sale, D-l M. P. Florescu.

Consiliul hotărăşte, ca la 31 Martie a. c. fiecare secţie să refere Consiliului, asupra activităţii desvoltate între 1.I.939 şi 31.III.939.

II. Compunerea comisiunilor administrative.

Comisiunile: Govora, Techirghiol, Cămin, rămân aceleaşi.

Govora. D-nii: C. P. Georgescu, Dem. Grozescu, N. N. Caragea.

Techirghiol: D-nii: Gh. V. Luţescu şi Al. Butoi.

Cămin: D-nul: N. N. Caragea.

Comisia Amara, pe lângă D-nii: C. C. Emanoil, M. Rădulescu se adaogă d-l Ing. C. Călinescu, ca şef al Ocolului silvic Slobozia.

C.A.P.I.R., D-nii: M. Drăcea, G. Năstăsescu, D. Grozescu, M. Florescu, H. Lazăr, ca titulari, iar ca supleanţi, D-nii: C. M. Bunescu, G. Minescu, V. N. Priboianu, N. Caragea, cu excepiţa D-lui D. Sburlan, care la cererea sa este înlocuit cu D-l Ilie C. Demetrescu.

Consiliul hotărăşte:

a) Comisia Govora este rugată să prezinte un referat de ansamblu asupra atitudinei pe care trebue să o aibă Societatea pe viitor în chestiunea vilei dela Govora.

b) Comisiunea Techirghiol este rugată să refere în chestiunea cumpărării de loturi din jurul vilei actuale.

c) Comisia Amara este rugată să refere în ce stadiu se găsesc lucrările şi programul lucrărilor pe 1939.

d) D-l N. Caragea este rugat să facă o dare de seamă de felul cum funcţionează căminul şi ce ar trebui să se facă pentru buna lui funcţionare.

e) Comisia C.A.P.I.R. Odată cu comunicările de realegere ce se vor face membrilor din comisie să fie rugată a confirma dacă înţeleg să lucreze activ în această comisie, dar fiind faptul că în anul acesta C.A.P.I.R.-ul va fi chemat să discute chestiuni de mare importanţă, interesând şi Corpul silvic.

III. Diverse delegaţiuni.

D-nii membri din Consiliu cari au avut diferite însărcinări date în anul precedent de consiliu şi nu au răspuns încă acestora, sunt rugaţi ca în termen de 3 săptămâni să refere Consiliului.

D-l A. Haralamb, la cererea sa, este înlocuit cu D-l E. Vâlceanu, căruia i se trece astfel sarcina de a întocmi „Regulamentul pentru conducerea desbaterilor Adunării Generale a Soc. Progresul Silvic“.

In legătură cu funcţionarea Cercurilor Regionale, Consiliul roagă pe D-nii I. Zeicu, Al. Ştefănescu, O. Rădescu şi Nettea, să refere despre

felul cum înțeleg să se organizeze și să funcționeze aceste cercuri regionale.

IV. Administrative.

Consiliul hotărăște să se trimită Frontului Renașterii Naționale o adresă însoțită de tabloul inginerilor silvici cari au aderat și s'au înscris în registrul deschis la Societatea Progresul Silvic.

Ședința se ridică la orele 22.

Președinte, *M. Drăcea.*

Sercetar general, *Tr. Heroiu.*

NECROLOG

† BASILE STĂTESCU

Ing. insp. silvic

1862—1938

Intr'un modest oraş din Oltenia, unde se retrăsese din anul 1926, când a eşit la pensie, şi-a dat obştescul sfârşit în ziua de 11 Septembrie 1938, inspectorul silvic pensionar Basile Stătescu.

S'a născut în Craiova la 1862. Studiile primare şi liceale le-a făcut în oraşul său natal.

După absolvirea liceului s'a înscris la şcoala specială de silvicultură din Bucureşti, pe care a terminat-o — cu diplomă — în anul 1886.

Doi ani mai târziu, a intrat în Serviciul silvic al Statului, fiind numit şef al Ocolului Caracal — pe atunci Hotărani şi apoi Romula — unde a activat până în 1908, când i s'a încredinţat funcţia de agent de control la Regiunea Silvică Bacău. A trecut apoi în aceeaşi calitate la Regiunea Silvică R. Vâlcea, iar mai târziu la R. S. Craiova.

In anul 1924, când au luat fiinţă Direcţiunile Silvice, inspectorul Stătescu a primit însărcinarea de subdirector al Direcţiunei Orşova, funcţie pe care a părăsit-o odată cu eşirea sa la pensie.

Ca funcţionar, B. Stătescu a fost un exemplu de corectitudine şi de abnegaţie în îndeplinirea datoriei.

Dar ceeace l'a caracterizat cu adevărat a fost bunătatea sa nelimitată.

Acest sentiment era la dânsul atât de pronunţat, încât câteodată îi producea chiar neplăceri în serviciu.

Aşa l'am cunoscut şi eu, spre sfârşitul carierei sale: un bătrân plăcut, fără nici o urmă de asprime în figură şi mult înţelegător al necazurilor celor mici.

Chiar cu câteva zile înainte de a ne părăsi pentru totdeauna, venerabilul pensionar încă se mai gândea la cei obidiţi de soartă. Cele câteva rânduri scrise cu mâna-i tremurândă, de pe patul de suferinţă, aminteau că isvorul bunătăţei sale nu a secat.

Ce omagiu mai pios pot aduce aceluia care a fost inspectorul silvic Basile Stătescu decât să doresc colegilor — mari şi mici — să-l imite cât mai mult cu putinţă în acţiunile lor.

In ziua de 13 Septembrie 1938 a avut loc în Caracal înhumarea sa.

A fost condus până la locul de vecinică odihnă de familie, colegi, personalul Ocolului silvic local şi multă lume care l'a cunoscut şi stimat.

A V I Z

Domnul Inginer Ilie C. Demetrescu dela Institutul de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră (I.C.E.F., str. Clopotarii Vechi 1 — Bucureşti III), întocmeşte referate trimestriale pentru publicaţia germană „Forstliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft", asupra cărţilor şi articolelor cu subiect forestier sau de ştiinţe învecinate (botanică şi zoologie forestieră, etc.).

Intrucât unele cărţi, şi mai ales articole publicate în alte reviste decât cele îndeobşte cunoscute, ar putea trece neobservate, roagă cu stăruinţă pe domnii autori respectivi să i le trimită, în câte un exemplar, spre recenzare.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Făget ş. a. judeţul Târnava Mare, proprietatea V. Bethlen, în suprafaţă de 691 ha. 1200 mp Regimul crâng compus cu 120 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului păduii Cristeşti Unguroaia, judeţul Botoşani, proprietatea Dr. Lustgarten, Carol Lupu ş. a., în suprafaţă de 500 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 36 ani. Revizuirea la finele revoluţiei normale.

c) Amenajamentul pădurii Basarabi, judeţul Baia, proprietatea Al. Călinescu, în suprafaţă de 289 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţi normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Heleşteni, judeţul Roman, proprietatea Gh. Strat, în suprafaţă de 187 ha. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani. In parcela de molid se vor practica numai operaţiuni culturale.

e) Amenajamentul pădurii Similişoara, judeţul Tutova, proprietatea Aurora Gheorghiu, în suprafaţă de 24 ha. 7431 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 17 Ian. 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Sisești.*
Nr. 9829 din 17 Ian. 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntişorul, judeţul Muscel, proprietatea Stanca Iosif Moldoveanu ş. a. în suprafaţă de 129 ha. 8500 mp. tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică şi

una serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Exploatarea conform acestui regulament se va permite numai după depunerea cauţiunei de regenerare, fixată pentru parchetele exploatate în contravenţie.

b) Amenajamentu pădurii Sabolciu, judeţul Bihor proprietatea comunei Sabolciu, în suprafaţă de 109 ha. 1800 mp. Regim şi tratament, codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Glodu Plopiş, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Avram Grigorescu, în suprafaţă de 101 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dobreasca şi Bordee, judeţul Dâmboviţa şi Muscel, proprietatea Alex. I. Niţescu,, în suprafaţă de 24 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, judeţul Muscel, proprietatea Alex. I. Stâlpeanu, în suprafaţă de 24 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Ruda, judeţul Argeş, proprietatea Ion I. Popescu, în suprafaţă de 22 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 22 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Ian. 1939, în cabinetul nostr.u

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*
Nr. 9830 din 17 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Cetariu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Cetariu, în suprafaţă de 155 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sântimreu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sântimreu, în suprafaţă de 125 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Almaşul Mare, judeţul Bihor, proprietatea comunei Almaşul Mare, în suprafaţă de 51 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dicăneşti, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Dicăneşti, în suprafaţă de 25 ha., 57000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*
No. 9832 din 17 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Faraoani Cleja, judeţul Bacău, proprietatea Martin A. Fodor, în suprafaţă de 182 ha. 9500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Drăgodana, judeţul

Dâmboviţa, proprietatea Ferdinand Koşca, în suprafaţă de 39 ha. 1601 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Urdari, judeţul Gorj, proprietatea Barbu I. Diaconescu, în suprafaţă de 24 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Mândreşti lot. III, judeţul Tecuci, proprietatea Ioana R. Rossetti, în suprafaţă de 24 ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mândreşti lot. IV, judeţul Tecuci, proprietatea Ileana R. Rossetti, în suprafaţă de 23 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Ian. 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricutlurii şi Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea.*
No. 18080 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Desideriu, judeţul Ddorheiu, proprietatea Ioan şi Carol Essigman, în suprafaţă de 148 ha. 8100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Petriş, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului din Petriş, în suprafaţă de 117 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Borşa, judeţul Bihor, proprietatea comunei Borşa, în suprafaţă de 92 ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dobron ş. a. judeţul Mureş, proprietatea comunei Breaza, în suprafaţă de 72 ha. 2600 mp. Regim şi tratament compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Saldobagiu de Barcău, judeţul Bihor, proprietatea comunei Saldobagiu de Barcău, în suprafaţă de 27 ha. 5900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricutlurii şi Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea.*
No. 18081 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Intre Săpânţe, judeţul Maramureş, proprietatea Soc. Anonime pentru Industria Lemnului din Bicsad, în suprafaţă de 663 ha. 2100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Archiş, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din comuna Archiş în suprafaţă de 53 ha. 6100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricutlurii şi Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea.*
No. 18082 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Pojorâta, judeţul C.-Lung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafaţă totală de 11432 ha. 3400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri localizate. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricutlurii şi Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea.*
No. 18083 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Cosminul, judeţul Cernăuţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1205 ha. 0600 mp. tratată în două serii de codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 120 ani.

Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Brăeşti, Seria IV-a, judeţul Covurlui, proprietatea Statului, în suprafaţă de 355 ha. 6200 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Drăcea.*
No. 18084 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Dorna Cândrenilor, judeţul Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafaţă de 10224 ha. 7100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri localizate. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Drăcea.*
No. 18085 din 27 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Dracşani Cozancea, judeţul Botoşani, proprietatea H. Segall, Boldur, Haimovici ş. a., în suprafaţă de 792 ha. 5000 mp. tratată în două serii de crâng simplu cu revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Livezile, judeţul Dolj, proprietatea Grigore Gramaticescu, în suprafaţă de 258 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Scurta, judeţul Putna, proprietatea Zoe Tangup, în suprafaţă de 125 ha. 1792 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 31 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Sisești.*
No. 22847 din 31 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Spineni, judeţul Dolj, proprietatea Olga Oteteleşanu, în surpafaţă de 196 ha. 7144 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Poclușa de Beliu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Câpâlna, în suprafaţă de 182 ha. 3700 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani începând din anul 1948/1949. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Crângul, judeţul Tutova, proprietatea Clemansa Zappan, în suprafaţă de 121 ha. 4059 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Hudeşti Franc, judeţul Dorohoi, proprietatea Ioan Frank, în suprafaţă de 36 ha. 3000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii La Lăstari ş. a. judeţul Mehedinţi, proprietatea Maria Nicolescu, în suprafaţă de 26 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Zăvoul Siretului, judeţul Bacău, proprietatea Leon Furnarache, în suprafaţă de 25 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

g) Regulamentul de explaotare al pădurii Deagurile, judeţul Argeş, proprietatea Alexandrina Tănăsescu, în suprafaţă de 24 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 31 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*
No. 22848 din 31 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava ş. a., judeţul Năsăud, proprietatea oraşului Năsăud, în suprafaţă de 402 ha. 6681 mp. tratată în două serii de crâng cu revoluţia normală 35 şi 30 ani; o serie de protecţie A III; trei serii de codru cu tăieri succesive dintre care prima în perioada de aşteptare, a doua cu revoluţia normală 80 ani, iar a 3-a cu revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 31 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *G. I. Siseşti.*
No. 22849 din 31 Ianuarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Asod Ostoroş, judeţul Ciuc, proprietatea comunei Chileni, în suprafaţă de 289 ha. 1100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dragomireşti, judeţul Ilfov, proprietatea Gabriel şi Frederica Sanft, în suprafaţă de 146 ha. 6600 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu şi revoluţie normală 12 şi 8 ani. Revizuirea dup(12 ani.

Dată astăz 9 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricuturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 33278 din 9 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Zimbru, judeţul Arad, proprietatea Robert Zelensky, în suprafaţă de 2140 ha. 3100 mp. Regim şi tratament

codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Ignaţiu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sumugiu, în suprafaţă de 85 ha. 6000 mp. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Buta, judeţul Hunedoara, proprietatea Ioan Radu, în suprafaţă de 47 ha. 9900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Balta Viişoara, lot. II, judeţul Teleorman, rpoprietatea Tudor H. Capră, în suprafaţă de 31 ha. 5646 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Amenajamentele pădurii Bragadiru, judeţul Teleorman, proprietatea Iancu Gurban şi T. Dobrescu, în suprafaţă de 24 ha. 3300 mp. tratată în două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agricuturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 33280 din 9 Februarie 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1939 :

Președinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Președinți : **Alimăneștianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luțescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**

Cenzori supleanți : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** și **Georgescu St.**

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății . . .	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24925

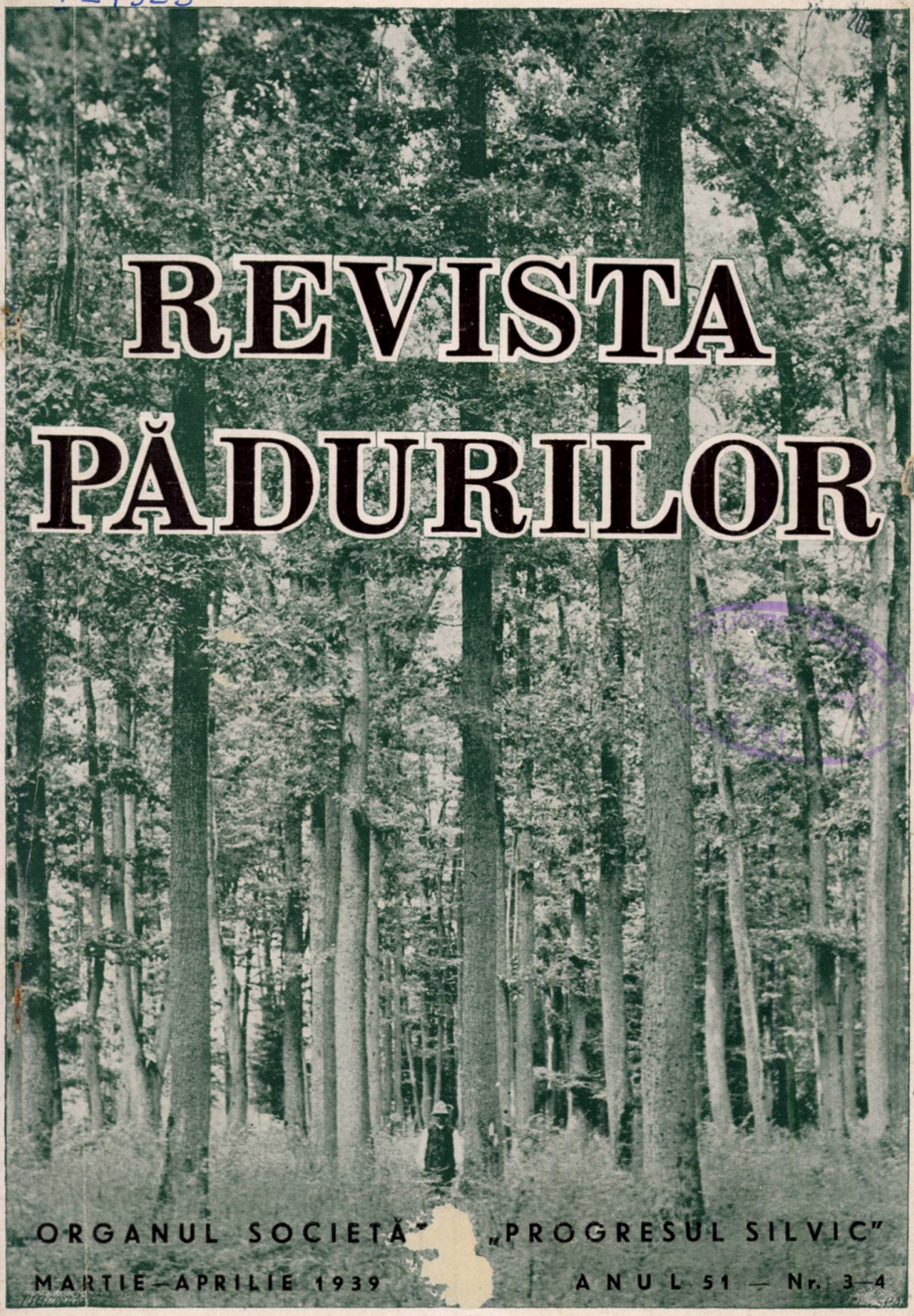

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

MARTIE—APRILIE 1939 ANUL 51 — Nr. 3—4

399

97

IUL. 2005

014

REVISTA PĂDURILOR
PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 3—4 MARTIE—APRILIE 1939

SUMARUL:

Studii:

Prof. P. Enculescu: Antestepa din câmpia Ardealului — — — — — 255

Comentarii — Insemnări·

At. Haralamb: Pin silvestru spontan în împrejurimile Curții de Argeș — 260
I. Lupe: O stațiune de tisă în munții Gurghiului — — — — — — — 268
I. Florescu: Codul silvic și articolele 139 și 232 din Procedura penală Carol II 274
V. V. Vasiliu: Stejarii dela Mânăstirea dintr'un lemn — — — — — 280

Referate:

I. Rătan: Suedia sub aspectul plutirii lemnului de lucru — — — — — 283

Problemele zilei:

Plopul în cultura forestieră

M. Rădulescu: Plopii — — — — — — — — — — — — — — 293
Anton V. Rădulescu: Din avantajele culturii plopului — — — — — — 297
I. Moldovan-Junior: Plopul tremurător — — — — — — — — — 300
M. Böhm: Populus canadensis Desf în pădurile ocolului silvic Calafat — 305
H. Czoppelt: Hibrizii de plop repede crescător — — — — — — — 308

Cronica internă (pag. 310), *Cronica externă* (pag. 316), *Mercuriale* (pag. 322), *Cărți* (pag. 327), *Reviste* (pag. 331), *Informațiuni* (pag. 343), *Societatea „Progresul Silvic"* (pag. 345), *Publicațiuni* (pag. 347)

SOMMAIRE:

Etudes:

L'avantsteppe de la Transylvanie . . . . . P. Enculescu

Commentaires:

Pin sylvestre dans les environs de Curtea de Argeș . . . . . At. Haralamb
Une station d'if dans les montagnes Gurghiu I. Lupe
Le code forestier et les articles 139 et 232 de la Procédure pénale Carol II . . . . . I. Florescu
Les chênes de la Monastère „Dintr'un lemn" V. Vasiliu

Rapports:

Suéde au point de vue du flotage du bois de construction . . . . I. Rătan

Problèmes à l'ordre du jour:

Le peuplier dans la culture forestière

Chronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic" — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Die Vorsteppe der Transsylvanischen Hochebene . . . . P. Enculescu

Mitteilungen:

Kiefer in dem Umgebung von Curtea de Argeș . . . . . At. Haralamb
Ein Standort von Eibe im Gurghiugebirge . I. Lupe
Das Forstkodex und §§ 139 und 232 des Strafprozessordnungsbuches . . . . . I. Florescu
Die Einchenbäume des Klosters „Dintr'un lemn" . . . . . V. Vasiliu

Berichte:

Schweden von Standpunkt der Flösserei I. Rătan

Tagesfragen:

Die Pappel in der Forstkultur

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul-Silvic".

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 3 și 4/1939

S T U D I I

ANTESTEPA DIN CÂMPIA ARDEALULUI
(O lămurire întârziată) [1])

de Prof. P. ENCULESCU

Câmpia Ardealului în mare parte din întinderea sa, aparține domeniului antestepei sau stepei cu păduri [2]). Această antestepă ca și aceea din Bucovina, din nordul și chiar centrul Moldovei și Basarabiei, nu este o antestepă climatică, ci geognostică dacă se poate numi așa. Prezența sa este strâns legată de existența unor anumite roce (marne) bogate în diferite săruri și greu permeabile pentru apă. Aceste roce, deși se găsesc sub influența unei clime destul de umedă (media anuală a precipitațiunilor variind între 500 și 700 mm. iar aceea a temperaturii sub 9°) [3]), au întârziat procesul de solificare. In legătură cu aceasta, pe socoteala marnelor în loc să se formeze solul de pădure propriu zis sau chiar podzolit, așa cum ar fi trebuit după clima destul de umedă, indicele de ariditate fiind de 30—35 [4]), s'a format cernoziomul mai mult sau mai puțin degradat.

---

1) Întârzierea acestei lămuriri se datorește faptului că despre lucrarea distinsului nostru botanist D-l Prof. Al. Borza întitulată „Câmpia Ardealului" (Studiu geobotanic) nu am avut cunoștință decât târziu și aceasta dintr'o scurtă recenzie făcută în Rev. Păd. nr. 12/1937, la pag. 1307, lucrarea în extenso nu am putut să o găsesc în comerț.

2) Prof. P. Enculescu: Zones de végétation. L'agriculture en Roumanie. Album Statistique, pag. 11, București, 1929.

3) Aceeași lucrare de mai sus pag. 7.

4) Dr. N. Cernescu: Facteurs de climat et zones de sol en Roumanie. Studii technice și economice. Seria C. nr. 2. Inst. Geol. București, 1934.

39799

Dovada despre aceasta o fac toate porțiunile din cuprinsul acestei antestepe, unde marnele sunt înlocuite prin roce mai poroase (gresii, nisipuri, pietrișuri, etc.) pe contul cărora printr'o solificare normală s'a format nu cernoziomul degradat, ci solul de pădure tipic sau chiar într'un stadiu destul de înaintat de podzolire.

Variația solului din cuprinsul antestepei ardelene este de aproape urmărită de aceea a vegetației sale spontane ierboase sau lemnoasă, atât în ce privește întinderea sa, cât și în ce privește elementele sale alcătuitoare și modul lor de asociere.

Aceasta este explicarea, că în mijlocul antestepei apar petece mai mari sau mai mici de păduri, care sub toate raporturile se aseamănă cu pădurea propriu zisă de foioase mixte.

Prezența acestor petece de păduri a făcut pe D-l Profesor Al. Borza să nege existența antestepei în Câmpia Ardealului, pe care o consideră că o veche regiune de pădure propriu zisă (Quercetalia sau chiar Fagetalia în parte), al cărui sol de pădure din trecut s'a distrus în timpurile istorice din cauza despăduririlor și din care nu au mai rămas decât petece mai mult sau mai puțin întinse [1]).

Este foarte curios și inexplicabil faptul că, petecele actuale de păduri cu solul lor așa de caracteristic, nu se întâlnesc în părțile cu marne, ci numai acolo unde sunt roce mai poroase, deci mai permeabile pentru apă.

Să presupunem că adevărul este de partea D-lui Prof. Al. Borza și să admitem că în decursul timpurilor istorice vechiul sol de pădure a fost distrus prin acțiunea combinată a omului și a apei ce s'a scurs la suprafața sa. Această eroziune, în trecut ca și azi, s'a făcut cu o intensitate mai mare acolo unde din cauza pantei curgerea apei era mai repede și din contra ea era mai slabă sau redusă cu totul acolo unde apa curgea încet sau foarte încet, ca pe platouri sau pe așezăturile depe muchiile

1) Prof. Al. Borza — „Câmpia Ardealului" (Studiu geobotanic), Biblioteca Ateneului Român nr. 4, București, 1936. Recenzie în Rev. Păd. nr. 12, an. XLIX.

dealurilor. Ar urma deci, ca în aceste părți să se fi păstrat porțiuni din vechiul sol de pădure.

Dacă se studiază de aproape solul care se așterne pe aceste părți așezate unde eroziunea a fost foarte slabă s'au a lipsit cu totul, se constată că el este reprezentat prin cernoziom degradat acolo unde s'a format pe marne și din contră prin sol de pădure, chiar prin sol de pădure podzolit, acolo unde s'a format pe contul unor roce mai permeabile.

Influența acceleratoare sau întârzietoare a diferitelor roce asupra procesului lor de solificare, se oglindește în natura și repartizarea solurilor și prin urmare în felul vegetației pe care o suportă.

Caracterul acesta deosebit al antestepei nu este ceva specific pentru Câmpia Ardealului, ci se vede și în antestepa din nordul și chiar centrul podișului moldo-basarabean, ca și în Bucovina. In această din urmă provincie românească, în partea sa dela sud de Siret, antestepa se prezintă ca două insule izolate în mijlocul zonei forestiere, care corespunde la două depresiuni, dintre cari una se întinde între Rădăuți și Siret, iar cea de a doua în regiunea Sucevei.

Aceste două antestepe despre care încă de mult timp a făcut mențiune Procopianu-Procopovici [1]), ca și acea din Câmpia Ardealului, nu sunt climatice ci geognostice. Prezența și întinderea lor este strâns legată de acea a marnelor, roce, care deși situate în partea și mai nordică a țării, într'o climă mai umedă și mai rece ca aceea a antestepei ardelene (media anuală a precipitațiunilor variind între 600 până la peste 700 mm., temperatura medie anuală fiind mai puțin de 9°, iar indicele de ariditate cuprins între 30—45), totuși chiar în asemenea condițiuni marnele au întârziat procesul de solificare. Din această cauză pe socoteala marnelor s'a format cernoziom în diferite stadii de degradare, în timp ce pe suprafața înălțimilor imediat vecine alcătuite însă din roce mai poroase (nisipuri, gresii, pietrișuri, etc.), se așterne peste tot podzolul tipic.

1) Zur Flora der Horaiz. Wien, 1893.

Deosebirea mare sub raportul solului este evidențiată și de vegetația spontană. Astfel, pe podzol ea este reprezentată prin întinși codrii, formați între alte esențe, din fag, mesteacăn și chiar brad și cu o vegetație ierboasă caracteristică pentru asemenea păduri; pe cernoziomul degradat atât vegetația ierboasă cât și cea lemnoasă, cu totul deosebită de a podzolului, cuprinde elemente proprii antestepei.

Distrugerea vechiului sol de pădure și înlocuirea lui cu altele mai recente invocată pentru Câmpia Ardealului, în antestepele Bucovinei este cu desăvârșire înlăturată, căci ținând seama că suprafața lor este aproape plană sau slab accidentată, o asemenea distrugere nu a putut avea loc sau a fost foarte slabă.

Un exemplu și mai tipic, care pledează în favoarea celor susținute mai sus, îl oferă pădurea Dumbrava Roșie dela sud-est de localitatea Cepleniţa din județul Iași [1]). Acest mci petec de pădure, care apare ca o insulă în mijlocul stepei, în partea sa centrală, care este și partea cu altitudine mai mare se prezintă cu toate caracterele pădurii propriu zise, suportată de un sol tipic de pădure format pe socoteala unor nisipuri mai mult sau mai puțin argiloase. In spre margini, paralel cu descreșterea altitudinii, pe nesimțite pădurea capătă aspectul tipic de antestepă, iar solul este înlocuit prin cernoziom degradat format pe socoteala unor marne. Mai departe pădurea rărindu-se din ce în ce mai mult, în cele din urmă dispare, de aci încolo se continuă de jur-împrejur stepa fără păduri, așa de bine caracterizată prin solul, ca și prin vegetația sa spontană cu întinse și dese asociațiuni de Stipa capillata L. în părțile sale necultivate [2]).

Din cele expuse mai sus rezultă destul de clar că, antestepa din Câmpia Ardealului, caşi din alte țări din nordul țării, nu sunt climatice și nici determinate de distrugerea în decursul

1) P. Enculescu: Zonele de vegetație lemnoasă din România, pl. IV. Mem. Inst. Geol. Vol. I, București, 1924.

2) P. Enculescu: l. c. tab. XXXV.

timpurilor istorice a unui vechi sol de pădure, din cauza despăduririlor, așa cum s'a susținut; ci prezenței unor anumite roce, care prin proprietățile fizice și prin compoziția lor chimică au întârziat procesul de solificare care și azi este pe cale de îndeplinire, acolo unde i se dă posibilitate.

Die Vorsteppe der transsylvanischen Hochebene.

L'avantstepe de la plaine de Transylvanie.

Une réponse à un étude publié, il y a quelque temps, par M. le Prof. Borza.

Celui-ci considérait la „plaine de la Transsylvanie" non comme une d'antésteppe proprement dite, d'origine climatique, mais comme une ancienne région des forêts, déboisée.

M. Enculescu qui répond, est d'avis qu'on se trouve en présence d'une steppe d'origine „géognostique", provoquée par l'abondance des marnes peu perméables.

COMENTARII – INSEMNĂRI

Din lucrările Institutului de Cercetări forestiere

PIN SILVESTRU SPONTAN IN ÎMPREJURIMILE CURȚII DE ARGEȘ

de Ing. AT. HARALAMB

Literatura nu cunoștea până acum, pentru Valea Argeșului, decât un singur loc unde să se găsească pin silvestru în stare naturală: Cheile Argeșului.

In cele de mai jos, vom descrie două noui stațiuni, care prezintă și interesul că se găsesc mai la Sud de punctul cunoscut până acum [1]).

1. O primă stațiune se găsește în cuprinsul comunei Oești (Argeș), la 10 km depărtare de Cheile Argeșului.

Această stațiune se poate vedea chiar depe șoseaua ce străbate comuna Oești sau depe linia de cale ferată de exploatare forestieră a Casei Pădurilor.

Pinul este împrăștiat pe crestele dealurilor râpoase din dreapta Argeșului, pe o lungime de circa 2 km, începând dela gura râului Valea Mare în sus spre Corbeni. In adâncime, pătrunde în basinul pârâului Valea Seacă care, după cât îl arată numele, nu are apă decât când plouă sau se topește zăpada. Acest pârâu nu are mai mult de 2 km. lungime. In cuprinsul acestui basin, pinul se găsește împrăștiat pe creste, mai ales în părțile unde eroziunea este în stadiu avansat.

In rest, aflăm o pădure rea, exploatată, de fag, mesteacăn și puțin gorun.

---

1) Stațiunea dela Oești ne-a fost semnalată de d-l Prof. Sburlan, iar cea dela Valea Sasului de d-l N. Mateescu, inginer insp. g-ral silvic pensionar, fost multă vreme șef al ocolului silvic Negru-Vodă (Argeș).

Expoziția dealurilor situate de-alungul șoselei este estică, iar pârâul Valea Seacă curge dela Vest la Est.

Altitudinea generală a crestelor de deal pe care se găsește, este cuprinsă între 680 și 700 m.

Solul este nisipos, find amestecat cu ceva argilă și pietrișuri.

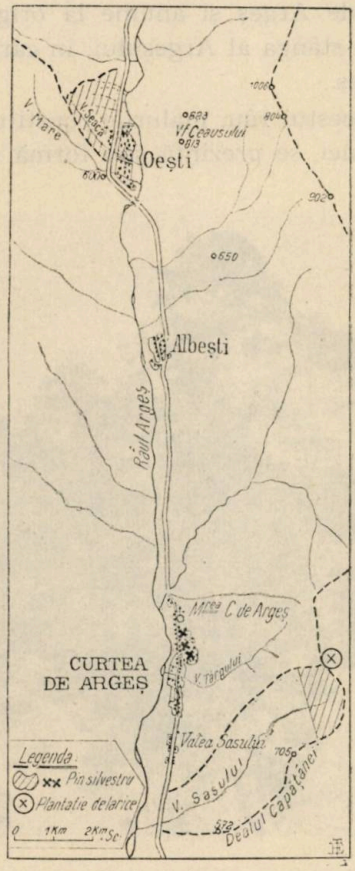

Fig. 1. — Schița de plan a regiunii cu cele două noi stațiuni.

Pinul, care se găsește aici, nu atinge înălțimi mai mari de 8 m și diametre, pentru cei mai în vârstă, de 35 cm. Cei bătrâni au forme strâmbe și uneori sunt înfurciți sau cu vârfuri rupte. Cei tineri, situați la adăpost, au forme frumoase, drepte și întregi. Peste tot locul se văd încercări de regene-

rare naturală, care nu poate să câștige teren din cauza pășunatului.

Proprietatea aparține unei ramuri din marea familie a Cantacuzinilor.

2. A doua stațiune se găsește mult mai la Sud: față de Cheile Argeșului, la circa 25 km în linie dreaptă. Este în apropiere de orașul Curtea de Argeș și anume la origina râului Valea Sasului, afluent de stânga al Argeșului, în care se varsă la Sud de Curtea de Argeș.

La originea acestui râu, malurile constituite din nisip, argilă și pietrișuri mici, se prezintă sub formă de râpi.

Fig. 2. — Pin silvestru spontan pe dealurile surpătoare de la Oești.

Expoziția generală a locului este sudică. iar altitudinea maximă 700 m.

Pinul se întinde aici pe o suprafață de circa 5 ha, prezentându-se sub formă de arboret, având în amestec ceva fag, mesteacăn și anin alb, iar în subarboret Juniperus communis

L. şi Cytisus sp. Trece puţin şi în basinul râului Valea Târgului, situat imediat la Vest de Valea Sasului, care isvorăşte din acelaşi punct.

Aici, pinul se găseşte într'o stare de vegetaţie mult mai bună decât la Oeşti. Rare sunt cazurile când să se întâlnească trunchiuri strâmbe, înfurcite sau cu vârfuri rupte. In general,

Fig. 3. — Pin silvestru spontan cățărat pe terenuri erodate, în fundul basinului pârâului Valea Seacă.

are forme drepte, pline, bine elagate, prea puţine având cepuri. Cepurile le posedă cei mai groşi. Inălţimea maximă pe care o atinge este de 22 m, iar diametrul celor mai mari, variază între 30 şi 40 cm. Se regenerează abundent în mod natural.

Proprietatea locului aparţine moşnenilor din Curtea de

Argeș. Restul pădurii este constituit azi din fag, având ceva mesteacăn, iar pe vale anin alb. La originea văii, dela creastă spre N-Est se întinde pădurea statului Stroești, care atârnă în basinul Vâlsanului și care pe lângă fag, prezintă în compunerea ei și gorun.

După informațiile culese, pinul de aici este spontan, fiind cunoscut de multă vreme în acest loc, de cei mai în vârstă dintre locuitorii văii.

Fig. 4 — Exemplar de pin silvestru, spontan, la origina râului Valea Sasului.

3. O a treia stațiune cu pin silvestru, asupra spontaneității căreia nu ne putem pronunța, se găsește chiar în cuprinsul orașului Curtea de Argeș.

Aici, el se găsește în trei puncte și anume:

a) La Coasta Badii, în fundul străzii Cuza Vodă, pe o pantă ușoară expusă spre Vest. Se află pe o fâșie de circa 300 m lungime și 20—40 m lățime, fiind înglobat în proprietățile locuitorilor, cari au casele pe partea străzii pomenită. Imediat deasupra acestei neînsemnate coaste, se găsește o terasă cu arături și livezi.

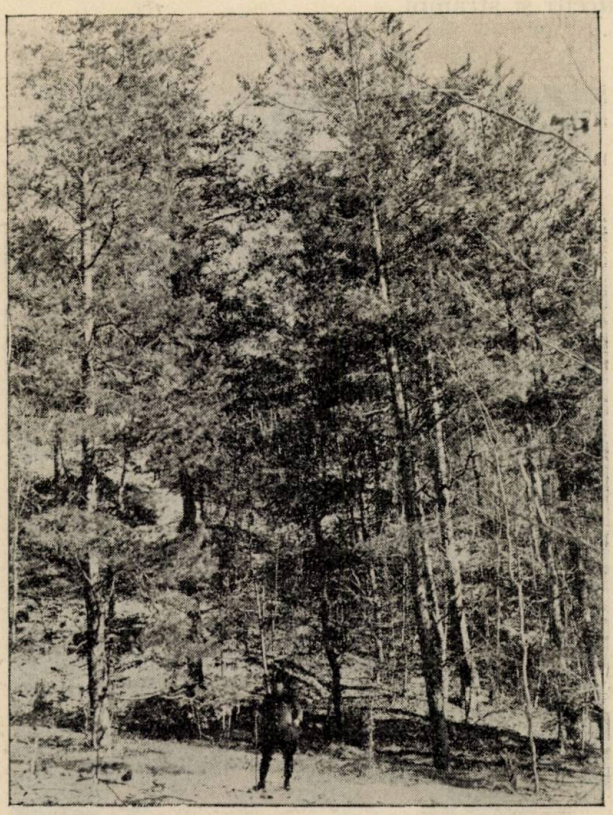

Fig. 5. — Pin silvestru la origina văii Valea Sasului.

Terenul este nisipo-argilos, bogat, înierbat și cu mult subarboret.

Altitudinea locului este de circa 460 m.

Se găsesc aici circa 150 exemplare de pin cu diametre mai mari de 20 cm. In rest, sunt foarte multe exemplare mai mici de 20 cm și un bogat semințiș natural.

Invadează în livezi, mai ales în partea dinspre Nord, unde proprietarii nu-l extirpează, dar au grijă ca, îndată ce se înalță mai mult, să-l curețe de crăci în partea de jos a trunchiului.

Are o mare vigoare de creștere. Cele mai mari înălțimi ating 20 m, iar cele mai groase diametre sunt de 40 cm. Se prezintă sub forme drepte, pline, curățate, rar cepuroase. Puțini sunt înfurciți și strâmbi.

Fig 6. — Pin silvestru pe Valea Sasului.

b) Al doilea punct se găsește ceva mai la Sud, pe malul însorit al unei viroage, care dă în capul străzii Cuza Vodă. Solul aici este tot nisipo-argilos. Aici se găsesc doar 6 exem-

plare mai înalte de 12 m, două din ele fiind înfurcite. Au circa 40 cm diametru. In plus sunt și ceva puieți.

c) Al treilea punct se află și mai la Sud și anume în jurul ruinelor bisericii istorice Sân-Nicoară. In acest loc sunt câteva zeci de exemplare frumoase, înalte de 12—16 m și cu diametre de 18—30 cm.

Kiefer in dem Umgebung von Curtea-de-Argeș.

Pin sylvestre dans les environs de Curtea-de-Argeș.

Din lucrările Institutului de Cercetări forestiere.

O STAȚIUNE DE TISĂ (TAXUS BACCATA L.) IN MUNȚII GURGHIULUI

de Ing. I. LUPE

Prezența tisei în munții Gurghiului nu e o curiozitate. In lucrarea intitulată: „Az Erdészeti jelentöségü fak es cserjék elterjedése a Magyar Állam területem" (Răspândirea arborilor și arbuștilor forestieri pe teritoriul statului maghiar), cei doi autori L. Fekete și T. Blattny, descriu mai multe stațiuni de tisă în acești munți.

Cu ocazia unei delegațiuni ce am avut la o pădure comunală din partea de Nord-Est a munților Gurghiului, am găsit în perimetrul acestei păduri o stațiune de tisă destul de frumoasă.

Cum această stațiune se pare că n'a fost încă semnalată în literatură, dau mai jos o descriere mai amplă a ei.

E devărat că în lucrarea amintită mai sus, autorii semnalează prezența tisei pe muntele Șeștena [1]), însă într'un singur exemplar care se găsea pe piscul Șeștenii, între pârâul Șeștena și Valea Sălardului. Acest exemplar, după cele spuse de lucrătorii forestieri din partea locului, era un arbore de talie mare (afirmație în concordanță cu aceea a autorilor maghiari de mai sus), care a fost tăiat cu ocazia exploatării masivelor păduroase depe acele locuri.

Deoarece tisa e o specie destul de rară și care tinde să dispară, am ținut să o menționez aci, dând în acelaș timp și o descriere mai detaliată a ei, în rândurile ce urmează :

Stațiunea de tisă mai sus amintită se găsește în perimetrul pădurii Șeștena, proprietatea comunei Aluniș, jud. Mureș. E situată pe versantul stâng al pârâului Șeștena, un afluent al pârâului Sălard (locuitorii unguri depe acolo îi zic Salazdru), la cca. 1 km. spre Sud-Vest de ultima bifurcație a pârâului Șeștena, lângă Plaiul Duruitorii [2]).

---

1) „A Șeștena" gerincén (andezit, 42°48', 46°53') 1179 m É Ty-i exp. faalakban".

2) Acest plaiu nu e marcat pe hartă. Numele lui l-am aflat dela pădurarul pădurii Șeștena.

Ca situaţie geografică se află la 46°53′ latitudine nordică şi 42°30″ longitudine estică [3]).

Pentru a ajunge la staţiunea de tisă, se pleacă din staţiunea CFR. Sălard, depe linia Războeni-Topliţa, cu trenul forestier, călare sau pe jos, pe Valea Sălardului până la confluenţa acesteia cu pârâul Şeştena. Aici se părăseşte Valea Sălardului continuându-se drumul pe pârâul Şeştena tot în lungul căii ferate forestiere — actualmente în construcţie — până la colţul de jos al pădurii Şeştena. Acest loc e marcat printr'o movilă destul de mare pe malul stâng al pârâului, în dreptul coamei pe care urcă Plaiul Duruitorii. De aici se părăseşte pârâul şi se urcă pe cărarea ce porneşte de lângă movilă pe Plaiul Duruitorii (drum de cca o jumătate de oră) până când panta se îndulceşte simţitor, iar cărarea merge pe coamă. De aici părăsind cărarea şi intrând pe versantul V-N-V la dreapta către pârâu, se întâlnesc exemplarele de tisă ce compun această staţiune.

Intreg drumul, dela Halta Sălard până la staţiunea de tisă, are cm 11 km E un drum uşor accesibil, cu pante ceva mai repezi pe Plaiul Duruitorii. Poate fi parcurs în întregime călare.

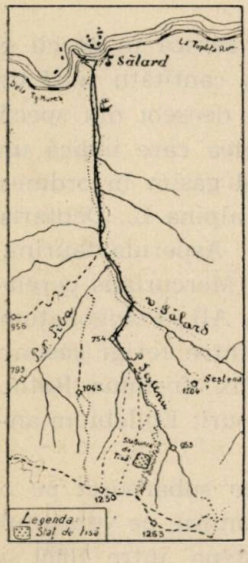

Fig. 1. Schiţa de plan a locului cu tisă.

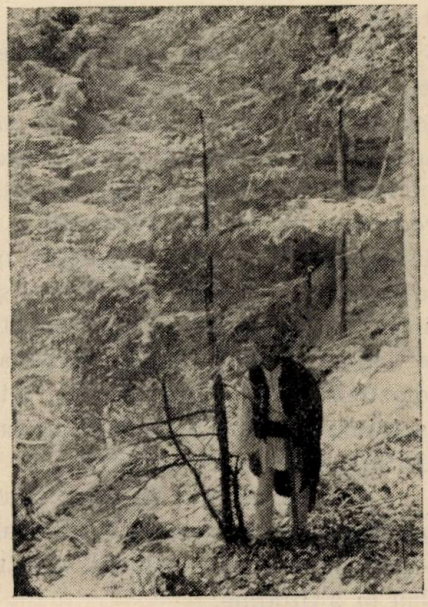

Fig. 2. Un exemplar de tisă în pădurea Şeştina.

3) După amenajamentul pădurilor comunei Aluniş, întocmit de d-l consilier Atanasescu.

Pădurea Șeștena în care se găsește stațiunea de tisă e compusă în această parte din brad 0,8, molid, fag și paltin de munte 0,2, intim amestecate. E o pădure secular, cu vârste între 100—400 ani și diametre de peste 100 cm la înălțimea pieptului. Are caracterul unei păduri virgine, nefiind exploatată niciodată până în prezent. In ea se găsesc mulți arbori mari doborîți de vânt — rupți sau desrădăcinați — iar alții uscați în picioare din cauza vârstei prea înaintate.

Solul acestei păduri este argilo-nisipos foarte bogat în humus, cu o pătură moartă sănătoasă, compusă din frunze de fag și paltin, ace și cetină de brad și molid, precum și trunchiuri groase care cad foarte mult anual și care nefiind extrase, putrezesc pe loc, dând un strat foarte bogat de humus și un sol forestier de cea mai bună calitate.

Arbuștii lipsesc cu desăvârșire, în afară de tisă, care deși e arbore, aici are forma arbustivă. Ca subarbuști menționăm în locurile mai luminate pe Rubus idaeus L. și Rubus hirtus W. et Kit.

Pătura erbacee este deasemeni foarte săracă în specii și de o consistență extrem de rară din cauza cantității mici de lumină care pătrunde la sol. E compusă în deosebi din specii cu caracter de umbră și în special din acelea care indică un sol foarte bogat în materii nutritive. Astfel găsim în ordinea frecvenței lor: Oxalis acetosella L., Circaea alpina L., Dentaria glandulosa W. et Kit., Asperula odorata L., Asperula taurina, Pulmonaria rubra Schott, Actaea spicata L., Mercurialis perennis L., Salvia glutinosa L., Epipactis latifolia All., Polygonatum verticillatum All., Luzula maxima D. C. Dintre ferigi găsim: Polystichum Filix-mas Roth., Atyrium Filix foemina Roth., Aspidium lobatum Schwartz, iar prin luminișuri: Epilobium angustifolium L. și Urtica dioica L.

Tisa se găsește în stare diseminată cu subarboret pe o suprafață de cca 2 ha, în dosul Plaiului Duruitorii, pe versantul V-N-V al unui mic afluent al pârâului Șeștena, între 1000 și 1050 m altitudine.

Cercetând amănunțit toată această porțiune de pădure cu tisă am inventariat 37 exemplare pe care le dau în tabloul de mai jos:

No. cor.	No. de exemplare	Diam. la bază cm.	Înălțimea m.	Proveniența	OBSERVAȚIUNI
1	1	1,5	1,90	lăstari	
2	1	1,5	2,00	„	
3	1	2,0	1,60	„	
4	2	2,0	1,80	„	
5	4	2,0	2,00	„	
6	2	2,5	1,70	„	Cu creșt. anuale uscate de ger
7	1	2,5	2.00	„	
8	1	2,5	2,10	„	
9	1	2,5	2,20	„	
10	2	3,0	0,80	sămânță	Cu vârful rupt și port tabular
11	1	3,0	1,20	„	Cu vârful rupt
12	1	3,0	1,70	lăstari	Atacat de ger
13	1	3,5	2,00	„	Descojit de către cerbi
14	1	4,0	2,00	„	Sănătos, cu port frumos
15	1	4,0	4,00	sămânță	Idem
16	1	5,0	2,00	„	Cu creșt. anuale uscate de ger
17	1	6,0	1,80	„	Cu vârful uscat
18	2	6,0	3,00	„	Ciopârțit de oameni pentru „vârstă“
19	1	6,0	3,60	„	
20	1	6,5	2,60	„	Cu vârful uscat și port tabular
21	1	6,5	2,30	„	
22	1	6,5	3,70	„	
23	1	7,0	3,50	„	
24	1	7,0	4,20	„	
25	1	8,0	4,00	„	
26	1	9,0	4,00	„	
9	1	9,0	4,30	„	
28	1	9.0	4,80	„	
29	1	10,0	3,15	„	
30	1	10,0	5,00	„	
Total	37	1,5-10,0	0,80-5,0		

In afară de aceasta, am mai găsit o tulpină uscată tăiată la înălțimea de 0,90 m în diametru la bază de 8 cm.

Tisa în această stațiune e provenită după cât se vede și din tablou, parte din sămânță și parte din lăstari. Exemplarele provenite din sămânță vegetează mai bine și au dimensiuni mai mari, pe când la cele provenite din lăstari se observă o tendință generală de uscare. Astfel am găsit două exemplare de 2 și 1,5 cm. la bază, provenite din lăstari și complet uscate. In general vegetează greu și e foarte des zdrelită de cerbi, cari primăvara își curăță coarnele frecându-le de tisă. Un exemplar destul de frumos a fost descojit aproape complet de jur-împre-

jur pe o lungime de cca. 30 cm. și se mai menține în viață datorită unei șuvițe de coaje de cca. 1 cm. lățime, care a rămas nedeslipită.

Aceste vătămări aduse de cerbi fac ca lemnul să intre în putrefacție în partea descoperită. In lupta ce o duce lemnul pentru acoperirea rănii, acesta primește o creștere diformată a tulpinii.

In această stațiune tisa mai suferă de geruri târzii. Fiind situată pe un loc mai așezat depe acest versant, aerul rece care se scurge la vale îi distruge de multe ori creșterile anuale, fapt care s'a observat la câteva exemplare situate în locurile cele mai expuse.

Dar dușmanul cel mai mare al tisei rămâne tot omul. Cum în pădurea vecină se fac actualmente exploatări, lucrătorii cari știu de existența acestei stațiuni de tisă, o ciopârțesc mereu pentru ramuri de pus „vrâstă" la pălărie. (Acest fapt m'a făcut să caut cu atenție tisă în pădurea Șeștina, când urcând pe Plaiul Duruitorii, am găsit ramuri mici de tisă aruncate sau pierdute de lucrători). Exemplarele mai groase de tisă sunt căutate de lucrători, pentru a-și face cozi la unelte, linguri, bastoane și alte obiecte.

Din cauza lemnului ei tare și dens, cu inele anuale mărunte și o colorație frumoasă, tisa a fost distrusă aproape complet în aceste regiuni, unde odinioară se găsea în cantitate destul de mare. Lucrătorii din aceste locuri spun că au găsit tise care atingeau până peste 100 cm diametru. Autorul acestor rânduri a găsit la o persoană din partea locului, o bucată de tisă după ale cărui inele anuale se deducea un diametru de 50—60 cm., provenită depe Valea Răstoliței și pe care i-a dat-o un lucrător forestier.

Odată cu exploatările pădurilor de rășinoase și fag, tisa a fost tăiată și ea fără nici o normă specială, atât de antreprenori cât și de lucrătorii forestieri, cari pentru a nu fi prinși cu lemnul de către șefii lor, îl tăiau în bucăți scurte, pe care le transportau în traistă sau le legau de picior pe sub pantalon. Acasă lemnul era transformat în obiecte de artă ca: scrumiere,

port-ţigarete, rame, mărgele, bastoane sau în obiecte casnice ca: linguri, fuse, cozi la diferite unelte şi cuie de lemn pentru şindrilă sau pentru încheerea anumitor lăzi.

Locuitorii din regiune vorbesc de multe staţiuni şi exemplare mari de tisă, care au fost tăiate cu ocazia exploatărilor masivelor forestiere depe Valea Răstoliţei şi Valea Sălardului.

Ein Standort von Eibe im Gurghiugebirge.

Une station d'if dans les montagnes Gurghiu.

CODUL SILVIC ŞI ART. 139 ŞI 232 DIN PROCEDURA PENALĂ CAROL II

de IOAN FLORESCU

O scurtă circulară cu No. 35186 din 10 Februarie 1939 a atras atenţia ocoalelor silvice etc., asupra art. 139, aliniat ultim, nou, şi 232 din Codul Procedurei Penale Carol II, — ale cărei modificări au fost publicate în Monit. Oficial No. 21 din 26 Ianuarie 1939 şi care intră în vigoare dela 15 Februarie cor.

Acest art. 139 alin. ultim nou, are conţinutul:

„Procesele verbale încheiate conform legilor speciale, au forţa probantă prevăzută de acele legi".

Socotesc însă plin de interes a se şti calea sbuciumată şi mai ales temeiul care a determinat acest succes al Direcţiunei Regimului Silvic sau mai bine zis al Corpului silvic în genere:

Sesizaţi de o serie întreagă de anulări de procese, sau achitări şi după multiple referate şi intervenţii cari au început de prin Februarie 1938, s'a redactat adresa Ministerului de Agricultură şi Domenii, Direcţiunea Regimului Silvic No. 178864 din 8 Iulie 1938 către Comisiunea însărcinată cu modificarea Codului Penal Carol II, adresă pe care o dăm mai jos în extenso :

*

Codul Silvic din 1910, în art. 78 cere ca procesele verbale de flagrant delict să fie semnate şi de doi martori asistenţi (înţelegând asistenţă la dresarea actului nu şi obligativitatea de a fi fost martor în pădure); iar art. 81 al. 2, prevede că justiţia nu poate anula pentru vicii de formă decât numai procesele verbale referitoare la flagrant delict silvic.

Aceste dispoziţiuni salutare pentru paza pădurilor au fost modificate:

a) Noul Cod de procedură penală desfiinţează dispoziţiunile art. 31 al. 2, din Codul Silvic, de oarece art. 655 proc. penală abrogă dispoziţiile contrarii legii din procedura penală din orice lege are decurge;

b) Art. 139, proc. pen., prevede ca procesele verbale încheiate de ofiţerii de poliţie judiciară referitoare la constatarea infracţiunilor, fac dovadă despre cele constatate prin ele însile până la proba contrarie.

Rezultă de aci că procesele verbale de flagrant delict, cari făceau probă deplină până la înscrierea în fals, azi nu mai au forţă probantă decât până la dovada contrarie. Orice delicvenţi, cu unul sau doi martori, răstoarnă constatările şi judecata îl achită.

Statul, sau orice proprietar de pădure, e în imposibilitate a susţine acţiunea, iar apelul care s'ar face la asemenea materie nu poate ajuta la nimic: nu judecătorul e vinovat de pierderea procesului; nu s'a călcat nici un text de lege şi nici nu s'a dat vre-o interpretare greşită în fapt, sau în drept.

E lesne de înţeles de ce măcinările de pădure prin extracţiuni cu firul a luat în ultimul an proporţii înspăimântătoare încât a trebuit să intervie chiar Marele Stat Major. Pierzând represiunea, delictele vor deveni forma de exploatare cea mai periculoasă tocmai în timpul când problema refacerii masivelor se pune mai acut ca un imperativ al noilor tipuri.

Pentru concretizare vom da, în extenso, raportul Ocolului silvic Suceava Nr. 366/1938:

„La 23 Septembrie 1936 locuitorul Dumitru şi Maria Hurduc din Botoşani sunt daţi în contravenţie de ocolul nostru, pentru defrişarea unui ha pădure; procesul a fost trimis judecătoriei Dorohoi cu adresa No. 1901 din 29 Octombrie 1936".

„Prin hotărîrea Nr. 45/1937, judecătoria Dorohoi condamnă pe vinovaţi la câte 1500 lei amendă în folosul statului".

„Tribunalul Dorohoi căruia numiţii locuitori i s'au adresat în apel, i-a absolvit de delictul contravenţiei şi de amenda hotărîtă de prima instanţă, pentru motivul că vinovaţii au produs martori că defrişarea s'ar fi făcut cu 7—8 ani mai înainte şi potrivit art. 164 C. Pr. Penal Carol II, delictul se prescrie după 3 ani, iar în concluzii..... după ce iartă pe vinovaţi de toate pedepsele, condamnă Ocolul Silvic Suceava, care a con-

statat defrişarea să plătească 102 lei cheltueli de procedură plus 16 lei, timbru de aviaţie.

„Hotărîrea Trib. Dorohoi — cu recurs în 10 zile" — nu am cunoscut-o decât în ziua de 30 Decembrie, nu în forma ei ci în efect şi anume când percepţia Suceava ne-a depus procesul verbal de sechestru pe care îl anexăm şi după care dată am cerut relaţii Tribunalului Dorohoi, care ne-a trimis copie de pe această sentinţă de condamnare.

„Faţă de această situaţie, vă rugăm a face intervenţia cuvenită la locul în drept, în privinţa acestei hotărîri, prin care **„Statul care constată contravenţia unei defrişări prin organele sale de serviciu, este obligat a plăti cheltueli de procedură"**, în aşa mod încât, socotind după numărul mare de procese ce trebue să dresăm şi cu mijloacele de care dispun delicuenţii a scăpa de pedepse prin martori, etc. cum e cazul în speţă, vom ajunge ca percepţiile să ne confişte întreg inventarul ocolului, deşi de obiceiu în hotărîrile în care se achită delictul silvic, se absolveau părţile şi de cheltuelile de procedură, mai ales ocolul, care nu are vina decât de a denunţa pe răufăcători — şi nu are fonduri pentru pata acestor sequestre — neîntâlnite până astăzi".

Dacă luăm în considerare datele direcţiunei statistice din Ministerul Justiţiei care arată că pentru anul 1936, un număr de 314628 delicuenţi silvici au fost deferiţi justiţiei, vedem cât de gravă e această problemă şi cât aştepta ordinea socială şi interesul conservării pădurilor dela sancţiunea juridică.

Intr'adevăr, dacă singuraticii pădurari exercitând paza în funduri de munţi şi adâncuri de păduri, ar avea nevoe şi de martori cari să-i însoţească pentru valabilitatea proceselor lor verbale de flagrant delict, sistemul de pedepsire din Codul Silvic are deveni platonic, inoperant şi chiar suspendat, iar pădurile expuse bunului plac al delicuenţilor cari în curând pot dubla sau tripla numărul de 314.628 din anul 1936.

Mai mult încă, în noul Proect de Cod Silvic, pe care Ministerul de Agricultură şi Domenii îl are în studiu şi unde delictele silvice sunt regrupate iar represiunea proporţionalizată cu importanţa infracţiunei, pe lângă menţinerea dispoziţiunilor din art. 78 şi 81 şi redactarea lor într'un sens mai categoric pentru a înfrâna înscrierea în fals sistematică din partea delic-

venților, la adăpostul unor mărturii complezente (de alibiu) furnizate de localnici sau complici rămași nepedepsiți, s'a prevăzut deschiderea din oficiu a acțiunei publice pentru delictul de calomnie.

Ținem să accentuăm caracterul special al legilor forestiere. Ele sunt legi cari operează pe realități ce se desfășoară întotdeauna în medii cu totul specifice și izolate, departe de aglomerațiile în care operează în deobște celelalte legiuiri cu caracter penal.

Acest mediu izolat, vast și greu accesibil, favorizează situația delicvenților; pe de altă parte agenții silvici de represiune — pădurarii, brigadierii silvici, sunt prea puțin numeroși, ei umblând mai totdeauna singuri și având vaste regiuni de păzit. In asemenea condițiuni singurii martori ai delictului, ceruți de art. 139 din Codul de Proc. Penală „Carol al II-lea", sunt însăși delicvenții sau complicii lor.

Semnalându-vă cele de mai sus, culminând cu raportul Ocolului Suceava, precizăm că dispozițiunile din Codul Silvic anulate prin noile legiuiri penale sunt de o importanță capitală și anularea lor e de natură să paralizeze cu desăvârșire mijloacele de acțiune ale Codului Silvic, care la timpul său a servit de model străinătății prin perfecta lui echilibrare.

In consecință, vă rugăm ca, cu ocaziunea modificării Noului Cod Penal „Carol al II-lea" și a procedurii penale să se țină seama de prezenta întâmpinare, introducând pentru procesele silvice, prevederile următoare:

„Procesele verbale de constatare, în cazul de flagrant delict silvic, fac probă deplină până la înscrierea lor în fals; celelalte procese verbale vor fi crezute până la proba contrarie".

*

Efectul acestei intervenții se oglindește admirabil în expunerea de motive a procedurei penale „Carol al II-lea", capitolul respectiv:

„După dispozițiunile art. 139 al actualului cod, procesele verbale de constatarea infracțiunilor încheiate de ofițerii poliției judiciare, — și deci chiar de membrii Ministerului public, judecătorii de instrucție și judecătorii de pace, — fac dovadă până la proba contrarie. Am modificat acest articol în sensul că procesele verbale încheiate de acești magistrați să facă do-

vada până la înscrierea în fals, întrucât calităţile lor morale, prezintă garanţii suficiente că cele constatate de ei sunt expresia adevărului".

„Tot la acest articol am mai adăogat un aliniat final, în sensul că procesele-verbale încheiate conform legilor speciale să aibă forţa probantă pe care le-o dă acele legi, de oarece agenţii competenţi a constata diversele infracţiuni speciale, sunt în majoritatea cazurilor în imposibilitate de a avea la îndemână şi alte elemente probatorii spre a-şi sprijini afirmaţiunile lor în constatările ce au făcut; altfel infractorul ar putea oricând combate constatările din procesul-verbal încheiat prin martori de rea credinţă".

Ca un corolar al celor de mai sus, apare art. 232 din aceiaşi procedură:

„In materie de contravenţii, acţiunea penală poate fi pusă în mişcare şi prin trimiterea actelor direct instanţei de către ofiţerii de poliţie judiciară conform art. 199; de asemeni şi în materie de delicte prevăzute de legi oficiale, atunci când legea specială autorizează aceasta".

*

Ce se putea întâmpla mai înainte de această modificare a art. 232 C. procedura penală „Carol al II-lea"?

In conformitate cu art. 82 din Codul Silvic, agenţii instrumentatori erau obligaţi să trimită procesele verbale de contravenţiuni şi delicte fără deosebire, judecătorului de ocol sau tribunalului. Dar această dispoziţiune dintr'o lege specială şi anterioară, Codului proc. pen. Carol II, nu mai era în vigoare, art. 665 din proc. pen., abrogând orice dispoziţiuni din orice legi ar decurge contrarii C. proc. pen. Ori, vechea redactare a art. 232, C. proc. pen. Carol II, făcând o deosebire între delict şi contravenţie îngăduia şi permitea trimiterea directă în instanţă numai a proceselor verbale de constatarea contravenţiunilor, delictele urmând a fi înaintate prin parchetul respectiv, — potrivit dispoziţiunilor art. 103 şi 301 din Codul de Procedură Penală, instanţa era obligată chiar din oficiu să examineze regularitatea investirei. Ori, punerea în mişcare a acţiunei penale şi sesizarea instanţei erau totdeauna prescrise sub pedeapsă de nulitate, nulitatea neputând fi înlăturată în nici un mod şi putând fi propusă în orice stadiu al procesului.

Iată deci, cum se ajungea la anularea procesului verbal de delict silvic, ce se înainta direct instanţei, conform Codului Silvic.

Noua redactare a art. 232 C. proc. pen. Carol al II-lea, publicat în Monitorul Oficial No. 21 din 26 Ianuarie 1939, restitue Codului Silvic ceia ce-i luase. Evident examinând modul de punere în mişcare a acţiunei penale, sesizarea şi învestirea instanţei, constatăm că, legiuitorul a înţeles să facă din dreptul de urmărire al infractorilor un atribut al Ministerului Public şi, a rezervat acestuia dreptul de urmărirea infractorului, — drept ce constă din deschiderea acţiunei penale şi darea în judecată a infractorilor. Dacă s'a creiat excepţia: „Când legea specială autorizâ aceasta" trebuie totuşi ca organul silvic să fie perfect conştient că se substituie Ministerului public şi că sunt o serie întreagă de interese pe cari legile Ţărei le ocrotesc, inclusiv acelea datorite mediului special care este pădurea.

Das Forstkodex und §§ 139 und 232 des Strafprozessordnungsbuches „Carol II".

Le code forestier et les articles 139 et 232 de la Procédure pénale Carol II.

On discute le pouvoir probatoire des procès verbaux de flagrant-délits forestiers.

D'après le code forestier de 1910 ils faisaient preuve jusqu'à l'inscription en faux.

Le code de procédure pénale de 1936 dans l'article 232, ne leur accordait plus le pouvoir probatoire que jusqu'à la preuve contraire.

En fin une nouvelle rédaction de cet article leur rend le pouvoir de faire preuve, qu'ils ont eu en vertu des dispositions du code forestier de 1910.

STEJARII DELA MĂNĂSTIREA DINTR'UN LEMN

de Ing. V. V. VASILIU

În județul Vâlcea, în raza ocolului silvic Băbeni, pe valea Otăsăului se află, Mânăstirea dintr'un lemn, bătrână ctitorie a lui Matei Basarab, ridicată pe urmele unui schit mult mai vechi, despre care legenda spune că a fost construită dintr'un singur stejar secular. Urmașii acestuia, la rându-le, multi-seculari, se ridică azi lângă bolnița mănăstirei, copie a vechiului schit dintr'un lemn.

Pe vremuri se întindeau pe aci codrii Otăsăului, defrișați în decursul timpului, pentru a lăsa loc așezărilor omenești, pădurea fiind împinsă din ce în ce mai departe.

Fig. 1. — Stejarul de Mânăstirea dintr'un lemn (județul Vâlcea)

Pe vremuri se întindeau pe aci codrii Otăsăului, defrișați în decursul timpului, pentru a lăsa loc așezărilor omenești, pădurea fiind împinsă din ce în ce mai departe.

Stejarii — Quercus sessiliflora — cari au mai rămas azi în jurul bolniței, frumoase vestigii și mărturii ale trecutului, sunt în număr de șase.

Din aceștia, cel mai frumos exemplar este cel de lângă poteca ce merge din mânăstire către bolniță. Are: circonferința (la 1,30 m.) de 4,70 m., tulpina până la primele crăci de 4 m., înălțimea totală, de 20 m., iar coronamentul se întinde pe o suprafață de 480 m^2. Creșterile anuale sunt încă destul de viguroase și vârsta determinată cu ajutorul burghiului este de cca. 300 ani.

La înălțimea de 1,20 m. are pe tulpină o rană profundă, lată de 50 cm., înaltă de 90 cm., cu marginele cicatrizate și cu o adâncime pe rază de 30 cm. despre care se afirmă că prin cicatrizare ar închide o icoană bătută pe acest arbore în tinefețe (așa cum este obiceiul în Oltenia și în partea muntoasă a Munteniei). Se zice că până mai acum câțiva ani se mai zărea puțin din pictura icoanei.

Această rană răspunde în sus la furcitura crăcilor, colectând apele de ploaie și întreținând permanent un mediu favorabil putreziciunei și desvoltărei unei întregi faune, care dăunează stărei generale a stejarului socotit de întreagă populație a regiunei ca arbore sfânt.

Dăm aci o imagină a acestui arbore, redată acum 84 ani

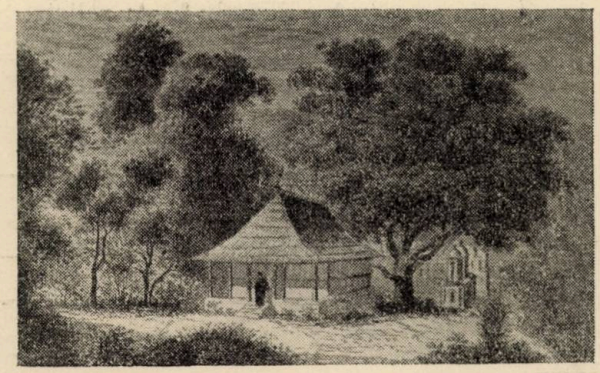

Fig. 2. — Stejarul de la Mânăstirea dintr'un lemn desemnat de Lancelot acum 84 ani.

de peniţa desenatorului francez Lancelot în cursul unei călătorii prin Principatul Munteniei și publicată în revista „Le tour du monde" sub titlul „Voyage de Bucarest à Paris".

Ceilalți 5 stejari sunt mai puțin desvoltați, cu circonferințe mergând până la 4,50 m. Doi din ei sunt în depericiune avansată, având tulpina găurită de numeroase galerii de Cerambix cerdo și scoarța aproape desprinsă.

Mai în fiecare an acești stejari fructifică abundent. In anii bogați în ghindă, numai de aci, ocolul silvic Băbeni reușește să recolteze însemnate cantități de ghindă, bine desvoltată și perfect sănătoasă.

Toți acești stejari în vârstă de 300—350 ani sunt descendenții altor trei stejari cari erau bătrâni pe vremea lui Matei Basarab și în jurul cărora se împletește o frumoasă legendă ce se poate urmări în nuvela „Doamna Kiajna" de Alexandru Odobescu, în „Memorialul de călătorie la mânăstirile de peste Olt" a lui Grigore Alexandrescu și în istoricul mânăstirei Dintr'un lemn.

Pentru vârsta lor înaintată, pentru frumusețea portului lor și vigoarea pe cari o au, pentru mărturia pe cari o duc trecutului românesc de adâncă și neclintită credință în cele sfinte, precum și pentru tot ceeace înseamnă în fața populației din regiune, acești stejari trebuesc declarați monumente naturale și istorice și îngrijiți cu deosebită atențiune, ferindu-i și de prea marea devoțiune a credincioșilor cari ajung să rupă crengi și să tae bucăți din scoarța lor, luându-le ca relicte.

Die Eichenbäume des Klosters „Dintr'un lemn".

Les chênes de la monastère „Dintr'un lemn".

REFERATE

SUEDIA SUB ASPECTUL PLUTIRII LEMNULUI DE LUCRU

de Ing. I. RĂTAN

Dintre toate țările producătoare-exportatoare de lemn din Europa, Suedia are cele mai avantajoase mijloace naturale pentru scosul și transportul lemnului din pădure, adică râurile.

Adaptarea la situații naturale s'a realizat din acest punct de vedere în mod magistral și integral, deoarece râurile Suediei se caracterizează prin a avea în albii largi, aproape tot timpul anului, un debit constant, iar pantele de scurgere fiind mici, asigură plutirea normală.

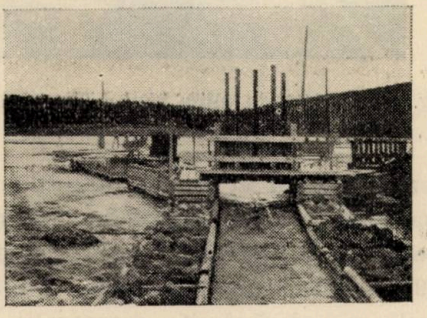

Fig. 1. — Stăvilar pe râul Torpshammar.

Grație faptului că aci râurile din partea de mijloc și de Nord a țării, au aproape toate aceiași direcție, dela NNV-SSE, prin topirea zăpezilor care se face treptat dinspre Sud-Sud Est spre Nord-Nord Vest, cantitatea de apă provenind din această succesivă și normală augmentare a debitului din aval spre amontele râurilor, dau acestora posibilitatea de a fi plutibile tot sezonul cald și foarte rareori să devină inundabile (excepție anul

1938, când în luna Iunie, râul Ume inundând, a îngrămădit la podul de c. f. Wänäs, mai multe sute de mii de m^3 de lemn).

Aceste situații naturale, de extraordinar aport economic, sunt folosite în Suedia în cel mai complect înțeles al cuvântului, așa cum va reeși din cele ce urmează:

1. **Cantități plutite anual.**

Din cei cca 34.000.000 m^3 de lemn exploatat anual în Suedia, din care cca 21.000.000 m^3 este lemn de lucru și celuloză, se transportă pe apă prin plutire liberă în bușteni de 4—8 m 2/3 din această din urmă cantitate aproximativ 14.000.000—15.000.000 m^3.

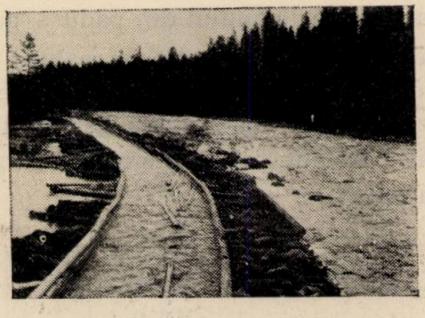

Fig. 2. — Canal în albia râului Torpshamar.

Dacă ținem seama că în Suedia de mijloc și cea de Nord, unde sunt situate adevăratele păduri de rășinoase sunt și râurile cele mai multe, transportul lemnului din aceste regiuni se face aproape 95%—98% numai pe apă, din care motiv s'au desvoltat aci cele mai desăvârșite organizații din acest punct de vedere atât în ce privește tehnica propriu zisă a acestui mijloc de transport, cât și sistemul economic social al acestei probleme.

2. **Organizarea plutirii lemnului.**

Lemnul exploatat în timpul iernei, se plutește liber pe fiecare din râurile existente, în baza unei înțelegeri de asociație, adică toți marii proprietari de pe o vale (basin economic natural) sunt constituiți într'o societate pentru plutitul lemnului, în care

sunt deasemeni reprezentaţi şi cumpărătorii — industriaşii —, având de scop:

A. — Conducerea şi efectuarea lucrărilor de plutit;

B. — Executarea socotelilor plutitului.

Aceste asociaţii (similare cu cele pentru măsurarea acestui lemn exploatat şi vândut şi adus până la malul râurilor) sunt formaţiuni legale, având statute şi regulamente determinând precis toată activitatea lor, iar Statul efectuează controlul aplicării legilor de muncă şi ocrotire socială, etc.

Numărul acestor societăţi este mare în Suedia şi-i aproximativ egal cu numărul râurilor.

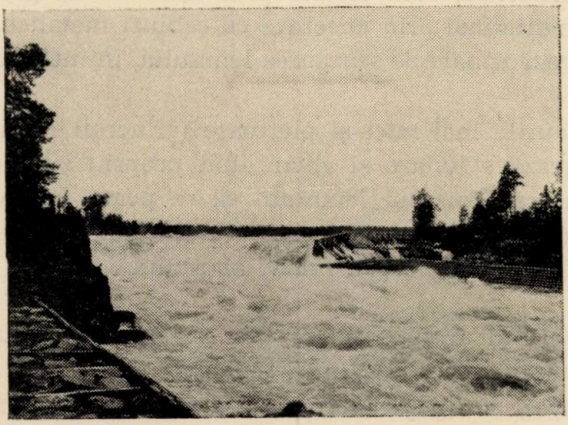

Fig. 3. — Râul Lule, în Suedia, amenajat la Cascada de la Jokkmokk, pentru plutit lemnul.

Mai multe din aceste societăţi de pe zone (regiuni) cu condiţiuni economice similare, formează o asociaţie mai mare, Kontor, cum de ex. sunt cele grupate în regiunea de Nord (Nordbotten), etc.

*

A. In executarea tehnică a plutirii deosebim patru categorii de lucrări şi anume:

a) Amenajarea râurilor;

b) Plutitul propriu zis;

c) Paza plutitului;

d) Sortarea lemnului.

a) In vederea plutirii lemnului, toate râurile sunt amenajate de către societăţile respective, cari execută în acest scop lucrările de apărarea şi consolidarea ţărmurilor mai ales în regiunile proprietăţilor ţărăneşti, ca şi peste tot unde situaţia terenului ar reclama o apărare a malului (la căderile de apă), sau o redresare a direcţiei spre uşurinţa plutirii lemnului (vezi fig. nr. 3).

Astfel materialul nu rămâne nici îngrămădit în locuri izolate şi nici nu provoacă defecţiuni în continuitatea acestor operaţiuni.

Uneori părţile mai puţin adânci, sau mai puţin pietroase ale albiei râurilor, sunt izolate prin aşezarea de grinzi fixate în sens longitudinal prin ancorare cu cabluri metalice, astfel că se delimitează canale de scurgerea lemnului, în interiorul cursului râului.

Pe râurile mai mici şi pietroase (afluenţii marilor râuri) se amenajează stăvilare şi chiar albii propriu zise, pentru ca efectuarea transportului lemnului să se poată face continu şi cu uşurinţă, cum de exemplu se vede din fotografiile anexate, situaţia afluentului Torpshammar al râului Ljungan.

b) Plutitul propriu zis se execută în mod continu în tot cursul sezonului, când apa nu-i îngheţată.

Deoarece amenajarea cursului fiecărui râu este făcută cu multă grije, debitul de apă rămânând aproape constant, operaţiunea plutirii nu mai comportă nici o altă lucrare umană, lemnul fiind lăsat liber pe sute de Km. să se scurgă în aval, până în apropiere de gura râului, unde este amestecat pe apă un bazin de sortarea lemnului, operaţiune asupra căreia vom reveni.

Lucrările de introducerea lemnului în râu pentru a fi plutite, constituesc cel mai însemnat punct în această operaţiune, deoarece se caută ca în timpul propriu plutirii să se obţină cea mai mare capacitate de transport.

Experienţa locului şi a faptelor le-a dat operatorilor şi conducătorilor acestor lucrări o îndemânare deosebită, ca şi o pricepere ascuţită, la desfăşurarea în succesiune normală a operaţiunilor de plutit.

Principial, se introduce lemnul primăvara, cât mai repede în apă spre a nu-l lăsa mult timp pe marginea râului expus căldurii și vântului, plutindu-se apoi până la un lac mai din aval, unde se oprește și poate rămâne oricât timp în așteptare, până ce necesitățile plutitului permite (sau cere) din nou, eliberarea succesivă a lui.

In aceste depozite se poate opri materialul lemnos al mai multor proprietari sau cumpărători, sau numai al unuia; se poate numai separa lemnul de fabrică de cel de celuloză, etc., după cum împrejurările impun.

Un astfel de lac — depozit — se poate vedea în fotografia ce urmează, fiind unul din cele situate pe râul Ume lângă localitatea Storuman.

c) **Paza plutitului.**

In această țară a Nordului, cuvântul pază are numai sensul de supraveghere a evoluțiunii tehnice a lucrării, întrucât educația socială exclude obiceiul furtului.

Pentru aceasta sunt organizate inspecții la punctele mai grele, spre a constata stările de fapt, intervenind pe loc în cazul necesar.

De obiceiu aceste situații sunt foarte mari.

d) **Sortarea lemnului plutit.**

Fiecare proprietar — adică cumpărător — al lemnului, își marchează materialul său cu un semn diferit, sau îi vine marcat gata dela societățile cari au executat măsurătoarea lui imediat după exploatare (când se fac inventarierile și predările lemnului).

In acest caz fiecare posesor își re deci un semn (marcă sau „fier" cum se zice în regiunile noastre de munte) pe lemnul care pleacă la vale.

In apropiere de gura râului este amenajat un bazin de sortarea lemnului. Aceste bazine de sortare iau forme grandioase, cum de exemplu cele de pe râurile Indal, Ljungan, Ume, etc., unde cantitățile ce se plutesc întrec deseori 1.200.000 m. c. anual.

Principial aceste bazine de recepție au în cadrul lor de ansamblu, trei părți distincte și anume:

Partea superioară, cu o rețea de canale formate din grinzi ancorate longitudinal în cursul râului, peste cari lucrătorii situați pe podețe transversale suspendate, trag cu cângile lemnul, în canalele și compartimentele menționate, separându-l pe categorii de proprietari, după semnul ce-l poartă fiecare buștean.

Deoarece nu se poate separa dintr'odată tot lemnul din mers la primul podeț, această operație se execută în 2—3 locuri succesive, până ce separația s'a făcut complect.

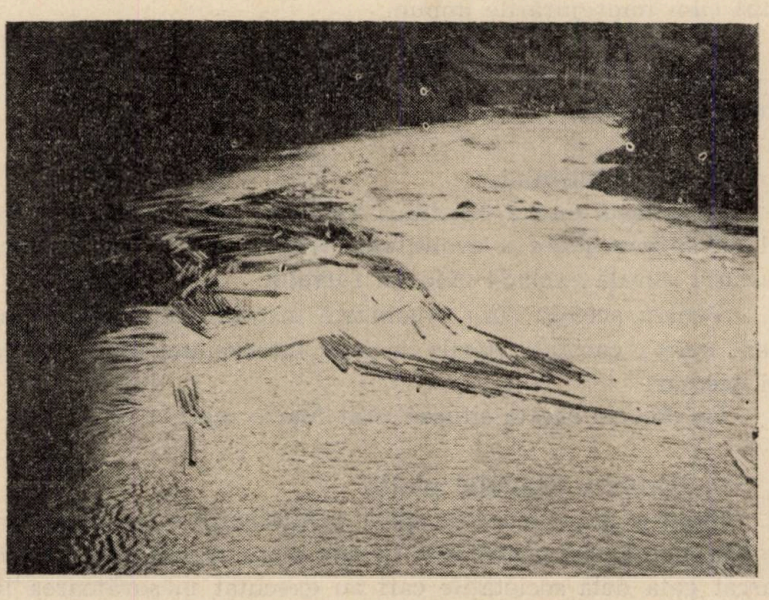

Fig. 4. — Plutirea liberă a lemnului de lucru (bușteni) pe râul Ljungan, din Suedia.

Partea medie a bazinului cuprinde gura acestor canale, și compartimente unde sunt situate 2—4 pontoane cu aparate de legat lemnul în bunde, operație ce se face pe categorii de proprietari după cum ese alternativ materialul din compartimente complectate.

Pe fiecare din această legătură se pune o etichetă cu numele proprietarului și numărul bucăților.

Dispozitivul mecanic de strâns și legat lemnul (ce vine din canalele — compartimente deacurmezișul apei) este compus

dintr'un pod cu o parte fixă şi una mobilă spre amonte, care după ce trece peste grupa de lemn, lasă niște ghiare, cari odată cu retragerea părții mobile spre cea fixă, atrage și strânge lemnul, unde apoi este legat cu lanțurile, cari s'au fixat anterior pe dedesubt, odată cu deplasarea părții mobile.

Partea ultimă a acestui bazin de sortare este cea mai simplă, ea constând numai din 2—4 canale mari, pe cari legăturile grupate pe proprietari se scurg la vale, sau rămân ancorate mai multe.

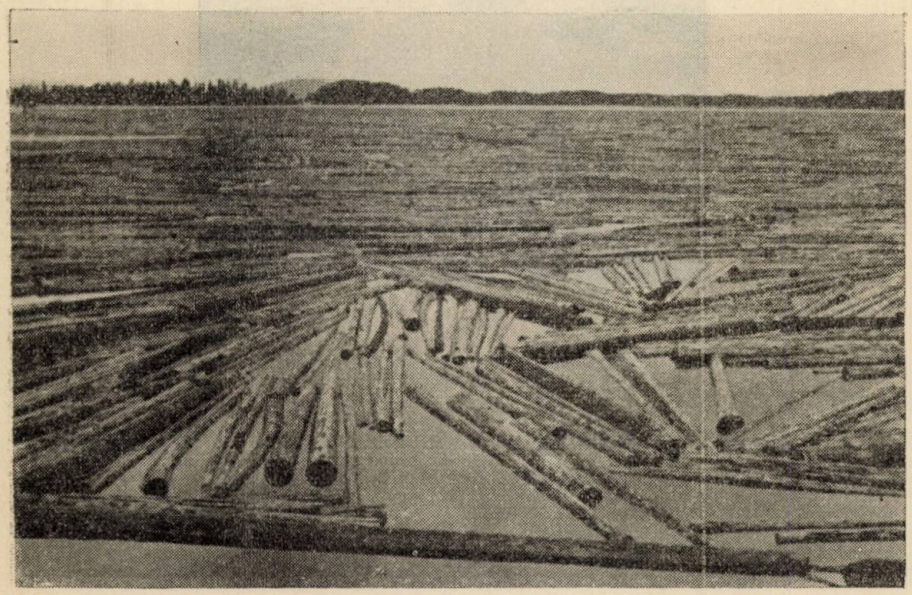

Fig. 5. Depozit-lac. Sioruman în Suedia.

De aci snut trase de bărci cu motor la uzina (fabrica) respectivă, sau la depozitul respectiv (de celuloză sau de lemn de fabrică).

Unul din aceste bazine de sortare îl redăm în fig. 6.

B. — **Executarea socotelilor şi taxa plutitului.**

Societatea de plutitul lemnului pe un anume râu, are o organizație contabilă de prim rang, înregistrând cheltuelile fă-

cute pe categorii de operațiuni executate și pe lucrări ocazionate.

Anual fiecare societate își închee bilanțurile legale, redând publicității situația la bilanț cu specificarea tuturor operațiunilor și cantităților de lemn plutit, scoțând pentru fiecare categorie de lucrări costul unitar pro cubic fuss, cât și costul unitar total.

clișeu Th Streyffert

Fig. 6. Sortarea butucilor la gura râului Pite.

Aceste lucrări finale se publică sub formă de broșuri simple, în fiecare an, la timpul cerut de regulament.

Criteriile de fixarea taxelor de plutit sunt funcție de:

depărtarea de plutit (pe zone);

condițiunile terenului de plutit;

adică un tarif al acestui gen de transport.

Pentruca taxele fixate să fie echitabile pentru toate categoriile de proprietari, acestea nu se percep numai funcție de cantitatea socotită în volume, caz în care lemnul mai gros condiționează mai puțină muncă și invers, ci și pe număr de bucăți, în următoarea proporție:

Pentru plutit se socotește cu: { 30% pe număr de / 70% pe volum bucăți.

Pentru sortarea la bazin cu: { 60% pe volum; / 40% pe număr de bucăți.

adică se face un calcul în felul următor:

Proprietarul P_1 are . . . . . A_1 cubic (m^3) și a_1 bucăți
„ P_2 „ . . . . . A_2 „ . . . . . a_2 „
„ P_2 „ . . . . . A_3 „ . . . . . a_3 „

Total . . ΣP_1 . . . ΣA_1 . . . Σa_1

Totalul cheltuielilor de plutit fiind K, atunci:

0,30 K se repartizează pe număr de bucăți;
0,70 K se repartizează pe volum,

adică:

$$\begin{array}{ccc} 0{,}30\ K & & 100 \quad \Sigma\ a_1 \\ x & & a_1 \end{array}$$

$$x = \frac{0{,}3\ K\ a_1}{100\ \Sigma\ a_1}, \text{ etc.}$$

și 0,70 K pe A_1; A_2; A_3; proporțional cu cât a avut fiecare.

Acest fel de taxare este cel mai just și nu va putea da loc la nemulțumiri din partea proprietarilor, al căror lemn se plutește.

De remarcat că aci lemnul se contabilizează peste tot și pe număr de bucăți, lucrare care dă posibilitatea unui control mai riguros și unor situații exacte, fără posibilități de interpretare.

Totuși lucrările sunt mult mai simple decât la noi, datorită în mare parte faptului că toate operațiunile, ca și formularele chiar, sunt standardizate.

Pierderile prin transportul pe apă sunt foarte reduse și se estimează și se admit (în caetele de sarcini), între 0,5—1%.

*

Cu tot terenul puțin ondulat, și de rocă tare al Suediei, această țară a renunțat definitiv la transportul lemnului pe roți (deși are drumuri foarte bune) acolo unde se poate pluti, și numai unde sunt excluse posibilitățile de plutire, pe regiuni limitate, lemnul se aduce pe roți pneumatice, cu tracțiune mecanică.

Dar acest fapt se leagă indisolubil și cu așezarea fabricilor

de cherestea și celuloză, toate fiind situate numai la gura râurilor, lângă litoralul mării.

Și nu-i fără sens profund economic acest aspect al transportului forestier și al așezării fabricilor de cherestea, căci prin aceasta suedezii au suprimat orice distanță de transport pe roți, în fața drumului pe apă, deoarece acesta din urmă este enorm de eftin în raport cu cel pe roți.

*

Din statisticele forestiere ale acestei țări reese (După Th. Streyffert) că în anul 1935, s'a plătit pe cubic fuss ($\cong$ 0,028 m_3), în mediu pentru o distanță medie de plutit de cca 350 Km., 0.04 kr, sau 1.41 kr/m^3, adică 1,41 $\times$ 35 = 49,35 lei/m^3 pentru 350 Km. transport, plutindu-se 15.066.716 m^3.

După extrasul de cont al uneia din aceste societăți „Idals Älvs Flottningsförening" din 1936, redăm costul de plutit ca fiind:

35 lei/m^3 pe distanța de peste 200 Km.

din care 1/4 este costul plutitului propriu zis; 1/6 sortatul, restul diverse; iar în 1935 a fost: 31 lei/m^3, la aceiași societate.

*

Dacă ținem seama de aceste prea vorbitoare cifre, se impune să ne întrebăm dacă la noi în țară, unde avem râuri plutibile multe (Bistrița, Dâmbovița, Ceremuș, Tisa, Mureș, Olt, Siret, etc.) nu ar fi cazul să observăm mai serios adaptarea la condițiunile mediului natural, pe elementele căruia să organizăm și conducerea, și munca, în economia noastră forestieră.

Schweden vom Standpunkt der Holzflösserei.

La Suéde au point de vue du flotage du bois de construction.

PROBLEMELE ZILEI

PLOPUL IN CULTURA FORESTIERĂ

PLOPII

de *M. Rădulescu*

Dela o vreme, de când lemnul s'a împuținat și s'a scumpit, producțiunea forestieră începe să preocupe cercuri din ce în ce mai largi de activitate în țara noastră.

Mai peste tot se aude vorbindu-se de împădurirea coastelor degradate și prundișurilor din lunca râurilor, de înnobilarea masivelor și sporirea creșterilor la unitatea de suprafață și mai ales de intensificarea culturii speciilor cu lemn moale și creștere repede, pentru care tehnica modernă arată atât de mare interes în timpul din urmă.

In cadrul acestor preocupări de sporirea producției pădurilor noastre, un loc de frunte îl ocupă fără îndoială plopii: Populus alba. P. nigra, P. tremula și P. Canadensis, primii trei autohtoni și al patrulea cultivat în România.

Sunt specii cu temperament robust și cu creștere foarte repede.

Populus alba și P. nigra (pluta) se instalează pe prundișuri, formând împreună cu salcia și aninul, zăvoae în lunca râurilor dela câmpie și deal. Suportă inundația, arșița și gerurile târzii și timpurii. Se regenerează ușor din sământă, lăstari și drajoni.

Cu ajutorul mâlului adus prin viituri și cu frunzele lor moarte, contribuesc la formarea solului și la punerea în valoare a suprafețe imense de terenuri degradate într'un timp scurt, adesea fără sforțări sau cheltueli din partea omului, cu condiția să se oprească pășunatul.

Produc nuele de împletit și pentru fascine, araci pentru grădinile de legume, scânduri ușoare pentru lăzi de împachetat, împrejurimi și astereală, lemn pentru rudari și pentru foc.

La dimensiuni mari, pluta produce lemn scump cu desenuri frumoase, căutat pentru furnir.

Spre deosebire de plopul alb și negru, plopul tremurător crește la deal, pe coastele degradate și în masivele rărite prin tăeri desordonate, pășunat și incendiu, după ce capătă liniștea necesară.

Se află și în Delta Dunării pe nisipurile marine din pădurea Letea și se instalează ușor și pe nisipurile continentale dela Hanu-Conachi.

Drajonează foarte puternic și crește foarte des. Contribue larg la ameliorarea solului prin frunzele sale moarte, cu iuțeală mare de putrezire și la completarea consistenței arboretelor, în special a celor degradate, ajutând la formarea trunchiurilor cu calități technice superioare (înalte, drepte, pline și fără noduri) la speciile cu care crește în amestec.

Constitue deci un pionier prețios în refacerea pădurilor degradate de deal și un ajutor important în ameliorarea condițiunilor de creștere a arborilor în masive.

Dă produse secundare de timpuriu.

Lemnul său e căutat pentru lănțeți, lăzi de împachetat, chibrituri, lână de lemn și celuloză.

Fiind provenit în cea mai mare parte din drajoni, are longevitate mică și e expus la putregai roșu.

Din pădure nu trebue scos decât atunci când devine supărător. Prin urmare trebue încetată lupta neapărat, ce se ducea pe vremuri în contra lui, când era considerat ca o „buruiană" în pădure și dădea produse fără valoare.

In ce privește plopul de Canada, acesta s'a introdus în timpul din urmă aproape pretutindeni prin cultură în țara noastră. Crește foarte repede și se prinde ușor. Ii convin terenurile de aluviune din luncile râurilor, unde suportă inundațiile.

Crește bine și pe nisipurile fluviale și maritime amestecate cu ceva argilă și humus și pe lăcoviștile drenate și chiar pe terenurile din climatul uscat al Dobrogei.

Se plantează din butași cu rădăcini în sol bine lucrat agricol cu plante prășitoare. Plantat din butași fără rădăcini, dă un procent mic de prindere (cam 30%).

Până acum s'a plantat la 2×2 m. In timpul din urmă ten-

dința este să se planteze mai rar, la 3×3 m sau chiar la 4×4 m. In acest mod crește puternic în diametru cu 10—15 m^3 pe an și pe hectar, atingând 60 cm la vârsta de 50—60 ani.

La noi în regiunea inundabilă din Delta Dunării în 6 ani atinge 10—12 m înălțime și 14 cm diametru la 1,30 m. dela sol, iar la Calafat, în aceiaș regiune inundabilă a Dunării atinge 18 m. înălțme în 12 ani și diametru de 30 cm la înălțimea pieptului.

Lemnul său e cerut în cantități mari în industrie pentru lăzi de împachetat, chibrituri, mobile, furnir și celuloză.

*

Din cele expuse se vede clar importanța pe care o prezintă plopii în economia noastră forestieră.

1. Primi doi, plopul alb și pluta, pentru punerea în valoare în scurt timp și sforțări minime a prundișurilor din lunca râurilor, care ocupă suprafețe considerabile în țara noastră și nu produc nimic pentru economia națională.

2. Plopul tremurător pentru reîmpădurirea coastelor surpătoare și refacerea arboretelor degradate din regiunea dealurilor, cum și pentru punerea în valoare a nisipurilor marine din Delta Dunării deasemeni pe cale naturală și fără mari cheltueli.

3. Plopul de Canada pentru ameliorarea zăvoaielor din lunca râurilor și regiunea inundabilă a Dunării, pentru împădurirea nisipurilor marine, pentru înființarea perdelelor de arbori pentru ocrotirea agriculturii contra vânturilor și secetei pentru plantarea lăcovițtilor etc.

4. In sfârșit pentru producerea într'un tempo rapid a cantității mari de lemn pentru industria națională și pentru export.

In scurt, după salcâm, specie care a adus atâtea servicii silviculturei românești, plopii sunt chemați să vindece ușor și repede multe răni ale economiei noastre forestiere și să creeze importante isvoare de câștig pentru economia noastră națională.

Din aceste motive, se impune, ca plopilor să li se dea importanța pe care o merită în producțiunea noastră forestieră.

DIN AVANTAJELE CULTURII PLOPULUI

de Dr. *Anton V. Rădulescu*

In vremurile de astăzi, când se pune tot mai insistent problema unei cât mai mari producții forestiere, plopului îi revine, alături de alte esențe, un rol din cele mai importante. Rolul acesta mare este determinat de calitățile plopului ca arbore de pădure și de întrebuințările variate și multiple ce lemnul său găsește de câtăva vreme în industrie.

Ca să apreciem mai just ce arbore de valoare a devenit plopul, vom căuta în cele ce urmează a arăta o parte din calitățile lui.

Intre calitățile ca arbore de pădure se cuvine să așezăm în rândul întâi, repeziciunea așa de mare în ce privește creșterile în înălțime și în grosime. In bune condițiuni de vegetație se poate cu ușurință conta pe o creștere de 1 m în înălțime, pe fiecare an, până ajunge la vârsta de 20—25 ani. După această perioadă creșterea în înălțime se mai domolește. In schimb, acum este timpul pentru creșterea în grosime. Dela această vârstă dacă plopul este rărit la vreme se poate conta pe o creștere anuală de aproape 2 cm în diametru. Este epoca în care trunchiul devine apt pentru derulare în foi, bune pentru placaj și contraplacaj.

In privința creșterilor, plopul rămâne între speciile forestiere din Europa cu cea mai mare creștere.

O altă calitate a plopului ca arbore de pădure este aceea că el poate crește drept, formând trunchiuri frumoase încă din primii ani ai tinereței. Trunchiul poartă o coroană relativ mică, atunci când este crescut în masiv. Rezultă că proporția crăcilor față de trunchiu este mai mică decât la alte specii.

In genere, plopii sunt specii mai puțin pretențioase față de sol, mulțumindu-se ca solul să fie numai destul de umed. Plopul de Canada se dovedește a merge bine chiar pe solurile nisipoase depe marginea mării. Intre varietățile de plopi cunoscute, sunt unele cari pot vegeta și în soluri mai uscate. (Populus charcowiensis). Numai plopul tremurător ca să vegeteze bine are nevoie de un sol mai bun, bogat în humus.

De asemenea trebue să trecem între calități cel puțin pentru o parte din plopi (grupa celor cu frunze deltoide) fap-

tul că se înmulțesc ușor pe cale vegetativă, prin butași. Cultura pentru această grupă de plopi este în consecință mai simplă, putând s'o facă oricine fără multă bătaie de cap și fără riscuri.

Privind acum grupa întrebuințărilor lemnului de plop, din ultimii ani, vedem că, numărul lor a crescut și este încă pe cale să mai crească. Aceste întrebuințări au contribuit să aducă plopul între arborii forestieri rentabili.

Una din cele mai apreciate întrebuințări ale lemnului de plop este la fabricarea celulozei și a hârtiei, conexată cu toată seria de industrii ce folosesc celuloza, cum sunt, nitroceluloza, celofan, mătase artificială... etc. In România, până astăzi, plopul nu este întrebuințat de industria celulozei din simplul motiv că au încă lemn de molift suficient și că lemn de plop nu posedăm. In această privință industria celulozii din Franța este de multă vreme alimentată în cea mai mare parte cu lemn de plop. Faptul că Franța este mai puțin bogată în rășinoase a făcut să se dea o extindere mare culturii plopului cu care s'a reușit a se substitui în multe cazuri lemnul acestora. Același lucru l-a făcut Belgia, Olanda. In ultimii ani, chiar America caută să folosească lemnul de plop în acest scop. O mare fabrică de hârtie din New-York se preocupă direct de varietățile și hibrizii de plop cei mai buni în privința repezelii la creștere și a calității lemnului.

Cu ajutorul personalului specialist au reușit să selecteze câțiva hibrizi ce promit a da rezultate frumoase.

O întrebuințare, ceva mai restrânsă, a lemnului de plop o găsim la fabricarea chibriturilor. Plopul tremurător dă cel mai bun lemn pentru bețele de chibrit. Chiar la noi fabricile de chibrituri folosesc lemnul de plop. Anii trecuți una din fabrici anunțase în ziar că are nevoie de lemn de plop.

La export, lemnul de plop este deasemenea căutat. Turcia a trimes, nu de mult, la noi, specialiști ca să caute lemn de plop pentru fabricile de chibrituri de acolo.

Cu alte cuvinte plopului dela noi i s'ar găsi un bun plasament în țările orientale: Turcia, Siria, Egipt, Palestina, deocamdată. Se poate ca și-n țările occidentale, în primul rând în Germania, să se desfacă cantități însemnate de lemn de plop. Germania importă 200.000 m.c. lemn de Okume din Africa, care poate fi înlocuit foarte bine cu plop. In ce privește

această chestiune credem că tratatul comercial încheiat cu Germania în ultimele zile ar da un impuls exportului de lemn moale.

Desvoltarea tot mai mare luată de industria mobilelor din ultimii ani a făcut ca lemnul de plop să fie din ce în ce mai mult căutat de această industrie. Datorită faptului că lemnul este uşor, face din el cel mai de preţ lemn orb (ascuns) la fabricarea mobilelor care, pe lângă că trebuesc să fie frumoase şi durabile este nevoie să fie în mare măsură şi uşoare. Inainte ca să fi luat avânt industria furnirelor şi a placajelor, plopul era folosit la fabricarea mobilelor numai ca lemn orb sub formă de scânduri. Azi, acest mod de folosire a lemnului de plop s'a transformat complect. Numai rare ori se mai întrebuinţează sub formă de scândură. In loc avem placaj din foi sau din panele. De câţiva ani placajul din panele se extinde tot mai mult, înlocuind cu succes lemnul orb sub formă de scândură. El are marele avantaj că este mai puţin supus influenţei umidităţii aerului; adică, nu se contrage şi nu se umflă.

Din acelaş fapt că lemnul de plop este uşor rezultă că el este un potrivit material pentru ambalaj sub diferite forme; fie sub formă de scânduri fie sub formă de foi derulate sau placaj. Mai ales acest din urmă fel de ambalare are mari posibilităţi. Multe din cutiile de mucava vor putea să se înlocuiască cu placaj de plop aşa cum a început să se facă în ţările occidentale.

Deocamdată, la noi, multe din lăzile şi cutiile pentru transportat fructe care se fac azi din lemn de molift sau brad vor trebui înlocuite în curând, cu plop, când aceste specii se vor împuţina.

Mai amintim aici că din plop se fac şi câteva obiecte casnice: albii (copăi), coveţi, linguri de lemn... etc.

Economia ţărănească poate folosi lemnul de plop la construcţii în care lemnul nu este expus umezelii, ca astereală, căpriori, grinzi în pod... etc.

Din cele expuse mai sus cred că ne-am convins că plopul merită să fie mai mult cultivat, cultura lui fiind aşa de rentabilă.

Rămâne pentru forurile noastre conducătoare să extindă cultura plopului în acele centre cu industrii ce folosesc lemnul

de plop. Dacă se va face cultură pentru a exporta lemnul de asemenea trebue să se intensifice în anumite regiuni. Ar fi bine ca din vreme să se aibă în vedere aceste condiţiuni, rentabilitatea plopului va fi mai mare, decât dacă se va lăsa totul la voia întâmplării.

PLOPUL TREMURĂTOR

de Ing. *Ion Moldovan-Junior*

Este plopul muntelui şi al regiunilor de deal şi coline. In expoziţii sudice, pe soluri umede, puţin profunde, afânate şi sărace în substanţe nutritive îl găsim instalat pretutindenea în tăeturi, în tovărăşia altor esenţe prolifice; precum: salcie căprească, mesteacăn, arini, soc, etc.; este între primii arbori, cari pun stăpânire pe parchetele neglijate şi lăsate în părăsire şi nu ultimul cu care esenţele nobile, cultivate şi cu temperament luminos sunt nevoite a se lua la luptă şi a-şi disputa prioritatea la lumină şi soare. Fără ingerinţa omului din încăerarea aceasta pentru existenţă plopul cu creşterea lui longitudinală activă rămâne învingător suprimându-şi fără prea mare sforţare rivalii, a căror creştere şi desvoltare intră în primul plan al preocupărilor silviculturei oficiale sau cel puţin a intrat până acum în prevederile planului special de regenerare al pădurilor noastre amenajate.

Aşa fiind nu ne poate surprinde faptul, că plopul tremurător cu puterea lui spontană de regenerare, cu tenacitatea, cu care se menţine pe poziţia odată câştigată şi cu creşterea lui plină de vigoare a stârnit şi stârneşte şi de prezent aversiune în cercurile oficiale, cari se îndeletnicesc mai mult cu cultura pădurii — după cum este şi natural, — decât cu exploatarea şi industrializarea materialului lemnos.

Examinând problema din punct de vedere al industrializării şi întrebuinţării de altă natură a lemnului ne vedem constrânşi să ne reformăm radical judecata ce ne-am făcut-o asupra plopului tremurător, să-l scoatem din şirul esenţelor indezirabile şi să-l considerăm graţie aplicaţiunilor sale în cele mai variate domenii ale activităţii omeneşti drept specie de lemn demnă de cultivat şi ocrotit.

Lemnul său moale, cu puţină rezistenţă la acţiunea uneltelor de scobit, contragerea sa uniformă, lipsită de crăpături, de diformări şi scofâlciri, hygroscopicitatea sa extrem de redusă au făcut plopul tremurător din cele mai vechi timpuri apt pentru confecţionarea celor mai felurite unelte casnice de primă necesitate şi instrumente gospodăreşti şi agricole de indispensabilă întrebuinţare.

Linguri, furculiţe şi blide, cupe de băut, blidare şi străchini, cârpătoare şi mestecător de mămăligă, albiuţe de copii sugaci, trocuţe şi troci de aluat de pâine, albii de scăldat şi spălat rufe, maie şi scaune de spălat, solniţe, şustare făcute din plop tremurător se găsesc tot atât de des în casele româneşti din regiunea de deal şi de munte, pe cât de nelipsite sunt fusele, suveicile, mosoarele de urzit, „iepele" dela război, dinţii dela sulul de învelit din industria casnică a femeii române. Eşind din casă în ogradă vom găsi şi printre obiectele agricole unele făcute din plop cum sunt spre exemplu: căuşe întrebuinţate în hambare, vânturătoare pentru vânturat cerealele, juguri, samare şi şei, lopeţi de plug, furci şi greble de fân, cozi de sape, de hârleţe şi de târnăcoape; apoi doniţe, măsuri, putinele şi şteanduri de brânză, dacă ele n'au fost înlocuite cu cele din răşinoase aduse de Moţii ciubărari. Părăsind aria satului şi îndreptându-ne înspre cercul restrâns de activitate pastorală a „Păcurarului" dela „ţară", care este sinonim cu ciobanul dela munte, vom descoperi şi în stâna lui în afară de sculele de masă aduse de acasă unele noi obiecte din plop, ca: cupe şi găleţi de muls, scăunele, poliţe de caş, crintă şi linguroi de gătit urdă, precum şi fedeleş de apă şi altele.

In gospodăriile de munte unele din aceste obiecte, — cu deosebire vasele — se fac din doage de molid ca fiind esenţa ce se găseşte mai din abundenţă şi deci mai uşor accesibilă populaţiei.

In regiunea podişurilor şi colinelor cu altitudini caracteristice ariei de vegetaţie a gorunului şi fagului plopul tremurător înlocueşte cu succes răşinoasele şi în construcţiile rurale cu toate că e mai puţin rezistent la compresiune şi are o elasticitate mai redusă decât molidul sau bradul alb.

Ţăranul îl preferă totuşi fiindcă lemnul lui este destul de uşor şi mai ales că este incomparabil mai ieftin decât orice lemn adus de aiurea. De aceea în gospodăriile sătesti plopul

tremurător este nelipsit din construcţia acoperişelor de case, şuri şi soproane fie ca grinzi, vânturi sau scaune de acoperiş, fie chiar şi ca căpriori.

Omogenitatea lemnului datorită repartizării egale a vaselor pe întreaga masă lemnoasă şi a razelor medulare microscopice, impresiunea de uniformitate a ţesutului atât ca structură cât şi ca culoare, flexibilitatea şi maleabilitatea fibrei a permis plopului în general şi celui tremurător în special să depăşească cadrul strâmt al satului românesc şi să fie râvnit de industria mare forestieră ca material brut pentru diferite întrebuinţări.

Astfel pentru structura sa afânată, uşor de îmbibat cu parafină plopul este mult căutat în fabricaţia chibritelor. Numai lemn peste 25 cm. Ø, sănătos şi drept, fără noduri sau alte defecte de calitate, merge pentru acest scop. El se furnizează în stare verde sub formă de buşteni proveniţi din tăetură de iarnă şi fasonaţi în lungimi de câte 2 m.

Starea verde a lemnului se cere pentru a înlesni procedeul mecanic de derulare a foii destinate a servi la confecţionarea beţigaşelor sau a foiţelor pentru cutii de chibrituri.

Exploatarea lemnului de chibrituri se împacă foarte bine cu a lemnului de celuloză, industrie, care sub raportul defectelor fizice, absoarbe tot ce rămâne după fasonarea buştenilor de chibrituri admiţând şi lemn puţin drept, cu lungimi minime de un metru şi grosimi până la 8 cm. la capătul subţire, însă de preferinţă tăetură de vară cu cojire în sevă.

Industria chibriturilor se poate folosi în caz de lipsă şi de alte specii de plop; celuloză însă nu se poate fabrica numai din plop tremurător în care se găsesc întrunite mai armonios toate proprietăţile technologice ce caracterizează această esenţă. Cu toate că necesităţile în lemn ale acestor fabrici, al căror produs de plop este destinat exclusiv exportului, n'a trecut în nici un an de după războiul mondial de 10.000 m^3 scăzând adeseori şi până la 1000—2000 m^3 la an, totuşi aprovizionarea lor a devenit o problemă greu de deslegat fiind pe terminate stocurile acumulate de natură, iar din regenerările mai recente se caută ca plopul să fie suprimat.

Cei cari au apucat războiul mondial şi au fost de faţă la opintirile stăruitoare ale beligeranţilor de a pune în serviciul armatelor tot ce le poate ridica moralul şi mări potenţialul de război, au putut asista şi la valorizarea lemnului de plop de orice specie sub formă de talaş de lemn produs în mare în fabrici speciale înzestrate cu maşini de mare capacitate cu două rânduri de cuţite, unele acţionând în plan orizontal în formă de rindea de lăţimi până la 28 cm, altele în plan vertical tăind talaşul derulat în fire subţiri, cari uscate şi presate în baloturi obişnuite erau expediate pe câmpul de operaţiuni servind drept material de umplut saltele,. perini etc. în adăposturile trupelor pe deoparte şi ca aşternut animalelor de tracţiuni pe de altă parte. Un alt debuşeu al talaşului este şi în timp de pace chirurgia unde se întrebuinţează la bandaje şi la filtrări.

O întrebuinţare vastă îşi găseşte talaşul ca material de ambalaj pentru obiecte de sticlă, porţelan, faianţă şi a oricăror altor materii, cari trebuesc protejate în decursul transportului contra spargerii sau diformării. Apoi ca izolator contra pătrunderii căldurii sau frigului din atmosferă în gheţării sau camere locuite fie că se întrebuinţează în stare liberă fiind bine îndesat între doi pereţi de suport la construcţii mai primitive, fie că este preparat şi presat în plăci aşa numite de eraclit, ce sunt folosite ca rău conducător de căldură în construcţii moderne cu ziduri exterioare prea subţiri.

Lemnul destinat a fi prelucrat în talaş se fasonează în despicături de 1 m lungime şi grosimi până la 22 cm.

Este preferabil ca lemnul să fie cojit şi indispensabil ca el să fie bine uscat înainte de a intra în maşini.

Un derivat mai perfecţionat şi mai superior al producţiei de talaş pot fi consíderate smicelele ce se întrebuinţează la împletituri şi ţesături de lemn pentru confecţiuni de ştergătoare, rogojini, corfiţe, covoare, rulouri şi alte obiecte decorative ca: covoare de perete, cuverturi, feţe de masă, tăvi de masă şi panouri; apoi articole de modă, precum: pantofi, poşete, cutiuţe de ţigări, pălării de damă şi bărbaţi, căciuliţe şi băşti, etc.

După relaţiuni culese din literatura germană, la executarea acestor obiecte, cari sunt produse ale micei industrii casnice din regiunea munţilor metalici sudeţi, nu se poate între-

buința decât numai lemn de plop tremurător și numai în dimensiuni de cel puțin 30 cm. grosime și 1 m lungime, cu fibră dreaptă și fără noduri.

Industria jucăriilor de copii și dogăria butoaielor de untdelemen, hirinci, unsori, benzină, petrol, valvolină, sodă caustică, piatră vânătă și alte articole de comerț încă constitue un câmp de valorizare a plopului tremurător, unde este întrebuințat dimpreună cu alte esențe moi.

Fabricile de furnire și placaje din țară întrebuințează și ele pe lângă tei și plop canadian, esențe, cărora li se dă deosebită preferință, o însemnată cantitate de lemn de plop tremurător de dimensiuni mai mari, care trecut prin mașinile de furnire se debitează în foi milimetrice destinate a servi, datorită constanței volumului lor, drept lemn ascuns la placaje, contraplacaje și panele întrebuințate în industria mobilei fine.

Dacă vom mai releva, că umerașele, calapoadele, șanfele, papuci de lemn, cutiile de ambalat săpun, pudră, parfumuri sunt și ele făcute din plop tremurător pe lângă celelalte specii de plop sinonime, credem că am scos în deajuns în relief feluritele utilizări ale acestui plop, care în viața de toate zilele a omului împlinește atâtea nevoi și satisface atâtea trebuințe.

Așa fiind socotim, că nimic nu se opune, ca să fie introdusă și această specie de plop în categoria esențelor așa numite nobile; adecă a acelora, cari merită să fie cultivate și regenerate chiar și cu mijloace artificiale având în vedere, că atât ca creștere în volum cât și ca valoare unitară depășește adeseori molidul, pe care îl substitue cu atâta succes în regiunea dealurilor și colinelor.

Operațiunile technice menite a deslega această problemă ar trebui să fie îndreptate în două direcții: una de ocrotire și alta de construcție propriu zisă. Cea de ocrotire se va mărgini mai mult la măsuri polițienești având ca scop protecția plopului tremurător existent contra exploatărilor abuzive și risipitoare de material, precum și reglementarea epocei și vârstei la care poate fi pus în vânzare ținând samă de posibilitățile sale technice și financiare locale. Laturea a doua de reconstrucție este mai vastă și cuprinde în sine toate lucrările împreunate cu înființarea de păduri, ca: recoltare de semințe, creștere de pueți în pepiniere, împăduriri, tăeri de degajare,

de protecţie a plantaţiilor şi operaţiuni culturale, cu ocaziunea cărora se va căuta ca indivizii proveniţi din drajoni să fie eliminaţi, fiindcă poartă în sine germenii putregaiului alb cauzat de Polyporus igniarius propagat prin rădăcina-mamă.

Prezenţa spontană a acestui fel de plop pe soluri umede sau cel puţin reavene, gruparea lui în ochiuri apătoase, în adâncituri irigate de apele izvoarelor sau umezite de precipitaţiuni, frecvenţa lui în margine de smârcuri şi rovini adăpostite de curenţi violenţi, preferinţa lui pentru climă umedă servesc drept preţioase indicii pentru cunoaşterea condiţiilor sale optime de vegetaţie şi implicit pentru reuşita operei de împădurire.

Pentru regiunile, la a căror cercetare ne-am mărginit nu preconizăm înfiinţarea de păduri curate de plop tremurător, ci în amestec cu esenţe autochtone şi cu cele cari protejează solul şi-l feresc de secătuire, iar în amenajamentul acestor complexe plopul cu vârsta lui redusă şi creşterea activă să constitue material de produse secundare scadente a fi realizate cu ocaziunea răriturilor prevăzute în planul special al cestor operaţiuni.

POPULUS CANADENSIS DESF. IN PĂDURILE OCOLULUI SILVIC CALAFAT

de Ing. *M. Böhm*

Astăzi sporirea producţiei forestiere este una din preocupările cele mai importante ale silvicultorului.

„Deviza“ ca să avem păduri valoroase de stejar cu material de furnir şi păduri de molid cu lemn de rezonanţă a suferit o schimbare; astăzi trebue să avem păduri mult producătoare de lemne necesare economiei noastre naţionale, trebue să avem lemne de construcţie şi lemne de foc.

Un mijloc pentru sporirea producţiei noastre forestiere este cultivarea esenţelor mult productive şi repede crescătoare cum este şi plopul de canada, Populus Canadensis Desf.

In raza ocolului silvic Calafat având plantaţiuni de plop de Canada voi da câteva date cu privire la cum se comportă şi cum se desvoltă această esenţă în regiunea inundabilă a Dunărei.

Primele plantaţiuni de plop de Canada s'au făcut în pădurea Nebuna-Ivăneasa în anul 1926 în parchetele Nr. 15 şi 22 seria XII pe suprafaţa de 3250 m² şi în anul 1928 în parchetele Nr. 6 şi 10 Seria XII pe suprafaţa de 5500 m².

Rezultatul acestor plantaţiuni este de necrezut.

Plantaţiunile din 1926 au diametrul mediu 20 cm, înălţimea medie 18 m. Diametrul maxim este 41 cm.

Plantaţiunile executate în anii 1928 au diametrul mediu 15 cm înălţimea medie 14 m. Diametrul maxim este 33 cm.

Fotografiile Nr. 1 şi 2 arată plantaţiunile făcute în 1926 în parch. 15 seria XII-a.

Fig. 1. — Plopul de Canada de 12 ani din parch. 15 Seria XII, pădurea Nebuna Ivăneasa

Fig. 2. — Plopul de Canada de 12 ani, din parch. 15 Seria XII, pădurea Nebuna-Ivăneasa

Plantaţiunile din anul 1934 în pădurea Cetate au înălţimea de 7 m şi diametru de 8—10 cm.

Pentru demonstrarea creşterei repezi a plopului de Canada găsesc necesar a publica şi fotografia Nr. 3 care arată plantaţiunile de plop de Canada făcute cu butaşi de plop cu rădăcini de 1 an în pădurea Dropioru, plantaţie în care în luna Octombrie 1938, multe exemplare au atins o înălţime de peste 250 cm.

Terenurile pe care au fost făcute aceste plantaţiuni sunt situate în imediata apropiere a bălţilor. In cea mai mare parte nu sunt inundabile decât cu ocazia inundaţiilor excepţional de mari cum au fost cele din toamna şi iarna anului 1936/937.

Solul este foarte profund, nisipos cu prea puţină argilă.

In ceeace privește umiditatea, solul este reavăn și la o adâncime de 80—100 cm apare pânza de apă subterană, astfel că rădăcinele arborelui chiar în primul an ajung această pânză de apă, fapt care după părerea mea este factorul principal de vegetație a plopului de canada.

Până în prezent în raza acestui Ocol nu s'a făcut nici o exploatare de plop de canada, încât nu putem da date certe de cantitatea de material rezultat și de venitul realizat pe Ha.

Printr'o estimație expeditivă am găsit, că astăzi arboretul creiat în 1926 are 530 m. c. la ha. Proporția lemnului de construcție este 65%.

Fig. 3. — Plop de Canada de 1 an.
Pădurea Dropioru.

Lemnul plopului de canada este alb gălbui, fără duramen falș, cu inele anuale regulate.

Din datele de mai sus putem trage concluzia, că cultura plopului de canada în regiunea inundabilă a Dunărei este indicată pentru următoarele motive:

a) Crește foarte repede. b) produce mult material de lucru și de construcție, apt pentru chibrituri, mobilier, lăzi, construcțiuni rurale, căpriori, uluci de gard etc.; iar lemnul de foc este excelent pentru fabrici de ciment, cărămidă și țiglărie.

Intrucât pe lângă producția multă a lemnului urmărim și realizarea veniturilor mari și având în vedere că la plopul de canada se poate aplica regimul crângului simplu cu o revoluție de 25 ani, cred că nu greșesc, dacă afirm că venitul pe ha va fi superior venitului ce s'ar putea realiza pe ha într'o pădure de stejar cu o revoluție de 80 ani.

HIBRIZII DE PLOP REPEDE CRESCĂTORI

de Ing. *H. Czoppelt*

Piața mondială cere din an în an mai mult lemn de celuloză, așa că diferitele state au luat măsuri potrivite pentru satisfacerea cerințelor industriei interne de celuloză. In Italia de exemplu, s'au mărginit paginele ziarelor pe de o parte, iar pe de altă parte se întreprinde o campanie de plantare a plopilor și eucaliptilor, care dau în interval de scurt timp o masă mare lemnoasă. In Anglia se cultivă în acelaș scop bambusul. Consumul lemnului pentru celuloză este în America de 3 ori și jumătate, în Canada de 2 ori mai mare decât corespunde creșterei anuale a pădurilor respective.

Intr'un articol cu titlul de mai sus, apărut în revista suedeză „Svensk Pappers Tidning" și tradus în nemțește de Oberforstmeister Eck din München, in Revista „Der Deutsche Forstwirt" Nr. 60/938, ni se arată, că problema producției lemnului de plop, care dă un material excelent pentru celuloză, se caută a se rezolva prin hibrizii diferitelor specii, care se arată foarte repede crescători, rezistenți în contra boalelor criptogamice și se mulțumesc cu condițiuni de sol mai modeste.

Se caută ca să se obțină, mai departe, hibrizi de plop, care să aibă următoarele însușiri deosebite :

1. Cea mai mare producțiune lemnoasă pe ha.,
2. Creșterea dreaptă și crăci puține,
3. Fibre lungi,
4. Rezistența contra unui climat schimbător,
5. Inmulțirea asexuală.

In articolul menționat găsim foarte interesante date asupra culturei hibrizilor de plop, pe care le dăm mai jos:

Creșterea hibrizilor de plop obținuți din semințe se face în pepiniere unul sau doi ani. In acest timp se observă puețiii dacă desvoltarea rădăcinilor este suficientă, dacă sunt rezistenți contra gerurilor și boalelor criptogamice și apoi se cercetează lungimea fibrelor și creșterea în diametru.

Puieții cari îndeplinesc condițiunile cele mai bune se folosesc la facerea butașilor. Aceștia se taie în lungime de 25 cm astfel că fiecare puiet furnizează până la 10 butași, din care apoi putem recolta peste un an iară 10 butași. Rădăcina puie-

ţilor tăiaţi drajonează abundent şi furnizează peste un an iară o mulţime de drajoni buni de plantat.

După un procedeu mai nou butaşii se pot planta în tot timpul cât ţine vegetaţia şi anume:

1) o zi înainte de plantare se pun în apă unde stau peste noapte;

2) a doua zi se scot din apă pentru a se usca,

3) partea de sus a butaşului se cufundă în parafină topită.

Plantarea se poate face în brazde, distanţa între ele fiind de 1,8 m. La aceşte distanţe un lucrător face găuri cu ajutorul unui baston ascuţit, al doilea lucrător plantează butaşii, călcând cu piciorul solul în jurul lor. Plantarea se face în solul mobilizat pe toată suprafaţa, sau chiar pe solul invadat de iarbă sau buruieni în cuiburi curăţite cu un diametru de 0,6 m.

La sfârşitul anului al 2-lea sau la începutul verei anului al 3-lea solul trebue mobilizat în cuiburi pe diametru de 0,6 m de jur-împrejurul puetului. In anul al 3-lea se curăţă la pueţi o treime de crăci, cari iară sunt folosibili ca butaşi. In al 5-lea an urmează o nouă elagare artificială. In anul al 7-lea saú 8-lea se fac răriturí, materialul scos fiind deja apt pentru lemn de celuloză.

La 10—11 ani după plantare diametrul arborilor la înălţimea pieptului, este 25—30 cm. După exploatarea arboretelor tulpinile lăstăresc abundent. Arboretul nou nu cere alte îngrijiri decât un elagaj artificial mai pronunţat şi răriturí potrivite.

Producţiunea în timp de 10 ani se socoteşte cu 470 m.c. adică 47 m.c. pe an şi ha., aşa că cultura hibrizilor de plop va deveni o investiţie căutată a capitalului.

Die Pappel in der Forstkultur

Le peuplier dans la culture forestière

L'idée d'augmenter la production ligneuse par la culture d'essences forestières à croissance rapide, a attiré l'attention sur les peupliers.

Considéré dans le passé comme une plante plutôt nuisible, cet arbre a été trop souvent éloigné de peuplements. Mais on a eu tort, car le peuplier donne un matériel qui trouve un grand nombre d'uti-

lisations, tant dans l'industrie paysanne que dans la grande industrie (la fabrication du papier, celle des allumettes, etc.). En dehors de cela, le peuplier présente une importance toute spéciale au point de vue sylviculturale, quant il s'agit de la mise en valeur les bords sablonneux des rivières (par le peuplier blanc et noir), de l'amendement des peuplements dégradés situés dans la région des collines (avec le tremble), de l'amélioration des forêts végétant le long des grands cours d'eau, du boisement des sables marins et de la création des rideaux de protection contre l'action du vent dans la plaine (avec le peuplier de Canada).

Les articles des M. M. Rădulescu, I. Moldovan et Ant. Rădulescu relèvent tous ces qualités du peuplier et tous les utilisations de son bois.

M. Böhm montre dans quelques cifres l'accroissement exceptionel du peuplier de Canada dans les plantations faites après 1926 sur des sables mouvents de Calafat.

En fin M. Czoppelt attire l'attention sur un article apparu dans la littérature suédoise (et traduit en allemand) qui étudie les hibrides de peuplier et relève leur importance pour la production forestière.

C R O N I C A

INTERNĂ

● Conferința administrativă a inginerilor silvici dela Fondul bisericesc bucovinean.

Conferința inginerilor silvici și a personalului superior dela Fondul Bisericesc din Bucovina convocată în ziua de 18.II. a. c. a luat aspectul unui adevărat congres al silviculturii bucovinene, la această adunare participând, în afară de toți conducătorii și inginerii Fondului bisericesc și numeroși ingineri dela Inspectoratul de Regim Silvic și dela Direcția Regională Caps.

Deschisă de I. P. S. Mitropolitul Visarion al Bucovinei, care preamărește profesiunea de silvicultor și frumusețea pădurilor Bucovinei, seria conferințelor și a referatelor e începută de D-l Ing. G. Constantinescu, Administratorul general al Fondului, care arată mersul ascendent al instituției, insistând asupra preocupărilor din ultimul an privind latura silvică, comercială și administrativă a Fondului.

După aceea, D-l Ing. Ilie Dan, șeful serviciului silvic, înfățișează evoluția culturii, a amenajării și a valorificării pădurilor punând în adevărata ei importanță problema căilor de transport. Silvicultura, ajunsă la gradul înalt din ultimii ani, trebue menținută în cadrul nouilor legiuiri silvice (Legea contr. circ. mat. lemnos; legea pentru pădurile necesare apărării naționale).

Grație efortului făcut de serviciul silvic și de Administrația Fondului în general, suprafețele restante de împădurit s'au lichidat, așa că astăzi suntem la curent cu prevederile amenajamentelor.

D-l Ing. Dan schițează apoi preocupările principale din viitorul apropiat, insistând asupra creerii unui birou de cercetări forestiere la Serviciul silvic, prin care toți inginerii silvici din Centrala și exteriorul Fondului să fie ținuți a lucra cu un aport și mai mare la propășirea și cunoașterea silviculturii din acest colț de țară.

D-l Insp. V. Țurcan citește un referat asupra regiei fabricilor de cherestea, din care se vede că mersul ascendent al regiei proprii, învinge orice îndoieli și temeri, relațiile comerciale închegându-se în mod favorabil pentru Fond.

La expozeul D-lui contabil C. Dănilă, asupra executării bugetului, D-l I. Rătan insistă asupra necesității de a stabili un plafon real al bugetului, în funcție de productivitatea pădurilor și prețurilor existente la lemn. Președintele adunării admite acest punct de vedere

De un mare interes ştiinţific a fost conferinţa D-lui Ing. Dr. Popescu-Zeletin asupra poziţiei pe care metoda de amenajare întrebuinţată la Fond, o ocupă în cadrul metodelor moderne de amenajament. D-sa face un scurt dar cuprinzător istoric al evoluţiei amenajamentului în general, schiţează diferitele etape, pe care desvoltarea amenajamentului le-a parcurs la Fond, scoţând în fine, în evidenţă, caracteristicele metodei actuale, care se poate îngloba la metoda arboretelor.

Ultima problemă adusă în discuţie, a fost aceea a şcolii de brigadieri silvici din Rădăuţi şi a personalului silvic inferior. D-l Ing. subinsp. N. Paşcovici, directorul şcolii, susţine un referat în această chestiune.

La discuţii iau parte D-nii Ing. Ilie Dan şi Ad-tor G-ral G Constantinescu, relevând importanţa salarizării echitabile a personalului silvic inferior şi arătând programul administraţiei în această privinţă.

După aceste referate, D-l Ad-tor G. Constantinescu închide şedinţa mulţumind conferenţiarilor şi participanţilor.

La banchetul din sala palatului metropolitan, în cuvântările ţinute, s'a insistat, în cuvinte de o rară putere, asupra necesităţii ca inginerii silvici dela Fondul Bisericesc, să desvălue în adevărata şi frumoasa ei lumină tradiţia preţioasă şi înaltă a silviculturii locale şi să facă cunoscut şi în restul ţării, nivelul profesional la care s'a ajuns aici.

Ca încheere I. P. S. S. Mitropolitul Visarion, într'o impresionantă cuvântare şi-a arătat marea Sa solicitudine, pe care o are pentru personalul silvic al instituţiei, unind pe toţi participanţii într'un corp entuziast şi recunoscător.

După masă, în prezenţa P. C. S. Arhim. E. Laiu, vicarul Mitropoliei şi a D-lui Ing. G. Constantinescu, ad-tor g-ral al Fondului, au conferenţiat D-nii Ing. Dr. C. Chiriţă („Problemele cunoaşterii şi ale ameliorării solului în cultura forestieră") şi Ing. Dr. V. Dinu („Orientări în politica forestieră").

D-l Dr. C. Chiriţă arată că se pun trei probleme fundamentale în privinţa solului: 1°. Problema utilizării raţionale a solului; 2. Conservarea şi 3°. Ameliorarea proprietăţilor solului. In practică trebue să avem un minimum de cunoştinţe. Pentru aceasta conferenţiarul arată cari sunt elementele de bază şi punctele de reper pentru cunoaşterea pe teren şi deosebirea diferitelor tipuri de sol. In încheiere, conferenţiarul arată cari sunt principiile esenţiale ale păstrării proprietăţilor productive ale solului în pepiniere, insistând asupra foloaselor compostului, care trebue menţinut.

D-l Ing. Dr. Val. Dinu în conferinţa sa trece în revistă o serie de aspecte ale politicii forestiere naţionale în diferite state (Anglia, U. S. A., Rusia, Letonia, Germania, România), arătând că asistăm la:

1°. demarcaţia precisă între agricultură şi silvicultură;

2°. planificarea economiei forestiere.

Conferenţiarul atacă şi chestiunea vânătoarei, arătând că o politică silvică bună impune şi încadrarea vânătoarei printre chestiunile silvice, cum e cazul şi în alte ţări.

In seara aceleaşi zile a fost sărbătorit, într'un cadru de emoţionantă atmosferă camaraderească, d-l Ing. Insp. V. Ţurcan, cu ocazia împlinirii a 25 ani în serviciul Fondului şi al silviculturii.

Prin acest congres, silvicultorii bucovineni au trăit o zi de glorioasă afirmare a tradiţiei şi a muncii lor, în slujba silviculturii naţionale.

Ing. *M. Prodan*

● **O nouă echipă la Domenii.**

La 2 Februarie a. c., un nou guvern s'a instalat la cârma ţării, de data aceasta ca o emanaţie a noului organism politic Frontul Renaşterii Naţionale.

Cu acest prilej s'au schimbat şi dregătorii din fruntea Ministerului de Agricultură şi Domenii.

Predarea şi luarea atribuţiunilor s'a făcut ca de obiceiu în prezenţa, pe de o parte a celor care plecau, D-nii: G. Ionescu-Şişeşti (agronom) ministru şi M. Drăcea (silvicultor) secretar general şi pe de altă parte a celor cari se instalau, D-nii N. Cornăţeanu (agronom) ca ministru titular, M. Şerban (agronom) ca subsecretar de Stat, N. Săulescu (agronom) ca secretar general şi Dr. Radulovici (medic veterinar) ca al doilea secetar general.

A vorbit D-l Şişeşti care a arătat activitatea şi realizările din timpul ministeriatului D-sale, când a căutat să dea agriculturii româneşti un ritm de progres mai viu „potrivit cu imperativele vremii în care trăim". Constată că munca depusă a dat roade. Subliniază în această privinţă străduinţa şefilor de autorităţi şi a funcţionarilor în vederea atingerii scopului propus.

Mulţumeşte, pentru aceasta tuturor şi nu uită să menţioneze în mod deosebit pe fostul său Secretar general, D-l Drăcea, care a adus în minister, nu numai „marea d-sale competenţă de specialist, dar şi o înţelegere şi o iubire pentru ţărănime, care s'a revărsat în fapte şi iniţiative de cel mai mare folos pentru ridicarea păturii rurale".

Lăsând la o parte realizările din domeniile ce nu ne privesc direct, d-sa a amintit de plantaţiunile forestiere, cari s'au făcut „mai mult decât în trecut". A amintit de legea controlului materialului lemnos care s'a făcut cu scopul „de a se pune ordine în exploatările delictoase, curmând furtul", precum şi de legea pescuitului în apele de munte.

Despre regiile autonome pendinte de acest minister, a arătat că „s'au integrat în economia ţării, au mers bine, gestiunile lor fiind conduse ordonat, ceea ce vor face să se închee cu rezultate foarte mulţu-

mitoare", aducând astfel un venit însemnat tezaurului şi fiind, în acelaş timp îndrumătoarele economiei private pentru ramurile respective.

D-l Şişeşti nu a uitat să menţioneze că „ostenelile dintr'un an nu sunt decât o verigă dintr'un lanţ. Unele din ele rodesc îndată, altele mai târziu. In agricultură mai ales, rodul se desvoltă încet, după legi implacabile. Este necesar să-i asigurăm o liniştită desvoltare şi o continuitate".

Dacă aceste cuvinte se arată imperios ca un adevăr pentru agricultură, atunci cu atât mai mult ele se potrivesc pentru silvicultură. In silvicultură nu poate fi progres fără linişte şi continuitate. Deaceea ne simţim obligaţi să menţionăm aci una din marile realizări ale d-lui Şişeşti, care în cuvântarea de plecare i-a scăpat sau a trecut-o sub tăcere: Să nu uităm că în timpul ministeriatului d-sale pădurile s'au bucurt de liniştea necesară. Păşunatul vitelor în pădure, acea boală care roade pădurea pe dedesubt, invizibilă pentru cea mai mare parte dintre oameni, — sub d-sa a fost restrâns la minimum. Este una din acele măsuri, cari cum a spus d-l Şişeşti, în situaţia de azi a pădurilor noastre, nu poate rodi decât târziu. Noi trebue să-i fim recunoscători.

Dar pentru ca rodul acesta care se arată târziu, să nu fie distrus în embrion, se cere, cum tot d-l Şişeşti o spunea, continuitate. Noi vom fi tot aşa de recunoscători şi celor cari au venit după d-sa, dacă vor menţine măsura luată de d-sa — de altfel, legală, perfect legală. Şi atunci rodul se va arăta bogat, însutit.

In răspunsul pe care l-a dat noul titular, d-l N. Cornăţeanu, a făcut o expunere a activităţii pe care înţelege să o desfăşure la Minister. In ţara noastră unde mica proprietate domină, trebue să căutăm a intensifica producţia. Să căutăm să dăm o atenţie deosebită culturii porumbului şi grâului. Nu trebue însă să scăpăm din vedere celelalte culturi. Valorificarea plantelor, a produselor vegetale şi creşterea vitelor, este o altă latură a preocupărilor. Buna stare a plugarilor trebue să ne fie ţinta, deaceea Ministerul Agriculturii şi Domeniilor trebue să devie Ministerul agricultorilor şi plugarilor.

Despre ceea ce se intenţionează a se face la Ministerul de agricultură şi domenii, a venit apoi a ne edifica şi manifestul-program al noului guvern.

Din el aflăm, că guvernul intenţionează să ia măsurile de rigoare pentru împădurirea terenurilor degradate, creearea perdelelor de protecţie în regunile de stepă, raţionalizarea şi naţionalizarea exploatărilor forestiere.

Deasemenea, trebue relevată hotărîrea de a se proceda la o nouă reorganizare a Ministerului şi Camerelor de agricultură, căutând să se simplifice întregul organism „menit să promoveze agricultura noastră".

Reţinem apoi gândul ca prin reduceri tarifare pe căile ferate, pentru cereale, lemne şi petrol să se înlesnească exportul şi aprovizionarea internă.

Apoi, atenţia ce se va da gazului metan, punându-se „toate străduinţele să fie distribuit în timpul cel mai scurt în centrele populate şi industriale din regiunile unde distribuirea lui este indicată".

Gândurile despre păduri ale d-lui ministru N. Cornăţeanu, au fost mai amplu expuse cu prilejul audienţei pe care a avut-o la D-sa, în ziua de 9.II a. c., Consiliul de Administraţie al Societăţii „Progresul Silvic". Prezentându-i omagii şi arătându-i rosturile Societăţii noastre, Consiliul de administraţie al Societăţii a avut, din partea noului ministru, asigurarea că va arăta, pentru pădurile ţării şi slujitorii lor, toată solicitudinea.

● **Vitele şi hrana lor.**

Stăruie din ce în ce mai mult în cercurile agricultorilor, preocuparea de a se da o mai mare extensiune culturilor de nutreţ.

Au mărturisit-o atât foştii, cât şi actualii conducători ai Ministerului. Au desbătut-o şi o desbat atât agronomii cât şi medicii veterinari.

Aşa spre pildă, la adunarea din acest an a Societăţii inginerilor agronomi, s'a preconizat mărirea suprafeţei cultivate de fiecare agricultor cu plante de nutreţ. Pentru stimularea acestei culturi, Ministerul va da micilor agricultori, premii, constând din seminţe selecţionate, în special în comunele unde aceste culturi sunt necunoscute. Se va căuta apoi să se generalizeze murarea porumbului pentru nutreţ. Se vor acorda în acest scop 1000 premii la sătenii, cari vor face cultură de nutreţ pe o jumătate de ha.

In această privinţă îmbucurător pentru noi este faptul, că problema preocupă şi pe agricultori, nu numai pe agronomi. Aşa, spre pildă, s'a putut citi de curând în ziarul Universul (18.III a. c.) un articol al unui agricultor din Tutova. Este adevărat că ne găsim în faţa unui mare proprietar, dar aceasta nu schimbă constatarea în bine ce am făcut-o. Lăsând la o parte faptul, că pentru regiunea unde se găseşte, nu este de acord cu cultivarea plantelor de nutreţ, ce se preconizează (iarba de Sudan, sparceta, lucerna, etc.), ci se declară pentru plantele prăşitoare (porumb, bostan, sfeclă furajeră), de reţinut este preocuparea, experimentarea şi rezultatul la care a ajuns. De pe 26 ha, din care 22 ha cu porumb, 2 ha bostan şi 2 ha lucernă, a realizat 15 vagoane nutreţ, la care adăogând 5 clăi de fân, a ajuns să hrănească dela 1 Oct. până la 1 Mai, 66 boi şi 10 vaci. Aceasta, spune d-sa, într'un an când culturile neprăşitoare, ce se preconizează, nu s'au făcut de loc, din lipsă de ploaie. Dela Mai şi până la ridicarea miriştelor, vitele le ţine la grajd, hrănindu-se cu lucernă, ovăz şi borceag, recoltate de pe 10 ha.

In concluzie, agricultorul nostru găseşte, că locuitorii trebue să cultive plantele de nutreţ pe locurile de păşune ce se pretează la arătură, adăogând că astăzi, în regiunea dealurilor, islazurile sunt numai râpi nefolositoare.

Toate aceste preocupări, pe noi slujbaşii pădurii, nu ne pot decât bucura. In felul acesta vom putea scăpa de pacostea păşunatului în păduri. Pe cât putem, să căutăm şi noi să activăm în acest sens cu vorba sau cu fapta. Rezistenţa la acceptarea vitelor la păşunat în pădure, poate grăbi adaptarea populaţiei la situaţia nouă ce se preconizează.

● **Grijile primăverii.**

De nenumărate ori am arătat în coloanele acestei reviste, înţelegerea din ce în ce mai mare pe care o arată ziariştii şi aportul pe care-l aduc, ideii forestiere. Zi de zi luăm cunoştinţă de articolele din ce în ce mai judicioase asupra problemelor cu caracter forestier. Nu trebue deci să le precupeţim recunoştinţa.

Apropierea primăverii a făcut să apară în „Universul" două articole (15.III şi 22.II a. c.), aşezate la loc de frunte, în care se arată ceea ce trebue să se facă.

Bucurându-ne că tineretul participă, prin munca sa la sădirea arborelui, şi în acest fel la sporirea unui patrimoniu viu al naţiunii, — spune ziarul — trebue să căutăm ca această mişcare să nu rămâie numai demonstrativă. Ea trebue încadrată într'o mişcare metodică întinsă pe înteg cuprinsul ţării. Trebue să se activeze în regiuni despădurite, şi să se lucreze susţinut în regiunile de stepă. Să ridicăm baraj viu împotriva vânturilor secătuitoare din stepă. O vastă acţiune pentru creiarea de perdele forestiere de protecţie se impune.

Noi ştim că se lucrează, şi că realizări frumoase sunt. S'au convins de ele şi cei ce au purces la treabă înaintea altora. Trebue, aşa cum s'a spus, să se lucreze sistematic şi pe scară mare.

In această privinţă, nu este lipsit de interes de a semnala, constituirea, de curând, a unui comitet tehnic pe lângă Inspectoratul de Regim Silvic dela Chişinău, cu scopul de a întocmi planurile şi a accelera lucrările pentru creiarea perdelelor de protecţie şi a împăduririlor în Basarabia. Prin decizia care creiază acest Comitet tehnic se arată, că în Sudul Basarabiei, unde se lucrează acum la ieşirea din indiviziune a proprietăţilor agricole folosite până acum în comun, este cazul să se rezerve o cotă de 10% pentru împăduriri.

At. Har.

EXTERNĂ

A fost sacrificat unul dintre cedrii Libanului.

Statul sirian, în dorința de a se prezenta la expoziția internațională dela New-York cu ceva original, a sacrificat unul dintre celebrii săi cedrii ai Libanului, spre a-l transforma în mobilă, etc.

Faptul n'a putut trece fără urmări în ochii opiniei publice. Cum? Să fie sacrificat unul dintre puținii patriarhi ai pădurilor, care au putut supraviețui atâtor mari evenimente istorice și frământări de popoare timp de mai multe milenii? Și pentru ce ? Pentru o expoziție americană? Chestiunea a pricinuit o uriașă polemică de presă atât în Siria, cât și în Metropolă (Franța).

(După relatarea D-lui Prof. V. Stinghe).

Stingerea incendiilor de păduri cu apă sărată.

In anul trecut, s'au făcut experiențe de stingere a incendiilor într'o pădure germană, prin stropire cu o soluție concentrată de sare de bucătărie. Rezultatele, se spune, că ar fi fost foarte mulțumitoare.

Procedeul constă în pulverizarea soluției respective peste flacări sau înaintea lor. Apa evaporându-se repede, din cauza căldurii, face ca corpurile atinse de soluție să se acopere cu o relativă pojghiță subțire de sare și care le face în oarecare măsură ignifuge.

Bunele rezultate obținute, impun acest procedeu și în combaterea incendiilor domestice.

(După R. des E. et F. 1938/1040).

Dela vecinii Bulgari.

Pentru a ne da seama de nivelul foarte ridicat de pregătire profesională a confraților dela Sudul Dunării, enumărăm titlul subiectelor discutate în cadrul celei de a VII Adunare anuală a Societății Silvicultorilor cu cultură academică, ținută la Sofia între 9—11 Octombrie 1938:

1. Despre însușirile lemnului de rășinoase bulgăresc;
2. Probleme silviculturale în gospodărirea pădurilor de fag bulgare;
3. Despre regenerarea naturală a arboretelor de fag în Ocolul de învățământ „Klissura";
4. Temeiurile tehnice, sociale și legale în materie de împădurire a ținuturilor torențiale;
5. Noi țeluri în lucrările de împădurire și de corectare a torenților, în Bulgaria;

6. Impădurirea artificială în sprijinul agriculturii;

7. Pricinile de căpetenie ale pierderilor în timpul primului an de vegetaţie al împăduririlor artificiale în Bulgaria;

8. Despre raţionalizarea economiei cinegetice în Bulgaria;

9. Către o economie cinegetică ordonată în Bulgaria.

Ca şi la noi, lucrările Adunării au fost încheiate cu vizite şi excursiuni. (Fabrici de avioane; Expoziţia de vânătoare; Lucrări de împădurire şi de corectarea torenţilor).

(După Z. f. Wfw., VI, 174).

● I-am întrecut pe Danezi!

In Europa sunt ţări mici ca întindere sau număr de locuitori, mari însă prin trecutul, prin cultura, prin civilizaţie sau prin bogăţia locuitorilor lor. Intre acestea se numără şi Danemarca, a cărei cultură şi ştiinţă foestieră — ceace ne interesează pe noi aici — se află la un nivel foarte ridicat.

Iată însă că într'o anumită direcţie i-am întrecut noi şi anume: cu doi ani. Este vorba de vechimea Societăţile forestiere. Intr'adevăr, noi am sărbătorit în 1936 semicentenarul Societăţii noastre. Ei au făcut acelaş lucru în Iunie 1938, deci exact 2 ani mai târziu. Cu acest prilej, s'a trecut în revistă, se înţelege, marea contribuţie adusă de acea Societate la înaintarea economiei forestiere (mărirea suprafeţei păduroase; introducerea de noi specii şi rase de arbori, etc.). La sărbătorire, ca şi la excursiunile ce i-au urmat, au luat parte reprezentanţi ai Angliei, Finlandei, Franţei (Insp. g-l M. Magnein, Paris), Germania (Consilier silvic Meyer, Hanovra), Norvegiei, Olandei şi Suediei.

Iată ce însemnează o ţară mică, dar cu prestigiu mare.

(In parte, după Z. f. Wfw. VI, 174/5).

● Practica conservării lemnului la Chinezi.

Această practică ar fi fost cunoscută la Chinezi cu mii de ani înainte de Cristos. Ea constă din acoperirea lemnului cu un strat subţire de lac. Capacitatea acestuia de conservare sfidează mijloacele moderne aşa zise ştiinţifice. Astfel, se afirmă, pe bază de documente, că în compunerea unor străvechi temple chinezeşti se află piese de lemn şi anume dintre cele expuse aerului şi intemperiilor (acoperişuri, coloane, stâlpi) care se păstrează, prin acea lăcuire, de 2.000—3.000 de ani.

Prepararea lacului chinezesc s'ar fi făcut cu seva lăptoasă din tulpina unei plante (arbore sau arbust), Rhus verniciflua (Fam. Anacardiaceae).

(După Z. f. Wfw., VI, 198)

● Lemnul ca material gazogen în ţări cu şi fără petrol.

După cum se ştie, Italia este lipsită de surse petrolifere proprii. Potrivit politicii sale de autarchizare, face mari sforţări spre a se eli-

bera neîncetat şi în această privinţă de străinătate, încurajând, între altele, şi întrebuinţarea lemnului ca material gazogen.

In materie de locomoţie automobilă, se înregistrează progrese importante. Astfel, în decursul anului 1936, au fost înscrise 86 de automotoare cu gazogene pentru lemn, dintre care 52 erau autobuze. Au fost apoi transformate pentru folosirea lemnului 352 automotoare, dintre care 183 erau autobuze.

Pe şoseaua Bolonia—Inaola circulă de câtva timp un tren automobil pus în mişcare tot prin gaz de lemn. El se compune din două vagoane strâns legate între ele.

Incercări de această natură se fac şi în Polonia, deşi acolo petrolul nu lipseşte. Administraţia oraşului Varşovia a pus în circulaţie normală un autobuz cu gazogen pentru lemn. Dacă încercările se vor dovedi convenabile, mare parte din traficul orăşenesc va fi deservit de vehicule de acest fel.

Ori cum, mişcarea în favoarea unei atari folosiri a lemnului se află în plină desvoltare. După un izvor francez, în 1938, s'ar fi aflat în Europa cca 9.000 vehicule automotoare prevăzute cu gazogene pentru lemn. Consumul lor anual s'ar urca la cca. 200.000 tone lemn.

(După Z. f. Wfw., Bd. V/56, 59 şi R. i. du Bois 1938/394).

● **Şi benzină din lemn.**

In Suedia se vorbeşte despre un procedeu de preparare a unui combustibil lichid din lemn, cu absolut aceiaş întrebuinţare ca şi benzina obişnuită. Pot fi întrebuinţate, în principiu, feluri de lemn diferite. Procedeul mai are să fie pus la punct sub raportul economic. Inventatorul a solicitat sprijinul financiar al guvernului, căruia i-a oferit, de altfel, drepturile sale.

(După Z. f. Wfw., VI, 205).

● **Perdelele de protecţie în Rusia.**

Se ştie că problema aceasta a creierii de perdele de pădure, cu scopul ameliorării condiţiunilor staţionale ale ţinuturilor agricole de stepe, s'a pus mai întâi în Rusia sudică, nu departe de graniţa Ţării noastre.

In afară de meritul ideii şi al încercărilor, mai mult pentru demonstraţia teoretică, nu s'a putut realiza mare lucru sub raportul practic în această privinţă. Lipsa fundamentală a lucrului, constă în organizarea defectuoasă, în necontinuitate, în reaua alegere a personalului executant. Astfel, din pricina neîngrijirii, cca. 70% din pădurile creiate, cu scopul respectiv, în ultimii şase ani, au fost distruse; spre a nu mai vorbi de cele din trecutul mai îndepărtat.

Iată cum cele mai bune intenţiuni şi iniţiative, dacă nu sunt conduse cu hotărîre şi continuitate până la urmă, nu numai că sunt lipsite de însemnătate, dar devin chiar păgubitoare.

(In parte după Z. f. Wfw., Bd. VI, 251).

Şi în Madagascar se împădureşte.

In cazul respectiv, nu este vorba, deocamdată, decât de un început. Mişcarea este dirijată de autorităţi, care se îngrijesc de producerea puieţilor şi de asistenţa tehnică. Lucrările sunt efectuate cu ajutorul elevilor de şcoală, urmărindu-se tot deodată şi scopuri educative. In acest fel, s'au putut planta cca. 1½ milioane puieţi, în sezonul 1938. Specia principală, cum ar fi la noi salcâmul, este acolo Eucaliptus.

(In parte, după Z. f Wfw., Bd. VI, 240).

Degenerescenţa plopului piramidal.

Insulele din Delta Parana din Argentina sunt folosite pentru cultura plopului piramidal, al cărui lemn este folosit în industria hârtiei. Această cultură reprezintă aproape singura cale de punere în valoare a solurilor respective. Dar chiar în cadrul economiei naţionale locul acestei culturi este destul de însemnat, dat fiind că 95% din întreaga producţie de lemn de plop şi salcie provine din acele insule.

De câţiva ani se constată o constantă reducere a productivităţii la hectar. Cauza este pusă în sarcina degenerării acestei specii.

Pentru remedierea neajunsului, speranţele cultivatorilor, sprijinite de oficialităţi, se îndreaptă către alte specii şi varietăţi de plop.

Pentru noi este important de reţinut, însemnătatea din ce în ce mai mare, pe care o capată plopul, ca esenţă repede crescătoare şi producătoare de lemn moale, în cultura forestieră modernă.

(In parte, după Z. f. Wfk., Bd. VI, 255).

Arbori atacaţi de lăcuste.

Colegii noştri, Domnii Prof. C. Georgescu şi Gr. Eliescu, au publicat mai anii trecut articole şi lucrări asupra unor mari atacuri de lăcuste, săvârşite în pădurile noastre de cer şi pedunculat din Dobrogea sudică şi Oltenia sudică. Cazul părea oarecum senzaţional, ne mai cunoscându-se atari precedente

O ştire recentă ne aduce la cunoştinţă o întâmplare similară, însă de proporţii mult mai mici, tocmai din Uruguay. Este vorba de atacul unei specii de lăcustă săvârşit asupra a 10—12 exemplare de Casuarina, în vârstă de 20 ani, având o înălţime medie de 12 m şi un diametru la 1.30 m/sol de 28—30 cm. Arborii au fost cu totul defoliaţi. După şase luni îşi căpătaseră din nou frunzişul, astfel încât au putut vegeta mai departe. Atacul s'a petrecut în Septembrie—Octombrie.

(In parte, după Z. f. Wfw., Bd. VI, 256).

Gutapercă din salbă râioasă.

Economia rusească este clădită pe ideia de autarchie, adică de îndestulare a nevoilor prin produse din ţară, fără schimb internaţional

de însemnătate deosebită. Cu toată întinderea nesfârșită a pământului rusesc și cu toată mulțimea de bogății naturale, pe care acest pământ le cuprinde, sunt totuși o serie întreagă de materii prime, în special de produse vegetale, pe care climatul respectiv nu le îngăduie. Dar Rușii nu se lasă bătuți cu una cu două; acolo unde natura este sgârcită, intervine cu hotărîre știința și hotărîrea omenească de a afla o soluție.

Intre altele, se caută, de pildă, deslegarea problemei cauciucului, a gutapercii, etc., produse pe care le socoteam, până acum câțiva ani, drept un monopol al pădurilor tropicale. După multe cercetări și încercări, Prof. Bossé a reușit să descopere în 1931 gutaperca în coaja de rădăcină a inutilului arbust de salcie râioasă (Evonimus verrucosa).

Imediat și-au îndreptat atențiunea în această direcțiune o pleiadă întreagă de cercetători, dată fiind răspândirea plantei respective și putința sa de cultură pe o scară întinsă.

Problema care se punea, de astă dată, era de a ști, care sunt cele mai potrivite condițiuni pentru folosirea sa în scop industrial. După niște cercetări prime ale lui Bogomas, s'a putut trage concluzia, că procentul de gutapercă din rădăcini variază în decursul ciclului de vegetație, prezentând minimum de 5,71 în Mai și un maximum de 15,20 în Octombrie.

Cercetările ulterioare — intensificate mult — au arătat că lucrurile nu stau așa de simplu cum au apărut la prima vedere. Alți factori: vârsta arbuștilor, condițiunile climatice de creștere, au complicat mult lucrurile.

Nu putem insista mai mult asupra chestiunii. Trimitem pe cei interesați la izvoarele originale, indicate în „Zeitschrift für Weltforstwirtschaft", Bd. VI, pag. 269—271.

● **L'École supérieure du Bois.**

Este o instituție nouă. A fost inființată în Iulie 1934 de către Institutul Național al Lemnului, astfel că spre sfârșitul lui Noembrie 1934 a început să funcționeze efectiv. Direcțiunea a fost încredințată d-lui Inspector General de Ape și Păduri M. Fortunet, o personalitate marcantă a științei și administrației forestiere franceze, bine cunoscută și în cercurile străine.

Școala are două secțiuni:

1. Secțiunea de Inginerie, care dă diplomă de inginer al Școlii superioare a Lemnului;

2. Secțiunea de Tehnicieni, care dă diplomă de tehnician în industria și comerțul lemnului.

In cea dintâi, sunt primiți, fără concurs, în măsura locurilor disponibile, candidații posesori ai unei diplome de inginer, recunoscută de Institutul Național al Lemnului. In cea de tehnicieni, pot intra pe temeiul unui concurs de admitere practicieni din comerțul și industria lemnului. Deosebit de elevii propriu zișI, mai pot fi primiți și auditori liberi.

Ţinta pe care şi-a pus-o această nouă instituţie este:

1. De a completa cunoştinţele silvicultorilor specializaţi în folosirea lemnului, privitoare nu numai la feluritele însuşiri ale materialului-lemn, dar mai cu deosebire la nevoile, uzanţele şi procedeele din comerţul şi industria lemnului, în dorinţa de a duce la o mai bună înţelegere între silvicultură şi neguţătorii de lemnărie;

2. De a forma ingineri cunoscători temeinici ai lemnului şi întrebuinţărilor sale, pentru nevoile industriei şi comerţului;

3. De a înarma pe diverşii tineri — cu deosebire fii şi rude de industriaşi şi comercianţi de lemnărie — cu un fond serios de cunoştinţe, care să le permită o cât mai folositoare secondare şi continuare a afacerilor familiale.

Programa şcolară cuprinde cursuri referitoare la:

1) Cunoaşterea structurii şi însuşirilor fizice, mecanice, chimice, ale lemnului, defectele sale, etc.;

2) Recoltarea, transportul, conservarea şi prezervarea lemnului;

3) Folosirea lemnului;

4) Comerţul lemnului, geografia forestieră;

5) Organizarea exploatărilor şi industriilor forestiere;

6) Ca ştiinţe ajutătoare, adaptate scopului, se predau: economie politică, drept civil, comercial şi forestier, contabilitate, dendrometrie, silvicultură, etc.

Cursurile au caracter teoretic şi practic.

Cu începere din 1937, elevii Şcolii de Ape şi Păduri dela Nancy urmează trei luni (15 Ian — 15 Apr.) cursuri comune cu cei ai Şcolii ce ne preocupă aici.

Deosebit de aceştia, Şcoala a avut înscrişi pentru anul 1937, 10 elevi şi 8 auditori liberi. Dintre elevi, 6 au urmat cursurile secţiei I-a iar 4 ai celei de tehnicieni. Secţia de inginerie a avut şi 2 străini: un român şi un jugoslav.

(După R. des E. et F., 1938/1939).

Ilie C. Demetrescu

PIAŢA INTERNAŢIONALĂ A LEMNULUI CONTINUĂ SĂ SE IMBUNĂTĂŢEASCĂ

Tendinţa de fermitate a pieţii internaţionale a lemnului s'a accentuat tot mai mult în lunile Februarie şi Martie a. c., datorită faptului că cererile pieţelor importatoare sunt susţinute şi la un nivel mai mare decât ofertele.

Stocurile de mărfuri ruseşti sunt ca şi inexistente, din care cauză piaţa engleză este foarte favorabilă pentru comerţul de lemnărie. Din totalul de 120.000 Sdts, cât reprezenta stocul mărfurilor ruseşti la 20 Ianuarie a. c., peste 80.000 Sdts s'au şi împărţit între importatorii englezi.

Preţurile de bază ale notei de stocuri ruseşti s'au majorat cu 3½ Sh/m³ (ca 150 lei/m³) faţă de lista de preţuri din vara anului 1938.

Se crede că preţurile din luna Aprilie vor încerca o nouă majorare de cca 1—2 Sh/m³.

Suedia şi Finlanda au putut angaja cantităţi masive de lemnărie, şi la preţuri mai mari decât în anul precedent.

Cererile de lemnărie din ţările occidentale sunt mai susţinute şi prezintă tendinţa de a se tot majora.

In general, începuturile anului 1939 sunt destul de promiţătoare, cu condiţia de a nu interveni noi complicaţiuni politice în Europa.

Evenimentele din luna Martie promit să schimbe numai într'o mică măsură distribuţia exportului de lemnărie al celor 12 ţări europene exportatoare, întrucât două din aceste ţări (Austria şi Cehoslovacia) au fost încorporate la Germania.

Prin alipirea Cehoslovaciei, domeniul păduros al Germaniei s'a mărit cu cca 4.800.000 Ha păduri, majoritatea de răşinoase.

Exportul forestier al fostei Cehoslovacii, cifrat la cca 2 milioane m³, a fost îndreptat în majoritate spre Germania, aşa că, prin nouă aşezare politică, va dispare aproape în întregime, fără a influenţa defavorabil pieţele debuşeuri ale României.

Piaţa lemnului românesc

In politica celor interesaţi — intermediari şi importatorii aciuaţi la noi — lemnul românesc are asigurată o conjunctură destul de bună pentru anul 1939.

Stocurile de lemnărie sunt atât de reduse, încât comenzile urgente nu se pot executa decât cu întârziere, urmând a fi debitate în gatere cele mai multe dimensiuni.

Exploatările forestiere s'au redus şi mai mult în iarna 1938/39, datorită legii pentru controlul circulaţiei materialului lemnos, care a pus capăt tăerilor în delict, cât şi nesiguranţei, ce împiedică finanţa

evreiască de a mai face plasamente în industria și comerțul de lemnărie din România.

Prețurile lemnului rotund de rășinoase s'au urcat cu cca. 80—120 lei/m^3, ajungând la nivelul prețurilor din 1937.

S'au urcat cheltuelile de exploatare, transport și industrializare. și s'au mărit sarcinile fiscale, asigurările sociale, taxele vamale, timbrul de aviație, etc.

Toate majorările de mai sus, obligă pe producătorii forestieri de a mări prețurile cherestelei cu cca 100—150 lei/m^3.

Piața internă a lemnului, sub imperiul evenimentelor externe, trece pentru moment printr'o stagnare aproape generală, care însă nu a influențat pe depozitarii de cherestea, de a reduce prețurile majorate la începutul lunei Februarie a. c.

Campania construcțiilor se arată totuși destul de activă. Construirea atâtor silozuri de cereale la principalele stații CFR., cari s'au început în multe locuri, absorb cantități masive de lemnărie.

Lucrările publice de stat — poduri, edificii noi, etc. — cari au fost inexistente în ultimii ani, vor fi reluate pe o scară foarte largă.

Piețele importatoare necesită cantități importante de lemnărie, deoarece nu mai au stocuri, întrucât în anul 1938 au comprimat importul tocmai pentru a lichida cu stocurile masive făcute în toamna anului 1937.

Germania, deși a încorporat Cehoslovacia, care îi furnizează anual peste 1.500.000 m^3 lemnărie de rășinoase, necesită cantități și mai mari de lemnărie sub formă de cherestea. In acest scop tratativele recente au stabilit, ca exportul nostru de lemnărie în Germania, să fie mărit considerabil față de exportul din 1938.

Italia, vechiul debușeu al lemnului de rășinoase de calitate bună, se interesează de produsele noastre forestiere. Sunt numeroase cereri de lemnărie pentru Italia de Sud și Sicilia și la prețuri ridicate.

Țările din Levant, Grecia și Turcia, necesită de asemeni cantități importante de lemnărie.

Anglia se interesează tot mai mult de lemnul nostru, mai ales astăzi când stocurile rusești sunt aproape lichidate și când noile liste de prețuri vor fi majorate.

Poziția lemnului nostru în anul 1939, promite să fie mai bună chiar decât în 1937, deoarece stocurile de lemnărie la fabricile de cherestea sunt foarte reduse, cererile din afară sunt numeroase și exploatările forestiere s'au redus considerabil.

Prețurile lemnului de rășinoase vor încerca noi majorări, în special pentru sortimentele ce se exportă în Siria, Egipt și Palestina.

Este necesar, după cum am arătat și în cronica lemnului din Ianuarie a. c., să nu se vândă cantități mari de lemnărie și cu termene lungi, deoarece prețurile vor încerca noi majorări.

Exportul european de lemnărie în 1938

Pentru a cunoaște mai bine evoluția probabilă a vieții internaționale și românești a lemnului, este necesar să știm care a fost ex-

portul european, de lemnărie în ultimii ani şi cum s'au schimbat pieţele debuşeuri.

După statisticile CIB-ului (Comité international du Bois) exportul de lemnărie din ultimii 5 ani a fost astfel cum reese din cifrele de mai jos:

Ţara exportatoare	1938	1937	1936	1935	1934
			metri cubi		
Norvegia	235.830	291.022	267.917	256.603	258.250
Suedia	3.975.896	4.733.535	4.434.276	4.057.571	4.964.129
Finlanda	6.983.842	8.876.388	8.620.121	8.314.329	8.597.732
Estonia	239.744	389.390	340.528	380.196	535.585
Letonia	1.421.204	2.862.305	1.221.855	1.141.412	1.393.469
Lituania	309.753	417.663	347.628	275.620	469.010
U. R. S. S.	5.320.919	8.596.262	11.572.364	11.796.857	11.542.418
Polonia	2.827.643	2.913.179	2.909.973	3.031.900	3.525.647
Cehoslovacia	1.844.610	2.084.864	2.322.885	2.594.701	2.690.124
Austria	938.975	3.128.692	2.260.014	2.445.305	2.263.910
Yugoslavia	1.479.333	1.714.268	864.314	1.434.517	1.687.469
România	1.695.116	2.005.069	1.891.600	1.626.544	1.620.291
Total	27.271.865	38.012.637	36.053.475	37.355.555	39.546.034
Indice 1934=100%	69	96,3	90,1	94,4	100

Din examinarea cifrelor de mai sus rezultă următoarele:

1. Exportul european de lemnărie a scăzut în fiecare an, cu excepţia anului 1937 când s'a majorat într'o mică măsură faţă de 1936 şi 1935.

2. Exportul european de lemnărie din anul 1938 a fost cu 31% mai mic decât în 1934, şi cu 27% mai mic decât în 1937.

Căderea bruscă a exportului de lemnărie în 1938, se datoreşte stocurilor de lemnărie acumulate în 1937, şi cari n'au fost lichidate decât spre sfârşitul anului trecut.

3. Scăderile cele mai mari le-au încercat Finlanda, U. R. S. S. şi Suedia, principalele ţări furnizoare de lemnărie ale Angliei, care deţine până la 50% din importul european de lemnărie.

4. Exportul total de lemnărie al U. R. S. S. a scăzut în 1938, în comparaţie cu exportul efectuat în 1934, cu peste 55%. Această scădere a exportului sovietic de lemnărie, nu trebue scăpată din vedere, deoarece constitue argumentul indiscutabil că **lemnul sovietic nu poate să mai constitue un concurent pentru lemnul românesc, astfel încât faimosul dumping rusesc rămâne ca o armă de manevră în imaginaţia celor interesaţi**, pe care noi am combătut-o cu toată convingerea, încă din 1936.

5. Cehoslovacia şi Austria, al căror export forestier s'a cifrat în medie la cca 5 milioane m^3 anual, fiind încorporate la Germania, au încetat de a mai figura printre ţările exportatoare de lemnărie, deoarece întregul disponibil de lemnărie, după ce se scad cantităţile necesare

pentru consumul local, este absorbit de nevoile Germaniei, care se industrializează tot mai mult.

Exportul lemnului românesc în 1938

Exportul forestier al României, pe natură de esențe, s'a desfășurat în ultimii 5 ani după cum reese din cifrele de mai jos, extrase din publicațiile statistice ale CIB-ului:

	1938	1937	1936	1935	1934
lemne de foc	237.049	252.233	201.293	191.658	210.675
rășinoase	1.287.569	1.498.268	1.475.589	1.306.949	1.277.736
foioase	170.499	254.568	216.718	127.939	131.880
	1.695.116	2.005.069	1.891.600	1.625.544	1.620.291

Exportul de lemnărie al României din 1938 a scăzut cu 20% față de exportul efectuat în 1937, însă s'a menținut la nivelul cantităților exportate în 1935 și 1934.

Exportul din 1937 apare ca fiind anormal și provocat de cererile forțate venite din țările importatoare.

Exportul din 1938, 1935 și 1934 trebue privit ca fiind maximal, și orice încercare de a-l depăși echivalează cu ignorarea realităților naționale.

Intr'un articol separat vom studia evoluția exportului nostru de lemnărie și a debușeurilor.

Piața lemnului de foc

In timp ce cheresteaua de rășinoase, sub presiunea cererilor din afară și a puținelor stocuri dela fabrici, se scumpește tot mai mult, piața lemnelor de foc a cedat dintr'o dată, datorită stocurilor rămase după urma speculării lor de către marii comercianți, cari au scontat o iarnă grea.

La locurile de încărcare, prețurile lemnului de foc au revenit în general la nivelul din Noembrie 1937. Au scăzut mai mult prețurile lemnului în stațiile CFR. ce gravitează spre București, din cauza totalei stagnări a încărcărilor, datorită lipsei de cereri a depozitelor din Capitală, cari au și astăzi cca 20.000 vagoane nevândute.

In timp ce pe Valea Slănicului-Prahova prețurile lemnului de foc au scăzut dela 6000 lei/10 tone franco vag. Văleni de Munte la 4.800—5.000 lei/10 tone, prețurile lemnului pe Valea Trotușului au cedat numai cu 200—300 lei/10 tone.

In acest an, piața lemnului de foc va fi mai slabă decât în 1938, datorită stocurilor mari rămase în aproape toate orașele, cât și în stațiile de încărcare.

Prețurile urcate ale lemnului de foc pe piețele Brăila și Galați sunt următoarele, calculate franco cheiul Dunării:

stejar de 1 m	7800—8000	lei/10 tone
fag cl. I-a	7800—8000	„
salcâm	7700—7900	„
salcâm de 2 m ales	8300—8500	„
salcâm de 4 m ales	9800-10000	„
salcie	4900—5000	„
tei	4900—5000	„

Tendința generală a pieții lemnului este destul de slabă. Prețurile ab schela de încărcare trebuesc reduse cu cca 10—15% iar cheltuelile comprimate prin organizarea transporturilor în regie.

Galați, 25 Martie 1939.

Vasile C. Filip

RECENZII

CĂRȚI

Forstliche Rundschau, Beiheft: Internationale Titelsammlung. Verlag Neumann-Neudamm u. Berlin, Enciclopedia silvică: Broșură anexă: Colecție internațională de titluri (Bibliografie internațională) Editura Neumann-Neudamm și Berlin.

După cum se știe, știința silvică, era lipsită până în prezent de o publicație periodică, în care să se găsească indicațiuni asupra literaturii universale de specialitate. In multe congrese internaționale forestiere s'a insistat asupra acestei stări de lucruri intolerabile și s'au propus măsuri de ameliorare. Intre altele, la congresul Uniunii internaționale a stațiunilor de experimentație, ținut în Ungaria în 1936 s'a propus, ca diversele țări membre ale acestei Uniuni, să editeze câte o Bibliografie silvică națională și să caute a o ține la curent; apoi, să se angajeze un schimb de publicații între țări.

Până acum, numai puține țări (Danemarca, Olanda, Franța, Ungaria etc.), au putut publica bibliografiile în chestiune, pentru perioade mai mult sau mai puțin largi din trecutul lor. Au rămas deci multe țări, și nu din cele mai puțin importante, care n'au putut răspunde invitației Uniunii, fie din lipsa mijloacelor de publicare (România), fie din imposibilitătea de a ține la curent această bibliografie și de a angaja schimbul cu alte țări.

Anul trecut, cunoscuta publicație germană „Forstliche Rundschau" a luat lăudabila inițiativă, să ajute efortul Uniunii St. de exper., în sensul, că și-a asumat greaua misiune, de a publica o listă cât mai complectă a întregii literaturi ce se referă la păduri, nu însă și pentru trecut, ci începând cu anul 1937. In acest scop ea și-a asigurat colaborarea a peste 40 persoane, emerite cunoscătoare ale publicațiilor forestiere de orice gen, din diversele țări ale lumii și a început editarea acestei vaste bibliografii universale.

Până acum au apărut: volumul pe 1937 și cel pe primul trimestru din 1938, următoarele volume urmând a vedea lumina tiparului trimestrial.

Intreaga lucrare este pusă sub conducerea Prof. Heske și a D-lui Fr. Grünwoldt de la Acad. din Tharandt. Ea este, după cum am spus, o colecție de titluri, clasificate pe materii, capitole, etc. după sistemul propus de Flury, precum și după continente și țări.

Această listă de titluri se vinde de editură și imprimată pe hârtie gumată, putând fi folosită cu succes pentru alcătuirea fișierelor din biblioteci.

Pentru bibliografia românească editura şi-a asigurat concursul D-lor Dr. I. C. Demetrescu, vechiu colaborator al revistei de referate „Forstliche Rundschau" şi Dr. G. Nicolau-Bârlad. Acesta din urmă este cel care a făcut prelucrarea materialului pentru volumele apărute, inserând tot ceea ce D-sa, din locul unde se găsia, putea şti sau afla, că s'a publicat în ţară. Din dorinţa, desigur explicabilă până la un punct, de a arăta literatura noastră silvică, cât mai bogată, D-sa a intercalat însă şi titluri de articole, care adesea nu au o altă legătură cu silvicultura, decât aceea de a fi scrise de silvicultori: Colţul lui Fl., Epigrame, Moş Ţăcălie etc.

Dar şi din alte puncte de vedere colaborarea D-lui N. B. lasă de dorit: De multe ori traducerea titlurilor româneşti în limba germană nu e exactă, ci numai aproximativă: (Exemplu: Despre o anumită deblocare: Neuorganisierung des Hochdienstpersonals!; ş. a.).

Clasificarea titlurilor pe materii (capitole), este adesea arbitrară: lângă epigrame găsim proiectul de cod silvic, sau o ceartă între vânători!

Desigur, D-l N. B. poate riposta, că de vreme ce editura a admis publicarea, înseamnă că aceea ce D-sa a elaborat era bine alcătuit.

Totuşi, se vor găsi destui neprieteni, cari să-şi râdă de anumite preţiozităţi, şi să ia, ceeace D-l N. B. dintr'un exces de zel sau din nebăgare de seamă a lăsat să treacă, drept un semn de superficialitate, nu a D-sale, ci a mişcării noastre forestiere întregi.

Deaceea cred, că pe viitor o mai atentă alegere şi prelucrare a materialului cu care ţara noastră va figura în această publicaţie, atât de utilă, va răspunde mai mult scopului, şi va servi într'o mai largă măsură ideei de propagandă peste hotare şi de colaborare internaţională.

D. A. Sburlan

ILIE C. DEMETRESCU, Ing. Inspector silvic: **„Evoluţia Administraţiei noastre forestiere de Stat. 1918—1938.** Bucureşti: „Bucovina" I. E. Torouţiu, 1939, 81 pag.

In lucrarea de faţă, autorul îşi propune drept temă:

Să urmărească procesul de evoluţie al administraţiei noastre forestiere în aceşti din urmă douăzeci de ani de când fiinţează România-Nouă şi în subsidiar,

Să analizeze măsura în care elemente, instituţii, proprii vechilor forme de administraţie forestieră din provinciile unite, au fost acceptate în compunerea administraţiei noastre forestiere actuale şi apoi, întrucât acele elemente au fost luate în înţelesul lor original sau numai formal.

O deosebită atenţiune se dă schimbărilor din ultima vreme, încercate de organizarea şi funcţionarea administraţiei noastre forestiere, astfel încât lucrarea să poată fi utilă şi din alte puncte de vedere, decât cel mărginit al preocupărilor de faţă.

Mai înainte de a trece la tratarea propriu zisă a chestiunii, autorul face, ca introducere, o scurtă dar utilă incursiune de ordin principial asupra funcţiunilor ce are de îndeplinit o administraţie forestieră de Stat: a) Funcţiunea de gospodărire a domeniului forestier de Stat; b) Funcţiunea de politică şi poliţie silvică.

Insistă apoi asupra consideraţiu-

nilor care pot impune sau exclude o specializare a unor administraţiuni forestiere de Stat deosebite după funcţiuni diverse. „Deslegarea unei atari probleme presupune un examen dela caz la caz, ea fiind de natură practică". Imprejurările determinante sunt: natura şi intensitatea funcţiunilor respective; capacitatea financiară a Statului; normele generale de organizare şi concepţie ce stau la baza întregei administraţiuni a Statului.

Tratarea materiei este împărţită, mai întâi, în două părţi principale:

Cap. I: Administraţiile forestiere din provinciile româneşti înainte de Unire;

Cap. II: Administraţia forestieră românească în perioada postbelică.

In cap. I, se face un examen deosebit pe provincii româneşti (V. Regat, Transilvania, Basarabia, Bucovina), al administraţiilor forestiere, cum se aflau în momentul Unirii, încheindu-se cu o caracterizare comparativă. Intre Vechiul Regat deoparte şi celelalte provincii româneşti de-altă parte, existau, sub acest raport, deosebiri fundamentale. Astfel, în Vechiul Regat, funcţiunile de care s'a amintit, erau de resortul unei singure administraţiuni în cadrul Ministerului de Agricultură şi Domenii, formată numai din specialişti şi perfect independentă, de sus până jos, faţă de restul administraţiei Statului. In celelalte provincii, cele două funcţiuni amintite, făceau obiectul a două — în cazul Transilvaniei a trei — administraţiuni deosebite. Instanţele în sbordine, de aplicare propriu zisă a legilor silvice, de aprecierea măsurii şi felului în care acestea putea fi aplicate, erau organizate colegial, în cadrul administraţiei politice, constituind un fel de parlamente în miniatură, formate din reprezentanţi ai diferitelor autorităţi locale. Specialiştii propriu zişi, — câteodată proprii acestora — cum era cazul în Austria şi Ungaria — altă dată împrumutaţi dela administraţia Pădurilor Statului — ca în Rusia — nu aveau decât rolul de a referi şi aviza, de a aplica hotărîrile numitelor organe, de a inspecta. Cu toată specializarea mai multor administraţii în exterior, la centru ele se integrau într'o mare măsură. O altă caracteristice a administraţiei forestiere din Vechiul Regat, constă din tendinţa clară de autonomie faţă de celelalte direcţiuni ale Ministerului: Casa Pădurilor din 1910.

In tratarea materiei din cel de al II-lea capitol, autorul distinge trei perioade:

A. Perioada 1918—1922, de unificare a administraţiunilor forestiere provinciale;

B. Perioada 1922—1930, de consolidare a administraţiei forestiere unificate în spiritul vechei administraţii şi de adaptare la condiţiunile economiei forestiere din România-Nouă;

C. Perioada următoare anului 1930, de scindare şi specializare a administraţiei forestiere a Statului.

Se insistă cu deosebire asupra acestei ultime perioade, tratându-se despre: 1. Administraţia Pădurilor Statului; 2. Administraţia de Poliţie şi Politică forestieră: Direcţia Regimului silvic I; Direcţia Regimului silvic II; Direcţiunea Ameliorărilor şi Pădurilor administrate de Stat; 4. Administraţia cinegetică; Consiliul tehnic al Pădurilor; Institutul de Cercetări şi Experimentaţie forestieră; Integrarea administrativă a chestiunilor pădureşti.

Drept încheiere a lucrării, aflăm o „retrospecţie critică", în care autorul caracterizează starea iniţială şi procesul evolutiv al administraţiei noastre forestiere de Stat în acești din urmă 20 de ani, luând şi o poziţie critică. Perioada ultimă a acelui proces, de scindare şi specializare de mai multe administraţii forestiere „se pare că este încheiată cel puţin în suprafaţă. Astăzi, ne aflăm în perioada de desăvârşire a lucrului în sens vertical, care va mai ţine încă oarecare vreme, în supoziţia că se menţine tendinţa de evoluţie normală actuală. In această ultimă privinţă, este de remarcat, că procesul de organizare interioară se desfăşoară de sus în jos. Au luat, astfel, fiinţă mai întâi organele centrale. In exterior ne aflăm încă în faza de nediferenţiere completă". Prefacerile încercate de administraţia noastră forestieră, cel puţin în perioada ultimă, au fost determinate nu numai de nevoi proprii, ci şi de tendinţa generală de prefacere a vieţii noastre de Stat.

Autorul socoteşte ca o problemă interesantă pentru viitoarea perfecţionare a stărilor actuale: integrarea superioară, adică în cadrul Ministerului, măcar a unora dintre administraţiile noastre forestiere, ca şi a celor agricole şi zootehnice. In actualele condiţiuni, vederea de ansamblu şi orientarea Ministerului sunt mult prea îngreunate.

Literatura folosită pentru documentare, atât în general cât şi în special este bogată.

Am căutat, în cele de mai sus, să dau o orientare cât mai obiectivă asupra conţinutului lucrării de faţă, cu intenţiunea de a face ca cetitorul să-şi dea seama singur cât de utilă este o atare lucrare în domeniul arid al administraţiei.

Tr. Heroiu

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE

1) Prof. I. SIMIONESCU :

Fauna României. 1938

Edit. Fundaţia pentru literatură şi artă Regele Carol II.

478 pagini, cu 459 figuri în text şi 6 tabele în afară de text.

REVISTE

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 2/1939.

P.:
Le chêne comme bois d'industrie. (7 pag.).
Stejarul ca lemn de lucru.

Comparaţie între situaţia de azi şi aceea dinainte de războiu până în 1925/29.

P.:
Les hêtres et les peupliers (1 pag.).
Fagul şi plopii.

Aceeaşi comparaţie ca la stejari.

A. Florent, L. Colette et *C. J. Duterme:*
Excursion annuelle de 1938 (17 pag.).
Excursia anuală din 1932.

din pădurile ce se întind în regiunea calcaroasă cuprinsă între Famenne şi Haute Ardenne, apoi pădurea Huqueny.

E. B., A. H. şi *B.:*
Târgul de lemne în Ianuarie 1939.
At. Har.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul I (1938) Nr. 10.

Bruno Huber şi *Gerhard Prütz:*
Über den Anteil von Fasern, Gefässen und Parenchym am Aufbau verschiedener Hölzer.

Asupra proporţiei de fibre, vase şi parenchim în structura diferitelor lemne.

Cu ajutorul unui aparat mecanic de integrare s'a determinat proporţia diferitelor elemente ale lemnului. Lemnele de răşinoase posedă 90% fibre, pe când foioasele între 28% şi 75%. Foioasele din Europa Centrală au 15% până la 30% vase, putând ajunge la 50% în lemnul de rădăcină.

Bruno Schulze şi *Günther Becker:*
Die Prüfung der insektentötenden Wirkung von Holzschutzmitteln mittels Anobium punctatum De Geer (= A striatum Oliv.) als Versuchstier.

Încercarea acţiunii ucigătoare asupra insectelor cu ajutorul lui Anobium punctatum ca animal de probă.

Se prezintă metoda de încercare a toxicităţii diferitelor insecticide din comerţ cu ajutorul lui Anobium punctatum ca insectă de probă. Se dau şi rezultatele primelor încercări.

Otto Graf şi *Karl Egner:*
Über die Veränderlichkeit der Zugfestigkeit von Fichtenholz mit der Form und Grösse der Einspannkörper und mit Zunahme des Querschnitts der Probekörper.

Asupra variației rezistenței la întindere a lemnului de molift în funcție de forma și mărimea capului de prindere al probei normalizată și de mărirea secțiunei transversale a piesei de probă.

Se arată încercările făcute pentru stabilirea dimensiunilor capului de prindere al piesei de probă normalizată. La probe mai mari se observă că rezistența la întindere scade pe măsură ce suprafața secțiunii tranversale scade. Deasemenea, rezistența la probele mari este condiționată de secțiunea de rezistență minimă.

S. Nickel:

Über die chemische Weiterverarbeitung alkalisch erkochter Zellstoffe. I. Mitteilung: Zellwolle nach dem Viskoseverfahren aus alkalisch erkochten Zellstoffen.

Asupra prelucrării chimice ulterioare a celulozei alcalină.

I. Comunicare: Lâna vegetală după procedeul viscozei din celuloză alcalină.

Nevoia mare de lemn pentru industria celulozei a determinat studierea producerii acesteia din material lemnos de valoare redusă. Autorul prezintă rezultatele încercărilor făcute cu astfel de material pentru stabilirea însușirii lânii vegetale produse, de a se lăsa toarsă, înălbită și colorată.

Carl Schulte:

Herstellung und Verwendung von Lignofol- Zahnrädern.

Fabricarea și întrebuințarea roților dințate din lignofol.

Roțile dințate făcute din lignofol (lemn contraplacat și presat) împlinesc foarte multe din pretențiunile practicei. Astfel: sunt ușoare, rezistente, nu fac sgomot și se ung ușor.

Mici comunicări:

Bibliografia silvică germană pe anul 1936.

Repartiția esențelor lemnoase în Austria.

Participarea prețului lemnului la prețul de fabricație.

Caet de sarcini al căilor ferate germane pentru lemnul de ateliere.

Norme noui.

Gazul din lemn în Franța.

Consumul anual de lemn de foc al Berlinului.

Fabrică de celuloză în Abisinia.

Patente pentru mătasea vegetală.

Export de case din lemn pentru Anglia.

Consumul de chibrituri în Germania.

Intrebuințarea dopurilor din lemn.

Dare de seamă asupra lucrărilor secției tehnicei lemnului la a 76-a adunare a Asociației inginerilor germani în Stuttgart.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 127 referate asupra literaturii noui apărută.

Recenzii:

Schleswig — Holstein'sche Landesbrandkasse in Kiel, Erhebungen

des Verbandes öffentlicher Feuerversicherungsanstalten in Deutschland über den Befall des deutschen Gebäudebestandes durch den Hausbockkäfer (Hylotrupes bajulus L.).

Leitgedanken einer neuzeitlichen Werkstoff- Forschung.

O. Graf, Dauerfestigkeit von Holzverbindungen.

Fr. Tobler, Deutsche Faserpflanzen und Pflanzenfasern.

P. A. Koch, Kunstseiden und Zellwollen. Ihre Herstellung, Eigenschaften und Prüfung.

A. Pachler, Die Furnierfabrikation.

M. J. Campredon, Le bois dans la construction.

Anul I (1938) Nr. 11.

E. Nusser:

Die Bestimmung der Holzfeuchtigkeit durch Messung des elektrischen Widerstandes.

Determinarea umidităţii lemnului prin măsurarea rezistenţei electrice.

Insuşirile fizice şi mecanice ale lemnului sunt influenţate de starea sa de umiditate. Determinarea umidităţii apare ca necesară la orice calificare a lemnului. Practica cere instrumente rapide de măsură. O serie de aparate sunt bazate pe faptul că rezistenţa electrică a lemnului este, până la saturaţia fibrei, funcţie de umiditate. Autorul prezintă încercările preliminare construcţiei unui aparat electric de măsurat umiditatea lemnului bazat pe această relaţie. Se descrie aparatul şi se dau rezultatele încrcărilor cu el.

H. Oschatz:

Holzprüfmaschinen. I. Maschinen zur zügigen Beanspruchung.

Maşini de încercat lemnul. I Maşini pentru solicitări nerepetate.

Intrebuinţarea inginerească şi economică a lemnului are nevoe de cunoaşterea rezistenţei lui. Aceste date le dau încercările de diferite feluri. Maşinile care se află în practică şi principiile lor constructive se găsesc expuse în acest articol. Partea întâi tratează numai maşinile care solicită dintr'odată piesa de probă, fie static şi dinamic.

K. Alberti:

Untersuchungen über das Osmose-Holzschutzverfahren.

Incercări asupra procedeului osmotic de prezervare a lemnului.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor de prezervare a lemnului prin osmoză, şi anume adâncimea de pătrundere a sărurilor în diferite specii, înmagazinarea lor în lemn, acţiunea lor asupra ciupercilor, bacteriilor, insectelor şi focului.

E. Pallas:

Die Entwicklung der Antriebe von Holzbearbeitungsmaschinen.

Evoluţia acţionării maşinilor de prelucrat lemnul.

Maşinile de prelucrat lemnul cer o turaţie mare la o sarcină mică. Motoarele electrice în scurt circuit, cuplate direct, sunt cele care dau randamentul cel mai mare.

Leopold Sautter:
Holzbauweisen — Dämmbauweisen.

Construcţia în lemn — construcţie izolată.

Se tratează despre diferitele materiale lemnoase şi sisteme de construcţie cu ele, din punctul de vedere al apărării contra pierderii căldurii. Se arată economia unor astfel de construcţii.

Mici comunicări:

Mari pagube prin foc în industria de prelucrare a lemnului.
Chimia lemnului în Austria.
Statistica hârtiei de ziare.
Export de plăci de construcţie din fibre de lemn în Anglia.
Industria placajului în Japonia.
Industria placajului în Polonia.
Activitatea în industria germană de parchete.
Congrese (Al 10-lea congres al chimiei la Roma dela 15 la 21 Mai 1938 şi congresul secţiei de valorificarea lemnului din C. I. B.).
Norme austriace pentru lemn.
Norme noui.
Substanţe de prezervare a lemnului contra focului aprobate oficial.
Norme poloneze pentru lemnul de foioase.
Fabricarea plăcilor „masonite" în Italia.
Nouă fabrică de zahăr din lemn.
Expoziţia casei din lemn la Liège.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii:
Sunt cuprinse 33 referate asupra literaturii noui apărute.

Anul I (1938) Nr. 12.

T. Perkitny:
Über den Einfluss mechanischer Hindernisse auf die Quellung und Schwindung von Kiefernholz.

Despre influenţa piedecilor mecanice asupra umflării şi contragerii lemnului de pin.

Măsurătorile umflării şi contragerii lemnului s'au făcut asupra pieselor libere. Practic, de cele mai multe ori, cazul se prezintă tocmai altfel. Lemnul nu este lăsat liber să-şi schimbe dimensiunile. Articolul acesta prezintă foarte importante rezultate ale cercetărilor făcut în acest sens.

H. Oschatz:
Holzprüfmaschinen. I. Maschinen zur wechselnden Beanspruchung.

Maşini pentru încercat lemnul. II. Maşini pentru solicitări repetate.

Se arată care sunt maşinile pentru încercarea lemnului la solicitări repetate, spre a vedea care este, aşa zisa, rezistenţa sa la oboseală.

O. Graf şi K. Egner:
Versuche mit geleimten Laschenverbindungen aus Holz.

Încercări cu îmbinări făcute cu platbande din lemn prinse cu clei.

Foarte interesant referat asupra încercărilor rezistenţei îmbinărilor cu platbande lipite şi a mijloacelor de perfecţionare a lor.

A. Kraus:
Neuzeitliche Lacke und Poliermittel für die Holzindustrie.

Lacuri și verniuri moderne pentru industria lemnului.

Lemnul se acoperă cu lacuri și verniuri pentru a fi prezervat mai bine și pentru estetică. Tehnica aplicării acestor substanțe și compoziția lor au suferit, în ultimul timp, foarte multe modificări. Articolul cuprinde foarte importante date asupra diferitelor mijloace moderne de lustruit lemnul.

H. Benz:
Buchenschichtholz als Werkstoff für Werkzeuge zur spanlosen Verformung von dünnen Blechen.

Lemnul de fag contraplacat cu fibrele în același sens ca material pentru unelte de dat formă prin presare foilor subțiri de tablă.

Se arată modul cum se fabrică acest material, însușiri și prelucrare în vederea confecționării matrițelor pentru presat foi subțiri de tablă în diferite forme.

Mici comunicări:

Asupra bilanțului german al lemnului.

Importul Angliei de placaj și uși.

Industria japoneză de chibrituri.

Fabricarea lăzilor în Germania.

Congresul secției muncii și încercării lemnului din Uniunea Internațională a Institutelor de Cercetări Forestiere la Helsinki.

Congresul internațional al normelor la Berlin.

Norme noui.

Reichsarboretum (Noua Societate germană pentru studiul florei forestiere).

Nouă fabrică germană pentru plăci de fibre.

Bensilceluloza, un nou material de apărat contra ruginei.

Tablă de oțel cu furnir de lemn.

Economisirea lemnului la construcțiile de beton.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 69 referate asupra nouei literaturi în tehnologia lemnului.

Recenzii:

M. Hessenland, Deutschlands Kampf um seine Rohstoffe.

Zulassung neuer Baustoffe und Banarten.

25 Jahre DVL. 1912 bis 1937.

E. Michel, Akustik und Schallschutz im Hochbau.

E. Neufert, Wohnhäuser aus Holz.

Anul I (1938) Nr. 13.

R. Thienhaus:
Die Verwendung von Holz und holzhaltigen Platten für schalldämmende Bauweisen.

Intrebuințarea lemnului sau a plăcilor din material lemnos pentru construcții izolate contra sunetelor.

Foarte interesant articol. Se arată principiile de bază în alegerea şi studiul diferitelor materiale din punctul de vedere al posibilităţii lor de izolare contra sgomotului. Nu atât materialul întrebuinţat are valoare izolantă, cât felul de construcţie cu el.

Hermann Klare:
Herstellung und Eigenschaften der Vistra, der ältesten deutschen Zellwolle.
Fabricarea şi însuşirile Vistrei, una din primele lâni vegetale germane.

Articolul tratează despre: istoricul vistrei, materia primă, prepararea soluţiei de celuloză, fabricarea lânii vegetale din această soluţie şi prelucrarea în fire toarse, însuşirile materialului recoltat şi importanţa economică a lânii vegetale.

B. Schulze şi G. Theden:
Untersuchungen über die beim „Klötzschen-Verfahren" in den Kolleschalen vorhandenen Feuchtigkeitsverhältnisse.
Incercări asupra umidităţii din flacoanele întrebuinţate în procedeul cu bucăţi mici de lemn.

La determinarea puterii fungicide a diferitelor substanţe prezervative pentru lemn se întrebuinţează metoda cu bucăţele mici de lemn, care se pun în flacoane cu agar-agar sau malţ infectat cu diferite ciuperci. Variaţia umidităţii lemnului în timpul acestor încercări are o deosebită valoare, pentru a vedea întrucât condiţiunile din timpul încercării sunt similare celor din practică.

Articolul cuprinde rezultatele unor astfel de încercări.

Heinrich Pause:
Die Arbeitsgüte schnellaufender Holzhobel- und Fräsmaschinen.
Calitatea lucrului la maşinile rapide de rindeluit şi frezat lemnul.

Se analizează factorii cari determină atât exactitatea pieselor lucrate, cât şi netezimea suprafeţei lor.

R. Lippmann:
Die Herstellung von Wäscheklammern.
Fabricarea cleştelor de prins rufele.

Descrierea procedeelor de fabricat cleşte de rufe de diferite forme.

Ad Dombrowsky:
Neuzeitliche Maschinen für die Herstellung von genagelten Kisten, Rahmen und dergleichen.
Maşini moderne pentru fabricarea lăzilor, ramelor şi altor produse asemănătoare bătute cu cuie.

Prezentarea celor mai noui maşini din industria lăzilor, ramelor, ş. a. Se urmăreşte procesul de fabricaţie dela scândură până la imprimarea numelui produsului, firmei, etc., pe produsele gata.

Mici comunicări:

Lemnul ca materie primă în regiunea sudetă.

Producţia de lemn a Italiei în 1936/37.

Corporaţia germană a tâmplăriei.

Industria de placaj a Bulgariei

Congrese.

Mătase vegetală din lemn de mesteacăn.

Foi de ţigare din celofan.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 111 referate asupra celei mai noui literaturi în tehnologia lemnului.

Recenzii:

v. W. Wegelt, Handbuch der deutschen Holzwirtschaft.

M. Hillers, Rund um die Zellwolle.

F. Jezierski, Die Gewinnung von Kiefernharz aus lebenden Bäumen.

J. Kempf, Das Holzhaus als Wohnstätte der Gegenwart in Altbayern- und Schwaben, in Franken und in der Ostmark.

G. Harbers, Das Holzhausbuch.

Anul I (1938) Nr. 14.

O. Steinhardt:
Untersuchung von Holzverbindungen oder Holztragwerken mittels Kraftfeldern.

Incercarea îmbinărilor de lemn sau a formelor cu ajutorul câmpului forțelor.

Se descrie un procedeu nou de studiu al îmbinărilor de lemn. El constă în a vopsi piesele cu un lac sfărâmicios, care se crapă sub acțiunea forțelor după direcțiile în care acționează tensiunile în lemn. Se formează astfel un așa zis câmp al forțelor, care dă foarte bune indicațiuni asupra repartiției forțelor într'o îmbinare de lemn, lucru de mare importanță la un material neomogen, care se depărtează întrucâtva de felul rigid de acționare dat de teorie.

G. Jayme și B. Blischnok:
Über die chemische Zusammensetzung der verschiedenen Anteile des Kiefernholzes.

Asupra compoziției chimice a diferitelor elemente din lemnul de pin.

Foarte interesante rezultate ale cercetărilor făcute pentru aflarea compoziției chimice a lemnului din duramen, alburn, noduri, etc. Diferența între ele este foarte mare. Aceste date au o deosebită importanță pentru fabricarea celulozei.

A. von Wacek:
Der heutige Stand der Chemie des Lignins.

Situația actuală a chimiei ligninei.

Se arată la ce stadiu au ajuns cunoștințele asupra chimiei ligninei și ce posibilități de întrebuințare a ligninei se pot aștepta în viitor

B. Schulze și *G. Theden:*
Polarisationsmikroskopische Untersuchungen über den Abbau des Werkstoffes Holz durch holzzerstörende Pilze.

Cercetări cu microscopul polarizant asupra descompunerii lemnului prin ciuperci xilofage

Foarte interesant articol. Se arată cum cu ajutorul luminii polarizate se pot urmări fazele de schimbare a structurii lemnului datorită acțiunii ciupercilor xilofage

Paul Lenke:
Oberfräsen mit hoher Drehzahl für die Holzbearbeitung.

Freze superioare cu turație mare pentru prelucrarea lemnului.

Frezarea pe deasupra a adus extraordinar de mari ușurințe în munca din industria de prelucrare a lemnului. In special prin combinarea cu dispozitive de copiat, calitatea lucrului s'a ridicat, iar prețul a scăzut simțitor. Articolul descrie tipurile de aceste mașini, principiile de construcție, randament, etc.

H. Brandt:
Heisswasser als Wärmeträger in der holzverarbeitenden Industrie.

Apa fiartă ca purtătoare a căldurii în industria lemnului.

Se arată superioritatea apei fierte față de aburi în conducerea căldurii pentru instalațiile de uscat, de presat contraplacajele, de aburit, etc.

Sistemele de construcție a diferitelor instalații sunt arătate pe scurt în acest articol.

Mici comunicări:

Contraplacajul în comerțul exterior german.

Școala Superioară de Silvicultură din Freiburg i. B.

Congresul anual al Soc. pentru studiul muncii în pădure. Eberswalde.

Congresul lemnului 1938.

Insemnarea cherestelei de rășinoase indigene.

Deosebirea lemnului de foioase tari și moi prin greutatea specifică în stare uscată.

Fabricarea cărbunilor de lemn în cărămidării.

Lemn pentru fibre.

Lână de hârtie din deșeurile de hârtie.

Dublarea fabricării plăcilor de fibre din lemn.

Materiale plastice din deșeurile de lemn.

Zaharificarea lemnului după Hoch și Bohunek.

Producția anuală de zahăr din lemn.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 45 referate asupra literaturii nou apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

D.I.N. Normblatt-Verzeichnis 1938.

A. Koch, Was ist das für ein Baum? Tabelle zum Bestimmen von über 300 wichtigen Bäumen und Sträuchern.

H. Berger, Sulfitzellstoff.

C. Becker, Holzbeizen.

Anul I (1938) Nr. 15.

N. Ghelmeziu:

Untersuchungen über die Schlagfestigkeit von Bauhölzern.

Incercări asupra rezistenței la șoc a lemnelor de construcție.

Rezistența la șoc a lemnului are o deosebită importanță la sortarea materialului pentru construcția vehiculelor, avioanelor, aparatelor de sport, bărcilor, cozilor de scule, podurilor, turnurilor de antene, etc. Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute spre a vedea legătura dintre rezistența la șoc și structura lemnului, însușirile fizice, rezistențele statice, stadiul de descompunere prin acțiunea ciupercilor și bacteriilor, precum și modul de interpretare a rezultatelor.

Friedrich Hartmann:

Versuche mit geleimten Laschenverbindungen aus Holz.

Incercări cu îmbinări prin platbande din lemn lipite cu clei.

Observațiuni asupra rezultatelor încercărilor de acest gen, publicate de Graf și Egner în Nr. 12 al acestei reviste.

O. Graf și K. Egner:

Răspuns la observațiunile făcute de prof. Friedrich Hartmann.

Richard Lechner:

Die Entwicklung der Holzhefeherstellung.

Devoltarea fabricării drojdiilor de lemn.

Drojdiile de lemn sunt fabricate din zahăr din lemn și servesc ca un foarte bun aliment, bogate în albumine, pentru animale. Articolul arată proceedele de fabricație, proprietățile drojdiilor de lemn, rezultatele încercărilor de hrănire a animalelor și prețul de fabricație.

Mici comunicări:

Tăierile de lemn în anul 1937/38 în Germania.

Pădurea și lemnul în provincia sudetă.

Fabricile de cherestea și de furnir în Germania.

Economisirea lemnului pentru hârtie.

Instrucțiuni asupra lemnului în construcții.

Adunarea generală a Asociației Chimiștilor și Inginerilor din industria celulozei și hârtiei la Berlin, 1938.

Darea de seamă asupra congresului lemnului dela Berlin, 1938.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 52 referate asupra celor mai recente publicații în tehnologia lemnului.

Recenzii:

H. Gerhardt, Deutsche Roh- und Werkstoff.

Jahrbuch Wald und Holz 1939.

E. Nusser, Die Bestimmung der Holzfeuchtigkeit durch Messung des elektrischen Widerstandes.

H. Jahnke, Fluchtentafeln für feuchte Luft.

A. Renker, Weg und Werden des Papiers.

R. Stegemann, Vom wirtschaftlichen Bauen.

H. Grohmann, Das zeitgemässe Holzhaus.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 3/939.

G. H. Bornand:

Un cas d'imprégnation par la résine du bois d'un pin noir d'Autriche (Pinus laricio, var. Austriaca). (5 pag.).

Un caz de impregnare cu rășină a lemnului unui pin austriac.

Comunicare făcută de Institutul de fiziologie vegetală din Zürich.

Se știe că arborii din care se extrage rășina dau o cantitate de rășină mai mare decât conțin ei în mod normal. Această supra producție rezultă dintr'o excitare traumatică, al cărei mecanism fiziologic nu este încă bine cunoscut.

Adesea însă supra activitatea reziniferă provoacă o vărsare internă de rășină. Lemnul astfel impregnat este greu, năclăios și nu-i bun ca lemn de lucru.

In articol se dau rezultatele studiului texturii anatomice a unui asemenea lemn, căutând să determine care sunt elementele lemnului care conțin acest surplus de rășină. Se încearcă apoi să se dea o explicație plauzibilă a acestui fenomen.

J. Darbellay:

Le pin Weymouth: aperçus technologiques. (5 pag.).

Pinul strobus: priviri tehnologice.

In Elveția lemnul de pin strob este folosit exclusiv în industria mobilelor, ca contraplacaj. Fabricarea contraplacajelor a înlăturat mobilele de lemn masiv, deschizând drumuri mari utilizării pinului, permițând, în același timp, folosirea arborilor de dimensiuni mici (18 cm. la vârf), a celor bolnavi sau încinși.

Acest lemn se folosește mai mult de meseriași decât de fabrici. Se consumă circa 10.000 m³ anual, fiind acoperit de producția internă.

Plantațiile actuale de pin strob din Elveția cubează 135.000 m³.

Autorul după ce arată însușirile bune tehnologice ale lemnului de pin strob, conchide că trebue să i se dea mai multă atenție, pentru a nu fi puși în situație de a importa asemenea lemn din ce în ce mai mult pe piață.

Dr. A. Küng:

Possibilités d'emploi de nouvelles fibres végétales indigènes pour la fabrication de la cellulose. (4 pag.).

Posibilități de folosire a noui fibre vegetale indigene pentru fabricarea celulozei.

Cuprinsul unei conferințe făcută la Adunarea Generală a Soc. for. elveține, în 1938. Autorul este chimist la fabrica din Attisholz.

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 1/939.

P. Harlé:

Comment déterminer les dimensions (11 pag.).

Cum să determinăm dimensiunile.

Articolul este provocat de măsura luată în ultimul timp de Ad. de ape și păduri din Franța de a coborî dimensiunile de exploatabilitate la pădurile comunale și din pădurile de munte.

Roger Sargos:

La production landaise en bois de feu. (11 pag.).

Producția în lemn de foc a pădurilor din Lande.

După statistica forestieră din 1905-1912, această cifră este fixată la 1.473.215 m³, adică 40,6% din totalul producției (3.628.615 m³).

Autorul încearcă o nouă apreciere a cantității de lemn de foc provenind din această regiune.

Bochet:

La conversion des taillis et des taillis sous futaie en futaies feuillues. (12 pag.).

Conversiunea crângurilor și a crângurilor compuse în codru de foioase.

Autorul pune problema din punctul de vedere al micilor proprietari forestieri.

Articolul cuprinde:

1) Justificarea conversiunii din punct de vedere economic și cultural;

2) Circumstanțele locale când este recomandată conversiunea. Aici se au în vedere cele ce privesc situația proprietarului, natura solului, esențele forestiere.

3) Realizarea conversiunei în codru de foioase. Directă din crânguri în codru. Din crânguri în crânguri compuse. Conversiunea în codru grădinărit. Constituirea deasupra crângului a unui codru complet sub formă grădinărită. Rezorbțiunea crângului în stare de simplu acoperiș vivant al solului. Insămânțări sau desăvârșirea conversiunei prin substituirea completă a unui codru din sămânță prin codru provenit din lăstari.

In concluzie crede că această conversiune este posibilă, cu condiția ca ea să se facă în codru grădinărit, care s'ar putea creia în fragmente succesive, fără grijă de regularitate și care dă mult mai repede un venit egal, apoi mărit față de crâng și crâng compus. Aceasta nu poate fi însă încercată decât atunci când se dispune de o esență de umbră (fag) în cantitate suficientă și nu găsim în condiții de sol și climă favorabile acestei esențe. Se poate încerca și când avem de a face cu stejarul, dar numai în condiții speciale, excepțional de favorabile stejarului și dacă condițiile economice o impun.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-WIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 2 (November 1938).

v. Vietinghoff-Riesch:

Forstliche Bilder aus den Nationalparks der Schweiz und Italiens.

Observațiuni de ordin forestier în parcurile naționale ale Elveției și Italiei.

Autorul expune observațiunile nu numai forestiere dar și cinegetice făcute cu prilejul unor excursiuni de studii în iarna 1936 și vara 1938. Au fost vizitate anume: Parcul național elvețian dela Engadin și cel italian dela Abruzzi din Apeninii centrali. Ambele parcuri sunt situate în regiunea alpină. Cel elvețian are o suprafață de 16.000 ha. El a fost constituit deja din 1906. Flora sa forestieră și în general cea vegetală, ca și toate condițiunile sale staționale fac o tranziție între Alpii orientali către cei occidentali. Dintre speciile forestiere, se tratează despre: Larix europaea, Pinus cembra, P. montana var. erecta, P. montana var. prostrata. P. silvatica var. engadinensis. Fauna sa cinegetică originală a fost exterminată în decursul timpului. In prezent se fac încercări de refacerea sa.

Parcul italian dela Abruzzi are o

suprafaţă de 2800 ha şi a fost constituit după războiu, cu intenţiunea de a proteja fauna sa ameninţată de dispariţie, ca şi arboretele de fag.

Eduard Appel:

Waldnutzungen im westafrikanischen Urwald.

Exploatări de păduri în pădurea virgină a Africei occidentale.

Se descriu împrejurările de ordin tehnic şi economic ale punerii în valoare ale unor păduri cu o compoziţie extrem de complexă, situate în ţinuturi încă nedeschise sau foarte puţin deschise pentru circulaţia mărfurilor. Deşi dificultăţile ce se pun în calea exploatării unor atari păduri sunt enorme, el prezintă totuşi oarecare analogie cu cele întâmplinate la noi pe vremuri.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Multe şi interesante date şi informaţiuni asupra stărilor şi faptelor de ordin forestier din diferite ţări şi ţinuturi ale lumii.

ZEITSCHRIFT FUR WELTFORST-WIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 3 (Ianuar 1939).

Buchholz :

Der Rückzug der UdS.S.R. vom Weltholzmarkt.

Retragerea Rusiei sovietice de pe piaţa internaţională a lemnului.

Economia forestieră sovietică se află de câţiva ani într'o permanentă criză, cu tendinţă de agravare. Nemulţumirea cercurilor diriguitoare faţă de o situaţie într'adevăr gravă, s'a manifestat prin aceia că şeful răspunzător al Comisariatului pentru lemn a fost schimbat de trei ori în decurs de doi ani şi anume în forma obişnuită în Rusia sovietică: procese de trădare, împuşcări, etc. Şi totuşi, situaţia nu numai că nu s'a ameliorat, dar s'a înrăutăţit chiar. Oficiile locale funcţionează din ce în ce mai prost, posturile sunt des schimbate sau rămân neocupate, lucrătorii sunt nemulţumiţi, lucrul nu merge.

Cauzele acestei crizei ar sta, după autor, într'o serie de împrejurări şi anume :

1. Distribuţia extrem de neregulată a pădurilor pe întinsul rusesc; 2) metodele de tăere devastatoare aplicate în anii precedenţi; 3) repudierea ideii de continuitate în exploatarea pădurii; 4) greutatea de a afla şi forma personal administrativ şi lucrători, potrivit intuiţiilor şi planurile conducerii centrale.

Autorul, poate cel mai tare specialist în materie de economie forestieră rusească, ne dă mai departe o bună orientare asupra stărilor şi tendinţelor în economia actuală a lemnului rusesc.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

In 40 de pagini mari, îndesat tipărite aflăm multe şi preţioase date şi fapte asupra stărilor şi mişcărilor din economia forestieră a diferitelor ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

— Prin decizia ministerială nr. 63799 din 9 Martie 1939, publicată în Monitorul Oficial Nr. 61 din 13. III.939, următorii ingineri din cadrul de Stat, detaşat, particular, se înaintează, la alegere, pe ziua de 1 Ianuarie 1939:

I. *Cadrul de Stat*

1. La gradul de inginer şef silvic

Constantinescu Gh. şi Stelorian Dan din Serviciul Direcţiunii Regimului silvic, Sprangate St. şi Predescu Gh. din Serviciul Direcţiei Ameliorărilor, Petrescu C. N., Vermeşan Valeriu, Vasilco C., Nicolau G. Bârlad, Cassan C., Baranowski Vlad., Coban Dionid, Vasilescu Grig., Râpeanu I., Dediu Gh., Amzărescu C., Lurtz Heinrich, Mateescu D., Ciolac D., Stancu Sârbu, Harabagiu Nicolae, Manolescu N. C., Vaniş Leonida, Ursu Victor, Şiraef Gh, Tanu Gh., Levitchi Anton, Ionescu Virgil şi Niculescu I. Petre, toţi din serviciul Administraţiei Casei Pădurilor Statului.

2. La gradul de inginer inspector silvic.

Roşculeţ Ion din serviciul Direcţiunii Regimului silvic, Georgescu Vencu, Nagy Francisc, Mavrodin Eremia, Nicoară Titus, Bondescu Emil, Paladian Ion, Negulescu Vasile, Alboteanu C., Mironescu Victor, Ionescu D. C., Răuţă Eugen, Cernescu N., toţi din serviciul Casei Pădurilor Statului.

II. *Cadru detaşat şi particular.*

1) La gradul de inginer şef silvic.

Bocec Aurel şi Vlad I. Ion din serviciul Epitropiei Sf. Spiridon Iaşi.

2) La gradul de inginer inspector silvic.

Zegreanu Pavel din serviciul Direcţiunii Regionale Silvice Năsăud, Dan Ilie din serviciul Fondului Bisericesc al Bucovinei, Moldovanu Ion din serviciul Fabricii de celuloză Zărneşti, Iordăchescu Florin şi Mandache Gh., din serviciul Institutului Naţional al Cooperaţiei, Scrima D. Nacu din serviciul R. I. M. M. A. şi Precup Horia din serviciul particular.

— Prin Decretul Regal Nr. 923 din 2.III.1939, se numesc pe data de 1.III. a. c., în posturi vacante la Caps., d-nii Müller Friedrich şi Petcu Elpidifor, în gradul de ingineri silvici stagiari.

— In Mon. Of. Nr. 53 din 3.III. 1939, s'a publicat Regulamentul premiilor oferite de Ministerul de Agr. şi Dom. prin Serviciul Vânătoarei, pentru distrugerea lupilor.

— Intre 20 şi 26 Martie a. c. va avea loc la Cernăuţi cursul de piscicultură în apele de munte organizat de Institutul Naţional Zootehnic. La sfârşit se vor vizita instalaţiile piscicole de la Cozmeni, Valea Putnei, Vatra Dornei şi Storojineţ.

— In curând va lua fiinţă la Brăneşti (Ilfov) un teren de vânătoare, de interes didactic.

— Deasemenea se proiectează amenajarea unui parc de vânătoare pe o suprafaţă de 4 ha, pentru experimentări biologice, care va fi pus la dispoziţia Secţiei de Vânătoare dela Institutul Naţional Zootehnic şi Facultăţii de Medicină Veterinară din Bucureşti, pentru studiile ce urmează să se întreprindă în domeniul creşterii şi ameliorării raselor de vânat, al hranei şi al parazitologiei.

— Şcoala de agenţi silvici inferiori dela Rădăuţi a Fondului Bisericesc, a fost recunoscută de Minister ca Şcoală de brigadieri silvici.

Se vor aplica aceleaşi condiţii de admitere şi programă analitică, ca şi la celelalte şcoli similare din ţară.

Şcoala va fi pusă sub controlul didactic al Ministerului de Agricultură şi Domenii.

— In ziua de 15.III. a. c., a avut loc conferinţa d-lui Ing. Insp. silvic Petre Ioan care a tratat despre „Domeniul forestier". Conferinţa a făcut parte din ciclul „Munca şi creaţia românească", organizat de Casele Naţionale.

— D-l Prof. D. S. Drâmbă a fost ales membru de onoare al Soc. lorene pentru amicii arborilor şi al Sindicatului proprietarilor forestieri din regiunea Lorenei.

COLABORATORII NOŞTRI SUNT RUGAŢI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate și iubite coleg,

In conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoștință, că sunteți convocat la a 53-a Adunare Generală ordinară, care se va ține în ziua de 20 Mai 1939, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bul. Take Ionescu 31.

Dacă la această dată nu se va întruni numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se amână, ținându-se irevocabil în a 8-a zi liberă, adică Duminică 28 Mai 1939, la aceiaș oră și în acelaș loc, cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul :

ZIUA I — 28 MAI 1939.

1. Cuvântarea de deschidere a Președintelui Societății.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pe anul 1938.
4. Aprobarea Bilanțului și Contului de Venituri și Cheltueli, încheiat la 31 Decembrie 1938 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1938.
5. Aprobarea bugetului pe 1939.
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1940, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor : C. C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, Gh. V. Luțescu și N. N. Caragea, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1940.
7. Alegerea pentru 1939 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

ZIUA II — 29 MAI 1939.

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor :

1. *«Asistența silvică a satului»*.
   Raportor : Traian Heroiu.
2. *«Câmpul de activitate al inginerului silvic — profesional și extraprofesional»*.
   Raportor : Ion Dumitrescu.

ZIUA III — 30 MAI 1939.

3. Prezentarea referatelor și discuțiuni în legătură cu :
   «Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arborete-lor în pădurea românească».
   Raportor : Marin Rădulescu.

ZIUA IV — 31 MAI 1939.

Excursiune de o zi pe Valea Prahovei.

Programul se va anunța din timp. Inscrierile se vor face în prima zi a Adunării Generale la Secretariatul Societății.

*

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la desbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte, M. D. DRĂCEA.

Secretar General, *Tr. I. Heroiu.*

*
* *

Pentruca desbaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme :

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 1 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare ;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă ;

3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A4 297 × 210 mm.) ;

4. Rapoartele generale vor fi astfel desvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit ;

5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor.

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății ;

7. In ședință se vor citi numai rapoartele generale ;

8. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe pe probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul, decât cel mult de 2 ori în aceiași chestiune.

AVIZ

Biblioteca noastră urmărește să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară, de tot ce s'a scris în românește, în materie forestieră, sau în altă limbă, despre economia forestieră românească.

Rugăm pe toată lumea să ne semnaleze și mai ales să ne ofere spre cumpărare asemenea lucrări.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

VII. Dr. GH. DINULESCU: *Pădurile și pescuitul în regiunile inundabile ale României.*

— 8 Martie 1939 —

Conferențiarul, care este medic veterinar și șef al Secției de piscicultură de la Institutul Național Zootechnic, nu vine pentru prima dată în mijlocul silvicultorilor. Nu este nevoie să trec mai departe de anul trecut, când a conferențiat, în cadrul conferințelor cercului nostru, despre pescuitul în apele de munte.

De data aceasta d-sa a trecut în domeniul așa de mult disputat, de agricultori, piscicultori și silvicultori, al regiunei inundabile.

D-sa a început prin a căuta să stabilească, cari sunt suprafețele de păduri și cele agricole față de întinderea zonei inundabile a Dunării, și a conchis — după ce a luat în considerare rolul pădurii din punct de vedere piscicol — că suprafața ocupată de ea este mult prea mică, față de ce ar trebui să ocupe.

Incercând apoi să stabilească domeniile de activitate ale celor 3 ramuri de producție amintite mai sus, d-sa constată că, în trecut, piscicultura a neglijat de multe ori preocupările ei principale, pentru a se substitui celorlalte, prin arendări de pășune și de terenuri agricole. Prilej de a mări veniturile unei administrații, care altfel se încăpățânau să rămână mult prea mici.

Pentru raporturile cari ar trebui să existe între cele trei ramuri ale economiei naționale în regiunea inundabilă, d-l Dinulescu preconizează înființarea „unităților piscicole". Timpul limitat avut la dispoziție l-a împiedicat însă să expună în detaliu constituirea unităților piscicole și mai ales modul cum ar urma ele să funcționeze.

De reținut că d-sa, ca și noi dealtfel, s'a arătat partizanul hotărît al delimitării precise a domeniilor de activitate ale piscicultorilor, agricultorilor și silvicultorilor. Terenurile, în acest scop, s'ar repartiza de comisiuni mixte.

In încheere, conferențiarul preconizează o colaborare cât mai strânsă între piscicultori, agricultori și silvicultori, colaborare care ar duce la înlăturarea multor neînțelegeri, păgubitoare, de azi.

*

Discuțiunile, cari se fac deobiceiu după fiecare din conferințele dela Cercul nostru de studii, au fost foarte animate.

D-l ing. Răuță, a ținut, în principal, să arate că azi silvicultura în regiunea inundabilă nu stăpânește decât lemnul, terenul pe care se găsesc arborii fiind deținut de Parid. Desigur o situație anormală. De aici, deci, dreptul ce-și arogă Paridul de a arenda pășunatul în părțile împădurite, sau poenile interioare pentru agricultură.

După o scurtă intervenție a d-lui M. Rădulescu privitoare la origina pădurei Letea, a luat cuvântul d-l Georgescu, din serviciul Pescăriilor, care a instituat asupra costului indiguirilor, arătând că el nu este așa dea ridicat cum a afirmat conferențiarul. A stăruit apoi asupra finanțării lucrărilor de indiguire. Și d-sa este de acord ca divergențele dintre cele 3 ramuri de activitat să fie stinse prin bună învoială în sânul Ministerului

D-l ing. Stelian Calotescu, care în ultimul timp a făcut parte din Comisia instituită pentru delimitarea domeniului forestier și cel al pescăriilor, arată că din suprafața totală de 700.000—1.000.000 ha, azi nu sunt păduri decât pe o suprafață de 62.000 ha. Din acestea, Serviciul silvic nu deține, efectiv, decât 28.000 ha.

Cere ca terenurile să fie date ramurei celei mai rentabile. In regiunea inundabilă a Dunării, pădurea s'a dovedit foarte rentabilă, de aceea ea nu poate fi ignorată.

Remarcând raporturile strânse care există între pădure și pescărie și recunoscând că există multe puncte de contact ceea ce poate face, în anumite împrejurări, să nu se știe cărui domeniu ar aparține la un moment dat o anumită suprafață, cere să se facă o repartizare justă.

Un lucru trebue însă știut de toată lumea: Silvicultura nu poate progresa, dacă nu i se delimitează domeniul ei de activitate.

După ce răspunde d-l Dinulescu, ia cuvântul d-l prof. M. Drăcea care artă că problema regiunii inundabile a Dunării este una din cele mai complexe. Interesantă de studiat din multe punct de vedere. Cele trei economii au drepturi în această regiune. Factorii geografici le obligă însă să conviețuiască și să se înțeleagă, să-și arate solicitudine. E greu să se facă, peste tot, în această regiune veșnic în prefacere, o separație definitivă. Să căutăm deci să găsim formula de colaborare. Și să căutăm apoi ca fiecare să ne vedem de meseria noastră. Să nu ne mai amestecăm la vecini. Fiecare să tindă să-și adâncească meseria. Viitorul ne cere să intensificăm. Noi silvicultorii să căutăm specii noi, mai rentabile de cât cele actuale.

Nu trebue apoi, în disputele și activitatea noastră, să scăpăm din vedere latura socială.

T. H. Crivăț

VI. ȘT. RUBȚOV: *Contribuțiuni la problema sporirii producției forestiere în Bărăgan.*

— 1 Martie 1939 —

1. Producția forestieră actuală în Bărăgan.
Situația pădurilor excluzând lunca Dunării.

In jud. Brăila sunt circa 4950 ha, reprezentând 1,15% din suprafaţa judeţului care este de 428.600 ha.

In jud. Ialomiţa sunt circa 15.839 ha, cu un procent de împădurire de 2,13%.

In jud. Buzău sunt circa 4775 ha, cu un procent de împădurire de 2.86%.

In total pe Bărăgan sunt circa 24.864 ha, reprezentând 2% din suprafaţă.

Producţia medie a acestor păduri este de circa 95.000 m^3 anual.

2. Consumul actual în Bugeac şi Bărăgan.

In Bugeac pe cap de familie se consumă anual 23 kg. iar în Bărăgan circa 400 kg.

Consumul actual în Bărăgan este de 245.905 m^3 anual.

Deci, faţă de producţia de 95.000 m^3, este o lipsă de circa 140.000 m^3, care se aduce din alte părţi.

Ca să nu se simtă această lipsă este nevoie a se creia în Bărăgan încă circa 28.000 ha păduri exploatabile.

3. Mijloacele de folosit pentru sporirea producţiei forestiere.

a) Impădurirea a circa 12% din suprafaţa terenurilor agricole începând întâiu cu moşiile mari ale Statului şi ale particularilor dela 100 ha. în sus.

In Bărăgan sunt 129.602 ha. proprietăţi agricole dela 100 ha în sus şi 86.699 ha. islazuri. Terenurile agricole ocupă 67% din suprafaţa teritorială, islazurile 6,5% şi pădurile 2%. Suprafeţele agricole şi islazurile trebuesc micşorate în favoarea pădurii cu circa 103.000 ha.

b) Impăduririle să se facă numai sub forma de perdele forestiere dovedite ştiinţific că sunt cele mai rezistente formaţii forestiere în stepă.

c) Să se cultive în deosebi speciile care dau producţie şi rentabilitate mare, de exemplu salcâmul şi plopul de Canada.

d) Fiecare specie, ca să dea o producţie maximă, să se cultive numai în staţiunea cea mai propie pentru vegetaţia ei.

Bazat pe cercetări proprii, combinate cu cercetările d-lor: Rusescu, Murgoci, etc., conferenţiarul a împărţit Bărăganul în 4 staţiuni forestiere:

staţiunea I care ocupă cernoziomurile ciocolate (cele mai bune) şi o parte din cele castanii;

staţiunea II cuprinde solurile castanii;

staţiunea III cuprinde terasele inferioare între Călmăţui şi Buzău,

staţiunea IV cuprinde solurile brun-deschise.

In staţiunea I, autorul recomandă întâi salcâmul, apoi stejarul.

In staţiunea II stejarul, salcâmul, glădiţa, ulmul, dudul şi arbuştii.

In staţiunea III recomandă stejarul, frasinul, ulmul, plopul de Canada, jugastrul, arţarul tătăresc şi arbuştii, iar salcâmul numai în mod excepţional, pe ridicături.

In staţiunea IV recomandă sofora, stejarul, glădiţa, caragana şi mai rar salcâmul.

e) In ce priveşte speciile de stejar, autorul este de părere a se

cultiva numai stejarul pedunculiflor, adevărata specie de stepă, cu o producţie destul de bună, iar nu stejarul pedunculat, care de obiceiu creşte pe solurile mai reavene.

f) Intre salcâm şi stejar, privite din punct de vedere al rentabilităţii, conferenţiarul recomandă salcâmul pe toate solurile unde producţia lui este mai mare ca a stejarului. Din diagramele prezentate s'a constatat că chiar pe solurile brun deschise, până la vârste de 15—20 ani, salcâmul, chiar în revoluţia II, este mai productiv decât stejarul.

4. Alte mijloace pentru mărirea producţiei sunt :

a) Oprirea definitivă a păşunatului în păduri;

b) Refacerea pădurilor de stejar, degradate, plantându-le deocamdată cu salcâm;

c) Inlocuirea speciilor mai puţin productive;

d) Refacerea plantaţiilor de salcâm degradate, prin desţelenirea solului şi provocarea drajonării sau chiar prin defrişarea lor şi plantarea din nou.

e) Intreţinerea tinerelor plantaţiuni prin praşile dese de cel puţin 4—5 ori anual în primii 2—3 ani şi apoi de 2—3 ori anual până la închiderea masivului.

f) Adoptarea revoluţiunilor scurte şi anume la salcâm 15 ani şi la stejar 30 ani.

La discuţie au luat cuvântul d-nii prof. C. C. Georgescu şi Al Stefanopol cari au ţinut să pună în evidenţă preocupările d-lui Şt. Rubţov, în domeniul ştiinţei forestiere.

TABLOU DE CĂRŢILE INTRATE IN BIBLIOTECĂ IN LUNA FEBRUARIE 1939

(în ceeace priveşte periodicele, sunt notate în Revista Pădurilor din 1936 pag. 242, No. 2).

1) Simion Mehedinţi: Le pays et le peuple roumain. 1937.

2) Martinovici C.: Propedeutica agronomico-economică sau Introducere în Studiul Agronomiei şi al Economiei rurale. 1926.

3) Sumarschi-Sbornic (Drept silvic). 1934.

4) III Congresso Internazionale del Carbonio carburante: Atti del Congresso (Lo svolgimento del Congresso) Roma. 10—13 Settembre 1937). Vol. I. 1938.

5) Noua lege a asigurărilor sociale. 1939.

6) Kober Rudolf: Die Alpverbesserungen in Anlage und Ausführung. 1937.

7) Gerhard Ernst Dr.: Massentafeln für Hochwaldbestands-Mittelstämme. 1933.

8) Tanner Hch. Majar: Die Geländebedeckung der Schweiz mit Wald und deren militärische Bedeutung. 1937.

9) Biedermann Rudolf, Roth W. A., Koppel I.: Chemiker-Taschenbuch. 1939.

10) Schenzinger K. A.: Anilin Roman der deutschen Farben-Industrie.

11) Zischa Anton: Wissenschaft bricht Monopole. 1938.

12) Hann-Süring: Lehrbuch der Meteorologie. V Auflage 1937/1938.

13) Witting Otto: Das Jagdrecht-Siebenbürgens, im Wandel der Zeit.

14) Cristea Cezar: Pădurile de protecţie şi marile lucrări publice în apărarea naţională. 1939.

15) Drăcea Marin: Consideraţiuni asupra domeniului forestier al României. 1938.

16) Forstliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft-Beiheft. 1937.

17) I. Enăchescu-Muscel: Măsuri prezervative pentru conservarea pieilor de vânat. 1936.

18) Simionescu I. Prof.: Fauna României. 1938.

19) S. Mehedinţi (Soveja): Poporul (Cuvinte către studenţi). 1939.

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugaţi, să nu ne trimită decât articole, care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate şi în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacţiei sau indicaţiunea provenienţei.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii si Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 al Coduuli Silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920;

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Faţa Hărlăgiei ş. a., judeţul Ciuc şi Mureş, proprietatea Comunei Hodoşa de Ciuc, în suprafaţă de 1462 ha. 3200 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ghida, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Ghida, în suprafaţă de 41 ha. 1200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ghelmegioaia, judeţul Mehedinţi, proprietatea N. Dănăilă, în suprafaţă de 33 ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 33277 din 9 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Mătăsaru, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 1061 ha. 5749 mp. Regimul crâng compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Dealul Tehomir, judeţul Mehedinţi, proprietatea Nicolae Dumitrescu, în suprafaţă de 3 ha. 3700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Românești ş. a., judeţul R. Sărat, proprietatea Nicolae Vlase ş. a., în suprafaţă de 3 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Românești, județul R. Sărat, proprietatea Radu Cristea Toader ş. a., în suprafaţă de 2 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Fânului, Judeţul Severin, proprietatea Bâru Ioan, în suprafaţă de 1 ha. 5100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii Serbăneasca, judeţul Argeş, proprietatea Florea Serbănescu, în suprafaţă de 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Armădiuţa judeţul Severin, proprietatea Pavel Minescu, în suprafaţă de 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii Biniş, judeţul Severin, proprietatea N. Iacobescu, în suprafaţă de 5400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 70 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Bascov, judeţul Argeş, proprietatea Petre Udroiu ş. a., în suprafaţă de 4355 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatarea pădurii Cândeşti-Deal, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Maria C. St. Popescu, în suprafaţă de 4200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 33279 din 9 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Cisla ş. a., judeţul Maramureş, proprietatea Composesoratului Borşan, în suprafaţă de 6065 ha. 8880 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia normală 100 ani precum şi 2 serii de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Râiosul, judeţul Prahova, proprietatea Vasile şi C. Constantinescu, în suprafaţă de 304 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Scurtu-Secu, judeţul Mureş, proprietatea Iulia Kemeny, în suprafaţă de 115 Ha. 1000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Sărand, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sărand, în suprafaţă de 101 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Cornăţeanu.*

No. 39842 din -5 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Glămanul şi Bălăneasa, judeţul Vâlcea, proprietatea F. Oromolu ş. a., în suprafaţă de 220 ha. 8880 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

rojineț, proprietatea Fundației Rutcovschi, în suprafață de 27 ha. 5300

b) Amenajamentul pădurii Zamostea, județul Storojineț, proprietatea Șama Laub, în suprafață de 42 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vijnița Vijnicioara, județul Stomp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zamostea, județul Storojineț, proprietatea Moses Singer, în suprafață de 21 ha. 3000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Cornățeanu.*

No. 39843 din 15 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurei comunale Ciunteşti, județul Bihor, proprietatea Comunei Ciunteşti, în suprafață de 419 ha. 1800 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Râclaru, Budăi ș. a., județul Iași, proprietatea Facultății de Medicină din București, în suprafață de 243 ha. 1700 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Ciheiu, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Ciheiu, în suprafață de 57 ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Oseşti-Răzăşia, județul Vaslui, proprietatea Maria C. Dumitriu, în suprafață de 38 ha. 1339 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Bosargiu Dichterea, jud. Rădăuți, proprietatea Gavril al lui Ion Coubiș ș. a. în suprafață de 36 ha. 4242 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani

f) Amenajamentul pădurii Besargiu, județul Rădăuți, proprietatea Dimitrie al lui Gr. Hreciuc ș. a., în suprafață de 29 ha. 2944 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Cornățeanu.*

No. 39844 din 15 Februarie 1939,

---

a) Amenajamentul pădurii Stolniceni-Ghițescu, județul Baia, proprietatea Gh. Ghițescu, în suprafață de 199 ha. 0400 mp. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Sântion, județul Bihor, proprietatea Comunei Sântion, în suprafață de 123 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Sâniob, județul Bihor, proprietatea Comunei Sâniob, în suprafață de 90 ha. 9200 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Sâniob, județul Bihor, proprietatea Composesoratului de Sâniob, în suprafață de 59 ha. 7200 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurei Abram, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Abram, în suprafaţă de 56 ha. 9900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii Zăvoiul Costeşti Vale, judeţul Dâmboviţa, proprietatea I. C. Visarion, în suprafaţă de 51 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Revizuirea amenajamentului pădurii Ciuhaiu, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Ciuhoiu, în suprafaţă de 22 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1939.

Mimistrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Cornăţeanu.*

No. 39845 din 15 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea de Peşti ş. a., judeţul Gorj, propreitatea S. V. Aposteanu ş. a., în suprafaţă de 1241 ha. 3500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Abrihaza Ciheiu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Ciheiu, în suprafaţă de 87 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sârbi, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sârbi, în suprafaţă de 67 ha. 900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Ciuhoiu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Ciuhoiu, în suprafaţă de 39 ha. 8500 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Sineşti, judeţul Bălţi, proprietatea Ion Curbeţ, în suprafaţă de 38 ha. 0700 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Sârsig, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sârsig, în suprafaţă de 31 ha. 7600 mp. Regim şi tratament crâng simplu.. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 46032 din 20 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Priveghiul, judeţul Putna, proprietatea Anastasia Vernescu, în suprafaţă de 258 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hudeştii Mari, judeţul Dorohoi, proprietatea Florica Pilat ş. a., în suprafaţă de 221 ha. 7600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Husaşăul de Criş, judeţul Bihor, proprietatea comunei Husaşăul de Criş, în suprafaţă de 170 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Mierlău, judeţul Bihor, proprietatea comunei Mierlău, în suprafaţă de 60 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii Sântăul Mare, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sântăul Mare, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Sântăul Mic, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sântăul Mic, în suprafaţă de 46 ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normlaă 40 ani. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pădurii Pătârş, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Pătârş, în suprafaţă de 46 ha. 0400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 tament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 46031 din 20 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Steiasa, judeţul Prahova, proprietatea G. M. Cantacuzino, cu suprafaţa de 1494 ha 0500 mp., tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică şi o serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fârfuescu şi Pojarna, judeţul Muscel, proprietatea Jon Lazea Dumitrescu, în suprafaţă de 472 ha. 1000 mp. tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică şi o serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cucuceni, judeţul Bihor, proprietatea cătunului Cucuceni, din comuna Ghighişeni, în suprafaţă de 106 ha. 6100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Coama-Pietroasă, judeţul Trei Scaune, proprietatea Gustav Pröhle, în suprafaţă de 96 ha. 1100 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Limpezina-Călineşti Enache, judeţul Suceava proprietatea Iacob Ebner, în suprafaţă de 90 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 70 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 21 Februarie 1939, în cabinetul nostru

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*
No. 47355 din 21 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Miclăuşeni, judeţul Roman, proprietatea Ecaterina Şerban Cantacuzino, în suprafaţă de 1375 ha. 0696 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu şi revoluţia normală 30 şi 3 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Racova Bischiu, judeţul Rădăuţi, proprietatea Herţco Schnaoo ş. a., în suprafaţă de 210 ha. 0500 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Albina, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Albina, în suprafaţă de 172 ha. 6400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dessa, judeţul Dolj, proprietatea comunei Dessa, în suprafaţă de 130 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Tălmaciu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Tălmaciu, în suprafaţă de 105 ha. 8800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Făgeţeanca taraful 3, judeţul Muscel, proprietatea Gh. Constantinescu şi Maria Enescu, în suprafaţă de 26 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Stanca, judeţul Storojineţ, proprietatea Anton Stanca, în suprafaţă de 21 ha. 6800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

Dată astăzi 21 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 47357 din 21 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurilor Horumbăţ ş. a., judeţul Trei-Scaune, proprietatea H. Polony ş. a. în suprafaţă de 2065 ha. 7200 mp. tratată în 5 serii de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Beleghet Asău, judeţul Bacău, proprietatea Societăţii de Credit Funciar Rural, în suprafaţă de 1954 ha. 8470 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 21 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 47356 din 21 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Remizău Henţariuca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Comunei Horodnicul de Jos, în suprafaţă de 321 Ha. 4600 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 92 ani precum şi o serie de codru grădinărit, — termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ionăşeni Isăcescu, judeţul Botoşani, proprietatea Alex. şi Th. Isăcescu, în suprafaţă de 178 ha. 8334 mp. Regim ş itratament crân gsimplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Meteu şi Zăvoaele, judeţul Dolj, proprietatea Ilii Dumitrescu, în suprafaţă de 135 ha. 7700 mp., tratată în 2 serii de crând simplu cu revoluţia normală 20 şi 5 ani. Revizuirea după 20 şi 5 ani.

d) Amenajamentul pădurii Frăsuleni, judeţul Iaşi, proprietatea D. Tacu, în suprafaţă de 60 ha., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia normală 20 şi 5 ani. Revizuirea după 20 şi 5 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Bălileşti, judeţul Muscel, proprietatea N. Constantinescu, în suprafaţă de 24 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Opatiţai judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Composesoratului din Opatiţa, în suprafaţă de 24 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Dumbrăviţa, judeţul Mehedinţi, proprietatea Florica Bărbulescu, în suprafaţă de 13 ha. 1800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Veji, judeţul Storojineţ, proprietatea David Rosenzweig ş. a., în suprafaţă de 9 ha. 4400 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii Cantacuzeanca, judeţul Argeş, proprietatea Dragomira Puiu, în suprafaţă de 1 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 21 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 3905 din 21 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Făget, judeţul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului din Agrişteu, în suprafaţă de 85 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Banila, judeţul Storojineţ, proprietatea Anton L. Bohosievici, în suprafaţă de 50 ha. 1692 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pătrăuţi pe Siret, judeţul Storojineţ, proprietatea Ion Hubich, în suprafaţă de 48 ha. 3204 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Reovluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dealul Barta, judeţul Odorheiu, proprietatea Bisericei Unitare din Racoşul de Sus, în suprafaţă de 46 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. In prima revoluţie se va face conversiunea la crâng prin aplicarea codru cu 2 tăieri succesive. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Urdari, judeţul Gorj, proprietatea Vasile Voiciloiu, în suprafaţă de 43 ha. 1800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Cornăţeanu.*

No 50955 din 24 Februarie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Haieu, judeţul Bihor, proprietatea Episcopatului Romano Catolic din Oradia, în suprafaţă de 445 h. 21000 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Sălard, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sălard, în suprafaţă de 162 ha. 0400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. D. Cornăţeanu.*

No. 50931 din 24 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Dulceşti, jud. Roman, proprietatea C. Vasiliu-Bolnavu, în suprafaţă de 111 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani;

b) Amenajamentul pădurii Dămileni, judeţul Dorohoi, proprietatea Carol Berari şi alţi, în suprafaţă de 38 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Febr. 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Cornăţeanu.*

No. 50933 din 24 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Josani-Gurbeşti, judeţul Bihor, proprietatea comunei Josani-Gurbeşti, în suprafaţă de 97 ha. 1000 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Hodoş, judeţul Bihor, proprietatea comunei Hodoş, în suprafaţă de 69 ha. 0600 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea la anul 1957.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Vadul-Pietros, judeţul Dâmboviţa, proprietatea C. C. Iliescu, în suprafaţă de 54 ha. 9500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Amenajamentul pădurii Eftenia, judeţul Vlaşca, proprietatea Radu, Vasile şi Elena Sc. Arian, în suprafaţă de 28 ha. 9829 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 28 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Cornăţeanu.*

No. 54258 din 28 Febr. 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Băbana, judeţul Argeş, proprietatea Gh. Constantinescu ş. a., în suprafaţă de 134 ha. 2050 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

b) Amenajamentul pădurii Curtea Veche ş. a., judeţul Tecuci, proprietatea Anton Cincu, în suprafaţă de 88 ha. 9883 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Beşteloaia, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Cooperativei de cumpărare Beşteloaia, în suprafaţă de 31 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 28 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Cornăţeanu.*

No. 54259 din 28 Februarie 1939.

---

a) Amenajamntul pădurii Zăvoiul Adjudul Vechiu Seria I, judeţul Putna, proprietatea Statului, în suprafaţă de 223 Ha. 9450 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ciribaşa, Seria VIII, judeţul Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 163 Ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*
No. 50930 din 24 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Urdarii de Sus, judeţul Gorj, proprietatea Tinca Pleşoianu, în suprafaţă de 50 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Malul, judeţul Argeş, proprietatea Ion Alexandrescu, în suprafaţă de 37 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Dealul Tălpanului, proprietatea Nicolae Vâlnef, în suprafaţă de 21 Ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurei Sinica, judeţul Vlaşca, proprietatea Dumitru Constantinov, în suprafaţă totală de 23 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*
No. 50932 din 24 Februarie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Bădila-Blestematele, judeţul Buzău, proprietatea Maria D. Carp, în suprafaţă de 443 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*
No. 50934 din 24 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Sasului, judeţul Hunedioara, proprietatea Jitea Dan Ş. a., în suprafaţă de 178 ha. 6600 mp. tratată în o serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 80 ani precum şi o serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 28 Febr. 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*
No. 54256 din 28 Febr. 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Helgea, judeţul Storojineţ, proprietatea moştenitorilor Adlesberg, în suprafaţă totală de 2557 Ha. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea la 10 ani.

Dată astăzi 28 Februarie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*
No. 54257 din 28 Februarie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Tarniţa, judeţul Maramureş, propiretatea erezilor lui Filipciuc Gavrilă ş. a., în suprafaţă de 306 ha. 1500 mp. tratată în o serie de protecţie cu regim şi tratament codru grădinărit şi termenul exploatabilităţii 100 ani şi una serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Voroveni-Huluba, judeţul Muscel, proprietatea M. Mazilu, în suprafaţă de 78 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fâşca, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Fâşca, în suprafaţă de 62 ha. 5184 mp. Regim şi tratament crâng simplu, în prima revoluţie tranzitorie de 40 ani făcându-se conversiunea la crâng prin codrul cu 2 tăieri succesive. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bunchioaia, judeţul Făgăraş, proprietatea Composesoratului Familia Vassu şi Bârsan, în suprafaţă de 41 ha. 3800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Strâmbu, judeţul Buzău, proprietatea N. C. Catrinoiu, în suprafaţă de 35 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 28 Febr. 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*

No. 54260 din 28 Febr. 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Oarza, judeţul Sălaj, proprietatea Ştefan Wesselenyi, în suprafaţă de 533 Ha. 4000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 2 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 55752 din 2 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Zăvoaele Domneasca, judeţul Olt şi Romanaţi, proprietatea Primăriei Oraşului Slatina, în suprafaţă de 181 Ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurei Bănişoreanca, judeţul Muscel, proprietatea Maria N. Rusescu, în suprafaţă de 25 Ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 63657 din 9 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurei Meziad, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Meziad, în suprafaţă de 152 ha. 8000 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Săliste de Beiuş, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Săliştea de Beiuş, în suprafaţă de 68 Ha. 4800 mp. Regim şi Tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Corbu, judeţul Gorj, proprietatea Maria Lt. Col. D. Haralambescu, în suprafaţă de 55 ha. 9628

mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Cârmăzarul Mare, judeţul Muscel, proprietatea Ion Dobrin şi alţii 5, în suprafaţă de 48 Ha. 2000 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeiri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Chicera, judeţul Someş, proprietatea Doamnei Ujfalvy Ludovic, în suprafaţă de 26 Ha. 8500 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Goruni, judeţul Someş, proprietatea Ujvalvy Estera, în suprafaţă de 27 Ha. 1700 mp. Regim şi tratament 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurei Făceanca etc., judeţul Muscel, proprietatea I. Constantinescu, în suprafaţă de 26 ha. 0600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii Zinca Ciupăgeanca, judeţul Muscel, proprietatea Preot I. C. Badea, în suprafaţă de 23 Ha. 8000 mp Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 63659 din 9 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Mezieş, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Mezieş, în suprafaţă de 172 Ha. 8900 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea la 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Saud, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Saud, în suprafaţă de 158 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea la 20 ani.

c) Amenajamentul pădurei Joseni-Gurbeşti, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Joseni-Gurbeşti, în suprafaţă de 111 Ha. 4900 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea la 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Bunţeşti, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Bunţeşti, în suprafaţă de 104 Ha. 2600 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani

e) Amenajamentul pădurei Beiuşele, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Beiuşele, în suprafaţă de 102 Ha. 6800 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 an. Revizuirea la 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Dragoteni, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Dragoteni, în suprafaţă de 68 Ha. 7500 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea la 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pociovelişte, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Pociovelişte, în suprafaţă de 56 Ha. 7100 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea la 20 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurei Codrul Mare, judeţul Sălaj, proprietatea Tiberiu Z. Kiss, în suprafaţă de 43 Ha. 8500 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 63660 din 9 Martie 1939.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Mărinicenі, judeţul Storojineţ, proprietatea Fraţilor Adlersberg în suprafaţă totală de 1717 ha. 5500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase în seriile I şi III şi tăieri succesive în seria II-a. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 63658 din 9 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Solona, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Solona, în suprafaţă de 148 Ha. 2900 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la Ha. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurei Brăduleţul, judeţul Buzău, proprietatea Nicolae C. Lupaşcu, în suprafaţă de 70 Ha. 4500 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Băileşti, judeţul Muscel, proprietatea N. Mănescu, în surpafaţă de 35 Ha. 4709 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 63661 din 9 Martie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciurucu, judeţul Putna, proprietatea Alex. N. P. Ioanid, în suprafaţă de 264 ha. 5786 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Palanga Ojasca, judeţul Buzău, proprietatea C. Iarca, în suprafaţă de 59 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Crucişoara, judeţul Prahova, proprietatea Gh. I. Cireeşanu şi alţii, în suprafaţă de 54 ha. 7595 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 63662 din 9 Martie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Merişani, judeţul Argeş, proprietatea Nic. Constantinescu, în suprafaţă de 146 ha. 9950 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 26 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul Tomii, judeţul Muscel, proprietatea Maria Gorgoi, în suprafaţă de 22 ha. 400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 63663 din 9 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Curăţele, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Curăţele, în suprafaţă de 188 ha. 7800 mp. Regim şi tratament codrul cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Roşia, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Roşia, în suprafaţă de 169 ha. 6500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluiţa normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Argeş, judeţul Argeş, proprietatea Gh. I. I. C. Brătianu, în suprafaţă de 73 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Brătuleşti, judeţul Roman, proprietatea Elisa Ţăranu, ş. a., în suprafaţă de 52 ha. 8413 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Petrăchioaia, judeţul Ilfov, proprietatea Ion şi Eug. Marinescu, în suprafaţă de 29 ha. 3879 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Intre Hotare, judeţul Cluj, proprietatea Eduard Fülop, în suprafaţă de 23 ha. 1700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 63664 din 9 Martie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Guguianca, judeţul Vâlcea, proprietatea Ion Tranca, în suprafaţă de 148 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul lui Buda, judeţul Odorheiu, proprietatea Biserica Unitară din comuna Roua, în suprafaţă de 49 ha. 1500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea la 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vistriţa, judeţul Putna, proprietatea moşt. Preot Apostol Hornea, în suprafaţă de 36 ha. 2500 mp. Regim şi tratament Crâng cu 40 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 63665 din 9 Martie 1939

---

a) Amenajamentul pădurii Curăţele, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Curăţele în suprafaţă de 128 ha. 5500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de Exploatare al pădurii Cantacuzineanca, judeţul Muscel, proprietatea Teodor C. Nicolau, în suprafaţă de 27 ha. 3650 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 63666 din 9 Martie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatarea pădurei de pe Muntele Pecineagul, judeţul Muscel, proprietatea Maria Gh. Baştea şi I. Gh. Anastase, în suprafaţă de 988 Ha. 1500 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia normală 90 ani şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea în anul 1956.

b) Amenajamentul pădurii Vărădia de Mureş, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului urbarial din Vărădia de Mureş, în suprafaţă de 126 Ha. 8900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Borş, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Borş, în suprafaţă de 109 Ha. 3400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Pojorâta Marinescu, judeţul Muscel, proprietatea H. W. Schmidt, în suprafaţă de 63 Ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamntul pădurii Fundătura, judeţul Cluj, proprietatea Comunei Mihăeşti, în suprafaţă de 51 Ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 10 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*

No. 66326 din 10 Martie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Solca, judeţul Suceava, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în întindere de 6363 Ha. 4200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 70381 din 16 Martie 1939.

Art. II. — Revizuirea amenaajmentelor şi regulamentelor de exploatare, mai sus menţionate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecărui. Dacă vreuna din păduri, în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic-silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Dacă se va constata, însă în urmă, că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

BIBL A „ASTRA" ...TBTU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh.**, **Chercea Gh.**, **Palade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St.**, **Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24926

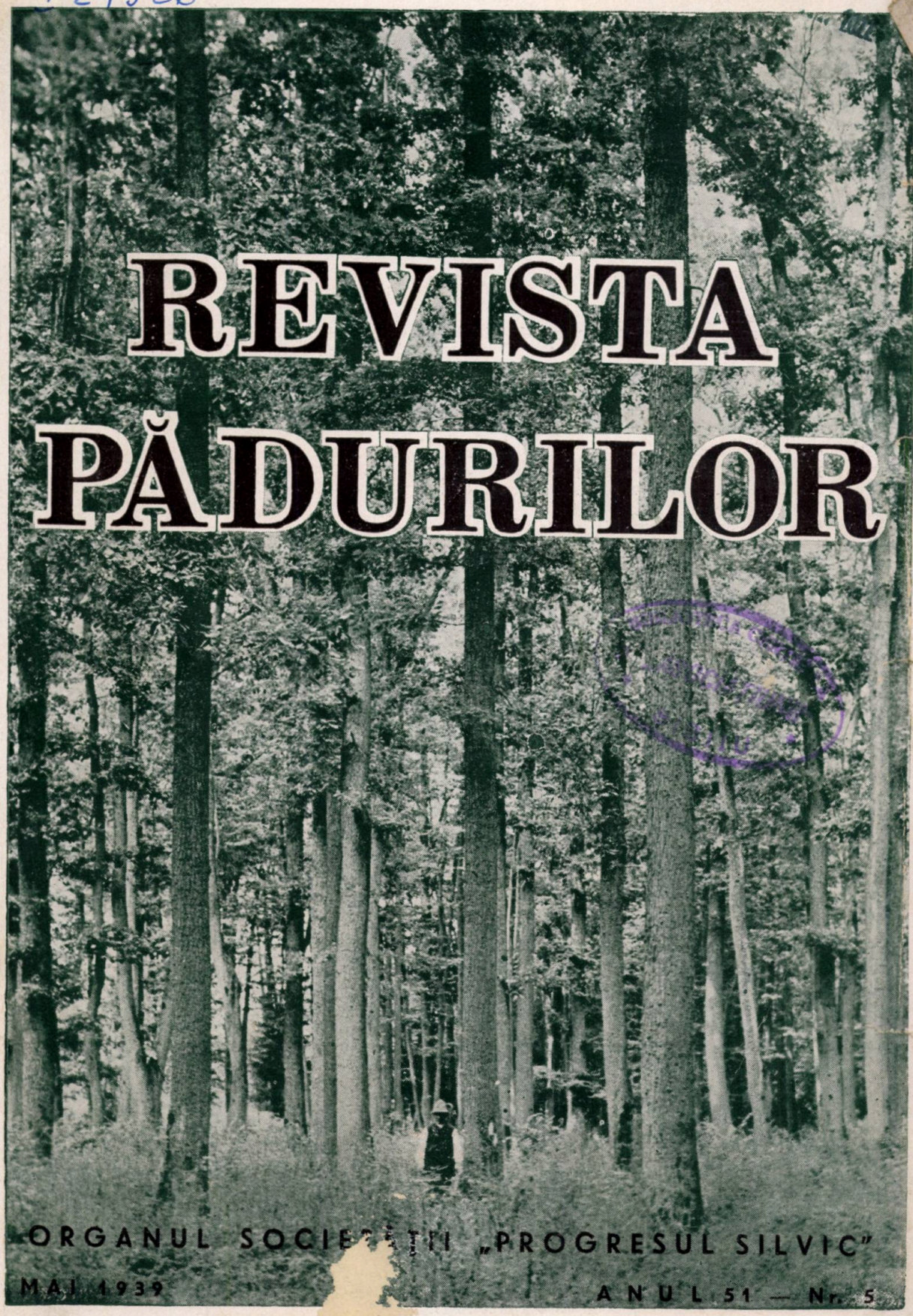

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

MAI 1939 ANUL 51 — Nr. 5

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Înscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 5 MAI 1939

SUMARUL:

Studii:

Gh. Agapie: Transcalcularea coordonatelor — — — — — — — — 367

Artur Coman: Contribuțiuni la flora Maramureșului — — — — — — 378

Comentarii — Însemnări:

V. N. S.: Noua lege de organizare — — — — — — — — — — — 382

J. Fröhlich: Tăierea lemnelor de rășinoase în Carpații de Răsărit — — — 389

V. Filip: Organizarea producției forestiere în cadrul planului economic general — — — — — — — — — — — — — — — 394

Tr. Heroiu: Pădurea „Centru de interes“ — — — — — — — — — 405

H. Manole: Pădurea în viața economică — — — — — — — — — 413

At. Haralamb: Pin cu rădăcini suporți — — — — — — — — — 415

Referate:

Mircea Ene: Problema cărăbușilor — — — — — — — — — — 417

Problemele zilei:

Perdelele de protecție

I. Moldovan-Junior: Perdelele de protecție — — — — — — — — — 427

M. Rădulescu: Perdelele de protecție — — — — — — — — — — 431

I. I. Marinescu: Perdelele de protecție — — — — — — — — — 434

Cronica externă (pag. 438), *Mercuriale* (pag. 445), *Cărți* (pag. 451), *Reviste* (pag. 457), *Informațiuni* (pag. 465), *Societatea „Progresul Silvic“* (pag. 467), *Publicațiuni* (pag. 481).

SOMMAIRE:

Etudes:

La transcalculation des coordonnés . . . . . Gh. Agapie

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș . . . . . A. Coman

Commentaires:

La nouvelle loi d'organisation . . . . . V. N. S.

L'exploitation et le transport du bois résineux des Carpathes roumaines . . . . . I. Fröhlich

L'organisation de la production forestière dans le cadre du plan économique général . . V. Filip

La forêt et l'enseignement public . . . . Tr. Heroiu

La forêt dans la vie économique . . . . . H. Manole

Pin à racines supports . At. Haralamb

Rapports:

Le problème des hannetons . . . . . Mircea Ene

Problèmes à l'ordre du jour:

Les rideaux de protection.

Chronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic“ — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes . . A. Coman

Mitteilungen:

Nutzung und Abfuhr des Nadelholzes in den rumänischen Karpathen: J. Fröhlich

Organisierung der Forstproduktion im Rahmen des allgemeinen oekonomischen Plans . V. Filip

Der Wald und der Oeffentliche Unterricht Tr. Heroiu

Der Wald in dem oekonomischen Leben . . H. Manole

Berichte:

Ueber die Frage des Maikäfers . . . . . Mircea Ene

Tagesfragen:

Schutzwaldstreifen.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul Silvic“.

I 24926

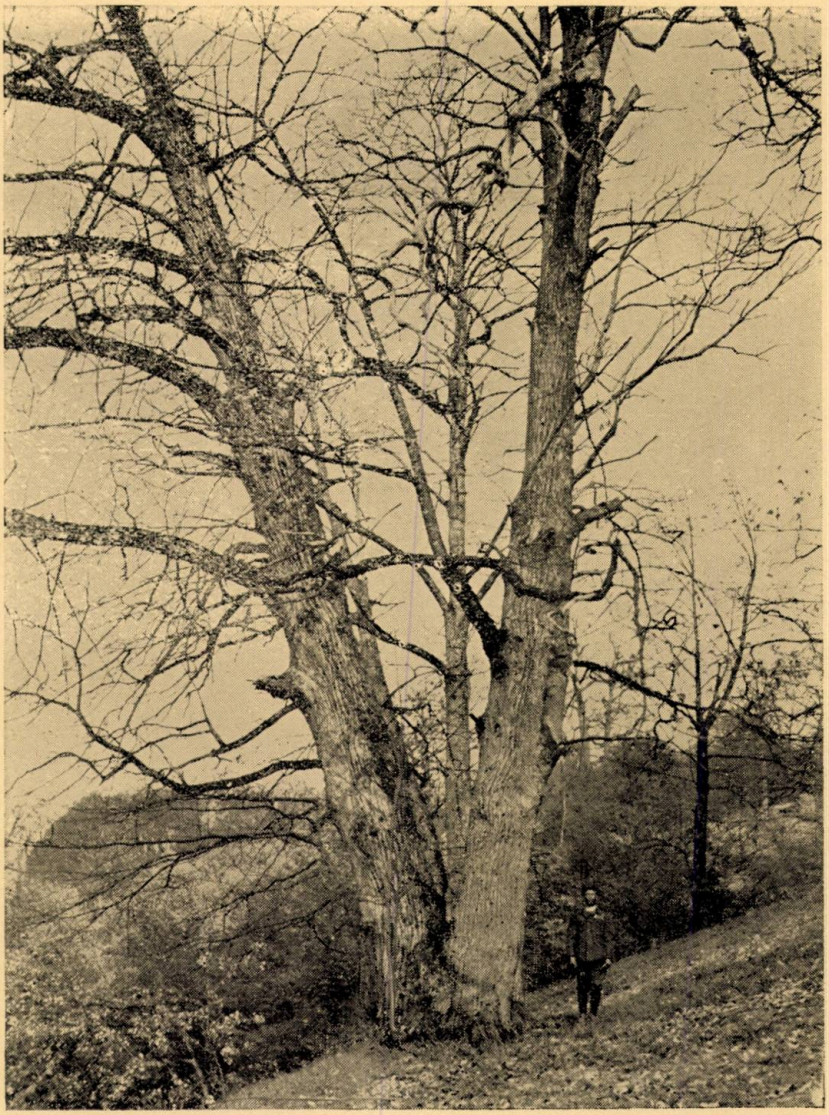

Clişeu Ath. Haralamb

Castan (Castanea vesca Gaertn.) la Baia-Sprie (jud. Satul-Mare).
Châtaigner (Castanea vesca Gaertn.) à Baia-Sprie (Dep. Satu-Mare).
Edelkastanie (Castanea vesca Gaertn.) bei Baia-Sprie (Bez. Satu-Mare).

97
2005
2014

Clişeu Arh. Haralamb

Castan (Castanea vesca Gaertn.) la Baia-Sprie (jud. Satul-Mare).
Châtaigner (Castanea vesca Gaertn.) à Baia-Sprie (Dep. Satu-Mare).
Edelkastanie (Castanea vesca Gaertn.) bei Baia-Sprie (Bez. Satu-Mare).

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 3 și 4/1939

S T U D I I

TRANSCALCULAREA COORDONATELOR

de GH. AGAPIE
Ing. Insp. Silvic

A transcalcula coordonatele unui punct, însemnează a le transforma în altele, reperate la alte axe de coordonate, cari diferă ca orientare și origină de cele dintăi.

In geometria analitică, această problemă este cunoscută sub denumirea de schimbarea axelor de coordonate.

Se rotesc adică axele de coordonate ale ridicărei efectuate, astfel ca să coincidă cu altele, pe cari le voim.

De pildă, se rotesc axele de coordonate ale unei ridicări, lipită de altă ridicare, spre a le face să coincidă cu ale acestei ultime ridicări; sau, se rotesc axele de coordonate ale ridicărei spre a le face să coincidă cu axele de coordonate geodezice, în cazul când geodezia s'a desvoltat ulterior peste ridicărea în plan.

Ultimul caz prezintă cel mai viu interes.

In adevăr, s'au făcut la noi în țară ridicarea în plan, pentru aplicarea reformei agrare, a mai multor milioane de hectare, în afară de canevasul geodezic, deoarece geodezia nu era efectuată în momentul aplicărei reformei agrare de cât în provinciile cu regim cadastral. Casa Pădurilor Statului a făcut, deasemenea, ridicarea în plan a sute de mii de hectare în afară de canevasul geodezic și anume în Vechiul Regat și Basarabia, unde n'a existat geodezie.

Toate aceste ridicări pot fi introduse în canevas prin operațiunea transcalculărei coordonatelor, deci fără a se face noui ridicări, realizându-se astfel o economie de cheltueli de circa 80% din cele necesare unei remăsurări în canevasul geodezic.

39800

Transcalcularea coordonatelor va căpăta deci o importanţă practică covârşitoare, când se va începe cadastrarea proprietăţilor funciare, care impune obligaţia de a se executa măsurătorile numai în canevas geodezic. Realizarea operei de cadastrare este deja pusă prin legea de organizarea cadastrului şi introducerea Cărţilor funduale în Vechiul Regat şi Basarabia, promulgată în anul 1933, întârzierea aplicării acestei legi datorindu-se amânării creerei fondului bănesc, prevăzut în ea, necesar pentru măsurători şi lucrări juridice cadastrale. In mic, această lege se găseşte în curs de aplicare, chiar dela data promulgării.

In cele ce urmează, voiu desvolta teoria rotirei axelor de coordonate şi modul aplicării formulelor stabilite, în vederea transcalculării coordonatelor.

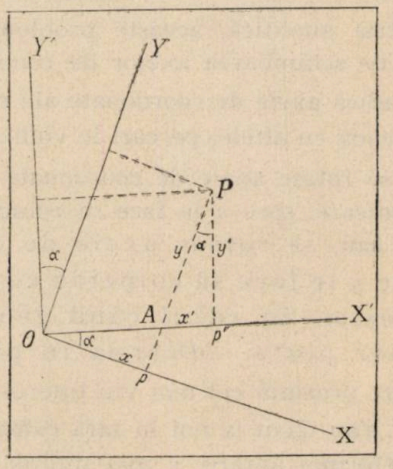

Fig. 1.

In fig. 1, YOX sunt axele de coordonate ale ridicării topometrice şi Y'OX' aceleaşi axe rotite cu unghiul α, poziţie care ar corespunde, să zicem, axelor de coordonate geodezice.

Avem:

$$y' = (Pp - pA)\cos\alpha = (y - x\ t\ g\alpha)\cos\alpha = y\cos\alpha - x\sin\alpha$$ şi

$$x' = OA + Ap' = \frac{x}{\cos\alpha} + (y - pA)\sin\alpha = \frac{x}{\cos\alpha} + (y - x\ tg\ \alpha)\sin\alpha$$

$$\frac{x}{\cos\alpha} + y\sin\alpha - x\frac{\sin^2\alpha}{\cos\alpha} = \frac{x}{\cos\alpha}(1 - \sin^2\alpha) + y\sin\alpha = x\cos\alpha + y\sin\alpha$$

Formulele lui x', y' sunt deci:

(1) $$x' = x \cos\alpha + y \sin\alpha$$
$$y' = y \cos\alpha - x \sin\alpha$$

Poziția axelor Y'OX', YOX rezultă din orientarea distanței PQ în cele două axe de coordonate, coordonatele punctelor P și Q fiind cunoscute, prin datele problemei, în ambele axe (a se vedea fig. 2):

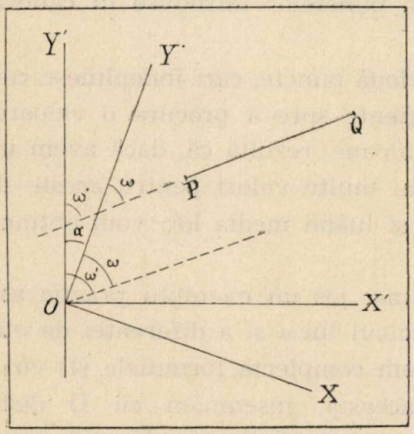

Fig. 2.

Unghiul α se deduce, așa dar, din formula:

(2) $$\alpha = \omega' - \omega$$

Pentru a se obține o valoare cât mai exactă a unghiului α, este necesar și indispensabil a se identifica și apoi determina din punctele rețelei geodezice și alte puncte afară de P. și Q din fig. 2 și toate acele puncte să fi fost determinate cu mare precizie în prima ridicare și bineînțeles cu mare precizie și în canevasul geodezic. Cu alte cuvinte, punctele P, Q ..... trebue să fie puncte de triangulație în prima ridicare și puncte de intersecție în rețeaua geodezică. Această condiție este îndeplinită complect numai la ridicările, unde punctele de triangulație au

fost bornate. Dacă punctele de triangulație nu pot fi identificate pe fața pământului, ele pot fi înlocuite cu puncte de hotar, intrate în drumuire, movilate și așezate la mari distanțe, pentru ca erorile lor să nu influențeze simțitor orientările și măsurile distanțelor respective.

O altă observație importantă este că la transcalcularea coordonatelor este necesar a se ține seama nu numai de unghiul α, ci și de diferența de etalon dintre acela al ridicării și cel al geodeziei, de oarece această diferență, neținută în seamă, falsifică poziția punctelor introduse în canevas prin transcalculare.

Intrucât două puncte, cari îndeplinesc condițiunile de mai sus, sunt suficiente spre a procura o valoare pentru α și un raport între etaloane, rezultă că, dacă avem mai multe puncte, vom obține mai multe valori pentru aceste două elemente de transcalculare și luând media lor, vom obține valori definitive mai precise.

Vom da mai jos un exemplu practic asupra modului de procedare la calcul lui α și a diferenței de etalon.

Acum, vom complecta formulele (1) cu elementul etalon.

Pentru aceasta, însemnăm cu D distanța între două puncte — PQ — dedusă din coordonatele topometrice și cu D′ aceiași distanță dedusă din coordonatele geodezice. Raportul $\frac{D'}{D} = K$ ne dă posibilitatea de a exprima o distanță în funcție de cealaltă.

Dacă cunoaștem mai mult de cât două puncte, vom obține mai multe valori pentru K și în consecință, drept valoare definitivă, luăm media valorilor.

Punem raportul de mai sus sub forma:

$$D' = DK. \tag{3}$$

După cum se știe, distanța D figurează ca factor în formulele lui x și y. Exprimăm această idee prin formulele:

$$x = D.\ F. \quad \text{și} \quad y = D.\ F'$$

în care F şi F′ sunt factori, cari rezultă din liniile trigonometrice ale orientării lui D.

Inmulţind aceste relaţii cu K şi ţinând seamă de (3), avem:

$$Kx = D'.F \quad \text{şi} \quad Ky = D'.F'.$$

Inlocuind în (1) pe x şi y prin kx şi ky, căpătăm deci pe x′ şi y′ în funcţie de etalonul geodezic. Avem, aşa dar:

$$(4) \qquad \begin{aligned} x' &= kx \cos \alpha + ky \sin \alpha \\ y' &= ky \cos \alpha - kx \sin \alpha. \end{aligned}$$

Formulele (1) şi (4) sunt stabilite în ipoteza că axele de coordonate au aceiaşi origină. In practică însă ele au origini diferite. De aci, necesitatea de a complecta formulele (4) cu diferenţa originei axelor de coordonate. Aceste diferenţe se obţin din formulele următoare:

$$(5) \qquad \begin{aligned} x'_g - x' &= \triangle x \\ y'_g - y' &= \triangle y \end{aligned}$$

în care x′ y′ sunt coordonatele obţinute prin aplicarea formulelor (4), faţă de axele rotite cu unghiul α şi x'_g y'_g coordonatele geodezice cunoscute ale punctului respectiv P, Q etc.

Formulele (4), complectate cu $\triangle x$ şi $\triangle y$ din (5), iau forma complectă:

$$(6) \qquad \begin{aligned} x' &= kx \cos \alpha + ky \sin \alpha + \triangle x \\ y' &= ky \cos \alpha - kx \sin \alpha + \triangle y \end{aligned}$$

Deoarece k, $\sin\alpha$ şi $\cos\alpha$ sunt elemente constante, facem următoarele notaţiuni:

$$(7) \qquad \begin{aligned} k \cos \alpha &= k' \\ k \sin \alpha &= k'' \end{aligned}$$

iar formulele (6) devin:

$$(8) \qquad \begin{aligned} x' &= k'x + k''y + \Delta x \\ y' &= k'y - k''x + \Delta y \end{aligned}$$

* * *

Aplicarea formulelor (8) necesită determinarea constantelor k', k'' — respectiv a constantelor α și k — precum și a constantelor Δx și Δy.

In cele ce urmează, vom calcula aceste constante printr'un exemplu practic.

Considerăm punctele P, Q și R, cari îndeplinesc condițiunile arătate mai sus, adică se cunosc coordonatele lor față de cele două axe de coordonate.

Formulele (2) și (3) ne îndrumează să calculăm orientările și distanțele între punctele P, Q, R din ambele serii de coordonate (topometrice și geodezice).

Urmează, așa dar, următorul tablou:

Puncte	Coordonate topometrice x	Coordonate topometrice y	tg ω sau cotg ω	ω	D m	Coordonate geodezice x	Coordonate geodezice y	tg ω sau cotg ω	ω	D' m
P	12.514.32	6.987.49				197.514.16	213.777.54			
	− 1.403.61	− 1.856.19	+ 756178	41ᶜ 21'76''	2327.14	− 1.313.03	− 1.922.03	+ 683147	38ᶜ 15'43''	2327.71
Q	13.917.93	8.843.68				198.827.19	215.699.57			
	− 194.44	+ 4.669.09	− 041644	197ᶜ 35'01''	4673.14	− 418.96	+ 4.655.77	− 089987	194ᶜ 28'65''	4674.58
R	14.112.37	4.174.59				199.246.15	211.043.80			
	+ 1.598.05	− 2.812.90	− 568115	167ᶜ 10'93''	3235.14	+ 1.731.99	− 2.733.74	− 633561	164ᶜ 04'80''	3236.22
P	12.514.32	6.987.49				197.514.16	213.777.54			

$\alpha = 438^c\ 15'\ 43'' - 41^c 21'76'' = 396^c\ 93'\ 67''$

$\alpha = 594^c\ 28'\ 65'' - 197^c\ 35'01'' = 396\ 93\ 64$

$\alpha = 564^c\ 04'\ 80'' - 167^c\ 10'93'' = 396\ 93\ 87$

valoarea medie $\alpha = 396^c\ 93'\ 73''$

$$\frac{D'}{D} = \frac{2327.71}{2327.14} = 1.000245$$

și

$$\frac{D'}{D} = \frac{4674.58}{4673.14} = 1.000308$$

$$\frac{D'}{D} = \frac{3236.22}{3235.14} = 1.000334$$

valoarea medie $\frac{D'}{D} = K = 1.000296$

Constantele k', k'' se calculează după formulele (7):

(9) $K' = 1.000.295 \times \cos 396^c\ 93'73'' =$
$= 1.000.296 \times 0,998.843 = + 0,999.139$
$K'' = 1.000.296 \times \sin 396^c\ 93'73'' =$
$-1.000.296 \times 0,048.090 = -0,048.104$

Inlocuind pe k' și k'' în formulele (4), obținem:

(10) $x' = 0,999\ 139\ x - 0,048.104\ y$
$y' = 0,999\ 139\ y + 0,048.104\ x$

Cu formulele (10) și (5), calculăm pe Δx și Δy, în care scop calculăm mai întâi pe x' și y', cari capătă următoarele valori:

$x'_P = 12.167.42 \quad x'_Q = 13.480.53 \quad x'_R = 13.899.40$
$y'_P = 7.583.46 \quad y'_Q = 9.505.57 \quad y'_R = 4.849.86$

Vom avea, așadar:

$x'_{gP} - x'_P = 197.514,16 - 12.167,42 = 185.346,74 = \Delta x$
$x'_{gQ} - x'_Q = 198.827,19 - 13.480,53 = 185.346,66 = \Delta x$
$x'_{gR} - x'_R = 199.246,15 - 13.899,40 = 185.346,75 = \Delta x$
Valoarea medie $\Delta x =$ **185.346,72**

$y'_{gP} - y'_P = 213.777,54 - 7.583,46 = 206.194,08 = \Delta y$
$y'_{gQ} - y'_Q = 215.699,57 - 9.505,57 = 206.194,00 = \Delta y$
$y'_{g} - y'_{R} = 211.043,80 - 4.849,86 = 206.193,94 = \Delta y$
Valoarea medie $\Delta y =$ **206.194,01**

Inlocuind în formulele (8) pe k', k'', Δx și Δy, căpătăm forma definitivă pentru calcul a acelor formule:

(11) $x' = 0,999139\ x - 0,048104\ y + 185.346,72$
$y' = 0,999139\ y + 0,048104\ x + 206.194,01$

* * *

Formulele (11) sunt cunoscute și folosite în mod curent în transcalcularea coordonatelor. Autorul lor este D-l Ing. silvic D. I. Ciurileanu.

Pentru a se obține coordonata x′ sau y′, se fac, cu mașina de calcul, 2 înmulțiri și o adunare.

Deoarece formulele (11) nu oferă un control pentru greșeli, este absolut necesar a se repeta calculele încăodată, așa că în total pentru obținerea lui x′ sau y′ se fac 4 înmulțiri și două adunări.

In cele ce urmează, voiu întocmi alte formule pentru calculul lui x′ și y′, formule cari vor necesita pentru obținerea unei coordonate (x′ sau y′), cu control de greșeli, numai două înmulțiri, ceeace însemnează că timpul de transcalculare va fi de 3 ori mai redus de cât cel cerut de formulele (11) și, bineînțeles, uzajul mașinei va fi redus și el în același raport.

Pentru aceasta, adoptăm următoarele notațiuni: x_p, y_p coordonatele topometrice ale punctului P și x'_p y'_p coordonatele lui geodezice, cari sunt cunoscute; xy coordonatele topometrice ale unui punct oarecare de transcalculat și x′ y′ coordonatele respective transcalculate.

Aceste notațiuni, introduse în formulele (8), dau următoarele formule:

$$\begin{aligned} x'_p &= x'x_p + k''y_p + \Delta x \\ x' &= k'x + k''y + \Delta x \end{aligned} \qquad \text{și} \qquad \begin{aligned} y'_p &= k'y_p - k''x_p + \Delta y \\ y' &= k'y - k''x + \Delta y \end{aligned}$$

Făcând diferențele $x' - x'_p$ și $y' - y'_p$ obținem următoarele:

$$\begin{aligned} x' - x'_p &= k'(x - x_p) + k''(y - y_p) \\ y' - y'_p &= k'(y - y_p) + k''(x_p - x) \end{aligned}$$

Și mai departe:

$$\begin{aligned} x' &= x' + k'(x - x_p) + k''(y - y_d) \\ y' &= y'_p + k'(y - y_p) + k''(x_p - x) \end{aligned} \qquad (12)$$

Ca și formulele (11), formulele (12) cer pentru determinarea lui x′ sau y′ cu mașina de calcul o adunare și două înmulțiri, cu singura deosebire că factorii $(x - x^p)$, $(y - y_p)$ au mai puține cifre de cât factorii respectivi din formula (12).

Calculând însă x-ii în serie, observăm că odată calculat x′, el devine, pentru calculul x-lui următor, x'_p și se găsește deja în mașină. In cât pentru restul x-lor din serie, operațiunea

adunării dispare și rămân numai două înmulțiri pentru fiecare x'.

La fel și pentru y-i.

Acest sistem de calculul coordonatelor x' și y' realizează prin singurele două înmulțiri menționate și controlul greșelilor de calcul. In adevăr, plecând cu calculul coordonatelor x' dela coordonatele cunoscute x'_p și y'_p ale punctului P și intercalând acest punct în seria punctelor de transcalculat, unde voim (de pildă după 5 sau 10 coordonate de transcalculat), se va da din nou peste valoarea x'p, dacă calculele x-lor, făcute până la aceste coordonate intercalate, au fost executate fără greșală.

La fel se petrec lucrurile și pentru calculul y-lor.

Iată un exemplu practic asupra modului de procedare:

Se pune în locul lui k' și k'' din formulele (12), valorile numerice arătate la formulele (9) și se obțin următoarele formule pentru calculul coordonatelor x' și y':

$$(13)\quad x' = x' + 0{,}999139\,(x - x_p) + 0{,}048104\,(y_p - y)$$
$$y' = y + 0{,}999139\,(y - y_p) + 0{,}048104\,(x - x_p)$$

In tabloul ce urmează, am pus și subliniat la început coordonatele punctului 27, cunoscute în ambele ridicări înainte de transcalculare, și l'am introdus mai jos după 10 puncte de transcalculat.

Coordonate de transcalculat (topometrice)		Punctul	Coordonate transcalculate (geodezice)	
x	y		x	y
12.514.32	**6.987.49**	**27**	**197.514.16**	**213.777.54**
12.604.11	7.029.34	310	197.601.86	213.823.67
12.610.92	7.111.61	311	197.604.71	213.906.20
12,668.17	7.164.93	312	197.659.34	213.962.23
12.703.90	7.215.47	313	197.692.61	214.014.44
12.764.15	7.270.80	314	197.750.15	214.072.62
12.771.33	7.315.43	315	197.755.11	214.117.56
12.804.13	7.390.14	316	197.784.35	214.193.78
12.868.89	7.450.90	317	197.846.13	214.257.61
12.903.90	7.524.11	318	197.877.59	214.332.44
12.949.81	7.598.87	319	197.919.87	214.409.34
12.514.32	**6.987.49**	**27**	**197.514.16**	**213.777.54**

Bineînțeles, orice alt punct transcalculat poate fi folosit apoi, în locul punctului 27.

Formulele (13) ne arată că operațiunea cu mașina de calcul se face pentru x' învârtind către cifra mică la înmulțirea cu factorul $(x - x_p)$ și către cifra mare la înmulțirea cu factorul $(y_p - y)$; iar pentru y', învârtind către cifra mică la înmulțirea cu ambii factori $(y - y_p)$ și $(x - x_p)$.

La închiderea pe punctul 27, apare în stânga mașinei de calcul 00...

Am scris în tablou punctul 27, de plecare și de închiderea calculelor, pentru a materializa ideea. In realitate, nu este nevoie să se scrie în tablou punctul în chestiune, ci este deajuns a scri pe o hârtie jos coordonatele lui, spre a o așeza deasupra primului punct din tablou și apoi pe aceiași hârtie sus spre a o așeza sub punctul din tablou, unde înțelegem a face controlul calculelor făcute.

* * *

Formulele (12) — ca și formulele (8) — pot fi folosite și la transcalcularea punctelor geodezice dintr'un plan de proecție în alt plan de proecție.

In geodezia cadastrală a țării noastre, formulele menționate găsesc o vastă aplicație, deoarece geodezia din Banat, Ardeal și Bucovina a fost executată pe trei planuri tangente, iar după complecta ei executare s'a convenit — de comun acord cu Institutul geografic militar — a se adopta un singur plan de proiecție, secant, cu origina axelor de coordonate în regiunea Brașovului. In consecință, urmează a se transcalcula toate punctele geodezice din planurile tangente în planul secant unic, în care se va continua desvoltarea geodeziei în Vechiul Regat și Basarabia.

Pentru transcalculare, este evident, se vor considera planurile tangente rabătute peste planul secant; iar pentru a se determina elementele α și k de transcalculare, este necesar și indispensabil a se determina în fiecare plan tangent cel puțin trei puncte ale lui și în plan secant, prin extinderea triangulației de primul ordin a acestui plan în regiunea respectivă a planului tangent.

Metoda de transcalculare în vigoare constă din a recalcula punctele în plan secant, după ce s'au rotit vizele din planul tangent cu unghiul α și distanțele s'au corectat în raportul k.

Fără a fi greșită, această metodă prezintă inconvenientul de a necesita calcule multe, pe cari formulele (8) sau 12) le fac inutile, deoarece băgând în calcul coordonatele vechi, rezultate din media rezultatelor calculelor, repetarea acestora devin operațiuni absolut de prisos.

La transcalculation des coordonnés.

Un problème technique d'une grande importance dans les circonstances spécifiques de notre pays, et celui de la trancalculation des coordonnés rectangulaires des points d'un levé topométrique en vue de l'introduire dans le canevas géodésique.

Il s'agit des levés faits à l'occasion de l'application de la réforme agraire et ceux faits pour l'aménagement des forêts, qui ont été effectués à diverses orientations et échelles et qui représentent au total presque la moitié de la surface de notre pays.

Le problème de la transcalculation des coordonnés rectangulaires est déjà résout.

Mr l'Ingénieur Georges Agapie présente une nouvelle solution de ce problème, qui assure un rendement triple en comparaison de celui offert par les moyens connus.

On arrive à ce résultat par l'application des formules 13.

Les coefficients numériques qu'on voit dans ces formules sont déterminés une fois pour l'entière série de la transcalculation, à l'aide des formules 1, 2 et 7.

Les formules 12, dont 13 ne sont qu'une application, servent aussi à la transcalculation des coordonnés rectangulaires des points géodésiques d'un plan de projection à un autre.

On rencontre souvent ce cas dans notre pays, puisque la géodésie des régions transcarpathines a été effectuée en trois plans de projection tangente à la sphère terrestre, tandis que, par une disposition ultérieure, la géodésie doit être exprimée à un plan sécant unique, avec l'origine des axes des coordonnés aux alentours de Brașov.

Il faut donc trancalculer milles de ces points.

L'éxécution de la transcalculation est illustrée par des exemples pratiques.

Les formules employées sont adaptées au calcul avec la machine à calculer.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MARAMUREȘULUI

de Ing. ARTUR COMAN
Vișeul de Jos

In numărul din Octombrie trecut al acestei reviste am publicat o listă cuprinzând câteva plante mai de seamă ce cresc în Maramureș. In cele de mai jos continuăm a semnala altele, aparținând aceleeași regiuni.

Juncus tenuis Willd. O cyperaceae originară din America. La noi în țară e rară. Se aseamănă cu J. compressus Jacq. La J. t. foliolele perigonului sunt acute și cu mult mai lungi decât capsula, pe când la J. compressus foliolele perigonului sunt obovate și cu mult mai scurte decât capsula. Am găsit-o la 11.XI.938 în Vișeul de Sus la locul denumit „Gura Văii Arșiții" pe un teren argilo mocirlos, pe proprietatea Caps-ului. Expoziția terenului este nordică și altitudinea de 519 m.

Nasturtium officinale R. Br. Cu silicve curbate. In știință, se crede că planta e rară. Am găsit-o în ramurile laterale — lin curgătoare — ale râului Vișeu, dela comuna Moiseiu până la comuna Petrova.

La Vișeul de Jos, în „Zăvoiul Mare", se află din abundență. In unele locuri pe câte o suprafață de 50—100 m² crește numai această plantă, care e foarte viguroasă. Râul Vișeu curge dela Est spre Vest. Altitudinea este la Moiseiu de 592 m., iar la Petrova de 371 m. Înflorește până la înghețarea apei.

Lotus corniculatus L. var. alpestris Lamotte. Punctul cel mai înalt pe munții Maramureșului unde am aflat este Pietrosul (Arsicioara), la altitudine de 1700 m. pe expoziție nordică.

Lotus tenuifolius (L.) Rchb. sinonim L. tenuis W. et K. La Vișeul de Jos, pe șes în sus până la Vișeul de Mijloc pe mocirla mare, la altitudine de 471 m. Se găsește din abundență. In altă parte a județului până în prezent n'am aflat-o.

Althaea officinalis L. Această plantă, în Maramureş, pătrunde spre munţi numai până la Leordina, unde am găsit-o lângă gara „Caps"-ului spre râul Vişeu, într'un şanţ la altitudine de 410 m.

Malva moschata L. Cu două feluri de frunze: întregi şi palmat fidate sau partite, precum şi cu ovar des scabru păros. Plantă mediteraniană. După cercetările specialiştilor se spune că e cultivată. La noi, prin grădini am văzut cultivată numai M. crispa L., pe când din M. moschata L., n'am observat nici un exemplar.

In herbariul meu posed această plantă, culeasă din următoarele locuri:

a) Din hotarul comunei Repedea depe muntele „Obnujul" pe expoziţie W. şi altitudinea 1433 m.

b) Din hotarul Comunei Ruscova „Valea Vocii". Expoziţie S., altitudinea 423 m.

c) Din hotarul comunei Vişeul de jos, la „Zăvoiul Mare". Altitudinea 428 m.

Ar fi interesant de ştiut în ce condiţiuni a ajuns pe păşunea alpină a muntelui Obnujul. In acest din urmă loc, am găsit o tufă mare, aproape de 1 m., bogat crengoasă şi cu flori fără miros. Ramurile mici erau păscute de oi.

Sweertia perennis L. Am găsit-o numai pe „Puzdrea Borşeiească" în mocirle. Prof. Ludovic Wagner spune că a găsit-o pe lângă văile Pietrosului din Borşa. Eu până în prezent nu am dat peste ea, în Pietrosul sau în altă parte a judeţului, în afara locului amintit, cu toate că am fost cât se poate de atent, crezând că aş putea-o descoperi şi în alte locuri. In herbarul meu posed mai multe exemplare.

Scopolia carniolica Jacq. La noi, creşte în unele locuri în mare ambundenţă. Dela „Valea Vişeului" până la „Lunca de Tisă", în strâmtoarea dealurilor dealungul râului Tisa în lungime de câţiva km.; iar în hotarul comunei Vişeul de Sus în „Gura Văii Boului" până la „Poiana Novăţului", deasemenea e foarte multă.

In celelalte părţi ale judeţului, e mai sporadică şi în pâlcuri mai mici.

Euphrasia Tatrae Wettst. Se găseşte pe toţi munţii înalţi ai Maramureşului. Pe Pietrosul am aflat-o pe „Turnu Roşu" la altitudinea de 1736 m. Expoziţie N. Se găseşte împreună cu Orchis globosus L., Anthyllis alpestris Kit, Ranun-

culus thora L., Dryas octopetala L., Helianthemum ovatum (Viv.) Dun. var. grandiflorum (Scop) Schinz et Thell, Polygonum viviparum L., Gymnadenia albida (L.) Rich., Primula longiflora All. Subsolul eeste calcaros.

Stenactis ramosa (Walter) B. St. et Poss. Frunzele tulpinale la bază cuneiforme, apoi lanceolate și pe pețiol lung decurente. O plantă din America de Nord, care s'a familiarizat la noi în țară. In Maramureș, până la Selișteși Vișeul de Jos, pătrunde către munți.

In herbariul meu, o posed din Valea Vișeului și Vișeul de joc. Cel mai înalt punct unde am aflat-o e la Vișeul de jos („Valea Morii") la expoziție W. și altitudine 495 m.

Ambrozia artemisifolia L. Originară din America de Nord, care probabil s'a introdus în țara noastră odată cu alte semințe. Dr. Javorka spune că s'a găsit lângă Orșova, și după cum se vede zona ei se lățește. La noi, la Vișeul de Jos, în grădina mea proprie, cu foarte mare greutate o pot stârpi. In regiunile de șes nu am descoperit-o.

Xanthium brasilicum Velloso. Cu inflorescență terminală lung extinsă. Originară din Brazilia (în partea coastelor Atlanticului) și Mediterana. La noi în Maramureș se află sub toate gardurile, unde locul e fertil. E o plantă ruderală neplăcută.

Chrysanthemum leucanthemum L. var. silvestre Pers. O varietate mai rară a margaretelor. Se găsește la Ruscova în toate părțile la marginea pădurii. Ceea ce posed în herbarul meu, e adus din valea „Hodoroviței", expoziția estică, altitudinea 476 m. S'a determinat la Laboratorul Botanic a Politehnicei București.

Senecio carniolicus Willd. O specie foarte rară. După C. I. Qchninger crește numai în Alpii centrali, foarte sporadic. Dr. Iavorka spune că se găsește numai pe munții: Parâng, Retezat și Rodnei. Eu am găsit-o numai pe Pietrosu pe creasta principală, deasupra Ezerului ce merge spre Est.

Acolo se găsește în ambundență. Impreună cu ea mai cresc: Carex curvula All., Vaccinium vitis idaea L., Pulsatilla alba Rchb., lângă stâncile pe care se găsește, Saxifraga bryoides L. Puțin mai în jos, spre Nord sau Sud. dispare; nu am mai aflat nici un exemplar. Trebue să notez că creasta principală a Pietrosului merge dela Vest spre Est.

Punctul cel mai înalt unde am mai găsit câteva exemplare încă neînflorite a fost la altitudinea de 2137 m. La 15 Iulie 1938 erau înflorite numai exemplarele cele mai jos situate.

In Alpi, după C. I. Qchninger, merge până la altitudinea de 3260 m.

Senecio glaberrimus Roch. Tot o specie rară, care după Dr. Iávorka se găsește pe munții cei mai înalți a Carașului, Hunedoarei, Făgărașului, Rodnei și în Balcanii Orientali. Am găsit-o pe Pietrosu, pe expoziție sudică și estică, la altitudine de 2131 și 2123 m. Expoziția sudică a fost lângă creasta principală unde am găsit Senecio carniolicus, și cea estică, deasupra „Turnului Roșu". Aci am găsit-o împreună cu două tufe (nu departe una de alta) de Salix silesiaca Willd.

Arctium tomentosum Mill. Am găsit mai multe exemplare pe Corhele Pietrosului în pășunea alpină, lângă „Pârâul cu fagi" sub o stâncă mare, împreună cu Dianthus carthusianorum L., Delphinium intermedium Sol, Laserpithium alpinum W. et K. Expoziție estică și altitudinea de 1515 m.

Leontodon hispidus L. var. carnicus Fiori et Paol. Această varietate mai rară se găsește în hotarul comunei „Poenile de sub Munte" la „Valea Rica" între munții Tarnița și Copilaș. Expoziția văii est sudică, iar altitudinea locului de 1039.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș.

A la suite d'un article déjà publié dans le No. 10/1938 (pag. 872-873) de cette revue, l'auteur signale d'autres espèces intéressantes de la flore de Maramureș — région nordique et montagneuse de Roumanie.

COMENTARII – INSEMNĂRI

NOUA LEGE DE ORGANIZARE

de V. N. S.

La 6 Aprilie 1939 în Mon. Of. Nr. 82 s'a publicat o nouă lege „pentru organizarea Ministerului de Agricultură şi Domenii". Ea prezintă pentru silvicultură o importanţă capitală şi marchează o schimbare de direcţie.

Nu s'a lucrat la ea chiar cu uşile închise, dar nici nu se poate spune că s'a cunoscut în tot momentul, de către conducătorii instituţiunilor silvice, toate formele succesive prin care a trecut. Oricum însă, cei care au pregătit legea, au putut să se informeze despre opiniile reprezentanţilor corpului, în această materie.

Adevărul este că şi aceste opinii n'au fost unitare, remarcându-se îndeosebi două directive:

Unele au pornit dela ideia că este încă mult de lucrat pe tărîm forestier, mai ales în pădurile celelalte decât ale Statului, adică în cele particulare şi în cele ale persoanelor morale (comune, composesorate, moşneni), care în trecutul ceva mai depărtat, nu au avut pentru o raţională cultură, nici-o îndrumare tehnică, iar în timpul din urmă numai una incompletă. Opiniile acestea ar fi înţeles ca o nouă lege de organizare a Ministerului să ridice importanţa şi să sporească posibilităţile de lucru a acelei formaţiuni din Ministerul de Domenii, care l-a început constituia Direcţia Regimului Silvic şi care în urmă s'a scindat, de o parte Direcţia regimului silvic, şi de altă parte Direcţia ameliorărilor şi a pădurilor administrate de Stat. In credinţa că idealul necontestat al întregii suflări forestiere este emanciparea silviculturii şi constituirea într'o unitate independentă ca Minister aparte, aşa cum este în Germania sau Jugoslavia, se considera lărgirea cadrului de

activitate forestieră și reducerea la minimum a aderențelor la celelalte ramuri ale culturei solului, ca etapă necesară pentru realizarea acelui deziderat.

Aceleași opinii vedeau pentru serviciile exterioare o organizație în cât mai redusă dependență de organele administrative ale Județului și Ținutului, fără însă să piardă din vedere strânsa și continua colaborare care, se înțelege, este indispensabilă pentru bunul curs al treburilor publice și armonioasa desvoltare a economiei naționale, final al tuturor preocupărilor de Stat.

Altă grupă de opinii, a pornit dela cuvântul de ordine: unitate de comandă. Se înțelege că teoretic acest leit motiv are cea mai desăvârșită îndreptățire, fiindcă e de natură a garanta și maximum de eficiență.

Se pare că au avut ecou sugestiile acestora din urmă, care au înțeles să lucreze în numele ideii de „unitate de comandă". Se susține chiar că legea nouă o realizează.

Ne pare rău că nu putem găsi, așa cum am fi dorit, de altfel, această „unitate de comandă" în cuprinsul sancționat al legii.

Dăm mai jos textul acelor articole din lege, care permit să se vadă unde se situiază acum administrația silvică, care este poziția sa în raport cu celelalte organe de lucru ale Ministerului de Agricultură și Domenii și care, în sfârșit, este cadrul actual de lucru.

Cititorul nostru care, o știm, este un pasionat al problemelor organizatorii, va judeca și va aprecia dacă ne înșelăm sau nu, în concluziile pe care le tragem aci.

„Unitatea de comandă" este eficace când o deține un post de comandă. Acest post îl vedeam într'un minister al pădurilor, sau într'un subsecretariat; nu-l vedem în noua lege. Ea creiază direcții, multe și mici, tot o apă și un pământ. Stau pe picior de egalitate: Direcția comercială a pădurilor cu Direcția vânătoarei și pescuitului în apele de munte, sau cu Direcția învățământului și propagandei agricole; Direcția silvică, cu Direcția geniului rural și așa mai departe. Ce comandă pot avea unități minimalizate în acest fel? Este nesfârșit șirul direcțiilor diferite în toate Ministerele. Ce comandă au ele, în fața opiniei publice, în fața guvernelor; căci aceasta este „comanda" care interesează, nu comandarea slujba-

şilor. S'a minimalizat importanţa problemelor silvice în faţa opiniei publice, care va citi această lege şi ne va judeca după ea; s'a minimalizat la proporţii din care credeam ieşită silvicultura de multă vreme. Fie zis în treacăt, o tendinţă asemănătoare s'a manifestat recent în Franţa, dar silvicultorimea franceză a reacţionat, spre onoarea ei. După retragerea fostului director general al pădurilor, numindu-se o persoană nouă, i s'a conferit acesteia numia titlul de „director" în Minister; dar lumea silvică franceză n'a dezarmat până nu s'a recunoscut Administraţiei forestiere caracterul de Direcţie generală şi până ce conducătorului ei nu i s'a conferit titulatura respectivă. Se va împăca oare silvicultorul român, ca după ce a lucrat într'o Administraţie a Casei Pădurilor şi apoi într'o Casă Autonomă a Pădurilor Statului, să se găsească acum într'o simplă direcţie din Minister?

Pe dealtă parte, dacă într'adevăr este vorba să fie unitate de comandă, de ce nu este şi vânătoarea şi pescuitul în apele de munte în aceiaşi mână? De ce să plece silvicultorul din pădurea Statului să îngrijească de lemnul din pădurea unui composesorat oarecare, iar în pădurea lui să vie un străin să-i valorifice vânatul?

Limitându-ne în această succintă expunere numai la situaţia pe care o creiază legea, organelor silvice, în raport cu opinia publică şi cu celelalte organe de administraţie ale Ministerului de Domenii, cum şi ale celorlalte Ministere, trecem deocamdată peste repartiţia problemelor silvice între cele două direcţiuni: „silvică" şi „comercială a pădurilor", care se poate că se va rezolva pe baza unui regulament a cărui factură nu o cunoaştem.

Trecem la a doua mare capitis diminutio (cum se spune în drept) pe care o vedem în textul legii, cu referire la problema forestieră: subordonarea organelor silvice, dincolo de orice dreaptă măsură, organizaţiilor agricole.

Pădurile nu vor mai avea un consiliu tehnic al lor; va exista unul singur comprimat — consiliul tehnic al Ministerului, în care, pentru păduri, va fi numai o secţiune, după cea agricolă şi alături de cea veterinară.

Comitetul de conducere al Direcţiunei comerciale este detaşat din Consiliul permanent al agriculturii şi de fapt, după

constituirea sa, el nu cuprinde decât un singur silvicultor, față de doi agricultori.

Direcțiunea mobilizării și a asigurării teritoriului și a națiunii, unde problemele forestiere au un rol capital (subliniat de Legea pădurilor pentru apărarea națională) este obligatoriu condusă de un agronom.

Ca servicii exterioare ale Ministerului de Agricultură, la județ, funcționează Camera agricolă, în a cărei componență poate să intre și un serviciu silvic (cel agricol și veterinar intră obligatoriu), dacă înființarea lui este aprobată de Consiliul permanent al agriculturii. Camera agricolă este compusă de un comitet de patru agricultori, un secretar inginer agronom și cei trei conducători de servicii; cu alte cuvinte, o singură voce silvică, majorată de cinci agronomi și un veterinar. Aceste Camere agricole „organizează, îndrumează și controlează activitatea tuturor instituțiunilor pendinte de Min. de Agr. și Domenii".

In Consiliul permanent al Ministerului „toate ramurile agriculturii și silviculturii sunt reprezentate de 12 agricultori". Intr'un total de circa 36 voci în Consiliul permanent, sunt doar 5 silvicultori.

Insfârșit, pădurea și produsele forestiere sunt disparente pentru legea nouă de organizare. In art. 1, se stabilește rostul Ministerului de Agricultură; în 9 aliniate se precizează obiectivele sale. Să caute oricine un cuvând despre pădure și despre lemn; nu se va găsi nimic, fiindcă în cel mai bun caz, pădurea este agricultură și lemnul este produs agricol.

Cum se va desvolta activitatea forestieră, cum se vor soluționa problemele pădurărești, în acest cadru și în această atmosferă, rămâne să se vadă.

*

Art. 1. — Ministerul Agriculturii și Domeniilor este organul suprem de organizare și îndrumare al agriculturii și apărarea intereselor profesionale ale tuturor producătorilor.

El are în sarcina sa următoarele atribuțiuni:

1. Organizarea și îndrumarea întregii producții agricole, în vederea sporirii și armonizării ei cu cerințele pieții.

2. Studiul factorilor de producție agricolă.

3. Studiul prețurilor produselor agricole, a tarifelor vamale și a acelora de transport, a convențiunilor internaționale și altor convențiuni.

4. Propagarea normelor de agricultură raţională prin învăţământ, publicaţii şi alte asemenea mijloace.

5. Indrumarea lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, cadastru, colonizare, construcţii rurale şi reforma agrară.

6. Administrarea şi exploatarea bunurilor Statului.

7. Aplicarea legilor de organizare: a Corpului agronomic, silvic şi veterinar.

8. Organizarea agricultorilor pe baze profesionale şi încurajarea tuturor asociaţiilor agricole.

9. Organizarea mânii de lucru în agricultură şi îmbunătăţirea stării muncitorilor agricoli.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii şi Domeniilor se compune din:

A. *Administraţia centrală, care cuprinde:*

1. Cabinetul ministrului şi secretarului general.
2. Consiliul permanent al agriculturii.
3. Consiliul tehnic.
4. Consiliul Institutelor de cercetări ştiinţifice.
5. Inspectoratul general de Control.
6. Direcţiunea producţiunii vegetale agricole.
7. Direcţiunea viticulturii şi horticulturii.
8. Direcţiunea creşterii animalelor.
9. Direcţiunea economică agrară.
10. Direcţiunea geniului rural.
11. Direcţiunea învăţământului şi propagandei agricole.
12. Direcţiunea vânătoarei şi pescuitului în apele de munte.
13. Direcţiunea silvică.
14. Direcţiunea comercială a pădurilor.
15. Direcţiunea comercială a pescăriilor.
16. Direcţiunea contabilităţii.
17. Direcţiunea mobilizării şi organizării naţiunii şi teritoriului.
18. Serviciul contenciosului.
19. Serviciul personalului.

B. *Serviciile exterioare dela Ţinuturi, judeţe şi plăşi.*

Art. 4. — Consiliul permanent al agriculturii se compune din:

1. Doisprezece agricultori reprezentând toate ramurile agriculturii şi silviculturii, numiţi prin decret regal pe termen de 3 ani.

2. Conducătorii direcţiunilor şi al contenciosului din minister.

3. Câte un reprezentant al Corpului agronomic, silvic şi veterinar.

4. Directorii institutelor ştiinţifice, pendinte de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

5. Decanii Facultăţilor de agronomie, silvicultură şi medicină veterinară.

6. Un delegat al Institutului Naţional al Cooperaţiei.

Consiliul se întruneşte sub preşedinţia ministrului secondat de secretarul general al ministerului. Consiliul permanent al agriculturii se poate subdivide în comitete de direcţie sau comisiuni pentru producţia vegetală agricolă, creşterea animalelor, producţie silvică, pescărie, etc.

Consiliul permanent al agriculturii, îşi dă avizul asupra politicii

agrare a ministerului, asupra planului de lucru, precum şi asupra repartizării fondurilor bugetare şi fondului agriculturii.

Art. 5. — Consiliul tehnic este compus din 3 ingineri agronomi, 3 ingineri silvici şi 3 medici veterinari, numiţi prin decret regal. Preşedintele Consiliului tehnic va fi numit prin decret regal.

El va avea atribuţiunile consiliilor tehnice desfiinţate.

Art. 8. — Inspectoratul general de control, cuprinde inspectorii din corpurile: agronomic, silvic, veterinar şi cadastral şi execută anchetele ordonate de ministru.

Art. 16. — Direcţiunea vânătoarei şi pescuitului în apele de munte este condusă de un director şi are următoarele atribuţiuni:

a) Aplică dispoziţiunile din legea pentru protecţiunea vânatului şi reglementarea vânătoarei, precum şi din legea pescuitului în apele de munte;

b) Administrează şi pune în valoare vânatul şi pescuitul în apele de munte, de pe proprietăţile Statului;

c) Exercită poliţia vânatului şi pescuitului în apele de munte;

d) Ia măsuri pentru comercializarea produselor vânatului şi ale pescuitului în apele de munte, valorificarea lor şi studierea mijloacelor pentru crearea de industrii accesoriii, sau derivate de vânat şi pescuit;

e) Crează şi administrează parcuri naţionale de vânătoare şi de propagandă;

f) Ţine legătura cu organizaţiile internaţionale de vânătoare;

g) Controlează, arendează şi administrează vânatul şi pescuitul în apele de munte, pe proprietăţile comune, obştii, composesorate şi particulare din întreaga ţară, conform legilor respective în vigoare.

Art. 17. — Direcţiunea silvică este condusă de un director tehnic, inginer silvic, şi are următoarele atribuţiuni:

a) Controlul aplicării codului silvic, al legii pădurilor de protecţie şi al celor necesare apărării naţionale, al legilor ameliorării terenurilor degradate, precum şi al ori căror altor legi privitoare la păduri;

b) Indrumarea şi controlul exploatărilor din toate pădurile ţării;

c) Stabilirea programului şi planului de lucru anual în scop de a conserva, ameliora şi spori patrimoniul forestier al ţării.

Direcţiunea silvică se compune din:

1. Serviciul regimului silvic.
2. Serviciul controlului.
3. Serviciul registraturii şi arhivei.

Art. 18. — Direcţiunea comercială a pădurilor va fi condusă de un comitet de 3, detaşat din Consiliul permanent al agriculturii şi un director tehnic, inginer silvic. Ea se ocupă cu administrarea, exploatarea şi comercializarea pădurilor.

Direcţiunea comercială a pădurilor se compune din:

1. Serviciul tehnic.
2. Serviciul refacerii pădurilor.
3. Serviciul comercial.
4. Serviciul financiar.

5. Serviciul administrativ.

6. Serviciul registraturii şi arhivei.

Direcţiunea comercială a pădurilor Statului este autorizată de a face parte din asociaţiunile de exploatări forestiere, formate pe bazine de exploatare.

Art. 22. — Direcţiunea mobilizării şi organizării naţiunii şi teritoriului, este condusă de un inginer agronom. Ea se ocupă cu lucrări de mobilizare agricolă şi organizarea teritoriului ţării, din punct de vedere al chestiunilor pendinte de acest minister. Va fi în permanent contact cu autorităţile militare şi va asigura coordonarea lucrărilor de mobilizare şi apărare pasivă în interiorul ministerului.

Art. 27. — Ca servicii exterioare ale Ministerului Agriculturii şi Domeniilor funcţionează, la Judeţ, Camerele Agricole.

Camerele Agricole se compun din: Serviciul agricol, Serviciul veterinar, şi acolo unde nevoia va cere, Serviciul silvic. Infiinţarea serviciilor silvice judeţene va fi hotărîtă de Consiliul permanent al agriculturi. Camerele agricole se ocupă prin serviciile respective de îndrumarea întregii producţii agricole şi silvice, creşterea animalelor şi de combaterea boalelor la animale.

Art. 28. — Camera Agricolă este condusă de un comitet compus din 4 agricultori, un secretar inginer agronom şi cei 3 conducători de servicii.

Camera Agricolă funcţionează sub preşedinţia unui agricultor, numit prin decret regal pe timp de 3 ani. Cei trei agricultori sunt numiţi pe timp de 3 ani, prin decret regal, unul dintre ei va trebui să fie agricultor sub 20 ha.

Art. 29. — Camera Agricolă, organizează, îndrumează şi controlează activitatea tuturor instituţiunilor pendinte de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, cu excepţia laboratoarelor şi staţiunilor Institutelor de Cercetări, Direcţiilor Comerciale, precum şi Hergheliilor şi Depozitelor de Armăsari.

Das neue Gesetz der Organiesierung des Landwirtschaft- und Domänen Ministerium.

La nouvelle loi d'organisation du ministère de l'agriculture et des domaines.

Une opinion concernant le cadre d'activité que la nouvelle loi crée à la sylviculture.

REFERATE

TĂIEREA ŞI TRANSPORTUL LEMNELOR DE RĂŞINOASE ÎN CARPAŢII DE RĂSĂRIT

de Ing. JULIU FRÖHLICH-REGHIN

Avem ştiri exacte că deja pe la mijlocul secolului al XVIII-lea în Carpaţii de răsărit s'au tăiat lemne de răşinoase şi s'au transportat prin trasul de iarnă la apele plutibile spre a fi pe urmă plutărite, spre Sud-Est la Galaţi, sau spre Vest înspre şesul Ungar. In aceste timpuri, din motive uşor de priceput, s'au exploatat numai lemnele cele mai frumoase (de pildă, cu diametre de 70—90 cm la înălţimea pieptului) şi anume pe calea tăierilor de grădinărit neregulat, lemnul luându-se din regiunile cele mai apropiate de apele plutibile (Mureşul şi Bistriţa). Acest lemn rotund, doborît în timpul verii şi tras iarna, cu lungimi de 20—24 m la apa de plutărit, — rămânea lângă apă, strâns în aşa numite „stive" (Mageln) de diferite mărimi, până primăvara. Trecea deci cam un an întreg până când lemnul să ajungă la locul de prelucrare, fie la ferăstrae, fie la vreo construcţie. Este de înţeles că pierderile în calitate erau însemnate, întrucât cel puţin 20—30% din lemnul rotund devenea între timp roşu (rotstreifig).

Acest mod de a exploata lemnele a durat în Carpaţi aproape până la finele secolului trecut, adică până la deschiderea acestor regiuni prin căi ferate, ceea ce a avut drept consecinţă că în apropierea pădurilor seculare, pe atunci încă nemărginite, s'au ridicat mari ferăstrae cu aburi. Spre a putea alimenta aceste uzine — care adeseori aveau 10—20 gatere — cu lemnul rotund necesar, văile principale, cari duceau în păduri, s'au deschis în primul rând prin ulucuri de apă, iar mai târziu, când valoarea lemnului în picioare s'a urcat, prin căi ferate înguste. Căile ferate industriale prezentau avantajul

de a înlesni lemnului rotund, ca în puțin timp de la tăiere și curmare, deci în orice anotimp, să poată fi adus la ferăstrău, ferindu-l astfel de degradările provocate printr'o mai îndelungată depozitare în pădure sau în apă.

Astăzi ne aflăm încă în toiul secolului utilizării căilor ferate forestiere. Existența lor însă va avea temeiu numai atâta timp, cât vor mai fi de transportat cantități mari de lemn, aflate pe suprafețe relativ mici. Cu terminarea „exploatării" acestor păduri seculare de splendoare, va înceta și perioada căilor ferate forestiere, urmând ca și în Carpații de răsărit să vie rândul șoselelor forestiere ca instalații permanente pentru transportul lemnelor. Acestea vor face cu putință o îmbunătățire a metodelor de exploatare.

Lemnele de rășinoase, mai ales bradul și moliftul, până la războiul mondial, se tăiau, în regiunile respective, aproape exclusiv numai primăvara sau vara. Doborîrea era imediat urmată de cojire, apoi — în lunile August—Septembrie — de corhănit la drumurile de tras de iarnă, iar după aceasta, în cursul iernei, de transport la râurile mai mari, unde lemnul lung rămânea depozitat în stive mari, până să fie plutit. In decursul anilor, la o mananipulare de milioane de metri cubi de lemne de rășinoase, noi am făcut constatarea că cele mai mari pierderi calitative se ivesc în acest interval de depozitare a lemnelor în stive mari, ce durează timp de mai multe luni.

In primul rând, ploile calde de primăvară fac posibil un atac intensiv al ciupercilor la buștenii depozitați. Infectarea este provocată și înlesnită de căldura soarelui din lunile Aprilie—Mai, când se evaporează umiditatea rămasă — în și între lemne — încă din timpul trasului de iarnă, creindu-se în interiorul stivei o atmosferă asemănătoare aceleia dintr'o florărie (seră), atmosferă care protejează în mod însemnat desvoltarea ciupercilor.

Precipitațiunile, cari cad iarna în timpul temperaturilor scăzute, sub formă de zăpadă, au o așa de mică influență asupra transformărilor calitative ale lemnelor depozitate, încât în practică aceasta nici nu poate fi luată în considerație. Din contră, aceste temperaturi scăzute din timpul iernei, acționează împotriva desvoltării ciupercilor. Practica nu a putut constata

de loc, în timpul acestor 3—4 luni de iarnă, vreun progres al infectării lemnelor prin ciuperci.

Din punctul de vedere al conservării lemnelor este de importanță, dacă lemnele rășinoase se exploatează pe calea unei tăieri rase sau printr'o tăiere de grădinărit. Dacă se face o tăiere rasă și dacă în parchet nu rămân arbori, cari fac umbră, atunci trunchii cojiți la timp și lăsați cu vârfuri pe loc, se vor usca până în momentul corhănitului din toamnă într'un atare grad, încât un atac de ciuperci înainte de primăvara următoare, nu este probabil. Dacă însă moliftul și bradul se taie, în timp de primăvară, într'un masiv păduros amestecat cu fag, și dacă acești arbori cojiți rămân toată vara pe loc sub fagii umbroși, atunci o mare parte din acest lemn, toamna la începutul corhănitului va fi deja atacat. Apoi când acești butuci se vor transporta la ferestrău, în cursul iernei, se va arăta deja, în mod destul de neplăcut, efectul infectării — prin albăstreală sau printr'o înroșire parțială.

In prezent se poate considera ca un fapt stabilit, că defectarea lemnelor tăiate în timp de vară se datorește umidității și temperaturei calde de vară, aceasta protejând atacul ciupercilor. Dacă, în urma unei tăieri rase, trunchii cojiți au posibilitatea sa se usuce repede, pericolul atacurilor de ciuperci se micșorează în mod însemnat, pe când dacă rășinoasele sunt amestecate cu fag, procesul de uscare se reduce și atacul ciupercilor este avantajat. Este deci un procedeu greșit dela început, a încerca exploatarea rășinoaselor din parchete amestecate, printr'o tăiere de vară, urmată de corhănit în toamnă sau în iarnă. Dacă lemnele rășinoase dintr'un parchet amestecat cu fag, din diferite motive, nu pot fi tăiate decât numai vara, atunci este necesar să se taie fagul cu un an mai înainte, spre a se scăpa de acești arbori umbroși, cari aduc numai stricăciuni.

Numai de aproape 20 ani, cunoaștem la noi o tăiere de toamnă a moliftului și a bradului. Am trecut la această formă de tăiere numai în urma pagubelor, pe care le suferea lemnul tăiat pe timp de vară, din cauza depozitării îndelungate în pădure. Printr'o tăiere de toamnă se scurtează intervalul dintre doborîre și prelucrare. Pe baza

unei experienţe de mulţi ani, am ajuns la convingerea că lemnele de răşinoase tăiate pe timp de vară trebuesc prelucrate cel mai târziu până la finele lunii Martie a anului următor, ca să nu sufere mult prin înroşire (Rotstreifigwerden).

Lemnele răşinoase tăiate toamna sau la începutul iernei se pot prelucra — bineînţeles după o manipulare corespunzătoare, termen sub care mai ales înţelegem evitarea unei depozitări strânse în stive mari — fără pierderi mai însemnate, după 8—10 luni socotite dela data doborîrei. Cu toate că în cazul unei tăieri de iarnă, la pericolul de înroşire — dacă lemnul este depozitat incorect şi mai mult timp — se adaogă şi paguba cauzată de insecte (Xyloterus lineatus L.), din observaţiunile noastre repetate rezultă totuşi că puterea de rezistenţă faţă de ciuperci a lemnelor de răşinoase tăiate toamna, este cu mult mai mare decât atunci când lemnul a rezultat dintr'o tăiere de vară.

Pe baza experienţelor, foarte triste, pe care le-am făcut acoperind trebuinţele dintr'un an ale unui ferestrău mare, pe calea tăierilor de vară, am trecut de ani de zile la procedeul acoperirii a cel puţin jumătate din cantitatea totală, prin tăieri de toamnă. Dacă în baza unei reţele de căi ferate industriale construite în mod corespunzător, ne aflăm în situaţie avantajoasă, să căutăm să aducem lemnele tăiate vara până la sfârşitul aceluiaşi an, la ferăstrăul respectiv, iar lemnele tăiate toamna, până în vara anului următor. In acest fel vom putea prelucra mereu numai lemn sănătos, procentul de clasa V-a şi a VI-a fiind normal. In acest mod, vom evita greşelile săvârşite în deceniile anterioare, când în urma tăierilor făcute numai vara, 30—50% din lemnul de clasa I-a, pe drumul lung dela parchet până la ferăstrău, devenea roşu, cheresteaua rezultată din el căzând astfel în clasa V-a şi a VI-a, din care cauză provoca exploatatorului o pagubă enormă.

Dacă într'un caz special trebue făcută o tăiere de vară sau de toamnă, aceasta depinde de situaţia parchetului respectiv. Pe coaste foarte râpoase, unde corhănitul lemnelor lungi, pe ger şi zăpadă este legat de pierderi mari de calitate şi cantitate, se poate face numai o tăiere de primăvară, respectiv de vară, lemnul putând fi tras încă pe la sfârşitul verii sau la începutul toamnei, deci pe pământ uscat. O tăiere de toamnă este deci posibilă numai acolo, unde corhănitul poate

fi executat și pe pământ înghețat fără pierderi mari. Exploatatorul are să aibă în vedere acest fapt și trebue să împartă dela început parchetele anuale respective din punctul de vedere a posibilității corhănitului în parchete de primăvară, respectiv de toamnă. Numai în acest mod el va fi în stare să aducă lemnul doborît, în stare bună, la locul de destinație.

Cum s'a relatat mai sus, cea mai mare parte a lemnelor exploatate actualmente în Carpații de Răsărit se duce la destinație cu căi ferate industriale. Prima condiție a rentabilității căilor ferate este posibilitatea de a putea transporta cantități relativ mari pe an și pe kilometru. Numai dacă putem transporta pe kilometrul de cale ferată cel puțin 1.000—1.500 metri cubi anual, întreținerea acestor căi ferate se va dovedi lucrativă.

Pentru orientare generală, se menționează că cheltuelile de construire a unei căi ferate cu ecartament de 76 cm, pe teren muntos, întrebuințându-se șine uzate cu un profil de 9—11 kg și luându-se în considerație o simbrie medie de lei 100,— se ridică în prezent la cca. 500.000 lei sau 12.500 R. M. pe kilometru. O locomotivă nouă de 80—100 C. P. costă azi cca. 500.000 lei, iar o pereche de trucuri de fier, cu o capacitate de încărcare de 7.000—8.000 kg, cca. 50.000 lei. Taxele de transport ale unui metru cub de lemn rotund de rășinoase pe o lungime de 20—30 km de cale ferată sunt aproape de 1 leu pe km. Cu cât se vor folosi mai bine instalațiile existente de căi ferate, cu atât mai eftine vor fi, în general și taxele de transport.

Nutzung und Abfuhr des Nadelholzes in dem rumänischen Karpaten.

L'exploitation et le transport du bois résineux des Carpathes roumaines.

L'auteur fait un bref exposé historique des exploitations forestières des Carpathes et considère spécialement l'époque de l'abatage des arbres, de la vidange des parquets et du transport des grumes à la scierie. Il montre que les exploitations faites au printemps et en été sont à éviter, car le bois en sève est attaqué par les champignons et déprécié. Etant donné que les coupes pendant l'hiver sont difficiles dans les Carpathes, l'auteur recommande les coupes d'automne, car de cette manière l'intervale entre l'abatage et le transport du bois à la scierie est plus court.

ORGANIZAREA PRODUCȚIEI FORESTIERE ÎN CADRUL PLANULUI ECONOMIC GENERAL

de Ing. VASILE C. FILIP
Galați

Noul regim de organizare economică.

Evoluția stărilor economice în ultimile două decenii, cât și starea actuală a vieții economice, au arătat necesitatea crescândă a organizării economiei naționale în cadrul unui plan economic de ansamblu.

Părăsirea liberalismului economic ce a caracterizat secolul XIX și al XX-lea, și adoptarea unei politici intervenționiste a statului, au transformat regimul de organizare economică, care cuprinde producția, circulația și consumația bunurilor naționale.

In timpul ultimei crize, intervenționismul statului în viața economică a intrat în obicinuința producătorilor, distribuitorilor și a consumatorilor.

Acțiunea statului în viața economiei generale se mărește tot mai mult, astfel încât este nevoe să fie sistematizată conform unui plan de ansamblu. Dela raționalizarea celulei economice s'a ajuns la necesitatea raționalizării economiei naționale în cadrul unui plan de realizări practice cerute de nevoile colective ale neamului.

Incercările sporadice de a organiza economia națională în diferite compartimente, s'au soldat cu perderi simțitoare pentru colectivitate. A lipsit cunoașterea realităților naționale, a lipsit spiritul practic. Când s'au găsit ambele elemente, acțiunile au fost compromise de cerințele politicului.

Economia românească, urmând liniile trasate de constituție pentru noua așezare națională, trebue să ia un caracter corporativ mai categoric și să adopte primatul interesului național ca imbold al acțiunei individuale pe teren economic.

Economia corporativă va fi în acelaș timp o economie organizată.

Planul economic general.

Infiinţarea Ministerului Economiei Naţionale, cu scopul îndrumării activităţii economiei româneşti şi reforma Consiliului Superior Economic, cu atribuţia alcătuirii planului general economic, dovedesc actualitatea planului de organizare în centrul preocupărilor economice dela noi.

Planul economic românesc trebue să fie un plan naţional, având ca obiectiv pregătirea naţiunei pentru răsboi. Intocmirea lui în cadrul apărării naţionale şi aplicarea lui cu succes, răspunde împrejurărilor critice ce se conturează tot mai mult.

In ultimii douăzeci de ani, s'au încercat diferite reforme în toate ramurile de activitate publică şi privată ale statului nostru, cu rezultate slabe sau chiar negative, deoarece în majoritatea cazurilor au fost neglijate relităţile naţionale.

Am desconsiderat bogăţiile naturale ale ţării, în timp ce orice altă ţară a dus o politică pentru păstrarea şi înmulţirea lor.

Aceste bogăţii, nefiind exploatate după un plan economic de ansamblu şi stabilit pentru o perioadă mai mare, ameninţă să nu mai poată acoperi nevoile interne.

Producţia agricolă a fost redusă considerabil.

Rezervele cunoscute de petrol ameninţă să fie secătuite în scurt timp. In zece ani, dela 1928—1937, am triplat cantităţile exportate de produse petrolifere, dela 2 milioane tone la 7 milioane tone, în timp ce valoarea acestor produse, care în 1938 era de 8 miliarde lei, a ajuns în 1937 numai la 9 miliarde lei.

Pădurile ţării au fost împuţinate prin defrişarea a cca. 1.500.000 ha pentru a se crea faimoasele izlazuri comunale cât şi prin exploatări de jaf conduse de societăţile străine.

Păstrarea bogăţiilor ţării şi explotarea lor în mod raţional, constituesc grija de căpetenie pentru guvernanţii ţării şi toţi bunii români.

Intocmirea planului de exploatare raţională a bogăţiilor ce sunt pe cale de epuizare — un plan de refaceri a acelor bogăţii secătuite —, formează o datorie naţională.

La baza acestor planuri să nu primeze decât interesul general, deoarece Patria trebue salvată şi întărită.

Pădurile în cadrul planului economic.

Producţia forestieră este ameninţată în unele locuri, lichidată în altele şi pretutindeni suportă consecinţele unei totale lipse de organizare. Industria şi comerţul lemnului s'au desvoltat independent de posibilităţile de producţie ale pădurilor noastre.

In majoritatea cazurilor, posibilitățile de producție ale pădurilor, în special a celor de rășinoase, au fost adaptate capacității de debitare a fabricilor de cherestea, ceeace a dus în mod fatal la dsființarea masivelor forestiere din bazinele râurilor Lotru, Mureș, Trotuș, Putna, etc.

In intervalul a cca. 60 ani, de când a luat desvoltare la noi industria forestieră a finanței internaționale, patrimoniul forestier a perdut poate chiar o treime din suprafața sa, în detrimentul național și în profitul străinilor, care dețin până la 90% din capitalurile angajate în exploatările și industria lemnului din România.

S'a tăiat fără nici o preocupare pentru posibilitatea de producție normală a pădurilor. In multe cazuri sumele încasate din vânzarea lemnului au fost mult inferioare cheltuelilor făcute cu împădurirea suprafețelor exploatate.

Pădurile din România, împuținate sub orice limită, trebuesc cruțate, și exploatate numai după metodele unei silviculturi raționale. Producția forestieră normalizată, industria lemnului raționalizată și adaptată capacității de producție a pădurilor, crearea debușeurilor corespunzătoare produselor lemnoase finite și asigurarea desfacerii surplusului de lemnărie peste granițe, constituesc liniile principale ale organizării producției forestiere, care nu se pot realiza decât în cadrul unui plan economic de durată. Organizarea producției forestiere în cadrul planului economic general, răspunde nevoilor vitale ale neamului, deoarece se asigură pădurilor poziția ce trebue să o aibă într'o țară civilizată, care este pătrunsă de rolul și importanța pădurilor, și duce la ridicarea stării materiale a populației și la un spor important al veniturilor statului.

Dată fiind dependența dintre agricultură, industria grea și ușoară, regimul apelor și păduri, se înțelege ușor dece trebue să se situeze pădurile în primele planuri ale preocupărilor Ministerelor Economiei Naționale și al Agriculturii și Domenii.

Producția normală și efectivă a pădurilor din România.

Condițiunile staționale în care se găsesc pădurile din România, permit o creștere anuală destul de mare pentru toate esențele forestiere, majoritatea lor găsindu-se în optimul lor de vegetație. Starea precară în care se găsesc pădurile de rășinoase și foioase, fac ca producția normală să fie cu mult inferioară producției medii ce o au pădurile exploatate în mod normal. Din totalul de 6.500.000 hectare păduri, cât arată statisticile că se mai găsesc în România — după ce am scăzut cele

mai frumoase păduri sacrificate pentru a fi transformate în izlazuri comunale, ce n'au întârziat să mărească suprafaţa terenurilor sterile — cca. un milion sunt situate în regiunile încă inaccesibile şi au o creştere foarte mică.

Producţia normală a pădurilor noastre este evaluată la cca. 17 milioane M³. anual din care:

cca. 8 milioane m³ lemn de lucru
„ 9 „ „ „ „ foc

In perioada 1924—1930, producţia efectivă a pădurilor noastre, ţinând seama de conjunctura pieţii externe cât şi de cererile interne a fost de 25—28 milioane M³. lemn de lucru şi pentru foc, adică cu 30—40% mai mare decât producţia normală.

Cantitatea de cca. 25—28 milioane m³ lemnărie fiind recoltată numai după o suprafaţă de cca. 4 milioane Ha., deoarece restul pădurilor sau se găsesc în regiuni inaccesibile sau nu sunt puse în valoare, rezultă că creşterea medie anuală a pădurilor a fost de 5.5 m³, adică mai mare decât dublul creşterii normale.

Dacă ţinem seama de proporţia speciilor ce compun pădurile noastre, care au în general 25% răşinoase şi 75% foioase, s'au exploatat în toţi anii 2—4 posibilităţi din pădurile de răşinoase şi 2—3 posibilităţi din pădurile de stejar tratate în codru. Pădurile de fag, care au prezentat o rentabilitate mai redusă, au fost ocolite în mod sistematic.

Normalizarea producţiei forestiere.

Exploatările forestiere din România, conduse până astăzi după interesele capitalurilor internaţionale, au creat pădurilor noastre o stare cu totul anormală. După unele evaluări, ţara noastră mai dispune de aproape 500.000 Ha păduri trecute de 60 ani, care nu sunt puse încă în valoare.

Din aceste păduri 59% sunt de fag, 29% de brad şi 12% de stejar.

In general pădurile de molid şi brad au vârsta de 1—30 ani: pădurile exploatabile se mai găsesc în regiunile ce-au rămas şi astăzi inaccesibile.

Pădurile de stejar pedunculat şi de gorun, deşi ne dau lemnul de lucru, au peste 80% vârsta de 1—40 ani iar arborete mai bătrâne de stejar, capabile să dea lemnul de lucru de dimensiuni abia avem 2% sau cca. 27000 Ha. Producţia normală în lemn de lucru a pădurilor de stejar n'ar acoperi decât parţial consumul intern.

Fagul, ce reprezintă cca. 38% din suprafaţa totală a pădurilor ţării, constitue adevărata rezervă cu care se pot acoperi în parte deficitele dela celelalte esenţe.

Până astăzi, oricine a putut să tae unde a vrut și cât a vrut, oricine a fost liber să facă oricâte fabrici de cherestea, fără a i se cere condițiuni speciale sau chiar numai o simplă autorizație, deoarece s'au putut eluda codul silvic și legile naturale ale țării cu ajutorul politicului.

Dealungul lizierii pădurilor comunale, composesorale și particulare, s'au construit și în parte chiar mai funcționează, numeroase făbricuțe cu 1—2 gatere, ce-au fost alimentate cu materiale lemnoase scoase în parte din pădurile particulare, composesorale și comunale prin delicte silvice.

Industria lemnului din România, cum am arătat mai sus, s'a desvoltat independent de posibilitățile normale ale pădurilor noastre; fabricile cu 18—24 gatere dela Nehoi, Agaș, Mureș, Talmagiu, etc. — cele mai mari din lume — sunt mărturia libertății absolute în materie de industria lemnului și denotă lipsa unei politici forestiere pe bază de principii largi.

Normalizarea producției forestiere formează problema vitală a pădurilor țării, și este asigurată numai prin aplicarea cu strictețe a raportului susținut, care trebue să fie adevărata lege, a amenajamentului și a întregii politici forestiere din România.

Generalizarea raportului susținut la toate pădurile din România, produce următoarele modificări în structura exploatărilor, comercializării și culturii pădurilor:

1. Exploatările pădurilor de rășinoase ar fi reduse simțitor și s'ar produce imediat scăderea exportului de rășinoase.

2. Exploatarea pădurilor de stejar s'ar face numai în vederea obținerii lemnului de lucru atât de necesar pentru nevoile interne și pădurile tratate în crâng ar fi convertite în codru.

3. Pădurile de fag, ocolite până astăzi, ar deveni imediat obiectul unor exploatări rentabile, prin faptul că s'ar pune bazele unei industrii mari pentru prelucrarea lemnului de fag și transformarea lui prin procedee chimice (pastă de hârtie, materii colorante, gudroane, lână de lemn, explosivi, etc.).

4. Prețurile lemnului de rășinoase și fag s'ar mări, pădurile inaccesibile astăzi ar deveni rentabile și s'ar face o serie de instalații de transport oricât de costisitoare, pentru exploatarea a încă un milion ha de rășinoase și foioase, ce nu pot produce nici un venit atât proprietarilor cât și economiei naționale.

5. Exploatările forestiere pentru a fi rentabile trebuesc făcute în cadrul organizării corporative a proprietarilor forestieri din fiecare bazin păduros, astfel încât să exploateze în comun posibilitățile normale ale pădurilor lor.

6. Comercializarea produselor lemnoase, exploatate și industrializate s'ar face printr'o asociație ad-hoc pentru desfacerea în comun, atât pe piața internă, cât și pentru export, formată din asociațiile proprietarilor din fiecare bazin păduros.

Considerând că pădurile valoroase, care să dea lemn pentru construcție și industrie, mai acoperă cca. 200.000 Ha., și se găsesc în stăpânirea statului, Domeniilor Coroanei, Fondului Bisericesc bucovinean, Comunității de avere din Caransebeș, Fondului Grăniceresc din Bistrița Năsăud, etc. conchidem că normalizarea producției forestiere este în funcție și de proprietarii de păduri, cari în majoritate sunt instituții publice și ar putea să alcătuiască o asociație corporativă a producătorilor, pentru exploatarea, industrializarea și comercializarea produselor lemnoase.

Prin această asociație se grăbește naționalizarea exploatărilor, industrializării și comercializării produselor lemnoase, iar exportul forestier, ce a format un monopol al străinilor, ar trece în mâna proprietarilor de păduri.

Raționalizarea exploatărilor forestiere.

In multe cazuri, exploatările forestiere sunt făcute după vechea metodă a brăcuirilor: se scot materialele de cl. I-a, iar materialele de cl. II-a și a III-a, sunt lăsate pe loc, în picioare sau gata fasonate, pentrucă nu au rentabilitate, deoarece cheltuelile de transport întrec valoarea lor de comercializare.

Pădurile noastre, în special cele dela coline și munte, sunt lipsite de drumuri de scoatere și de acces, din care cauză cheltuelile de exploatare și transport sunt mărite considerabil în detrimentul valorii lemnului în pădure și cu sacrificarea anuală a sute de mii de M^3. ce reprezintă perderile de exploatare.

Mărirea prețului lemnului în picioare și reducerea perderilor de exploatare și transport, sunt în funcție de înzestrarea pădurilor cu drumuri carosabile pentru căruțe și autocamioane și crearea unei rețele de căi ferate înguste, care reclamă fonduri de investiții mari pe termene lungi.

Dacă ținem seama de cerințele apărării naționale, aceste drumuri trebuesc făcute în cel mai scurt timp.

Drumurile de acces și de scoatere, instalațiile de exploa-

tare și transport, se pot face în cadrul unui plan național de lucrări publice, pentru a răspunde și nevoilor apărării naționale. Aceste lucrări să fie făcute într'un interval de 8—10 ani.

Raționalizarea industriei lemnului.

Sub auspiciile finanței internaționale, industria lemnului din România s'a organizat și desvoltat exclusiv în vederea producției de lemnărie de rășinoase. Fabricile de cherestea au fost instalate numai pe văile bazinelor acoperite cu rășinoase. In mod fatal, aceste fabrici nu pot avea o durată prea mare; multe din ele sunt închise și demontate din cauză că s'au lichidat toate pădurile din regiunile respective.

Industria lemnului trebue să se adapteze posibilităților de producție a pădurilor din punct de vedere cantitativ și al esențelor.

Raționalizarea industriei lemnului se poate asigura în cadrul unui plan de lucrări publice prin crearea fabricilor de cherestea de tip nou, utilarea acestor fabrici cu mașini moderne, organizarea secțiilor de lăzi pentru consumul intern și export, construirea fabricilor de celuloză, desvoltarea industriei lemnului placat, desvoltarea industriei chimice a lemnului, etc.

Fabricile de cherestea tip normal, trebue să aibă o capacitate de producție potrivită posibilităților normale ale pădurilor ce se mai găsesc în bazinele sau regiunile respective.

Fabrici de cherestea cu 8—24 gatere, cum se construiau acum 30—40 ani de către concernul Union-Foresta-Goetz, nu mai pot să-și justifice funcționarea, deoarece posibilitățile normale ale pădurilor au scăzut considerabil.

Prin adaptarea regimului cu tăeri normale, cu asigurarea exploatărilor continue, fabricile de cherestea nu pot avea mai mult de 2—3 gatere, pentru ca să poată funcționa neîntrerupt.

Nouile fabrici de cherestea să aibă gatere rapide pentru debitarea rășinoaselor și gatere înalte pentru industrializarea foioaselor, deoarece vor fi nevoite, ca să-și acopere capacitatea de debitare, să producă atât cherestea de rășinoase cât și de foioase.

Utilarea fabricilor cu mașini moderne, ca: gatere, circulare cu pânză fără sfârșit, circulare simple, circulare Bolinder, etc. va asigura mărirea randamentului technic și financiar al industrializării lemnului în fabricile de cherestea,

ceeace va aduce reducerea prețului de cost, respectiv majorarea prețurilor loco fabrică.

Randamentul de 53—55% pentru cheresteaua de răşinoase, obținut în fabricile vechi este foarte mic față de randamentul fabricilor moderne suedeze și finlandeze care este de 70—75%.

Organizarea secțiilor de lăzi, constitue în sine garanția că lemnul este utilizat în întregime, pentru a se obține randamentul maxim de 75—80%. Toate deșeurile vor fi utilizate în toate dimensiunile pentru a fi refasonate la dimensiunile necesare diferitelor tipuri de lăzi și cutii.

Prin desvoltarea industriei grele și ușoare, organizarea comerțului intern și a exportului de fructe, consumul lăzilor și cutiilor se va mări tot mai mult.

Construirea fabricilor de celuloză. Multe resturi din exploatarea pădurilor de răşinoase, rămân pe teren și putrezesc din cauză că nu pot fi aduse la fabrică și debitate sau vândute sub formă brută. Cantități considerabile de deșeuri și rumegătură rezultate dela debitarea în gatere a lemnului de răşinoase și foioase, sunt aruncate, ca nefiind comerciabile, din cauza depărtării de centrele de consumație.

Funcționarea fabricilor de celuloză pe văile principale și la poalele munților asigură:

— valorificarea resturilor dela exploatarea parchetelor (spărturi, lemne subțiri, buturugi, etc.),

— valorificarea deșeurilor rezultate din fabricarea cherestelei,

— producerea celulozei și a pastei de hârtie — un produs finit ce poate fi exportat în cantități mari — pentru a se opri exportul lemnului subțire de răşinoase pentru nevoile fabricilor de celuloză din Germania, Franța de Sud și Italia de Nord.

— producerea lânei și mătăsei de lemn pentru industria textilă.

Aceste fabrici, trebuesc astfel construite încât să poată fi transformate în fabrici de explosivi oricând nevoia va cere.

Desvoltarea industriei lemnului placat. Industria mobilei cubiste și arta construcțiilor moderne, reclamă astăzi cantități cât mai mari de lemn placat, care înlocuește cu succes lemnul masiv de stejar, nuc, frasin, etc., care se găsește în cantități tot mai mici în pădurile bătrâne ce ne-au mai rămas neexploatate.

Cererile externe pentru lemnul contraplacat sunt destul de mari însă nu pot fi satisfăcute nici parțial.

Cele 3 fabrici de placaje și furnire ce avem în țară nu acoperă nici în parte cererile pieței străine.

Sunt necesare încă 4—5 fabrici de placaje și furnire (la Isaccea pentru teiul din Dobrogea de Nord) care să producă cantități suficiente de placaje și furnire atât pentru consumul intene cât și pentru piețile externe.

Desvoltarea industriei lemnului placat și contraplacat răspunde totodată nevoilor apărării naționale, necesitând cantități masive de placaj de arin și frasin pentru construirea avioanelor.

Desvotarea industriei chimice a lemnului, răspunde nevoii măririi prețului materiei lemnoase prin producerea materiilor colorante, a gudroanelor, etc., care poate fi adaptată nevoilor apărării naționale.

Organizarea industriei lemnului în scopul măririi randamentului technic și financiar al materiei prime industrializate, asigură o producție cât mai perfectă, garantează cele mai mari prețuri de revenire loco pădure și răspunde nevoilor de războiu.

Desvoltarea industriei lemnului în cadrul tăerilor normale este condiționată de organizarea proprietarilor de păduri într'o asociație corporativă, care să poată găsi fonduri inițiale pentru construirea fabricilor de celuloză, contraplacaj, produse chimice, etc.

Naționalizarea comerțului de lemnărie. In cadrul organizării producției forestiere, desfacerea produselor lemnoase formează baza decisivă a rentabilității lemnului exploatat și industrializat.

In locul depozitarilor și intermediarilor de lemnărie să se constitue asociația corporativă a producătorilor și industriașilor forestieri pentru desfacerea în comun a produselor lemnoase exploatate sau industrializate.

Această asociație va prelua și exportul lemnului, care este deținut în majoritate de elemente străine de peste granță, pentru a impune adevărata politică ce trebue dusă în compartimentul lemnului.

Pentru formarea acestei asociații, am făcut propuneri repetate din anul 1934 și până astăzi, astfel încât marile instituții forestiere din țară să înjghebeze blocul românesc al lemnului, sub conducerea Casei Pădurilor Statului, care este forul tutelar.

Concluziuni.

Producția forestieră din România a fost mulți ani în mâinile finanței internaționale cât și a capitaliștilor străini din țară.

Au fost atacate masivele de rășinoase cele mai prețioase și exploatate cu o repeziciune uimitoare, prin desconsiderarea oricărui precept al silviculturii raționale.

In locul acestor masive avem astăzi coaste pleșuve pline cu bolovănișuri și satele sărăcite.

Exploatările din trecut, ce poartă pecetea vremurilor politice, au fost oprite și sunt înlocuite cu exploatările regulate bazate pe continuitate și raportul susținut.

Faimoasele exploatări în delict au fost suprimate, datorită legii pentru controlul circulației materialului lemnos din Mai a. c.

Dacă exploatările forestiere au fost reglementate și limitate la capacitatea de producție a pădurilor, producția forestieră efectivă s'a diminuat simțitor deoarece pădurile exploatabile accesibile sunt puține.

N'a trecut nici un an dela introducerea noului regim și dela aplicarea legilor pentru protecția pădurilor, că producția forestieră a scăzut brusc, producându-se o criză de subproducție în compartimentul lemnelor de foc.

In anul viitor, criza de subproducție se va accentua și mai mult deoarece restricțiile pentru exploatarea parchetelor scadente vor fi și mai riguroase, date fiind cerințele pentru apărarea națională.

In această situație, se impune a se lua măsurile necesare pentru redresarea producției forestiere, care nu se poate concepe în cadrul unui plan de lucrări publice cu caracter economic, care să rezolve atât latura de ordin technic cât și latura financiară.

In cadrul acestui plan sunt de executat într'un interval de 5—10 ani, următoarele lucrări:

— masivele forestiere rămase inaccesibile să fie puse în valoare prin construire de drumuri și căi ferate forestiere, baraje, funiculare, etc., și exploatarea lor pe bază de amenajamente întocmite pe bazine, indiferent de natura proprietarilor.

Odată creată rețeaua de drumuri suficiente, se vor putea

face şi operaţiile secundare, cu extragerea materialelor de calitate inferioră, ce vor duce la mărirea producţiei forestiere.

— să se construiască fabrici de celuloză, placaje şi produse chimice la punctele de convergenţă a principalelor văi.

— să se construiască fabrici de cherestea moderne care să poată debita atât răşinoase cât şi foioase şi să se ţină seama de alegerea amplasamentelor şi de nevoile apărării naţionale, pentru a nu avea în unele locuri fabrici prea multe şi în alte locuri nici una.

In scopul realizării programului de mai sus, după urma căruia să profite numai proprietarii, populaţia şi statul, proprietarii de păduri să fie constituiţi într'o asociaţie corporativă tutelată de stat pentru exploatarea, industrializarea şi comercializarea produselor principale şi secundare ale pădurilor noastre.

Această asociaţie ar putea obţine fondurile necesare pentru realizarea lucrărilor preconizate mai sus, pe care le reclamă chiar apărarea naţională.

Organizarea producţiei forestiere în cadrul planului economic general asigură redresarea economiei forestiere profund ameninţată prin practicile postbelice, şi-i schimbă coloritul internaţional.

Die Organisierung der Forstproduktion im Rahmen des allgemeinen oeconomischen Plans.

L'organisation de la production forestière dans le cadre du plan économique général.

Une esquisse concernant la question énoncée par le titre de l'article. L'auteur est d'avis qu'à l'avenir les forêts du pays doivent être exploitées en respectant un strict rapport soutenu. D'autre part, les exploitations devront adopter des méthodes plus rationnelles pour économiser le bois. Mais à son tour l'industrie du bois doit s'accommoder à une production normale de nos forêts et accepter toutes les catégories et les dimensions obtenues à la suite des exploitations (bois de scierie, de cellulose, de caisses pour fruits, etc.).

PĂDUREA „CENTRU DE INTERES"

de Ing. TR. HEROIU
Bucureşti

Un bun natural se desvoltă în măsura în care răspunde unor nevoi de viaţă omenească şi în măsura în care omul s'a ridicat la adevărata lui cunoaştere. Astfel se întâmplă şi cu obiectul profesiunii noastre cu pădurea. Numai că, în stadiul de cultură actuală a colectivităţii româneşti, dacă pădurea răspunde — este unanim recunoscut — unor reale şi adânci nevoi de viaţă, nu tot aşa se poate spune despre cetăţeanul român că s'a ridicat la cunoaşterea şi înţelegerea rosturilor adânci ale pădurii. Ar fi suficient să amintim că şcoala românească a ignorat până în prezent aproape total pădurea, aceasta neavând nici cel mai modest loc în programa analitică a învăţământului de bază al populaţiei — învăţământul primar. Este deci caracteristic pentru ţara noastră, în care pădurea nu se bucură de o atenţie, să aflăm că acei ce au avut în răspunderea lor instrucţiunea poporului nu au găsit necesar ca mintea fragedă a copilului să intuiască din primii săi paşi ceva din tainele şi binefacerile pădurii. Am găsi explicaţia — şi pedagogii explică sistematic orice învinuire de acest fel — în caracterul general neadaptat la viaţa reală a învăţământului nostru, în orientarea mult prea teoretică a acestuia.

Un val puternic de reacţiune contra acestei caracteristici a învăţământului, a făcut ca anul 1938 să aducă o reformă în structura de bază a programei analitice a învăţământului primar şi secundar. Această reeacţiune a întâlnit în calea sa, la Ministerul Educaţiei Naţionale, (considerând lacunele ce ne interesează pe noi şi pe care deseori le-am scos în evidenţă), studii şi memorii pe care Societatea „Progresul Silvic" încă din 1933 le-a făcut şi repetat mereu, referitor la introducerea în învăţământul primar şi normal a cunoştinţelor elementare despre pădure.

Ce să aşteptăm dela cetăţeanul nostru, care în copilăria

lui nu a învăţat nimic despre un bun pe care trebue să-l folosească şi pe care trebue să-l lase mai departe, apt de a fi folosit şi de urmaşii lui? Aşa trebue să fi judecat cei ce, însfârşit, s'au decis să frângă linia necorespunzătoare a pregătirii pentru vieaţa practică a tineretului nostru.

In alegerea şi fixarea celei mai bune metode pentru a imprima firesc şi uşor, copilului, noţiunile elementare şi practice de vieaţă reală, noua programă născută din reacţiunea arătată mai sus, a adoptat metoda aşa zisă a „unităţilor de vieaţă", a „centrelor de interes". Mintea copilului nefiind aptă pentru înţelegerea analitică şi abstractă a lucrurilor şi fenomenelor din mediul înconjurător, trebue să i se înfăţişeze lucruri şi fenomene global şi concret. Astfel trebue să ne explicăm apariţia în programa analitică a învăţământului primar din anul 1938, a cunoştinţelor despre pădure, sub forma de prezentare a „Centrului de interes", care este menită să concentreze noţiuni folositoare în jurul aceleiaşi chestiuni, să desvolte atenţia copilului şi să-i imprime învăţăminte pe linia concretului şi practicului.

Această metodă, alăturată principiului activist, după care cunoştinţele trebue să se imprime, şcolarul fiind în acţiune, (în activitate pentru felul respectiv de muncă) să sperăm că mentalitatea cetăţeanului de mâine se va schimba mai repede, câştigând ceeace am pierdut până în prezent printr'o regretabilă dar explicabilă omisiune a învăţământului.

Pentru învăţământul normal, problema pregătirii pentru viaţa practică se pune în mod şi mai accentuat. Un obiect de învăţământ nu este şi nu trebue să fie un prilej pentru speculaţiuni searbăde şi teoretice. El trebue să părăsească — mai precis, profesorul — metoda teoretizării şi să adopte pe aceea a aplicaţiei, căutând să prindă realitatea ştiinţifică în vieaţa, unitatea de viaţă sau instituţia în care obiectul de învăţământ îşi găseşte aplicarea şi să o diferenţieze după regiune. Elevul normalist — deprins în şcoală prin intermediul „comunităţilor de muncă" cu practica lucrului, — devenit învăţător, trebue să fie un „technician al muncii culturale la sate".

Cu aceste explicaţiuni, să răsfoim programa analitică şi să vedem ce anume s'a prevăzut referitor la cunoştinţele despre pădure *).

*) A se vedea şi At. Har.: Silvicultura în învăţământul normal. Rev. Păd. Nr. 11/938 pag. 1035—1039.

A. Școala de copii mici.

In școala de copii mici nu se urmărește a se da copilului cunoștințe, ci a-i da bune deprinderi în legătură cu higiena, buna cuviință, religia, etc., a-l deprinde să vorbească bine, iar în ce privește educația minții, a-l deprinde cu observația a tot ce se petrece în mediul său de viață.

In observarea principiului activist, jocul este forma cea mai proprie firii și vârstei copilului, spre a-l face să înțeleagă singur natura lumii înconjurătoare, prin intuiție și prin ce-i arată realitățile concrete, recomandându-se categoric educatorilor, să evite a da copilului cunoștințe verbale, în abstract.

Așa dar, în lumea grădinițelor de copii, noțiunea de arbori nu se poate forma decât prin contactul direct cu aceștia.

Ar fi foarte interesant de știut ce crede un copil că este o „pădure“ când el n'a văzut-o!

Știut fiind că, primele impresii din copilărie rămân adânc înrădăcinate în sufletul cetățeanului de mai târziu, mamele sau conducătoarele dela grădinile de copii, pot fi factori determinanți în educație.

Pentru cazul nostru, micile și neobositoarele excursii prin împrejurimi, cu care ocazie copilul să vadă și să înțeleagă singur ceva din rostul și viața arborelui, sunt mijloacele cele mai bune pentru contactul direct cu realitatea.

O înfrânare a răului obicei de distrugere, care se arată chiar din copilărie, o permanentă observare și reprimare a impulsiunii de a rupe crenguțe sau micii puieți, pot fi salvatoare pentru educația respectului de arbore, ce caracterizează un popor civilizat.

O programă analitică, în sensul celor dela școala primară sau normală, nu găsim și nici nu putem găsi la școala de copii mici.

In lumina unor principii directoare, fiecare educatoare își alcătuiește programul.

Din exemplificarea ce o găsim pentru prima lună de școală, având ca centru de interes „mediul local și adaptarea la mediu“ putem vedea că se recomandă [1]):

1) Min. Ed. Naționale. Programa analitică, pentru școalele de copii mici, învățământul primar și școalele de adulți. 1938, pg. 27.

„Plimbări prin locurile vecine, pentru a cunoaşte împrejurimile şcoalei, cu care prilej copiii vor strânge (după regiuni) pietricele, frunze, crenguţe, castane, ghindă, conuri de brad, trestie, melci, scoici, etc., pentru a îmbogăţi muzeul şcolar".

In primii ani ai copilăriei, fără îndoială că nu poate fi vorba decât de noţiuni cu totul elementare, grija îndreptându-se mai mult la sesizarea de către copil a lucrurilor şi pronunţarea corectă a cuvântului cu care se defineşte lucrul. Ex. frunza, ghinda, conul de brad, etc.

B. Invăţământul primar.

In cl. II.

In cursul trimestrului III (dela Paşti până la finele anului) în care predomină centrele de interes: ţinutul, lunca, găsim la obiectul Ştiinţelor Naturale: (Centre de interes: împrejurimile satului sau oraşului[2]):

„Zăvoiul. Plante din preajma apelor curgătoare: salcia, răchita şi plopul" [3]).

Ca activitate se prevede la atelierul şcolar: alcătuirea scăriţelor pentru flori, mobilă pentru păpuşi, etc. din scândurele şi nuiele.

In cl. III.

In cursul trimestrului III, în care predomină centrele de interes: România (clima, flora, fauna), Pădurea, găsim la Geografie: Centru de interes „Clima României".

1. „Vegetaţia ţării după regiuni: la munte, la deal, la câmpie, în regiunea apelor, la mare. Rolul pădurii în viaţa poporului nostru".

2. La Ştiinţele Naturale (centru de interes: pădurea).

a) „Pădurea noastră (numele ei). O excursie în pădure. Aşezarea pădurii şi ceva despre originea ei;

---

2) Menţionăm că toate cunoştinţele despre păduri sunt introduse la obiectul St. Naturale şi tangenţial, la Geografie, ambele trecute sub „educaţia ştiinţifică", care la rându-i face parte din „educaţia minţii". Intreagă programa analitică este aşezată pe cele 4 aspecte ale culturii: educaţia sănătăţii, educaţia minţii (ştiinţifică şi literară), educaţia artistică şi educaţia moral-religioasă.

3) Op. cit. pg. 162.

b) Diferite feluri de păduri din ţara noastră, după regiuni: pădurea de câmpie, de deal şi de munte. (Se vorbeşte separat pentru fiecare, insistându-se asupra aceleia care se află în apropierea localităţii unde se află şcoala;

c) Câţiva arbori din pădurile noastre: bradul, fagul, stejarul, etc. (Elevii vor cunoaşte toţi arborii din pădurea lor cu numele lor popular, fără prea multe amănunte despre înfăţişarea şi viaţa lor). Animalele de pădure" [4]).

Ca activitate se prevede (munca în grup, în echipă) la muzeul clasei, colecţionare de material şi în atelierul şcolar: aplicaţiuni din frunze, rame, margini de hărţi, etc., din crengi de brad, mesteacăn, răchită, etc., coşuri de hârtie, din ramuri de mesteacăn şi brad.

In cl. IV.

In cursul trimestrului II (până la Paşti), găsim la capitolul activităţii practice:

„Selecţionarea seminţelor cu probe de încolţit" [5]).

Deşi nu se arată specia seminţelor, semnalăm măsura practică, foarte bună, de a deprinde elevul încă de pe băncile şcoalei, iniţiindu-l în problema selecţiei şi germinaţiei seminţelor. Să sperăm că între seminţele asupra cărora se vor face probe, vor fi şi seminţe forestiere.

In cl. V.

În cursul trimestrelor I—III găsim tot la capitolul activităţii practice:

„la muzeul clasei: colecţionarea şi aranjarea pe clase a materialului,...; la atelierul şcolar: lucrări cu caracter utilitar: ştergătoare, funduri, scaune, mese, poliţe, dulapuri pentru biblioteci sau farmacie de casă, spălător, rastel pentru unelte, etc. [6]).

In cursul trimestrului II:

1. La Geografie: Centrul de interes: pământul, vegetaţia.

a) „Zonele de vegetaţie: pădurile equatoriale, savanele, pustiul, zona mediteraniană, păduri cu frunze căzătoare, zona polară.

4) Op. cit. pg. 168.

5) Op. cit. pg. 172.

6) Op. cit. pg. 177 şi următoarele. S'a extras şi partea privitoare la munca în comunitatea şcolară, întrucât se face în legătură cu produsele pădurii: frunză, scoarţă, lemn.

b) Zona țării noastre. Comparație cu zona altor țări. Lecturi" [7]).

In cl. VI.

Intre cunoștințele referitoare la centrele de interes predominante: lumea, grădina, câmpul, pădurea, găsim, referitor la pădure:

„Pădurea ca unitate de viață, cu plante și animale, după regiuni. Esențe. Protecția și îngrijirea pădurii. Exploatarea ei [8]), iar ca activitate practică, la fel ca la cl. V-a.

C. Școalele de adulți.

In conformitate cu art. 79 din legea învățământului primar, școalele primare sunt obligate să dea tinerilor și adulților neștiutori de carte, cași celor ce n'au terminat școala primară „cunoștințele elementare cele mai necesare pentru vieață".

In acest sens programa analitică prevede un minimum de cunoștințe ce se repartizează pe 3 ani.

In cursul anului II găsim la obiectul Științe-Naturale:

„Pădurea și originea ei. Diferite feluri de pădure din țara noastră: pădurea de câmpie, de deal și de munte. Arborii din pădurile noastre: bradul, fagul, stejarul. Animalele din pădure" [9]).

D. Invățământul normal.

Este, pe cât cunoaștem, pentru prima dată când apare în programa analitică a Școalei Normale, un text care să prevadă cunoștințe despre păduri — și mai ales în capitol separat, — tratând „Silvicultura" [10]).

Cunoștințele despre păduri sunt rezervate claselor superioare și anume claselor VI-a și a VIII-a, precum urmează:

---

7) Op. cit. pg. 178.

8) Op. cit. pg. 182.

9) Op. cit. pg. 222.

10) Notăm însă, cu legitimă mâhnire, că stă încă sub minorat, neputându-se emancipa de sub tutela „agriculturii" înăuntrul căreia este încadrată pe același plan cu pomicultura, legumicultura, floricultura, etc. când, știut este, silvicultura are, față de agricultură, obiect și țel bine distinct. Invățământul direcționat practic fiind abia la începutul lui, disciplina noastră, abia apărută, nu a putut veni deodată de sine stătătoare.

În cl. VI-a.
Cultura pădurilor.

„21. Pădurile țării. Repartizarea suprafeței pe categorii de proprietari și pe esențe. Zone de vegetație, Date statistice. Rezerva lemnoasă.

22. Importanța pădurilor în economia națională, în îmbunătățirea climei, regimul apelor, turism, apărare națională, sănătatea populației (asanarea regiunilor insalubre, etc.).

23. Monografia esențelor indigene și exotice mai importante ce se pot aclimatiza la noi și cari prezintă un interes pentru țara noastră.

24. Păduri și arbori izolați. Solul forestier. Arborele; viața arborilor în arboret; tipuri de arborete și regenerarea lor, îngrijirea arboretelor.

25. Semințe (recoltarea și păstrarea lor); pepiniere (înființarea și îngrijirea lor).

26. Inființarea arboretelor pe cale artificială, plantațiuni, răchitării, îngrijirea lor.

27. Terenuri degradate; punerea lor în valoare prin plantațiuni, lucrări de consolidare; corecțiunea apelor torenților.

28. Protecția pădurilor. Pericolele ce amenință pădurea: exploatările abuzive și vicioase, pășunatul, delictele, incendiile, atacurile de insecte, boli criptogamice. Prevenirea și combaterea lor [11]).

Notă. Se va respecta principiul regiunilor“.

In cl. VIII-a.
Folosirea pădurilor.

„1. Proprietățile și calitățile lemnului. Imbunătățirile și întrebuințările lemnului.

2. Noțiuni de dendrometrie.

3. Amenajarea pădurilor. Cantitățile ce se pot extrage anual dintr'o pădure (posibilitatea). Regulamentul de exploatare.

4. Exploatarea (sensul rațional al cuvântului): doborârea, sortarea și fasonarea. Unelte de muncă.

5. Transportul. Mijloace de transport la mică și mare distanță.

6. Munca și viața muncitorilor în pădure.

7. Produsele secundare nelemnoase ale pădurilor: scoarța, frunza, florile, semințele, plantele medicinale, etc. Rășina și derivatele sale. Materii tanante. Vânatul și pescuitul în apele de munte. Golurile munților.

8. Comerțul și industria lemnului. Piața internă. Cooperația forestieră.

---

11) Ministerul Educației Naționale. Programa școalelor normale de învățători (și învățătoare) și conducătoare. 1938. pg. 109.

9. Contribuţia pădurii la civilizaţia gospodăriilor rurale.
10. Legislaţia silvică.

Obs. Fără să socotim ca argument în plus la necesitatea completării programei analitice, dar credem că nu este inutil să arătăm contribuţia cu care a fost şi vor fi încă solicitate pădurile pentru construcţia, înzestrarea cu mobilier şi aprovizionarea cu material de foc a localurilor de şcoală.

Numai în ultimii ani de la război, s'au dat gratuit din pădurile Statului materiale în valoare de circa 700 milioane lei" [12]).

Constatând un foarte mare pas, am putea spune un moment foarte important, dacă nu istoric, în evoluţia pregătirii tineretului şi în direcţia economiei forestiere, nu putem neglija să menţionăm interesul ce l-a purtat Societatea „Progresul Silvic" acestei chestiuni, care încă din 1933 a intervenit repetat, pe atunci, la Ministerul Instrucţiunii, apoi la acel al Educaţiei Naţionale, în acest sens.

Introducerea acestor cunoştinţe în programele analitice, atrage după sine în mod inevitabil desvoltarea acestora în cărţi didactice.

Der Wald und die offentliche Unterricht.

La forêt et l'enseignement public.

Le fait que la population citadine et paysanne ignore les soins délicats dont la forêt a besoin, a valu à celle-ci beaucoup de désavantages.

Jusqu'en 1938, le programme analytique de l'enseignement primaire et secondaire ne contenait presque aucune information sur les forêts.

A partir de 1938, cette lacune à été remplie. Dorénavant, des notions sur les forêts, leur culture et leur exploitation vont occuper une belle place dans l'enseignement roumain.

12) Op. cit. pag. 111.

PĂDUREA ÎN VIAȚA ECONOMICĂ

de Ing. HORIA MANOLE

Ceea ce se petrece în timpurile noastre, cu o categorie de oameni sau instituții — proprietari de păduri — am putea numi „tragedie", fără să se exagereze. Dacă este așa, ori nu, au să ne convingă cifrele de mai jos.

Să presupunem un proprietar forestier (indiferent de ce natură) posesor a 1.000 ha. de pădure de brad sau molift, care ar avea dorința să-și cultive pădurea, în mod serios, până la termenul exploatabilității, fixat la 80 de ani. In acest caz el va avea nevoe de 2 paznici plătiți cu câte 1.500 lei (50 lei pe zi), adică 3.000 lei pe lună, sau 36.000 lei pe an. Aceasta înseamnă, pentru 80 de ani, 2.880.000 lei, adică 2.880 lei pe hectar. La termenul de exploatare, estimându-se pădurea, se află 300 m. c. pe ha., adică pe 1.000 ha. se găsește 300.000 m. c. La prețurile actuale, de 100 lei m. c., în picioare, urmează să se scadă valoarea plantațiilor și a întreținerilor ei timp de 10 ani, adică 6.000 lei de ha. sau 20 lei de m. c. lemn vândut. Rămâne, deci, să se obțină netto, pentru 1.000 ha., lei 24 milioane.

Dacă se scade apoi cheltuiala făcută cu paza, în timpul celor 80 de ani, adică 2.880.000 lei, mai rămân proprietarului — în cifră rotundă — 21 milioane, după o așteptare de 80 de ani. Aceasta înseamnă un venit anual netto de 262.500 lei, sau **262 lei** pe an și pe hectar.

In ipoteza, că respectiva pădure, bine cultivată, va avea la exploatabilitate 400 m. c. în loc de 300 cât am calculat mai sus, ar rezulta un venit net pe an și pe hectar de 348 lei, sau 1,8%.

In agricultură însă se obține 4,5%, oricât de rudimentar s'ar lucra. Și doar agricultura este considerată ca o ramură economică foarte puțin rentabilă. Cum rămâne atunci, cu rentabilitatea pădurii, și pentru care am luat cazul cel mai favorabil (pădure de rășinoase, cu un conținut satisfăcător la unitatea de suprafață)?

Se va spune că venitul este mic, deoarece și riscurile pădurii sunt mici. Acest fel de a vedea este o eroare profundă, care trebue să dispară din toate manualele. Să ni se răspundă atunci, ce va deveni o pădure atacată de bostrichizi? Să ni se arate, care societate de asigurare acceptă riscul, în contra incendiilor din păduri? Ce devine un masiv, crescut cu jertfe și cheltueli, când uraganul îl trânteşte la pământ, sau când zăpezile îi rup lujerii terminali?

Prin urmare, procentul de rentabilitate, de 1,8% este ca și inexistent, mai cu osebire într'o țară nouă și cu disponibilități reduse de capital.

S'a observat, cred, că în analiza calculelor de mai sus s'a luat drept bază a prețului de vânzare, la tulpină, lei 100 de metru cub. Ei, bine, **acesta este un preț de ruină** pentru un proprietar forestier.

In raport cu situația prețurilor, dinainte de război, valoarea rășinoaselor a scăzut dela 4 lei aur pe m. c. la tulpină, la 1,65 lei aur (cât revine în prezent) socotind prețul oficial al aurului, în 1912, lei 3.500 kilogramul, față de 200.000 lei (inclusiv primele plătite de B. N. R.) cât este acum.

Dacă însă nu se ia de bază aurul, în comparația ce se face, ci un alt produs al solului, de ex. porumbul (care nu este afectat de prime de export), constatăm următoarele:

Valoarea a 10 tone, în 1912, era de 900 lei, iar azi este de 45.000 lei, adică de 50 ori mai mult, în timp ce lemnul acum este numai de 25 ori mai scump față de prețurile din 1912.

Din ce cauză, lemnul nu urmează aceeași curbă a prețurilor? Pentrucă oferta este mai mare decât cererea; pentrucă se exploatează mai mult decât se poate plasa, în ciuda epuizării masivelor, ruinându-se un activ național, fără a se obține o contravaloare justă, pentru economia țării.

Această stare de lucruri trebue îndreptată, azi, nu mâine.

Der Wald in dem oeconomischen Leben.

La forêt dans la vie économique.

Les forêts ne rapportent pas pour leurs proprietaires un revenu suffisant Cela à cause des prix du bois qui sont au-dessous de l'équivalent or d'avant la grande guerre.

Pour provoquer une hausse, il faut offrir au marché des quantités plus réduites que celle d'aujourd'hui; donc il faut réduire les surfaces à exploiter chaque année.

PIN CU RĂDĂCINI SUPORȚI

de Ing. AT. HARALAMB
București

Literatura de specialitate cunoaște destule cazuri de desgolirea sistemului radicelar al arborilor, sub acțiunea vântului sau a eroziunei fluviale. Seybold[1]), spre pildă, dă fotografia unui pin silvestru de 80 ani, din regiunea nisipurilor nestabile ale Olandei, al cărui sistem radicelar a fost desgolit pe o adâncime de 3 m, fără ca arborele să se dărâme și continuând astfel să vegeteze. Pinul în această situație a devenit, după expresia germană, un arbore pe picioroange.

Fotografia pe care o publicăm aci, reprezintă un caz asemănător, întâlnit la noi în țară. Este vorba tot de un pin silvestru spontan, găsit de mine la 7 Martie a. c., pe teritoriul comunei Oești (jud. Argeș) și anume în cuprinsul micului basin al pârâului Valea Seacă. Se află pe coama unui deal constituit din nisip și pietrișuri mici sedimentate, atacat puternic de eroziune, dar numai dintr'o singură parte, ajungând să dea malului o pantă aproape verticală. In felul acesta două din rădăcinile sale au fost desgolite pe aproape 3 metri adâncime.

După cât se vede din fotografie, avem de aface cu două rădăcini, al căror diametru atinge, la una din ele, în partea cea mai groasă, 18 cm.

---

1) A. Seybold. Ueber die Blosslegung des Wurzelsystems durch äolische und fluviatile Erosion. Sonderabdruck aus den Berichten der Deutschen Botanischen Gesellschaft, Jahrgang 1930, Band XLVIII, Heft. 8

Deşi într'o situaţie dificilă, datorită sprijinului acestor rădăcini, pinul încă se menţine, cu toată înclinarea trunchiului în partea de unde a fost săpat de eroziune.

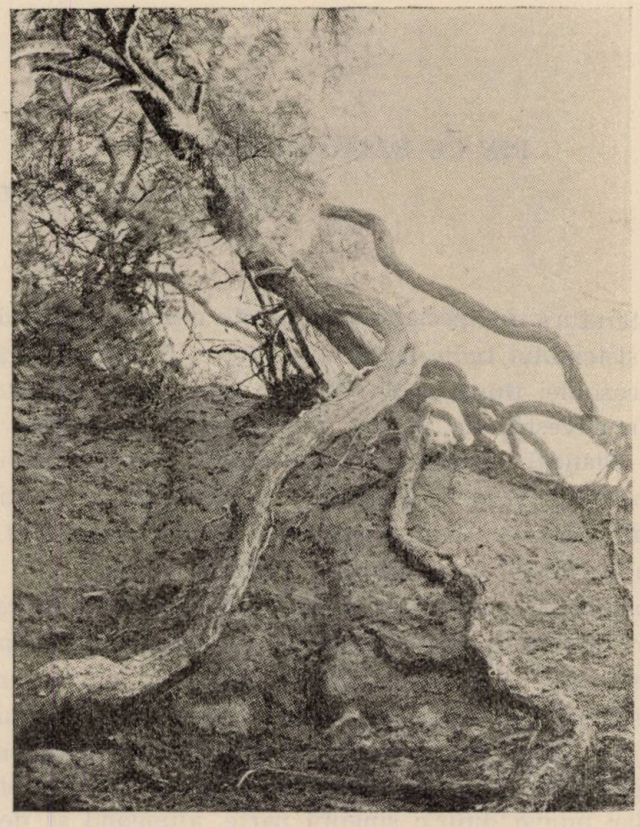

In cazul respectiv, aparatul radicelar are o desvoltare laterală, întocmai ca o ancoră.

Pe rădăcinile desvelite s'a format ritidom.

Stelzenwurzel der Kiefer.

Pin à racines supports.

PROBLEMA CĂRĂBUŞILOR

de Ing. MIRCEA ENE

„Duşmanul cel mai de temut al semănăturilor şi pepinierelor este şi rămâne însă totdeauna, larva cărăbuşului...".

Th. Hartig

Introducere.

Printre insectele cele mai vătămătoare din ţara noastră se numără şi cărăbuşul. Se dă, în general, numele de cărăbuş speciilor de Melolontha — (cărăbuşul de Mai sau găinuşa) şi de Rhizotrogus şi Amphimallus — (cărăbuşii de Iunie), caracterizaţi astfel după luna în care apar. (Cei din urmă sunt de talie mai mică). Se pot numi cărăbuşi însă şi speciile de Cetonia — cărăbuşul verde sau al florilor, Polyphylla fullo — o găinuşe mult mai mare ca cea obişnuită şi mult asemănătoare cu ea (deaceea în trecut s'a şi numit Melolontha fullo) şi chiar alţi gândaci asemănători, din aceiaş familie.

Indiferent de gen şi specie, vătămările cauzate de aceste Scarabaeidae, sunt asemănătoare şi deopotrivă de păgubitoare culturilor pământului. Ele sunt chiar dezastruoase atunci când insectele ating numărul critic.

Dintre cărăbuşi însă cei cari au atras atenţia omului, încă din timpuri vechi, prin pagubele cauzate, au fost speciile de Melolontha (M. hippocastani şi vulgaris).

In lucrările lor, Aristophan şi apoi Aristot, pomenesc de acest gândac. De atunci şi până azi cercetătorii au căutat să cunoască viaţa acestei insecte, cât mai amănunţit, pentru a putea ajunge la concluziuni practice.

Insecta, vătămări.

După apariția lor din pământ, gândacii sboară în coronamentele arborilor forestieri sau fructiferi pentru a se hrăni rozând frunzele. Vătămarea este pierderea suferită în economia internă a arborelui și este mai accentuată cu cât exemplarele sunt mai tinere. In coronament are loc împerecherea, după care femela depune ouăle în pământ, la o adâncime de 20—25 cm, în grămăjoare de câte 15—30, în total până la 80 bucăți. Pentru depunerea ouălor preferă teren descoperit, în soare, afânat (lucrat), mai mult uscat, profund și bogat în materii hrănitoare.

Eșite din ouă, larvele încep imediat activitatea distructivă, hrănindu-se la început cu resturi vegetale din humus și apoi cu rădăcinile plantelor tinere. Năpârlesc, trec dintr'un stadiu în altul, mărindu-se și devenind mai lacome. Larvele de stadiul III rod rădăcini până la 5 cm. grosime.

Cum stadiul larvar este cel în care o insectă, în general, necesită hrana cea mai abundentă și cum în cazul de față, după cum vom vedea, stadiul larvar se întinde pe cea mai mare parte din viață, e ușor de înțeles cât de mari sunt pagubele.

Vătămările sunt suferite deopotrivă de plantele agricole, horticole, puieți de arbori forestieri sau fructiferi, vița de vie, deci pepiniere și culturi. Larvele preferă însă plantele de grădinărie și în special zarzavaturile. S'a stabilit, aproximativ, că o larvă în întreaga ei viață mănâncă aprope 1 kg. materie vegetală.

Atacul e cunoscut prin faptul că plantele pălesc și se usucă. Nefiind vizibilă cauza, se atribue uscarea plantelor altor factori ca maladii, geruri târzii sau timpurii, secetă, etc. In cazul atacurilor intense se pot găsi cam 10—30 larve la m^2.

Pentru a fi posibilă desvoltarea larvei într'o regiune, trebue ca temperatura medie a celor 7 luni (Aprilie—Octombrie), în care larva are nevoe permanentă de hrană, să atingă 12,5°. Deaceea la altitudini ce trec de 800 m. nu se vor găsi niciodată cărăbuși în massă.

In timpul vieții, larva întreprinde călătorii orizontale și verticale, întortochiate, pentru căutarea hranei, pentru a se proteja de frig sau pentru a trece dintr'un stadiu în altul. Toamna coboară la 60—100 cm., în straturi cu temepratura de 4—8° (deși poate rezista până la —4°), unde stă în amorțire; primăvara se ridică la suprafață, între 0—20 cm. Galeriile, pe

care le face, se observă foarte greu în pământ deoarece se deplasează săpând înainte și clădind înapoi. Socotită, într'un singur sens, distanța orizontală parcursă e cuprinsă între 1,75—5 m. în întreaga viață. După larvă urmează stadiul de pupă și apoi gândac.

Generația Melolonthei durează 3—4 și chiar 5 ani, după condițiile staționale (hrană, umiditate, temperatură) și după specie. Hrana abundentă, umiditatea redusă și temperatura ridicată și de lungă durată pot scurta ciclul evolutiv. M. vulgaris apare primăvara ceva mai devreme și are generația mai scurtă, 3 ani în regiunile cu temperatura medie anuală de 9° și 4 ani în cele cu 7°; iar M. hipp. generația de 4 respectiv 5 ani.

Schematic viața insectei se prezintă astfel: pe pământ = gândac Aprilie—Iunie an I; în pământ = ou Mai—Iunie an I; larvă Iulie an I — Sept. an IV (V sau VI); pupă Sept.—Oct.; gândac Oct.—Aprilie.

Rezultă deci că apariția gândacilor are loc la intervale bine stabilite pentru a anumită regiune. Acești ani, când apar gândaci numeroși, se zic „ani de sbor". Din cauză că în timpul perioadei intervin condiții accidentale (vară lungă, hrană abundentă), sau într'o regiune se găsesc amândouă speciile, generațiile se încalecă și apar cărăbuși, în număr redus, mai în toți anii.

Dușmani naturali.

Pagubele cauzate de cărăbuși ar fi mult mai mari ca în prezent dacă n'ar lupta, însăși natura, contra insectei, pentru menținerea echilibrului biocenotic. Astfel dușmanii și boalele insectei devin ajutor pentru om.

Factorii climatici sunt condițiuni principale de viață. Seceta puternică vara, ploaia urmată de inundație, umezeala de lungă durată, frigul, gerurile târzii și timpurii pot fi fatale larvelor care se găsesc în pătura superficială, de primăvară, plăpânde după repausul de iarnă, până toamna când n'au apucat a se coborî. Ploile pot împiedeca sau întârzia apariția și împerecherea gândacilor. Vântul la fel, numai că poate deveni totodată și mijloc de răspândire.

Dușmanii naturali permanenți sunt însă animalele: cârtița, ariciul, liliacul și chiar jderul; iar dintre păsări: ciorile, mierlele și vrăbiile. Urmează apoi insectele parazite: muște

(Cyrtoneura stabulans Fall., Dexia rustica F.) şi viespi (Scolia flavifrons) ale căror larve trăesc pe socoteala larvelor de cărăbuşi. In sfârşit infecţiunile produse de ciupercile parazite (Isaria farinosa, Bauveria densa = Botrytis tenella) şi septicemiile (Bacillus septicum insectorum, Bacillus melollonthae) reduc numărul larvelor. Din cele 80 de ouă, câte poate depune o femelă, s'a constatat că abia 15—30 dau naştere la larve şi că larvele cele mari mănâncă pe cele mici (canibalism; larvele de acelaş stadiu de obiceiu se ocolesc).

Toate aceste cauze pot face ca în întreg timpul desvoltării să dispară până la 95% indivizi. Dacă nu ar fi astfel nu s'ar putea face nici un fel de cultură a pământului. Incercăm un calcul: să presupunem că o femelă depună 80 ouă, care se desvoltă în condiţiuni favorabile şi dau naştere la jumătate masculi, jumătate femele (proporţia este cam 1 la 1) şi că generaţia e de 3 ani. Dacă depunerea a avut loc în primăvara anului 1927, în primăvara anului în care ne aflăm urmează să apară 2.560.000 urmaşe femele şi tot atâţia masculi. Femelele depun ouă din care se desvolta imediat 204.800.000 larve, o armată de distrugători. Ştiind că în cazul unui atac puternic, la m^2 se găsesc 15 larve, în anul viitor numărul acesta de larve va acoperi o suprafaţă de 1365,5 ha şi asta numai dela o singură femelă. Dar nu trebue să uităm că în fiecare generaţie, jumătatea cealaltă, masculii, care au dispărut ca număr fără să lase urmaşi, au vătămat ca larve şi ca gândaci, iar ca larve au ocupat deasemeni întinse suprafeţe. Natura are însă grije să schimbe rezultatul acestor socoteli. Şi totuşi ceeace rămâne este încă mult.

Măsuri de combatere.

Prin permanentele vătămări, traduse prin pagube pentru om, existenţa insectei a devenit o problemă a culturii pământului. Prezenţa unei vătămări conduce la cunoaşterea factorului cauzal şi apoi la distrugerea lui. Pentru rezolvarea acestei probleme s'au făcut şi se fac încă numeroase cercetări asupra factorilor care favorizează sau periclitează insectei, pentru a se şti în ce anume sau sub ce stadiu este insecta mai vulnerabilă. De aci apoi găsirea şi stabilirea anumitor metode şi procedee de combatere. S'a pornit chiar a se combate insecta sub toate stadiile. Spicuim câteva din metodele mai importante.

Contra depunerii ouălor s'au preconizat: împrăştierea unui praf cu miros respingător, deasupra terenurilor de cultură, după ce pământul a fost lucrat, care ar îndepărta femelele; mobilizarea păturii superficiale la 20 cm. adâncime, strângerea şi arderea ei după depunerea ouălor; aşezarea de lăzi cu pământ afânat sub arbori, în care femelele să depună ouă, în timpul sborului.

Contra larvelor: lucrarea pământului începând din luna Mai şi adunarea larvelor care acum se găsesc la suprafaţă, sau se introduc păsările de casă şi pocii; plantarea zarzavaturilor (salată, lăptuci) preferate de larve, între rânduri în pepiniere şi culegerea larvelor, care s'au adunat în jurul rădăcinilor, în momentul când plantele încep a se îngălbeni; folosirea plantelor respingătoare (muştar, spartium) între rânduri; apoi o serie întreagă de procedee de cultură în pepiniere, măsuri de protecţie individuală a puieţilor. Pentru distrugerea larvelor când sunt la suprafaţă s'a născocit şi un instrument (Witte), o perie de cuie lungi care străbătând pământul străpung larvele. Metoda eficace a fost însă întrebuinţarea substanţelor chimice toxice, volatile, lichide sau solide. S'au experimentat: naftalina, permanganatul de potasiu, sulfocarbonatul de potasiu, cianura de calciu, săpun negru cu nicotină, tabac de Brissago, var stins, wurmex, apoi sulfura de carbon, substanţe care însă sunt într'o măsură vătămătoare şi plantelor şi au acţiune limitată asupra larvelor. Sulfura de carbon deşi prezintă şi alte inconveniente (repede volatilă, pericolul inflamabilităţii) s'a dovedit a fi mai eficace. Ea se introduce în pământ cu ajutorul unu injector (Pall), în doză anumită, recomandabil în anul II al larvelor, în intervalul dintre toamnă şi primăvară.

Răspândirea sporilor ciupercilor parazite şi provocarea de maladii larvelor, a dat oarecare rezultate.

Distrugerea gândacilor prin adunare, s'a practicat încă de mult. Metoda cere în prealabil o organizare, stabilirea unui program de lucru. Se întind pânze sub arbori şi se scutură crăcile, arborii dimineaţa între ore 4—10. Se strâng gândacii şi se pun în butoaie turnându-se peste ei apă fierbinte, lapte de var sau sulfură de carbon (100 gr. la 1 hl gândaci, acoperindu-se). In unele ţări sau luat dispoziţiuni oficiale. Astfel în ţinutul Zürich, impunându-se agricultorilor adunarea, în cantităţi proporţionale cu întinderea culturilor, prin prevederi de

amenzi și premii, începând din anul 1807, s'au strâns anual cantități între 100.000 și 750.000 l. In Franța s'au alcătuit, în acest scop, sindicate ale proprietarilor. In 1868, în provincia Sachsen, s'au adunat 1.500.000 l. (la litru încap 400—500 bucăți).

Recoltele fiind așa de fructuoase, s'a născut întrebarea dacă nu se poate da o întrebuințare acestui material. Analiza a dat ca rezultat că 100 gr gândaci conține 3,50 gr azot, 0,65 gr. acid fosforic, 0,65 gr. potasiu. Amestecați cu var, gândacii dau un bun compost. Prin faptul că conține materii proteice materialul poate fi utilizat și ca furaj.

Pentru ademenirea gândacilor s'a preconizat întrebuințarea substanțelor cu mirosuri întâlnite de ei în viața (ex. mirosul sexual).

Tendințe noui.

De obiceiu pagubele cauzate nu sunt observate decât atunci când au atins proporția unui dezastru. In Franța s'a calculat o valoare medie anuală a pagubelor care s'ar ridica la 250—300.000.000 franci. In Germania întregi plantațiuni de pin au trebuit refăcute, total, după cinci ani dela plantare, în urma atacului larvelor.

Deaceea cercetările continuă cu asiduitate, îndreptându-se pe căi neglijate până acum. Cercetările de laborator merg paralel cu experiențele pe teren. Germania, care în privința mașinismului și substanțelor chimice stă pe un plan ridicat, consideră mai toate metodele și procedeele mai sus înșirate, ca „primitive". Cercetările străine sunt folosite numai ca noi cunoștințe, cercetătorii le refac și pentru „spațiul german" care, spun ei, poate prezenta noutăți.

Tendința e de a se stabili un număr critic de larve la m^2 sau de gândaci într'un anumit timp de sbor, care ar produce pagube de așa natură încât, orice sacrificiu cerut de combatere, trebue făcut.

Se crede că plantele au diferit influențe ademenitoare sau respingătoare asupra larvelor. Cercetările se îndreaptă și în acest sens.

In curând se vor reface încercările de infectarea larvelor cu ciuperci parazite sau boli bacteriene (s'au găsit 6 bacterii provocatoare).

Sulfura de carbon rămăsese cea mai indicată substanţă toxică pentru combaterea larvelor. Se constatase chiar că fertilizează solul. Cu toate acestea în curând va fi dată utităriı. Se experimentează azi uleiul de muştar volatil, sintetic — Oleum Sinapis artificiale (Allylsenföl C_3H_5 NCS şi Phenylsenföl = Thiokarbanil C_6H_5 NCS) — care prezintă avantaje de eftinătate, manevrare uşoară şi efect puternic. Sulfura de carbon se întrebuinţează 100—200 gr. la m^2, cu o cheltuială de 500 RM. la ha., pe când uleiul de muştar 5 gr. la m^2 respectiv 200 RM. la ha.

Se fac experimentări de lucrarea pământului astfel ca larvele să fie aduse şi menţinute în stratul superficial unde pot fi mai uşor distruse.

S'au adus apoi critici procedeului de adunarea gândacilor. Arborii prea înalţi sau groşi nu se pot scutura; adunarea se face zadarnic dacă are loc după ce femelele au depus ouă; nu cifrele mari, chiar colosale, rezultate din recoltare, ne interesează ci e necesar să ştim cât a mai rămas, în raport cu ceeace s'a adunat. Se crede că abia 15—20% din întreaga massă se nimiceşte prin recoltare.

S'a experimentat prăfuirea pădurilor cu arseniat de plumb imediat după apariţia gândacilor, rezultatul a fost mulţumitor. Dar deoarece prăfuitoarele de teren prezintă inconveniente (randamentul zilnic redus, insecticidul e asvârlit de jos în sus, prezenţa omului în pădure în momentul prăfuirei cu substanţe puternic toxice, imposibilitatea pătrunderei cu aparatele în arboretele prea închise; cost ridicat), s'a propus prăfuirea cu avionul. Pentru anul acesta este prevăzută o prăfuire cu Dinitrokrezol (otravă de contact, în proporţie de 10%). Experienţele vor indica, prin rezultatele lor, îmbunătăţirile ce trebuesc aduse metodei.

Concluziuni.

Problema prezentând încă necunoscute, în rezolvarea ei sunt anagajaţi astăzi cercetători specializaţi, care se ocupă numai de această insectă.

Privind problema pentru ţara noastră, pe cât îmi sunt cunoscute cercetările de până acum, condiţiile de cercetare din prezent şi posibilităţile de combaterea insectei, mă încumet să

formulez, câteva puncte de efectuat, în gospodăria noastră silvică.

Pentru ştiinţă.

Cercetarea biologiei insectei pentru „spaţiul român" este necesară. Clima ţării noastre, cu veri calde şi ierni reci, poate impune larvei anumite manifestări în timpul şi în afara perioadei vegetative.

In aceeaş ordine de idei, mortalitatea indivizilor poate fi diferită, datorită duşmanilor naturali diferiţi.

Pentru a nu risca inconvenientele metodelor vechi de cercetare, trebuesc adoptate metodele cele noi, coordonând totodată cercetările şi rezultatele noastre cu ale străinilor.

Pentru practică.

Eşind din cadrul silviculturii, repetăm că orice cultivator de pământ trebue să fie pătruns de datoria ce o are de a da o mână de ajutor la lupta ce se duce contra acestei insecte. Nu Statul este de vină dacă insecta există şi deci nu numai din partea Statului trebue aşteptată mântuirea, ci să se aducă din timp, la cunoştinţa celor în drept, prezenţa insectei, atacului şi să se ceară sfaturi. Statul îşi dă silinţa şi pe cât e posibil, pune la îndemâna cultivatorilor instrucţiuni, sfaturi, material, chiar acţiune. Producătorii însă, cei ce realizează câştigul în fiecare toamnă, ar trebui să prevadă, anual din câştig o cotă proporţională cu suprafaţa proprietăţii şi cu probabilităţile distructive ale insectei, cotă care acumulându-se să folosească, în anii fatali, la prevenirea sau combaterea calamităţii.

Cercetările au arătat că insecta preferă pământul lucrat, pentru depunerea ouălor, deci cu atât mai mult sunt avizaţi cultivatorii de grădini, pepiniere, teren agricol, vii, livezi, etc.

Metodele de combatere vor rămâne la noi câtva timp însă, cele „primitive". Astăzi ele se practică şi în alte ţări şi sunt chiar recomandate de unii cercetători. Astfel Cecconi (Italia) susţine că singurul mijloc eficace este recoltarea larvelor şi gândacilor. Dar pentru aceasta, totdeauna în lucrarea pământului, larvele să fie intenţionat căutate iar în anii de sbor toţi cultivatorii să pornească la acţiune.

In gospodăria forestieră se recomandă o serie de măsuri privitoare la cultură şi exploatare, măsuri care greu pot fi

aplicate atâta timp cât pădurile nu sunt amenajate. De unele însă se poate ține seamă și acum. Astfel, în regiunile unde cărăbușul este endemic, locul ales pentru crearea pepinierei să fie situat cât mai departe de terenul arabil, de mici dimensiuni și în interiorul masivelor.

Dacă situația nu permite aceasta, atunci lucrarea pământului să se facă după sborul cărăbușilor, adică după ce femelele au depus ouăle aiurea, sau chiar în anul următor sborului. Semănarea de muștar și spartium între straturi.

Inzestrarea ocoalelor silvice cu cel puțin 1—2 aparate Pall — injector pentru combateri în pepinieră.

Menținerea închisă a arboretelor înseamnă menținerea umezelei care nu favorizează depunerea ouălor și nici viața larvelor.

Protejarea dușmanilor naturali ai cărăbușului prin: construirea cuiburilor artificiale pentru protejarea păsărilor cântătoare; menținerea cârtiței în pepinieră atâta timp cât nu vatămă cultura; menținerea aricilor și chiar aducerea lor în pepinieră.

Pentru viitor trebue realizată o hartă de răspândirea insectei pe stadii și felul generației. Astfel se pot prevedea anii de probabile calamități și se va putea stabili și constata numărul critic pentru necesarele operațiuni de combatere. Se va zice, Institutul este chemat a o realiza. Da, așa este, dar o hartă nu se poate face fără date. In Germania există asemenea hărți, ținute la zi, nu numai pentru cărăbuș dar și pentru alte insecte. Datele cu care au fost alcătuite au fost culese din vasta literatură existentă, cercetări prezente, informațiuni, observațiuni dar mai ales rapoarte ale personalului silvic și agronom înaintate direct institutelor. La noi multe din aceste elemente lipsesc, dar ceeace există se va folosi. Dacă însă personalul silvic, ar avea răgaz și ar fi mai numeros, pentru a raporta regulat timpul când au loc sborurile și pădurile unde s'au observat, tot s'ar mai realiza ceva date. Calea informațiilor e deschisă în prezent prin ancheta făcută de conducerea laboratorului de Protecția Pădurilor de la I. C. E. F.

Câte odată e nevoe și de bunăvoință și de încredere că ceea ce se face, chiar cu o simplă informațiune, se face pentru progresul și binele pădurii.

Literatură.

1. Decoppett. — Le Hanneton 1920.
2. Escherich. — Die Forstinsekten Mitteleuropas. Bd. II. 1923.
3. Cecconi. — Manuale di Entomologia forestale. 1924.

Ueber die Frage des Maikäfers.

Le problème des hannetons.

L'auteur fait un rapport concernant la biologie de ce dangereux insecte et les mesures de défense préconisées jusqu'aujourd'hui contre lui; il veut faire ressortir spécialement les nouveaux moyens et les nouvelles tendances dans la technique du combat.

PROBLEMELE ZILEI

PERDELELE DE PROTECȚIE.

PERDELE DE PROTECȚIE

de Ing. *Ion Moldovan*-Junior
Zărnești (Brașov).

Agricultura, care veacuri de-arândul a susținut contra pădurii un război de exterminare, s'a trezit în ultimele decenii din elanul său distrugător. Fenomene de ordin hydrologic, climateric și pedologic, apoi cele din domeniul florei și faunei, ce au urmat despăduririlor practicate fără nici un discernământ, sunt pe cale de a compromite în unele regiuni și în anumite stațiuni toate ramurile de culturi agricole.

Revirimentul ce s'a produs de pe urma acestor fenomene ce amenință să devină dezastruoase, au preconizat reînființarea pădurii sub forma unor fășii înguste de plantații dispuse într'o ordine oarecare de-alungul sau de-a-latul terenurilor agricole în suferință.

Scopul principal al acestor perdele de protecție ar fi, ca să ajute solul să-și păstreze timp cât mai îndelungat umiditatea acumulată cu ocaziunea topirii zăpezilor sau din precipitațiunile căzute în cursul anotimpurilor mai călduroase punându-l în situația de a se împotrivi cu succes secetei ce bântue în deobște unele regiunii ale țăriii în timpul perioadei de vegetație. Micșorarea vitezei vânturilor sau îndepărtarea lor dela suprafața solului, sporirea umidității atmosferei prin o evaporare cât mai activă a aparatului foliaceu al pădurii, adumbrirea cât mai îndelungată a culturilor agricole contra arșiței solare în miezul verii, combaterea înghețurilor târzii prin micșorarea radiațiunei căldurei din sol și crearea unor condiții prielnice de adăpost și existență vietăților zburătoare, tovarășe atât de credincioase ale agricultorului în stârpirea rozătoarelor și insectelor dăunătoare, sunt tot atâtea elemente de natură foarte puțin secundară, însă de aceeași însemnătate în ajungerea

scopului principal al ameliorării condiţiilor de umiditate ale solului şi a sporirii producţiei agricole.

Pe lângă ocrotirea sămănăturilor de toamnă contra îngheţurilor de iarnă, aceleaşi scopuri de sporire a umidităţii solului le serveşte şi trebuinţa de a asigura solului în timp de iarnă o pătură protectoare de zăpadă, a o fixa pe loc şi a oferi de viscoliri.

Atâtea nădejdi, ce se pun în aceste perdele de protecţie, nu se pot îndeplini cu paliative de măsuri luate de servicii improvizate şi puţin competente în materie, însă dornice de a uzurpa atribuţiuni şi drepturi ce nu le aparţin. Deziderate atât de multiple şi dificile nu se pot realiza cu oarecari şiruri de salcâmi aruncaţi pe răzoare şi râpi la distanţe kilometrice, ci cu o reală şi vastă operă de împădurire precedată de o minuţioasă cercetare a condiţiilor locale de vegetaţie, cu analiza compoziţiei solului, a relaţiunilor atmosferice raportate la exigenţele speciilor de lemn, cu luarea în considerare a sistemului radicelar al condiţiilor de desvoltare ale trunchiului şi coronamentului, al temperamentului speciei şi al aparatului foliaceu, cu un cuvânt al tuturor factorilor caracteristici şi determinanţi în indicarea esenţelor ce urmează a forma obiectul preocupărilor de împăduriri în condiţii de vegetaţie date de staţiunile locale.

Pe izlazuri şi fâneţe nu credem că s'ar putea realiza o protecţie satisfăcătoare numai cu perdele de arbori.

Solul nemobilizat al acestor ramuri de cultură posedă o prea puţină capacitate de a înmagazina umezeala; putinţa lui de a rezista la acţiunea istovitoare de apă a vânturilor şi arşiţei solare este în consecinţă extrem de redusă, de aceea socotim, că la o îmbunătăţire a acestei situaţii nu se poate ajunge decât prin înfiinţarea unor reglementare izlazuri sau fâneţe împădurite de felul acelora ce s'au găsit în fiinţă până acum 20 de ani în staţiunile stejarului din judeţele Sibiu, Târnava Mare, Târnava Mică şi Braşov, reprezentând tipul păşunilor împădurite şi se găsesc şi acum în regiunea dela poalele munţilor Făgăraşului; ca fâneţe ocrotite de anini, numite în partea locului: „tânăroage".

Popularea acestor fel de terenuri cu arbori nu se poate

face cu succes decât adoptând metoda plantațiilor pe margine de șosele cu pueți de talie înaltă de cel puțin doi metri, cu aplicarea unui tutore și construirea unei împrejmuiri îndeajuns de rezistente pentru a oferi protecției contra îndoirii vânturilor și apărare contra vitelor scoase la păşune.

Asupra esențelor ce urmează a adumbri astfel de suprafețe, singurele puncte de orientare vor fi: compoziția solului, expoziția terenului și elementele climaterice ale stațiunii. Vom da însă preferință arborilor fructiferi cu intenția de a realiza din recolta lor un venit anual oarecare destinat a servi îmbunătățirilor pastorale și indispensabilelor lucrări de ocrotire pomicolă, cari se rezumă la văruiri contra insolației, la bande cleioase contra insectelor, la culegerea omizilor și la stropirea frunzișului și fructelor cu diferite soluții acidulate sau alcalice contra paraziților de tot felul.

Un alt criteriu de alegere a esențelor va trebui să fie proprietatea lor de a ameliora solul, care este în funcție de temperamentul speciei. Din acest punct de vedere, dintre arborii fructiferi sunt recomandabili în ordine descendentă: nucul, părul, cireșul, mărul, prunul, caisul și piersecul.

In stațiuni unde pomii fructiferi nu merg vom planta una sau mai multe esențe forestiere în amestec din cele ce aparțin tipurilor de păduri de stepă, antestepă, de șleau sau de fag potrivit cu condițiile de vegetație locale. Pe lângă adaptabilitate la mediu se va mai cere acestor specii rădăcină pivotantă cu care să se poate bine împotrivi vânturilor și un coronament lat și bogat cu care să-și îndeplinească misiunea de ocrotitor al solului.

Atât plantarea pomilor cât și a arborilor de pădure se va face în rețea pentagonală, ca să nu-și poată croi vânturile breșe printre arbori și la o depărtare între pueți de 10—20 m, astfel ca la vârsta de 15—25 ani să fie realizată pe izlazuri densitatea de cel puțin 4, iar pe fânețe unde contribue și ierbaceele, ce sunt lăsate să crească până la maturitate, la protecția solului, de cel puțin 2.

Această densitate se va menținea pentru întreaga durată a revoluției care datorită faptului că producerea materialului lemnos constitue o problemă de importanță absolut secundară, va coincide cu exploatabilitatea fizică.

Adevăratul domeniu de aplicare al perdelelor propriu zise de arbori găsim că trebue să fie terenurile agricole cultivate cu cereale și furajere, podgoriile și livezile de pomi, dintre cari ultimele două ramuri de activitate agricolă nu suferă de tot cortegiul de calamități arătate, ci numai de înghețurile târzii contra cărora o fâșie de pădure situată la limita lor nordică oferă un remediu sigur.

Orientarea perdelelor este determinată de direcția vânturilor predominante în regiunile interesate și fiindcă în cadrul examinărilor prezente intră cu deosebire Basarabia, unele județe limitrofe din Moldova și Dunărea de jos, precum și o parte din Dobrogea, cari sunt mai ales bântuite de secetă și în cari direcția curenților principali este dela Nord la Sud și dela Sud la Nord, perdelele de protecție vor trebui să fie dispuse normal, adică dela Vest la Est. Aceasta ca regulă generală susceptibilă de modificări unde situația locală o pretinde și unde relieful terenului provoacă o deviare a direcției vânturilor.

Un singur șir de arbori plasați ca perdea, nu credem că ar putea produce efectul dorit și ar putea asigura protecția necesară culturilor agricole. Numai o zonă mai lată de pădure deasă, compactă și bine întreținută, care și ca suprafață să însemneze aproximativ 10% din întregul complex agricol, va putea exercita o influență hotărîtoare asupra factorilor de producție și va fi în stare să provoace schimbările fiziologice scontate. Socotim chiar că pe lângă aceste zone principale paralele și orientate dela Vest la Est, sunt necesare și altele mai înguste, cari să le întretaie venind din direcția Nord spre Sud având principala menire de a micșora prin adumbrire perioada zilnică a arșiței solare întârziind răsăritul și grăbind apusul soarelui pe culturi.

S'ar forma astfel o serie de tarlale patrulatere înconjurate de toate părțile de perdele de protecție unele principale dela Vest la Est, pe cari le-am dimensiona la 300 metri lungime și circa 15 m lățime formând bazele acestui patrulater dreptunghiular și altele dela Nord la Sud de 200 m lungime și 5—7 lățime formate din un singur rând de arbori.

Impădurirea acestor terenuri se va face în rețea triunghiulară sau pentagonală pe de-oparte și în rânduri simple pe de altă parte cu pueți viguroși de 3—4 ani repicați de esențe potrivite mediului local și capabile a se desvolta la valori ma-

xime atât ca înălțime a arborilor cât și ca lățime și desime a coronamentului, precum și cu bogăție a aparatului foliaceu cu scopul de a crea un impediment impecabil și cât mai înalt în calea vânturilor, pe cari le-am dori atenuate în atmosfera din nemijlocită vecinătate a culturilor la minim și cât mai îndepărtate în sens vertical adică până deasupra copacilor din perdele.

Drept aceea esențele cu temperament prea excesiv luminos nu sunt potrivite de a fi luate în considerare la lucrările de împădurire, ci vom preferi pe cele mai puțin luminoase și cu frunze cât mai lungi și late ca: genurile de stejar, ulm, anin, castan, carpin, tei, paltin, fag etc., iar pe marginea zonelor arbuști spinoși precum: plătică, salcâm mic, dracilă și maclură pentru a da ființă unei împrejmuiri vii și ghimpoase cu destinația de a îngreuna pătrunderea vitelor în zona împădurită, al cărei interior trebue ferit de pășunat chiar și la vârsta înaintată a arboretului.

Ingrijirea pădurii odată înființată se va mărgini la măsuri de ordin strict igienic, adică la scoaterea și îndepărtarea uscăturilor, nefiind indicat a se realiza nici un altfel de produs secundar, scopul pădurii fiind de altă natură decât silvică.

Se va ține seamă încă, ca densitatea arboretului să aibă valoarea lor sau când se va ajunge la vârsta exploatabilității cel puțin 9.

Aceste perdele de protecție vor fi supuse regimului codrului grădinărit cu regenerare pe cale naturală și exploatabilitate fizică, nerealizând nici sub titlul de produse principale decât arborii morți și uscați.

PERDELELE DE PROTECȚIE

de Ing. *M. Rădulescu*
București

O operă silvică de mare însemnătate pentru economia noastră națională, după împădurirea nisipurilor sburătoare și fixarea coastelor degradate, o formează fără îndoială înființarea perdelelor de arbori în câmpie, pentru protecția agriculturii contra vânturilor și asigurarea recoltelor contra secetei.

Începută după războiu de proprietarii din Bărăgan cu concursul Casei Pădurilor, care le-a pus la dispoziție pueți gratuit sau cu preț de cost, perdelele de protecție sunt astăzi destul de bine cunoscute și se întind cu pași repezi și în restul câmpiei, unde lipsește pădurea (Dobrogea, Basarabia și Oltenia).

De sigur la răspândirea lor a contribuit mult și propaganda stăruitoare, făcută de Corpul Silvic, prin studii, conferințe și publicațiuni de tot felul. Nu e mai puțin adevărat însă, că perdelele de protecție au început într'o regiune, în care de multă vreme (pe la 1860) proprietarii mari cereau să li se înființeze păduri și pentru care Ministerul de Agricultură și Domenii a trimes la studii în Franța pe primul silvicultor român, Mihail Râmniceanu.

Pentru plantare s'a întrebuințat peste tot aproape numai salcâmul în teren bine lucrat agricol cu plante prășitoare, fiindcă se prinde ușor, crește repede și dă lemn bun pentru foc și pentru construcții rurale la vârste mici.

Sunt însă proprietari mari[1]) și instituțiuni publice, cari în afară de salcâm, ce nu crește pe orice sol și produce adesea neplăceri agricultorilor prin drajonare, au plantat și alte feluri de arbori, spre a obține perdele mai dese și mai apropiate de tipul ideal, recomandat de literatura silvică pentru diversele stațiuni.

Pe lângă această frumoasă activitate din inițiativă particulară, care merită toată lauda și care trebue îndrumată, susținută și intensificată cu toată stăruința de Corpul Silvic, se impune ca de acum înainte să se treacă la un alt gen de lucrări din același cadru, care în scurt timp ar schimba considerabil fața țării, ar veni în sprijinul agriculturii și ar pune în valoare multe terenuri neproductive.

E vorba de lunca râurilor noastre, acoperite pe vremuri de codrii vestiți, în locul cărora avem azi suprafețe întinse cu prundișuri sterpe, aproape fără valoare, cari laolaltă însumează câteva zeci de mii de hectare.

In această ordine de idei, dacă ne aruncăm privirea pe o

1) In această privință se cade a aminti aci numele d-lui I. Stănculeanu dela Vultureşti (jud. Caliacra).

hartă, observăm că râurile noastre — cel puţin din Vechiul Regat şi Basarabia, au cursul îndreptat în general dela NV spre SE, adică aproape perpendicular pe direcţia vânturilor dominante: Crivăţul şi Austrul. Pentru acest considerent, dacă lunca lor ar fi acoperită din nou cu pădure, li s'ar micşora iuţeala şi s'ar împiedica evaporaţia. Cu alte cuvinte s'ar forma nişte perdele de mari proporţii, cari pe lângă ocrotirea culturilor agricole contra secetei, ar contribui la buna stare a regiunei prin producerea lemnului necesar pentru nevoile populaţiei şi pentru industrie, ar înfrumuseţa ţara şi ar contribui larg la apărarea naţională. Ar contribui apoi la consolidarea malurilor şi la păstrarea apelor limpezi, oprind pe loc mâlul, care altfel ar fi cărat şi depus pe ogoare sau la gurile Dunării.

De adăpostul acestor fâşii de pădure s'ar putea folosi toţi agricultorii mari şi mici din vecinătate, fără să mai fie nevoiţi să-şi sacrifice o parte din moşie, pentru înfiinţare de perdele, după regulele cunoscute. E un dar, ce li s'ar putea face forţat de natură, pe care puţini au stăruit până acum să-l folosească.

Ca să înfiinţăm asemenea perdele pe prundişurile din lunca râurilor noastre, e lucru destul de uşor.

In mod natural ştim că luncile râurilor sunt populate cu zăvoae de salcie, plop şi anin, în care pot creşte foarte bine frasinul, ulmul şi stejarul (Q. pedunculata).

Dacă se opreşte păşunatul şi se fac oarecare lucrări de ameliorare în cursul albiei (pinteni şi leşi) aninul, salcia şi plopul încep să se instaleze curând pe cale naturală. Treptat, treptat stabilindu-se zone de linişte, prundişul începe să se acopere cu mâl în timpul viiturilor şi solul se ameliorează văzând cu ochii.

De acum înainte masivul se închide repede. Rămâne numai ca silvicultorul să vină la timp şi să ajute reinstalarea pădurei şi înobilarea ei prin plantaţiuni cu plop de Canada, frasin, ulm şi stejar (Q. pedunculata) în gropi umplute cu pământ bun de împrumut luat din vecinătate.

E o lucrare de proporţii mai mari decât ne închipuim la prima vedere, care se poate face uşor, ieftin şi repede şi care se cere cât mai curând înfăptuită, astăzi când lemnul s'a îm-

puţinat şi este atât de mult cerut pe piaţă şi când avem atâtea terenuri neproductive în lunca mănoasă a râurilor noastre.

Nu mai vorbim de binefacerile, ce s'ar aduce numai prin prezenţa acestor fâşii de pădure, agriculturei.

Majoritatea terenurilor inculte din lunca râurilor aparţin însă la alte categorii de proprietari decât Statul. Ca urmare împădurirea lor s'ar înfăptui ceva mai greu, fiindcă ar veni şi interese particulare în jos. Spe a preîntâmpina aceste inconveniente se impune o pregătire intensă a opiniei publice şi o conlucrare a tuturor autorităţilor publice din raza ţinuturilor: administrative, silvice şi agricole şi suntem convinşi că pe această cale în scurt timp roadele nu vor întârzia să se arate.

PERDELELE DE PROTECŢIE

de *I. I. Marinescu*
Ing. Isp. g-l silvic

Sporul de umiditate, pe care pădurea îl întreţine în jurul ei, este hotărîtor pentru agricultură în lunile de vară. Faptul, însă contestat de unii extremişti, a convins oficialitatea, iar Statul s'a văzut silit să impună şi să încurajeze creearea perdelelor de protecţie, ca cel mai bun mijloc de siguranţă şi regularitate pentru producţia agricolă.

In evoluţia noastră economică, dela faza pastorală la cea agricolă extensivă, pădurea a fost un obstacol, pe care populaţia l'a înlăturat uşor, iar sporul de producţie al primilor ani a încurajat defrişerile, tocmai acolo unde compoziţia geologică şi mineralogică a solului impunea contrariul.

Grânarul Ţării: Câmpia Munteniei, jumătatea sudică a Moldovei şi Basarabiei, este cuprins în climatul pontic, caracterizat printr'o umezeală foarte redusă cu 300—500 mm precipitaţiuni, cu temperatura depăşind 22° şi cu extreme maxime până la 27°. Deci condiţiuni grele pentru o producţie regulată şi sigură, ce se cere realizată într'o epocă foarte critică.

Aşezarea geografică şi jocul elementelor climatice, se fac simţite în mod hotărîtor aci unde pulsează viaţa agricolă şi

toate nădejdiile — economice şi financiare — pentru un an întreg.

Grânele formează mai mult de jumătate din bogăţia şi producţia noastră, urmată de ţiţei şi păduri. Antagonismul dintre agricultură şi pădure, se transformă aci într'o inexorabilă colaborare.

Inceputurile din Sudul Dobrogei şi din Bărăgan au dovedit necesitatea perdelelor de protecţie, legiferată prin încurajări avantajoase.

Problema este complexă şi realizarea ei cere: răbdare, colaborare, sprijinul Statului, iar nouă adâncă înţelegere a elementului social-economic, determinant pentru încrederea, cu care cei interesaţi, trebue să privească latura silvică.

Timpul în care trebuie realizat acest mare canevas de perdele, destinat să apere culturile agricole, spre a asigura un spor de umezeală în sol, la deschiderea vegetaţiei şi în aer pe timpul critic al desvoltării şi coacerii, cere răbdare.

Păstrând proporţiile şi respectând limitele fiecărui câmp de activitate profesională, colaborarea va impune şi va avea efecte salutare.

Intre pom şi arbore, este o diferenţă şi respectul ei trebuie să ajute la înfăptuirea acestui mijloc de apărare. Unele precizări sau imixtiuni cuprinse în lege, sunt generatoare de conflicte, cari trebuesc evitate, pentru ca acţiunea silvică să se desfăşoare fără greutăţi.

Jurisdicţiunea viticulturii în cultura nucului, nu trebue să constituie o analogie, pe care totuşi o vedem iniţiată sub forma excluderii perdelelor dela un sistem de supraveghere şi îndrumare silvică. Este prea vast câmpul agriculturii, dar cu efecte înregistrate anual, faţă de ariditatea celui forestier, cu efecte vizibile după decenii, pentru ca să se mai nască o nouă epocă de fricţiuni dăunătoare. Regimul silvic al perdelelor de protecţie este impus şi urmărit de cerinţele apărării naţionale, la care colaborarea nu trebue să fie stingherită.

Rentabilitatea agriculturii este mică şi fluctuaţia produselor ei, determinată în largă măsură şi de factorii climaterici, obligă Statul la asistenţă şi ajutor efectiv.

Executarea perdelelor, faţă cu suprafaţa destul de mare a regiunei unde ele sunt necesare, presupune un plan de lucru, cu orientare precisă şi realizare corespunzătoare cerinţelor,

cari să încadreze toată acţiunea productivă a naţiei, fără greutăţi de ordin procedural sau practic. Micul agricultor, ca orice cetăţean de altfel, are o justificată teamă de procedura autorităţii administrative, fiscale, agricole sau silvice.

Codul silvic şi legiuirile noi, prevăd încurajeri speciale pentru împăduriri, chiar sub forma elementară a perdelelor de protecţie.

Curentul nou de economie dirijată, obligă la susţinerea acestei opere de imens interes local şi general.

Gratuitatea pueţilor, este o condiţie esenţială şi iniţială, alături de scutirile de impozite, pe perioade destul de lungi. Producţia pepinierelor silvice ale Statului, trebuie organizată deci ca să poată satisface şi aceste cerinţe în timp scurt şi în mod lesnicios, pentru ca cei interesaţi să se vadă îndemnaţi. Indrumarea şi dirijarea plantaţiei, cu cel mai înţelegător gând de ajutor din partea agenţilor silvici locali, este o necesitate, iar premiile anuale, pentru cele mai reuşite perdele şi prime de muncă celor ce au condus lucrările, constituesc o altă condiţie a reuşitei.

Perdeaua de protecţie ia culturii agricole o suprafaţă ce poate varia dela 1—10%, iar efectele materiale se vădesc încet. Proprietarul cere însă un folos şi dela producţia lemnoasă a arborilor cultivaţi în perdea. Aci asistenţa silvică este hotărîtoare. Autoritatea diriguitoare a treburilor silvice, trebue să să privească cerinţele îndreptăţite cu cel mai bun gând de ajutor, tratându-le sub un regim preferenţial, tranzitoriu, pentru ca cei ce cred în utilitatea perdelelor de protecţie să nu fie descurajaţi de rigorile, rău înţelese, şicanator aplicate sau cu restricţii, cari anihilează cele mai bune intenţii. Aci cel puţin, regimul silvic să însemneze efectiv asistenţă şi sprijin. Este timpul să dăm ideii de regim sensul adevărat creator pentru ca silvicultura să nu mai fie privită ca regim represiv.

Perdelele de protecţie constituiesc punctul de convergenţă al unui întreit interes de apărare naţională, agricultură şi silvicultură.

Schutzwaldstreifen

Les rideaux de protection

Le problème de la protection des champs labourés et des pâturages par des rideaux de végétation forestière a préoccupé la sylviculture roumaine dès son commencement. Depuis quelques années, la question a été remise en discution. En 1936 on en a discuté amplement au congrès de l'Association générale des ingénieurs de Roumanie. Des réalisations pratiques ne manquent pas un peu partout.

Repondant à l'enquête ouverte par notre revue, trois de ses collaborateurs ont tenu à exprimer leurs oppinions.

Deux d'entre eux (Mrs. Moldovanu et Marinescu) font tout d'abord une discution générale sur le rôle de ces rideaux de protection. Puis ils montrent qu'il faut bien étudier le problème avant de partir au travail. Ils demandent un programme précis de travail, le concours et des mesures officielles qui puissant stimuler les proprietaires des terrains à boiser et un régime pas trop restrictif quant à l'utilisation du bois produit par les rideaux.

Le troisième (Mr. Rădulescu) envisage la question du boisement des surfaces sabloneuses et incultes au long des rivières, qui constitueront de véritables rideaux pour les champs avoisinés et de sources de richesse pour leurs proprietaires.

CRONICA

EXTERNĂ

Din nou „Direction générale des Eaux et Forêts".

Intr'o notă precedentă (pag. 211), am arătat nemulţumirea provocată în lumea silvicultorilor francezi, prin numirea D-lui Colomb numai ca „Directeur des Eaux et Forêts".

Printr'un decret recent (18 Ianuarie 1939) se revine la titulatura de „Directeur général". Corpul silvic francez, vede cu satisfacţie în acest act, repunerea Administraţiei forestiere în situaţia oarecum de preponderanţă faţă de celelalte Direcţiuni din cadrul Ministerului de Agricultură, situaţie pe care o justifică tradiţia şi marea şi continuu crescânda însemnătate a economiei forestiere în viaţa materială a naţiunii.

(După R. d. E. et F. 1938/62). (32)

Problema lemnului ca material gazogen de actualitate şi în Rusia

Se ştie că Rusia este depozitara fericită a unor imense rezerve de petroleu şi una dintre marile producătoare din lume ale preţiosului aur negru. Cu toate acestea — deşi s'ar părea bizar — există şi acolo, în unele împrejurări deosebite, o preocupare serioasă de folosire a lemnului ca material gazogen pentru punerea în mişcare a motoarelor. Este vorba, anume, de marile exploatări forestiere industriale din ţinuturile îndepărtate ale Nordului. Intrebuinţarea maşinilor cu motoare cu explozie se face acolo pe o scară foarte întinsă pentru tăerea şi fasonarea lemnului, pentru construirea drumurilor de transport şi pentru transportul însuşi al lemnului. Procurarea derivatelor petrolifere (benzină, etc.) necesare motoarelor este legată de mari greutăţi (distanţe mari de transport, scumpete, etc.), încât se pune cu mare stăruinţă problema trecerii la motoarele cu instalaţiuni gazogene pentru lemn. După planurile marilor trusturi forestiere, ar fi urmat ca până la sfârşitul anului 1938 să se ajungă la 1100 automobile şi 600 autoşenile prevăzute cu atari instalaţiuni.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, VI, 268). (33)

Avioane transatlantice din lemn.

Casa engleză constructoare de avioane „Albatros", a pus de curând la punct câteva tipuri de avioane, construite în întregime din lemn. S'a experimentat, astfel, cu foarte mulţumitoare rezultate un quadrimotor transatlantic Albatros, având motoare de 530 HP. Un al

doilea albatros, cu o rază de acţiune de 6500 km, o viteză de croasieră de 320 km şi o încărcătură efectivă de 500 kg, este destinat liniei Europa—U.S.A. Pentru traficul intereuropean, a fost pus la punct un al treilea tip pentru transportul a 24 pasageri ziua şi 12 noaptea, având o rază de acţiune de 1.500 km.

Şi pentru o atare întrebuinţare, lemnul, prelucrat sub formă de contraplacaje speciale, lemn reconstituit, etc., a dovedit admirabile însuşiri. Rezistenţa sa este cel puţin tot atât de mare ca şi a metalelor; apoi, înlesneşte construirea şi repararea şi este un izolant prin firea sa faţă de căldură şi sgomot. Pentru a ajunge la calităţile cerute, prelucrarea lemnului presupune un anumit rafinament de industrializare. Această ramură a industriei lemnului are excepţional de promiţătoare perspective înaintea sa. Ea comportă o foarte interesantă şi folositoare specializare inginerească. Din punctul de vedere al culturii forestiere, această nouă cale de utilizare a lemnului pune noi şi interesante probleme: introducerea şi păstrarea în arborete de esenţe potrivite pentru derulare şi creşterea lor îngrijită pentru un atare scop (trunchiuri cât mai pline, creşteri cât mai regulate, ferire de noduri şi vătămări, etc.).

(In parte, după R. des E. et F. 1938/1041). (34)

Şi ciment de lemn.

In statul Oregon (U. S. A.) s'au făcut încercări de pardosire a grajdurilor sistematice de vite, cu un ciment rezultat dintr'un amestec de rumeguş de ferestrău şi ciment. După o folosire de peste 20 de ani, pardoseala respectivă s'a dovedit deosebit de mulţumitoare, nearătând aproape nici-o urmă de întrebuinţare. Afară de aceasta ea oferă multe avantajii: mai călduroasă, nealunecoasă, higienică. Grosimea unei astfel de pardoseli este, obişnuit, cam de 4 cm. In prezent i se dă o atenţiune din ce în ce mai mare.

(După Z. f. Wfw., VI, 207). (35)

„Pomul de Crăciun" ca sursă de venit în America.

După anumite aprecieri, comerţul de pomi de Crăciun ar avea drept obiect în Canada cca. 5.000.000 bucăţi anual, plus cca. 500.000 bucăţi tăiate în delict. Venitul fermierilor de pe urma acestui articol ar depăşi 500.000 (cca 100.000.000 lei) dolari pe an. Valoarea materialului exportat s'a urcat în 1937 la 509.407 dolari.

In Statele-Unite, pomul de Crăciun constituie deasemenea obiectul unui întins comerţ şi export. Pentru a se feri pădurile de vătămare prin extracţia de atari arboraşi, legile americane sunt foarte aspre. Se pretinde, anume, ca şi la noi, un fel de adeverinţă de proveniență.

Cât priveşte problema pentru condiţiunile româneşti, foarte interesante observaţiuni şi propuneri face D-l Ing. I. Moga în „Viaţa Forestieră" 1938, pag. 456—7.

(După Z. f. Wfw. Bd. VI, 273). (36)

● **Intâietatea arborelui german.**

Din inițiativa și cu conlucrarea personală a Führer-ului, Berlinul este supus unei radicale transformări. Germanii sunt hotărîți ca să facă din el, cel mai modern oraș din lume. Și aceasta, în scurt timp.

Intre altele, se deschid artere de mare circulație, judicios dispuse și construite după cele mai moderne concepțiuni în materie de circulație. Deasemenea, se creiază parcuri noi și mari pentru reconfortarea fizică și sufletească a poporului. Nota particulară a chestiunii rezidă în aceia, că nu vor fi tolerați, în aceste viitoare parcuri, decât arborii, arbuștii și plantele indigene.

Iată cum concepția rasistă a guvernării național-socialiste, are resfrângeri în întreaga viață germană. Lucrul stă, de altfel, în concordanță cu concepția modernă în materie de cultură forestieră.

(După relatarea D-lui Prof. V Stinghe). (37)

● **Noi specii forestiere pentru fabricația celulozei.**

Celuloza este corpul fundamental din compoziția tuturor lemnelor. Cu toate acestea, puține sunt speciile utilizate în industrie pentru separarea acelei celuloze în vederea fabricației mătasei artificiale, etc. (la noi: molidul, bradul, fagul). Cauza rezidă în aceia că lemnul variază foarte mult, după specii, în ceeace privește mulțimea de compuși secundari legați cu celuloza (de ex.: lignină, gume, rezine, amidoane, zaharuri, etc.). Pentru fiecare dintre speciile lemnoase utilizată astăzi în fabricație există unul sau chiar mai multe procedee de separare industrială a celulozei. Cerința esențială a unui procedeu oarecare este, doară, de a fi cât mai economicos cu putință.

Profesorul Hägglund din Suedia a reușit să pună la punct un procedeu industrial de separare a celulozei din mesteacăn în vederea fabricării de fibre și mătase artificială. Descoperirea respectivă este de o însemnătate deosebită pentru economia suedeză. Pădurile țării respective conțin 16—17% specii de mesteacăn, al căror lemn nu găsea până acum decât o întrebuințare limitată.

Când se va afla și la noi cercetătorul, care să stabilească un procedeu de valorificare a marilor cantități de papură ce putrezesc fără nici-un rost, an de an, în Delta noastră ?

(In parte, după R. des E. et F. 1938/1039). (38)

● **Nucul în Crimea.**

Datorită climatului său potrivit, Crimeea reprezintă între altele și o patrie a nucului bun (Juglans regia). Cu toate împrejurările excepțional de grele prin care a trecut și ținutul respectiv în ultimele decenii de revoluție și viață sovietică rusească, numărul lor este impozant: cca 36.000 de bucăți. El se află localizat, în grupe sau indivizi izolați, pe coasta sudică și pe dealurile învecinate.

Rasa respectivă ar fi, după cercetările Institutului agronomic local, dintre cele mai bune. Astfel, comparând nucile de Caucaz, de Asia centrală și franțuzești cu cele locale se ajunge la următoarele

cifre, reprezentând procentul sâmburilor din volumul total: 28%; 37%; 43,7% şi 47,8%. Apoi sâmburii respectivi se deosebesc prin conţinutul lor ridicat în grăsime şi albumină.

Producţiunea anuală a pomilor cu totul neîngrijiţi — cum sunt astăzi — se ridică, în mijlociu, la 100 kg, putând să ajungă uneori până la chiar 200 kg de individ.

(După Z. f. Wfw., Bd. VI, 269). (39)

● **Protecţia naturii şi în Africa.**

Acţiunea omului de distrugere şi de falsificare a naturalului a mers atât de departe, încât o puternică reacţiune s'a produs cam dela începutul secolului nostru pentru a se salva ceea ce se va mai putea salva. In ţările civilizate s'au constituit comitete, asociaţiuni pentru instituirea de rezervaţiuni şi în general pentru protecţia naturii, în scopul de a se salva dela pieire plantele şi animalele devenite rare. Acţiunea statului a intervenit şi ea în această direcţiune, făcându-se din ce în ce mai simţită.

Iată că vine şi rândul ţinuturilor coloniale. De curând, guvernul englez a luat iniţiativa de a reuni la Londra, în decursul anului 1939 o conferinţă pen.. ..otecţia faunei şi florei în Africa şi Asia tropicală. Au fost invitate guvernele ţărilor, având posesiuni în aceste părţi ale lumii.

Franţa, care are deja un Comitet naţional pentru protecţia naturii în teritoriile de peste mări, a fixat o impozantă delegaţie, compusă dintr'un preşedinte (D-l M. Ducrocq), trei membrii şi 9 experţi ştiinţifici şi cinegetici.

(După R. des E. et F. 1939, 62). (40)

● **Staţiune pentru studierea efectelor împăduririi asupra regimului apelor în Africa.**

Guvernul Uniunii Sud-Africane a luat în considerare planul unei atari staţiuni, cea mai importantă în genul său în emisfera sudică, fiind vorba ca să se rezerve în acest scop o suprafaţă de cca 2000 ha.

Alegerea locului respectiv s'a făcut cu mare grije, aşezarea sa fiind socotită ca ideală. Ea va fi împărţită în mai multe secţiuni, în care se vor face încercări de incendiere, împăduriri cu felurite specii forestiere şi alte lucrări, încât problema să poată fi studiată în condiţiuni cât mai ştiinţifice.

(După R. des E. et F. 1939, 83). (41)

● **Al VI-a Congres al Federaţiunii pireneană de economie montană.**

S'a ţinut între 18 şi 21 August 1938, în Pirineii Orientali. Dintre cele 4 zile ale Congresului, numai prima a fost rezervată prezentării de referate, restul a fost folosit pentru vizite şi excursiuni.

Deschiderea Congresului s'a făcut la Perpignan, sub preşedenţia

D-lui Decan Paul Sabatier, membru al Institutului, asistat de primarul Oraşului şi de prezidentul Oficiului agricol judeţean.

Rapoartele prezentate se referă la agricultura montană, creşterea animalelor, pomicultură, viticultură, silvicultură, vânătoare, sporturi, ape termale, etc. Preocupările Federaţiunii sunt, după cum vedem, foarte cuprinzătoare. Pădurea şi silvicultura nu ocupă decât un loc modest în complexul vieţii montane, atât de complexe în acea regiune. Din raportul respectiv prezentat, s'a putut vedea că pădurea se află într'o stare nemulţumitoare, fiind departe de ceeace împrejurările ar cere dela buna sa acţiune protectoare şi productivă.

După o discuţiune generală, congresiştii — să se noteze, neforestieri — „se trouvent entièrement d'accord pour souhaiter que le reboisement de la zone littorale et des garrigues soit activement poursuivi. On souhaite que ces travaux fassent l'objet d'une étroite surveillance des autorités locales, le personnel forestier étant en nombre trop infime pour assurer un tel service (1 brigadier, 1 garde pour l'arrondissement de Perpignan").

(După R. des E. et F. 1939, 64). (42)

Programul de Studii al Şcolii superioare de Silvicultură Tharandt

Pentru semestrul de vară 1939 sunt prevăzute:

1. Introducere în Ştiinţele forestiere:

Jentsch: Exerciţii de introducere (2);

2. Ştiinţe de bază:

a) Ştiinţe de Stat: Metzger: Popor şi Rasă (1); Weddingen: Economie politică (4);

b) Ştiinţe naturale: Bavendamm: Botanică sistematică forestieră, Partea a II-a (Sistem şi Plante staţionale) (2); Exerciţii pentru determinarea de plante staţionale forestiere (I. Plante cu flori) (1); Grosskopf: Introducere în Soluri şi Ştiinţa staţiunii coloniale (1); Huber: Botanică sistematică forestieră, Partea I-a (specii forestiere) (3); Excursiuni botanice; Sachsse: Soluri P. I (4); Excursiuni; Prell: Zoologie forestieră (4); Schreiter: Geologie, P. II (2); Excursii şi Laborator (2); Wienhaus: Chimie organică (3); Wienhaus şi Mühlsteph: Laborator de Chimie (3).

3. Ştiinţe de Specialitate:

a) Forestiere: Jentsch: Administraţie forestieră (3); Mantel: Seminar de Politică forestieră (1); Comerţul lemnului (2); Drept forestier, p. I (2); Idem, p. III (2); Istoria Dreptului forestier (1); Peschel: Drumuri; Tehnica strângerii lemnului (2); Exerciţii topografice (2); Prell: Excursiuni zoologice; Röhrl: Dendrometrie (Creşteri) (2); Protecţia pădurii în general (2); Exploataţiunea forestieră incl. Estimaţia forestieră (4); Amenajament, p. II (3); Exerciţii Amenajament; Rubner: Silvicultură, p. II-a (4); Exerciţii de Silvicultură; Exploatarea pădurii şi Tehnologia lemnului, p. II (2); Istoria forestieră (2); Sachsse: Staţiune regională (1);

b) Diverse: Mantel: Drept vânătoresc (1); Exerciţii de Drept forestier şi vânătoresc (1); v. Vietinghoff: Economie piscicolă, p. II-a (1); Pasări şi protecţia lor (1).

4. Anexe:

Excursiuni generale; Huber: Conducerea lucrărilor ştiinţifice; Hugershoff: Fotogrametrie, p. II (2); Exerciţii de Fotogrametrie, p. II-a (2); Calcule de Compensare şi Măsurători collectrive (2); Lucrări mari de fotogrametrie forestieră (interior şi pe teren) (4); Mühlsteph: Capitole speciale de chimia plantei şi a lemnului (1); Prell: Iniţierea în efectuarea de lucrări ştiinţifice proprii; Colocviu zoologic (1); Schmuntzsch: Exerciţii gimnastice (4); Wienhaus: Laborator de chimia plantelor coloniale (3); Iniţiere în efectuarea de lucrări ştiinţifice în domeniul Chimiei vegetale.

(După comunicarea Şcolii respective). (43)

● **„Pustiul Sahara va fi transformat în pădure.**

In cercurile ştiinţifice din Europa se vorbeşte, serios, despre împădurirea deşertului Sahara. După exemplul lui Bremontier, care a plantat în Lande pini maritimi, e vorba să se aclimatizeze în Sahara arborele „Cactus giganteus" din Mexic, o plantă caracterizată prin faptul că-i priesc terenurile uscate, lipsite de apă, arse de soare, unde nu poate creşte nici o altă plantă. Aceste plante atîng înălţimea de 18 metri şi din cauza ramificaţiilor constituesc adevărate tufişuri de 10 până la 12 metri înălţime. Unele din aceste plante sunt adevărate basinuri de apă şi din firele lor se pot face pânze tari. O pădure din aceşti cactuşi uriaşi e suficientă să transforme condiţiunile climaterice ale Saharei, transformând cu totul acest deşert imens".

(Reprodus după „Natura", 1939, 72). (44)

● **Problema carburanţilor naţionali în Franţa.**

Către sfârşitul anului trecut, s'a constituit în cadrul Ministerului de Agricultură, un „Comitet de Direcţiune pentru studiul şi utilizarea carburanţilor auxiliari de origină agricolă". Preşedenţia o are ministrul respectiv, asistat de directorul Apelor şi Geniului rural. Atribuţiunile acelei Comisiuni sunt împărţite între diversele direcţiuni ale Ministerului, după afinitate. Astfel, problemele referitoare la producerea şi prepararea combustbililor de origină forestieră cade în sarcina Direcţiunii Apelor şi Pădurilor; cei de origină agricolă privesc Direcţiunea Agriculturii; Pentru Direcţiunea Apelor şi Geniului rural au fost rezervate problemele referitoare la încercarea şi folosiea combustibililor sau carburanţilor de origină agricolă, ca şi la orientarea şi adaptarea maşinismului agricol pentru folosirea de combustibili şi carburanţi naţionali.

Spre scopul propus, Direcţiunile Apelor şi Pădurilor şi Agriculturii organizează centre regionale de iniţiere, orientare şi experimentare.

(După Decretul din 29 Noembrie 1938. R. des E. et F. 1938, 1055). (45)

● **Lemnul ca material gazogen în tracţiunea mecanică agricolă.** O atare problemă a constituit obiectul unei comunicări făcută la 26 Oct. 1938 de d-l G. Coupan la Académie d'Agriculture din Paris.

După ce expune avantajele şi desavantajele noului combustibil, din punct de vedere tehnic şi economic, particular şi naţional, D-sa ajunge la concluzia că se cuvine a fi puse în mişcare toate forţele pentru familiarizarea problemei în cercurile decisive în materie.

In ceeace priveşte industria franceză de tractoare cu „gaz de păduri", D-sa opiniază că aceasta ar avea datoria: „nu numai de a adapta la tractoare pur şi simplu unul sau mai multe tipuri de motoare proprii pentru folosirea mulţumitoare a gazului, ci mai curând de a afla anumite maşini complete care să corespundă sub toate raporturile nevoilor exploataţiunilor noastre, trebuinţelor impuse de procedeele noastre de cultură".

In legătură cu problema de mai sus conducătorul unui mare domeniu agricol din Seine-et-Meuse arată că utilizează mulţumitor, de trei ani, un camion Panhardt (8 t.) şi un tractor Mac-Cormis 10/20, prevăzute cu gazogene pentru lemn.

Camionul ar consuma la 100 km 1 sac de cărbuni, care costă 30 frs., ceeace ar corespunde la 25—30 l. benzină, adică 75—90 frs. Tractorul consumă 1½ sac pentru 9 ore de lucru, ceeace revine la 46 frs, faţă de 70—80 l. benzină, adică cel puţin 200 frs.

Pentru noi, ţară producătoare şi exportatoare de petrol, s'ar părea că preocupări de asemenea natură n'ar avea rost. Se ştie însă că rezervele noastre de petrol sunt limitate şi aproape pe fund.

(După R. int. de Bois, 1938, 392). (46)

Ilie C. Demetrescu

MERCURIALE

Stabilizarea pieţii lemnului

Repriza pieţii internaţională a lemnului, începută la sfârşitul anului 1938, s'a menţinut până la jumătatea lunei Martie a. c. Criza politică, care a provocat o încordare generală, a turburat operaţiile şi a încetinit cadenţa vânzărilor.

Preţurile au continuat să prezinte tendinţa de urcare, mai ales că în cursul lunei Aprilie a. c. au încercat noi majorări. Listele de preţuri ruseşti publicate în Belgia şi Olanda, ca şi ofertele individuale prezentate cumpărătorilor englezi au fost majorate cu cca. 10 silingi/M^3 (cca. 80 lei/^{3}).

Din toamna anului 1938, când preţurile au atins nivelul cel mai scăzut şi până în cursul lunei Aprilie a. c., majorarea preţurilor variază între 32 sh—35 sh./Sdt., adică reprezintă cca. 300—350 lei m^3.

Nivelul actualelor preţuri, observă *Informations Economiques* CIB din 20 Aprilie a. c., *trebue considerat ca fiind normal, şi orice nouă majorare a preţurilor trebue exclusă, deoarece numai în acest mod se vor putea evita reacţiuni desagreabile.*

Situaţia vânzărilor făcute de ţările producătoare este destul de bună, deoarece mai bine de jumătate din cantităţile oferite de Suedia, Finlanda, Rusia şi Polonia au fost deja plasate.

După toate aparenţele, oferta de lemnărie pare în acest an mult mai mică decât cererea, iar buna desvoltare a pieţii lemnului este condiţionată de situaţia politică generală.

Anglia a acoperit aproape jumătate din nevoile sale, Olanda şi Belgia aproape 2/3 iar Franţa numai 1/3.

Exportul european de lemnărie în lunile Ianuarie şi Februarie a. c.

După datele statistice culese de C. I. B. (Comité International du bois) şi publicate în Raports Mensuels du C. I. B. No. 2 din 10 Aprilie a. c. exportul total de lemnărie provenind dela cele 12 ţări exportatoare din Europa, în lunile Ianuarie şi Februarie din anii 1935, 1936, 1937, 1938 şi 1939 se prezintă după cum urmează (în metri cubi):

	1935	1936	1937	1938	1939
Norvegia	29.699	36.630	35.680	34.008	32.967
Suedia	273.087	360.456	258.530	264.625	289.059
Finlanda	252.308	364.074	200.601	171.956	220.156
Estonia	31.038	16.266	9.111	8.488	13 320
Letonia	140.568	109.912	106.186	114.199	78.797
Lituania	15.617	13.206	32 332	22.859	24.543
U. R. S S.	132.837	142 611	101.012	41.954	69.556
Polonia	399.882	449.488	313 864	399.697	324.663
Cehoslovacia	440.114	333.152	299.945	399.717	333 229
Austria	299.661	296 033	365.688	290.330	3.840
Jugoslavia	174.294	100.299	223.052	207.609	242.632
România	127.743	145.995	252.243	179.531	245.940
	2.317.719	2.368.181	2.198.244	3.985.711	3.914.373

Exporturile din 1938 și 1939 reprezintă cantități aproape îndoite față de cantitățile exportate în 1935, 1936 și 1937.

Austria-Germania a mai exportat în 1939 numai cantitatea de 3.840 m^3 față de 399.717 m^3 exportați în 1938.

Piața lemnului românesc

Din cifrele de mai sus, rezultă că în anul 1939 am exportat cu 40% mai mult decât în 1938.

Pentru a ne face o idee mai precisă de orientarea actuală a pieții lemnului românesc, dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate în diferite țări în lunile Ianuarie și Februarie din anii 1935—1939 (în metri cubi):

	1935	1936	1937	1938	1939
Anglia	484	186	44.824	2.110	14 188
Franța	230	1.200	774	34	314
Germania	23.912	22.936	14.572	12.078	34.376
Ungaria	17.624	32.296	23.418	14.244	32 556
Italia	2.082	—	98	588	6.418
Grecia	22.286	4.954	10.066	3.674	2.064
Palestina	20.244	8.880	20.488	18.896	25.692
Egipt	3.130	13.854	6.214	8.254	11.762
Diverse	—	—	—	—	—
	100.634	95.654	156.278	74.858	138.896

Compararea cifrelor de mai sus apare destul de concludentă, pentru a putea stabili piața probabilă a lemnului românesc în acest an.

— Exportul în Anglia hotărăște asupra exportului general forestier al României.

— S'au majorat cantităţile exportabile în Anglia, Germania, Ungaria, Italia, Grecia, Palestina şi Egipt.

Din cauza cererilor foarte mari de lemnărie ce ne vin din partea Germaniei şi Angliei, stocurile de materiale din Bucovina sunt lichidate în întregime, iar preţurile lemnului rotund au încercat mari majorări.

La cererile de mai sus, se adaugă cererile masive ale Ungariei, care în primele 2 luni din acest an a importat din România cu 250% mai mult decât în acelaş interval din anul precedent. Fabricele de cherestea din Transilvania sunt ocupate cu efectuarea comenzilor pentru Ungaria, Elveţia, Germania şi Anglia.

Orientul apropiat, Grecia şi Italia, avizate mai mult la producţia fabricilor de cherestea din Moldova şi Transilvania de Est, nu pot găsi mărfuri suficiente şi prompte.

Faţă de cererile masive şi susţinute ce ne vin din Mediterană cât şi din Vestul Europei, oferta fabricelor noastre de cherestea este mult mai mică.

Fabricanţii noştri, mici şi mari, nu mai caută clienţi prin porturile de încărcare, şi acceptă comenzile punând condiţiuni tot mai grele pentru cumpărători.

Sortarea cherestelei de răşinoase a rămas tot atât de slăbită ca şi în anul trecut.

Preţurile cherestelei de răşinoase au suferit uşoare majorări.

Cheresteaua de brad, tip Egipt în specificaţie, s'a vândut în ultimele săptămâni cu 1750—1800 lei/m^3. fob Galaţi.

Angajamentele pentru Orientul apropiat, au fost slăbite într'o mică măsură de faptul că unii cumpărători din Egipt, clienţii obişnuiţi ai României, au angajat 20.000—30.000 m^3. cherestea de răşinoase din Slovacia şi Jugoslavia cu 3—4 sh./m^3. mai eftin decât din România.

Cercurile noastre conducătoare caută soluţii pentru a îmbunătăţi cursul lirei sterline pentru exportul în Orient, astfel încât să se poată obţine un preţ mai mare în lei, şi fabricanţii de cherestea să fie ispitiţi de a angaja mai mute partide de lemnărie pentru Mediterana orientală.

Preţurile cherestelei de foioase şi foioase au fost revizuite de UGIR. — secţia forestieră — în şedinţa comitetului de direcţie ţinută la 25 Aprilie a. c., aducându-se unele reduceri pentru cheresteaua de fag cu destinaţia Egipt şi Grecia şi majorându-se preţurile cherestelei de răşinoase cu destinaţia Anglia.

Tratate comerciale importante pentru economia lemnului românesc

Tratatul germano-român.

In mijlocul tensiunii politice dela sfârşitul lunei Martie a. c., s'au dus tratative cu delegaţia economică germană. N'au lipsit greutăţile inerente ce decurgeau din faptul că atmosfera generală politică era prea încărcată.

Tratatul economic cu Germania încheiat la 23 Martie la Bucureşti priveşte între altele o colaborare intimă în problemele cari interesează economia lemnului din cele două state.

Articolul 1 din acest tratat economic stipulează:

— Acest tratat economic va privi înainte de toate

2. a) desvoltarea economiei româneşti a lemnului şi a pădurilor

b) constituirea societăţilor industriale şi agricole atâtea cât vor fi necesare în raport cu aliniatul 2 a).

Cercurile noastre economice *româneşti* sunt convinse că în baza acestui tratat, multe capitaluri germane vor fi învestite în instalaţii de transport şi fabrici moderne de cherestea cari să privească în special masivele forestiere rămase încă inaccesibile.

Germania dispune astăzi de 18,4 milioane Ha. păduri situate în vechiu Reich, Austria, Memel, regiunea Sudeţilor şi protectoratul Boemiei şi Moraviei. Procentul păduros al acestui mare imperiu este de 29,1%, iar cota parte pe cap de locuitor este de 0,22 Ha.

Deşi dispune de suprafeţe mari de pădure şi bine îngrijite, Germania duce o politică de conservare a pădurilor sale. Pentru anul 1939 şi-a asigurat aprovizionarea cu lemnărie, încheind tratate economice cu Finlanda, Jugoslavia, Polonia, Letonia şi Lituania.

Tratatele economice încheate de Germania vor influenţa asupra cumpărăturilor de lemn din acest an.

Piaţa lemnului european, remarcă Internationaler Holzmarkt, datorită influenţei exercitate de cumpărăturile germane de lemn, va înregistra un mers liniştit şi egal, adică se va stabiliza pentru mai multe luni.

Tratatul economic româno- englez

La 11 Mai a. c. a fost parafat noul acord economic româno-englez, care are o importanţă tot atât de mare pentru economia noastră generală ca şi acordul de mai sus.

Referitor la lemn, acordul prevede:

„Guvernul regal Român va lua dispoziţiuni a simplifica sistemul de control al exportului, pentru a înlesni exportul lemnului în Regatul Unit".

Anglia, după cum am arătat în cronicele din anii precedenţi, este cel mai mare importator din Europa, deoarece absoarbe aproape jumătate din întreg exportul european de lemnărie.

Prezenţa cererilor de lemnărie din Anglia echivalează cu reducerea exportului în celelalte ţări, deoarece aceste cereri reprezintă cantităţi ce depăşesc posibilităţile imediate ale fabricelor noastre de cherestea.

Redresarea pieţii lemnului nostru în 1936/37 a fost hotărîtă de către cererile engleze. Această redresare are loc şi în anul curent.

In prezent, cererile numeroase ce ne vin din Anglia, va produce o nouă redresare a pieţii lemnului românesc.

In baza acordului de mai sus, Consiliul de Miniştri a dat auto-

rizaţie societăţii engleze „Timbex Limited" de a funcţiona în România şi de a-şi stabili un sediu secundar la Bucureşti, având sediul exploatărei în Comuna Cloşani, jud. Mehedinţi.

Reorganizarea Casei Pădurilor şi măsurile necesare pentru redresarea economiei forestiere

Infiinţarea Direcţiei Comerciale a Pădurilor Statului.

Prin noua lege de organizare a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, Casa Pădurilor Statului a fost aproape în întregime reorganizată, şi transformată în Direcţie Comercială a Pădurilor Statului.

Titularul acestei Direcţii, D-l Inginer Inspector General silvic Petre Ioan, a adus un program de lucru, studiat şi verificat pe teren timp de aproape cinci ani, menit să amelioreze simţitor şi într'un scurt timp situaţia pădurilor ţării sub toate raporturile.

In acest program se asigură:

— exploatări cât mai raţionale şi rentabile,

— refacerea pădurilor degradate (direcţia ameliorărilor fiind înglobată în serviciul regenerării pădurilor din noua direcţie comercială a pădurilor statului),

— control sever, şi

— intervenţionismul statului în industria şi comerţul lemnului cu tendinţa naţionalizării integrale a economei forestiere.

Realizarea programului este în funcţie de fondurile pe cari Ministerul Finanţelor trebue să se pună la dispoziţia Direcţiei Comerciale a Pădurilor Statului.

Intervenţionismul statului în industria şi comerţul lemnului.

Exploatările forestiere din România au fost conduse până astăzi după interesele capitalurilor aşezate în ţară după 1880.

Până astăzi, oricine a putut să tae unde a vrut, cât a vrut şi a fost liber să facă oricâte fabrici de cherestea.

Producţia forestieră a pădurilor a ajuns până la 25—28 milioane m^3, tăindu-se de 2—4 ori mai multe răşinoase şi de 2—3 ori mai mult stejar.

Din studiul diferitelor aspecte ale organizării comerţului de lemnărie din România, rezultă că:

— până la războiul cel mare, exploatările forestiere, industrializarea şi comercializarea lemnului românesc au constituit monopolul capitalurilor străine.

— exportul nostru este deţinut în majoritate de elemente străine (Societăţi internaţionale, importatori, intermediari şi manipulanţi) cari sunt şi exponenţii lui.

— mulţi ani mărfurile CAPS-ului şi ale altor instituţii cu caracter public, au fost livrate într'o clasă mai bună datorită exigenţelor internaţionalilor cari au ştiut să realizeze cele mai mari câştiguri.

— lemnul rotund de tei, plop şi anin a fost vândut mulţi ani cu 30—100 lei/m^3. loco pădure, în timp ce intermediarii au realizat câştiguri de 400—500 lei/m^3.

— composesoratele, comunele şi obştiile de moşneni au pierdut cantităţi numeroase de materiale, deoarece le-au vândut diferiţilor străini la preţuri derizorii, iar devălmaşii, pentrucă profită cât de puţin după urma pădurilor lor, au desvoltat exploatările în delicte.

In scopul redresării producţiei forestiere, şi a realizării programului de mai sus, după urma căruia să profite proprietarii de păduri, populaţia şi statul, este necesar ca proprietarii de păduri să se constitue într'o asociaţie cooperativă, tutelată de stat, pentru a exploata, industrializa şi comercializa produsele principale şi secundare ale pădurilor din România.

Cunoscând că exportul de lemnărie este format în majoritate din răşinoase, asociaţia cooperativă ar cuprinde pentru început, pe marii proprietari şi producătorii de lemn de răşinoase.

CAPS-ul, Fondul Bucovinean şi Regna, trebue să fie fondatorii acestei asociaţii, şi, constituiţi într'un bloc românesc al lemnului, vor putea impune adevărata politică a lemnului nostru românesc.

UZINELE METALURGICE

TITAN, NADRAG, CALAN

voesc să angajeze, pentru Direcţiunea silvică din Lupeni a acestor întreprinderi, doi ingineri silvici tineri.

Doritorii se vor adresa la Sediul Central al Uzinelor în Bucureşti. Str. Clemenceau Nr. 3.

RECENZII

CĂRŢI

Forstliche Hochschule Hann. — Münden. 1868-1939. Festschrift zum 18. Februar 1939. Unter Mitarbeit der Institutsleiter, des Gaudozentenbundsführers und des Studentenführers und mit Unterstützung des Bundes und der Freunde und Förderer der Forstlichen Hochschule, herausgegeben vom Rektor der Forstlichen Hochschule. 98 S. mit 12 Abb.

Şcoala superioară de Silvicultură Hann.—Münden. 1868—1939. Volum festiv la 18 Februarie 1939. Editat de Rectoratul Şcolii superioare de Silvicultură, în colaborare cu Şefii institutelor, cu Conducătorul Asociaţiei Docenţilor regionali, cu Conducătorul Studenţimii şi cu sprijinul Asociaţiei Prietenilor şi Protectorilor Şcolii superioare de Silvicultură. 98 pag. cu 12 fig.

Nevoia unei mai potrivite rânduieli a îndemnat autorităţile superioare ale Reich-ului să transforme Şcoala Superioară de Silvicultură dela Hann.-Münden în Facultate forestieră şi să o încorporeze, cu începere dela 1 Aprilie 1939, la Universitatea dela Göttingen. Noua instituţiune ar fi să primească şi moştenirea celei mai vechi instituţiuni de cultură forestieră universitară care este Facultatea forestieră a Universităţii Giessen, desfiinţată pe ziua de 1 Noembrie 1938, din aceiaş consideraţiune amintită mai sus.

Acest eveniment, care nu poate fi privit ca un act de lichidare, ci ca o nouă orientare şi mai departe desvoltare a unei vechi şi glorioase tradiţiuni, dă prilej Rectoratului Şcolii dela Hann.-Münden să organizeze o sărbătorire universitară la 18 Februarie 1939. In acest fel, s'a voit să se facă şi o retrospecţie a drumului parcurs de acea Şcoală în cei 70 ani ai săi de existenţă.

Publicaţia de faţă, orânduită în vederea acelei sărbătoriri, ne prezintă lucrurile într'o formă pe care n'o putem îndeajuns recomanda. Intr'adevăr, o lucrare analoagă, în împrejurările româneşti, ar pune punctul de greutate pe latura discursivă şi sentimentală, atât de puţin folositoare. Cea de faţă poate fi privită foarte bine ca o lucrare de istorie forestieră cu caracter ştiinţific. Orânduitorul şi colaboratorul celei mai însemnate părţi, Domnul Profesor Dr. Dr. Köstler, Rector în ultimii trei ani a Şcolii, este, de altfel, unul dintre cei mai reprezentativi cercetători în materie de economie şi istorie forestieră, din generaţia tânără germană. In paginile Revistei noastre, au fost recenzate

de noi câteva din lucrările Domnieisale mai importante [1]).

Pentru felul logic şi clar cum e dispusă materia, menţionăm părţile sale echilibrat desvoltate:

Evoluţia Şcolii 1868—1939 (ca instituţie);

Invăţământul;

Cercetarea;

Rectoratul 1936/37—1938/39 (Raportul rectorului; Raportul Conducătorului Asociaţiei docenţilor regionali; Raportul Conducătorului Studenţimii; Rapoartele Institutelor).

Partea într'adevăr festivă este bogat reprezentată prin forma de prezentare: hârtie, literă, ilustraţiuni, etc.

Publicaţia rămâne înainte de toate, cum am mai spus, o lucrare de istorie forestieră cu caracter ştiinţific de o admirabilă sinteză şi uşoară orientare.

Infiinţarea Academiei forestiere dela Hann.-Münden în 1868 a fost urmarea succeselor militare şi politice cum şi întinderii teritoriale a Prusiei în anii precedenţi. La alegerea aşezării sale, s'a avut în vedere, între altele, şi abundenţa pădurilor din jurul oraşului, cât şi natura acestora, voindu-se, probabil, să se aibă o academie specializată pentru pădurea de fag spre deosebire de cea dela Eberswalde aşezată în ţinuturi de pin sau molid. Pe atunci, învăţământul superior chiar era strâns legat de ideia practică. Amintim, de pildă, că pentru atari lucrări ca şi pentru cele de cercetare ştiinţifică, noua Academie a fost aproape dela început dotată cu 3 ocoale silvice (Lehrreviere).

Potrivit regulamentului din 1875, scopul academiilor acestora (Hann.-Münden şi Eberswalde) era în principal de a pregăti teoretic şi practic agenţii superiori trebuitori Administraţiei silvice a Statului. Idea de cercetare ştiinţifică era ignorată de acel regulament. Spre deosebire de universităţi şi alte şcoli superioare, academiile forestiere erau conduse directorial, adică în sensul unui führer, numit, fără colaborarea unui consiliu profesoral. Prin regulamentul din 1922, academiile au fost transformate în Şcoli superioare. Sistemului directoral i-a urmat rectoratul prin alegere şi colaborarea colegiului profesoral la conducere. Totdeodată, ele au căpătat dreptul de a acorda titlul de doctor. Din 1936/37, rectorul este numit de minister, ceeace stă în concordanţă cu principiile de conducere unitară a regimului naţional-socialist. In decursul evoluţiei sale, ideia transformării acestui aşezământ de învăţământ în facultăţi forestiere pe lângă una din universităţile învecinate, a fost adesea ori desbătută. Lucrul n'a putut fi împlinit decât în primăvara acestui an, după cum am mai arătat.

Primul director al Academiei respective a fost Gustav Hayer, până atunci profesor la Universitatea din Giessen.

Acestuia i-au urmat: August Bernhardt, Borggreve (care prin spiritul său veşnic opoziţionist şi-a creiat multe greutăţi), apoi, Weise, Riebel şi Fricke (mort în războiul cel mare). Dintre rectori citäm pe Oelkers, Mayer-Wegelin şi în sfâr-

1) Citäm, astfel:

a) Geschichte des Waldes in Altbayern. R. P. 1934/842;

b) Der zwischenstaatliche Holzverkehr in Europa. R. P. 1935/401;

şit pe Köstler, deţinător al acestei demnităţi în ultimii trei ani.

Dintre componenţii corpului profesoral în începuturile sale, citäm numele lui Knorr, Borggreve, Mitscherlich.

Multe alte ilustraţiuni ale ştiinţei şi şcoalei forestiere germane au conlucrat la creiarea unui bogat patrimoniu şi frumoase tradiţiuni de învăţământ, cu care instituţia respectivă se poate într'adevăr mândri. Nu putem să nu reamintim câteva dintre cele mai cunoscute nume pentru noi silvicultorii, ca: Abetz, Baader, Bernhadt, Borggreve, Büsgen, Dengler, Eberts, Eidmann, Fricke, Gehrhardt, Godbersen, Jentsch, König, Köstler, Mitscherlich, Oelkers, Weise, etc.

In primul an de funcţionare, au urmat cursurile 56 de studenţi.

Se înţelege, numărul acestora a variat între timp, cu împrejurările, cel mai mic fiind de 32 în per. 1890—94, iar cel mai mare de 167 în per. 1919—24 (în semestrul de iarnă 1920/21, chiar 211).

Pentru mediul german, ideia de învăţământ superior a fost totdeauna şi este cu deosebire astăzi inseparabil legată de aceia de cercetare ştiinţifică. La începutul lor, Academiile acestea de silvicultură, spre deosebire de universităţi şi şcoli superioare, aveau îndatoriri numai de învăţământ (de pildă regulamentul din 1868 şi 1875). Totuşi, această inferioritate n'a putut dura prea mult. Deja după primele decenii au început a se înfiripa iniţiative de cercetare ştinţifică din partea profesorilor de Ştiinţe Naturale, la început sub formă de „Colecţie", „Cabinet" şi însfârşit „Institut". Se înţelege, lucrurile s'au schimbat după ce Academia respectivă a fost transformată în Şcoală superioară. Catedrele de discipline forestiere propriu zise au fost cele mai întârziate în direcţia aceasta a cercetării ştiinţifice. Primul institut forestier a fost cel de Silvicultură (Waldbau), înfinţat în 1925. In scurt timp, i-au urmat cel de Tehnologia lemnului, Amenajament, Politică forestieră, Creşteri şi însfârşit cel de Vânătoare (1936). In total, fiinţează astăzi, bine organizate, 10 Institute de acestea ştiinţifice, independente din punct de vedere al activităţii, fiecare având fonduri bugetare proprii, conducere şi personal propriu. Sistemul acesta este, de bună seamă, cel mai bun, îngăduind libertatea de iniţiativă şi implicând totdeodată responsabilitatea şi putinţa de stabilire a meritelor. Pentru ca lucrul să fie deplin, ar mai fi trebuitor să se înfiinţeze încă două institute: de Transporturi şi Ştiinţa Muncii. Marea solicitudine pe care autorităţile superioare ale Reichului o manifestă faţă de cauză, cât şi spiritul de aprigă muncă ce însufleţeşte generaţiunile tinere ale Germaniei actuale, nu vor întârzia, de bună seamă, aducerea la îndeplnire şi a dorinţei acesteia.

Ultima parte a lucrării este consacrată dărilor de seamă privitoare la activitatea Rectoratului, Studenţimii şi Institutelor din anii de Rectorat ai Domnului Prof. Dr. Dr. Köstler (1936/37—1938/39). Din ele se reflectează claritatea şi noutatea ţelurilor şi apoi voinţa neînfrântă de înfăptuire. Iată, cea ce ne-ar trebui şi nouă atât de mult.

Ilie C. Demetrescu

JOFFE, IACOB. S.: *Pedology*. 1936. New Brunswick, New Jersey Rutgers University Press. Pg. 575.

Aşi vrea să fac un serviciu camarazilor mei recomandând atenţiei lor o carte de soluri atractivă ca o revistă, plină de conţinut ca un tratat nemţesc, scrisă cu o claritate matematică şi un simţ pedagogic de mare clasă, o carte veche de aproape trei ani şi totuşi cea mai nouă (ca să nu spun modernă) carte de soluri. Incepând cu o hartă care arată distribuţia solurilor pe suprafaţa pământului şi prezentarea pedologiei ca o ştiinţă de ştiinţă de sine stătătoare, face cetitorilor, în foarte scurte note biografice însoţite de fotografii (!), cunoştinţă cu marii, reprezentativii cercetători ai pedologiei, creatori de şcoală şi de epocă (Fallou, Docuceav Sibirtzev, Glinka, Hilgard, Ramann). Dealungul celor 575 de pagini (mici, circa 2000 litere pe pagină), în care se urmăreşte ideea centrală: naşterea şi evoluţia solului — care e mai mult produsul unui proces de cât al unui material — fotografii şi schiţe convenţionale de profiluri de soluri îmbogăţesc cartea, o fac vie şi instructivă. Dacă mai relev claritatea şi uşurinţa limbii şi proprietatea de stil (ştiinţific) în care e scrisă, cred că justific sentimentul de satisfacţie şi regret că nu continuă, pe care-l încearcă cititorul la terminarea lecturii. In afară de aceasta, bogatele referinţe bibliografice (din mai toate timpurile şi limbile culte) date la urma fiecărui capitol şi lista de alese cărţi de pedologie dată la sfârşitul volumului, fac cartea lui Joffe tot atât de preţioasă pentru specialişti, pe cât de atrăgătoare pentru începători: împărţirea în capitole şi subcapitole scurte (paginile masive, fără întrerupere, ca la nemţi, sperie!). Mai practică în comparaţie cu a lui Stebut, cartea lui Joffe e ca o lucrare literară unde se administrează cu linguriţa o teorie filosofică, care altfel, adică direct, livrată, poate fi indigestă. Ca tehnică: o legătură admirabilă, hârtie nelucioasă, literă potrivită ca mărime (corp 9), rânduri aerate (nu înghesuite), fac lectura şi din acest punct de vedere neobositoare, plăcută. (Se poate citi seara!). Ca preţ, mai eftină decât cartea nemţească, circa 8—900 lei.

Face distincţie dela început între pedologia propriu zisă, pură (the science of soils) despre care se ocupă el şi pedologia aplicată (soil science) cu care nu trebue confundată. Pedologia, o parte din marele domeniu al ştiinţelor naturale, nu-i o ştiinţă fundamentală ca matematicile, fizica, chimia, dar e o ştiinţă independentă ca şi botanica ori zoologia. Obiectul ei: solul, conceput ca un organism natural, precum e planta în botanică şi animalul în zoologie. Obiectivul: elucidarea legilor naturale care condiţionează naşterea, formarea şi distribuţia solurilor.

Precizările acestea nu contrazic afirmaţiile de mai înainte despre caracterul practic al cărţii; căci după cum spune Joffe însuşi, perspectiva pedologică e imperativă în apropierea problemelor de sol, pe care un practician nu le poate ataca fără a cunoaşte proprietăţile tipurilor de sol în care lucrează; şi tocmai descrierea şi discuţia acestor proprietăţi dau valoare cărţii lui Joffe, preţioasă pentru Români şi din alt

punct de vedere: autorul face parte din şcoala naturalistică rusă. Mărturiseşte că Zakharov şi Glinka au fost... „consultaţi" în aranjarea materiei şi furnizarea datelor. De asemeni, unde şi când s'a putut, a luat exemple şi din Statele Unite (cartea e scrisă în special pentru Americani). Şi se ştie cel puţin atât: Rusia şi America trebuesc mai mult cunoscute la noi, (şi din punct de vedere silvic).

Cu titlul de complectare, câteva amănunte despre conţinut. (Tabla de materii nu-i niciodată inutilă). Cartea cuprinde două părţi: genetica şi sistematica solului. In total 16 capitole. Prima parte (6 capitole) tratează despre: (1) pedologie ca disciplină ştiinţifică, (2) Solul ca organism natural, (3) morfologia solului şi metoda de studiu, (4) desagregarea rocelor şi formarea solului, (5) factorii de formare a solului, (6) procesele de formare a solului. Partea a doua cuprinde: (7) tipuri de sol desertice, semidesertice şi de stepă aridă, (8) cernoziomul, (9) podzolul, (10) subtipuri şi tipuri de tranziţie din zona podzolului, (11) soluri de tundră. (12) laterite, (13) soluri intrazonale: solonceac, soloneţ, redzina, etc., (14) soluri mlăştinoase, (15) soluri de munte şi ultimul capitol (16), despre solurile Statelor Unite.

Ca încheere repet: cartea lui Joffe e o carte de căpătâi pentru cine se ocupă cu probleme în legătură cu solul (amenajamente, regenerări, pepiniere). E o carte gândită, scrisă pentru a învăţa şi pe alţii nu numai de a arăta cât de gravă e ştiinţa şi cât de mult ştie autorul Declar: merită să figureze în biblioteca noastră de specialitate, adică să fie citită.

T. Bălănică

ILIE C. DEMETRESCU: *Indreptar asupra legilor noastre silvice.* Bucureşti: Institutul de Cercetări şi Experimentaţie forestieră. 1939. 28 pag. Preţul 10 lei.

Cu această cărticică, Institutul de Cercetări şi Experimentaţie forestieră inaugurează o altă serie de publicaţiuni: Biblioteca de popularizare, pe lângă cele deja în fiinţă.

Scopul urmărit prin publicarea lucrării de faţă este de a pune, cu deosebire, la îndemnâna proprietarilor de păduri, o cheie lesnicioasă de orientare în labirintul legilor noastre silvice. Intr'adevăr, înainte de război, aveam o singură lege forestieră propriu zisă: Codul silvic din 1910. Nevoile cu mult mai complicate din aceşti din urmă 20 de ani au făcut ca să avem astăzi aproape 20 de legi şi regulamente de poliţie silvică. Se înţelege că orientarea celui în nevoie a devenit, în atari împrejurări, mult prea grea. După cum se exprimă şi autorul, rostul lucrării respective „nu este de a înfăţişa încă odată textul legilor de care e vorba. Acestea au fost tipărite de mai multe ori şi se găsesc uşor. Am socotit mai de folos de a înlesni îndrumarea celui în nevoie spre a şti în ce lege să caute atunci când vrea să-şi tae, să-şi vândă, etc., într'un cuvânt, atunci când vrea să-şi folosească într'un fel oarecare pădurea sa" (pag. 3/4).

Materia este împărţită în trei părţi:

I. Enumerarea legilor silvice, a regulamentelor şi deciziunilor ministeriale;

II. Imprejurările şi măsura de aplicare a legilor noastre silvice;

III. Autorităţile de aplicare a legilor silvice.

Toate acestea, se înţelege, precedate de „Lămuriri introductive“ şi terminate printr'o „Incheiere“.

Enumărările din partea I-a nu sunt pur şi simple. Conţinutul fiecărei legi, etc. este caracterizat prin câteva fraze şi într'o formă simplă. S'a insistat cu desoebire asupra locului unde se găsesc tipărite acele legi, etc., începând se înţelege, cu Monitorul Oficial. Grija autorului a fost, deci, de a înlesni cât mai mult orientarea.

In partea a doua, se face o sinteză a întregului complex de dispoziţiuni din legislaţia noastră de poliţie silvică, adaptată, bine înţeles, scopului şi spaţiului restrâns, pe care îl permite broşura.

Partea a treia, de altfel cea mai scurtă (2 pag.) şi neesenţială pentru scopul publicaţiei, nu mai corespunde decât în parte actualelor împrejurări, provocate de recenta reorganizare a Ministerului de Agricultură şi Domenii.

Deşi gândită, cum am mai spus, cu deosebire pentru proprietarii de păduri, credem, ca şi autorul, că şi exploatatorii de păduri, avocaţii, agenţii Statului de supraveghere ai pădurilor, vor găsi folositoare înlesniri în lucrarea de faţă, tocmai prin caracterul său de orientare.

At. Haralamb

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE:

I. Ing. ANDREI MĂLĂESCU:

Canalul de plutit Radimna.

— Mic tratat de construcţiuni hidraulice —

Bucureşti, 1938, Editura „Viaţa Forestieră“, 108 pag., 100 lei.

II. Ing. GR. VASILESCU:

Basinul Mediteranean ca piaţă de desfacere a lemnului românesc şi concurenţa cu ţările vecine (1929—1936).

Bucureşti, 1938, pag. 194, lei 200.

III. Ing. VALERIU DINU:

Politica Forestieră Naţională.

— Doctrina modernă şi realizările epocii 1918—1938 —

Bucureşti, 1939, Editura „Viaţa Forestieră“, 304 pag., 200 lei.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 3/939.

René Misson:

L'acroissement annuel moyen peut-il servir de base à la détermination de la possibilité normale? (13 pag.).

Creşterea anuală medie poate servi de bază la determinarea posibilităţii normale?

Discutând obiecţiunile ce s'ar putea ridica acestei metode, autorul crede că „alegerea creşterii anuale medii ca bază de stabilirea posibilităţii — pretutindeni unde aplicarea sa ar putea fi luată în considerare — este susceptibilă, prin repercusiunile sale asupra exploatării şi tratamentului şi, în definitiv, asupra producţiunii pădurilor belgiene, — de a o conduce la maximum compatibil cu exigenţele silviculturii".

In completarea articolului se dă, de către altcineva, care semnează cu iniţiala B., metoda de calcul, pentru determinarea posibilităţii folosind creşterea anuală medie, metodă care se aplică încă din 1928, la pădurea statului Hertogenwald Oriental (Eupen).

Goblet d'Alviella:

Orientation nouvelle (15 pag.).

O nouă orientare.

De mai bine de un secol, lemnul de mină a constituit un debuşeu de prim ordin pentru pădurea belgiană.

Se arată consumul intern de lemn, la extracţiile de cărbune, timp de 25 ani. El a crescut continuu, fapt care a îndemnat pe proprietarii de terenuri să le împădurească.

Datorită restricţiunilor la import, preţurile lemnului belgian a crescut.

Azi două fapte domină piaţa lemnului de mină: excluderea lemnelor de dimensiuni mari şi preţul scăzut al mărfii. Aceasta impune proprietarilor o nouă orientare cu aspect dublu: prima din punct de vedere cultural, alta din punct de vedere economic.

Autorul examinează această nouă situaţie.

Nr. 4/939.

G. Delevoy:

En Finlande (26 pag.).

In Finlanda.

Reuniunea Comitetului permanent al Uniunii internaţionale a Institutelor de cercetări forestiere.

Mediul fizic finlandez. Date statistice. Impresii forestiere: esenţe forestiere, arborete, tratamente, esenţe exotice, genetică forestieră, protecţie, reîmpăduriri şi ameliorări, producţie. Desvoltarea şi controlul economiei forestiere private. Industria lemnului. Plutit. Institutul finlandez

* * *

Le commerce du bois en Belgique.

Comerţul lemnului în Belgia. (10 pag.).

Importul de lemn de mină: 1.900.000 m^3. Din acesta 550.000 m^3 lemn ră-

şinos de mină, 900.000 m³ cherestea şi buşteni de răşinoase şi 450.000 m³ foioase.

Producţia naţională (în regat) de lemn în 1937: foioase şi răşinoase — 1.475.928 m³. Pe categorii, această producţie se repartizează astfel: plop debitat 180.000 m³, răşinoase debitate 280.000 m³, stejar 70.000 m³, fag 100.000 m³, diverse 40.000 m³, lemn de mină 805.000 m³.

Venitul brut la ha al pădurilor supuse regimului silvic se urcă în 1937 la 350 franci, în care nu se cuprinde venitul din vânat. Acesta din urmă se urcă la 30 franci pe an.

Consumul: 1.900000 m³ lemn străin din care 585.000 m³ lemn de mină; 1.345.000 m³ lemn indigen din care 735.000 m³ lemn de mină.

Consideraţiuni asupra comerţului lemnului de mină.

At. Har.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.
Anul II (1939), Nr. 1 (Ianuarie).

F. Kollmann:
Vorgänge und Änderungen von Holzeigenschaften beim Dämpfen.
Procesul aburirii şi schimbările însuşirilor lemnului datorită acesteia.

Se dau rezultatele încercărilor făcute spre a vedea care este variaţia de umiditate a lemnului la aburire în funcţie de timp, presiunea aburilor şi prezenţa sau absenţa apei de condensare. Deasemenea s'au studiat: mersul temperaturii în lemn în timpul aburirii, influenţa sa asupra umflării lemnului, modulului de elasticitate, rezistenţei la compresiune, la isbire şi asupra compoziţiei chimice.

R. Trendelenburg:
Über Fasersättigungsfeuchtigkeit, Schwindmass und Raumdichtezahl wichtiger Holzarten.
Asupra umidităţii de saturaţie a fibrei, coeficientului de contragere şi a greutăţii specifice rezultată din raportul dintre greut. uscată şi volumul verde la cele mai însemnate esenţe forestiere.

Studiul relaţiilor dintre umiditate, contragere şi greutate specifică la speciile forestiere mai comune. Se consideră însă contragerea şi greutatea specifică raportate la volumul lemnului verde şi se dau formule de transformare a acestor valori în acelea raportate la volumul lemnului uscat.

Erik Hägglund:
Nutzbarmachung der Ablaugen der Zellstoffherstellung.
Folosirea leşiilor rămase dela fabricarea celulozei.

La fabricarea celulozei se pierde, în mediu, aproape jumătate din greutatea lemnului prin dizolvarea în lesiile care apoi se aruncă. Problema valorificării acestor leşii este de o mare importanţă. Autorul arată perspectivele rezolvării acestei chestiuni. Astfel din aceste leşii se poate extrage: răşină, substanţe zaharoase, drojdii de nutreţ, materiale tanante, substanţe liante, vanilină, etc.

Alwin Weiss:
Leiterrüstung an der Siegessäule Berlin.
Schelăria Columnei Victoriei în Berlin.

Pentru renovarea Columnei Victoriei din Berlin a fost nevoe de o

construcție specială de schelărie din lemn. Articolul arată modul cum a fost construită, materialele, calculele și îmbinările speciale.

H. W. Hecker și W. Brunn:
Vergleichende Untersuchungen über die Eigenschaften von Kiefern- und Fichtengrubenholz unter besonderer Berücksichtigung des Verhaltens stammtrockener Hölzer.
Incercări comparative asupra însușirilor lemnului de mină din pin și molift, cu speciale considerațiuni asupra comportării lemnului din arborii uscați în picioare.

Rezultatele încercărilor sunt foarte diferite din cauza influenții creșterii trunchiurilor, nodurilor, etc. Se pot trage totuși câteva concluzii: atât lemnul de pin, cât și lemnul provenit din arbori uscați în picioare îndeplinește condițiunile de rezistență și de anunțare a ruperii.

Mici comunicări:

Economia lemnului la începutul anului 1939.
Bilanțul lemnului în Italia.
Consumul lemnului de foc în Germania.
Norme noui.
Producția cărbunelui de lemn în Cehoslovacia.
Celuloză din lignit.
Vânzarea mașinilor germane de prelucrat lemnul.
Sistem de construcție economică pentru lemn la garajul Berlinului.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).
Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 74 referate din literatura nou apărută în tehnologia lemnului.

Recenzii:

H. Hadert, Holzschutz und Holzveredelung.
F. Micheel, Chemie der Zucker und Polysaccharide.
Tabela cu însușirile lemnului bongosi (Lophira procera A. Chev.).

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 4/1939.
H. Badoux:
Caisse de retraite pour les gardes forestiers de triage dans le canton de St. Gall. (3 pag.).
Casă de pensii pentru pădurarii din Cantonul St. Gall.

A. Bourquin:
Le parc jurassien de la Combe-Grède.
Parcul dela Combe-Grède în Jura. (7 pag.).

In Jura elvețiană a luat ființă o rezervație naturală în suprafață de 700 ha. Nu este însă vorba de o rezervație totală, căci proprietarii terenului și-au păstrat dreptul de a exploata pădurea numai în limitele creșterilor anuale și de a pășuna fără să încarce prea mult pășunea.
Autorul face o sumară descriere a acestei rezervațiuni.

S. Aubert:
A propos de Châtel Jura vaudois. (2 pag.).
In legătură cu pădurea Châtel.

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 2/1939.

J. Salvador:

Le hêtre dans les Pyrénées et plus spécialement dans les Pyrénées Ariégeoises. (12 pag.).

Fagul în Pirinei și în special în Pirineii din regiunea râului Ariège.

Fagul ține în această culme de munți un loc considerabil, proporția lui crescând dela Est spre Vest. Bradul îl însoțește, proporția lui variind. Climatul umed al versantului nordic al Pirineilor centrali și occidentali este foarte favorabil acestor 2 specii.

Trecând la un caz concret, autorul face un istoric al pădurii Couseraus, populată azi în special cu fag.

J. J. E. Martin:

Le sapin dans les Alpes de Savoie. (6 pag.).

Bradul în Alpii Savoiei.

Ameliorarea masivelor forestiere din Savoia a crescut continuu dela 1860 de când această provincie a trecut asupra Franței. Imbogățirea masivelor s'a făcut în favoarea bradului și în defavoarea molidului. Și ceea ce este mai demn de relevat, bradul câștigă teren chiar în locurile unde caracteristicile climatului se depărtează mai mult de condițiunile cunoscute de a-i fi favorabile. Bradul tinde astfel să-și ocupe locul principal pe care astăzi este sigur că l-a avut altădată.

Cusin:

Les sapinières des Hautes-Alpes.

Pădurile de brad din departamentul Alpii înalți. (10 pag.).

Se arată mai întâiu aria de desvoltare a bradului în departamentul mai sus amintit, apoi biologia lui.

Va urma.

Léon Schaeffer:

Le mouvement forestier à l'étranger. Nappe phréatique et végétation forestière. (12 pag.).

Mișcarea forestieră în străinătate. Straturile freatice și vegetația forestieră.

Problema a preocupat de multă vreme pe forestieri. A scris asupra ei Huffel și Henry. In ultimul timp belgianul Boudru a privit-o în cazul particular al imenselor regiuni cu turbă din Ardeni. De curând, institutul de cercetări forestiere dela Sopron din Ungaria a dat la iveală unele studii începute în legătură cu punerea în valoare a terenurilor inculte din câmpia dintre Tisa și Dunăre.

Autorul articolului examinează diferite chestiuni ridicate prin lucrarea ungurească amintită.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 2, Februarie 1939.

Necrolog: Friedrich von Kalitsch †, de Dengler.

I. *Studii.*

C. Wagenknecht:

Untersuchungen über die Vegetationsentwicklung nach Streunutzung in einem märkischen Kiefernrevier.

Cercetări asupra desvoltării vegetaţiei într'un ocol de pin din Mark după practicarea folosirii litierei.

Autorul studiază în ce măsură sporeşte fertilitatea solului forestier după încetarea folosirii litierei, luând drept criteriu pentru aceasta proporţia speciilor de plante ce se instalează.

Dr. Erich Wohlfarth:
Vom Aufbau des Plenterwaldes.
Despre structura codrului grădinărit.

Este o contribuţie la studiul codrului grădinărit, bazată în special pe cercetări făcute în pieţele de experienţă de această natură din Baden şi Württemberg, în cari se fac măsurători şi observaţii de mai multe decenii.

Hildebrand:
Bemerkungen zum Aufsatz von Landforstmeister a. D. Merten, Blankenese: Zur Holzvorratsaufnahme in den Preussischen Staatsforsten. Erfahrungen und Vorschläge.

Observaţiuni asupra articolului Inspectorului a. D. Merten, Blankenese: In chestiunea inventarierii capitalului-lemn în pădurile Statului din Prusia. Constatări şi propuneri.

a. D. Merten:
Schlusswort zu meinem Artikel „Zur Holzvorratsaufnahme".
Incheiere la articolul meu „In chestiunea inventarierii capitalului-lemn.

II. *Comunicări.*

Dr. Hans Eiche:
Die Jagd als Steuerobjekt.
Vânătoarea ca obiect supus birului.

III. *Literatură.*

Laatsch, W.: Dynamik der deutschen Acker- und Waldböden. [Dinamica solurilor agricole şi forestiere germane]. 270 pag., cu 16 fig. pe 4 planşe şi 56 fig. în text. Dresden şi Leipzig 1938. Theodor Steinkopf. Preţul broşat 20 RM., legat 21,50 RM.
Recenzată de *Wittich.*

Dr. Helmuth Ueberschaar: Landarbeitsrecht. [Codul muncii agricole]. 102 pag. Edit. I. Neumann-Neudamm. Preţul broşat 1,80 RM.
Recenzată de *Krahl-Urban.*

Hufnagl, L.: Lebrbuch der Forsteinrichtung. [Manual de amenajament]. 170 pag. Edit. I. Neumann-Neudamm 1938. Preţul broş. 5 RM., leg. 6 RM.
Recenzată de *Wittich.*

Ornithologische Hilfstabellen. [Tabele ajutătoare ornitologice], întocmite de F. Groebbels, H. Kirchner şi *F. Moebert.* Edit. Duncker & Humblot, Berlin NW 7. 19 pag. Preţul 1,50 RM.
Recenzent *H. Baron Geyr.*

Bier, A.: Neue Gesichtspunkte in der Vererbung. [Puncte noi de vedere în privinţa eredităţii]. Berlin 1938. Edit. J. Springer. Preţul leg. 3,60 RM.
Recenzent *Dengler.*

Grünwold, R. F.: Forstwirtschaft Africa. [Africa forestieră]. Din co-

lecția „Europa privește spre Africa" [Europa blickt nach Afrika]. Edit. Lühe & Co Leipzig 1938. Prețul broș. 2,50 RM.

Recenzent *Dengler.*

von Kobylinski, M.: Auf Pürsch im Osten. 234 pag. cu 35 fig. Edit. Gräfe und Unzer, Königsberg i. Pr. 1938. Prețul leg. 6,50 RM.

Recenzent *Olberg.*

Caietul 3, Martie 1939.

I. *Studii.*

R. Hassenberger:

Fichtenformen und Fichtenrassen im Glatzer Schneegebirge.

Forme și rase de molid în „Glatzer Schneegebirge".

Din acest studiu reiese importanța mare, pe care o are regenerarea molidului cu sămânță indigenă în regiunea munților înalți. Rasele străine de molid sufăr de rupturi pricinuite de zăpadă. S'a mai constatat că arboretele de amestec și cele de vârste inegale sunt mai rezistente față de zăpadă decât arboretele pure și echiene.

Dr. Kin-Shen Hao, din China:

Über Saatgutprüfung auf biochemischem Wege.

Asupra examinării calității semințelor pe cale biochimică.

(Articolul continuă).

II. *Comunicări.*

Dengler:

Zur Frage der Anbauwürdigkeit der Japanischen Lärche.

Referitor la cultivarea laricelui japonez.

III. *Literatură.*

Keller, Hugo: So lebt die Waldgemeinschaft. [Așa trăiește pădurea]. Caietul 2. „Biologische Landschaftskunde". 232 desene cu text explicativ. Edit. C. Wunderlich. Leipzig 1938. 4 RM.

Recenzent *Dengler.*

Neubauer, W.: Zur Systematik der waldbaulichen Betriebsarten. [Referitor la sistematica modalităților de tratament a pădurilor]. Viena 1938. Edit. J. Springer. Prețul broș. 6 RM.

Recenzent *Dengler.*

Jacobs, W.: Fliegen. Schwimmen. Schweben. [Muște. Innotătoare. Plutitoare]. Cu 86 fig. „Verständliche Wissenschaft" XXXVI. Berlin: Julius Springer, 1938. VI + 134 pag., leg. 4,80 RM.

Recenzent *Dr. Wolff* (Eberswalde).

Neudammer Forstliches Lehrbuch. Tratat silvic pentru învățământ și practică, în a noua ediție complet prelucrată (a 33-a—38-a mie). Intocmit de Prof. Dr. K. Rubner, Tharandt; Consilier silvic Prof. Dr. K. Eckstein, Berlin; Consil. Dr. hon. c. C. Hermann, Breslau' Consil. Dr. V. Schüpfer, München; Prof. Dr. H. H. Hilf, Eberswalde; Prof. Dr. A. Röhrl, Tharandt; Prof. Dr. J. Köstler, Hann.-Münden; Docent Dr. Kurt Mantel, Tharandt; Docent Fr. A. baron de Vietinghoff-Riesch, Neschwitz; Dr. Ing. J. Windirsch, München; Prof. Dr. W. Borgmann. Cu 500 fig. 1007 pag. Neudamm: J. Neuman. Prețul leg. 20 RM.

Recenzent *Wagenknecht.*

G. T. Toma

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VI, Heft 4 (Ianuar 1939).

Friedrich Zednik, Ing.:

Über der Aufbau des Urwaldes der gemässigten Zone.

Despre structura pădurii virgine din zona temperată.

Literatura asupra pădurii virgine se poate împărți în două grupe, după două principii fundamentale:

1. Pădurea virgină ca asociație de plante într'o stare de echilibru veșnic, static, în care vârstele sunt amestecate;

2. Pădurea virgină ca asociație de plante supuse pe mari întinderi la o concomitentă succesiune a vârstelor, deci formată de arborete relativ echiene pe mari întinderi.

Fiecare dintre aceste două concepții este adevărată, însă după împrejurări. Esențele de umbră corespund primului tip de pădure virgină, pe când cele de lumină celui de al doilea.

Nepotrivirile pe care le-am putea întâlni în natură la cele spuse, rezultă din aceia că nu se distinge ceea ce este pădure virgină, de formele de pădure intermediare în evoluția lor către forma ultimă: pădurea virgină; adică, acea pădure „a cărei compoziție de esențe și structură a arboretelor se prezintă astfel, ca și când ar fi fost lăsată fără întrerupere, din începutul începuturilor, legilor sale proprii de creștere.

Leopold Hufnagl, Ing. Dr.:
Das Plenterprinzip in der Weltforstwirtschaft.

Principiul grădinăritului în economia forestieră a lumii.

Grădinăritul ca tratament cultural, atât de lăudat în vremea noastră, își are un corespondent în exploatarea pădurilor naturale, acel grădinărit până la o dimensiune minimă rentabilă, care însă are un efect dezastros asupra pădurii următoare. Datorită concepției de rentabilitate ce domină exploatările pe dimensiuni minimale din pădurile naturale, rezervele lumii de arbori de mari dimensiuni sunt aproape cu totul secătuite. Autorul socotește de trebuință stabilirea unui plan economic, care să rânduiască pe un anumit spațiu de timp rezerva de lemne de mari dimensiuni și care să se îngrijească totdeodată de regenerarea suprafețelor exploatate.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.
Cronica forestieră internațională.

Prețioase știri asupra economiei forestiere și a lemnului din diferite țări și regiuni ale lumii.

Ilie C. Dem.

COLABORATORII NOȘTRI SUNT RUGAȚI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

INFORMAŢIUNI

PĂDUREA ŞI TURISMUL

Turismul a luat în timpul din urmă o remarcabilă desvoltare în ţara noastră şi anume sub două forme. De o parte, a început şi Românul să aprecieze ieşirea în mijlocul naturii, iar pe dealta străinii manifestă din ce în ce mai mult interes pentru peisajul românesc.

Turismul are în organizarea de stat reprezentanţii săi legali şi oficiali, care au toată solicitudinea pentru el şi caută mijloace să-l desvolte cât mai mult.

O mână de ajutor extrem de eficace pot să dea silvicultorii. Este incontestabil că printre toate frumuseţile naturii, pădurea, alături de munte şi de mare, sunt acelea care atrag mai mult pe turist.

Ce putem face ca să mărim atracţia pădurii? Ce putem face ca să înlesnim turismul, dar în acelaş timp să protejăm şi pădurea de unele practici turistice vătămătoare? Cum putem, în fine, interesa pe aceşti turişti care se recrutează din cele mai interesante strate ale societăţii noastre, cum îi putem interesa la munca noastră, la preocupările noastre, cum îi putem familiariza cu problemele foestiere?

Sunt acestea o seamă de probleme şi vor mai fi şi altele, în care colaborarea colegilor va aduce desigur o lumină.

Răspunsurile le vom publica în numărul din Iunie al Revistei.

— Faptul că revista pe luna Martie şi Aprilie a apărut într'un singur număr — spre regretul nostru — se datoreşte concentrărilor militare din ultimul timp, cari ne-au adus greutăţi tipografice şi redacţionale.

— Prin Decizia Minist. Nr. 112.038 din 28 Aprilie 1939, publ. în Mon. Of. Nr. 104 din 28 Aprilie 1939, d-l Prof. M. Drăcea, directorul Instit. de Cerc. şi exper. for. a fost numit delegat al României în Comitetul Cenrului Internaţional de Silvicultură dela Berlin.

— D-l Ing. Nic. Rucăreanu, asistent la Şcoala Politehnică, Secţia silvică, a trecut de curând doctoratul la Universitatea din München (Germania), având ca subiect de teză: „Capitalul lemn economic" (Der Oekonomische Vorrat), şi ca preşedinte al tezei pe prof. Vanselow.

— D-l Ing. silv. N. Enăchescu a fost numit în postul de controlor la Inst. Naţ. al Cooperaţiei (Mon. Of. Nr. 101 din 3 Mai 1939 pag. 2786).

— D-l Stan Stănescu, ing. cons. silvic a fost pus în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie, pe data de 1 Mai a. c.

— In urma nouei organizări a Ministerului de Agricultură şi Domenii, nouile unităţi silvice au fost încadrate precum urmează:

I. *Direcţia Comercială a pădurilor:*

Director: Ing. Petre Ioan.

Subdirectori: Ing. Stere Rodoteatu, Ing. I. Moldovan.

Comitetul de direcţie: Ing. P. Ioan, Ing. Al. Bratu, A. Radian şi Aurel Pană.

Referenţi pe lângă Comitetul de Direcţie: G. Simu, Ioan Nicolae şi I. Paladian.

Şeful Serviciului Comercial: Anton Atanasescu.

Şeful Serv. Tehnic: V. Ivăncianu.

Şeful Serv. financiar: G. Chercea.

Şesful Serv. administrativ: V. Sabău.

Directori regionali: Chişinău — C. Alboteanu; Cernăuţi — P. Roşescu; Iaşi — Al. Ştefănescu; Bacău — I. Pruteanu; Constanţa — D. Ivancea; Bucureşti — Al. Ştefanopol ;Piteşti — O. Rădescu; Craiova — G. Pavalache; Braşov — Gh. Luţescu; Sebeş — Gh. Suciu; Timişoara (Lugoj) — D. Constantinescu; Arad — Gh. Roşescu; Cluj — V. Popovici; Sighet (Baia Mare) — I. Moga.

II. *Direcţiunea Silvică* (din Centrala Ministerului):

Director: Ing. Anastase Nedelcovici.

Subdirector: Ing. Dem. Grozescu.

Şeful Serv. Reg. silvic: Ing. I. Florescu.

Şeful Serv. de control: Ing. M. Pandra.

Şeful Serv. administr.: Ing. T. Păiş.

Şefii Inspectoratelor Silvice: Ţinutul Olt (Craiova) — N. Marţian; Ţin. Bucegi (Bucureşti) — V. Priboianu; Ţin. Marea (Constanţa) — Ioan Botescu; Ţin. Dunărea de Jos (Galaţi) — Marin Georgescu; Ţin. Nistru (Chişinău) — Şt. Constantinescu; Ţin. Prut (Iaşi) — Gh. Petrescu; Ţin. Suceava (Cernăuţi) — M. Boldur; Ţin. Someş (Cluj) — I. Zeicu; Ţin. Mureş (Alba Iulia) — V. Broşteanu; Ţin. Timiş (Timişoara) — I. Caraminu.

III. *Consiliul Tehnic* (Secţia Silvică): Gh. Năstăsescu, M. Petcuţ şi Andrei Ionescu.

D-l Ing. Horia Lazăr a fost numit preşedinte al Consiliului tehnic al Ministerului de Agricultură şi Domenii. (Mon. Of. Nr. 103 din 5 Mai 1939, pag. 2840).

— In Mon. Of. Nr. 110 din 15 Mai 1938 (pag. 3154—3157) a apărut decizia Ministerului de Agricultură şi Domenii privind repartizarea personalului silvic şi administrativ la *Inspectoratele silvice* de pe lângă ţinuturi (decizia Nr. 116.342 din 4 Mai 1939) şi la *Direcţia comercială a pădurilor* (decizia Nr. 120.622 din 9 Mai 1939).

— Prin Decretul Regal Nr. 1972 şi 1973 din 10 Mai 1939, publicat în Mon. Of. Nr. 107 din 10 Mai 1939, s'au acordat decoraţiuni civile, următorilor ingineri silvici:

Steaua României:

In grad de ofiţer: Matei Pandrea.

In grad de cavaler: C. Nettea şi N. Nedelcovici.

Coroana României:

In grad de Ofiţer: Ion Fonai.

In grad de Cavaler: M. Anghelide, Şt. Bărbulescu, D. Bârsan, Al Butoiu, T. Bălănică, Gh. Constantinescu, C. Emanoil, N. M. Cernescu, Al. Constantinescu, Pascu Dobrescu, V. Finichiu, C. Ghinea, N. Ghelmeziu, Toma Gavril, Aurelian Ionescu, D. R. Marinescu, Eremia Mavrodin, Ene Mircea, Victor Niculescu, Gh. Puşcaşu, Gh. Predescu, Eftimie Petrescu, Valer Popovici, Mihail Popescu, Francisc Terdic, Ion Toma, Vasile Trandafirescu.

A APĂRUT:

CURSUL DE CORECŢIUNEA TORENŢILOR

de prof. **V. N. Stinghe**

215 pagini litografiate, scrise la maşină.

Se poate procura dela depozitul Şcoalei Politehnice din Bucureşti şi dela Librăria Politechnicum, Str. Polizu, Bucureşti; preţul 90 lei.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate și iubite coleg,

In conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoștință, că sunteți convocat la a 53-a Adunare Generală ordinară, care se va ține în ziua de 20 Mai 1939, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bul. Take Ionescu 31.

Dacă la această dată nu se va întruni numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se amână, ținându-se irevocabil în a 8-a zi liberă, adică Duminică 28 Mai 1939, la aceiaș oră și în acelaș loc, cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul :

ZIUA I — 28 MAI 1939.

1. Cuvântarea de deschidere a Președintelui Societății.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pe anul 1938.
4. Aprobarea Bilanțului și Contului de Venituri și Cheltueli, încheiat la 31 Decembrie 1938 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1938.
5. Aprobarea bugetului pe 1939.
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1940, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor : C. C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, Gh. V. Luțescu și N. N. Caragea, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1940.
7. Alegerea pentru 1939 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

ZIUA II — 29 MAI 1939.

Prezentarea referatelor şi discuţiuni asupra problemelor :

1. *«Asistenţa silvică a satului»*.
   Raportor : Traian Heroiu.
2. *«Câmpul de activitate al inginerului silvic — profesional şi extraprofesional»*.
   Raportor : Ion Dumitrescu.

ZIUA III — 30 MAI 1939.

3. Prezentarea referatelor şi discuţiuni în legătură cu :
   «Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească».
   Raportor : Marin Rădulescu.

ZIUA IV — 31 MAI 1939.

Excursiune de o zi pe Valea Prahovei.

Programul se va anunţa din timp. Inscrierile se vor face în prima zi a Adunării Generale la Secretariatul Societăţii.

*

Nu ne îndoim, stimate şi iubite coleg, că veţi participa la desbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiţi încredinţarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Preşedinte, M. D. DRĂCEA.

Secretar General, *Tr. I. Heroiu.*

* *

Pentruca desbaterile şi discuţiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condiţiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme :

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societăţii până cel mai târziu la 1 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare ;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă ;

3. Ele vor fi bătute la maşină, în două exemplare şi vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A4 297 × 210 mm.) ;

4. Rapoartele generale vor fi astfel desvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit ;

5. Atât referatele cât şi rapoartele generale se vor tipări şi distribui membrilor prezenţi la adunarea generală, înainte de deschiderea şedinţelor.

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societăţii ;

7. In şedinţă se vor citi numai rapoartele generale ;

8. Pentru discuţiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei şedinţe pe probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervenţiunile incidentale nu vor putea depăşi 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul, decât cel mult de 2 ori în aceiaşi chestiune.

AVIZ

Biblioteca noastră urmăreşte să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară, de tot ce s'a scris în româneşte, în materie forestieră, sau în altă limbă, despre economia forestieră românească.

Rugăm pe toată lumea să ne semnaleze şi mai ales să ne ofere spre cumpărare asemenea lucrări.

TABLOU DE CĂRŢILE INTRATE IN BILIOTECĂ

In cursul lunei Martie 1939

1. Vincent M.: Manuel du Modeleur. Paris 1929.

2. Leroux et Duchesne: Manuel de Vannerie (Technologie vannière). Paris 1934.

3. Brunet R.: Manuel de Tonnellerie. Paris 1925.

4. Godeau M.: Manuel de Menuiserie, Parquetage, Treillage. Paris 1934.

5. Taupenot M.: Manuel du Charron-forgeron. Paris 1927.

6. Sthègens André: Manuel de la Scierie Paris 1934.

7. Lege pentru purtarea titlului, exercitarea profesiunii de inginer şi înfiinţarea colegiului inginerilor — din 16 Dec. 1938. Bucureşti 1939.

8. Lege pentru Infiinţarea „Frontului Renaşterii Naţionale" din 16 Decembrie 1938 şi Regulamentul ei din 5 Ianuarie 1939. Bucureşti 1939.

9. Constituţiunea din 27 Februarie 1938 adnotată cu jurisprudenţă. Bucureşti 1938.

10. Statutul funcţionarilor publici. (lege şi regulament) din 19 Iulie 1923. Cu toate legile modificatoare (1923—39) adnotat cu jurisprudenţă. Ediţia IV. Bucureşti 1939

11. Principii de Organizare a profesiunilor intelectuale. (Răspunsul A. G. I. R.-ului către C. A. P. I. R. Bucureşti 1939.

12. Anteproect de Memoriu asupra Organizării şi reprezentării în parlament a profesiunilor intelectuale. Bucureşti 1939.

13. Enescu I., arhitect: Studiu pentru organizarea profesiunilor, Bucureşti 1938.

14. Vade-Mecum du Forestier. Besançon 1937.

15. Anceau M.: L'Industrie du Contreplaqué et ses applications. Paris 1933.

16. Hitler Adolf: Mein Kampf. München 1939.

17. Stoiloff Wasil: Gestaltung der Knotenpunktverbindungen hölzerner Fachwerkträger. Stuttgart 1934.

18. Hitler Adolf: Mon combat (Mein Kampf). Paris 1934.

19. Graf Otto: Die Dauerfestigkeit der Werkstoffe und der Konstruktionselemente. Berlin 1929.

20. Späth Wilhelm: Physik der Mechanischer Werkstoffprüfung. Berlin 1938.

21. Späth Wilhelm: Theorie und Praxis der Schwingungsprüfmaschinen. Berlin 1934.

22. Föppl O., Becker E., Heydekampf G. v.: Die Dauerprüfung der

Werkstoffe hinsichtlich ihrer Schwingungsfestigkeit und Dämpfungsfähigkeit. Berlin 1929.

23. Heymann Egon: Balkan-Kriege. Bundnisse, Revolutionen. 150 Jahre Politik und Schicksal. Berlin 1938.

24. Rybka R. Karl: Klimatechnik. Entwurf, Berechnung und Ausführung von Klima-Anlagen. (Zweite Auflage). München u. Berlin 1938.

25. Draft of First descriptive Check. list for Ceylon No. 4. Oxford 1939.

26. Forstliche Rundschau der Zeitschfrift für Weltforstwirtschaft. Beiheft. Halbjahr 1938. Neudamm u. Berlin 1939.

27. Schwalbe G. Carl: Die Chemie der Cellulose unter besonderer Berücksichtigung der Spinnfaser und Industrien. Berlin 1938.

28. Kersten C.: Freitragende Holzbauten. (Ein Lehrbuch für Schule und Praxis). Berlin 1926.

29. Kress Fritz: Der Zimmerpolier. (Ein Lehr- und Konstruktionsbuch). Rawensburg-Würtemberg 1935.

30. Stalper Hans: Bauen in Holz. Blockbau, Fachwerk, Plattenbau und Hallenbau. Stuttgart 1937.

31. Spannagel Fritz: Unsere Wahnmöbel Rawensburg-Würtemberg 1937.

32 Spannagel Fritz: Der Möbelbau. (Ein Fachbuch für Tischler, Architekten und Lehrer auch ein Beitrag zur Wohnkultur). Rawensburg-Würtemberg 1936.

33. Hadert-Hans: Holzschutz und Holzveredelung. Berlin 1938

34. Ghidul Municipiului Bucureşti. Ediţia XII. 1938. 39. Braşov, 1938—9.

35. I. C. Demetrescu: Problema creditului forestier sub condiţiunile româneşti. Bucureşti 1938.

36. I. C. Demetrescu: Finanţarea economiei noastre forestiere. Bucureşti 1938.

37. Valeriu Dinu: Politica forestieră naţională. Bucureşti 1939.

38. Seltensperger Ch.: Précis d'agriculture. Encyclopaedie agricole. Paris.

39. Drăcea M.: Grija de pădurile ţării. Bucureşti 1938.

40. Strecker Reinhardt: Die philosophischen Probleme in der Forstwirtschaftslehre. Neudamm und Berlin 1938.

41. Daeves Karl: Praktische-Grosszahl-Forschung. (Methoden zur Betriebs-Überwachung und Fehlerbeseitigung). Berlin 1933.

42. Guth E.: Deutsches Forsthandbuch 1937 Neudamm-Berlin 1937. 1937.

43. Kratzer Albert: Das Stadtklima. Braunschweig 1937.

44. Marr M., Kruse und Campe von: Chronik der deutschen Jagd. (Eine Kulturgeschichte des Jagdwesens von den Anfängen bis zur Gegenwart in Dokumenten). München 1937.

45. Clement M. M. et Rivière: Matières plastiques soies artificielles. Paris 1924.

46. Kleinschmidt: Schleif- u. Poliertechnik. Band III. (Das Schleifen und Polieren in der Holzbearbeitung). Berlin 1937.

47. Neudammer forstliches Lehrbuch. Neudamm und Berlin 1939.

48. D'Alviella Goblet: Les carburants nationaux en Belgique. Paris.

49. Codul general al României — 1933 — C. Hamangiu. Volumul XXVI — Partea II-a. București 1939.

50. I. C. Demetrescu: Evoluția administrației noastre forestiere de Stat. 1918—1938. București 1939.

In cursul lunei Aprilie 1939

1. Nic. Rucăreanu: Der ökonomische Vorrat. München 1939.

2. Paul Negulescu: Principiile fundamentale ale Constituției din 27 Februarie 1938.

3. Cornel Todea și Victor Valeriu: Asigurările Sociale pe înțelesul tuturora. — Drepturi și datorii — decurgând din Noua lege a Asigurărilor Sociale. București 1939.

4. Zeitschrift des Österreichischen Ingenieur-und-Architekten-Vereines, — 89 Jahrgang. Heft 13/14. Wien 1937.

5. Bertrand Nogaro: La Méthode de l'Économique politique. Paris 1939.

6. Rudolf Stegemann: Vom wirtschaftlichen Bauen. Dresden 1934.

7. Hess E. Dr.: Nouvelles Méthodes de reboisement en Montagne. („Neue Wege in Aufforstungswesen“) — Lausanne 1938.

8. Dr. Eilh. Alfred Mitscherlich: Bodenkunde für Land- und Forstwirte. Vierte Auflage. Berlin 1923.

9. Die akademische Berufe „Der höhere Forstbeamte“. Berlin 1938.

10. M. Zeyher: Beiträge zur Fällungstechnik im Hauungsbetrieb. Frankfurt am Main 1937.

11. Paul August Koch: Kunstseiden und Zellwollen. Ihre Herstellung, Eigenschaften und Prüfung. München 1938.

12. Dieterich Victor: Forstliche Betriebswirtschaftslehre. Erster Band. Berlin 1939.

13. Victor I. Asquini: Directive în Construcții și Analize de prețuri unitare. Ediția II. București 1927.

14. Judeich I. F., Nitsche N., Ratzeburg I. T. C.: Lehrbuch der Mitteleuropäischen Forstinsektenkunde. Die Waldverderber und ihre Feinde. Berlin 1895.

15. L. H. Jeitteles: Die Stammväter unserer Hunde-Rassen. Wien 1877.

16. Const. Teodorescu: Harta României pe județe cu noua organizare administrativă. Scara 1 : 1.000.000. Brașov 1939.

17. Andronescu Marta: Repertoriul Documentelor Țării Românești publicate până azi. I. 1290—1508. București 1937.

18. N. Nedelcovici: Reuniunea anuală a Comitetului Internaț, permanent al Carbon. Carburant. Paris 1938.

19. Reassumirung der Erläuterungen. Vereinfachungen und anderen nachträglichen Bestimmungen für Instruktion vom 30-VI-1830 für die Forstwirtschafteinrichtung in Bayern. Freiburg im Breisgau 1844.

20. Conférence internationale du bois — Vienne 1932.

21. Th. Litt: Berufsstudium und Allgemeinbildung auf der Universität. Leipzig 1920.

22. Schenk C. A.: Forest Policy. Darmstadt 1911.

23. Reymond-A. du Bois: Erfindung und Erfinder. Berlin 1906.

24. Weber H. W.: Die Formen der organischen Hochwald-Produktion. Giessen 1930.

25. Führer zu den Lehrausflügen. Stuttgart 1932.

26. Lipp Rudolf: Holzproduktion. Holzverkehr und Holzbilanz des Wirtschaftsgebiets Thüringen in den Jahren 1909—23. Giessen 1929.

27. Lang Wilhelm: Die Wirtschaftsgeschichtliche Entwicklung der Markgenossenschaften mit besonderer Berücksichtigung der Rockenberg-Oppershofener Mark. Giessen 1923.

28. Kahn Ernest, Naphtali Fritz: Wie liest man den Handelsteil einer Tageszeitung. Frankfurt am Main 1930.

29. Boyce I. S.: Decay and Other Losses in Douglas fir in Western Oregon and Washington. Washington D. C. 1930.

30. Weber H. W.: Das System der Forstwirtschaftlehre. Giessen 1923.

31. Freudenstein Otto: Geschichte des Waldeigenthums in der vormaligen Grafschaft Schaumburg. Hannover 1879.

32. Ingram C. Wouglas: Vegetative changes and Grazing use an Douglas fir cut-over Land. Washington D. C. 1931.

33. Kötzschke R.: Grundzüge der Deutschen Wirtschaftsgeschichte bis zum 17 Jahrhundert. Leipzig und Berlin 1921.

34. Achterath Helmut Dr.: Deutsche Rohholzwirtschaft während des Krieges und in der Übergangzeit. Frankfurt am Main 1919.

35. Weber W. H.: Das System der Forstwirtschaftslehre in seiner historischen Entwicklung. Giessen 1922.

36. Friederich G. E.: Naturgeschichte der deutschen Vögel einschliesslich der sämtlichen Vögelarten Mittel-Europas. Stuttgart 1891.

37. Ortegel Robert: Die Forstwirtschaft. Stand und aufgaben im Rahmen der deutschen Volkswirtschaft. Neudamm 1921—22.

38. Fricks: Rundschau 1905. Wien 1905.

39. Borosic Iosif, Sarnavka Roman: Zbornik. Sumarskin Zakona. I. Propisa. Zagreb 1932.

40. George Potra: Contribuţiuni la Istoricul Ţiganilor din România. Bucureşti 1939.

41. Deutsche Forst-Zeitung. Neudamm 1905.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 3

Şedinţa de Vineri 10 Februarie 1939

Membri prezenţi Domnii: C. M. Bunescu, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, At. Haralamb, G. Năstăsescu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan, V. Stinghe.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia Domnului Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Bugetul Societăţii pe anul 1939.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

1. *Bugetul.*

Din expunerea de motive citită de D-l casier M. Rădulescu, Consiliul constată că, pe anul 1939, sarcinile fiscale sunt simţitor mărite.

Proectul de buget prezentat de Comitetul de Direcţie se prezintă la venituri şi la cheltueli cu suma de lei 4.300.000

Consiliul analizează apoi pe articole proectul prezentat şi hotărăşte :

a) Să mărească cifra prevăzută la art. 2 din cheltueli (405.000) cu sumele necesare rezultate din mărirea salariului bibliotecarului dela 2765 lei, la 3000 lei netto şi al paznicului dela vila Sylva (Govora) dela 1248 la 1500 lei netto.

Se acordă curierului Al Ciumacenco o indemnizaţie lunară de deplasare de 200 lei.

Art. 5 dela cheltueli se va intitula „Subvenţii pentru presa forestieră".

Cu acest prilej, D-l preşedinte arată că Societatea trebue să se gândească la o publicaţie pentru personalul silvic inferior.

La art. 24 „instalaţii noui" la vila Sylva (Govora), se precizează că suma prevăzută a se cheltui în anul 1939 este ultima cheltuială mare ce se mai face la Govora.

După lămuririle, obiecţiunile şi modificările aduse, Consiliul aprobă proectul de buget pe anul 1939, care prevede la venituri şi la cheltueli suma de lei 4.300.000.

Şedinţa se ridică la orele 21,30.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL No. 4

Şedinţa de Vineri 17 Februarie 1939

Membri prezenţi Domnii: N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, M. C. Manoilescu, V. N. Stinghe.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL No. 5

Şedinţa de Vineri 24 Februarie 1939

Membri prezenţi Domni: N. N. Caragea; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; C. Emanoil; C. P. Georgescu; D. Grozescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; Andrei Ionescu; G. Minescu; A. G. Nedelcovici ;V. N. Priboianu; M. Rădulescu; V. N. Stinghe şi Eug. Vâlceanu.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia Domnului Profesor M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii având următoarea

Ordine de zi:

1. Casa de economie, credit şi ajutor.
2. Infiinţarea unei publicaţiuni pentru personalul inferior silvic.
3. Comunicări.

Consiliul aprobă procesele-verbale ale Consiliului Nr. 2, 3 şi 4 din 27 Ianuarie, 10 şi 17 Februarie.

Apoi Consiliul ratifică procesele-verbale Nr. 2 şi 3 din 17 Februarie a. c. ale Comitetului de Direcţie.

Consiliul deleagă apoi pe D-l preşedinte M. Drăcea şi pe D-nii Ilie C. Demetrescu şi At. Haralamb să ia parte la şedinţa festivă a Adunării generale a Soc. Ing. Agronomi din România, în ziua de 26 Februarie a. c.

Consiliul aprobă o subvenţie de 20.000 (douăzeci mii) lei Asociaţiei Vânătorilor Ingineri silvici din Arad, cu obligaţia pentru numita Societate de a arăta Societăţii Progresul Silvic programul de lucru şi realizările.

Se intră în ordinea de zi.

Primul punct se amână, pentru a se discuta în altă şedinţă când vor fi de faţă capii de autorităţi.

Luându-se în discuţie punctul 2 din ordinea de zi, D-l preşedinte arată că Societatea noastră trebue să lupte pentru ridicarea morală şi materială a brigadierilor silvici şi pădurarilor. Acest ajutor se impune cu atât mai mult azi, când se organizează breslele. Propune să se scoată o revistă de specialitate, care să aibă la bază un program de educaţie şi instruire sistematică încât să-i poată strânge pe toţi în jurul unui singur steag: acela al binelui public.

D-l Andrei Ionescu arată că viitoarea lege a Corpului tehnic nu va cuprinde şi personalul inferior. Este discutabil dacă va cuprinde şi pe cel mediu. Rămâne deci deschisă problema organizării corpului inferior. Trebue, prin urmare, să ne fixăm asupra punctului nostru de vedere şi cât mai curând, pentrucă este probabil să fim solicitaţi de cei în drept să facem propuneri. Există deja la Minister o cerere a lor în această privinţă. Această chestiune trebue pusă la ordinea de zi.

D-l Ilie C. Demetrescu arată că scopul poate fi atins dacă cei cărora li se adresează au sentimentul că este pornită dela ei, că este a lor, că nu este venită de sus şi dacă se plăteşte cât de puţin.

Altfel problema nu este greu de rezolvat. Este mai dificil de găsit persoana care să ia asupră-şi redacţia acestei reviste.

D-l Traian Heroiu citeşte un referat în care arată care ar trebui să fie programul nouei reviste şi cheltuelile pe care le-ar necesita.

D-l George Minescu propune să intrăm în combinaţie cu una din revistele existente editate pentru popor, cari în schimbul unei sume să aibă şi conţinut forestier.

D-l C. P. Georgescu este de părere să evităm tovărăşiile. Ceeace vrem să facem, să realizăm numai prin noi. Să găsim omul care să se ocupe de revistă.

D-l M. Drăcea arată că încercările noastre de a colabora la revistele existente au eşuat în parte; nu din vina noastră. Revistele existente au un caracter bine definit. Trebue să facem revista noastră.

D-l V. N. Priboianu este de părerea D-lui Heroiu ca revista să nu conţină numai chestiuni de pură specialitate. Ea trebue să cuprindă fel de fel de ştiri şi de aşa natură ca cel ce o citeşte să nu mai simtă nevoia alteia. Articolele scrise trebue să fie scurte.

D-l D. Grozescu arată că revista trebue să urmărească unificarea acestui corp, azi frământat de dizidenţe.

D-l V. N. Stinghe propune ca revista să aibă un preţ mic. Celor care vor arăta însă că nu pot să o plătească, să li se trimită gratuit.

D-l At. Haralamb arată că unul din gândurile exprimate de D-l Demetrescu se poate realiza, căutând a se băga în comitetul de redacţie şi brigadieri şi pădurari.

La propunerea D-lui preşedinte M. Drăcea se hotărăşte ca noua revistă să fie numită „Pădurea“. Ea va fi proprietatea Soc. Progresul Silvic.

Comunicări.

D-l C. C. Emanoil citeşte un referat privind stadiul şi programul lucrărilor pe anul 1939, dela sanatoriul dela Amara.

Comisia constată că în prezent există un fond de circa 500.000 lei, în numerar şi 200.000 lei materiale pentru începerea lucrărilor şi propune pentru strângerea de noui fonduri:

1. Să se intervină la CAPS să aloce 500.000 lei din fondul de educaţie.

2. Apoi la Institutul Naţional al Cooperaţiei pentru contribuţia cooperativelor forestiere.

3. Să se repete apelul către membrii Societăţii.

4. Să se facă apel la Instituţiile publice proprietare de păduri.

Pentru executarea construcţiei. Comisia propune să se facă lucrarea în regie. Pentru aceasta trebue să se detaşeze un conductor silvic care să stea permanent pe şantier sub supravegherea D-lui şef al acolului silvic Slobozia, iar pentru lucrări principale să se facă apel la arhitectul care a executat planul, D-l Armăşel, sau arhitectul CAPS-ului D-l V. Rădulescu.

Consiliul aprobă referatul.

D-l G. Minescu propune mărirea salariului paznicului dela Carmen Sylva. Acesta urmează să prezinte Societăţii o cerere în acest sens.

D-l M. Drăcea arată că trebue să fim mereu prezenţi la CAPIR unde se discută probleme ce interesează şi corpul nostru, în legătură cu punerea ţării noastre pe noui baze.

CAPIR-ul o întocmit un proiect. AGIR-ul a răspuns la acel proiect. Trebue şi noi să ne fixăm punctul nostru de vedere.

In această privinţă, D-l Andrei Ionescu este rugat să se expună Consiliului economia proiectului CAPIR. Pentru aceasta se fixează o şedinţă specială în ziua de 25 Februarie a. c. ora 16.

Şedinţa se ridică la orele 21,30.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL Nr. 6

Şedinţa de Sâmbătă 25 Februarie 1939

Membri prezenţi Domnii: N. N. Caragea; M. Drăcea ;D. Grozescu; H. Lazăr; G. Năstăsescu; V. N. Priboianu; Eug. Vâlceanu.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL Nr. 7

Şedinţa de Vineri 3 Martie 1939

Membri prezenţi Domnii: C. M Bunescu; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; C. Emanoil; D. Grozescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; M. C. Manoilescu; G. Minescu; At. G. Nedelcovici; M Rădulescu; D. A. Şburlan; V. N. Stinghe; Eug. Vâlceanu.

Şedinţa se deschidela orele 19,30 sub preşedinţia Domnului Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii având următoarea

Ordine de zi:

1. Adunarea Generală 1939 (Fixarea datei şi ordinea de zi).
2. Poziţia Societăţii faţă de nouile organizări profesionale.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Să ia în discuţia fixarea datei când va ave aloc în acest an Adunarea Generală a Societăţii (a 53-a). Se decide a se anunţa data de 20 Mai, urmând a avea loc la 28 Mai a. c.

Se ia apoi în discuţie subiectele Adunării Generale. Fac propuneri D-nii: Eugen Vâlceanu, Tr. Heroiu, M. Drăcea, Dem. Grozescu, V. N. Stinghe, Ilie Demetrescu, D. Sburlan. Formularea subiectelor urmează să se facă în şedinţa viitoare a Consiliului.

Comunicări.

D-l Preşedinte M. Drăcea arată că se găseşte în ţară un profesor de la Facultatea forestieră din Turcia.

Administrative.

Consiliul deleagă pe D-l M. Fiera să reprezinte Societatea Progresul Silvic la Adunarea generală a Asociaţiei Generale a Medicilor Veterinari din România, care va avea loc în ziua de 4 Martie a. c.

Nu aprobă cererea D-lui Ing. V. Văideanu, înregistrată la Nr. 291/939.

Se aprobă sala de festivităţi pentru ţinerea Adunării generale a Uniunei Vânătorilor care va avea loc în ziua de 19 Martie a. c.

Se ia act de cuprinsul adreselor CAPIR Nr. 40 şi 56 din 20.II şi 28.II. 1939

Şedinţa se ridică la ora 21,30.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL No. 8

Şedinţa din 10 Martie 1939

Membri prezenţi Domni: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, Gh. Năstăsescu, M. Rădulescu, D. Sburlan, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu, M. Drăcea.

Şedinţa se deschide la orele 20 sub preşedinţia D-lui M. Drăcea, preşedinte.

Ordine de zi:

1. Ordinea de zi a Adunării generale a Societăţii din 1939.
2. Poziţia Societăţii faţă de nouile organizări profesionale.
3. Discuţiuni asupra modificării legilor silvice în vigoare.
4. Demisiunea D-lui Secretar General al Societăţii.
5. Comunicări.
6. Diverse — Administrative.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l preşedinte M. Drăcea evoacă amintirea S. S. Miron, Patriarhul României, decedat în ziua de 7 Martie ct.

După aceia Consiliul ratifică procesul-verbal No. 4 din 8 Martie 1939 al Comitetului de Direcţie şi aprobă procesele-verbale No. 5 din

24.II, No. 6 din 25.II şi No. 7 din 3 Martie ct. ale Consiliului de administraţie.

Se intră în ordinea de zi:

I. Se stabilesc subiectele de discutat la Adunarea generală, şi se dă redactare definitivă convocării. Membrii Societăţii sunt convocaţi pentru ziua de 20 Mai 1939. In cazul când nu se va întruni numărul statutar de membri, adunarea generală va avea loc irevocabil, cu orice număr de membri, în ziua de 28 Mai 1939. Desbaterile vor dura 3 zile (28, 29 şi 30 Mai). In ziua de 31 Mai se va face o excursie pe valea Prahovei. Programul acestei excursiuni se va fixa şi anunţa din timp.

Se fixează apoi următoarele subiecte de discutat:

1. Asistenţa silvică a satului.

2. Câmpul de activitate al inginerului silvic-profesional şi extra-profesional.

3. Aspectul problemei lucrărilor de ameliorarea arboretelor în pădurea românească.

Se desenează ca raportori în ordinea subiectelor D-nii: Tr. Heroiu, Ioan Dimitrescu şi Marin Rădulescu.

Pentru întocmirea şi publicarea referatelor se păstrează dispoziţiile din anul precedent.

II. D-l Preşedinte M. Drăcea, informează Consiliul asupra lucrărilor de la CAPIR în legătură cu organizarea profesiunilor. Se lucrează la un anteproect de lege generală pentru organizarea tuturor profesiunilor.

III. Luând în discuţie punctul 3 din ordinea de zi, Consiliul dă delegaţie D-lui Preşedinte să ia contact cu D-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor.

IV. Consiliul respinge demisia D-lui Secretar General al Societăţii.

V. Se aprobă a se cumpăra cinci bilete a câte 500 lei pentru balul balul A. G. I. R.

Şedinţa se ridică la orele 22

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu.*

PROCES-VERBAL No. 9

Şedinţa din 29 Martie 1939

Membri prezenţi Domnii: C. M. Bunescu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, D. Grozescu, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia D-lui M. Drăcea, preşedinte.

D-l Preşedinte M. Drăcea, aduce la cunoştinţa Consiliului că, la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor se pregăteşte un proect de lege referitoare la reorganizarea acestui minister. D-sa depune memoriul întocmit de capii de autorităţi silvice, împreună cu textul amendamentelor propuse în vederea salvgardării intereselor economiei forestiere şi a prestigiului Corpului silvic.

Consiliul luând în discuţie liniile generale ale proectului ca şi ale acţiunei desfăşurată până în prezent de reprezentanţii autorităţilor silvice, hotărăşte:

1. Işi însuşeşte atât memoriul cât şi amendamentele propuse şi avizează a se ţine şedinţe în fiecare zi, spre a se putea urmări îndeaproape rezultatele acţiunei întreprinse.

2. Să se sesizeze de această chestiune Secţia silvică din Colegiul inginerilor, pentru a se aduce, eventual, şi în discuţia forurilor în drept ale Colegiului.

3. Procesul-verbal de faţă se va trimite în copie, pentru prima convocare a Consiliului, Domnilor membri absenţi la şedinţa de azi, rugându-i cu insistenţă a lua parte la şedinţele în care va figura pe ordinea de zi, această problemă.

4. Şedinţa următoare se fixează pentru Joi 30 Martie ct., la orele 18.

Preşedinte, M. DRĂCEA

Secretar General, *Tr. Heroiu*

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugaţi, să nu ne trimită decât articole, care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate şi în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacţiei sau indicaţiunea provenienţei.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii „Creţuleasca Vintileasca", jud. Dâmboviţa, proprietatea D. C. Ivănescu, în suprafaţă de 161 ha. 1120 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani

b) Amenajamentul pădurii Căpăţână, jud. R. Sărat, proprietatea Alex. I. Zamfirescu, în suprafaţă de 90 ha. 3000 mp. Regim şi tratament Crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani pentru elem. Crâng şi 90 ani pentru elem. rezervă. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Făgeţeanca taraf 3 şi Condea, jud. Muscel, proprietatea Dinu şi N. Constantinescu, în suprafaţă de 44 ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Calea Românească, jud. Târnava Mică, proprietatea Bisericei evanghelică lutherană, din com. Zagăr, în suprafaţă de 38 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng. Revoluţia normală 40 ani la seria I-a şi 10 ani la seria II-a. Revizuirea după anul 1947.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Negrita, jud. Muscel, proprietatea Andrei Mareş, în suprafaţă de 29 ha. 4000 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 79.601 din 23 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Pavel şi Similoaia, jud. Mureş, proprietatea Composesoratului Adrian, în suprafaţă de 117 ha. 4000 mp. tratate cu o serie de crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani; una serie

de codru cu tăieri rase şi revoluţia 100 ani şi una serie de protecţie cu regim şi tratament codru grădinărit şi exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Paltinul, jud. Trei Scaune, proprietatea Văduvei lui Gh. Furtună născută Ioana Condrea şi alţii, în suprafaţă de 71 ha. 7800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Zărăfoaia şi Zăvoiui Morilor, jud. Dâmboviţa. proprietatea Serban Tassian, în suprafaţă de 40 ha. 9000 mp., tratată în două serii de crâng cu revoluţia normală 20 şi 6 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 79.602 din 23 Martie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Episcopia, jud. Bihor, proprietatea Com. Episcopia, în suprafaţă de 308 ha. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Zăvoiul Olteni, jud. Dâmboviţa, proprietatea C. Algiu, în suprafaţă de 28 ha. 9100 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani la seria I-a şi un an la seria II-a. Revizuirea la finele revoluţiunilor.

Dată astăzi 24 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 79.778 din 24 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Burda, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Burda, în suprafaţă de 84 ha. 9800 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Arva-Păufileşti, jud. Putna, proprietatea Ecaterina I. Nistor Văleanu etc., în suprafaţă de 58 ha. 2500 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Maxinan Gh., jud. Arad, proprietatea Maxinan Gh., în suprafaţă de 43 ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Slatina de Mureş, jud. Arad, proprietatea Vasile Miclea, în suprafaţă de 42 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Slatina de Mureş, jud. Arad, proprietatea Iosefina Micle, în suprafaţă de 28 ha. 7700 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Zegaia, jud. Mehedinţi, proprietatea Ovidiu Petrescu, în suprafaţă de 27 ha. 4800 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Bârsan, jud. Mehedinţi, proprietatea Elena Surdulescu, în suprafaţă de 20 ha. 0800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 24 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 79.779 din 24 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Sironţii de Sus, jud. Cernăuţi, proprietatea Wanda şi Herman Kobbe, în suprafaţă de 175 ha. 4200 mp.

Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Crişan-Sag, jud. Timiş-Torontal, proprietatea Ştefan şi Nicolae Crişan, în suprafaţă de 67 ha. 8100 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Nisipoasa-Barbunceşti, jud. Buzău, proprietatea Locotenent Dumitru Gomoescu, în suprafaţă de 25 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

k) Regulamentul de exploatarea pădurii Pol-Ruhotin, jud. Hotin, proprietatea Fedosie Cazacioc, în suprafaţă de 1 ha 0700 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*
No. 79.780 din 24 Martie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Vijniţa, jud. Storojineţ, proprietatea Adolf Bilgrey şi Ervin Breyer-Bilgrey, în suprafaţă de 3436 ha. 2900 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*
No. 82.627 din 27 Martie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Boereasca, jud. Mehedinţi, proprietatea Cornelia N. Dănăilă, în suprafaţă totală de 262 ha. 2600 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Aprilie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*
No. 94.115 din 5 Aprilie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Nimăeşti, jud. Bihor, proprietatea Comunei Nimăeşti, în suprafaţă de 296 ha. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Cighid, jud. Bihor, proprietatea Coloman Tiesza, în suprafaţă de 18 ha. 2700 mp. Regim şi tratament Codru că tieri rase şi regenerare artificială. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sântelec, jud. Bihor, proprietatea Comunei Sântelec, în suprafaţă de 116 ha. 7300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 5 Aprilie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*
No. 94.116 din 5 Aprilie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Birchiş, jud. Severin, proprietatea Văd. Livia Bethlen, în suprafaţă de 766 ha. 3100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Gruiu Mărgineni, jud. Prahova, proprietatea Statului cedată în uzufruct Sf. Mitropolii a Ungro Vlahiei, în suprafaţă de 607 ha. 5000 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Băneasa, jud. Muscel, proprietatea Gh. N. Cândea ş. a., în suprafaţă de 83 ha. 5000 mp. Regim şi tratament Seria Dd Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Seria I de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea de Câmp, jud. Argeş, proprietatea Ion N. Pristavu, în suprafaţă de 24 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Aprilie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*
No. 94.117 din 5 Aprilie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurilor Grănicereşti din ocolul Tihuţa, proprietatea Comunelor Grănicereşti-Năsăud, din judeţul Năsăud, în suprafaţă totală de 17143 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri rase (Secţiile A: Seriile I—IV şi B: seriile I şi II) pentru secţia C exploatabilitate fizică, extrăgându-se numai arborii căzuţi şi doboriţi. Revoluţia normală pentru Secţia A, 100 ani şi 120 ani pentru secţia B. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Racova-Dehterea, jud. Rădăuţi, proprietatea Aba Neuman şi alţii, în suprafaţă de 41 ha. 7500 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Aprilie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*
No. 94.118 din 5 Aprilie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cordău, jud. Bihor, proprietatea Episcopatului Rom. Cat. din Oradia, în suprafaţă de 680 ha 1600 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 6 Aprilie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*
No. 94.650 din 6 Ajrilie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurei Bălăneasa, jud. Bacău, proprietatea Societăţei Forestiere Bălăneasa, în suprafaţă de 780 Ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Fărcăşanca, judeţul Olt, proprietatea I. Olteanu, în suprafaţă de 63 ha. 3000 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Dată astăzi 20 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*
No. 74968 din 20 Martie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Seţul Părului, judeţul Prahova, proprietatea I. H. Drăgănescu, în suprafaţă de 472 Ha. tratată în o serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani şi una serie de protecţie cu regim şi tratament codru grădinărit şi exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tovarniţa, judeţul Storojineţ, proprietatea D. M. Tencaliec ş. a., în suprafaţă de 44 Ha. 4570 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*
No. 74969 din 20 Martie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Vatra Dornei, judeţul Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox Român din Bucovina, în suprafaţă de 8052 Ha. 5300 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Veaca Tina, judeţul Vâlcea, proprietatea Raul Pleşoianu, în suprafaţă de 40 Ha. 1750 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Osica, judeţul Olt, proprietatea Marghioala M. Sinescu, în suprafaţă de 23 Ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*

No. 74970 din 20 Martie 1939.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatarea pădurii Sfoara Borănescu şi Saldaţii Barzoi, judeţul Buzău, proprietatea Maria D. Maican, în suprafaţă de 1406 Ha. 0200 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri rase şi revoluţie normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Zăvoiul Cazaci, jud. Dâmboviţa, proprietatea Stan Gh. Perşinaru, în suprafaţă de 35 Ha. 5900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *N. Cornăţeanu.*

No. 74971 din 20 Martie 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de xpl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24927

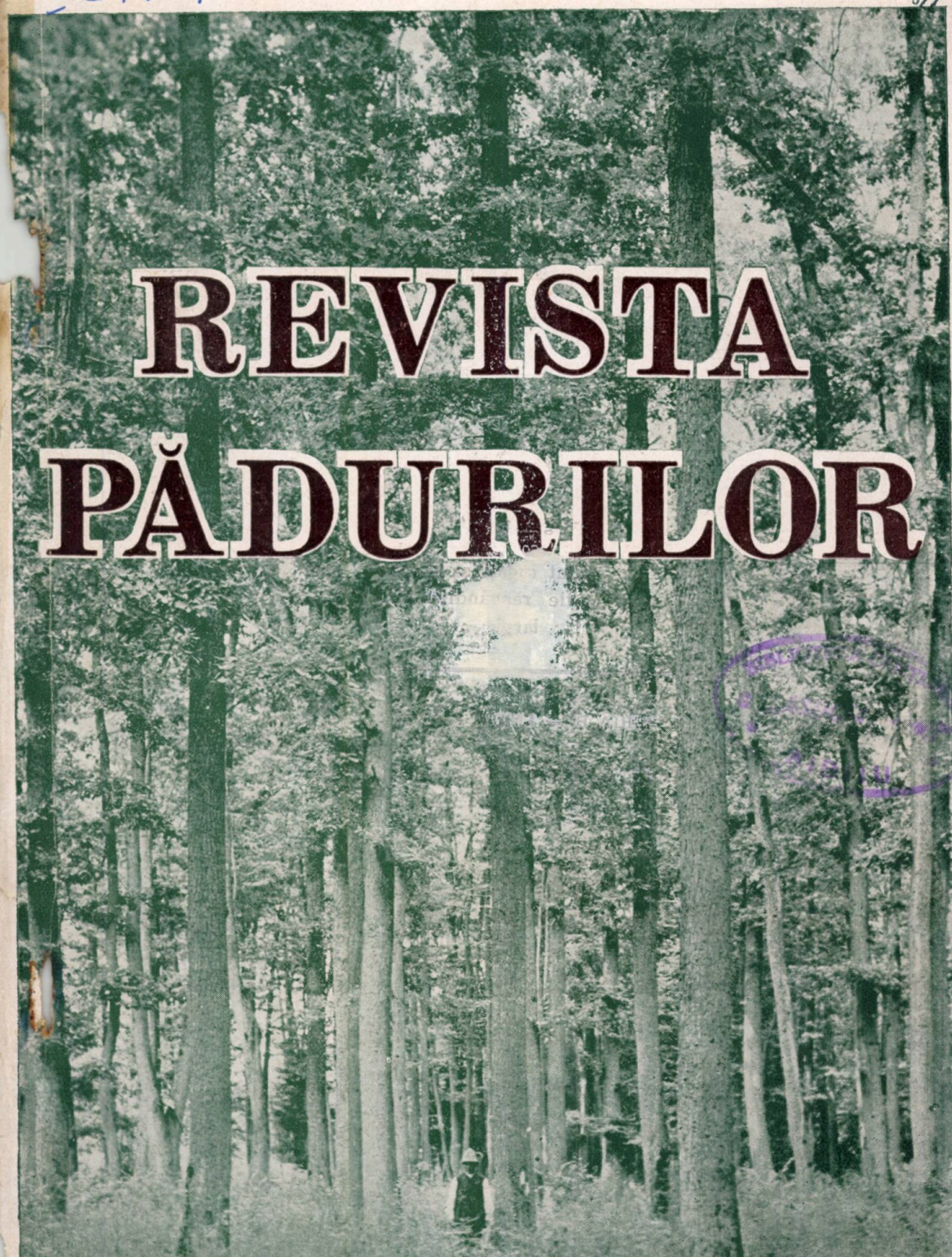

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

IUNIE 1939 ANUL 51 — Nr. 6

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Înscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 6 — IUNIE 1939

SUMARUL:

Studii:

Dr. Gr. Eliescu: Contribuțiuni la cunoașterea insectelor vătămătoare pădurilor din România (I) — — — — — — — — — — — — 487

Comentarii — Însemnări:

Ilie C. Demetrescu: Adaptarea administrațiilor noastre forestiere pentru cazul economiei de război — — — — — — — — — — 497

D. A. Sburlan: Pinul silvestru de la Pralea — — — — — — — — 506

Gh. Predescu: Pinul silvestru în basinele pâraielor Brațul Incet și Apa Roșie din Munții Oituzului — — — — — — — — — — — 514

Referate.

C. Fedorovici: Raționalizarea fasonării traverselor de fag — — — — — 521

Problemele zilei:

Pădurile și turismul

At. Haralamb: Silvicultorii și turismul — — — — — — — — — — 532

F. Páll: Pădurile U. D. R. și turismul — — — — — — — — — — 536

A. Bocec: Amenajări turistice în preajma stațiunei Slănic (Moldova) — — 541

V. V. Vasiliu: Pădurea și turismul — — — — — — — — — — — 544

Horia Manole: Pădurea și turismul — — — — — — — — — — — 548

Cronica internă (p. 551), *Cronica externă* (p. 557), *Cronica mercurială* (p. 562), *Informațiuni* (p. 566), *Cărți* (p. 569), *Reviste* (p. 572), *Soc. „Progresul Silvic“* (p. 580), *Necrolog* (p. 592).

SOMMAIRE:

Études:

Contributions à l'étude des insectes nuisibles des forêts de la Roumanie (I) — — — Dr. Gr. Eliescu

Commentaires:

L'adaptation de nos administrations forestières à l'économie de guerre — — — — Ilie C. Dem.

Le pin sylvestre de Pralea — — — — — D. A. Sburlan

Le pin sylvestre des monts de Oituz — — Gh. Predescu

Rapports:

Perfectionnements dans le travail des traverses en bois de hêtre pour chemin de fer — C. Fedorovici

Problèmes à l'ordre du jour:

Les forêts et le tourisme.

Cronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic“ — Nécrologie.

INHALT:

Abhandlungen:

Beiträge zur Kenntnis der schädlichen Forstinsekten Rumäniens (I) — — — — — Dr. Gr. Eliescu

Mitteilungen:

Anpassung unserer Forstverwaltungen für das Fall der Kriegswirtschaft — — — — Ilie C. Dem.

Die Föhre von Pralea — D. A. Sburlan

Die Föhre der Oituzgebirge — — — — Gh. Predescu

Berichte:

Rationalisierung der Bearbeitung der Bucheneisenbahnschwellen — — — — — C. Federovici

Tagesfragen:

Wälder und Wanderlust.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul Silvic“ — Nachruf.

Clișeu Tr. Săvulescu

Carex ligerica Gay. pe nisipurile nestabile din Delta Dunării.
Carex ligerica Gay sur les sables mouvants dans le Delta du Danube.
Carex ligerica Gay auf den Flugsandböden der Donaudelta.

- IUL. 2005

Clișeu Tr. Săvulescu

Festuca vaginata W. et K. pe nisipurile sburătoare din Delta Dunării.
Festuca vaginata W. et K. sur les sables mouvants dans le Delta du Danube.
Festuca vaginata W. et K. auf den Flugsandböden der Donaudelta.

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 6/1939

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră

CONTRIBUŢIUNI LA CUNOAŞTEREA INSECTELOR VĂTĂMATOARE PĂDURILOR DIN ROMÂNIA (1)

de Dr. GR. ELIESCU

1. Cheimatobia brumata L.

Arboretele de stejar şi şleau din câmpiile României sunt atacate foarte deseori de diferite omizi cari duc la desfrunziri uneori totale ale arborilor şi chiar a pădurilor în totalitatea lor.

Trei dintre ele sunt caracteristice prin atacul lor de la începutul perioadei de vegetaţie a arborilor. Ele sunt Cheimatobia brumata L., Tortrix Viridana L. şi Malacosoma neustria L.

Cheimatobia brumata L. e un fluture din familia Geometridae. (Planşa I).

E deci din familia Cotarilor sau Paşilor, a căror omizi „cotează", sau „păşesc", din cauză că au numai picioare anterioare şi posterioare.

Fluturele mascul are aripile anterioare cenuşii-galbeni, cu slabe dungi negre transversale. Aripile posterioare sunt mai deschise la culoare. Femela are aripile foarte scurte, de culoare cenuşie brună sau cenuşie verzue. Masculul cu aripile întinse e de circa 25 mm.

Omida e verde, gălbue, cu o slabă dungă mediană închisă, şi cu câte trei linii albe de fiecare parte. Capul e verde.

Acest fluture e foarte frecvent şi răspândit în pădurile noastre de stejar. Astfel am găsit omizile lui în toate pădurile ocolului silvic Brăneşti (1931, 1932, 1934); în pădurile Ocolului silvic Huffel, (1934, 1937, 1939);

ocolul silvic Ploeşti, pădurile Stejarul, Moara Domnească, Varniţa, Piatra Găvanului (1934), Coastele (1938); ocolul Silvic Nucet, pădurea Boanca (1937), Stejerel (1936), apoi în diferiţi

39801

ani în pădurea Cerchezia, Creţuleşti şi Jugureni. Ocolul Silvic Căscioarele, pădurile Bolintinul-Cotroceanca, Ţigănia-Mihai Vodă şi partea de est a pădurii Căscioarele foarte puternic atacate la 1933;

ocolul siliv Turnu-Severin, în toate pădurile, circa 10.000 ha. (1939);

ocolul silvic Măcin în toate pădurile (1939);

ocolul silvic Prut, în pădurea Cioara circa 217 ha desfrunziţi în 1932.

Credem că răspândirea aceastei insecte la noi în ţară se acoperă cu aria de răspândire a stejarului şi în parte cu a gorunului, aceasta cel puţin pentru sudul României.

Cheimatobia brumata L. depune ouăle din toamnă, aşa că în primăvară larvele ies foarte de vreme. Cum şi desvoltarea omizilor se face repede atacul lor are loc în prima parte a verei, adică dela înfrunzirea arboretelor până în ultimile zile ale lunei Mai. Anul acesta care a fost un foarte favorabil an pentru desvoltarea acestui fluture, C. brumata L. era în pădurea Ciolpani (Oc. Silvic Huffel), la 3 Mai în plină activitate, anume în ultimul stadiu larvar. La 9 Mai atacul continua încă, dar începuse să slăbească, pentru ca la 26 Mai să nu mai fie de loc (Ciolpani-Huffel şi Cernica-Brăneşti).

In 1938 la 9.V larvele erau mai puţin desvoltate ca la aceiaş dată în 1939. Deasemeni în 1933 pădurea Căscioarele, atacul începe să se resimtă deabia la 15 Mai. Aceasta arată că de regulă evoluţia insecta se face ceva mai târziu ca în anul acesta.

Atacul cauzat de C. brumata L. este un fenomen foarte regulat pentru Câmpia Munteniei unde l-am observat în fiecare primăvară. Bine înţeles intensitatea atacului variază dela an la an şi din regiune în regiune. Anii arătaţi mai sus se referă la desfrunzirile puternice cauzate de această omidă.

De regulă desfrunzirile sunt parţiale, desfrunziri în întregime şi pe suprafeţe mari nu se văd decât mai rar. Se observă însă foarte bine desfrunziri individuale, cum am observat anul acesta pe şoseaua Bucureşti—Ploeşti, în dreptul pădurii Ciolpani, frasinii desfrunziţi cu totul. Sunt atacaţi mai ales arborii înalţi, rezervele din crânguri simple şi crânguri compuse. Arboretele puternic atacate prezintă coronamentul foarte luminat. Dacă frunza n'a fost mâncată toată, arboretele păstrează

Fig. 1. Atac de Cheimatobia brumata L. pe carpen. — Fig. 2. Idem pe frasin. — Fig 3, 4 şi 5. Cheimatobia brumata: mascul, larvă, femelă (circa 1/1).

multă vreme urmele atacului. Dacă însă frunza a fost dela început distrusă, noua frunză va întregi cu timpul coronamentul arborilor.

Speciile intens atacate în afară de stejar, au fost carpenul, frasinul şi jugastru. Deasemenei castanul sălbatic la care au fost atacate puternic nu numai frunzele, dar şi mugurii, care au fost mâncaţi în interior (Grădina dedrologică, ICEF.). La Brăneşti (Şcoală) au fost roase de larve caisele tinere (1939).

Recunoaşterea atacului se face uşor în timpul atacului larvelor, după omizi, cari au înfăţişarea arătată mai înainte. Larva de brumata cotează şi nu răsuceşte frunzele, ci le găureşte sau le atacă pe margine. In repaos stă uneori încolăcită ca litera grecească ro. In timpul atacului se aude foarte bine căderea escrementelor cari sunt mici şi negre.

In atacul din pădurea Coastele am observat cum omizile de C. brumata erau foarte căutate de Corvus frugilegus L. (cioara neagră) care sta cu zecile de explare pe ramurile stejarilor, ciugulindu-le. In pădurea Ciolpani erau mâncate de Fringilla coelebs L. (cintezoiul).

2. **Tortrix viridana L.**

Este un microlepidopter din familia Tortricidae (Planşa II).

Deci din familia fluturilor răsucitori, ai căror omizi au obiceiul de a răsuci frunza.

Fluturaşul are aripile anterioare verzui deschis. Fluturii crescuţi de mine din pupele strânse în pădurea Pasărea (Oc. Silvic Brăneşti) au dat fluturi cu aripile aproape albe, gălbui. Cu aripile întinse are circa 22 mm

Omida e verde, cap castaniu-negru, cu un scut castaniu pe primul inel toracal, de 18 mm.

Pupa e de 10 mm, conică, neagră.

Şi acest fluture e tot atât de răspândit ca şi C. brumata. L-am găsit în ocolul silvic Brăneşti, pădurile Pasărea, Pusnicul, în arboretul de stejar din spatele Şcoalei, în fiecare an.

In ocolul silvic Huffel, pădurea Ciolpani (1932, 1939).

Ocolul silvic Turnu Măgurele, pădurea Domeniu Turnu, Băduleasa, Dorobanţu, Babiciu şi Gâlmeea (1935).

Ocolul silvic Măcin (1939).

Ocolul silvic Babadag (1932).

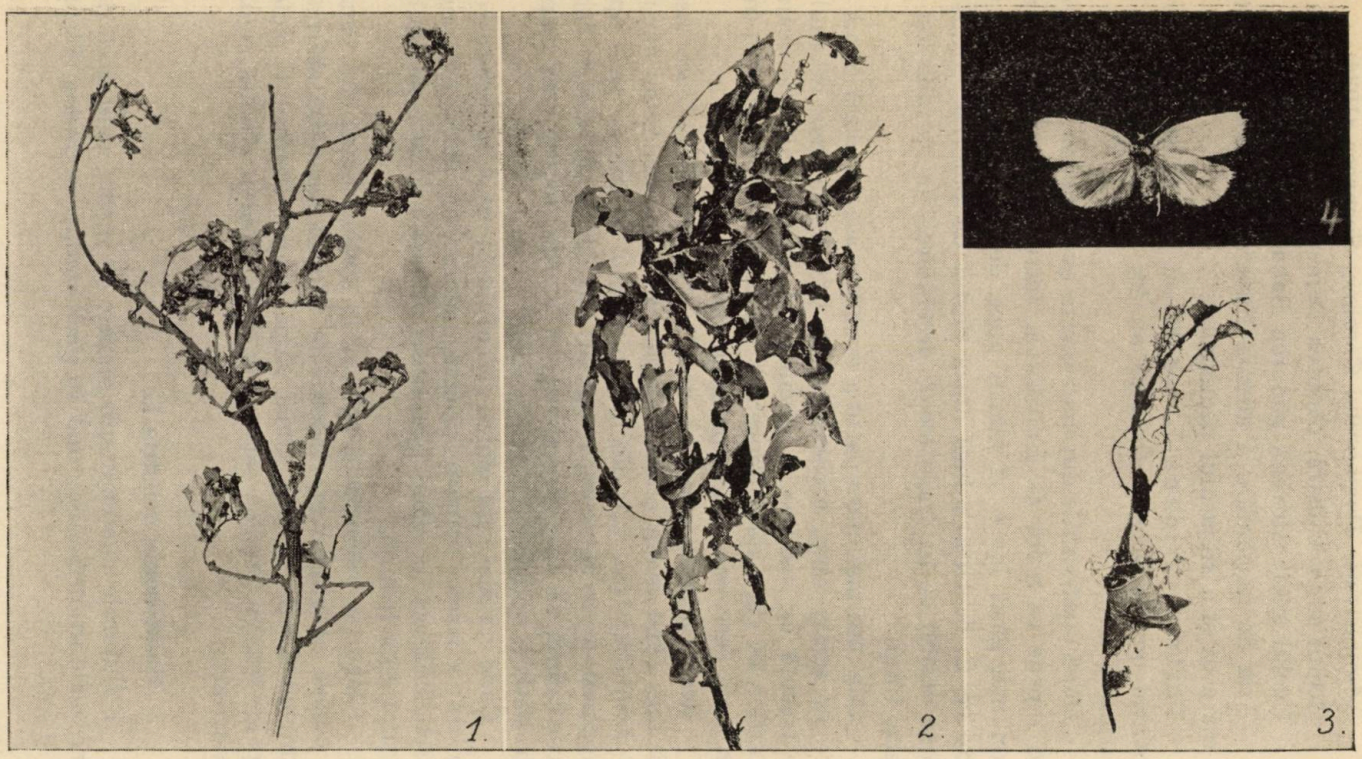

Fig. 1. Atac de Tortrix viridana L. pe stejar reînfrunzit. — Fig. 2. Idem pe frunze mari de stejar. Se văd răsuciturile. — Fig. 3. O frunză de stejar scheletizată la vârf, răsucită la bază. Se văd două pupe. — Fig. 4. Fluturele Tortrix viridana (puțin mărit).

Administrația Domeniului Coroanei Segarcea (1934).

Ocolul silvic Cilistra, pădurea Demecicana (1931, 1932).

Ocolul silvic Mitreni, pădurea Baba Ana (1938).

Aria de răspândire a acestui fluture e probabil tot atât de mare ca și a stejarului pedunculat.

Tortrix viridana L. ese din ou primăvara așa că vătămările omidei acestui fluturaș au loc odată cu ale lui C. brumata L.

După observațiile din anul acesta evoluția lui are loc ceva mai repede ca a lui C. brumata, întrucât la 9 Mai, chiar, n'am mai găsit larve, ci numai pupe de T. viridana L. în timp ce C. brumata încă ataca destul de puternic. Totuș e foarte posibil ca în unele locuri desvoltarea lor să aibă loc în același timp.

Cum cea mai mare parte a evoluției acestor două omizi se face în același timp, credem că T. viridana este de multe ori trecută cu vederea și atacurile ei sunt trecute pe seama cotarilor, cu care atacă împreună. De aceia ar fi de dorit o mai apropiată cercetare a acestor două specii.

Recunoașterea atacului de T. viridana se face ușor mai ales când avem omizi. Acestea stau în răsucitura făcută la vârful frunzelor sau din unirea a două frunze pe care apoi mâncându-le, le găurește neregulat. Omida stă ascunsă și când e constrânsă să iasă nu cotează, ci merge înainte sau înapoi prin mișcări ondulatorii, foarte vioae.

Când nu mai sunt omizi, atacul încă e ușor de recunoscut, viridana lăsând frunzele răsucite mâncate la vârful lor, unde le scheletizează, pe când brumata le lasă mâncate neregulat pe suprafața frunzei.

Atacul se recunoaște apoi și în timpul pupei din cauză că pupele se găsesc în răsuciturile frunzei sau stau atârnate printr'un fir de mătase. Chiar după ieșirea fluturelui, pielea pupelor (exuvii pupale) servesc la determinarea absolut sigură a atacului.

3. **Malacosoma neustria L.**

E fluturele cunoscut sub numele de inelar, pentru că depune ouăle în forma unui inel, în jurul ramurilor tinere. (Planșa III și IV).

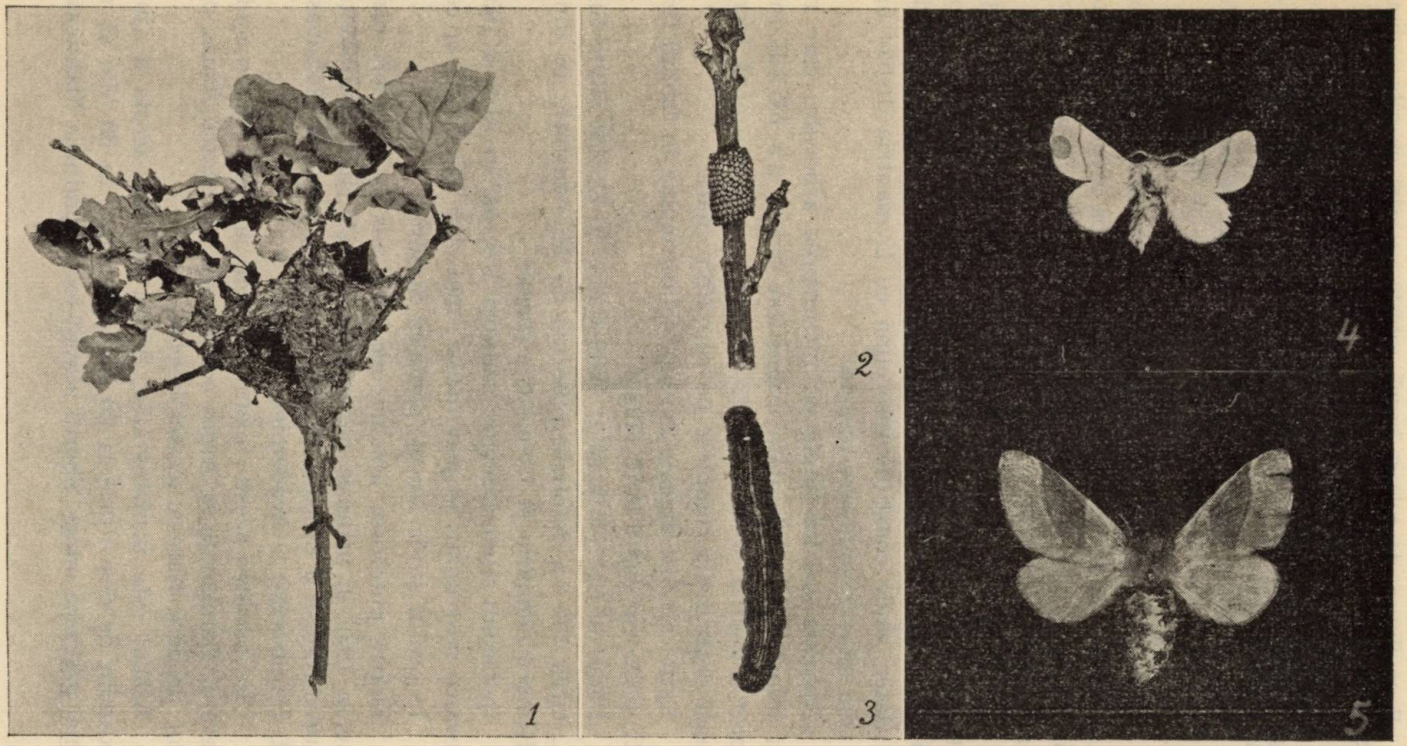

Fig. 1. Cuib de năpârlire al larvelor de Malacosoma neustria L. — Fig. 2. Inel de ouă de Malacosoma neustria L. — Fig. 3. Larva. — Fig. 4 și 5. Fluturele ♂ și ♀ (puțin mărit).

E un fluture de culoare brună roşcată pe aripi cu câte o dungă transversală lată.

Femela e mai mare, cu aripi deschise 35 mm.

Omida uşor de recunoscut după dungile colorate din lungul ei: o dungă mijlocie albă, două laterale albastre şi cap cenuşiu albăstrui cu două puncte negre.

Pupă în cocon subţire ţesut de mătase albă, pe deasupra cu fire rare formând un al doilea cocon Coconul e ascuns în frunze.

E de asemeni de o mare importanţă pentru pădurile noastre întrucât omida lui este mult mai mare ca a celorlalte două. Apoi perioada de desvoltare e ceva mai lungă. De aceia şi vătămările sunt mai mari.

Răspândirea omizii e ca şi aceia a ştejarului, cel puţin pentru regiunile puţin înalte. Am găsit-o foarte comună în pădurile Ocolului Huffel, Brăneşti, Leordeni, Nucet, pădurile din Cadrilater, unde constitue împreună cu Lymantria dispar una din cele mai vătămătoare insecte.

Apariţia are loc odată cu înfrunzirea arborilor, care rămân complet defoliaţi atâta vreme cât omida n'a părăsit încă arboretul pentru căutarea de frunză. De aceeia cauzează foarte deseori desfrunziri complete pe suprafeţe mari.

Astfel au fost atacate aproape în întregime în Ocolul Brăneşti, pădurea Vadul Anii (1932).

Pădurile Corn-Arcasâ şi Balâ-Cazu, în Ocolul silvic Silistra, circa 140 ha defoliate puternic de M. neusteria în unire cu Himera pennaria şi Lymantria dispar.

In Ocolul silvic Luciani, pădurea Negraşi în 1938 şi 1939, puternice desfrunziri la pedunculat, mai slab la gârniţă şi cer.

In ocolul silvic Nucet, pădurea Stejerel.

Foarte puternice atacuri, care au dus la defolieri complete în 1939 în pădurea particulară Răteşti (jud. Dâmboviţa), pădurea Răteşti a Eforiei Spitalelor civile şi pădurea Mălineasca (jud. Dâmboviţa) a Academiei Române.

Din înşirarea acestor păduri se vede că pădurile din Sudul judeţului Dâmboviţa şi Argeş constituesc un centru foarte puternic de desvoltare a acestei insecte.

Atacul este primăvăratec. Astfel în anul acesta a ajuns maximum de desvoltare la 20 Mai, pentruca în 30 Mai să nu se mai găsească omizi. Sborul a avut loc în pădurea Mălineasca

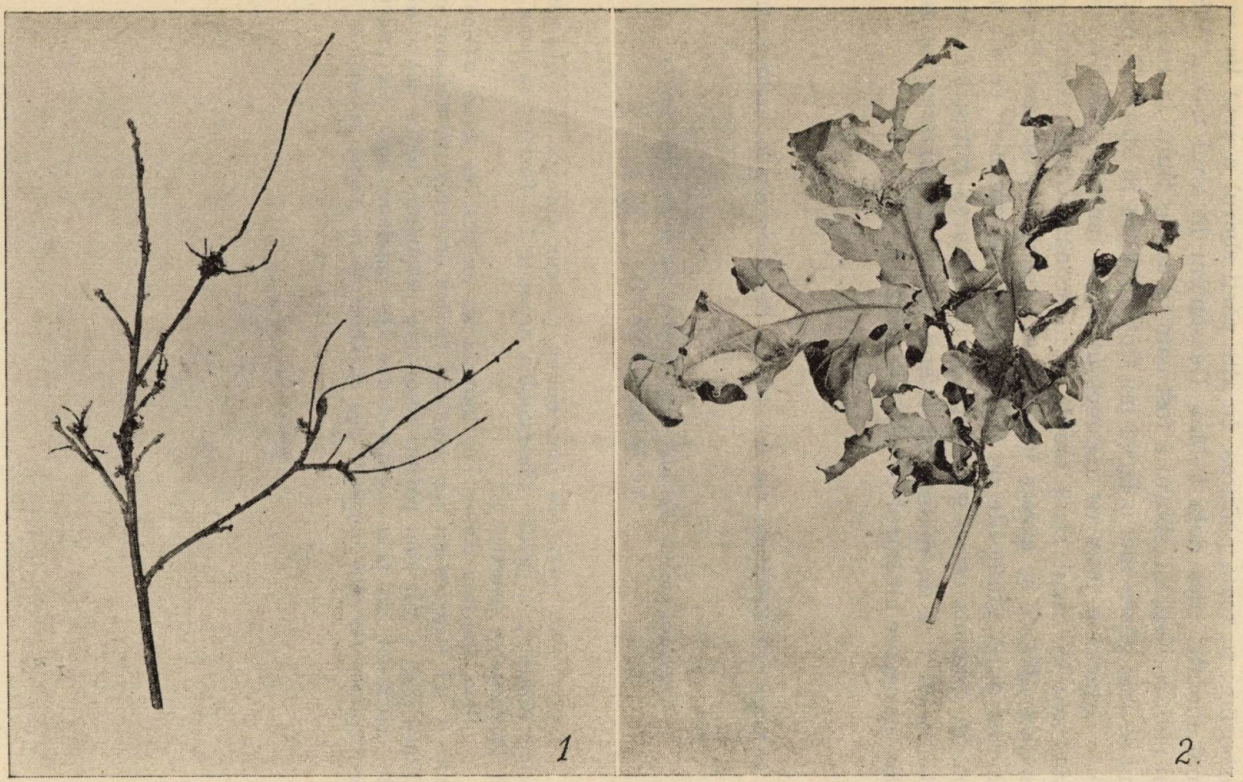

Fig. 1. Atac de Malacosoma neustria L. la stejar. Se văd lujerii anuali uscați și începutul reînfrunzirii. — Fig. 2. Frunze de stejar atacate și coconi (4) de Malacosoma neustria L.

la 14 Mai când se puteau vedea mii de fluturi roind în jurul arborilor, în toată pădurea. In alte părți sborul a avut loc ceva mai înainte, încă dela 5 Mai. Deasemeni în anul trecut 1938, în pădure Negrași, sborul a fost cam în acelaș timp: la 10 Iunie nu se mai găsea nici o larvă iar fluturele era în stare de pupă.

Atacul e ușor de recunoscut după omizile descrise mai sus, sau în cazul când omida e incoconată, după coconii cu mătase albă ce se găsesc între frunze țesute cu mătase. Deasemenea după grămezile de piei (exuvii) ale omizilor ce au năpârlit, grămezi ce se găsesc pe la ramificarea ramurilor, fiind țesute cu fire de mătase, și având pieile de culoarea neagră, dar cu capete albăstrui cenușii ale omizilor.

Beiträge zur Kenntniss der schädlichen Forstinsekten Rumäniens (1).

Contributions à l'étude des insectes nuisibles des forêts de la Roumanie (1).

Dans cette première contribution l'auteur s'occupe de trois chénilles nuisibles, à savoir: Cheimatobia brumata L., Tortrix viridana L. et Malacosoma neustria L.

Pour chacune d'elles l'A. indique les années, les dates d'apparition et les localités ou ces papillons fûrent observés, produissant des grands dégâts, qui vont parfois jusqu'à la défoliation totale des arbres. En conclusion on peut constater que ces papillons sont les insectes printanières les plus nuisibles des chênaies de la plaine roumaine.

COMENTARII—INSEMNĂRI

ADAPTAREA ADMINISTRAȚIILOR NOASTRE FORESTIERE PENTRU CAZUL ECONOMIEI DE RĂZBOI

de ILIE C. DEMETRESCU

In ultimii ani, trăim sub presiunea unei chinuitoare psihoze a războiului de cea mai tipică formă. Se pare că în aceste momente lucrurile au atins paroxismul.

Altădată, pregătirea propriu zisă a războiului se făcea abia după izbucnirea acestuia sau, cel mult, cu puțin timp mai înainte. Apoi, ea privea aproape numai armata combatantă și serviciile sale auxiliare. Restul se desvolta și descurca mai mult după principiul „văzând și făcând" al inițiativei private.

Astăzi, lucrurile ni se înfățișează radical schimbate. Inceperea ostilităților nu reprezintă decât încheierea unei îndelungate și, mai ales, foarte intense și meticuloase acțiuni de pregătire psihologică, diplomatică, economică, financiară și militară. Acțiunea respectivă privește întreaga națiune, cu toate resursele sale morale și materiale. Războiul modern, „der ganze Krieg", „războiul total", cum l-a denumit Mareșalul Ludendorf, este neasemănat mai complicat, sub acest raport, decât chiar și cel de acum 20 de ani. Operațiunile militare nu reprezintă decât una din fețele sale. Se poate chiar, ca un război modern să fie dus, câștigat sau pierdut fără o acțiune militară propriu zisă. Un exemplu de această natură l-am trăit pe toamnă. N'a lipsit nici încheierea unei păci mai mult sau mai puțin formale. Și aceasta numai cu participarea învingătorilor și a învinșilor indirecți. In ceace privește învinsul direct, acesta a fost silit pur și simplu să execute hotărîrea învingătorului. Acum câteva luni, jocul s'a repetat, de astă dată numai între învingător și învins, sub forma celei mai desăvârșite victorii, fără să se fi tras măcar un foc de armă.

Ori cum ar fi, pregătirea materială a întregei națiuni în vederea războiului, are o însemnătate fundamentală. Ea poate merge atât de departe, încât să afecteze structura cea mai intimă a economiei naționale. Avem sub ochii noștrii doară, procesul de continuă detașare al mai multor economii naționale (germană, italiană, etc.) din înlănțuirea economiei internaționale și de autarchizare progresivă.

Se înțelege că pădurea este cuprinsă în de-aproape în acțiunea de transformare amintită și aceasta cu atât mai mult, cu cât ea e izvorul și rezervoriul unor materii prime cu întrebuințări foarte diverse și esențiale pentru întreținerea materială, atât a trupelor combatante și auxiliare, cât și a restului națiunii.

In cele de față, ne vom ocupa de felul cum urmează a se adapta administrațiile noastre forestiere de Stat și într'o oarecare măsură și ale celorlalți proprietari de păduri pentru cazul economiei de război și anume cu aplicare la Țara noastră.

* * *

Felul subiectului nostru de față ne obligă să ținem seama de faptul că, prin intrarea în stare de război, economia națională sufere o sdruncinare mai mult sau mai puțin adâncă, analoagă unei crize economice. Dintre cauzele directe sau indirecte ale acestei sdruncinări vom menționa aici în primul rând:

1. Transformarea relativ bruscă a consumului de bunuri, atât în cea ce privește natura acestora, cât și cantitatea lor, oricum cu punerea punctului de greutate pe bunurile de primă necesitate;

2. Reducerea bruscă a aparatului uman activ din producțiune, prin chemarea în serviciul armatei a celor mai tinere și viguroase elemente.

Intr'adevăr, prin trecerea dela starea de pace la cea de război, cererea de bunuri capătă deodată o altă înfățișare, din mai multe împrejurări. Prin panica, dezorganizarea și în general, influența pe care războiul sau chiar numai spectrul său o produce, puterea de cumpărare a populațiunii scade. Ca urmare, consumatorul este silit să renunțe la împlinirea unora dintre nevoile sale obișnuite, să-și restrângă standardul său de viață. Renunțările vor privi, în primul rând, nevoile cele mai

puțin importante, cum ar fi cazul articolelor de lux, distracții, etc. Consumatorul nu va putea ocoli, însă, așa zisele nevoi elementare sau primare, adică: hrana, îmbrăcămintea, locuința, încălzitul. Situația se complică peste măsura obișnuită și în acest domeniu, prin apariția unui formidabil consumator de asemenea bunuri elementare, care este războiul.

După trecerea perioadei de criză — care este cu atât mai ușoară cu cât conducătorii națiunii au știut și au putut să prevadă și să organizeze mai bine lucrurile din vreme — se ajunge la un fel de echilibru, mai mult sau mai puțin stabil: economia de război. Fața de cea precedentă din vreme de pace, ea se caracterizează — după cum am mai arătat și în alte împrejurări [1]) prin:

accentuarea, eventual până la desăvârșire, a autarchizării;

tendința de trecere dela o economie de schimb (Tauschwirtschaft) la o economie de acoperire directă a trebuințelor (Bedarfsdeckungswirtschaft);

creșterea intervenționismului de Stat, atât în sensul planificării economiei naționale, cât și în cel al producțiunii proprii (economie de Stat).

Schimbările structurale ale economiei naționale amintite foarte pe scurt aici, afectează, se înțelege, în chip deosebit și economia forestieră. Produsele pădurii și chiar cea mai mare pare din capitalul său de producțiune (capitalul lemnos, capitalul-vânat, etc.) constituie bunuri elementare de cea mai tipică formă. Consumul lor crește, în general, peste cel obișnuit, din cauza multiplicității și ușurinței lor de întrebuințare imediată. Se știe, doară, că în vremuri de criză materială (război, revoluțiuni, etc.) pădurea, cu rezervele sale de bunuri (lemn, vânat, fructe, nutreț, etc.), a fost atacată din plin. Din pricina greutăților de transport, principiile de autarchizare se aplică, vrând-nevrând, cu deosebire în materie de produse forestiere. Ceva mai mult, chiar în cuprinsul aceleiași unități economice, cererea de bunuri forestiere este, pentru aceiaș pricină, inegal dispusă în spațiu. Pădurile cele mai la îndemână, sunt cele mai mult atacate, și nu numai în ce privește produsul, dar chiar și în ceace privește capitalul lor lemnos și animal (vânat).

1) Art. „Generalități asupra potențialului de război în materie de lemn, cu oarecare privire asupra condițiunilor românești". Revista Pădurilor, 1938, pag. 1134—1137.

Dacă ţinem seama cât de mult cresc cererile de bunuri forestiere în anumite centre prin concentrarea de trupe şi conducerea de lupte, vom înţelege dece ţinuturi păduroase întregi au fost pur şi simplu devastate, în vreme de război. In schimb, altele au fost cruţate chiar şi de tăierile produsului obişnuit. Ideia de continuitate în producţiunea forestieră sufere, aşa dar, o cruntă lovitură şi anume, cu atât mai mult, cu cât greutăţile de transport sunt mai mari şi cu cât ideia de ordine în gospodăria Statului şi cea generală este mai sdruncinată, în atari vremuri de criză.

* * *

In asemenea împrejurări, administraţiile forestiere vor fi silite să răspundă, în primul rând, la o cerere de produse forestiere uneori foarte intensificată, alteori subnormală, în orice caz neregulat dispusă în timp şi spaţiu şi greu de prevăzut. In a doua linie, ea va avea să lupte mult mai din greu în domeniul protecţiei pădurilor. Pericolele din partea întregei ambianţe de animale, vegetale şi a naturei fizice cresc peste măsura obişnuită, cu deosebire în locurile apropiate de teatrul luptelor [1]). La acestea se adaugă înmulţirea delictelor de tot felul, din partea unei populaţiuni din ce în ce mai nevoiaşe şi şi cu resorturile morale din ce în ce mai sdruncinate. Aceasta în ce priveşte Administraţia de gospodărire a pădurilor Statului, ca şi administraţiile diverşilor proprietari de păduri. Sarcinile pe care le poate pune războiul Administraţiei de Poliţie forestieră nu sunt deloc mai mici, dacă vrem să păstrăm o ordine oarecare în folosirea pădurilor. Adoptarea rapidă a tăerilor la nevoile anormale din vremea războiului, complică foarte mult lucrările obişnuite, impunând o activitate suplimentară de prefacere a planurilor economice, de acordare de aprobări, de supraveghere şi control. Inainte de războiul cel mare, lucrurile sub acest raport se prezentau în aşa fel la noi, încât Ministrul Agriculturii în funcţiune, Alex. Constantinescu, s'a văzut silit să dea o deciziune prin 1916 potrivit căreia amenajamentele şi regulamentele de exploatare erau pur şi simplu

1) Se ştie că marea calamitate a distrugerii multora din pădurile noastre de molid de către larva tipografului (Ips typographus), în anii 1919—1922, se datoreşte războiului.

suspendate. O atare soluție extremă aduce însă, a dezorganizare. Ori, războiul modern presupune tocmai un spirit de organizare a întregei națiuni dus la extrem.

Problema care se impune pentru administrațiile forestiere este, în atari împrejurări:

de a-și păstra o capacitate de cât mai rapidă și lină adaptare, astfel încât funcțiunile lor, sub noile condițiuni, să poată fi îndeplinite cât mai mulțumitor.

Spre acest sfârșit, pot fi urmate două căi paralele și complimentare:

1. Făcând ca aparatul uman, aparatul administrativ propriu zis, să sufere cât mai puțin cu putință în eficacitatea sa de lucru, prin trecerea sub starea economiei de război;

2. Selecționând și dispunând în timp și spațiu activitatea administrației de așa manieră, încât sarcina aparatului administrativ să fie cât mai ușurată cu putință, în vederea stabilirei unei armonii între cerințele de bunuri forestiere, și posibilitățile de împlinire.

Este sigur, că odată cu izbucnirea războiului, multe forțe ale administrației vor trebui să părăsească serviciul mai mult sau mai puțin neîntârziat. Va fi vorba, în primul rând, de elementele mai tinere, deținătoare ale posturilor mai inferioare și mijlocii din fiecare gen de activitate. In privința inginerilor silvici, de pildă, care constitue elementul mult dominant al administrațiilor silvice, ar fi să prenumărăm, mai întâi, șefii diverselor gospodării locale (ocoalele silvice, fabricile de cherestea, depozitele de lemnărie, căile ferate, etc.), șefii de servicii dela instanțele silvice regionale și din Administrațiile centrale, inspectorii de control, referenții, operatorii tehnici depe lângă diferitele servicii și comisiuni (amenajeri, ridicări în plan, construcții de căi ferate, etc.), etc. Conducerea unei administrații forestiere are interesul să cunoască mai dinainte, și cât mai precis, personalul de care va trebui să se dispenseze și ordinea de părăsire a serviciului. In cazul că autoritățile militare, pentru a nu paraliza cu totul activitatea productivă a Națiunii, îngăduiesc oarecari abateri dela principiul chemării totale sub arme a elementelor apte, șefii de administrații forestiere pot face foarte utile sugestii de mobilizare pentru lucru. In această privință, ar fi să se țină seama atât de inte-

resele armatei cât și ale administrației respective. Pentru condițiuni altfel egale, ar putea să intre aicea în socoteală pe de-oparte diversele categorii de dispensați de serviciul militar, cei cu pregătire militară mai neîndestulătoare, gradele mai inferioare și apoi cei de o vârstă mai înaintată. Ori cum, o colaborare între autoritățile militare și șefii de administrații forestiere în materie de mobilizare pentru lucru, nu poate fi decât spre binele apărării naționale, care, astăzi, mai mult decât oricând, nu depinde numai de luptătorul din tranșee, ci și de muncitorul din spatele frontului.

Odată disponibilitățile de personal mai mult sau mai puțin bine cunoscute, urmează a doua parte a problemei: folosirea lor cât mai deplină, spre a se face față împrejurărilor. Soluțiunea respectivă trebue, în orice caz, cât mai din vreme precizată și pusă în aplicare, se înțelege, cu adaptări periodice, pe măsură ce intervin noi schimbări de situație. In această privință, pot fi urmate trei căi, formând totuși un tot unitar:

1. Repartizând elementele mobilizabile în posturi neesențiale pentru starea de război, prin a căror desființare sau contopire cu altele învecinate, bunul mers al lucrurilor n'ar avea de suferit;

2. Distingând — să zicem — un fel de schelet, de canevas administrativ, constituit din elementele pe care se poate conta în chip permanent (nemobilizabile sau scutite sigur de mobilizare) și dotați cu resurse excepționale, atât în ordinea intelectuală, cât și fizică;

3. Făcând apel la forțe disponibile din afara serviciului, cum ar fi pensionarii, demisionații, alte diferite persoane, care, împreună cu restul personalului mai mult sau mai puțin sigur nemobilizabil, să constituie elemente de umplutură a canevasului amintit la punctul 2.

In legătură cu prima cale indicată, ne gândim, de pildă, la comisiunile de ridicări în plan și de amenajare, la comisiunile și serviciile de construcții de mijloace de transport (șosele, căi ferate forestiere, poduri, etc.), fabrici anexe, la personalul cerut de lucrările de pepiniere și plantațiuni care pot fi suspendate în vreme de război, etc.

La constituirea canevasului administrativ amintit la nr. 2 de mai sus, este trebuitor să se păstreze anumite raporturi între elementele mai tinere și mai în vârstă, după diferitele

trepte ale administrației. In posturile de comandă, de pildă, credem că va trebui să predomine vârstele mai mult mijlocii, cu o mai mare aptitudine de adaptare la condițiuni schimbătoare și neprevăzute, mai eliberate de balastul rutinar. Acelaș lucru se impune, poate în și mai mare măsură, în ce privește organele locale ale administrației, capabile de eforturi fizice excepționale și cu o mare putere de inițiativă. Posturile mijlocii (Direcțiunile, etc.), în ierarhie ca și cu deosebire cele anexe pot fi ocupate și cu personal mai în vârstă.

Forțele disponibile, de recrutat, din afara serviciului trebuiesc înscrise din vreme în liste și păstrate continuu la curent. In special pensionarii și demisionații (personal specialist și administrativ) sunt aceia pe care se poate conta cel mai mult. Prețioase colaborări ne pot presta, de pildă, în serviciul de pază, membrii familiilor pădurarilor și brigadierilor rămași în cantoanele dela pădure.

* * *

In ordinea selecțiunii și dispoziției acțiunilor administrative, ideia fundamentală este simplificarea. Am putea distinge chiar mai multe feluri de simplificări și anume: una privind trecutul; alta, prezentul și în sfârșit, o a treia, viitorul. Chipul cum ar fi să se facă în amănunt acele feluri de simplificări, diferă — se înțelege — după cum e vorba de Administrațiile de gospodărire a pădurilor sau de Administrația de poliție forestieră a Statului.

Trecutul poate să apese, într'adevăr, asupra prezentului și viitorului. N'avem decât să ne gândim la ceace înseamnă:

procesele, în curs de judecare, a căror dreaptă susținere ar putea fi stânjenită sau chiar compromisă prin eventuala plecare a personalului cunoscător al chestiunilor respective;

convențiunile, a căror executare, sub condițiunile grele ale unei administrațiuni anemiate și neprevăzut orientate sub starea de război, ar putea deveni discutabile, creindu-se astfel noi surse de procese cu condamnarea la plăți de despăgubiri, etc.;

încasarea drepturilor în vreme de război, devine deasemenea, adeseori discutabilă, din pricina măsurilor excepționale de Stat; moratorii, inflațiune, etc.; amnestierea infracțiunilor la legile de poliție silvică atât de frecvente în vremuri tur-

buri ca cele de război și care amenință însă ideia de apărare a intereselor publice în materie de pădure, etc.

Cu alte cuvinte: orice administrație forestieră cată să se îngrijească de aproape încât războiul să o surprindă cât mai eliberată de sarcini și nelămuriri din trecut. Această, am putea zice, axiomă se impune cu deosebire pentru cazul Statului, care, în lupta sa cu interesele particularilor, și în special cu cele bănești, are mai totdeauna o poziție de inferioritate.

Simplificarea privind buna și cât mai economicoasa funcționare a unei administrațiuni, în prezent, trebuie să fie o grije permanentă. Ea se impune, cu atât mai mult, în preziua unor grele prefaceri ca cele creiate de trecerea sub starea de război. In principiu, putem cuprinde în această grupă de preocupări: înlăturarea funcțiunilor neesențiale; schematizarea cât mai departe dusă a funcțiunilor păstrate; precizarea lor în forme cât mai simple și sistematizate, etc. Sistemul tratării diverselor probleme cu considerarea accesoriilor dela caz la caz trebuie înlăturat. Deasemenea, obiceiul de a emite necontenit ordine circulare disparate nu poate fi blamat îndeajuns. Cel puțin în vederea grelelor probe la care ne poate pune războiul, trebuie să ne hotărâm a face efortul suprem pentru ca marile administrații forestiere, cum sunt ale Statului, să-și aibă organizarea și funcționarea diverselor lor organe cât mai bine și mai amănunțit puse la punct și cât mai desăvârșit intrate în obișnuință. Reformele prea profunde ale administrațiilor, surprinse de război încă neasimilate de personalul respectiv și neangrenate încă deplin în restul vieții de Stat și publice, pot duce la stări foarte grele, chiar atunci când tehnicește ar reprezenta forme superioare celor înlocuite.

Simplificarea privind viitorul sau anticipativă îmbrățișează efectuarea unor lucrări în vremurile de mai bună stare materială și abundență de personal, care lucrări ar fi urmat să se facă normal mai târziu sau prin care se ușurează activitatea ulterioară. Atari lucrări se referă la toate felurile de activitate din gospodăria forestieră. In materie de exploatare, de pildă, pot fi demarcate câteva parchete viitoare, determinate cantitățile de materiale de tăiat, etc. Mijloacele de transport, pot fi puse deasemenea la punct prin reparațiuni mai intense decât se făcea obișnuit. La fel, în ceace privește lucrările de precizare a hotarelor, de ridicare în plan, de amenajare, de împădurire. In

această ultimă privință, se impune o grije specială spre a nu fi surprinși cu mari cantități de material de împădurire (semințe și pueți) amenințate să se strice, atunci când nu ar mai putea fi utilizate în vreme de război. Activitatea aceasta anticipativă cere — se înțelege — eforturi deosebite din partea unei administrații prevăzător condusă. Ea poate fi încredințată, ca și activitatea curentă în timp normal, însă dispensabilă eventual în timp de război, acelui personal care nu va putea fi mobilizat pentru lucru, ci va trebui să schimbe haina de serviciu cu cea militară.

* * *

Toate aceste operațiuni nu sunt chestiuni de ultima oră. Ele trebuiesc pregătite din vreme, pentruca atunci când nevoia o va cere, mașina cea nouă să poată fi pusă neîntârziat și fără sdruncinări în funcțiune. Cu cât vom fi mai bine pregătiți, și mai ales, cu cât dușmanul va ști că suntem mai bine pregătiți, cu atât cresc șansele noastre de a nu fi târâți în războiu sau de a-l câștiga chiar și fără vreo acțiune militară propriu zis. Responsabilitatea în materie de războiu modern nu e chestiune numai de politică înaltă. Soarta Națiunii atârnă astăzi în neasemănat mai mare măsură decât se putea vorbi eri, de felul cum avem organizate și pregătite toate administrațiile și serviciile publice, ba chiar și toate gospodăriile private.

Anpassung unserer Forstverwaltungen für das Fall der Kriegswirtschaft.

L'adaptation de nos administrations forestières à l'économie de guerre.

L'auteur considère quelques mesures à prendre ou au moins à étudier en préalable dans le but de mieux adapter l'administration forestière du pays aux besoins inexorables de la guerre.

PINUL SILVESTRU DE LA PRALEA

de Ing. D. A. SBURLAN

Asupra prezenței pinului în regiunea Pralea (jud. Bacău) nu se găsesc decât puține mențiuni în literatură. Deși identificat de silvicultori încă din 1912, când s'a întocmit amenajamentul acestei păduri, nici un studiu mai detaliat nu i-a fost consacrat.

Găsind între notițele mele din primii ani de carieră unele date asupra modului cum vegetează această specie în regiunea amintită, am socotit că e nimerit să le public; în acest fel, sper să aduc o contribuție modestă, la sarcina pe care și-au luat-o de curând câțiva cercetători, de a fixa definitiv aria de vegetație a acestei interesante specii forestiere.

Pădurea „Căiuți-Pralea", în care am găsit crescând, în mod spontan, un pâlc destul de mare de pin silvestru, se întinde pe colinele înalte, ce se ramifică din Culmea Zăbrăuțului. Acest important masiv deluros pătrunde ca o pană între râurile Trotuș și Șușița și se leagă de lanțul principal al Carpaților, în nodul orografic al Sboinelor (1350 m). El se prezintă sub forma unui șir neîntrerupt de dealuri, cari, pornesc din munți cu o direcție generală de la W la E, tăind în două marea depresiune sub-carpatică, Zăbala-Putna-Șușița-Cașin-Taslău, între Soveja și Mânăstirea Cașin, și ridicând culmi ce nu trec decât rare-ori peste 700 m. altitudine. La răsăritul depresiunii Cașinului, direcția generală NE a lanțului de dealuri se schimbă și devine NW-SE; dealurile cresc în înălțime atingând și chiar întrecând deseori 700 m. altit. (Vf. P-na Ursoaia-mare: 715 m; Vf. P-na Coada Văii-Babei: 773 m), iar din culmea, Dealul mare (al Zăbrăuțului), pornesc către N și S, printre pâraele ce isvorăsc din această culme numeroase plaiuri. Mai impor-

tante sunt: Culmea Bogdanei, Dealul Mateeaşului, Plaiul Cosminei şi Dealul Dogăriei, D. Borşanilor, D. Bâlcelor, etc., pe versantul despre Trotuş, şi Culmea Câmpurilor, Culmea Mirăoarei, Dealul Mărăştilor, Dealul Lung, D. Glodului, D. Bodea, etc... pe versanţii Şuşiţei şi Siretului.

Tot acest masiv deluros, fiind o continuare a Carpaţilor, între Trotuş şi Şuşiţa, au o floră forestieră caracteristică şi neobicinuită în dealurile vecine ale Vrancei, între Şuşiţa şi Putna, de o parte şi cele din stânga Trotuşului, de partea cealaltă. Masivul deluros al Pralei, având — cum am spus — o orientare generală W-E, a dat naştere la versanţi cu expoziţie franc-nordică sau sudică. Pe versanţii nordici s'a instalat, din cele mai vechi timpuri — în mod natural — bradul —, a cărui zonă de vegetaţie prezintă în felul acesta un ieşind foarte pronunţat, în întinsul masiv al pădurilor de fag, ce populează această regiune. La o distanţă de numai 20—25 km de lunca Siretului (Adjud) şi la o altitudine de abia 350—400 m ne aflăm deci în zona naturală a răşinoaselor (brad, pin, ienuper, tisă). (Pârâul Bradului-Pralea).

Versanţii sudici sunt acoperiţi mai întotdeauna cu gorun, stejar pedunculat (către Panciu), plop, tei, paltin, etc.

In ce priveşte pinul silvestru, nu l'am găsit în această regiune decât în Pădurea Pralea, şi aici într'un singur loc şi anume pe versantul sudic al Piciorului Pinului, care pleacă din Plaiul Cosminei [1]).

Piciorul Pinului se află la o distanţă de aproximativ doi km de capătul satului Pralea şi e limitat spre Sud de Pârâul Suhastrului, către W de Plaiul Cosminei, către N de Pârâul Stânei, iar către E de Pârâul Ursoaia-mare. Pe versantul nordic al acestui picior — acela care priveşte către Pârâul Stânei, pinul nu se găseşte decât către culme, fiind substituit în celelalte părţi, de fag şi de brad [2]).

1) Pinii de la M-rea Bogdana par a fi plantaţi.

2) Odinioară pinul silvestru a fost, după toate probabilităţile, mult mai bine reprezentat în regiunea Pralea. Numeroşi trunchi putrezi de pin aflaţi şi acum în pădure, la Pârâul Suhastrului, pe versantul sud-vestic al Pârâului Stânii, precum şi puieţii de pin aflaţi sporadic în diferite puncte ale pădurii, în vecinătatea Piciorului Pinului, ne arată că această specie ocupa — cel puţin pe versanţii calzi din stânga Pârâului Ursoaia, o suprafaţă mult mai întinsă ca astăzi. In faţa pepinierii de la Saivane, pe piciorul Feleguşului, la o distanţă de aprox.

Caracteristica acestui versant, din punct de vedere staţional este în primul rând o declivitate foarte pronunţată, trecând deseori de 25%. Piciorul Pinului este cel mai prăpăstios, mai inaccesibil dintre plaiurile ce pleacă din Culmea Cosminei.

Clima regiunii Pralea se aseamănă mult cu aceea a munţilor vecini ai Vrancei. Altitudinea, relativ mare, (460—770 m), apropierea de munţi, expoziţia generală nordică, precum şi întinderea nesfârşită a pădurilor, fac ca la Pralea să avem o climă specific sub-alpină: umedă, temperată, lipsită de curenţi aerieni puternici. Pantele nordice ale plaiurilor şi cul-

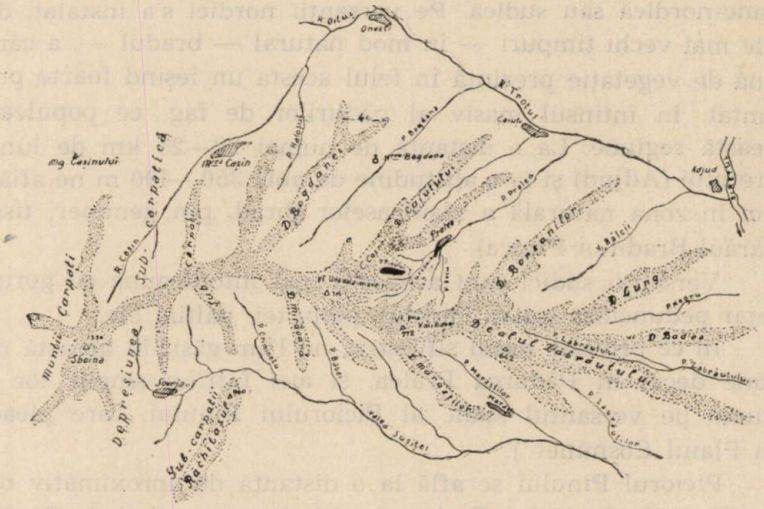

Fig. 1. — Schiţa regiunii situată în partea superioară a râurilor Căşinul-Trotuş şi Şuşiţa.

milor de dealuri, fiind mai umede, mai reci, sunt populate mai ales cu esenţe de umbră: brad şi fag. Versanţii sudici, între cari se află şi cel despre Pârâul Suhastrului, al Piciorului Pinului, sunt feriţi de vântul rece despre N şi N-E, ce bate în mod obicinuit în această localitate.

---

1 km. de Piciorul Pinului am găsit un puiet de pin, de circa de 15 ani, rău crescut, în mijlocul pădurii de fag. N'am putut continua cercetările în acest loc, dar e foarte probabil să se mai găsească şi alţii, provenind din sămânţa unor exemplare bătrâne exploatate. De asemenea am aflat un pin frumos pe versantul sudic al Piciorului Lespezilor, lângă linia ferată îngustă de pe Valea Ursoaei, în etate de 70—80 ani.

Precipitațiile atmosferice sunt abundente.

Zăpadă cade iarăși multă la Pralea; aproape în toți anii depășește grosimea de 1 m. Ea este însă uscată, nelipicioasă și nu provoacă doborîturi sau ruperi de ramuri, ca în depresiunea sub-carpatică.

Solul. Dealurile de la Pralea sunt de formațiune geologică recentă și anume din terțiarul neogen, — formația pontică — bogată în nisipuri, gresii moi, pietrișuri, argile și marne vinete și strate de cărbuni. Către Trotuș stratele terțiare sunt acoperite de un banc gros de pietriș diluvial și de lut quaternar. Din punct de vedere tectonic se observă numeroase flexuri, falii și alunecări de strate, cari dau întregii regiuni un relief foarte accidentat.

La Piciorul Pinului subsolul e nisipos și pietros, ușor erozibil, uscat. Se observă pe alocuri strate de pietriș puternic cimentate, cari apar sub formă de conglomerate și brecii, în văile unde solul a fost cărat de ape.

Ca urmare a compoziției mineralogice a rocei mume, solul este permeabil, ușor, profund, dar sărac și uscat (ca probă, creșterile mici în grosime și înălțime ale pinilor). Humusul este în general destul de bine reprezentat și se descompune normal grație litierei bogate de fag, cu care pinul crește în amestec. Pe plaiu și pe așezături solul este ceva mai bogat și aci pinii ating dimensiuni mai frumoase; pe de altă parte, sărăcia solului în substanțe minerale este compensată întrucâtva prin profunzimea lui. Rocile nisipoase ce alcătuiesc subsolul pot fi pătrunse ușor de puternicele rădăcini pivotante ale pinului.

Că natura solului a avut o influență hotărîtoare asupra instalării și păstrării pinului în acest loc, este faptul foarte caracteristic că el nu se află niciodată instalat în terenurile argiloase, grele, umede și reci. Pinul preferă tuturor terenurilor din această regiune, pe cele nisipoase sau pietroase, profunde, uscate, care-i permit să-și desvolte în voie puternicul său sistem radicelar (cu pivoturi multiple).

In regiunea descrisă mai sus, pinul prezintă o stare de vegetație destul de bună, dacă ținem seamă de condițiile staționale locale.

Creșterea anuală în înălțime și în diametru este în general inferioară celor pe cari le prezintă în regiunile vecine la So-

veja și M-rea Cașinului, și se datorește de sigur solului prea sărac și marii declivități a terenului.

Asupra vârstei medii a pinilor ce cresc la Piciorul Pinului, am aflat câteva exemplare de circa 150 ani, în general deperisante, cu vârful rupt, cu un diametru de aprox. 1 m, dar cu înălțime relativ mică (20—25 m).

Cele mai frequente sunt exemplarele cu diametrul de 25—35 cm și cu înălțimile de 15—25 m, de o vârstă medie de 70—80 ani. Au creșteri frumoase în special pinii crescuți ceva mai către Valea Suhastrului, în pădurea de fagi bătrâni, cari căzând, le-au dat suficient spațiu. Către culme, pinii se pre-

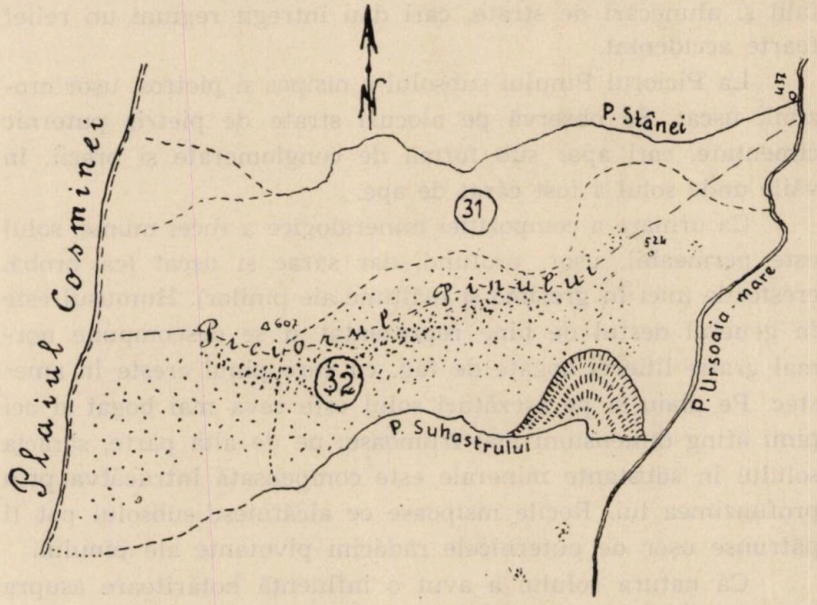

Fig. 2. — Stațiunea de pin silvestru spontan de la Pralea.

zintă în formă de pâlcuri de câte 30—40 exemplare, între pâlcuri fiind instalate frumoase semințișuri de brad tânăr, cu exemplare diseminate de fag bătrân.

Puiețime de pin aproape nu există; câțiva puieți, în râpa de sub cota 550, instalați într'un teren foarte abrupt, vegetează rău și mulți din ei s'au uscat chiar, din cauza secetei. Această greutate a regenerării pinului este cauzată, desigur de raritatea anilor de sămânță, cât și de sărăcia prea pronunțată a solului. Majoritatea conurilor (cucuruzilor), cad după

primul an, așa că foarte puțini ajung la maturitate, la sfârșitul anului al doilea.

Cauza acestei căderi premature a conurilor mi-am explicat-o atât prin frequența gerurilor timpurii, cât și prin acțiunea ploilor de toamnă, îndelungate, cari fac să putrezească pedunculul conului — nelemnificat încă, din cauza gerului.

Tratamentul în trecut și astăzi. N'am putea spune că pinului de la Pralea i s'a aplicat în trecut un anumit tratament. Ca și bradul, el a fost exploatat atunci când scoaterea era rentabilă pentru foștii proprietari ai pădurii (această pădure a devenit abia în 1905 proprietatea Statului). Așa se explică de ce găsim și astăzi brazi și pini, cu trunchiu frumos, trecuți de 150 ani, cari puteau fi scoși de mult, dacă se făceau oarecari investiții în drumuri de scoatere. Și dacă mai găsim astăzi pinetul care formează obiectul acestui studiu, faptul se datorește numai condițiilor grele de scoatere ale acestui prețios material lemnos. Astfel, având în vedere greutatea cu care pinul se regenerează aici, încetineala în creștere (— datorită sărăciei solului) și mai cu seamă năvala bradului și fagului, pinul ar fi sortit să piară, cum dealtfel cred că a pierit și din multe alte părți ale pădurii.

Actualmente pădurea Pralea fiind amenajată, conform prescripțiilor generale ale amenajamentului, parcelele 42-a și 42-b în cari se află pinul silvestru, de care vorbim, fac parte din Seria II-a cuponul D și au împreună o suprafață de 58 ha. Conform amenajamentului, urma a se practica în intervalul 1915—1942 (durata perioadei de regenerare), trei tăeri ; de aceea s'a împărțit perioada de 27 ani în 3 sub-perioade de câte 9 ani fiecare. Principiul admis este ca „prima tăiere de regenerare să nu fie, în general, prea strânsă, deoarece trebuie să se folosească semințișul preexistent de fag, care se află în toată seria, și care are nevoie imediată de lumină".

Celelalte două tăeiri s'au fixat la intervale de nouă ani, cu intenția ca semințișul instalat în urma primei tăieri de regenerare să se poată desvolta satisfăcător, și să se deprindă treptat cu descoperirea, așa că la finele perioadei să poată rezista cu succes intemperiilor.

Pentru favorizarea bradului, care este indicat ca esență a viitorului, când regenerarea — din cauze neprevăzute — nu va fi satisfăcătoare, se va proceda la însămânțarea bradului sub

masiv. Se recomandă rezervarea exemplarelor bătrâne de brad, pentru a produce sămânță până la ultima tăiere.

Amenajamentul nu prescrie însă nimic, pentru asigurarea regenerării pinului. In planul special de exploatare, la parcelele 42-a și 42-b, cuponul D, nu se face nici o mențiune privitoare la un tratament special al pinului. Este de sigur o omisiune, întrucât pinul este așa de numeros în aceste două parcele, că nu poate fi neglijat, la aplicarea tăierilor menționate în planul special de exploatare.

Extragerea unora din pinii din pâlcuri, ar asigura o frumoasă regenerare în pin, iar la nevoie s'ar recurge la semănături sub masivul rărit în prealabil sau chiar plantațiuni cu puieți repicați, acolo unde regenerarea este slabă, sau unde am vroi a „introduce" această esență, în care scop s'ar creea o pepinieră de pin, alături de cea de molid, în poiana de la Saivane.

Considerațiuni technologice asupra lemnului. Pinii din pădurea Pralea, se caracterizează prin înălțimi relativ mici, față cu etatea ce au. Astfel, pinii bătrâni de 150 ani, abia ating înălțimi de 25 m; majoritatea lor însă nu trece de 20 m. Cauza acestei înălțimi reduse trebuie pusă, fără îndoială, în seama sărăciei terenului și prea marei lui declivități. Nu sunt rare însă nici exemplarele de 25 și chiar 30 m înălțime, în așezăturile din apropierea pârâului Suhastrului, la o vârstă de 70—80 ani.

Trunchiurile sunt în general drepte, cilindrice, spălate de crăci, cu excepția celor de pe culme, cari din cauza vântului au un procent mai mare de crăci, așezate în formă de steag, sau coronamente tabulare ca ale brazilor, datorite, de sigur, vântului.

In general considerate, trunchiurile de pin au un mic procent de crăci, din cauză că au crescut în pâlcuri dese; mai puțin de 1/3 din lungimea fusului este ocupată de coronament.

N'am putut face determinări precise asupra formei trunchiului, stabilind coeficienți de formă sau studiind descreșterea diametrului pe metrul linear de înălțime. Am putut observa totuși — după cum am spus — o cilindricitate pronunțată a trunchiurilor, mai ales în locurile mai adăpostite de vânt.

Examinând secțiunile câtorva trunchi, tăiați în timpul războiului, am constatat creșteri fine, cu inele anuale mici

(3—5 inele pe cm de rază —, ceva mai mari în tinerețe), ceea ce denotă un lemn dens, tare, omogen, rezistent, flexibil. Am numărat pe secțiunile acestor trunchi 8—15 inele de alburn, ceeace ne arată o duramenificare destul de târzie a acestui lemn. Cauza este de sigur, tot sărăcia solului în substanțe nutritive. Procentul de alburn în volumul trunchiului, este însă mic, fiindcă inelele anuale sunt foarte înguste, — mai ales cele exterioare.

Duramentul prezintă o frumoasă culoare închisă, ca a stejarului; textura lemnului fină, vărgată regulat, cu vase puține și mici.

Defecte de creștere destul de rare: mai frequentă este fibra torsă (dextrogiră) și excentricitatea, mai ales la pinii crescuți pe culme, în bătaia vântului.

Die Föhre von Pralea.

Le pin sylvestre de Pralea.

L'auteur décrit une station naturelle de cette essence, dans la région des collines de la Moldavie. La station se caractérise par des sols sablonneux, arides, à base de grès et par conséquence les arbres y atteignent des faibles hauteurs.

PINUL SILVESTRU ÎN BASINELE PÂRAIELOR „BRAȚUL-ÎNCET" ȘI „APA-ROȘIE" DIN MUNȚII OITUZULUI

de Ing. GH. PREDESCU
Tg. Săcuesc

D-l E. Pop semnalează o serie de stațiuni de pin silvestru în basinele văilor înalte (alt. în jurul a 1000 m.), largi și cu cursuri de apă înceată: „Brațul-Incet" (Lassú-ág) și „Apa-Roșie" (Veres-viz). Aceste pâraie delimitează spre Vest catena

Fig. 1. — Arboretul de pin silvestru de pe Chinga, văzut dinspre Est.

muntoasă a Oituzului [1]) (vârfurile Nemira și Șandru) și după ce se unesc, tot sub denumirea de pârâul „Apa-Roșie", se varsă în Uzu, în apropierea vechii granițe [2]).

---

1) Această catenă muntoasă este semnalată de unii și sub denumirea de „Munții Bretcului".

2) Această localitate este indicată sumar, pentru prima oară, de Fekete, pag. 406.

Pe aceste văi se găsesc mlaştini cu sfagnete, în bună parte cu asociaţiuni de plante ierbacee, pe alocuri acoperite cu arborete de molid chircit, mestecănişuri, aninişuri şi cu pinete (Fig. 1 şi 2).

Intrucât autorul menţionat nu arată pe o hartă locul pinetelor, din îndemnul D-lui Prof. Const. C. Georgescu, dela Politechnica din Bucureşti, am alcătuit o asemenea schiţă. (Fig. 5).

Fig. 2. — Vedere dinspre Nord a pinetului „Piciorul Fagului-Rotund“.

Pe această schiţă am notat cu numere locurile cu pin de pe cele două văi, asupra cărora dăm indicaţiunile de mai jos [3]).

Pe Valea „Braţul-Incet“.

1. La „Locul muştelor“ (Legyes) [4]) au mai rămas numai puţine exemplare bătrâne (10 bucăţi). Tineretul este numeros, cu creşteri viguroase; ale celor bătrâni sunt foarte încete. Exemplarele bătrâne (în vârstă de peste 100 ani), cari se reliefează din masiv, au o înălţime de 7—8 m., cu inelele anuale foarte mici, — ca la tisă —; în general, lâncezând. Arboretul are în amestec mesteacăn de dimensiuni mici şi chircit, ceva molid

3) In numerotaţia care urmează, s'a respectat ordinea şi numerile date în lucrarea lui E. Pop — 1936, pag. 35.

4) Vezi No. 1, pe schiţă.

și jenuper. Ca proprietate, aparține Composesoratului Belani-Treiscaune, din hotarul comunei Estelnic-Treiscaune [5]).

Menționăm faptul, că acest arboret este situat în partea cea mai de Sud a basinelor indicate și anume în imediata apropiere a cumpenei care le separă de basinul „Văii Negre" (afluent pe stânga a Oltului). Toate stațiunile de pin, despre care vom vorbi, sunt deci situate în basinul „Uzu-Trotuș".

Fig. 3. — Arboret de pin silvestru la „Piciorul Fagului-Rotund"

2. La confluența cu „Stăvilarul fierarului" (Kovács gátja) sunt numai doi pini mari (Ø 1,30 = 18 cm.; I = 6—7 m.), restul arboretului fiind compus din molid chircit, anin alb, mesteacăn foarte puțin și salcie căprească sub formă de tufărișuri. Aparține deasemenea composesoratului Belani [6]).

5) In insule cu molid chircit depe turbăria din fața „Muchii Ciupercilor" (Gombás bércz) nu am aflat pin.

6) Locul acesta este indicat de E. Pop sub nr. 2, pag. 35, la pârâul „Fântâna-Săcuiască" (Székely kút), în dreptul căruia nu este însă pin. In amenajamentul composesoratului Belani este arătat în parcela 18, Seria II.

3. La „Rupturile-Mici“ (Kicsi-Romlás), pe proprietatea composesoratului Belani și tot în raza comunei Estelnic, sunt mai multe exemplare (Ø 1,30 = 12—14 cm.; I = până la 10 m.), în amestec cu molidul care este ceva mai desvoltat și cu anini mari. Solul este în general turbos, cu mușchi mulți pe el, afini, etc.

4. Pe stânga pârâului „Chinga“ (Heveder), în hotarul comunei Iacobeni-Ciuc, în partea opusă stațiunii de mai sus, se

Fig. 4. — Unul din cele două pâlcuri de pin din basinul pârâului „Vârful Nisipos“.

găsește un pinet frumos, în suprafață de cca. 30 ha., arboret pur, cuprinzând toate vârstele, dela 1 — peste 100 ani, exemplarele bătrâne intrate în depericiune și formând la rândul lor etajul dominant (Ø 1,30 = 20—26 cm.; I= 10—15 m.), sub forma unor rezerve de crâng compus. In subetaj, tineretul este foarte abundent (Fig. 1).

5. In locul lângă „Hatar patak“, nu am aflat pin.

Pe pârâul „Apa-Roșie“.

6. Pe stânga pârâului și pe proprietatea composesoratului Estelnic, din comuna cu acelaș nume, se găsește cel mai frumos pinet din regiune, însă pe o întindere, relativ mică, de 14,25 ha.[7]) (Fig. 2 și 3) — „Piciorul Fagului-Rotund“ (Kerek bükk láb).

7) In amenajamentul composesoratului Estelnic-Treiscaune: parcela 8, din Seria I-a — pădure de protecție.

Dăm, mai la vale, câteva date dendrometrice asupra acestui pinet, în care scop s'au tăiat mai multe exemplare.

a) Un exemplar: diametrul terier de 15 cm., înalt de 12,60 m., drept, bine conformat — ca și cei de mai la vale, — elagat

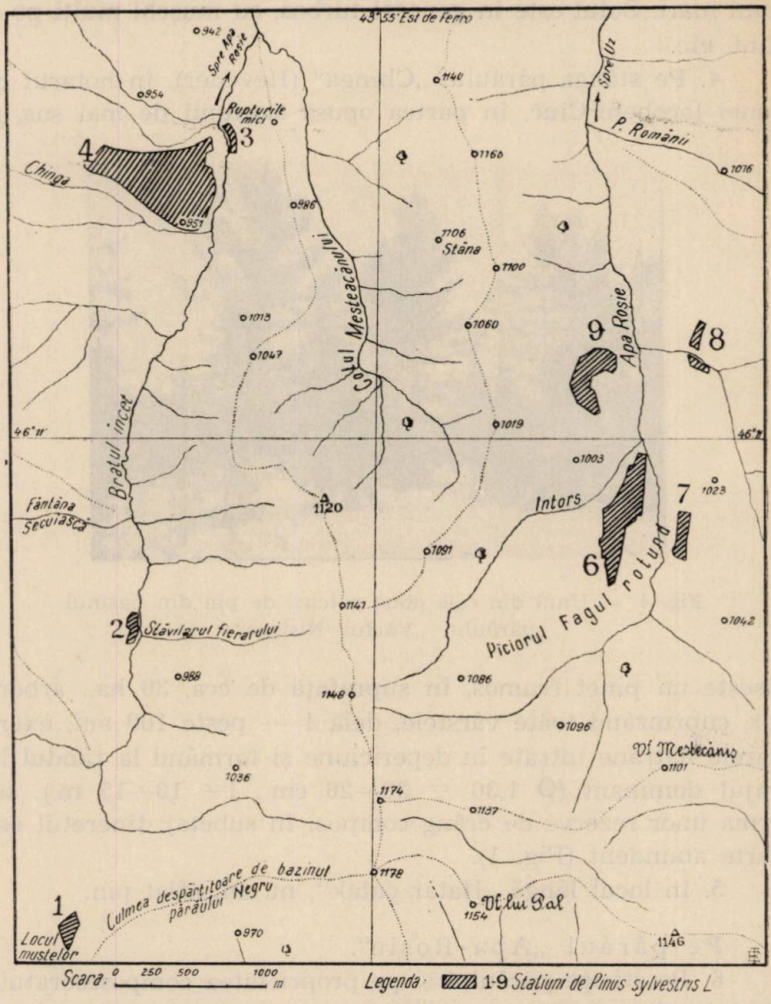

Fig. 5. — Schița de plan a regiunii cu pin silvestru spontan.

pe o lungime de 10 m., vârsta de peste 80 ani, în tinerețe cu inelele anuale mici, iar către bătrânețe foarte fine.

b) Al doilea exemplar: Ø 1,30 = 11 cm.; I = 9 m.; vârsta = 80—90 ani; elagat pe 6,30 m.

c) Al treilea exemplar: Ø 1,30 = 4 cm.; I = 4,70 m.; vârsta = 40 ani; elagat pe 3,60 m.

d) Al patrulea exemplar: Ø 1,30 = 7 cm.; I = 8,20; vârsta = 60—70 ani; elagat pe 6,70 m.

e) Al cincilea exemplar: Ø 1,30 = 13 cm.; I = 13,40 m.; vârsta peste 100 ani; elagat pe 11 m.

f) Al şaselea exemplar: Ø 1,30 = 16 cm.; I = 14 m.; ca vârstă, s'au putut număra 88 inele; elagat pe 9 m.

Pe un loc de încercare în suprafaţă de (17,10 m. × 17,10 m.), 292,41 m. p., s'au inventariat un număr de 99 arbori, cu un diametru terier de 3—24 cm., categoriile de diametre de 3—7 cm. fiind cele mai numeroase şi totdeodată cele cari cuprind, aproape în părţi egale, exemplare uscate.

7. In faţa şi la dreapta punctului de mai sus se află un pinet bine desvoltat, situat între două mici pâraie, pe o fâşie lungă de 300 m. şi lată de 60—80 m. Acesta aparţine comunei Lutoasa-Treiscaune [8]).

8. Ceva mai jos şi mai la Nord de precedentul, există un arboret (Fig. 4) situat tot în raza comunei Lutoasa şi împărţit în două pâlcuri de pârâul care curge dinspre „Vârful Nisipos“ (Füvenyes ponk).

Aceste două trupuri par a fi fost în legătură; cel dinspre Sud urcă pe valea pârâului cu cca. 200 m. In amestec cu mult mesteacăn şi molid. Molidul, cât şi mesteacănul sunt destul de chirciţi. Exemplarele tinere de molid sunt pline de licheni, iar cele bătrâne complet uscate.

Exemplarele mai în vârstă de pin, din arboret, au un diametru terier de 16—22 cm., o înălţime de 12—16 m. şi exfoliate dela 1,50 m. în sus. In subetaj, abundent tineret de 3—5 ani; multe exemplare rău conformate — mai ales cele izolate, — uscate, atât dintre cele bătrâne, precum şi dintre tineret.

In general, vegetaţie lâncedă.

9. In faţa locului nr. 8, pe teritoriul comunei Estelnic, în stânga pârâului, se află un pinet mlăştinos, mult rărit de mâna omului şi răspândit pe o suprafaţă de cca. 5 ha.

---

8) In trecut, comuna Lutoasa s'a numit „Ciomortan“ (Csomortán); sub denumirea de „Şoimeni“ — noţiune menţionată de E. Pop —, n'am aflat că s'ar fi numit cândva vreo comună din împrejurimi.

BIBLIOGRAFIE:

1. E. Pop: Date noi cu privire la răspândirea Pinului Silvestru în Carpaţi. Buletinul Grădinii Botanice şi al Muzeului Botanic dela Universitatea din Cluj — XVI, 1936, pag. 32—42.

2. E. Pop: Semnalări de tinoave şi plante de mlaştină din România. Buletinul Grădinii Botanice şi al Muzeului Botanic dela Universitatea din Cluj — XVII, 1937, pag. 170.

Die Föhre der Oituzgebirge.

Le pin sylvestre des monts de Oituz.

L'auteur signale la présence du pin sylvestre dans les bassins de Braţul Incet et Apa Roşie, sur la chaîne qui sépare les deux versants des Karpathes orientales et donne des renseignements dendrologiques et forestiers sur les arbres et les peuplements de cette essence.

R E F E R A T E

RAȚIONALIZAREA FASONĂRII TRAVERSELOR DE FAG

de Ing. C. FEDOROVICI
Curtea de Argeș

Una din problemele zilei este fără îndoială pentru C. F. R. procurarea traverselor de fag, cari astăzi ca și în viitor vor înlocui traversele de stejar.

Căile ferate au mai făcut diferite încercări cu traverse confecționate din alte materiale decât stejarul, ca metalul și betonul armat.

Fig. 1. — Aplicarea șablonului care indică profilul traverselor.

Mărindu-se cu timpul însă vitesa trenurilor, vibrațiile șinei pe traversă devenind mai puternice, a făcut ca traversa de fer să devie acustică, provocând sgomote infernale, ea neavând elasticitatea lemnului. In plus, traversa de beton se macină cu timpul, fiind în contact continuu cu uleiul locomotivelor și sub influența intemperilor.

Singurul material de traversă, care este bun din toate punctele de vedere, a rămas lemnul.

Stejarul nostru s'a împuținat considerabil. Ce a rămas trebuie să-și găsească întrebuințarea numai în lucrările de tâmplărie și de construcție.

Prin injectarea fagului, durabilitatea lui a sporit dela 3 ani la 35 de ani, întrecând chiar durabilitatea stejarului care după natura terasamentului durează 15—20 de ani. Și astăzi se mai găsește în gara C. F. R. Curtea de Argeș o traversă de fag injectată și așezată în anul 1905.

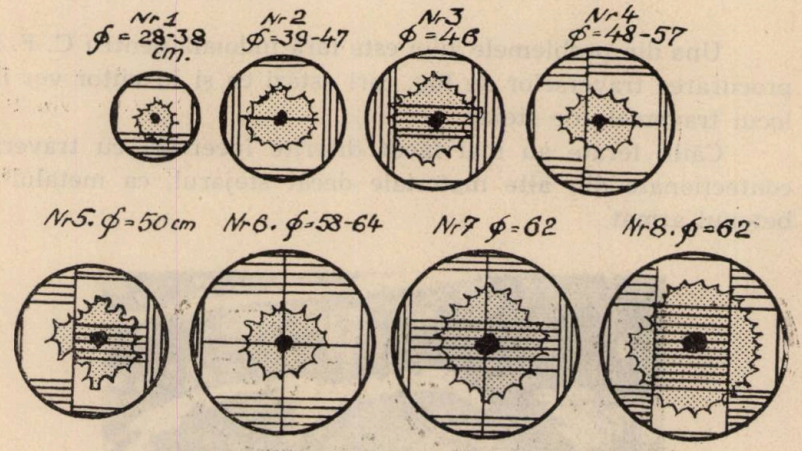

Fig. 2. — Schema tăerii bușteniloor de fag în gater. (Scara 1 : 25).
Tăierea verticală = Tăierea în prisme.
Tăierea orizontală = tăierea prismelor.

Livrarea traverselor de fag pentru C. F. R. care astăzi se face în majoritate de C. A. P. S., va deveni cu timpul exclusivitatea noastră.

Din cauza greutăților întâmpinate cu confecționarea lor iar pe de altă parte din pricina prețului redus de livrare, particularii s'au retras treptat.

După cum se va vedea mai jos, Caps-ul câștigă puțin la confecționarea lor; se dă însă o mai bună valorificare fagului prin fasonarea traverselor.

Ocoalele Silvice care n'au anumite posibilități de fasonare ca Centrul de Exploatare Curtea de Argeș, nu dau beneficii în multe cazuri, poate chiar și pierd, din cauza rentei urcate a lemnului și a prețului redus de desfacere a traverselor.

Centrul de Exploatare Curtea de Argeş a făcut prima încercare de fasonare a traverselor în anul 1937—1938, producând cantitatea de 4.500 bucăţi, din care a debitat 3.000 de bucăţi la gater, iar restul, prin cioplire în pădure, cu rezultate bune.

Astăzi are de fasonat 15.000 traverse. Cred însă că vom ajunge la aproape 30.000 bucăţi, graţie începerei la timp a fasonării traverselor şi buştenilor pentru traverse odată cu tăerea parchetelor şi datorită pregătirii bună a personalului silvic.

Fasonarea traverselor prin cioplire

In pădurea Tulburea-Brădet, cu o altitudine care variază între 500—700 m., fagul are inimă roşie mai puţină; o bună parte a lemnului este complect albă.

In parchetele cu expoziţie nordică, lemnul crapă mai mult decât în parchetele cu expoziţie sudică, mai ales când se taie pe timp geros. Deci doborârea arborilor este bine să se facă

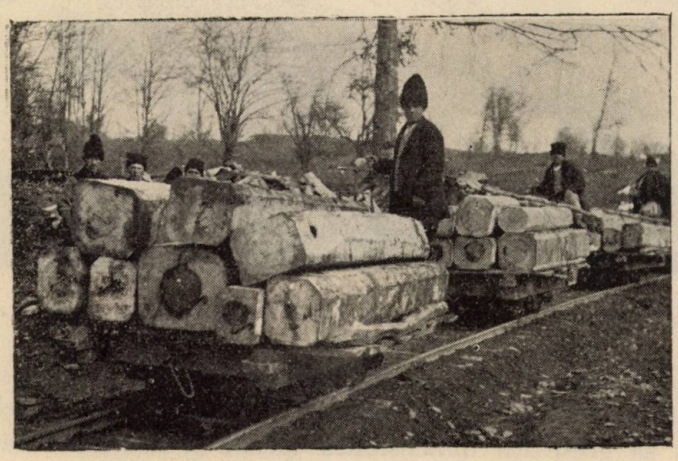

Fig. 3. — Transportul traverselor pe vagonete.

toamna târziu şi nu în timpul gerurilor, fasonarea traverselor putându-se face, fără nici un inconvenient, toată iarna, până la termenul fixat prin caetul de sarcini C. F. R.

O altă măsură pentru prevenirea crăpării lemnului la doborâre, este crestarea adâncă cu toporul până la 2/3 din tulpină, astfel încât la tăerea definitivă cu joagărul, tăetura joagărului

să petreacă crestătura; în felul acesta tulpina fiind complect tăiată, bușteanul nu se mai poate rupe.

Intrucât fasonarea bușteniloг se face mai repede decât se poate ciopli și pentru a preveni crăparea lor este bine să se bată scoabele la un început de crăpare, însă numai până la jumătatea lățimei lor, pentrucă în majoritatea cazurilor traversele se cioplesc în blocuri de poligoane, iar la tăerea blocurilor în gatere scoaba trebue scoasă.

Fig. 4. — Depozitul statului cu butuci de traverse, la C. de Argeș.

Pentru ca lucrătorii să nu piardă mult timp cu desenatul profilului traverselor pe capătul bușteanului și în cele din urmă să greșească dimensiunea făcând-o mai mare sau mai mică în secțiune transversală, am introdus șabloane de tablă zincată după cum se vede în figura 1.

Cu un singur șablon lucrătorul își poate contura precis dimensiunile care se potrivesc bușteanului.

In caz că este inimă roșie multă, lucrătorul își va face socoteala astfel, în cât traversele ce trebue să iasă din poligon să aibă 5 cm dela marginea inimei până la fața traversei. In felul acesta se mărește volumul poligonului la cioplire (vezi în schema 2, figurile 3—5—7 și 8 privind tăerea bușteniloг).

Transportul dela pădure pe 0,5—1 km se face cu carele; apoi se încarcă în vagonete, cari merg liber pe o distanţă de 6 km până la staţia Corbeni (vezi fig. No. 3). De acolo se încarcă în platforme C. F. S. şi se transportă în fabrică.

Traversele simple merg direct la stivuit iar blocurile la gatere.

Fasonarea buştenilor de fag în traverse, la gatere

Pădurea de unde se aduc 1.500 m. c. buşteni de fag are altitudinea de 900—1.400 m.

Culoarea lemnului, deşi este sănătos, bate în roz. Arborii prezintă inima roşie mare. Buştenii nu crapă după doborîre. Se fasonează în lungimi multiple de 2,62 m. lăsându-se la capete o supra-lungime de câte 15—20 cm.

Fig. 5. — Presa ajutătoare pentru aplicat scoabele.

Din pădure se tăvălesc pe coastă şi de acolo pe scoc uscat vin până la rampa de încărcare în vagoanele C. F. S., punctul Valea cu Peşti. Buştenii au oarecum de suferit în timpul datului pe scoc, din cauza pantei cam mari, dar alt mijloc de scoatere nu există.

In depozitul fabricei, buştenii se retează la curmătoarele mecanice în bucăţi de 2,60 m. lungime şi se stivuesc în depozitul de buşteni, gata pentru tăere la gatere (fig. 4).

Intrucât traversa trebuie să aibă, înspre partea superioară, o zonă fără inimă roşie de cel puţin 5 cm., se recomandă cea mai mare atenţie la debitare.

Buştenii sau blocurile de poligoane cari au inima roşie multă se vor debita după cum se arată în fig. 2 sub numerile 3, 5, 7 şi 8. Celelalte numere indică tăeri normale.

Fig. 6. — Traversele, odată secţionate, se aşează în stive lungi.

Trebuie să căutăm să ne scăpăm de măduva (Kern) lemnului, făcând din ea ulucă, pentru a preveni crăparea şi curbarea traversei, sau prin secţionarea ei în două (Kerndurchschnitten).

Buştenii cari se debitează în traverse trebuie să aibă în diametru 28—65 cm. la capătul cel subţire.

La C. de Argeş lucrăm cu 6 gatere.

Gaterile 1—3 taie buştenii în prisme şi scânduri mărginaşte, iar 4—6 taie prismele în traverse şi scânduri. Schema nr. 8 din fig. 2 arată un caz special când un buştean de 63 cm. în diametru are foarte multă inimă roşie, încât până la coajă rămâne numai 7—8 cm. lemn alb. Printr'un sistem bun de tăere, totuşi putem scoate 4 traverse bune.

Traversele eşite din gater se sortează, cele rele se debitează din nou în scânduri (ulucă), iar cele bune se trec la un circular oblic, construit după indicaţiile noastre.

Acest circular taie oblic muchiile superioare ale traverselor, dacă au coajă, noduri etc.

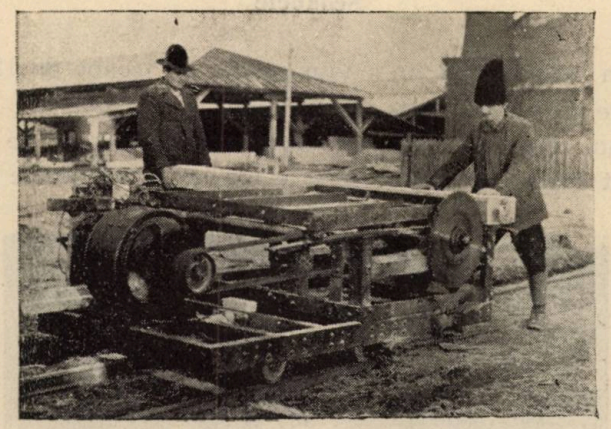

Fig. 7. — Circularul ambulant.

Ultima toaletare a traverselor se face la stivuire în depozitul de traverse. Cu ajutorul unei prese de fer, capetele traverselor puţin crăpate se presează şi li se aplică scoaba necesară (fig. 5).

Prin acest procedeu am salvat multe traverse, cari altfel s'ar fi declasat la recepţie.

Totodată se mai curăţă nodurile şi eventualele putregaiuri mici, cu o teslă ovală la gură; apoi se aşează traversele lângă linia de garaj normală, în stive lungi (fig. 6).

Intre traverse se lasă un interval de 2—5 cm, iar rândurile se suprapun, având între ele şipci nefasonate triunghiulare, cari cad dela circularul oblic, pentru a preveni prin aerisire, mucegăirea traverselor.

Traversele astfel pregătite se ţin sub continuă observaţie pentru baterea scoabelor.

Intrucât la recepţie se mai întâmplă, ceeace nu este de dorit, că se retează capetele traverselor, fie pentru a vedea dacă lemnul este sănătos, fie pentru a fi retezat şi trecut la altă categorie, am construit circularul ambulant montat pe un vagonet (fig. 7), care ne dă maximum de randament.

Scoabele

Am întrebuinţat un singur model de scoabe de 120/25/1,5 mm, care au dat rezultate foarte bune.

Anul trecut, din lipsă de scoabe confecţionate de fabrică, am făcut diverse încercări de a le fabrica în atelierele noastre.

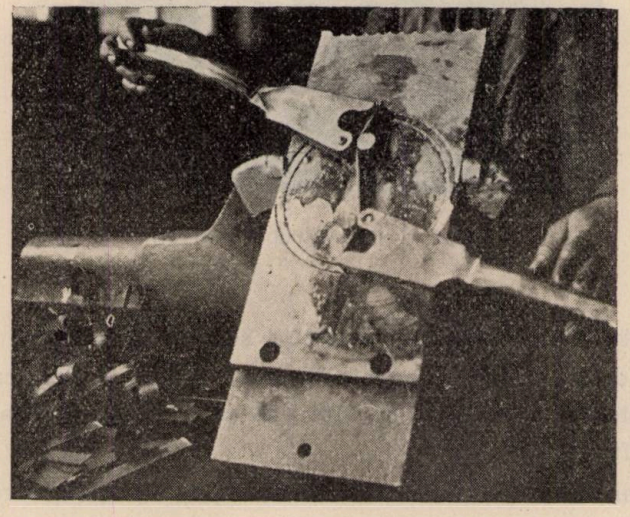

Fig. 8. — Maşina de făcut scoabele.

S'a întrebuinţat fer balot de 25/1,50 mm, care după ce a fost tăiat cu o stanţă în bucăţi de 18 cm lungime s'a îndoit fiecare capăt separat cu mâna în jurul unui tipar de forma unei ghiare.

Lucrul era prea costisitor şi obositor pentru lucrători, care zilnic nu puteau să facă decât maximum 200 de bucăţi. Manopera, pentru fiecare bucată, revenia la 0,30 lei. Pentru a remedia acest rău am inventat în colaborare cu conductorul sil-

vic E. Georgmăneanu, aparatul pentru confecționarea scoabelor din fig. 8.

Acest dispozitiv se manipulează foarte ușor, putându-se confecționa zilnic 2000 bucăți de un singur lucrător. Costul manoperei se reduce deci dela 0,30 lei la 0,03 lei de bucată.

Se continuă studiile pentru perfecționarea acestui mecanism, așa că pe o parte să intre balotul de fier, care se taie în bucăți automat cu îndoirea capetelor, iar pe altă parte, printr'o

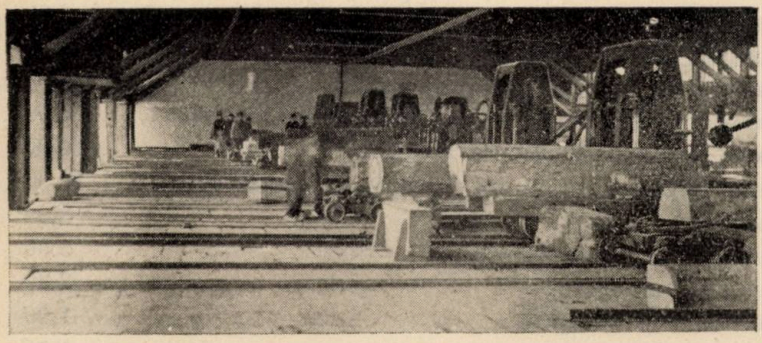

Fig. 9. — Aparatul pentru confecționarea scoabelor.

pârghie, să se arunce afară scoabele gata fasonate. Cu această mașină, care va funcționa în mod automat și va fi supraveghiată de către un singur om, se vor puteà fabrica zilnic 30.000 scoabe.

Scoabele se bat neascuțite în traversa de fag.

Randamentul confecționării traverselor

Prin cioplire în pădure rezultă 5,00—5,45 buc. traverse normale categoria II-a dintr'un m. c. bușteni.

Prin debitarea în fabrică rezultă dintr'un m. c. buștean 0,687—0,869 m. c. traverse și scânduri, din care:

Traverse	61%
Scânduri	14%
Ulucă	10%
Frize pentru parchet	15%

Traversele refuzate la recepție de către C. F. R. se debitează la gater în scânduri; astfel că refuzuri propriu zis nu există.

Costul confecționării și beneficiul.

1. Traverse cioplite în pădure

Costul unei traverse:

Renta brută a materialului	= 80 lei : 5	=	16,00 lei
Fasonatul bușteniilor	= 24 „ : 5	=	4,80 „
Cioplitul unei traverse			22,00 „
Transportul cu căruțele (în mediu)			12,00 „
Transport pe linia Tulburea, încărcat și descărcat . .			8,00 „
Transport pe Cfs. până la fabrică			10,00 „
Descărcatul traversei în depozit, stivuirea, etc. . .			10,00 „
Scoabele			3,00 „
Cheltueli de administrație			5,00 „
Personal nebugetar			2,20 „
Cheltueli de recepție			1,00 „
Declasări la recepție			5,00 „
		Total	99,00 lei

Se încasează dela Cfr. pentru o traversă 100 lei neto.

Rezultă deci un beneficiu net de 1 leu de traversă.

2. Traversele debitate în gater.

Cheltueli:

Renta brută, 134 lei × 273 m. c.		36.582 lei
Cheltueli de exploatare, 210 lei × 273 m. c. . . .		57.330 „
Cheltueli de debitare la gater		35.685 „
Cheltueli de stivuire: 10 lei × 273 m. c. . . .		2.730 „
	Total	132.327 lei

Venituri:

1365 traverse × 100 lei		136.500 lei
42,813 m. c. scânduri de fag (ulucă) × 800 lei . .		34.250 „
	Total . . .	170.750 lei

Beneficiu brut	34.423 „
Repartizat pe una traversă	27 „
Scăzându-se cheltuelile de administraţie, personal nebugetar, scoabe, recepţie şi declasări . .	16 „
Rămâne un beneficiu net . .	11 lei

pentru fiecare traversă.

Prin debitare au rezultat din 273 m. c. buşteni, 187,612 m. c. traverse şi scânduri, cu un randament de 68,70%.

Cantitatea de 187,612 m. c. se compune din 1365 traverse cu un volum de 144,799 m. c. sau 77,18% şi scânduri de fag 42,813 m. c. sau 22,82%.

Natural că fasonarea traverselor în gatere este mai rentabilă decât prin cioplire în pădure, mai ales că în situaţia în care se găseşte astăzi fabrica Centrului Argeş cu un stoc de 6000 m. c. cherestea de brad în depozit, care nu se desface pe piaţă din cauza tarifului prea urcat, are posibilitatea să dea de lucru atâtor lucrători, prin debitarea fagului în traverse, chiar dacă este o lucrare de sezon.

Prin aceasta se arată, odată mai mult, avantajele debitării mecanice a traverselor. Această debitare se poate face, cu sisteme mecanice adaptate, şi în pădure.

Cu timpul însă, parchetele de fag ce se vor exploata în viitor (cazul Centrului Argeş) se îndepărtează mult, făcând, în unele cazuri, imposibilă transportarea buştenilor până la instalaţiile forestiere. S'ar putea deci să avem, după criza actuală a traverselor de stejar şi criza traverselor de fag. Este, credem, bine să se studieze din timp modalităţile de a face traverse durabile din salcâm, care are avantajul creşterii rapide.

Rationalisierung der Bearbeitung der Bucheneisenbahnschwellen.

Perfectionnement dans le travail des traverses en bois de hêtre pour chemin de fer.

L'auteur décrit le résultat des ses expériences en ce qui concerne la production des traverses de hêtre par la voie du sciage dans une fabrique de l'État, en comparaison avec le travail manuel.

PROBLEMELE ZILEI

PĂDURILE ŞI TURISMUL

SILVICULTORII ŞI MIŞCAREA TURISTICĂ

de Ing. *At. Haralamb*

Turismul a luat în ultimul timp o desvoltare îmbucurătoare şi la noi. Din ce în ce mai mult, lumea (mai ales cea dela oraşe) caută să iasă în zilele libere, luând contact cu frumuseţele ţării. Ceva mai mult, chiar şi străinii arată din ce în ce un mai mare interes pentru noi, venind în număr crescând să ne viziteze.

Multe locuri demne de văzut nu sunt însă uşor accesibile tuturor, ele găsindu-se uneori departe de orice locuinţă omenească permanentă. Din această cauză, cei mai mulţi sunt lipsiţi de putinţa şi satisfacţia de a le vedea.

Pentru a antrena mulţimea în această mişcare, se cere aşa dar să se facă o seamă de amenajeri şi înlesniri: marcaje, poteci, drumuri, hoteluri, cabane, restaurante, călăuze, etc.

*

Atracţia de tot sezonul a celor mai numeroşi o formează muntele. Când zicem munte, zicem însă şi pădure. Dar pădurea nu interesează numai prin intermediul muntelui. Ea constitue, prin ea însăşi o atracţie deosebită. In orice regiune geografică s'ar găsi, când omul se hotărăşte să iasă din sat sau din oraş, spre pădure îşi îndreaptă paşii. Deaceea, noi silvicultorii trebue să ne bucurăm de progresul drumeţiei. Luând contact cu pădurea şi admirându-i frumuseţea şi măreţia, mulţi vor ajunge să-i pătrundă tainele, să-i cunoască nevoile şi rostul. Noi nu avem deci decât de câştigat. Iată dar unul din motivele care trebue să ne determine să ne interesăm de drumeţie.

Mai sunt şi alte motive care ne obligă să fim prezenţi. Turismul poate fi considerat drept o mişcare (irezistibilă) a timpului. In drumu-i năvalnic, ia cu el pe cine-l înţelege şi dă deoparte sau trece chiar peste cel ce nu-l înţele sau îi stă în cale.

Dacă, din lipsa de înţelegere a necesităţilor vremii, ar avea de tras consecinţe numai inginerul silvic personal, poate n'ar fi nimic de zis. Consecinţele însă nu se opresc numai la el, ci trec mai departe. Poate suferi pădurea, poate suferi domeniul forestier. Exemple de tot felul nu lipsesc. O potecă, un drum sau un marcaj, ales prin bună înţelegere, poate servi în acelaşi timp şi turismului şi pădurii. Operaţiunea poate dăuna pădurii şi vieţuitoarelor ce trăesc în ea, dacă nu s'a ţinut seamă şi de nevoile lor. Cedarea prin bună învoială a unei suprafeţe mici pentru construirea unei cabane, poate evita luarea peste capul silvicultorului a unei suprafeţe mai mari şi în locuri ce nu ar conveni economiei forestiere. A încerca câteva sumare amenajări în pădurile cele mai vizitate de populaţia unor oraşe, poate para gândurile edililor — hrăpăreţi şi dornici de faimă — de a le sustrage economiei forestiere. Cazul pădurilor Snagov, Băneasa şi Pusnicul este edificator.

Aşa dar avem interesul şi datoria să intervenim în mişcarea turistică.

*

Patru sunt situaţiile în care se poate găsi inginerul silvic.

1. Ca simplu particular, el poate activa singur, caz când activitatea îi poate fi rodnică. A da publicităţii, spre pildă, o broşură de interes turistic, în care să se strecoare discret şi chestiuni privind pădurea şi economia forestieră, este tot ce poate fi mai de folos. A organiza excursiuni, cu itinerar forestier cu elevii şcolilor, este deasemenea ceva de preţ.

2. El poate însă activa în cadrul societăţilor turistice, unde va căuta să puie accentul, pe cât îi este cu putinţă şi fără a forţa lucrurile, pe chestiunile pădurăreşti.

3. Necesară pentru pădure şi pentru afirmarea de corp, apare participarea noastră în mişcarea turistică oficială de Stat.

Dela începutul anului 1939, fiinţează la noi, în cadrul Ministerului de Interne, Oficiul Naţional de Turism, organ creiat anume pentru „organizarea, coordonarea, îndrumarea şi desvoltarea turismului".

Pentru atingerea ţelurilor ce-i sunt fixate, acest Oficiu are ca organe:

1. La Centru: Comitetul de Direcţie şi Consiliul superior al turismului.

2. In exterior: Oficiile judeţene de turism, Oficiile locale de cură şi turism şi Organele de supraveghere şi control.

In Consiliul superior de turism, Administraţia şi Corpul silvic sunt reprezentate prin: administratorul Casei Pădurilor, directorul Regimului Silvic şi preşedintele Soc. „Progresul Silvic". Se mai pot adăoga aci, directorul Vânătoarei şi delegatul Comisiei Monumentelor Naturii, ambele instituţii fiind intim legate de pădure. Deci, la centru, o bună reprezentare.

In consiliile judeţene, legea nu prevede nici un silvicultor. Un loc însă se poate ocupa oricând de unul care activează şi se face necesar, căci prefectul are latitudinea să completeze Oficiul judeţean cu trei persoane alese de el.

In schimb, Oficiile locale de cură şi turism au în conducerea lor şi câte un inginer silvic.

Insfârşit, organele de supraveghere şi de control, despre a căror funcţionare legea spune că „se va statornici prin regulament" pot cuprinde şi ingineri silvici. Şi aici, se înţelege, vom putea intra numai dacă prin interesul ce vom arăta şi prin activitatea ce vom desfăşura, vom şti să ne facem necesari, căutaţi.

Aşa dar, oficial suntem încadraţi şi angajaţi în organizaţia turistică a Statului. Aici însă trebue să activăm, ferindune de a fi simpli figuranţi. Numai afirmându-ne, vom putea spori prestigiul Corpului şi vom servi cauza pădurii.

4. Mai există însă pentru silvicultor o mare posibilitate de a lucra pentru turism. Chiar în cadrul administraţiei forestiere.

O potecă sau un drum forestier, care ar avea plăcile indicatoare necesare, ar putea foarte bine folosi şi turistului.

Trenurile de exploatare forestieră ar înlesni turiştilor urcarea şi coborîrea din munte, asigurându-le în acelaşi timp legăturile cu trenurile Căilor ferate.

Dacă la cantoanele de pădurar existente, turiştii ar avea putinţa de a fi găzduiţi, pădurarii ar avea şi un plus de venituri dintr'o taxă rezonabilă pe care ar percepe-o pentru dormit şi din eventuala vânzare de alimente (lapte şi derivatele lui, ouă, pâine, etc.).

Ceva mai mult, pădurarul sau un alt membru al familiei lui, ar putea servi de călăuză multora dintre turiştii cari nu cunosc locurile sau n'ar avea curajul să pornească singuri la drum. In felul acesta, pădurarul îşi face paza porţiunei de pădure dată în grija lui.

La stâne, care în marea lor majoritate se găsesc situate la limita superioară a pădurii, s'ar putea construi câte o încăpere în plus, care să se puie la dispoziţia turiştilor ce se avântă spre crestele munţilor.

Şi câte alte înlesniri şi amenajeri nu s'ar putea face: locuri pentru gararea maşinilor şi trăsurilor, adăposturi contra ploii, locuri pentru pregătit o mâncare caldă, etc.

Noi ştim că Administraţia Casei Pădurilor a încercat acum câţiva ani să organizeze şi această latură. Şi acum chiar, sunt sunt organe de ale ei, care lucrează în această direcţie. Sunt în această privinţă realizări şi înlesniri cari merită să fie cunoscute, şi de cei cari le-ar putea folosi şi de ce cari trebue să ne cunoască activitatea în această direcţie. Editarea unei broşuri, care ar face cunoscut opiniei publice aceste realizări ar fi indicată.

*

Activând în cadrele arătate mai sus, vom fi în centrul preocupărilor turistice, vom fi necesari şi deci căutaţi. Astfel, încercările de a se trece peste capul nostru în casa noastră, de a se sustrage din administraţia forestieră păduri întregi, nu vor mai fi justificate. Vom servi în felul arătat cauza pădurilor şi vom spori creditul corpului silvic.

PĂDURILE U. D. REŞIŢA ŞI TURISMUL

de Ing. *F. Páll*

Lăsând la o parte consideraţiunile generale teoretice asupra foloaselor materiale şi mai mult imateriale ale turismului, despre care s'au scris deja atât de multe şi frumoase articole, îmi permit să intervin cu câteva sfaturi practice în materie [1]).

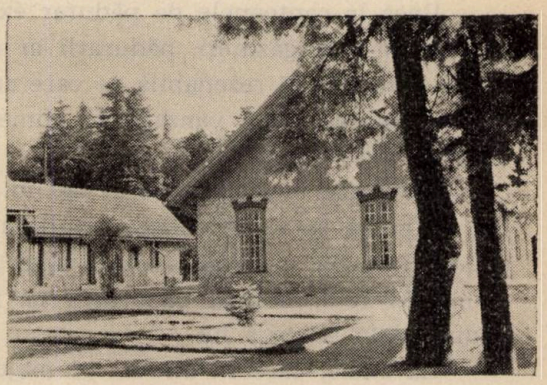

Cantonul Cereşnaia din Oc. silv. Anina.

Ce putem face ca să mărim atracţia pădurii?

Măsuri momentane: construirea şi întreţinerea unei reţele bine chibzuite de poteci, înlesnind prin acestea în primul rând paza pădurii din partea personalului silvic, dar totodată promovând şi turismul, deoarece oricărui turist, fie el cât de ştrăşnic, îi place să umble pe poteci bine trasate, mai mult decât prin tufişuri şi bolovănişuri.

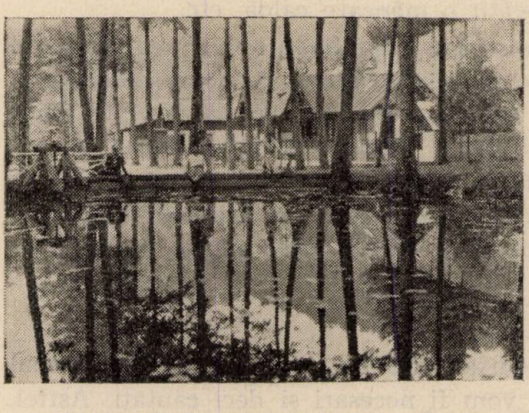

Cantonul Comarnic (Oc. silv. Reşiţa).

In 1936, într'o zi şi jumătate am trasat o astfel de potecă, cu pantometrul „Robicek", având pantă de 12%, lungimea de 5½ Km. şi lăţimea de 60 cm. Poteca s'a construit într'o lună, dându-se în antrepriza unui grup de giţani specializaţi în drumuri şi a costat în total lei 6000, adică 1.09 de metru linear. Poteca aceasta, suind din Valea Ponească spre Culmea Semenicului, te duce într'o oră şi jumătate, fără ca să simţi urcuşul, dela o altitudine de 350 m. la 900 m. Ea face de atunci încoace servicii excelente, atât personalului silvic cât şi turi-

1) Fotografiile din prezentul articol şi din următorul, ilustrează activitatea Soc. Reşiţa, pe tărîmul turismului. (N. R.).

ştilor din Oravița, capitala Județului Caraş, cari mai înainte nu aveau posibilitatea de a ajunge, decât cu mare înconjur, la Muntele Semenicului, culmea principală a regiunei.

Este important, ca potecile să fie marcate şi trecute pe harta ocolului, sau — ceeace este şi mai bine — să fie arătate pe o hartă turistică separată, dând copii heliografice simple şi fiecărui brigadier şi pădurar de canton.

Vatră de foc la cascadele Beuşniţa.

Din potecile principale să se facă ramificaţii laterale la punctele cu priveliște frumoasă. Dacă nu se găsesc astfel de locuri în mod natural, se vor face artificial, prin sacrificarea câtorva arbori cari împiedică vederea.

In minunata pădure seculară dela Obârşia Râului Nera şi a Părâului Mehadica de ex. — pădurile Statului şi ale Comunităţii de Avere din Judeţele Caraş-Severin — se poate umbla o zi întreagă fără ca să vezi altceva, decât frumoasa, dar, în lipsa punctelor de priveliște, monotona pădure virgină de fag.

Lacul Bohui (Oc. silv. Anina), amenajat pentru pescuit. Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia pescuind pe lac.

Măsuri pentru viitorul mai îndepărtat:

Introducerea esenţelor exotice, plantarea grupurilor de esenţe estetice (mesteacăn!), înfiinţare de poeniţe mici, captarea isvoarelor etc.; — măsuri cari cad în sfera „estetica pădurilor".

Amenajarea grotelor, lacurilor; organizarea vânătoarei și a pescuitului.

Ce putem face ca să înlesnim turismul?

Problema principală a turismului este: înnoptarea și hrana; deci ocoalele silvice au să permită personalului de pază să adăpostească pe turiști în cantoane și să vândă alimente (lapte, iaurt, unt, brânză, pâine, ouă, ceapă etc.) fixând și afișând prețul acestora, convenabil pentru ambele părți. Se vor înființa lângă cantoane chiar și niște încăperi, simple dar curate, din scânduri, apoi vetre de foc sub cerul liber, înzestrate cu grătare. Cantoanele cari cad în zona frecventată de turiști, să fie arătoase la exterior și curate în interior, cu împrejmuire îngrijită, cu pădurar curtenitor și gospodină bună, care să știe să gătească.

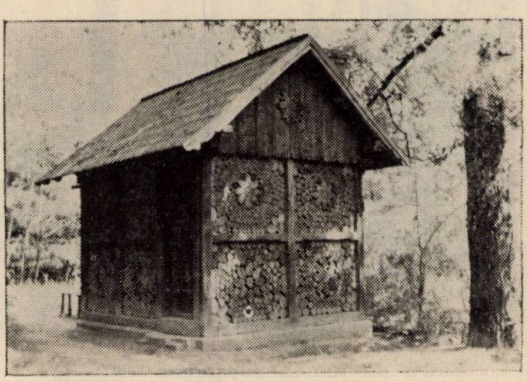

Coliba de adăpost „Medreș" (Oc. silv. Bocșa-Montană).

*

In același timp ca să protejăm și pădurea de unele practici vătămătoare, exemplul Societății Reșița, poate fi urmat și în altă parte: In Permisul de turism, ce se eliberează atât individual cât și pentru grupuri — după cerere —, societatea a pus între altele următoarele condițiuni:

Lacul Bohui (Oc. silv. Anina).

a) Este interzisă trecerea prin poeni înainte de coasă și prin culturi neridicate.

b) Este interzisă tăerea sau ruperea de crăci, nuele, pueţi, sfărâmarea pietrelor dela suprafaţă sau din grote, ruperea lacomă a florilor, tăvălirea ierbii, vătămarea cuiburilor de păsări, inscripţiunile pe arbori sau în grote şi orice acte cari ating proprietatea.

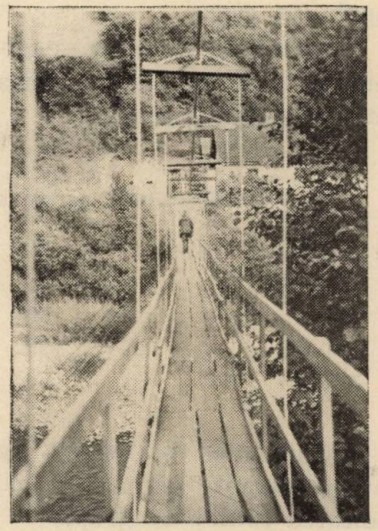

Podeţ suspendat peste Nera, pentru pietoni. (Oc. silv Sasca).

c) Este interzisă intrarea pe Domeniu cu câini de orice categorie, cu arme de vânat sau cu arme de tir. Sunt permise revolverul, cuţitul, boxul, ca arme de apărare care se vor folosi numai în acest scop.

Sunt interzise focurile de revolver şi orice alte manifestări sgomotoase cari turbură linistea pădurei.

d) Focurile, chibriturile, ţigaretele se sting cu cea mai mare atenţie. Focurile se fac numai în caz de trebuinţă pe drumuri, în poeni, ochiuri de poeni, în arborete bătrâne în marginea apelor, în coline. Focurile sunt interzise în arborete tinere în plantaţiuni, în parchete, pe coaste şi când bate vântul. Focul se stinge înainte de plecare, cu apă, cu pământ şi cu iarbă verde.

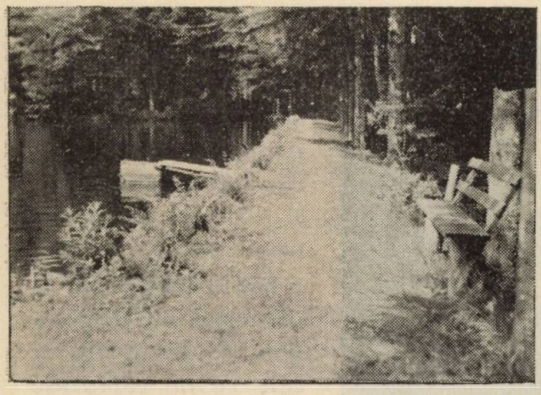

Păstrăvăria la Vila Claus. (Oc. silv. Văliug).

e) Se distrug sau se îngroapă toate resturile dela mese: hârtii, oase, coji, cutii etc.

f) Innoptarea este permisă numai în preajma cantoanelor, cerându-se avizul şi ajutorul pădurarilor.

Se călătoreşte numai ziua, trecerea pe lângă cantoane se anunţă şi orice lămuriri se cer personalului.

g) Nerespectarea condiţiunilor atrage confiscarea şi anularea imediată a permisului, iar Turistul rămâne responsabil faţă de U. D. R. pentru orice pagube va cauza.

Permisele de turism se eliberează la U. D. Reşiţa contra plătirii următoarele taxe:

		Individual	Grupă de 7 persoane
pe 3 zile	Lei	5	20
„ 1 lună	„	20	40
„ 3 luni	„	40	80
„ 6 luni	„	60	100
„ 1 an	„	80	160

Cluburile de Turism îşi pot lua permise permanente cu indicarea şefilor de grupă.

Permisele pe termen lung trebue să aibă fotografia şefului de grupă.

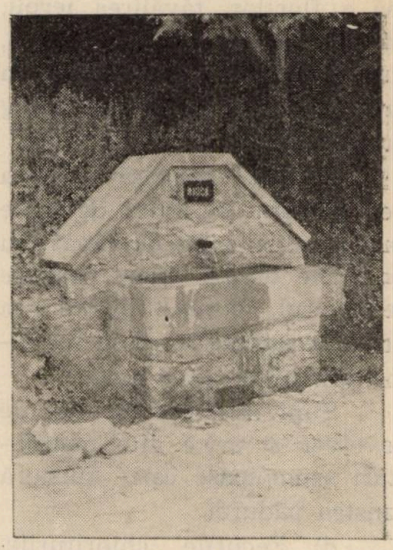

Isvor captat lângă drumul de automobil Anina-Reşiţa.

La aceste preţuri modeste, natural se încasează nu ştiu ce sume însemnate. Totuşi, din promovarea turismului, silvicultura desigur va profita şi ea, mai mult materialiceşte, şi anume: turiştii, iubitori de natură, din fire idealişti, vor fi aceia, cari străbătând pădurile noastre, vor cunoaşte munca noastră silvică şi vor tălmăci lumei indiferente problemele şi preocupările noastre, cele ce ne doare şi cele ce ne călăuzesc în activitatea noastră forestieră, activităţile cărei roade nu pe noi ne vor bucura, ci a două şi a treia generaţie care va veni în urma noastră. De aceea, pentru a

Coliba „La Spini", (Oc. silv. Dognecea).

interesa pe acești turiști și a-i câștiga pentru problemele noastre, cred că nu trebuie să facem altceva, decât să le dăm posibilitatea să vadă la fața locului această activitate forestieră atât de variată și grea, atât de lipsită de egoism și nerăsplătită prin recunoștință publică, să cunoască viața grea a stânjenarilor și cărăușilor silvici; problemele greu de rezolvat în legătură cu apropiatul și transportul lemnului, cu împădurirea suprafețelor exploatate, și a terenurilor degradate, cu corectarea torenților. Văzând toate acestea, sunt sigur că turiștii, îndrăgostiții naturei, vor deveni avocații spontani ai cauzei silviculturei.

Cascadele Beușnița. (Oc. silv. Sasca).

AMENAJĂRI TURISTICE IN PREAJMA STAȚIUNEI SLĂNIC MOLDOVA

de Ing. *A. Bocec*

Epitropia Spitalelor Sf. Spiridon din Iași, proprietara stațiunei Slănic Moldova, stațiune vizitată de numeroși vizitatori, a fost nevoită ca, în afară de amenajările care s'au făcut în cuprinsul stațiunei să dea posibilitatea vizitatorilor să facă excursiuni și în împrejurimi. Pentru executarea lucrărilor de amenajarea drumurilor și potecilor a cerut concursul serviciului silvic al instituției, care începând din anul 1934 a executat aceste lucrări.

In primul rând s'a procedat la strângerea materialelor necesare la întocmirea unui proect cât mai complect. In acest scop s'au procurat hărți la scări potrivite și cât mai multe in-

formaţiuni asupra împrejurimilor care merită a fi vizitate. S'a procedat apoi la fixarea provizorie a itinerariilor pe hartă, după care operaţiune a fost făcută o recunoaştere amănunţită pe teren a tuturor drumurilor fixate pe hartă. Cu această ocazie s'au cules şi s'au notat pe hartă toate detaliile privitoare la fiecare drum în parte: durata de mers, izvoare şi fântâni, lucrările necesare a se efectua în vederea amenajării potecilor, a locurilor unde sunt necesare cabane şi adăposturi, precum şi orice alte date care interesa executarea lucrărilor. Odată cu recunoaşterea, s'au notat cu aproximaţie şi cheltuielile necesare pentru aplicarea proiectului pe teren.

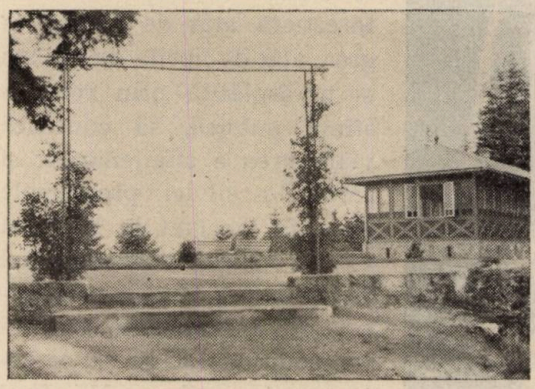

Loc de priveliste la Cantonul Cereşnaia. (Oc. silv. Anina).

După terminarea tuturor acestor lucrări, pe o hartă la scară potrivită s'au fixat definitiv toate potecile precum şi toate detaliile cuvenite, întocmindu-se şi devizele cheltuielilor necesare.

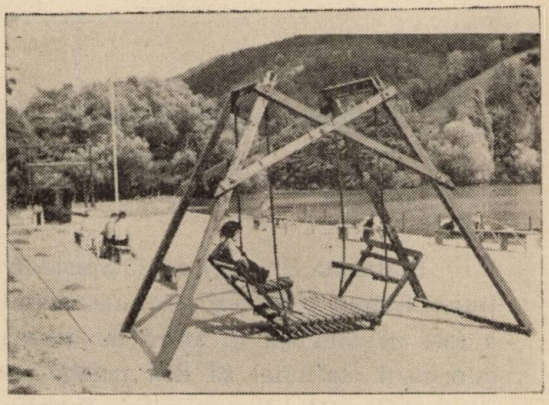

Plaja Oravita pe Lacul Mare.

La întocmirea proiectului de amenajare s'a avut în vedere să se stabilească:

1) Drumuri în circuite închise, cu o durată de mers de 3—5 ore, pentru vizitarea împrejurimilor din imediata vecinătate a staţiunei.

2) Drumuri de o durată mai mare, permiţând accesul la piscurile cele mai importante şi la localităţile din vecinătatea

staţiunei. Menţionăm între acestea drumul care trece pe piscurile Munţilor Şandru, Nemira şi Ţiganca apoi la casa de vânătoare depe Domeniul Dofteana, proprietatea Creditului Rural. Vizitatorii care parcurg acest drum pot vedea, pe lângă multe alte frumuseţi ale naturii şi plantaţiile bine reuşite care s'au făcut pe acest domeniu.

Loc de priveliştе în cantonul Cireşnaia. (Oc. silv. Anina).

3) Drumuri de acces şi de eşire din staţiune, în afară de căile de comunicaţie obişnuite. S'a marcat în acest scop un drum pe valea pârâului Dofteana, trecând prin parcul dendrologic înfiinţat pe acest domeniu de Iuliu Moldovanu, un altul plecând din Târgul Ocna peste Măgura Ocnei prin locuri unde au fost lupte grele pentru întregirea neamului şi unde de curând s'a inaugurat un monument comemorativ. Infine s'au proectat deasemenea şi două drumuri de legătură cu Ardealul, unul care leagă Slănicul cu staţiunea cea mai apropiată de cale ferată de peste munţi, Breţcu şi al doilea, trecând peste Şandru şi Apa Roşie urmează să facă, prin localitatea Cason, legătura cu staţiunea Tuşnad depe valea Oltului.

Pavilion la locul de excursie „Isvorul Negru". (Oc. silv. Bocşa-Română).

Proectarea, executarea pe teren a lucrărilor, construcţiile de adăposturi, de cabane şi întreţinerea lucrărilor s'au făcut nu-

mai de serviciul silvic al Instituţiei, cu cheltuieli minime, utilizând în mare măsură personalul silvic depe teren.

Lipsa de mijloace financiare nu a permis Epitropiei să tipărească harta turistică a staţiunei în care sunt indicate toate aceste amenajări. Credem însă că, în interesul staţiunei, nu va întârzia prea mult această realizare. Deocamdată, planurile întocmite s'au afişat în mai multe locuri din staţiune şi sunt mult consultate de amatori.

PĂDUREA ŞI TURISMUL

de Ing. *Vasile V. Vasiliu*

Atunci când de peste tot se manifestă acea pornire generală pe deoparte contra biurocratismului care ne înăbuşe iar pe dealta contra cantităţei de variate lucrări care a ajuns să depăşească posibilităţile noastre de lucru, problema turismului în legătură cu pădurea s'ar părea că e neactuală şi chiar inoportună (Ţara piere...).

Această chestiune până acum câţiva ani era departe de orice preocupare a noastră, în aşa măsură, încât atunci când în 1934 în calitate de şef al ocolului Râmnicul-Vâlcei am pus mari stăruinţi în solicitarea fondurilor necesare reparării drumului strategic de pe munţii Lotrului şi pentru editarea unui ghid turistic de către CAPS., am întâmpinat rezistenţă şi uneori ironie; am obţinut totuşi 25.000 lei!...

Am executat lucrarea atât cât aceste mijloace mi-au permis şi am împrăştiat un ghid al circuitului turistic ce se deschidea prin punerea în circulaţie a acestui drum. Am reuşit numai să stârnesc interesul altora şi iniţiativa pe care am prezentat-o atunci ca a Casei Pădurilor, a fost însuşită de alţii cu mai mult succes, CAPS. fiind obligată mai târziu să înscrie 2.100.000 lei pentru această lucrare în bugetul pe 1936/1937, iar în bugetul 1937/1938, 4.458.300 lei, fără însă a mai putea păstra şi revendica meritul, care-i aparţine totuş în urma lucrărilor executate în 1934, de iniţiatoare a acestei lucrări.

Cea ce în mic s'a petrecut acolo, s'a repetat şi se repetă în toată ţara şi cu ocazia legei întocmită în 1936 ni s'a lăsat

o foarte redusă reprezentanță în tot cea ce privește turismul.

Azi chestiunea turismului poate fi considerată ca pierdută de noi încă din 1935, pentru că nu am știut să ne organizăm la timp și mai ales să ne afirmăm.

Știm să muncim, să executăm lucrări admirabile, dar refuzăm să ne facem cunoscute lucrările și avem un deosebit talent de a nu ne înfinge în locurile ce ni se cuvin și de a rămâne obscuri, anonimi, necunoscuți, în timp ce suntem svârliți la o parte de cei cari știu să trâmbițeze și să dea o deosebită amploare oricărui nimic pe care-l fac.

Turismul a ajuns azi să figureze la problemele zilei; e puțin cam târziu, totuș e bine că măcar acum în plin sezon turistic ne ocupăm de această problemă de care nu trebue să continuăm a ne desinteresa, pentrucă numai activând susținut, vom mai avea poate odată șansa de a recâștiga pozițiile pierdute.

Lumea începe din ce în ce mai mult să aprecieze viața în aer liber și cei ce nu-și pot permite petrecerea unui întreg sezon sau a unei părți măcar cutreerând frumusețile țării, sau refăcându-se într'un loc de odihnă, se mulțumesc ca cel puțin sfârșitul săptămânei, sau chiar numai Duminica, să petreacă undeva la aer.

Acest undeva de cele mai multe ori este pădurea care e preferită atunci când este ușor accesibilă, prezentând o apreciabilă variație recreatoare orășanului intoxicat de viața de oraș.

Nu este sărbătoare în care să nu avem împănate pădurile noastre de turiști veniți să respire un aer mai bun. Această pornire prinde din ce în ce mai multă consistență, a ajuns în viața modernă o necesitate, iar acolo unde încă nu s'a manifestat, trebue să o preîntâmpinăm căci nu va întârzia. Ne năvălesc de peste tot turiștii și asta trebue să ne bucure pentrucă rostul astăzi este să ne organizăm în așa fel ca toată această mulțime, care, simțind nevoia de a respira, vine spre noi, să se comporte civilizat, să nu facă nici un fel de stricăciune în pădure și printr'o propagandă susținută, să câștigăm cât mai mulți prieteni pentru pădure.

Deocamdată trebue să lucrăm numai cu acest singur scop. Pentru aceasta avem două posibilități:

A. **Acțiunea în cadrul legei turismului.**

Legea prevede ca din comitetul oficiilor locale de cură și turism, să facă parte și un inginer silvic (cel mai mare în grad din regiune sau desemnat de minister).

Acest reprezentant trebue ales — acolo unde e posibilă alegerea — fără nici un alt considerent, nu dintre cei mai mari în grad, ci numai dintre cei ce voesc să lucreze mai mult în această direcție.

Ei vor trebui să-și exercite toate atribuțiile fixate de lege, de la puterea lor de muncă și de la ingeniozitatea lor, depinzând realizări importante în avantajul pădurei și al propagandei silvice.

B. **Acțiunea în cadrul administrațiilor silvice de stat.**

Acolo unde nu sunt oficii locale de turism care să cordoneze lucrările, noi să îndeplinim acele oficii în cea ce privește contactul populației cu pădurea.

Orice pădure din administrația noastră accesibilă turismului să aibă:

a) afișate regulele de trecere prin pădure.

b) potecile curățite și bănci rustice, din loc în loc.

Atunci când sunt mai multe poteci cari duc în diferite locuri, să fie marcate și semnele afișate ca să poată servi turiștilor.

c) Personal destoinic, isteț, curat, muncitor, cuviincios, autoritar, să știe cum să se poarte cu lumea și să poată lăsa o bună impresie, obligând totodată la respectarea regulelor de trecere prin pădure.

d) cantoane în stil românesc cu o cameră curată în care să poată fi adăpostit cineva la nevoie, gospodărie model, putând oferi la nevoie posibilitatea unei mese oricât de sumară, după un tarif stabilit.

e) pădurarii să-și pregătească o serie de auxiliari (eventual chiar membri ai familiei) cari să poată servi drept călăuze de preumblare, de vânătoare, pescuit, etc.).

In felul acesta, turismul va deveni o sursă de câștig corect pentru familiile personalului nostru inferior.

f) plăci indicatoare pentru locurile unde staţionarea este permisă sau acolo unde aceasta e oprită.

g) acolo unde un drum frecventat este numai al pădurei, să se poată permite trecerea cu auto-vehicule contra unei taxe care să servească eventual la plata personalului şi întreţinerea drumului.

h) camparea, la fel, să fie permisă contra unei taxe.

i) să se arendeze terenurile necesare construcţiei unor localuri de adăpost unde trecătorii să poată găsi la nevoe şi ceva de consumat. După importanţa lor, contractele să prevadă trecerea în patrimoniului Statului a construcţiei executată, care arendându-se apoi în fiecare an, va constitui şi un venit al pădurii.

j) să se rezerve poeni pentru serbările populare.

k) poenile apropiate de staţiunile climaterice sau balneare pot fi amenajate cu bănci, boschete, trandafiri, etc.

l) acolo unde regiunea interesează, se pot face ghiduri eftine care să atragă atenţia asupra lucrurilor şi lucrărilor demne de văzut şi să cuprindă un îndreptar cu regulele ce trebuesc observate în pădure cu privire la curăţenia ce trebue lăsată în urmă, felul cum trebue făcut şi stins focul, interzicerea tăerilor sau scrijilării copacilor cu urmările nefaste asupra creşterei acestora, respectarea liniştei vânatului şi păsărelelor, etc. etc.

Agentul de pază — pădurar sau brigadier — să facă poliţia represivă, aplicând imediat amendă după un tarif afişat, tuturor contravenienţilor, eliberând chitanţe pentru sumele încasate.

Plusul de personal temporar — de sezon — de care este nevoe, va putea fi plătit din pulsul de încasări ce se vor face, rămânând ca beneficiu în cel mai rău caz numai propaganda gratuită.

(Ca titlu de informaţie, dela un drum de exploatare dintr'o pădure a Fondului Bisericesc lângă Cernăuţi, se încasează ca taxă de trecere o sumă destul de apreciabilă în fiecare sezon).

Unde avem căi ferate forestiere, se pot organiza excursii populare sub conducerea personalului care va da excursioniştilor toate lămuririle cu privire la lucrările ce sunt de văzut.

Fabricele noastre, la fel, să poată fi vizitate în anumite

timpuri fixate şi afişate, dându-se de personal vizitatorilor toate indicaţiile şi cât mai multe lămuriri asupra rostului pădurei.

In toate împrejurările să nu se uite scopul urmărit, acela de a ne face cunoscuţi şi de a câştiga pentru pădure cât mai mulţi prieteni.

Pentru această e nevoe şi de cât mai multă reclamă care, atât cât nu va depăşi limita îngăduită, nu poate fi decât folositoare.

In acelaş scop e necesară o campanie de educaţie a turistului pentru o comportare cât mai civilizată în pădure; această acţiune trebue exercitată asupra copiilor mai ales cari trebuesc crescuţi în această mentalitate.

Totul depinde de sumele ce se pot destina acestui scop şi cu care se vor putea rezolva automat şi celelalte chestiuni cari depind de ingeniozitatea şi dorul de muncă în această direcţie a fiecăruia.

PĂDUREA ŞI TURISMUL

de *Horia Manole*

O fiinţă, ori un lucru, nu pot fi apreciate, dacă nu sunt bine cunoscute.

Pentru ca massa publicului să poată aprecia pădurea, desigur că trebue s'o cunoască, iar cunoaşterea nu poate avea loc, decât mergându-se des prin pădure şi dându-se toate explicaţiile, de către cei iniţiaţi.

Plimbarea deci, sau turismul — cum s'ar mai putea spune — înspre pădure şi prin pădure poate conduce la scopul urmărit şi arătat. Este cea mai bună propagandă ce se poate face. Propaganda a realizat minuni în Italia şi Germania, în toate domeniile, iar concepţia Führerului despre ea se poate ceti în lucrarea atât de comentată în lume: „Mein Kampf".

Iată-ne deci în miezul chestiunii: a face propagandă pentru pădure; şi a o face până la obsesie. Prin placarde şi în afară de pădure; prin explicaţiuni; prin exemplificări, în interiorul pădurii, spre a se ajunge la scopul propus: interesul publicului pentru pădure.

Dar aceasta, numai enunțată, nu rezolvă problema, care mai cere și alte organizațiuni de ordin eminamente practic.

Ce nu s'a făcut, de exemplu, în Italia, pentru a creia un curent de turiști, dela un cap al țării la altul? Trenurile sunt, acolo, cași în Germania, pline, de lume, în toate direcțiile. Inlesniri de tot felul au fost acordate. doritorilor de plimbare.

Șoselele apoi, îngădue călătorii colective în autobuze, și în condiții accesibile pungilor celor mai modeste.

Unde ne găsim noi, la acest capitol? Desigur, departe...

Și, foarte departe, când e vorba de a găzdui în hoteluri și ospăta în restaurante (ambele cu pretenții juste de curățenie) o lume ce este dispusă a călători undeva, și — deci — într'o pădure.

Rezultă, așa dar, că în vederea promovării acestui gând și anume: de a creea curente de turiști, spre pădurile țării, trebue — în primul rând — facilități de transporturi colective. Apoi, este nevoe de hoteluri și restaurante, în care ideea de speculă trebue exclusă.

Ajunși în pădure, turiștii vor trebui să facă cunoștință cu un minimum de informațiuni, cu privire la chestiuni elementare, ce țin de pădure.

Și — poate — tocmai acolo, în inima codrului, s'ar naște un sâmbure de disciplină individuală, propagând neajunsurile incendiilor forestiere, cu sau fără voință; arătând ce reprezintă pentru om și pentru nație copacul individual, sau asociat cu alții; demonstrând cât de greu se naște o pădure, care nu e lăsată în pace de oameni și vite, etc. etc.

Unind utilul cu plăcutul și perseverând, nu se poate să nu se ajungă la rezultate pozitive.

Opera aceasta este uriașe, trebue recunoscut. Ea s'ar adresa mai întâi orășenilor, care sunt mai puțin refractari, ideilor nouă. E nevoie, însă și aici (ca în orice inițiativă) de capitaluri de origine statală, pentrucă fără sacrificii nu se concepe nici învățământ de orice grad, nici justiție, nici armată.

Propaganda pentru pădure, pe calea turismului organizat scurtează timpul pentru formarea acelei „conștiințe forestiere" despre care se vorbește de mult.

Wälder und Wanderlust.

Forêts et tourisme.

Le tourisme commence à se développer de plus en plus dans notre pays. Afin de le promouvoir, par l'intervention de l'Etat, on a créé l'Office national de tourisme.

Comme, pour les touristes, la forêt constitue un des points les plus attrayants, on peut utiliser cette occasion pour la propagande dans sa faveur.

Dans les cinq articles publiés dans notre revue, on examine en général les relations qui existent entre la forêt et le tourisme. Puis on montre la façon dont les forestiers doivent activer dans les cadres de l'Office national de tourisme et en même temps dans celui de l'Administration forestière. Enfin, on n'oublie pas de relever les réalisations obtenues, à ce point de vue, non seulement dans les forêts de l'Etat, mais aussi dans celles qui appartiennent à d'autres propriétaires. Ainsi on fait mention des travaux à intérêt touristique executés en Banat dans les forêts de la Société Reşiţa, et dans celles qui environent la coquette localité de bains Slănic (Moldova) appartenant aux hôpitaux „St. Spiridon" de Iaşi.

CRONICA

INTERNĂ

VREMURI NOUI

Serbarea arborelui.

Cu toată neliniștea provocată de evenimentele externe din primăvara acestui an, care au sustras o parte din slujitorii țării de la obligațiile lor, împiedicându-i să-și execute programul de lucru, totuși Serbarea arborelui a putut să se facă — desigur cu mai mică amploare — în mai tot cuprinsul țării, de cei rămași. Ba, și mulți din cei duși, în haină militară au contribuit la reușita serbărilor organizate de localnici.

In ciuda nesiguranței zilelor pe care le-am trăit, anul acesta Serbarea arborelui a marcat o nouă direcție. Luată dela americani, ideia Serbării arborelui, aruncată la noi de marele Haret, este luată de corpul nostru silvic prin Soc. „Progresul Silvic", care cu hotărîre dârză și susținută izbutește s'o generalizeze scoțând-o din cadrul ei. A îmbrățișat-o mai întâiu Ministerul Cultelor și al Educației naționale, cel al Agriculturei și apoi Cercetășia. Mișcarea se intensifică astfel căpătând caracterul de mișcare națională.

Din anul acesta însă, mișcarea este luată în mână de Straja Țării. Se poate crede astfel că s'a găsit „omul" preconizat de d-l prof. M. Drăcea încă din anul 1925, când prevedea acestei mișcări o desvoltare și o generalizare cu caracter de mișcare de masă.

Cu prilejul serbării din anul acesta organizată la pădurea Pustnicul de către Straja Țării, d-l prof. M. Drăcea, în cuvântarea pe care a ținut-o, arătând rostul acestei serbării și istoricul ei la noi până în momentul când este luată în mână de Straja Țării, spune: „Se închee astfel, la noi, prima etapă din istoria serbării sădirii arborelui, *etapa zămislirii*. Ființa ei adevărată, bine conturată, bine definită, abia acum începe. In această nouă mișcare, noi, inginerii silvici, rămânem la datorie, la noi acasă, ca soldați credincioși ai unei idei de care firea lucrurilor și un început de tradiție ne țin firește și indisolubil legați. Imprejurările nouă ne vor spori puterile în lupta pentru triumful unei idei, care ne este scumpă. Iar dacă vreodată vom fi uitați, noi ne vom îndârji și mai mult într'o luptă rodnică, începută de mult, bucurându-ne cu bucuria înaltă și discretă a necunoscutului făcătoriu de cântece populare".

● **Luna cărţii.**

In anul acesta, ca şi în anul precedent, s'a organizat în Palatul Culturii din piaţa Senatului, expoziţia cărţii. S'a deschis, în cadrul unei solemnităţi deosebite, la care a luat parte însuşi Suveranul Ţării.

Această preocupare semnificativă şi constantă ne bucură, atât ca Români, cât şi ca silvicultori, căci în cuprinsul acestei expoziţii se găseşte în anul acesta şi un „stand" rezervat cărţii silvice, alături de cea agricolă, veterinară, medicală, etc.

Nu suntem la prima manifestare de acest fel. Cititorii noştri îşi amintesc fără îndoială de expoziţia făcută de noi cu prilejul unei adunări generale din anii precedenţi, precum şi de cea făcută la librăria Cartea Românească.

Cea de acum, aranjată de către Serviciul propagandei din Ministerul de Agricultură, depăşeşte însă în importanţă prin încadrarea ei în manifestarea generală a cărţii româneşti, pe celelalte.

Cel pe care imboldul îl va determina să intre pentru a lua cunoştinţă, fără îndoială pentru mulţi trecătoare, de producţia literară românească, va putea să vadă că există şi una forestieră destul de bogată, deşi, în spaţiul mic rezervat, nu s'a putut pune tot ceea ce există.

Standul forestier din Palatul Culturii este un plus de îndrumare şi de recomandare către marele public, de care se simte atâta nevoie.

De aceasta trebue să ne bucurăm.

● **In bătaia vântului.**

Incadrarea administrativă a celor două ocoale silvice model de vânătoare dela Casa Verde (Timişoara) şi Chişinău-Criş (jud. Arad), începe să-şi aibă povestea. Rupte din Administraţia silvică şi încadrate la Serviciul Vânătoarei, cele două ocoale redevenise acum un an în administrarea Casei Pădurilor. Pentru puţin timp însă, căci de curând (1:.5.939), printr'o nouă decizie, ele au trecut din nou în stăpânirea vânătorească (la Direcţia Vânătoarei), cu toată gestiunea lor în bani şi materie, cu întreg materialul de conducere, control şi pază şi întreg inventarul.

Fără comentarii.

● **Reducerea amenzilor provenite din delicte şi contravenţiuni la legile silvice.**

La sfârşitul lunei Martie a. c., ziarele au publicat textul unui decret lege, prin care se hotărăşte o reducere de 75% a amenzilor neîncasate pronunţate de instanţele judecătoreşti, prin hotărîri rămase definitive până la data de 27.II.939, provenite din delicte şi contravenţiuni la legile silvice. Sunt însă exceptate dela beneficiul acestei legi, societăţile proprietare sau exploatatoare de pădure şi întreprinzătorii de exploatări forestiere.

Cât am dori ca iertarea pomenită să fie ultima de această natură.

Incetarea gratuităţilor.

O măsură luată de organele noastre de conducere, şi dată publicităţii la timpul ei, este de a nu se mai acorda pe viitor gratuităţi sau reduceri pentru lemne, instituţiilor, asociaţiilor, societăţilor sau particularilor, cari chiar pentru scopuri de ordin public le-ar solicita.

Pe viitor deci toate acele persoane — morale sau fizice — care au nevoie de material lemnos trebue să prevadă fondurile integrale necesare pentru lemnele de care au nevoie.

Este, se înţelege, o măsură de bună gospodărie, ce merită să fie subliniată aci.

Un parc necunoscut.

Aşa-şi întitulează D-l Adrian Maniu articolul din colţul obişnuit al ziarului „Universul" din 30 Martie 1939. Este vorba de masivul păduros al statului dela Comana din valea Argeşului. Spre el caută autorul să atragă atenţiunea edililor. Acolo crede că ar trebui să se deschidă un parc, pentru recrearea Bucureştenilor. D-sa precizează însă că „a deschide un pac nu însemnează înfiinţări de restaurante şi localuri de chef, ci privegherea câtorva alei şi a unei pajişti de jocuri, spre a nu fi terfelite de cei cari încă nu ştiu să respecte o pădure cu privighetori".

Se pare că un început în această pădure a Comanei s'a făcut deja de către Administraţia noastră silvică. Numai că, nu ştim de ce, adesea, realizările noastre sunt vinovat trecute sub tăcere.

Semnalăm totuşi cele de mai sus mai marilor noştri, pentru motive cari nu mai au nevoie să fie scrise aci.

„Brazda".

De trei ani apare la Satu-Mare, „Brazda", revistă „de îndrumare agricolă, zootehnică, silvică, economică şi socială".

Desbate, precum este şi natural în primul rând problemele cu caracter local.

In coloanele ei, aşa cum se anunţă pe copertă, subiectele privind pădurea şi anexele ei, îşi au locul. Aşa spre pildă, în numerile din Ianuarie—Martie a. c. sunt două articole despre pădure şi câte unul de vânătoare şi pescuitul în apele de munte, semnate de inginerii silvici localnici (I. Isbăşescu, Z. Spârchez şi Victor Hergat).

Orice cuvânt bun despre pădure şi tot ce-i aparţine, dus în straturile cât mai largi ale populaţiei şi în culturi cât mai depărtate ale ţării este bine venit şi de lăudat. Revistele şi gazetele locale pot, în această privinţă, să facă operă utilă.

At. Haralamb

● **Contribuţii bibliografice.**

Ziarele în luna Noembrie 1938

România, 2 Noembrie, Ing. Aurel Tălăşescu: Perdele de protecţie la graniţele noastre.

Argus, 2 Noembrie, T. L.: Siria şi Libanul institue regim special cherestelei românești.

Curentul, 3 Noembrie, Ion Dimitrescu: Colegii şi Corporaţii.

— Al. G. T.: Valorificarea patrimoniului forestier, conferinţa dela CAPS.

Excelsior, 5 Noembrie, Chronique du bois: L'exportation forestière et les négociations comerciales.

Curentul, 5 Noembrie, Ion Dimitrescu: Se lucrează de zor... la Domenii.

Porunca Vremii, 6 Noembrie, V. Militaru: Pădurea mi-a vorbit de Dumnezeu.

Curentul, 6 Noembrie, P. Şeicaru (art. fond): Imitaţii şi potriviri — credit şi premii.

Universul, 7 Noembrie: Condiţii de admitere în şcolile de pădurari: Brăneşti şi Căiuţi.

Viitorul, 7 Noembrie: A doua zi a vânătoarei regale în Banat.

Universul, 8 Noembrie: O ramură de viitor: Păşunile.

— Spre o politică forestieră cât mai conservatoare — declaraţiile d-lui Ministru G. Ionescu-Şişeşti.

Neamul Românesc, 11 Noembrie: De ce sunt capabili pasaportarii: traversele.

Argus, 12 Noembrie: Pădurile domeniale în Polonia.

Viitorul, 13 Noembrie, C. Cr.: Ocrotirea pădurei.

Curentul, 13 Noembrie: Noui norme de lucru la Ministerul Agriculturei; plantaţiile de toamnă.

Dreptatea, 13 Noembrie, I. L. Vianu: Împăduririle.

Argus, 13 Noembrie: Controlul circulaţiei materialului lemnos, pe CFR., pomi de Crăciun, confiscări, etc.

Curentul, 15 Noembrie, Theo Maiorescu: In lumea vânătorilor.

— CAPS. construeşte o fabrică de cherestea la Buzău.

Curentul, 18 Noembrie: Şedinţa eforiei Mânăstirilor înzestrate; încurajarea exportului de produse forestiere; regimul devizelor dela exportul lemnelor.

Universul, 20 Noembrie: Date statistice privind pădurile Statului.

Curentul, 21 Noembrie: Asanarea cooperativei de exploatare forestieră „Regna".

— O pădure din Prahova în flăcări.

Viaţa Bărăganului, Noembrie, Ing. Cezar Cristea: Rolul tehnicienilor în viaţa Statului.

Curentul, 23 Noembrie: Călătoria în grupuri a muncitorilor: agricoli, forestieri şi industriali.

— Incadrarea brigadierilor silvici în corpul tehnic.

România, 26 Noembrie: La Rambouillet, vânătorii francezi au admirat arta Suveranului nostru.
Viitorul, 26 Noembrie, V. G. Bârcă: Rolul instituțiilor de credit, în exportul produselor forestiere.
Excelsior, 26 Noembrie: Exportul forestier în Anglia.
Argus, 27 Noembrie, H. Brauner: Cronica lemnului, scăderea exportului cherestelei de brad.
Universul, 28 Noembrie, N. Săulescu: Vânătoarea-sport; vânatul avuție a țării.
Argus, 30 Noembrie, H. Brauner: Cronica lemnului, cererile de lemn alb, exportul suedez.
Dreptatea, Ce s'a hotărît la Conferința internațională a lemnului. (Suedia).

Decembrie 1938.

Curentul, 1 Decembrie, Cronica vânătorească: Străinii la vânătoare
— C. V. Popescu: Se alterează pulberea fără fum.
— Hotărîri dela Conferința lemnului, la Stokholm; proectul pentru Corpul subinginerilor și conductorilor.
Dreptatea, 2 Decembrie, I. Vianu: O urgie — lipsa de nutreț.
Universul, 3 Decembrie, Adrian Maniu: Pădurile mânăstirești.
— Orașul Botoșani complet lipsit de lemne de foc.
Curentul, 4 Decembrie: La Doaga s'a inaugurat pădurea „Vitejii Neamului".
— „Straja Țării" și tăerea brazilor de Crăciun.
România, 6 Decembrie: Asoc. „Silvicultorul" a conductorilor silvici — adunarea generală; organizarea corpului conductorilor.
Universul, 6 Decembrie, C. A. Popescu: Hoinăreala de toamnă (cronică vânătorească).
Viitorul, 6 Decembrie, C. Zilișteanu: Traficul cu cherestea al Europei este deficitar.
Universul, 5 Decembrie: Anteproectul de lege pentru înființarea corpului de subingineri și conductori; purtarea titlului și exercitarea profesiunei.
Viitorul, 8 Decembrie, Petronius (Tăușanu Gr.): Bradul cu lumini.
Neamul Românesc, 8 Decembrie: Congresul conductorilor silvici.
Curentul, 9 Decembrie, C. Cristea: Programul activității silvice de iarnă.
Universul, 9 Decembrie: Serviciul Social în economia rurală.
— C. Cr.: (recenzie — I. Simionescu: „Tinere, cunoaște-ți țara" și „Tinere, cunoaște-ți arborii".
Porunca Vremii, 8 Decembrie: S'a ridicat prohibiția la export a lemnului de nuc.
Frontul, 9 Decembrie: Modificarea învățământului silvic; cultura și exploatarea pădurilor, moțiunea Congresului conductorilor.
Universul, 10 Decembrie, Cronica vânătoarei, Solitarul: Onoarea vânătorească.

Curentul, 10 Decembrie: Conferinţa directorilor de servicii dela Domenii. Preţul lemnelor de foc a scăzut.
Dreptatea, 10 Decembrie, L. I. Vianu: Chestiunea combustibilului —
Excelsior, 10 Decembrie: Situaţiunea exportului forestier; lemn de foc şi traverse.
Porunca Vremii, 8 Decembrie: C. Cr.: Necesitatea înfiinţării unui Institut de credit forestier.
Neamul Românesc, 15 Decembrie: Foloasele pădurilor. Raportul exponentului forestier al României, în CRED. (Belgrad).
Universul, 17 Decembrie: Actualitatea în cifre: Pădurile. Procesul irosirei fondurilor grănicereşti din Năsăud.
România, 19 Decembrie: Programul lucrărilor de iarnă în domeniul forestier; refacerea terenurilor degradate.
Curentul, 19 Decembrie: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc.
— Procesul Soc. „Drajna" cu moşnenii din Pânteşti.
România, 21 Decembrie: Este nevoe de păşuni artificiale? Importanţa păşunii în agricultură.
— Guvernul nu va tolera scumpirea lemnelor de foc.
Porunca Vremii, 22 Decembrie, N. Crevedia: Brazii de Crăciun, de nuntă şi de înmormântare.
Argus, 22 Decembrie, Cronica lemnului: Piaţa de cherestea şi importul în Germania.
Neamul Românesc, 24 Decembrie: Programul de realizări în privinţa pădurilor.
România, 25 Decembrie, Vlaicu Bârna: Turism şi vânătoare.
Universul, 26 Decembrie, Raul Călinescu: Vulturul bărbos, condurul Carpaţilor.
— C. A. V. Popescu: Despre vânătoarea vulpii.
— Adeziunea Ing. silvici la F. R. N.
Viaţa Bărăganului, Decembrie: Ing. Cezar Cristea: Monumente verzi pe linia frontului, opera Premilitarilor.
Curentul, 29 Decembrie, Cronica vânătorească, Theo Maiorescu: In lumea vânătorilor, înfloreşte braconajul.
— Ing. V. G. Filip: Conjunctura lemnului românesc, exportul pe 9 luni, stocuri inexistente, majorarea preţurilor.
Curentul, 25 Decembrie, Cezar Cristea: Monumente verzi şi păduri sacre pe linia frontului.
Viaţa Bărăganului, 30 Decembrie, Ing. agr. A. Tălăşescu: Plantaţiile de toamnă, perdele de salcâmi.
Argus, 31 Decembrie, H. Brauner: Cronica lemnului — pentru Polonia, lemn de mine şi celuloză.
Curentul, 31 Decembrie, Dragoş Vrânceanu: Sate de munte — în Vrancea — fără lemne.
— Romulus Dianu: Arbori! trebue să ne împrietenim cu pădurea, să o înţelegem şi să o cruţăm!

Ing. *Cezar Cristea*

EXTERNĂ

● Centrul internaţional de Silvicultură la Berlin.

Este vorba de un nou factor de politică forestieră internaţională — poate cel mai important dintre cele existente — constituit de curând.

Ideia unei atari instituţiuni este mai veche, totuşi demersurile hotărîtoare de constituire s'au făcut cu prilejul şi în urma Congresului internaţional de Silvicultură dela Budapesta din 1936. Intr'adevăr, s'a constatat cu prilejul multora dintre reuniunile acestea internaţionale oarecari lipsuri de orgnizare şi mai ales de continuitate şi de aducere la îndeplinire a dezideratelor exprimate. Congresul amintit a înscris ca prim punct în moţiunea sa creiarea unui organism special, sub denumirea de „Comité International Permanent de Sylviculture". Scopul său ar fi fost:

1. Să prepare şi să organizeze în chip sistematic şi regulat viitoarele congrese internaţionale de silvicultură;

2) Să vegheze la punerea în practică a moţiunilor emise şi adoptate de congrese.

Acest comitet a fost gândit ca un organism cu caracter oficial, autonom şi cu un sediu permanent, membrii săi componenţi fiind numiţi de guvernele interesate. Pentru evitarea unor anumite greutăţi de ordin juridic internaţional şi procedural, s'a convenit ca, pentru moment, acel Comitet să fie socotit ca făcând parte din cadrul Institutului Internaţional de Agricultură dela Roma (I I. A. R.), având totuşi, „une autonomie aussie large que possible".

Pentru aducerea la îndeplinire a dezideratului respectiv a fost desemnată o Comisiune specială şi anume Comitetul principal de organizare al Congresului dela Budapesta având colaborarea comitetelor naţionale de organizare şi a altor organisme forestiere internţionale şi păstrând acordul cu I. I. A. R.-ul. Din activitatea -- credem anemică — a Comisiunii respective, dar mai ales din eforturile excepţional de perzistente şi conştiente ale I. I. A. R.-ului s'a ajuns în Martie 1938 să se dea forma definitivă statutelor şi regulamentului de organizare şi funcţionare, de astă dată, al „Centre international de Sylviculture (C. I. S.)". Toate eforturile I. I. A. R.-ului au fost dominate de gândul de a nu scăpa din mână chestiunile forestiere. Potrivit actualei redactări, „Ce Centre est une partie detachée de l:Institut et est, en conséquence, placée sous la haute direction des organes statutaires de ce dernier". Sfera de preocupări a noului organism a fost mult extinsă faţă de proectul iniţial al Congresului dela Budapesta. S'au mai adăugat, pe lângă cele două puncte citate mai sus, alte două:

3) Coordonarea activităţii internaţionale în materie de silvicultură;

4) studierea problemelor interesând silvicultura in domeniul internaţional — în afara celor care ar putea să fie tratate de către alte servicii ale I. I. A. R.-ului.

Sediul C. I. S.-ului a fost fixat la Berlin, în urma votului diferitelor state participante în Comisia desemnată de Congresul dela Budapesta.

După o perioadă de dezinteresare a diferitelor state sau mai bine zis a cercurilor forestiere respective — de bună seamă din pricina tendinţelor de dominare ale I. I. A. R.-ului — chestiunea a fost reluată în această primăvară. In ziua de 11 Mai 1939, a avut loc adunarea de constituire a C. I. S.-ului, în Palatul Aviatorilor (Haus der Flieger) din Berlin. Au fost reprezentate la acea şedinţă: Bulgaria, Danemarca, Elveţia, Franţa, Germania, Italia, Letonia, Lituania, Suedia şi Ungaria. Deschiderea şedinţei s'a făcut de către Baronul Acerbo, Preşedintele I. I. A. R.-ului, asistat şi de Vice-preşedintele şi Secretarul general al instituţiei protectoare. Reprezentantul Germaniei (Generalforstmeister Staatssekretär Alpers) a salutat asistenţa şi a citit cuvântul Mareşalului Göring, Ministrul Reichului pentru Păduri.

După cuvântarea şi explicaţiunile Baronului Acerbo, s'a procedat la alegereaPreşedintelui, în persoana Baronului Waldbott (Ungaria), fostul Preşedinte al Congresului dela Budapesta, a Vicepreşedintelui, Alpers şi a Directorului C. I. S.-ului, Prof. Dr. Dr. Köstler, Decanul noii Facultăţi de Silvicultură dela Universitatea din Göttingen.

Guvernul Reich-ului a făgăduit un foarte larg sprijin financiar şi administrativ pentru buna funcţionare a C. I. S.-ului.

România a repetat adeziunea sa la noua instituţiune, desemnând pe D-l Profesor M. Drăcea, ca delegat al său în Comitetul central.

(47)

● **Colecţie de lemne americană.**

Spiritul american de colecţionare şi de cucerire de recorduri nu putea să nu se manifeste şi în materie forestieră. Aflăm, astfel, că Yale School of Forestry (Yale University) din U. S. A. posedă cea mai bogată colecţie de lemne. Aceasta conţine peste 35.000 de eşantioane provenite din diferite părţi ale lumii. De curând colecţia respectivă a primit un frumos dar format din 100 eşantioane de lemn din Filipine şi restul Americei, socotite ca cele mai rare. Ea este, în fond, opera de o viaţă întreagă a unui negustor de lemnărie din New-York. Cu orânduirea şi folosinţa sa în scopuri ştiinţifice (cercetări asupra anatomiei lemnului) se ocupă profesorul Samuel Record, al cărui nume a fost, pare-se, predestinat pentru o atare colecţie record.

Iată cum credinţa noastră despre materialismul american sufere şi prin această pildă o corectare.

(In parte după Z. f. Wfw., VI, 317). (48)

● **Problema materiei prime pentru fabricaţia hârtiei în Ucraina.**

Industria hârtiei din Ucraina întâmpină mari greutăţi cu procurarea materiei prime. Se ştie, că în timpurile actuale şi părţile noastre, acea materie primă este reprezentată cu deosebire prin lemnul de molid, apoi în mai mică măsură prin cel de brad, pin, plop tremurător, iar în ultimul timp şi cel de fag. Ucraina este în general relativ foarte săracă în păduri şi mai ales în păduri compuse din esenţele menţionate. Nevoia a făcut să se facă încercări şi cu alte materiale. Mai întâi, s'au pus ochii pe resturile din exploatări şi pe deşeurile dela fabricile de cherestea. Cercetările s'au îndreptat apoi, cu mari speranţe, asupra utilizării lemnului de salcie. Cercetările de laborator au arătat că acest lemn ar conţine 42—43% celuloză. Avantajul chestiunii rezidă în aceea că Ucraina dispune de întinse arborete de salcie (Salix triandra şi S. acutifolia), care ar putea foarte bine să fie exploatate în vederea fabricării celulozei. Apoi, s'ar putea păşi la întinse culturi de salcie pe terenuri nefolosite încă în scopuri agricole astăzi (nisipuri, mlaştini) din care Ucraina are cca 4.000.000 ha şi pe care salcia ar putea să meargă foarte bine.

Problema aceasta ne interesează şi pe noi în chip cu totul deosebit. Dealungul râurilor şi mai ales în lunca şi bălţile Dunării avem întinse păduri de salcie al căror lemn ar putea găsi o mai bună întrebuinţare în industria celulozei. Apoi, mai avem multe terenuri, care ar putea fi puse în valoare prin cultura salciei. Iată pentruce credem că problema merită a fi urmărită şi la noi.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 338). (49)

● **Vin şi sirop de mesteacăn şi paltin.**

Ştim că speciile de Acer conţin un ridicat procent de zaharuri în seva lor. Specia denumită Acer saccharium Wangh. din America de Nord stă atât de bine sub acest raport, încât exploatarea sa în vederea extragerii de zaharuri şi preparării de siropuri este economică, practicându-se pe o scară largă. Şi la noi la munte se întâlnesc adesea arţari borteliţi de răufăcători spre a se strânge suc dulce.

In Rusia, unde cercetările de ordin chimic se bucură de multă cinste, s'a luat în studiu serios problema folosirii sucului de arbori. Până acuma s'a stabilit că cel de mesteacăn conţine în mijlociu 1% zahăr şi 0,09% acizi. Un arbore obişnuit poate da, în mijlociu, 100 litri de suc, fără inconvenient. Dintr'un asemenea suc se pot prepara băuturi tot aşa de bune ca şi cele de fructe. In 1937 s'a putut atinge cantitatea de 20.000 litri vin de desert de bună calitate, obţinut din mesteacăn. La rând este acuma A. platanoides L., dela care se aşteaptă şi mai bune rezultate, dat fiind procentul mai ridicat de zahăr ce conţine în sucul său.

Pentru Rusia problema are însemnătate practică, dat fiind că e lipsită de vii şi în schimb are întinse arborete din cele două specii amintite. Pentru noi, chestiunea e de mică însemnătate, datele problemei inversându-se în amândouă privinţele.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 337/338). (50)

● **Gazul de lemn şi în coloniile franceze.**

In câteva note precedente ale „Cronicei externe", s'a vorbit despre sforţările serioase ce se fac astăzi în Franţa pentru dirijarea tracţiunei automobile către folosirea gazogenelor şi carburanţilor naţionali, adică în principal a lemnului. Şi aceasta, se înţelege, spre a se putea elibera de importul produselor petrolifere, desavantajos atât din punct de vedere economic, dar mai ales al apărării naţionale. (A se vedea R. P. 1939, pag. 443 şi 444, notele 45 şi 46).

Iată că aceleaşi preocupări se manifestă cu hotărîre şi în diversele colonii ale întinsului imperiu colonial francez. Astfel, în Algeria a fost emisă o dispoziţie în Oct. 1938, potrivit căreia, dela 1 Ian. 1940, 10% din autovehiculele întreprinderilor de transport publice sau particulare vor trebui să fie puse în mişcare prin gaz de lemn. Deasemenea, urmându-se pilda guvernatorului din Tunis, se pregăteşte o dispoziţiune pentru acordarea de premii şi scutiri de taxe şi impozite pentru autovehiculele ce vor instala de bună voe motoare gazogene. In Maroc s'a constituit un „Comité supérieur des gazogènes et des carbourants", cu scopul de a promova mişcarea aceasta de folosire a carburantului lemn în autotracţiune, înfiinţând şi susţinând şcoli pentru pregătirea de personal specialist şi uşurând procurarea de maşini potrivite. Măsuri similare de uşurare a folosirii de atari maşini au fost luate şi în alte colonii: Camerun, Indochina, Noua Caledonie, Madagascar, etc.

(Adaptat după Z. f. Wfw. VI, 390). (51)

● **Plute cu motor.**

Odată cu anexarea Sudeţilor la Reich-ul german, a câştigat şi râul Elba foarte mult, drept cale de transport a lemnului prin plutire. Preocuparea de economisire a timpului şi banului a condus şi în această direcţiune la alte uşurări. Astfel s'a ajuns la ideia adaptării unor mici şi uşoare remorchere motorizate, de care se leagă plutele. Durata plutirii se scurtează apreciabil, neîntrecând, în drumul lung dela Sudeţi până la Hamburg, pe aceia a vaselor obişnuite. In acest fel, se realizează însemnate economii de cost şi tot deodtă o mai bună valorificare a lemnului Iată, deci, şi plutăria cuprinsă de implacabilul ritm grăbit al zilelor noastre.

Ideia s'ar putea să afle oarecare interes şi la noi, pentru grăbirea şi ameliorarea plutirii pe apele noastre cu curgere oarecum leneşe: Siretul, Dunărea, etc.

(După Z. f. Wfw. VI, 400). (52)

● **Inapoi la coaja de tăbăcit.**

Tendinţele autarchice care bântuie întreaga lume, fac să se revină asupra unor practici şi întrebuinţări de materiale părăsite de mult, sub regimul schimbului şi concurenţei internaţionale. Astfel, problema revenirii la folosirea coajei de molid ca material naţional de argăseală

a fost pusă în Elveţia, dacă nu pentru o imediată realizare practică, cel puţin pentru cunoaşterea lucrului şi din consideraţiuni de prudenţă pentru eventuale vremuri mai grele, ce pot surveni din clipă în clipă. Deocamdată s'a ajuns la o înţelegere între asociaţiile de tăbăcari de-o-parte, pentru studierea cantităţii de muncă trebuitoare în diferitele operaţiuni ale recoltării şi manipulării coajei de molid, cât şi a costului respectiv. Rezultatele acestor cercetări, cât şi cele privitoare la compoziţia chimică a diferitelor probe de coaje au fost expuse într'un articol din revista „Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen" 1939, Heft 1, asupra cărora nu e locul să stăruim aici.

Problema credem că poate fi de un interes deosebit şi pentru noi, cu atât mai mult, cu cât dispunem de un material superior: coaja de stejar.

(53)

● **Şi Brazilia se interesează de autovehiculele cu gazogene pentru lemn.**

Din iniţiativa şi conducerea Ministerului de Agricultură brazilian a avut loc de curând o întrecere între autovehicule cu dispozitive gazogene pentru lemn. Au avut acces constructori da atari maşini fără deosebire de naţionalitate. Maşinile participante au fost scutite de vamă. Ministerul a oferit lemnul sau cărbunele de lemn trebuitor acelor maşini în mod gratuit. Cinci dintre cele mai bune maşini au fost cumpărate pe loc de Minister. Sunt plănuite şi alte cumpărături.

(După Z. f. Wfw., VI, 406). (54)

Ilie C. Demetrescu

PIAŢA LEMNULUI

Repriza economiei generale şi lipsa stocurilor de lemnărie pe pieţele consumatoare, au provocat o nouă urcare a preţurilor lemnului.

Conjunctura economiei internaţionale, a cunoscut în majoritatea cazurilor, între Octombrie şi Martie 1939, o perioadă de înviorare în diferitele ramuri de activitate economică.

Evenimentele din Martie au provocat o oarecare stagnare în unele compartimente economice, însă aceasta a dispărut la sfârşitul lunei Mai.

Reactivarea vieţii economice a fost stimulată în cea mai mare măsură de opera de reînarmare generală.

In România, această reactivare este provocată şi de planul de construcţii publice cât şi de eforturile factorilor conducători ai economiei noastre naţionale, de a asigura desfacerea produselor noastre la preţurile cele mai bune.

Piaţa internaţională a lemnului, urmând conjunctura economiei internaţionale, a înregistrat în lunile Martie—Aprilie 1939 o încetinire a transacţiilor, însă s'a redresat în lunile următoare.

Tensiunea internaţională nu a influenţat aproape deloc pieţele engleză şi olandeză, deoarece majoritatea importatorilor din aceste ţări s'au convins că, în cazul unui conflict serios, noile contracte n'ar mai putea fi executate, şi materialele stocate pentru a satisface consumul de război s'ar vinde la preţuri tot atât de mari ca şi preţurile de cumpărare, iar în lipsa conflictului, preţurile se vor urca datorită reprizei economice generale, ce se va continua în tot cursul anului 1939.

După informaţiile publicate de *Raports mensuels du CIB, Timber Trades Journal* şi *Internationaler Holzmarkt,* piaţa internaţională a lemnului se prezintă după cum urmează:

— stocurile de lemnărie pe pieţele importatoare sunt reduse considerabil în raport cu stocurile din 1938;

— producţia fabricelor de cherestea a fost restrânsă în mod apreciabil, conform deciziunilor ETEC-ului pentru a se preveni scăderea bruscă a preţurilor, anunţată de depresiunea din Martie-Oct. 1938;

— cererile sunt mai mari decât oferta;

— ţările producătoare au plasat majoritatea stocurilor, iar unele din ţările nordice au vândut chiar toate stocurile lor de lemn alb.

In această situaţie, preţurile lemnului au încercat şi vor mai încerca noi majorări.

Dela 1 Octombrie 1938 şi până la 1 Mai 1939 preţurile lemnului de răşinoase s'au urcat cu 25—45 sh./standard, după calităţile şi dimensiunile cerute de importatori.

Viitorul pieții internaționale a lemnului este considerat ca fiind favorabil în toate țările.

Anglia, care importă mai mult ca jumătate din totalul cantităților de lemnărie ce se exportă de cele 12 țări din Europa, a încheiat în lunile Aprilie și Mai angajamente masive de lemnărie cu Finlanda, U. R. S. S., Suedia și Polonia, și s'a grăbit să accepte prețurile cerute de producători, cari sunt superioare prețurilor din Octombrie cu 45—47/6 sh./standard.

Consumul lemnului în Anglia s'a mărit considerabil, ceeace a provocat scăderea bruscă a stokurilor și a influențat asupra mișcării prețurilor pe piața locală.

Cererea Angliei se va mări tot mai mult pe pieţele producătoare, inclusiv România, iar importatorii englezi nu vor precupeți majorările ce le vor cere exportatorii.

Situația favorabilă a lemnului pe piața engleză va consolida piața internațională a lemnului, care nu va înceta de a fi tot mai fermă.

Belgia, Olanda, Germania și Italia, continuă să se aprovizioneze cu cantități importante de lemnărie, reclamate de nevoile consumului local și al industriilor.

Exportul european de lemnărie în primul trimestru 1939.

Exportul total de lemnărie, provenind dela cele 12 țări exportatoare din Europa, a atins în cursul primelor 3 luni din 1939, 3.192.671 m^3 față de 3.573.834 m^3 în cursul aceleași perioade din anul precedent, adică a scăzut cu 10,3%.

Această scădere este explicată prin dispariția Austriei dela exportul european de lemnărie.

Dăm mai jos cantitățile de lemnărie exportate de diferitele țări în primul trimestru din 1938 și 1939:

Țara exportatoare	1939	1938
	m^3	m^3
Norvegia	62.165	65.108
Suedia	384.305	390.014
Finlanda	359.241	241.861
Estonia	23.594	16.890
Letonia	153.290	156.671
Lituania	27.712	36.163
U. R. S. S.	93.005	64.231
Polonia	572.363	692.305
Cehoslovacia	333.229	399.717
Austro-Germania	4.700	451.858
Jugoslavia	396.163	316.049
România	371.893	296.766
	3.192.671	3.573.834

Din compararea cantităţilor exportate, rezultă că exportul lemnului românesc este influenţat favorabil de scăderea exportului Cehoslovaciei, Austro-Germaniei şi Poloniei.

Piaţa lemnului românesc.

Din cifrele date mai sus, rezultă că în primul trimestru din 1939 exportul nostru de lemnărie a fost de 371.893 m³ faţă de 296.766 m³ în anul precedent, reprezentând o majorare de 20% în raport cu exportul din aceeaş perioadă a anului trecut.

Pe natură de sortimente, exportul nostru de lemnărie s'a desfăşurat după cum urmează:

	1939	1938
lemne de foc	31.551 m³	68.003 m³
lemn rotund pt. gatere	18.764 „	17.540 „
lemn de mină	12.283 „	7.606 „
lemn pentru hârtie	15.230 „	456 „
Traverse	1.635 „	1.635 „
Cioplitură	11.210 „	24.487 „
Doage	777 „	1.596 „
Cherestea	250.301 „	161.071 „
Părţi de lăzi	30.142 „	14.372 „
Total	371.893 m³	296.766 m³

S'a redus la jumătate exportul lemnului de foc, ceea ce va influenţa în mod defavorabil piaţa internă a lemnelor de foc, care şi aşa este destul de slabă.

S'a mărit cu 50% exportul cherestelei de răşinoase şi foioase, care se face în Anglia, Germania, Italia, Ungaria, şi alte ţări din bazinul mediteranian.

Acest export forţat, în timp ce stocurile de cherestea la fabrici au fost mici şi exploatările de iarnă au fost reduse în mod simţitor, a provocat urcarea bruscă a preţurilor.

Exportul cherestelei de răşinoase, care formează baza exportului nostru de lemnărie s'a desfăşurat în primul trimestru din 1939/38 după cum urmează:

	1939	1938
Anglia	22.650	9.362
Germania	66.664	40.458
Italia	9.722	3.138
Ungaria	46.274	31.204
Grecia	7.034	7.554
Franţa	680	82
Siria, Palestina	41.362	20.316
Egipt	18.214	8.336
Alte ţări	17.744	33.690
Total	230.344	144.140

Caracteristica exportului nostru de lemnărie din acest an o formează deplasarea lui spre țările cu devize forte (Anglia, Egipt, Siria și Palestina).

Față de situația internațională a pieții lemnului și luând în considerație desfășurarea exportului nostru de lemnărie, putem conchide că piața lemnului nostru este bună și continuă să se îmbunătățească, iar prețurile sunt ferme și cu tendința de a se majora în mod simțitor.

Se prevede o mărire a exportului de lemnărie în Franța, deoarece această țară face eforturi pentru a desvolta operațiile sale comerciale cu România.

Germania va importa în acest an dela noi cel puțin 250.000 m^3 cherestea de brad, conform acordului din Decembrie 1938. Se pare că nevoile de import ale Germaniei, evaluate la cca 20 milioane m^3, vor fi acoperite numai din Polonia, România și Jugoslavia. Această cerere va influența în bine piețele respective.

Prețurile pentru Egipt, Grecia, Siria și Palestina, fixate de U. G. I. R. în shilingi, sunt la paritatea prețurilor mondiale și n'ar mai suporta noi majorări.

Aceste prețuri transformate în lei, datorită cursurilor oficiale ale lirei sterline, sunt mai mici decât prețurile avute de fabricanții noștri de lemnărie, cari au cumpărat lemnul rotund mai scump decât în anul precedent și plătesc mai mult pentru materiale și mâna de lucru.

Cheresteaua de brad, în specificație normală de Egipt, se lichidează la B. N. R. cu 1720—1740 lei/m^3 fob Galați, și totuși fabricanții de cherestea din România nu o pot oferi sub 1800 lei/m^3 fob Galați.

Pentru remedierea acestei situații, guvernul nostru, la cererea U. G. I. R.-ului, urmează să mărească primele valutare.

Piața internă a lemnului.

In opoziție cu activitatea mărită a exportului de lemnărie, provocată de cererile masive din afară, piața internă a fost caracterizată în primul trimestru din 1939, printr'o activitate foarte redusă.

Deabia în lunile Aprilie și Mai, piața lemnului s'a înviorat, datorită lucrărilor publice ce se fac în multe părți ale țării, și atmosferei de încredere provocată de frumoasele perspective ale recoltei de cereale.

Prețurile cherestelei de rășinoase s'au majorat cu 100—200 lei/m^3 și este posibil să încerce noi majorări.

In general, piața lemnului românesc, va continua să se îmbunătățească simțitor, și ar fi de dorit ca de această conjunctură să profite producătorii.

Vasile C. Filip

INFORMAŢIUNI

Problema lemnului pentru celuloză este una din cele care preocupă în mod cu totul deosebit cercurile interesate din ţările occidentale.

Nu mai puţin importantă apare ea pentru ţara noastră, astăzi când suprafaţa păduroasă este mult micşorată şi când nevoile de lemn, nu numai pentru celuloză, devin tot mai mari.

Deschizând discuţiunea asupra acestei chestiuni, vom publica răspunsurile în numărul de pe Iulie-August al revistei.

— In alegerile parlamentare, care au avut loc la 1—2 Iunie a. c., d-l Prof. M. Drăcea a fost ales senator al Colegiului inginerilor.

— D-l Prof. M. Drăcea, Directorul Institutului de Cercetări şi experimentaţie forestieră a fost numit delegat al României pe lângă Centrul internaţional de Silvicultură cu sediul la Berlin.

— D-nii Ingineri silvici Anastase Nedelcovici, Ilie C. Demetrescu, V. Sabău şi Valeriu Dinu au fost autorizaţi de Ministerul de Agricultură şi Domenii să participe la Adunarea Generală a Uniunii Forestiere Germane de la Berlin, care a avut loc dela 26 Iunie—1 Iulie a. c.

— Deasemenea, Ministerul de Agricultură şi Domenii a aprobat participarea d-lui Ing. silvic At. Haralamb, la Congresul internaţional de piscicultură şi aquicultură care a avut loc la Liège (Belgia) la 22—24 Iunie a. c.

— D-nii Ing. P. Ioan, Şt. Calotescu, G. V. Luţescu, I. Schorscher şi G. Suciu au fost avansaţi la gradul de Consilieri silvici.

— D-nii: C. Alboteanu, E. Mavrodin, Vasile Negulescu, I. Paladian, Vencu Georgescu, Eugen Răuţă, C. D. Ionescu, Nic. Cernescu şi Titus Nicoară au fost avansaţi, dela gradul de Ingineri subinspectori silvici, la gradul de ingineri nspectori silvici pe data de 1.I.1938.

— D-l Alex. Ivăncianu, Ing. Insp. g-l silvic, fost în Dir. Cadastrului, a fost trecut în Serviciul Direcţiei Comerciale a pădurilor.

— Comisiunea de înaintări a inginerilor silvici propozabili la data de 1.I. 1939, a fost modificată, ea având următoarea compunere:

Membrii de drept, d-nii: Prof. M. Drăcea, P. Ioan, Gh. Năstăsescu şi At. Nedelcovici.

Membrii numiţi, d-nii: Boldur Mihail şi Zeicu Ion, Consilieri sllvici, G. Pavalache şi Ioan Caraminu, inspectori g-li, St. Demetrescu-Gârbovi şi V. Cota, inspectori silvici.

— Din iniţiativa unui grup de colegi, a fost sărbătorit, la restaurantul Luzana, D-l Ing. consilier silvic Stan Stănescu, recent ieşit la pensie.

— Prin Decizia Min. Nr. 142.251/ 1939 publicată în Mon. Of. Nr. 132/ 1939, s'a hotărît ca Serviciul pădurilor administrate de Stat şi al celor particulare, care potrivit ultimii legi de organizare a Ministerului de Agricultură şi Domenii trebuia să fie încadrat la Direcţia Comercială a Pădurilor, — să funcţioneze ca Serviciu aparte, pe lângă Cabinetul Ministrului. Organele exterioare ale acestui serviciu, vor funcţiona, în viitor, pe lângă Inspectoratele de Regim Silvic de pe lângă Ţinuturi.

Cu conducerea acestui Serviciu a fost însărcinat d-l Ing. Cons. silvic Dem. Grozescu.

— In Mon. Of. Nr. 105 din 8 Mai a c. pag. 28961 s'a publicat decizia ministerială prin care se precizează atribuţiunile Consiliului tehnic al Ministerului de Agricultură şi Domenii.

— Academia Română a acordat premiul Şt. Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei, pentru anul 1938, următoarelor două lucrări prezentate:

1) Cartea pădurarului, lucrată în colaborare de D-nii: M. Butoi, C. Chiriţă, V. Dinu, Gr. Eliescu, C. Georgescu, Al. Ivănescu, I. Popescu-Zeletin, Mircea Popescu, Z. Prsemetschi, V. Sabău, D. Sburlan şi G. Toma.

2) Nisipurile dela Hanul-Conachi, de C. Chiriţă.

— D-l Ing. Zeno Spârchez, Şeful ocolului silvic Satu-Mare a fost numit Director al Serviciului Social pentru Jud. Satu Mare.

— D-l Ing. I. Isbăşescu, a fost numit inspector al pescuitului în apele de munte din jud. Satu-Mare.

— S'a conferit Medalia „Meritul Agricol" cl. I, brigadierului silvic pensionar Nicolae Grigore Spiridon, fost la Ocolul silvic Sinaia.

— In Mon. Of. Nr. 115 din 20 Mai a. c. (pag. 3242—3243), se publică decizia Min. de Agric. şi Dom. referitoare la determinarea serviciilor exterioare ale Direcţiei Comerciale a Pădurilor.

— Prin Decretul Regal Nr. 1.356 din 30 Martie a. c., d-l Ing. D. Ciurileanu a fost reintegrat în funcţia de subdirector cl. I pe ziua de 12.X. 1932 şi repartizat Direcţiei Cadastrului. (Mon. Of. Nr. 121 din 27.V. 1937).

— In Mon. Of. Nr. 121 din 27.V. 1939, s'a publicat Decizia Min. privitoare la repartizarea în funcţii a Direcţiei Comerciale a Pădurilor.

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE:

1. Prof. C. C. GEORGESCU:

Manual elementar de Botanică forestieră

1939. Editura „Viaţa Forestieră", 224 pagini cu 193 figuri în text.

2 Prof. AL. BORZA:

Proiect pentru explorarea metodică a florei şi vegetaţiei României

Extras din Bul. Grădinei Botanice din Cluj. (Vol. XVIII — 1938, Nr. 1—4), 8 pagini.

RECENZII

CĂRŢI

HĂLĂLĂU, DUMITRU M.: *Der Akkerfutterbau in Rumänien.* München 1938. Buchdruckerei Rischmöller & Meyn S. 84.

Cultura plantelor furajere interesează direct pe inginerul silvic în măsura în care păşunile alpine intră în domeniul lui de activitate, iar indirect, în alte regiuni, pentru a evita pădurilor o servitute incomodă şi păgubitoare. Propriu zis nu e o ocupaţiune forestieră, dar cunoştinţa ei se impune câteodată practicianului; dovadă e că în anumite forme a găsit o expresie în unele desiderate formulate de congresele noastre şi adresele organelor conducătoare ale Statului, când s'a cerut o mai mare atenţie pentru această cultură, spre a se feri pădurile de o sarcină nici naturală nici economică.

Lucrarea de doctorat a d-lui Ing. agronom Dumitru Hălălău vine ca un răspuns la cererile silvicultorilor, exprimând unul din aspectele orientării şi activităţii practice şi folositoare ale agronomilor români, care activitate ne priveşte întâi ca Români şi în al doilea rând ca silvicultori, de vreme ce vine în atingere cu o problemă aşa de aproape (în ţara noastră!) cu pădurile. Din acest punct de vedere ne interesează îndeosebi lucrarea. Căci, în general vorbind, atitudinea faţă de ea poate fi determinată de două criterii: 1) tendinţa în care e scrisă, în care se încadrează lucrarea, noutatea subiectului şi 2) adevărurile ştiinţifice proclamate, contribuţia originală. Sunt lucruri destinate să moară în biblioteci (cine le mai ştie de existenţă?), altele să fie folosite în lucrările de specialitate restrânse şi însfârşit cele cu şansa de a circula, datorită interesului subiectului tratat. Lucrarea D-lui Dr. Ing. agr. D. Hălălău, o monografie a plantelor furajere din România, deşi destinată în primul rând celor care se ocupă cu agricultura, poate fi cetită cu folos şi de silvicultori. Credem că în interesul general va fi răspândită cât mai mult.

Nu-i rostul nostru să intrăm în amănunte; de aceea nu discutăm datele menţionate în lucrare; îi semnalăm însă cuprinsul pentru a-i arăta interesul. In totul, are nouă capitole, în care tratează (primele trei, 18 pag.) despre însemnătatea

culturii plantelor furajere în România, condițiunile climatice și solurile României, pentruca după această încadrare economică și geografică a problemei să treacă la amănunte, unde vorbește (5 capitole) despre: lucernă, trifoiu, măzăriche, mei, și altele. Ultimul capitol reprezintă concluziile lucrării.

Baza de plecare ca idee centrală a studiului e aceasta:

1) exportul României se bazează în principal pe petrol, lemne, cereale; cum însă pentru primele două articole există perspective cam sumbre, atenția trebue îndreptată din timp către cultura agricolă, cereale și creșterea vitelor; însă din capul locului se spune: așa cum s'a lucrat până acum nu se asigură viitorul, căci pădurile nu trebue să mai plătească tributul ignoranței spre dauna economiei generale a țării, iar islazurile necultivate nu rezolvă mai mult problema. Trebue să se țină seamă de practica științifică, de rezultatele frumoase obținute și în acest domeniu de Institutul de Cercetări Agronomice al României în stațiunile de experimentație și prin măsuri de ordin administrativ să se impună cultura rațională, potrivită cu condițiunele staționale ale fiecărei regiuni.

2) Țăranul român are dreptul și trebue să trăiască o viață mai bună; natura nu-l împiedică, e dornică; dar să i se arate țăranului să muncească altfel decât până acum, mai bine și mai practic, pentru sănătatea națiunii și viitorul țării.

Ca silvicultor notez, desigur, în deosebi atitudinea autorului față de păduri și e cazul să manifestăm satisfacția că punctele de vedere sunt identice: 1) afară cu pășunatul din păduri! (strică pădurea și nu hrănește vita), 2) nu e permis să se mai defrișeze pădurile pentru a se creia islazuri, ci cele existente să fie cultivate cum trebue.

Concluzia studiului: 1) în țara noastră e nevoe pentru motive de ordin național și economic, de o mai bună și mai extinsă cultură a plantelor furajere; 2) există posibilități imense pentru atingerea acestui scop. Cinci hărți (soluri, precipitațiuni, răspândirea culturii plantelor furajere, răspândirea culturii lucernei, răspândirea culturii trifoiului) rezumă unele din capitolele tratate.

Ca tehnică, au păcatul că nu sunt scrise mai bine.

Privită în întregul ei însă, lucrarea, — redactată cu un spirit critic obiectiv și curajos demn de felicitat și dedicată ridicării standardului de viață la țară —, apare ca un tot unitar. Incă o notă de relevat, care astăzi — în toată lumea — nu mai este o rușine pentru o lucrare științifică: puternica și naturala iubire de țară pe care o respiră cartea. De aceea, pentru considerațiile amintite, încheem cu convingerea că prin lucrarea D-sale, D-l Dr. Hălălău și-a servit profesiunea și patria.

T. Bălănică

L'économie alpestre française, 18-e et 19 années (1938 şi 1939), 122 pagini.

Bulletin de la Fédération française de l'économie alpestre.

In numărul din Mai anul trecut al revistei noastre (pag. 523), am prezentat cititorilor Buletinul anual al Federaţiei franceze de economie alpină. Cu acel prilej arătam că Federaţia pomenită este unul din pionii pe care-i foloseşte Administraţia de Stat (recte cea forestieră) pentru educarea maselor populare, în vederea unei cât mai raţionale folosiri a pământului ţării. Iar buletinul este unul din mijloacele întrebuinţate de Federaţie pentru atingerea scopului propus.

De curând a apărut volumul pe anii 1938 şi 1939. Este poate pentru a doua sau a treia oară când apare odată pentru doi ani.

Ca şi în volumele precedente, găsim în el o bogată documentaţie privind exploatarea pastorală în Alpi, Jura şi Ceveni. Şi cu fiecare număr se înscriu noui realizări. Exploatarea pastorală franceză face progrese şi încet încet se adaptează la viaţa modernă.

At. Haralamb

A APĂRUT:

CURSUL DE CORECŢIUNEA TORENŢILOR

de prof. **V. N. Stinghe**

215 pagini litografiate, scrise la maşină.

Se poate procura dela depozitul Şcoalei Politehnice din Bucureşti şi dela Librăria Politechnicum, Str. Polizu, Bucureşti; preţul 90 lei.
Societatea „Progresul Silvic"

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 23, 1 Decembrie 1938.

Dr. Stanislaw Tyszkiewicz:
Über die Prüfung des Forstsaatgutes.
Asupra cercetării seminţelor forestiere.

Intr'un număr mai vechi al revistei, dr. Rohmeder dela Institutul de cercetarea seminţelor din München, a publicat un articol asupra instrumentelor moderne întrebuinţate la cercetarea seminţelor. Autorul, conducător al oficiului de cercetarea seminţelor din Polonia, aduce o serie de observaţii şi complectări asupra celor scrise de Rohmeder.

Dr. habil. E. Rohmeder:
Zur Prüfung des Forstsaatgutes.
Relativ la cercetarea seminţelor forestiere.

La articolul precedent se aduc câteva precizări.

Dr. phil. Edgar Krausen:
Studien über die Forstorganisation die Ausübung des Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.
Studii asupra organizaţiunii forestiere şi exercitarea jurisdicţiunei silvice în oficiul salinifer Traunstein.
(Articolul continuă).

Caietul 24, 15 Decembrie 1938.

Versuche mit einem neuen Berührungsstäubmittel zur Bekämpfung von Nonne und Kiefernspanner.
Incercări cu un nou mijloc de prăfuire în combaterea insectelor Lymantria monacha L. şi Bupalus primarius L.

Preparatul de până acum, cu care se făcea combaterea insectelor de mai sus, Dinitro-Cresol, era toxic pentru o serie de animale.

De curând, I. G. Farbenindustrie a scos un preparat nou, „2152", care, nu mai are desavantajele celuilalt preparat. După încercările făcute de autor se dovedeşte eficacitatea şi avantajele faţă de vechiul preparat.

Dr. phil. Edgar Krausen:
Studien über die Forstorganisation und die Ausübung der Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.
Studii asupra organizaţiunii forestiere şi exercitarea jurisdicţiunei silvice în oficiul salinifer Traunstein.

Din cercetarea arhivelor găsite din anii 1795—1864, reese că, în oficiul salinifer Traunstein jurisdicţia silvică nu va cădea în seama şefilor de ocoale, ci a unui funcţionar dela saline.

Caietul 1, 1 Ianuarie 1939.

Dr. Eduard Zentgraf.

Untersuchungen über die zulässige Wildbestandsdichte beim Rehwild unter Berücksichtigung der land- und forstwirtschaftichen Verhältnisse einiger hessischer Jagdkreise.

Cercetări asupra desimei permise la capre, ținând seamă de condițiile forestiere și agricole din câteva regiuni de vânătoare din Hessa.

Inmulțirea exagerată a vânatului aduce stricăciuni însemnate pădurilor. Spre a se reglementa cât vânat poate fi permis, nu trebuie să se uite că scopul principal este producerea lemnului. Toate măsurile de apărare a vânatului trebuie să se ia atâta cât ele nu sunt contrare scopului urmărit de gospodăria silvică.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Wundschutz an verletzten Fichten.

Protejarea rănilor la molifții răniți.

Experimentând câteva mijloace de apărare a rănilor produse la molifți în timpul exploatării, autorul crede că dacă se unge imediat sau cât mai curând dela rănire, partea rănită, se înlătură pătrunderea ciupercilor în mare măsură și se împiedică lățirea putregaiului.

Dintre preparatele încercate a dat rezultate mai bune catranul și un preparat special produs de I. G. Farbenindustrie.

Caietul 2, 15 Ianuarie 1939.

Prof. Dr. K. Eckstein:

Die Abbrüche des Waldgärtners, Myelophilus piniperda L.

Ruperi de lujeri cauzate de Myelophilus piniperda.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Wachstumleistungen der aus Samen verschiedener Grössenordnung entsandenen Pflanzen.

Creșterea puieților provenind din semințe de mărimi diferite.

Culegând sămânța separat dela mai mulți molifți și împărțind-o în trei categorii după mărimea bobului, autorul a urmărit trei ani puieții crescuți din ele. Măsurându-i găsește că cei proveniți din sămânța mare sunt mai frumoși decât cei din sămânța mică. Această diferență este mai mare la semințele aceluiaș arbore. Bazat pe aceste rezultate autorul pretinde ca sămânța mică să nu se mai semene, sau dacă se seamănă să se lase un an mai mult în pepinieră.

Ocupându-se de cercetările făcute de alți autori până acum, reese că diferențele ce sunt între puieții provenind din semințe de mărimi diferite, dispar până în anul al 10-lea. Ceeace are influență asupra desvoltării puieților nu este mărimea bobului de sămânță ci ereditatea ce el poartă.

Caietul 3, 1 Febr. 1937.

Dr. Max Woelfle:

Windverhältnisse im Walde.

Influența vântului în pădure.

Autorul a cercetat viteza vântului în jurul a câtorva rezerve spre a stabili gradul de uscare la care sunt expuse. In urma măsurătorilor făcute s'a găsit că numai în apropiere de arbore se observă o reducere a vitezei, iar mai departe de el se observă o ridicare. De aceea măsu-

rile de protejare trebuiesc luate nu numai în apropiere ci chiar mai departe.

K. L. Escherich:
Der Eichenkropf und seine Ursachen.
Gâlma stejarului și cauzele care o produc.

Multe din gâlmele stejarului se cred a fi cancere, pe când în realitate ele sunt deformări cauzate de insecte. Autorul arată că A. Kelle, în urma unui studiu amănunțit găsește că păduchele Lachmus robaris este cauza acestor gâlme.

Prof. Dr. K. Eckstein:
Die Abbrüche des Waldgärtners, Myelophilus piniperda L.
Ruperi de lujeri cauzate de Myelophilus piniperda.

Această insectă mănâncă măduva lujerilor și chiar lemnul, la pin. Pagubele ce le aduce arborilor sunt destul de însemnate. Este necesar să se dea mai multă atenție, să se combată serios acolo unde se ivește.

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.
Anul II (1939), Coetul 2 (Februarie).

H. Scheffter:
Überblick über den Stand des Motorsägenbaues.
Privire asupra stadiului construcției fierăstraelor cu motor.

Fierăstraele cu motor pentru tăiat arborii în picioare și buștenii au o deosebită importanță cu deosebire acolo unde mâna de lucru nu se găsește sau este foarte scumpă. Autorul descrie diferitele construcții de asemenea fierăstrae și arată pentru fiecare cum se poate întrebuința cu mai mult folos. Deasemenea se indică unde trebue încă lucrat pentru perfecționarea acestor aparate.

F. Kollmann:
Die Herstellung von Leichtbauplatten aus Holzwolle.
Fabricarea plăcilor ușoare de construcție din lână de lemn.

Plăcile ușoare de construcție constituesc azi un material cu foarte largă întrebuințare, datorită excelentelor însușiri pe care le posedă, greutate mică, rezistență suficientă, ușoară manipulare. Articolul cuprinde foarte interesante date asupra lânei din lemn și a materialelor de legătură (ciment, magnesit și gips) precum și asupra procedeelor de fabricație după Dr. Gaspary, Karl Schneider, Karl Hengerer și Heraklith.

K. Friedrich:
Schwerentflammbare Faserstoffplatten.
Plăci de fibre greu inflamabile.

Intrebuințarea plăcilor de fibre în construcții fiind condiționată de gradul lor de neinflamabilitate, se depun azi foarte mari sforțări pentru găsirea sistemelor de prelucrare a acestor plăci spre a deveni greu inflamabile.

Autorul ne expune procedeele și substanțele întrebuințate până acum în acest scop în timpul fabricării plăcilor și după aceea. Deasemenea se dau și procedeele de încercare a eficacității diferitelor tratamente pentru neinflamabilitate.

R. Keylwerth:

Messen und Messgeräte bei der Holzverarbeitung.

Măsurarea și instrumentele de măsură la prelucrarea lemnului.

Se arată sistemele și aparatele de măsurat dimensiunile și umiditatea la piesele de lemn, ascuțirea, ceaprazul, rezistența, etc. la diferitele instrumente pentru prelucrat lemnul, vitesa, turația, puterea, timpul de lucru la mașinile cu acelaș scop și mersul temperaturii și umidității la instalațiile de uscare a lemnului.

Edgar Mörath:

Neuerungen an Furnier- und Sperrholzmaschinen.

Inovații la mașinile de furnire și placaje.

Articol foarte interesant. Ne arată care sunt modificările ce s'au adus diferitelor mașini de fabricat furnire și placaje precum și schimbările suferite de mersul fabricației.

Mici comunicări:

Congresul Academiei germane pentru studiul construcțiilor.

Caetele de sarcini provizorii pentru materialele lemnoase necesare atelierelor căilor ferate germane.

Norme nouă.

Industria lemnului în Cehoslovacia.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 61 referate asupra literaturii nou apărute în Tehnologia lemnului.

Recenzii:

E. H. B. Boulton — A dictonary of wood.

Finanz-Verl. — Zellwolle-Jahrbuch 1938.

A. Kraus — Nitrozelluloselacke.

Tabele cu însușirile lemnului de fag.

Anul II (1939), Caetul 3 (Martie).

W. Wergin:

Der innere Aufbau der Sekundärwandschichten pflanzlicher Zellwände.

Structura internă a straturilor pereților secundari ai celulelor vegetale.

Se arată modul cum ia naștere și se desvoltă pereții celulari, formarea pereților secundari, așezarea și constituția fibrilelor. Structura fină a pereților celulari studiată cu ajutorul razelor ultra violete.

Bruno Schulze:

Umfassende Prüfung von Holzschutzmitteln gegen holzzerstörende Pilze und Tiere.

Incercarea complectă a mijloacelor de prezervare a lemnului contra ciupercilor și animalelor xilofage.

Descrierea complectă a încercărilor necesare calificării diferitelor materiale de prezervare a lemnului. Se arată avantajele și desavantajele diferitelor sisteme și substanțe de prezervare.

Kurt Riechers:

Über Verwendung und Prüfung von hochverdichtetem Holz.

Asupra întrebuințării și încercării lemnului presat.

Foarte interesant articol. Se arată întrebuințarea lemnului în construc-

ţia avioanelor şi superioritatea materialelor îmbunătăţite prin diferite procedee de fabricaţie. Mijloacele de îndesire a lemnului, presarea sau presarea şi încleirea, au dat două materiale nouă: lignostonul şi lignofolul. Modul de încercare a acestor materiale şi rezultatele sunt expuse în acest articol.

Mici comunicări:

Pădurile Germaniei mari.

Industria placajelor în Statele Unite.

Generatorii de gaz din lemn în Franţa.

Dimensiunile cherestelei de răşinoase.

Economia lemnului de construcţie.

Instrucţiuni pentru apărarea lemnului de construcţie contra putregaiului.

Norme nouă.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 30 referate asupra literaturii nou apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

F. Mahlke şi W. That — Hausschwamm — Merkblatt. Ratgeber für Baumeister, Hausmeister, Hausbesitzer, Mieter.

Fr. W. Bauer — Furnierpappeln im deutschen Wald. Ein Beitrag zur Sicherstellung der deutschen Holzversorgung.

L. Hauska — Landwege.

H. Gröber — H .Rietschels Leitfaden der Heiz- und Lüftungstechnik.

Tabela cu însuşirile lemnului de frasin (Fraxinus excelsior L.) şi hickory (Hicoria...).

Anul II (1939) Caetul 4 (Aprilie).

Horst Gelinsky:

Lässt sich Buchenholz nach dem Einschlag weiss erhalten?

Se poate păstra lemnul de fag alb după tăiere?

Cercetările începute acum 10 ani au condus la găsirea unor substanţe cu care spoindu-se capetele buştenilor s'a redus acţiunea ciupercilor la ⅓—¼.

K. Friedrich:

Die Prüfung von Faserplatten.

Incercarea plăcilor de fibre.

Scurtă privire asupra celor mai importante procedee de încercare, care pot să dea indicaţii asupra calităţilor şi posibilităţilor de întrebuinţare a plăcilor de fibre. Se insistă asupra încercărilor pe care le pot face, cu aparatură simplă, şi întreprinderile.

C. Enders şi K. Kärnbach:

Die Zusammensetzung der bei der Vergärung der Holzzuckerwürzen nach Scholler anfallenden Fuselöle.

Compoziţia alcoolilor amilici la fermentarea zahărului din lemn după procedeul Scholler.

Studiul compuşilor acestor produse accesorii a fost necesar deoarece se constatau în procesul fabricaţiei greutăţi neexplicabile. In adevăr unii din compuşii găsiţi sunt dintre aceia cari împiedică fermentaţia. Rămâne acum să se găsească o metodă de extracţie a lor.

Heinrich Vollmer:
Die Bedeutung richtig geschärfter und geschränkter Sägen für die Leistungsfähigkeit der Holzindustrie.
Importanța ascuțirii și ceaprăzuirii juste a fierăstraelor pentru randamentul industriei lemnului.

O bună ascuțire și ceaprăzuire a fierăstraelor înseamnă economisirea lemnului și o tăietură de calitate superioară. Articolul arată nouile mijloace (aparate și mașini) cu care se pot asigura condițiunile acestea pentru diferite fierăstrae.

R. Lippmann:
Messern statt Sägen.
Tăierea cu cuțite în loc de fierăstrae.

Tăierea scândurilor cu cuțite este mai economică, în special pentru grosimi mici. Se arată mașinile cu care se pot face astfel de tăieri, randamentul și economia lor.

Mici comunicări:
Activitatea în construcții a Reichului în 1938.
Producția de lemn a Italiei.
Economia lemnului românesc.
Congresul „Pădurea și lemnul" la Graz (12—16 Mai 1939).
Norme nouă.
Fabricarea cleiului din deșeul dela procedeul Sulfet.
Adaos la cafea ca produs secundar dela fabricarea zahărului din lemn.
Materiale aprobate pentru prezervarea lemnului contra focului.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).
Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 106 referate asupra literaturii nou apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

O. Kaufmann și K. Schuch -- Folgerungen aus der deutschen Hausbockkäferstatistik.

K. Schuch — Zur Physiologie und Ökologie des Hausbockkäfers.
R. F. Grünwoldt — Forstwirtschaft in Afrika.
A. R. Baumgärtner — Rohstoffe und Rohstoffwirtschaft der deutschen Papier- und Zellstoff-Industrie.
H. Klemm — Neue-Leimunter suchungen mit besonderer Berücksichtigung der Kalt-Kunstharzleime.
H. Bergström, K. Cederquist și K. Trobeck — Holzprodukte.
Th. Gesteschi — Hölzerne Dachkonstruktionen. 5 Aufl.

N. Ghelmeziu

REVUE INTERNATIONALE DU BOIS.

Anul VI, Nr. 63/939.

M. P. Guillaume:
Utilisation dans le domaine ferroviaire des bois créosotés comme carburants gazogènes.
Utilizarea în domeniul feroviar a lemnelor creozotate drept carburant pentru gazogene. 11 pag.

* * * :
Les possibilités du tracteur-treuil „Latil" dans l'exploitation forestière.
Posibilitățile tractorului „Latil" în exploatarea forestieră. (2 pag.).

* * * :

L'activité du Ministère de l'Agriculture en faveur de l'utilisation du bois pendant le dernier exercice.

Activitatea Ministerului de Agricultură în favoarea utilizării lemnului, în timpul ultimului exerciţiu. (3 pag.).

Anul VI, Nr. 64/939.

Această revistă, socotită tribună liberă deschisă tuturor informaţiunilor relative la producţie, negoţ, la exploatarea şi la consumul lemnului, publică în numărul său din luna Mai anul curent un articol privind „Exploatarea forestieră în România". Articolul se datoreşte „Administraţiei Casei pădurilor". Are 14 pagini. Cuprinsul lui este: I. Exploatarea pădurilor statului (suprafaţa, valoarea şi venitul lor, punerea în valoare). II. Cultura pădurilor (pepiniere, împăduriri, întreţineri de arborete). III. Clădiri (fabrici, căi ferate). IV. Concluzii.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 4, Aprilie 1939.

I. *Studii.*

Prof. Dr. F. Schwerdtfeger:
Biologische Grundlagen der Engerlingsbekämpfung.
Bazele biologice ale combaterii larvelor.

Dr. Kin-Shen Hao (din China).
Über Saatgutprüfung auf biochemischem Wege.
Despre examinarea seminţelor pe cale biochimică.
Studiul continuă în n-rul viitor.

II. *Literatură (Recenzii).*

Prof. Dr. Reinhard Strecker: Die philosophischen Probleme in der Forstwirtschaftslehre. [Problemele filosofice din domeniul ştiinţelor silvice]. 242 pag. Neudamm şi Berlin 1938. Edit. I. Neumann. Preţul broş. 6, leg. 7 RM.
Recenzat de *Lemmel.*

Krutzsch u. Loetsch: Holzvorratsinventur und Leistungsprüfung der naturgemässen Waldwirtschaft. [Inventarierea capitalului-lemn şi determinarea producţiei în pădurile tratate după modelul naturii]. Neudamm: J. Neumann, 1938, 164 pag., leg. 5 RM.
Recenzat de *Dr. Künanz.*

W. Schoenichen: Taschenbuch der in Deutschland geschützten Tiere. [Cărticica animalelor protejate în Germania]. 244 pag. cu 80 fig. în text, 36 planşe colorate şi 49 fotografii după natură. Edit. Hugo Bermühler, Berlin-Lichterfelde, 1938. Preţul: leg. pânză 7,50 RM.
Recenzat de *Prof. Dr. Wolff,* Eberswalde.

Erwin Lindner: Die Fliegen der Polararktischen Region. Fascic. 108-117. Stuttgart. Edit. E. Schweiterbart.
Recenzat de *H. Baron Geyr.*

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.
Bd. VI, Heft 5 (Februar 1939).

Friedrich W. Freise:
Beobachtungen in Zweitwuchsbe-

ständen aus dem Küstenurwaldgebiet Brasiliens.

Observaţiuni privind arborete secundare în pădurea virgină din regiunea oceanică a Braziliei.

Prin arborete secundare (secondgrowth) se înţeleg acele arborete apărute pe terenuri agricole părăsite, care nu reprezintă un aşa zis organism cum ar fi cazul pădurii evoluate sub influenţa îndelungată a condiţiunilor staţionale, ci mai mult un conglomerat de specii. Intre acestea se poate distînge o masă vegetală de bază, constituită, dintr'o serie de specii, să zicem, de primă cucerire a terenului şi pasagere. Aceasta îngăduieşte instalarea unor specii forestiere din ce în ce mai permanente şi mai caracteristice tipului de pădure naturală corespunzător condiţiilor staţionale date. Datoria silvicultorului înţelept, într'o asemenea situaţie, este de a proteja vegetaţiile acestea primare şi de a ajuta succesiunea speciilor către tipul definitiv, cu observarea, pe cât cu putinţă a procesului natural.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Multe şi interesante date asupra faptelor şi stărilor din economia forestieră a diferitelor ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

III. P. IOAN: *Sporirea producţiei forestiere.*

8 Februarie 1939

Propăşirea economiei forestiere — ca şi a tuturor celorlalte ramuri ale economiei naţionale — se bazează pe stimularea producţiei.

Ne-am obişnuit să considerăm producţia normală a pădurilor ţării româneşti la 2,5 m. cubi pe an şi hectar, acceptând să fim în urma altor ţări al căror sol nu are nici asemănare cu fertilitatea excepţională a solurilor ţării româneşti.

Producţia de 2,5 m. cubi pe an şi hectar, ar rezulta din raportarea unei posibilităţi anuale de circa 16.000.000 m. cubi la cele 6,6 milioane hectare, cât este suprafaţa totală a pădurilor ţării.

Noi însă, în mod efectiv, am exploatat anual peste 25 milioane metri cubi, adică în acest chip ne-am consumat toate rezervele, am atacat însuşi capitalul lemnos şi am creiat întinse suprafeţe de păduri degradate, menite să rămână într'o lungă perioadă de aşteptare, până la noua exploatabilitate.

Dacă se mai adaogă şi celelalte suprafeţe necomerciabile, lipsite de mijloace de transport sau de rentabilitate, înseamnă că posibilitatea anuaală nu o recoltăm decât depe maximum 1/2 din suprafaţa pădurilor ţării şi deci producţia medie reală este în realitate de patru până la cinci metri cubi anual pe hectar.

Cu o producţie de 4 m. cubi pe an şi hectar, la o suprafaţă de 7,5 milioane hectare pădure, care ar reprezenta 25% din suprafaţa ţării, procent necesar echilibrului climatic şi cel ce trebue să existe pentru justa repartiţie a suprafeţelor cultivate, posibilitatea anuală prin milionul de hectare împădurite în plus, ar creşte la 30 milioane metri cubi şi în acest caz am putea satisface toate nevoile consumului intern şi ne-am păstra încă un loc demn în rândul ţărilor producătoare — exportatoare de lemn. S'ar putea ajunge la această producţie?

Firește că da, totul este posibil, dar numai cu o condiţie: să stimulăm factorii de producţiune solul şi arboretul.

In ce mod? In ce priveşte solul, prin mărirea patrimoniului forestier şi prin creşterea productivităţii sale; iar în raport cu arboretul, prin stimularea producţiei şi prin recoltarea întregei producţii forestiere.

Printre izvoarele de mărire ale patrimoniului forestier; ca soluţii concrete pentru viitor, se enumeră:

1. Recâștigarea a o parte din fostele terenuri forestiere, transformându-se în păduri comunale, porțiunile de izlazuri comunale, ce s'au degradat între timp prin păşunat, defrişeri, incendii, etc.

2. Plantațiuni în terenuri agricole, însă cu libera folosință a arboretelor rezultate, scoase de sub un regim silvic adeseori excesiv.

3. Câştigarea pentru împădurire a terenurilor aluvionare, precum şi o parte din limanurile ce se află în sudul Basarabiei.

4. Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor sterile şi neproductive.

Mărirea productivității solurilor forestiere printr'o acțiune directă a omului, iar nu numai prin acțiunea lentă a arboretului.

Stimularea producției arboretului, din punct de vedere cantitativ şi calitativ, menținând acele arborete ce sunt constituite convenabil ca specie şi consistență, conservând şi stimulând vigoarea lor de creştere prin operațiuni culturale, şi conducând arboretele către scopul economic propus, prin regime şi tratamente adequate.

La capătul atâtor sforțări, administrațiile noastre forestiere sunt datoare să recolteze toate categoriile de materiale lemnoase şi din toate categoriile de păduri, făcând să dispară categoria pădurilor necomerciabile; vom ridica astfel procentul de fructificare al grupei lemnului sau cota de rentabilitate a sectorului pădurilor noastre printre celelalte ramuri de producțiune.

C. Cr.

IV. ING. I. LUNGU: *Exploatarea şi industrializarea lemnului în legătură cu sporirea producției forestiere.*

15 Februarie 1939

Când vorbim de sporirea producției forestiere, în general, ne gândim la o majorare a cantității totale produse pe unitatea de suprafață, sau la o mărire a calității materialelor extrase de pe unitatea de suprafață.

Această sferă, a sporirii producției forestiere, poate fi însă lărgită, luând drept punct terminus momentul când produsele forestiere au ajuns la consumație. O sporire a producției se obține şi prin micşorarea pierderilor de exploatare, sau alte îmbunătățiri în manipulația şi valorificarea lemnului, din momentul doborîrii arborilor până ce lemnul ajunge la consumator.

In acest din urmă câmp de activitate, conferențiarul analizează lipsurile ce se întâlnesc la noi în țară şi cari au un caracter mai mult sau mai puțin general.

Cercetarea lipsurilor de acest fel, în străinătate, a depăşit cercurile de specialitate, trecând în domeniul public, în scopul îmbunătățirii lor şi le întâlnim în Germania sub diferite denumiri ca: „Luptă contra stricăciunii“, „Valorificarea lucrurilor fără valoare“ etc.

In concepția noastră curentă, lemnul, ne interesează numai prin

prizma comercială, adică a preţului pe care-l putem obţine pentru el astăzi şi în viitorul apropiat. Trebue însă să ne învăţăm a judeca şi economic, valoarea materiei prime lemn.

De exemplu, dacă plusul de manipulaţie pe care-l cere o exploatare de pădure este de 30 lei/m^3 dacă lucrarea se face în vara anului curent şi nu în iarna viitoare, iar dacă deprecierea calitativă în acest interval este tot de 30 lei/m^3, din punct de vedere comercial este indiferent când se face lucrarea. Din punct de vedere economic se încearcă însă o pierdere calitativă de 30 lei/m^3, prin începutul de putrezire al lemnului, dacă lucrarea se face în iarna viitoare.

Pierderile cele mai mari, cu caracter accidental, văzute de conferenţiar în practică, referindu-se la un singur loc şi într'un timp scurt, au fost în cazul exploatării unor materiale ajunse la exploatare datorită la 2 calamităţi: atac de insecte şi doborîturi de vânt.

Prin greşelile de comandament făcute, se enumeră: nestabilirea sau imposibilitatea de a stabili cantitatea exactă a materialelor ce trebueau să facă obiectul exploatării; nealegerea mijlocului de transport cel mai adequat locului şi împrejurărilor; o lipsă de înţelegere suficientă a proprietarului pădurii faţă de greutăţile exploatatorului şi importanţa investiţiilor necesare exploatării materialului provenind din calamitate; neaprecierea exactă a timpului necesar proectării şi construcţiei mijloacelor de transport; neîncadrare suficientă cu personal de regie; prevedere insuficientă în ce privesc mijloacele de finanţare a unei exploatări de acest calibru şi lipsa de unitate de conducere a lucrărilor de exploatare, transport şi industrializarea lemnului.

Pierderi în lucrări curente.

O pierdere însemnată cu caracter general, este aceea rezultată la răşinoase, dintr'o prea mare perioadă de timp ce trece între doborîrea lemnului şi exploatarea lui.

La exploatarea propriu zisă pierderi însemnate se datoresc: doborîrii arborilor prea de sus; ruperei vârfurilor la tăerile de vară de răşinoase; la foioase se fasonează trunchi pentru fabrică strâmbi în 2 planuri; la răşinoase se fasonează trunchi fără supralungimea necesară pentru fiecare butuc; tot la răşinoase, nu se corhăneşte lemnul cu suficientă atenţie pe pante repezi; de asemenea nu se îndepărtează în pădure, în măsură suficientă, lemnul cu defecte; la foioase se cojesc trunchii destinaţi fabricilor; la fag, scoaterea şi aducerea la fabrică nu se face în timp util.

La transport pierderile mai însemnate sunt:

Pierderi datorită plutăritului, un mijloc de transport vechiu, care trebue treptat înlocuit. Aci conferenţiarul analizează cu cifre chestiunea plutăritului pe Valea Bistriţei.

Pierderile la transportul cu calea ferată sunt de mai mică importanţă.

Pierderile la transportul cu carele se datoresc în mare măsură, la noi, lipsei capacităţii de transport în anumite locuri. De ex. în cazul transportului anual a 30.000—50.000 în steri lemn de foc dintr'o singură serie situată la 15—20 km depărtare de staţia C. F. R.

La depozitare se încearcă pierderi mai însemnate: la răşinoase prin nestivuirea pe pălănci în locuri înfundate, sau a lemnului verde; la lemn de foc, prin nefolosirea într'o măsură suficientă a depozitelor intermediare.

In domeniul industrializărilor se întâlnesc pierderi mai mari datorită: modelelor de tăere insuficient de potrivite calităţii buştenilor debitaţi şi mărfii de produs; folosirea de pânze de gatere prea groase; tăerea buştenilor groşi de stejar cu gaterul; nefolosirii fierăstrăului panglică de despicat dulapi, erori de tăere prea mari la grosimea scândurilor fabricate; pierderi la tivirea pe circulare, datorită maşinei şi circularistului; sortarea insuficient de îngrijită; la stejar prin crăparea la soare a cherestelei înainte de stivuire; neacoperirea stivelor de cherestea cu material de acoperişe bun, datorită unei economii rău înţeleasă; etc.

Intrebuinţări ale resturilor de exploatare şi industrializare, sau a materialelor de anumite calităţi, cari ar trebui extinse.

Să se introducă sortimentul de lemne de foc brad; să se extindă, în apropierea fabricilor, sobele cari folosesc drept combustibil rumeguşul; unde se dispune de rumeguş suficient, să se facă brichete pentru căile ferate silvice; să se caute să se introducă parchetele de fag; plasarea ţandurilor de răşinoase la fabricile de celuloză, etc.

* * *

In cadrul problemei valorificării lucrurilor fără valoare, în ce priveşte întrebuinţarea materiei prime lemn, Germanii sunt de părere că valoarea pădurii ca izvor de materie primă pentru industrie, este cunoscută în totalitatea ei, numai în ultimul timp.

Cantitatea de lemn care se consumă în Germania în total ca lemn de foc s'a calculat că este de cca 16 milioane m^3. Prin planul de 4 ani, din această cantitate, 6 milioane m^3 au fost trecuţi la întrebuinţări industriale şi din restul de 10 milioane m^3, care a mai rămas, se crede că încă jumătate se va putea folosi de industrie. Aceasta treptat cu schimbarea sistemelor de încălzire.

Principalele întrebuinţări date în industria chimică germană sunt: întrebuinţarea deşeurilor pentru facerea de plăci de lemn din fibre; folosirea lemnului de foc de fag şi pin la fabricarea celulozei; fabricarea zahărului din deşeuri de lemn; folosirea lemnului de foc prin distilare; problema valorificării ligninului; fabricarea de uleiuri necesare la producerea lacurilor; fabricarea de alcool; fabricarea de răşini din resturi de lemn; fabricarea de materiale pentru tăbăcit; folosirea deşeurilor din prelucrarea lemnelor exotice pentru mijloace de combaterea insectelor; folosirea produselor accesorii ale pădurii în scopuri industriale, etc.

* * *

Pentru studierea în detaliu a pierderilor principale semnalate la noi în ţară şi pentruca în baza acestor constatări să se poată lua măsuri de îmbunătăţire, conferenţiarul propune ca fiecăruia din centrele noastre principale de exploatare să i-se repartizeze studierea unei anumite categorii de pierderi.

T. H. C.

VIII. V. FILIP: *Producția forestieră și valorificarea ei în noua așezare românească.*

— 22 Martie 1939 —

Este a treia conferință pe care o ține D-l Ing. Filip, după ce a desvoltat în 1937 „Problema exportului forestier" și în 1938 „Naționalizarea valorificării lemnului" tot la acest cerc de studii.

Conferențiarul analizează mai întâi evoluția stării economice din ultimele două decenii cât și starea actuală a vieții sociale, învederând necesitatea crescândă a organizării economiei naționale în cadrul unui plan economic de ansamblu, care să aibă un caracter specific național.

Economia românească, urmând liniile trasate de noua constituție dela 27 Februarie 1938, trebuie să ia un caracter corporativ mai categoric și să adopte primatul intereselor naționale ca imbold al acțiunii individuale pe teren economic.

Organizarea economiei românești nu se poate înfăptui decât prin întocmirea unui plan economic în cadrul apărării naționale, un plan de refacere al bogățiilor secătuite, care să nu aibă la bază decât interesul general.

Pădurile în cadrul planului economic.

In fruntea bogățiilor secătuite, exploatate până astăzi în mod cu totul abuziv, după metodele specific coloniale, se situiază pădurile țării, care sunt chemate astăzi să îndeplinească o mare funcțiune socială: auxiliara agriculturii și pavăza naturală a fruntariilor deschise.

Producția forestieră este grav amenințată prin practicele trecutului, iar industria și comerțul lemnului continuă să se desvolte independent de posibilitățile de producție ale pădurilor noastre. Dela 1880, când s'au pus bazele industriei forestiere din România de către capitalurile internaționale, și până astăzi, patrimoniul forestier a pierdut poate chiar o treime din suprafața sa, în detrimentul național și în profitul străinilor cari dețin peste 90% din capitalurile angajate în această industrie.

Organizarea producției forestiere nu se poate înfăptui decât în cadrul unui plan economic de durată.

Normalizarea producției forestiere.

Exploatările forestiere din România, constată D-l Ing. V. Filip au fost conduse până astăzi după interesele capitalurilor internaționale.

Până astăzi oricine a putut să taie unde a vrut și cât a vrut, oricine a fost liber să facă oricâte fabrici de cherestea, putându-se eluda codul silvic și legile naturale ale țării cu ajutorul politicului.

Producția forestieră a pădurilor a ajuns la 25—28 milioane m^3 anual, față de producția normală anuală de cca. 17 milioane m^3, tăindu-se de 2—4 ori mai multe rășinoase și de 2—5 ori mai mult stejar.

La depozitare se încearcă pierderi mai însemnate: la răşinoase prin nestivuirea pe pălănci în locuri înfundate, sau a lemnului verde; la lemn de foc, prin nefolosirea într'o măsură suficientă a depozitelor intermediare.

In domeniul industrializărilor se întâlnesc pierderi mai mari datorită: modelelor de tăere insuficient de potrivite calităţii buştenilor debitaţi şi mărfii de produs; folosirea de pânze de gatere prea groase; tăerea buştenilor groşi de stejar cu gaterul; nefolosirii fierăstrăului panglică de despicat dulapi, erori de tăere prea mari la grosimea scândurilor fabricate; pierderi la tivirea pe circulare, datorită maşinei şi circularistului; sortarea insuficient de îngrijită; la stejar prin crăparea la soare a cherestelei înainte de stivuire; neacoperirea stivelor de cherestea cu material de acoperişe bun, datorită unei economii rău înţeleasă; etc.

Intrebuinţări ale resturilor de exploatare şi industrializare, sau a materialelor de anumite calităţi, cari ar trebui extinse.

Să se introducă sortimentul de lemne de foc brad; să se extindă, în apropierea fabricilor, sobele cari folosesc drept combustibil rumeguşul; unde se dispune de rumeguş suficient, să se facă brichete pentru căile ferate silvice; să se caute să se introducă parchetele de fag; plasarea ţandurilor de răşinoase la fabricile de celuloză, etc.

* * *

In cadrul problemei valorificării lucrurilor fără valoare, în ce priveşte întrebuinţarea materiei prime lemn, Germanii sunt de părere că valoarea pădurii ca izvor de materie primă pentru industrie, este cunoscută în totalitatea ei, numai în ultimul timp.

Cantitatea de lemn care se consumă în Germania în total ca lemn de foc s'a calculat că este de cca 16 milioane m^3. Prin planul de 4 ani, din această cantitate, 6 milioane m^3 au fost trecuţi la întrebuinţări industriale şi din restul de 10 milioane m^3, care a mai rămas, se crede că încă jumătate se va putea folosi de industrie. Aceasta treptat cu schimbarea sistemelor de încălzire.

Principalele întrebuinţări date în industria chimică germană sunt: întrebuinţarea deşeurilor pentru facerea de plăci de lemn din fibre; folosirea lemnului de foc de fag şi pin la fabricarea celulozei; fabricarea zahărului din deşeuri de lemn; folosirea lemnului de foc prin distilare; problema valorificării ligninului; fabricarea de uleiuri necesare la producerea lacurilor; fabricarea de alcool; fabricarea de răşini din resturi de lemn; fabricarea de materiale pentru tăbăcit; folosirea deşeurilor din prelucrarea lemnelor exotice pentru mijloace de combaterea insectelor; folosirea produselor accesorii ale pădurii în scopuri industriale, etc.

* * *

Pentru studierea în detaliu a pierderilor principale semnalate la noi în ţară şi pentruca în baza acestor constatări să se poată lua măsuri de îmbunătăţire, conferenţiarul propune ca fiecăruia din centrele noastre principale de exploatare să i-se repartizeze studierea unei anumite categorii de pierderi.

T. H. C.

VIII. V. FILIP: *Producția forestieră și valorificarea ei în noua așezare românească.*

— 22 Martie 1939 —

Este a treia conferință pe care o ține D-l Ing. Filip, după ce a desvoltat în 1937 „Problema exportului forestier" și în 1938 „Naționalizarea valorificării lemnului" tot la acest cerc de studii.

Conferențiarul analizează mai întâi evoluția stării economice din ultimele două decenii cât și starea actuală a vieții sociale, învederând necesitatea crescândă a organizării economiei naționale în cadrul unui plan economic de ansamblu, care să aibă un caracter specific național.

Economia românească, urmând liniile trasate de noua constituție dela 27 Februarie 1938, trebuie să ia un caracter corporativ mai categoric și să adopte primatul intereselor naționale ca imbold al acțiunii individuale pe teren economic.

Organizarea economiei românești nu se poate înfăptui decât prin întocmirea unui plan economic în cadrul apărării naționale, un plan de refacere al bogățiilor secătuite, care să nu aibă la bază decât interesul general.

Pădurile în cadrul planului economic.

In fruntea bogățiilor secătuite, exploatate până astăzi în mod cu totul abuziv, după metodele specific coloniale, se situiază pădurile țării, care sunt chemate astăzi să îndeplinească o mare funcțiune socială: auxiliara agriculturii și pavăza naturală a fruntariilor deschise.

Producția forestieră este grav amenințată prin practicele trecutului, iar industria și comerțul lemnului continuă să se desvolte independent de posibilitățile de producție ale pădurilor noastre. Dela 1880, când s'au pus bazele industriei forestiere din România de către capitalurile internaționale, și până astăzi, patrimoniul forestier a pierdut poate chiar o treime din suprafața sa, în detrimentul național și în profitul străinilor cari dețin peste 90% din capitalurile angajate în această industrie.

Organizarea producției forestiere nu se poate înfăptui decât în cadrul unui plan economic de durată.

Normalizarea producției forestiere.

Exploatările forestiere din România, constată D-l Ing. V. Filip au fost conduse până astăzi după interesele capitalurilor internaționale.

Până astăzi oricine a putut să taie unde a vrut și cât a vrut, oricine a fost liber să facă oricâte fabrici de cherestea, putându-se eluda codul silvic și legile naturale ale țării cu ajutorul politicului.

Producția forestieră a pădurilor a ajuns la 25—28 milioane m^3 anual, față de producția normală anuală de cca. 17 milioane m^3, tăindu-se de 2—4 ori mai multe rășinoase și de 2—5 ori mai mult stejar.

Normalizarea producţiei forestiere, rezumată la aplicarea raportului susţinut (creşterea anuală a pădurii, adică procentul de fructificare al capitalului lemnos) provoacă reducerea tăerilor în pădurile de răşinoase, desvoltarea exploatărilor în pădurile de fag, ridicarea preţurilor lemnului, pentru a deveni rentabile şi exploatarea pădurilor inaccesibile, cari reprezintă până la 18% din totalul pădurilor noastre.

Legea pentru controlul circulaţiei materialului lemnos, decretată la 23 Mai 1938 a adus schimbări radicale în exploatările forestiere, spre satisfacţia generală.

Valorificarea producţiei forestiere.

Problema cea mai grea nu o formează exploatarea sau industrializarea lemnului, ci valorificarea lui, de care depinde munca de decenii a atâtor generaţii de silvicultori, depusă pentru a conduce pădurea până la vârsta exploatabilităţii.

Printr'o bună valorificare a lemnului, se asigură pădurii un venit ridicat şi iniţiativa particulară este determinată să creeze cât mai multe păduri, a căror rentabilitate trebue să fie tot atât de mare ca şi a producţiei agricole.

Majoritatea proprietarilor particulari, ne ştiind să valorifice posibilităţile pădurilor lor în lumina conjuncturii adevărate a lemnului, şi încercând serioase pagube, au căutat să lichideze proprietăţile lor forestiere.

Instituţiile publice, deţinătoarele celor mai mari masive de răşinoase au trecut prin grave încercări, atunci când au concesionat pădurile lor la preţuri de formă, pentru a ajunge în ultimii ani la convingerea că numai prin regie se poate valorifica producţia forestieră, deoarece regia s'a dovedit a fi pârghia pentru susţinerea proprietăţii forestiere al cărei procent de fructificare este asigurat la un nivel mai ridicat.

Din stadiul diferitelor aspecte ale organizării comerţului de lemnărie din ţara noastră, D-l Ing. V. Filip desprinde următoarele:

— până la războiul cel mare exploatările forestiere, industrializarea ca şi comercializarea lemnului au constituit monopolul capitalurilor străine.

— exportul nostru de lemnărie este deţinut în mare majoritate de elemente străine (soc. internaţionale, importatori, intermediari şi manipulanţi) cari sunt şi exponenţii lui.

— până la 1934—35 când au luat fiinţă Comisiile de control a lemnului, dintre cari cea dela Galaţi, mai mare ca toate celelalte, este presidată de D-l Ing. V. Filip, importatorii şi intermediarii au putut specula în voe ignoranţa fabricanţilor de cherestea.

— mulţi ani mărfurile CAPS.-ului au fost primite într'o stare mai bună de către intermediarii ce exercită o adevărată teroare asupra personalului fabricelor.

— lemnul rotund de tei, plop şi arin a fost vândut mulţi ani cu 30—100 lei/m^3 loco pădure în timp ce intermediarii au câştigat 400—500 lei/m^3.

MOȚIUNEA
ADUNĂREI GENERALE A SOC. „PROGRESUL SILVIC“ DIN ANUL 1939

Inginerii silvici întruniți în a 53-a adunare generală anuală a Societății „Progresul Silvic“ luând în desbatere problemele puse la ordinea zilei, au hotărît următoarele:

1. Corpul silvic care prin misiunea profesiunii sale cultivă, cu grija generațiilor viitoare, un bun de interes general și se găsește permanent în mijlocul populației rurale, este conștient de obligația națională și cetățenească, pe care o are, de a contribui la opera de ridicare a vieții satului.

Toți inginerii silvici a căror specialitate îi obligă să îngrijească buna stare a pădurilor, nu vor pierde nicio ocazie de a colabora, prin intermediul căminelor culturale, județene și comunale, în acelaș timp și la ridicarea satului.

In acest sens și ca o primă manifestare conducând la scopul urmărit, inginerii silvici vor trebui să îngrijească de o raționalizare și o justă remunerare a muncii pe care populația satelor o prestează în pădure.

2. Printr'o nouă organizare a ocoalelor silvice să se dea inginerului silvic timpul necesar și posibilitatea materială să activeze pe tărâm extraprofesional, integrându-se în opera nouă de ridicare socială.

Pentru punerea la punct a inginerului silvic cu toate problemele la ordinea zilei să se creieze mijloace în vederea specializării și perfecționării sale.

3. Amenajarea cât mai repede a pădurilor țării, pentru ca lucrările de ameliorare a arboretelor să se poată efectua în raport cu condițiunile, în detaliu studiate, ale stațiunei respective și după o technică fixată în amănunt, prin instrucțiuni ce urmează să se elaboreze.

Să construiască drumuri și instalații de transport cât mai mult pentru a se înlesni scoaterea și valorificarea produselor ce pot rezulta din operațiile de ameliorare.

Să se împiedice toate acțiunile, care, contrar ideii de ame-

Normalizarea producţiei forestiere, rezumată la aplicarea raportului susţinut (creşterea anuală a pădurii, adică procentul de fructificare al capitalului lemnos) provoacă reducerea tăerilor în pădurile de răşinoase, desvoltarea exploatărilor în pădurile de fag, ridicarea preţurilor lemnului, pentru a deveni rentabile şi exploatarea pădurilor inaccesibile, cari reprezintă până la 18% din totalul pădurilor noastre.

Legea pentru controlul circulaţiei materialului lemnos, decretată la 23 Mai 1938 a adus schimbări radicale în exploatările forestiere, spre satisfacţia generală.

Valorificarea producţiei forestiere.

Problema cea mai grea nu o formează exploatarea sau industrializarea lemnului, ci valorificarea lui, de care depinde munca de decenii a atâtor generaţii de silvicultori, depusă pentru a conduce pădurea până la vârsta exploatabilităţii.

Printr'o bună valorificare a lemnului, se asigură pădurii un venit ridicat şi iniţiativa particulară este determinată să creeze cât mai multe păduri, a căror rentabilitate trebue să fie tot atât de mare ca şi a producţiei agricole.

Majoritatea proprietarilor particulari, ne ştiind să valorifice posibilităţile pădurilor lor în lumina conjuncturii adevărate a lemnului, şi încercând serioase pagube, au căutat să lichideze proprietăţile lor forestiere.

Instituţiile publice, deţinătoarele celor mai mari masive de răşinoase au trecut prin grave încercări, atunci când au concesionat pădurile lor la preţuri de formă, pentru a ajunge în ultimii ani la convingerea că numai prin regie se poate valorifica producţia forestieră, deoarece regia s'a dovedit a fi pârghia pentru susţinerea proprietăţii forestiere al cărei procent de fructificare este asigurat la un nivel mai ridicat.

Din stadiul diferitelor aspecte ale organizării comerţului de lemnărie din ţara noastră, D-l Ing. V. Filip desprinde următoarele:

— până la războiul cel mare exploatările forestiere, industrializarea ca şi comercializarea lemnului au constituit monopolul capitalurilor străine.

— exportul nostru de lemnărie este deţinut în mare majoritate de elemente străine (soc. internaţionale, importatori, intermediari şi manipulanţi) cari sunt şi exponenţii lui.

— până la 1934—35 când au luat fiinţă Comisiile de control a lemnului, dintre cari cea dela Galaţi, mai mare ca toate celelalte, este presidată de D-l Ing. V. Filip, importatorii şi intermediarii au putut specula în voe ignoranţa fabricanţilor de cherestea.

— mulţi ani mărfurile CAPS.-ului au fost primite într'o stare mai bună de către intermediarii ce exercită o adevărată teroare asupra personalului fabricelor.

— lemnul rotund de tei, plop şi arin a fost vândut mulţi ani cu 30—100 lei/m^3 loco pădure în timp ce intermediarii au câştigat 400—500 lei/m^3.

MOȚIUNEA
ADUNĂREI GENERALE A SOC. „PROGRESUL SILVIC" DIN ANUL 1939

Inginerii silvici întruniți în a 53-a adunare generală anuală a Societății „Progresul Silvic" luând în desbatere problemele puse la ordinea zilei, au hotărît următoarele:

1. Corpul silvic care prin misiunea profesiunii sale cultivă, cu grija generațiilor viitoare, un bun de interes general și se găsește permanent în mijlocul populației rurale, este conștient de obligația națională și cetățenească, pe care o are, de a contribui la opera de ridicare a vieții satului.

Toți inginerii silvici a căror specialitate îi obligă să îngrijească buna stare a pădurilor, nu vor pierde nicio ocazie de a colabora, prin intermediul căminelor culturale, județene și comunale, în acelaș timp și la ridicarea satului.

In acest sens și ca o primă manifestare conducând la scopul urmărit, inginerii silvici vor trebui să îngrijească de o raționalizare și o justă remunerare a muncii pe care populația satelor o prestează în pădure.

2. Printr'o nouă organizare a ocoalelor silvice să se dea inginerului silvic timpul necesar și posibilitatea materială să activeze pe tărâm extraprofesional, integrându-se în opera nouă de ridicare socială.

Pentru punerea la punct a inginerului silvic cu toate problemele la ordinea zilei să se creieze mijloace în vederea specializării și perfecționării sale.

3. Amenajarea cât mai repede a pădurilor țării, pentru ca lucrările de ameliorare a arboretelor să se poată efectua în raport cu condițiunile, în detaliu studiate, ale stațiunei respective și după o technică fixată în amănunt, prin instrucțiuni ce urmează să se elaboreze.

Să construiască drumuri și instalații de transport cât mai mult pentru a se înlesni scoaterea și valorificarea produselor ce pot rezulta din operațiile de ameliorare.

Să se împiedice toate acțiunile, care, contrar ideii de ame-

liorare, pot duce la degradarea arboretelor; în special păşunatul să fie interzis.

In vederea cruţării unor anumite esenţe de preţ, care fac obiectul unui activ export, dar care sunt pe cale de dispariţie (stejarul, nucul), sau de împuţinare (răşinoasele) se propune ca în Consiliul Superior Economic, care are cuvânt hotărîtor la încheerea convenţiilor comerciale, să fie reprezentată şi economia forestieră prin ingineri de specialitate.

A V I Z

Biblioteca Soc. „Progresul silvic“ cumpără următoarele volume din seria „Revue des Eaux et Forêts“: anii 1863, 1865-1884, 1886, 1908; 1910-1924, 1924, 1927.

Ofertele rugăm a se adresa la sediul Bibliotecii din Bucureşti, Bd. Take Ionescu 31.

BIBLIOTECARUL

COLABORATORII NOŞTRI SUNT RUGAŢI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

N E C R O L O G

† STELIAN STĂTESCU
Ing. insp. silvic
24 August 1896—17 Iunie 1939

Sâmbătă 17 Iulie a încetat din viaţă la Spitalul „Elias" din Capitală, în urma unei îndelungi suferinţe, inginerul insp. silvic Stelian Stătescu.

A fost înmormântat la Cimitirul Belu, în ziua de 20 c. — în prezenţa a numeroşi camarazi silvici, mai ales cei din promoţia 23-a şi din Inspectoratul Braşov, cari împreună cu Soc. „Progresul Silvic" au depus şi coroane.

Cuvântul de adio, — elogiind viaţa şi faptele regretatului coleg dispărut în floarea vârstei, l-au rostit d-nii: Ing. insp. gl. silvic V. Broşteanu, din partea Inspectoratului, şi Ing. Insp. silvic Cezar Cristea din partea Soc. „Progresul Silvic" şi AGIR-ului.

Reproducem mai jos parte din cuvântarea d-lui C. Cristea.

Nu fără ezitare şi frângere de suflet am primit povara — nobilului dar prea tristului „mandat" încredinţat mie de camarazi, de a rosti cuvânt de adio unui bun coleg de promoţie — nu numai de profesie, pe care moartea ni l-a fulgerat năprasnic, în plină maturitate şi elan creator al vârstei de 43 de ani.

Din partea veteranei noastre Societăţi „Progresul Silvic", reprezentând în acelaş timp şi Asociaţia Generală a Inginerilor din România, precum şi din partea camarazilor din ultima serie de Brăneşteni, îmi este dat ca prin vorbirea-mi pornită din adâncul inimei, să aduc o cât de palidă mângâere sufletului sfâşiat al tovarăşei sale de viaţă şi al familiei regretatului nostru coleg.

Inginerul Stelian Stătescu, a văzut lumina zilei la Târgovişte, în 24 August 1896. Acolo a făcut şcoala primară, iar cursul secundar

în reputatul liceu „Petru şi Pavel“ din Ploeşti. Apoi, cu promoţia noastră a 23-a, a absolvit Şcoala Superioară de Silvicultură dela Braneşti.

A intrat în serviciul silvic al Statului în Ianuarie 1920, numit de Casa Pădurilor la Regiunea silvică Sighişoara. Din Decembrie 1929 îl găsim şef al ocolului Mediaş, timp de 7 ani.

In 1928 August este trecut ca Inspector de Control la Dir. regională Cluj, iar în Maiu 1930, în aceiaşi calitate pe lângă Directoratul Ministerial din Capitala Ardealului, tocmai fiindcă organele noastre superioare apreciau în Stătescu ceia ce îl evidenţiau: tactul şi distincţia — atât în serviciu, cât şi în relaţiunile sociale, — corectitudinea, entuziasmul său, dar mai ales modestia şi bunătatea.

In August 1931, este numit Inspector de Control la Inspectoratul de regim silvic Sighişoara, unde rămâne până în ultimul timp, cu gradul de inspector silvic.

Locotenent în rezervă — aparţinând Reg. 32 Infanterie — şi-a făcut datoria pe front, fiind distins cu următoarele decoraţii: Crucea Comemorativă cu barete, „Victoria“ războiului pentru civilizaţie şi „Coroana României“.

Patriot din convingere, bun român, a făcut apostolat din profesiune, — prin toate centrele minoritare în care a activat şi unde era nevoie cu atât mai mult de o anumită eleganţă psiho-fizică, de o ţinută care să impună în relaţiunile noastre oficiale, nelipsind nici dela manifestările pe tărâmul social-cultural.

Şi-a iubit cu pasiunea mândra profesie pădurărească, de al cărui prestigiu era gelos totdeauna, insuflând aceasta şi camarazilor mai tineri în subordine, cu care conlucra.

După o îndelungă şi grea suferinţă — de câţiva ani — măcinat de o boală necruţătoare, nediagnosticată perfect nici până în cele din urmă zile, suportând stoic operaţii dificile, cu faţa devenită pergament sub chinurile interne — ce deveniseră o povară nu numai pentru sine, dar pentru întreaga familie şi mai ales pentru devotata lui tovarăşe de viaţă, — a trecut la cele veşnice.

Ireparabilul s'a produs! La spitalul (sanatoriu) Elias, iubitul nostru Stelică, s'a stins, deplin conştient până la ultimul strop de viaţă, — de care era tot mai însetat, trăind astfel mult mai intens drama ce l-a mistuit pe încetul!

— „I-atâta de puţin din tine 'n noi
Şi-aşa curând ne ceri puţinul înapoi...
Transfigurat de vis
De năzuinţi spre paradis
Şi suferinţi, —
Ţi-l dăm pământ avar!...

Acel „debemur terrae“ al genialului V. Bogrea, rezumă parcă tot tragicul vieţii şi al morţii cu zădărniciile de care e legată sărmana fiinţă omenească!

Un coleg mai puţin -- din promoţia noastră a 23-a, pe care a pustiit-o destul războiul cel mare. Şi... coasa morţii prinde iar a face

victime, rărindu-ne rândurile, — când abia aşteptam recolta secerişului... spicelor noastre date în pârg!

Straniu avertisment şi îngrijorare pentru fiecare din noi!

Bucuria şi secretul vieţii este de a te pregăti pentru drumul cel fără de întoarcere, luând cu noi cât mai mult din ceia ce este etern şi sublim!

In preajma criptei tale — ce înghite lacom o tinerească viaţă plină de nădejdi şi iluzii — noi ne descoperim, supuşi destinului maşter, rugând Pronia divină să-ţi aducă, în fine, alinarea suferinţelor şi veşnica odihnă, în „viaţa de dincolo de moarte".

Iar celor ce-ţi supravieţuesc — printr'o supremă încordare de voinţă şi iubire, — să le picure Dumnezeul îndurărilor balsamul nădejdii, credinţei şi al uitării alinătoare!

Inginerii — membri ai „Progresului Silvic" şi „AGIR"-ului — îţi zic prin mine::

Odihneşte în pace, ierte Domnul tinerescul tău suflet.

Somn blând, camarade apreciat şi drag tuturor.

Ing. *Cezar Gr. Cristea*

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugaţi, să nu ne trimită decât articole, care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate şi în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacţiei sau indicaţiunea provenienţei.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939:

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari: **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**

Cenzori supleanţi: **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

I 24928

2022

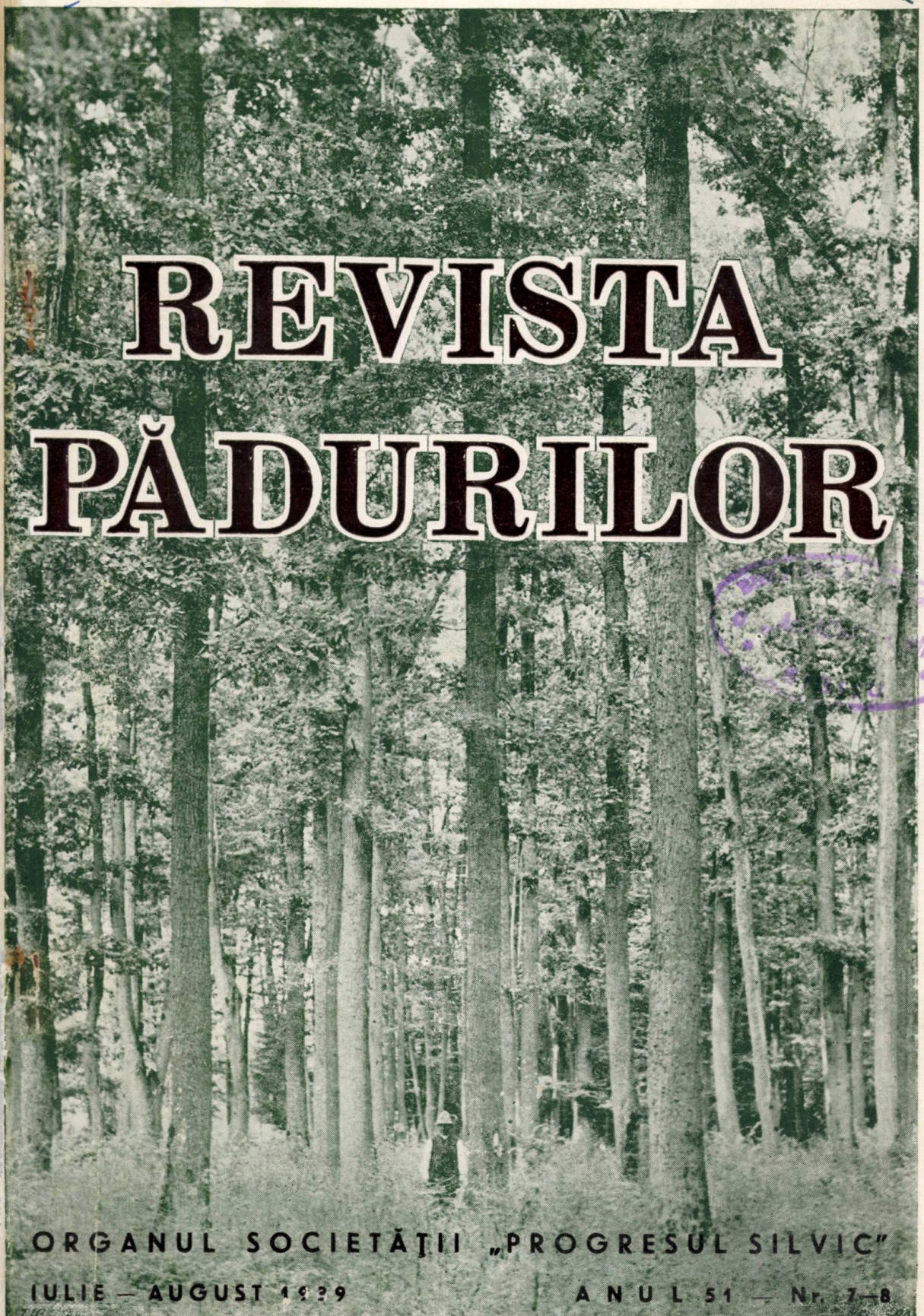

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

IULIE — AUGUST 1939 ANUL 51 — Nr. 7—8

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Înscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 7—8 IULIE—AUGUST 1939.

SUMARUL:

Studii:

I. Lungu: Exactitatea dimensionării în grosime a cherestelei — 595

Comentarii — Însemnări:

G. Moșandrei: Metode noi pentru plantarea terenurilor degradate 609

V. V. Vasiliu: Drăniceritul — — — — — — — — — — — 616

C. I. Rachieru: Industrializarea și comercializarea produselor Casei Pădurilor — — — — — — — — — — — — 621

G. Cioltan: Arboretul de tisă din pădurea Comarnic-Vâlcea — 626

Referate:

I. C. Demetrescu: Congresul de economie forestieră al Germaniei Mari — — — — — — — — — — — — — 629

Problemele zilei:

Lemnul de celuloză.

M. Prodan: Lemnul de celuloză — — — — — — — — — — 642

Horia Manole: Preocupări de viitor — — — — — — — — — 652

I. Moldovan: Celuloza ca mijloc de valorificare a lemnului — — 653

N. Pașcovici: Considerațiuni referitoare la exploatarea lemnului de celuloză — — — — — — — — — — — — 659

I. Rătan: România și lemnul de celuloză — — — — — — 661

Cronica internă (p. 669), *Cronica externă* (p. 684), *Cronica mercurială* (p. 692), *Cărți* (p. 696), *Reviste* (p. 699), *Informațiuni* (p. 705), *Societatea „Progresul Silvic"* (p. 709), *Publicațiuni* (p. 712).

SOMMAIRE:

Études:

L'analyse des erreurs produites dans le sciage du bois — — — I. Lungu

Commentaires:

Nouvelles méthodes de reboisement sur les terrains dégradés — G. Moșandrei

La confection des échandoles — — — — V. V. Vasiliu

Les méthodes employées pour industrialiser et commercialiser le bois des forêts de l'État C. Rachieru

Le peuplement d'if de la forêt Comarnic — G. Cioltan

Rapports:

Le congrès de l'économie forestière allemande Ilie C. Dem.

Problèmes à l'ordre du jour:

Le bois de cellulose

Cronique — Les livres — Revue des Revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic" — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Mathematische Analyse der Sägenfehler — I. Lungu

Mitteilungen:

Neue Aufforstungsmethoden der entarteten Böden — — — C. Moșandrei

Schindelherstellung — V. V. Vasiliu

Die Art und Weise wie die Staatsforstverwaltung ihre Forstprodukte industrialisiert und handelsfähig macht — — — C. Rachieru

Eibenbestand von Comarnic (Vâlcea) — G. Cioltan

Berichte:

Grossdeutsche Reichstagung der Forstwirtschaft — — — — Ilie C. Dem.

Tagesfragen:

Das Holz für Zellstoff

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul Silvic".

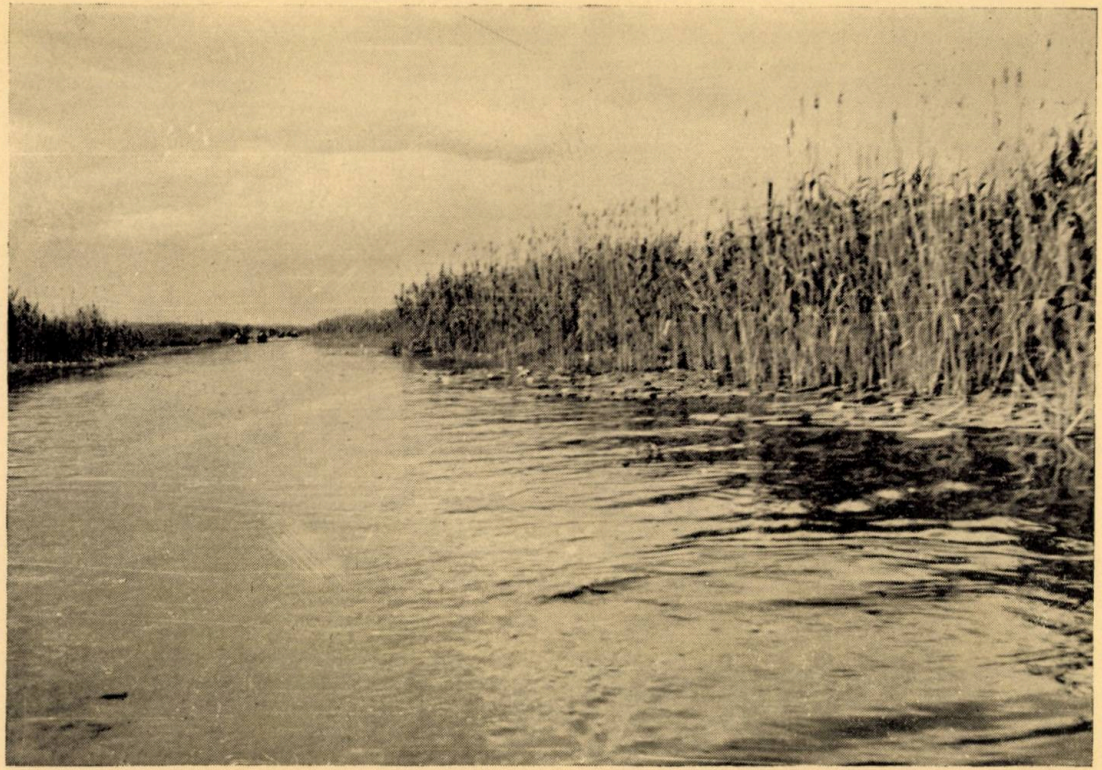

Clișeu Prof. Tr. Săvulescu

Delta Dunării. Canal printre plaur.
Le Delta du Danube. Chenal à travers le „plaur" (végétation qui forme des îles flottantes).
Donau-Delta. Kanal durch „Plaur". (Schilfvegetation, welche schwimmende Insel bildet).

00

(67)

- IUL. 2005

AAI 2014

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 7—8/1939

S T U D I I

EXACTITATEA DIMENSIONĂRII ÎN GROSIME A CHERESTELEI

— Analiza matematică a erorilor de tăere —

de Ing. I. LUNGU

Fabricarea cherestelei constă din tăerea butucilor de lemn rotund în piese de dimensiuni mai mici, cu forma paralelepipedică. In regulă generală, majoritatea pieselor cari rezultă din debitare sunt scânduri sau dulapi, adică piese a căror lățime este mai mare decât de 2 ori grosimea.

La industrializarea rășinoaselor, volumul mediu al butucului, de 4 m, tăiat în gater, variază în general între 0,200—0,500 m^3; iar dimensiunea medie generală a scândurilor și dulapilor, variază în jurul cifrelor: grosimea 25 mm, lățimea 19 cm și lungimea 3,80 m.

Cercetând mai îndeaproape aceste cifre stabilim că, prin fabricație, dintr'o piesă, în formă de trunchiu de con, se fasonează un număr destul de însemnat de piese paralelepipedice, cca. 11—28 buc. în medie.

Raportul între grosimea, lățimea și lungimea unei piese este de asemenea destul de important. Luând grosimea ca unitate, înseamnă că lățimea este în medie de cca. 8 ori mai mare, iar lungimea în medie de cca. 150 ori mai mare decât grosimea.

Urmărind o fabricație îngrijită și știind din teoria erorilor că importanța cea mai mare o are eroarea făcută asupra dimensiunii celei mai mici, reținem toată atenția ce trebue să o dăm dimensionării grosimei scândurilor. Numărul mare de bucăți care rezultă dintr'o piesă, prin debitare, de asemenea reprezintă un lucru care trebue avut în vedere ca obiect principal.

39802

Controlul grosimilor în practică.

Exactitatea dimensionării în grosime, în practică, se controlează obișnuit de către gaterist și maistrul de tăere, măsurându-se în cursul tăerii butucului în gater grosimea scândurilor ce rezultă și îndreptându-se — în măsura posibilității — erorile de tăere rezultate dintr'un model de tăere nu îndestul de pus la punct.

Alt control în general nu se prea face, decât dacă se ivesc reclamații ale cumpărătorilor, sau vre-un organ de control mai scrupulos, printre alte lucruri, cercetează și grosimea scândurilor din depozit.

Aprecierile ce se fac în asemenea ocazii sunt foarte vagi și se exprimă în felul următor: sunt multe scânduri sub sau supradimensionate, ori, dimensionarea este bine făcută etc. Judecarea lucrurilor se face însă în mare măsură în mod subiectiv și chiar dacă s'a făcut obiectiv, nu putem să ne dăm seama îndestul de acest lucru.

In articolul de față ne propunem să analizăm chestiunea exactității dimensionării în grosime a scândurilor prin metode matematice, pentru a stabili criterii de apreciere obiectivă a lucrării și pentru a avea la îndemână cifre comparabile între lucrul la diferite epoci în aceeași fabrică, sau între fabrici diferite.

Precizăm însă că nu ne vom ocupa de cauzele erorilor și îmbunătățirile de adus, acestea urmând să facă obiectul altui articol.

Vom lăsa apoi la o parte greșelile, adică inexactitățile grosiere cari pot fi evitate prin atențiune, control repetat și organizarea rațională a lucrului.

In ce privește erorile, ne vom ocupa atât de cele accidentale, cât și de erorile sistematice. Importanța acestora din urmă este de necontestat. Atunci când nu le cunoaștem cauza, devin foarte periculoase, pentrucă suma acestor erori crește cu numărul pieselor debitate.

Controlul fabricării grosimei scândurilor făcut pe cale matematică.

Pentru a nu îngreuna prea mult ceeace voim să dovedim, vom mărgini exemplificările la cazul industrializării răşinoaselor.

Să precizăm câteva elemente.

Răşinoasele, ca scânduri şi dulapi, se debitează la noi în ţară, aproape în regulă generală, în grosimile 12; 18; 24; 28; 38 şi 48 mm. Această grosime trebue să o aibă scândurile atunci când sunt gata pentru expediţie şi noi o vom denumi „grosimea ideală" echivalentă ca înţeles cu ceea ce în teoria erorilor se numeşte „valoarea adevărată".

Din cauză că scândurile după debitare se usucă, este necesară o supradimensionare a lor, care este echivalentă cu procentul uscării. In momentul debitării această supradimensionare apare ca o eroare sistematică. Dacă mărimea acestei supradimensionări nu este suficient de bine stabilită, ea poate deveni chiar o foarte periculoasă eroare sistematică de fabricaţie.

Motivat de faptul că interesele comerciale nu sunt prea mult lovite de faptul că scândurile sunt supradimensionate, tendinţa generală este ca scândurile să fie supradimensionate.

Comercianţii, în regulă generală, fac observaţiuni în cazul când materialul este subdimensionat; supradimensionarea îi supără numai în măsura în care, din cauza greutăţii mărfii, nu pot încărca un anumit volum la vagon.

Interesele producătorului pot fi însă destul de greu lovite de o supradimensionare a materialului, care în fapt reprezintă şi o scădere a volumului comerciabil produs din unitatea de volum brut.

Pentru a uşura înţelegerea demonstraţiei ce voim să facem, în ce priveşte modul de cercetare al exactităţii grosimilor, vom lua un exemplu numeric.

Intr'un depozit de cherestea, controlat în modul obişnuit în practică, se constată o dimensionare greşită. Materialul în general este supradimensionat. Ne propunem să controlăm pe cale matematică erorile de fabricaţie.

(Observăm că am ales în mod intenţionat un exemplu în care sunt erori multe, mari şi variate).

Măsurăm la fiecare grosime comercială de 12; 18; 24; 28; 38 și 48 mm grosimile din jumătate în jumătate de mm și rezultatele găsite le înscriem precum urmează:

Grosimea ideală	Grosimile reale și Numărul bucăților											Total bucăți	Procentul grosimii din totalul stocului
Grosimea 12 m/m	11	11,5	12	12,5	13	13,5	14	14,5	15	15,5	16		
Nr. bucăților. . .	2	4	14	19	53	28	19	8	2	1	1	151	5%
Grosimea 18 m/m	17	17,5	18	18,5	19	19,5	20	20,5	21	21,5	22		
Nr. bucăților. . .	3	8	11	13	50	28	88	31	20	13	5	270	23%
Grosimea 24 m/m	23	23,5	24	24,5	25	25,5	26	26,5	27	—	—		
Nr. bucăților. . .	1	5	25	46	175	115	78	8	4	—	—	457	38%
Grosimea 28 m/m	27,5	28	28,5	29	29,5	30	30,5	31	31,5	32	—		
Nr. bucăților. . .	3	—	5	10	18	55	44	29	12	6	—	182	10%
Grosimea 38 m/m	38	38,5	39	39,5	40	40,5	41	41,5	42	—	—		
Nr. bucăților. . .	1	6	9	8	40	30	19	9	5	—	—	127	10%
Grosimea 48 m/m	48	48,5	49	49,5	50	50,5	51	—	—	—	—		
Nr. bucăților. . .	4	6	14	7	15	7	3	—	—	—	—	56	5%
Grinzi, rigle și șipci	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9%
Total . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1243	100%

Cercetarea exactității o putem face pe 2 căi — grafică sau numerică.

Cercetarea grafică.

Inscriind în abscisă grosimile pentru fiecare grosime co-

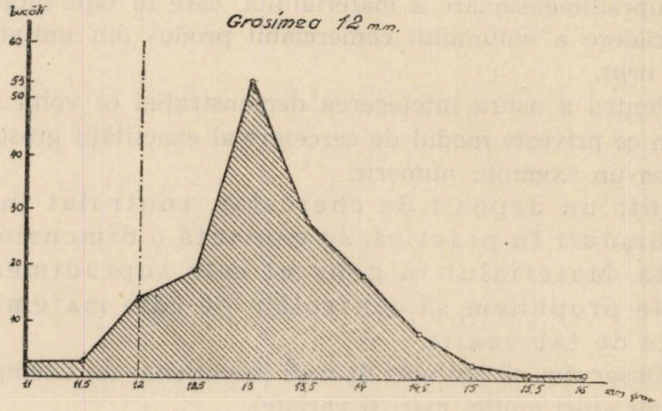

Fig. 1.

mercială și în ordonată No. de bucăți, obținem curbele din fig. 1—6.

Observăm că linia punctată din grafice reprezintă grosimea comercială ideală.

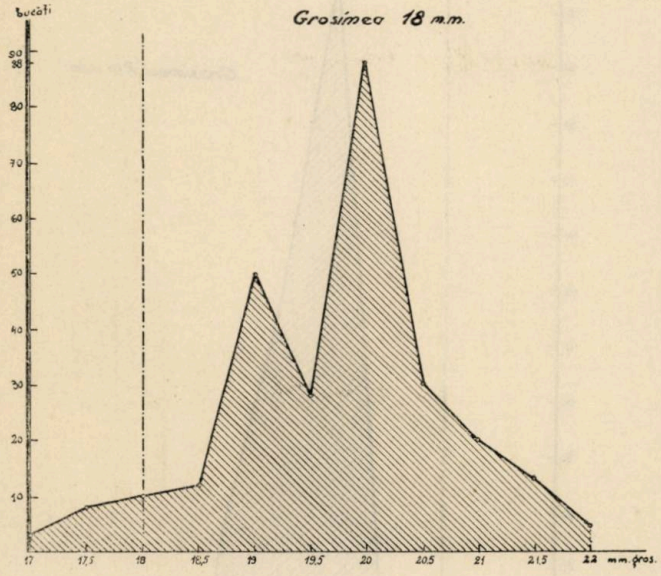

Fig. 2.

La o fabricație îngrijită curbele de mai sus trebue să aibă forma unui clopot, cunoscut din teoria erorilor sub denumirea de clopotul lui Gaus. Acest clopot arată distribuția dimensiunilor ca număr și mărime, precum și probabilitatea unei dimensiuni.

Pentru a putea judeca exactitatea de lucru la fiecare dimensiune precizăm că, cu cât clopotul este mai strâmt la gură, mai înalt și maximul lui mai apropiat de grosimea ideală, cu atât lucrarea este mai îngrijit executată.

Cu aceste criterii, analizând graficele de mai sus, ajungem la convingerea că, în ce privește exactitatea tăerii, în cazul de față, putem stabili următoarea ordine:

I la 24 m/m	IV la 38 m/m
II la 12 m/m	V la 48 m/m
III la 28 m/m	VI la 18 m/m.

Din grafice se vede o supradimensionare mare mai ales la grosimile de 18; 28; 38 şi 48 m/m. La grosimile de 18 şi 48 m/m clopotul are două maxime, ceeace denotă că în cursul debitării

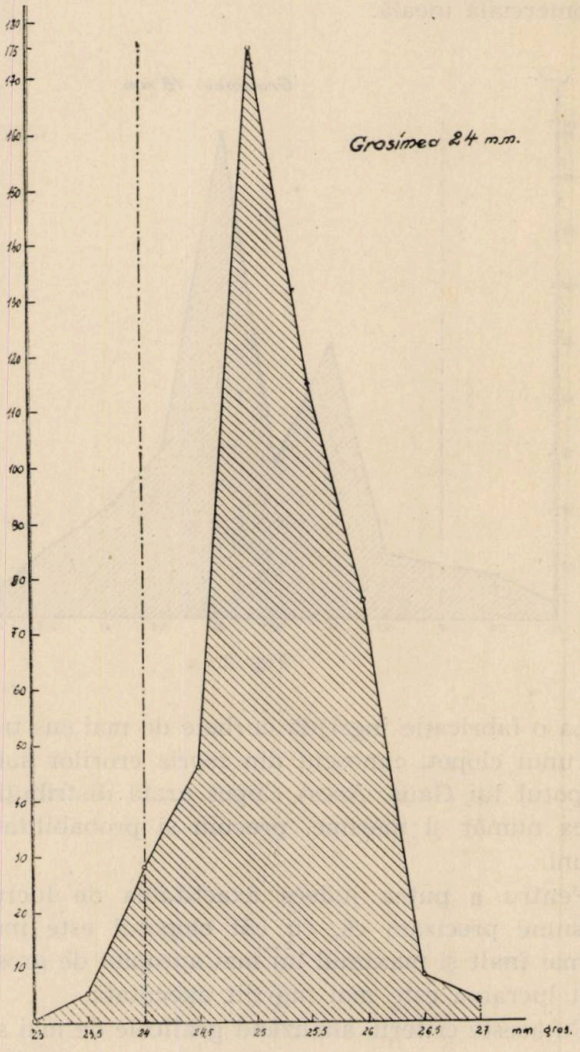

Fig. 3.

s'au modificat modelele de tăere cari se aşează între pânzele de gater.

Grosimea reală cea mai frecventă la diferite grosimi ideale este:

la 12 m/m	13 m/m	la 28 m/m	30 m/m
„ 18 m/m	19 și 20 m/m	„ 38 m/m	40 m/m
„ 24 m/m	25 m/m	„ 48 m/m	49 și 50 m/m

Comparația exactității de tăere între grosimi, sau chiar

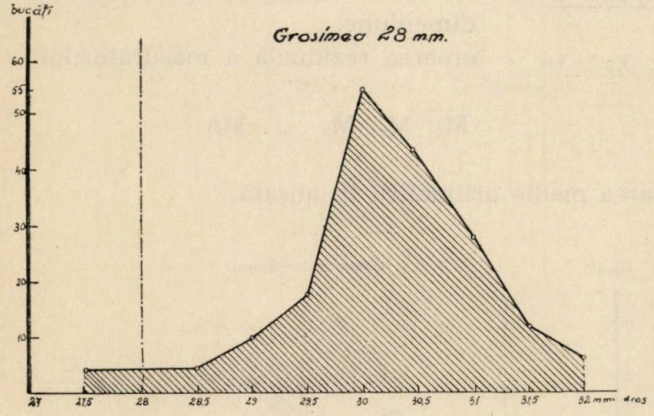

Fig. 4.

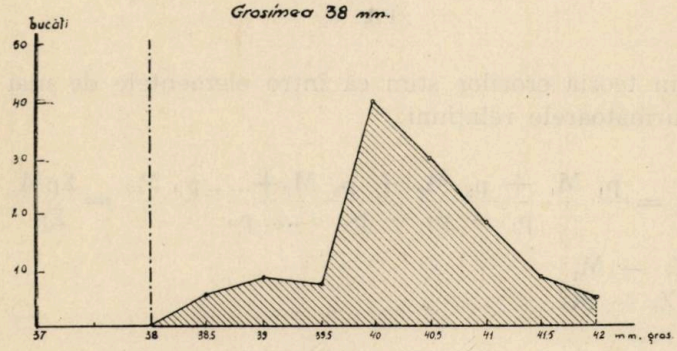

Fig. 5.

la aceeași grosime, la epoci diferite, este însă mai greu de făcut pe cale grafică; pentru aceasta este mai indicată cercetarea numerică.

Cercetarea numerică.

In calculele de mai jos vom nota cu:

Zi = grosimea ideală a scândurilor
Zr = grosimea medie aritmetică balansată a scândurilor

$M_1; M_2; M_3; M_n$ = grosimea măsurată la diferite scânduri
$p_1; p_2; p_3; p_n$ = numărul scândurilor găsite la o anumită dimeniune.
$v_1; v_2; v_3; v_n$ = eroarea reziduală a măsurătorilor

$$M_1; M_2; M_3 \ldots Mn$$

e = eroarea medie aritmetică balansată.

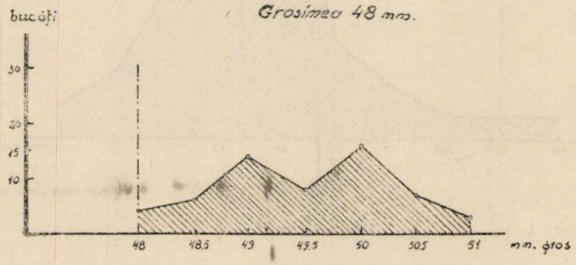

Fig. 6.

Din teoria erorilor știm că între elementele de mai sus există următoarele relațiuni:

$$Z_r = \frac{p_1 M_1 + p_2 M_2 + p_3 M_3 + \ldots . p_n M_n}{p_1 + p_2 + p_3 + \ldots . p_n} = \frac{\Sigma pM}{\Sigma p}$$

$v_1 = Z_r - M_1$
$v_2 = Z_r - M$
. . . . . .
. . . . . .
$v_n = Z_r - M_n$

$$e = \frac{p_1 v_1 + p_2 v_2 + p_3 v_3 + \ldots . p_n v_n}{p_1 + p_2 + p_3 + \ldots . p_u} = \frac{\Sigma pv}{\Sigma p}$$

Calculând pentru toate grosimile din exemplul de mai sus, elementele artătate, avem:

Zi = 12 m/m

M m/m	p buc.	Mp	Zr m/m	v m/m	pv
11	2	22	13,1	−2,1	4,2
11,5	4	46	13,1	−1,6	6,4
12	14	168	13,1	−1,1	15,4
12,5	19	237	13,1	−0,6	11,4
13	53	689	13,1	−0,1	5,3
13,5	28	378	13,1	+0,4	11,2
14	19	266	13,1	+0,9	17,1
14,5	8	116	13,1	+1,4	11,2
15	2	30	13,1	+1,9	3,8
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
Total.	149	1952	—	—	86,0

$$Zr = \frac{\Sigma\, Mp}{\Sigma_p} = \frac{1952}{149} = 13{,}1 \text{ m/m}$$

$$e = \frac{\Sigma\, p\, v}{\Sigma_p} = \frac{86{,}0}{149} = 0{,}577 \text{ m/m}$$

Zi = 18 m/m

M m/m	p buc.	Mp	Zr m/m	v m/m	pv
17	3	51	19,8	−2,8	8,4
17,5	8	140	19,8	−2,4	19,2
18	11	198	19,8	−1,8	19,8
18,5	13	240	19,8	−1,3	16,9
19	50	950	19,8	−0,8	40,0
19,5	28	546	19,8	−0,3	8,4
20	88	1760	19,8	+0,2	17,6
20,5	31	636	19,8	+0,7	21,7
21	20	420	19,8	+1,2	24,0
21,5	13	279	19,8	+1,7	22,1
22	5	110	19,8	+2,2	11,0
Total.	270	5330	—	—	209,1

$$Zr = \frac{\Sigma\, Mp}{\Sigma_p} = \frac{5330}{270} = 19{,}8 \text{ m/m}$$

$$e = \frac{\Sigma\, p\, v}{\Sigma_p} = \frac{209{,}1}{270} = 0{,}774 \text{ m/m}$$

Zi = 24 m/m

M m/m	p buc.	Mp	Zr m/m	v m/m	pv
23	1	23	25,2	−2,2	2,2
23,5	5	118	25,2	−1,7	8,5
24	25	600	25,2	−1,2	30,0
24,5	46	1127	25,2	−0,7	32,2
25	175	4375	25,2	−0,2	35,0
25,5	115	2932	25,2	+0,3	34,5
26	78	2028	25,2	+0,8	62,4
26,5	8	212	25,2	+1,3	10,4
27	4	108	25,2	+1,8	7,2
Total.	457	11523	—	—	222,4

$$Zr = \frac{\Sigma\, Mp}{\Sigma_p} = \frac{11.523}{457} = 25{,}2 \text{ m/m}$$

$$e = \frac{\Sigma\, p\, v}{\Sigma_p} = \frac{222{,}5}{457} = 0{,}486 \text{ mm}$$

Zi = 28 m/m

M m/m	p buc.	Mp	Zr m/m	v m/m	pv
27,5	3	82	30,3	−2,8	8,4
28,5	5	143	30,3	−1,8	9,0
29	10	290	30,3	−1,3	13,0
29,5	18	531	30,3	−0,8	14,4
30	55	1650	30,3	−0,3	16,5
30,5	44	1342	30,3	+0,2	8,8
31	29	899	30,3	+0,7	20,3
31,5	12	378	30,3	+1,2	14,4
32	6	192	30,3	+1,7	10,2
Total.	182	5507	—	—	115,0

$$Zr = \frac{\Sigma\, Mp}{\Sigma_p} = \frac{5507}{182} = 30{,}3 \text{ mm}$$

$$e = \frac{\Sigma\, p\, v}{\Sigma_p} = \frac{115{,}0}{182} = 0{,}632 \text{ m/m}$$

Zi = 38 m/m						Zi = 48 m/m					
M m/m	p buc.	Mp	Zr m/m	v m/m	pv	M m/m	p buc.	Mp	Zr m/m	v m/m	pv
38	1	38	40,3	−2,3	2,3	48	4	192	49,5	−1,5	6,0
38,5	6	231	40,3	−1,8	10,8	48,5	6	291	49,5	−1,0	6,0
39	9	351	40,3	−1,3	11,7	49	14	686	49,5	−0,5	7,0
39,5	8	316	40,3	−0,8	6,4	49,5	7	346	49,5	—	—
40	40	1600	40,3	−0,3	12,0	50	15	750	49,5	+0,5	7,5
40,5	30	1215	40,3	+0 2	6,0	50,5	7	354	49,5	+1,0	7,0
41	19	779	40,3	+0,7	13,3	51	3	153	49,5	+1,5	4,5
41,5	9	373	40,3	+1,2	10,8	—	—	—	—	—	—
42	5	210	40,3	+1,7	8,5	—	—	—	—	—	—
Total.	127	5113	—	—	81,8	Tota.	57	2772	—	—	38,0

$$Zr = \frac{\Sigma Mp}{\Sigma p} = \frac{5113}{127} = 40{,}3 \text{ m/m} \qquad e = \frac{\Sigma pv}{\Sigma p} = \frac{81{,}8}{127} = 0{,}44 \text{ m/m}$$

$$Zr = \frac{\Sigma Mp}{\Sigma p} = \frac{2772}{56} = 49{,}5 \text{ m/m} \qquad e = \frac{\Sigma pv}{\Sigma p} = \frac{38{,}0}{56} = 0{,}678 \text{ m/m}$$

Din analiza datelor de mai sus rezultă că grosimile medii reale ale scândurilor sunt:

la 12 m/m	. . 13,1 m/m	la 28 m/m	. . 30,3 m/m
la 18 m/m	. . 19,8 m/m	la 38 m/m	. . 40,3 m/m
la 24 m/m	. . 25,2 m/m	la 48 m/m	. . 49,5 m/m

Adică aproximativ aceleaşi rezultate cu cele citite din grafice, cu deosebirea că în cazul cercetării numerice valoarea lor este exact stabilită.

Exactitatea de lucru, la diferite grosimi, este deasemenea identică cu cea apreciată prin grafice. Adică scara descrescândă a preciziunilor este:

I la 24 m/m cu	0,486 m/m	IV la 38 m/m cu	0,644 m/m
II la 12 m/m cu	0,577 m/m	V la 48 m/m cu	0,678 m/m
III la 28 m/m cu	0,632 m/m	VI la 18 m/m cu	0,774 m/m

Şi în acest caz cercetarea numerică ne dă posibilitatea unei aprecieri mai exacte.

In stabilirea exactităţii de mai sus ne-am referit la modul cum variază grosimile scândurilor fabricate, faţă de media grosimilor fabricate la dimensiunea respectivă.

Un element însă tot atât de important este şi raportul care există între media grosimilor realizate prin fabricaţie, faţă de grosimea ideală şi eventual şi raportul cu grosimea medie normală care este acceptabilă în fabricaţie.

Este cazul să ne referim la fiecare grosime în parte, cât şi la media generală a grosimilor fabricate, ţinând seamă de repartiţia grosimilor în stoc exprimată în procente.

Am arătat mai sus că toleranţa comercială este mai mare în ce priveşte supradimensionarea decât subdimensionarea. De asemenea că la fiecare scândură se dă o supradimensionare pentru uscare care variază cu grosimea. La răşinoase aceasta variază precum urmează:

la 12 m/m . . . 0,25 m/m	la 28 m/m . . . 1,5 m/m
„ 18 m/m . . . 0,50 m/m	„ 38 m/m . . . 2 m/m
„ 24 m/m . . . 1,00 m/m	„ 48 m/m . . . 2 m/m

Observăm că aceste supradimensionări se dau şi în raport cu starea de uscare a lemnului brut ce se industrializează.

Admiţând că grosimile medii normale sunt egale cu grosimile ideale plus jumătate din supradimensionarea pentru uscare, însemnează că ele vor avea valorile de mai jos:

Grosimi medii normale

12,13 m/m	28,75 m/m
18,25 m/m	39 m/m
24,50 m/m	49 m/m.

Notând cu **P** procentul grosimilor din stoc şi cu **Zn** grosimea normală şi totalizând rezultatele din tablourile dela pag. 598; 603 şi 604 avem:

Grosimi			Procentul grosimii din stoc	Supradimensionar. faţă de				ZiP	ZrP	ZnP	e	eP
Zi	Zr	Zn	P	gros. ideală Zi		gros. normal. Zn						
m/m			%	m/m	%	m/m	%				m/m	
12	13,1	12,13	5	1,1	9,2%	0,97	8 0%	60	66	61	0,577	2,885
18	19,8	18,25	23	1,8	10 %	1,55	8,5%	414	455	419	0,774	17,802
24	25,2	24,50	38	1,2	5 %	0,70	2,9%	912	958	931	0,486	18,468
28	30,3	28,75	10	2,3	8,2%	1,55	5,4%	280	303	287	0,632	6,320
38	40,3	39	10	2,3	6,1%	1,30	3,3%	380	403	390	0,644	6,440
48	49,5	49	5	1,5	3,1%	0,50	1,0%	240	248	245	0,678	3,390
To al	—	—	91	—	—	—	—	2286	2433	2333	—	55,305

Din cifrele de mai sus putem deduce:

Media generală a grosimilor fabricate $g_{mr} = \frac{\Sigma(Z_r P)}{\Sigma P} = \frac{2433}{91} = 26{,}74$ m/m

Media generală a grosimilor normale $g_{mn} = \frac{\Sigma(Z_n P)}{\Sigma P} = \frac{2333}{91} = 25{,}64$ m/m

Media generală a grosimilor ideale $g_{mi} = \frac{\Sigma(Z_i P)}{\Sigma P} = \frac{2286}{91} = 25{,}12$ m/m

Luând drept bază aceste medii generale ale grosimilor și făcând abstracție de lungimea și lățimea scândurilor, rezultă că între volumul ideal și cel real al depozitiului în chestiune există o diferență de:

$$Di = \frac{26{,}74 - 25{,}12}{25{,}12} = 6{,}4\%$$

care reprezintă pierderea teoretică.

Iar între volumul real și cel care ar fi normal să fie este o diferență de:

$$Dn = \frac{26{,}74 - 25{,}64}{25{,}64} = 4{,}3\%$$

Adică pierderea reală de fabricație este de 4,3% din volum.

Iar diferența între volumul ideal și cel normal este de:

$$D = \frac{25{,}64 - 25{,}12}{25{,}12} = 2{,}1\%$$

Adică pierderea normală de fabricație este de 2,1% din volum.

Media generală a erorilor medii aritmetice balansate în această fabricație este de:

$$e_m = \frac{\Sigma(e P)}{\Sigma P} = \frac{55{,}305}{91} = 0{,}608 \text{ m/m}$$

Concluziuni.

Din cele de mai sus rezultă că, controlul pe cale matematică a exactității dimensionării în grosime a cherestelei este mult mai bun decât cercetarea obișnuită în practică. Acest control nu este greu de făcut și plusul de muncă depus este pe deplin compensat de rezultatele exacte și comparabile ce obținem. Când facem controlul matematic este bine să facem cercetarea atât pe cale grafică, cât și pe cale numerică, căci din cercetarea pe cale grafică ne facem repede o idee generală asupra felului cum se lucrează, iar din cea numerică putem face ușor comparația în timp a lucrului la aceeași fabrică sau la fabrici diferite. Cercetările acestea ne dau posibilitatea de a stabili precis la cari grosimi lucrăm mai bine și la cari grosimi lucrăm mai rău și în cadrul aceleiași grosimi cum sunt împrăștiate erorile de tăere.

In cazul generalizării unui asemenea sistem de a controla exactitatea dimensionării în grosime a cherestelei, este necesar ca să se precizeze un anumit număr de măsurători care trebuește făcut la fiecare grosime. Cel mai indicat este ca la toate grosimile numărul de măsurători să fie egal. In acest fel cercetarea pe cale grafică se poate face mai ușor, când este vorba de comparații.

Pentru măsurat grosimile, în special la stejar pentru frize, este indicată confecționarea unei clupe fixe cu grosimile variind din ½ în ½ m/m, sau poate mai bine din ¼ în ¼ m/m.

Elementele fundamentale cari sunt folosite în controlul matematic sunt:

— grosimile ideale . . . . . **Zi**
— media grosimilor ideale . . . . . g_{mi}
— grosimea medie aritmetică balansată . . . . . **Zr**
— media grosimilor medii aritmetice balansate . . . g_{mr}
— supradimensionarea sau subdimensionarea grosimei medii reale față de grosimea ideală, la fiecare dimensiune ideală exprimată în **m/m** sau %.
— media celor de mai sus . . . . . D_1
— eroarea medie aritmetică balansată de tăere a fiecărei grosimi . . . . . **e**
— media generală a erorilor medii aritmetice balansate . e_{mg}

In calculele noastre, făcute în articolul de față, se mai găsesc încă câteva elemente privitoare la grosimile normale. Cum însă aceste grosimi sunt fixate convențional, ele ne oferă mai puțin posibilitatea unei comparări obiective și pentru aceasta nu le-am mai indicat mai sus. Totuși și acestea pot avea o importanță apreciabilă în practică.

Mathematische Analyse der Sägenfehler.

L'analyse des erreurs produites dans le sciage du bois.

Si on étudie les dimensions du bois scié, on trouve que celle qui doit être réalisée avec la plus grande exactité c'est la grosseur, car c'est elle qui influence le plus le rendement de la fabrication, aussi que la possibilité de commercialiser cette sorte de produits.

Dans cet article, l'auteur montre la manière utilisée en pratique pour contrôler les dimensions. Puis il expose les procédés exactes de contrôle, ceux mathématiques, en utilisant la méthode graphique ou celle numérique. Ces recherches mathématiques servent à nous renseigner sur la manière plus ou moins exacte dont on travaille soit dans deux fabriques différentes à la même époque, soit dans la même à différentes époques.

COMENTARII—INSEMNĂRI

METODE NOUI PENTRU PLANTAREA TERENURILOR DEGRADATE

de Ing. G. MOȘANDREI

După o cercetare de mai mulți ani, care mi-a dat prilejul să verific rezultatele numeroaselor lucrări executate de colegi și de mine în terenuri degradate, pentru a preîntâmpina greșelile cari se pot face prin aplicarea metodelor obișnuite de împădurire, cred folositor să pun în evidența tuturor câteva metode de plantare, folosite în Franța și Elveția, reluate la noi și care au dat rezultate foarte bune.

In general, când pe terenurile degradate se fac plantațiuni după metodele obișnuite, în bune condițiuni, cu specii potrivite, procentul de prindere în primul moment este mare. Vin însă ploile torențiale de primăvară și vară, apoi cele prelungite de toamnă și în urmă înghețurile și dezgheșurile repetate. Din această cauză, pueții plantați sunt în cea mai mare parte spălați de ape, cei rămași pornesc cu pământ cu tot cu ocazia infiltrațiunilor masive, iar primăvara cad cu bucățile de pământ dislocate de înghețuri și dezgheșuri. Puținele plante care mai rămân în urma acestor fenomene, vor avea de suferit mai târziu din cauza șanțurilor pe care apa, în curgere, le va săpa pe dreapta și pe stânga șirului de pueți, pe linia de cea mai mare pantă, șanțuri care vor scoate rădăcinile la aer producând ulterior uscarea pueților.

In cele mai multe cazuri, greutatea cea mare de care ne isbim în executarea plantațiunilor pe terenurile degradate este marea înclinare a coastelor pe care suntem chemați a face împădurirea. La această dificultate se adaugă nestabilitatea pământului la suprafață și puterea șivoaelor de apă care pornesc

pe aceste terenuri în timpul ploilor torenţiale, spălând totul în calea lor.

Această stare de lucruri care stânjeneşte prinderea puieţilor plantaţi, a făcut pe silvicultorii străini să caute sisteme noui cu scopul de a înlesni aşezarea vegetaţiei în terenurile degradate cu pante mari.

După natura înclinării şi felului terenului precum şi a tuturor celorlalte condiţiuni locale, s'au stabilit anume sisteme, în urma unor lungi şi amănunţite observaţiuni. Printre aceste metode cele mai eficace sunt cele ce le vom arăta mai jos şi pe cari le vom numi: „plantaţiune în pâlnii", „plantaţiune în trepte" şi „plantaţiune în terase".

Dintre toate, cea din urmă este cea mai completă şi cea care dă rezultate mai bune atât pe terenuri pietroase, cât şi pe terenuri moi şi profunde cu pante mari.

Vom începe prin descrierea primei metode:

Plantaţiuni în pâlnii.

Acest mod de plantare se întrebuinţează în terenuri pietroase, superficiale şi cu înclinări destul de mari.

El consistă în săparea unor gropi de forma unui trunchi de con, aşezat cu vârful în jos şi răspândite în zigzag pe coastă. Diametrul la vârf poate varia dela 60 la 100 cm. Profunzimea este funcţie de mărimea rădăcinii plantelor întrebuinţate.

Puieţii se aşează de jur împrejurul acestei pâlnii care se umple apoi cu pământul bun care s'a scos prin săpare şi s'a curăţat de pietre.

Densitatea acestor gropi variază cu panta şi natura solului. Depărtarea dela o pâlnie la alta poate varia între 1—3 m dela margine la margine. Ele vor fi aşezate în „quinconce", aşa fel în cât să taie coasta în scopul de a împiedica formarea şivoaelor.

Plantaţiuni în trepte.

Aceasta se practică în soluri afânate, cu pământ mult şi dă rezultate foarte bune.

Incepând din josul coastei, de lângă firul apei, se face o treaptă lată de circa 30 cm., pe curba de nivel, ca o potecă. Acestei trepte i se dă o slabă înclinare către mal, aşa în cât după plantare, puetul să aibă rădăcina la un nivel mai scăzut

de cât vârful. Ţinem să atragem atenţiunea asupra faptului că, deşi am arătat că această treaptă trebue să aibă în genere o lăţime de 30 cm., lărgimea ei e, în primul rând, funcţie de talia pueţilor, dat fiind că la plantare pământul de acoperire nu trebue să treacă de colet de cât prea puţin. Pământul rezultat din tăierea acestei trepte se aruncă la vale.

Pe treapta astfel tăiată se aşează pueţii culcaţi. E preferabil ca plantele folosite să fie de talie mai mare (50 la 100 cm) şi să se aşeze cât mai des. Dacă dispunem de pueţi eftini putem să-i punem la interval mai mic de 20 cm.

După aşezarea pueţilor pe prima treaptă se sapă o a doua paralelă cu aceasta, la un interval de 3 m. pe orizontală.

Această distanţă poate fi mărită sau scăzută atunci când panta şi solul prezintă caractere excepţionale.

Pământul scos din tăierea treptei de a doua se aruncă peste rădăcina pueţilor aşezaţi pe treapta inferioară şi se bate bine.

Se trece apoi la tăierea treptei a treia, a patra, etc. până la acoperirea porţiunei pe care voim să o plantăm.

Superioritatea acestui procedeu consistă în frângerea pantei printr'o serie întreagă de trepte orizontale, aşezate la mici depărtări, trepte care sparg şivoaele de apă ce se formează pe coaste în timpul ploilor torenţiale şi care cu vremea pot săpa pământul şi lăsa rădăcinile pueţilor în aer.

Inclinarea ce se dă treptelor către mal serveşte la strângerea unor rezerve de apă în apropierea rădăcinilor plantelor.

Pueţii plantaţi culcat se ridică repede în sus şi în câţiva ani nu se mai cunoaşte nici măcar îndoitura tulpinii.

Plantaţiuni în terase.

Acest procedeu, este — dintre toate — cel mai eficace şi cel mai complet. El se foloseşte în special pentru fixarea coastelor cu înclinaţiuni mari. Mai are avantajul de a putea fi aplicat atât în soluri profunde cât şi în terenuri superficiale presărate cu colţuri de stânci aparente.

In cazul solurilor profunde se fac lucrări în lemn (gărduleţe); în cazul terenurilor superficiale şi pietroase se contruesc mici praguri de piatră uscată după cum se va arăta mai jos.

Deoarece greutatea cea mare de care ne isbim în executarea plantaţiunilor este înclinarea cea mare a coastelor, care

face îndoelnică prinderea pueţilor pe un teren care se prăbuşeşte mereu, s'a recurs la tăierea versantului prin poteci orizontale, continui, de 50—60 cm. lărgime, depărtate una de alta de 4 m. pe orizontaă.

Pe partea dinspre deal a acestor poteci se construeşte mai întâi un mic prag de susţinere în piatră uscată dacă se găseşte pe loc, sau se face un gărduleţ de lemn cu o înălţime de 50 cm. Acest prag trebue să depăşească puţin tăetura de pământ din partea superioară.

Pragul sau gărduleţul astfel construit hotărăşte în partea de jos ceea ce o vom numi o „terasă", adică o umplutură cuprinsă între cleionajul sau pragul construit şi marginea potecii imediat superioară.

Inclinarea acestei „terase" va fi inferioară celei iniţiale a coastei pe care a fost construită, datorită înălţimii de 50 cm. pe care o are pragul (vezi figura).

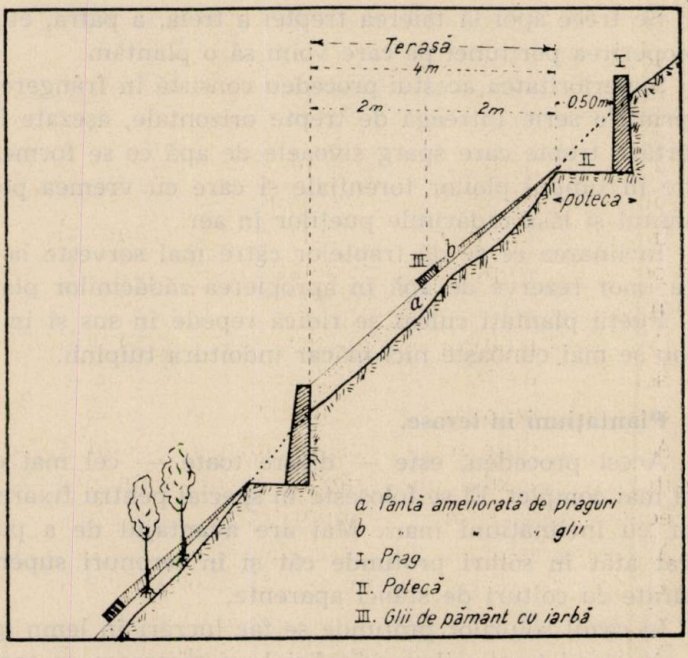

Pe această umplutură se curăţă pământul de pietre sau stânci, dacă este cazul.

După terminarea acestor lucrări se trece la construirea unei „terase" superioare, în aceleași condițiuni, și așa mai departe până în vârful coastei de plantat care, la terminarea lucrărilor, va fi întreruptă de mici gărdulețe sau praguri și înlocuită printr'o serie de „terase" nivelate și cu o pantă mai scăzută de cât cea inițială.

In acest moment solul este pregătit pentru plantațiuni.

Numai decât după aceste lucrări se așează în mijlocul „teraselor", paralel cu potecile, o serie de glii de iarbă luate din apropiere.

Aceste glii se bat ușor pe pământ astfel în cât să nu fie înfundate până la nivelul ierbii, ci să rămâne puțin afară, ca o eșitură în mijlocul „terasei".

La nevoe acest lanț continuu de glii și lat de 40 cm se poate fixa cu cârlige sau țăruși.

In special, când această lucrare se face într'o regiune în care plouă mult, înerbarea, parțială — făcută în aceste condițiuni — reușește în totdeauna minunat.

Stratul de iarbă astfel format oprește micile părticele de pământ care alunecă și astfel curmă în parte eroziunile.

In toamnă sau în primăvara următoare, se plantează des, pe linii orizontale, pueți de anin alb sau negru — după regiune — de obicei 2 rânduri deasupra gliilor, 2 rânduri dedesubtul lor.

In acest chip, într'un an dela începerea lucrărilor, coasta va fi peste tot acoperită de vegetație, oprindu-se în întregime eroziunile.

Ca o completare a acestor lucrări, în cursul aceluiaș an, se poate semăna între liniile de anin sămânță de iarbă sau rămășițe de grăunțe de orz, ovăz, etc. care vor acoperi complet solul.

Aceste grăunțe se pot găsi cu un preț destul de redus la depozitele de cereale, unde rămân ca rămășițe prin magazii, amestecate cu praf și diferite impurități.

Acest fel de plantațiune are marele avantaj de a fixa numai decât și de a acoperi, din primul moment, solul cu verdeață.

Din primul an chiar, deosebirea între o coastă pe care s'au făcut aceste lucrări și una vecină este surprinzătoare.

Mai târziu, când vegetația creată de noi va pune stăpânire desăvârșită pe pământ și când se va forma un covor de verdeață

care va înlătura orice eroziune, se va putea începe înlocuirea aninului cu esenţe de valoare.

In acest moment gărduleţele sau pragurile făcute pentru creearea „teraselor" şi-au îndeplinit îndatorirea şi pot să piară. Se păstrează numai potecile, sau parte din poteci, care vor fi trebuincioase circulaţiei.

Cu acest sistem, în mai puţin de 2 ani, terenul va fi în întregime cuprins de tufele de anin, iar în 5 sau cel mult 6 ani mai târziu pueţii de esenţe preţioase începând să se îndesească, va trebui începută rărirea aninului.

Costul acestor lucrări variază între 2—10 lei de m. p., după natura solului. Faţă însă de rezultatele obţinute nu reprezintă o cheltuială prea mare şi îndemnăm pe toţi să folosească acest sistem, într'adevăr minunat, pentru fixarea coastelor.

Principalul este să dispunem de mari cantităţi de anin. Or acest lucru nu poate fi o piedică deoarece dealungul tuturor râurilor se găsesc cantităţi însemnate de asemenea pueţi care se pot obţine în mod gratuit.

Acest sistem a fost început de noi în perimetrul Stoeneşti, în jud. Muşcel, însă, din cauza lipsei de personal specializat n'a putut fi extins.

Ţin să atrag atenţiunea tuturor asupra faptului că aceste lucrări trebuesc executate numai de oameni pricepuţi şi sârguitori; altfel rezultatele obţinute vor fi o completă desamăgire, iar potecile — baza acestor lucrări — nu vor fi nici orizontale, nici paralele.

Executată în bune condiţiuni, această metodă de plantare dă rezultate minunate, mai ales în regiunea de dealuri în care suntem chemaţi a lucra de cele mai multe ori la corecţiunea torenţilor, datorită calităţii bună a solurilor şi condiţiunilor climaterice favorabile.

Recomandăm începerea lucrărilor în partea cea mai joasă a terenului şi continuarea lor spre vârf până la terminare, care trebue să aibă neapărat loc într'o singură campanie de lucru.

Se vor ataca astfel ravenă după ravenă până la terminarea plantaţiunilor.

Natural că aceste plantaţiuni se fac numai în porţiunile în care nu sunt trebuincioase lucrări de consolidare, sau acolo unde acestea au fost deja făcute.

Înțelegem prin aceasta, că asemenea lucrări se vor face numai în bazinele de corecție și pe coastele văilor a căror fund a fost întărit în așa fel în cât o prăbușire a malurilor, prin adâncirea patului apei, a devenit imposibilă.

In cele expuse mai sus ne-am ocupat numai de metodele de plantare a terenurilor degradate căutând să punem la punct o chestiune, după părerea noastră foarte importantă și căreia nu i s'a dat însemnătatea meritată în literatura forestieră.

In materie de corecțiunea torenților, mai ales la noi în țară, unde se lucrează în acest sens numai de câțiva ani, mai sunt încă multe chestiuni de precizat.

Neue Aufforstungsmethoden entarteter Böden.

Nouvelles méthodes de reboisement sur les terrains dégradés.

L'auteur recommande d'utiliser, pour le reboisement des terrains dégradés en grande pente, trois méthodes qui ont fait leur preuve en France, en Suisse, et aussi en Roumanie. Il s'agit des méthodes dites: en entonnoirs, en marches et en terrasses.

DRĂNICERITUL

de Ing. V. V. VASILIU

E o ocupaţie foarte răspândită în rândul locuitorilor dela munte şi de pe urma căreia — aşa cum e practicată azi — atât pădurile noastre, cât şi economia generală naţională pierd foarte mult.

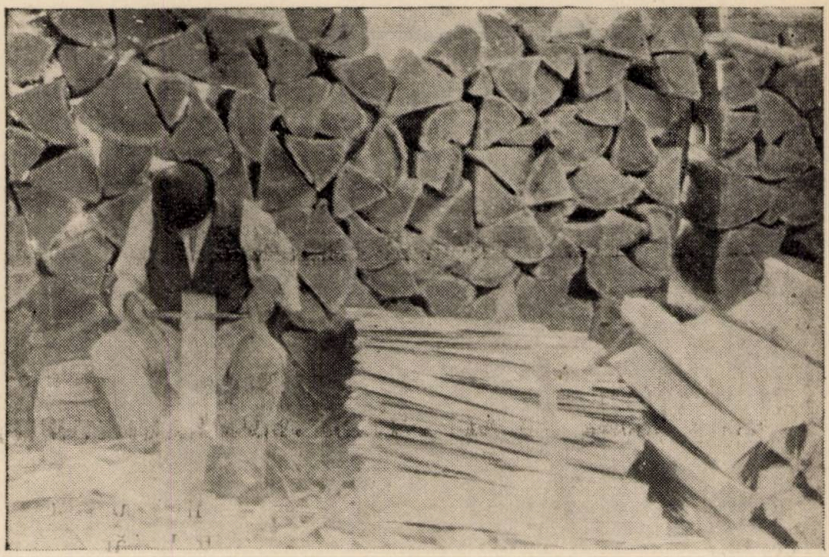

Fig. 1. — Valea Lotrului. Drănicer la lucru.

Şindrila — în Muntenia — sau draniţa — în Moldova, este aşchia de lemn obţinută prin despicarea pe rază a lemnului de stejar sau răşinoase, având dimensiuni diferite după regiuni şi servind la acoperişuri.

Dimensiunile sunt în mod obişnuit:

In Muntenia și în Moldova 50—60 cm. lung, 9—12 cm. lat, iar în Basarabia 70—80 cm. lung, 9—12 cm. lat.

Confecționarea draniței cere oarecare îndemânare, un lucrător putând face până la 2000 bucăți pe zi, bineînțeles dacă are material bun la îndemână.

Pentru ca un lemn să fie bun de draniță, se cere ca „să umble", adică să fie ușor fizibil și să nu aibă fibră torsă. Drănicerii încearcă lemnul înainte de a-l cumpăra, scoțând din trunchiul în picioare o țandără pe care apoi o încearcă cu briceagul: dacă fibrele se desfac ușor, lemnul e bun. Atunci încep demer-

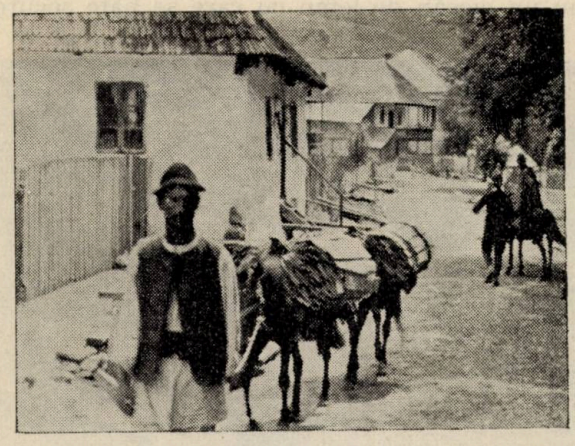

Fig. 2. — Transportul draniței pe cai.

suri pentru cumpărarea arborelui. Prin acest încercat se produce însă o rană destul de mare în trunchiul arborelui, deschizându-se poarta putreziciunei și vegetația resimțindu-se. In unele păduri de munte se întâlnesc arborete întregi atinse de această calamitate a încercatului pentru draniță. Cum vânzările pentru materialele de draniță se fac mai ales în locuri puțin accesibile, controlul făcându-se anevoe, de aceste lucrări se înlănțuesc o serie întreagă de delicte, cari sporesc daunele ce se aduc arboretelor.

Pentru draniță se pot vinde și materiale exploatate, trunchi sau bile; drănicerii preferă însă totdeauna lemnul în picioare, pentrucă prețul e mai redus și pot întrebuința și resturile de exploatare (vârfuri, etc.).

După ce se cumpără un număr de arbori destinați pentru draniță, echipa de lucrători se instalează în pădure și începe lucrul, preferindu-se totdeauna lemnul doborît iarna.

Dacă terenul permite, se scurtează trunchii doborîți în bile de lungimea draniței, bile cari se plutesc la vale până la un loc mai accesibil, iar de acolo draniţa ce se va lucra să poată fi transportată cu căruța. Când nu se poate face această apropiere, draniţa este lucrată pe loc și apoi transportată cu caii, sau pe spate, până la un drum de căruțe.

Pentru crăpatul draniței se întrebuințează o secure și un mai mic, sau un ciocan de lemn cu care se bate securea.

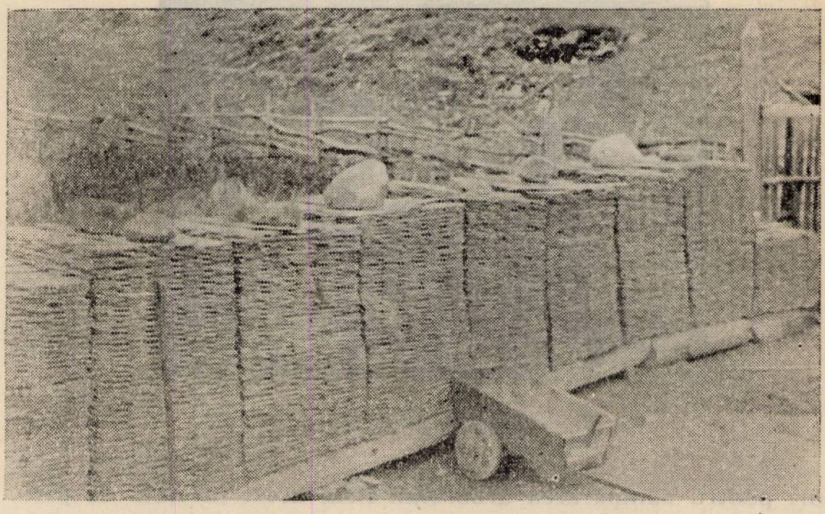

Fig. 3. — Draniţa depozitată acasă, gata de vânzare.

Draniţa se face totdeauna pe rază, având o grosime ce variază dela 4—7 draniţe la țol. Este preferată draniţa de 5 la țol care se lucrează mai ales pentru comenzi; draniţa de speculă, se face mai subțire ajungând până la 7 la țol.

Draniţa este lăsată de obicei în mănunchiuri de 7—10 bucăți, cari nu se desprind complet, ci formează un pachet. Pe alocuri însă fiecare draniță e desprinsă, luată la mână și fasonată, netezind-o cu ajutorul unei cuțitoaie.

Dintr'un metru cub de lemn pot eși până la 2000 de draniţe, randementul fiind astfel de 50%.

Câte odată, din resturi — mijlocul trunchiului, vârfuri — se mai scot și doage; de cele mai multe ori însă nu se mai lucrează nimic și atunci acestor resturi, sau li se dă foc pe loc, sau sunt lăsate să putrezească în pădure.

Cunoscând că în general la confecționatul draniței se întrebuințează lemnul din tulpină, pentru că e curat și elagajul făcut de mult timp, sau lemn de cea mai bună calitate, pentru ca să poată fi ușor fizibil, față de randamentul redus și de prețul de vânzare, care nu poate fi ridicat (250 lei m. c. când se vinde copacul întreg), se poate vedea o primă pagubă pentru economia forestieră prin deprecierea unui material, care ar putea fi într'o proporție considerabilă întrebuințat ca lemn de gater.

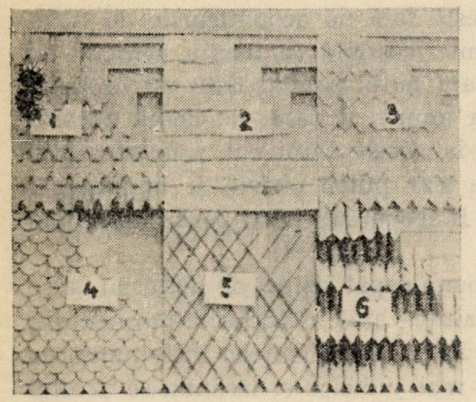

Fig. 4. — Diferite feluri de bătut drania pe acoperișul caselor.
1. cioc de rață; 2. rânduri drepte; 3. ascuțit; 4. solzi, 5. săgeată; 6. coajă de mesteacăn și alun.

Considerând mai departe că anual se scot din fiecare din ocoalele de munte câteva milioane de dranițe, cărora corespund câteva mii de metri cubi lemn brut, se poate calcula ușor cât material se strică printr'o industrializare neraționalâ. (Cu titlu informativ, specificăm că în Ocolul Pipirig se scot anual până la 5 milioane dranițe, cărora le corespund cca. 2500 m. c. lemn brut).

Intr'o gospodărie rațională, pentru confecționarea draniței ar trebui repartizat numai lemnul care nu este bun de alte întrebuințări mai alese: resturile de exploatare și cioturile (trunchi scorburoși).

Un lucrător bun, având la dispoziție material bun, poate lucra pe zi până la 2000 dranițe. Pentru muncă, în care se cuprinde atât doborîtul, curățatul, scurtatul, făcutul și stivuitul draniței, se plătește câte 60—75 lei de mie — revenind astfel pentru un lucrător cam 70 lei pe zi. Totdeauna se asociază cel puțin 2 lucrători în echipă, împărțindu-și munca.

Draniţa se vinde cu 220—250 lei mia pe loc în timpul sezonului (Mai — Octombrie) şi când este cerere. In anul 1936 ajunsese la Fălticeni 200 lei mia de bucăţi, astfel că drănicerii aproape nu-şi mai puteau acoperi cheltuelile.

Pentru bătutul draniţei la acoperişuri se plăteşte cam 180 lei de mie şi în mod obişnuit se bate în 4 rânduri, ultimul numărând 5, astfel că merg cam 60 bucăţi pe m. p. La mia de draniţe merg şi 3 kgr. cue speciale de draniţe a 24 lei. Pentru bătut sunt specialişti cari aranjează draniţa în diferite modele: drept, cioc de raţă, coadă de rândunică, solz, ascuţit (Fig. 4).

Acoperişul de draniţă este faţă de acoperişurile de ţiglă, olane, tablă, cel mai economic, costând în mediu cam 30 lei m. p. şi necesitând o astereală puţin solidă. Este un acoperiş apropiat stilului românesc la munte şi dacă, pe lângă durabilitate (mărită într'o măsură la casele ţărăneşti prin afumatul produs din lipsă de coşuri), s'ar putea obţine şi impregnare ieftină cu soluţii ignifuge, ar fi acoperişul ideal pentru gospodăriile ţărăneşti.

Este timpul însă să se pună capăt risipei de material ce se face pentru confecţionatul draniţei, atât în pădurile moşneneşti, cât şi în pădurile Statului şi să se reglementeze întrebuinţarea materialului, sortându-se cât mai judicios şi lăsându-se acestei industrii numai materialul care nu este bun pentru altă întrebuinţare mai adequată.

Schindelherstellung.

La confection des échandoles.

Dans la région montagneuse roumaine, on utilise assez fréquemment les échandoles pour couvrir les toits des maisons. Les éspèces employées pour la confection des échandoles sont: l'épicéa, le sapin et, dans une petite mesure, le pin splvestre et le hêtre.

L'auteur du présent article apporte quelques données sur leur fabrication. Il considère que la pratique actuelle n'est pas économique, car les paysans utilisent le meilleur bois, qui aurait pû être mieux payé, si on l'employait pour les planches. A présent le prix de vente des échandoles n'est pas rémunérateur. Pour l'avenir, l'auteur préconise d'utiliser seulement le bois qui ne peut pas être travaillé dans les scieries.

INDUSTRIALIZAREA ŞI COMERCIALIZAREA PRODUSELOR CASEI PĂDURILOR

de Ing. C. I. RACHIERU

Incepând din anul 1929, odată cu aplicarea sistemului de exploatare în regie a pădurilor CAPS, s'a pus şi problema industrializării şi comercializării acestor produse prin mijloace proprii.

In cele de mai jos vom trata pe scurt atât problema industrializării, cât şi pe aceea a comercializării acestor produse.

Industrializarea.

1. CAPS.-ul a început realizarea acestei industrializări întrebuinţând după timp şi împrejurări:

I. Fabrici proprii;

II. Fabrici închiriate;

III. Asocierea proprietarului fabricei la beneficiul realizat prin industrializare.

Industralizarea prin fabrici proprii prezintă numai avantajii pentru Casa Pădurilor, căci:

a) Orice investiţii rămân proprietatea CAPS-ului;

b) Fabrica se construeşte şi se amenajează conform scopului urmărit.

Altfel, dacă se închiriază, se moştenesc maşini, aşezări de clădiri, linii ferate, drumuri, etc.; conform obiectivelor urmărite de proprietar în momentul creierei fabricei. Această aşezare, de cele mai multe ori, nu corespunde nevoilor noastre şi în consecinţă se măreşte preţul de cost prin transformarea lor, sau ne sileşte să utilizăm mijloace de manipulare, adesea nu cele mai rentabile.

c) De multe ori se plătesc chirii aşa de mari încât cu chiria pe trei-patru ani s'ar putea construi o fabrică proprie.

d) Se procură maşini noui, moderne, realizând mari economii la combustibil (reduse adesea cu 30—40%) şi cu un randament mult mai mare.

e) Se crează vadul comercial aşa de preţios comercializării.

f) Se creiază un personal bun şi stabil. Altfel de personal putem recruta când avem fabrici închiriate pe 2—3 ani, când acesta ştie că va fi licenţiat la expirarea contractului de locaţiune şi altfel îl recrutăm când fabrica e proprietatea Caps.-ului, când avem o industrie cu caracter stabil.

b) Singurul desavantaj aparent ar fi că suntem siliţi a debursa deodată sume mari pentru crearea lor. Argumentul nu rezistă însă, deoarece s'a constat că de cele mai multe ori cheltuelile se amortiezază din primii 2—3 ani. Cel puţin aceasta constatăm la fabricele asociate cu Caps-ul.

Asocierea proprietarilor de fabrici la beneficiu, a dat rezultate rele pentru CAPS:

Dând produse industrializate la autorităţi aceştia sunt tentaţi să forţeze preţurile de vânzare spre a-şi crea beneficii necorespunzătoare cu realitatea.

Se amestecă în conducere, comercializare, adesea cu interese contrare CAPS-ului, paralizând intenţiile, conducerea reprezentanţilor CAPS, etc.

Creează o atmosferă de suspiciune, pernicioasă personalului şi instituţiei.

Experienţa de 6—9 ani a dovedit cu prisosinţă cele arătate de noi, încât nu mai e nevoe de a mai insista. Sistemul ar trebui cât mai urgent abandonat, rezistând eroic presiunilor din afară.

Concluzia: Industrializare numai cu fabrici proprii.

II. **Comercializarea.**

Pentru comercializarea produselor sale, Casa Pădurilor a încercat pe rând sau de odată mai multe sisteme, creind:

reprezentanţe comerciale proprii;

voiajori comerciali cu procente la vânzare;

intermediari pentru vânzarea acestor produse la export.

Casa Pădurilor, e departe de epuizarea sistemelor, până să ajungă la cel mai practic și rentabil.

Sistemul voiajorilor comerciali e bun, cu condiția să nu li se plătească nici un fel de salar. Am găsit voiajori comerciali CAPS salariați și cointeresați la vânzare, dar care se ocupau cu vânzarea produselor fabricate de alte firme.

Acest sistem însă nu rezolvă problema în sine.

Intermediarii la export prezintă mari și grave desavantagii:

Impiedică CAPS-ul să vie direct în contact cu marile firme importatoare;

Nici odată nu va cunoaște prețul real al vânzării și mai ales un fapt de capitală importanță în comercializare, nu va cunoaște nici odată exact la zi bursa prețurilor, în special urcările;

Sortările se vor face întotdeauna în dauna CAPS.;

Pierde pentru totdeauna posibilitatea de monopol, de dirijarea producției și exportului, devizelor, conform intereselor CAPS și naționale.

Dacă se cedează exportul la intermediari, reprezentanțele comerciale CAPS rămân numai organe de manipulare. Apoi, nu beneficiem și nu formăm experiența organelor CAPS — titrați și specialiști silvici — care într'un viitor apropiat ar putea fi chemați să conducă cu mare competință, să dirijeze, etatizat, întreaga producție forestieră a țării în materie de export.

Pentru remedierea acestor inconveniente, în vederea unei cât mai bună și rentabilă comercializare, propunem:

1. Creearea unei Direcții speciale pentru industrializarea și comercializarea produselor lemnoase CAPS.

2. Creearea de reprezentanțe CAPS în țară și străinătate pentru vânzarea produselor lemnoase CAPS.

Voi desvolta pe rând ambele propuneri.

1. Azi în CAPS, aceeași funcționari sunt chemați să rezolve lucrările de inventariere, mici și mari, vânzări de lemne de foc, industrializări de lemne de orice fel și export. Proporția lucrărilor referitoare la industrializare și export e de maximum 10, față de celelalte.

Consecința: funcționarii vor pierde 90% din timp cu celelalte lucrări.

In schimb, preţurile la materialele industrializate sunt — 50—200% mai mari decât la celelalte produse.

Rezultatul e că implicit nu se poate da toată atenţia cuvenită acestor produse şi în nici un caz conducătorilor nu le rămâne timp suficient pentru a reflecta la organizarea, perfecţionarea, intensificarea industrializării, comercializării în condiţiuni cât mai perfecte, a produselor lemnoase CAPS. De aceea, creearea unei direcţii speciale se impune. Aceasta cu atât mai mult cu cât chiar titulatura „industrializarea şi comercializarea" e ceva separat, prin esenţa ei, de cultura, exploatarea şi gestiunea pădurilor.

Industriile particulare ale lemnului în proporţie de 95% nu sunt proprietare de pădure. De aceea se impune creearea acestei direcţiei speciale, care se va ocupa exclusiv cu:

Fabricile noastre de cherestea, care trebue să depindă direct de centrala CAPS. Un început cerut de realităţi, e deja făcut de CAPS prin numirea unui inspector special pentru fabrici;

Orice fel de industrializare;

Orice fel de comercializare;

Exportul lemnului de orice fel;

Implicit reprezentanţele CAPS, care vor depinde direct de această direcţie.

Ocoalele, Direcţiile Silvice, vor procura materialul necesar acestei Direcţii în transfer la preţul zilei. Direcţia industrializării şi comercializării urmează să trăiască pe cont propriu şi să dea beneficii.

Prin desvoltarea şi perfecţionarea acestei Direcţii văd într'un viitor foarte apropiat, controlul şi dirijarea întregii industrializări a lemnului naţional, de către CAPS.

2. Crearea de reprezentanţe CAPS în ţară şi străinătate.

Corpul Silvic, graţie exploatărilor în regie, industrializării şi comercializării produselor CAPS, e destul de pregătit pentru a realiza acest deziderat.

Să se trimită în străinătate câte doi ingineri şefi sau subinspectori (deci nici prea mici fără experienţă, nici prea în vârstă, obosiţi) în Olanda, Anglia, Franţa, Spania, Italia, Egipt, Turcia, Grecia, Ungaria, adică în toate ţările importatoare de lemn. Aceştia trebue însă să fi dat dovadă că au aplicaţie pentru comercializare.

Ei să fie obligați să cunoască limba țării respective și întregul comerț lemnos: sortări, prețuri, etc., studiind posibilitățile de crearea de antrepozite în zone libere etc.

După un an să se creeze reprezentanțe proprii comerciale, pe unde se vor scurge obligatoriu toate produsele CAPS și naționale, conform convențiilor comerciale, legii devizelor, etc.

Acest sistem prezintă imense avantaje pentru CAPS., pentru Statul român și Banca Națională, încât nu mai e nevoe să insist asupra lui.

Desigur cele arătate mai sus, constitue numai o ideie care se poate perfecționa pe măsura discuției și organizărei serviciului, conform realităților, care singure ne vor arăta ce trebuie perfecționat pentru realizarea scopului de mai sus.

Die Art und Weise wie die Staatsforstverwaltung ihre Forstprodukte industrialisiert und handelsfähig macht.

Les méthodes employées pour industrialiser et commercialiser le bois des forêts de l'Etat.

Pour industrialiser ses produits, l'Administration des forêts domaniales, en dehors de ses scieries, en utilise quelques unes louées ou prises en association.

L'auteur de cet article est d'avis qu'à l'avenir il faut abandonner les deux derniers moyens.

De même, pour la vente des produits, il croit qu'il faut délaisser les systhèmes des voyageurs de commerce et les intermédiaires. L'Administration doit avoir seulement de représentants de commerce ingénieurs forestiers.

Dans l'Administration centrale, il est d'avis de créer une direction spéciale qui aurait dans ses attributions la conduite des fabriques et le commerce de leurs produits.

ARBORETUL DE TISĂ DIN PĂDUREA COMARNIC-VÂLCEA

de Ing. GEORGE CIOLTAN

Pe proprietatea Obștei Cheia jud. Vâlcea se află o stațiune de tisă care constitue un adevărat arboret; aici pe o întindere numai de 1,5 ha. se găsesc 1025 exemplare de tisă.

Arboretul se află în dreapta cascadei pârâului Cheia, închisă între doi pereți de calcar denumiți Stoguşoarele şi Claia Strâmbă (muntele Vânturarița). Longitudinea este de 24°08', latitudinea de 45°15' şi altitudinea 700 m.

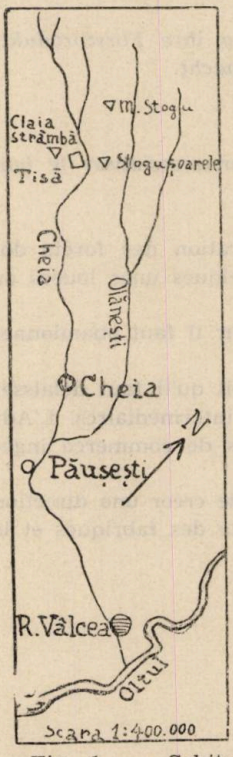

Fig. 1. — Schița de plan a locului cu tise.

Etajul superior este format din molid, brad şi ceva paltin; etajul inferior este constituit exclusiv din tisă, care formează un masiv închis complect. Etajul superior prezintă un aspect de rarişte. Umbra de care are nevoie tisa ca să fie protejată, este oferită de pereții de calcar dimprejur.

Solul este format din arocamente de calcar desprinse din peretele Claia Strâmbă şi formează o pantă egală cu taluzul natural. Printre sfărâmăturile de calcar s'a format ceva humus şi o litieră care abia reuşeşte să acopere pietrişul. Tisa şi-a format condițiuni proprii pentru viață.

Clima fiind umedă, pietrele de calcar s'au acoperit cu o mulțime de licheni, dintre cari mai frevenți sunt Cladonia pyxidata (L.) şi Marchantia polymorpha (L.). De asemenea s'a format şi un strat gros

de muşchi dintre cari mai frecvenţi sunt Hyloconium splendens (Dill. Hedw.), Hylomonium triquetrum (Br.), Polytrichum commune (L.), Mnium affine (Bland), Mnium undulatum (Neck.) şi Pogonatum aloidex (Hedw.).

Din celelalte plante, mai frecvent găsim Selaginella selaginoides (Link.), Lycopodium clavatum (L.), Asplenium trichomanes (L.), Scolopendrium vulgare (Sm.), Vincetoxicum officinale (Moench.), Melampyrum nemorosum (L.).

Dintre arbuşti se găsesc Lonicera Xylosteum (L.) şi Juniperus Sabina (L.).

Exemplarele de tisă le-am numerotat şi inventariat. Sunt 153 exemplare sub 1,30 m înălţime, 470 exemplare peste 1,30 m înălţime, având diametrul terier cuprins între 0,1—6,9 cm; restul de 402 exemplare au înălţimi dela 2—15 m şi grosimea dela 7—25 cm diametru terier.

Tisa are o creştere frumoasă; în diagrama de mai jos sunt arătate variaţiunile creşterilor anuale ale inelelor lemnoase măsurate pe o singură rază dela o tisă ce a luat fiinţă în anul 1849 şi a trăit până în toamna anului 1937 când a fost tăiată şi ciopârţită de vreun lucrător din pădure, rămânând numai cioata de 0,5 m.

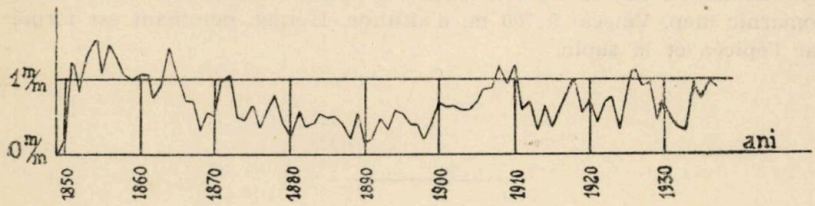

Fig. 2. — Diagrama creşterilor pe rază a unui exemplar de tisă, de 88 ani.

Din diagramă se vede că uneori creşterea anuală radială trece de 1 mm. grosime. In mediu are 0,7 mm. creştere anuală radială şi 1,4 mm. în diametru.

Creşterea medie în înălţime este de 7 cm. pe an.

Folosindu-ne de aceste date, găsim pentru întregul arboret o creştere anuală în volum de 0,444 m. c. şi de 0,296 m. c. pe an şi la ha.

Tisa are o fructificaţie abundentă; din nefericire însă sămânţa este foarte mult căutată de pasări, rar scăpând câte un fir ascuns.

Sămânţa începe să se coacă de la 20 Septembrie şi ţine până la 15 Noembrie; cele mai bune sunt cele dela începutul sezonului de coacere.

Sub masiv şi mai ales pe margini, se găseşte un bogat seminţiş natural; dar puţini puieţi trec de 4 ani; restul mor din cauza umbrei prea mari.

Am cules de sub masiv 1500 puieţi până la 4 ani; din ei s'au plantat 1000 într'o pădure de fag din cuprinsul Ocolului Silvic Craiova, iar 500 puieţi în curtea Ocolului Silvic Peşteana. Aici s'au prins 400 şi 100 s'au uscat, pentrucă au avut lumină prea puternică. Ea cere să aibă numai lumină difuză. Cu timpul însă îşi formează frunze de culoare mai roşcată cari rezistă şi la lumina directă.

In general tisa se înmulţeşte foarte greu, din cauză că este dioică şi pentru faptul că exemplarele solitare cari au mai rămas nu dau seminţe cari să germineze.

Eibenbestand von Comarnic (Bezirk Vâlcea).

Le peuplement d'if de la forêt Comarnic (dep. Vâlcea).

On décrit un peuplement où l'if se trouve en sous-étage sur une étendue de 1,5 ha. Il est situé dans la Petite Valachie dans la forêt Comarnic (dep. Vâlcea) à 700 m. d'altitude. L'étage dominant est formé par l'épicéa et le sapin.

REFERATE

„GROSSDEUTSCHE REICHSTAGUNG DER FORSTWIRTSCHAFT"
(Congresul de economie forestieră al Germaniei Mari)

de ILIE C. DEMETRESCU

Cu prilejul penultimei adunări generale a Societății forestiere germane (Deutscher Forstverein), ținută în 1937 la Freiburg i. Br., s'a hotărît ca cea următoare să aibă loc în 1939 la Berlin. Marile succese politice recoltate de cel de al III-lea Reich și cu deosebire integrarea teritoriilor austriace și sudete în Reich, realizarea acelei mult dorite Grossdeutschland din acești ultimi ani, au făcut ca obișnuita Hauptversammlung des Deutschen Forstvereins (Adunarea generală a Societății forestiere germane) să se transforme în Grossdeutsche Reichstagung der Forstwirtschaft, veranstaltet vom Deutschen Fortverein (Congresul de economie forestieră al Germaniei Mari, pregătit de Societatea forestieră germană). Merită a fi accentuat faptul că nu mai este vorba de o manifestație de ordin profesional a unei asociațiuni oarecare, ci de un eveniment național-politic de mari proporții.

Organizarea, cadrul, spiritul și disciplina în care s'a desfășurat acest impresionant eveniment a corespuns pe deplin însuflețirii și zilelor mari pe care le trăește poporul german. Nimic nu a fost cruțat spre a se pune în cât mai puternică lumină forța științei forestiere germane, înaltul grad al culturii forestiere germane, spiritul Corpului silvic german, scopurile și căile de urmat ale economiei forestiere germane ; nimic n'a fost cruțat spre a-i da strălucirea demnă de cel de al III-lea Reich.

Congresul a fost pus sub patronajul și cu participarea reprezentativă a Mareșalului Hermann Göring, Ministru-președinte al Prusiei și Ministrul Reich-ului pentru Păduri și Vână-

toare. Conducerea efectivă a Congresului a revenit Secretarului de Stat Alpers, Președintele Societății forestiere germane, un tânăr de 36—38 de ani, un tip reprezentativ al generației conducătoare din actuala Germanie. In zilele de 26—29 Iunie inclusiv, marile săli ale Operei Kroll din Königsplatz, frumos ornate cu brad, steaguri și svastici, au cunoscut din nou afluența, însuflețirea și manifestațiile de forță reținută și disciplinată a ședințelor Reichstagului național-socialist. Aproape 2000 de participanți din Reich și peste 70 de străini, mai toți delegați oficiali, și-au dat întâlnire în marea sală de ședințe plenare a Reichstag-ului.

Prima zi a fost rezervată deschiderii festive a Congresului. Mareșalul Göring, în uniforma de Reichsforstmeister și marii demnitari însoțitori sunt primiți la intrare prin sunete de cornuri de vânătoare. Onorurile sunt date de către o companie de candidați silvici în uniformă. Mii de brațe întinse și urale nesfârșite salută apariția sa în sala arhiplină. Căldura aproape familiară și totuși disciplinată, cu care este primit de silvicultorii germani, atât de frumos îmbrăcați în uniformele lor de mare ținută, sunt semnul gratitudinii binemeritate pe care silvicultorimea germană și în general economia forestieră germană o manfestă față de acest mare iubitor al pădurii și vânatului. Deodată, ca la un semn magic, se așterne cea mai desăvârșită liniște și ordine. Sunetele frumoasei și impresionantei Uverture din Egmond de Beethoven pregătesc atmosfera sufletească de mare sărbătoare. Urmează o foarte scurtă alocuțiune, am putea zice chiar închinare, asupra legăturii dintre omul german și pădure. Președintele Societății, Secretarul de Stat Alpers deschide ședința, salutând pe Mareșalul Göring, pe reprezentanții diverselor state străine și pe participanții germani și străini. Urmează, în sfârșit, discursul program al Mareșalului Göring, care constitue, de-altfel interesul central al acestei prime ședințe.

Programul Congresului a cuprins: comunicări de ordin științific, vizite și excursiuni și manifestațiuni de societate.

Tema generală a Congresului a constituit-o: „Economia forestieră germană în conformațiunea vitală a spațiului Germaniei Mari". Programul comunicărilor a fost croit, se înțelege, după această temă generală. Problemele de ordinul economiei forestiere au fost cele ce au dat nota particulară acestui Con-

gres și anume cele germane în noua și urmărita configurație politică. Se poate spune chiar, că preocupările de politică înaltă la ordinea zilei au fost cele ce au determinat caracterul Congresului, după cum vom vedea mai departe. Comunicările de natură politico-economice amintite au reținut cel mai mult atențiunea congresiștilor prin valoarea autorilor, prin subiectele atacate și prin participațiune, aproape toate ținându-se în ședințe plenare. Comunicările de altă natură (culturală, tehnică, etc.) au ocupat un loc mai secundar.

In cadrul primei grupe putem să distingem trei sub-grupe și anume:

I. Comunicări generale referitoare la economia forestieră germană :

1. Mareșalul Hermann Göring, Feichsforstmeister: „Intensivste Waldwirtschaft". Discursul-program asupra problemelor de economie forestieră ce se pun pădurii germane;

2. Körner, Secretar de Stat: Situarea economiei forestiere ca ramură a economiei naționale în cadrul planului patruenal;

3. Köstler, Prof., Dr. Dr.: Chestiunile forestiere în formațiunea de spații vitale germane;

4. Eberts, Prof., Ministerialdirigent : Suveranitate forestieră și administrație internă;

5. Todt, Inspector general al Drumurilor, Dr.: Pădurea și construirea străzilor de comunicație germane.

II. Comunicări speciale, privind lupta Germaniei pentru colonii :

1. Heske, Prof., Dr.: Exigențele coloniale forestiere ale economiei germane;

2. Querengässer, Oberforstmeister, Dr. : Organizarea de administrațiuni forestiere coloniale.

III. Comunicări privind economii forestiere străine învecinate, de interes pentru economia germană :

1. Agostini, General-comandant al Milizia Nazionale Forestale: Economia forestieră sub regimul fascist;

2. Paavo Aro, Prof., Dr.: Desvoltarea economiei forestiere finlandeze în perioada de independență;

3. Dinu, Ing. silvic, Dr. Dr.: România și tendințele actuale de economie forestieră.

Celelalte comunicări au privit:

Silvicultura:

1. Dengler, Prof., Dr. Dr.; Olberg, Forstmeister, Dr.: Vanselov, Prof., Dr.; Zentgraf, Prof., Dr.: Probleme moderne ale unei gospodării pădurăreşti bazată pe natură;

2. Wittich, Prof., Dr.: Bazele staţionale ale gospodăriei forestiere din ţinuturile diluviale germane din Nord-Est;

3. Wiedemann, Prof., Dr.,: Cercetări asupra solurilor celor mai sărace din Germania estică.

Protecţia pădurilor:

1. Schwerdtfeger, Prof. Dr.: Combaterea larvelor gândacului de Mai (Melolontha).

2. Liese, Prof., Dr.: Receptivitatea duglasului faţă de boli, cu considerarea problemei raselor;

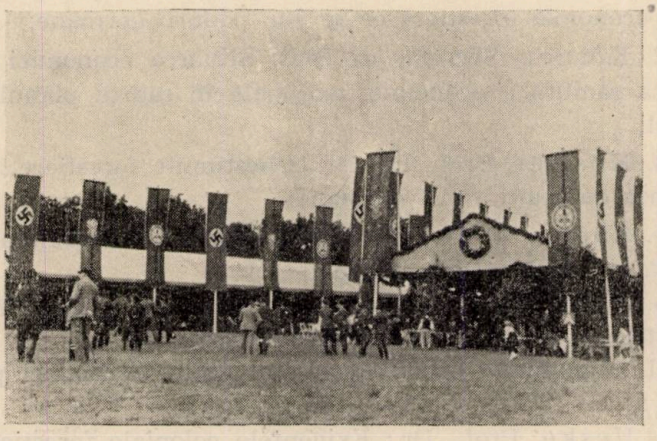

Aspect parţial dela „Jagdfrühstück in Schorfheide".

Tehnica forestieră:

1. Härtel, Oberlandforstmeister Dr.: Corecţia torenţilor şi economia forestieră;

2. Hugershoff, Prof., Dr.: Bazele fotogrametriei şi aplicaţiile ei forestiere.

Este de remarcat că principial comunicările n'au fost urmate de discuţiuni. S'a făcut excepţie numai pentru cele de silvicultură şi de protecţia pădurilor, fiind şi acestea foarte reduse, aproape neînsemnate.

Partea a doua a Congresului, după încheierea seriei de comunicări fixată prin program, a fost ocupată cu vizite, excursiuni și călătorii de studii. Vizitele și excursiunile de studii în număr de câte 11 au decurs paralel în zilele de 30 Iunie și 1 Iulie, iar călătoriile de studiu, în număr de trei, în zilele următoare. Au fost alese subiecte perfect definite și cât mai diferite, astfel ca oricine să-și afle o cât mai deplină împlinire a interesului său de studiu. Enumerăm:

I. Vizite:

1. Auto-Union, DKW-Werk, Spandau: Caroserii de lemn și tablă;

2. Aeroportul Tempelhof: Noile construcțiuni; Exploatarea aeroportului; Instalațiile de fotogrametrie ale Soc. Hansa-Luftbild: Sboruri cu aeroplanul;

3. Zellstoffwerk Wolfen (IG-Farben) bei Bitterfeld: Transformarea lemnului de fag în celuloză și „vistra";

4. Zellstoffwerk Johannismühle: Transformarea lemnului de pin în celuloză;

5. AEG-Kabelwerk, Oberspree: Fabricația sârmelor și cablurilor de conducte electrice;

6. Simens & Halske A.-G., Berlin-Siemensstadt: Fabricație de motoare și materiale electrice;

7. Berliner Kindl-Brauerei, Berlin-Neukölln: Fabricația berei;

8. Propellerwerk Gustav Schwarz, Berlin-Waidmannslust: Fabricația elicelor de aeroplan din lemn;

9. Heinkel-Flugzeugwerk, Oranienburg, Germendorf: Fabricația aeroplanelor;

10. Fournierwerk Alfred C. Prächtel, Karlshorst: Fabricația furnirurilor din diferite esențe naționale sau exotice, cu specialitatea stejar.

II. Excursiuni:

1. Ocolul silvic Eberswalde: Incercări vechi și noui asupra problemei: „Gospodărie fără tăeri rase în arboret de pin;

2. O. s. Chorin: Tipuri staționale și de exploatațiuni pe soluri nisipoase și de morene;

3. O. s. Neuruppin: Prețioase arborete amestecate de pin și fag și conducerea lor;

4. O. s. Lübben: Gospodărie în păduri de anin din Spreewald;

5. O. s. Eberswalde și Freienwalde (Experimentațiile Institutului prusian de Cercetări de Silvicultură) : Incercări de silvicultură, cu specială considerare a constituirii capitalului lemnos;

6. Proprietatea forestieră Lieberose: Culturi pe soluri de pin foarte sărace;

7. Ocolul silvic Finowtal: Incercări de cultura pinului (îngrășăminte cu bazalt) și pepiniere;

8. O. s. Freienwalde: Culturi de stejar în vederea lemnului de furnir;

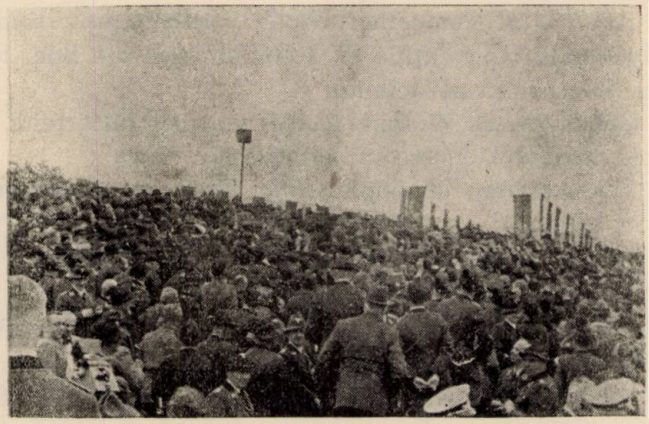

Aspect parțial dela „Jagdfrühstück in Schorfheide".

9. O. s. Spremberg: Refacere sistematică a unei păduri de pin degradată pe soluri foarte sărace din Germania estică;

10. O. s. Peetzig : Creșterea de arborete cu mare volum lemnos și cu produse timpurii;

11. Fundațiunea Schorfheide: Vânat și pădure în rezervațiunea Schorfheide.

III. Călătorii de studii:

1. In Germania de Nord (2—4 Iulie) cu vizitarea mai multor ocoale silvice (5), reputate pentru culturile lor de pin, anin și stejar de furnir;

2. In Germania centrală și sudică (2—10 Iulie, plecând dela Berlin, peste Goslar, Harz, Eisenach, Thüringer Wald, Würzburg, Spessart, Odenwald, Heidelberg, cu tratarea celor

mai diverse probleme de ecologie şi cultură forestieră în păduri de molid, fag şi stejar;

3. Deacurmezişul Germaniei, în aeroplan, plecând dela Berlin, Marea Nordului, Germania centrală, sudică, Ţinuturile sudete. Se urmăreşte a se da o vedere de ansamblu asupra pădurii germane în condiţionarea peisajului şi ca expresie a condiţiunilor staţionale naturale, economice şi sociale.

Călătoriile de studii dela nr. 1 şi 2 au fost organizate special pentru participanţii străini.

* * *

Organizatorii Congresului au ţinut cu multă grijă să dea participanţilor şi prilej de desfătare, stabilind astfel un echilibru faţă de obositoarele preocupări de ordin ştiinţific. In seara primei zile a Congresului, a avut loc marele banchet în marea sală festivă a Operei Kroll, în onoarea tuturor participanţilor. După banchet, a urmat o reprezentaţie de balet dată de Corpul de balet al Operei de Stat din Berlin. Seara celei de a doua zi a fost rezervată pentru participanţii străini, în onoarea cărora s'a dat un banchet în „Hotel Kaiserhof". Cu acest prilej, n'au lipsit nesfârşitele discursuri. In seara a treia, a fost organizată o aşa zisă Sommerfest, tot în sala festivă a Operei Kroll, cu bal şi reprezentaţie de balet. Ultima seară a Congresului a fost destinată pentru un „Bierabend" în Marmorsaal der Zoo, unde s'a băut bere după bunul obicei german şi s'au povestit glume şi Witz-uri vânătoreşti şi pădureşti de un foarte talentat silvicultor.

Surpriza acestor aranjamente de desfătare a constituit-o invitaţia Mareşalului Göring la un Jagdfrühstück în Schorfheide. Pe o vreme admirabilă, cei aproape 2000 de participanţi s'au îmbarcat într'un lung şir de autobuze, străbătând un frumos ţinut pe noile autostrade — mândria Germaniei actuale — până la locul respectiv. Intr'o poiană pe malul lui Werbellinsee, de un peisaj foarte asemănător Snagovului nostru, a fost aranjată o tabără vânătorească. După raportul Secretarului de Stat Alpers, Mareşalul Göring — primit cu fanfare vânătoreşti — a adresat scurte cuvinte de salut „seiner Forstmänner", „silvicultorilor săi". O masă îmbelşugată a fost servită simplu, vânătoreşte în nişte imense corturi, împodobite cu mari steaguri şi fel de fel de pajuri. A urmat un fel de reprezentaţie teatrală, care a urmărit şi a reuşit deplin să înfăţişeze viaţa de petrecere

și de glume dintr'o tabără vânătorească din Evul Mediu. Numerosul personal de serviciu, artiștii și coriștii, toți îmbrăcați în vechi costume germane, apoi jocurile și întrecerile de țintire cu lancea, cu arcul, cu aruncarea de pietre în ținte mișcătoare, etc. au creiat atmosfera de veselie și camaraderie vânătorească din îndepărtatele vremuri mai bune decât a noastră. Prin originalitatea sa, prin fericita formă de naturalețe și simplitate a înfățișării va rămâne — credem — pentru toți participanții una dintre cele mai frumoase amintiri.

* * *

La manifestațiunea respectivă, care — repetăm — a avut un caracter strict național, după cum se vede de altfel și din titulatura sa, ca și din tema Congresului, au fost invitate și statele străine sau diferite personalități străine să ia parte. Au

răspuns, trimițând delegațiuni, dintre care unele compacte: 1. Centrul internațional de Silvicultură (C.I.S.); 2. Bulgaria; 3. Danemarca; 4. Finlanda; 5. Italia; 6. Jugoslavia; 7. Letonia; 8. Lituania; 9. Norvegia; 10. Olanda; 11. Portugalia; 12. Suedia; 13. România și 14. Ungaria. Deosebit de aceasta, au mai participat ca reprezentanți de instituțiuni și organizațiuni forestiere și cu titlu privat și alte persoare străine. In total, numărul străinilor a depășit cifra de 70.

Pentru a da o ideie de însemnătatea ce i s'a dat manifestațiunii respective, menționăm că C.I.S.-ul a fost reprezentat prin Președintele său, Baronul de Waldbott; Italia, printr'o nu-

meroasă delegaţie în uniforme, cu Generalul Agostini, Comandantul Miliţiei forestiere, în frunte; Jugoslavia, prin D-l Ulmanski, fost ministru; Olanda, prin D-l Dr. van Steijn, Şeful Administraţiei forestiere; Portugalia, prin D-l de Almeida del Mendia, Şeful Administraţiei forestiere; etc. Oricum configuraţia politicii internaţonale a influenţat decisiv natura participaţiei străine.

In ceeace priveşte România, au primit delegaţiune individuală de participare Domnii: Ing. Consilier silvic At. Nedelcovici, din partea Direcţiunii silvice din Minister; Ing. Inspector silvic Ilie C. Demetrescu, din partea I.C.E.F.-ului; Ing. Subinspector silvic V. Sabău şi Ing. Şef silvic Valeriu Dinu, din partea Direcţiunii comerciale C.A.P.S. D-l Ing. V. Dinu s'a înfăţişat ca reprezentant al României.

După cum am mai arătat, au ţinut şi câţiva delegaţi străini comunicări în cadrul Congresului. Intr'adevăr, pentru această grupă de comunicări, întitulată în orginal: „Vortragsreihe für die Forstwirtschaft benachbarter Länder", au fost rezervate două ore şi anume Marţi, 27 Iunie, orele 16,30—18,30. In program, au fost prevăzute, ca probabile, comunicări privind Italia, România şi Jugoslavia. Acest punct de program nu contravine deloc la caracterul strict naţional al Congresului. Este vorba de ţări, cari prezintă un imediat şi deosebit interes pentru economia germană. In ceeace priveşte Jugoslavia, deşi a fost anunţată o comunicare a Prof. A. Ugrenovici — Zagreb („Politica forestieră iugoslavă") şi deşi a fost împărţit congresiştilor rezumatul acelei comunicări, totuşi n'a mai avut loc. In schimb, s'a dat rând d-lui Prof. Dr. Paavo Aro, reprezentantul Finlandei, o personalitate de mare suprafaţă în lumea ştiinţifică forestieră.

D-l General Agostini, Comandantul Miliziei forestale, a ţinut comunicarea sa în limba italiană, fiind apoi citită de altcineva şi în traducere germană. In esenţă, au fost arătate realizările, într'adevăr impresionante ale regimului fascist în materie [1]). D-l Prof. Dr. Paavo Aro a ţinut în limba germană

1) Asupra acestei chestiuni s'a scris şi la noi îndestulător; între altele:

a) Ilie C. Demetrescu: Politica forestieră postbelică a câtorva state reprezentative în comparaţie cu a României-Noui. Bucureşti, 1934, pag. 24—30;

b) Valeriu Dinu: Politica forestieră naţională. Bucureşti, 1939, pag. 53—66.

comunicarea sa despre „Desvoltarea economiei forestiere finlandeze în perioada de independență" după metoda obiectivă și rece a nordicului. D-l Ing. Valeru Dinu, a citit tot în limba germană comunicarea „România și tendințele actuale de economie forestieră". Pentru interesul deosebit pe care îl prezintă pentru noi, redăm în traducere, rezumatul acestei comunicări, după textul oficial, împărțit congresiștilor în prealabil.

„România și tendințele actuale din economia forestieră"

„Victoria noilor concepțiuni politice a provocat schimbări profunde în atitudinea popoarelor față de pădure.

Economia forestieră a devenit bază a spațiului național și simbol palpabil al legăturii dintre interesele actuale și viitorul patriei și al națiunii.

Alături de Germania, unde a luat naștere noul sistem de economie forestieră organică bazată pe continuitate, sunt încă multe țări care stau sub influența metodelor și țelurilor germane. Pretutindenea se dă o atențiune din ce în ce mai mare economiei forestiere.

In ultimii ani economia forestieră românească a fost supusă la schimbări însemnate.

Prin desființarea partidelor politice a aflat liniștea atât de necesară pentru o gospodărie de lungă durată. Legi noi au fost emise; activitatea silviculturală a fost continuată pe o scară crescândă.

Cu prilejul reorganizării Ministerului de Agricultură și Domeniilor din Aprilie 1939, au fost constituite următoarele Direcțiuni pentru probleme forestiere:

I. Direcția silvică, în sarcina căreia cad: Controlul asupra aplicării legilor silvice; Exploatarea pădurilor și stabilirea programelor de lucru anuale;

II. Direcțiunea comercială a pădurilor, care se ocupă cu administrarea pădurilor.

Noua constituție și regimul totalitar din România se bazează pe:

a) un mai adânc intervenționism din partea Statului în producțiune;

b) colaborarea factorilor reali de producțiune.

Statornicirea regimului politic va conduce sigur și în ceea ce privește economia forestieră către formele de organizare do-

vedite ca bune în statele totalitate. Aşteptăm: constituirea unei organizaţiuni administrative independente, care să cuprindă într'un tot unitar pădurea şi chestiunile ce stau în organică legătură cu aceasta.

In ceeace priveşte organizarea economiei se tinde către următoarele ţeluri de natură forestieră:

1. Naţionalizarea industriei şi comerţului de lemnărie;

2. Raţionalizarea consumului intern;

3. Consolidarea terenurilor degradate şi mărirea domeniului forestier naţional.

Cu muncă ordonată s'ar putea mări suprafaţa împădurită şi ridica producţiunea mijlocie dela 2,6 la 4 m^3 pe ha.

Convenţia forestieră dintre România şi Germania este salutată cu entuziasm şi încredere de toţi specialiştii.

Pe bază de date statistice, Germania a importat din România în perioada 1928—1938 nu mai puţin de 1.279.000 tone lemnărie, adică 9,6% din întregul export al României.

Economia forestieră românească va afla în şi mai strânsa colaborare cu Germania toate elementele pentru cea mai bună desvoltare a producţiunii lemnoase şi a sistemului de cultură forestieră".

Felul cum D-l Ing. Dinu a pus şi a tratat problema, a intrat perfect în vederile cercurilor germane, întrunind o unanimă aprobare.

* * *

Organizarea materială a Congresului a fost dintre cele mai perfecte, dându-se atenţiunea cuvenită lucrurilor până în cele mai mici amănunte. Programul lucrărilor a fost din vreme întocmit şi pus la dispoziţie participanţilor cu săptămâni înainte de Congres. Rezumatul comunicărilor a fost tipărit şi împărţit congresiştilor înainte de începerea lucrărilor. Ordinea excursiunilor măsurată până la minut şi la pfenig. S'au tipărit cărţi cu dări de seamă amănunţite asupra obiectului excursiunilor, încât la faţa locului să nu fie decât aproape numai de văzut [1]). Şi în

1) Citäm, de pildă:

a) Führer zu den Lehrausflügen;

b) Führer zu Studienreise durch Mittel- und Südwestdeutschland, etc. etc.

ceeace privește călătoria, chestiunile de valută, casă, masă, etc., totul a fost pus la punct, încât cel ce și-a luat osteneala să le cerceteze nu avea nevoie să mai întrebe nimic.

S'a îngrijit apoi de o foarte largă publicistică în jurul Congresului atât în străinătate cât și în țară și aceasta atât prin presa de specialitate cât și prin cea zilnică. Astfel, în ziua de 23 Iunie, deci cu 3 zile înainte de deschiderea Congresului, a avut loc o Presseempfang în Hotel Kaiserhof. Tot timpul Congresului, lucrările respective și-au găsit un puternic ecou și în presa zilnică, încât s'a creiat o atmosferă de interes național în jurul acestei manifestațiuni a slujitorilor pădurii germane, atât de mult apreciați acolo.

Menționăm că afacerile de gospodărie interioară ale Societății nu se expun și nu se discută în ședințe publice, ci numai în cadrul ședințelor colective ale diverselor organe speciale sau provinciale.

Buna reușită a organizării depinde, se înțelege, nu numai de râvna și putința comitetului de lucru, ci și de spiritul de disciplină și colaborare al participanților. In această ultimă privință, neamțul este un element admirabil. Toată lumea înscrisă din vreme, în termen. Nimeni nu-și manifestă vreo dorință în afară de ceeace este înscris în program; nimeni nu cere vreo excepție. E impresionantă o sală de congres germană: fiecare liniștit la locul lui, ascultând cu atenție la cele expuse de conferențiari; nimeni nu intră sau iese după începerea ședințelor; nicio șoaptă sau vre-un gest care ar putea să distragă pe vecin. Exact ca la concert. Comparam înfățișarea sălii germane de congres, cu forfoteala dela adunările noastre generale !

* * *

Din punct de vedere românesc, participațiunea noastră poate fi de mare folos prin învățămintele trase. Multe din procedeele de organizare și comportare dela Congresul în cauză pot fi izvor de sugestii pentru o cât mai bună organizare și a manifestațiilor noastre profesionale similare. O deosebită însemnătate prezintă însă, după credința noastră, învățămintele trase în legătură cu comportarea delegaților și participanților noștrii la atari congrese de peste hotare. Nu trebuie să se ignoreze un moment faptul, că în asemenea împrejurări, persoana cutare sau cutare nu contează ca atare, ci ca parte reprezentativă a

naţiei sale. Comportarea bună sau rea se resfrânge, acolo cel puţin, exclusiv asupra naţiei. Deaceia, ieşirile prea personale trebuesc înfrânte, în primul rând prin autocontrol, şi subordonate interesului naţional. Delegaţii ar trebui să constituie o unitate, perfect închegată şi disciplinată, adică cu cap şi cu picioare. Manifestaţiile membrilor săi trebuesc a fi bine fixate de acasă, cântărindu-se în special fiecare cuvânt pronunţat. Chipul de comportare al delegaţiei române la Congresul internaţional de Agricutură dela Dresda din primăvara acestui an ne poate fi o foarte bună pildă de organizare unitară şi bună pregătire de acasă.

Le congrès de l'économie forestière allemande.

Grossdeutsche Reichstagung der Forstwirtschaft.

Eine allgemeine und vollständige Orientierung über die Ziele, die Organisation und den Verlauf der Tagung.

Verfasser hebt besonders die ausgezeichnete Organisation der Tagung und die hoch wissenschaftliche Ausfürungsweise des sehr interessanten von namhaften Persönlichkeiten der deutschen Politik, Wirtschaft und Forstwissenschaft gehaltenen Vorträge hervor. Zahlreiche jedes Interesses anpassende Lehrausflüge, Besichtigungen Studienreisen und gesellschaftliche Festlichkeiten haben dazu beigetragen jenes utile dulci in ausgezeichneter Veise zu verwircklichen.

PROBLEMELE ZILEI

LEMNUL DE CELULOZĂ

LEMNUL DE CELULOZĂ

de Ing. *M. Prodan*

1. Introducere.

Producerea celulozei formează un important domeniu de întrebuinţarea lemnului, în general şi a celui de răşinoase în special.

In România, în afară de lemnul de celuloză produs pentru nevoile fabricilor de celuloză interne, o mare parte din acest lemn se produce pentru exportul către Germania.

In această calitate, producerea acestui sortiment oferă un plasament bun lemnului, extras prin răriturile, cari se practică în arboretele tinere de răşinoase.

In ultimul timp, importanţa pe care a câştigat-o ideia răriturilor a determinat, în afară de Fondul Bisericesc unde răriturile se practică pe o scară întinsă după ultimile cerinţe ale slviculturii, şi alte instituţii, proprietare de păduri, ca d. ex. Domeniile Coroanei, să se intereseze de condiţiunile de producere a lemnului de celuloză.

In cele ce urmează, voiu da câteva date asupra producţiei lemnului de celuloză, insistând asupra condiţiunilor de fasonare a lemnului de celuloză destinat exportului.

2. Câteva date asupra comerţului internaţional de lemn de celuloză.

Exportul mondial de lemn de celuloză a fost în 1936 de cca 11,8 mil. m. steri.

Producţia mondială de celuloză estimându-se la 16 mil. tone (pentru anul 1933), cantitatea totală de lemn întrebuinţat la producerea celulozei ar fi de 90 mil. m. steri, de unde rezultă că nu se exportă decât vreo 12% din lemnul de celuloză

produs, cea mai mare parte industrializându-se în țările producătoare, cari preferă să exporte celuloză și hârtie gata produsă.

Dăm mai jos câteva cifre:

I. Comerțul mondial.

a) *Export*

Felul sortimentului exportat	Procentul diferitelor sortimente din cantitatea totală		
	Europa	America de N.	Total
Lemnul de celuloză față de:	*16*	*21*	*17,5*
lemn prelucrat (mat. de cherestea, lemn ecarisat+lăzi)	54,5	56,5	55
lemn de mină	14	—	10
lemn rotund de cherestea	8,5	16	10,5
alte sortimente	7	6,5	7
Total . . .	100	100	100
din care rășinoase	94	88	92

b) *Import*

Felul sortimentului exportat	Procentul diferitelor sortimente din cantitatea totală		
	Europa	America de N.	Total
lemnul de celuloză față de:	*16*	*48*	*19*
lemnul prelucrat	56	37	54,5
lemn de mină	10,5	—	8
lemn rotund de cherestea	12	6	12
alte sortimente	5,5	9	6,5
Total . . .	100	100	100
din care rășinoase	92	88	92

II. Repartiția între diferite țări.

a) *Țările exportatoare*

Țările	1936		1935	
	mst.	%	mst.	%
1. U. R. S. S.	3.730.360	31,5	4.263.498	34,5
2. Finlanda	1.429.921	12	1.621.920	13
3. Cehoslovacia	1.253.928	10,5	1.101.033	9
4. Austria	493.252	4	492.817	4
5. Polonia	412.715	3,5	999.603	8
6. Letonia	380.275	3	286.828	2,5
7. Lituania	100.892	1	233	—
8. Suedia	94.306	1	105.532	1
9. România	46.655	0,5	—	—
10. Norvegia	5.641	—	17.618	—
11. Germania	3.382	—	26.677	—
12. Canada	3.789.286	33	3.380.658	21
13. U. S. A.	70.376		99.404	
Total . . .	11.808.894	100	12.395.821	100

b) *Țările exportatoare*

Țara	1936		1935	
	mst.	%	mst.	%
1. Germania	5.642.614	45	7.054.915	53,5
2. Franța	798.476	6,5	742.175	5,5
3. Suedia	730.887	6	161.665	1
4. Olanda	371.721	3	384.482	3
5. M. Britanie	314.818	2,5	571.712	4,5
6. Belgia	193.541	1,5	204.328	1,5
7. Cehoslovacia	129.426	1	107.711	1
8. Norvegia	104.991	1	53.952	0,5
9. Elveția	72.414	0,5	247.772	2
10. Ungaria	24.037	—	32.878	—
11. Estonia	23.098	—	1.237	—
12. Spania	24.988	—	19.253	—
13. Canada	28.955	—	60.200	—
14. U. S. A.	4.108.930	33	3.523.298	26,5
Total . . .	12.568.904	100	12.230.474	100

Aruncând o privire mai atentă asupra cifrelor de mai sus, putem trage următoarele concluziuni:

a) Exportul european marchează o tendință de scădere datorită faptului că țările producătoare-exportatoare de lemn caută să industrializeze lemnul în fabrici proprii și să exporte mai ales materii prelucrate. (Ex.: Polonia).

b) Suedia ne oferă un interesant exemplu în cele de mai sus, figurând chiar printre țările importatoare de lemn de celuloză, deși producția anuală internă se cifrează la aproape 10 mil. m. c. lemn de celuloză.

Aceasta se explică prin faptul că lemnul din bazinul Torneo, provenit din Finlanda se industrializează în Suedia.

c) Germania tinde, din ce în ce (mai ales în urma însemnatelor anexiuni teritoriale), să-și îndestuleze o parte din necesitățile sale, din producția internă.

d) Marea Britanie, care este cel mai mare consumator al celorlalte sortimente de lemn exportat, importă foarte puțin lemn de celuloză, preferând să importe celuloza gata fabricată, sau hârtie.

e) Comerțul intercontinental a fost foarte slab până în ultimii ani, se pare însă (mai ales din 1937—38) că lemnul de celuloză din Canada ar putea concura pe piețele germane și ale Europei occidentale, lemnul provenit din Europa centrală, dezavantajat de lungul transport pe uscat.

3. Producerea și fasonarea lemnului de celuloză.

In fiecare țară manipulația lemnului de celuloză diferă.

a) Să începem cu Suedia, unde industria celulozei și a produselor anexe formează partea cea mai importantă din prelucrarea lemnului, producția cherestelei trecând în al doi-

Intr'adevăr în 1936 s'a produs și s'a plutit aproape 10 mil. m.c. lemn de celuloză față de 6,4 mil. m.c. de lemn de cherestea, iar exportul de produse derivate din lemn pentru acelaș an lea plan.

se prezintă astfel după cum ne arată tabloul de mai jos:

Sortimentele	Cantitatea în tone	(în mil. dolari) Valoarea
Celuloză „sulfit"	1.262.790	44,5
Celuloză „sulfat"	884.334	26,9
Celuloză mecanică	344.374	5,3
Hârtie şi alte produse similare	669.169	33,7
Total	3.160.667	154,2
faţă de:		
Material de cherestea: 851.678 st.ds. reprezentând 43,8 mil. dolari.		

In acelaş an producţia lemnului de cherestea şi a celulozei se prezintă astfel:

material de cherestea	1,210 mil. st.ds.
celuloză chimică	2,761 mil. tone
„ mecanică	0,744 mil. tone
hârtie ş. a.	0,987 mil. tone

Pe când industria cherestelei ocupă 35.200 lucrători, industria celulozei şi a hârtiei ocupă la un loc 35.500 lucrători. In producţia celulozei, Suedia nu e întrecută decât de U. S. A. cu Canada, iar în ce priveşte exportul celulozei produsă pe cale chimică, Suedia ocupă locul întâi printre ţările lumei (20% din producţia lumii şi 40% din exportul mondial). In ce priveşte exportul şi producţia celulozei mecanice, e destul să amintim că Suedia produce 10% din total şi deţine 30% din exportul mondial de pastă mecanică.

Pe când pinul se întrebuinţează mai ales în industria cherestelei, molidul e întrebuinţat la fabricarea celulozei, astfel se explică de ce molidul sub 8″ (20 cm) [1]) e tăiat rar în fabrica de cherestea, pe când pinul e prefăcut în celuloză numai sub 5″—6″ (12—15 cm).

1) In ultimul timp, pentru lemnul nordic s'a ajuns la concluzia, că această limită de 7″—8″ trebue scăzută, astfel că lemnul mai gros de celuloză să fie destinat fabricilor de cherestea. Cf. *Ilmari Vuoristo* în publicaţiunile institutului de cercetări forestiere din Finlanda.

Astfel fiind ca dimensiuni pentru lemnul de celuloză putem socoti :

lungime:

1' (0,30 m) și 1—2 pentru pasta mecanică,

10' (cca 3 m), pentru celuloza produsă pe cale mecanică,

grosime:

$2^1/_2$" și 3" (6—7 cm) minim —5" (12 cm la pin) și —8" (20 cm, la molid).

Manipulația și fasonarea lemnului de celuloză.

Lemnul de celuloză ca și cel de construcție și de cherestea se taie iarna și se fasonează în lungimi de 3—6 m.

Lemnul nu se mai cojește ci se transportă, sau se corhănește așa, până la calea de plutărit. Plutind adeseori pe o dis-

Fig. 1. — Cuțitoirea lemnului de celuloză, în depozitul Frasin al Fondului Religionar.

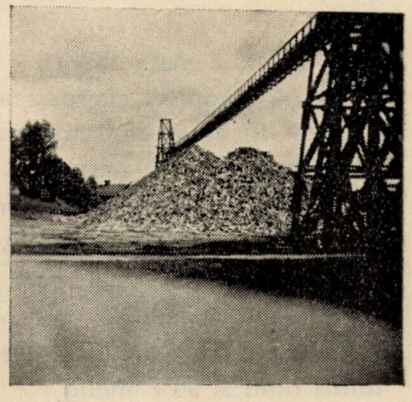

Fig. 2. — Depozitul Frasin al Fondului religionar.

tanță de 3—400 km câte 3—4 luni, coaja se înmoaie așa că lemnul nu este supus cojirii manuale de către lucrători, ci este suficientă cojirea prin niște cilindri mari centrifugali, unde este vârît lemnul și unde lovindu-se de pereții cilindrilor, ajutat fiind și de un curent continuu de apă, este curățit de coajă.

Operația repetându-se de câteva ori, lemnul ese aproape curat.

Pentru fabricarea pastei mecanice, lemnul se tae în bucăți de 30 cm lungime și este astfel vârît între pietrele care-l desfibrează prin roadere.

La fabricarea celulozei pe cale chimică, lemnul este curăţit de coajă în lungimi de cca 3 m, după sistemul descris mai sus, după aceia este mărunţit în mod mecanic.

Tot în mod mecanic se face sortarea acestui material încă brut, bucăţelele mai mari fiind eliminate.

Graţie sistemului de plutire, cojire automată, precum şi a tuturor instalaţiunilor de transport mecanizate, numărul lucrătorilor întrebuinţaţi e minim.

In privinţa esenţelor mai mult întrebuinţate, vreau să adaug că, cca 3/4 din lemnul de celuloză e de molid şi numai 1/4 de pin.

b) In ţările Europei Centrale (Polonia, fosta Cehoslovacie, România), fasonarea lemnului de celuloză nu se deosebeşte cu nimic de fasonarea lemnului de construcţie şi cherestea.

Lemnul odată doborît e retezat în lungimi de 1 m, e cojit de coajă complect, nefiind admisibilă nici prezenţa liberului, e clădit în stive de 1 m lungime şi se recepţionează în cantităţi exprimate în m. steri.

Esenţele folosite sunt molidul, bradul şi pinul.

c) In cele ce urmează voiu da câteva date practice, asupra condiţiunilor dela noi, pentru fasonarea şi manipularea lemnului de celuloză.

Lemnul de celuloză destinat exportului conţine 10% (cel mult) brad şi 90% molid.

Poate proveni atât din tăierea de iarnă, cât şi din tăierea de vară.

E recomandabil a se fasona din răriturí şi rămăşiţe de parchete, dimensiunile sub care se cere lemnul, fiind următoarele :

10—24 cm, grosime (necojit); la cele cojite se tolerează câteva procente din cele 8—10 cm grosime, 1 m lungime.

Astfel fiind se vede că produsul răriturilor din arboretele de molid de 40—80 ani, constă mai cu seamă în lemn bun pentru celuloză.

In privinţa calităţilor şi defectelor : nu trebue să aibă noduri prea mari (mai mari ca 5 cm) şi nici prea dese; no-

durile să fie concrescute; nu se admite nici un fel de putregaiu; se admite foarte puțin atac de insecte, dacă găurile nu sunt negre.

Lemnul trebue cojit complect de coaje și de liber, nodurile netezite; se admite lemnul devenit albastru din cauza intemperiilor.

La cojit se pierde 5—10% din cantitate, după grosimea medie precum și după epoca tăierii. Lemnul provenit din tăierile de iarnă, trebue cojit prin cuțitoae, lemnul provenit din tăierile de iarnă se cojește numai prin îndepărtarea coajei.

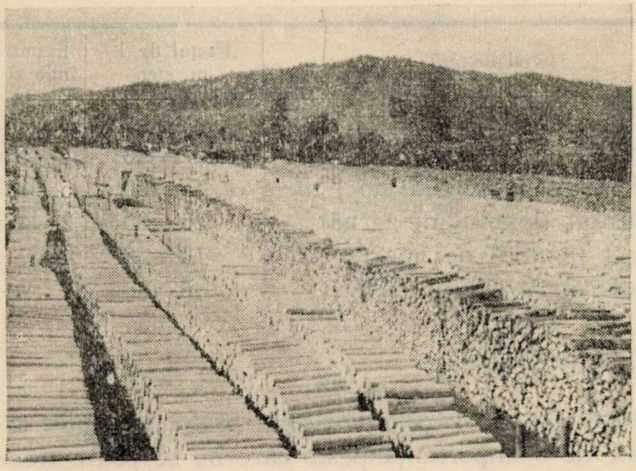

Fig. 3. — Centrul de exploatare Frasinul al Fondului Religionar. Depozitul de lemne pentru celuloză al Ocolului Stulpicani.

Lemnul se retează întâi în lungimi de câte 1 m și apoi se cojește după cum am spus mai sus.

După ce se cojește lemnul este stivuit, nefiind gata de încărcare decât după 2—3 luni de uscare. Aceasta fiind necesară pentru a se reduce pe cât posibil taxa de transport pe căile ferate.

La stivuirea lemnului de celuloză se poate calcula cu un

factor de cubaj de 0.75—0.80 (Buletinul C.I.B., dă 0.75; „Homa" dă 0.80; la Fondul Bisericesc se calculează cu 0.75 adică 1 mst. = 0.75 mc), după diametru.

Numărul bucăţilor ce intră într'un m.st. variază, între 50—80, după grosimea lemnului.

Greutatea unui m. st. variază după gradul de uscare. Astfel după Buletinul C.I.B., Polonia ar expedia lemnul de celuloză aşa de uscat că ar avea numai 360 kg/1 m.st.; fosta Cehoslovacie, precum şi celelalte ţări 400 kg/1 m.st. Se admite expedierea vagoanelor având şi 430 kg/1 m.st. (23 m.st. = 1 vagon).

Preţurile diferitelor lucrări sunt cele de mai jos:

Felul lucrării	Preţul de 1 m. ster	Lucrul efectuat într'o zi de lucru
1. Doborît şi fasonat	22—28	4—6 m.c.
2. Secţionat în lungimi de 1 m.	20	5—8 m.st.
3. Cuţitoit (lemnul de iarnă)	25—30	2—4 m.st.
4. Cojit (lemnul de vară)	15—20	4—7 m.st.
5. Incărcat pe vagoane C.F.R.	6—8	—

4. Concluziuni.

După cum s'a văzut, fabricaţia pastei mecanice şi a celulozei este de o importanţă peste care nu se poate trece.

Pentru pădurile noastre de munte, de răşinoase în special, această industrie ne dă posibilitatea de a putea face operaţiuni culturale şi rărituri, mărind în acelaş timp rentabilitatea pădurilor (dintr'un mc, preţ pe tulpină se poate obţine 80—200 lei, după aşezarea arboretelor şi uşurinţa transportului).

Astfel la Fondul Bisericesc, care exportă de vreo 3 ani cantităţi variind între 40.000—70.000 m.st. anual, se pot face răriturile prescrise de amenajament extrăgându-se mai ales arborii rupţi de vânt şi de zăpadă, precum şi cei dominaţi.

Paralel cu desvoltarea producţiei lemnului de celuloză, o problemă care trebue să se pună este intensificarea producţiei celulozei interne prin înfiinţarea de noui fabrici, întrucât prin aceste fabrici:

a) s'ar putea pune în valoare și produsele cari astăzi se pierd, neputând lua calea exportului din cauza frachtului urcat;

b) se poate începe cu valorificarea masivelor de fag (lemnul de fag fiind industrializat și pe această cale în Germania);

c) Lemnul odată manipulat nu ar trebui să se mai usuce, imobilizând astfel luni de zile capitalul, ci ar putea fi transportat imediat la fabricile din apropiere.

d) In regiunile unde valorificarea lemnului e mai complectă, s'ar putea tinde ca lemnul subțire să fie destinat prelucrării — în fabricile de cherestea, pe când pentru export ni se impune să dăm și mult lemn gros (—24 cm, uneori și peste).

e) S'ar mări capacitatea industrială și puterea economică a țării.

Din motivele de mai sus, am constatat pretutindeni, că administrațiile forestiere de stat (fosta Cehoslovacie, Polonia, Suedia), caută să-și mărească numărul fabricilor de celuloză pe cari le exploatează în regie proprie, sau dau concursul pentru propășirea acestei industrii.

Credem că ar fi necesar, ca Direcțiunea Comercială a Pădurilor, care are un plan așa de cuprinzător de valorificare a pădurilor țării să păsească la traducerea în fapt a acestor posibilități de valorificare a lemnului românesc.

BIBLIOGRAFIE

1. C. I. B. Iahrbuch des Weltholzhandels. Ausgabe 1937. Wien.
2. The Swedish woodpulp journal. Annual issne 1938. Stockholm.
3. Gayer-Fabricius. Die Forstbenutzung. Berlin.
4. Hufnagl-Flatscher: Handbuch des kaufmännischen Holzverwertung, Bd. I. Berlin.
5. Th. Streyffert: The forests of Sweden. 1938. Stockholm.
6. „Homa" 1938. Berlin.
7. Ilmari Vuoristo: Untersuchungen über die Qualität des von der Zellulose-und Schleifholzindustrie verbrauchten Fichtenpapierholzes in Finnland. Communicationes Instit. forest. Fenniae. Helsinki, 1937.

PREOCUPĂRI DE VIITOR

de Ing. *Horia Manole*

S'au atacat, de către unii autori, plantaţiunile de molift, făcute în afară de optimul lor staţional, pentru consideraţiuni technice. Şi aceasta pe bună dreptate, căci o plantaţie de molift, ce se face sub 1.000 metri altitudine nu se poate prezenta, la exploatarea ei, ireproşabil, din punct de vedere technologic. Mai mult: ne dă de lucru, în decursul vieţii sale, din toate punctele de vedere.

Chestiunea aceasta, însă, trebue privită şi dintr'un punct de vedere mai special, şi mai în spiritul vremurilor de mâine.

Intrebuinţarea lemnului rotund de răşinoase (în speţă de molift), la fabricarea cherestelii, va fi din ce în ce mai redusă. Pe măsură ce se realizează clasele bătrâne de vârstă, (şi acestea sunt pe cale de dispariţie) cu greu se vor mai menţine fabricile de cherestea, ce ar fi avizate să debiteze, în gatere, diametre de 20 c. m. la mijlocul buşteanului.

Prin urmare, va trebui dată o altă destinaţie arboretelor de molift, care destinaţie ar urma să fie în acelaş timp, rentabilă pentru toată lumea, implicit pentru economia naţională.

Industria cherestelii seamănă cu ceeace, azi, în agricultură, ar fi cultura păioaselor, adică: o lipsă de rentabilitate. De aceea, orientarea de mâine, în agricultură, se îndreaptă spre cultura oleaginoaselor şi textilelor, acolo — bine înţeles — unde clima şi solul îngădue. La fel şi în silvicultură: nu se mai putea vorbi de acum înainte, despre industrializarea lemnului, prin tăerea lui în cherestea. Această preocupare va intra, nu peste mult timp, în domeniul istoriei.

Urmează, aşa dar, o altă exploatabilitate — anume cea technică — ce va trebui urmărită şi aplicată, în masivele de molift, create sau care se vor creea de aici încolo. Revoluţia va trebui să fie de 50 de ani, termen la care moliftul se pretează pentru fabricarea celulozei şi hârtiei.

Peste 40 de ani, populaţia probabilă a ţării va fi de apro-

ximativ 35 milioane suflete, din care — cel mult — 10% analfabeți. Rezultă, deci, că va fi un consum de celuloză de cel puțin 4 ori mai mare, față de cel actual. In Balcani, proporția va fi aceeași și — implicit — nevoile de celuloză sau de hârtie importată, la fel. A conduce, prin urmare, arboretele artificiale de molift, până la această vârstă, în scopul obținerii celui mai mare randament pentru sol și industrie, socot a fi un act de cumințenie.

Așa stând lucrurile, nu interesează dacă plantațiile de molift, care s'au executat la altitudini de 600—900 metri, vor prezenta oarecari deficiențe technologice, care pot fi luate în considerare atunci când e vorba de fabricarea cherestelii.

Este important, însă, ca plantațiile să fie îngrijite, în deosebi în primii 10 ani dela înființarea lor. A nu interveni de cel puțin 3—4 ori, fie la prășituri, fie la degajeri de esențe copleșitoare, în decurs de 10 ani, este ca și cum acele plantațiuni nu s'ar fi făcut.

Recunosc, că aceste operațiuni sunt foarte costisitoare, dar sunt, în acelaș timp, strict indispensabile.

Ar fi poate mai nimerit să nu se planteze nimic, într'un an oarecare, dar în schimb sumele afectate pentru plantări, să fie întrebuințate la operațiile mai sus arătate.

Adevărata industrie a lemnului va fi înființată pe viitor, studiind coeficientul de industrializare care — în cazul cherestelii — este foarte mic. Pe cât de mic, pe atât de nerentabil.

Viitorul moliftului românesc va fi: celuloza și hârtia.

CELULOZA CA MIJLOC DE VALORIFICARE A LEMNULUI

de Ing. *Ion Moldovan*-Junior

Intre fabricile de celuloză și cele de hârtie există o strânsă legătură. Aproape fiecare fabrică de hârtie își are și secția sa de celuloză pentru acoperirea nevoilor sale proprii în fibră vegetală. In țara noastră singură fabrica de celuloză dela Zărnești

este o industrie de celuloză independentă, adică fără a fi secundată de secţiile hârtiei, cari să-i absoarbă în întregime produsele sale şi să le prelucreze în hârtie. Ea este deci nevoită să-şi caute debuşeu pe piaţa liberă a celulozei, fie internă, fie externă.

Puţini dintre noi ştiu, că lemnul nostru trece peste graniţă şi sub formă de celuloză, apucând pe cele mai variate drumuri internaţionale şi apărând nu arareori chiar şi pe piaţa New-Yorkului ;fapt, care nici nu este atât de uimitor, cât ni se pare, dacă ţinem seamă, că străbaterea imensei depărtări pe mare dela Constanţa la New-York aproape că nu costă mai mult decât tariful pe C.F.R. dela Zărneşti (jud. Braşov) la Constanţa.

Cunoscând vastul şi complicatul utilaj, cu care trebue să fie înzestrate fabricile de celuloză, ne putem da seama chiar şi fără cercetări de amănunt, că exportul lemnului sub formă de celuloză trebue să prezinte un incomparabil avantaj din punct de vedere ale economiei naţionale în comparaţie cu cea mai răspândită formă de export a lemnului, adecă cu materialul de cherestea.

Spre a ne edifica pe deplin asupra acestei probleme, se impune o analiză de detaliu, punând faţă'n faţă aceste două forme de punere în valoare a lemnului şi trăgând concluziile, la cari vom fi obligaţi de realitatea lucrurilor.

Unul dintre factorii necesari la facerea acestei paralele este randamentul lemnului. In fabricaţia celulozei el este cunoscut fiind stabilit la 40%. Materialul de cherestea ne dă un randament de 50—55%; în vederea unei valorizări optime a deşeurilor îl luăm cu largă îngăduinţă la 60%. Mai avem nevoe încă de preţul lemnului brut şi al produselor celor două industrii forestiere recalculat la aceeaş paritate. Pentru aceasta ne vom servi de datele anului 1937, când preţul lemnului brut pentru celuloză a fost lei 460, iar al lemnului de cherestea 550 loco fabrică Zărneşti (jud. Braşov), unde l'am putut verifica la cele două genuri de fabrici, adică de celuloză şi de cherestea, ce există în localitate. Atât una cât şi cealaltă face export. In scopul de a contrabalansa multiplele influenţe ale pieţei locale şi a exclude orice erori provenite din aprecieri subiective asu-

pra posibilităţilor de valorizare în prezent şi viitor a produselor ce formează obiectul cercetărilor noastre, vom lua şi pentru ele preţul din 1937 şi anume al celulozei fob. Constanţa, iar al cherestelei fob. Galaţi, fiindcă prin aceste porturi au fost exportate.

Preţul celulozei a fost în mediu în anul 1937 lei 10,10 de kg, iar al cherestelei, conform relaţiunilor luate din paginile mercuriale ale „Revistei Pădurilor", luăm în mediu cu lei 1700 de m^3.

Preţurile între Galaţi şi Constanţa nu diferă întru nimic, chiar dacă, datorită faptului că cele mai multe fabrici de cherestea exportatoare de pe Olt, Mureş, Trotuş, Bistriţa, din Bucovina etc. sunt mai aproape de Galaţi decât de Constanţa, s'ar ivi oarecari deosebiri de preţuri, ele sunt neînsemnate, fiindcă avantajul transportului pe distanţă mai scurtă este contrabalansat de cheltuelile navlului pe Dunăre.

Să vedem acum care sunt valorile realizate franco dock dintr'un m^3 lemn de celuloză şi dintr'altul de cherestea ?

Ştim că pentru 100 kg celuloză este nevoe de 0,500 m^3 lemn. Dintr'un m^3 lemn se pot extrage, deci, 200 kg celuloză. Fiindcă preţul unui kg celuloză este de lei 10,10, urmează, că din valoarea unui m^3 lemn de celuloză, despre care am zis că este echivalentă cu lei 460, am realizat o valoare de (10,10×200) lei 2020. Aceasta însemnează o creştere a valori cu 340%, adică o multiplicare a valorii iniţiale cu de 4,5 ori.

Pe de altă parte avem randamentul lemnului de cherestea fixat la 0,60 şi lei 1700 preţul unui m^3 de cherestea, cari ne demonstrează că dintr'un m^3 lemn de cherestea în valoare de lei 550 putem realiza (1700×0,60) lei 1020. Aceasta însemnează o majorare procentuală de 85%, adică o înmulţire a valorii iniţiale cu 1,9 ori.

Aşadar o creştere de 340% la celuloză şi alta de 85% la debitare în gatere.

Aceste relaţiuni puse faţă în faţă ne vorbesc destul de elocvent pentru a ne dispensa de orice comentarii de amănunt. Se impune numai simpla constatare că fabricaţia celulozei însemnează în mod indiscutabil o industrializare neasemănat mai

desăvârșită a lemnului din punct de vedere tehnic și o valorizare a lui mult superioară și mai avantajoasă din punct de vedere financiar, de cât prelucrarea în fabricile de cherestea.

Creșterea valorii lemnului de celuloză în proporțiile văzute nu se datorește unor circumstanțe întâmplătoare, ci contribuției prețioase a multor factori technici economici și sociali, cari sunt solicitați de însăși ființa industriei de celuloză a concura la rezolvarea problemei fabricației. Acești factori sunt:

a) Valoarea locativă a fabricei rezultând din capitalul de proporții neobicinuite învestit nu numai în instalații technice, chimice și în utilajul administrativ, ci și în rezerve de materii prime necesare bunului mers al fabricației. Apoi din capitalul imobilizat în produse fabricate gata și ținute în depozit așteptând conjuncturi favorabile de valorizare pentru a putea trece fără zdruncinări și pierderi sensibile depresiunile economice atât de frecvente pe piața mondială bântuită de fluctuații capricioase, a căror cauze și efecte nu-și găsesc dela război încoace explicație în nici un fel de legi economice.

O fabrică de celuloză de mărimea celei din Zărnești, cu o consumație anuală de 130.000 m^3 lemn, reține în afacerile sale, în epoci de conjuncturi defavorabile, un capital care se apropie de suma rotundă de o jumătate miliard, în timp ce o fabrică de cherestea de aceeași mărime abea necesită 15—20% din acest capital.

b) Procesele chimice de fierbere în vederea dobândirii și înălbirii celulozei necesită și pun în valoare alte produse industriale indigene (clorul, apoi pyrita, care constitue un fel de deșeu fără valoare al exploatărilor miniere de metale nobile și în sfârșit piatra calcară). Mai sunt vrednice de amintit ca materii accesorii zdrențele și varul.

Toate aceste materii se întrebuințează în technica fabricației în cantități considerabile. Așa spre exemplu fabrica sus amintită a utilizat în anul 1937, pentru producerea celor 24.000 tone celuloză, 7.200 tone pyrită, 6.500 tone piatră calcară, 857 tone var, 520 tone zdrențe și 509 tone clor.

Este adevărat, că valoarea unora dintre aceste materii este infimă la locul lor de origine. Manopera exploatării lor, transportul cu vehicule și cu C.F.R. până la locul de întrebuințare necesită însă cheltueli, cari n'au unde-și găsi expresie decât numai în valoarea celulozei, la a cărei producere au contribuit.

c) In fabricarea celulozei se consumă multă muncă, fapt care constitue un însemnat avantaj din punct de vedere social, fiindcă aduce cu sine propășire economică și progres cultural, ridicând cu mult standardul de viață al populației muncitoare a țării.

Făcând și aici o situație comparativă între aceleași industrii, care prelucrează anual câte 130.000 m^3 vom găsi, că o fabrică de celuloză dă de lucru unui număr de 758 muncitori, câtă vreme în cea de cherestea nu-și pot găsi plasament decât 290 muncitori, ceea ce însemnează, că un m^3 lemn de celuloză necesită 2,08 zile de lucru până ajunge să fie încărcat în vagon ca celuloză; în același timp lemnul de cherestea cu 0,7 zile de lucru devine material de cherestea încărcat în vagon.

Superioritatea industriei celulozei este evidentă. Aceasta ni se înfățișează însă în adevărata ei lumină numai atunci când ne vom da seama ce puține pretenții nutrește ea față de materialul brut, față de lemnul de care se servește la fabricație, mulțumindu-se în această privință cu ceea ce „cade" de pe urma exploatărilor de lemn de cherestea și de mină. Fie că este vorba de lemn rotund prea subțire sau prea scurt; fie că avem de a face cu rămășițe de cherestea, a cărei punere în valoare ar deveni altfel problematică chiar și numai ca lemn de foc, la celuloză merge.

Fabricația celulozei reprezintă deci o formă de industrializare a lemnului cu mult mai desăvârșită, decât debitarea în gatere.

De aceea găsim că sunt demne de reținut următoarele concluziuni:

1. Exportul lemnului de celuloză -- export, care de fapt se practică la noi — este o risipă condamnabilă de bunuri naționale, un semn sigur de inferioritatea stării noastre economice și o dovadă că industria forestieră a noastră lasă de dorit.

2. Elogiile ce ni se aduc adeseori cu privire la situația înfloritoare a industriei noastre de cherestea, despre care se afirmă că este utilată cu cele mai moderne mașini din lume, pot să ne stârnească și măgulească un orgoliu, nu pot însă să ne aducă mulțumirea sufletească, decât dacă ne legănăm în iluzii deșarte, că materialul de cherestea este cea mai potrivită și rentabilă formă de valorizare a lemnului peste hotare.

De fapt ea reprezinta o industrializare rudimentară și puțin rentabilă a lemnului — după cum am văzut în expunerile prezente — și aduce economiei noastre naționale și populației serioase prejudicii prin faptul că-i răpește numeroase beneficii și foloase, cari numai atunci apar cu adevărat desavantajoase, când ne dăm seama de imensele cantități de cherestea ce se exportează anual fără a se respecta posibilitățile prezente ale pădurilor noastre, uzurpând unele drepturi ale generațiilor viitoare.

3. Să ne lipsim de atâta spuză de fabrici de cherestea, de cari geme toată țara. În schimb să sprijinim mai bine cu toate mijloacele, ce ne stau la îndemână, fabricele de celuloză existente, să protejăm înființarea altora noi încurajându-le prin tarife de favoare, prime de export, posibilități de aprovizionare cu materiale și alte înlesniri; să le favorizăm politica de export ajutându-le în năzuința lor de a cuceri noui piețe de desfacere, fiind convinși, că prin aceste măsuri, contribuim la prosperarea și consolidarea unor instrumente de optimă valorizare a lemnului.

Destoinicia de care a dat dovadă industria celulozei din țară prin faptul că a isbutit să se impună cu dela sine putere pe cele mai variate piețe mondiale ne pune la adăpost de orice bănuială, că prin măsurile de protecție ce le-am lua, am da mână de ajutor unei industrii parazitare destinate peirei, cum sunt atâtea și atâtea'n țară, care numai grație protecției vamale pot exista.

Pentru realizarea acestor deziderate preconizăm inaugurarea unei noui politici economice și industriale, îndrumată așa fel, ca într'un viitor apropiat lemnul nostru să nu mai treacă granița decât ca celuloză, și ceea ce ar fi mai de dorit ca celuloza să fie integral înlocuită cu hârie, un produs superior al lemnului. Aici ar trebui însă să-și verifice și industria hârtiei capacitățile pornind din inițiativă proprie la acțiunea de pătrundere pe piețele străine.

Aceasta ar fi starea ideală către care trebue să tindem și care trebue să ne călăuzească în preocupările de valorificare a lemnului peste hotare.

CONSIDERAȚIUNI REFERITOARE LA EXPLOATAREA LEMNULUI DE CELULOZĂ

de Ing. *N. Pascovici*

Problema lemnului ca materie primă pentru fabricarea celulozei este cu atât mai importantă în cultura pădurilor, cu cât lumea cere astăzi tot mai multă hârtie, carton, celuloid, gutapercă, mătase artificială și alte pânzeturi fabricate din pastă de lemn. Consumul statelor devine tot mai mare, iar lemnul de celuloză se cere pe piață tot în mai mare cantitate. Numai Germania importa peste un milion de m. c. anual, fără să mai amintim necesitatea Franței, Angliei, Italiei, etc.

Lemnul ca materie primă pentru celuloză aproape că nu se poate înlocui, fiindcă dă o pastă bună, eftină, în mare cantitate și ușor de obținut pe piață.

Dintre toate speciile, plopul tremurător și molidul dau cea mai bună pastă. Plopul fiind o specie de diseminație, nu poate sta alături de molid, care formează masive compacte. De aceea, când spunem lemn de celuloză, ne gândim în prima linie la molidul tânăr. Ca dimensiuni se sortează: trunchiurile între 15—25 cm. pentru celuloză, cele de 10—15 cm. dau manele, iar piesele de 25—28 cm. trec la drugari. Diametrul se ia la 10 cm. de la capătul gros.

*

Fasonarea se face în timpul repausului vegetativ, pentru a nu predispune lemnul la alterarea colorii. Se caută deci un lemn cât mai curat, alb, lipsit de noduri, perfect sănătos, fără inimă roșie. La metrul curent nu se admit decât 2—3 noduri mici, sănătoase pe față cât se vede odată lemnul rotund. Trunchiurile se curăță de coajă în pădure, cu cuțitoaia, se retează de 1 m. lungime și se așează în m. steri. Transportul se face cât se poate mai curat, pe timp uscat și îndată după fasonare, astfel ca lemnul să nu apuce a se îngălbeni sau roși în pădure. In cazul când piesele în timpul transportului s'au umplut de noroi, se spală bucată cu bucată, se usucă bine la soare și apoi se încarcă în vagon. Lemnul fasonat suportă bine plutăritul.

Factorul de cubaj e la fel ca pentru merei. La vagon intră 20 m. c. Prețul neto pe tulpină ajunge 80—120 lei de 1 m^3.

Dintre toate operațiunile fasonării, cuțitoitul și îngrijirea de a da o marfă curată, scumpește mult manipularea. Se caută ca să se încarce marfa uscată și cât mai albă, nedmițându-se bucăți de coajă sau liber aderent de piese.

*

Din prăjinișurile tinere și bine încheiate (consistența 0,9-1) de molid se poate extrage fără prejudicii 0.5—1 m. c. la ha. Uneori s'au putut extrage chiar 2—3 m., mai ales din prăjinișurile preexistente, ce formează subarboretul masivelor bătrâne de rășinoase. Totuși e bine ca să nu se depășească această cantitate. De obicei se scot unii arbori din clasa IV-a și III-a, (deperisanți și dominați apoi cei cu două vârfuri, loviți la colet, zdreliți de vânat cu ocazia curățirii coarnelor, etc.).

Operațiunea extragerii „celulozei", manelelor și drugarilor se încadrează perfect în cea ce numim noi o răritură de tot slabă la foioase (clasa V-a, IV-a și tot puțini arbori din clasa III-a). Cu multă atenție se va proceda la marcarea „celulozei", căci această operație făcută fără scrupule și inconștient, aduce după sine decimarea celor mai frumoase arborete. O mică neatenție la supravegherea lucrătorilor, un gol sau o rariște de câțiva metri patrați poate deslănțui mânia vânturilor și în iarna următoare zeci de hectare din arboretele cele mai frumoase vor zace la pământ sub stratul alb de zăpadă moale. Dar nu numai atât. Fiecare piesă la doborâre să nu strice arborii vecini, să nu le zdrelească coaja, să nu le rupă crăcile, să nu-i lovească la colet, etc. Pe coaste repezi aproape că nu se pot evita aceste pagube și cu ocazia extragerii unui singur trunchi adesea se periclitează vegetația și viitorul a 7—8 arbori. (Dacă fiecare arbore s'ar putea înălța la cer scoțându-l de vârf, apoi am avea multă „celuloză"). Omul aleargă mult până ce află un arbore marcat și pentru a câștiga mai ușor, taie din cei nemarcați, în detrimentul culturii pădurilor.

Preceptele silviculturii spun: lăsați rășinoasele în liniște, barem până la starea de codru mijlociu; în arborete tinere de rășinoase nu se admit rărituri; pădurea în creștere are nevoie de liniște; nu doborâți neprecugetat un arbore, căci prejudiciați alți zece, pentru un preț derizoriu.

La Fondul Bisericesc din cele 40.000 ha de molid, ușor se pot extrage anual 5—7 mii metri cubi pentru celuloză, însă cu multă băgare de seamă. In urma celor câteva zeci de mii

de m³ exportați în Germania, Fondul n'a făcut o afacere strălucită cu „celuloza".

Exploatarea „celulozei" să se lase pe seama organelor cele mai încercate. Să se lucreze pedant și conștiincios; mai bine să se extragă mai puțin decât prea mult. Unde rentabilitatea e mică să se neglijeze acest soi de valorificare, căci pentru bani puțini, ușor ne expunem la decimarea arboretelor de mare valoare. Lemnul pentru celuloză poate fi o sabie cu două tăișuri; deaceea să se exploateze numai atât, cât e necesar la acoperirea consumului intern.

ROMÂNIA ȘI LEMNUL DE CELULOZĂ

de Ing. *I. Rătan*

Ceiace azi — și până azi — țara noastră a exportat sub denumirea de lemn de celuloză, trebuia să îndeplinească condițiunile:

Lemn de molid [1]), sănătos, provenind din arbori vii, fără prea multe noduri, fără putregaiu roșu sau alb, fără pungi mari de rășină și lăbărțări de trunchiu, fără noduri moarte și să nu provină din vârfurile arborilor.

La livrare se admite 15% lemn de aceiași calitate, dar de brad alb.

Dimensiunile normale pentru lemnul rotund: 10 cm. diam. la capătul subțire (se admite până la 8 cm.) și de max. 24 cm. diam. la capătul gros, în lungimi de 1 m. (și uneori de 2 m.—3 și 4 m.) așezat în steri compacți, cu o supraînălțime de 10% și supralungime de 5 cm.

Livrat uscat la aer, cu greutatea medie de 450 Kg./ster și bine cojit (cuțitoit) și curățat de orice parte liberoasă a coajei.

Lemn despicat de celuloză se livrează mai puțin pentru export, totuși se admite o anumită cantitate estimată la cca. 20—30% din total, dar și acest material trebue să îndeplinească absolut aceleași condițiuni, calitative și formale, dimensiunile pieselor fiind condiționate de:

---

1) Și de plop, dar la noi foarte puțin.

lozdele să aibă 10—30 cm. suprafața despicată, iar suprafața mărginașe să nu fie mai mare decât cea despicată și suprafața despicată să fie curată și fără aschii.

Uzanțele mai recente germane au precizat mai mult, adougând că:

— Lemnul să aibă numai 3 noduri pe ml; să nu aibă pete albastre; fără atacuri de insecte; numai 20% din cantitate pot fi plutite; fără bifurcări, iar cojirea va reda lemnul neted. Supraînălțimea numai de 2,5%, greutatea uscată la aer de 416 kg./ster (24 steri/vagon). Procentajul de grosimi medii stabilit printr'un tablou special.

Pentru nevoile noastre interne, lemnul de celuloză s'a fasonat în general de chiar fabricile consumatoare, cari până mai eri — și azi încă — aveau cumpărate mari întinderi de păduri de rășinoase, astfel că din acest punct de vedere, lemnul de celuloză nu poate fi analizat ca produs cu caractere speciale de comerț.

Așa definit și cunoscut lemnul pentru celuloză, putem încerca să analizăm succesiv:

1. Caracterul și importanța lui ca articol de comerț;
2. Modalitățile și condițiile de producere;
3. Cantitățile de extras din arboretele noastre;
4. Modul de utilizare în interior și viitorul acestui lemn.

1. Caracterul și importanța lemnului de celuloză ca articol de comerț.

Lemnul de celuloză apare pentru industria țărilor occidentale (și în deosebi pentru Germania), ca un articol de primordială necesitate, în special în prezent, când industria materiei explosive devine un categoric imperativ național, pe lângă crescânda desvoltare a consumului de hârtie și cartoane.

Din punct de vedere comercial, lemnul de celuloză pentru export (după cum am văzut) este strict definit, atât calitativ, cât și dimensional, căpătând deci un caracter de lemn special, în care caz și procurarea și furnizarea lui, este condiționată și limitată:

a) cantitativ și

b) ca valoare.

Intr'adevăr, oricât s'ar cere la un moment dat pe piață

acest articol, el nu poate acoperi cererea, întrucât nu orice material de esență molid (și ceva brad) este și lemn de celuloză, iar cel care îndeplinește atari condițiuni, pe lângă faptul că azi încă nu putem ști cât ar fi în pădurile țării, nici n'ar putea fi exploatat deodată tot. Aceasta pentru faptul că sau am cauza dispariția unei clase de vârstă în arborete, sau am produce odată cu el, prea multe materiale greu valorificabile (prin operațiuni culturale pe suprafețe prea mari), ca drugari, manele, araci, etc., care nevalorificate la timp, reduc odată cu degradarea lor și renta lemnului de celuloză, (ce s'a fasonat din cel mai bun material extras prin operațiunile culturale).

Astfel lemnul de celuloză, prin însăși caracterul său de marfă specială și compartimentată în interiorul formei și calității masei lemnoase produse de pădure, pentru furnizarea lui, impune limite destul de severe și de precise, în cadrul culturii raționale a pădurilor.

Ca valoare, lemnul de celuloză pentru export se circumscrie regional, și mai cu seamă legăturilor de cale ferată în trafic direct cu străinătatea, prețul lui minim de vânzare, fiind dat de curba înfășurătoare a variațiilor valorilor de transport.

Adică valoarea acestui articol, variază în diferite locuri, funcție de puterea și ușurința transportului direct, iar pentru foarte multe regiuni, exploatarea lui devine deadreptul nerentabilă.

Considerând situația geografică a țării noastre, se poate ușor deduce că numai pentru partea de NE și NV a țării, acest articol are o valoare aceptabilă la prețul ce ni se impune azi de țările consumatoare, iar pentru rest, va trebui poate să renunțăm la export, condiționând consumul lui direct în țară, (prin înființarea de noui fabrici de celuloză) sau să-l plasăm la un preț mediu mai mare (printr'o politică unitară de stat, a tuturor nouilor proprietari forestieri, a căror interese de rentabilitate sunt de aceiași simțitoare nevoie).

2. — **Modalitățiile și condițiile de producerea lemnului de celuloză.**

Din motivele mai sus expuse, ne referim la materialul destinat comerțului extern, adică exportului, astfel că toate cele ce urmează, vor polariza asupra acestui fel de articol.

Din punct de vedere technic deosebim:

a) Lemn de iarnă;

b) Lemn de vară,

adică după anotimpul exploatării lui.

In unele caete de sarcini se făcea deosebire între unul şi altul; azi acest fapt nu mai contează din punct de vedere calitativ.

Se impune însă mai mult exploatarea de vară din motive culturale şi de rentabilitate, căci lemnul de celuloză fiind un produs al operaţiunilor culturale, acestea se execută în timpul verii când costul mânii de lucru este mult mai ieftin, pe lângă faptul că şi timpul (ziua mai lungă) este mai favorabil lucrărilor.

Deaceia şi costul de fasonare, de curmat şi de cuţitoit, etc. variază în primul rând cu:

— natura lemnului (de iarnă, sau de vară);

— anotimpul de lucru;

— localitatea (ca element ce dă gradul de pricepere şi abundenţă al mânei de lucru).

In general celuloza de vară se lucrează cu 30% mai ieftin decât cea de iarnă.

Costul fasonatului, cuţitoitului şi curmatului plătit în Bucovina în anii 1937—1938 a fost respectiv: 35 Lei/mst.; 35—55 Lei/m. c. şi costul total de producere franco vagon a variat (după localităţi, etc.) între: 140—280 Lei/m. st. cu o medie de cca. 220 Lei/m. st.

Ca formă, lemnul de celuloză se prezintă în stare rotundă şi despicată, provenind respectiv din:

— operaţiuni culturale — răriturí;

— rămăşiţe de parchete, selecţionări de lemn de foc moale, etc.

Prin iarăşi modul de provenienţă se observă că cel rotund întotdeauna are prepoderenţă cantitativă.

Rentabilitatea lemnului nostru de celuloză trebue văzută prin prisma realizării imediate a unei rente nete cât mai ridicată, a cărei medie ar trebui azi să fie de cel puţin 200 Lei/m. c.

Aceasta cum am spus, este funcţie de natura şi mulţimea drumurilor de pădure şi de apropierea de c. f. normale, cu trafic direct.

Insăşi această condiţie explică suficient raţiunea unei rente ridicată, deoarece o analiză de calcul pentru materialul lemnos al unei păduri astfel armată şi situată, impune de început o mare valoare de vânzare pentru lemn (şi pentru sol), deci nu poate fi vorba de o acceptare numai a unui preţ, pentru nişte produse secundare oarecare, fiindcă numai astfel, nu restabilim adevărata valoare a pădurii.

3. — Cantităţile de extras (exploatat).

Asupra acestui fapt se poate foarte puţin preciza, cu atât mai mult cu cât majoritatea din arboretele ţării noastre nu au o inventariere precisă a stării lor de desvoltare, a consistenţei şi a capitalului lemnos pe hectar.

Vom da câteva cifre din regiunea unde aceste fapte sunt cunoscute şi anume din pădurile Fondului Bisericesc bucovinean.

Aci s'a extras anual (în 1938) 70.000 m. steri = 50.000 m. c. de pe o suprafaţă păduroasă totală (de răşinoase) de 167.000 ha. din care 10.000 m. c. celuloză despicată, provenind din resturi de parchete, iar 40.000 m. c. din operaţiuni culturale, ceiace dă cca.: 0,28 m. c./Ha., în unele locuri mergând chiar la 0,5 m. c./Ha.

Raportată la capitalul lemnos de 45.891,090 m. c., la care creştere anuală este de 768.249 m. c., cei 50.000 m. c. dau un procent de: **6,5%** din creşterea anuală; la hectar fiind 4 m. c./Ha. creştere, revine: 6,5% = 0,26 m. c./Ha., lemn de celuloză extras din arboretele în curs de desvoltare.

Natural acestui coeficient trebui să i se mai adauge încă 0,2—0,3 m. c./Ha., reprezentând restul lemnului extras prin operaţiuni culturale, valorificat ca drugari, manele, araci, etc., rezultat odată cu cel din care s'a format celuloza.

S'ar ajunge deci la 0,5 m. c./Ha., considerând întreaga suprafaţă şi clasele de vârstă aproape de normal.

Cum de obiceiu operaţiunile culturale se execută anual pe 1/10 din suprafaţa totală, ar rezulta că pe un hectar de pădure s'a extras 5 m. c. material lemnos, din care aproximativ 2,5 m. c. ca lemn de celuloză, sau chiar mai mult.

Unde consistenţa este mică, lucrările s'au redus la nimic, dublându-se poate unde consistenţa era plină şi unde vârsta şi panta mai lină a terenului, au îngăduit.

Mare parte din lemnul valorificat pentru celuloză s'a extras din arboretele mai tinere de munte, unde zăpezile au cauzat ruperi — produse accidentale — astfel că exactitatea calculului de mai sus, mai suferă multe modificări de aspect cantitativ necunoscute. Nu s'a trecut însă peste 6 m. c. (medie) la hectar.

In tot cazul lemnul de celuloză azi atât de căutat ispiteşte foarte uşor proprietarii de păduri, în realizarea cât mai urgentă a unor venituri din ce în ce mai mari pentru păduri, mai cu seamă că accentul se poartă pe un gen de operaţiuni culturale, cari ar trebui de fapt executate ştiinţific şi metodic, după cum structura, puterea de creştere şi de regenerare a arboretului le reclamă, nu numai din punct de vedere comercial.

Grija cea mare trebue îndreptată în spre tendinţa prea accentuată de a transforma operaţiunile culturale în exploatări deghizate, menite să ne brăcuim pădurile cu metodă şi ştiinţă, să stirbim vigoarea arboretelor şi a solului, în schimbul puţinului aur amăgitor de azi.

4. — **Modul de utilizare şi viitorul lemnului de celuloză.**

După cele expuse s'ar părea că materialul lemnos fasonat pentru celuloză este destinat numai exportului, iar pentru consumul intern se neglijează complect această problemă.

Observăm însă că necesităţile noastre interne s'au acoperit prin procurarea directă de industriile respective, cari cumpărând păduri de răşinoase, au înţeles să le valorifice în modul cel mai favorabil lor.

Când însă problema politicii lemnului va căpăta un aspect mai unitar, când industria noastră de hârtie şi celuloză va fi avizată să cumpere materialul acesta gata fasonat, lemnul de celuloză va găsi o foarte largă întrebuinţare, ameninţând a deveni şi pentru noi un articol de primă necesitate, ba chiar cu tendinţa de lipsă, iar pentru export am reduce total cotele de azi.

Pentru aceste motive, bazate pe posobilităţile reale şi normalizarea pădurilor noastre, găsim necesar a se începe introducerea unor norme şi obicinuinţe noui de utilizarea lemnului pentru celuloză pentru consumul intern, şi anume:

— Lemnul sănătos, tânăr, apt pentru celuloză aşa cum

cer uzanţele pentru export, să se rezerve numai pentru procurarea firelor de mătase vegetală;

— Pentru fabricile de hârtie şi celuloză să se utilizeze pe de o parte:

pentru cele dela munte, celuloză despicată şi rămăşiţe de cherestea, etc.,

pe de alta:

pentru cele dela şes, mai ales la Dunăre, să utilizeze stuful deltei şi al bălţilor noastre dunărene, bogăţia care an de an putrezeşte în neant.

In acest fel organizat consumul materialului prim pentru extragerea celulozei, vom putea avea şi mari şi de durată perspective, în domeniul acestei industrii necesare şi atât de vechi, şi vom rămâne — poate — şi cu păduri frumoase de brad şi molid.

5. — **Concluziuni.**

a) Nu este indicată pentru pădurea românească creiarea unei mentalităţi (tendinţe) de introducerea lemnului de celuloză ca obiectiv de valorificare a lemnului şi articol de speculă comercială pe piaţă;

b) Extragerea lemnului pentru celuloză din arboretele tinere, să fie numai consecinţa strict normală a nevoilor culturale ale pădurii;

c) Ochiul silvicultorului să fie aci mai pătrunzător, mai treaz şi mai aproape ca oriunde şi oricând, căci numai ştiinţa, şi conştiinţa lui singure, asigură buna executare a adevăratelor operaţiuni culturale.

Das Holz für Zellstoff.

Le bois de cellulose.

Nos collaborateurs, dans leurs réponses, donnent des précieuses renseignements sur la consommation mondiale de bois de cellulose, sur les conditions que doit remplir le bois destiné à cette utilisation et comme suite, sur la manière d'être exploité, manipulé et déposité.

Les conditions et les possibilités roumaines à ce point de vue ont été spécialement examinées.

La transformation du bois en cellulose permettrait de mieux mettre en valeur le hêtre dont nous possedons de grandes étendues. En

même temps l'emploie du bois pour cellulose donne la possibilité d'exécuter en forêts, les opérations culturales qui auraint comme résultat non seulement l'amélioration de l'état des peuplements, mais aussi une rente plus elevée. On n'oublie par d'observer aussi qu'à l'avenir on disposera d'une assez grande quantité de bois d'épicéa, comme conséquence des plantations faites après les coupes rases pratiquées sur des vastes étendues.

En dehors de ces avantages, on cherche aussi à mettre en évidence la supériorité de cette manière d'industrialiser le bois en le transformant en cellulose au lieu de le scier, supériorité jugée au point de vue tehnique, économique, financier et social.

Tout cela conduit à la conclusion qu'il est indiqué d'augmenter le nombre des installations pour la fabrication de la cellulose.

Mais on n'oublie pas d'attirer l'attention que la prudence dans la manière de pratiquer les opérations culturales est absolument nécessaire; autrement on pourrait transformer ces opérations dans de vraies exploitations anticipées.

CRONICA

INTERNĂ

A 53-a ADUNARE GENERALĂ A SOC. „PROGRESUL SILVIC"

Anul acesta Adunarea noastră a fost sorocită la sfârşitul lunei Mai. Şi ca de obiceiu i s'a rezervat 4 zile, din care trei pentru desbateri şi una pentru excursie.

A trebuit însă să fie redusă numai la două zile. Aceasta, din cauza alegerilor pentru Cameră şi Senat cari, fixate ulterior, au fost puse în zilele de 1—2 Iunie. S'a căutat prin reducerea făcută să se lase timp celor ce voiau să ia parte la Adunare, să-şi facă şi datoria de cetăţeni.

Ca întotdeauna, colegii din toate unghiurile ţării au ţinut să fie faţă într'un număr impresionant de mare. La deschiderea şedinţei solemne, sala noastră de şedinţe era înţesată.

Am fost onoraţi cu acest prilej cu prezenţa D-lor Miniştri N. D. Cornăţeanu şi M. Şerban. Estrada de data aceasta avea un aspect deosebit de anii precedenţi: D-nii miniştrii, cât şi mai marii noştri direcţi, purtau uniforma Frontului Renaşterii Naţionale.

Şedinţa s'a început cu solemnitatea desvelirii monumentului înaintaşului silvicultor şi profesor N. R. Danielescu, asupra căreia vom face o dare de seamă aparte.

Intrându-se în ordinea de zi, după ce adunarea proclamă ca preşedinte al ei pe d-l N. D. Cornăţeanu, ministrul agriculturei şi domeniilor, se începe seria cuvântărilor.

Primul care a luat cuvântul a fost d-l Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii. Ne îngăduim a reda mai amplu cuprinsul cuvântării pe care a ţinut-o :

D-sa începe prin a saluta pe cei de faţă, cât şi pe membrii Societăţii rămaşi departe la îndatoririle lor, dar sufleteşte prezenţi.

Ridicarea monumentului ecquestru din Capitală al Regelui Carol I, îi prilejueşte preşedintelui nostru să reamintească ce reprezintă acest mare rege pentru silvicultura românească. Venind în România, Carol I aduce cu sine şi întronează o puternică tradiţie forestieră de familie şi de monarh. Prin puterea şi autoritatea Sa, prin simţul unanim recunoscut de bun gospodar şi mai cu seamă printr'o puternică viziune a viitorului, El reuşeşte, în condiţiuni excepţional de grele, să îndrumeze dela început economia forestieră a ţării pe căile cele bune, dobândindu-şi astfel titlul de glorie de ctitor al silviculturii române.

Cu acelaş simţământ, se comemorează apoi, în prima Adunare generală ce se ţine după moartea Reginei Maria, spiritul animator şi marele sprijin moral pe care această Regină l-a dat economiei forestiere.

Preşedintele nostru nu uită apoi la al 50-lea an dela moartea lui, să pomenească figura lui Mihail Eminescu, cel mai mare poet al neamului, în opera căruia, ca într'o sinteză care întregeşte şi anticipează asupra viitorului, se răsfrânge direct sufletul pădurii româneşti din toate hotarele şi din toate timpurile.

Trecând mai departe, D-sa caracterizează momentul forestier actual, din care Societatea trebuie să se inspire în activitatea sa din anul curent şi din viitorul apropiat. Două sunt marile imperative ce urmează a îndruma Societatea: pe de o parte idealurile şi chemarea Societăţii clar definite într'o jumătate de secol; pe de alta, noua Constituţie, care fixează cadrul şi directivele vieţii româneşti şi ca atare şi cadrul de activitate al Societăţii Progresul Silvic.

D-l Preşedinte relevă întâi că noua Constituţie, apărând proprietatea şi deci şi proprietatea forestieră, dă liniştea atât de necesară formării unui suflet şi unei tradiţii forestiere pentru proprietarii de păduri, suflet fără de care nu poate exista o gospodărie sigură de sine şi stăpână pe destinul său, în cadrul legilor ţării.

Arată apoi, că în noua Constituţie sunt cristalizate vechile deziderate ale Societăţii Progresul Silvic, naţionalizarea economiei noastre forestiere, punerea în primul plan şi căutarea în tot momentul a specificului naţional în materie de economie şi gândire forestieră.

Acest specific nu se poate realiza decât prin sporirea năzuinţei de orice moment de a ne cunoaşte, a ne înţelege mai drept decât alţii, a ne preţui cum se cuvine prezentul şi trecutul şi de a organiza orice colaborare, întrucât ea poate promova tocmai specificul naţional românesc. O face azi fiecare neam, pentru sine.

Pe plan internaţional, D-l Preşedinte relevă înfiinţarea de curând a Centrului internaţional de silvicultură în cadrul Institutului de agricultură dela Roma, dar ca o unitate perfect de bine definită, cu sediul într'o ţară cu puternică tradiţie forestieră, la Berlin. Acest fapt, la realizarea căruia contribuţia Societăţii Progresul Silvic este însemnată, constitue o victorie în lupta pentru primatul bine meritat al economiei forestiere şi ca atare un puternic reconfortant al corpurilor silvice din toată lumea.

Adresându-se D-lui Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, D-l Preşedinte al Societăţii relevă şi documentează faptul perfect verificat, că toţi cei ce s'au apropiat cu bună credinţă şi generozitate de Corpul Silvic şi de pădure, toţi, fără excepţie, au ajuns până la urmă neofiţi ai silviculturii, cel puţin tot aşa de devotaţi acestei ramuri a economiei naaţionale ca şi Corpul Silvic. Un contact direct al D-sale cu realităţile forestiere, cu inginerii silvici, cari constituesc Societatea Progresul Silvic, cari lucrează în condiţiuni grele prin păduri, munţi şi prin toate colţurile ţării, îl va face să înţeleagă ce mare şi frumoasă realitate este această Societate „Progresul Silvic", care acum, în al 53-lea an al existenţei sale, ca şi în trecut, poate să fie un foarte preţios instrument

de propagandă silvică în mâna unei autorităţi care ştie să o folosească.

D-l Preşedinte precizează apoi ceea ce Societatea a arătat întotdeauna, că inginerii silvici constituesc un Corp cu o structură perfect definită, cu un contur perfect delimitat cari, pentru propăşirea economiei forestiere — o mare ramură aparte şi bine definită a economiei naţionale — nu-şi poate da maximum de randament decât într'o organizare proprie, bine conturată: într'un minister al pădurii, cum s'a realizat deja în alte ţări. Societatea Progresul Silvic consideră acest minister ca firesc şi corespunzând intereselor ţării.

In încheere, D-l Prof. Dăcea şi întreaga sală ovaţionează puternic pe M. S. Regele Carol al II-lea, Preşedintele de onoare al Societăţii şi nădejdea de totdeauna a economiei forestiere şi a celor 1000 de ingineri ce constituesc această Societate.

Se dă apoi cuvântul delegaţilor diferitelor Societăţi invitate la Adunare.

Societatea „Politechnica", reprezentată prin d-l Gr. Stratilescu, ţine să asigure corpul silvic de toată simpatia şi sprijinul său.

Agir-ul, azi când vremurile noui chiamă tineretul la răspunderea treburilor publice, găsind că trebue să se pună în pas cu vremea, a fost reprezentată prin d-l Ing. Valeriu Dinu.

Inginerii agronomi şi-au spus cuvântul prin d-l prof. I. Antonescu, care a ţinut să arate că noua constituţie va îngădui desvoltarea nestingherită a economiei forestiere. Işi exprimă nădejdea că, în scurt timp pădurile vor fi scăpate de pacostea păşunatului.

Medicii veterinari au fost reprezentaţi de d-l prof. D. Contescu, care a ţinut să releve că pentru a putea pune pădurea în situaţia de a fi ceea ce trebue să fie, se cere să mărească producţia vegetală şi animală. Să mărim suprafeţele cultivate cu nutreţuri. Numai aşa vom termina cu păşunatul în păduri.

Soc. Reşiţa — deţinătoarea unui mare domeniu forestier — „atentă la tot ceea ce este viaţă şi progres silvic" a fost reprezentată anul acesta prin d-l Ing. Victor Constantinescu.

Conductorii silvici — prin preşedintele lor — au adus omagii superiorilor lor şi şi-au exprimat unele deziderate în legătură cu învăţământul mediu silvic.

Nu vom scăpa din vedere cuvântările a doi forestieri veterani: d-l Radu Giuvelcă — ultimul din promoţia de la 1879 — fost elev al comemoratului din anul acesta N. Danielescu, apoi d-l G. Nicolau, care a donat Societăţii, cu acest prilej, o seamă de documente şi fotografii socotite de o deosebită importanţă pentru istoria silviculturii române şi a corpului silvic.

După toate aceste cuvântări, a luat cuvântul d-l ministru N. Cornăţeanu.

D-sa începe prin a releva surpriza ce i-a provocat căldura pe care a găsit-o în Adunarea noastră. Amintindu-şi de timpul când a studiat

la Viena, cu care prilej a putut simți puternica conștiință forestieră austriacă, arată că trebue să căutăm s'o încetățenim și la noi.

Trecând la reforma făcută de D-sa la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, arată că a fost determinată de nevoia de simplificare și de desființarea biurocratismului; iar restrângerea autonomiei Capsului a fost cerută de nevoia de a ne încadra în noul regim autoritar care cere unitate de comandament.

Își exprimă apoi dorința de a vedea corpul silvic angrenat la marea acțiune de ridicarea țăranului. Cu acest țel, D-sa a fost plăcut surprins de faptul că Adunarea din anul acesta a avut a discuta două probleme cari privesc direct această acțiune: asistența silvică a satului și câmpul de activitate (profesional și extraprofesional) al inginerului silvic. Trebue trezită conștiința țărănească, a spus d-l Ministru, căci dacă este adevărat — adaugă D-sa — că agricultura nu poate face nici un pas sănătos înainte numai cu lucrări de birou sau cu proecte de legi, tot atâta de adevărat este că nici conștiința forestieră și nici pădurea nu vor putea fi cruțate numai cu codul silvic. „Atât de mult sunteți legați de câmp sau de activitatea din agricultură, încât se poate spune că ocrotirea pădurilor trebue să înceapă cu soluționarea vitelor, cu îmbunătățirea islazurilor, cu 100 kg. mai mult la ha.". Acestea sunt gândurile cari l-au călăuzit ca prin noua reformă să pună pe silvicultor să colaboreze — în Camerile de agricultură — cu veterinarii și agronomii.

„Reprezentați o armată foarte puternică, care pusă în slujba intereselor permanente ale nației, poate realiza tot binele", acestea sunt cuvintele de încheere, ale cuvântării Ministrului titular la Domenii.

După cuvântarea d-lui Ministru, președintele nostru d-l Prof. Drăcea, după ce a mulțumit tuturor vorbitorilor și tuturor ce au luat parte la ședință, anunță că se va depune la Monumentul Regelui Carol I o coroană din partea Soc. „Progresul Silvic".

*

După amiaza primei zile a fost ocupată de bucătăria Societății: Darea de seamă a Consiliului de administrație pentru activitatea desfășurată în cursul anului 1938, proiectul de buget pe anul în curs 1939 și alegerea a 4 noui membri în Consiliul de Administrație, cari urmează să intre în funcție, pe un nou period de 4 ani, la 1 Ianuarie 1940. Deasemenea, Adunarea a avut de ales 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

*

Cea de a 2-a zi a fost destinată discutării celor trei probleme puse în discuție:

1) Asistența socială a satului;

2) Câmpul de activitate al inginerului silvic;

3) Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească.

Pentru primul subiect, d-l Tr. Heroiu ca raportor, a avut colaborarea d-lor: C. Dragu, I. Rătan, I. C. Demetrescu și Gh. Bădescu, cari au prezentat comunicări.

La cea de a 2-a problemă, d-l I. Dimitrescu, ca raportor, a avut colaborarea d-lor: Emil G. Negulescu și I. Chirvăsuță, Nicolae Iancovici, I. Rătan și V. Niculescu.

Ambele probleme — folosind o expresie a d-lui Prof. Drăcea — sunt specii din același gen, ele petrecându-se una pe alta.

Deși s'au mai discutat și în anul 1935 (fiind puse sub forma: „Chemarea socială a inginerului silvic" ele au fost reluate în anul acesta, pentru precizări de atitudine și drumuri de urmat, ca urmare a legii Serviciului Social, care obligă pe funcționarii Ministerului de Agricultură să activeze în sensul celor date în sarcina acestei noui Instituții. Trebue remarcat apoi că tot în sensul activității proctice la sate au fost îndrumate și anumite servicii ale Ministerului de Agricultură, prin noua reformă.

Și așa cum spunea președintele nostru, problemele puse în discuție nu sunt luate la întâmplare. Ele fac parte din ființa societății și din țelurile ei. „Mai cu seamă atunci când vorbim de timpuri noui, ele se integrează complet cu ceea ce astăzi plutește în atmosferă și ni se cere din loc înalt, din legea legilor".

Este bine să se repete. Mișcarea pentru noi este veche. Și d-l Drăcea a accentuat la discuția problemelor. „Am trăit-o și o trăește fiecare din noi la ocol. Fiecare din noi, la ocol, facem operă socială. Deci suntem la noi acasă. Noi venim în aceste probleme cu tradiția. Noi am trăit mișcarea. Mai trebue să facem doar un pas: să ne angajăm în acest ritm nou al vremurilor, ceea ce nu va fi prea greu".

Problema a 3-a a fost luată din domeniul tehnicei. Ea a fost cerută de unii din colegii noștri.

Raportorul ei — d-l Marin Rădulescu — a avut patru comunicări prezentate de d-nii: I. Popescu-Zeletin, M. Prodan, H. Pichlmayer și V. P. Negulescu.

Și ea, ca și celelalte două, a fost luată din realitățile românești. Noi suntem generația operațiunilor culturale, căci trăim în niște păduri pe care le-am moștenit degradate, epuizate și cu specii de mică valoare cari au înlocuit pe cele prețioase.

*

Incheind desbaterile celei de a 53-a Adunare generală, d-l președinte M. Drăcea a ținut în primul rând să releve distincțiunea pe care o aduce silvicultorul român în desbateri.

Societatea noastră, care are un trecut — deci nu este o improvizație — ne cere, a spus d-l președinte, să punem mâna cu toții s'o ridicăm, înlăturând greutățile ce ni se ridică în cale. Să fim conștienți că avem încă de străbătut un drum greu.

Referindu-se la cei absenți a spus: Fără îndoială că motive serioase îi vor fi împiedicat să fie prezenți. Totuși, nu trebue să se uite că o societate trăește prin membrii ei prezenți. O societate trăește cât trăesc, lucrează și activează pentru ea membrii ei.

● Pădurea şi săteanul.

La 12 Iulie a. c. a cuvântat la Radio România, titularul Ministerului de Agricultură şi Domenii, d-l N. D. Cornăţeanu, cu care prilej a vorbit de nevoile agriculturii şi programul de acţiune al actualilor conducători.

Cu acest prilej, a atins oarecum şi chestiuni privind pădurile şi politica forestieră a ţării.

D-sa a arătat că intervenţia statului trebue să se bazeze pe o sănătoasă politică forestieră — conservând, ameliorând şi exploatând raţional şi rentabil pădurile ţării.

In ce priveşte raporturile dintre săteanul român şi pădure, D-sa a arătat că împăcarea lui cu pădurea nu poate avea loc decât într'un sistem de cultură intensivă. Intervenţionismul de stat trebue să caute în acest scop, să creeze debuşee pentru plasarea surplusului de braţe româneşti în munca la pădure, creind industrii locale. Pentru aceasta se cere însă un plan bine studiat şi aplicat cu metodă şi perseverenţă.

● Să câştigăm pământ.

Adunarea generală din acest an a Societăţii noastre a prilejuit d-lui Pamfil Şeicaru, directorul ziarului „Curentul" câteva consideraţiuni cari se rezumă în cuvintele cu care le intitulează: Să câştigăm pământ.

Reţinând, între altele, din desbaterile noastre, necesitatea cruţării unor esenţe de valoare pe cale de dispariţie, care fac obiectul unui export activ, D-sa arată că „a lua poziţie împotriva unor devastări este un semn îmbucurător". Soluţiile — adaugă D-sa — nu sunt greu de înfăptuit, dacă există metodă şi stăruinţă. „Să pornim în toate aprecierile noastre dela constatarea axiomatică: nu mai există pământ de împărţit". Această constatare să ne facă să ne întoarcem privirile spre întinsele terenuri înculte sau degradate, cu care este presărată Ţara Românească. Să redăm aceste terenuri culturii. Şi D-sa, pe lângă nuc, preconizează, gutuiul, pe care-l socoteşte — pe bună dreptate — un pom puţin pretenţios, durabil şi darnic în fructe dela o vârstă mică.

D-l Şeicaru îşi încheie consideraţiile D-sale cu constatarea, pe care o refuză unii dintre noi: „In Adunarea generală a „Progresului Silvic" au fost insistent prezente în desbateri realităţile româneşti". Un cuvânt din afară, autorizat.

● Inzestrarea mânăstirilor.

Inzestrarea mânăstirilor cu păduri a făcut şi face pe mulţi din cei care nu ştiu ce este economia forestieră bazată pe exploatarea posibilităţii normală, să creadă că veniturile ce se vor realiza din aceste păduri vor fi de aşa natură încât vor schimba complet faţa şi viaţa mânăstirilor.

In acest sens a scris şi d-l Adrian Maniu în ziarul „Universul" din 16 Iulie 1939. D-sa crede că „ajutorarea va îngădui larg multora

dintre monumentele noastre istorice să fie reparte, dispunând însfârşit de venituri mult mai largi decât cele ce se puteau prevedea în bugetele statului". Şi D-sa continuă: „Este de aşteptat chiar ca o serie de industrii mânăstireşti să înflorească...". Şi d-l Adrian Maniu încheie: „Mânăstirile noastre vor şti să îşi facă meritată înzestrarea — şi aceasta va fi cea mai nemerită îndreptăţire a măsurilor hotărîte din înaltă dorinţă de bine".

Din partea noastră s'a arătat la timp greşala ce se face prin sustragerea unor importante şi valoroase suprafeţe din proprietatea şi administraţia statului, fără să se scape din vedere să se evidenţieze iluziile ce-şi fac aceia ce cred prea mult în veniturile mari ale acestor păduri.

N'am fost însă înţeleşi. Până una alta, reprezentanţi ai mânăstirilor înzestrate mai trec din când în când pe la Minister sau pe la Casa Pădurilor să ceară dela stat lemne pentru nevoile mânăstirilor.

● Revoluţia plantaţiilor.

Este titlul unui articol publicat de d-l Romulus Dianu în ziarul „Curentul" dela 18 Iunie a. c. în care se vorbeşte câtă schimbare în peisaj şi în climatul local au adus plantaţiunile ordonate de conducătorul de până mai ieri al Turciei, marele Ataturk, în cuprinsul şi în jurul oraşului de reşedinţă Ankara.

După ce scoate în relief frumuseţea cartierului nou creat în drumul spre reşedinţa preşedinţială dela Ciankaya la a cărui splendoare îşi au partea boschetele de arbori şi flori, D-sa arată că „marea minune" săvârşită la Ankara este schimbarea de climat provocată de plantaţiunile executate pe „munţii pleşuvi".

Aici ploaia lipsea „cu devăvârşire". Azi ploile cad cu regularitate. „Când ploile au început să sărute pământul, scepticismul din interiorul ţării şi din afară a dispărut". Iar urmarea: „De când plouă, populaţia Ankarei creşte necontenit".

● Deschiderea sezonului de vânătoare.

La 15 August se deschide noul sezon de vânătoare, îngăduindu-se la data aceasta numai împuşcarea raţelor şi prepeliţelor.

Din timp, cei pasionaţi de vânătoarea acestor pasări s'au pregătit pentru noua recoltă. In aşteptare discuţiile lor asupra cantităţii de vânat din anul acesta au avut un ecou deosebit în presa cotidiană. Se pare că temerile unora în ce priveşte prepeliţele sunt nejustificate.

După prepeliţe şi raţe, vor veni la rând alte categorii de vânat, unele din ele sălăjluind mai ales în pădure.

Pentru noi breslaşii pădurii, în grija cărora se găsesc şi vietăţile pădurii, însemnează încordarea atenţiei pentru a nu îngădui să vâneze decât cei îndreptăţiţi şi numai în cadrele legii şi dispoziţiunilor în vigoare.

Ploi şi inundaţii.

Luna Iulie din anul acesta a fost presărată de nenumărate ploi împrăştiate pe tot cuprinsul ţării, provocând mai pretutindeni inundaţii şi pagube.

Aşa, pe la 4 Iulie, apele unui pârâiaş neînsemnat Dâmbu au provocat, în urma ploilor abundente, pagube importante în partea de Est a oraşului Ploeşti.

Tot la aceeaşi dată ploi torenţiale s'au abătut asupra întregului judeţ Dâmboviţa.

La fel a plouat torenţial în cuprinsul judeţelor Lăpuşna şi Orhei. Ele au provocat în Lăpuşna moartea a 3 persoane, rănind grav pe a 4-a. In Orhei au fost inundate circa 200 ha. semănături şi vii. In Lăpuşna grindina ar fi dăunat aproape 1000 ha.

In judeţul Constanţa, ploile au rupt linia ferată Constanţa-Mangalia în mai multe puncte, întrerupând circulaţia. Pagube mari au suferit staţiunile balneare marine Eforia, Techirghiol şi Carmen Sylva. La Tusla recolta de pe 200 ha a avut multe pagube. In comunele Valea-Rea, Straja Olteni, Dumbroveni au fost inundate circa 116 ha semănături şi s'au înecat mai multe vite.

In judeţul R. Sărat, regiunea Gologanu a avut mult de suferit, râul Călnău provocând mari pagube. Au fost păgubite satele Câmpulungeanca şi Mărgăriteşti.

In Bărăgan deasemenea au fost semnalate ploi cu caracter torenţial.

In judeţul Rădăuţi grindina ar fi provocat pagube evaluate la 13 milioane lei, având a suferi cel mai mult comunele Burla, Rădăuţi, Milişăuţi şi Grăniceşti. In comuna Horodnicul de Jos au fost şi victime omeneşti din cauza trăsnetului.

In jud. Tecuci grindina căzută a avut dimensiuni impresionante în regiunea comunelor Corod-Matca şi Mândreşti-Puţeni. Pârâul Corozel şi-a ieşit din matcă din cauza abundenţii şivoaielor de apă ce coborau depe dealurile din apropiere, inundând sute de ha. de semănături aparţinând de comunele Barcea.

Neajlovul la rându-i nu s'a lăsat nici el mai pe jos. Pe la 11 Iulie s'a revărsat inundând islazul comunei Mihai Bravu, grădinile de zarzavat şi întrerupând circulaţia pe şoseaua M. Bravu—Brăniştari.

O zi mai târziu, veşti asemănătoare sosesc din Covurlui, unde a avut de suferit linia ferată Galaţi—Bârlad, din care cauză s'a întrerupt circulaţia trenurilor. In judeţ ploaia a cauzat pagube în comunele Şiliţa, Frumuşiţa şi Scântăeşti. In comunele Băneasa şi Moscu au fost dărâmate şi câteva case. La Balinteşti, Ciorăşti şi Tudor Vladimirescu grindina a distrus întinderi mari de semănături.

In comuna Jorăşti au fost smulse de furtună şi distruse acoperişurile a 18 gospodării; iar 400 ha semănături, 100 ha de vie şi toate grădinăriile au avut multe pagube.

Deasemenea au fost păgubite comunele Crăeşti, Smulţi şi Ghimbărţeni.

La 13 Iulie ploile s'au abătut asupra Sudului Basarabiei şi Nordul Dobrogei. A fost inundată linia ferată Bolgrad-Taraclia, care a avut de suferit pe o distanţă de 11 km. Circulaţia trenurilor a fost întreruptă. Deasemenea s'au pricinuit pagube liniei ferate Tulcea—Babadag.

La 22 Iulie asupra comunei Agighiol din jud. Tulcea s'a abătut o ploae torenţială care a dat naştere la un mare zăpor pe valea Cataloiului care în curgerea lui a inundat 50 case şi 100 ha recoltă. In comunele Mihail Kogălniceanu şi Congaz au fost inundate 400 ha semănături.

La 25 Iulie ploile a provocat pagube în judeţul Romanaţi şi în special în Nord unde comunele din basinul Olteţului ca Greci, Pârşcoveni, Osica de Sus, Brâncoveni, Şopârlita, Roşieni şi Dobrun au fost mult păgubite. Pagubele se cifrează la: 2600 ha porumb, 1235 ha grâu, 143 ha vii, 250 ha tututn, 105 ha zarzavat şi 34 ha ovăz.

Cam la aceeaşi dată, judeţul Dorohoi a avut şi el de suportat căderea unor ploi cu caracter torenţial. Au suferit mai mult comunele Brăeşti, Hilişeul-Curt, cari ar fi avut pagube evaluate la 300.000 lei. In regiunea Darabani şi Păltiniş furtuna a distrus mai multe locuinţe, iar pe valea Başeului, furtuna şi ploaia a distrus livezile, şi a descoperit locuinţele. Au mai avut de suferit comunele Horodiştea, Rediu şi Târgul Rădăuţi.

Se înţelege că judeţele vecine Hotin, Suceava şi Cernăuţi n'au fost nici ele ocolite.

In Suceava au pătimit mult comunele Străeşti, Ilieşti şi Vorniceni.

In jud. Cernăuţi pagubele din comuna Ostriţa sunt evaluate la 500 mii lei. Au mai avut de suferit comunele Voloca, Ceahor şi Coravia

In jud. Hotin au păgubit comunele Lipcani, Sirăuţi, Pererita şi Slobozia-Sirăuţi.

Luna August n'a fost nici ea lipsită de ploi cu caracter torenţial şi cu urmări păgubitoare.

Astfel la 5 August o ploaie căzută în Sudul Basarabiei a produs stricăciuni liniei ferate Galaţi—Bolgrad între Taraclia şi Bolgrad. S'a spălat terasamentul pe o distanţă de 80 m. Din această cauză trenurile au circulat cu greutate.

La o zi, două interval, regiunea Aradului a avut şi ea de suferit. Pagubele au fost evaluate de unii la 10 milioane de lei. Cele mai multe pagube s'au semnalat în regiunea Barate şi Pauliş.

In acelaşi timp au fost bântuite parţial de ploi stricătoare judeţele Bihor, Buzău şi Constanţa.

Sfârşitul aceleaşi luni (20—22) a cunoscut în unele părţi ale ţării adevărate dezastre din cauza ploilor abundente cari au ţinut 2 şi chiar 3 zile în şir. Aşa spre pildă în Sud-Estul Câmpiei Munteniei multe din recoltele care nu au fost încă ridicate de pe câmp au fost compromise.

Semnalările pe care le facem de la o vreme, asupra întinderii pagubelor provocate de fiecare din ploile mai mari cari cad în diferitele părţii ale ţării şi în mai toate epocile anului, evidenţiază caracterul cli-

matului nostru. Aceasta trebue să facă să deschidă şi ochii acelora cari au refuzat să înţeleagă până acum rolul păturii vegetale şi mai ales al pădurii, făcându-i să înţeleagă că sunt limite peste care nu se poate trece.

Şi secetă.

In acelaşi timp, din alte părţi din ţară, ştiri că bântuie seceta, nu au lipsit.

Astfel o veste de la 6 Iulie venită din Roman anunţă că acolo seceta bântue cu furie, din care cauză în multe părţi au secat isvoarele. Din această pricină recoltele de porumb şi sfeclă sunt ameninţate.

In judeţul vecin Iaşi, la fel: păşunile sunt uscate, din care cauză vitele nu mai găsesc nimic de mâncare pe ele.

At. Haralamb

Corpul silvic şi înarmarea ţării.

Personalul încadrat în diferitele administraţii forestiere — atât cel tehnic, cât şi cel administrativ — s'a integrat, cu tot entuziasmul, elanului cu care Naţiunea a răspuns chemării timpurilor de azi, subscriind la înarmarea ţării. Aşa spre pildă, cel din Casa Pădurilor Statului a contribuit cu suma de peste 1.500.000 lei. Cel dela Icef — care este puţin numeros — a contribuit cu 25.000 lei. La acestea trebuesc apoi adăogate alte sute de mii, contribuţia Direcţiei Silvice şi a Serviciului Ameliorărilor din cadrul Minsterului de Agricultură şi Domenii.

Această contribuţie benevolă, care a întrunit adeziunea tuturor celor din slujba pădurii, reprezintă mai mult decât salariul pe o zi al personalului bugetar sau numai diurnist.

Gestul se găseşte pe linia tradiţiei şi idealismului acestor slujitori ai pădurii.

C. Cr.

Contribuţii bibliografice.

Ziarele în luna Ianuarie 1939.

România, 1 Ian., D. Iov: Stejarul lui Ştefan Vodă de 426 ani la Cobâlnea (Basarabia).

Universul, 1 Ian., C. V. Popescu, cronica vânătorească: Duşmanul cu blana albă.

Curentul, 6 Ian., Theo Maiorescu, în lumea vânătorilor: Jud. Prahova — o Vlăsie a braconajului.

Argus, 6 Ian., H. Brauner: Anul forestier în cifre.

Universul, 9 Ian., C. V. A. Popescu: Urlă lupii, cronica vânătorească.

Universul, 10 Ian.: Se fabrică unt şi haine din lemn.

Curentul, 11 Ian., Cum au evoluat în cei 11 ani — colaboratorii — şi „Colţul forestier".

— Păduri acordate mânăstirilor.

— Cum s'a făcut aprovizionarea cu lemne.

— M. Drăcea: Curentul, directorul său şi ideia forestieră.

România, 11 Ian.: Brazii de pe Şoseaua Predeal—Timiş nu se vor tăia. (Precizarea Min. Agriculturii).
— Marea vânătoare regală din Banat.
Curentul, 12 Ian.: Ctitoria dela Cerna. Mausoleul şi „Pădurea Vitejilor".
— C. Cr.: Curiosităţi botanice (din pădurile noastre).
România, 12 Ian., Cezar Cristea: Pentru o politică de refacere a bogăţiei forestiere.
Universul, 13 Ian.: Activitatea Min. Argiculturei pe 1938.
Curentul, 14 Ian., P. Ionescu: Râul Bâsca (Buzău) acoperit de alunecările de pământ.
— Plângerile obştiilor vrâncene la Min. Agriculturei.
Excelsior, 14 Ian.: Cronica lemnului, perspectivele de export pe 1939.
Curentul, 16 Ian.: Senzaţionala dispariţie a ing. silvic Zoltan Ianosy dela Tazlău, la Constanţa.
Universul, 19 Ian.: Ard pădurile în Australia.
— Proectul de lege a subinginerilor şi conductorilor.
— Continuă alunecările dela Buzău.
Excelsior, 21 Ian.: Nucul american în România.
Curentul, 21 Ian.: Se distrug copacii de pe şosele.
— Reorganizarea cadrelor Ministerului Agriculturei.
— Theo Maiorescu, în lumea vânătorilor: Dropii distruse de braconieri.
Argus, 22 Ian.: Modificarea legei pentru organizarea Cooperaţiei.
România, 23 Ian., Cezar Petrescu: Binecuvântată ţară a vânatului.
Excelsior, 28 Ian., Arhitect T. Socolescu: Şoselele naţionale şi plantaţiile.
Flacăra, 27 Ian., Ion Simionescu, ing. cons. silv.: Lemnele de foc.
Lumea românească, 29 Ian.: Procesul între „Drajna" şi moşnenii prahoveni.
— Cooperaţia din Secuime în dificultate.
România, 29 Ian.: S'a inaugurat la Berlin „Săptămâna verde".
Presa, 29 Ian., Maria Cându: Plopul (poeme).
Curentul, 30 Ian.: Exportul forestier al României pe Ianuarie—Septembrie 1938.

Luna Februarie 1939.

Neamul Românesc, 1 Februarie: Hotărîrile Comisiunii Monumentelor naturii.
— Caps. autorizat a face un împrumut.
Curentul, 2 Febr.: Păduri noui de protecţie.
România, 3 Febr.: Tribunalul Prahova a respins apelul obştei moşnenilor Pânteşti cu „Drajna".
Universul, România, Curentul, 5 Febr.: Schimbările în conducerea departamentului agriculturei: Noul ministru prof. N. D. Cornăţeanu.

Excelsior, 4 Febr., Cronica lemnului: Preparative pentru campania de primăvară.
Politica Socială, 5 Febr., Cezar Cristea: Stepa din ţinutul Dunărea trebue înfrântă.
Curentul, 5 Febr., P. Şeicaru: Inventarul avuţiilor naţionale.
Excelsior, 12 Febr., Cronica lemnului: Situaţia exportului forestier.
Curentul, 15 Febr., Ing. V. C. Filip: Piaţa lemnului în 1939, perspective şi prudenţa necesară.
Acţiunea (Sibiu), Ion Munteanu: Excesul de zel al silvicultorilor (la Alba Iulia).
Universul, 15 Febr.: Regiunile de stepă.
Neamul Românesc, 15 Febr.: Cum s'au degradat pădurile ţării.
Curentul, 16 Febr.: Norme pentru exercitarea vânătoarei în 1939/40.
— Sporirea producţiei forestiere. Confer. ing. Petre Ioan la Cercul de Studii.
Frontul, 16 Febr.: Impunerea exploatărilor forestiere (dispoziţia Min. Finanţe).
— Constituirea corpului conductorilor şi subinginerilor.
Argus, 19 Febr. Cronica lemnului.
Curentul, 19 Febr. Şedinţa Eforiei Mânăstirilor înzestrate şi a Eforiei Mânăstirei Neamţ.
Curentul, 23 Febr., Pamfil Şeicaru: Intâmplarea dela Tighina(Institutul naţional al Cooperaţiei) şi exploatarea de păduri.
— Axente S. Bonciu: Problema mondială a materiilor prime — Mătasea din lemn.
Argus, 22 Febr., H. Brauner, Cronica lemnului: Exportăm plop în Turcia.
— Complectarea consiliului tehnic al pădurilor.
Curentul, 25 Febr.: Organizarea serbării „Sădirii arborilor" (dispoziţiile M. A. D. şi ale „Strajei ţării").
— Schimbarea administraţiei unor păduri din Ardeal.
— Brigadierii silvici au cerut încadrarea în corpul silvic.
Excelsior, 25 Febr., Cronica lemnului: Piaţa forestieră şi negocierile comerciale.
Neamul Românesc, 26 Febr.: Sădirea arborilor.
România, 27 Febr.: Cântecul ‚sădirei pomilor" de Mircea Rădulescu şi C. Teodosiu.
Suceava (Cernăuţi): Mitropolitul Visarion la Congresul inginerilor silvici ai Fondului.
Acţiunea (Galaţi), Ing. V. C. Filip: Pădurea a pierdut un mare prieten, pe Col. Subotin.
Flacăra, I. Simionescu: Importanţa pădurilor.
România de Vest (Timişoara), 27 Febr.: Activitatea silvică dela pădurile comunale în Timiş-Torontal.
Economia rurală, 26 Febr.: Perdele de protecţie la graniţele ţării.
România, 27 Febr.: Realizările Casei pădurilor Statului.

Luna Martie 1939.

Curentul, 3 Martie: Schimbări în conducerea administrației fondului bisericesc din Bucovina.

Neamul Românesc, 3 Martie: Câmpulungul Moldovenesc din punct de vedere economic (Confer. Col. Slătinescu).

— I. Simionescu: Fauna României.

— Ing. Cezar Cristea: Tinere, cunoaște-ți arborii de I. Simionescu (Recenzie).

Tribuna (Arad), 5 Martie, Ghim.: Pădurenii sufăr.

Excelsior, 4 Martie: Cota de devize acordată societăților forestiere.

Arte și meserii, 9 Martie: Tiberiu Cernescu, ing. silv.: Iubiți și îngrijiți pădurile.

Curentul, 5 Martie: Să distrugem ciorile.

Economia rurală, 5 Martie: Cooperativa forestieră „Albina" Tarcău

Curentul, 9 Martie, Theo Maiorescu, în lumea vânătorilor: Sancțiuni aplicate braconierilor de dropii.

— Impădurirea regiunei de stepă și antestepă (perdele de protecție).

Curentul, 12 Martie, M. V. Pienescu: Politica forestieră națională, de V. Dinu (recenzie).

— Soluționarea proceselor de delicte silvice.

România, 15 Martie: Proectul de buget al Caps.-ului.

Curentul, 16 Martie: Pregătirea Congresului AGIR — apelul asociației — Secțiunile: a) profesională, b) planul național de lucrări publice și c) organizarea tehnică în cadrele apărării naționale.

— Mișcare în personalul Casei pădurilor.

Curentul, 17 Martie: Domeniul forestier. Creația și munca românească. (O conferință a d-lui Petre Ioan, la Casele Naționale).

Tribuna (Cluj), 17 Martie, Liviu Lazăr: Ne pier pădurile!

România și Neamul Românesc, 17 Martie: Conferința ing. P. Ioan: Muncă și creație românească, în domeniul forestier.

— Activitatea Consiliului tehnic al pădurilor din 1930—1937. (Dare de seamă publicată).

Excelsior, 18 Martie, (Cronica lemnului): Perspectivele exportului forestier, piața română; livrări ruse în Anglia și Italia.

Politica Socială, 19 Martie, M. Fiera: Ziua primăverii și sădirea arborilor.

— C. Cristea: Campania de lucru din primăvară, protecția pădurilor, vânătoarea și pescuitul.

Curentul, 20 Martie: Impăduriri în Basarabia.

Curentul, 21 Martie: Realizările cooperației forestiere românești în Ardeal (cooper. „Negovanul").

— Mișcare în corpul brigadierilor silvici.

Curentul, 22 Martie, Al. G. Tutoveanu: Un vast program de lucrări silvice în țară.

Universul, 23 Martie: Amenzile silvice neîncasate se reduc cu 75%.
Curentul, 24 Martie, Ing. V. C. Filip: Impădurirea Bugeacului.
— Vinderea materialului lemnos a micilor proprietari.
— Ucigaşul pădurarului V. Mihăeş din Dărmăneşti a fost prins.
Curentul, 26 Martie: Adunarea generală a Uniunii vânătorilor din România.
— Obştea „Albinari" pretinde Statului 200 milioane lei daune pentru materialul lemnos ce li s'a defrişat.
Curentul, 31 Marite: Valorificarea lemnului din pădurile Statului, interzicerea gratuităţilor, (expozeul d-lui subsecretar de Stat M. Şerban).

Luna Aprilie 1939.

Curentul, 1 Aprilie: Sporirea patrimoniului forestier al jud. Iaşi.
— V. C. Filip: Piaţa internaţională a lemnului în 1939, piaţa lemnului românesc, alipirea la Reich a Cehoslovaciei nu schimbă nimic pentru noi.
— Legiunea de străjeri din Capitală participă la sădirea arborilor.
România, 1 Aprilie: 3 milioane de străjeri sădesc arbori şi pomi dealungul ţărei.
— Ministerul Agriculturei nu mai acordă lemne gratis, ori cu reducere dela Stat.
Curentul, 2 Aprilie: Realizări forestiere în Dobrogea.
— 3 Aprilie: Serbarea sădirei pomilor organizată de uceniciistrăjeri c. f. r.
— 6 Aprilie: Sedinţele Eforiilor mânăstireşti.
— 7 Aprilie: Noua lege de organizare a Ministerului Agriculturei, crearea direcţiunilor comerciale.
— Pădure în flăcări (com. Ianova-Banat).
— Alunecări de terenuri în jud. Buzău.
— 14 Aprilie: Producţia forestieră şi valorificarea ei în noua aşezare românească (dela Cercul de Studii forestiere, — conferinţa ing. V. C. Filip).
— 18 Aprilie: Focul distruge 100 pogoane pădure a Obştei Recea-Străoani (Putna).
— 20 Aprilie, Al. G. Tutoveanu: Reorganizarea Casei pădurilor; se înfiinţează noui direcţii regionale.
— Sădirea pomilor — sărbătoarea tinereţii.
— Când şi cum se va reduce impozitul la exploatările de păduri.
— Pădurea dintre Coşna şi Cireşoaia în flăcări.
— Ioachim Botez: Lupta cu pustiul.
Acţiurea Galaţi, 21 Aprilie, Ing. V. C. Filip: Sărbătoarea arborelui; Solul şi importanţa pădurii, programul serbării pomilor; glasul copacului.

Curentul, 22 Aprilie, Pamfil Şeicaru (art. fond): Sădirea pomilor; exploatările şi replantările imagine a Patriei.

— Lucrări silvice în Banat.

— Ziua sădirei arborilor la P. Neamţ.

Timpul, 23 Aprilie: La Pusnicul 2000 străjeri au împlântat în glia românească răsadul nădejdilor şi al tinereţii lor.

Curentul, 23 Aprilie: Serbarea sădirei arborilor la Brăneşti. Cuvântările d-lor: P. Ioan şi prof. M. Drăcea.

— Activitatea Camerii de agricultură Sf. Gheorghe — secţia silvică.

Universul, 23 Aprilie: Activitatea serv. silvic a Municipiului Sibiu.

— Serbarea sădirii pomilor la Sf. Gheorghe.

Curentul, 24 Aprilie, A. Rom.: La Galaţi sute de străjeri sădesc pomi; cuvântul d-lui rezident regal prof. C. Giurescu.

— Străjerii sădesc 10.000 pueţi la Pusnicul.

România, 23 Aprilie: Dela CFR.: aprovizionarea personalului cu lemne de foc.

— St. Stanciu: La serbarea „sădirei arborilor".

Neamul Românesc, 25 Aprilie: După devastarea pădurilor, continuă degradarea terenului dela poalele munţilor.

Ing. *Cezar Gr. Cristea*

● **Stabilitate pilduitoare în Administraţia silvică.**

Dacă i s'ar arăta unui occidental, fie el englez, francez, german, olandez, etc., ritmul de schimbare al personalului şi rânduielilor din Administraţiile forestiere de Stat româneşti, ne-ar răspunde că băznim. Stabilitatea în producţiunea şi gospodăria forestieră este o condiţie esenţială pentru o bună gospodărie, atât de evidentă, încât pentru a o înţelege nu-ţi trebue decât un dram de bun simţ.

In legătură cu acest gând; relevăm un foarte interesant caz de stabilitate şi bună rânduială dintr'o administraţie forestieră germană.

O oarecare familie Steinhoff se poate mândri cu titlul de a fi păstrat şefia Ocolului silvic Winnefeld (Solling bei Hildesheim) din tată în fiu de peste 100 de ani. Numai aşa se pot atinge frumoasele rezultate de bună gospodărie forestieră şi se pot face observaţiunile şi cercetările ştiinţifice atât de serioase, cum le întâlnim în mod curent în Germania.

(După o relatare a D-lui Prof. V. N. Stinghe). (55)

● **Dela vecinii noştrii Bulgari.**
Progresele economiei forestiere.

Vom încerca, în cadrul acestei cronici externe, să dăm mai multă atenţie faptelor şi stărilor forestiere dela vecinii noştrii din Sud pentru două motive:

1. Multa asemănare a unora dintre condiţiunile economiilor noastre forestiere şi deci similitudinea relativă a măsurilor politice de luat;

2. Dependenţa destul de mare a economiei naţionale bulgare de lemnul nostru — noi fiind furnizorul principal în materie — şi tendinţa crescând de independenţă faţă de importul de lemnărie.

In comparaţie cu noi, economia forestieră bulgară se caracteriza, într'altele, printr'un mai ridicat procent păduros, prezentând totuşi un bilanţ negativ al economiei lemnului (ţară importatoare de lemnărie). Explicaţia: Păduri aproape numai de foiase; Păduri sau degradate sau virgine în lipsă de căi de comunicaţie (ţinuturi accidentate).

Dintr'o notă recentă de revistă, luăm cunoştinţă de marile progrese pe care le încearcă în aceşti din urmă ani economia forestieră bulgară, sub înrâurirea câtorva tinere şi foarte meritorii personalităţi dela conducerea Administraţiei silvice de Stat.

Acele progrese se evidenţiază cu deosebire în gospodăria pădurilor Statului (24% din total), pentru a căror punere în exploatare pe baza principiului de continuitatea tăerilor s'au făcut mari sforţări în aceşti din urmă ani. Prima grije s'a îndreptat spre construirea de căi de trans-

port. Astfel, în timp ce în deceniul 1924—1933, reţeaua de drumuri de pădure a fost mărită cu 136 km, a încercat, în următorii 4 ani, o creştere de 360 km, dintre cari anului 1937 îi revin 196 km. Producţia lemnoasă şi bănească a întregei gospodării a încercat foarte frumoase succese, păstrându-se, cum am mai spus, principiul continuităţii:

ANII	LEMN DE		Valoarea la tulp. milioane leva
	lucru	foc	
	mii m. c.		
1919	80	320	—
1933	200	250	49
1934	240	350	57
1935	290	410	65
1936	360	590	91
1937	420	600	160
1938	500	650	175

Tendinţa de creştere se păstrează atât cantitativ, cât şi ca valoare a producţiei socotită în picioare, deoarece procesul de punere în valoare a tuturor pădurilor virgine sau quasi-virgine nu este încă încheiat.

Acelaş interes crescând se dă astăzi şi măsurilor de regenerare a tăerilor, cât şi bunei îngrijiri a arboretelor.

Paralel cu această acţiune s'au făcut sforţări pentru ameliorarea vieţii personalului administrativ şi de pază ca şi a lucrătorilor de pădure. Astfel, în timp ce în deceniul 1924—1933 s'au construit 34 de case forestiere, numai în anii 1935—1938 s'a ajuns la un plus de 85 asemenea construcţii. Cu începere din 1937 s'a început cu construirea de mici case pentru adăpostirea lucrătorilor şi de grajduri pentru vite.

In pădurile comunale, cari ocupă un procent de 58% din totalul suprafeţei împădurite, se manifestă o creştere a activităţii, nu însă atât de mare ca la Stat. Astfel, cantitatea de lemn de lucru a încercat o creştere de 40% între anii 1933 şi 1938; cea de lemn de foc s'a îndoit (100%); iar veniturile totale s'au ridicat, pentru acelaş spaţiu de timp, cu cca. 40%.

Lucrările de împădurire şi de corectare a torenţilor se urmează astăzi cu energie şi după planuri bine definite.

Se fac sforţări de îngrădire continuă a păşunatului în păduri. In schimb, se îmbunătăţesc păşunile alpine prin diverse lucrări după program.

Rezultatele bune din gospodărirea pădurilor bulgare se datoresc în mare parte calităţilor alese ale silvicultorului bulgar, atât de muncitor

şi de puţin pretenţios, adică tocmai aşa cum se cere celui ce este pus să lucreze în condiţiunile rustice ale ţinuturilor păduroase îndepărtate şi izolate.

(După Z. f. Wfw., VI, 492/3).

● **Dela vecinii noştrii Bulgari.**

Intemeierea de cooperative forestiere ţărăneşti.

Una dintre scăderile economiei forestiere particulare în Bulgaria o constituie parcelarea peste măsură a pădurilor ţărăneşti. Ori se ştie că în această privinţă producţiunea forestieră este aristocratică, neputându-se face în condiţiuni mulţumitoare decât pe suprafeţe mari.

Spre a se aduce o îmbunătăţire stărei acesteia de lucruri, s'au prevăzut dispoziţiuni în legea silvică în vigoare, referitoare la înlesnirea constituirii de cooperative forestiere de mici proprietari.

Administraţia silvică a Statului s'a străduit să pună în practică dezideratul respectiv al legii, reuşind să constituiască două asemenea cooperative: una cuprinde 180 de proprietăţi de păduri de stejar tratate în crâng simplu şi întrunite într'o singură unitate de gospodărie cu o suprafaţă de 340 ha; a doua, 60 de proprietăţi de păduri de fag, tratate în codru, întrunite într'o unitate de gospodărie cu o suprafaţă de 1500 ha.

(După Z. f. Wfw., VI, 493). (57)

● **Dela vecinii noştrii Poloni.**

Evoluţia economiei forestiere în primii 20 de ani de independenţă a Ţării.

Deosebit de vătămările pricinuite de război, pădurile Poloniei au trebuit să mai suporte grele sacrificii şi după stabilirea păcii, sub formă de constribuţiuni masive, directe sau indirecte:

In primii ani după încheierea păcii, proprietarii de păduri au fost siliţi pe bază de lege să vândă lemn de construcţie şi de foc populaţiunii pe preţuri excepţional de scăzute;

In 1923 pădurile particulare au fost obligate să plătească un impozit pe capital în mărime de 30% din posibilitatea normală decenală.

La acestea, s'au adăugat:

Două catastrofe naturale de foarte mari proporţii: Atacurile de insecte din 1921 şi 1924 în pădurile de pin, care au dus în unele ocoale la nimiciri de până la 70—80% din capitalul lor lemnos; şi vătămările extraordinare ale gerului cumplit din iarna 1928/29 în pădurile de fag şi brad din Polonia sudică. Acestea din urmă singure au obligat tăerea a cca. 5.000.000 m^3 lemn, spre a se preîntâmpina atacuri de insecte în arborete slăbite;

Nesiguranţa proprietăţii, în urma unor svonuri de expropriere a pădurilor în favoarea Statului, ceace a condus la un atac feroce al proprietarilor împotriva pădurilor lor;

Mulţimea sarcinilor provenite din îndreptăţirea populaţiunilor la lemne, păşunat în pădure şi strângerea litierii, în multe păduri;

Rapacitatea exploatatorilor de păduri şi negustorilor de lemnărie a contribuit nespus de mult la amplificarea procesului de lichidare a capitalului lemnos în pădurile poloneze.

Cu deosebire au suferit, în această privinţă, pădurile particulare.

Proprietatea forestieră particulară deţinea la 1.1.38 cca. 5.300.000 ha, adică ⅔ din suprafaţa totală a pădurilor Ţării. Ea se repartizează, după mărimea proprietăţii astfel:

		Nr. proprietarilor	Suprafaţa, ha.
Proprietatea mică	0— 50 ha	464.428	929.850
	50—150 ha	5.694	466.980
Proprietatea mijlocie:	150—500 ha	2.156	629.987
Proprietatea mare:	peste 500 ha.	1.596	3.255.435

Din aceste cifre se vede cât de desavantagios se prezintă mica proprietate. Este de remarcat că în aceste două decenii mica proprietate (sub 50 ha) a crescut dela 238.446 ha cu 24.052 proprietari în 1923 la 929.858 ha şi 464.428 proprietari, ceeace denotă o extraordinară tendinţă de pulverizare, datorită diferenţii de regim silvic impus proprietăţii forestiere particulare după mărimea acesteia.

Supravegherea pădurilor particulare se izbeşte de mari greutăţi din cauza lipsei de personal de poliţie forestieră. Cu deosebire pădurile din mica proprietate stau cel mai rău, proprietarii respectivi ne având cunoştinţele şi înţelegerea trebuitoare; proprietatea mare se prezintă, dimpotrivă, destul de bine.

Suprafaţa păduroasă din proprietatea particulară a încercat o reducere de 742.000 ha în aceşti din urmă 20 de ani. Tendinţa de reducere pare a merge spre încheierea procesului. Impăduririle se intensifică însă.

Din cele cca. 9% goluri din pădurile particulare, au fost împădurite jumătate în spaţiul de timp 1933—1938.

Intre timp, măsurile legale de protejare a pădurii particulare s'au intensificat neîncetat: In 1927 a fost emisă legea forestieră, care a creiat ordine şi unitate de vederi faţă de haosul celor trei legislaţiuni străine moştenite. O nouă lege împlinitoare aşteaptă ultimele formalităţi spre a fi pusă în vigoare.

In materie de comerţul lemnului, se manifestă o puternică mişcare de naţionalizare.

(După Z. f. Wfw., VI, 505/508). (58)

● Congresul de economie forestieră al Germaniei Mari.

S'a ţinut în Berlin, între 26 Iunie şi 1 Iulie a. c., fiind urmat de mai multe excursiuni şi călătorii de studii. Un referat desvoltat asupra acestui congres se află publicat în corpul revistei (pag. 629) sub titlul: „Grossdeutsche Reichstagung der Forstwirtschaft". (59)

● Conferința pentru utilizarea lemnului 1939.

In vara acestui an, are loc la Zürich, Expoziția națională elvețiană. Față de marea însemnătate pe care pădurea și produsul său: lemnul, îl joacă în viața economică și în general națională a acestei țări de munte, nu se putea ca să nu se țină seamă și de acestea în compunerea și organizarea Expoziției. Intr'adevăr, una dintre secțiunile sale principale poartă denumirea „lemnul nostru".

Cu prilejul acestei Expoziții se va întruni la Zürich și Conferința pentru utilizarea lemnului în 5-a seziune, în zilele de 29—31 August a. c.

Problemele pe ordinea de zi sunt:

1. Clasarea și alegerea lemnelor în vederea utilizării lor în construcție;

2. Insemnătatea și desvoltarea construcțiunilor din lemn îmbinat;

3. Noile esențe forestiere utilizate în industria celulozei, proprietățile lor tehnice și însemnătatea lor economică. (60)

● Expoziția forestieră și alpină internațională dela Roma, 1942.

Se știe că pentru anul 1942 este plănuită o mare Expoziție universală la Roma. Guvernul fascist și poporul italian, care sărbătoresc în acel an cele 2 decenii scurse dela marșul asupra Romei, sunt hotărâți să dea acestei manifestațiuni o strălucire fără seamăn.

In cadrul acelei Expoziții universale se va organiza și o grandioasă Expoziție forestieră și alpină internațională. Țelul acestei este de a fi o „icoană armonioasă și deplină a situației pădurii și muntelui în lume". Țările participante vor trebui să țină seama de următoarele îndreptări foarte generale:

1. Orientare asupra administrației țării — Invățământ — Școli, elevi — Pregătirea personalului tehnic și de pază. — Organizațiuni profesionale și propaganda forestieră.

2. Cadastru și statistica forestieră — Suprafața păduroasă cu deosebirea formelor de gospodărie și de proprietate — Esențele arborescente predominante — Situația amenajerii pădurilor — Amenajarea bazinelor la munte — Suprafețe goale de reimpădurit — Reîmpăduriri în curs de efectuare.

3. Reprezentări ale tehnicei moderne pentru exploatarea pădurii și pentru transportul lemnului.

4. Industrializarea produselor pădurii. Orientare asupra principalelor industrii forestiere din Țară și putința lor de desvoltare pe viitor.

5. Pășunatul la munte — Produse și industrii anexe.

6. Orientare asupra lucrărilor de ameliorare la munte în favoarea populațiunilor, a turismului și a climatismului.

7. Lucrări hidraulice în munți pentru feluritele folosințe ale apei (industrii hidro-electrice, apeducte, etc.). Arătarea însemnătății pădurii pentru normalizarea regimului apelor.

8. Progrese științifice și folosința practică a produselor lemnoase la vehiculele automobile cu gazogene.

9. Expoziţie de vânătoare (în legătură cu viaţa vânatului în pădure), de trofee de vânătoare şi de costume regionale tradiţionale.

10. Publicaţiuni ştiinţifice şi tehnice — Reviste şi jurnale forestiere.

11. Măsurile de protecţie şi de apărare a pădurilor contra vătămărilor prin incendiere, animale, insecte şi paraziţi.

12. Produse accesorii (ciuperci, fructe, plante aromatice şi medicinale, etc.) şi industriile anexe.

Guvernul român a primit invitaţie oficială de participare.

Participarea României este aproape sigură, dată fiind însemnătatea pe care o ocupăm în comerţul forestier al Mediteranei. (61)

● Academia germană de Ştiinţe silvice Hermann Göring.

Ştiinţa forestieră germană se bucură, pe bună dreptate, de un neobişnuit prestigiu în concertul ştiinţelor învecinate, cu care are puncte de atingere. Solicitudinea excepţională pe care regimul naţional-socialist o are pentru economia forestieră în general şi mai ales norocul ca între şefii acestui regim să se afle Mareşalul Göring, un mare iubitor şi înţelegător al pădurii şi pasionat vânător, au creiat şi mai bune condiţiuni de înaintare a acelei ştiinţe.

La încheierea lucrărilor Congresului de economie forestieră a Germaniei Mari [1]), de pildă, Preşedintele Societăţii forestiere germane, Secretarul de Stat Alpers, a putut aduce la cunoştinţa Adunării faptul împlinit al constituirii Academiei germane de Ştiinţe silvice Hermann Göring („Hermann-Göring — Akademie der deutschen Forstwissenschaft"). Prin aceasta se urmăreşte „a se pune şi mai mult în relief însemnătatea şi eficacitatea ştiinţei şi economiei forestiere germane, de a le păstra locul lor exemplar în lume, de a face şi mai intimă conlucrarea cercetării forestiere către ţelurile unei cât mai ridicate creşteri a producţiunii de lemn şi a celorlalte produse accesorii ale pădurii". In statutele Academiei, misiunea sa este definită astfel: „de a promova punerea ştiinţei forestiere în serviciul poporului german prin cercetări de sine stătătoare ale membrilor săi şi prin stimularea şi sprijinirea cercetării altora. Ea cultivă relaţiunile cu ştiinţa forestieră străină".

Academia se compune din membrii ordinari, corespondenţi şi de onoare.

Membrii ordinari se aleg dintre cetăţenii germani care au făcut proba promovării economiei forestiere prin lucrările lor ştiinţifice. Numărul acestora este de cel mult 25. Nu sunt cuprinşi în acest număr membrii care au depăşit vârsta de 70 ani.

Ei au dreptul să conlucreze cu institutele ştiinţifice ale Reich-ului şi ţărilor. Deasemenea sunt îndreptăţiţi şi tot deodată şi îndatoraţi să ia parte la şedinţele membrilor şi la adunările generale.

Membrii corespondenţi pot fi numiţi atât dintre cetăţenii germani,

1) A se vedea articolul :„Grossdeutsche Reichstagung der Forst-

terenurilor neproductive, etc.

cât şi dintre cei străini. La fel cei de onoare. Membrii acestor două categorii au dreptul să ia parte la şedinţele ştiinţifice şi la adunările generale ale Academiei.

Organele Academiei sunt: Preşedintele şi Vice-preşedintele; Senatul; Curatoriul şi Adunarea Generală.

Anual trebuiesc să aibă loc cel puţin 2 şedinţe ştiinţifice şi 4 şedinţe ale Senatului, adunarea generală, se înţelege, odată pe an.

(62)

● Intemeierea Uniunii internaţionale de Sociologie vegetală.

Cu prilejul unei excursiuni de studii (Sigma) în Corsica în Aprilie 1938, la care au luat parte 33 botanişti din 12 ţări, s'a discutat mai în de-aproape problema aceasta a întemeierii unei Uniuni internaţionale de Sociologie vegetală. Nevoia era în deobşte simţită, între altele din cauza desvoltării mari pe care au luat-o, mai ales în ultimii ani, studiile din materia respectivă.

In cele din urmă s'a ajuns la realizarea destul de deplină a dezideratului. S'a prevăzut astfel, constituirea de comitete naţionale, a căror acţiune să fie integrată de un comitet internaţional. Acestea din urmă s'a şi constituit, având ca preşedinte pe Prof. Dr. Szafer, Rector al Universităţii din Cracovia, iar ca Vice-Preşedinţi pe Prof. Dr. Nordhagen-Bergen şi Prof. Dr. Allorge-Paris. Membrii comitetului internaţional urmează a fi desemnaţi de comitetele naţionale.

Obiectivele acestei noui instituţiuni sunt:

1. Promovarea străduinţelor de sociologie vegetală printr'o mai strânsă conlucrare;

2. Lămurirea chestiunilor de nomenclatură şi prioritate de sociologie vegetală faţă de proectele dela congresele internaţionale;

3. Organizarea de excursiuni şi călătorii de studiu în materie de sociologie vegetală pentru deslegarea anumitor probleme ştiinţifice sau practice;

4. Desăvârşirea unei Centrale internaţionale de Sociologie vegetală prin strânsă colaborare dintre comitetele naţionale şi cel internaţional. Staţiunea internaţională de Sociologie vegetală (Station Internationale de Géobotanique Méditeranéenne et Alpine) din Montpellier, de subt coducerea D-lui Dr. J. Braun-Blanquet a fost desemnată ca Centrală.

In programul acesteia, au fost înscrise:

a) Dări de seamă asupra literaturii de sociologie vegetală, cu date asupra tuturor publicaţiunilor referitoare la anumite asociaţii vegetale;

b) Dări de seamă şi procurarea de hărţi botanice şi de inventarieri şi tabele încă nepublicate;

c) Prelucrarea şi publicarea de tabele de orientare asupra unităţilor de asociaţiuni mai superioare (asociaţii. ordine, clase);

d) Comunicări curente asupra cercetărilor de sociologie vegetală aflate în curs de efectuare;

e) Informaţiuni asupra cartografierilor vegetale;

f) Dări de seamă asupra furnizorilor de aparate de ecologie recomandabile;

g) Editarea unui buletin anual (Dare de seamă asupra activităţii; Deciziuni luate; Comunicări şi avize).

De bună seamă se va constitui şi în România un Comitet de Sociologie vegetală. Care va fi sau vor fi silvicultorii, care vor reuşi să intre în componenţa noului Comitet?

(După Z. f. Wfw., VI, 488). (63)

Combaterea incendiilor de păduri cu ajutorul avionului.

Incendierile naturale sau provocate de om constituie poate cea mai mare calamitate pentru nesfârşitele ţinuturi de păduri virgine nord-americane şi ale Rusiei de Nord. Pentru combaterea lor s'a ajuns, cu deosebire în Canada şi în U. S. A., la nişte măsuri extraordinare, cum ar fi: construirea unor turnuri de observaţie, staţiuni de telegrafie fără fir, constituirea de corpuri de poliţie specială, etc. In America apare chiar o revistă specială, dedicată numai problemelor de foc: Forest Fire.

O scurtă telegramă Rador, din Arhanghelsc, din 22 Iunie a. c., ne vesteşte că întinse păduri din jurul acelui oraş au luat foc. Pentru combaterea lor au fost folosite avioanele forestiere. Pompierii au coborît din aeroplan la locul incendiilor de combătut, cu ajutorul paraşutelor. In decursul acestui an ar fi fost combătue 15 incendii prin acest sistem.

După cum se vede, Rusia sovietică păşeşte cu hotărîre pe calea tehnicizării întregei sale producţiuni, după modelul american. (A se compara, nota dela Cronica externă: „Poliţia pădurilor din aeroplan" R. P. 1939, pag. 98)).

(In parte după ziarul „Universul"). (64)

Ilie C. Demetrescu

MERCURIALE

Situaţia internaţională a lemnului este excelentă. Din cauza lipsei de stocuri şi a cererilor masive, preţurile continuă să scadă.

Economia internaţională a urmat în ultimii ani un traect foarte variat, datorită evenimentelor politice ce-au imprimat organizaţiilor economice o structură de război.

Depresiunea economică începută în ultimul trimestru din 1937, a atins punctul de jos în Mai şi Iunie 1938, a rămas staţionară până după terminarea crizei politice externe din Septembrie 1938, când au apărut simptomele măririi volumului afacerilor, cari s'au accentuat în Ianuarie şi Februarie 1939.

Anexarea Boemiei şi Moraviei din Martie 1939 şi tensiunea politică produsă, au deprimat viaţa economică până la începutul lunei Mai, când s'au reluat cu o intensitate mai mare afacerile comerciale.

In lunile Mai şi Iunie 1939, volumul transacţiilor a atins o cifră de două ori mai mare faţă de operaţiile efectuate în aceleaşi luni din 1938. In a doua jumătate a anului cor., cantitatea transacţiilor efectuate pe pieţele importatoare a scăzut în mod sensibil.

După informaţiile C.I.B.-ului (Comité International du bois) ţările exportatoare au vândut mai mult ca 2/3 din cotele repartizate lor de organizaţia E.T.E.C.-ului. Fabricele de cherestea sunt angajate pentru câteva luni şi nu pot accepta alte dispoziţiuni decât cu mare greutate, în schimb au stocuri foarte reduse şi foarte desortate.

In acest timp, nevoile ţărilor importatoare nu sunt acoperite decât în parte.

Danemarca, Olanda, Belgia, Franţa şi mai ales Anglia, Italia şi Ungaria mai au nevoe de cantităţi considerabile de lemnărie, ceeace echivalează cu mărirea cererilor de lemnărie şi forţarea exportului peste cotele E.T.E.C.-ului.

Situaţia creiată prin persistarea cererilor chiar la sfârşitul sezonului vânzărilor a provocat urcarea preţurilor în lunile Iunie şi Iulie.

Restrângerea exportului câtorva ţări este provocată nu atât de reducerea exploatărilor, cât de faptul că volumul consumului intern şi a nevoilor armatei s'au mărit în detrimentul disponibilului pentru export.

Se pare că mişcarea de hausse a preţurilor, cari în lunile Iunie—Iulie au încercat o majorare de 100—150 lei/m^3, atât pentru viaţa internă cât şi pentru export, se va opri la sfârşitul verii.

Stabilizarea preţurilor nu va putea aduce însă căderea preţurilor, deoarece cererile pentru Anglia, ţările din Europa de Vest, Spania şi bazinul Mediteranian sunt continue şi chiar susţinute.

Din cauza cererilor de lemnărie pentru construcţiile militare din Anglia, Olanda, Italia şi Egipt, specificaţiile dimensionale şi calitative au suferit modificări mari în avantajul producătorilor.

Egiptul şi Siria cari nu au admis să primească scânduri de 12 mm sub 20% din totalul specificaţiilor dimensionale, caută astăzi partizi de lemnărie chiar fără 12 mm şi plătesc aceleaşi preţuri.

Exportul european de lemnărie în primele cinci luni.

După datele statistice întocmite de C.I.B. (vezi Informations économiques et statistiques din 10 August a. c.) în primele cinci luni din acest an, exportul european de lemnărie a atins cantitatea de 6.243.054 m^3 faţă de 6.865.849 m^3 exportaţi în acelaş interval în anul trecut, suferind o scădere de 10%.

Se constată că în acest interval exportul de lemnărie (cherestea de brad) al Americii de Nord s'a ridicat dela 38,3% în 1938 la 42,5% în 1939, în exportul total al lumii. Această mărire este datorită marelui export de lemnărie făcut şi de altă parte dispariţiei Austriei şi Cehoslovaciei ca ţări exportatoare.

Exportul de lemnărie al României.

In primele 5 luni din anii 1938 şi 1939, exportul total al României pe sortimente, a fost următorul:

	1939 m^3	1938 m^3
lemne de foc	41.552	102.679
lemn pentru gatere	24.806	31.962
lemn de mină	18.548	12.828
lemn pentru celuloză	18.407	14.379
Traverse	1.732	1.927
Cioplitură	35.378	51.776
Doage	1.919	2.644
Cherestea	506.551	322.687
părţi de lăzi	30.776	14.932
Total	679.669	555.814

A crescut exportul nostru total de lemnărie cu 22%, iar exportul de cherestea cu 50%.

Stocurile de cherestea sunt inexistente, astfel încât preţurile au continuat să crească.

Deoarece baza exportului nostru de lemnărie o formează che-

resteaua de brad, dăm mai jos exportul de lemnărie — cherestea de brad — efectuat în primele 6 luni din anii 1937, 1938 și 1939 :

Țări importatoare	1939 m³	1938 m³	1937 m³
Anglia	78.036	18.657	179.688
Franța	1.318	761	10.662
Belgia	2.528	1.769	12.710
Olanda	10.213	741	2.094
Germania	160.698	96.482	58.574
Elveția	902	1.095	1.424
Ungaria	78.756	91.485	85.458
Italia	45.426	5.927	98
Grecia	28.625	37.590	28.232
Spania	—	1.060	—
Alte țări europene	6.905	12.867	13.724
Siria, Palestina, Irak	91.427	50.594	79.692
Egipt	54.162	24.402	51.466
Alte țări din Africa	28	3.394	15.072
America de Sud	24.739	31.665	54.970
părți de lăzi	32.727	15.683	20.982
Total	616.500	394.172	614.746

Pentru a stabili conjunctura probabilă a lemnului nostru de rășinoase în a doua jumătate a anului, vom analiza importul de cherestea de rășinoase a principalelor țări debușeuri, efectuat tot în primele șase luni din anii 1939, 1938, 1937 și 1936 :

Țări importatoare	1939 m³	1938 m³	1937 m³	1936 m³
Anglia	687.858	600.855	586.250	600.323
Germania	154.137	172.071	152.447	177.575
Italia	49.572	78.171	93.449	107.462
Ungaria	39.297	35.014	58.564	58.480
Franța	20.238	15.263	52.162	42.271
Palestina, Siria	20.398	12.715	17.748	9.479
Egipt	20.982	16.038	25.145	25.055
Grecia	15.047	13.677	22.974	22.262

Din compararea cifrelor de mai sus, cari privesc atât exportul nostru de cherestea cât și importul total al țărilor debușee pentru lemnul nostru, rezultă că, Anglia, Germania și Franța necesită cantități mari de lemnărie, iar Italia, care nu mai primește marfă din Austria, are nevoe de cantități și mai mari de lemnărie, pe cari nu le poate găsi decât în Iugoslavia și România.

Cererile pentru Egipt, Siria și Palestina sunt deosebit de mari, din cauza construcțiilor ce se fac pentru armată.

Din cauza lipsei de mărfuri la fabricele noastre de cherestea, comenzile angajate în ultimele săptămâni pentru Ungaria, Italia, Germania şi Anglia, s'au încheiat la preţuri mai mari decât cele fixate de U.G.I.R.

Constatăm că situaţia lemnului nostru de răşinoase este destul de bună, şi prezintă tendinţa de a se îmbunătăţi şi mai mult.

Intrebările pe cari le fac firmele importatoare din Mediterana de a li se vinde partizi mari de lemnărie, cu livrarea în toamna acestui an, dovedesc nevoia de a face stocuri de lemnărie în Egipt, Siria, Palestina, Grecia şi Italia, cari sunt destul de reduse.

In cazul când tensiunea politică, ce a cuprins subit aproape toată Europa, va trece, piaţa internaţională a lemnului va cunoaşte o înviorare destul de mare şi preţurile lemnului se vor urca dela sine. După prevederile noastre, preţurile cherestelei de răşinoase ar putea să se urce cu cca 200—400 lei m^3.

V. C. FILIP

RECENZII

CĂRŢI

MANUEL DES PÊCHEURS, PISCICULTEURS ET GARDES-PÊCHE. 1339. Bruxelles, 336 pagini cu 212 figuri în text. 16 franci belgieni (circa 80 lei).

Cu prilejul sărbătoririi semi-centenarului ei, în cadrul Expoziţiei internaţionale a apei organizată la Liège, şi dublată de un congres internaţional de piscicultură care a avut loc tot la Liège, — Societatea centrală pentru protecţia pescuitului fluvial, din Belgia a oferit membrilor săi o excelentă lucrare de piscicultură intitulată: „Manualul pescarilor, piscicultorilor şi paznicilor de pescuit (pădurarilor)".

Lucrarea se datoreşte, în cea mai mare parte (cinci părţi din şase), d-lui *J. A. Lestage,* directorul Aquariului din Bruxelles, o autoritate în materie, al cărui nume şi competinţă au trecut de mult graniţele ţări sale. D-sa este unul din stâlpii Societăţii şi directorul cunoscutei reviste de specialitate „Pêche et Pisciculture" organul amintitei Societăţi, care la rându-i şi-a sărbătorit al 50-lea an de existenţă.

Cea de a 6-a parte a lucrării, consacrată pescuitului, aparţine d-lui E. Metzdorf, colaborator important al revistei, abil mânuitor al undiţei.

„Manualul" vine azi la semi-centenarul acestei Societăţi să înlocuiască vechea lucrare „La pêche fluviale". Nu este vorba de o reeditare a ei. Noua carte aduce modificări esenţiale, dând mai multă atenţie unor chestiuni despre care nu se făcea de fel menţiune în prima.

Ceva mai mult, lucrarea de acum este plămădită cu totul deosebit de lucrările de piscicultură de până acum. Ea lasă deoparte părţile despre care tratau acele cărţi: morfologia, anatomia şi fiziologia peştelui, pentru ca să stărue asupra unor chestiuni, cărora dela o vreme începe să li se acorde tot mai multă atenţie, atunci când este vorba de punerea în valoare raţională a mediurilor piscicole.

Se tratează aici despre:

rolul unei anume vegetaţii adecuată în ce priveşte respiraţia, reproducţia şi hrana peştelui;

cunoaşterea şi importanţa organismelor cari constituesc hrana fundamentală a peştelui;

organismele provocătoare de maladii şi de epidemii, cari cauzează uneori atâtea ravagii;

mijloacele de care dispunem pentru cercetarea capacităţii biogenice a apelor, singura metodă adecuată pentru a putea judeca sărăcia sau bogăţia lor nutritivă şi în consecinţă pentru a cunoaşte randamentul lor raţional.

In coloanele Revistei Pădurilor am semnalat, la timpul lor, diferitele lu-

crări de piscicultură apărute la noi cari, prin conținutul lor ating domeniul de preocupări al serviciului silvic — apele de munte. Și nu puține au fost, dacă ținem seama de timpul relativ scurt în care au apărut. Cu toate acestea, trebue să mărturisim că mai tuturor le lipsește tocmai ceea ce lucrarea de față ne oferă din abundență. Dealtfel, chiar și subiectele tratate de acestea — amploarea ce li s'a dat sau maniera cum au fost prezentate — sunt departe să egaleze lucrarea de față. Niciodată complete, totdeauna neprecise. Numai lucrări de mântuială. A sosit cred timpul când să spunem: ajunge. Mai bine o singură carte bună apărută la un interval mare de timp, decât multe și slabe, apărute peste noapte întocmai ca ciupercile după ploaie.

Să revenim la lucrarea de față, trecând repede prin materia tratată.

In prima parte, care are 57 pagini, se arată care sunt peștii faunei belgiene. Deși este redusă la strictul necesar, pentru a lăsa loc mai mult în vederea desvoltării celorlalte părți, găsim figurat fiecare pește, așa ca orice începător să-l poată determina. Se înțelege că în acest ultim scop, se dă și o parte introductivă de generalități indispensabilă de cunoscut, pentru a înțelege unele caractere despre care se face mențiune.

Partea II-a se ocupă de vegetația acuatică. Are 39 pagini. Aici se arată rolul unei anumite vegetații din punctul de vedere al vieții și reproducerii peștilor și al organismelor cari constituesc hrana lor.

Această vegetație însă trebue să aibă o desvoltare logică. Ea nu trebue să prezinte o așa desvoltare ca să devie „o junglă împenetrabilă pentru pești". Diferitele plante menționate sunt figurate așa ca să poată fi recunoscute.

Hrana naturală a peștilor constitue cea de a 3-a parte a cărții. Peștii trăesc în apă, nu se hrănesc însă cu apă. Hrana lor o constitue nenumăratele organisme ce trăesc acolo. In cele 53 pagini, cari compun această parte, se face mențiune de cele mai de seamă din vietățile ce populează apele, constituind hrana peștilor. Autorul se ocupă mai întâiu de categoria ființelor suspendate și rătăcitoare în apă, care formează ceea ce într'un cuvânt se numește planctonul. Trece apoi la macrofaună, care cuprinde organismele animale de talie apreciabilă, aparținând de grupele zoologice cele mai variate și având toate genurile de viață posibilă (viața larvară și adultă complet acuatică; viață larvară acuatică și viață adultă terestră; metamorfoze incomplete sau complete).

Partea a IV-a se ocupă de inamicii peștilor. In 62 pagini se arată organismele — mari, mici și microscopice — cari periclitează viața peștilor. Acestea sunt nenumărate și multe din ele încă necunoscute Aici omul își are partea lui, căci prin braconaj, pescuit abuziv, deversări industriale, curățiri rău înțelese, deci prin tot ce este încurie, neglijență, neprevedere, răutate sau ignoranță, poate aduce un așa de mare rău, care să conducă la stârpirea peștelui dintr'o apă oarecare.

Studiul capacității biogenice a apelor formează partea a 5-a a lucrării. Bogăția în pește a unei ape oarecare este funcție de cantitatea și de calitatea faunei ce constitue hrana peștelui. Deaceea, cunoașterea acestei hrane și aprecierea ei din acest punct de vedere este indispensabilă. In cele 24 pagini ale acestui capitol se arată fac-

torii (pozitivi şi negativi) cari conduc la existenţa sau inexistenţa, la înmulţirea sau împuţinarea acelor organisme cari formează hrana peştilor.

Autorul ne indică apoi metodele de folosit pentru evaluarea posibilităţii de hrană a unei ape, şi pe ce randament în peşte se poate conta.

In ultima parte a cărţii, în 67 pagini, cel de al doilea autor al ei — d-l E. Metzdorf — ne arată „cele mai bune şi cele mai curente mijloace" pentru pescuitul cu undiţa.

Un apendice de 13 pagini cuprinde legile, regulamentele şi deciziile cari reglementează pescuitul fluvial în Belgia.

Pentru a termina, nu găsim cuvinte să recomandăm cetitorilor acestei reviste cartea menţionată. Deosebită de toate celelalte ce le vor fi consultat până acum, ea le pune problema sub noui aspecte.

Pentru activitatea noastră a întregului corp silvic în domeniul pescuitului în apele de munte, ea ne este de un nepreţuit folos. Ea trebue să intre în cât mai multe mâini.

Se cere, direct sau prin librării, Societăţii centrale pentru protecţia pescuitului fluvial (Société centrale pour la protection de la pêche fluviale) la Bruxelles, Place Jean Jacobs, Nr. 1.

Ing. *At. Haralamb*

KRUTZSCH und Dr. LOETSCH. *Holzvorratsinventur und Leistungsprüfung der naturgemässen Waldwirtschaft.* Ed. I. Neumann in Neudamm. 1938. Vol. de 164 pag.

Economia forestieră germană — după ce a reuşit, într'o muncă încordată de peste 100 ani, să repună vegetaţia păduroasă peste tot unde exploatările unui trecut îndepărtat o ridicase şi să-i dea o constituţie care a putut fi considerată „normală" multă vreme — trece acum la soluţionarea unor probleme mai adânci: „acum arta silvicultorului nu se mai judecă în special după succesul regenerărilor, ci după starea îngrijită a capitalului lemn care include şi regenerarea".

Ingrijirea capitalului-lemn, sporirea la maximum a productivităţii lui, sunt azi obiectivele economiei forestiere germane.

Câte-va noţiuni de amenajament au evoluat. Acesta nu se mai mulţumeşte a pune capitalului lemn normal condiţiuni numai în ce priveşte suprafaţa claselor de vârstă ci îi pretinde o anumită structură sub raportul claselor de diametru şi a calităţii lemnului; iar raportul susţinut nu se cere numai în suprafaţă sau volum, dar şi în valori şi în calitate de material.

In acest fel creşterea normală respectiv maximă devine centrul preocupărilor gospodăreşti, obiectul tutulor îngrijirilor.

Se înţelege că o activitate serioasă în pădure are nevoe să poată dovedi în orice moment şi în orice loc, că sforţările sunt încununate de succes. E nevoe dar de mijloace practice ca să se controleze dacă pădurea pusă sub îngrijire după aceste principii, produce cu maximul de intensitate şi maximul de valori.

Ideia controlului creşterilor este ceva mai veche. Ea a apărut la Gurnaud în teorie şi la Biolley în practică. Germanii, care se îndreaptă cu toată energia spre o silvicultură pe baze naturale („naturgemässe Waldwirtschaft"), au găsit în ideia controlului mijlocul de a-şi verifica rezultatul îngrijirilor şi în arboretele care nu mai au aspectul schematic al aşa ziselor „păduri — tabelă de producţie".

Ei caută însă să perfecţioneze în practică aplicarea controlului; el se face totdeauna prin inventariere; se studiază deci şi se caută technica unor inventarieri cât mai perfecte.

Aici stă geneza lucrării pe care o prezentăm.

Autorii au avut prilejul şi putinţa să facă în câte-va păduri ale Saxoniei un număr de inventarieri spre a stabili producţia lor. Au aplicat cu această ocazie metodele care să ducă cel mai sigur la precizia necesară, dar n'au luat pur şi simplu metodele aşa cum se descriu în dendrometrie.

Au făcut modificări şi adaptări pe care le explică, le justifică, le analizează în detaliu în câteva capitole mari.

Au adoptat suprafeţe circulare de probă, pe care nu le marchează, pentru viitoarele inventarieri, de cât prin arborele central.

Au măsurat diametru din 5 în 5 cm. pentru a avea direct clase de diametru — numeroase pentru o mai bună caracterizare a structurii arboretelor — dar fac un studiu interesant spre a dovedi că eroarea acestei rotunjiri e neînsemnată. Punctul unde şi direcţia din care se aplică compasul preocupă mult pe autori, cari îi adaptează acestuia un susţinător şi o busolă. Determinarea înălţimei şi stabilirea clasei de fertilitate pentru sol dă loc de asemenea la un studiu preţios.

Au introdus în inventariere idei noi, cari lipsesc la Biolley şi la autorii şi practicienii de până acum: cercetarea calităţii arboretelor, judecată prin calitatea lemnului pe de o parte şi prin aceia a coroanei pe de altă parte. Pentru calificare le împarte pe fiecare în câte 3 clase după criterii detaliate.

Au creiat o noţiune nouă „puterea latentă de creştere" pe care îşi propun să o redea mai târziu tabelar, în cifre, dar pe care deocamdată o discută, o analizează şi o prezintă ca o cantitate funcţie de creşterea curentă, de diametru, înălţime, vârsta arborelui şi calitatea coroanei. Cu această noţiune autorii voesc să înlocuiască noţiunea simplă de creştere medie sau curentă, mai ales, care e prea mult influenţată de factorul foarte variabil, clima, şi care vorbeşte exclusiv prin trecutul arboretului, nu prin puterea de a creşte în viitor, pe care acesta o vădeşte în momentul inventarierii.

Aplicabilitatea metodei preconizate considerată sub raportul preciziei în primul rând, în ce priveşte capacitatea ei de a califica suficient condiţiile arboretului în al doilea rând, technica apoi după care se vor trage concluziile asupra puterii de producţie a pădurii, (dacă a ajuns maximul sau nu), în fine uşurinţa efectuării pe teren a lucrărilor propuse şi costul lor (bani şi timp), sunt lucruri cari preocupă pe autori şi cărora ei consacră cele 4 capitole de la urmă.

E o lucrare de înaltă ţinută ştiinţifică, scrisă cu spirit critic şi cu obiectivitate, care reiese în special din felul cum fiecare afirmare mai de seamă e analizată şi documentată. Silvicultorul român o va urmări cu profit, ea fiind în acelaşi timp şi un isvor de preţioase sugestii şi de folositoare puneri la punct.

In ce priveşte însă aplicarea la noi a ideilor expuse acolo, nu ne facem iluzii. Preocupările noastre, isvorîte din starea pădurilor, din stadiul de desvoltare a economiei noastre în general şi a celei forestiere în special, sunt încă departe de unele discriminări de acolo. Noi

n'am trecut încă de acea „fază a doua" a economiei pădurăreşti, pe care autorii o caracterizează în capitolul introductiv al lucrării lor: faza extensivă, în care preocuparea de căpetenie este să obţinem o pădure bună, acolo pe unde au trecut exploatările de concepţie capitalistă. Compoziţia arboretelor noastre ca specii, vârste, consistenţă, nu ne permit să mai avem vre-o îndoială asupra răspunsului când se pune întrebarea dacă producţia a atins sau se apropie măcar de maximul posibil.

Dar tocmai citirea acestei lucrări ne arată sugestiv cât mai este încă de făcut în pădurile noastre, pentru a ne apropia de ceia ce se poate cere unei silviculturi înaintate. Noi recomandăm lucrarea şi din acest punct de vedere, cititorului român.

V. N. S.

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE:

Ing. P. IOAN:

1. **Muncă şi creaţie românească în domeniul forestier** (Conferinţă ţinută la Casele Naţionale) 1939; 30 pagini.

2. **Sporirea producţiei forestiere.** (Conferinţă ţinută la Cercul de studii forestiere) 1939; 32 pagini.

3. **Nouile îndrumări constituţionale la păduri.** 1939; 20 pagini.

REVISTE

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 5—6/939.

Prof. E. Marchal și *Prof. R. Mayné :*

Etat actuel de l'étude de la maladie de l'orme. (10 pag.).

Starea actuală a studiului maladiei ulmului.

Răspândire, etiologie, mijloace de luptă.

In concluzie se arată că dacă etiologia acestei boale este stabilită, în schimb studiul mjloacelor de luptă este mai puțin avansat. Nici un procedeu direct de luptă nu s'a dovedit până acum eficace și practic.

M. G.:

Du traitement des graines de robinier par l'acide sulfurique avant le semis. (15 pag.).

Despre tratamentul semințelor de salcâm cu acid sulfuric înainte de a fi semănate.

Tratament ce se utilizează pentru remedierea insuficienței cunoscută de germinare și deci pentru grăbirea germinării.

Autorul se referă la un studiu întreprins de Depart. Agriculturii din Statele Unite. (Circulara 453 din Noembrie 1937).

Experiențele făcute în Misisipi arată că înmuierea în acid sulfuric concentrat, într'un timp oarecare (de obiceiu în 60 minute) dă rezultate bune. Nu numai că semințele germinează cu rapiditate satisfăcătoare, dar atunci când ele sunt perfect svântate, după tratament, ele pot fi conservate mai mult timp după aceea, fără a-și micșora capacitatea germinativă.

Relatările autorului acestui articole fiind destul de importante și neputând fi rezumate, trimitem pe cei ce-i interesează, direct la revistă.

Recensement général de l'agriculture au 31.XII.1929, et le commerce du bois en 1937—38. (24 pagini).

Prima parte a studiului cuprinde; Repartizarea pădurilor din Belgia. Are 541.140 ha, dică 17,77% din suprafața țării. Revin 67 arii de cap de locuitor. Pădurile sunt foarte neregulat repartizate. Suprafața lor a crescut del 1846 și până la 1910 cu 35.549 ha., la care s'a mai adăugat 33.505 ha prin anexarea unor teritorii luate dela Germania în urma marelui răsboiu.

Pădurile sunt constituite fie din foioase, fie din rășinoase. Amestecurile sunt rare. Foioasele, cari ocupă 341.347 ha (63,08%), sunt tratate în codru, crâng compus sau în crâng.

Rășinoasele ocupă 199.793 ha (36,92%). Sunt tratate în codru.

Proprietatea statului a variat dela 32.353 ha în 1910 la 56.457 ha în 1930. Comunele au avut 170.042 ha în 1910 iar acum 195.094 ha. Stabilimentele publice au avut 6.659; au azi 9.442 ha. Mica proprietate este dominantă în Belgia.

Pericolul îmbucătăţirii este serios.

Terenuri inculte. Statul avea 8.190 ha în 1910, are azi 11.705. Comunele: 38.471 ha şi 21.413 ha; Stabilimentele publice 956 ha şi 154 ha. Particularii 59.034 ha şi 91.680 ha. In total 106.050 ha în 1910 şi 124.246 azi. Creşterea se datoreşte terenurilor constituite din lande şi mlaştini cedate Belgiei de către Germania prin tratatul de pace din 1918. Statul şi comunele lucrează pentru punerea în valoare a acestor terenuri inculte. Particularii nu. Ei nici terenurile împădurite şi exploatate ras, nu le mai regenerează.

In Belgia există un număr de 6.164 lacuri cu o suprafaţă de 4.122 ha, reprezentând 1,3‰ din teritoriul ţării.

Partea II-a a studiului se ocupă cu randamentul pădurilor în materiale şi în bani. Pădurea a dat în 1930 un venit brut de aproape 400 fr. la ha. şi un venit net de 300 fr. In 1935 cifrele sunt mai mici: 200 fr. şi 150 fr. Venitul pădurilor Statului, faţă de cele ale celorlalţi proprietari, este mai mare.

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 5/939.

Numărul acesta, în afară de alte articole asupra cărora trecem, aduce o interesantă contribuţie privind regenerarea naturală a pinului austriac. Ea este semnată J. P. C.

Se ştie rezervele pe cari le făceau până acum silvicultorii când era vorba de întinsele plantaţiuni cu pin austriac executate pe terenurile inculte cât şi pe cele ravinate. I se reproşa acestui arbore că nu se regenerează natural.

D-l J. P. C. semnalează două puncte în Elveţia unde a putut să constate regenerarea naturală. Din aceste exemple d-sa trage concluzia că regenerarea naturală a pinului austriac este posibilă, cu condiţia ca seminţişul să profite de:

1) lumină abundentă, fie zenitală, fie laterală;

2) adăpost, fie lateral, fie zenital.

Seminţişul nu se instalează fără lumină suficientă. Adăpostul lateral insuficient sau absent jenează instalarea seminţişului sau chiar îl împiedică complet.

In felul acesta constatarea d-lui J. P. C. vine şi întăreşte opiniunea d-lui M. Moreillon deja exprimată în Journal forestier suisse, din 1925, pag. 158.

Deci, ca să avem regenerare naturală la pinul austriac, să-i asigurăm lumină şi adăpost.

Nr. 6/939.

J. Darbellay:

L'épicéa dans le vent.

Molidul în faţa vântului. (10 pag.).

Inceputul articolului se găseşte în Nr. 5/939 al revistei.

In cantonul Fribourg, în patru păduri proprietatea statului ţinând de ocolul silvic Broye, un vânt puternic care a suflat în zilele de 22-23.II.935 a produs o doborîtură de 18.500 silve care reprezintă posibilitatea acestor păduri pe 5 ani. Pădurile respective sunt constituite din molid pur. Ele sunt provenite din tăierile anterioare practicate după metoda „din aproape în aproape".

Doborîtura a afectat în special arborii de dimensiuni mari, provocând astfel la aceste categorii, un mare dezechilibru.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 5, Mai 1939.

I. *Studii.*

Beninde:
Der Wasserfaktor im Kiefernnaturverjüngungsbetrieb.
Factorul apă în regenerarea naturală la pin.

Autorul arată, în baza observaţiilor făcute în ocolul Pflastermübl, că regenerarea naturală la pin este condiţionată de umiditate mai mult decât de sol şi de lumină. Un rol foarte important în secătuirea solului de apă îl joacă buruienile, cari foarte adesea zădărnicesc încercările de regenerare naturală.

Dr. Herbert Ulrich:
Die Elchkrankheiten und ihre Bekämpfung.
Bolile elanului şi combaterea lor.
In numărul de faţă al revistei se publică numai o parte dintr'un studiu cuprinzător cu titlul de mai sus. Lucrarea întreagă cuprinde trei părţi:
A. Boli parazitare.
B. Boli infecţioase.
C. Nutreţul şi vătămările prin nutreţ ale elanului.

Dr. Kin-Shen Hao (din China):
Über Saatgutprüfung auf biochemischen Wege.
Despre examinarea seminţelor pe cale biochimică.

(Continuare şi sfârşit).
III. *Recenzii.*
Paulke, Wilhelm: Praktische Schnee- und Lawinenkunde. [Cunoştinţe practice despre zăpadă şi avalanşe]. (Verständliche Wissenschaft Bd. 38). Edit. J. Springer, Berlin 1938. XI + 218 pag., 142 fig. Leg. 4,80 RM.
Recenzent Rudolf Geiger.

Dr. A. Faber în colab. cu D. Hengel : Pflanzensoziologisches Kartenblatt des mittleren Neckar- und des Ammertalgebiets (Tübingen, Schönbruchrand und Rammert). Scara 1 : 25.000, cu explicaţii (44 p.). Se poate comanda dela Institutul de Amenajament al Direcţiei silvice Württenberg, Stuttgart-N., Lindenstr. 37. Preţul 6 RM.
Recenzent Scamoni (Eberswalde).

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-*WIRTSCHAFT.*

Band. VI, Heft. 6 (März 1939).

Jemtzeff W., Ing.:
Die Technik in der russischen Forstwirtschaft.
Tehnica în economia forestieră rusească.

Ni se face un foarte interesant tablou al încercării impresionante ce se face în Rusia de a se mecaniza rapid toate lucrările din producţiunea forestieră. Procesul respectiv reprezintă de fapt numai o faţă, un caz particular al întregului proces de transformare al producţiunii naţionale ruseşti.

Autorul ne descrie maşinile caracteristice concepute în Rusia şi încercate în cultura şi producţiunea forestieră. Materia este dispusă după natura acelor lucrări, începându-se cu defrişarea şi pregătirea mecanică a solului, trecând prin semănare şi plantare şi sfârşind cu tăerea arborilor, strânsul şi transportul lemnu-

lui obținut. In conceperea diverselor mașini s'a pornit, în cea ce privește primele grupe, dela cele agricole și anume, avându-se ca model tipurile germane. Ultimele grupe de mașini s'au inspirat dela cele americane. Economia forestieră rusească are, de altfel multe trăsături comune cu cea americană.

Rezultatele aplicării rapide a mașinismului în cultura și exploatarea forestieră rusească nu sunt tocmai îmbucurătoare. Prea s'a trecut repede dela forme primitive, la forme supra mecanizate, fără o adaptare organică a mașinei la realitățile date. Vremea va corecta, totuși, excrescențele anormale, conducând cultura și producțiunea forestieră, de sigur, la un nivel ridicat, mai mult sau mai puțin analog cu întregul proces de transformare al economiei naționale sovietice.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ca totdeauna, aflăm și de astă dată un foarte interesant material informativ asupra stărilor și faptelor forestiere din diferite țări și regiuni ale lumii.

Band VI, Heft 7 (April 1939).

Franz Heske, Prof. Dr., Ing.:
Der tropische Wald als Rohstoffquelle.

Pădurea tropicală ca izvor de materii prime.

Suprafața de păduri tropicale cuprinde ceva peste 1500 milioane ha, ceace face cam jumătate din suprafața pădurosă a lumii. Se deosebesc în principal trei mari regiuni principale de păduri tropicale în lume și anume:

1. America centrală și sudică, cu peste 770 milioane de ha, concentrată cu deosebire în bazinul Amazonului, constitue cel mai întins și compact complex forestier al lumii;

2. Africa și cu deosebire Africa apuseană, dealungul coastei oceanice, cu o suprafață de aproape 400 milioane ha și

3. Asia sudică și sud-estică (Australasia), întinzându-se din Indiile engleze, peste Indiile răsăritene olandeze și Australia, cu o suprafață totală de peste 340 milioane ha.

Valoarea materială a fiecărei dintre aceste regiuni este descrisă în parte.

Mijloacele pentru punerea lor în exploatare trebuie să țină neapărat seama de împrejurările date, plecând dela obișnuitele deja în ființă. Silvicultorul ce va avea să lucreze în atari împrejurări va trebui să posede pe lângă altele și o solidă cultură și experiență inginerească, cu deosebire în ce privește construirea de mijloace de transport al lemnului.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Felurite date asupra stărilor și mișcării forestiere din lume.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

Intrăm în epoca în care se intensifică exploatările la pădure. Toţi conducătorii Administraţiilor forestiere au fost şi sunt preocupaţi să facă cât mai rentabile exploatările, debitând produsele în forma cea mai căutată şi mai bine plătită de piaţă.

Câteodată un anumit fel de debitare este impus de calităţile tehnice ale lemnului, de considerentul de a utiliza piesele scurte, resturile de exploatare, care sub formă brută nu suportă cheltuelile de transport, etc.

Debitarea în doage a unui fel de material, transformarea în mangal a unei alte categorii, au fost uneori considerate ca soluţiuni, cel puţin parţiale, în problema valorificării rentabile a lemnului.

Dar pentru ca în adevăr acest fel de prelucrare să răsplătească mulţumitor munca şi materialul utilizat, este cazul să se revadă din când în când, tehnica de lucru, exigenţele pieţei, să se studieze conjunctura, debuşeurile, etc.

Cu convingerea că poate contribui într'o cât de modestă măsură, la elucidarea acestor probleme de actualitate, prin răspunsurile şi sugestiile colegilor cari activează în viaţa practică, Revista Pădurilor îşi propune să publice la rubrica „problemele zilei" în numărul pe Septembrie articolele tratând chestiunea doagelor, iar în numărul pe Octombrie, pe acele privind chestiunea fabricării mangalului.

— D-l Th. Bălănică inginer şef silvic dela I. C. E. F., şi-a trecut de curând, examenul de doctorat la Universitatea din München, luându-l cu menţiunea „foarte bine".

— D-l N. N. Tănăsescu, inginer silvic şi-a trecut în ziua de 5 Iunie a. c., examenul de doctorat la Facultatea de Ştiinţe din Nancy (Franţa).

— D-l D. Teodorescu, inginer inspector silvic a fost numit membru în Consiliul de administraţie al Regiei publice comerciale a Eforiei Spitalelor Civile, pe timp de 4 ani.

— D-l Ing. insp. silv. Vasile Filip, fiind delegat de Caps, a studiat în Polonia, în cursul lunilor Iunie şi Iulie a. c., organizarea comercializării şi manipulării lemnului statului polonez, destinat exportului.

— D-l Popa Ion, diplomat al secţiei silvice dela Şc. Politehnică din Bucureşti, a fost primit în Corpul tehnic silvic, cadrul particular, cu gradul de Ing. silv. stagiar, pe data de 24.III.939.

— D-l Porosteu Iosif, diplomat al Academiei superioare de cultura solului din Viena, a fost primit în

Corpul tehnic silvic, cadrul de stat, cu gradul de ing. silv. stagiar, pe data de 29.III a. c.

— D-lui Ing. insp. general silvic Aurel Drăghiceanu i s'a conferit semnul onorific „Răsplata muncii pentru 25 ani în serviciul statului". (Decret Regal 3042 din 16.VIII.939; Mon. Of. 189/939).

— Printr'un Jurnal al Consiliului de Miniştri publicat în Mon. Of. Nr. 144 din 26 Iunie a. c. (pag. 4072), s'a hotărît interdicţia comercializării pe tot cuprinsul ţării a lemnului de tisă (Taxus baccata L.).

— In Mon. Of. Nr. 185 din 12.VIII a. c. au apărut comisiunile însărcinate de Minist. de Justiţie cu recepţionarea lucrărilor tehnice de măsurătoare, calcule, aplicare, cadastru şi geodezie, ce se execută în regie sau în întreprindere de către Direcţia Cărţilor Funciare şi a Cadastrului Funciar din acel Minister.

— S'a aprobat să se cedeze de către Camera Agricolă Dolj către Casa Pădurilor Statului o suprafaţă de 5 ha în cuprinsul comunei Filiaşi necesară pentru construcţia reşedinţei ocolului din localitate.

— Prin decizia min. Nr. 145.234 din 14 Iunie a. c. publicată în Mon. Of. Nr. 176 din 2 August a. c. s'a făcut următoarea repartizare de personal la Serviciile silvice judeţene de pe lângă Camerile de agricultură:

Ţinutul Olt:

Ing. Şt. Sofalvi, la jud. Dolj; ing. Leon Gheorghe la jud. Gorj; ing. A. Bedros la jud. Olt; ing. D. Vlaicu la jud. Mehedinţi; ing. Samuel Iacotzi la jud. Romanaţi; ing. Mircea Emiliaan la jud. Vâlcea.

Ţinutul Bucegi:

Ing. G. Răducu la jud. Dâmboviţa; ing. Const. Ghiga la jud. Prahova; ing. Pascu Dobrescu la jud. Vlaşca; ing. Şt. Ionescu la jud. Teleorman; ing. Ion Bălăucă la jud. Buzău; ing. Şt. Sprangate la jud. Ilfov; ing. Gh. Bădescu la jud. Argeş; ing. M. Anghelide la jud. Muscel; ing. Virgil Frăţilă la jud. Braşov; ing. Ion Toma la jud. Trei-Scaune.

Ţinutul Marea:

Ing. Gh. Tomae la jud. Caliacra; ing. Anibal Paraschivescu la jud. Constanţa; ing. Marcu Corneliu la jud. Durostor; ing. N. Vintilescu la jud. Ialomiţa.

Ţinutul Dunărea de Jos:

Ing. Ion Hunceag la jud. R. Sărat; ing. N. Băcanu la jud. Brăila; ing. N. Batori la jud. Tecuci; ing. Titus Cerschi la jud. Ismail; ing. D. Stelorian la jud. Putna; ing. Radu Florescu la jud. Tulcea; ing. Iuliu Zakariaş la jud. Fălciu; ing. C. Gâlcă la jud. Tutova; ing. Gh. Palade la jud. Covurlui; ing. Victor Malarski la jud. Cahul.

Ţinutul Nistru:

Ing. L. Arhanghelski la jud Orhei; ing. D. Ionescu la jud. Tighina; ing. St. Moraru la jud. Cetatea-Albă; ing. N. Tănăsescu la jud. Lăpuşna.

Ţinutul Prut:

Ing. A. Becheş la jud. Bălţi; ing. Gh. Iuraş la jud. Soroca; ing. Radu Iordachi la jud. Baia; ing Aurel Bocec la jud. Iaşi; ing Alex. Gerecze la jud. Vaslui; ing. D. Crischi la jud. Roman; ing. Petre Urzică la jud. Neamţ; ing. Hagi Marcel la jud.

Bacău; ing. Alex. Bulancea la jud. Botoşani.

Ţinutul Suceava:

Ing. I. Fecser la jud. Dorohoi; ing. Gh. Ostafie la jud. Hotin; ing. I. G. Protopopescu la jud. Storojineţ, ing. Ion Creiţaru la jud. Cernăuţi; ing. Gr. Chirculescu la jud. Câmpulung; ing. Şt. Şerbănescu la jud. Suceava; ing. Iosif Schröt la jud. Rădăuţi.

Ţinutul Mureş:

Ing. Mihail Grecu la jud. Târnava Mare; ing. Vasile Rusu la jud. Alba; ing. C. Niţescu la jud. Făgăraş; ing. Andrei Alexandrescu la jud. Târnava Mică; ing. Ion Gheorghiu la jud. Mureş; ing. Victor Nicolescu la jud. Odorhei; ing. Ion Dobrescu la jud. Turda; ing. Ion Chivăsuţă la jud. Ciuc; ing. Gh. Martinescu la jud. Sibiu.

Ţinutul Someş:

Ing. Pelle Sabin la jud. Bihor; ing. Alex. Chiţu la jud. Cluj; ing. C. Diaconescu la jud. Maramureş; ing. C. Smighelschi la jud. Năsăud; ing. Aurel Chibelean la jud. Sălaj; ing. Zeno Spârchez la jud. Satu-Mare; ing. Iulian Popovici la jud. Someş.

Ţinutul Timiş:

Ing. Gh. Lupşa la jud. Arad; ing. Ion I. Pop la jud. Caraş; ing. Nerva Nascu la jud. Hunedoara; ing. Coriolan Silaghi la jud. Severin; ing. D. Munteanu la jud. Timiş.

— Deasemenea, prin decizia 170.372 din 14 Iulie a. c. publicată în acelaşi Monitor Of. se repartizează la Inspectoratele silvice şi la Sectoarele judeţene, următorul personal:

Ţinutul Olt:

Ing. insp. silv. Ion Schiller, ing. şef silv. Adalbert Spaniol şi ing. şef. silvic Ioan Valici.

Ţinutul Bucegi:

Ing. insp. silv. Roşculeţ Ion; ing. subinsp. silvic St. Georgescu; ing. şef silv. N. Stoian; ing. stag. N. Cârstocea.

Ţinutul Marea:

Ing. insp. silv. Alex. Chiriţescu.

Ţinutul Dunărea de Jos:

Ing. insp. silv. E. Dămăceanu; ing. şef silvic Tatomir Gh. şi ing. silv. Fosti P. Ioan.

Ţinutul Nistru:

Ing. insp. silv. Györke Ştefan.

Ţinutul Prut:

Ing. insp. silv. Şt. Grigoraş.

Ţinutul Someş:

Ing. subinsp. silv. Terdic Fr.; ing. subinsp. silvic Puşcaş Gh.; ing. şef silv. Tot Antoniu şi ing. silv. Nicodescu Iacob.

Ţinutul Suceava:

Ing. subinsp. silv. Poclitaru Iancu; ing. subinsp. silv. Zaclinschi I.

Ţinutul Mureş:

Ing. insp. silv. I. Dumitrescu; ing. insp. silv. Tişcă Gh.; ing. insp. silv. Peca Petre; ing. subinsp. silv. Sandi Mircea; ing. subinsp. silv. Bujoreanu Alex.; ing. şef silv. Pavel Bozdog; ing. şef silv. Imreh Francisc; ing. insp. silv. Daum Alfred; ing. şef silv. Eug. Leondarie.

La Sectoarele judeţene:

Ing. I. Zamfir la sect. Săcele; ing. N. Goţia la sect. Intorsura Buzăului; ing. Anton Breţu la sect. Zărneşti;

*

ing. I. Constantin la sect. Breţcu; ing. Jiva Filipovici la sect. Covasna; ing. Gh. Predescu la sect. Tg.-Secuesc; ing. Adolf Kaiser la sect. Topliţa; ing. Şt. Gherghel la sect. Reghin; ing. C. Mutică la sect. Gurghiu; ing. Iosif Orban la sect. Dumbrăveni; ing. Drăgan Raiciu la sect. Mediaş; ing. Horn Alfred la sect. Agnita; ing. Remus Popovici la sect. Sălişte; ing. Ion Vlacheli la sect. Odorhei; ing. Gh. Vulcan la sect. Rupea; ing. Bartolomei Defour la sect. Avrig; ing. Ion Andrei la sect. Sibiu; ing. E. Sara la sect. I. G. Duca; ing. T. Cucer la sect. Ciucul de Sus; ing. Victor Hergot la sect. Ciucsânmartin; ing. Ştefănescu Octav la sect. Joseni; ing. D. Stănescu la sect. Gheorghieni; ing. D. Donciu la sect. Şercaia; ing. V. Ckerschnig la sect. Arpaşul de Jos; ing. Pavel Ianculeţ la sect. Abrud; ing. Alex. Cimoca la sect. Aiud; ing. D. Ştefănescu la sect. Sebeş; ing. T. Secărescu la sect. Câmpeni; ing. Petre Strenc la sect. Huedin; ing. C. Soltischi la sect. Gilău; ing. I. D. Rusu la sect. Hida; ing. Ludovic Markali la sect. Şişeul de Sus; ing. T. Mărăşescu la sect. Dragomireşti; ing. Iosif Isbăşescu la sect. Baia-Mare; ing. Mihai Pop la sect. Negreşti; ing. Ioan Simonec la sect. Şimleul Silvaniei; ing. Lupan C. la sect. Cehul-Silvaniei; ing. Carol Schmidt la sect. Beclean; ing. Ion Drăgulescu la sect. Gâlgău; ing. Gh. Brebenaru la sect. Alejd; ing. Emil Drăgan la sect. Beiuş Nord; ing. Val. Boeriu la sect. Beiuş Sud; ing. Onaca D. la sect. Tinca; ing. Şt. Nicorovici la sect. Halmagiu; ing. Ion Brâncuş la sect. Orşova; ing. Andrei Logofătul la sect. Ineu; ing. Bruno Romaşcan la sect. Baia de Criş; ing. Nascu Nerva la sect. Deva; ing. Ghiţulescu Gh. la sect. Haţeg; ing. Eug. Wunder la sect. Ilia; ing. Aurel Popescu la sect. Petroşani şi ing. Oancea Frăţilă la sect. Valea Mureşului.

— Prin aceleaşi decizii ministerialae Inspectoratele, Serviciile judeţene şi Sectoarele au fost încadrate şi cu personalul ajutător: tehnic şi administrativ.

— Printr'un jurnal al Cons. de Miniştri, Direcţia Comercială a Pădurilor Statului a fost autorizată să ocupe locurile bugetare vacante în bugetul actual, prin înaintări şi numiri noui. Sunt 1318 locuri vacante pentru înaintări şi 233 pentru numiri noui.

Societatea «Progresul Silvic»

CONCURS

Pentru acordarea celor două premii: „C. Disescu“ şi „V. A. Golescu“, Societatea „Progresul Silvic“ anunţă un nou concurs.

Condiţiile de îndeplinit sunt cuprinse în regulamentele de mai jos.

Termenul de prezentarea manuscriselor este 15 Octombrie a. c.

PREMII

1. REGULAMENT PENTRU ACORDAREA PREMIULUI „C. DISSESCU“.

Art. 1. — Premiul C. Dissescu în valoare de 8000 (opt mii) lei constituit din:

a) Vânzarea la cursul zilei a unui titlu de 1000 lei scris Urban Bucureşti. Dobândă 5% ce constitue fondul alienabil „C. Dissescu“.

b) Veniturile acumulate până la data de 31 Decembrie 1934 acestui fond şi contribuţia Societăţii Progresul Silvic pentru majorarea fondului în memoria ilustrului jurist şi prieten al pădurilor ţării, Constantin Dissescu, până la complectarea sumei de 8000 opt mii lei.

se va decerne potrivit regulamentului de faţă.

Art. 2. — Premiul se acordă pentru cea mai bună lucrare intitulată *„Criza pădurilor în România şi mijloacele de combatere“* cu următorul sumar:

1. Se va face o schiţare istorică asupra originei proprietăţii forestiere în România.

2. Se va arăta cât va fi posibil mai exact suprafaţa acestor păduri

3. Se vor enumera cauzele care au contribuit la micşorarea forţelor de producţiune şi la reducerea patrimoniului forestier al ţării şi prin ce anume s'au manifestat consecinţele lor.

4. Se va face propuneri amănunţite pentru prevenirea acestora, pentru regulamentarea exploatărilor în pădurile aparţinând diferitelor naturi de proprietari şi pentru sporirea fondului nostru forestier prin împădurirea poenilor şi a locurilor goale, a nisipurilor sburătoare, a pe natură de proprietar.

Se lasă candidatului libertatea de a desvolta şi întocmi materia cum va crede mai nimerit.

Art. 3. — Termenul prezentării manuscriselor pentru concurs va fi până la 15 Septembrie 1938.

Manuscrisele se vor prezenta fără numele autorului, purtând un „motto" ales de autor. Ele vor fi însoţite de un plic sigilat, pe care se va scrie „motto" din fruntea manuscrisului în care se va afla închis numele autorului.

Plicul va fi deschis numai dacă lucrarea va fi premiată.

Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor cari le vor cere şi-şi vor dovedi proprietatea la Secretariatul Soc. Progresul Silvic prin deschiderea plicului cu numele lor. Manuscrisele nereclamate timp de un an dela pronunţarea rezultatului, vor rămâne proprietatea Societăţii.

Art. 4. — Pentru examinarea lucrărilor prezentate, Consiliul de Administraţie al Soc. Progresul Silvic va constitui un juriu compus din trei membri. Juriul alege un referent care va întocmi referatul asupra lucrărilor prezentate de trei membri din sânul său făcându-se propunerile de premiere.

Consiliul de Administraţie al Soc. Progresul Silvic în şedinţă plenară, pe baza referatului prezentat, hotărăşte premierea.

Art. 5. — Prezentul regulament s'a aprobat în şedinţa dela 14 Mai 1935 a Consiliului de Administraţie al Soc. Progresul Silvic.

2. REGULAMENTUL PENTRU ACORDAREA PREMIULUI „VASILE A. GOLESCU".

Art. 1. — Veniturile acumulate ale Fondului „Vasile A. Golescu" de 5000 lei, valoarea nominală într'un titlu al împrumutului naţional 5%, instituit Societăţei „Progresul Silvic" prin actul de donaţie autentificat de tribunalul Ilfov Secţia Notariat sub No. 8690/1921 vor servi la decernarea premiului „Vasile A. Golescu" în condiţiunile actului de donaţiune mai sus menţionat şi regulamentului de faţă.

Art. 2. — Premiul este de 5000 lei şi se va decerne atunci când veniturile acumulate vor atinge această sumă.

Premiul este indivizibil.

Art. 3. — Premiul va fi destinat fie elevilor distinşi ai Secţiei Silvice de pe lângă Şcoala Politehnică din Bucureşti, ciclul II, fie inginerilor silvici, *pentru lucrări meritorii de botanică sau silvicultură, de preferinţă de silvicultură în partea respectivă de botanică generală şi aplicată.*

Se lasă candidatului elev sau inginer libertatea de a împărţi şi desvolta materia cum va crede mai nimerit. Cuprinsul va fi de mininum 30 pagini coală scrise la maşină în afară de fotografii, diagrame şi planşele anexe.

Lucrarea va avea un fond original şi va trata probleme specifice ţării noastre. Se va indica cât mai complet isvoarele utilizate.

Art. 4. — Pentru anul 1935 Premiul este destinat pentru elevii ingineri silvici ciclul II al școalei Politehnice. Termenul prezentării manuscriselor va fi până la 15 Septembrie 1938.

Manuscrisele se vor prezenta fără numele autorului purtând un „motto“ ales de autor; ele vor fi însoțite de un plic sigilat pe care se va scrie „motto“ din fruntea manuscrisului în care se va afla închis numele autorului. Plicul va fi deschis numai dacă lucrarea va fi premiată.

Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor care le vor cere și-și vor dovedi proprietatea lor la Secretariatul Soc. Progresul Silvic, prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate timp de un an de la pronunțarea rezultatului, vor rămâne proprietatea Societății.

Art. 5. — Pentru examinarea lucrărilor prezentate, Consiliul de Administrație al Societății Progresul Silvic, va constitui din sânul său un juriu format din trei membri. Juriul alege un referent care va întocmi referatul asupra lucrărilor prezentate făcând și propunerea de premiere.

Consiliul de Administrație al Soc. Progresul Silvic în ședință plenară, pe baza referatului prezentat, hotărăște premierea.

Art. 6. — Prezentul regulament s'a aprobat în ședința din 14 Mai 1935 a Consiliului de Administrație al Soc. Progresul Silvic.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Valea Seacă, judeţul Câmpulung, proprietatea Obştei Valea Seacă, în suprafaţă de 236 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Telec, judeţul Bihor, proprietatea comunei Telec, în suprafaţă de 77 ha. 6900 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Curpenişul, judeţul Dâmboviţa, proprietatea G. G. Manolescu, în suprafaţă de 24 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi, 29 Aprilie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 113.196 din 29 Aprilie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Ineu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Ineu, în suprafaţă de 514 ha. 6000 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pătrăşeni, judeţul Storojineţ, proprietatea Harasem Hasiuc şi alţii, în suprafaţă de 32 ha. 8200 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 12 Mai 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 121.876 din 12 Mai 1939.

---

a) Amenajamentul pădurei Câmpulung, judeţul Câmpulung, proprietatea oraşului Câmpulung, în suprafaţă de 3867 ha. 0800 mp. tratată în trei serii de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 90 ani şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitate fizică. Revizuirea în anul 1947.

b) Amenajamentul pădurii Agafton, judeţul Botoşani, proprietatea Mânăstirei Agafton. în suprafaţă de 267 ha. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Vârful Mare ş. a., judeţul Buzău, proprietatea Petre Simionescu, în suprafaţă de 23 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 3 Iunie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 137.486 din 3 Iunie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Valea Bistriţei, judeţul Năsăud, proprietatea Comunelor grănicereşti din jud. Năsăud, administrată cumulativ, în suprafaţă de 14762 ha. 4600 mp. Regim şi tratament: 6 serii codru cu tăiere rasă, revoluţia normală 120 ani; 2 serii aflate în perioadă de aşteptare; 4 serii tratate în codru grădinărit cu exploatabilitate fizică. Revizuiea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cărădeni, judeţul Bihor, proprietatea comunei Cărădeni, în suprafaţă de 115 ha. 900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vorona, judeţul Botoşani, proprietatea Mânăstirei Vorona, în suprafaţă de 100 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 21 ani.

d) Amenajamentul pădurii Sisterea, jud. Bihor, proprietatea comunei Sisterea, în suprafaţă de 46 ha. 9600 mj. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Săcaciu, judeţul Bihor, proprietatea composesoratului urbarial Săcaciu, în suprafaţă de 42 ha. 4900 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Stânca Sculeni, seria II-a zăvoiul, în suprafaţă de 31 ha. 1250 mp. judeţul Iaşi, proprietatea A. Haimovici şi S. Ioina. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

g) Amenajamentul pădurii Valea-Mare de Codru, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Valea Mare de Codru, în suprafaţă de 28 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Iunie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 141.056 din 7 Iunie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Tichindeal, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Tichindeal, în suprafaţă de 395 ha. 3400 mp., regim şi tratament: o serie tratată în codru cu tăieri succesive, revoluţia normală 100 ani; a doua serie crâng simplu cu rezerve, revoluţia normală

40 ani; a treia serie crâng simplu, revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Săcaciu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Săcaciu, în suprafaţă de 231 ha. 1100 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive, revoluţia normală 96 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tărcăiţa, judeţul Bihor, proprietatea composesoratului urbarial Tărcăiţa, în suprafaţă de 74 ha. 600 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri sucesive; revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Tronaş, judeţul Arad, proprietatea composesoratului urbarial din comuna Tronaş, în suprafaţă de 55 ha. 2400 mp. regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Cioltului, judeţul Satu Mare, proprietatea Dr. Vasile Hossu, în suprafaţă de 46 ha. 8300 mp., regim şi tratament codru cu tăieri succesive; revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare şi Zăvoaiele, judeţul Olt, proprietatea moştenitorilor G. Olănescu, în suprafaţă de 22 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu; Revoluţia normală: pentru seria I-a 20 ani şi pentru seria II-a 10 ani. Revizuirea după 10 şi 20 ani.

Dată astăzi 27 Iunie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 157.939 din 27 Iunie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Suţeşti şi Sfoara Suţeşti, judeţul Brăila, proprietatea C. Gr. Soutzo, în suprafaţă de 1396 ha. 7000 mp. tratată în trei serii de crâng simplu cu revoluţia normală 20, 10 şi 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Agriş, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului urbarial din Agriş, în suprafaţă de 45 ha. 0900 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Priodiştea, judeţul Muscel, proprietatea Traian Giuglan, în suprafaţă de 39 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Iunie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 157.940 din 27 Iunie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Dumbrăvile Bisericeşti, judeţul Mureş, proprietatea Bisericilor Ortodoxă şi Unită Română din comuna Hodac în suprafaţă de 166 ha. 3100 mp. Regim şi tratament codru cu geoaica ş. a. judeţul Buzău, proprietatea Atena Fotescu, în suprafaţă de 43 ha. 5697 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia normală 6 şi 12 ani. Revizuirea la finele fiecărei revoluţii normale.

c) Amenajamentul pădurii Dealul Ciorii, judeţul Târnava Mare, proprietatea Bisericii Greco-Catolic din comuna Baia, în suprafaţă de 35 ha. 6800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 13 Iulie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 169.810 din 13 Iulie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii, Muntele Frumoasele, jud. Putna, proprietatea Obştei Văsui în suprafaţă totală de 1483 ha. Regim şi tratament 2 serii codru grădinărit şi a 3-a de protecţie; Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 13 Iulie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 169.811 din 13 Iulie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Niscovul-Cârlovoaia, lotul II (nou) judeţul Buzău, proprietatea Cecilia M. Petrescu, în suprafaţă de 89 ha. 2200 mp. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

b) Amenajamentul pădurii Niscovul-Cârlovoaia, lotul III (nou), judeţul Buzău, proprietatea Olimpia P. Dan, în suprafaţă de 89 ha. 2100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Niscovul-Cârlovoaia, lotul V (nou, jud. Buzău, proprietatea Marioara Bilargiu, în suprafaţă de 89 ha. 2100 mp. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Micești, judeţul Muscel, proprietatea Maria N. Micescu, în suprafaţă de 34 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală seria I-a 20 ani, seria II-a 10 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Lapiş, judeţul Sălaj, proprietatea Bedo Iuliu şi soţia, în suprafaţă de 22 ha. 6300 mp. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Nadoş-Csobot, jud. Trei Scaune, rpoprietatea Bedo Iuliu şi soţia, în suprafaţă de 22 ha. 6300 mp. Regim şi tratament crâng simplu, revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 13 Iulie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 169.812 din 13 Iulie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Coasta Durărilor ş. a., judeţul Odorheiu, proprietatea comunei Atid, în suprafaţă de 108 ha. 2618 mp. Regim şi tratament seria I-a codru cu tăieri succesive şi seria II-a codru grădinărit. Revoluţia normală seria I-a 80 ani, seria II-a 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 13 Iulie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 169.814 din 13 Iulie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Bâldana-Văcăresca, judeţul Muscel, proprietatea Vasile Predan şi alţii 218; în suprafaţă de 90 ha. 2300 mp. Regim şi tratament: seria I codru cu tăieri rase, revoluţia normală 90 ani, seria II-a crâng simplu, revoluţia normală 20 ani, seria III-a de protecţie cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Niscovul-Cârlovoaia, lotul No. I (nou), judeţul Buzău, proprietatea Alice Chiliman, în suprafaţă de 89 ha. 2100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

*

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Pădurea Mare, judeţul Mureş, proprietatea Birău Simion şi 150 soţi, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp.; regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Cristeasca, judeţul Argeş, proprietatea Cornelia Pr. I. Popescu, în suprafaţă de 53 ha. 7837 mp.; regim şi tratament crâng simplu; revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dâmbul Grueţ, judeţul Arad, proprietatea Capitlului Romano-Catolic Timişoara, în suprafaţă de 46 ha. 400 mp.; regim şi tratament crâng compus; revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 13 Iulie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 169.813 din 13 Iulie 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie; revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Amenajamentul (Regul. de xpl.) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

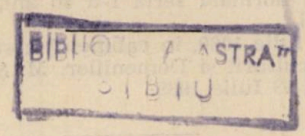
BIBLIOTECA ASTRA
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ŞI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

[illegible] să dea concursul pentru [illegible] în cercuri cât mai

II. [illegible] **DRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI şi GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINŢE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe şi plantaţii.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUŢIU BUCUREŞTI

I 24929

2022

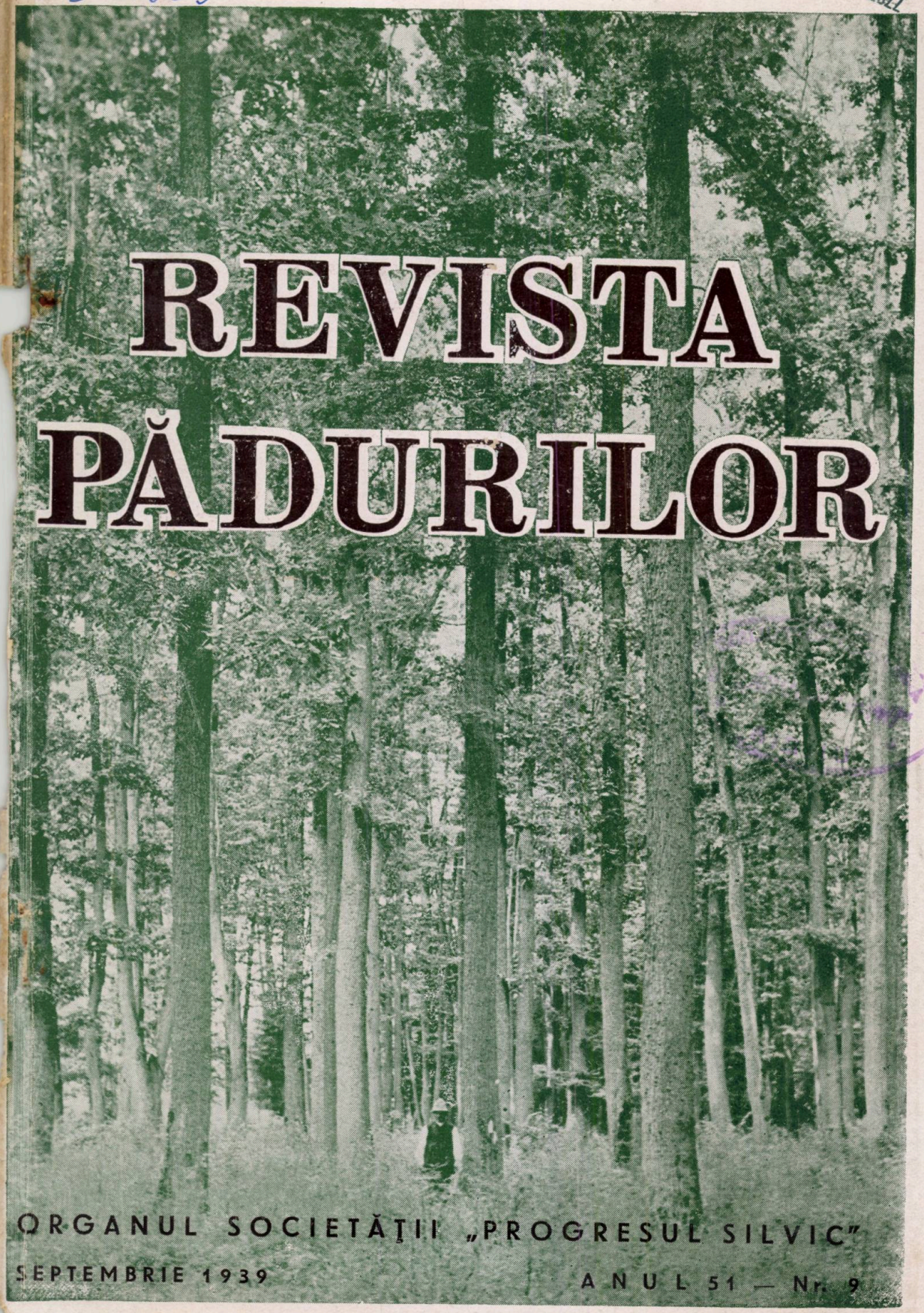

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SEPTEMBRIE 1939 ANUL 51 — Nr. 9

990

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Înscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 9. SEPTEMBRIE 1939.

SUMARUL:

Studii:

Prof. C. Georgescu și M. Badea: Uscarea puieților de Quercus rubra — 717

Comentarii Însemnări:

P. Cretzoiu: Stațiuni de conifere din munții Ciucașului — — — — — 720

V. Vasiliu și F. Reiff: Atac de lecanine în plantații de salcâm — — — 723

Referate:

I. Rătan: Suedia sub aspectul industriei forestiere (II) — — — — — 725

Problemele zilei: — — — — — — — — — — — — 739

Folosirea lemnului pentru doage.

D. Sburlan: Producerea doagelor, privită din punct de vedere tehnic și economic — — — — — — — — — — — — — — — 739

Tr. Heroiu: Mica industrie a dogăritului — — — — — — — — — — 742

M. Ene: Pentru calitatea doagelor — — — — — — — — — — — 745

T. H. Crivăț: Doage de fag — — — — — — — — — — — — 747

Cronica internă (p. 750), *Cronica externă* (p. 755), *Cărți* (pag. 761), *Reviste* (p. 763), *Informațiuni* (p. 769), *Necrolog* (p. 771), *Societatea „Progresul Silvic“* (p. 773), *Publicațiuni* (p. 782).

SOMMAIRE:

Études:

Le dépérissement des plants de Quercus rubra — — — Prof. C. Georgescu et M. Badea.

Commentaires:

Stations de conifères dans les massif montagneux Ciucaşul — — — — P. Creţoiu

Plantations de robinier attaquées par Lecanium robiniarum. V. Vasiliu et Fr. Reiff.

Rapports:

Suède au point de vue du flattage du bois de construction — — — — I. Rătan

Problèmes à l'ordre du jour:

L'emploie du bois pour douves.

Cronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Nécrologie — Soc. „Progresul Silvic“ — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Absterben junger Pflanzen von Roteiche — — Prof. C. Georgescu u. M. Badea

Mitteilungen:

Standorte von Nadelhölzern im Ciucaş-Gebierge — P. Creţoiu

Befall von Lecanium in Robinienpflanzungen. — — — V. Vasiliu u. Fr. Reiff.

Berichte:

Schweden vom Standpunkte der Holzflässerei — — — I. Rătan

Tagesfragen:

Verarbeitung des Holzes zu Fassdauben.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf — Verein „Progresul Silvic“.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 9 1939.

S T U D I I

USCAREA PUEȚILOR DE QUERCUS RUBRA

de Prof. CONST. C. GEORGESCU și M. BADEA

In pepinierele centrale ale Ocoalelor silvice Mihăești (Mușcel) și Țigănești (Ilfov) s'a semnalat o uscare pronunțată a pueților de stejar roșu american. Exemplarele bolnave prezentau un fenomen analog cu acel al uscării de secetă a frunzelor; astfel frunzele se pătau în galben deschis și se uscau dela vârf și margine către mijlocul foii. Spre deosebire însă de uscarea de secetă, în cazul nostru în porțiunile uscate ale foii mai apăreau pete mici roșcate dispuse în mozaic. Frunzele uscate rămân agățate pe tulpiniță, care deasemenea se usucă.

Pe tulpinițele pueților uscați sau în curs de uscare, imediat deasupra solului se formează pete, înăuntru cărora se găsesc niște pustule negricioase, ce ies afară prin plesnirea epidermei scoarței.

Aceste pustule sunt picnidiile ciupercei Phoma allantella Pk. (= Aposphaeria allantella) Sacc. et Rom., care în colaborare cu o bacterie, după cum vom arăta într'o notă viitoare, produce fenomenele maladive menționate. Picnidiile sunt sferoovoidale, înalte de 104 μ și late de 150—160 μ; peretele lor este format din 2—6 rânduri de celule, stratele de celule sporind spre fundul picnidiei. Celulele pereților, care se disting bine în secțiunile suficient de subțiri, sunt mai mari și izodiametrice către exterior și tabulare către interior.

Stratele externe ale peretelui, care se găsesc în partea ieșită în afară deasupra epidermei, devin cărbunoase; în rest peretele picnidiei rămâne membranos. Picnidiile se formează sub hypodermă; treimea lor inferioară se scufundă în stratele mai profunde ale scoarței. La maturitate ele împing în afară

39803

epi- și hypoderma formând un mamelon, se observă distinct la binocular. Ele rămân în totalitate acoperite de epidermă și numai prin o crăpătură îngustă a acesteia iese afară o pre-

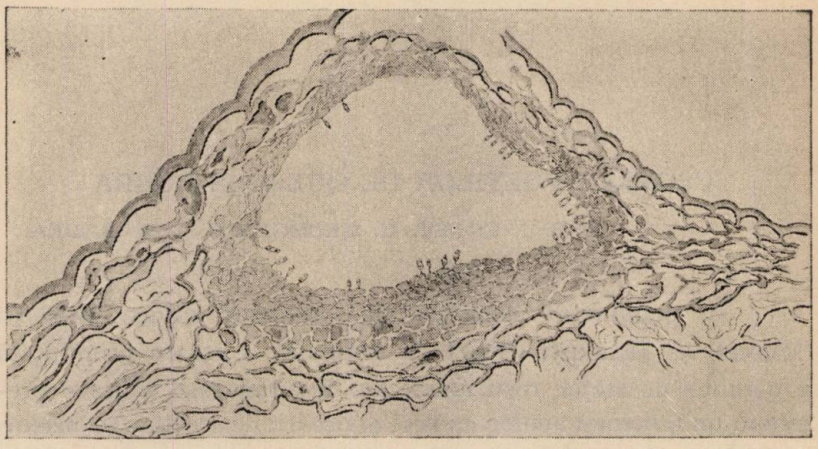

Fig. 1. — Picnidiile de Phoma allantella.

lungire puțin pronunțată a picnidiei; prin acest loc se deschide un mic orificiu, care este dotat cu papile.

Sporii sunt cilindrici, lungi de 4 μ rotunjiți la amândouă capetele, hyalini, purtați de un sporophor subțire, scurt de 1 μ;

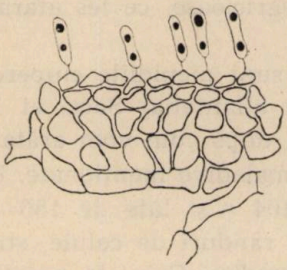

Fig. 2. — Spori de Phoma allantella cu cele două pete de grăsime.

prezintă două picături de grăsime caracteristice genului, care se dispun către capetele sporilor.

Hyphele ciupercei străbat scoarța până spre cilindrul central. Ele produc necrosarea țesuturilor scoarței, care se usucă

de jur împrejurul axului, după care apoi urmează moartea puetului.

Boala are un mers destul de rapid, întrucât puețiii atacați primăvara se usucă în cursul lunei Iunie.

Cauza îmbolnăvirei nu ne este cunoscută, urmând ca să se strângă mai multe observațiuni, pentru care facem un apel la conducătorii de pepiniere, să adune material de informații. Impresiunea noastră este că boala este favorizată de umiditatea sporită a solului.

Pentru combaterea boalei, deocmadată nu putem recomanda decât înlăturarea pueților atacați, ameliorarea solului prin adaus de nisip și humus spre a-l face mai permeabil pentru apă. Este de văzut, dacă nu folosește și apărarea răzoarelor cu umbrare luminoase în primul an al pueților și mai ales în perioada de primă desvoltare a plantei. Mai trebue cercetat deasemenea cum se manifestă boala în răzoarele cu semănătură deasă, sau mai rară.

Absterben junger Pflanzen von Roteiche.

Le dépérissement des plants de Quercus rubra.

Etant signalé le dépérissement des plants de Quercus rubra trouvés en deux pépinières (une située dans la région des collines de la Valachie, et l'autre dans la plaine, tout près de Bucureşti), les auteurs constatent qu'ils sont attaqués par le champignon Phoma allantella Pk. (syn. Aposphaeria allantella) Sacc. et Rom., en collaboration d'une bactérie au sujet de laquelle on fera une autre communication.

COMENTARII—INSEMNĂRI

STAȚIUNI DE CONIFERE IN MUNȚII CIUCAȘULUI.

de PAUL CRETZOIU

Dăm mai jos câteva indicațiuni privind situarea speciilor de conifere în masivul muntos al Ciucașului:

1) **Larix decidua Mill. subsp. polonica (Rac.) Ostf. et Syr.-Larss.,** in Pflanzenareale, 2/7, 1930, p. 63.

In regiunea munților Ciucaș laricele se află în trei stațiuni: în valea Gropșoarelor pe fața muntelui Zăgan în masive apreciabile și pe fața muntelui Gropșoare, dar mai puțin; apoi tot în muntele Zăganul, deasupra Stânii din Zăgan și pe versantul estic al aceluiaș munte, deasupra punctului numit Valea-Stânii. Câteva exemplare se află și aproape de vârful Tigăile-Mari.

In regiunea Ciucașului, laricele e reprezentat prin două forme deosebite, însă care cresc împreună:

f. rubriflora (Szaf.) Domin, Stud. o prom. modr. 1930, p. 81, caracterizată prin florile femele de culoare roșie, și

f. viridiflora (Szaf.) Domin, l. c., cu flori femele verzi.

Asupra nomenclaturii speciei acesteia ar fi de menționat că se întrebuințează adesea greșit denumirea specifică de Larix europaea, care e o denumire mai nouă (1805) decât L. decidua Mill. (1768).

2) **Pinus montana Mill.**

Jneapănul e puțin răspândit în masivul Ciucaș. Din cele două stațiuni găsite până acum, numai una e mai întinsă și anume acea din muntele Ciucaș, deasupra văii Delghiului, 1750—1900 m. alt., exp. Nord, în pâlcuri întinse.

Apoi, pe muntele Zăgan, pe creastă în trei grupe mici de câteva exemplare, pe colții de conglomerat de deasupra văii

Gropşoarelor şi câteva exemplare pe stâncile de aceiaşi constituţie deasupra văii Pârâul-Alb, exp. N—E.

Toate exemplarele văzute erau sterile, astfel că în lipsa conurilor nu se poate preciza dacă avem de a face cu var. pumillio sau cu var. mughus.

3) **Pinus silvestris L.**

Un singur exemplar izolat, încă tânăr, înalt ca de 2 m, în golul muntelui Babeşul, provenit probabil din sămânţa adusă

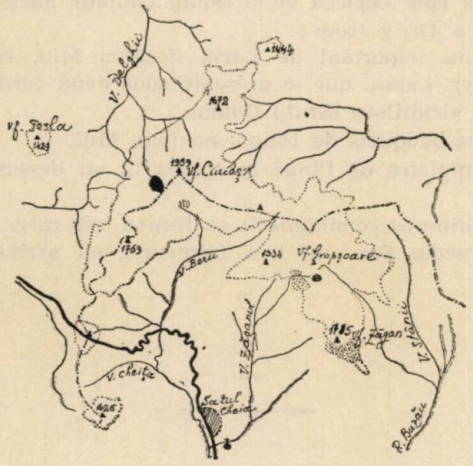

● : Pinus montana Mill.
⁂ : Larix decidua ssp. polonica (Rac.)O.& S.-L.
----: Curba de nivel de 1200 m s.m.

de vânt din staţiunea destul de mare din valea Târlungului (poalele Teslei, etc.).

4) **Juniperus communis L.**

In exemplare tipice l-am găsit numai pe versantul braşovean al masivului, la Babarunca spre Sanţ (Vama Sanţului) şi pe partea dreaptă a văii Târlungului la confluenţa cu valea Teslei şi pe piciorul cu exp. N—V al muntelui Tesla, în exemplarele frumoase, erecte, înalte de 2—3 m şi cu diametre de 15—25 cm.

var. intermedia San., e comun în întreaga regiune, de pe la 900 m. alt. până în goluri, unde acoperă întinderi destul de mari.

Standorte von Nadelhölzern im Ciucaş-Gebierge.

Stations de conifères dans le massif montagneux Ciucaşul.

Le massif montagneux Ciucaşul fait partie de la chaîne des Carpathes méridionales.

Le maximum d'altitude est marqué ici par le sommet Ciucaşul (1939 m).

Sur sa face Sud, la végétation ne monte pas jusqu'à la crête.

Laissant de côté l'épicéa et le sapin, l'auteur insiste sur d'autres essences conifères. On y trouve:

1) un noyau important de Larix decidua Mill. subsp. polonica (Rac.) Ostf. et Syr.-Larss., qui se présente sous deux formes: rubriflora (Szaf.) Domin et viridiflora (Szaf.) Domin.

2) Quelques bouquets de Pinus montana Mill.

3) Un exemplaire de Pinus sylvestris L. au dessus de la limite de la forêt.

4) Si le Juniperus communis L. se trouve très rare, en echange sa varieté J. intermedia San. est très fréquente, en arrivant jusqu'à la crête.

ATAC DE LECANINE IN PLANTAȚIILE DE SALCÂM

de Ing. V. V. VASILIU și Ing. FRANCISC REIFF.

In ocolul silvic Lipcani, plantațiile făcute cu salcâm între anii 1924—1929 (având azi 10—15 ani) se prezintă prost desvoltate, cu indivizi de 8—10 cm diametru și 8—10 m înălțime și cu o producție de maximum 36 m^3 la hectar.

Aceste plantații de salcâm sunt atacate de Lecanium corni robiniarum (păduchele țestos). Atacul este atât de intens, încât credem că în 2—3 ani aceste plantații se vor usca complet. Țestele femelelor sunt așa de numeroase (răspândite atât pe rămurelele tinere cât și pe frunze) încât respirația plantelor este aproape complet împiedicată.

O ciupercă (poate Capnodium salicinum) desvoltată pe excrementele zaharoase ale acestor paraziți, contribue la instalarea și progresarea vertiginoasă a lichenilor cari desăvârșesc opera de înăbușire.

Atacul s'a semnalat prima dată în anul 1936 în pădurile Caracușeni, Berlinț, Rosoșani, Hlina și Șirăuți, însă nu i s'a dat atenție la timp, deși personalul de pază a încunoștiințat atât conducerea ocolului cât și pe inspectorul de control. Astfel sunt complect infectate:

20	ha	în	pădurea	Rosoșani,
40	„	„	„	Caracușeni,
10	„	„	„	Berlinț,
20	„	„	„	Șirăuți
10	„	„	„	Hlina
100	ha	total.		

Atacul amenință a cuprinde și alte plantații tinere din apropiere, așa că este nevoe a se lua măsuri urgente pentru

stăvilirea lui spre a nu se întinde și a nu deveni un focar de răspândire a acestui parazit în toată regiunea.

Cum arborii atacați vegetează foarte anevoe cu trunchiurile acoperite cu licheni galbeni, cum nu mai pot conta ca arborete de viitor, fiind complet compromise, solul fiind și el infectat, credem că cel mai simplu mijloc este de a se păși la exploatarea acestor porțiuni și la înlocuirea salcâmului cu alte esențe indicate de stațiune (stejar). Materialul ce va rezulta, să fie consumat în localitate, pentru a nu se contribui la infectarea și a altor localități.

Combaterea prin alte mijloace — stropitul cu emulsiune de petrol sau soluții insecticide — recomandată la începutul atacului, socotim că azi e mult prea costisitoare față de rezultatele ce s'ar putea obține.

Este nevoe însă a se proceda la combatere acolo unde atacul este la început. Pentru aceasta, Institutul de cercetări și experimentație forestieră, căruia ne-am adresat, ne comunică rețeta următoare:

100 litri apă
1 kgr săpun moale (dela vopsitorie)
0,350 kg sodă cristalizată.
1 litru spirt denaturat
2.800 litri 10% esență de tutun care se procură dela depozitele CAM.

Soluția se prepară imediat înainte de întrebuințare. Stropirea cu această soluție se face de 2 ori și anume în intervalul 1—15 Iunie și 1—15 Septembrie.

La fel, se recomandă strângerea și arderea, toamna, a frunzelor căzute pentru a împiedica transportul la distanțe de către vânt a frunzelor între care se găsesc și larvele parazitului.

Befall von Lecanium in Robinienpflanzungen.

Plantations de robinier attaquées par Lecanium corni robiniarum.

Quelques plantations de robinier, exécutées en Bassarabie, il y a 10—15 années, se trouvent, à cause du sol, en mauvais état de végétation. A cause de cella, elles sont aujourd'hui attaquées par Lecanium corni robiniarum.

L'auteur préconise que le robinier soit remplacé d'espèces indiquées par la station est surtout le chêne.

R E F E R A T E

SUEDIA SUB ASPECTUL INDUSTRIEI FORESTIERE *)

de Ing. I. RĂTAN

Industria lemnului în Suedia constitue în ființa economică a acestei țări una din principalele surse de venituri, evaluându-se la 1/7 din venitul total național.

Suedia, țara intinselor păduri în suprafață totală de cca. 21.700.000 ha., adică un procent păduros de 53%, a făcut din produsul acestora, izvorul unei nesecate bogății, care poate permanent acoperi, jumătate din valoarea importului ei total.

Industria lemnului utilizează aci 26% din totalul lucrătorilor industriali, fapt care o situează pe primul plan al economiei naționale.

Industria forestieră.

Acțiunea de industrializarea lemnului s'a concretizat în anul 1936 prin:

1516 fabrici de cherestea, cari au produs 5.701.200 m. c. cherestea.

94 fabrici de pastă de celuloză producând 2.761.000 tone pastă chimică și 744.000 tone pastă mecanică.

76 fabrici de hârtie producând 987.000 tone hârtie și carton, utilizând deci aproximativ o cantitate de:

8.144.571 m^3 [(5.701.200 m^3 × 100) : 70] lemn rotund de molid și de pin, pentru industria cherestelei;

16.781.000 m^3 [(2.761.000 tone × 5 **) + (744.000 tone × 4)] lemn rotund de molid și de pin pentru industria pastei de celuloză.

Deci un total de circa 24.925.571 m. c. lemn industrializat în 1936.

---

*) A se vedea partea I-a a acestui referat în Nr. 3-4/939 al acestei reviste.

**) Pentru una tonă pastă chimică trebue cca. 5 m. c. lemn; 4 m. c. = tonă pastă mecanică.

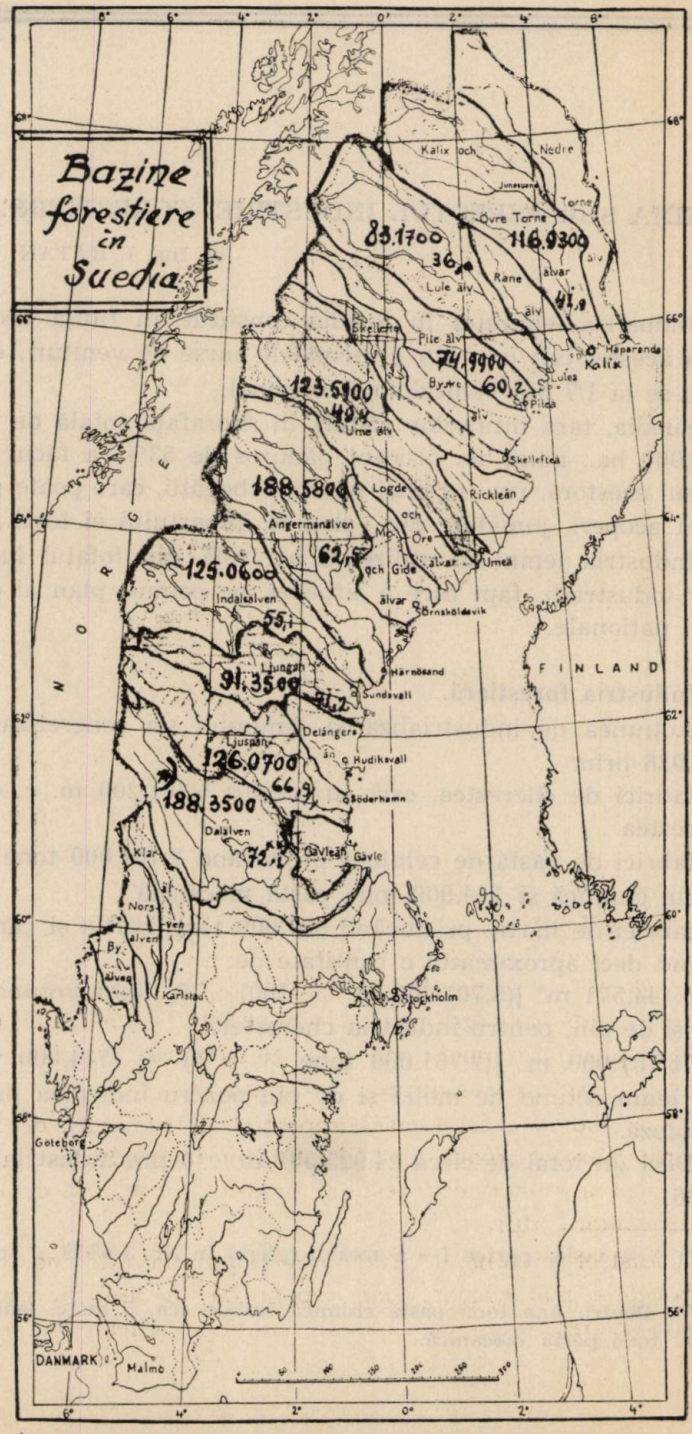

*) = Intinderi păduroase efectiv productive (o steluță).

Din punct de vedere technic deosebim trei forme în industria forestieră a Suediei şi anume:

1. Industria cherestelei;
2. Industria celulozei (pastă chimică şi mecanică).
3. Industria deşeurilor şi rămăşiţelor de lemn, asupra cărora voiu insista separat.

1. Industria cherestelei a atins în Suedia forme grandioase, atât ca technică, cât şi ca procent de fabricaţie şi capacitate de producţie.

Acest apogeu al industriei lemnului se datoreşte numai şi numai puterii de adaptare la situaţiile naturale, însuşire specifică (şi foarte pregnant realizată) a acestor locuitori ai Nordului.

Astfel două mari fapte de ordin natural-economic au determinat creiarea unei mari şi ultra mecanicizată industrie forestieră:

a) Existenţa basinelor forestiere naturale, cu mijloacele cele mai ieftine pentru transportul lemnului: râurile permanent navigabile;

b) Raritatea populaţiei.

Suedia din punct de vedere cultural forestier se împarte în trei mari regiuni distincte şi anume:

Regiunea de Sud, caracterizată ca având arborete de foioase pure şi în amestec cu răşinoase şi puţine răşinoase pure;

Regiunea de mijloc, cu arborete de pin şi molid, ai căror arbori ating cele mai mari dimensiuni din această ţară (35—45 c/m. Ø şi 30 m. înălţime);

Regiunea de Nord, cu arborete de pin şi molid (şi mesteacăn) a căror creştere înceată reduce mult dimensiunile arborilor exploatabili, iar pe mari întinderi de soluri turboase, arboretele au pierdut funcţiunea lor productivă).

In cadrul acestei mari împărţiri, determinată de factorul climă (care aci joacă un rol hotărâtor în producţia forestieră) desvoltarea economiei forestiere suedeze se situează deci pe axa elementelor naturale.

Astfel în zona de Sud unde populaţia este mai deasă şi arboretele mai variate, iar topografia locului nu determină basine mari economice, pădurile sunt valorificate pe scara ne-

voilor sociale, din care motiv industria cherestelei s'a dispersat pe aproape întreagă această zonă.

In regiunea de mijloc și cea de Nord, unde forma pământului suedez determină bazine mari forestiere, cu ușoare, ieftine și permanente posibilități de transport (râuri cu apă multă), iar populația se rărește progresiv și foarte simțitor spre Nord, industria lemnului a căpătat forme de extra desvoltare technică.

Din punct de vedere al modului de industrializare al

Fig. 2. — Fabrica de cherestea Kalix (Suedia). Depozitul de bușteni — rampa de încărcare—

lemnului, observăm că în regiunea de mijloc, unde dimensiunile arborilor sunt mai mari, s'au grupat mai mult fabricile de cherestea, (Gävle; Söderhann; Sundswall, Härnösand; Umea; Skelleftea Pitea) ca un fapt de concretă adaptare la situația naturală: lemnul mai gros este destinat debitării în cherestea.

Și invers, mai spre Nord, unde arborii ating dimensiuni mai mici (diametrele în special), industria pastei de celuloză a căpătat forme impunătoare și poate unice în lume.

Din acest punct de vedere economic-comercial, industria cherestelei de rășinoase se caracterizează prin:

a) Supremația pinului, care aci intră cam cu 65% cantitativ, iar din punct de vedere al dimensiunilor scândurii, tot această esență (care are mai mari dimensiuni), atinge lăți-

mea de 30 cm., pe când molidul rareori trece de 25—28 cm., deci majoritatea cherestelei mai lată oferindu-o tot pinul.

Cele mai mici dimensiuni de bușteni destinați cherestelei au 14 cm. diam. subțire și 3 m. lungime. (iar pentru pastă de celuloză până la 5,5 cm.);

b) Calitatea superioară a lemnului, datorită faptului că toți arborii au creșteri mici și omogene (sezon scurt și foarte uniform de vegetație) și noduri sănătoase, mici și rare, fiindcă ramurile acestor subțiri trunchiuri sunt și ele tot subțiri și elagajul se face normal, pădurile toate fiind crescute în codru grădinărit;

c) Producția uniformă, întrucât toate componentele de industrializare (fasonarea, transportul bușteniilor, debitarea, sortarea, uscarea, conservarea, etc.) sunt standardizate — uniformizate — pe tot cuprinsul țării; cheresteaua se debitează numai în dimensiuni engleze, adică în lungimi de fus (1 fus = 0,305 m), începând dela 11 fus și crescând din fus în fus, până la 27 fus, cu o medie de 14—16 fus.

Lățimea variază din ½ în ½ de țol, având o medie de cca .8″, iar grosimile cele mai obicinuite sunt de 5/8; 3/4; 7/8; 1¼; 1½; 2; 2½; 3; 3½; și 4″.

Bușteniii pentru gatere se sortează după grosimi variind din ¼ în ½ de țol.

d) Industrie strict concentrată și situată numai la gura râurilor mari, aproape de mare și fără a fi reprezentată mai mult decât prin 1—3 fabrici corespunzătoare scopului, după cum e de mare posibilitatea masivelor din basinul forestier respectiv.

Posibilitatea anuală pe bazine variază între 500.000 m. c. și 3.000.000 m. c., din care în medie 50% este lemn pentru pastă de celuloză.

e) Fabrici de cherestea „tip“, adică adaptate ca putere de debitare pe posibilitatea normală a pădurilor, iar ca randament de fabricație integrate dimensiunilor lemnului (constante), adică înzestrate cu mașini dimensionate, funcție de dimensiunea bușteniilor, economisind astfel enormă forță motrice, mari cantități de material technic. Mai presus de toate, o atare fabrică dimensionată necesităților reale ca mărime și număr de mașini unelte, reclamă cele mai reduse cheltueli de

regie şi cote de amortizare, pe lângă randamentul mare economic ce-l oferă.

f) Mare randament economic, deoarece toate maşinile fiind într'un sistem articulat mobil, condiţionează un spaţiu continu de activitate normală şi proporţională cu sistemul accelerat al gaterilor rapide.

Preciziunea debitării şi a refrecării circularelor, sporeşte mult randamentul industrial.

Deci se realizează lucrări eftine şi precise, în cadrul unui mare randament de producţie.

*

Din punct de vedere technic, industria cherestelei din Suedia se caracterizează prin:

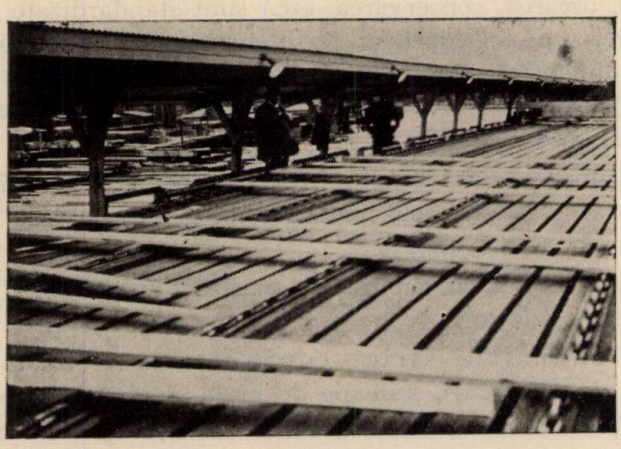

Fig. 3. — Rampa de sortarea cherestelei la fabrica Kalix.

a) Fabrici moderne mecanizate funcţionând cu energie electrică, dând astfel acestor instalaţiuni o mare similitudine technică, atât din punct de vedere al naturii şi distribuţiei maşinelor de lucru, cât şi din punct de vede general al construcţiei.

b) Mare randament industrial, datorit atât preciziunii şi exactităţii cu care funcţionează maşinile şi dispozitivele automate de debitarea lemnului, cât şi grosimei redusă a pânzelor de gater şi circulare. Acest fapt aci îşi are sens, deoarece buştenii fiind subţiri, din material aproape omogen, iar

oțelul suedez cu calități de neegalat, o standardizare a grosimii pânzelor de tăere s'a putut ușor face, căci se pot cunoaște elementele unui astfel de calcul.

In general industria cherestelei în Suedia are un randament de 70%—75% pentru debitarea în sortimente normale.

c) Mecanizarea lucrărilor de producția cherestelei, în sensul că toate operațiunile de debitare se fac mecanic, prin dispozitive automate.

Astfel pentru introducerea bușteni lor la gatere, mâna de lucru se rezumă la ridicarea unuia din capetele bușteni lor din basinul de sortare, pe lanțul elevator automat, care funcționează mecanic după trebuințele pe care fiecare gater le manifestă tot automat în tot timpul funcționării. După constatările făcute, am dedus că pentru fiecare 15 m. c. brut, este necesar un om. Deci la 180 m. c. brut, 15 oameni!

Separarea grosimilor (a două mai uzuale) se face în mod automat începând dela ieșirea scândurilor din gater, unde un dispozitiv mecanic reglabil dela manivela de avans a gaterului, conduce o categorie de grosimi într'un sghiab metalic cu transportor, de unde piesele trec pe niște transportoare planificate în mai multe orizonturi, ducând astfel separat anumite categorii de grosimi de cherestea.

Reparațiunile eventuale se fac imediat, printr'o primă operație de sortare ce o face unul sau doi lucrători, cari printr'o ușoară deplasare a pieselor defecte, le transpune pe un alt transportor, ce le conduce direct la circularele respective, de unde apoi automat sunt trecute pe rampa de sortare.

Sortarea cherestelei se face aproape în mod mecanic în întregime, întrucât toate operațiunile de mișcare și transport ale scândurilor se fac automat, acestea defilând pe transportoarele mecanice ce sunt mișcate de lanțuri fără sfârșit. Un singur om pentru circa 100 m. s., situat la mijlocul transportorului însemnează cu cretă pe unul din capetele scândurilor, clasa din care aparține piesa, după ce a privit-o din mersul ei pe transportor și a întors-o când i-a sosit în față.

Un alt lucrător situat aproape la finele transportorului, manevrând un dispozitiv mecanic care-i compus dintr'o sumă de manivele egală cu numărul claselor de calitate, face ca scândurile de aceiași clasă, să cadă pe un transportor separat (în alt orizont de mișcare), de unde apoi cade pe câte un dispozitiv

de ghiare, care circulă fiecare pe sub rampa de sortare, până la locul unde un cărucior este așezat și așteaptă descărcarea automată a fiecărui dispozitiv ghiară, care lovind câte o bară situată deasupra cărucioarelor respective, cedează automat scândurile ce aduc.

Clasele de sortarea cherestelei sunt aceleași pentru toată țara.

Cum lemnul suedez are dimensiuni mici și deci dă puțină cherestea fără noduri, aci principalul sortiment este u/s (nesortată), apoi alte două clase urmând acesteia, toate pentru export. Cât pentru nevoile interne se utilizează ceva din produsele secundare ale fabricelor mari, cât și marfă tăiată în ferestrae mici țărănești.

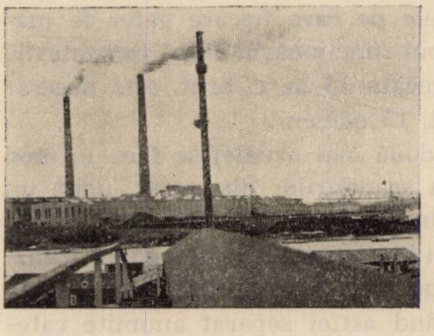

Fig. 4. — Fabrica de celuloză „Östrand" din Sundswall.

Tot astfel, dispozitive automate mecanice transportă cherestеaua la uscătorii și de aci la atelierele de geluit, iar elevatoarele depozitului de cherestea ridică și manevrează scândurile.

In acest fel, întreaga industrie forestieră suedeză se situează într'un plan de technică și mecanicizare inegalabilă, fapt care a fost condiționat mai mult de lipsa mânei de lucru.

d) Un mare procent de fabricație caracterizează întreaga industrie a cherestelei, deoarece capacitatea fabricelor deși foarte mare, e totuși calculată și adaptată pentru posibilitățile reale și constante ale masivelor forestiere în avalul cărora se află. Ele funcționează astfel întreg sezonul de lucru (cca. 9—10 luni). Pentru fiecare instalație există un procent de fabricație de 80—90%, pe când la noi nicicând nu trece de 40%.

e) Uscătorii artificiale (pe lângă orice fabrică), cari grăbesc posibilitatea de export a cherestelei, fără a-i altera cu nimic calitatea technologică. Aceste uscătorii sunt instalațiuni construite în condițiuni de desăvârșită technică și bazate pe practica înalt științifică a laboratoarelor de technologia lemnului, distingându-se două feluri (după modul de uscare a lemnului):

— Cu temperatura constantă și umiditate variabilă;
— Cu umiditate constantă și temperatură variabilă;

Și la una și la alta, reglarea elementelor (variabile) se face automat cu ajutorul unor ventilatoare electrice, angrenate higrometrelor și termometrelor indicatoare.

f) Fabrici de geluit, al căror rol technic a învins piedicile de ordin economic (protecția industriei și a muncii naționale) cari s'au pus și se pun de fiecare țară importatoare, în sensul că Suedia singură exportă azi cea mai mare cantitate de cherestea geluită. Aceasta din simplu motiv, că cheresteaua suedeză geluită, pe lângă că face la vânzare corp comun cu cea negeluită, se prezintă și impecabil lucrată, datorită calității oțelului suedez, care și el în cazul de față a fost adaptat condițiunilor proprii și bine cunoscute de calitate, a lemnului debitat.

g) Prelucrarea rămășițelor (rumeguș și deșeuri) ca material pentru fabricele de celuloză, în sensul că aproape 80% din acestea se aleg, și după o curățire prealabilă se mărunțesc, ducându-se apoi pe o bandă transportoare, în depozitele fabricii de celuloză, situată întotdeauna în apropierea fabricei de cherestea.

2. **Industria celulozei (pastă chimică și pastă mecanică):**

Suedia se plasează ca producătoare și exportatoare de pastă pentru celuloză printre primele țări din lume, așa cum reese din statistica anului 1935.

In 1935:

— Exportul mondial de hârtie și cartoane:

Canada	48%
Suedia	12%
Finlanda	9%
Germania	6%
Olanda	6%
Norvegia	6%
Marea Britanie	4%
Statele Unite	2%
Japonia	2%
Austria	2%
Franța, Belgia și Cehoslovacia	3%

— Exportul mondial de pastă chimică, pentru hârtie:

Suedia	42%
Finlanda	22%
Canada	10%
Germania	7%
Norvegia	7%
Alte țări	12%

— Exportul mondial de pastă celuloză mecanică pentru hârtie:

Suedia	32%
Finlanda	30%
Norvegia	24%
Canada	11,5%
Alte țări	2,5%

Producția anului 1936, în pastă celuloză era în Suedia, cum am menționat la început, de 3.505.000 tone, din care 21,25% pastă mecanică, iar 78,75%, pastă chimică, din care 58% = 1.607.000 tone, este producție de „Sulfit", iar 42% = 1.154.000 tone, producție de „Sulfat".

Pastă chimică se produce în instalațiuni de technică și grandoare inegalabile. Astfel una din cele mai mari fabrici de celuloză din lume, este fabrica „Ostrands" din Sundswall, care consumă anual peste 25.000.000 cubic fussi = cca. 700.000 m. c. lemn brut.

Această instalație extinsă pe 50 ha. suprafață, uriașă și ultramecanizată, are o producție medie anuală de cca. 150.000 tone celuloză, de patru calități.

Lemnul de rășinoase (în fabricile de „sulfit" se utilizează molidul, iar în cele de „sulfat" — pinul) în majoritate (90%) plutit, este stivuit în grămezi de peste 12 m. înălțime, și 50—100 m. lungime, iar dimensiunea medie a bucăților este de 3—6″ grosime, și de 6″ grosime numai lemnul inapt pentru cherestea; lungimile de 10—11 fus.

Dispozitivele mecanice (macarale) de stivuirea acestui lemn sunt dintre cele mai impunătoare.

După Th. Streyffert, la exportul pe 1936 al Suediei se observă că pe când în țările Europei se exportează 90% din materialul de cherestea, în Statele Unite ale Americei, se exportează 39% din totalul pastei celulozei de sulfit; 60% din pasta de sulfat și 8% din cea mecanică, deși Statele Unite produce mari cantități de celuloză chimică (și mecanică), dar din lemn de plop.

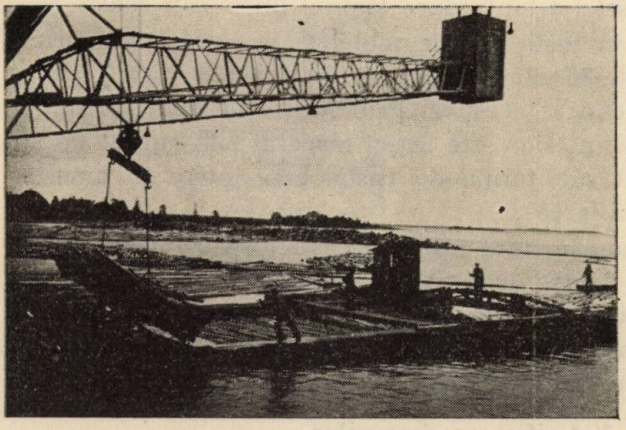

Fig. 5. — Depozitarea lemnului de celuloză la fabrica Kalix.

Deoarece fibra lemnului suedez de rășinoase este foarte lungă și tare, hârtia — preparatul final — este cantitativ cea mai bună; deaceia este atât de căutată și apreciată pasta celulozică a Suediei.

Producția chimică oferă, față de cea mecanică, o hârtie și mai tare; deaceia această industrie a pastei de celuloză, a luat o desvoltare atât de mare.

Pasta mecanică forma până la începutul 1900 una din principalele produse ale industriei forestiere, dar odată cu desvoltarea industrială a Suediei, acest gen de industrie a rămas în urmă fără a fi neglijată.

Cea mai veche fabrică de celuloză mecanică este Kram-

fors şi apoi Matfors, cari dela 1850 fabricau pasta pentru hârtia necesară Angliei, Franţei şi altor ţări europene.

Pentru pasta mecanică se utilizează numai lemnul (subţire şi de 2 fuss = 60 cm. lungime) de molid, ceiace constituia un serios inconvenient în valorificarea forestieră, unde lemnul subţire de pin rămânea fără întrebuinţare raţională (numai ca lemn de foc).

Principiul de fabricaţie al pastei celulozei pe cale mecanică constă în macerarea lemnului prin frecarea lui cu o piatră-gresie.

Astfel se introduce lemnul (în bucăţi scurte şi subţiri de 2—6″) în nişte cazane metalice de formă cilindrică, unde o gresie de 80—85 cm. şi 1 m. înălţime, se roteşte pe un ax vertical incastrat acesteia. Prin rotire, de 250 ture/minut, lemnul prins în interior este astfel macerat sub curent de apă rece şi eliminat sub formă de pastă, care curge în amestec cu apa încălzită la 65°.

Randamentul este de cca. 1 tonă celuloză, pentru 4 m. c. lemn şi scoate două calităţi de marfă.

Această pastă mecanică, la fabricarea hârtiei de obiceiu se amestecă cu cea chimică (cca. 20% sulfit), întrebuinţându-se la hârtia mai puţin tare (ziare etc.).

3. Valorificarea deşeurilor.

Intrucât valorificarea lemnului a atins în Suedia un înalt grad de raţionalizare, nu mai poate fi vorba de pierderi şi risipă de materie lemnoasă, ba din contra găsim că:

— Lemnul subţire de răşinoase sub 3″;

— Lemnul de orice esenţă, defectuos şi inapt pentru orice alte întrebuinţări şi fabricaţie;

— Şi deşeurile dela industria cherestelei cari nu mai pot fi refabricate;

toate se utilizează ca lemn de foc, în măsură chibzuită, pentru lungile şi grelele ierni ale lor.

Utilizarea rămăşiţelor dela fabricaţia cherestelei, adică a:

rumeguşului (în mare parte);

mărginarelor şi resturilor;

se face în două etape:

a) Prin transformarea lor în pastă celulozică. Deci dela fabrica de cherestea, o apreciabilă cantitate de rumeguș, ca și o mare parte de deșeuri tocate — mărunțite — de un dispozitiv special, sunt transportate pe benzi de oțel, la apropiata fabrică de celuloză, care este complementul primeia.

b) Din lemnul rotund slab și din rămășițele mai rele ce nu mai pot servi nici pentru transformare în celuloză, se fac așa zisele populite, masonite și faesite (ce servesc drept plăci izolatoare, căptușeli interioare, etc.). Această operațiune constitue una din cele mai importante faze de fabricație și industrializare a materiei lemnoase.

Producția în masonite și faesite, numai în anul 1936, a fost de 69.000 tone (după Streyffert Th.).

Dimensiunile acestui sortiment poartă denumiri diferite, funcție mai ales de grosimi, cari sunt: 1/2″; 1/4″; 1/8; 3/8; 3/16″ etc.

Originară din Statele Unite, metoda a căpătat o mare amploare în ultimii ani, așa cum reese din statistica exportului dată de „Svensk trävarn-tidnind“ și anume:

In 1929 . . .	1.505 tone	=	271.000 m. p.
„ 1930 . . .	6.134 „	=	1.516.700 m. p.
„ 1931 . . .	16.041 „	=	4.520.800 m. p.
„ 1935 . . .	47.928 „	=	14.185.400 m. p.
„ 1936 . . .	62.610 „	=	18.423.700 m. p.
„ 1937 . . .	81.937 „	=	23.958.000 m. p.

Tot din această statistică rezultă că și mersul (exportul) fibrelor de lemn a fost ascendent, căci în 1936 era 19.000 tone, iar în 1937 de 23.700 tone.

c) Utilizarea rezidurilor dela fabricația celulozei, de unde Suedia obține anual gazolină pentru automobile, în cantitate egală cu 1/7 din tot consumul ei, plus alte derivate și combinații de alcool etilic, acetone, etc.

Sub acest aspect, Suedia apare cea mai avansată țară,

în care mecanizarea technică şi raţionalizarea industriei lemnului este cea mai severă şi mai efectivă urzeală a economiei forestiere şi naţionale, nefiind numai un joc al perfecţiunii technice, cum în multe cazuri ni-l oferă America.

Biografie:

1. Th. Streyffert: The Forests of Sweden. Stockholm 1938.
2. Ressources forestières de la Suède: Stockholm 1938.
3. Svensk trävarn — tidning — Stockholm 1938.

Schweden vom Standpunkt der Holzflässerei.

La Suéde au point de vue du flottage du bois de construction.

A la suite d'un autre article publié dans le cahier Nr. 3—4/939 de cette revue, l'auteur montre d'autres aspects de l'industrie forestière en Suède, où il a entrepris, il y a quelques mois, un voyage de documentation.

PROBLEMELE ZILEI

FOLOSIREA LEMNULUI PENTRU DOAGE.

PRODUCEREA DOAGELOR PRIVITĂ DIN PUNCT DE VEDERE TEHNIC ŞI ECONOMIC

de D. A. SBURLAN

Natura a aşezat vița de vie lângă gorunul din care se fac butoaiele; cel puțin la noi cât timp ordinea naturală nu fusese atât de mult turburată ca azi, aceasta a fost o minunată îngemânare a lucrurilor.

Cu vremea suprafața viilor şi numărul consumatorilor de vin crescând, iar lemnul de stejar cunoscând şi alte întrebuințări, dependența aceasta între vin şi butoi a devenit mai instabilă, mai greu de satisfăcut: viile s'au tot întins, iar pădurile au dat înapoi.

Şi totuşi, deşi lemnul de stejar devine tot mai rar şi mai scump, iar tehnica materialelor de construcție mai perfecționată, încă nu s'a găsit pentru vin un rezervor de păstrare mai potrivit ca butoiul din lemn de stejar.

Cei ce-au trăit în regiuni viticole, cunosc desigur tot soiul de încercări de a-l înlocui cu cisterne de ciment, de sticlă, etc., dar podgorenii susțin că numai lemnul de stejar face ca vinul să iasă bun. Lucrul este desigur explicabil, dacă ținem seama, că vinul proaspăt e un organism încă viu, cu o viață bacteriană proprie, cu o evoluție lentă şi adesea capricioasă, numai recipientul de lemn îngăduie producerea reacțiunilor şi schimburilor necesare.

In afară de aceasta, conținutul ridicat în materii tanante al lemnului de stejar înlesneşte mai bine ca lemnul altor specii păstrarea vinului.

După această introducere, care are rostul să arate, că lemnul de stejar nu poate fi înlocuit în fabricarea butoaielor

şi că viticultura nu poate fi despărţită, într'o economie naţională armonioasă, de cultura stejarului, să vedem care sunt aspectele actuale ale acestei probleme la noi.

Silvicultorul care umblă prin regiunea viilor şi este cunoscut ca atare — vreau să spun ca silvicultor, mai ales la Stat, — este solicitat cu multă căldură, de către proprietarii de vii, să le înlesnească cumpărarea de lemne de stejar pentru doage. Se pare, în adevăr, că acest lemn a ajuns o raritate în regiunea dealurilor şi chiar acolo unde se mai găseşte, preţul cu care se vinde pentru alte utilizări (buşteni de gater) îl fac inaccesibil podgorenilor.

In adevăr, după cum se ştie, străvechea ocupaţie a creşterii viţei de vie este la noi departe de a se numi rentabilă. Adesea te întrebi, ce imponderabile mai ţin legaţi de această ramură de cultură, pe atâţia harnici şi pricepuţi viticultori, cari n'au decât pierderi de pe urma strădaniei lor ! Când apa minerală şi sifonul sunt mai scumpe decât vinul la producător, cum mai poate face bietul om în fiecare an alte investiţii ? Fiecare butoi nou costă pe hectolitru, cam de 2 şi 3 ori cât preţul vinului pe care-l cuprinde, ceeace înseamnă că podgoreanul trebuie să muncească, mai mulţi ani la rând, ca să poată plăti numai unul din posturile, ce figurează în registrul său de cheltueli.

Problema e în adevăr complicată şi cu greu credem că i se poate găsi o soluţie. Cu preţurile de azi ale vinului şi cu tendinţa de neîncetată scumpire a lemnului de stejar, nu vedem cum se poate ajunge la o împăcare a ambelor interese.

După câte cunosc, ad-ţia pădurilor Statului a căutat să facă o valorificare a stejarului, ca lemn de doage, în ocoalele din regiunea viilor şi rezultatele n'au fost prea mulţumitoare. Materialul produs nu interesează decât fabricile mari de butoaie sau pe comercianţii cari fac export. Ambele debuşeuri fiind foarte exigente, iar putinţa de plasare a materialelor refuzate fiind practic nulă, rentabilitatea acestui gen de industrializare este foarte scăzută.

Nu trebuie să se uite, că prelucrarea în doage reclamă un lemn de foarte bună calitate şi că dă deşeuri ce merg până la 50% din volumul duramenului. adică 60—65% din volumul

total, cu coajă şi alburn. Pierderile sunt aşa dar mai mari ca la tăierea în gater, iar preţurile obţinute pentru doage nu întrec pe cele pentru cherestea.

In această situaţie, problema producerii doagelor, nu pentru export, unde nimeni nu ne poate obliga să lucrăm în pierdere, ci pentru nevoile viticulturii naţionale, este în adevăr greu de rezolvat şi fără sacrificii, care, desigur, vor trebui să fie făcute tot de gospodăria forestieră, va fi imposibil de a afla o cale de ieşire.

De aceea, sugestiile ce se vor face în această privinţă în cadrul „Problemelor zilei" trebuiesc luate în consideraţie şi examinate cu multă răbdare şi înţelegere. Vremurile turburi, pe care le parcurgem nu îngădue tuturor colegilor, să ia parte la discutarea acestei probleme, dar sperăm că ea va fi repusă mai târziu. Numărul celor ce cunosc şi înţeleg anumite laturi ale acestei probleme este desigur mare şi soluţiile la care se va ajunge vor fi cu atât mai interesante.

Deocamdată îmi propun să arăt câteva din aspectele cu caracter local, cari îmi sunt mai cunoscute.

Podgorenii mai mici din regiunea Dealul Mare-Istriţa îşi acoperiau, până acum 6—8 ani, nevoile lor de doage, cumpărând dubli-steri de fos, tăiaţi în lungimea de 2 metri, din care alegeau piesele apte a fi fasonate în doage la domiciliu. Avantaje: preţ mai mic, fiind vorba de lemne de foc, şi utilizarea deşeurilor în gospodăriile proprii.

In ultimii ani Casa Pădurilor, pentru motive de raţionalizare şi uniformizare a lemnelor de foc ce vin la Bucureşti, fasonează numai steri de 1 m, din care nu se pot alege doage pentru butoaie mari de vin.

Credem deci, că s'ar putea lucra cu ajutorul podgorenilor revenindu-se pe alocuri şi la figurile de 2 m lungime, eventual numai din piesele crăpate drept, bune de dogărie. Preţul ar trebui, bineînţeles, să nu fie sensibil mai urcat ca pentru lemnul de foc.

In altă ordine de idei, pentru producerea în mare a doagelor ar trebui să se tindă către o prelucrare mecanică a acestora. Adoptând maşini uşoare, ce se pot transporta în pădure, s'ar realiza un randament mai mare şi o ieftenire a muncii.

In sfârşit ar mai fi cazul să se caute a se fasona în doage trunchii frumoşi de stejar, crescuţi izolat, prin păduri de fag

sau în locuri greu accesibile, de unde scoaterea buştenilor de gater ar fi costisitoare, nerentabilă.

Ca încheere, găsesc că ad-ţiile noastre forestiere, ce posedă păduri de stejar, ar trebui să aibă o mai mare înţelegere şi solicitudine pentru această îndeletnicire trudnică, a viticulturii, atât de strâns legată de trecutul şi viitorul pământului românesc.

MICA INDUSTRIE A DOAGELOR

de Ing. TR. HEROIU

Pe lângă aspectul technic al problemei ce o ridică prelucrarea doagelor, ar putea să ne preocupe — şi se pare că chiar ne preocupă astăzi mai mult ca altădată — aspectul economic-social al problemei în cauză.

S'a spus în repetate rânduri şi s'a accentuat în timpul din urmă, că centrul de greutate al pădurii nu cade în mijlocul, ci la limita ei, că pădurea nu înseamnă ceva în economia unui popor, decât atunci când societatea şi individul trag un real folos din ea.

Şi pe drept cuvânt! Bunurile din natură sunt date spre folosinţa omului şi nu sunt apreciate decât în măsura în care ele pot contribui la satisfacerea nevoilor vieţei sale, la civilizarea gospodăriei sale.

Vorbind despre pădure şi produsul acesteia — lemnul, se recunoaşte unanim, că o mare parte din populaţia ţării, şi anume aceea care trăeşte în apropiere de masivele păduroase, trăieşte din munca în pădure şi din prelucrarea lemnului.

Una din aceste ultime îndeletniciri este şi aceea a doagelor necesare la facerea vaselor de tot felul, începând dela doniţa de apă până la vasul gigant pentru păstrarea vinului.

Nu avem date statistice la îndemână, în această chestiune.

Cât din materialul exploatat se întrebuinţează în dogărie şi câţi gospodari trăesc din industria dogăritului, nu putem cunoaşte. O statistică a prelucrării lemnului nu avem. „Indicatorul industriei româneşti“ se ocupă la capitolul „Lemnărie“ mai

mult de fabricile cari întrebuinţează energie mecanică sau electrică. Micul industriaş al doagelor scapă statisticianului [1]).

Cu toate acestea este o ramură foarte importantă a industriei naţionale, pentru ca, fără îndoială, în viitoarele cercetări statistice să ocupe locul ce-l merită.

O serie nenumărată de vase fie pentru păstratul lichidelor, fie pentru transportul sau conservatul alimentelor constitue obiectul unei îndeletniciri bine determinate, unei meserii importante, aceea a prelucrării lemnului în doage.

Şi este meseria care a născut şi crescut pe pământul nostru, este meseria care a trebuit să facă „ciubărul", la un popor de păstori ca al nostru şi mai ales este meseria care nu a smuls pe ţăran din satul său, spre a-l arunca în lumea oraşului, astfel că, sub aparenţa unei transformări în burghez, să-l înstrăineze de mediul lui firesc şi să-l proletarizeze.

In regiunea munţilor ca şi în regiunea de colnie, adică acolo unde molidul şi gorunul este căutat de această categorie de meseriaşi de origine autentic românească, se cuvine să ne preocupăm foarte serios de a le da posibilitatea să-şi procure materialul în suficientă şi de bună calitate şi să-l prelucreze într'un mod mai avansat.

Nevoia, lipsa de capital şi sărăcia săteanului nostru în genere de o parte şi lupta pentru a răzbate în viaţă pe de altă parte, împing pe lucrătorul din regiunea gorunului să vâre câteva lobde în sterul de gorun, fie pentru a-şi asigura pentru

---

1) Dintre lucrările de subinspector, cari se ocupă cu studiul doagelor, citäm: Csurilla A.: Fasonarea doagelor de stejar (1932). Miulescu Gh.: Doage şi traverse în Direcţia Piteşti (1934). A. Tocusef: Rentabilitatea industrializării gorunului prin doage (1935). Foarte importante din punct de vedere technic şi al rentabilităţii. Nu găsim însă ceva în sensul temei puse aci. D-l Miulescu Gh., aminteşte însă un fapt important. In întreaga Direcţie (Ocoalele: R. Negru, Butoiu, Lucieni, Târgovişte, Leordeni, Aninoasa, Carol I şi Nucet) s'au fasonat între ani 1931—1933, circa 9000 m^3 doage, cu care ocazie s'a obţinut material finit numai 27% faţă de 50 cât ar fi trebuit, aceasta datorându-se lipsei lucrătorilor specialişti. S'a lucrat cu lucrători aduşi din Ardeal, iar cei cari au fost ataşaţi acestora — pentru deprinderea meseriei — „au făcut şcoală pe materialul C. A. P. S.-ului".

Aceasta este deja o latură a problemei sociale, (formarea lucrătorului calificat — meseriaşului —) latură încă neluată serios în considerare până în prezent.

nevoile lui câteva doage, fie pentru a le vinde la cel mai apropiat dogar.

Cine a lucrat într'o asemenea regiune e înspăimântat de greutatea cu care se face o selecţionare serioasă a materialului faţă de tendinţa lucrătorilor de a introduce ca material de foc, lemn de lucru spre a-l cumpăra apoi cu preţ mai mic.

Nevoia şi mizeria a fost şi va fi pentru totdeauna sursa relelor deprinderi.

Dela acest considerent pornind şi dela comandamentul zilelor în care trăim, de a ridica starea materială şi morală a săteanului, care este expresia cea mai autentică a poporului nostru românesc, se impune, vorbind de micul meseriaş dogar, să-l aprovizionăm suficient cu material, şi să-l preferăm înaintea oricăror comercianţi streini de localitate.

A creia în mijlocul satelor noastre gospodari înstăriţi care să stea cu demnitate şi încredere în faţă burghezului este, cred, una din cele mai sănătoase politici a epocii de faţă.

Din contră: a neglija micul industriaş rural, a-l lăsa mereu jinduind după un material pe care-l vede plecând din faţa atelierului său modest spre a lua calea trenului ori camionului, să aglomereze depozitul streinului din oraş, este o crimă naţională.

Un gen deosebit, de mic industriaş rural în domeniul doagelor, este „moţul" pe cât de cântat, pe atât de speculat.

„Cu cercuri şi cu ciubară", moţul, păstrându-şi tradiţia, pleacă cu lunile şi ajunge din munţii Apuseni, uneori chiar până în Dobrogea [1]).

Moţul lucrează vase de mici dimensiuni din răşinoase şi preferă vânzarea afară din satul lui, pasionându-l drumeţia spre

---

1) Aşa de ex.: Moţul Gomboş Nicolae, între 28 Aprilie şi 6 Iulie 1938, plecând din com. Vidra jud. Turda trece prin judeţele: Alba, Sibiu, Vâlcea, Argeş, Olt, Romanaţi, Teleorman, Vlaşca pentru ca aci să-şi închee drumul prin satele: Vidra, Flămândele, Târnava, Drăgăneşti, Toporu, Giurgiu.

Din tot acest drum şi osteneală a realizat 1000 lei, 30 litre porumb şi 30 litre grâu, în schimbul a: 30 doniţe, 50 ciubere, 90 văitae (vase mici); 30 zdrâncane, 30 fedeleşe, 100 fluere, 100 boate, 30 putinee, 6 cofe şi 40 sălăriţe.

Fl. Florescu: Drumurile prin ţară ale unor Moţi Vidreni Sociologia Românească No. **7—9/1938**, *pag.* **374—377**.

a poposi pe la locuitori, cu care își leagă de ani de zile strânse legături de prietenie, fără considerent asupra rentabilității muncii și timpului întrebuințat.

Atât modul cum își procură și tae arborele din pădure, cât și acela de a-și califica munca lui sunt la fel de primitive.

De altfel se aseamănă perfect cu obiceiul săteanului din partea de Nord a județelor: Argeș, Muscel, Dâmbovița, care pornind cu „pătulul" îngrădit cu nuele, gata lucrat și așezat pe carul său încărcat cu obezi sau cu fructele regiunei sale (cireșe, mere, pere) lipsește de acasă cu săptămânile, spre a ajunge până la Dunăre și spre a se întoarce acasă cu câțiva saci de porumb.

La fel procedează săteanul din Vrancea, când pornește cu lați sau cu cherestea la Focșani sau la Galați.

O intervenție energică pentru a introduce un sistem mai avansat de economie în satele noastre producătoare de lemn, și în special în regiunea Moților, spre a le fructifica mai din plin munca, este o măsură pe cât de națională pe atât de umană.

Asigurarea unui suficient stoc de material, organizarea prelucrării lui în apropierea locului de producție și apoi organizarea desfacerii obiectului făcut, constitue o cerință a civilizației noastre.

Cu toată critica și controversa din jurul cooperației, cred că este singurul sistem care ar aduce o îmbunătățire a situației micilor meseriași români din satele noastre, care se ocupă cu prelucrarea lemnului. Printre aceștia se înnumără cu cinste și dogarii.

PENTRU CALITATEA DOAGELOR

de Ing. M. ENE.

Calitățile ce se cer unei doage sunt implicit legate de scopul pentru care ea va fi întrebuințată, adică de destinația ce o va avea vasul de lemn confecționat. Mai clar, se confecționează doage din lemn moale sau lemn tare, după cum vasul va conține material solid (praf, grăunțe) sau lichid. In general însă, când e vorba de doage se înțeleg cele destinate vaselor pentru lichide și în special pentru băuturi spirtoase, adică doage de stejar, dud, cireș etc.

Industria a căutat a confecționa vase și din alte materiale: ciment, metale și în parte a reușit. Se cunosc recipientele mari de metal din fabricile de bere sau cele de ciment (sub ocupația germană am avut ocazia să văd) pentru țuică. Totuș, podgoreanul adevărat, nu va renunța niciodată la vasele de lemn. El știe că vinul, pentru a fi gustos, „trebuie să roadă doaga de stejar" iar „țuica ținută în butoiu de dud sau cireș capătă aromă și culoare". Finețea gustului rafinează, de multe ori, pretenția pentru calitățile doagelor. Lipsa de mare cantitate însă, a unui material care e totuș necesar, conduce la artificii sau „nevoia e meșterul cel bun". Astfel, în Germania se confecționează astăzi doage, pentru butoaiele de bere, din placaj în 5—6 foi. Foaia exterioară poate fi de frasin, urmează apoi foi de fag, iar cea interioară e totdeauna de stejar. Chestiunea doagelor este o adevărată problemă dacă ținem seamă de „caetul de sarcini".

Calitățile doagei sunt însă funcție de o mulțime de condiții și circumstanțe. Confecționarea doagelor cere, pe lângă cunoștințele de debitare, cunoștințe în privința calităților technologice ale lemnului, pentru alegerea lui.

Nu am intenția a mă ocupa de felul debitării și nici de calitățile technologice ale lemnului, ci aș vrea să subliniez câteva observațiuni în privința deprecierilor cauzate de insecte.

Stejarul ca arbore, ca materie vie, are foarte numeroși dușmani, dar și ca materie inertă, nu e cruțat. Când se aleg bușteniĭ destinați doagelor, se îndepărtează, în general, toți cei ce prezintă atacuri de insecte. Bine înțeles, toate insectele mari (Cerambix, Zeuzera, Cossus etc.) și majoritatea celor mici (Xyloterus lineatus, Xyleborus monographus, Lymexylon navale etc.) depreciază technic lemnul încât nu mai e apt pentru doage. Cu toate acestea sunt unele insecte mici (ex. Xyloterus domesticus) care se desvoltă numai în alburn. Un buștean atacat de asemenea insecte poate fi deci folosit.

După debitarea brută doagele se depozitează pentru uscare sau după uscare pentru păstrare până ajung în lucrul definitiv. Și de felul depozitării este legată calitatea doagei. In tot acest timp lemnul e supus nu numai influenței căldurii și umidității ci, de multe ori și a insectelor. O mulțime de insecte mici (Platypus, Lymexylon, Lyctus, Apate, Anobium etc.) gândaci numiți popular „cari", sunt active în depozit. Acestea atacă în general lemnul uscat sau cu foarte redusă umiditate și în spe-

cial, pe piesă, acolo unde se găsesc resturi de alburn. Deaceea, în hala sau magazia de depozitat, se va face un control riguros al tuturor pieselor de lemn existente, înainte de depozitarea materialului nou debitat. Trebuiesc îndepărtate toate piesele ce prezintă atacuri de insecte (găuri mici, intrări de galerii, rumeguș fin). Am spus, riguros, deoarece sunt insecte (Apate capucina) care se desvoltă în lemn distrugându-l complet iar lemnul la suprafață să nu prezinte decât foarte puține urme (găuri). Piesele care nu pot fi îndepărtate (piesele din construcția halei) trebuiesc unse cu gudron.

Prin natura întrebuințării lor, doagele nu pot fi impregnate sau unse cu substanțe, pentru prevenirea sau limitarea atacurilor, așa cum se poate face pentru piesele destinate altor întrebuințări, deoarece substanțele întrebuințate (arseniat de sodiu, Xylamon, etc.) sunt în general otrăvitoare. Cu toate acestea, doagele ce s'ar afla eventual la începutul unui atac, adică s'ar mai putea întrebuința, se pot desinfecta în lăzi speciale, cu sulfură de carbon sau tetraclorură de carbon (volatile), cu condiția de a fi apoi aerisite un timp mai îndelungat. Se poate întâmpla ca la doagele brute atacul să se mărginească numai la alburn și în acest caz, technic calitatea doagei nu e depreciată.

In rezumat deci, urmele atacurilor de insecte, nu indică implicit totdeauna pierderea calității technologice a lemnului destinat debitării doagelor, iar la depozitarea materialului se va îndrepta atenția și asupra posibilității unui eventual atac de insecte, adică curățirea locului destinat depozitului și control atent în timpul depozitării.

DOAGE DE FAG

de T. H. CRIVĂȚ

Avem o problemă a fagului, iar noi silvicultorii de azi suntem considerați drept generația fagului, sortită să aducă o deslegare mai potrivită acestei probleme.

Multe sunt întrebuințările care i se pot da; printre acestea sunt și doagele. La noi în Ardeal se practică acest fel de industrializare. O excursiune în Ardeal, făcută cu ani în urmă, mi-a prilejuit câteva note, pe care le dau mai jos.

Doagele de fag servesc la confecţionarea putinilor sau butoaielor destinate pentru depozitarea şi transportul petrolului, naftalinei, untului, grăsimilor, făinei, stafidelor, peştelui, cimentului, vopselelor, cuelor, ş. a. Pentru vin, bere, alcool, nu sunt folosite.

Dimensiunile cele mai cerute sunt: 4,80 m. lungime, 0,11—0,16 m. lăţime şi 0,11—0,14 m. grosime. Se înţelege că se pot face şi cu alte dimensiuni, dar atunci numai la cerere.

Inima roşie şi alburnul nu sunt folosite. Din această cauză randamentul este mic: 30—40% din volumul brut total pentru trunchiurile dela 50 cm. diametru în sus.

Pentru butoaiele care sunt destinate numai pentru produse uscate se întrebuinţează şi doage debitate cu ferăstrăul, acceptându-se şi inimă roşie. In acest caz se pot folosi şi trunchiuri mai puţin groase, de la 15 cm. în sus.

Se sortează în două categorii:

1) Calitatea I-a, în care intră doagele exact dimensionate, drepte, perfect egale, fără defecte şi cu feţele paralele.

2) Scartul, în care se trec doagele cu noduri, crăpături, galerii de insecte şi alte defecte.

Uzanţele comerciale mai deosebesc:

a) Marfă „Monteware", în care intră 75% doage de prima calitate şi 25% marfă slabă (scart).

b) Marfă bună, care exclude scortul, acceptând însă ceva mucegai, cu condiţia ca prezenţa acestuia să nu dăuneze rezistenţei doagei.

Măsurile se iau în părţile cele mai scurte, cele mai puţin late şi cele mai înguste.

Pentru confecţionarea unui vas sunt necesare 5 table de doage, din care 2 sunt pentru funduri. O „tablă" se compune din atâtea doage câte, puse una lângă alta, dau lungimea doagei.

Vânzarea se face pe bucăţi de doage sau pe bucăţi de vase.

Doagele de fag sunt cerute şi în străinătate, în special în Italia.

Verarbeitung des Holzes zu Fassdauben.

L'emploie du bois pour la confection des douves.

Le problème des douves a été traité par quatre de nos collaborateurs.

Deux d'entr'eux (M-rs D. Sburlan et Tr. Heroiu) ont envisagé le côté social de la question. Les nécessités de la population rurale et spécialement des vignerons en tonneaux et autres vases en bois, sont couvertes surtout par des tonneliers qui se trouvent partout dans le pays. Quelques uns d'entr'eux — comme par exemple les paysans de la région montagneuse de l'ouest, appelés „moți" qui travaillent seulement le bois résineux — voyagent loin à l'intérieur du pays, pour vendre leur marchandise et pour acheter en échange du blé, du maïs et autres aliments.

Tous les tonneliers ont aujourd'hui des difficultés, car le prix du bois et surtout celui du chêne est trop élevé pour leurs marchandises.

C'est à cause de cela que nos collaborateurs préconisent certains avantages, pour qu'ils puissent avoir le bois nécessaire.

Mr. Ene s'attache un peu à la partie technologique du bois pour douves. Il montre que les insectes de grande taille (Cerambix, Zeuzera, Cossus etc.) et une bonne partie de ceux de petite taille (Xyloterus lineatus, Xyleborus monographus, Lymexylon navale, etc.) déprécient le bois de douves. Mais il y en a d'autres qui ne sont pas dangereux, car il n'attaquent que l'aubier.

Enfin Mr. Crivăț donne quelques renseignements sur la confection des douves de hêtre.

CRONICA

INTERNĂ

● Comemorarea silvicultorului N. R. Danielescu.

In cadrul Adunării Generale din anul acesta a Societăţii noastre, a fost comemorat înaintaşul între forestieri Prof. N. R. Danielescu, de la moartea căruia s'au împlinit 40 ani. Cu acest prilej, Societatea a primit în dar, din partea familiei, bustul lucrat în bronz al regretatului dispărut.

După sfinţirea bustului, d-l preşedinte M. Drăcea a schiţat personalitatea celui dispărut, a cărui activitate forestieră s'a desfăşurat în cursul anilor 1875—1897.

In această epocă când pentru economia forestieră românească se puneau probleme de importanţă capitală, ca de pildă: codul silvic, învăţământul silvic, Danielescu care stăpânea atât literatura franceză, cât şi pe cea germană, avea să-şi spuie cuvântul.

Din complexa lui activitate, trebue să menţionăm perdelele de protecţie executate în jurul Capitalei, aceasta cu atât mai mult azi când lumea românească începe să le înţeleagă rostul. Lucrările acestea au azi o mare valoare documentară.

Pe tărâmul scrisului, Danielescu a produs foarte mult, în toate domeniile silviculturei. Lucrările ilustrului dispărut, dimpreună cu manuscrisele, au fost cedate de familia sa, Şcoalei Politehnice (Secţia Silvică) şi Societăţii „Progresul Silvic".

Personalitatea şi activitatea celui ce a dispărut acum 40 ani, ne dau sentimentul, care ne consolează sufletul, că noi, Corpul Silvic, nu suntem o simplă improvizaţie, ci că avem un trecut, pe care trebue să ştim a-l preţui.

Pentru toate acestea, memoria lui merită să fie eternizată prin bronzul ce s'a pus în sala noastră de adunare.

● Taxele de vânătoare pentru străini.

Ţara noastră este cunoscută în străinătate drept posesoare a unor specii de vânat dispărute uneori acolo, sau prezentând însuşiri cu totul deosebite, care fac pe pasionaţii vânători străini să solicite să vâneze la noi.

Slăbiciunea aceasta este bine văzută, căci cei care vin cu bune intenţii şi uneori cu prietenie, ne vor cunoaşte şi ne vor aprecia. Este

doar cunoscută infirmitatea multor popoare în ce privește cunoștințele de geografie. Venind la noi, vor ști unde ne găsim, și cine suntem.

Pentru cei ce vin să vâneze la noi, taxele, pe care și vânătorul român este obligat să le plătească Statului, sunt ceva mai mari. Un jurnal al Consiliului de Miniștri (publicat în Mon. Of. Nr. 200 din 31 August 1939) fixează 2000 lei taxa ce urmează să plătească cei străini.

Din această sumă, circa 600 lei sunt vărsați ca venituri la Stat, iar restul de 1400 lei se consemnează la dispoziția Ministerului de Agricultură și Domenii pentru alimentarea fondului vânătoresc, despre a cărui folosire se ocupă art. 98 din legea vânătoarei.

● Comitete tehnice silvice pe lângă Ținuturi.

Ca o măsură de descentralizare, printr'o decizie a Ministerului nostru (Mon. Of. Nr. 198 din 29 Aug. 1939) se hotărăște funcționarea pe lângă Inspectoratele silvice ale Ținuturilor, a unor „Comitete tehnice silvice".

Acestea vor avea a aviza asupra amenajamentelor pădurilor a căror suprafață nu depășește 200 ha socotită pe proprietar și asupra devizelor de împăduriri și estimațiilor parchetelor normale, a căror valoare totală pe parchet nu depășește 500.000 lei.

Comitetul se compune din șeful Inspectoratului și doi ingineri silvici numiți de Minister, după recomandarea Secției silvice a Consiliului tehnic pe baza unei liste prezentate de Direcția silvică din Minister.

Pentru a putea să se asigure o unitate de avizare, în ce privește tehnica și doctrina, comitetele tehnice urmează să lucreze după directivele Consiliului tehnic. In acest scop vor trimite acestui Consiliu copii de pe avizele date, acesta urmând să controleze activitatea lor.

Avizele Comitetelor tehnice se vor aproba de Minister. Se trece spre aprobarea Rezidenților Regali doar cele ce se referă la pădurile mai mici de 10 ha, cu condiția ca să nu fie provenite din păduri moșnenești divizate după 1910. Deasemenea Ținuturile pot aproba avizele actelor de estimație până la suma de 100.000 lei.

● Precizare de atribuțiuni.

Poate pentru mulți să fi trecut neobservată sau să nu fi dat atenția ce merita o hotărîre luată de Ministerul de agricultură și domenii (Mon. Of. Nr. 183 din 10 Aug. 1939) în legătură cu lucrările de pepinieră și de plantațiuni de pomi sau arbori.

Este vorba de decizia dată ca pe viitor plantațiunile de pomi fructiferi, ori unde s'ar face, să fie executate de inginerii agronomi prin Direcția viticulturii și a horticulturii. In același timp, toate chestiunile în legătură cu plantațiunile de arbori neroditori sunt de competința inginerilor silvici.

Această hotărîre se aplică și la manifestațiunile publice în legătură cu serbarea arborilor, la organizarea de expoziții, etc.

Deasemenea s'a mai hotărît ca în pepinierele silvice să se semene numai specii forestiere, iar în cele agricole numai pomi. Pentru cazul când împrejurările ar dicta să se întemeeze pepiniere mixte, atunci urmează ca fiecare corp tehnic să conducă ramura respectivă, rămânând ca partea administrativă să cadă în sarcina organului care are răspunderea financiară.

Pentru delimitarea câmpurilor de activitate ale celor două corpuri, decizia dată este cât se poate de bine venită, din toate punctele de vedere.

● **Un concurs.**

Prin ziare (Curentul din 25 Aug. 1939) s'a anunţat că Direcţia vânătoarei şi pescuitului în apele de munte ţine concurs pentru ocuparea a 7 posturi de paznici de pescuit, plătiţi cu 2000 lei pe lună şi îmbrăcăminte. Condiţiile pe care trebue să le îndeplinească amatorii sunt: să fi absolvit cursul primar, să fi satisfăcut serviciul militar şi să facă dovada unei bune purtări. Se va da însă preferinţă celor ce au avut în armată gradul de sergent, proveniţi fiind din jandarmerie, grăniceri sau vânători de munte.

Va fi, bănuim, vorba de niscai fonduri însemnate de pescuit proprietatea Statului, care să fi determinat a se angaja paznici speciali, în afară de organele de Stat existente, indicate de lege a face paza. Nimic de zis. Doar şi legea pescuitului îi îngădue (art. 41).

Acolo însă unde noi ne deosebim în vederi de conducerea vânătoarei este atunci când vine vorba de materialul uman, de care înţelege să se folosească. Patru clase primare, bună purtare şi sergent într'o armă care cere aptitudini speciale, este ceva, dar nu este destul. Nu este destul pentru faptul că piscicultura (ca şi vânătoarea, de altfel) aşa cum se înţelege azi şi cum trebue să se îndrumeze, cere dela personalul angajat mai mult decât pază. Noţiunea de paznic azi trebue să aibă o sferă care să depăşească ideea singură de pază şi de proces-verbal de contravenţie. O seamă de cunoştinţe, teoretice şi practice, în materie de piscicultură se impune. Paznic, dar şi executant al bunelor măsuri de ocrotirea, înmulţirea şi exploatarea raţională a peştelui trebue să fie cel angajat. Aceste cunoştinţe trebuesc căpătate în şcoli speciale nu numai din practică.

A creia însă şcoli speciale, ar fi o risipă, pe lângă faptul că ar fi o încercare neisbutită. Experienţa neisbutită a fostei şcoli de brigadieri de vânătoare, poate fi un învăţ. Şi doar vânătoarea este mai încăpătoare decât piscicultura din apele de munte.

Rămâne drept cea mai bună soluţie folosirea absolvenţilor şcolilor de brigadieri silvici şi de pădurari.

De ce nu s'o fi gândit lumea şi la ei? Noi ştim doar că absolvenţii acestor şcoli primesc în şcoală şi cunoştinţe de vânătoare şi piscicultură. In plus, toată cealaltă pregătire este de aşa natură în cât singură, atârnă mai mult în cumpănă decât ar putea să ofere cei cu 4 clase primare, fie ei chiar foşti sergenţi în armată. Să nu se uite

că la Şcolile de brigadieri, deşi se cere la baza candidaţilor numai cursul primar complet (7 clase), mulţi din ei au şi clase secundare; eu am întâlnit unul care avea 8 clase de liceu.

Mai ales din anul acesta când la Şcolile de brigadieri silvici s'a mărit durata cursurilor dela 2 la 3 ani, putinţa de o şi mai bună pregătire devine şi mai mare. Mărind numărul anilor, conducătorii au hotărît ca anul al 3-lea să fie un an de specializare, „pe baza aptitudinilor dovedite de elev în primii doi ani de studii şi cu posibilitatea elevului de a-şi indica specialitatea ce doreşte a urma".

Invăţământul nostru inferior urmează deci să se îndrumeze pe această cale. Desigur că la specializare se va ţine seama şi de nevoile vânătoarei şi pisciculturei. Se înţelege că partea practică nu va fi deloc neglijată. N'a fost nici până acum altfel.

Un fapt demn de relevat, în sensul accentuării părţii practice este şi înfiinţarea de curând a terenului-şcoală de vânătoare dela Brăneşti. Dotând însă şcolile cu păduri, aşa cum au mai fost, se poate avea şi pentru celelalte şcoli terenul lor de vânătoare.

Ar rămâne să se organizeze partea practică privind piscicultura. Şi n'ar fi prea greu. Şcoala dela Gurghiu se găseşte ca şi în munte. La Lăpuşna, nu departe de Gurghiu, se găseşte, după cât ştim, o instalaţie piscicolă unde elevii ar putea să facă practică. Şcoala dela Căiuţi, la rându-i, se găseşte în preajma muntelui şi uşor s'ar putea organiza în acest sens. Mai dificil ar fi pentru Brăneşti, dar nu imposibil. Dar la urma urmei, ar avea specializare în piscicultura din apele de munte numai două din şcoli: dela Gurghiu şi dela Căiuţi.

Incheem pentru un moment consideraţiile noastre pe această temă cu afirmarea care am făcut-o că Şcolile de brigadieri silvici pot oferi bune elemente, vânătoarei şi pescuitului în apele de munte. Este soluţia care dă şi posibilitatea de a economisi banii Statului, azi când sunt aşa de necesari în altă parte.

● **Un proiect.**

Se zice că ar fi existând un proiect de îmbunătăţiri funciare menit să ridice economiceşte regiunea Jijiei. Lucrările ar pune în valoare 100.000 ha din totalul de 500.000 ha cât cuprinde întreaga regiune, care se întinde peste 6 judeţe (Dorohoi, Botoşani, Baia, Roman, Iaşi, Fălticeni). S'ar repune apoi în funcţiune vreo 10.000 ha de iazuri, cari ar avea un triplu rol: ar produce peşte, ar procura apa pentru irigaţii şi ar fi factori pozitivi la împiedicarea inundaţiilor. Alte 10.000 ha terenuri degradate s'ar fixa şi pune în valoare prin plantaţiuni forestiere, precum şi perdele de protecţie pentru apărarea culturilor contra vânturilor. Din toate aceste 100.000 ha, circa 25.000 ha ar fi irigate.

Noi ne bucurăm din două puncte de vedere. Mai întâiu pentru

faptul că se realizează terenuri mult producătoare agricol. Nu ne îndoim că din aceste terenuri, un anumit procent va fi afectat culturilor de plante furajere. Deci vitele vor avea nutreţ şi nu se vor mai face presiuni pentru a le îngădui să păşuneze în păduri, cari în situaţia de azi sunt tare puţine în regiunea vizată.

Apoi, ne bucurăm pentru faptul că domeniul forestier se măreşte cu 10.000 ha. După asalturile ce s'au dat pădurilor ca să li se ia, a veni azi să le dai 10.000 ha, nu este de nebăgat în seamă. In plus, trebue relevat că pădurea s'ar creia într'o regiune oarecum stepică, lipsită de lemne.

Proiecte interesând şi alte regiuni mai sunt. Ne amintim de investigaţiunile făcute în acest sens de d-l Ing. Andriescu-Cale, în ce priveşte Prutul şi Sudul Basarabiei.

Când se va porni însă la realizarea lor? Iată ceea ce ne-ar mări şi mai mult bucuria.

At. Haralamb.

EXTERNĂ

● Al III-lea Congres internaţional de Silvicultură.

Deşi au mai fost, atât înainte de războiu ca şi după războiu, şi alte „congrese internaţionale de silvicultură" sau „congrese forestiere internaţionale", totuşi cel din 1926 dela Roma este socotit ca primul Congres internaţional de Silvicultură. A urmat, la 10 ani (1936) cel dela Budapesta. Cel de al treilea ar fi să se ţină în 1940, la Helsinki, prin îngrijirea guvernului finlandez.

Invitaţia a fost făcută cu prilejul Congresului dela Budapesta. Comisiunea desemnată în această chestiune a acceptat, cu unanimitate de voturi, invitaţia, în şedinţa sa din 25 Martie 1937. Ulterior s'a constituit un Comitet de organizare şi s'a fixat programul Congresului, se înţelege, de acord cu Institutul internaţional de Agricultură dela Roma şi cu organismele care preparau constituirea Centrului internaţional de Silvicultură dela Berlin.

Congresul se va ţine la Helsinki, între 1—5 Iulie 1940; precedat fiind de excursiuni între 26—30 Iunie.

Lucrările preparatorii se fac de către Comitetul de Organizare finlandez, ajutat de către comitetele naţionale, ce ar fi să se constituie în diferitele state participante.

Organismele principale ale Congresului sunt: 1. Adunarea plenară; 2. Comitetul internaţional de Direcţie; 3. Biroul; toate acestea prezidate de Preşedintele Congresului, asistat de Secretarul general al Congresului. Fiecare dintre aceste organisme cuprinde alte organe proprii distincte.

Membrii Congresului sunt ordinari şi extraordinari. Sunt socotiţi ca membri ordinari: reprezentanţii oficiali ai guvernelor sau diferitelor instituţiuni forestiere, ca şi persoanele înscrise, având preocupări din domeniul silviculturii sau al lemnului; iar ca membrii extraordinari: familiile sau invitaţii membrilor ordinari.

Membrii ordinari plătesc o cotizaţie de 500 mărci finland., iar cei extraordinari 300. In cotizaţia de 500 M. f. este cuprins şi costul publicaţiunilor Congresului. Pentru participanţii la excursiuni se percepe o cotizaţie deosebită.

Cererile de înscriere la Congres se fac prin comitetele naţionale şi numai în lipsa unui atare Comitet se pot adresa direct şi Comitetului de Organizare central.

Secţiunile de lucru ale Congresului, în număr de 9, sunt.

I. Silvicultura şi ştiinţele de bază: Ştiinţa solului, inclusiv solurile mlăştinoase; Botanica; Meteorologia; Drenarea mlaştinilor şi alte ameliorări fonciare; Esenţe forestiere; Rase şi ameliorarea lor; Seminţe; Pepiniere; Regenerarea arboretelor pe cale naturală şi artificială; Ingrijirea arboretelor, inclusiv elagajul.

II. Protecţiunea pădurilor: Plante şi animale vătămătoare pentru păduri. Protecţiunea contra incendiilor. Protecţiunea contra vântului, zăpezii, uscăciunii şi altor vătămări asemănătoare. Eroziunea. Corecţiunea torenţilor.

III. Estimaţia şi amenajamentul: Dendrometrie. Fotografierea aeriană a pădurilor. Estimaţia forestieră. Producţiunea şi creşterea. Amenajamentul. Estimaţia valorii pădurii. Calculul de rentabilităţi. Contabilitatea forestieră.

IV. Utilizarea şi livrarea lemnului: Scosul şi măsurarea, transportul, depozitarea. Lucrări forestiere.

V. Industria mecanică a lemnului: Insuşirile lemnelor şi cercetările lor. Industria cherestelii. Tâmplărie. Fabricarea contraplacajelor. Fabricarea articolelor de lemn. Fabricarea chibriturilor.

VI. Industria chimică a lemnului: Industria celulozei şi a pastei mecanice. Industria hârtiei. Fibra lemnoasă. Materiale artificiale. Zaharificarea celulozei. Carbonificarea lemnului. Combustibili lichizi şi gazoşi.

VII. Politica forestieră: Sistemele de politică forestieră. Legislaţie. Categorii diferite de proprietate forestieră. Reîmpăduriri. Economie pastorală. Subvenţiuni acordate de Stat proprietarilor de păduri. Mişcarea cooperatistă. Asociaţiunea de proprietari de păduri. Impozite. Asigurări. Credit. Chestiuni muncitoreşti. Invăţământ. Instrucţie şi propagandă.

VIII. Statistică forestieră şi statistica industriei de lemn: Resurse forestiere, exploatarea lor şi nevoile de lemn. Statistica forestieră. Preţuri, schimburi. Comerţ internaţional de lemnărie. Utilizarea lemnului şi propaganda în favoarea lemnului.

IX. Protecţia naturii şi raporturile dintre pădure şi mediul înconjurător: Locuri protejate şi parcuri naţionale. Turism. Păşunat. Vânătoare.

In cea ce priveşte participarea României, s'a constituit un Comitet naţional de propagandă, organizare şi coordonare a lucrărilor, sub preşedinţia Domnului Porfesor M. D. Drăcea, Directorul Institutului de Cercetări şi Experimentaţie forestieră. Domnia-sa va îndeplini şi funcţiunea de şef al delegaţiei româneşti de participaţie şi lucru.

In constituirea Comitetutului de lucru mai intră şi următoarele personalităţi, şefi de autorităţi, dependente de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor: Ing. Consileri silvici: Gh. Năstăsescu, Petre Ioan, At. Nedelcovici, V. N. Stinghe şi Ing. Inspector generali silvici: Tr. Ionescu-Heroiu şi Ioan Dumitrescu, cum şi câte un delegat al Administraţiilor: Domeniile Coroanei, Fondul bisericesc rom. ort. al Bucovinei, Pădurile grănicereşti Bistriţa Năsăud, Comunitatea de Avere Caransebeş, Uzinele şi Domeniile Reşiţa, Eforia Spitalelor civile Bucureşti.

Până la anul, însă, nu se ştie ce va fi, căci vorba Românului: „N'aduce anul, ce aduce ceasul", şi apoi: „Socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din târg". (65)

● **Dela vecinii noştrii Bulgari.**

Administrarea prin Stat a pădurilor comunale.

Pădurile comunale ocupă 58% din suprafaţa totală păduroasă a Ţării, locul de frunte între cele trei categorii de proprietate forestieră. Gospodărirea lor nu a fost dintre cele mulţumitoare, din pricina predominării măruntelor interese locale şi personale asupra celor permanente ale naţiei.

Legea silvică din 1925 cuprinde unele prevederi referitoare la trecerea lor sub administraţia de Stat. Lucrul nu a putut fi tradus în practică decât anul acesta, când cele 110 ocoale silvice comunale existente şi alte 10 nou înfiinţate cu acest prilej, au fost înscrise în bugetul Statului, creindu-se şi un despărţământ anumit peste aceste păduri în cadrul Direcţiei Pădurilor din Ministerul Agriculturii.

A trebuit, până să se ajungă la acest rezultat, o foarte serioasă şi stăruitoare acţiune de pregătire a opiniei publice şi a cercurilor diriguitoare prin congrese, conferinţe şi presă.

Pentru serviciul acesta de administrare nu se mai pretinde o taxă deosebită, întrucât şi aşa comunele erau obligate să verse la Stat 20% din valoarea materialelor în picioare.

Sub noile împrejurări, este plănuită o nouă împărţire teritorială a administraţiei silvice, prin creiarea de unităţi de administraţie tehnică, în compunerea cărora să intre păduri de Stat, comunale şi ţărăneşti. Prin acest sistem se nădăjduieşte a se realiza o cât mai mare economisire a forţelor.

(După Z. f. Wfw., VI, 569). (66)

● **Dela vecinii noştrii Poloni.**

Economia forestieră poloneză în anul 1938.

Se ştie că prin dezmembrarea republicei ceho-slovace Polonia a câştigat ţinutul Olsa, cu centrul industrial Cieszyn. Din punct de vedere forestier, bilanţul arată o creştere de 70.000 ha. la capitolul pădurilor, din care 34.000 ha păduri de Stat. O nouă direcţie silvică, cu reşedinţa în Cieszyn a luat fiinţă, pentru gospodărirea acestor păduri.

Piaţa lemnului internă a manifestat în decursul anului respectiv o mai mare însufleţire decât în anul precedent; cea externă a fost însă mult mai slabă. Anumite împrejurări interne şi externe au făcut ca rentabilitatea în Administraţia silvică a Statului să marcheze o frumoasă creştere şi anume dela 32.000.000 la 43.000.000 zloţi, câştig net.

Buna organizare a Administraţiei silvice de Stat a făcut noi paşi înainte. Intinderea teritorială a direcţiunilor silvice, de pildă, a fost şi

mai mult adaptată la aceia a voivodatelor politice. Suprafaţa pădurilor Statului a încercat o mărire de 150.000 ha prin cumpărări, schimburi şi împăduriri.

Privitor la restul pădurilor, se constată pentru prima dată că suprafaţa acestora n'a mai încercat scăderi. O nouă lege forestieră a fost pregătită potrivit căreia se face obligatorie angajarea de personal specialist şi la celelalte categorii de proprietari de păduri.

Cantitatea de lemn de lucru exploatat este apreciată la 12.800.000 m^3 (4.000.000 m^3 la export), din care 5.500.000 m^3 ar reveni pentru pădurile Statului, iar diferenţa de 7.300.000 m^3 pentru restul proprietarilor, cu excluderea micilor proprietari (în număr de 440.000=700.000 ha.). Intru cât capacitatea de producţie a pădurilor din grupa a doua este de numai 5.000.000 m^3, înseamnă că se explotează pe seama capitalului lemnos diferenţa de peste 2.000.000 m^3 lemn de lucru, ceeace constituie o parte foarte slabă a stărilor actuale din economia forestieră poloneză.

Când vom ajunge şi noi să avem dări de seamă corecte şi lămurite asupra celor ce se petrec în Administraţia silvică a Statului?

(După Z. f. Wfw., VI, 571). (67)

● Dela vecinii noştrii Poloni.

Invăţământul silvic

Invăţământul silvic în limba polonă nu îşi are începutul odată cu întemeierea republicei în 1918. Chiar subt dominaţiunile străine (germană, austriacă şi rusă) au funcţionat şcoli superioare, medii şi elementare pentru un atare învăţământ. Nu vom insista aici asupra trecutului.

In momentul de faţă, funcţionează trei instituţii de învăţământ silvic superior:

1. Şcoala superioară pentru Cultura Pământului, în Varşovia, — având şi o Secţie silvică;
2. Secţia silvică dela Politehnica din Lemberg şi
3. Facultatea silvică dela Universitatea Poznan.

Numărul absolvenţilor a fost, până în anul 1938/39:

1. Ş. sup. p. C. P., în spaţiul 1921—1938, în mediu 47 anual;
2. Ş. s. Pol. Lemberg, în 10 ani, în mediu 39 anual;
3. F. s. Univ. P., în 11 ani, în mediu 45 anual.

Numărul studenţilor, în anul 1938 a fost la fiecare din cele 3 instituţii: 1) 439; 2) 116; 3) 110.

Dintre absolvenţii învăţământului superior (Ingineri silvici), erau angajaţi în 1936, după cum urmează:

1.	In Administraţia silvică a Statului	647
2.	„ „ de Poliţie silvică	62
3.	„ Administraţiile silvice particulare	240
4.	„ Invăţământul superior	32
5.	„ „ mediu şi inferior	11

5. In Institute de Cercetări forestiere	7	
6. La Camerele de Agricultură	35	
7. „ alte diverse instituţii de Stat	41	
8. „ Societăţi de industria şi comerţul lemnului . .	21	
9. Liberprofesionişti (Birouri forestiere)	28	
Total . .		1124 (84%)
10. In alte profesiuni		192 (14%)
11. Fără ocupaţie		26 (2%)

Ca învăţământ mediu, aflăm următoarele 3 şcoli, transformate în 1938 în licee forestiere:

1. Secţia silvică a Şcolii de Agricultură din Bialokrynica (Krzemienice-Volhinia), cu o producţie anuală medie de 25 absolvenţi;

2. Şcoala medie agro-silvică din Zyrowice (Slovnin), cu o producţie anuală medie de 9 absolvenţi silvici;

3. Şcoala pentru Industria lemnului din Lomiza. Invăţământul elementar era predat până în 1938. In trei şcoli (Margonin, Bolechow şi Cieszyn). Ultima a fost desfiinţată. Deosebit de aceste şcoli de Stat, care erau mai numeroase altădată, mai funcţionează şcoli elementare particulare, ca şi cursuri de vară şi în armată.

Numărul mare de şcoli silvice din Polonia stă în strânsă legătură cu trecutul, cu o anumită tendinţă de regionalism, cu nevoile mari de personal specialist în diversele administraţii, mai ales că şi proprietarii de păduri particulare sunt obligaţi — în anumite condiţiuni — să-şi angajeze asemenea personal.

(După Z. f. Wfw., VI, 504/5). (68)

● **Producţia de lână şi mătase artificială în lume şi în Germania.**

Lemnul constituie, după cum se ştie, materia primă a acestor produse atât de moderne şi la ordinea zilei în lume, dar mai cu deosebire în ţările europene lipsite de alte surse pentru obţinerea îndestulătoare a bumbacului, lânei şi mătăsii naturale.

Dintre cele două amintite, mătasea artificială are o mai mare vechime. Lâna artificială, deşi mai nouă, manifestă o mai mare vigoare de afirmare. Astfel, producţiunea mondială a primei arată următoarea evoluţie cantitativă: 1913 cca. 12, în 1930 cca 200, iar în 1938 cca 500 milioane kg. Producţia lânii artificiale în toată lumea, a făcut extraordinarul salt dela cca 1 milion kg în 1928 la cca 143 milioane în 1936 şi la cca 500 milioane kg în 1938.

Partea Germaniei la producţiunea celor două articole este relativ foarte mare şi anume:

1. pentru mătasea artificială, s'a trecut dela 6,5 milioane kg în 1929 la 30 în 1933, iar pentru 1938 se contează pe cantitatea de cca 70 milioane kg.;

3. pentru lâna artificială evoluţia a marcat cifrele de: 3 milioane kg în 1932; 4 în 1934; 25 în 1935; 46 în 1936; 100 în 1937 şi după toate semnele 160 miloane kg în 1938 şi peste 200 kg în 1939.

Germania deţine, aşa dar, cam ¼ din întreaga producţiune de mătase şi lână artificială a lumii. Această situaţie excepţională derivă, cu deosebire, din străduinţele de autarchizare cât mai completă de care sunt însufleţiţi factorii naţional-socialişti în politica economică.

Iată una din pricinile de căpetenie, pentruce pădurea şi lemnul se bucură de atâta atenţiune în cel de al III-lea Reich.

(In parte după Revue des Eaux et Forêts, 1939, pag. 369). (69).

I. C. Demetrescu

CĂRŢI NOI APĂRUTE :

Ing. N. N. TĂNĂSESCU:

Contributions à l'étude botanique et forestière des taillis sous-futaie.

Teză prezentată la Facultatea de Ştiinţe din Nancy pentru obţinerea titlului de doctor. 1939, Nancy, 211 pagini.

Se găseşte în depozit la Soc. Progresul Silvic.

RECENZII

CĂRŢI

PROF. DR. LUIGI STABILINI:
Lezioni di costruzioni stradali e ferroviarie, tenute nella R. Universita di Padova; Casa editrice Dott. A. Milani, Padova 1939.
Format 20×28 cm, 636 pag., 913 figuri, planşe, tabele, formulare.

Deşi prezintată sub forma modestă a unor lecţii universitare, cartea D-lui Prof. Stabilini poate fi socotită printre manualele cele mai judicios concepute şi clar expuse, apărute în literatura de specialitate a ultimilor ani. Simpla enumerare a capitolelor mai de seamă, ce cuprinde, poate da cititorului putinţa de a aprecia însemnătatea şi valoarea acestei publicaţiuni pentru specialiştii în construcţii de drumuri.

După o interesantă introducere, cu istoric şi definiţiuni (20 pag.), cartea D-lui Prof. Stabilini împarte materia, corespunzător conţinutului, în trei părţi: Partea I, Proiectul (500 pag.), a II-a, Construcţia (84 pag.) şi a III-a, Intreţinerea (17 pag.).

Prima parte este consacrată tuturor chestiunilor în legătură cu alcătuirea proiectelor de drumuri şi căi ferate: actele ce alcătuiesc proiectul, modalităţile de execuţie (antrepriză, regie, etc.); criterii economice, tehnice şi strategice privitoare la alegerea traseelor, etc.

Urmează apoi studiul tehnic al traseului, cu cercetarea formei sale orografice, a constituţiei geologice, propr. fizice ale solului şi statica terenurilor. Capitolul următor studiază tipurile principale de vehicule, ce circulă pe şosele şi căi ferate şi influenţa lor asupra resistenţelor la înaintare. O documentată expunere se referă la locomoţiune şi motori, aderenţă şi tracţiune etc.

Compararea traseelor, chestiune atât de utilă în studiul variantelor, este deasemenea amplu cercetată şi judicios expusă.

Capitolele următoare desvoltă apoi problemele privitoare la desfăşurarea traseului în plan orizontal şi vertical, cu studiul rezumat, dar limpede al racordărilor; studiul profilului transversal (şanţuri, taluze, lăţimea părţii carosabile în aliniamente şi în curbe, supralărgire şi supraînălţarea în curbe, ampriza totală, etc.).

Se arată apoi criteriile generale la alegerea traseului la câmpie, deal şi munte; se face studiul preliminar şi definitiv al traseului pe hartă şi pe teren; lăţimea (ampriza) şi aria ocupată (exproprieri); cubarea terasamentelor, cu expunerea metodelor de calcul, expeditive şi exacte; costul lucrărilor de pământ şi repartizarea terasamentelor (metode, în special a lui Bruckner); lucrări de artă (ziduri de susţinere, încrucişări şi pasaje, tuburi de scurgere, apărări,

plantaţii, pavaje şi parapete); prăbuşiri şi consolidări.

Câteva pagini sunt consacrate studiului tunelelor.

Urmează apoi studiul suprastructurii străzilor şi căilor ferate, cu cercetarea statică a pavajelor şi materialului de cale; în fine, o descriere tehnică amănunţită a drumurilor şi căilor ferate speciale: străzi urbane, autostrăzi, piste de curse, străzi-laborator, căi pentru tramvaie şi troleybuse, metropolitane, căi ferate aeriene, c. f. cu cremalieră, funiculare şi c. f. teleferice.

In partea II-a, autorul descrie modalităţi şi procedee de execuţie a lucrărilor şi anume: conducerea g-lă a lucrărilor, studiul experimental al materialelor de drumuri; execuţia pe teren: pichetarea axei (trasarea curbelor orizontale şi verticale), a tunelelor; săpături şi transporturi, execuţia ramblelor; construcţia tunelelor (metode de atac şi de execuţie), îmbrăcarea tunelelor, reglarea temperaturii şi aerisirea lor.

Problemele privitoare la construcţia suprastructurii şoselelor şi căilor ferate sunt deasemenea expuse pe scurt însă complet: găsim în această lucrare descrierea şoselelor tip Mac Adam, a şoselelor tratate superficial, cu lianţi hidro-carbonaţi; pavaje cu asfalt natural comprimat sau cu asfalt turnat; pavaje de piatră etc. Cu privire la căile ferate, se arată procedeele de injectare a traverselor, de aşezare a suprastructurii etc.

Partea III-a a acestei lucrări conţine diverse indicaţiuni referitoare la întreţinerea străzilor şi căilor ferate.

La sfârşitul fiecăruia din cele 30 capitole ale lucrării, o bogată bibliografie, ţinută la curent cu cele mai de seamă publicaţiuni din literatura universală, înlesneşte cititorului aprofundarea unora din problemele tratate în capitolul respectiv. Am ţinut să remarc acest lucru în mod special, pe de o parte spre a atrage atenţia asupra amplei documentări, iar pe de alta, spre a cita un exemplu de probitate ştiinţifică, atât de rară la unii autori.

Ţin să relev de asemenea, că D-l Prof. Stabilini îşi sprijină o mare parte din expunerile cuprinse în manualul său, pe cercetări şi publicaţii personale, ceea ce denotă că D-sa, nu s'a mărginit să prelucreze metodele şi punctele de vedere ale altora, ci le-a supus unui atent examen critic.

Incheind, sunt convins că din lecţiunile D-lui Prof. Stabilini, studenţii şi inginerii români vor putea lua contact cu cele mai de seamă probleme tehnice, referitoare la proiectarea şi construcţia instalaţiilor de transport şi vor reuşi să acumuleze maximum de cunoştinţe teoretice şi practice, în acest domeniu, atât de caracteristic pentru civilizaţia modernă.

D. A. Sburlan

REVISTE

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 7/939.

Prof. A. Poskin: Le pin laricio de Corse. (25 pag.). (Sa culture en Belgique).

Pinul laricio de Corsica. (Cultura sa în Belgia).

Este vorba de Pinus nigra var. calabrica Schneid. (P. laricio var. corsicana Hort.). Cu tot numele de P. nigra var. calabrica, nu trebue confundat cu pinul de Calabria.

Se dă raportul unei comisiuni însărcinată de Direcţia generală de ape şi păduri, să refere asupra rezultatelor lucrărilor de împădurire executate cu această specie în Belgia. Aceasta pentru a se indica silvicultorilor belgieni când şi cum trebue folosit.

Date monografice privind comportarea lui în Belgia, de mare importanţă.

In concluzie este socotită pentru Belgia drept o specie meritorie, de folosit până la 300 m. alt. Manifestă faţă de pinul silvestru unele avantagii: exigenţe edafice analoage, chiar mai reduse. Trunchi frumos. Creştere mai repede începând dela vârsta de 15 ani. Producţie lemnoasă mai ridicată. Acoperiş mai gros. Rezistenţă generală mai mare faţă de vânt, zăpadă, iepuri de casă, insecte şi ciuperci. Inconveniente faţă de pinul silvestru: seminţe şi puieţi mai scumpi. Transplantare mai dificilă, cu prindere mai redusă. Lemn de calitate, în general, mai puţin bună, încă imperfect cunoscut în Belgia. Duramenificare mai târzie. Ceva mai casant.

Este recomandat pentru dune, terenuri uscate şi sărace.

Nr. 8/939.

Ed. Provis:

Les dunes domaniales en Belgique. (14+13 pag.).

Dunele proprietatea statului din Belgia.

(Inceputul articolului în nr. 7/939 al revistei).

Dealungul coastei maritime a Belgiei, care este lungă de 68 km, se află o salbă de dune marine, în suprafaţă totală de 5000 ha. Din aceasta, 700 ha sunt ale Statului.

Au fost fixate în prealabil cu Ammophila arenaria. Aceasta însă nu oferă un rezultat durabil, cerând în plus cheltueli mari de întreţinere. Cu totul altceva se prezintă împădurirea.

Sunt şi părţi împădurite cu sălcii, plopi, anin, frasin, pin silvestru, pin negru, pin maritim. Lucrările acestea au fost începute la 1887 de către Serv. de poduri şi şosele şi apoi de cel forestier.

Arboretele stabilite până acum au însă nevoie de ameliorare. Autorul articolului arată căile urmate în acest scop.

In partea II-a a articolelor se arată modul cum se comportă speciile de pin folosite la împădurirea acestor dune. Se insistă asupra celui de Corsica.

Indeken:

En Hollande. (Quarantième anniversaire de la creation de l'Adm. forestière. (6 pag.).
A 40-a aniversare a Adm. forestiere din Olanda.

Olanda posedă o mică suprafață păduroasă: abia 260.000 ha, ceea ce reprezintă 7%.

Olandezul nu are preocupări pădurărești. Acest lucru se poate spune doar de o mică grupă de mari proprietari. In rest, și ceea ce are se defrișează. Nevoia de pământ și marea densitate a populației duce acolo.

Totuși sunt terenuri cari s'ar putea împăduri: dunele depe malul mării și anumite terenuri înalte.

Administrația forestieră, creiată acum 40 ani, lucrează în acest scop; deasemenea se străduește ca arboretele existente să fie ameliorate și puse în situația de a da maximum de randament.

In activitatea ei este ajutată de o societate (Nederlandsche Heidemaatschappij), asociație care deși se ocupă în primul rând cu defrișarea landelor de Erica, se ocupă și de tot ceea ce privește punerea în valoare a solului, furnizând membrilor săi semințe, scule pe preț redus, organizează conferințe cu scop de a îndemna comunele și particularii de a-și pune în valoare terenurile inculte și constitue chiar societăți în acest scop.

JOURNAL FORESTIER SUISSE:

Aug. Barbey:
Au pays des peupleraies (8 pag.).
In țara plopișurilor.

Văile Yonne, Ourcq, Marna, Sena, Loara și Garona constituesc centre importante pentru cultura plopului.

Autorul arată că în Franța s'a ajuns la o clasificare a plopilor. După Guinier—Dode și Regnier în Franța și Outsager în Olanda, plopii se împart în 3 mari grupe: 1. pl. alb; 2. pl. negru și 3 pl. de balsam.

Prima grupă cuprinde: Populus alba; plopul zis de Olanda sau „franc-picard"; tremurătorul și pl. canescens (hibrid între pl. alba și tremurător).

A doua grupă cuprinde: Populus nigra (prin mutații s'au creiat rase locale ale acestei varietăți); piramidalul zis și impropriu pl. de Italia (în realitate el a fost adus de Turci din Afganistan sau din Persia); Pop. monolifera cunoscut și sub numele de „coton wood" sau plop. carolin (pentrucă este originar din Carolina); plopii din Canada importați în Europa, numiți de specialiști plopi euramericani; plopul elvețian regenerat (n'are însă nimic de a face cu Elveția) numit și plop Sarcé sau pl. Raverdeau sau pl. regenerat de Ourcq.

A treia grupă: Plopii cari iau naștere din Populus balsamifera. Din el pepinieriști au produs mulți hibrizi.

Autorul mai arată că din vizita făcută pe valea Marnei în regiunea: Vitry-le-François — St. Dizier, regiune jumătate agricolă, jumătate

forestieră, plopul crește acolo foarte frumos: la 30 ani atinge 23—27 m înălțime. Plantațiile sunt aici foarte puțin atacate de Saperda carcharias care, se știe, face ravagii în trunchiurile de plop.

Autorul mai arată că trebue să se dea preferință tipurilor hibride de primul și al doilea ordin, care sunt mai rezistente la atacul anumitor ciuperci.

Jacques Barbey:
Bois à papier canadiens (5 pag.).
Arbori pentru hârtie din Canada.

Canada produce anual 25—30 milioane metri cubi lemn pentru hârtie. Din aceasta 80—85% se consumă în interior. Restul este cumpărat de Statele Unite și de cele europene (până 'n 1936 numai St. Unite). Exportul în Europa a fost în 1936 de 60.000 st.; azi de 1,1 milion st.

Lemnul acesta este produs de Estul Canadei — regiunea ce cuprinde provinciile Québec, Ontario, Noul Brunswick și Noua Scoție. Ea ocupă o suprafață superioară aceleia a Europei occidentale. Ea este presărată de lacuri și străbătută de râuri numeroase. In Quebec și Ontario sunt grupate 90% din industriile ce prelucrează lemnul.

Pădurea are aspecte variate: când arborete pure de rășinoase, când amestecate cu foioase și rășinoase; păduri omogene sau neomogene; suprafețe incendiate, sau exploatate ras pe mari întinderi. Volumul la ha este mic: 80—100—125 m^3. Bogăția în lemn este deci o chestiune de suprafață și nu de densitatea arboretelor și nici de creșterea lor.

Apoi un mare număr de specii: trei specii de molid, patru de pin, cinci de mesteacăn, șapte de arțar, opt de plop, la care se adaogă specii specific americane sau asiatice ca: Tsuga, Thuya.

Din toate acestea, industria americană nu folosește decât 3 specii de molid și singurul brad ce crește în Est. Din contră se exportă un plop tremurător (circa 1 milion steri) și un pin.

Se dau câteva indicații monografice privind speciile de molid și cea de brad, apoi despre felul cum se face exploatarea, transportul, depozitarea și pregătirea pentru a fi folosit în fabricile locale sau pentru export.

Comparat cu cel din Nord, lemnul canadian este mai puțin regulat, mai puțin bine preparat decât cel rusesc; mai omogen decât cel din Balcani; se apropie de cel finlandez.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS:

Nr. 3/939.
E. Toussaint:
Les tallis sous-futaie en sol riche de la plaine d'Alsace. (16 pag.)
Crângurile compuse de pe solurile bogate din câmpia Alsaciei.

Specii, tratament, produse.
Interesante sunt rezultatele introducerii a o sumedenie de specii exotice.

Cusin:
Les sapinières des Hautes-Alpes.
Pădurile de brad din departamentul Hautes - Alpes. (12 pag.).

Inceputul acestui articol se găsește într'un număr precedent.
In concluzie, se arată că bradul

în dep. H-tes Alpes formează o rasă adaptată fiziologiceşte climatului meridional, net mai xerofilă decât specia tip: Nu se teme de lumină, nici de secetă, ceea ce indică rusticitate. Deci o specie jumătate de umbră, căreia i se aplică tratamentul quasi-grădinărit.

Bradul posedă aici o mare putere de expansiune ca nici o altă esenţă din regiune.

Lemnul este căutat, dă randament mare şi are cel mai bun preţ.

Léon Schaeffer:

Le mouvement forestier à l'étranger. Les nouvelles reglementations forestières en Allemagne. (9 pag.).

Nouile reglementări forestiere în Germania.

Pentru a putea înţelege orientarea actuală a economiei germane — spune autorul articolului — trebue să ne reamintim că revoluţia naţional socialistă a fost îndreptată contra ideilor liberale. Sistemul nou german este: susţinerea producţiei şi facilitarea consumaţiei. Azi statul pretinde să regleze complet producţia şi consumaţia.

Autorul arată cum se aplică aceste teorii la păduri. Şi termină spunând: Viitorul ne va spune dacă acest sistem este viabil.

Nr. 4/1939.

H. Perrin:

Sur l'accroissement des chênes. (13 pag.).

Asupra creşterii stejarilor.

1) Chiar în condiţii egale de mediu, există — dela un arbore la altul — diferenţe de creştere foarte mari. Trebue deci ca printre rezerve să se opereze o selecţiune îngrijită.

2) Educaţia rezervelor numite „anciens" nu-i remuneratoare decât dacă se găsesc pe soluri suficient fertile.

3) Numărul acestor arbori de elită este cu atât mai mic şi cel al retardatarilor mai mare, cu cât solul este mai puţin bun. Deci este iluzoriu din punct de vedere al randamentului să se păstreze aceste rezerve.

4) Din contră, pe solurile bune menţinerea acestor rezerve este o excelentă operaţiune financiară, cu condiţia ca exemplarele rezervate să fie de elită.

Fr. du Vachat:

Le boisements en peuplier dans les marais de la Chautagne. (12 pag.).

Impăduririle cu plop în mlaştinile din Chautagne.

Regiunea este în departamentul Haute-Savoie, lângă lacul Bourget.

O suprafaţă de 1300 ha de mlaştini, constituite pe soluri argilo-nisipoase, impermeabile, fără pantă suficientă de scurgere. Totul acoperit cu o vegetaţie de mlaştini.

In ultimul timp populaţia proprietară având alte preocupări mai rentabile, a vândut această suprafaţă Adm. de ape şi păduri, care a început împădurirea ei cu plop, pentru a avea lemn de papetărie.

A folosit plopul de Canada varietatea angulata cordata robusta, apoi plopul „elveţian regenerat" şi plopul de Carolina.

Terenul a fost în prealabil drenat şi ierburile cosite.

S'au folosit pueţi cu rădăcină, de 3—4 ani, de 7—10 cm. circ. şi 3—4 m. lungi. S'au pus la 5 m. între rânduri şi 4 m. pe rând. Deci 500 bucăţi la ha. S'au făcut grupi. S'a plantat pe monticule făcute din pământul scos din gropi sau din şanţurile de drenare. S'a plantat din

Noembrie până în Martie. S'a folosit şi îngrăşăminte: 500 gr. de superfosfat la groapă.

La fiecare an (timp de 10 ani după plantare) se coseşte vegetaţia ierbacee.

După plantare, în primăvară şi vară, se are grijă să se distrugă mugurii ce se formează pe ⅔ din tulpină. Această curăţire se repetă în al doilea şi al treilea an.

Maladii criptogamice: Dotychiza populnea.

Articolul va urma.

J. J. E. Martin:

Réflexions sur l'exploitabilité. (6 pag.).

Reflexiuni asupra exploatabilităţii.

M. de la Serre:

Technique des boisements de pins dans l'Ouest de la France. (10 pag.).

Tehnica împăduririlor cu pin în vestul Franţei.

In Normandia există circa 25.000 ha cu arborete răşinoase de origină artificială.

Solul este nisipos, uşor, foarte filtrant, sărac în elemente chimice. Humus acid. Deci: numai pinii pot prospera.

Vegetaţie naturală caracteristică, feriga fiind specia cea mai de temut. Formaţia de Erica (la bruyere) este ultimul stadiu al landei uscate.

Trebue aşteptat până ce vegetaţia ajunge în acest stadiu final, pentru a întreprinde lucrări de împădurit.

Adăpostul lateral este bine venit pentru o plantaţie de pin.

Pentru părţile goale, întinse, să se folsească semănătura directă. In părţile unde vegetaţia erbacee este activă, în părţile unde se introduc răşinoasele peste alte specii, să se planteze.

Se arată cum se face şi anume în ce împrejurări: semănătura împrăştiată pe toată suprafaţa, în bande sau în cuiburi. Deasemenea, cum se plantează pini de 2 ani rezicaţi, plantaţi la 1,40 m între rânduri şi pe rânduri, deci 5000 bucăţi la ha.

Maladii şi insecte.

Operaţiuni culturale: curăţiri în tinereţe, răriturí mai târziu. Răriturile să fie frecvente şi puternice, la 5 ani una de alta.

A. Oudin:

Les amendements et engrais dans les reboisements. (7 pag.).

Amenajamentele şi îngrăşămintele în lucrările de reîmpăduriri.

Raport prezentat la Congresul tehnicei lemnului în 1937. Folosirea îngrăşămintelor, considerată fără utilitate practică altă dată, este azi socotită indicată. Ele constitue o adevărată economie. Trebue generalizate, mai ales când se întreprind lucrări pe mari întinderi.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 8 (Mai 1939)

E. Buchholz, Forstmeister, Dr.:

Die Bedeutung der südosteuropäischen Staaten für die Holzversorgung Deutschlands.

Însemnătatea statelor sud-est europene pentru aprovizionarea cu lemn a Germaniei.

Legăturile comerciale dintre Germania şi statele din sud-estul european s'au adâncit neîncetat în ultimii ani. Există condiţiuni naturale

pentru ca asemenea legături să ia forme definitive între economii naționale complimentare: de o parte cea germană, puternic industrializată și de alta statele sud-est europene, cu o industrie slabă și producțiune agricolă exportatoare, cu bogății de materii prime apreciabile. Pentru economia germană, posibilitățile de export de lemnărie ale acestor state au o deosebită însemnătate. Din acest punct de vedere, vin în considerare: România, Iugoslavia și Bulgaria. Economia forestieră a fiecărei dintre aceste țări este pusă în lumină prin caracteristicile sale principale. Totuși, oarecari îndoeli nu sunt de tăgăduit asupra exactității datelor statistice.

Cea mai mare însemnătate în comerțul internațional de lemnărie o prezintă în prezent România, deși, în fond, potențialul forestier real al Iugoslaviei este superior. Cu cât ideea de continuitate și de ordonare a producțiunii va câștiga teren în aceste țări, cu atât însemnătatea lor pentru comerțul de lemn de rășinoase va pierde din însemnătate. România ar fi sub acest raport o țară importatoare chiar. Pe viitor, țările respective nu-și vor putea păstra calitatea de exportatoare în comerțul de lemnărie decât dacă vor ști să mărească procentul sortimentelor lemn de lucru din totalul lemnului exploatat, printr'o mai rațională și intensivă cultură și exploatare. Problema importantă și imediată ce se pune pentru aceste țări este aceia a valorificării fagului. Ea nu va putea fi rezolvată în chip mulțumitor decât printr'o industrializare la fața locului.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Foarte interesante date asupra stărilor și faptelor de ordin forestier din diferitele țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

Statistica arată o suprafaţă impresionantă din întinderea ţării ocupată de zăvoaie şi păduri de baltă. România din acest punct de vedere ocupă o situaţie caracteristică în Europa. Pădurile acestea au adus în toată vremea variate foloase economiei naţionale şi în tot cazul, lemnul său întrebuinţat ca combustibil a aprovizionat un foarte mare număr de gospodării şi mici industrii.

Starea lor lasă însă de dorit. Tulpini îmbătrânite şi defectoase din cauza felului cum s'au practicat exploatările în trecut. Arboretele sunt rărite, aşa încât suprafaţa este incomplect utilizată. Sistemele de exploatare şi desfacere a materialului au fost supuse uneori criticei.

Şi totuşi aceste păduri sunt productive; ele rentează proprietarilor lor mai mult chiar decât multe altele de la câmpie, deal sau munte. Se poate dar întrevedea în ce măsură s'ar ridica şi mai mult productivitatea şi ar câştiga economia naţională, dacă aceste întinse păduri ar fi mai intensiv cultivate şi eventual intensiv exploatate.

Revista pune la dispoziţie coloanele sale colaboratorilor săi, pentru ca să se discute toate feţele problemei — vine anotimpul exploatării acestor păduri de baltă — spre a face, în felul acesta, un pas înainte într'o chestiune de extrem interes forestier.

Articolele se vor publica în numărul din Noembrie al revistei.

— D-l Ing. şef silvic Eugen Vintilă dela ICEF şi-a trecut de curând examenul de doctorat la Universitatea din München (Germania).

Lucrarea d-sale de doctorat tratează despre: „Cercetări asupra densităţii şi contragerii lemnului timpuriu şi târziu la răşinoase" (Untersuchungen über Raumgewicht und Schwindmasse von Früh-und Spätholz bei Nadelhölzer).

Referendul tezei a fost d-l Dr. R. Trendelenburg conducătorul Institutului de cercetarea lemnului din München.

— D-l ing. insp. g-ral silvic Tr. Heroiu dela ICEF a fost delegat să ia parte la Conferinţa internaţională de documentaţie, care a avut loc la 10—13 August a. c. la Zürich. Aceasta a fost organizată de Comitetul naţional elveţian de documentaţie, fiind pusă sub patronajul Confederaţiei internaţionale

de documentaţie care-şi are reşedinţa permanentă la Haga (Olanda).

— Prin jurnalul Cons. de miniştri nr. 2523/24/8/939, d-l ing. şef silvic Teodor Bălănică dela Icef a fost autorizat să ia parte la Congresul meteorologilor, care va avea loc la Viena, la 1—4 Octombrie a. c.

— Prin jurnalul Cons. de miniştri nr. 2524 din 24.8.939, s'a aprobat participarea României la Congresul internaţional de silvicultură, care va avea loc la Helsinki (Finlanda), la 26.VI—5.VII 1940.

In vederea participării României, va lua fiinţă un comitet naţional de propagandă, organizare şi coordonare, compus din reprezentanţi ai ministerelor interesate la propăşirea economiei forestiere. Preşedinte al acestui comitet a fost numit d-l prof. M. Drăcea.

— Deasemenea, prin jurn. Cons. de miniştri nr. 2525 din 24.VIII.939, s'a aprobat aprticiparea I. C. E. F.-ului la Congresul Internaţional al Uniunii staţiunilor de experimentaţie forestieră, care va avea loc tot la Helsinki, la 15—25.VI.940. D-l prof. M. Drăcea a fost delegat cu organizarea participării României.

— Prin jurn. Cons. de miniştri nr. 2626/939, s'a aprobat înscrierea Institutului nostru de cercetări silvice, ca membru susţinător, al Institutului pentru ştiinţa muncii forestiere, dela Eberswalde (Germania).

— Ministerul de Agricultură şi Domenii a prelungit termenul de depunerea lucrărilor pentru examenul de subinspector silvic până la data de 20 Octombrie a. c.

— Au fost primiţi în Corpul silvic al Statului şi repartizaţi la Casa Pădurilor, fiind încadraţi bugetar, următorii ingineri silvici stagiari: Ivanov Nic., Preda Mhai, Gruescu Aurelia, Ianculeţ Pavel, Pocorni Erwin, Mracek Cornel, Vasile T. Mihai. (Mon. Of. nr. 197/939).

NECROLOG

Ing. DEM. POPESCU-COCULESCU

S'a stins din viaţă la Braşov, în ziua de 20 August a. c., acela care a fost inginerul silvic Dem. Popescu-Coculescu.

Fruntaş în liceu şi în Şcoala de silvicultură, deosebit de apreciat în serviciu ca inginer parcelator la împroprietăririle din Dobrogea, ca şef de ocol la Cerna-Vodă, Floreşti şi Cotmeana, el a fost totdeauna bine văzut de şefi şi de public.

Nemulţumit cu cercul strâmt al activităţii de funcţionar, s'a avântat fără ajutoare, bizuindu-se pe propriile sale forţe, în afaceri comerciale, în special în exploatarea, prelucrarea şi valorificarea lemnului, conducându-le cu succes după un plan inginereşte studiat şi fiind printre primii vânzători de produse industrializate ale fagului pentru Orient (Siria, Palestina).

Fără a fi avut vre-o practică şi experienţă specială, şi numai cu bagajul teoretic din şcoală, ajutat de sclipitoarea sa inteligenţă, şi-a luat răspunderea, şi a dus fără greş la bun sfârşit, construirea unei căi ferate forestiere, lucrare perfect studiată — pe al cărei traseu vom merge din nou şi noi —, şi a instalat o fabrică pentru prelucrarea fagului. Iar în urmă a organizat pentru CAPS. distribuirea lemnului la autorităţi în Bucureşti.

Intre multiplele sale ocupaţii, a găsit timp pentru a studia probleme de mecanică superioară, construcţia unei arme automate şi diverse probleme de economie politică, ceeace a dovedit solida sa pregătire technică, vioiciunea şi neastâmpărul spiritului său ascuţit.

Ca om de suflet, a fost o fiinţă de o bunătate puţin întâlnită şi dusă uneori până la naivitate, — care din strictul său necesar şi uneori fără a socoti, *dacă* şi *cât* îi mai rămâne, a ajutat pe ori cine i s'a adresat cu o rugăminte. Deaceea, nenumăraţi vor fi aceia cari, auzind de încetarea sa din viaţă, vor vărsa lacrimi sincere pentru binefăcătorul lor.

In războiul cel mare, după ce, trecându-se peste gradul său de căpitan, devenise prin priceperea şi prin sufletul său adevăratul conducă-

tor al regimentului său, a căzut prizonier, odată cu întreg grupul de armată dela Cerna. Cu încă doi camarazi ofițeri, — între cari, după cât știm era și D-l Potârcă — au fugit din lagărul dela Krefeld, pentru a se înapoia să lupte în țară.

Fiind prinși, în loc de pedeapsă, comandantul lagărului i-a dat, pe fugarul Mitică Popescu și pe cei doi totvarăși, ca exemplu de dragoste de țară, prin contrast cu „Sturziștii" cari, pactizând cu inamicul, se pregăteau a pleca, tot în țară, pentru... conducere.

Să-i fie țărâna ușoară.

Rev. Păd.

COLABORATORII NOȘTRI SUNT RUGAȚI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECĂ
Luna Iunie 1939.

1. Nic. Ghelmeziu: Untersuchungen über die Schlagfestigkeit von Bauhölzern. Berlin 1938.
2. Georgescu Liliana: L'Industrie du cuir en Roumanie. București 1934.
3. V. Asquini și Prager E.: Indicator technic în construcții. București 1938.
4. — — : Encyclopedie française. Tome IV. La vie. Paris 1937.
5. — — : Technical properties of Latvian coniferous timber. Riga 1938.
6. — — : Latvijas mezu Statistika um mezu departamenta darbiba. 1937/38. g. Riga 1939.
7. Petre Ioan: Nouile îndrumări constituționale la păduri. București 1939.
8. Petre Ioan: Muncă și creație românească în domeniul forestier. București 1939.
9. Petre Ioan: Sporirea producțiunii forestiere. București 1939.
10. Florescu M. P.: Sacrificarea pădurilor. București 1939.
11. Minist. Educației Naționale: Tabloul arhitecților diplomați. București 1939.
12. Philipps A. Prof. Sulla technica di preparazione del suolo per gli rimboschimento in clima caldo-arido (imagini sperimentali): Firenze 1939.
13. — — : Encyclopedie française. Tome V. Les êtres vivants. Paris 1937.
14. Pavillard I.: Eléments de sociologie végétale. (Phytosociologie). Paris 1935.
15 — : Naturschutzkalender 1939. Neudamm 1939.
16. Freiher von Vietinghoff-Riesch: Naturschutz. Eine nationalpolitische Kulturausgabe. Neudamm 1936.
17. — Der Sprachbrockhaus. (Deutsches Bildwörterbuch für jedermann. (Dritte, verbesserte auflage). Leipzig 1938.
18. Troup R. S.: Forestry and State Control. Oxford 1938.

19. Weber Werner und Schoenischen Walter: Der Schutz von Pflanzen und Tieren nach der Naturschutzverordnung vom 18 März 1936. Berlin. Lichterfelde 1937.

20. Porn E. şi C. Perussi: Dicţionar italian-român. Bucureşti.

21. G. Ionescu-Siseşti: Probitate. Craiova 1935.

22. Agricola Cardaş: C. Filipescu. Note biografice. Bucureşti 1939.

23. Clement Mitru: Organizarea şi administrarea întreprinderilor economice publice în cadrul economiei naţionale. Bucureşti 1939.

24. Arghirescu Vasile: Tutunurile româneşti. Bucureşti 1939.

25. Sextil Puşcariu şi Sever Pop: Atlasul linguistic-român. Partea I-a (ALR. I). Vol. I: Părţile corpului omenesc şi boalele lui. Cluj 1938.

Lunile Iulie şi August **1939.**

1. Foundation for Forest Produkts Research of Finland: Vientisahatavaran Lajitteluohjeet. (Grading rules for export timber). Helsinki 1936.

2. Giuglio Ferrari: Il legno e la mobiglia nell' arte italiana. Milano.

3. Peter Pawlowitsch: Die Gerbextrakte. Viena 1929.

4. Grasser Georg: Die Rohmaterialien des Gerbers ihre Eigenschaften und Verwendung. Leipzig 1923.

5. Schenck C. A.: Främdländische Wald-und Parkbäume. Erster Band: Klimasektionen und Urwaldbilder. Berlin 1939.

6. — : Zweiter Band: Die Nadelhölzer. Berlin. 1939.

7. Schenck C. A.: Dritter Band: Die Laubhölzer. Berlin 1939.

8. Bibl. Documentări publicate de Radu Crutzescu: Amintirile Colonelului Lăcusteanu. Bucureşti 1935.

9. Mazodier Bernard: Le carburant forestier. — Étude économique et générale en France et dans le monde. Paris 1939.

10. Crespel A.: Le marché du bois et son organisation internationale. Paris 1933.

11. Kwet Huech und Ehm Welk: Der deutsche Wald. Sein Leben und Seine Schönheit. (Ein Führer durch die Wälder unserer Heimat). Berlin 1937.

12. Franz Vogt: Neue Wege der Hege. Zweite Auflage. Neudamm 1937.

13. Fr. W. Bauer: Furnierpappeln im deutschen Wald. Ein Beitrag zur Eichenstellung der deutschen Holzversorgung. Berlin 1938.

14. Robert-Charles Gut: L'Outillage des bûcherons en Suisse. Berne 1931.

15. B. Bavier und H. I. Kaegi: Vom Holz als Baustoff.

16. Robert-Charles Gut: Le gaz carbonique dans l'atmosphère forestière. Berne 1929.

17. Hans Arthur Meyer: Die rechnerischen Grundlagen der Kontrollmethoden. Zürich 1934.

18. M. P. Beuttner: La statistique des accidents. Conférence. Berne. 1935.

19. E. Hess und E. Mühler: Neue Wege im Aufforstungswesen. Erfahrungen über Gewinnung von Lärchensamen im Wallis. Berne 1936.

20. Thomas Thomson and M. R. K. Jerram: An outline of Forestry. Londra 1938.

21. Hugo Keller: So lebt die Waldgemeinschaft; Heft 1: Biologische Gemeinschaftskunde. Leipzig 1936.

22. Hugo Keller: Heft 2: Biologische Landschaftskunde. Leipzig 1938.

23. Meddelanden fran Statens Skogsförsöksanstaet. Häfte 31. 1938—1939. Stockholm 1939.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE.

PROCES-VERBAL No. 11

Şedinţa de Luni 8 Mai 1939, orele 19.45

Membri prezenţi Domnii: Bunescu C., Butoi Al., Caragea N., Drăcea M., Emanoil C., Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Tr., Manoilescu M., Nedelcovici At., Priboianu V., Rădulescu M., Sburlan D., Stinghe N. V.

Şedinţa se deschide la orele 19.45 sub preşedinţia Domnului Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Organizarea Adunării generale a Societăţii, dela 28 Mai c.
2. Comunicări.
3. Diverse şi Administrative.

Se aprobă procesele-verbale ale Consiliului de Administraţie No. 8, 9 şi 10, ţinute în zilele 10, 29 şi 30 Martie 1939.

Deasemenea se ratifică procesul-verbal Nr. 11 din 17 Martie 1939 al Comitetului de Direcţie.

Intrându-se în ordinea de zi, se dă citire „dării de seamă“ a Consiliului de Administraţie pentru anul 1938, întocmită de Secretarul General şi se aprobă cu unele retuşeri cerute de Consiliu.

Comunicări. 1. D-l Preşedinte M. Drăcea arată că în urma nouii legi de organizarea Ministerului de Domenii, producându-se schimbări în conducerea organizaţiilor silvice, urmează ca, potrivit statutului, să avem noui membri de drept. Consiliul autorizează pe d-l Preşedinte să comunice calitatea de membri de drept D-lor: P. Ioan, directorul Direcţiei Comerciale a pădurilor, G. Năstăsescu, preşedintele secţiei silvice a Consiliului tehnic al Ministerului de Domenii şi Atanase Nedelcovici, directorul Direcţiei silvice din Minister. Intrucât D-nii: G. Năstăsescu şi At. Nedelcovici sunt şi membri aleşi de adunarea generală, urmează ca d-lor să comunice Societăţii pentru care din cele două mandate optează.

2. D-l Preşedinte M. Drăcea informează apoi Consiliul că de curând a luat fiinţă la Berlin un Centru internaţional de silvicultură, creiat însă în cadrul Institutului internaţional de silvicultură dela Roma,

dar cu oarecare independenţă. Arată lupta care s'a dus pe plan internaţional pentru emanciparea silviculturei de agricultură. Organismul nou creiat este un început. Pentru această emancipare, delegatul României (d-l M. Drăcea) a activat oridecâteori a avut prilejul. România a fost solicitată să adere la acest centru, acceptare care a fost dată de d-l Ministru al Agriculturii. D-l Preşedinte Drăcea a fost delegat să reprezinte România în acest centru internaţional de silvicultură.

Şedinţa se ridică la orele 22, anunţându-se cea viitoare pentru Luni 15 a. c.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar g-ral, Tr. Heroiu.

PROCES-VERBAL No. 12

Şedinţa din 17 Mai 1939

Membrii prezenţi D-nii: C. M. Bunescu, D. Drăcea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, M. Rădulescu şi V. N. Stinghe.

Şedinţa se deschide la orele 19.30 sub preşedinţia d-lui Prof. M. Drăcea, preşedinte, cu următoarea ordine de zi:

1. Organizarea adunării generale;
2. Diverse — Administrative;
3. Comunicări.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, se citeşte întâmpinarea unui grup de 39 membri ai Societăţii, cari solicită amânarea adunării generale a Societăţii fixată la 28, 29, 30 şi 31 Mai crt., pentru ziua de 15 Iunie crt., deoarece membrii nu vor putea lua parte din cauza alegerilor parlamentare.

După discuţiuni la cari iau parte toţi membrii prezenţi, se votează următoarea hotărîre:

„Consiliul de administraţie, luând în desbatere data fixată pentru „adunarea generală, a fost nevoit să ia măsuri astfel ca membrii So-„cietăţii să nu fie împiedicaţi a-şi exercita obligaţia de vot la alege-„rile fixate de Guvern pentru 1 şi 2 Iunie crt.

„Constatând însă că lucrările statutare se desăvârşesc în prima „zi, găseşte că nu nu există motiv de amânare, aşa cum s'a cerut în „întâmpinarea adresată Societăţii de 39 membri. Dar stabileşte că, „luându-se şi avizul adunării să se restrângă desbaterile lucrărilor „ştiinţifice la o singură zi în loc de două, şi să se renunţe la ex-„cursie. In acest fel vor fi libere două zile — 30 şi 31 Mai — în care „orice membru al Societăţii poate ajunge la reşedinţa sa.

„Se decide ca să se ceară concediu pentru membrii Societăţii „pentru zilele de 27, 28, 29 şi 30 Mai".

Referitor la organizarea adunării generale, d-l Secretar general Tr. Heroiu, arată situaţia referatelor primite până în prezent la cele trei chestiuni.

Consiliul însărcinează pe D-nii: C. Emanoil ca şef al protocolului (primirea şi dirijarea invitaţilor la adunarea generală):

N. Caragea să se ocupe de presă.

Gr. Vasilescu informator la biroul presei.

At. Haralamb, secretar de şedinţă.

Tr. Heroiu să angajeze stenograf şi cu menţinerea ordinei la adunarea generală.

Comunicări:

D-l Prof. Drăcea anunţă:

a) numirile ce s'au făcut la Comitetul internaţional de silvicultură recent înfiinţat la Berlin, şi anume:

Preşedinte: Baron von Waldbott (Ungaria).

Vice-preşed.: Generalforstmeister Secretar de Stat Alpers.

Director: Prof. Dr. Koestler.

b) Doamna Ştefania Danielescu, soţia regretatului profesor N. R. Danielescu dela Şcoala de silv. Brăneşti, a donat Societăţii cu ocazia împlinirii a 40 de ani dela moartea soţului său, un bust în bronz şi un tablou al defunctului.

Consiliul hotărăşte să i se facă o comemorare într'o şedinţă specială înainte de deschiderea adunării generale.

Diverse — Administrative.

1. Se ia act de demisiunea d-lui ing. insp. g-ral Marin Rădulescu din Comitetul de redacţie al Revistei Pădurilor şi se numeşte în locul d-sale d-l ing. insp. Ilie C. Demetrescu.

2. Se deleagă d-nii: G. Năstăsescu, Horia Lazăr şi Andrei Ionescu să redacteze un regulament pentru funcţionarea juriului de onoare prevăzut de art. 5 alin. g din statutele Societăţii.

3. Se acordă Soc. Cultul Eroilor o subvenţie de 3000 lei.

4. Se acordă un ajutor de 3000 lei văduvei Ing. Virgil Ionescu.

5. Se acordă Revistei Viaţa Forestieră suma de 40.000 lei ce este prevăzută în buget pentru publicaţii, iar pentru restul de 10.000 lei până la suma de 50.000 lei solicitată prin cererea înreg. sub No. 325 din 1939, Consiliul va reexamina cererea la finele anului.

6. Se ia act de referatele D-lui Ing. Tr. Heroiu, pentru cheltuirea sumelor de 21.000 lei donaţi de Societate echipelor regale şi 15.000 lei donaţi de Oficiul Cooperaţiei pentru propaganda forestieră şi se aprobă.

Şedinţa se ridică la orele 21,15.

Preşedinte (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General *Tr. Heroiu.*

PROCES VERBAL No. 13.

Şedinţa de Vineri 26 Mai 1939.

Membri prezenţi Domnii: Bunescu C.; Caragea N.; Drăcea M.; Demetrescu I.; Emanoil C.; Florescu M.; Haralamb At.; Heroiu Tr.; Luţescu Gh.; Minescu G.; Sburlan D.; Stinghe V.; Vâlceanu E.

Şedinţa se deschide la orele 19 sub preşedinţia Domnului Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Ultimele măsuri în vederea adunării generale.
2. Comunicări.
Diverse — Administrative.

Se hotărăşte să se invite la desvelirea bustului Prof. N. R. Danielescu toţi silvicultorii din promoţia I-a dela Şcoala dela Brăneşti şi anume Domnii: G. Nicolau, Th. Spirescu, D. R. Rusescu, Al. Angelin, M. Lăzurianu, Al. Bulgăreanu, Th. Sărăţeanu, Const. Gheorghe, Dionisie Bucur, M. Păcescu, H. Grumăzescu, I. Popescu Cartianu.

Se va face invitaţie scrisă Doamnei N. Danielescu.

Bustul se va desveli la orele 10 dim. după care vor urma lucrările adunării generale.

Luni seara 29 Mai va avea loc o agapă colegială.

Comunicări:

D-l Preşedinte M. Drăcea înştiinţează Consiliul că D-l Müller, ataşatul forestier german, a solicitat să fie admis membru în Societatea Progresul Silvic.

Consiliul în unanimtate aprobă şi se va propune pentru ratificarea adunării generale.

Se aprobă pentru CAPIR cotizaţia Societăţii noastre de 13.000 lei pe anul în curs.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *Tr. Heroiu.*

PROCES VERBAL No. 14.

Şedinţa dela 12 Iunie 1939, ora 19.30.

Membri prezenţi Domnii: Alimănişteanu C.; Drăcea M.; Emanoil C.; Florescu M.; Grozescu D.; Haralamb At.; Heroiu Tr.; Ioan P.; Lazăr H.; Năstăsescu Gh.; Nedelcovici At.; Priboianu V.; Rădulescu M.; Stinghe V.; Manoilescu M.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia Domnului Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Moţiunea adunării generale dela 28 Mai a. c.
2. Verificarea activităţii diferitelor comisiuni.
3. Comunicări.
4. Diverse — Administrative.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Vice Președinte C. Alimănișteanu, în numele Consiliului de Administrație, prezintă felicitări D-lui Președinte M. Drăcea care în urma alegerilor parlamentare cari au avut loc la 1—2 Iunie a. c., a fost ales senator al Colegiului inginerilor. Își exprimă convingerea că și în această nouă calitate, D-l M. Drăcea va face sa se îndrepte multe din relele de care suferă pădurea românească. Adaogă că în Senatul actual va afla colegi în măsură să aprecieze rolul pădurilor.

D-l Președinte M. Drăcea mulțumește pentru cuvintele de încurajare ce i-au fost adresate. Le consideră ca o solidarizare a tuturor în jurul ideii forestiere. Va lupta pentru cauza inginerească și pentru cauza forestieră în același timp. Cu concursul tuturor pentru atingerea țelurilor pădurii românești.

In continuare, D-l Președinte mulțumește Consiliului de Administrație pentru concursul dat la reușita adunării generale din acest an. In condițiuni grele, s'a putut face o dare de seamă care să mulțumească și să consolideze Societatea „Progresul Silvic“.

Salută apoi pe nouii consilieri de drept din Consiliul de Administrație.

Se citește răspunsul M. S. Regelui la telegrama ce I-a fost adresată cu prilejul adunării generale din acest an.

Intrându-se în ordinea de zi:

1. Se hotărăște ca moțiunea din acest an a adunării generale să fie prezentată, în delegație, Domnilor miniștri ai Agriculturii. Deasemenea se va prezenta și Serviciului Social.

2. Verificarea activității diferitelor comisiuni.

Comisia Amara: D-l Emanoil arată că s'a început să se lucreze cărămida. Materialul dat de Casa Pădurilor s'a ridicat. Clădirea se poate începe, putându-se ajunge până la toamnă să fie gata din roșu și acoperită. Crede că este bine să se lucreze în regie. Este nevoie însă să avem acolo, în afară de membrii Comisiei un om permanent, priceput și cinstit, un conductor sau un brigadier.

Comisia Govora: D-l Emanoil arată că în anul acesta urma să se facă instalația completă de apă caldă. Nu s'a putut face. Provizoriu s'a pus un bazin pentru vilă și altul pentru bucătărie. S'au făcut băi la fiecare etaj și câte o cuvetă pentru fiecare etaj. Când vom avea bani nu ne rămâne decât să tragem țevi în camere. Restaurantul nu s'a închiriat încă. Nu sunt amatori. Probabil vom fi obligați să-l dăm chiar gratuit.

Comisia Carmen Sylva: Totul se desfășoară în mod normal. Toate camerele sunt date.

In ce privește celelalte delegații date, se va da celor ce au fost însărcinați cu ele, un termen când să răspundă dacă înțeleg să le execute.

D-l Drăcea arată că D-l Ministru al Agriculturii, N. D. Cornăţeanu a sugerat ideia unor mese comune între înginerii silvici, agronomi şi medicii veterinari. Se hotărăşte o masă a Consiliului de Administraţie al Soc. Progresul Silvic la care să fie rugaţi să participe şi Domnii Miniştri dela Domenii. Data şi locul se vor anunţa la timp.

Consiliul hotărăşte ca Societatea să contribue la Fondul pentru înzestrarea armatei naţionale cu suma de 20.000 lei.

Aprobă apoi: Societăţii AVIS Bucureşti o subvenţie de 15.000 lei pentru ducerea la îndeplinire a iniţiativei de a se ridica o troiţă în munţii Caşinului, pentru memoria silvicultorului Vespasian, mort prin acele locuri în timpul marelui războiu.

Se aprobă Societăţii pentru combaterea cancerului un ajutor de 4.000 lei.

La cererea de ajutor a Soc. conductorilor silvici din România privitoare la un ajutor bănesc pentru construirea unui sanatoriu la Predeal, urmează să se ia contact cu conducătorii acestei asociaţii.

Şedinţa se ridică la orele 22.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *Tr. Heroiu.*

PROCES VERBAL No. 15.

Şedinţa de Luni 26 Iunie 1939.

Membri prezenţi Domnii: Bunescu C.; Butoi Al.; Drăcea M.; Grozescu D.; Heroiu Tr.; Ioan P.; Ionescu A.; Lazăr H.; Năstăsescu Gh.

Şedinţa se deschide la orele 19,45 sub preşedinţia Domnului Prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Legea de organizare a Corpului Tehnic.
2. Moţiunea Adunării generale recente.
3. Programul de vară.
4. Comunicări.
5. Diverse — Administrative.

D-l Andrei Ionescu face o expunere asupra proectului de lege pentru organizarea corpului tehnic.

Se trec în revistă diferitele capitole asupra: ierarhiei, avansărilor, încadrării, comisiei de disciplină, consiliului tehnic superior, etc. conchizându-se că prevederile din actualul proect sunt mult mai bune ca în proectul trecut.

In special asupra salarizării, care pe lângă unificare s'a mai

admis majorarea, pe baza principiului „punctului greu“, a salariului la funcţiunile de mare răspundere.

Expunerea D-lui A. Ionescu a fost însoţită de discuţiuni la cari iau parte membrii prezenţi. Discuţiunile au avut numai un caracter de clarificare, neputându-se face propuneri pentru modificări.

D-l Preşedinte anunţă pe membrii Consiliului că în ziua de 27 Iunie a. c. d-l C. Filipescu, inginer agronom, care a fost premiat de Academia Română pentru lucrarea „Marea Enciclopedie Agricolă“, va fi sărbătorit printr'o agapă. Roagă membrii consiliului să ia parte.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *Tr. Heroiu.*

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurei Pliscul-Mare, jud. Huniedoara, proprietatea Compos. Lăsău în suprafaţă de 187 ha. 9800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani;

b) Amenajamentul pădurei Tatarca-Pachter, jud. Câmpulung, proprietatea Abraham Anczel Pachter în suprafaţă de 36 ha. 3800 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 August 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 315 din 3 August 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Negoeşti Lotul Nr. 7, jud. Dolj, proprietatea Aurora col. Virgil Petrescu; în suprafaţă de 78 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, judeţul Muscel, proprietatea Dumitru Ionescu; în suprafaţă de 69 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Major, jud. Bihor; proprietatea Elisabeta Bartsch; în suprafaţă de 43 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu cu 50 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Cătiaşu, judeţul Buzău, proprietatea Margareta Moisescu; în suprafaţă de 39 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Bălileşti, judeţul Muscel; proprietatea Vasile Constantinescu; în suprafaţă de 24 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Mocirlele, judeţul Muscel; proprietatea Gh. D. Vişoiu ş. a.; în suprafaţă de 18 ha. 5000

mp. Regim si tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Mircească, județul Muscel; proprietatea Gh. Vlăsceanu; în suprafață de 4 ha. 4580 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Scrioștea, județul Teleorman, proprietatea Preot Alex. Popescu; în suprafață de 3 ha. 4397 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

i) Regulamentul de exploatare a pădurii Ceaușu, județul Argeș; proprietatea Sofron Negrescu; în suprafață de 1 ha. 0080 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Intre Rapșagul mic și mare jud. Caraș; proprietatea Gruia Teodor; în suprafață de 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 August 1939, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 318/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Măgura Băicănești ș. a., județul Prahova; proprietatea Ing. N. Garoflid ș. a., în suprafață de 135 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Micească Paulescu județul Muscel, proprietatea Dr. Alex. C. N. Ifrim; în suprafață de 42 ha. 1700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Groșilor județul Argeș, proprietatea I. N. Bălășcan, în suprafață de 7 ha. 5200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Popești la Dos, județul Buzău; proprietatea Niță I. Diaconu; în suprafață de 1 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Ruginoasa, județul Argeș, proprietatea Nic . N. Dimoiu; în suprafață de 1 ha. 0200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 17 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Ristosul, județul Muscel, proprietatea Paraschiva Vasile Iordăchescu ș. a. în suprafață de 1 ha. 0200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Padini și Glâmboc, județul Dâmbovița, proprietatea Ioana I. Stancu; în suprafață de 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Boțești, județul Dâmbovița; proprietatea Ion Cr. Popescu; în suprafață de 3990 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul cu Ghizuini, județul Dâmbovița, proprietatea Ioana Al. Popescu ș. a.; în suprafață de 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Cipăe,

judeţul Muscel; proprietatea Ion Simion Patrulescu; în suprafaţă de 1020 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 August 1939, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 319/939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Arbore, judeţul Suceava, proprietatea Obştei Arbore în suprafaţă de 599 ha. 4200 mp. Regim şi tratament: O serie de 544 ha. 4400 mp. tratată în codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 96 ani şi alta de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 16 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Negrita Moara Dracului, judeţul Muscel, proprietatea Nic. Stoicescu, în suprafaţă de 4 ha. 9800 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Rea Sipot, judeţul Muscel, proprietatea Gh. Popescu, în suprafaţă de 4 ha. 6500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Flămoaia, judeţul Muscel proprietatea V. Manoliu etc. în suprafaţă de 4 ha. 0100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Băceasca taraf 5, judeţul Muscel, proprietatea Const. Niculescu în suprafaţă de 2 ha. 5160 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 24 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Boaba din judeţul Muscel, proprietatea Ilie Oncescu, în suprafaţă de 1 ha. 4972 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Lupoii, judeţul Muscel, proprietatea Ion I. Olteanu în suprafaţă de 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Covei, judeţul Argeş, proprietatea oana I. Neacşu, în suprafaţă de 3500 mp. Regim si tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 98 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurei Iuda, judeţul Muscel, proprietaea Maria I. Miriţă, în suprafaţă de 2560 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani

j) Regulamentul de exploatare al pădurei Zăvoiul la brad, proprietatea Ion I. Buică în suprafaţă de 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţiunea normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată şi citită la 3 August 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 317/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Ionăşeni-Bohoghina, judeţul Dorohoi, proprietatea Constantin Saint Georges; în suprafaţă de 120 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Condea Rumâneasca, Lacurile şi Lăcătuş, judeţul Muscel, proprietatea Flo-

rian Gh. Chirescu; în suprafaţă de 11 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Palauca, judeţul Olt, proprietatea Năstase Marinescu, în suprafaţă de 9 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Fundurii-Gura Porcăreţei, judeţul Muscel, proprietatea I. Dogărescu şi a.; în suprafaţă de 6 ha. 9600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Goleasca, judeţul Muscel; proprietatea Maria şi Sache Nicolescu; în suprafaţă de 4 ha. 9246 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Fundătura Măzărar, judeţul Argeş, proprietatea Dumitru I. Popa ş. a., în suprafaţă de 3 ha. 9025 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul lui Babic şi Botişoru judeţul Argeş, proprietatea Gh. I. P. Surdu; în suprafaţă de 2 ha. 9638 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatre al pădurii Botişorul judeţul Argeş; proprietatea Virginia I. C. Pleianu; în suprafaţă de 2 ha. 5542 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăeri sucecsive. Revoluţia normală 98 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Coasta Deasă, proprietatea Petria Gh. Dumitraşcu; în suprafaţă de 6023 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana cu Arini, judeţul Argeş; proprietatea Maria I. Gh. Radu ş. a.; în suprafaţă de 4850 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 8 August 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, *M. Şerban.*

No. 316/939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Sumugiu, judeţul Bihor, proprietatea Episcopatului romăno-catolic din Oradea, în suprafaţă de 1592 ha. 5900 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Călineşti-Enache, judeţul Suceava, proprietatea Iosif Ebner, în suprafaţă de 92 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Mălosul judeţul Vaslui, proprietatea Profiriţa A. Bogdănescu, în suprafaţă de 34 ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Lenţii, judeţul Muscel, proprietatea Stancu M. Gheorghiţă, în suprafaţă de 7 ha. 4970 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cruşova Măneasca, judeţul Argeş, proprietatea Radu St. Gheorghe, în suprafaţă de 5 ha. 1990 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Faţa Serbăneasa,

judeţul Argeş, proprietatea Florea N. Manea în suprafaţă de 4 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 24 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Bădeasa, judeţul Argeş, proprietatea Dumitru St. Gheorghe, în suprafaţă de 2 ha. 5000 mp. regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 22 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Albinei ş. a. judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. Gh. Anca, în suprafaţă de 2 ha. 3040 mp. regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Strâmbu, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Tănase Gh. Răduţă, în suprafaţă de 4968 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Boului, judeţul Argeş, proprietatea Const. B. Broc, în suprafaţă de 3198 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 August 1939, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 871/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Zăpozi, judeţul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Familiei Balea, în suprafaţă de 61 ha. 9347 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 84 ani pentru seria I-a şi codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 100 ani pentru seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Putnei, judeţul Putna, proprietatea Vasile Turcu, în suprafaţă de 52 ha. 0360 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

c) Amenajamentul pădurii Romanca, judeţul Storojineţ, proprietatea Roza della Scalla, în suprafaţă de 47 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Tranşel-Dealul Ursului, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei gr. cat. din Sân Mihai, în suprafaţă de 32 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Lapiş, judeţul Sălaj, proprietatea Maria Dr. Petre, în suprafaţă de 27 ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Tisa, jud. Dâmboviţa, proprietatea V. şi Gh. V. Brânzoi în suprafaţă de 14 ha. 7200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Meleştoaia, jud. Muscel, proprietatea Alexandrina N. St. Popescu, în suprafaţă de 9 ha. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Scrioştea, jud. Teleorman, proprietatea Călin St. Stoian, în suprafaţă de 2 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Rădeştilor, judeţul Muscel, proprietatea Const. Petrescu, în suprafaţă de 5652 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul, jud. Mus-

cel, proprietatea Gh. V. Danciu, în suprafaţă de 9892 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 18 Aug. 1939, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 1621/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Pocioveliştе, judeţul Bihor, proprietatea comunei Pocioveliştе, în suprafaţă de 149 ha. 6200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pentru operaţiuni culturale al pădurei Zamostea, judeţul Storojinet, proprietatea Roman Iasieneki, în suprafaţă de 2 ha. 1050 mp. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Frumoasa Glâmboc, jud. Muscel, proprietatea Gh. D. Gheorghescu, în suprafaţă de 2 ha 4931 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Bâscovul Salişteа ş. a. judeţul Argeş, proprietatea D-tru Gh. Constantinescu, în suprafaţă de 2 ha. 1130 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Olari, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Vasile D. Badea, în suprafaţă de 2 haa 0900 mp. Regim şi tratament, crâng simplu. Revoluţia normală de 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Urecheasca, judeţul Argeş, proprietatea Niţă R. Boboc, în suprafaţă de 1 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Sub Corbea, judeţul Argeş, proprietatea Niculae C. Dobre ş. a., în suprafaţă de 9982 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 2 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Crucii Văcarea ş. a. judeţul Dâmboviţa, proprietatea I. C. Nedelcu în suprafaţă de 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurei Piscul Roşu, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Arghira C. Nedelcu, în suprafaţă de 5100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gherghina D. Niţă, în suprafaţă de 3568 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 18 Aug. 1939, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 1622/939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Fântânel Seria I-a Lespezi din jud. Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1353 ha. 5500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 7 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cucuteni, judeţul Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1355 ha. 2500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 105 ani. Revizuirea în anul 1956.

c) Amenajamentul pădurilor Răchităria Seria V-a şi Zăvoaiele Pătroaia şi Călineşti Seria VI-a judeţul Dâmboviţa şi Muscel, proprietatea Statului, în suprafaţă de 458 ha. 3400 mp. Regimul şi tratamentul crâng simplu cu revoluţie normală 1 an pentru Seria V-a şi 25 ani pentru Seria VI-a. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Golăeşti — Petreşti-Ruseni jud. Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 445 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng compus cu 100—150 rezerve la ha. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Ada Alunga jud. Tulcea, proprietatea Statului, în suprafaţă de 155 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Dată astăzi 19 August 1939, în Cabinetul Nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 1623/939.

---

a) Amenajamentul pădurei Chilii, judeţul Roman, proprietatea Anton Ghiliş, în suprafaţă de 126 ha. 0240 mj., regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Vipcina Halicin, judeţul Rădăuţi, proprietatea Trufin Vasile şi a. în suprafaţă de 99 ha. 5000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Prelipca Dintevici lot 4, judeţul Dorohoi, proprietatea Gh. Gh. Dintevici, în suprafaţă de 40 ha. 9500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Dosul Bascovelui şi a. judeţul Argeş, proprietatea Fl. St. Voicu, în suprafaţă de 8 ha. 3125 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Hagianof şi a. judeţul Argeş, proprietatea Al. Gh. Dragnea, în suprafaţă de 3 ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revizuirea după 17 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Plopii Rioşanca, jud. Teleorman, proprietatea M. I. Dolana ş. a. în suprafaţă de 2 ha., 8450 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţie normală două decenii. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Scaunului, judeţul Argeş, proprietatea Maria A. Mareş ş. a. în suprafaţă de 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţie 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurei Vâlcăneasa, jud. Severin, proprietatea Ilie Ripan, în sluprafaţă de 8.600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţie normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Tarina, jud. Argeş, proprietatea Elena M. Marinescu, în suprafaţă de 4.500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Armadia, jud. Severin, proprietatea N. Ursu, în suprafaţă de 2.900 mp.. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 25 August 1939 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 2034/939.

a) Amenajamentul pădurii Roşia, judeţul Someş, proprietatea Andrei Wass şi soţia, în suprafaţă de 132 ha. 4750 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu şi revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bocşiţa, judeţul Caraş, proprietatea comunei Bocşa Română, în suprafaţă de 47 ha. 7900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Sumuleu, judeţul Ciuc, proprietatea Dobriban Ştefan junior, în suprafaţă de 9 ha. 7700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Sumuleu, judeţul Ciuc, proprietatea Dobriban Martin, în suprafaţă de 9 ha. 7700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Rea, judeţul Muscel, proprietatea N. Georgean, în suprafaţă de 8 ha. 8160 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 24 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Brodina de Sus, judeţul Rădăuţi, proprietatea Vasile Char, în suprafaţă de 7 ha 9000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Dotaria, judeţul Argeş, proprietatea I. Gh. N. Ureche, în suprafaţă de 2 ha. 7393 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Mierea Văcăreasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ion Gh. Florea, în suprafaţă de 2 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Boteşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nicolae Pălălău, în suprafaţă de 2 ha. 2860 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Munţii Odobeasca, judeţul Teleorman, proprietatea Fl. şi M. Constantinescu, în suprafaţă de 1 ha. 5480 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 25 Aug. 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 2035/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Mănărade, judeţul Târnava Mică, proprietatea Mitropliei greco-catolice din Blaj, în suprafaţă de 182 ha. 6500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Halicin, judeţul Rădăuţi, proprietatea Elena şi Ioan Focşek, în suprafaţă de 11 ha. 0900 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Aliman Setrop, judeţul Vâlcea, proprietatea Ioana Andrei Mortier, în suprafaţă de 9 ha. 2089 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cere, judeţul Târnava Mică, proprietatea Sas Francisc ş. a. în suprafaţă de 8 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

*

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Lăpuşata, judeţul Vâlcea, proprietatea C. Şerbănescu ş. a. în suprafaţă de 8 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Lupoaia, jud. Vâlcea, proprietatea Ana I. T. Vulcănescu ş. a. în suprafaţă de 5 ha. 1180 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare ş. a. judeţul Vâlcea, proprietatea Victor C. N. Ghiţă, ş. a. în suprafaţă de 4 ha. 0380 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Giuleşti, judeţul Vâlcea, proprietatea Elena D. Zamfirescu, în suprafaţă de 3 ha. 3960 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Vâlceaua Rea, judeţul Vâlcea, proprietatea Gogu Ionescu, în suprafaţă de 7770 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Cioaca Ursului, judeţul Caraş, proprietatea Martin Ogrin, în suprafaţă de 1800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 25 August 1939, în Cabinetul Nostru.
Minstrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*
No. 2036/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Maidan-Dumbrava, judeţul Storojineţ, proprietatea Şerban şi Neagoe Flondor, în suprafaţă de 836 ha. 7900 mp. tratată în o serie de crâng cu revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 31 August 1939, în Cabinetul Nostru.
Minstrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*
No. 2863 din 30 Aug. 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Corhago, judeţul Odorheiu, proprietatea Bedö Dionisei ş. a. în suprafaţă de 123 ha. 0500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fonău, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Fonău, în supr de 70 ha. 5800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 31 August 1939, în Cabinetul nostru.
Minstrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*
No. 2866 din 31 August 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cracul Boeresc (Zamora), judeţul Gorj, proprietatea Ion I. Zamora ş. a., în suprafaţă de 138 ha. 6900 mp. tratate în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia normală 90 ani şi o zonă de protecţie în suprafaţă de 9 ha. 2800 mp. cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tărcaia, judeţul Bihor, proprietatea comunei Tărcaia, în suprafaţă de 32 ha. 5500 mp. — Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 31 August 1939, în Cabinetul nostru.
Minstrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*
No. 2867 din 31 Aug. 1939.

Art. II. Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate, se va face la epoca arătată 3n dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurile necesare apărării naţionale, pădurile de protecţie revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere technic-silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se, însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie dn punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice, este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939:

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari: **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**
Cenzori supleanţi: **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănătur. directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24930

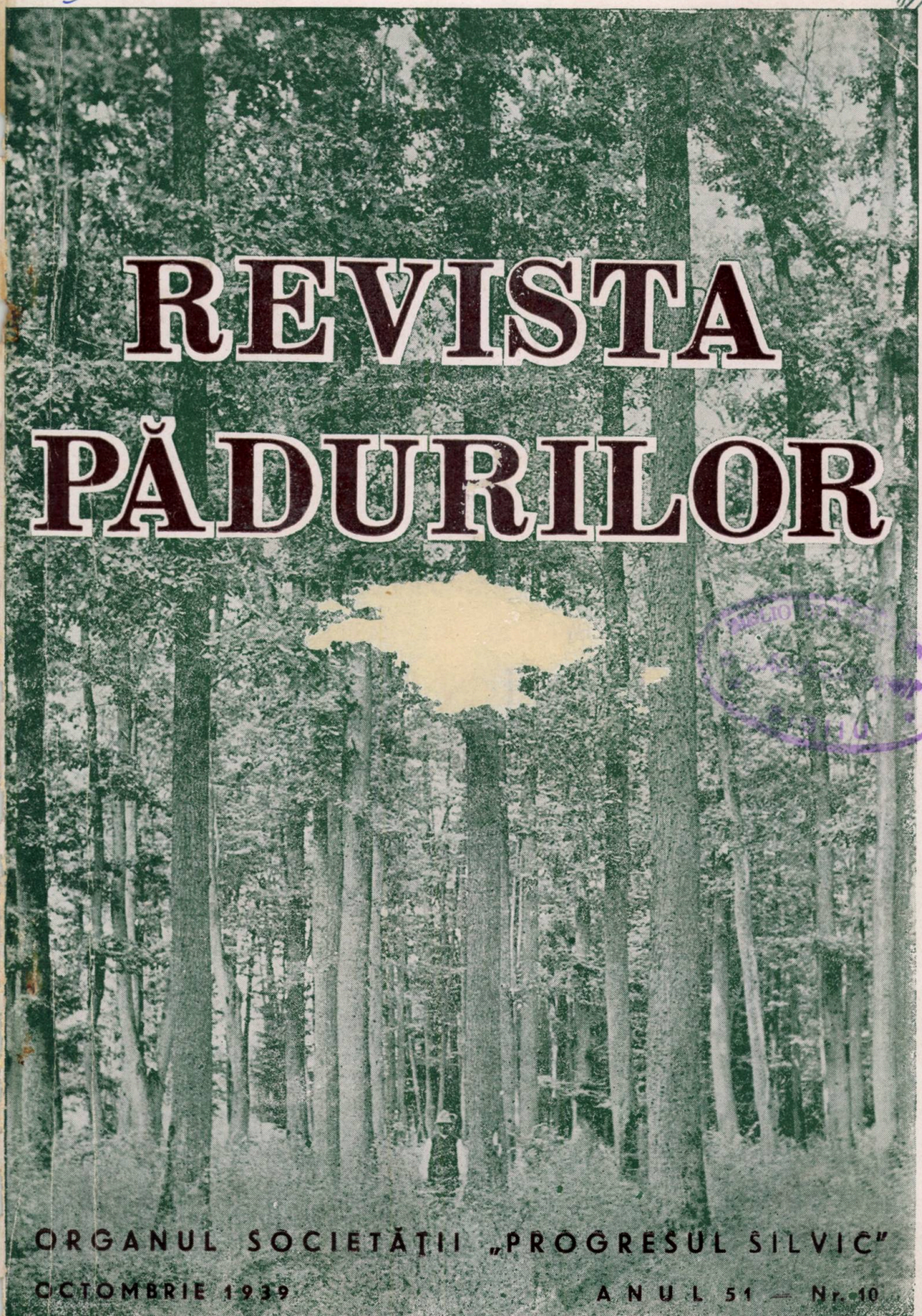

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

OCTOMBRIE 1939 — ANUL 51 — Nr. 10

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 10. OCTOMBRIE 1939.

SUMARUL:

Studii:

Prof. D. A. Sburlan: Supraînălțarea șinelor exterioare în curbe — 793

Artur Coman: Ribes rubrum L. o specie nouă pentru flora țării noastre 798

Comentarii — Insemnări:

Ilie C. Demetrescu: Recrutarea personalului superior — — — 799

I. Moldovan-Junior: Recepția bușteni lor de rășinoase în parchete 808

I. I. Pop: Asupra problemei lemnului pentru fabricarea hârtiei în România — — — — — — — — — — — — — 813

Rapoarte:

At. Haralamb: Congresul internațional de piscicultură fluvială dela Liège — — — — — — — — — — — — 816

Problemele zilei.

Cărbunii de lemn.

Gh. Ceacăreanu: Mangalul ca mijloc de mărirea venitului pădurei 826

S. A. Silian: Fabricarea cărbunelui de lemn în cuprinsul Direcției silvice Cluj — — — — — — — — — — — — — 823

M. Șerengău: Carbonizarea lemnului pe Domeniile Reșița, în trecut 840

F. Pâll: Xylometrarea lemnului destinat pentru mangal de retortă 846

Andrei Mălăescu: Carbonizarea lemnului în retorte — — — — 849

Cronica internă (p. 865), *Cronica externă* (pag. 868), *Cronica lemnului* (pag 873), *Cărți* (pag. 877), *Reviste* (pag. 880), *Informații* (p. 886), *Publicații* (pag. 891).

SOMMAIRE:

Études:

Surhaussement du rail extérieur dans les courbes — — — Prof. D. A. Sburlan

Ribes rubrum L. une nouvelle espèce de la flore roumaine Artur Coman.

Commentaires:

Un problème fondamental: le recrutement du personnel supérieur de spécialité dans les grandes administrations forestières — — Ilie C. Demetrescu

La réception des grumes de résineux dans les parquets exploités — — — I. Moldovan

Sur le problème du bois de papier en Roumanie — — I. I. Pop.

Rapports:

Le congrès international de pisciculture fluviale à Liège — At. Haralamb.

Problèmes à l'ordre du jour.

Les charbons de bois.

Chronique (intérieure, extérieure, mercuriale) — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Schienenüberhöhung in Kurven Prof. D. A. Sburlan

Ribes rubrum L. eine neue Pflanzenart — — — Artur Coman.

Mitteilungen:

Die Auslese der höheren Forstbeamten von den grossen Forstverwaltungen, eine grundlegende Frage — — Ilie C. Demetrescu

Uebernahme der Nadelholzklöze auf der Schlagfläche — — I. Moldovan.

Ueber das Problem des Papierholzes in Rumänien — — I. I. Pop.

Berichte:

Das internationale Kongres für Flussfischerei von Lüttich — At. Haralamb.

Tagesfragen:

Die Holzkohle.

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten.

21750

Clișeu V. Ciolofan

Munții Cibinului, Valea Sadului, punctul Pietrele Românesei
In treimea superioară a clișeului arboret de pin silvestru cu ceva mesteacăn. In rest, arboret de molid, brad și fag.

Les monts Cibinul (Carpathes méridionales), le bassin de la vallée Sadul. Le point nommé Pietrele Românesei. Dans le tiers supérieur de la photo, peuplement de pin sylvestre ayant un peu de bouleau. Dans le rest, peuplement mélangé d'épicéa, sapin et hêtre.

IUL. 2005
(97)

Clișeu V. Ciolofan

Arboret de pin silvestru spontan pe stâncile de la punctul numit Muchea Drăgușanului, pe valea Sadului, din munții Cibinului.

Peuplement de pin sylvestre à l'état naturel, sur les rochers du point nommé Muchea Drăgușanului, dans le bassin de la rivière Sadul, qui tire ses eaux des montagnes Cibinul (Carpathes méridionales).

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 10/1939

S T U D I I

SUPRAÎNĂLȚAREA ȘINELOR EXTERIOARE ÎN CURBE

de D. A. SBURLAN

Se știe că atunci când un vehicul parcurge un drum în curbă asupra lui acționează, în afară de forța de tracțiune (eventual și de o forță vie) și forța centrifugă, ce se desvoltă la trecerea prin curbă.

Dacă drumul are o pantă longitudinală α, forța centrifugă este dată de relația: $F = \frac{P.v^2}{g.R.} . \cos^2\alpha$ în care P = greut. vehiculului în kg, v = vitesa lui în m/sec, g = accelerația gravitației (9,81 m/sec^2) și R = raza curbei descrisă de centrul său de greutate, în m.

La căile ferate înguste, panta longitudinală în curbă rare ori depășește valoarea de circa 40‰; ca urmare, pentru tg α = 0,04, α = 2°20′, cos α = 0,999, așa că se poate lua $\cos^2 \alpha = 1$, iar formula de mai sus devine: $F = P.v^2 : g.R.$

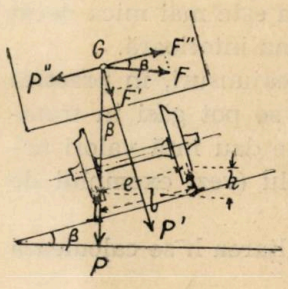

Forța centrifugă împinge vehiculul către exteriorul curbei, provocând la căile ferate frecarea buzei bandajului roții din afară, de șina respectivă și sporind deci rezistența la tracțiune.

Spre a atenua acest efect, se dă căii, după cum se știe, o ușoară înclinare transversală β, înălțând șinele exterioare pe tot parcursul curbei (fig. 1).

Dacă facem abstracție de forța de tracțiune, asupra vehiculului se exercită, în acest caz, forța centrifugă F și componenta P′ a greutății vehiculului.

Descompunând pe F într'o componentă F′ perpendiculară și o alta F″ paralelă cu planul liniei, F″ = F cos β va trage

39804

vehiculul în afară, iar $F' = F \sin \beta$ va spori frecarea vehiculului pe șine.

Dacă neglijăm frecările, spre a anihila efectul forței centrifuge trebuie ca $P'' = F''$ sau $F \cos = P \sin \beta$, de unde rezultă: $F = P. \operatorname{tg} \beta$.

Dacă e = ecart. liniei și s = lățimea căpățânii, $l = e + s$ este depărtarea din ax în ax a șinelor.

Din figură se vede că h, diferența de înălțime între nivelul șinei interioare și cel al șinei exterioare este: $h = l. \sin \beta$; pentru unghiuri mici, $\sin \beta = \operatorname{tg} \beta$, deci $\sin \beta = \operatorname{tg} \beta = \frac{h}{l}$ și

$$F = P. \operatorname{tg} \alpha = P \frac{h}{l}, \text{ de unde}$$

$$h = \frac{F.l}{P} = \frac{l.v^2}{g.R} = \frac{l.V^2}{(3,6)^2.\ g.\ R}$$

în ultima relație V fiind vitesa în km/oră.

Formulele de mai sus arată, că supraînălțarea h depinde de vitesa cu care trece vehiculul prin curbă. In cazul trenurilor, mai ales când linia are și o pantă longitudinală, vitesa este variabilă, mai mare la vale, mai mică la deal, ceea ce înseamnă, că deși se dă supraînălțare, vom avea aproape totdeauna frecare în curbă.

In adevăr dacă h a fost stabilit pentru vitesa medie v, atunci pentru vitese mai mari va rămâne o forță centrifugă neanihilată, care va provoca împingerea vagonului cu buza bandajului roții exterioare în căpățâna șinei respective, din care va rezulta o frecare suplimentară. Dacă vitesa este mai mică decât v, frecarea se va produce între roata și șina interioară.

Pentru a se evita în parte aceste neajunsuri, în practică se folosesc diferite formule empirice, ce se pot găsi în tratatele de căi ferate și în agende tehnice. Ele dau însă valori nesigure, ce pot diferi de la simplu la dublu (vezi exemplul de mai jos).

Pentru căile ferate înguste, supraînălțarea h se calculează cu ajutorul următoarelor formule:

Pentru ecart. = 1,00 m, $h = 8,3\ V^2 : R$ sau $h = 200\ V : R$.
„ „ = 0,76 „ $h = 6,2\ V^2 : R$ sau $h = 120\ V : R$.
„ „ = 0,60 „ $h = 5\ V^2 : R$ sau $h = 80\ V : R$.
„ „ = 0,50 „ $h = 4,2\ V^2 : R$ sau $h = 60\ V : R$.

Tot pentru aceste linii s'au stabilit, pe cale experimentală, diverse tabele, care dau direct, atât supraînălţările, cât şi supralărgirile în curbă ale liniilor, în funcţie de rază. Astfel, după Brucker („Wald-u. Holz", pag. 778) valorile respective pentru liniile ecart. 0,76 m sunt următoarele:

R	=	35	40	45	50	60	70	80	100	150	200	300	500	metri
h	=	40	35	31	28	23	20	18	14	9	1	5	—	mm.
e′	=	22	20	18	16	13	11	10	8	6	4			mm.

După cum se vede, la c. f. înguste supraînălţarea poate merge până la 40 mm, pe când la cele normale maximum prescris este de 15 mm, lucru explicabil, dacă se are în vedere, că razele curbelor de racordare ale c. f. înguste sunt aşa de mici.

In tratatul său „Waldeisenbahnen und Feldbahnen", Wien 1937, Prof. Hauska, discutând chestiunea supraînălţării şinelor exterioare în curbe, propune, să se ţină seama şi de frecarea transversală dintre roţi şi şine. Această frecare este cauzată, spune D-sa, de suma componentelor P′ şi F′ (v. figura), normale la suprafaţa căii: $S = \mu\ (F \sin \beta + P \cos \beta)$.

μ fiind coef. de frecare al roţilor pe şine.

Frecarea este de sens opus forţei centrifuge F′, deci echilibrul este asigurat, când $F'' = P'' + S$ sau

$$F \cos \beta = P. \sin \beta + \mu\ F. \sin \beta + \mu\ .\ P. \cos \beta$$

$$F = P. \operatorname{tg} \beta + \mu. F. \operatorname{tg} \beta + \mu. P$$

$$\text{de unde } \operatorname{tg} \beta = \frac{F - \mu. P}{P + \mu. F}$$

Inlocuind, ca mai sus, $\operatorname{tg} \beta = \sin \beta = \frac{h}{l}$ şi $F = \frac{P. v^2}{g. R}$ avem:

$$h = \frac{v^2 - \mu. g. R}{g. R + \mu. v^2}\, l = \frac{V^2 - 127\ \mu. R}{127\ R - \mu.\ V^2}\, l$$

Din această relaţie se poate scoate valoarea razei R, pentru care, la o viteză anumită, nu mai e nevoie să se dea şirului exterior de şine nici o supraînălţare. In adevăr, h = o, când

$$V^2 - 127\ \mu. R = O, \text{ deunde } R = \frac{V^2}{127\ \mu.}$$

Punând în această relaţie valori frecvente la c. f. ecart. 0,76 m, de exemplu: V = 25 km/oră şi luând μ = 0,15 găsim:

$$R = \frac{625}{127 \times 0{,}15} = 33 \text{ m.}$$

Aceasta înseamnă că chiar pentru raza minimă a acestor linii nu ar mai fi necesară o supraînălţare, ceeace este desigur absolut cu neputinţă.

Aplicând şi formula supraînălţării pentru cazul: V = 25 km/oră şi R = 100 găsim:

$$h = \frac{625—1895}{12700—93,75}\ 0,94 = —\ 0,094 \text{ mm}$$

adică o valoare negativă; ar însemna deci, ca în acest caz şina exterioară să fie chiar coborîtă, faţă de nivelul şinei interioare, ceeace este iarăşi exclus.

După tabela lui Brucker, pentru valorile arătate ale vitesei şi razei, găsim h = 14 mm, iar formulele de mai sus dau:

$$h = \frac{6,2\ V^2}{R} = 38,75 \text{ mm şi } h = \frac{120\ V}{R} = 15 \text{ mm.}$$

valori pozitive, cari diferă totuşi între ele foarte mult.

Rezultă aşa dar că formula propusă de Prof. Hauska nu verifică nici celelalte formule empirice şi nici cifrele stabilite experimental, iar pentru practică este inaplicabilă, deoarece bunul simţ ne spune, că nu poate fi vorba, să aşezăm în curbe şina exterioară mai jos decât pe cea interioară.

Rezultatele la care se ajunge aplicând această formulă se datoresc, fără îndoială faptului, că autorul consideră că întreagă frecarea dată de componentele normale P' şi F' este opusă forţei centrifuge F' şi ca atare trebuie scăzută din aceasta.

Se poate observa, că în momentul când se stabileşte echilibru între P'' şi F'' o frecare transversală nu există, iar frecarea dată de componentele normale menţionate este anihilată prin forţa de tracţiune.

După cum am arătat mai sus, o asemenea frecare se produce atunci când forţa centrifugă F'' e mai mare sau mai mică decât P'' şi când vehiculul alunecă spre exteriorul sau interiorul şinei, cu alte cuvinte, când tg β este mai mare sau mai mică decât raportul P : F.

Cât de mare este această frecare, nu se poate determina de cât pe cale experimentală, deoarece pe de o parte nu se cunoaşte

valoarea coef. de frecare transversală *), iar pe de altă parte, intervine şi frecarea buzei bandajului pe faţa laterală a ciupercii. Teoretic, această frecare este proporţională cu diferenţa $\left(h - \frac{F}{P}\right)$ dintre supraînălţarea cu care e construită curba şi raportul $\frac{F}{P}$ în momentul considerat (la rândul lui o funcţiune a vitesei).

Cu toate că în sine chestiunea supraînălţării şinelor exterioare în curbe, după 100 ani de construcţii de căi ferate, este azi bine cunoscută, am găsit necesar să atrag atenţiunea asupra formulei propusă de Prof. Hauska, spre a evita greşita ei înţelegere şi aplicare.

Schienenüberhöhung in Kurven

Surhaussement du rail extérieur dans les courbes

L'auteur expose d'abord la question du surhaussement en général et donne les principes de calcul et les formules employées dans la pratique. Puis, examine une nouvelle formule, proposée par M. le Prof. Hauska, dans laquelle on tient compte aussi du frottement transversal. L'auteur montre que la formule proposée donne des valeurs très petites, même négatives, pour le surhaussement, ce qui ne se verifie pas dans la pratique.

*) E adevărat, că D-l Prof. Hauska notează în deducţiile D-sale prin μ coef. de frecare în sens transversal, dar nu arată relaţia ce există între acesta şi coef. de frecare longitudinal. Dacă el e mai mare ca acesta din urmă — şi trebuie să fie mai mare, fiindcă se adaogă şi frecarea bărbiei bandajului — rezultatele sunt cu atât mai depărtate de cifrele stabilite experimental.

RIBES RUBRUM L., O SPECIE NOUĂ PENTRU FLORA ȚĂRII NOASTRE.

de Ing. Silvic ARTUR COMAN

Nu trebue să îl confundăm cu Ribes vulgare Lam. (agrișul; în Maramureș păltinele) cultivat pe tot cuprinsul României.

La prima vedere se deosebește de Ribes vulgare pentru faptul că în loc fertil ajunge până la 2 m. înălțime, iar în lături e foarte spațios.

Aria lui de răspândire este: [1]) Polonia, Lituania, Suedia, Norvegia, Finlanda, Rusia de Nord — în Europa, iar în Asia — în Siberia vestică, stepele Kirchizilor deasupra Mării Caspice și Aral. In acest mare teritoriu agrișul nostru se găsește sub 5 subspecii. In Suedia, Lituania, Polonia se întâlnește subspecia scandicum Jancz. Celelalte subspecii nu ne interesează, pentrucă numai pe aceasta (sp. scandicum) am găsit-o în ocolul silvic Valea Râului (CAPS) în hotarul comunei Vișeul de Sus și anume în lanurile: Alenus și Valea Făinii, nu un exemplar ci multe, în parchete cari s'au exploatat acum 15—20 ani. Alenus are expoziția Estică, Valea Făinii în general curge spre S—SW. In Valea Făinii se varsă Valea Borcutului. In aceste 3 locuri lângă văi se găsesc cele mai mari exemplare. Nu pot da cu preciziune înălțimea; după harta militară însă acolo unde am găsit primul exemplar e în jurul a 900 m.; la Făina și în Alenus între 700—800 m.

Până în prezent aici e stațiunea cea mai sudică din Europa.

Planta aceasta până acum nu a fost semnalată de nimeni. Ar fi interesant a cerceta spre Bucovina dacă și până unde pătrunde.

Ribes rubrum L., eine neue Pflanzenart für die rumänische Flora.

Ribes rubrum L., une nouvelle espèce de la flore roumaine.

Inconnue jusqu'aujourd'hui, elle a été découverte, par l'auteur de cet article, en Maramureș, région montagneuse située au Nord du pays. Il s'agit de sa sous-espèce *scandicum* Jancz. dont l'aire de distribution s'étend en Pologne, Lituanie et Suède. La station roumaine est donc la plus méridionale.

---

1) M'am folosit de *C. K. Schneider „Laubholzkunde"*.

COMENTARII—INSEMNĂRI

RECRUTAREA PERSONALULUI SUPERIOR DE SPECIALITATE ÎN MARILE ADMINISTRAŢII FORESTIERE, O PROBLEMĂ FUNDAMENTALĂ

de ILIE C. DEMETRESCU

In ori şi ce exploataţiune, şi deci şi în cele forestiere, omul, administraţia, constitue elementul prin excelenţă activ. Natura, capitalul şi restul ambianţei de însemnătate pentru o exploataţiune dată sunt, dimpotrivă, mai mult sau mai puţin elemente pasive.

Este, credem, de prisos să mai insistăm cât de mult însemnează alegerea cât mai potrivită a elementelor administrative, pentru buna reuşită a ţelurilor urmărite de o gospodărie în general şi deci şi forestieră.

Lucrul este cu atât mai adevărat, cu cât este vorba de personal superior de specialitate, care îndeplineşte obişnuit funcţiuni de conducere în diferitele instanţe ale administraţiilor.

In marile noastre administraţiuni forestiere şi cu deosebire în ce priveşte pe cele ale Statului, alegerea personalului nu se face totdeauna după criterii oarecum obiective şi cu grija ce se cade, încât punerea problemei de faţă o socotim de folos.

Ceea ce se cere unui agent într'o gospodărie este: să ştie, să poată şi să vrea să îndeplinească, acum şi în viitor, cât mai bine funcţiunea sau funcţiunile ce-i revin sau îi vor reveni. Ştiinţa se referă la suma de cunoştinţe şi experienţă acumulată până în momentul dat. Putinţa ţine, în primul rând, de sănătatea agentului respectiv, de buna stare a funcţiunilor sale fiziologice de însemnătate pentru locul ce-l va ocupa în administraţie. Voinţa este o rezultantă a o mulţime de resoturi sufleteşti, cum sunt: corectitudinea, entuziasmul creiator, râvna

pentru cauza gospodăriei respective, perzistența în bine, curajul, etc.

Valoarea unui agent se măsoară, în primul rând, prin acel atribut al său care se află în stare minimală. Viteza unei excadrile de vapoare sau de aeroplane este dată de cel mai slab element component. Tot cam la fel și în cazul nostru. Am zis numai „cam" la fel, întrucât atunci când e vorba de om, un atribut poate uneori să supleeze în oarecare măsură lipsurile altuia.

Ce va folosi tezaurul de cunoștințe și voința de a lucra a cuiva dacă sănătatea, putința sa va fi defectuoasă? Și, deasemenea, la ce bun știința și putința cuiva de realizare, oricât de mari ar fi ele, dacă acel cineva nu va fi încălzit de focul sacru al datoriei, de hotărîrea în bine, de corectitudinea în slujba instituției care-l hrănește. Se vorbește, la noi, atât de admirativ despre inteligență. Intr'adevăr, inteligența e un mare dar. Ea nu este însă utilă societății decât în măsura în care este asociată cu ceeace numim, cu un cuvânt, caracter. Acesta singur potențează și dă sens util celorlalte daruri ale cuiva. Ceva mai mult, inteligența devine un blestem pentru societate ca și pentru serviciu, atunci când este asociată cu o fire josnică sau instabilă. Deaceea, este preferabil un agent de o inteligență mediocră, dar muncitor, disciplinat, și așezat, om de omenie și cu scaun la cap.

Cele spuse privesc nu numai un moment dat, dar și viitorul adică chipul cum acele atribute capitale ale unui agent oarecare se vor desvolta. Un tânăr crud este capabil de desvoltare în bine sau în rău. Depinde de resorturile ascunse ale ființei sale și de împrejurări. O persoană mai înaintată în vârstă, dimpotrivă, este relativ definită, încât nu ne mai putem aștepta la perfecționări deosebite, dar în acelaș timp, suntem mai feriți de surprize neplăcute.

*
* *

In marile noastre administrații forestiere de Stat nu există un criteriu oarecum de selecționarea agenților lor și nici o ordine mai dinainte fixată și codificată în vreun fel oarecare. Când se ivesc vacanțe și mai ales când se pot creia posibilități bugetare, se fac numiri la întâmplare sau — în cazul cel mai

bun — după recomandarea vreunui fost profesor al postulanților.

Credem că oricine își dă seama că un atare sistem — dacă mai poate fi vorba de un sistem — numai spre binele serviciului nu este.

Fără îndoială, o mare parte din vină o poartă și imprejurările, atât de nesigure și de schimbătoare. Mai înainte se mai avea în vedere și calificarea școlii. A fost o vreme, mai demult, când ar fi existat și examene de primire în serviciu. După cum vedem, am mers din ce în ce către un sistem mai puțin propriu de selecțiune.

In Franța, primirea în serviciu a agenților superiori de către Administrația forestieră a Statului se face pe baza calificării acordată de Școala națională de Ape și Păduri. Și anume, locurile vacante se pun la dispoziția candidaților, spre alegere, în ordinea calificării lor. Trebue să remarcăm că Școala națională de Ape și Păduri dela Nancy este croită strict pentru nevoile Administrației forestiere de Stat a Franței și cel puțin în ce privește așa ziși elevi regulați. Intr'adevăr, numărul acestora este fixat în fiecare an, în funcțiune de nevoile pe care le va avea serviciul peste doi ani, când toți vor absolvi școala. Intre aceștia, se disting două specialități: o parte proveniți dela Școala Politehnică dela Paris, deci având o pregătire prin excelență matematică și o parte dela Institutul național Agronomic dela Paris, având deci o pregătire mai mult de științe naturale. Chiar și proporția acestor două părți este mai dinainte fixată, după nevoile de specialiști ai Administrației. Primirea în școală a elevilor regulați se face tot în ordinea calificării la cele două școli de bază amintite. Odată primiți în școală, elevii sunt socotiți deja ca membri ai Administrației, fiind retribuiți cu salariu și având grade în regulă.

Oricum ar fi, atât admiterea în Școala națională de Ape și Păduri cât și alegerea locurilor din Administrația forestieră a Statului se face pe temeiul calificării școlare.

Fără îndoială, că, în acest caz, avem de a face cu un criteriu perfect definit și obiectiv. Credem, însă, că nu este cel mai corespunzător intereselor serviciului, întrucât, bănuim că punctul de vedere din care se privesc elevii în școală, nu este identic cu cel din care își privește o administrație agenții săi. Dacă lucrurile se vor fi petrecând ca la noi, calificarea generală a ele-

vilor este o rezultantă a calificărilor parțiale date de fiecare profesor. Acestea din urmă se fac pe baza felului în care elevul a putut să-și însușească pentru examen cunoștințele feluritelor discipline predate [1]). La îndeplinirea funcțiunilor de administrație practică se cer, însă, și alte multe însușiri care nu intră sau scapă preocupărilor școlii. N'avem decât să ne gândim la acel simț zis practic, înrudit cu așa zisul spirit rezolut, care uneori lipsesc tocmai persoanelor cu predilecție la studiu și docte. Apoi, calificarea, oricât de bună, din școală nu face deloc proba unui caracter ales, unei voințe de realizare puse în slujba intereselor serviciului, întrucât, în cazul dintâi, motorul a fost egoismul, iar în cel de al doilea este simțul datoriei și corectitudinea.

In ce privește primirea în administrațiile forestiere din diferitele țări germane, lucrurile stau relativ altfel. Ea se face pe temeiul unor examene. Și anume, se disting două serii de examene: teoretice și practice, potrivit celor două perioade de pregătire a personalului. Examenele teoretice, două la număr: „Vorprüfung" (examen provizoriu, introductiv) și „Referendarprüfung" sau „erste Fachprüfung", „theoretische Fachprüfung" (examenul de referendar, primul examen de specialitate, examenul de specialitate teoretic) se țin pe temeiul studiilor școlare (Universitate, Școală superioară, Academie etc.). Primul — introdus nu prea de mult timp — are loc după audierea cursurilor de bază: matematici, științe fizico-chimice și naturale și uneori și economie politică, care cursuri durează, obișnuit, patru semestre. Examenul de referendar se ține, de obiceiu, după alte patru semestre, la încheierea studiilor școlare de specialitate, de drept și de economie politică, dacă aceasta din urmă n'a fost făcută în ciclul întâi. Aceste examene nu sunt numai treaba școlii, cum

1) Prin bunăvoința D-lui Ing. silvic Răşcanu, absolvent proaspăt al Şcolii naţionale de Ape şi Păduri, aflăm, în ultimul moment, felul cum se face calificarea elevilor şcolii respective. Şi anume: Nota generală este rezultanta mai multor note parţiale, pe materii. Acestea sunt grupate în patru grupe, aplicându-se fiecărei grupe un coeficient deosebit, după însemnătatea lor: Ştiinţele silvice, cu coef. 18 (9 cunoş. teoretice şi 9 aptitudini practice); Şt. naturale, cu coef. 16 (8 resp. 8); Şt. matematice, cu coef. 14 (7 resp. 7) şi dreptul, cu coef. 14. Deosebit de important este că în compunerea notei generale intră şi o a cincea notă zisă de conduită, care este fixată în funcţiune de ţinută, aptitudini, purtare şi frecvenţă. Această notă primeşte coeficientul 10 în determinarea notei generale. Dacă nota la conduită este inferioară lui 10 (notaţia merge până la 20), elevul este declarat căzut, oricât de mari ar fi celelalte note.

se crede, obișnuit, la noi. Administrația se preocupă îndeaproape de ele, socotindu-le chiar ca ale sale, școala primind, în fond, numai un mandat de examinare. Astfel, în țările cu școli proprii, examenele se țin la acestea, adesea și în prezența unui comisar al guvernului „Regierungskommissar"), cum se făcea, pe vremuri și la Școala noastră superioară de Silvicultură dela Brănești. In ce privește Prusia, examenul de referendar al studenților dela școlile sale forestiere superioare (Eberswalde și Hann. — Münden, acum Facultate forestieră la Göttingen) se ține chiar la Administrația Pădurilor dela Berlin. In țările fără școli proprii, examenele se țin uneori de către comisiuni speciale, numite de administrațiile silvice. După trecerea primului examen, candidatul poartă în Germania de Nord, titlul de „Forstbefliessener", iar după cel de al doilea, de „Forstreferendar". Se presupune că acesta „posedă pregătirea generală trebuitoare și puterea de pricepere îndestulătoare"... și că și-a creiat „un îndestulător de sigur fundament pentru mai departea sa pregătire practică" [1]).

Cu acest titlu, candidatul începe a doua sa perioadă de pregătire, în cadrul serviciului, perioada de pregătire practică, a cărei durată este de minimum 2 sau 3 ani, după administrații. In această vreme — zisă „Referendarzeit" — candidatul se pune la curent cu prescripțiunile de serviciu, cu formalitățile și uzanțele proprii Administrației respective, se orientează asupra pădurilor și condițiunilor staționale respective, prin lucrări practice și călătorii. Deosebit de acestea, își întregește și cunoștințele teoretice din școală, prin studii proprii, se înțelege, în legătură cu condițiile locale date.

Perioada de referendar, în timpul căreia candidatul nu primește decât un mic salariu de întreținere, iar uneori chiar nimic, se încheie cu așa zisul „praktische Staatsprüfung" sau „Assessorexamen" (examen practic, de Stat sau de asesor), ținut în fața unei comisiuni numită de Administrația respectivă. Candidatul trebue să facă proba „cunoștințelor sale asupra condițiunilor exploatațiunii practice și asupra dispozițiunilor de serviciu", apoi, că este în măsură „să-și dea o părere proprie asupra feluritelor probleme care i s'ar putea pune în exercitarea serviciului

1) Adam Schwappach: Forstverwaltung. In Handbuch der Forstwissenschaft. III Band, pg. 596.

său şi că a avut continuu preocupări ştiinţifice" [1]). Abia după obţinerea titlului de Forstassessor, candidatul se poate socoti primit definitiv în Serviciul silvic respectiv, căpătând toate prerogativele de funcţionar.

Un sistem similar descrisului „Referendarzeit" întâlnim, în Ţara noastră, la Administraţia forestieră U. D. R. (Uzinele şi Domeniile Reşiţa). Intr'adevăr, şi acolo inginerii silvici — cel puţin — sunt primiţi în serviciu, mai întâi, cu titlul provizoriu. In acest stadiu, ei se orientează asupra rânduielilor şi felului de lucru din Administraţia centrală fac apoi un tur de practică pe la toate unităţile administrative din exterior (ocoale silvice, depozite de lemne, etc.). După 6 luni sau un an de zile, candidaţii — plătiţi, altfel, cu salariu şi diurnă — se orientează asupra caracteristicilor principale ale gospodăriei şi asupra chipului de lucru din Administraţia respectivă. La rândul său, Admnistraţia poate să-şi dea seama — după probele la care a fost supus candidatul şi după felul cum s'a purtat — dacă acesta corespunde cerinţelor serviciului. Numai după aceia se procedează la angajarea sa definitivă şi la încredinţarea unei funcţiuni propriu zise.

Trebue să mai remarcăm, că în afară de cele arătate, administraţiile silvice germane mai pun şi alte condiţiuni îngreuitoare celor ce vor să se dedice carierei silvice. Aproape pretutindenea se cere şi o practică premergătoare studiilor, de ½—1 an. Aceasta se face pe lângă anumite ocoale potrivite şi are drept scop orientarea candidaţilor asupra naturii şi greutăţilor din serviciul silvic. Apoi, se mai face o alegere şi preferinţă în ordinea sănătăţii şi a stării fizice, a bunei stări materiale de acasă, etc. Unele administraţii mai cer referendarilor să facă proba, de pildă, că sunt buni ţintaşi şi vânători, că ştiu să călărească, că ştiu conduce o maşină, etc. Aceste multe probe şi cerinţe, la care este supus silvicultorul german, sunt urmarea şi a mulţilor candidaţi pentru această profesiune nobilă, atât de râvnită în ţara celui mai iubitor popor de pădure şi vânat.

*
* *

Faţă de principiul economisirii forţelor, care trebue să ne conducă în săvârşirea tuturor acţiunilor noastre, faţă de buna pildă pe care o putem afla la alţii, se cuvine — credem — să

1) Schwappach, idem.

supunem problema aceasta a recrutării personalului specialist în marile noastre administrații unor preocupări cât mai îngrijite.

Un prim câmp de preocupări, în această privință, îl constitue, după cum am văzut că se lucrează în Franța și Germania, pregătirea școlară a viitorilor agenți. Intre școală și marile administrații forestiere de Stat și chiar particulare trebuește să se păstreze o strânsă legătură. Consiliul profesoral, constituit din persoane oarecum depărtate de viața practică, caracterul și nevoile reale ale administrațiilor forestiere date, este amenințat să privească lucrurile mai mult sau mai puțin in abstracto și deci să dea o orientare ca atare pregătirii elevilor. Știm, că, pe lângă facultățile Școlilor noastre Politehnice, funcționează așa zisele Consilii de Perfecționare, în compunerea cărora intră și delegați ai vieții practice. Astfel, în ceea ce privește învățământul silvic superior, un atare delegat era reprezentat printr'un delegat al Ministerului de Agricultură și Domenii, — mai anii trecuți în persoana Președintelui Consiliului tehnic al Pădurilor. Va fi, de bună seamă, de folos, dacă și cuvântul altor mari administrațiuni forestiere, cu deosebire din cele cu un caracter mai pronunțat privat, decât cum e cazul cu cele de Stat, va putea fi ascultat, dacă nu prin delegați permanenți, cel puțin pe calea memoriilor. In acest fel, se va putea da o mai multă atențiune laturii practice a pregătirii viitorilor agenți forestieri. Administrațiile de Stat sunt adesea acuzate că nu sunt animate, în deajuns, de spirit interesat și practic, ca cele particulare.

Un al doilea câmp de activitate se referă la chipul de alegere al agenților respectivi dintre candidați. Ideia de alegere implică, însă, un oarecare surplus de candidați față de locurile oferite. Școala va trebui, deci, să fixeze numărul absolvenților în așa fel, încât totdeauna cererea de posturi să fie ceva mai mare decât oferta. In acest fel, se va întreține o concurență moderată, atât de utilă progresului. O prea mare nepotrivire dintre cerere și ofertă, însă, va trebui să fie evitată, spre a nu se da naștere la o concurență aprigă. In acest caz, se poate ajunge la rezultate contrarii, atât din punctul de vedere al administrațiilor forestiere însăși (ingerințe lăturalnice, etc.), cât mai ales din cel social (tineret dezamăgit și dezorientat, gata de orice). O dificultate, în calea acestei străduințe de raționalizare o constitue absolvenții români ai așezămintelor de învățământ simi-

lar din străinătate. Potrivit actualelor norme, şi aceştia sunt îndreptăţiţi să solicite posturi în diversele noastre administraţiuni, bine înţeles după trecerea unui examen zis de nostrificare (de recunoaştere). Va trebui deci, să se ia în seamă şi situaţia acestora în reglementarea lucrurilor.

O cât mai bună funcţionare a alegerii implică o anumită ordine şi în ce priveşte oferta de posturi. Administraţiile forestiere trebue să-şi facă un plan anual al posturilor libere de ocupat. Publicarea sa din vreme şi pe cât cu putinţă la o dată fixă, care să intre în obişnuinţă, — de pildă, în legătură cu data absolvirii şcolii, — va uşura mult lucrurile.

Alegerea propriu zisă trebue sau ar trebui să ţină seama de toate atributele candidaţilor, cari concură la determinarea unuia sau unor cât mai potriviţi agenţi, adică ştiinţa, voinţa şi putinţa de lucru.

In privinţa ştiinţei, avem, într'adevăr, la îndemână, fie calificarea şcolii, fie examenul de primire în serviciu, care constituie criterii de selecţie mai mult sau mai puţin obiective. Deasemenea, în ce priveşte putinţa, avem un criteriu oarecum mulţumitor: examenul medical asupra aptitudinilor fizice ale canddaţilor, care ar trebui să se facă, atât la admiterea în şcoală, cât şi în serviciu.

Lucrurile se îngreunează foarte mult în privinţa celui de al treilea atribut: voinţa. In acest caz, nu ne rămâne decât încercarea, în timpul unei perioade oarecare, în care agenţii să fie angajaţi provizorii şi încredinţaţi unor şefi într'adevăr potriviţi pentru o asemenea lucrare de cunoaştere temeinică şi calificare cât mai dreaptă.

Cele arătate până acum sunt privite din punctul de vedere al Administraţiilor forestiere. Mai există, însă, şi un punct de vedere al candidaţilor, de care trebue să se ţină seama, chiar în interesul Adiminstraţiilor. Primirea în serviciu şi acordarea locurilor pe temeiul meritului constitue cel mai eficace mijloc de stimulare a râvnei de lucru. Altfel, se recurge la căi lăturalnice, cum este intervenţionismul, etc., atât de păgubitor pentru bunul mers al lucrurilor, cât şi pentru buna rânduială a societăţii.

Cu cele spuse,dăm mai mult îndemnuri, punem o problemă, neîndestul luată în seamă la noi.

Vremurile noastre grele ne impun organizare şi economi-

sire aprigă în toate direcțiunile. Dacă acest lucru este în deobște admis în ce privește folosirea feluritelor bogății naționale, cum ar fi: fierul, petrolul, lemnul, etc., cu atât mai mult se impune atunci când e vorba de om, cel mai prețios element al avuției și viitorului Națiunei. Oricine, în cercul său de lucrare, oricât de modest ar fi el, contribuind cât de cât să satisfacă acel principiu fundamental al unei cât mai potrivite diviziuni a muncii naționale: The right man in the right place, va binemerita dela Patrie.

Pentru aceasta, însă, va trebui să ne schimbăm puțin felul de a privi viața. Nu lupta fiecăruia, numai pentru sine, împotriva celorlalți, ci colaborarea tuturor, într'un spirit de solidaritate familial-națională!

Die Auslese der höheren Forstbeamten von den grossen Forstverwaltungen, eine grundlegende Frage.

Un problème fondamental: le recrutement du personnel supérieur de spécialité dans les grandes administrations forestières.

L'homme est par excellence l'élément actif des diverses exploitations. La sélection des meilleurs agents administratifs constitue une des principales préoccupations de tout entrepreneur et donc des propriétaires de forêts. On leurs demande: de savoir, de vouloir et de pouvoir entreprendre, à présent et à l'avenir, la fonction ou les fonctions qu'on leurs donne.

Après la comparaison des systèmes de sélection du personnel supérieur forestier, employé par les Administrations forestières de Roumanie, France et Allemagne, l'auteur du présent article arrive à la conclusion que celui de Roumanie a besoin d'être perfectionné.

Ce problème présente deux aspects:

1) La préparation théorique et pratique des futurs candidats pour les places de chefs des diverses administrations forestières;

2) Le système de sélection des éléments les plus indiqués.

La préparation doit être faite ayant en vue la nature et les nécessités réelles des administrations forestières en cause. Vers ce but, il est nécessaire de soumettre à un examen attentif les doléances des chefs des administrations.

Avant de se décider sur un certain système de sélection, il faut tenir compte de toutes les qualités qui contribuent à la formation d'un bon agent administratif. L'auteur insiste surtout sur la fausse conception qui unilatéralement donne priorité, aux connaissances en spécialité des candidats. La volonté et la capacité de pouvoir travailler de ceux-ci sont des caractéristiques aussi importantes que les connaissances de spécialité. Donc ils méritent aussi d'être sérieusement prises en considération et en tout cas, beaucoup plus que jusqu'aujourd'hui.

RECEPȚIA BUȘTENILOR DE RĂȘINOASE IN PARCHETE

de Ing. I. MOLDOVAN-JUNIOR

Ceea mai însemnată operație din cuprinsul lucrărilor de exploatare forestieră, este recepția. Ea este așteptată cu egală nerăbdare de proprietar, de inginerul silvic, cât și de cumpărător-exploatator, de antreprenor și muncitor. Proprietarul își face cu această ocaziune o inventariere exactă a avutului său, inginerul o verificare a determinării de volum făcută mai 'naînte; cumpărătorul culege date pentru a supune unei examinări temeinice proectele și calculele sale de rentabilitate, iar antreprenorul și muncitorul își pot da acum mai bine seama de rodul muncii lor. Mai mult interesați sunt la recepție exploatatorul ca patron și muncitorul, considerând că atât lucrările executate pân' la data ei, cât și cele restante, precum: corhănitul, construcția și întreținerea mijloacelor de transport și transportul pe aceste căi, uneori chiar și transportul cu vehicule de orice fel, toate se fac în baza cantităților stabilite cu acest prilej. De aceea suntem nevoiți să depunem toate diligențele, ca să fim reprezentați la recepție de personal de perfectă încredere, cinstit și robust pentru a nu precupeți munca stăruitoare și eforturile excepționale la cari este supus, mai ales în regiunea de munte. In practică se face adeseori greșala, că nu se cer aceste calități decât șefului echipei care introduce datele în carnet, cu toate că și purtătorul compasului (compasist) trebue să fie ireproșabil sub raport moral având în vedere, că șeful echipei nu este în stare a-l verifica în fiecare moment. Credință și ascultare trebue să-i cerem deci și lui.

Asupra felului de măsurare a diferitelor dimensiuni ale pieselor, cari formează obiectul recepției, s'au statornicit în decursul timpului anumite obiceiuri, cari sunt considerate de uzanțe technice ca putere de lege, căreia toți cei interesați sunt

obligați a li se supune, dacă convenții speciale n'ar dispune altfel.

In cele ce urmează dăm unele din principalele uzanțe:

1. La bușteni, „olăreala" nu se măsoară, iar din restul lungimei nu se ia în considerare, decât metrii întregi și jumătățile de metri; surplusul se neglijează. Olăreala (șprontul) variază dela 6—12 cm la fiecare capăt crescând în raport direct cu grosimea bușteanului, iar excedentul în lungimi numai la piesele dela vârf este mai mare; la bușteni secționați după măsuri comandate, rar trece de 8 cm, cât cer fabricile de cherestea ca supradimensionări, cu cari să poată face față nevoilor technice împreunate cu secționarea și retezarea bușteniloг în depozitele fabricelor și cu eventuala contragere longitudinală și retezarea premergătoare expediției materialului lemnos de cherestea.

La vânzările pe unitatea de produse fasonate găsim și abateri dela această regulă generală datorită unui exces de zel de a introduce fără discernământ obiceiuri și metode străine cu înregistrări de lungimi până la dubludecimetru sau chiar decimetru. Acestea se fac însă fără a ține seamă de configurația terenului pădurilor noastre de rășinoase, adeseori prea accidentat, pentru a putea renunța la sistemul corhănitului prin slobozire împreunat cu apreciabile pierderi, sau a nu recurge la ajutorul transportului pe scocuri, cari deasemenea nu cruță materialul lemnos. Dacă, pe lângă aceste mijloace rudimentare de scoatere a lemnului din parchet, mai avem în vedere și mijloacele primitive de transport spre piețele de desfacere din cauza cărora lemnul este expus la deprecieri calitative, ne vom putea da seama pentru ce reprobăm tendințele de a imita uzanțe, cari aiurea se pun în aplicare în păduri accesibile cu cele mai moderne mijloace de comunicație ca: tractoare, automobile, căi ferate, etc.

Lungimile se măsoară cu compasul căutându-se, tot cu ajutorul lui, mijlocul bușteanului, care se va marca cu o dungă trasă cu cretă colorată. In dreapta acestui semn se va indica în cifre lungimea bușteanului.

„Alungirea" aceasta este în sarcina echipelor cari au în antrepriză lucrarea. Ele se îngrijesc, pe cheltuială proprie, să angajeze muncitorii necesari (câte 2 la număr), cari operează mergând înaintea echipei de recepție propriu zisă în cadrul că-

reia exploatatorul-patron va face verificările ce le va găsi de cuviință, felului cum s'au măsurat lungimile, luând, dacă e nevoe, măsuri de îndreptare, sau chiar sancțiuni constatatoare din reduceri procentuale ale lungimilor.

2. Grosimile se măsoară în centimetri întregi cu neglijarea complectă a fracțiunilor, chiar dacă ar fi ele de 0,99 cm. In practică această regulă își găsește expresie în faptul că în sens ascendent mergând, numai atunci se cetește grosimea cea mai mare înscrisă pe baza compasului forestier când brațul mobil i-a descoperit limita indicatoare a împlinirii centimetrului; până la apariția ei rămâne bună grosimea mai mică, a cărei limită este vizibilă. La buștenii mai subțiri, se ia de regulă numai o grosime. Peste grosimea de 25 cm, se iau doi diametri, cu o deviație obligatorie de 90°, unul față de celălalt. In cazul când primitorul cere, trebue să se ia două diametre și la lemnul mai subțire. Din ambele valori cetite se face apoi o medie din care, fracțiunile rămân neluate în seamă.

Angajatul care operează cu compasul forestier se dă și plătește de exploatator și îndeobște de primitor, predătorul având dreptul să facă verificări sau chiar să ție un „compasist" aparte, care poate merge după cel „oficial", controlându-l.

Sistemul de a lua grosimile din doi în doi centimetri, adică citind cifrele cu soț și neluând în considerare nici fracțiunile și nici centimetrii întregi fără soț, este pe cale de dispariție. Acest sistem este o reminiscență a trecutului de impilare și nesocotire a intereselor muncitorului. In unele regiuni însă, cu muncitori înapoiați și oropsiți, el mai persistă totuși.

Carnetele cu datele recepției se verifică la fiecare sută de bucăți și se semnează reciproc de ambele părți, pentru neschimbare, în fiecare zi. Aceasta pentru a evita eventualele divergențe ulterioare, cari cu greu se aplanează.

Numerotarea cu număr curent a buștenilor este cerută de multe administrații organizate după sistemul de control. Trebue să admitem că acest sistem constitue un prețios mijloc de verificare a felului cum s'au luat datele pe teren și de documentare al gradului de fidelitate și destoinicie a personalului, care a operat la recepție.

Cea mai mică nedumerire asupra conștiinciozității lui sau necunoașterea lui sub raport moral ne obligă a nu precupeți cheltuelile de numerotare.

Primitorul însă şi aici este suveran, având dreptul a refuza executarea acestei operaţii sau cel puţin a refuza participarea la cheltuelile aferente.

Dacă se face numerotarea, este necesar ca ea să fie făcută în capul fiecărui buştean, nu pe şpronţ şi nici pe periferia piesei pentru a preveni eventuale fraude, ce s'au practicat şi se mai pot practica prin învârtirea buştenilor până ce ajunge numărul dedesubt (adecă indivizibil) fiind dată posibilitate ca acelaş buştean să fie prezentat la o nouă recepţie. Pentru acelaşi motiv, este indicat să se facă marcarea pieselor cu vopsea aplicată pe capătul gros al buşteanului, în cazul când se renunţă la numerotare.

In exploatările pădurilor de răşinoase, a căror doborâre se începe în majoritatea cazurilor în luna Mai, recepţia arătată nu se poate face decât abia în Septembrie, adică după terminarea celei de a doua fază a lucrărilor de exploatare: a „învârtitului şi curmatului" (scurtarea trunchilor).

Până la aceasta dată exploatatorul este nevoit a se servi de fel de fel de metode expeditive şi mijloace auxiliare, pentru a şti cât să plătească drept echivalent pentru lucrările efectuate între timp. In lipsa unui indiciu sigur asupra cantităţilor exploatate şi datorită insistenţelor depuse de lucrători, nu arare ori plăţile făcute sub formă de avansuri întrec valoarea efectivă a lucrărilor săvârşite, creindu-se astfel sub raport budgetar situaţii dificile pentru exploatare.

Pentru a preveni aceste inconveniente, s'a căutat să se introducă noi sisteme de recepţie, prin cari s'ar putea ajunge mai de vreme în posesia datelor necesare pentru determinarea volumului materialului lemnos exploatat. Această nouă metodă a fost introdusă mai întâi pe Valea Mureşului şi este bazată pe principiul de a face recepţia după prima faza de exploatare, care constă din doborîre, cojire şi curăţire de crăci, adică la sfârşitul lunei Iunie sau începutul lui Iulie. Pentru compensarea pierderilor provenite din contragere în urma uscării şi din scurtare în buşteni, se scade un centimetru la grosimile până la 30 cm diametru şi 2 cm la grosimile dela 30 cm diametru în sus; iar la lungimi, un metru din lungimea reală măsurată în me-

tri întregi sau jumătăți de metri. Față de nevoile imperioase ale technicei exploatărilor ,această metodă de accelerare a recepției, inaugurată în ultimul deceniu, socotim că este binevenită și meritată să fie răspândită în cercuri cât mai largi. Aceasta chiar și în cazul când am fi nevoiți să facem concesii muncitorilor, micșorând scăderea în grosimi la un cm, pentru motivul că și cu atâta sunt în suficientă măsură acoperite pierderile provenite din contragere.

Uebernahme der Nadelholzklöze auf der Schlagfläche.

La réception des grumes de résineux dans les parquets exploités.

On montre les usances dans les exploitations forestières, concernant l'enregistrement des dimensions en longueur et en grosseur des grumes de résineux.

Ainsi, pour les longueurs, il ne faut pas compter les sous-divisions du mètre. De même, on ne compte pas la partie finale équarrie d'une grume.

Pour les grosseurs, on ne retient que les centimètres entiers.

ASUPRA PROBLEMEI LEMNULUI PENTRU FABRICAREA HÂRTIEI ÎN ROMANIA

de Ing. ION I. POP

Industria hârtiei, consumatoare de celuloză şi pastă de lemn, s'a desvoltat mult şi la noi în ţară şi progresează continuu.

Materia primă cerută este lemnul de răşinoase, dintre care, cel de molid în cea mai mare parte şi numai maximum 10% lemnul de brad.

Unele foiase, prin fibra lor scurtă, dau o celuloză care în amestec proporţional cu cea de molid, complectează în mod favorabil proprietăţile hârtiei. (Nu se poate vorbi însă în materie de fabricaţie de hârtie, decât despre o complectare a celulozei de molid prin celuloză de foioase). Astfel este plopul care, din cauza micilor cantităţi disponibile, ocupă un rol neînsemnat în industria hârtiei. Pe când fagul pentru celuloză, în ţara noastră, este de abia la începutul industrializării sale.

Fiind vorba şi despre stufăriile din deltă, acestea vor putea forma obiectul unei ramuri noi de fabricare a celulozei, ataşată celei existente.

Se vede deci că, rolul molidului este hotărîtor în industria hârtiei, astăzi şi în viitor. Ori, cum masivele noastre de molid sunt vlăguite la maximum, se impune în mod imperios o gospodărire reală a acestora, adaptată nevoilor specifice dela noi.

Asistăm la lupta ce se dă pentru achiziţionarea posibilităţii parchetelor de molid, între industria hârtiei şi piaţa consumatoare de lemn de lucru şi cherestea. Lemnul gros însă, provenit din aceste parchete, nu este apt în fabricaţia pastei mecanice iar cel bătrân dă un randament mai redus în extracţia celulozei. Astfel, intervine în urmă, după fasonarea şi scoaterea buştenilor la marginea masivului, un schimb comercial

al lemnului gros, prin lemnul subţire aflător în aceeaş rază de transport.

Acest lucru, mai este posibil atâta timp cât mai intervin dese cazuri de sacrificii de exploatabilitate, dar într'o viitoare normalizare a pădurilor de molid, amenajate exclusiv în scopul lemnului de lucru şi cherestea, prin lipsa lemnului subţire se va ajunge la o risipă a lemnului gros.

O criză în acest sens, fie chiar şi locală, a început să se întrevadă.

De asemenea, cantitatea importantă de lemn de molid, cerută anual de către industria hârtiei, nu poate să fie acoperită decât în minimă parte prin lemnul subţire provenit din operaţii culturale, nici chiar în cazul unei culturi intensive, deoarece cheltuelile de aprovizionare cu astfel de material ar fi prea mari.

De aceea, în cadrul unui plan economic general, se impune destinarea unor masive în scopul producţiei de lemn pentru industria hârtiei, în principalele bazine de aprovizionare ale acesteia.

Reglementarea aprovizionării ca şi asigurarea de debuşeuri, va putea avea loc contractual.

Este mai favorabil cazul când societatea însăşi, caută să comaseze în acelaş bazin, terenuri de pădure cumpărate dela diverşi proprietari particulari, formând trupuri de pădure cari, apoi, să fie aservite prin amenajare unitară, industriei proprii. (Cazul societăţii Letea). In acest fel, se vor putea reda culturii forestiere, o mulţime de păduri brăcuite şi păşunate.

Se cuvine atunci, în lumina prosperării gospodăriei silvice naţionale, cât şi a industriilor de hârtie şi celuloză româneşti, o revizuire a legii pentru reglementarea cumpărării de păduri, destinate exploatării, din Iulie 1921. Această lege spune că, fondul păduros total al aceleaşi societăţi sau asociaţii de proprietari, nu poate să treacă de 5000 ha. Ori, suprafaţa de 5000 ha pădure de molid pe sol mediu, bine administrată necesar fabricării de hârtie, cu o revoluţie de 60 ani, nu poate să dea anual mai mult de 25.000 m^3 lemn. Cantitatea aceasta însă, nu reprezintă decât o parte nesuficientă din capacitatea anuală a unei fabrici mijlocii din industria hârtiei, dela noi.

Ca o concluzie a realităţilor de mai sus rezultă că, printr'o nouă legiferare silvică nu se poate stabili, de exemplu, o revoluţie fixă pentru pădurile de răşinoase.

Revoluţia normală pentru exploatabilitatea tehnică a arboretelor de molid, destinate fabricaţiunii de celuloză sau pastă de lemn, este cuprinsă între 50—60 ani, după regiune. Această vârstă, la molid, este pe aproape de maximul creşterii curente, adică de termenul celei mai mari rentabilităţi, întru cât, prin amenajare, se urmăreşte obţinerea lemnului apt pentru fabricarea hârtiei.

Un ultim argument, în favoarea destinării de masive de molid pentru aservirea industriei hârtiei, este faptul că putregaiul roşu apare mai rar până la această vârstă — în pădurile bine îngrijite — şi nu ajunge să înainteze prea mult, la indivizii în cari a intrat.

Ueber das Problem des Papierholzes in Rumänien.

Sur le problème du bois de papier en Roumanie.

Pour satisfaire à l'avenir les besoins en bois des fabriques de cellulose du pays, l'auteur propose:

a) de leur réserver certains bassins forestiers,

b) de leur permettre l'acquisition (aujourd'hui interdite) des forêts dépassant 5000 ha. Un domaine de telle étendue peut offrir à peine une possibilité de 25.000 m³ de bois, ce qu'il ne suffit même pas pour couvrir la capacité annuelle d'une fabrique à production moyenne.

N. R. Articolul de faţă a fost trimis ca răspuns la ancheta întreprinsă de Revistă asupra lemnului de celuloză. Sosindu-ne târziu, n'a putut fi publicat în Nr. 7—8 din 1939, în care au apărut răspunsurile respective.

REFERATE

CONGRESUL INTERNAȚIONAL DE PISCICULTURĂ FLUVIALĂ DELA LIÈGE.

de Ing. AT. HARALAMB.

In cursul acestui an s'a organizat la Liège (Belgia) o expoziție internațională a apei. Inaugurată în Mai, ea urmează să-și închidă porțile spre sfârșitul anului.

Cum se obișnuește în toate împrejurările asemănătoare, în cadrul acestei expoziții s'au inițiat și vre-o 50—60 congrese din care, cele mai multe cu caracter internațional.

„Societatea centrală pentru protecția pescuitului fluvial", din Belgia, despre care mă voiu ocupa cu alt prilej, împlinind în acest an 50 ani de activitate, a căutat să folosească acest prilej minunat ce i s'a oferit, să sărbătorească acest moment important din viață, — organizând un congres internațional de „acquicultură și pescuit".

M. S. Regele Leopold al III-lea a binevoit să acorde Congresului, Inaltul Său Patronaj.

In comitetul de patronaj au figurat apoi, pe lângă câțiva miniștri și oameni de stat ai țării, personalități marcante din lumea universitară (rectori, decani, profesori, etc.).

Comitetul executiv a fost format din membrii Consiliului de administrație al numitei societăți, în care sunt cuprinși și trei forestieri.

Congresul a avut loc la Liège la 22—25 Iunie a. c.

Următoarele țări și-au trimis adeziunea și și-au desemnat câte 1—3 delegați oficiali: Anglia (3), Danemarca (2), Egipt (1), Elveția (2), Franța (4), Iugoslavia (1), Luxemburg (1), Madagascar (1), Norvegia (2), Portugalia (1), România (1). Unele țări (Monaco, Suedia, Olanda, Guatemala, Cuba, Paraguai, St. Domingo, St. Salvador, Mexic, Haiti, Argentina, Chili, Venezuela, Japonia) s'au făcut reprezentate prin reprezentanții legațiilor sau consulatelor din Belgia.

Patru din ţări au fost reprezentate oficial de către forestieri, din cei a căror competinţă în materie piscicolă este cunoscută: Franţa (3 din 4), Elveţia (2), Belgia (1), Portugalia (1). Franţa a avut în fruntea delegaţiei pe d-l L. Kreitmann, conservator de ape şi păduri, şeful comisiunii de pescuit şi piscicultură, iar Elveţia pe d-l Petitmermet, inspector general al pădurilor, vânătoarei şi pescuitului.

Din partea României, ca delegat oficial al guvernului, era anunţată participarea d-lui prof. Gr. Antipa, directorul Muzeului de istorie naturală dela Bucureşti. D-sa n'a luat însă parte.

In afară de oficiali, au mai participat delegaţi din partea administraţiilor publice, universităţilor, institutelor ştiinţifice, societăţilor savante, societăţilor şi federaţiilor de pescuit, precum şi persoane fără nici un fel de delegaţie, aduse aici numai de interesul pe care-l poartă problemelor de aquicultură şi pescuit. In această categorie urmează să semnalăm participanţi din Belgia, Franţa, Anglia, Italia, Elveţia, Jugoslavia, Maroc, Olanda, Ungaria. Din România a luat parte subscriitorul acestor rânduri, din partea Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră.

Se înţelege că Belgia a fost cea mai bine reprezentată, cu peste 50 persoane, din care 10 forestieri, fiind urmată de Franţa (18) şi Elveţia (6).

*

Ordinea de zi a Congresului a fost stabilită din timp, problemele de tratat şi discutat fiind repartizate în cinci secţiuni.

Secţiunea I-a.

Studiul ştiinţific al diferitelor medii: faună; floră; limnologie, limnobiologie, limnochimie; laboratorii, instrumente de cercetări; formarea personalului specialist în chestiunile de hidrobiologie şi ichtiobiologie.

Secţiunea II-a.

Amenajarea modernă a diferitelor medii piscicole:

1. Lacuri; construcţii; punere în valoare; goliri; legislaţie.

2. Ape libere: depopulări (otrăviri, curăţiri, desecări); repopulări; cercetări sitometrice şi dosare piscicole; locuri de depus ouăle; zone rezervate; baraje, scări şi controlul trecerii peştelui prin aceste scări.

Secţiunea III-a.

Piscicultură industrială: Cultura păstrăvului, a crapului, a ciprinidelor în general, a ştiucei, a anghilei, a racului; fecundare şi partenogeneză în general; genetică; elevaj; alimentare; inamicii peştelui, maladii şi terapeutică; teratologie; importanţa economică a pisciculturei; debuşee; legislaţie.

La această secţie s'au pus în mod special la ordinea de zi următoarele chestiuni:

a) Importaţiuni străine (păstrăvul danez).

b) Aclimatizarea speciilor străine (Black-bass), Sandre (Sander), etc.

c) Antagonism între păstrăvul comun şi lipan.

d) Nestatornicia păstrăvului american.

e) Canibalismul păstrăvului în mediu liber natural.

f) Cercetări pozitive asupra pagubelor pe care le-ar aduce raţele şi găinele de apă; eventuale măsuri legislative de luat.

g) Cercetări recente asupra terapeuticei privind păstrăvul.

Secţiunea IV-a.

Pescuit fluvial. Reglementarea generală sau locală. Momeli de proscris; unelte şi material de pescuit de utilizat în vederea menţinerii echilibrului piscicol în anumite râuri; braconaj; statistică; zone libere dealungul râurilor; federaţii şi societăţi de pescuit; rolul dinamic al revistelor şi ziarelor de pescuit; acţiunea socială şi economică a pescuitului cu undiţa.

Secţia V-a.

Piscicultură de ornament şi piscicultură antimalariană.

*

S'au prezentat 55 de comunicări în legătură cu subiectele anunţate, fără însă să se fi putut trata tot ceea ce s'a anunţat.

Este de la sine înţeles că participarea belgiană, la tratarea

acestor subiecte, a fost cea mai mare (23 comunicări), dat fiind numărul mare de belgieni care a ținut să ia parte.

Restul de 32 comunicări este contribuția străinătății: Franța (9), Elveția (7), Luxemburg (4), Anglia (2), Ungaria (2), Portugalia (1), Jugoslavia (3), Italia (1), România (2), Egipt (1).

Subsemnatul am prezentat două comunicări:

a) Pescuitul în apele de munte în România.

b) Factorii de progres ai pisciculturei în România.

Pe secțiuni s'au prezentat: 14 la secția I; 12 la secția II; 21 la secția III; 6 la secția IV-a și 2 la secția V-a.

De remarcat faptul că pentru toate subiectele puse în mod special la ordinea de zi a secției a III-a s'au prezentat comunicări de către belgieni și elvețieni.

*

Lucrările congresului vor apare cât de curând în volum. Socotim totuși necesar să spicuim câte ceva din comunicările prezentate și discuțiunile ce au avut loc.

Belgienii, ca și Francezii, sunt pasionați pescuitori de pește cu undița. Numărul lor este impresionant de mare; numai în provincia Liège sunt 28.000, iar în toată Belgia sunt 120.000. Deaceea problema existenței peștelui și mai ales a abundenții lui îi preocupă în mod deosebit.

Așa se explică de ce în comunicările lor domină chestiunile în legătură cu depopularea și repopularea apelor. Inamici cari la noi spre pildă nu sunt luați în seamă, la ei provoacă discuții aprinse: lipitorile, șoarecii, rațele sălbatice, găinele de apă (Gallinula chloropus din familia Rallidae) căutând soluții de înlăturarea pagubelor ce le-ar pricinui.

Dar problema capitală, când este vorba de dispariția peștelui, este aceea a deversărilor nocive dela nenumăratele industrii așezate dealungul apelor, care fac chiar să dispară peștele, uneori în basine întregi. O luptă crâncenă se duce în această privință între pescari și industrii. Anumite rezultate pozitive s'au obținut deja, însă nu suficiente. Sub acest aspect, discutarea problemelor menționate și enunțarea măsurilor necesare pentru înlăturarea nocivității rezidurilor industriale și pentru sancționarea vinovaților, apare drept o armă puternică dată, de un congres internațional, în mâna celor cari duc lupta.

Aceleași motive privind existența peștelui în cât mai mare cantitate, îi fac să ceară ca repopulările artificiale să se facă în

număr cât mai mare și să se introducă chiar pești străini repede crescători și mai ales capabili să reziste în apele impure, sau cu temperatură ridicată. Acestui fapt se datorește introducerea unor specii de pește ca cele, de pildă, din familia Centrarchidae: Pomoxis sparoides Lac., Ambloplites rupestris Raff., Eupomitis gibbosus L., Micropterus Dolomieu Lac. (numit și Black-Bass small mouthed, sau „pêrche-truite à petite bouche") și Aplites salmoides Lac. (Black-Bass large mouthed sau „pêrche-truite à grande bouche" sau „perche-noire").

Dacă am traduce în românește numirile franceze, am spune, pentru primul Black-Bass, bibanul-păstrăv cu gura mică, iar pentru cel de al doilea, bibanul-păstrăv cu gura mare sau bibanul negru. Se înțelege că nici unul din ei nu are nici-o legătură cu păstrăvul.

Cele două specii din urmă au provcat în congres discuții contradictorii din cele mai pasionante. Deoparte, se regretă introducerea în apele libere a speciilor din această familie cari — grozav de voraci — „utilizează în profitul lor hrana endogenă, deja adesea prea sărăcăcioasă pentru alți pești de un randament mai mare". De altă parte, pescarii se declară mulțumiți, pentru faptul că aceste specii s'ar arăta rezistente în apele viciate, oferindu-le astfel putința de a pescui și în astfel de ape.

Despre Black-Bass — cel cu gura mare — se crede că prezența lui face să fugă știuca (ceeace este nedorit de toți) fapt care a condus să se ia de unii poziție hotărîtă împotriva lui.

Discuțiunea asupra oportunității introducerii speciilor neindigene, a condus la formula că atunci când se dispune de specii indigene tot așa de bune ca cele ce s'ar voi introduse, este bine să se dea preferință celor indigene.

Păstrăvul curcubeu (zis și american) a dat și el naștere la discuții. Incriminarea ce i se aduce cum că n'ar sta acolo unde este pus, a făcut pe dl M. Vouga, inginer chimist și inspector general al pescuitului în Elveția (care a prezidat și una din secțiile Congresului) să facă o pledoarie în favoarea lui. Din observațiunile d-sale făcute într'un anumit caz, rezultă că acest pește execută „emigrații sezoniere funcție de înălțimea apelor și maturitatea sexuală", nefiind însă vorba de o adevărată evadare. Scoțând în relief rapiditatea lui de creștere, în comparație cu a păstrăvului comun, d-sa îl recomandă pentru repopularea apelor publice.

Canibalismul păstrăvului comun a prilejuit deasemenea păreri deosebite. Astfel, în timp ce d. M. Vouga „înclină să afirme" că există canibalism „la toate vârstele și la toate mărimile păstrăvului comun", d-l J. Lestage (savant belgian), bazat pe foarte multe autopsii, arată că acestea dau rezultate negative.

Rezerve au arătat însă și unul și altul. D-l M. Vouga arată că divergențele s'ar datora locurilor și epocelor când se fac observațiile. „Intr'un râu foarte populat, canibalismul va fi mai frecvent decât într'un curs de apă cu densitate foarte redusă, șansele de întâlnire fiind mai frecvente. Canibalismul în locurile unde se depun icrele este, la fel, foarte periculos; el se practică în special asupra exemplarelor nemature". D-l J. Lestage arată că în această chestiune este cazul să se mai întreprindă cercetări, însă în medii specific indicate; unde se fac repopulări cari pun în contact puezimea de pește de curând pusă în apă cu peștii deja existenți și în toate lunile anului, așa ca să se cunoască mai bine teoria lipsei de poftă de mâncare a salmonidelor în perioada de iarnă și în momentul când depun icrele.

Deasemenea s'a adus în discuțiune, de către d-l Vouga, chestiunea antagonismului dintre păstrăvul comun pe deoparte și lipan și păstrăvul curcubeu pe de altă parte.

Intre păstrăvul comun și lipan există antagonism în ce privește împărțirea hranei și în distrugerea reciprocă a icrelor depuse. Cu toate acestea trăirea în comun are rațiunea de a fi în cursurile mari cu apă lină.

Intre păstrăvul comun și cel curcubeu există deasemenea antagonism, dar numai într'un sens, căci în timp ce păstrăvul american nu este canibal, cel comun, este.

Păstrăvul comun distruge icrele și puezimea celui curcubeu. Existența în comun a păstrăvului american cu cel comun nu este cu putință decât atunci când se fac repopulări anuale. Altfel, zadarnic vom incrimina păstrăvul american de păcatul presupus de a fi evadant.

Pentru interesul deosebit pe care-l prezintă, se cade să mai menționăm aci două comunicări.

Prima făcută de d-nii J. Lestage și Metzdorf (Belgia), cari vin să infirme credința de până acum relativ la „postul" din timpul iernei la care ar fi constrânși pești (și păstrăvii) pentru motivul că în acest anotimp n'ar avea hrană. Autorii arată că

opinia amintită este falşă şi că ea are repercusiuni grave în piscicultură şi mai ales în cultura păstrăvului. In realitate, hrana este mai abundentă iarna şi mai ales mai adecvată exigenţelor puezimei de peşte.

Cea de a doua se referă la o observaţie făcută (de d-l R. de Selys Longchamp), cum că Salvelinus, contrar celor ştiute până acum, s'ar reproduce în mod natural şi în apele închise (lacuri). Faptul, dacă va putea fi confirmat şi din alte observaţiuni, va permite cultura acestui salmonid în asemenea medii.

Problema repopulării cu peşte a râurilor a adus în discuţie pe aceea a instalaţiilor de piscicultură. In această privinţă s'au făcut o seamă de comunicări, din care semnalăm doar câteva:

D-l L. Kreitmann conservator de ape şi păduri în Franţa, a expus principiile generale ale economiei piscicole în ţara sa. Ele se rezumă astfel:

Fără a se scăpa din vedere interesele sportivilor şi ale celor cari au făcut din pescuit o profesiune, reglementarea pescuitului în apele curgătoare trebue să fie esenţialmente bazată pe studii hidrobiologice. Acesta este unul din motivele pentru care s'a înfiinţat lângă Amiens un laborator central de hidrobiolgie aplicată. Alte stabilimente se îngrijesc de repopularea artificială, fără ca să se neglijeze repopularea naturală şi lupta contra otrăvirii apelor prin deversări industriale. In acest scop supravegherea trebue să fie din ce în ce mai întărită.

Expunerea d-sale a fost întregită de comunicările d-lor:

1) R. Charpi, inspector de ape şi păduri din Franţa, a expus în detaliu construcţia şi amenajarea unui stabiliment de cultura păstrăvului în vederea producerii de peştişori pentru repopulare.

2) A. Gruvel dela Muzeul naţional de istorie naturală din Paris, a referit asupra unei instalaţii de aquicultură în Guinea Franceză.

D-l Huet gard. general de ape şi păduri în Belgia, a prezentat miniatura unui dispozitiv pentru prinderea reproducătorilor din râuri.

Pline de interes au fost apoi comunicările mult documentate ale d-lui Dr. Schassmann (Elveţia) în legătură cu scările şi trecătorile de peşte.

Nu mai puţin interesantă a fost comunicarea d-lui J. Lestage (Belgia) cu privire la entomologia aplicată la aquicultură. D-sa

și-a exprimat regretul că această latură a entomologiei este neglijată de cercetători. Din moment ce domeniul piscicol face parte din economia națională — spune D-sa — din moment ce se tinde la conservarea și chiar mărirea valorii domeniului piscicol, pe viitor, aplicarea entomologiei în acest domeniu nu mai poate întârzia. Viitorilor amenajiști — oficiali sau oficioși — trebue să li se puie la dispoziție o cunoaștere exactă asupra posibilităților de hrană ale apelor piscicole. Este știut doar că 9/10 din această hrană este constituită din elemente entomologice. Pe de altă parte, tot ele formează grosul dușmanilor peștilor.

Remarcăm această latură nouă a entomologiei în domeniul căreia silvicultorii vor avea mult de lucrat.

*

Lucrările congresului au fost încheiate cu o excursiune în împrejurimile Liège-ului.

Cu acest prilej, din punct de vedere piscicol s'au vizitat:

1) Scările de pește dela Monsin, în apropiere și în amonte de Liège, prevăzute în imensul baraj construit pe fluviul Meusa. Sunt trei scări metalice cu amortizor, sistem Denil, pentru ciprinide. Două din ele sunt prevăzute la pile, iar cea de a treia la culee. Din observațiuni îndelungate, s'a constatat că numai cea dela culee este căutată și folosită de pește. Pe această scară, când curge apa, are o adâncime de 80 cm. și o viteză de 943 l/sec.

2) Piscicultura de la Commanderie din Comuna Fouron-Saint-Pierre, unde se face cultură intensivă de păstrăv. Ea datează din secolul XVI, fiind azi proprietatea d-nei baron de Potentat. Este însă arendată pe termen lung.

3) In apropiere de localitatea balneo-climaterică Spa s'a vizitat un pârâu ale cărei ape sunt otrăvite de deversări industriale, din care cauză pe mai mulți chilometrii, nu mai există pește. Cu acest prilej d-l L. Drumaux, Directorul general de ape și păduri din Belgia, a dat ample explicațiuni asupra problemei otrăvirii apelor prin reziduri industriale, care pentru Belgia prezintă o importanță cu totul specială.

*

Folosind prilejul oferit de Expoziția apei dela Liège, Direcția generală de ape și păduri, în colaborare cu Societatea pentru protecția pescuitului fluvial, a construit și amenajat în expoziție un foarte frumos pavilion al pisciculturii. Clădirea,

așezată pe malul Meusei, este cu un etaj. In salonul dela parter, de jur împrejurul său, s'au instalat acquarii (13 despărțituri) conținând peștii din apele Belgiei. In mijlocul aceleași săli s'a instalat o dioramă privind animalele și păsările cari se hrănesc cu pește.

In sala de la etaj s'au aranjat diferite despărțăminte cuprinzând:

— O instalație de clocit icrele de păstrăv (în miniatură);

— uneltele și echipamentul necesare pentru pescuitul sportiv cu undița;

— diferite instrumente pentru cercetări hidrobiologice: aparate de determinat alcalinitatea, aciditatea, oxigenul dizolvat în apă; sonde, drage, filtre pentru plancton, termometre, discuri pentru măsurat transparența apei, etc.

Pe pereții sălii s'au expus tablouri pictate sau scheme privind: flora și fauna (piscicolă și nepiscicolă) a apelor, apoi inamicii (maladiile) peștilor. Printre picturi se găsesc și câteva tablouri frumoase de pești ca: păstrăvul comun, păstrăvul curcubeu, crapul, linul, babușca (Leuciscus).

Fiecare din tablourile și schemele expuse sunt însoțite de referințe sumare, dar suficiente, pentru inițierea vizitatorilor.

Pavilionul, în ansamblul lui, nu este prea încărcat, având numai atât cât trebue ca să fie atractiv și suficient de instructiv. Este știut doar că, în asemenea împrejurări, vizitatorii nu pun prea mult timp pentru vizitarea pavilioanelor. Ținând seama de acest fapt, s'a pus numai atât și în așa fel, încât ei să reție esențialul.

*

Tot în cuprinsul expoziții (situată deoparte și de alta a fluviului Meusa), se mai găsea acostat la mal, șlepul-laborator al serviciului forestier francez, destinat studiilor de hidrobiologie.

Intr'un salon al lui se găsesc tot ce este strict necesar pentru asemenea studii. In plus, șlepul mai este dotat cu o cameră de dormit, bucătărie prevăzută și cu o sobă pentru încălzirea întregului șlep și o cameră pentru personalul de serviciu.

*

Am arătat mai sus că participarea silvicultorilor la acest congres a fost importantă, atât ca număr, cât și ca activitate

depusă la lucrările congresului prin comunicări şi discuţiuni.

Această participare este şi naturală, dacă se ţine seama de faptul că administraţia pescuitului în Belgia, Franţa şi Elveţia este dată în sarcina corpului silvic.

Atenţiunea de care s'au bucurat în congres, atât din partea organizatorilor cât şi din partea congresiştilor, merită deasemenea de a fi relevată. Oridecâte ori în discuţiuni se semnalau măsuri cari erau de resortul puterilor publice, lor li se adresa, cu toată politeţea recunoscută acestor popoare.

Dealtfel, această atenţiune specială se poate vedea şi din faptul că şefilor delegaţiunilor franceze şi elveţiană, ambii forestieri — d-nii L. Kreitmann şi Petitmermet — li s'a rezervat cinstea de a prezida şedinţele plenare ale congresului.

Das internationale Kongres für Flussfischerei von Lüttich.

Le congrès international de pisciculture fluviale à Liège.

L'auteur fait un compte rendu sur le Congrès international de pêche et pisciculture qui a eu lieu, cette année, à Liège (Belgique), le 22—25 Juin. Ce congrès a été organisé, dans le cadre de l'Exposition internationale de l'eau, par la „Société centrale pour la protection de la pêche fluviale" de Bruxelles, qui a fêté cette année son cinquantième anniversaire.

On montre le programme du congrès, la participation (belge et étrangère), ainsi que les idées dominantes des plus importants rapports présentés. On donne aussi quelques indications sur le pavillon de la pêche, élevé dans l'exposition de l'eau, sur le laboratoire-flottant de pisciculture de l'Administration française des eaux et forêts et sur l'excursion à caractère piscicol, organisée, après congrès, dans les environs de Liège.

PROBLEMELE ZILEI

CĂRBUNII DE LEMN.

MANGALUL CA MIJLOC DE MĂRIREA VENITULUI PĂDUREI

GH. CEACĂREANU
Ing. şef silvic

Mangalul şi-a găsit întrebuinţare atât în industrie cât şi în gospodării, înainte de a se descoperi cărbunele negru de pământ.

In toate pădurile din regiunea de deal se văd şi azi urme de „bucşi" de mangal. Deşi cărbunele de pământ dă mai multe calorii, totuşi nu poate să elimine mangalul, datorită întrebuinţărilor multiple ale acestuia şi ale calităţilor lui. Astfel, mangalul e întrebuinţat de toţi croitorii şi croitoresele, deşi electricitatea s'ar fi părut că ar elimina după străzile oraşului maşina de călcat a croitorului cu burlanul pus deasupra. Ce restaurant sau cârciumă a renunţat la grătarul de fripturi, care fiind în funcţiune în faţa prăvăliei poftește pe gurmanzi la o gustare? Acolo unde lemnul lipseşte şi este scump (Dobrogea), mii de gospodine prepară mâncarea în curte în aer liber la maşina de gătit (căldare zidită pe dinăuntru) improvizată şi care-i economică, consumând de 4 lei mangal într'o zi, în loc de 10 lei lemne. Şi care fierar mai nevoiaş nu-şi câştigă pâinea întrebuinţând mangalul în loc de cărbunele de pământ ?

Deci, consumul mangalului în ţara noastră determină anumiţi locuitori să se ocupe şi să trăiască numai din fabricarea lui. In raza ocolului Tisău (jud. Buzău) sunt sute de familii care trăesc numai din fabricarea mangalului: e o muncă uşoară, fără riscuri prea mari, debuşeul fiind asigurat la Buzău, Brăila, Galaţi, Constanţa etc.

Pădurile moşneneşti din raza ocolului Tisău nu s'au exploatat decât numai pentru fabricarea mangalului; chiar şi azi se

vând spre exploatare păduri cu prăjina, în vederea fabricării mangalului. O pădure tânără de stejar, de 15—20 ani, se vinde spre exploatare cu 8000 lei hectarul, ceiace e mult mai rentabilă decât o pădure de stejar de 60—80 ani din care se exploatează materiale de foc şi construcţie. Aşa se explică dispariţia pădurilor particulare frumoase de stejar de pe valea Nişcovului.

De oarece sunt păduri ale Statului greu accesibile pe această vale a Nişcovului şi Tisăului, sătenii cumpără grămezi de crăci (care sunt ieftine) în vederea fabricării mangalului. In felul acesta, Statul realizează venituri frumoase din vânzarea crăcilor, nerămânând dela an la an crăci nevalorificate. Iată dar, cum încurajând această industrie prin vinderea la timp a crăcilor (făcând inventarieri parţiale, deoarece dacă trece mult timp materialele nu mai sunt bune pentru fabricarea mangalului) şi fixarea unui preţ convenabil, se poate desface tot stocul de crăci ce rezultă din exploatările anuale.

Pentru a se evidenţia rentabilitatea fabricării mangalului, dau mai jos câteva date culese de mine cu ocazia fabricării a 2 bucşe necesare atelierului de fierărie al căii ferate forestiere de pe Valea Nişcovului, care este în construcţie.

Pentru construirea unei „bucşi" ce dă 4600 kg mangal, a fost nevoe de:

a) 21 zile de lucru pentru arsul bucşei,

b) 11 „ „ „ „ desfăcutul bucşei: scosul, stinsul cărbunilor şi împrăştiatul lor.

c) 1 zi cu căruţa pentru a transporta apa necesară la stins.

Deci 62 zile cu braţele, a 50 lei pe zi = 3.100 lei

1 zi cu carul . . . . = 160 „

Total pentru lucru . . 3.260 lei

S'au întrebuinţat 20 grămezi crăci a 70 lei . . . . . 1.400 lei 4.660 lei

Prin urmare, revine costul manoperei şi materialului la . . . . . 1 lei kg.

Transportul până la Buzău revine la 0,30 lei kg . . . . . 0,30 lei

Rezultă că valoarea de cost a mangalului pe piaţa Buzăului este de . . . . . 1,30 lei

Preţul de vânzare . . . . . 2,60 lei

Iată deci o industrie care realizează 100% câştig într'un interval de timp de 30 zile dela construirea bucşii la valorificarea cărbunilor pe piaţa de desfacere.

Un bun mangal se realizează din lemne ce nu trebue să depăşească vârsta de 20 ani, să nu aibă inimă de oarece se sfarmă uşor făcându-se praf. Esenţele cele mai bune sunt: stejarul, carpenul, fagul, etc. Plopul şi teiul sunt excluşi. Carpenul nu se sfarmă în stare de cărbune. Lemnul verde dă cărbuni mai buni decât cel uscat.

Mangalul se păstrează bine la adăpost, sau în grămezi mari. Dacă iarna e lăsat în ploae, la primul ger se sfarmă.

E bine ca imediat ce se desface bucşa şi se stinge mangalul să se aşeze în saci pentruca să nu se sfărâme prin manipulare şi transport.

E de gândit şi aplicat acolo unde este cazul, modalitatea de a se desface tot materialul ce va rezulta din operaţiuni culturale care dă cel mai bun lemn de mangal. Să se execute aceste tăeri în timpul verii când lemnul e verde şi deci foarte bun pentru fabricarea mangalului.

In felul acesta, s'ar cruţa pădurile cele mai bune de stejar şi s'ar reglementa fabricarea mangalului numai din materialul rezultat din operaţiuni culturale. Dar aceasta necesită control riguros, personal conştiincios şi rapiditate în exploatare şi valorificare, excluzându-se formalismul de azi pentru inventarieri, verificări, aprobări tardive, etc.

FABRICAREA CĂRBUNELUI DE LEMN IN CUPRINSUL DIRECŢIUNEI SILVICE CLUJ

de Ing. S. A. SILIAN

Către sfârşitul anului 1931, am fost însărcinat de conducerea direcţiei silvice din Cluj, unde funcţionam, să studiez problema fabricării şi comercializării cărbunelui de lemn în cuprinsul acelei direcţiuni.

Dau mai jos parte din datele culese cu acel prilej şi anume cele cari privesc: tehnica fabricării cărbunelui, randamentul, sortimentele şi destinaţia cărbunelui de lemn.

I. TECHNICA FABRICĂREI CĂRBUNELUI DIN LEMN

Modul de fabricare al cărbunelui este în întreg cuprinsul Direcţiunei Cluj acelaşi şi anume, prin bocşe volante verticale, după sistemul introdus de Germani, în timpurile vechi, cari şi ei au întrebuinţat metoda de carbonizare suedeză. Bocşa se construeşte din 2 sau 3 rânduri de lemne aşezate în cap, puţin oblic şi concentric, — în jurul unui ax, peste care se aşează al 3-lea sau al 4-lea rând oblic, numit „şeapcă". Astfel avem bocşii cu 2 rânduri de lemne, cari sunt de 60 m. st. care se construesc în păduri accidentate şi cu 3 rânduri, când terenul este mai puţin înclinat, cari conţin 80—120 m. steri.

Technica carbonizărei cuprinde:

1. — Construirea vetrei,
2. — Apropiatul lemnului la vatră,
3. — Construirea bocşei,
4. — Aprinderea bocşei,
5. — Conducerea arderei,
6. — Desfacerea bocşei şi răcirea cărbunelui,
7. — Scoaterea cărbunelui din bocşe,
8. — Transportul cărbunelui,
9. — Clasarea definitivă a cărbunelui după destinaţiunea ce-o are.

1. — Vatra bocşei. — Vatra este o platformă impermeabilă de pământ, peste care se clădeşte bocşa, a cărei bună construire este importantă întrucât influenţează asupra calităţei cărbunelui ce se va obţine. Se aşează pe cât posibil în apropiere de apă şi de materialul fasonat destinat carbonizărei. Solul trebue să fie gros de cel puţin 0,5 m.

Operaţiunea construirii bocşei constă în fixarea centrului vetrei cu un par de 4—5 cm grosime şi 2 m lungime dela care pe o rază de 5—7 m terenul se nivelează şi bătătoreşte. Vatra construită în formă de cerc va fi prelungită către periferie cu încă 1 m, pentru a avea în jurul bocşei un inel de pământ nivelat pe care să circule cu înlesnire cărbunarii la conducerea carbonizării şi răcirea bocşei, precum şi la scoaterea cărbunelui.

Construirea vetrei se dă în acord, muncitorilor specialişti, costul variind, după dificultăţile construcţiei, între 200—800 lei

de vatră[1]). Intrucât pe o vatră se carbonizează tot materialul lemnos ce se apropie ușor la ea (până ce cheltuelile de apropiat nu întrec cele ce ar ocaziona construirea unei noi vetre) se obișnuește a se lua în analiza de preț, ce o fac producătorii de cărbune din regiunile de munte, o cheltuială de 2 lei de m ster. Pe vatra care se întrebuințează de mai multe ori, se produce un cărbune mai bun; cea construită pe terenuri superficiale sau pe schele (când acestea nu sunt acoperite cu un strat de pământ de cel puțin 0,5 m) influețează producțiunea în rău, cărbunele rezultat fiind sau incomplect carbonizat sau fărămicios; cea construită pe terenuri umede dă cărbune prost, incomplect ars și cu tăciuni.

Vatra bună se construește deci pe sol argilo-nisipos, profund, nivelat, bătătorit, impermeabil și pe care se va carboniza mult material. Vatră rea este cea construită pe soluri superficiale, stâncoase, pietroase, umede sau pe platforme artificiale dacă nu sunt acoperite cu cel puțin 0,5 m pământ apt, cu răsuflători pe din jos, care poate da naștere și la arderea bocșei.

Vatra bocșei se numește între muncitorii români „Sireu" (Strâmbu, Firiza, Baia-Mare, Praid).

2. — Apropriatul lemnului la vatră. — Materialul fasonat se apropie prin corhănire sau pe jilipuri uscate construite din lemn despicat, el însuși destinat carbonizărei. Apropiatul se dă în acord, cu cca 8—12 lei de ster, după caz, sau se apropie de cărbunar, când i se plătește operațiunea apropiatului separat.

Muncitorul-antreprenor al apropiatului se numește „Săgmânaș" după cuvântul unguresc „szakmunkás", care înseamnă muncitor-antreprenor.

3. — Construirea bocșei. — Părțile constitutive ale bocșei sunt:

a) Coșul bocșei cu cei 2 pari;
b) Cele 2 tălpi de aprindere;
c) Materialul de aprinderea bocșei;
d) Gaura (orificiul, fereastra) și parul de aprindere;

1) Prețurile diferitelor lucrări sau materiale, indicate în prezentul articol, se referă la anul 1931, când am întreprins studiul asupra cărbunelui de lemn.

e) Trei rânduri despicături (cel de al treilea numai dacă se vrea carbonizată o cantitate mai mare);

f) Şeapca bocşei;

g) Invelişul bocşei.

Bocşa ce se construeşte de cărbunar peste vatra construită de alţii în acest scop, are o formă semisferică sau parabolică.

In centrul vetrei, pe lângă parul de 2 m înfipt 50 cm în sol de către constructorul vetrei, cărbunarul mai bate unul de 1,5 m la o distanţă de 30 cm, legându-le laolaltă, la 1,30 m dela

Clişeu G. P.

Fig. 1. — Aranjarea lemnelor într'o bocşă.

sol şi formând astfel coşul bocşei. Deoparte şi de alta a parilor el aşează 2 tălpi orizontale de 20/20/60 cm, peste care va clădi materialul de aprindere format din aşchii, vreascuri şi despicături subţiri de lemn bine uscat (dela colibe), până ce umple tot spaţiul dintre cei 2 pari. Pe talpa de aprindere va comunica şi gaura de aprindere de pe vatră care leagă centrul bocşei cu periferia.

Gaura de aprindere va fi la început închisă cu un par de 7—8 cm grosime şi 7 m lungime şi se construeşte paralel cu aşezarea primului rând de despicături. Pentru a nu se surpa, ea are pereţii oblici fromaţi din bucăţi scurte de lemn proptite

între ele la partea superioară, producând astfel o galerie dela periferie la centru. După aprindere gaura de aprindere se astupă cu acelaş par, atât pentru a nu se produce tasarea materialului aşezat peste ea, cât şi pentru a opri intrarea aerului din exterior în bocşă.

După aşezarea materialului de aprindere în coşul bocşei, se începe aşezarea, în cap şi puţin inclinat spre centru, al primului rând de despicături. Despicăturile se clădesc deodată, în toate punctele periferiei aşezând în jurul parilor întâi cele mai subţiri şi bine uscate, cari să poată lua uşor foc la aprindere. Treptat cu îndepărtarea de centru a cercului de despicături, se aşează şi material mai gros, mai tare şi mai puţin uscat. La periferie se aşează din nou material subţire şi uscat, inclusiv lemnul rotund.

După aşezarea jumătăţei primului rând de despicături se începe construirea rândului al doilea, în care la centru se aşează direct pe coş despicăturile subţiri şi uscate. Rândul al doilea de despicături va avea o înclinare mai pronunţată spre centru. Inclinarea va creşte cu cât aşezarea se va îndepărta.

Când şi rândul al doilea va fi aşezat pe jumătate, se începe în acelaş fel cu al treilea, sau, dacă nu este cazul, cu construirea şepcei.

Peste ultimul rând de despicături, înclinat spre centru se aşează „şeapca bocşei", care constă din material despicat mărunt, aşezat ca şi celelalte rânduri, însă cu înclinare pronunţată spre centru şi aproape orizontală. Ea contribue să dea forma de semisferă bocşei. De obicei şeapca are numai jumătate din înălţimea celorlalte rânduri.

La construirea bocşei se dă mare atenţiune să nu rămână goluri printre despicături. Aceste goluri se umplu, cu lemne mărunte. Altfel carbonizarea nu se face în bune condiţiuni, din cauza aerului, care ar provoca o ardere mai violentă, în contul ligninei.

Bocşa bine construită se acoperă apoi pe 2/3, începând de jos în sus, cu muşchi, frunze, pae, cetină sau ferigă, peste care se aşează apoi un strat de 10—12 cm argilă şi altfel de pământ, pe cât posibil amestecat cu resturi de cărbune dela bocşele din apropiere. Totul se bătătoreşte puţin pentru a se fixa mai bine.

In treimea superioară, vârful şepcei nu se acoperă pe un

cerc cu 1,5 m diametru, pentru a se putea produce aprinderea lemnului în interior, iar partea între acesta şi restul de 2/3 acoperită din jos se acoperă numai în ochiuri, de 60/40 cm cari vor alterna cu ochiuri goale de aceleaşi dimensiuni aşezate alternativ atât lateral cât şi în sus. Ochiul plin se numeşte „picior", iar cel gol, „ochi".

Bocşa în stadiul de mai sus este gata pentru aprins şi se numeşte mileră în partea de N—NW a Ardealului, dela cuvântul german, Meiler.

Clişeu G. P.

Fig. 2. — Bocşă în timpul arderii.

4. — Aprinderea bocşei. — Aprinderea bocşei se face scoţând parul de aprindere, care este aşezat în partea inferioară a ei dela periferie la talpa de aprindere din centru. Se leagă apoi la capătul subţire al parului un mănunchi de aşchii uscate, li se dă foc şi se introduce din nou în bocşă producând aprinderea aşchiilor de pe talpă. După aprindere, se scoate parul, lăsând să circule un curent de aer dela periferie spre centru, până ce aprinderea despicăturilor dela centru este asigurată. Atunci parul se introduce din nou în gaura de aprindere unde rămâne, carbonizându-se împreună cu celălalt material din bocşe.

5. — Conducerea carbonizării. — Cărbunarii lucrează în tovărăşie câte 2 şi se numesc „sehelbari".

Bocşa aprinsă se lasă să ardă până ce şeapca bocşei se tasează pe un diametru de cca 1,5 m. Atunci cărbunarul reface şeapca cu noi bucăţi de lemn şi o astupă cu un strat gros de argilă pe care îl bătătoreşte bine cu lopata, oprind ca deshidratarea să se mai facă prin ea, ci numai prin ochiurile neacoperite din partea inferioară a şepcei şi cele de pe jumătatea superioară ale ultimului rând.

Arderea continuând în interior, după noi tasări, de această dată a părţilor acoperite cu ochiuri, le astupă şi pe acestea cu argilă şi pământ.

Operaţiunea tasării bocşei este numită de cărbunari călcarea bocşei. Tasarea părţii din şeapcă, inclusiv ochiurile şi picioarele, se face în decurs de 12 ore, astfel că dacă se dă foc dimineaţa, se acoperă, treptat cu tasarea, partea superioară până seara. Noaptea şi ziua următoare bocşa arde acoperită, cărbunarii având grije numai să nu crape şi să nu dea flacără (pară).

Timp de 36 ore bocşa va emana numai fum alb ca urmare a deshidratării lemnului.

In ziua a doua dela aprindere, seara, se face în înveliş un rând de găuri numite „foroame", la 1,20 m dela vatră, având un diametru de 10 cm şi fiind aşezate pe interstiţiile lemnelor din bocşe. Ele sunt distanţate la început de 1 m, dar se înmulţesc astfel că până în ziua următoare, seara, devin distanţate la 20—20 cm una de alta. In faza aplicării primului rând de găuri, fumul alb devine de culoare gris; este momentul când pe lângă apă se volatilizează şi parte din corpii compuşi ai lemnului.

Partea de deasupra rândului de găuri se carbonizează tasându-se mereu până ce prin găuri va eşi un fum albăstrui, fapt ce înseamnă că deshidratarea s'a terminat şi carbonizarea a început, arderea mergând pe contul corpilor compuşi din lemn. Acest fum albăstrui este produs în contul ligninei şi răşinelor, fiind compus din gaze de metan, etenă etc. vapori condensabili de acetonă, alcool metilic etc. şi gudroane.

La ivirea fumului albăstrui, se astupă găurile respective şi se face alt rând nou, în acelaş fel distanţate ca la început, la 30 cm sub rândul 1 şi între găuri, — până ce se iveşte fumul albăstrui şi în acestea.

Operaţiunea continuă astfel până se ajunge cu găurile la

vatră, când bocşa va fi complect tasată, iar când fumul albăstrui începe a ieşi şi prin acestea, se astupă. Atunci bocşa se lasă să se răcească singură.

Operaţiunea de conducerea carbonizărei se face numai de specialişti, întrucât de felul conducerei ei depinde, în mare măsură, calitatea şi randamentul cărbunelui.

Când focul ţâşneşte în exteriorul bocşei, dacă nu se stinge cu apă şi nu se înăbuşe urgent cu pământ, cărbunele va fi fărămicios, şi deci depreciat în comerţ.

In cazuri când apa va lipsi din apropiere şi uscăciunea va fi mare, cărbunarii sunt în neputinţă de a înăbuşi flacările la timp. In acest caz se produc explozii cari pot provoca arderea întregei bocşe.

Pe vânturi mari, conducerea arderei este tot atât de grea, căci, carbonizarea nu se face simultan în toate părţile. In acest caz se produc arderi interne iuţi în unele părţi şi încete în altele, aşa că dacă cărbunarul nu este destul de dibaci şi nu acoperă flacărea ce va ţâşni ici colea şi mai ales dacă îi va lipsi apa, pierderile în calitate şi cantitate pot fi mari.

Carbonizarea se produce în 5 zile aproximativ, depinzând de dibăcia cărbunarului, de starea atmosferică, de abundenţa în apa necesară la potolirea flacărei ce ţâşneşte din bocşă, ici colea şi de un complex de alte împrejurări, cari influenţează fie la scurtarea, fie la mărirea timpului de carbonizare.

6. — Răcirea cărbunelui. — Bocşa arsă se curăţă imediat de înveliş. Altfel, dacă s'ar produce precipitaţiuni atmosferice nu se poate umbla la cărbune, căci s'ar murdări şi i s'ar deprecia valoarea.

Dacă după terminarea carbonizărei s'ar mai găsi, totuşi, focare, sau dacă cărbunele ar lua foc din contactul imediat cu aerul, se stinge stropindu-l cu apă adusă în găleţi în acest scop.

Cărbunele desvelit se lasă 24 ore să se răcească, dar la nevoie se poate scoate şi imediat după desvelire. Se preferă desfacerea bocşelor noaptea, pentru a se vedea mai bine cărbunii ce s'ar aprinde.

7. — Scoaterea cărbunelui. Scoaterea cărbunelui din bocşă se face cu un cârlig de fier de 30 cm. lungime şi 2 cm. grosime, fixat pe un mâner de 1,5 m. lungime. Cu ocaziunea scoaterei se face şi prima selecţiune a cărbunelui, dându-se la

o parte, ca neapte, bucăţile incomplet carbonizate (tăciuni), cât şi praful de cărbune şi cel cu dimensiuni mai mici de 2/3 cm.

Cărbunele sortat după calitatea ce urmărim a obţine, se strânge în coşuri speciale late şi se încarcă de cărbunari prin răsturnare în căruţe prevăzute cu coşuri (cotărci).

8. — Transportarea cărbunelui. Transportul se face în care cu cotărci de nuele, de capacitate 40—50 Hl. Carele sunt şi ele de 2 feluri şi anume :

cu cotarcă fixată direct pe brăcinarul osiei şi cu leuci de fier, dar numai la osia dindărăt, care prezintă avantajul că sunt înguste şi pot uşor circula în pădure;

care la cari cotarca este mobilă, aşezată între loitrile carului obişnuit.

Al doilea model prezintă desavantajul că cotarca este mai mică (35—40 Hl), se ridică centrul de greutate al întregei încărcături şi transportul este mai greoi întrucât contribue mult greutatea loitrilor, lencilor şi feleherţurilor (răscoalelor), cari adesea se şi murdăresc şi se îngreunează de noroi.

9. — Clasarea definitivă a cărbunelui. Cotărcile încărcate cu cărbune şi transportate la destinaţiune sau depozitele C.F.R., se răstoarnă de 2 oameni împreună cu carul, formând grămezi, din care apoi se sortează cărbunele pe calităţi şi se încarcă în vagoane.

Cărbunele de export se selecţionează în gară cu o furcă de oţel cu 12 coarne de 40 cm. distanţate între ele la 3,5 cm. în care este înfipt un mâner de 90 cm. cu o gaură pentru mână la capătul lui. Furca este special construită şi costă 1.400 lei.

La cărbunele de export descărcat, în gară, în grămezi sau şoproane, se produce o pierdere sub formă de praf de 15%.

Incărcatul în vagon se face de oameni speciali, în număr de 3, dintre cari 2 selecţionează cărbunele cu furca şi încarcă coşurile, iar al 3-lea numai le transportă. Ei fac rotaţie între ei.

Vagonul se încarcă cu îngrijire pentru a-l utiliza în întregime căci dacă încărcătura va fi sub 10 tone, cheltuiala va fi aceiaşi şi s'ar lucra deci cu cheltuială nefolositoare.

La cărbunele cu întrebuinţare locală, selecţionarea se face numai la încărcare în căruţe pentru economisire de timp.

Achitarea muncei cărbunarilor şi cărăuşilor se face pe Hl. recepţionat în gară, sau la locul de întrebuinţare, dacă aceasta este locală. Pentru a nu se pierde mult timp cu măsuratul, se stabileşte de 2—3 ori volumul unei cantităţi determinate ce se transportă cu acelaş car şi apoi se evaluează volumul după forma geometrică a coşului. Cărăuşului i se dă o cărticică de transport în care se înscrie, de fiecare dată, cantitatea recepţionată, după care se achită atât cărăuşul cât şi cărbunarul, pe Hl. recepţionat, având fiecare cărbunar cărăuşul său. In caz de eventuale nepotriviri între ceeace susţin cărbunarii şi ceeace predă sau voeşte să predea cărăuşul, se fac probe de încărcare (Stichprobe), măsurându-se cu doba întreaga încărcătură ce se transportă odată. Doba are un volum de 2 Hl.

Praful şi tăciunii produşi, atât la întâia, cât şi a două selecţionare, nu se achită cărbunarilor sau cărăuşilor şi este obiceiul ca în gări, tăciunii să se dea celor ce fac încărcarea în vagon, fiind prin aceasta şi mai siguri de buna selecţionare a cărbunelui.

Cărbunele se recepţionează dela cărăuş după volum (Hl.) şi nu după greutate, pentru motivul că dacă s'ar face după greutate, se întâmplă des să verse apă pe el, depreciindu-l, pentru a fi mai multe kilograme la Hl. decât este admis în comerţ.

II. — RANDAMENTUL IN CĂRBUNE

Depinde de calitatea lemnului, de starea de uscăciune, de existenţa unei vetre vechi, de iuţeala arderei, de îndemânarea lucrătorilor şi modul de desfacerea vetrei.

Cantitatea produsă de 1 ster este după cum urmează: Fagul uscat din despicături şi sănătos (cal. I) dă 4.2—4.4 Hl. cu o greutate de 23 Kg. la Hl. Lemnul rotund de fag uscat dă 4 Hl cu o greutate însă numai de 24—25 Kg. la Hl. Fagul verde despicat, dă 4—4.2 Hl. cu o greutate de 24—25 kg. Fagul verde rotund, dă 3.9—4.2 Hl. cu o greutate de 22—24 Kg. La aceste 2 din urmă, variaţiunea atât în cantitate cât şi în greutate este mare, ca urmare a influenţei apei de constituţie a lemnului.

Lemnul de fag calitatea II-a dă un cărbune mai redus la volum cu 5%, căci nodurile produc tăciuni, cari nu se carbonizează; iar greutatea la Hl. este cu cca 5% mai mare decât cel de cal. I-a ca urmare a carbonizărei neuniforme.

Carbonizarea pe o vatră nouă dă un cărbune redus ca volum cu 10—15%.

Bocşa arsă pe timp bun, fără uscăciune, fără vânturi sau precipitaţiuni, dă un randament normal. Pe timp uscat şi vânturi mari se pot produce explozii, în urma cărora poate să ardă bocşa, iar pe timp cu precipitaţiuni se prelungeşte timpul de ardere peste normal, în care cazuri rezultă un cărbune fărămicios şi de calitate inferioară.

Foioasele moi, răşinoasele şi stejarul, dau o producţie mai mare în cantitate şi greutate. Acest cărbune însă se produce în puţină cantitate, din cauza calităţei inferioare, producând în general cărbune de calitatea III-a şi IV-a.

III. — SORTIMENTELE.

Cărbunele de lemn se clasifică după cum urmează·

a) Cărbune de export.
b) „ intern cal. I.
c) „ „ „ II.
d) „ „ „ III.
e) „ „ „ IV.

Cărbunele de export. Se produce numai din fag, despicat, cl. I, iar cărbunele rezultat trebuie să fie de mari dimensiuni, să nu treacă prin ciurul de 5/5 cm., îndeplinind şi condiţiunile de mai jos, cari sunt la fel atât pentru cărbunele de export, cât şi pentru cel intern cal. I.

Cărbunele cal. I trebue să fie :

1) produs din lemn de fag, sănătos (cl. I), despicat şi uscat timp de 5—18 luni, cu cel mult 5% lemn rotund;

2) să fie complet carbonizat;

3) să fie greu de fărămiţat, aşa că dacă-l strângi între degete, să reziste;

4) la spargere, partea internă să prezinte o culoare de oţel sclipitoare;

5) să nu aibă crăpături sau găuri la exterior şi să fie de culoare neagră;

6) structura lemnului carbonizat să se cunoască bine până în cele mai mici amănunte;

7) să nu înegrească decât foarte puţin;

8) la lovire de corpuri tari, să dea un sunet metalic;

9) greutatea unui Hl. să fie între 22.5—23 Kg;

10) să fie în bucăţi mari, să nu treacă prin ciur cu găuri de 3/3 cm şi fără praf;

11) să nu conţină bucăţi de lut ars sau alte corpuri străine;

12) la aprindere, să nu dea fum şi la primire de oxigen mult, flacăra să fie mică şi albăstrue.

Indeplinind condiţiunile de mai sus cărbunele va da căldură mare şi de lungă durată.

Calitatea II trebue:

1) Să fie produs din lemn de fag cl. I, admiţând şi lemn cl. II, cât şi lemn rotund 30%;

2) poate fi produs şi din lemn verde, în care caz, se iveşte o pierdere la calitatea carbonizată de 10—15% şi din lemn noduros;

3) greutatea la Hl poate varia între 22—25 kg;

4) mărimea bucăţilor să fie de aşa natură ca să nu treacă prin ciur de 2/2 cm;

In rest, cărbunele trebue să îndeplinească condiţiunile celui de calitatea I.

Calitatea II-a este foarte greu de apreciat şi în uzul comercial este să se accepte şi cărbunele de 25 kg la Hl drept cal. I, dar numai când este în bucăţi mari.

Calitatea III. Se produce din foioase tari ca: stejarul şi ulmul, sau din lemn de fag intrat în depericiune, cum şi din mesteacăn.

Calitatea IV. Se produce din răşinoasele şi foioasele moi îndeplinind condiţiunile celui de cal. III.

IV. — INTREBUINŢAREA CĂRBUNELUI

Se face după calitate şi anume:

a) *Cal. export* se repartizează pentru export, sau în interior la comercianţii cari vând cărbune împachetat pentru maşinile de călcat.

b) *Cal. I intern* la marea industrie de fier metalurgic şi la comercianţii de cărbune cari îl vând la fierari.

c) *Cal. II intern* ca şi cel de cal. I intern, fiind numai diferenţă de preţ.

d) *Cal. III intern* se vinde industriaşilor cu maşini cu aspiraţiune de gaze de cărbune.

e) *Cal. IV intern* ca la calitatea III intern, influenţând numai diferenţa de preţ.

In cazuri de lipsă de cărbune, pe piaţă, consumatorul recurge la calitatea imediat inferioară.

Fierarii nu întrebuinţează cărbunele de stejar din motivul că acesta face „explozie de scântei".

Diferenţa de preţ după calităţi este:

Cal. export	100%
Cal. I intern	90%
Cal. II intern	85%
Cal. III intern	70%

Cal. IV intern după cerere şi învoială.

CARBONIZAREA LEMNULUI PE DOMENIILE REŞIŢA, ÎN TRECUT

de ŞERENGĂU MIHAIL
Ing. silvic

Pe Domeniile Reşiţa înainte de înfiinţarea celor 2 fabrici pentru destilarea lemnului, dela Reşiţa (în a. 1906) şi dela Cârşa de pe Valea Minişului (în a. 1910), preocuparea principală a exploatărilor silvice era fasonarea lemnului de cărbune şi carbonizarea lui, pentru acoperirea nevoilor furnalelor din Reşiţa, cu mangalul necesar.

Ca exemplu arătăm, că producţia anilor dela 1872—1881 a fost pe 10 ani:

Lemn de cărbune 2.958.834 st.
Cărbuni de lemn 14.840.917 Hl.

producţie, care până la anul 1906 în continuu a crescut.

Aceste carbonizări aşa zise sistematice, se făceau pe „regiuni" şi erau conduse de către şefii exploatărilor propriu zise, corespunzând actualilor şefi de ocoale, cari în această privinţă răspundeau faţă de Direcţiune. Ca organe ajutătoare şi ca direct conducătoare a carbonizărilor pe teren erau brigadierii şi pădurarii de canton, întocmai ca şi azi, şi întrucât era nevoie, mai era un organ special numit „supraveghetor de carbonizare". Aceste organe ajutătoare, bineînţeles, erau responsabile, pentru lucrările încredinţate lor, faţă de şeful exploatării.

Alegerea şi fixarea locurilor pentru vetre. In fiecare parchet proiectat spre exploatare pentru producerea lemnului de cărbune, încă înainte de a i se fixa limitele în mod definitiv de către şeful exploatării, către organele chemate (brigadierul, pădurarul de canton şi supraveghetorul de carbonizare) trebue să se stabilească numărul şi locul vetrelor ce urmează să se facă în parchetul respectiv.

Cum însă de alegerea vetrelor în mod ştiinţific şi practic depinde chiar şi rezultatul carbonizării, într'o măsură oare care, cât şi reducerea cheltuielilor de construire a acestora, este necesar ca la alegerea lor, să fim cu mare atenţie.

Numărul vetrelor, depinde de cantitatea de lemn ce urmează să fie carbonizat în sezonul de carbonizare respectiv, iar

în parte şi de numărul echipelor de cărbunari angajate pentru carbonizare, în aşa fel că fiecărei echipe să-i revină cel puţin 3 vetre — la distanţă corespunzătoare din punct de vedere al supravegherii.

In ce priveşte alegerea locurilor pentru vetre, sunt o mulţime de împrejurări de luat în considerare, în funcţie de împrejurările lcoale de care mult-puţin trebuie să se ţină seama şi anume:

1) Să fie în apropiere de lemn, aşa ca transportul lemnului la vatră să fie acoperit cu minimum de cheltuieli.

2) Să fie cu considerare şi la drumurile existente pentru transport.

3) Să fie pe cât posibil la locuri ferite de vânt.

4) Apa să fie în apropiere.

5) Să fie aşezată pe locuri uscate, unde nu se cere construire de poduri.

6) Să se excludă — pe cât cu putinţă — aşezarea vetrelor pe şanţuri sau în albia râurilor.

7) Dacă totuşi sunt cazuri, când vatra trebuie aşezată într'o vale îngustă, se va prefera aşezarea ei, pe coasta văii, făcând pod numai sub partea dinspre vale, dar curgerea apei să rămână liberă.

8) Unde suntem nevoiţi a construi poduri pe coastă, să căutăm totdeauna astfel de locuri, ca podurile să fie cât mai scunde.

9) Dacă sunt în parchetul respectiv vetre vechi, se va da preferinţă acestora, întrucât corespund cerinţelor locale.

In locurile designate pentru vetre se va bate un par lung de 2—2,5 m, de obiceiu la mijlocul vetrei şi se va numerota, începând cu Nr. 1. In acelaş timp pentru fiecare vatră se vor nota felul lucrărilor necesare la construirea vetrei, urmând ca toate aceste date să fie prezentate şefului exploatării, care are nevoie de ele la întocmirea planului de carbonizare, care trebuie să fie înaintat Direcţiunei pentru aprobare definitivă.

Odată cu fixarea vetrelor se vor studia şi fixa şi drumurile necesare pentru transportul cărbunilor, culegându-se în acelaş timp şi datele necesare, pentru a putea acorda lucrările de drum. Concomitent cu aceste lucrări, brigadierul şi pădurarul vor supraveghea necontenit fasonarea lemnului de cărbune, îngrijind ca stivuirea lemnului să se facă, pe cât posibil, în apro-

pierea vetrelor, fixând în acelaş timp atât locul cât şi direcţia unde se vor aşeza rămăşiţele din parchet.

Pentru toate lucrările de cărbunărit, şeful exploatării trebuie să aibă aprobarea Direcţiunei, iar în acest scop e obligat să întocmească, pentru fiecare sezon de carbonizare, un aşa numit „plan de carbonizare" (Kohlungs-Plan), arătându-se în acest plan, pe cât posibil, în amănunţime toate datele şi lucrările în funcţie de carbonizarea respectivă şi anume:

1. Numele carbonizării — denumirea parcelei.
2. Anul şi anotimpul doborîrii lemnului pentru cărbuni.
3. Calitatea şi gradul de uscăciune.
4. Lungimea lemnului cu indicarea sortimentului din evidenţa materialelor.
5. Lungimea reală a lemnului şi înălţimea stivelor.
6. Volumul unui ster, conform evidenţei şi estimaţiei.
7. Procentul de amestec al lemnului pe esenţe.
8. La fel, pe sortimente ca: ţăpligă, rotund şi crăci.
9. Cantitatea totală a lemnului de cărbuni în steri.
10. Date referitoare la apropiatul lemnului la vetre: cantitate, depărtare, felul posibilităţii de apropiat şi costul în bani al transportului — respectiv apropiatul.
11. Numărul echipelor de carbonizare şi numărul lucrătorilor din echipă.
12. Descrierea vetrelor în mod detaliat.
13. Costul construirii vetrelor în bani, pe bucată.
14. Cantitatea de lemn aproximativă ce intră în bocşa respectivă.
15. Randamentul de cărbuni estimat:
    a) Loco bocşă (vatră, pe ster şi pe m^3).
    b) Loco furnal (vatră, pe ster şi pe m^3).
16. Randamentul provizoriu pe ster.
17. Costul cărbunăritului pe hl.
18. Cheltuieli pentru construirea de drumuri noui şi repararea celor existente.
19) Distanţa de transportat din parchet până la furnal.
20. Costul de transport al unui hl. de cărbune dela locul de carbonizare până la furnal.

Acest plan de carbonizare trebuie însoţit şi de un „plan de situaţie" la 1 : 10.000, asupra parchetelor în cari s'au proiectat

lucrări de carbonizare, arătându-se pe acest plan toate vetrele şi drumurile proiectate pentru acest scop.

Şeful exploatării înainta „planul de carbonizare" şi „planul de situaţie" Direcţiunei pentru aprobare definitivă, cu un „memoriu justificativ" şi detaliat asupra tuturor datelor cuprinse şi cerute în acest plan.

De foarte mare importanţă era fixarea modalităţii, de a stabili randamentul, respectiv rezultatul carbonizării pe volum, fie pe baza experienţei şi a rezultatelor din anii trecuţi, fie, în lipsă de astfel de date precise, ordonându-se să se facă carbonizări de probă. Acestea din urmă se făceau aparte, pentru toate soiurile de lemne ce se foloseau la cărbunărit. La carbonizările de probă, locul trebuia ales în aşa fel, ca să reprezinte media locală, iar în ce priveşte lemnul, să fi fost de o calitate medie.

Proba de carbonizare se făcea de 3 ori una după alta, pe aceiaş vatră, notându-se exact cantitatea lemnului folosit în steri, timpul cât a durat carbonizarea şi câţi tăciuni au rămas. Cărbunii rezultaţi din carbonizările de probă se măsurau cu o măsură de o capacitate de 0.456 m^3, socotită egală cu 4 hl.

Din aceste date, randamentul pe unitate se stabileşte astfel: cantitatea totală a cărbunilor exprimată în hl, se împarte cu cantitatea lemnului în steri intrat în cele 3 bocşe de probă, scăzându-se însă în prealabil din această cantitate volumul tăciunilor rămaşi, măsuraţi în steri. Această unitate de randament era, după aceea, valabilă pentru toate carbonizările din acel sezon.

Până la terminarea carbonizărilor de probă, cu scopul de a se stabili „unitatea randamentului" în mod definitiv, şeful exploatării fixa randamentul în mod provizoriu, pe baza experienţei şi a rezultatelor din trecut, iar odată fixată unitatea randamentului în mod definitiv, toate datele de până aunci erau corectate în funcţie de acest randament definitiv.

Construirea vetrelor. — Construirea vetrelor la timp şi felul lor de construire fiind cu mare influenţă asupra rezultatului de carbonizare, se recomandă a se ţine seama de anumite norme şi anume:

1. Pentru carbonizările de iarnă, vetrele trebuie să se termine până la finele lunei Iunie, iar pentru carbonizările de vară, încă înainte de intrare în iarnă.

2. Fiecare vatră situată pe un teren plan şi uscat, trebuie săpată până la o adâncime de 30 cm. şi curăţită de iarbă, rădăcini şi piatră.

3. Fiecare vatră, aflată pe un teren pietros-stâncos, după înlăturarea stâncilor, pe cât va fi necesar se va plana şi acoperi cu un strat de pământ curat.

4 Vetrele făcute pe poduri, trebuiesc acoperite cu un strat de pământ de cel puţin 60 cm bine bătut şi aşezat

5. Circonferinţa fiecărei vetre să fie prevăzută cu un şanţ de 0,30—0,45 m. adâncime şi de 0,30—0,60 m lăţime La vetrele situate pe terenuri plane, şanţul se va face de jur-împrejur, iar la cele situate pe terenuri în pantă, numai în partea dinspre deal.

6. Vetrele situate pe terenuri plane, trebuiesc să fie cel puţin cu 0,15 m. mai 'nalte decât terenul din jur.

7. Fiecare vatră să aibe o ridicare corespunzătoare, către centrul vetrei.

Pământul vetrelor să fie bine bătut, iar forma lor circulară

Diametrul, în depozite, dela 10 m.; în pădure, pentru lemnul gros, dacă împrejurările locale permit, dela 8 m., iar pentru lemnul mai subţire şi crăci dela 6 m. în sus.

In afară de aceasta, pentru aşezarea prafului şi pământului necesar la acoperirea bocşelor, mai este nevoie de cca 0,5—0,7 m. în jurul fiecărei vetre.

După terminarea construirei vetrelor, urmează luarea diferitelor dispoziţii, în vederea lucrărilor de carbonizare şi anume:

1) Facerea drumurilor.

2) Predarea lemnului de cărbune către supraveghetorul de carbonizare, sau în lipsa acestuia, către brigadierul şi pădurarul respectiv, ca lemn încă nerepartizat la carbonizare.

3) Impărţirea cărbunarilor pe echipe şi numerotarea echipelor, designându-se unul dintre ei ca conducător al lucrării, de obiceiu cel mai priceput şi mai de încredere dintre ei.

4) Repartizarea vetrelor şi a stivelor de lemn pentru carbonizare pe echipe. In această privinţă, se va ţine seama ca vetrele unei echipe să nu fie departe una de alta şi ca supravegherea şi îngrijirea lor să fie pe cât posibil uşoară şi să nu fie intercalate vetre de ale altor echipe.

La repartizarea lemnului se mai poate lua în considerare ca lemnul să fie în apropiere de vatră şi transportul să coste cât se poate de ieftin.

5) Predarea lemnului în acord pentru transport la vetre. Aci se observă, că plata se făcea numai pentru lemnul situat la o distanţă de peste 30 m. dela vatră, iar lemnul ce cădea sub distanţa de 30 m, cărbunarul era obligat a-l apropia gratuit.

Cărbunarii erau obligaţi să-şi facă singuri colibele în parchete, primind numai materialul necesar în mod gratuit.

La fieşte care echipă de cărbunari se repartiza un anumit număr de cărăuşi, pentru transportul cărbunilor.

Cărăuşii erau obligaţi să transporte pe seama echipelor de cărbu-

nari frunzişul şi praful de cărbune (pământ) pentru acoperirea bocşelor în mod gratuit.

Cărbunarii mai aveau obligaţia a se îngriji singuri de apărătoare de vânt, în cazul când vatra nu era la un loc ferit de vânt

Mai trebuiau apoi să se îngrijească de acoperirea cărbunilor, în cazul când nu se puteau transporta la timp şi timpul era ploios, ca să-i menţină în stare uscată. In acest scop se făceau anumite grilaje din prăjini subţiri, pe cari se băteau şi coajă de tei sau diferite aşchii.

Construirea bocşei. — Bocşa se construieşte asftel: Mai înainte de toate se bate un par în mijlocul vetrei, care serveşte şi ca centru pentru marcarea circonferinţei bocşei. După aceia se pregăteşte locul de aprindere, în care se pune fie coajă de mesteacăn, fie alte materiale uşor de aprins.

La aşezarea lemnului în bocşă, trebuie să se ţină seama de următoarele:

1. Lemnul să se aşeze în cerc,
2. Cât se poate de des,
3. Ţăpligele să fie aşezate cu dunga ascuţită spre foc şi numai atâtea bucăţi se vor aşeza cu partea cu coajă spre par, respectiv spre foc, de câte este nevoie, ca lemnul să fie cât se poate de des în bocşă.
4. Dacă lemnul este de diferite grosimi şi mai este amestecat şi cu lemn moale, se va ţine seama, ca lemnul de aceiaş grosime să fie aşezat în acelaş cerc şi totdeauna lemnul tare mai în interiorul bocşei, iar cel moale la periferia ei.

Cantitatea lemnului aşezat într'o bocşă variază după felul lemnului şi anume:

La lemnul subţire şi provenit din crăci, dela 40 st. până la 60 st., iar la lemnul gros, dela 60 st. până la 90 st. Aceste cantităţi se referă la carbonizările din parchete, pe când cantitatea de lemn dintr'o bocşă în depozit, poate să ajungă până la 200 st.

Cantităţi mai mici ca cele arătate mai sus, se obicinuiesc numai la carbonizarea rămăşiţelor şi dacă împrejurările locale nu permit construirea unei vetre pentru o capacitate mai mare.

Pentru vetrele noui, la carbonizările în pădure, cantitatea de 40 st. pentru crăci şi lemn subţire şi 60 st. pentru lemnul gros trebue să fie considerată ca maximă.

Acoperirea bocşei. — Odată bocşa construită, urmează acoperirea ei, în primul rând cu un strat de frunziş mort de minimum 5 cm. Unde avem astfel de frunziş disponibil, se poate mări până la 8 şi 10 cm. La locurile expuse vântului poate să fie de 15—20 cm. Peste acest strat de frunziş, vine acoperirea cu pământ, de preferinţă însă praf de cărbune dela vetrele vechi; acest strat de pământ nici odată să nu fie mai mic de 8 cm. Grosimea stratului de pământ, spre vârful bocşei, să fie cel puţin de 2 ori mai gros decât în partea inferioară a bocşei. Deci grosimea stratului de pământ scade dela vârf spre poale.

Pentru a împiedeca alunecarea sau surparea prafului, respectiv

a pământului, de pe bocşă, se aşează ţăpligile de jur-împrejur pe bocşă, şi anume: în jurul bocşei, jos, ţăpligile se aşează în mod orizontal pe suporturi de piatră, iar pe acest rând de ţăpligi care serveşte ca talpă, se aşează ţăpligi pe bocşă în mod perpendicular, iar pe acestea vine alt rând orizontal şi aşa mai departe.

Bocşa la început nu vine în întregime acoperită ci, dela vârf în jos rămâne o coroană de cca. 30—40 cm neacoperită pentruca la aprinderea bocşei să aibă curent destul şi pentru ca gazele periculoase să se îndepărteze; numai după aceia se acoperă şi această coroană.

Aprinderea se face pe din jos dis de dimineaţă.

Carbonizarea, respectiv conducerea focului se face de către şeful echipei de cărbunari. Nici odată nu-i permis să se încredinţeze această operaţie oamenilor nepricepuţi.

Focul, după ce s'a întins până la coroană, trebuie condus de sus în jos într'un tempo mijlociu şi uniform cu ajutorul unor găuri mici de răsuflare, evitându-se de a fi prea tare sau prea încet. Dacă este prea mare, cărbunii vor fi de o calitate inferioară şi în cantitate mai mică. Dacă este condus prea încet, atunci în unele locuri se va întrerupe, consumând mult lemn, iar în altele nu se produce gradul de căldură corespunzătoare pentru carbonizare, rămânând mult lemn necarbonizat, adică sub formă de tăciune. Dacă focul este bine condus, bocşa îşi menţine forma simetrică iniţială.

Dacă timpul este vânturos, găurile de răsuflare se închid.

Când bocşa este deja arsă, trecând timpul obicinuit pentru ardere, urmează lucrarea ultimă a cărbunarului, stingerea.

Procedeul de stingere constă în aceia, că cu ajutorul trăgătorului de cărbuni, se trage acoperişul de pământ, care din nou amestecat se aruncă pe bocşă şi în felul acesta se strecoară printre cărbuni şi stinge focul.

După stingere, bocşa se mai lasă 24 ore pentru a se răcori şi numai după aceia începe scoaterea cărbunilor.

La transport se dau numai cărbuni curaţi, fără praf sau pământ.

XYLOMETRAREA LEMNULUI DESTINAT PENTRU MANGAL DE RETORTĂ

de F. PÀLL
Ing. silv.

In legătură cu carbonizarea lemnului, cred că ar prezenta interes să dau câteva date în privinţa randamentului la fabricarea mangalului de retrotă. Datele sunt rezultate din practica de ani de zile de când s'au înfiinţat destilăriile de lemn de la Reşiţa şi din Valea Minişului, întreprinderi afiliate Uzinelor Reşiţa.

Pentru stabilirea randamentului şi socotirea materialelor, sterul fiind o măsură cam inexactă, volumele lemnoase predate de U. D. R. destilăriilor se fixează prin xylometrarea precisă a sterilor de probă. Procedeul a fost şi este următorul:

Volumul lemnos fasonat în parchete se transportă şi se grămădeşte în stive de cca 2,4 m. înălţime, în depozitele silvice situate lângă destilăriile respective. De aci se predă lemnul, treptat după consumul fabricelor, pe bază de procese-verbale. Cu ocazia acestor predări se remăsoară cu exactitate lungimea (la decimetru) şi înălţimea stivelor (la milimetru) modificându-se volumul lemnos ce figurează în registrul de depozit conform rezultatului acestei remăsurări exacte, scăzându-se şi 1/5 parte din volumul capetelor de stive grămădite în cruce. Apoi din fiecare bloc de predare se alege, de comun acord, o stivă medie, iar din stiva medie câtiva „steri de probă"; de exemplu, la o predare de 3000 steri, circa 20 steri. La aceştia se măsoară apoi dimensiunile şi anume: lungimea la centimetru, iar înălţimea la milimetru. Se notează şi numărul lobdelor cuprinse în steri; apoi se stabileşte volumul lemnului plin, prin xylometrare, la decilitru.

Volumul găsit prin xylometrarea „sterilor de probă" se mai rectifică, în sus sau în jos, în proporţie cu înălţimea medie a stivelor ce se predă şi înălţimea medie a sterilor de probă xylometraţi.

Găsindu-se astfel „factorul de cubaj" al sterilor de probă, se procedează la transformarea întregului volum lemnos, din steri de depozit în steri-xylometrici în proporţia ce se stabileşte între factorul de cubaj special găsit prin xylometrare, şi factorul de cubaj general convenit prin contract între Soc. UDR şi destilăriile afiliate.

Pentru ilustrarea celor spuse mai sus, îmi permit să dau un exemplu privind calcularea volumului lemnos al unui bloc de predare: Conform registrului de depozit ajunge la predare un bloc de 16 stive cuprinzând 3000 m. steri de 1,20 m. Din stiva aleasă de comun acord se xylometrează 20 steri. După 12 operaţii de cetire se stabileşte că aceia reprezintă un volum de 17.000 litri. Inmulţindu-se această cifră cu factorul rezultat din împărţirea înălţimei medii a stocului de predat, cu înălţimea medie a sterilor xylometraţi, obţinem cifra de:

$$\frac{17.000 \times 181.4}{180.2} = 17.132 \text{ litri pentru 20 st.}$$

Volumul lemnului plin va fi deci pentru un ster xylometrat:

$$\frac{17.132}{20} = 856{,}6 \text{ litri}$$

Prin urmare, volumul lemnos de predat contractual se cifrează la:

$$\frac{3.000 \times 0.8566}{0.750} = 3426 \text{ steri}$$

*

Din volumele lemnoase predate în anii 1930—31—32 destilăriei Reşiţa, am analizat un stoc de lemne de fag despicate având, conform registrului de depozit, în total, un volum de 130.975 m. st. de depozit (din care capete de stive grămădite în cruce: 4436 buc.).

După remăsurarea exactă a stivelor şi scăderea a 1/5 parte din volumul sterilor grămădiţi în cruce, cantitatea de mai sus s'a rectificat la 131.613 st. de predat.

Din cantitatea aceasta s'a determinat, prin xylometrare, volumul exact a 860 steri de depozit a circa 1,20 m. înălţime şi s'a găsit a fi de 714,678 m^3. cifră, care modificată în proporţia înălţimilor medii între cea a stivelor de predat şi a sterilor xylometraţi, s'a rectificat la 712,094 m^3.

Deci factorul de cubaj al sterilor de 1×1×1,2 m. xylometraţi a fost de 712,094 : 860 = 0,827.

Inmulţindu-se volumul lemnos remăsurat în depozit pentru predare şi găsit de 131.613 m. steri, cu factorul

0.827 (factorul de cubaj special găsit prin xylometrare)
0.750 (factorul de cubaj general convenit prin contract)

prin procese-verbale s'a predat un volum lemnos de 145,180 steri, după care destilăriile de lemn erau obligate să predea furnalelor Reşiţei cantitatea de mangal de retortă stabilită prin contract.

Este interesant de a se constata, că factorul de cubaj găsit prin xylometrarea lemnelor de acetonă sus indicate, corespunde datelor staţiunilor de experimentaţie germane, conform cărora (vezi Agenda Forestieră pag. 132) factorul de cubaj mediu al

lemnelor de foc despicate peste 14 cm. este de 0.700 (0.650—0.750), pe când factorul de cubaj al lemnelor de fag despicate predate distilăriei Reşiţa redus la ster de 1×1×1 m., a fost de

$$\frac{0.827}{1.2} = 0.690.$$

Tot din aceste înregistrări am stabilit, că factorul de cubaj al unui ster de lemn rotund 1×1×1 m., predat distilăriilor, a fost de 0.605, iar cel al lemnului scart 0.585.

Numărul mediu al lobdelor cuprinse într'un ster de 1×1×1 m. a fost de 53 bucăţi la lemnele despicate, 77 bucăţi la lemnul rotund şi 38 bucăţi la lemnul scart.

Randamentul mediu, în trei ani, dintr'un ster de 1×1×1 m. a fost de 140 kg. mangal de retortă, din care 11% (9—14%) cărbuni mărunţi, iar restul bulgări.

CARBONIZAREA LEMNULUI IN RETORTE

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU

Carbonizarea lemnului poate avea două scopuri:

1. Obţinerea cărbunelui de lemn,

2. Obţinerea produselor volatile şi accesorii, rezultate din distilarea uscată a lemnului, ca gazul de iluminat, gudronul şi acidul pirolignos cu toate derivatele lui.

Primul scop se realizează de obiceiu, prin carbonizarea lemnului în bocşe, iar al doilea, prni distilarea uscată a lemnulu în cuptoare şi retorte.

Carbonizarea lemnului este cunoscută încă din timpurile preistorice, deoarece printre descoperirile din perioada de timp 4800—1800 înainte de Christos, când se construia numai pe piloţi, s'au găsit exemplare de piloţi, ale căror vârfuri de cremene erau introduse în corpul pilotului cu massă gudronoasă.

La început carbonizarea lemnului se făcea în gropi, metodă care se cunoştea din timpurile cele mai vechi în China, sub denumirea de „tsa-yao" *).

*) Dr. Günther Bugge: Die Holzverkohlung und ihre Erzeugnisse, 1925.

Din metoda de carbonizare a lemnului în gropi, s'a desvoltat metoda de carbonizare în bocşe verticale şi orizonale, care era cunoscută şi Grecilor şi Romanilor, după cum rezultă din descrierile lui Theophrast (372—287 înainte de Christos) şi ale lui Plinius (23—79 după Christos), metodă care s'a păstrat, cu oarecari mici modificări, până în zilele noastre, fără vreo schimbare esenţială în ce priveşte procedeul de carbonizare, în sine. Din descrierile lui Theophrast rezultă că Macedonenii practicau carbonizarea lemnului în gropi cu scopul de a obţine gudronul [1]). După Plinius, Egiptenii întrebuinţau distilatul gudronos ce curge la începutul operaţiunii de distilare a lemnului — care este un lichid mai apos — la îmbălsămarea cadavrelor, iar lichidul mai vâscos, ce se scurge mai târziu, gudronul propriu zis, îl foloseau la vopsirea acoperişelor de case şi a corăbiilor. Smoala brută, un fel de gudron de lemn îngroşat, o foloseau la cătrănirea butoaielor şi a altor vase de lemn [2]). Grecii şi Romanii întrebuinţau cărbunele de lemn mai ales pentru scopuri metalurgice, apoi ca combustibil în gospodării şi industrii, pentru încălzitul vilelor şi al băilor.

De pe timpul Romanilor până în secolul al 19-lea, carbonizarea lemnului nu s'a făcut, decât pentru producerea mangalului şi ici-colea şi pentru producerea gudronului, iar prin carbonizarea lemnului de răşinoase se mai producea câteodată şi uleiul de răşină. Metodele de carbonizare întrebuinţate erau acelea în gropi şi în bocşe.

Industria carbonizării lemnului în cuptoare şi retorte nu s'a putut desvolta, decât după ce chimia organică a descoperit acidul acetic, spirtul de lemn (metanolul) [3]) şi acetona, în gazele volatile, ce se degajau cu ocazia carbonizării lemnului. Despre o exploatare în stil mare a acestor produse n'a puttu fi vorbă, la început, deoarece nu găseau posibilităţi de întrebuinţări industriale în cantităţi mari. Astfel spirtul de lemn, deşi a fost descoperit de Taylor pe la 1812, totuşi abia după 1860 a început să se accentueze cererea lui pe piaţa internaţională, când chimia organică a descoperit întreaga serie a colorilor de anilină, ca verde de metil, violet de metil, etc.

In ce priveşte acetona, deşi existenţa ei în gazele volatile ale distilării uscate a lemnului a fost stabilită odată cu aceea a spirtului de lemn, totuşi prepararea ei industrială n'a găsit teren, decât după ce industria celuloidului şi aceea a fabricării prafului de puşcă fără fum au ajuns la o desvoltare înfloritoare. Producerea industrială a acetonei prin distilarea uscată a acetatului de calciu, s'a desvoltat abia în jurul anului 1880 [4]).

După ce s'au găsit debuşee suficiente pentru produsele volatile ale distilării lemnului, cercurile de specialişti, interesate, au început să deie tot mai multă atenţie şi procedeelor de distilare uscată a lemnului. Gropile s'au înlocuit cu bocşele, cari permiteau şi producerea unei cantităţi oarecare de oţet de lemn şi de gudron. Apoi treptat-treptat, dela bocşe

1) Dr. Bugge: op. cit.
2) M. Klar: Technologie der Holzverkohlung, 1922.
3) Metanolul este denumirea industrială a alcoolului metilic pur.
4) M. Klar: Opul citat.

obicinuite s'a trecut la un fel de bocşe zidite (cuptoarele americane „Kiln"). In felul acesta s'a făcut trecerea dela bocşă la cuptor.

Cuptorul sistem Schwarz realizează separarea în spaţiu a lemnului destinat prdoucerii căldurii necesare operaţiei distilării lemnului, de lemnul de distilat, gazele arderii, sărace în oxigen, continuând şi pe mai departe a ajunge în atingere cu lemnul de distilat.

Cuptorul sistem Rechenbach realizează transmiterea căldurii necesare distilării lemnului, prin pereţi metalici (calorifere). Acest cuptor este primul aparat care realizează carbonizarea lemnului în vase complect închise, deci fără nici un acces de aer. Deaceea cuptorul Rechenbach este acela care face transiţia dela cuptoare la retorte.

La început toate sistemele de retorte, orizontale şi verticale, erau de capacitate mică, având un diametru de 1000 mm şi o lungime de 3000 mm. Fără să înşirăm aci toată seria de retorte, cari s'au desvoltat cu timpul, amintim, că la toate tipurile se reclamă o răcire mai mult sau mai puţin complectă a retortei înainte de scoaterea cărbunelui din ele. Americanii au fost aceia, cari au construit primele retorte orizontalte, de mare capacitate, cu un conţinut de 25—50 metri steri, cari permiteau o imediată golire a lor după terminarea carbonizării, ceeace aduce cu sine o mare economie de combustibil şi deci o mai raţională exploatare a instalaţiei. Pe la începutul secolului al 20-lea, Europa ia exemplu dela America, trecând şi ea la retortele de mare capacitate, cărora le aduce următoarele îmbunătăţiri:

1. Gazele de fum emanate dela focarele de încălzire a retortelor se întrebuinţează la uscarea sau cel puţin la preîncălzirea lemnului destinat distilării uscate.

2) Gazele inflamabile, necondensabile, cari se îndepărtează din răcitorul instalaţiei de distilat, înainte de a fi arse, se preîncălzesc cu ajutorul unor isvoare de căldură cari nu costă nimic.

3. Pentru a nu deranja curentul instalaţiei din cauza utilizării isvoarelor de căldură a gazelor de fum, se produce curent artificial, cu ajutorul ventilatoarelor sau a suflătoarelor (injectoarelor) de aburi.

4. Se introduc noui sisteme de încălzire a retortelor, prin instalarea unor generatori de gaz, din lemne de mică valoare, cari pe lângă acest gaz mai produc şi un oarecare procent de acetat de calciu şi de spirt de lemn.

5. Se introduc metode noui de prelucrare şi de utilizare a distilatelor de lemn: gazul de lemn şi vaporii încărcaţi cu oţet şi gudron de lemn.

6. Se introduc metode pentru prelucrarea oţetului de lemn prin distilarea lui, operaţiune care îl curăţă de conţinutul de gudron.

7. Se descoperă rectificarea continuă a spirtului de lemn şi uscarea mecanică a acetatului de calciu.

*

La noi în România există astăzi patru fabrici pentru distilarea uscată a lemnului şi anume:

1) Una la Dărmăneşti, proprietatea Prinţului Ştirbei.

2) Una la Marginea, lângă Făget (jud. Severin), Societate pe acţiuni.

3) Două pe Domeniile Societăţii „Reşiţa" din care una în oraşul Reşiţa şi a doua la Cârşia, pe Valea Minişului, în apropiere de Bozovici. Cea dela Reşiţa are o capacitate anuală de 120.000 st de 1,20 m înălţime; iar cea dela Cârşia, numai de 70000 st anual.

Cele trei fabrici din urmă sunt astăzi contopite într'o singură societate „Marginea-Reşiţa" şi fac parte din „Cartelul Internaţional al Fabricelor de distilat lemnul". Prin contract, Soc. Reşiţa este obligată să le furnizeze lemnul necesar, în depozitul lor, primind în schimb pentru fiecare ster (cu o masă lemnoasă de 0,800 m^3) 140 kg cărbune de lemn.

Prima fabrică (a prinţului Ştirbei) nu face parte din „Cartelul Internaţional" şi-şi vinde produsele numai în ţară. Are o forţă motrice de 35 C. P., un număr de 86 lucrători şi un capital investit de 6 milioane lei.

Societatea „Marginea-Reşiţa" are o forţă motrice de 1243 C. P., un număr de 610 lucrători, un capital investit de 53 milioane şi un capital social de 75 milioane lei.

*

In cele ce urmează ne vom ocupa de metoda de carbonizare a lemnului în retorte, întrebuinţată de societatea „Distileriile de lemn unite Marginea-Reşiţa" la cele două distilerii ale sale din Reşiţa şi Cârşia (de pe Valea Minişului, plasa Oraviţa, jud. Caraş).

TEORIA CARBONIZĂRII LEMNULUI

Carbonizarea lemnului în retorte (vase închise prevăzute cu o conductă pentru recuperarea gazelor desvoltate în vas) se produce în patru perioade şi anume:

1. In prima perioadă se realizează evaporarea conţinutului de apă din lemn sub acţiunea căldurii exterioare, alimentată de un focar oarecare, fenomen care se produce fără formaţiune de gaze, dela 100° C până la aproximativ 150° C—170° C.

2. In perioada a doua, dela 170° C până către 270° C, căldura fiind alimentată tot din exterior, are loc o descompunere a lemnului, împreunată cu o bogată desvoltare de gaze, în deosebi CO^2 şi CO, precum şi de vapori condensabili, cari conţin acid acetic, puţin spirt de lemn şi gudron; rezidurile de coloare brună, formează aşa numitul „cărbune roşu" (charbon roux).

3. Peste 270° C intrăm în perioada a treia, aceea a „autocarbonizării" exotermice, în care procesul de carbonizare se produce pe lângă degajare de căldură. Această căldură degajată face 6—7% din căldura de ardere a lemnului.

In această perioadă nu e nevoe de alimentare cu căldură dela exterior. In acest stadiu al carbonizării, cărbunele de lemn se îmbogăţeşte în carbon; producerea oxidului şi bioxidului de carbon regresează, în schimb, se formează o mare cantitate de gaze inflamabile (necondensabile), ca Hidrogenul, Metanul, Etilenul şi alte hidrocarburi. Majoritatea produselor de distilaţie, ca: acidul acetic, alcolul metilic şi gudronul, se produce la o temperatură ceva peste 300° C. Mai la urmă, se produce mai mult gudron, celelalte produse lichide dispar, iar temperatura se ridică succesiv până la 380° C.

Dacă se absorb produsele de distilaţie regulat în timpul acestei perioade, se măreşte randamentul, deoarece unele produse, dacă stau prea mult timp în retortă, se descompun. La circa 400° se obţine aşa numitul „cărbune de retortă" sau „cărbunele negru". De la 400°—450° procesul de carbonizare se încheie.

Conţinutul de carbon depinde întotdeauna de temperatura finală: Cărbunele roşu conţine 70% Carbon; Cărbunele de retortă 80,8% carbon, iar cărbunele de bocşă aproape 90% carbon. După scurgerea perioadei exotermice se mai încălzeşte retorta (din afară) până la 400° pentru a obţine conţinutul necesar de carbon.

4. Perioada a patra este constituită de o eventuală răcire a cărbunelui într'o atmosferă plină de hidrocarburi (Kohlenwasserstoff), în chiar aparatul de distilat, când ar putea să aibe loc o desăvârşire a carbonizării prin aceea, că, cărbunele absoarbe hidrocarburile şi le fixează ca, carbon solid.

Conţinutul de acid acetic al distilatului este slab la început. In momentul intrării în perioada a treia a autocarbonizării, creşte brusc la dublu şi mai mult, pentruca la sfârşitul operaţiunei să scadă din nou la o concentraţie egală cu cea dela început.

Conţinutul relativ de apă al lemnului este regulatorul intensităţii cu care se produce reacţiunea de carbonizare, adică al mersului mai mult sau mai puţin liniştit al aparatului de carbonizare, iar temperatura finală este regulatorul conţinutului de carbon al cărbunelui de lemn.

*

La orice aparat de distilat deosebim trei părţi principale:

1. Rezervoriul în care se aşează lemnul de distilat, cu instalaţiile pentru încărcare şi golire.

2. Instalaţiile de încălzire şi de conducere a gazelor de fum.

3. Instalaţiile pentru recuperarea şi conducerea produselor de distilaţie.

ANSAMBLUL INSTALAŢIEI DE CARBONIZARE DIN VALEA MINIŞULUI

Figura Nr. 1, reprezintă schematic ansamblul instalaţiei de carbonizare din Valea Minişului (Cârşia), aparţinând Societăţii „Marginea-Reşiţa", care se compune din:

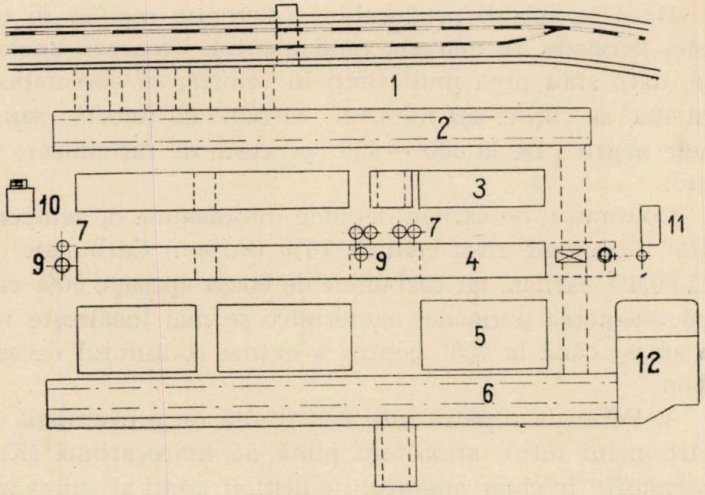

Fig. Nr. 1. (Desen de Ion Ungureanu).

1. Platforma de încărcare; 2. Podul rulant Nr. II; 3. Baterie compusă din 15 camere de uscat; 4. Baterie compusă din 15 retorte; 5. Bazin de răcire a cărbunelui; 6. Podul rulant Nr. I; 7. Baterie de condensatori (răcitori); 8. Injectoare şi condensatori (răcitori) secundari; 9. Căzi pentru gudronul de lemn; 10. Ventilator; 11. Staţie de pompe; 12. Răsturnătorul cutiilor de cărbune.

DESCRIEREA RETORTEI

Retorta este construită din zidărie de cărămidă arsă, cu mortar de lut, având grosimea zidurilor exterioare: jos de 100 cm, la naşterea bolţii de acoperiş de 60 cm, iar pereţii despărţitori dintre retorte sunt de o cărămidă şi jumătate, adică de circa 42 cm. Grosimea bolţii de acoperiş este tot de o cărămidă şi jumătate (42 cm).

Retorta are două uşi: printr'una intră vagonetul încărcat cu lemne, iar prin cealaltă părăseşte retorta după terminarea carbonizării.

Gazele ce se desvoltă în retortă se îndepărtează printr'o conductă

de fontă montată în bolta acoperişului, care le conduce într'o conductă colectoare construită din dulapi de larice.

Capacitatea retortei este de 1 vagonet, în care se încarcă circa 23 steri, având fiecare 0,8 m. c. massă lemnoasă.

Instalaţia de carbonizare se compune din două camere ca cea descrisă mai sus, aşezate ambele pe aceeaşi linie ferată, pe care se mişcă vagonetul. Prima serveşte la uscarea prealabilă a lemnului, iar a doua la carbonizarea lui.

La camera de uscare vaporii de apă se degajă în atmosferă printr'o deschizătură de coş aplicată în bolta acoperişului, deci tot pe deasupra, ca şi gazele de distilaţie.

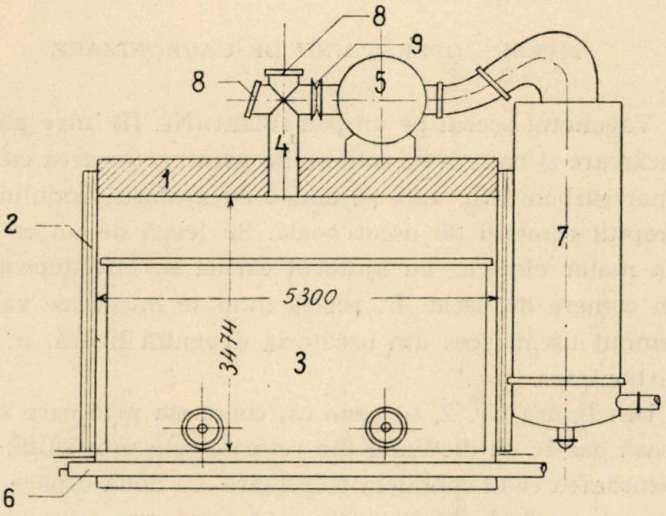

Fig. Nr. 2. (Desen. Ion Ungureanu).

Figura Nr. 2 reprezintă o secţiune prin instalaţia de carbonizare. In această secţiune cifrele reprezintă: 1. Zidăria retortei; 2. Uşile retortei; 3. Căderea (cutia vagonetului); 4. Ţeava de conducere a gazelor din retortă; 5. Conducta colectoare; 6. Ţeava de foc (caloriferul); 7. Condensator (răcitor); 8. Capace mobile de închidere; 9. Clapă de închidere.

Intrările şi eşirile acestor camere se obturează cu nişte porţi construite din cadre de fier, zidite cu cărămidă specială din pământ de infuzorii şi cu mortar de asbest. Praful de asbest al mortarului se amestecă şi cu apă de sticlă.

Aceste porţi se manevrează cu ajutorul unor macarale. Marginile porţilor se lipesc bine cu lut, pentru a împiedeca accesul de aer în interiorul retortei.

Retorta se încălzeşte cu ajutorul a cinci ţevi de fontă sau „Mannesmann", având fiecare un diametru intern de 200 mm. Aceste ţevi se

continuă până sub camera de uscare. Ţevile sunt aşezate la baza retortei sub şinele pe cari se mişcă vagonetul. In ele se arde gaz sărac CO, adus cu ajutorul unor ventilatoare dela rezervor. Admisiunea gazului în aceste ţevi este reglabilă după dorinţă cu ajutorul unor robinete.

Gazul care arde sub retorta de carbonizare îşi continuă drumul până la camera de uscare, de unde apoi se îndepărtează prin coşuri în atmosferă.

Vagonetul în care se încarcă lemnul este compus dintr'o cutie din tablă de fier montată pe şasiu de vagonet, care se mişcă pe şini. Capacitatea acestei cutii este de 23 m. steri de câte 0,8 m. c. massă lemnoasă. Fundul cutiei este format dintr'o tablă găurită. Deasupra cutia este liberă.

MERSUL OPERAŢIUNII DE CARBONIZARE

Vagonetul aşezat pe un pod rulant (Nr. II) între platforma de încărcare şi bateria de camere de uscat, se încarcă cu lemnul destinat carbonizării, apoi se aduce cu ajutorul podului rulant în dreptul camerei de uscat goală. Se leagă de un cablu tras de un motor electric, cu ajutorul căruia se introduce vagonetul în camera de uscat. In acelaş timp se introduce vagonetul cu lemnul uscat, scos din uscătoria devenită liberă, în retorta de carbonizare.

Din figura Nr. 2, se vede că, conducta prin care se îndepărtează gazele de distilaţie din retortă, este prevăzută, înainte de racordarea ei la conducta colectoare, cu două capace mobile, cari nu se închid, decât după ce temperatura din interiorul retortei a atins 150° C, care ne este indicată de un pirometru montat în această conductă sub capacile mobile amintite mai sus. Deschiderile acestor capace se lasă libere pentru a permite îndepărtarea vaporilor de apă în atmosferă, deoarece la descrierea teoriei carbonizării am amintit că în prima perioadă, adică dela 100° C până la 150° C se evaporează conţinutul de apă al lemnului.

După ce s'a atins temperatura de 150°, capacele mobile se închid, lipindu-se bine cu lut. Se continuă încălzirea retortei până la temperatura de 270°, când începe perioada exotermică de carbonizare, şi când nu mai e nevoe de încălzit retorta.

Citirea pirometrului se face din oră în oră, deoarece creş-

terea sau scăderea temperaturii trebue să fie succesivă, nu bruscă. Pirometrul este indicatorul pentru regularea focului de încălzire a retortei.

Durata carbonizării este de 36 ore; în condiţiuni nefavorabile poate dura şi 50 ore.

In interiorul retortei temperatura se poate ridica până la 500°, iar în conducta colectoare a gazelor de distilaţie până la 300°—350°. In conducta colectoare presiunea gazelor nu trebue să depăşească 5—6 cm coloană de apă, care este optimă. In caz de depăşire se corectează cu ajutorul unui injector de aburi.

Gazele de distilaţie se conduc din conducta colectoare la răcitor (dispozitivul 7 din fig. Nr. 2).

Aceste gaze se compun din gaze condensabile şi necondensabile. Cele condensabile trecând prin răcitor (condensator) se lichefiază şi se conduc în nişte căzi, unde gudronul prin decantare se aşează la fund, iar oţetul brut de lemn (pirolignosul) rămâne la suprafaţă, de unde se pompează şi se conduce la rezervoriul de alimentare al instalaţiei de prelucrare al lui.

Gazele necondensabile se conduc dela răcitor la spălătoarele de gaz, numite „Skrubber"-e. Acestea sunt un fel de rezervoare de forma unor turnuri, în cari apa stropeşte de sus în jos deasupra unei umpluturi de cocs, iar amestecul de gaze este condus în sens invers, de jos în sus. Apa de spălare încărcată cu produsele volatile de distilaţie, ce s'ar mai fi găsit în gazele necondensabile, se uneşte cu oţetul brut (pirolignosul) şi se prelucrează laolaltă. Gazele necondensabile astfel spălate, se conduc la instalaţia de încălzire a retortelor.

Terminarea procesului de carbonizare în retortă este indicată de pirometru, care scade brusc cu 10—20° dela punctul culminant, cu toate că toate cele 5 focuri (ţevi) sunt încă în funcţiune. Ca mijloc de control se mai verifică şi mirosul fumului, ce ese din retortă, care nu trebue să mai fie acid. La distilăria dela „Margina" se obişnueşte a se măsura cu un băţ cât a scăzut massa lemnoasă a încărcăturii din retortă. Când a scăzut cu circa $^1/_3$-a parte, se consideră ca terminat procesul de carbonizare.

Conducta de fontă, pe unde se îndepărtează gazele din retortă spre conducta colectoare, mai este prevăzută în apropierea celor două capace mobile şi cu o clapă de închidere (vezi dispozitivul 9 din fig. nr. 2), care separă conducta colectoare, de

retortă, în timpul când se descarcă aceasta din urmă de cărbunii produşi.

După terminarea procesului de carbonizare, porţile retortei se ridică cu ajutorul macaralei, cutia cu cărbuni din interiorul retortei se trage cu ajutorul unui motor, printr'un cablu legat de vagonet, într'un mic bazin cu apă, care împiedică accesul de aer pe dedesubt, la fundul găurit al cutiei de cărbuni, care este mai ridicat decât nivelul apei din bazin, iar marginea de jos a pereţilor cutiei este muiată în apă. (Vezi Fig. Nr. 3 care reprezintă modul de răcire a cărbunilor).

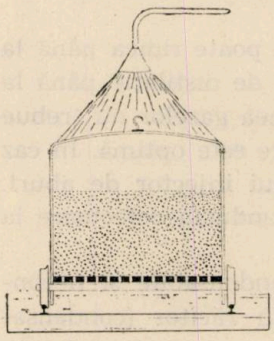

Fig. Nr. 3.

Concomitent cu aceasta se acoperă deasupra cu un capac din tablă care se potriveşte perfect în rama din fier U a marginei superioare a pereţilor cutiei, împiedicând astfel accesul de aer la cărbuni, pe deasupra. Capacul se stropeşte apoi cu apă prin nişte duşuri timp de 36—48 ore, cât durează răcirea completă a cărbunilor.

După răcire, cutia de cărbuni se transportă, prin poduri rulante la rampa de descărcare, unde se răstoarnă, apoi se conduce din nou la platforma de încărcare cu lemn, începând operaţiunea dela capăt.

Imediat dupăce s'a scos vagonetul cu cărbuni din retortă, se introduce în locul lui vagonetul din camera de uscare, iar în locul acestuia alt vagonet cu lemn proaspăt şi astfel operaţiunea este aproape continuă.

Randamentul mediu în cărbuni, obţinut la distilăriile Societăţii „Margina-Reşiţa", este de circa 165 kg. la 0,8 m. c. massă lemnoasă, după declaraţia conducătorului acestor distilării. Literatura de specialitate, însă, ne indică un randament de 30—35% din greutatea lemnului distilat în retorte.

Procentul de distilat variază după gradul de uscare al lemnului carbonizat şi după starea de sănătate a acestuia.

Societatea „Margina-Reşiţa" nu carbonizează decât lemn sănătos de fag, din care scoate obicinuit 235—280 litri disti-

late, inclusiv gudronul, dintr'un ster cu 0,8 m. c. massă lemnoasă.

Concentrația pirolignosului brut variază între 7 și 12% conținut de acid acetic.

Pirolignosul se compune din:

Acid acetic	5 —10%
Alcool metilic	1,5— 3,00%
Acetonă	0,1— 0,20%
Gudron disolvat	6,0—10,00%

Pe lângă acești constituanți principali, mai conține o mulțime de produse secundare, printre cari citãm:

1. Acizii grași: acidul formic, propionic, butiric, crotonic etc.
2. Alcooli: alcoolul alilic.
3. Aldehide: aldehida etilică, furfurolul.
5. Eteri: acetatul de metil.
4. Cetone: metiletilcetona.
6. Amine și amoniac.

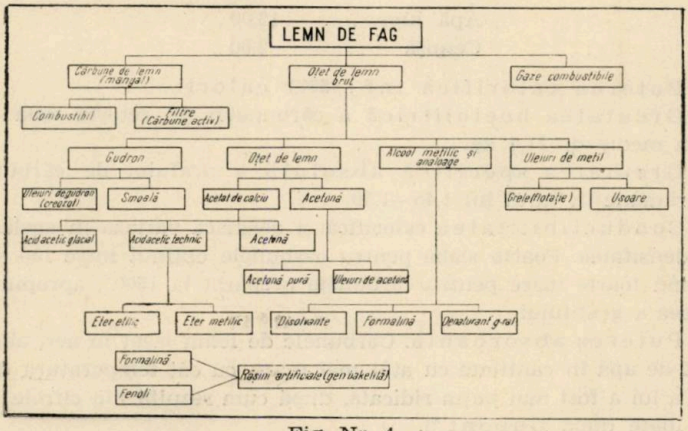

Fig. Nr. 4.

In cadrul acestui articol de revistă nu putem intra și în detaliile metodelor de prelucrare ale pirolignosului și gudronului.

Ne mulțumim să dăm aci numai o schemă, care ne arată toate produsele ce se pot obține din distilarea lemnului de fag, prin diverse procedee de prelucrare. (vezi fig. 4).

Cantitatea de lemn necesară pentru încălzirea retortelor se ridică la 15—20% din cantitatea lemnului distilat, sau echivalentul acestuia în cărbune.

PROPRIETĂȚILE FIZICE ȘI CHIMICE ALE CĂRBUNELUI DE LEMN

Compoziția cărbunelui de retortă produs de Soc. „Marginea-Reșița", după o analiză făcută la 23 Februarie 1939 în laboratorul chimic al Uzinelor „Reșița" este următoarea:

C	80,29%
H_2	3,87 „
S comb. . .	0,12 „
N_2+O_2 . . .	10,02 „
Cenușă . . .	1,70 „
Apă	4,00 „
Total:	100,00%

Puterea calorifică inf. în bombă: 7215 calorii.

După o altă analiză făcută în același laborator la data de 19 Februarie 1927 compoziția cărbunelui de retortă a fost:

C	77,24%
H	3,07 „
O+N	5,49 „
Apă higr. . . .	12,00 „
Cenușă . . .	2,00 „

Puterea calorifică inf.: 6771 calorii.

Greutatea hectolitrică a cărbunelui de retortă dela Reșița este în medie de 21,4 kg.

Greutatea specifică absolută a prafului de cărbune de lemn rămâne în jurul lui 1,45—1,50.

Conductibilitatea calorifică și electrică variază în același sens ca și densitatea. Foarte slabă pentru cărbunele obținut între 150 și 300° devenind foarte mare pentru cărbunele preparat la 1500°, apropiindu-se de aceea a grafitului.

Puterea absorbantă. Cărbunele de lemn lăsat în aer, absoarbe vapori de apă în cantitate cu atât mai mare, cu cât temperatura de formație a lui a fost mai puțin ridicată, după cum rezultă din cifrele următoare luate după Dupont*).

Temperatura de carbonizare	Vaporii de apă absorbabili în %
150°	21
250°	7
350°	6
450°	4
1500°	2

In afară de vaporii de apă, cărbunele de lemn mai poate absorbi şi alte gaze.

După Vincent*) volumul diverselor gaze absorbabile de un volum de cărbune la temperatura ordinară este următorul:

Gaz amoniac . . .	90
HCl	85
SO_2	65
H_2S	55
Az O	40
CO_2	9,42
O	9,25
Az	7,50
H	1,75

Această proprietate absorbantă a cărbunelui de lemn este foarte utilizată în industrii pentru filtrarea apei stricate, în vederea asanării şi desinfectării ei.

Aprinderea cărbunelui de lemn*), se produce la o temperatură variabilă cu temperatura de formaţie a lui:

Temperatura de carbonizare	Temperatura de aprindere a cărbunelui obţinut
260—280°	340—350°
290—350°	360—370°
400°	400°
1000—1500°	600—800°

Se vede de aci că, cărbunele preparat la cald se aprinde mult mai dificil ca acela preparat la o temperatură mai inferioară. In consecinţă, cărbunii de retortă sunt preferabili pentru întrebuinţările casnice faţă de cărbunii de bocşe.

Acţiunea CO_2 şi H_2O asupra cărbunelui de lemn.

Cărbunele de lemn este atacat la roşu de gazul carbonic, pe de o parte pentru a da oxidul de carbon, urmând reacţiunea:

$$C+CO_2=2\ CO$$

pe de altă parte este atacat de vaporii de apă pentru a da oxidul de carbon şi hidrogenul, urmând reacţiunea:

$$C+H_2O = CO + H_2$$

Pe aceste reacţiuni sunt bazate prepararea gazului sărac şi a aerului lichid.

Aceste reacţiuni vor fi mult mai uşoare cu cărbunele de lemn decât cu cocsul şi aceasta datorită porozităţii şi suprafeţii mari pe care o oferă cărbunele de lemn.

*) G. Dupont: Distilation du Bois, 1924.

INTREBUINȚĂRILE CĂRBUNELUI DE LEMN.

Dintre toate produsele distilației, singur cărbunele este direct comercializabil. Mai trebue separat prin ciuruire, doar praful de bulgări de cărbuni, cari se pun în saci pentru a fi expediați mai departe. Praful de cărbune pentru a putea fi utilizat trebue aglomerat în brichete sau ars deasupra unor grătare speciale sau în focare speciale.

In afară de întrebuințările lui casnice, cărbunele de lemn mai are și o mulțime de întrebuințări industriale.

Fiind lipsit de sulf, fosfor și arsen, cari niciodată nu lipsesc din huile, cărbunele de lemn este un reductor excelent, și este utilizat, în consecință, pentru fabricarea oțelurilor fine, pentru rafinarea aramei și pentru topirea diverselor metale; cenușa lui alcalină în loc de a supăra, favorizează fuziunea oxizilor.

Mai este întrebuințată în industria sticlei, în ceramică, și în cărămidărie.

Apoi, servește ca izolant și ca materie filtrantă în diverse industrii.

La noi în țară, Societatea Reșița întrebuințează cantități considerabile de cărbune de lemn, cari ating cifra de 19—21.000 tone anual.

Până la 1878, când s'a început întrebuințarea cocsului la Reșița, la furnalele înalte se folosea exclusiv cărbunele de lemn, pentru topirea minereurilor. Astfel în 1896 consumul total de cărbune de lemn s'a ridicat la 1.693.911 Hl.

Astăzi cu toate că furnalele înalte ale Reșiței folosesc exclusiv cocsul, totuși consumul anual de cărbune de lemn al Societății nu s'a redus, deoarece este indispensabil pentru producerea gazului sărac CO, cu care se încălzesc cuptoarele Martin pentru producerea oțelului.

Singure Uzinele Metalurgice ale Statului din Hunedoara mai folosesc astăzi cărbunele de lemn și la topirea minereurilor în furnale înalte, din cauză că nu dispun de cocs.

In țările lipsite de petrol s'au desvoltat puternic în ultimul deceniu autovehicolele cari utilizează gazul sărac produs în gazogene ușoare montate pe aceste vehicole. Combustibilul ideal pentru aceste gazogene este tot cărbunele de lemn. In Franța de exemplu se tinde a generaliza tractoarele agricole

mânate cu gaz sărac, astfel, că aci cărbunele de lemn pare a fi destinat să devină veritabilul carburant agricol economic.

Desvoltarea vehicolelor cu gazogene interesează ţările lipsite de petrol şi din punct de vedere al apărării naţionale, de oarece ele permit reducerea importului de combustibili lichizi.

In fine mai amintim, că în timpurile din urmă în măsura în care mangalul şi-a pierdut importanţa în producţia oţelului şi fierului (din cauza înlocuirii lui cu cocsul), în aceeaşi măsură au sporit cantităţile cerute pentru producerea sulfurei de carbon, necesară fabricelor de mătase şi lână artificială.

Astăzi preţul la export al cărbunelui de lemn este de 2,8 lei pe kg, la noi în ţară, şi cererea pentru acest articol de comerţ este tot mai accentuată.

Acest fenomen este destul de îmbucurător pentru ţara noastră, unde avem atâtea păduri greu accesibile sau situate la mari depărtări de centrele de consumaţie, cari nu pot fi puse în valoare din cauza marilor cheltueli de transport, dar a căror exploatare ar putea fi rentabilă, dacă s'ar carboniza lemnul cel puţin în regiunile, unde am putea fi siguri de desfacerea mangalului, deoarece prin carbonizare, volumul lemnului se reduce aproape la jumătate, iar greutatea lui la 1/5-a parte. In aceeaşi proporţie se vor reduce, deci, şi cheltuelile de transport.

Dacă socotim un ster de 1,20 m înălţime cu 152 kg mangal, atunci la un vagon de 10 tone lemne de foc, cu un conţinut de 18 steri de 120 cm înălţime, corespunde o cantitate de $18 \times 152 = 2736$ kg mangal a 2,8 lei = 7660 lei, pe când vagonul de lemne de foc ajunge la cel mult 5000 lei în oraşele mijlocii.

Les charbons de bois

Die Holzkohle

A l'enquête entreprise par notre revue, concernant une valorification plus avantageuse de certaines de nos forêts, en transformant le bois dans du charbon, on a reçu 5 réponses:

L'une d'entr'elles (Mr. Ceacăreanu) se rapporte à la valorification avantageuse des branches des arbres du bassin forestier de la rivière Nişcov, affluent du Buzău. A cause des difficultés de la vidange, ce matériel ne pourra pas être autrement mis en valeur. Les paysans de

la région sont ceux qui s'occupent de la carbonisation du bois et qui en vendant le charbon dans les villes voisines (Buzău, Brăila, Galați, Constanța), réalisent des gains de 100%.

Deux autres réponses s'occupent de la technique de fabrication du charbon dans des amas de bois, rangés de telle façon pour avoir la forme d'une meule recouverte de terre, — amas qui porte en roumain le nom de „bocșă".

L'une, due à Mr. Silian, se rapporte à la façon dont on fabrique ces charbons dans la partie centrale et au Nord de la Transylvanie. En dehors de cela, on indique le rendement en charbons qu'on obtient, la manière dont on fait la séléction des diverses qualités de charbon et l'emploi qu'on lui donne.

L'autre, due à Mr. Șerengău, se rapporte à la technique de la fabrication du charbon de bois, dans les environs des Usines de Reșița (Banat). On sait que dans le passé, ces usines métalurgiques utilisaient presque 15 millions hl de charbons de bois.

Dans toutes les deux régions indiquées plus haut, ce sont les habitants specialisés, qui s'occupent de la fabrication du charbon.

Au fond, la modalité de fabrication ne diffère pas d'une région à l'autre. Les deux auteurs donnent des détails et arrivent à se compléter.

Le quatrième article, du à Mr. An. Mălăescu, se rapporte à la fabrication du charobn en fours et en cornues. Nous avons dans le pays qelques installations dans ce genre. Après avoir fait un bref récit histo- quelques installations dans ce genre. Après avoir fait un bref récit historique de la carbonisation du bois, l'auteur décrit une telle installation. Puis il montre la téchnique de fabrication du charbon d'après cette méthode.

Enfin le cinquième article, écrit par Mr. F. Pàll, se rapporte à la méthode xylomètrique utilisée pour mesurer la quantité de bois destinée à être livrée aux distilleries qui s'occupent de la carbonisation du bois dans des fours et cornues.

CRONICA

INTERNĂ

● **Şcolile de pădurari.**

După o întrerupere îndelungată, s'a hotărît reînfiinţarea şcolilor de pădurari. Vom avea deocamdată două: la Brăneşti (Ilfov) şi la Căiuţi (Bacău).

Necesitatea unei pregătiri prealabile a pădurarilor, cred că nu este nimeni să o tăgăduiască, astăzi când din ce în ce mai mult rosturile unui pădurar depăşesc pe acelea ale unui simplu paznic. El este astăzi gestionar de materiale şi executant de lucrări, cele mai multe cu caracter cultural.

Avem însă regretul că se redeschid în vremuri turburi, care le vor îngreuia credem misiunea. Să nădăjduim totuşi că evenimentele prin care trecem vor fi de scurtă durată şi că nu vor fi de natură să stânjenească bunul mers al acestor şcoli.

Cel care ar voi să îmbrăţişeze de acum cariera grea de pădurar, va trebui să îndeplinească următoarele condiţii pentru a putea fi primit în şcoală: să fi absolvit cursul primar, să fi satisfăcut serviciul militar fără ca să depăşească însă vârsta de 30 ani, să aibă o bună purtare în societate şi (se înţelege) să fie cetăţean român.

Intrucât numărul locurilor în cele două şcoli este limitat: 40 la Brăneşti şi 30 la Căiuţi, pentru admiterea în şcoală se va ţine un concurs, care va fi comun pentru ambele şcoli. Cei reuşiţi vor fi repartizaţi, având drept normă regiunea de unde provine candidatul. Astfel se vor trimite la Căiuţi, cei din regiunea deal şi de munte; iar la Brăneşti, cei de la câmpie.

Ca şi la şcolile de brigadieri silvici, la medii egale, vor fi preferaţi:

a) actualii agenţi din serviciul Statului (pădurarii provizorii);

b) foştii lucrători permanenţi la pepiniere şi exploatări forestiere, pe baza certificatului eliberat de un agent superior silvic recunoscut de Stat;

c) fiii membrilor corpului silvic;

d) foştii sergenţi în armată;

e) cei ce au făcut serviciul militar la grăniceri şi jandarmi.

Şcolile oferă celor reuşiţi cu cele mai mari medii, un număr de câte 10 burse; restul celor admişi vor fi solvenţi.

Regimul în şcoală are la bază disciplina militară. Elevii vor fi îmbrăcaţi în uniformă.

După terminarea cursurilor, cei reuşiţi la examen obţin o diplomă de pădurar, pe baza căreia vor putea ocupa serviciu la pădurile statului, instituţiile publice sau particulare, în limita locurilor disponibile.

Durata cursurilor este de un an. Cam mult — după părerea mea — dacă ţinem seama că primirea în serviciu este condiţionată, că salariile actuale ale pădurarilor sunt mici şi că cei ce absolvesc aceste şcoli nu au putinţa să treacă — în anumite condiţii ce s'ar stabili — peste o treaptă mai sus — la brigadier silvic. In condiţiile actuale, cred că 6 (şase) luni ar fi fost suficiente.

Pentru a încheea, dorim ca redeschiderea acestor şcoli să pornească la drum cu pasul cel norocos. Aşteptăm totuşi să aflăm şi programa lor analitică, de care depinde în bună măsură pregătirea viitorilor pădurari.

Şi, se înţelege, mai aşteptăm să vedem şcolile încadrate cu personalul didactic necesar, ştiut fiind că şi până acum, când în aceste şcoli nu se pregăteau decât brigadieri silvici, se simţea mare nevoie de acest personal.

● Casa rurală.

Mărirea patrimoniului statului prin cumpărări de păduri este o misiune veche a administraţiei silvice. A avut-o vechea Casă a pădurilor, care pe cât i-a fost cu putinţă, a făcut ceva cumpărări. A fost apoi trecută Casei Autonome a Pădurilor Statului. Aliniatul *c* al articolului 5 din legea de organizare a acestei noui instituţii este categoric: „să sporească domeniul forestier al statului prin cumpărări de păduri şi de terenuri neproductive în vederea împăduririi". Vremurile, aşa zise de criză, când a luat fiinţă această nouă instituţie şi a trebuit să activeze, au împiedicat-o de a-şi îndeplini cum trebuia acest scop: banii prevăzuţi în bugetele sale, mai mult nu au putut fi folosiţi în acest scop decât au fost folosiţi. Aşa că se poate spune că, în comparaţie cu vechea Casă a Pădurilor, a făcut puţin în această ordine de realizări.

De curând a fost decretată o nouă lege de organizare a Casei Rurale. Legea a apărut în Mon. Of. Nr. 136 din 16 Iunie 1939, iar Statutele ei în Mon. Of. Nr. 230 din 4 Oct. 1939, pag. 5653—5661.

Articolul prim al legii arată că această instituţie are scopul principal să înlesnească cumpărarea, vânzarea şi exploatarea proprietăţilor agricole. La art. 20 însă se prevede că pădurile ce s'ar găsi în proprietăţile ce i se oferă spre cumpărare, le va oferi apoi spre cumpărare Casei autonome a pădurilor statului. Aceasta este obligată să răspundă în termen de 30 zile dacă înţelege să le cumpere, iar în caz de răspuns afirmativ este ţinută să le cumpere în termen de 90 zile. La expirarea acestui termen, Casa Rurală este liberă să le vândă *oricui*, dându-se însă preferinţă „vânzărilor în indiviziune către obştii, cu condiţia ca starea de indiviziune să nu înceteze vreodată". Deasemenea le poate vinde şi unităţilor administrative locale cu persoană juridică. Pădurile dobândite în asemenea condiţiuni vor fi supuse regimului silvic.

Noi ne bucurăm că s'a lăsat Casei Rurale putința să cumpere și păduri. Și în vechea ei organizare a făcut asemenea operațiuni.

Pentru ca scopul final să fie atins — acela de a se trece pădurile Casei Pădurilor Statului — se cere ca conducătorii ministerelor de (agricultură și de finanțe) să prevadă în bugetele Casei Pădurilor fonduri suficiente și ceea ce este și mai esențial, să îngăduie să folosească acești bani, prevăzuți în scopul indicat. Aceasta mai ales pentru motivul că nu se dă termen de așteptare decât de 90 zile, ceea ce pentru îndeplinirea și mai cu seamă pentru desăvârșirea formalităților necesare este foarte puțin.

Altfel, buna intențiune înscrisă în articolul de lege amintit, nu poate deveni realitatea dorită de noi, iar pădurile vor lua drumul celălalt, putând ajunge și în alte mâini decât ale obștiilor și persoanelor juridice. Art. 23 din Statute spune că se dă acestora doar precădere și ceeace este și mai de reținut, această precădere este „pe cât cu putință".

Ogorul românesc.

Noua organizare a Ministerului nostru, desființând Camerile de agricultură în forma lor anterioară, a adus cu ea și dispariția revistei „Drum nou" editată de vechea Uniune a Camerilor de agricultură, publicație care în multe mii de exemplare, difuza în masele largi ale populației de la sate, cunoștințele de agricultură.

Apariția ziarului săptămânal „Ogorul românesc" umple golul lăsat și simțit de dispariția „Drumului nou". Proaspătul ziar își are redacția și administrația în localul Ministerului de agricultură și domenii. In capul lui se arată că este hotărît a fi „un organ de propagandă și de popularizare agricolă".

Răsfoind primele 10 numere apărute până acum, se poate face constatarea îmbucurătoare că ele conțin un foarte bogat material de o utilitate practică de netăgăduit, găsindu-se în aceste numere articole din toate ramurile agriculturii.

Dar ceea ce trebue să ne bucure și mai mult este faptul că, în coloanele acestui ziar, al cărui tiraj atinge azi 40.000 exemplare, se acordă spațiu și problemelor de silvicultură. In zece numere am întâlnit 8 articole scrise de forestieri (Drăcea, P. Ioan, D. Sburlan, Cezar Cristea, Valeriu Dinu). In afară de acestea se mai găsesc și altele al căror conținut cuprind și pădurea sau au tangență cu pădurea. Așa, găsim câteva articole ocupându-se de: zăvoaie (C. Diaconescu), lupta împotriva secetei (Gh. Alexandropol), etc. Problemele de vânătoare și de piscicultură (inclusiv cea din apele de munte), cari intră în preocupările noastre de forestieri, ocupă deasemenea spații importante.

Dorim „Ogorului românesc" ani mulți și atingerea țelului propus.

At. Har.

● Impăduriri şi în Letonia.

Letonia face parte din grupa noilor state creiate pe baza ordinei politice următoare marelui Războiu. Este o ţară mică cu o suprafaţă de numai 65.800 km^2 şi circa 2.000.000 locuitori. Pădurile, al căror loc în cadrul economiei naţionale este de primul ordin, deţin cca. 1.700.000 ha.

Marile nevoi financiare pe cari le-a prilejuit construcţia noului stat, cât şi anumite greutăţi de ordin social, în urma ruperii sale din cadrul Imperiului rusesc, au făcut să se atace în chip excesiv rezerva lemnoasă a pădurilor sale.

In ultimii ani, s'a păşit la repararea pierderilor din trecut, cu o voinţă demnă de admirat. Astfel în anii 1936/1937 a fost împădurită o suprafaţă nouă de 10.378 ha., din care 2000 ha pe cale de plantaţie, iar restul prin însămânţare. Deosebit de aceasta, au fost regenerate natural sau complectate prin plantaţiuni cca 10.000 ha din pădurile existente. Lucrările de întreţinere a plantaţiunilor, a curăţirilor şi degajerilor de regenerări s'au practicat, în aceiaş ani pe o suprafaţă de peste 12.000 ha.

Un serios sprijin dă Administraţia silvică a Statului, lucrărilor de împădurire a terenurilor neproductive particulare şi celor de regenerare a tăerilor din pădurile ţărăneşti.

O foarte frumoasă pildă, faţă de forţa econmică a acestei mici ţărişoare.

(In parte, după Revue des Eaux et Forêts, 1939, pag. 275). (70)

● Impădurirea, problemă de interes public în Portugalia.

Mulţumită unei clarvăzătoare şi hotărâte conduceri, Portugalia se bucură de mai mulţi ani de o sănătoasă gospodărie şi ordine publică. Echilibrul bugetar fiind cu prisosinţă realizat s'a trecut la înfăptuirea unui vast program de lucrări de interes obştesc. S'a întocmit chiar un program de lucru pentru 15 ani, punându-se la dispoziţia autorităţii respective un fond de 6½ milioane contis.

In cadrul acestui program, împădurirea constituie un capitol de prim ordin. Deocamdată, planul acesta prevede împăduriri sistematice pe litoralul Oceanului pentru fixarea nisipurilor mişcătoare şi apărarea terenurilor învecinate, apoi pe diferite pământuri de protejat (pante, maluri de ape curgătoare, etc.) ca şi altele destinate prin natura lor culturii

forestiere, dela Nordul Tagelui. Ţinuturile dela Sudul aceluiaş râu, ca şi râurile adiacente, vor face obiectul unui al doilea plan.

In direcţia lucrărilor de împădurire şi reîmpădurire, opera de reconstrucţie a Portugaliei este într'adevăr grea. Această ţară ca şi celelalte din Bazinul mediteranian, au nesocotit pădurea în trecut. Efectele acestei neprevederi se arată dureros astăzi şi se cer poruncitor a fi înlăturate. Incercări de acest fel s'au mai făcut şi în trecut, totuşi fără prea mult spor: Astfel, în perioada 1850—1896 s'au împădurit cca 2900 ha, iar 1897 la 1927, încă cca. 8.600 ha. In ultimii ani, preocuparea aceasta se intensifică: în perioada 1927—1936, s'au împădurit cca. 12.400 ha., aşa dar în aceşti 10 ani, mai mult decât în cei 77 ani precedenţi.

Viitorului, care se înfăţişează plin de făgăduinţe, îi este rezervată, după planurile de până acum: cca 9.900 ha de terenuri nisipoase din regiunea litoralului şi 420.000 ha în ţinuturile de munte. In ce priveşte prima grupă de lucrări, s'a prevăzut un termen de 5 ani, iar cea de a doua de 6 perioade de câte 5 ani.

(Parţial, din raportul D-lui Ursescu, Ataşat comercial al României în Portugalia). (71)

● **Tractoare, camioane şi motoare cu dispozitive gazogene în exploatarea pădurilor din Canada.**

Intr'o cronică precedentă am semnalat actualitatea problemei lemnului ca material gazogen şi pentru Rusia şi anume, mai întâi, în ce priveşte punerea în mişcare a maşinilor folosite la exploatarea mecanică a întinselor şi îndepărtatelor păduri din Nord (R. P., 1939, pag. 438, nota 33).

O problemă de acelaş fel se pune şi pentru Canada. Şi aceasta, cu atât mai mult, cu cât exploatarea pădurilor sale virgine se face pe o cale prin excelenţă mecanizată şi motorizată, ca nicăieri altundeva, şi cu cât lemnul şi mai ales resturile de lemn, la faţa locului, în atari păduri virgine, exploatate pentru export, sunt relativ foarte ieftine şi mai convenabile decât benzina adusă din depărtări. S'ar putea să rezulte oarecari greutăţi, momentane cel puţin, din faptul că maşinile utilizate în exploatările respective, necesită motoare relativ foarte puternice (40—100 HP). (Asupra tehnicei şi maşinismului în exploatarea pădurilor, scosul şi transportul lemnului în pădurile canadiene şi nord-americane, a se vedea Zeitschrift für Weltforstwirtschaft, Bd. IV, 1936/37, Heft 6/7).

(In parte, după Revue des Eaux et Forêts, 1939, pag. 368). (72)

● **Economisirea lemnului pe orice căi în Germania.**

Multele şi masivele întrebuinţări pe care le capătă pe fiecare zi lemnul ca materie primă, pe de o parte, cât şi străduinţele de cât mai deplină organizare autarchică a economiei naţionale, au silit factorii responsabili germani să păşească la acţiuni de aprigă economisire a întrebuinţării lemnului.

Intre altele, se face o întinsă propagandă pentru strângerea şi pre-

lucrarea hârtiei vechi în hârtie nouă. Populaţiunea a răspuns cu entuziasm. In zece luni s'a reuşit să se strângă peste 1 milion de tone de asemenea material, ceace ar echivala cu economisirea a cca 1 milion metri cubi de lemn de celuloză.

Sunt preocupări deasemenea de a se da o întrebuinţare analoagă celei a lemnului, coardelor de viţă de vie, rezultate din tăerea de primăvară a viţei.

Singur Palatinatul cu cele 16.000 ha de vie ar putea produce cca 160.000 tone de material lemnos anual, socotindu-se 1 kg de coarde de tăiat anual la butuc, iar hectarul având în mijlociu 10.000 butuci. Pentru intreaga suprafaţă viticolă a Germaniei, de cca 122.000 ha, ar fi să revină 1.220.000 tone anual.

O fabrică pentru utilzarea acestor materiale lemnoase a şi fost întemeiată în regiunea viticolă a Palatinatului la Rheinau, aproape de Mannheim.

(In parte după Revue des Eaux et Forêts, 1939, pag. 371/2). (73)

Franţa sprijină împăduririle.

Calea aceasta de politică forestieră pozitivă îşi are în Franţa un frumos trecut.

După anumite dări de seamă, împăduririle subvenţionate sau săvârşite de Stat se prezentau astfel:

1. Pe proprietăţile Statului:		
până în 1932	163.000	ha
în per. 1932—1937	17.000	„
Total	180.000	„
2 Pe proprietăţi comunale:		
până în 1932	107.000	ha
în per. 1932—1937	10.000	„
Total	117.000	„
3. Pe proprietăţi particulare:		
până în 1932	165.000	ha
în per. 1932—1937	38.000	„
Total	203.000	„
Total general	500.000	„

Dacă se păstrează aceiaş pornire, se va ajunge în scurt timp, nu numai la compensarea, dar chiar la o depăşire a marilor pierderi, pe care le-a încercat pădurea franceză în urma defrişerilor dela mijlocul secolului al 19-lea.

Sunt semne că lucrurile se vor desfăşura şi de acum înainte cel puţin tot aşa de bine, ca şi în anii precedenţi. Intr'adevăr, Direcţiunea Apelor şi Pădurilor a luat dispoziţiunea, în Ianuarie 1939, să se acorde subvenţiuni pentru împădurirea de terenuri neproductive, cu excluderea celor proprii pentru agicultură şi creşterea vitelor.

Subvenţiunile constau din acodarea gratuită de seminţe şi pueţi. Cei interesaţi suportă însă cheltuielile de ambalaj şi transport. In cazul întemeierii de păduri de protecţie, se pot acorda şi subvenţiuni băneşti. La nevoie, se încuviinţează şi asistenţa tehnică (alegerea esenţelor şi metodei de împădurire, supravegherea lucrărilor, etc.)

O deosebită solicitudine se arată faţă de cooperativele de împădurire.

Calea unor subvenţiuni asemănătoare se urmează şi la noi, după cum se ştie, de mai mulţi ani.

(După Z. f. Wfw., VI, 631). (74)

● Cajander.

Este un nume prea cunoscut în lumea ştiinţifică forestieră. S'a făcut celebru, cu deosebire, prin teoria sa asupra tipurilor de arborete, care îşi găseşte o largă aplicare în gospodăria şi cercetarea pădurilor relativ uniforme în înfăţişare şi cu foarte slabe variaţiuni staţionale dela loc la loc ale ţărilor nordice (în special finlandeze). Dar şi în alte direcţiuni, cum este cercetarea şi învăţământul forestier în general, Profesorul Cajander a adus eminente servicii ţării sale şi ştiinţei forestiere universale. Sub impulsiunea sa Institutul de Cercetări al Finlandei este unul dintre cele mai active ale lumii. Prestigiul său necontestat şi peste hotarele înguste ale patriei sale a făcut să fie ales în 1936 ca Preşedinte de onoare al Uniunii internaţionale a Institutelor de Cercetări forestiere.

Şi pe terenul politic al Ţării sale, s'a manifestat Profesorul Cajander în chip eminent. Intre altele a fost în câteva rânduri ministru şi preşedinte al Consiliului de Miniştri. Lucrul stă, de bună seamă, şi în oarecare legătură cu faptul că economia forestieră finlandeză, constituie baza economiei naţionale. Dar nu e mai puţin adevărat că poate şi în Finlanda, ca şi în alte multe ţări, s'ar fi găsit pentru atari posturi mai curând vre-un jurist, dacă personalitatea şi prestigiul Profesorului Cajander n'ar fi fost într'adevăr excepţională.

La 4 Aprilie 1939, Profesorul Cajander şi-a sărbătorit a şaşezecea aniversare. Cu acest prilej a fost înconjurat călduros de silvicultorii Ţării sale, cărora le-a creiat un atât de frumos prestigiu, ca şi de ceilalţi factori din economia forestieră şi din lumea ştiinţifică şi politică finlandeză. O medalie jubiliară cu chipul său a fost bătută.

Domnul Profesor M. Drăcea ca Preşedinte al Soc. „Progresul silvic" şi ca director al Institutului de Cercetări şi Experimentaţie forestieră, a exprimat, în scris, ilustrului bărbat felicitările Corpului silvic românesc.

(In parte, după Revue des Eaux et Forêts, 1939, pag. 366/7). (75)

Arborele şi pădurea semn comemorativ.

Obiceiul de a planta arbori cu prilejul vreunui eveniment familial (naşteri, jubileuri, etc.) sau de altă natură (istoric, etc.) este lucru cunoscut de multă vreme. Mai anii trecuţi, se lansase, la noi, ideia creierii unei păduri în regiunea Mărăşeştilor, în amintirea morţilor noştrii din războiul cel mare. Iniţiativa aparţine, după câte ne amintim, D-lui Pamfil Şeicaru, Directorul ziarului „Curentul". In ce măsură s'a putut aduce lucrul la îndeplinire nu ne este cunoscut.

Iată că ne vine o intersantă ştire de această natură din Japonia. Anii aceştia, Imperiul nipon sărbătoreşte jubileul de 2600 ani dela întemeerea sa. Un aşa de rar eveniment va fi fixat, între altele, printr'o întinsă acţiune de împădurire. In acest scop, s'a constituit un Comitet de lucru. Planurile sunt întocmite, urmând ca din primăvara 1940 să fie aplicate pe o întinsă scară. Curtea imperială sprijină în de-aproape această ideie, dând cea dintâi bună pildă. Astfel, Impăratul a pus la dispoziţia Comitetului amintit 12 milioane de pueţi şi sumele de bani corespunzătoare pentru plantat. Intr'un răstimp de patru ani, urmează a fi plantaţi în jurul a 295 de sate şi oraşe învecinate cu moşiile Casei imperiale.

(După Z. f. Wfw., VI, 752). (76)

Ilie C. Demetrescu

● Economia lemnului în noua atmosferă de război.

Prin închiderea Mării Baltice, țările din Bazinul Mediteranei au rămas avizate la lemnul românesc și cel jugoslav, pe care-l disputâ la prețuri majorate.

Isbucnirea războiului dintre Germania, Anglia, Franța și Polonia, a rupt și modificat radical și schimburile de mărfuri ce se făceau în mod obișnuit între diferitele țări europene.

Legea cererii și a ofertei a încetat de a mai fi legea redutabilă care stă la baza operațiilor comerciale care dictează prețurile tuturor mărfurilor.

Eforturile făcute de diferite asociații economice de a reglementa aceste schimburi potrivite cu posibilitățile de producție și în conformitate cu nevoile de viitor ale fiecărei țări au fost nimicite.

Restrângerea exportului european de lemnărie.

Războiul în care s'au angajat Anglia, Franța și Germania, este în fond un război cu caracter mai mult economic, prin blocus-ul introdus chiar dela 1 Septembrie a. c.

Aprovizionarea cu materii prime și produse fabricate, ce se făcea pe calea apelor, este împiedicată în mare măsură.

Transporturile de lemnărie pe mare ce se fac în cantități mai mari toamna, au fost lovite greu de instituirea blocadei din partea beligeranților.

Țările din bazinul mării Baltice cari dețineau până la 70% din exportul total de lemnărie al Europei nu pot să mai trimită nici un vas cu lemnărie pentru Anglia, Franța sau orice țară din Mediterana, deoarece lemnul brut prelucrat sau transformat în pastă de celuloză este declarat ca material pentru război și întregul încărcământ este confiscat.

Finlanda, Suedia, Estonia, Letonia și Lituania, principalele furnizoare de lemnărie ale Angliei și țărilor industriale din restul Europei, nu pot să mai trimită materiale lemnoase prin Marea Baltică, deoarece orice vas încărcat cu lemnărie este prins de Germani și confiscat sau chiar înecat prin torpilare.

U. R. S. S.-ul deși este aliat cu Germania, de asemeni nu poate expedia nici un vapor cu mărfuri prin Marea Baltică, fără să înfrunte poliția germană maritimă și să poată ocoli zonele minate pe mari suprafețe.

Exportul de lemnărie al țărilor nordice se reduce astăzi la livrări

de mici partide ce le trimite Norvegia şi U. R. S. S. prin Arhangelsk (Marea Albă).

Suedia studiază în prezent posibilitatea de a transporta cu trenurile mărfurile fabricate la malul Balticei, până la fiordurile norvegiene, de unde să le poată trimite mai departe în Anglia, Belgia, Olanda şi chiar în Franţa.

Importul de lemnărie al Angliei.

Faptul care a influenţat în gradul cel mai mare asupra mersului afacerilor internaţionale ale lemnului, îl constitue reducerea considerabilă a transporturilor pe mare, când un mare număr de linii transoceanice au fost suspendate.

Dintre ţările importatoare, Anglia pare a fi lovită în gradul cel mai mare, deoarece importaţiunile sale de lemnărie se fac numai pe mare.

Internationaler Holzmarkt din 30 Septembrie a. c. arată că Anglia, care absoarbe 40—50% din totalul exportului de lemnărie a celor 12 ţări exportatoare din Europa, a devenit separată de toate ţările furnizoare de lemnărie.

Această revistă susţine că Anglia, din totalul de 1.359.736 standarzi cherestea de răşinoase importaţi în 1938, nu va mai putea importa decât 2,2%, atât cât reprezintă importul de cherestea norvegiană, iugoslavă şi românească.

La prima analiză, Anglia care a introdus blocusul contra Germaniei, pare separată de aproape toţi furnizorii europeni de lemnărie.

In realitate însă, Anglia va fi aprovizionată suficient cu lemnărie deoarece va primi mult lemn canadian şi norvegian.

Convenţia comercială încheiată de Anglia la 11 Octombrie a. c. cu U. R. S. S. pentru importul unor cantităţi masive de lemnărie, asigură Angliei cantităţile de lemnărie de cari are atâta lipsă.

Situaţia delicată a pieţii lemnului din Anglia, o constitue prezenţa unor stocuri de lemnărie reduse la jumătate faţă de stocurile ce existau în anul 1938.

Importul de lemnărie al ţărilor din Bazinul Mediteranei.

Prin suspendarea majorităţii liniilor de navigaţie care leagă Baltica, Marea Nordului şi Oceanul Atlantic cu bazinul mediteranian, ţările din nordul Europei, furnizoare de lemnărie, sunt puse în situaţia de a nu mai putea furniza nici un fel de lemnărie, pieţelor importatoare din Sudul Europei şi din Orientul apropiat.

Ţările importatoare din bazinul mediteranian au rămas avizate la lemnul românesc şi cel iugoslav, pe care-l reclamă astăzi cu destulă insistenţă.

Cele mai multe cereri vin din Italia, Siria, Palestina şi Egipt, unde se fac construcţii militare pentru care sunt necesare cantităţi mari de lemnărie.

Majorarea preţurilor internaţionale ale lemnului.

Starea de război în care ne aflăm a avut printre alte efecte imediate, schimbarea structurei comerţului internaţional de lemnărie.

Preţurile lemnului s'au majorat la ţările exportatoare şi au fost acceptate fără ezitare de către importatori.

Sistemul plăţilor contra prezentării documentelor la destinaţie a fost suprimat şi plata se face numai la încărcarea mărfurilor în vapoare, astfel încât să se excludă orice risc pe care-l oferă astăzi navigabilitatea pe apă.

Societăţile de asigurare au majorat riscul de război până la 7%, ca în ultimile săptămâni să-l reducă la 3%.

Armatorii de vase au scumpit navlurile cu 100—150% tot din cauza riscurilor pe mare şi a greutăţilor ce le întâmpină cu aprovizionarea vaselor cu cărbuni.

Preţurile internaţionale ale lemnului urmează să sufere mari majorări, şi cererile din afară vor fi din ce în ce mai susţinute.

Măsurile de siguranţă şi toate condiţiunile ce le pun exportatorii sunt acceptate de importatori.

Lemnul a devenit pe primul plan al preocupărilor statelor consumatoare de lemnărie şi importanţa sa se măreşte tot mai mult, deoarece constituie un articol de război indispensabil.

● Conjunctura lemnului românesc în noua atmosferă de război.

Datorită poziţiei de neutralitate a ţării, lemnul românesc a căpătat o mare importanţă în bazinul mediteranian şi preţurile sale continuă să crească.

Starea de război în care se află ţările din apusul Europei, a schimbat structura comerţului internaţional de lemnărie şi a modificat mult poziţia lemnului românesc.

Din analizarea posibilităţilor de a se mai face vreun fel de comerţ al lemnului, reese că, conjunctura lemnului românesc a devenit tot mai bună, datorită atitudinei de strictă neutralitate adoptată, care singură ne va putea feri de vre'o eventuală complicaţie locală.

Prin suprimarea legăturilor dintre ţările nordice cu marea Mediterană, ţările importatoare din bazinul mediteranean au rămas avizate mai mult la lemnul românesc şi iugoslav.

Italia, Siria, Palestina, Egiptul şi coloniile italiene necesită cantităţi mari de lemnărie, reclamate în special de construcţiile militare.

Aceste materiale pot fi furnizate numai de România şi Iugoslavia.

Problema exportului de lemnărie românească nu o mai formează astăzi debuşeul ci cantităţile disponibile pentru export, pe baza cărora se fac angajamentele.

Criza de subproducţie în industria lemnului.

Frământările politice din Septembrie 1938 şi Martie 1939, urmate de măsurile militare luate de toate ţările europene, au provocat o atmosferă de nelinişte şi de nesiguranţă în mijlocul economiei generale.

Efectul imediat al nesiguranței politice generale l'a format restrângerea operațiilor în toate compartimentele economiei generale.

Economia lemnului a fost și ea zdruncinată, din care cauză:

— cumpărăturile de lemn brut au fost reduse.

— exploatările suferă din cauza lipsei de brațe, mulți lucrători de fabrică și de pădure fiind concentrați.

— producția fabricilor noastre de cherestea este scăzută, stocurile sunt formate numai din mărfuri, tăiate în acest an și sunt reduse la jumătate față de stocurile din anii precedenți.

In schimb, cererile din afară sunt susținute, ceeace determină consolidarea pieții lemnului românesc.

Dacă nu se ivește nici o complicație internațională de natură a împiedeca exportul mărfurilor noastre, lemnul nostru se va putea plasa la prețuri din ce în ce mai mari.

Majorarea prețurilor lemnului destinat pentru export.

Față de existența unor stocuri reduse de lemnărie la fabricile noastre de cherestea și din cauza conjuncturii favorabile a lemnului românesc, creiată prin imposibilitatea țărilor nordice de a aproviziona țările importatoare din bazinul mediteranean, prețurile lemnului nostru de rășinoase și foioase au fost majorate.

Asociația industriilor forestiere, în ședința dela 6 Octombrie a. c. a fixat noi prețuri minimale pentru diferitele sortimente de lemnărie.

In general prețurile au fost majorate cu cca 320—350 lei m^3.

Datorită tendinței generale, vânzările sunt valabile numai pentru angajamentele ce se fac până la 31 Decembrie a. c. sau cel mai târziu până la 5 Ianuarie 1940.

Pentru contractele vechi, în curs de lichidare, prețurile stipulate vor fi majorate cu jumătate din diferența de preț între prețurile contractuale și cele din lista de prețuri din 5 Octombrie a. c.

Circulara U. G. I. R.-ului forestier cu care s'au înaintat exportatorilor noile liste de prețuri, cuprinde o serie de îndrumări menite să pună pe exportatori la adăpostul oricărei surprize, în special de a nu mai face decât vânzări fob și în monetă străină forte.

După părerea generală, noile prețuri fixate la 5 Octombrie a. c. vor fi depășite spre sfârșitul lunei Noembrie a. c.

Noile acorduri comerciale de plăți cu Turcia, Ungaria, Germania, etc.

In mijlocul frământărilor din Estul și Vestul Europei, guvernul român duce tratative cu Turcia, Ungaria, Germania, Anglia, Franța, etc. pentru mărirea exportului de produse românești și reglementarea plății lor în condițiuni avantajoase pentru România.

Prin perfectarea noilor acorduri se asigură debușeuri sigure lemnului nostru, care este foarte căutat.

Menționăm că și acordul cu Italia bazat pe schimbul de mărfuri funcționează în mod mulțumitor.

Ing. V. C. Filip

RECENZII

CĂRŢI

„WALDEISENBAHNEN UND FELDBAHNEN“ de Prof. Leo Hauska; 214 pag., format 17,5×24 cm, 177 figuri şi numeroase tabele; Editura Gerold's Sohn, Wien, 1937; preţul 1008 lei.

După cum am arătat şi în alte recenzii publicate în „Revista Pădurilor“ asupra volumelor apărute, un grup de profesori şi ingineri specialişti din Austria, sub conducerea Prof. Leo Hauska, a luat iniţiativa editării unei enciclopedii a instalaţiilor de transport şi construcţiilor forestiere. Această serie de publicaţii, intitulată „Das forstliche Bauingenieurwesen“, care va avea în total 10—12 volume, a început a se tipări în 1933 şi au apărut până în prezent: Vol. I: Jilipuri şi funiculare; Vol. II: Instalaţii de transport pe apă; Vol. III: Drumuri de uscat, în două părţi: P. I: Construcţia şoselelor şi vehiculele care circulă pe şosele şi P. II: Construcţia c. f. forestiere şi a décauvilelor (care formează obiectul recenziei de mai jos). Deasemenea a fost tipărit Vol. V: Corecţia torenţilor şi studiul avalanşelor. In anii următori vor apare alte 4—5 volume privitoare la construcţia podurilor, a fabricilor de cherestea, a caselor de lemn ş. a.

Cred că nu e cazul, să arăt mai de aproape, utilitatea editării acestei enciclopedii. E suficient să spun, că de la tratatul, atât de complet la vremea sa, al lui Förster: „Das forstliche Transportwesen“ tipărit la 1885, excepţie făcând de cele două broşuri ale lui Angerholzer: „Forstliche Riesbauten“ şi Bau u. Betrieb der Waldeisenbahnen“, apărute în preajma războiului mondial şi de tratatul Prof. Marchet: Landstrassen u. Waldwegebau din 1925, literatura construcţiilor forestiere a ultimelor 5 decenii a fost lipsită de publicaţiuni mai ample, care să conţină toate noutăţile şi progresele realizate în acest interval de timp, în ştiinţa şi arta construcţiilor în general.

Revenind la obiectul recenziei, voi reda pe scurt cuprinsul volumului arătat mai sus, insistând pe alocuri asupra modului cum au fost tratate anumite probleme şi reţinând importanţa lor pentru ştiinţa şi gospodăria forestieră.

Volumul începe cu o scurtă introducere a autorului, după care se desvoltă cele opt capitole şi cinci referate complimentare, ce alcătuiesc acest tratat.

Primul capitol desvoltă bazele exploatării căilor ferate înguste, studiind mai întâi vehiculele folosite şi anume, locomotivele şi vagoanele de cale ferată îngustă. Sunt date de asemenea relaţiuni utile asupra tracţiunii animale. Găsim aici, pentru prima oară în literatura forestieră, o descriere a locomotivelor

electrice şi a celor cu motori cu explozie, atât de mult utilizate în alte exploatări industriale, precum şi interesante detalii privitoare la mecanismele de acuplare, frânare, declanşare a racoanţelor vagoanelor de buşteni, etc. Este meritul autorului de a fi putut aduna şi supune unui examen critic, atâtea procedee de construcţie, patente ş. a. date în uz de casele producătoare.

In continuare sunt analizate condiţiile tehnice ale traseelor c. f. forestiere şi anume rezistenţele la înaintare: de rostogolire, cea datorită curbelor, cea în declivităţi, cu consideraţii asupra rampelor: principală, medie, de avânt, pierdută, etc. aşa cum le întâlnim expuse în toate tratatele clasice de căi ferate, deşi pentru liniile înguste, unde se circulă cu vitese reduse, ele au o importanţă secundară.

Consideraţiuni similare se fac apoi asupra curbelor şi particularităţilor de construcţie pe care ele le reclamă: supra-lărgirea ecartamentului, supra-înălţarea şirului exterior de şine, lărgirea banchetei interioare pentru a se înlesni trecerea buştenilor lungi, curbe şi contra-curbe, aliniamente de redresare, rebrusmente sau întoarceri în unghiu, etc.

Al doilea capitol, privitor la infrastructură este desvoltat în numai 12 pagini, deoarece el a fost tratat până la epuizare, în volumul ce cuprinde construcţia şoselelor forestiere.

In schimb, capitolul următor, care se ocupă de suprastructură, cuprinde foarte numeroase detalii privitoare la elementele căii: balast, şine, traverse, material mărunt, schimbătoare de cale, încrucişări, plăci de întoarcere, triunghiuri, pasaje de nivel ş. a., precum şi o descriere sumară a uneltelor necesare pentru construcţia căii.

Despre staţiuni şi instalaţiile anexe ale c. f. forestiere se dau mai puţine amănunte, probabil din considerentul că ele sunt în totul asemănătoare celor dela c. f. normale; mărimea şi desvoltarea lor fiind bine înţeles, în proporţie cu ecartamentul şi circulaţia mai redusă a c. f. înguste. Găsim în schimb tratată foarte pe larg, în acest capitol, chestiunea apărării contra înzăpezirilor (cu teoria formării sulurilor de zăpadă), contra avalanşelor, prăvălirilor de stânci şi pietriş ş. a., ceea ce desigur nu prezintă o importanţă aşa de mare la c. f. înguste, ca la cele normale.

Tot de proporţii modeste este şi capitolul clădirilor, ca şi acela al construcţiilor şi instalaţiilor speciale, în vederea exploatării.

O problemă bine studiată şi care apare pentru prima oară în literatura forestieră este aceea a planelor înclinate, care servesc, după cum se ştie, fie pentru coborît, fie pentru urcat poveri.

Pe lângă o judicioasă expunere teoretică a principiilor de construcţie, găsim aici şi o interesantă descriere a instalaţiilor dela Neu-Ullersdorf, pe domeniul prinţului de Liechtenstein din Boemia, şi a celor de la Frössnitz-Austria, ale Contelui Lanckoronsky, asemănătoare, într'o oarecare măsură, celor de la noi, din Munţii Buzăului (Comando).

Ultimul capitol tratează, deasemenea în mod succint, unele chestiuni privitoare la exploatarea, supravegherea şi întreţinerea căilor ferate forestiere.

Volumul este întregit cu câteva capitole, redactate de Ing. H. Bruckmann, care conţin indicaţiuni practice privitoare la proiectarea, construirea şi exploatarea căilor ferate forestiere.

Deosebit de interesantă este descrierea dată de Bruckmann cu privire la exploatările forestiere americane, atât de diferite ca echipament tehnic, ca metode de lucru, ca amploare şi mai ales ca organizare, de cele europene.

Din cele expuse se poate vedea ce valoare şi ce utilitate prezintă această lucrare pentru inginerii silvici, chemaţi să pună în valoare complexe forestiere, prin construirea de căi ferate înguste.

Ca încheere ţin să remarc, că urmărirea diverselor deducţii teoretice este într'o oarecare măsură îngreuiată, prin procedeul nepractic de a se nota de fiecare dată, la fiecare câtime din formule şi sistemul de măsuri, cu care ea intervine în calcul, în care scop se folosesc foarte numeroşi indici, plasaţi fie jos, fie sus, şi cari pot crea confuzii, la cei neobişnuiţi cu acest sistem de notare. Sistemul nu poate fi reproşat exclusiv autorului, fiindcă este folosit în multe tratate tehnice (şi în Hütte). O simplificare, prin arătarea iniţială a sistemului de măsuri aplicabil diverselor câtimi introduse în calcule, ar fi fost de dorit, fiindcă ar fi uşurat înţelegerea deducţiilor, fără a reduce aplicabilitatea lor în practică.

D. A. Sburlan.

CĂRŢI NOI APĂRUTE:

Prof. V. N. Stinghe:

AMENAJAREA PĂDURILOR

— un volum de 255 pagini, legat în pânză. —

Editura Soc. Progresul Silvic.

1939.

In librării, 150 lei; membrii au reducere adresându-se la Societate.

REVISTE

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 9/939.

J. Duterme:

De l'augmentation du revenu de nos forêts.

Despre mărirea venitului pădurilor noastre. (9 p.).

Inceputul acestui articol este într'un număr precedent al revistei.

In această parte, se discută:

1) Extensiunea culturii răşinoaselor de mare randament.

Se pune în primul rând folosirea pinului silvestru, în favoarea căruia se face o frumoasă pledoarie.

Duglasul ca esenţă de mare creştere „şi-a făcut îndeajuns proba pentru a-i justifica extensiunea". Pentru înrăşinarea crângurilor şi ca subetaj în pineturi.

Laricele de Japonia, ca şi duglasul, poate aduce o contribuţie importantă. In soluri destul de substanţiale şi profunde.

Bradul argintiu merită multă atenţie „cu toate că în cea mai mare parte a situaţiilor, esenţele enumerate până aci (inclusiv molidul) sunt de preferat. In Ardenii mijlocii găseşte condiţii similare acelora din aria sa de răspândire.

Abies grandis este, la rându-i semnalat, pentru aceleaşi situaţii ca şi bradul precedent.

Molidul să fie utilizat în turbării şi pentru înrăşinarea multor crânguri invadate de speciile cu lemn alb şi pe soluri fixe.

2) Alt mijloc de ridicarea veniturilor consistă în modernizarea drumurilor de scoaterea lemnelor.

H. G.:

Incendies forestiers en 1938.

Incendiile forestiere în 1938 (2 pag.).

Au fost 294 incendii provocând pagube de 3.206.996 fr. belgieni. Cele mai multe au fost în luna Martie (106), apoi în Mai (89). Deşi anul a fost în general umed, totuşi în Martie un vânt persistent şi puternic a adus uscarea completă a litierei şi a ierburilor. Cele mai multe au fost în Campine, regiunea dinspre frontiera olandeză.

At. Har.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul II (1939), Caetul 5 (Mai).

R. Schlüter şi F. Fessel:

Neue praktische Erfahrungen bei der künstlichen Holztrocknung Trockentechnik.

Noui experienţe practice în uscarea artificială a lemnului. Technica uscării.

Temperatura, umiditatea şi vitesa aerului dintr'o instalaţie pentru uscare artificială a lemnului trebue să varieze după specia, umiditatea şi dimensiunile materialului. Deasemenea ele trebue să fie uniforme în

toată încăperea, pentru a asigura o egală uscare a întregului material. Rezultatele obținute în instalațiile firmei Siemens & Halska A.-g. de uscare a lemnului, de pe urma unor foarte numeroase și variate experimentări, sunt redate în acest articol.

Viktor Bertleff:

Prüfung arsenhaltiger Holzschutzmittel.

Incercarea substanțelor arsenice pentru impregnarea lemnului.

Substanțele impregnante ale lemnului trebue, în primul rând, să aibă o putere corosivă a fierului cât mai scăzută, pentru a nu deteriora cazanele de impregnare. Substanța Fluoran O. G. nu atacă fierul. Puterea toxică s'a experimentat contra ciupercilor Coniophora cerebella, Polyporus vaporarius, Lentinus squamosus și Lenzites abietina. Pentru 1 m^3 lemn de pin este suficientă o cantitate de 6 kg substanță impregnată sub presiune scăzută.

Mici comunicări:

Inființarea Centrului Internațional de Silvicultură la Berlin.

Lucrul manual al lemnului.

Economia forestieră și a lemnului în Memell.

Stadiul recoltării cojii de tăbăcit în Germania.

Instrucțiuni asupra economisirii lemnului.

Congresul Asociației Silvicultorilor în Berlin 1939.

Dare de seamă asupra congresului secției „Pădurea și Lemnul" din Frontul Muncii, în Graz la 12—16 Mai 1939.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 71 referate asupra literaturii noui apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

F. Pabst și R. Vieweg: Kunststoffe. Ein Leitfaden für die Praxis und zum Gebrauch an technischen Lehranstalten.

W. Wilms: Was muss der Elektrotechniker vom Holzschutz wissen? Betriebsblätter A W F 48/49. Vollgatter: Pflege — Behandlung — Betrieb — Bedienung. Ed. III.

Tabela cu însușirile lemnului de anin negru.

Anul II (1939), Caetul 6 (Iunie).

Număr închinat Congresului Economiei Forestiere a Germaniei Mari.

Alpers.

Marksteine der deutschen Forst- und Holzwirtschaft in jüngster Vergangenheit und naher Zukunft.

Pietrele de hotar ale economiei germane a pădurilor și lemnului în trecutul și viitorul apropiat.

Se arată realizările din economia forestieră și a lemnului sub directivele planului de patru ani, precum și planurile de viitor.

H. Eberts:

Die Organisation der grossdeutschen Forst-und Holzforschung.

Organizarea cercetărilor forestiere și ale lemnului în Germania mare.

Se arată institutele în care se studiază problemele în legătură cu pădurea și lemnul. Pentru viitor se impune organizarea lor astfel ca să se mărească randamentul fiecăruia.

W. Storck:

Grossdeutschlands Holzversorgung. Die deutsche Holzbilanz in Gegenwart und Zukunft.

Aprovizionarea cu lemn a Germaniei mari. Bilanțul lemnului în prezent și viitor.

Foarte interesante considerațiuni asupra celor enunțate în titlu.

Jos. Köstler.

Die Bedeutung der Gründung der Internationalen Forstzentrale

Importanța înființării Centrului Internațional de Silvicultură.

Se arată factorii cari au condus la înființarea Centrului Internațional de Silvicultură, cu sediul la Berlin, organizarea și planul de lucru.

H. Gläser:

Aufgaben und Arbeiten des Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft (ATF).

Problemele și lucrările comisiunei pentru tehnica în economia forestieră.

Rolul ATF-ului este să fie un mijlocitor între cercetări și economie, să ia rezultatele primelor și să înlesnească cu ele progresul în economia forestieră. Asociația lucrează la perfecționarea metodelor și mijloacelor de lucru, începând dela cultura pădurilor și până la cele mai înaintate întrebuințări ale lemnului.

H. Schönbach:

Schlagbiegeversuche an Lärchenholz.

Incercări la îndoire prin șoc cu lemnul de larice.

Rezultatele încercărilor pentru stabilirea influenței greutății specifice, diferenței dintre duramen și alburn, lățimii inelului anual, condițiunilor de vegetație și procentului de lemn târziu.

K. Schuch:

Zur Hausbockkäferbekämfung.

Contribuție la combaterea gândacului Hylotrupes bajulus L.

Substanțele și metodele de combaterea lui Hylotrupes bajulus sunt foarte costisitoare. De aceea este nevoe înainte de orice combatere, să se vadă întinderea și intensitatea atacului. Se dau indicațiuni pentru aprecierea puterii atacului.

Hans J. Kaegi:

Das Lehrgerüst für die Eisenbeton — Bogenbrücke der Schweizerischen Bundesbahnen in Bern.

Cofrajul pentru podurile boltite din beton armat ale căilor ferate elveține în Berna.

Cofrajele pentru lucrări de această natură devin de o deosebită importanță și constituesc o problemă de construcție în sine. Autorul arată felul de construcție al cofrajelor cerute de turnarea podurilor boltite din Berna, avantajele și desavantajele lor.

Mici comunicări:

Institutul Reich-ului pentru cercetarea lemnului.

Congresul comisiunii pentru cercetarea lemnului din Uniunea Internațională a Institutelor de Cercetări Forestiere, la Londra și Princes Risborough, 24—28.IV.1939.

Economia lemnului lituanian și exportul în Germania.

Comerțul mondial cu pastă mecanică de lemn și celuloză.

Industria japoneză de fibre artificiale.

Plăci din lână de lemn cu un strat apărător contra focului.

Directive pentru încărcarea admisibilă a fundaţiilor şi a fundaţiilor pe piloni. Din Proect 1 E 1054.

Revista patentelor aprobate şi anunţate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 49 referate asupra literaturii noui apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

Fremländische Wald-und Parkbäume. Ed. Paul Parey.

A. Frey-Wyssling: Submikroskopische Morpholgie des Protoplasmas und seiner Derivate.

A. Gattner: Bemessungstafeln für Holzbauten.

E. Hägglund: Holzchemie.

Betriebsblatt AWF 48. Vollgatter. Pflege — Behandlung.

H. Schwiertz: Holzeinsparung im Bauwesen.

N. Ghelmeziu.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.
Nr. 8—9/1939.

Rob. Ch. Gut.:
Le rajeunissement sous tutelle. (10 pag.).
Regenerarea cu ajutorul tutorilor.

In regiunile muntoase înalte, şi mult în pantă, regenerarea pădurii şi mai ales plantaţiile în teren gol sunt dificile mai ales din cauza avalanşelor, cât şi din cauza căderii pietrelor.

Pentru a se putea obţine rezultate, trebue să se facă plantaţiile la adăpostul arborilor (cei răşinoşi dau cele mai mari satisfacţii), al stâncilor, cioatelor, arborilor uscaţi.

Autorul a încercat plantaţiuni la umbra unor stâlpi groşi de 15 cm. şi înalţi de 1,70 m, îngropaţi bine. Aceşti stâlpi sunt grupaţi câte 6, la 50 cm. distanţă unul de altul, toţi formând un fel de triunghiu isoscel cu baza în aval. Grupele acestea de câte şase stâlpi sunt la 10 m distanţă unele de altele. Rezultatele acestui sistem de plantare sunt mulţumitoare, iar cheltuelile nu sunt prea mari.

Ed. Buchet:
Forêts et pâturages lausannois du Jura.
Pădurile şi păşunile oraşului Lausanne din Jura. (5 pag.).

Ed. Rieben:
Deux précieuses qualités du genévrier nain. (2 pag.).
Două preţioase calităţi ale ienuperului pitic.

Poate juca un rol important în lucrările de apărare contra avalanşelor. Folosirea lui produce două efecte:

1) Reuşita plantaţiilor pe solurile superficiale şi uscate. Rol de pionier.

2) Prelungirea duratei lucrărilor de zidărie uscată, foarte adesea expuse dezagregării prin schimbările repezi de temperatură.

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.
Nr. 5/939.

C. Cailloux:
Les sapinières du Massif Central. (22 pag.).
Pădurile de brad din Masivul Central.

Bradul are în Masivul Central şi în special în judeţele Puy-de-Dôme,

Cantal, Haute-Loire, Loire şi Ardèche, o reală importanţă, care creşte an de an printr'o rapidă extensiune naturală şi artificială a lui.

Forestierii au lucrat mult pentru ameliorarea şi extinderea arboretelor cu această specie. Mai au însă mult de făcut: a) In regiunea înaltă, să restabilească amestecul cu fag şi alte foioase; b) să coboare vârsta de exploatabilitate ca să producă arbori de dimensiuni mai apropiate nevoilor şi posibiltăţilor de exploatare, transport şi debitului comerţului local; în pădurile unde se substitue bradul, să modifice amenajamentele, aplicându-se codrul grădinărit.

Fr. Vachat:

Les boisements en peuplier dans le marais de la Chautagne.

Impăduririle cu plop în mlaştinile dela Chautagne.

Inceputul acestui articol în numărul precedent.

Detalii asupra pregătirii butaşilor cu rădăcini în pepiniere.

Creşteri. In primul an dela plantare creşte 20—30 cm în înălţime. Apoi ajunge chiar 1 m. In circonferinţă, în primii 2 ani creşte puţin, apoi trece sucesiv la 1, 2, 3 cm (măsurile luate la 1,30 m dela sol).

Vârsta de exploatabilitate pare aici a se fixa la 30 ani, când arborii ar avea 40 cm diam. şi 15 m înălţimea utilizabilă a trunchiului. Volumul utilizabil al trunchiului unui arbore ar fi de 1,6 m^3 (mai exact 1,5 m^3) cea ce dă 750 m^3 la ha.

Influenţa aninului (care are însuşirea de a asimila azotul atmosferic) se face simţită asupra creşterilor la plop.

Situaţia actuală a plantaţiilor în regiune este următoarea: 32 ha plantaţii făcute de particulari (teritoriul com. Serrières). Statul a cumpărat 563 ha, până în primăvara anului 1938, plantând 196 ha.

Rezultatul financiar scontat. Cheltuelile (valoarea terenului, asanarea, plantarea, întreţinerea timp de 30 ani) capitalizate: 37.185 fr. Valoarea materialului (750×60 fr) 45.000 fr. Deci un beneficiu pe ha de 7.815 fr sau 260 fr pe an.

Léon Schaeffer:

La méthode du contrôle et l'évolution du jardinage (14 pag.).

Metoda controlului şi evoluţia grădinăritului.

Raport prezentat la Congresul tehnicei lemnului din 1937. „Repus în onoare în Franţa acum 60 ani, grădinăritul a evoluat considerabil, de atunci, mai ales sub influenţa lui Gurnaud şi a discipolilor săi. După fromula lui Biolley, puţin câte puţin, noţiunea de vârstă a fost substituită cu aceea de creştere, iar amenajamentul-anchetă a luat progresiv locul amenajamentului-regulament".

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.
Band VI, Heft 9 (Iunie 1939).

Friedr. W. Freise, Ing., Dr.:

Einige Bemerkungen über soziologische Verhältnisse im Urwald. Beobachtungen aus den brasilianischen Künstenurwäldern.

Consideraţiuni asupra raporturilor sociologice în pădurea virgină. Observaţiuni în pădurile virgine braziliene de pe coasta oceanică.

Este în afară de ori şi ce îndoială că între elementele componente ale

pădurii virgine (arbori, arbuști, floră erbacee și micologică, mamifere, pasări, insecte, etc.) există raporturi de dependență reciprocă și unilaterală. Cunoașterea acestor raporturi este foarte puțin cunoscută în chip științific, din cauza complexității vieții din pădure și a multitudinei de tipuri de păduri virgine.

Autorul, un bun cunoscător al pădurilor virgine braziliene în care lucrează de câteva decenii, stăruește asupra câtorva puncte ale vieții sociale din acele păduri și anume asupra: lianele și arborii de suport, paraziții, asociațiunile de erburi și arbuști, incompatibiltăți, utilitatea termitelor și a furnicilor în genere.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Descrierea a felurite stări și fapte forestiere din diferite țări și regiuni ale lumii.

Ilie C. Dem.

Pentru ca revista să nu apară cu întârziere, colaboratorii noștri sunt rugați să ne trimită din timp articolele destinate rubricei „problemele zilei".

INFORMAŢIUNI

Problema deşeurilor este o chestiune care prezintă un interes chiar mai mare decât s'ar părea la prima vedere. Ea se prezintă cu două aspecte: reducerea cantitativă a deşeurilor şi valorificarea cât mai intensă a celor ce în mod inevitabil se produc.

Pe de altă parte însă, nu este vorba numai de deşeurile dela fabrici, ci, dacă se poate spune aşa, şi de acelea ale exploatărilor care lasă de multe ori în pădure, sub formă de crăci, trunchiuri noduroase, etc., cantităţi mari de material.

Suntem în anotimpul exploatării pădurilor şi în acelaşi timp în epoca în care o mare parte din deşeuri poate fi utilizată ca material de încălzit; deci problema are actualitate.

Care este mijlocul în care aceste produse pot fi aduse ieftin la locul de consumaţie, sub ce formă pot fi plasate mai uşor, care este calea de urmat pentru a reduce producerea lor, etc., iată o sumă de întrebări de hotărîtoare importanţă, a căror elucidare o aşteptăm dela colaboratorii noştri. Articolele se vor publica în numărul pe Decembrie a. c. al Revistei Pădurilor, la rubrica „problemele zilei".

— Examenul de subinspector, care urma să se ţină pe data de 20 Octombrie, se amână din nou, urmând să aibă loc la 10 Noembrie a. c.

— D-l Gavriil Toma ing. şef silvic la I.C.E.F., şi-a trecut examenul de doctorat la Şcoala Superioară de Silvicultură din Eberswalde (Germania) subiectul tezei fiind „Cercetări asupra coronamentelor în rărituri de lungă durată la pin.

— D-l prof. M. Drăcea delegatul României în Comitetul internaţional forestier cu sediul la Berlin, va participa în cursul lunei Octombrie a. c., la reuniunea membrilor acestui Comitet care va avea loc la Roma.

— D-nii Ion Moldovanu, ing. cons. silvic şi N. Falon, ing. insp. g-l silvic, din C.A.P.S., au fost puşi în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie, pe data de 1.XII a. c.

— Prin Decretul Regal Nr. 3366 din 12.9.1939, s'a primit în serviciul silvic al Statului, următorii ing. silvici:

1. D-l Aurel Bocec, cu gradul de ing. şef silvic, la Inspectoratul de regim silvic Iaşi;

2. D-l Rucăreanu Niculae, cu gradul de ing. şef silvic, la Inspectoratul silvic Bucureşti;

3. D-l Mutică C., cu gradul de ing. silvic, la Inspectoratul silvic Craiova;

4. D-l Hergat Victor, cu gradul de ing. silv. stag., la Inspect. de regim silvic Cluj.

5. D-l Ladislau Ajtay, cu gradul de ing. silvic, la Dir. silvică Năsăud.

6. D-l Chirculescu Gr., cu gradul de ing. silv. stag., la Inspect. silv. Chişinău;

7. D-l Folescu Radu, cu gradul de ing. silv. stag., la Insp. silvic. Constanţa;

8. D-l Zamfir Ion, cu gradul de ing. silv. stag., la Insp. silv. Braşov;

9. D-l Vlaheli Ion, cu gradul de ing. silv. stag., la Insp. silv. Braşov

10. D-l Defur T. Bartolmeu, cu gradul de ing. silv. stag., la Insp. silv. Timişoara.

11. D-l Ianculeţ Pavel, cu gradul de ing. silv. stag., la Inspect. silv Focşani.

12. D-l Rusu Ioan, cu gradul de ing. silv. stag., la Insp. silv. Constanţa.

13. D-l Mihai T. Vasile, cu gradul de ing. silv., la Sectorul Oraviţa. (Decret 3.467 din 25.9.39).

— In Mon. Of. Nr. 222 din 24 Sept. 1939 pag. 5520, au apărut condiţiile de admitere în şcolile de pădurari dela Brăneşti (Ilfov) şi Căiuţi (Bacău).

— Prin jurnalul Cons. Min. Nr. 2383 din 8 August a. c. s'au mai decretat următoarele monumente ale naturii:

1. Laricele şi pinul silvestru din masivul Ceahlăului, creindu-se în acest scop o rezervaţie la locul numit Poliţa cu Crini (în proprietatea Statului. Porţiunea este cuprinsă între: Detunata, la Nord; Răchitiş, la Sud; Prăpastia lui Ghedeon, la Vest şi Piatra cu Apă, la Est.

2. Stejarul de lângă biserica din Com. Tupilaţi (jud. Roman);

3. Stejarul de lângă casa lui Dochiţoiu, din Com. Vizantea Răzăşească (jud. Putna) în Vrancea.

*

Prin decizia ministerială Nr. 25.373 din 19.X.939 se numesc în Comitetul de înaintări al Inginerilor silvici, propozabili la avansare pe data de 1.I.940, următorii:

a) *Membrii de drept.*

1. Prof dr. M. Drăcea, directorul I. C. E. F.-ului.

2. Gh. Năstăsescu, preşedintele Secţiei silvice din consiliul tehnic.

3. Anastase Nedelcovici, directorul Direcţiei silvice.

4. Petre Ioan, Directorul Direcţiei comerciale a pădurilor Statului.

b) *Membrii numiţi de minister.*

5. Boldur Mihai, ing. cons. silvic.

6. Zeicu Ion, ing. cons. silvic.

7. Pavalache Gh., ing. insp. g-ral silvic.

8. Matei Pandrea, ing. insp. g-ral silvic.

9. C. Haralamb-Vasiliu, ing insp. silvic.

10. Cota Vasile, ing. insp. silvic.

Comisiunea va lucra sub preşedinţia d-lui ministru subsecretar de Stat Mihail Şerban.

*

Prin decizia ministerială Nr. 7.045 din 7 Octomvrie 1939 următorii ingineri silvici din Cadrul de Stat, detaşat şi particular, se înaintează la alegere pe ziua de 1 Ianuarie 1939.

I. Cadru de Stat

1. *La gradul de inginer şef silvic*

Ghiga A. Constantin şi Bulauca

Ion din Serv. Dir. Regim Silvic; Niculescu Iacob şi Tănăsescu N. din Serv. Dir. Ameliorărilor; Boldâr Gavril, Pascu V. Costache, Podariu Alexandru, Conecini Artur, Dumitraşcu N. C., Chiroşca Maxim, Celac Nicolae, Lepădatu Miclea, Kraft Teodor, Podoleanu Aurel, Oblu Alexandru, Şontea Sebastian, Sotiriu Dumitru, Popescu I. Doiceşti, Pelin Ion, Pavelescu M. Ion, Diaconu P. Ion, Dănciulescu Virgil, Popa C. Gheorghe, Georgescu L. Ovidiu, Ştefănescu Sirius, Chelsoiu Nicolae, Oprică Anghel, Berenţan Roman, Popescu D. Stelian, Georgescu Tudor, Chiriacescu D. N. şi Tomescu Valeriu, toţi din serviciul Direcţiei comerciale a pădurilor; Mircea Ene, Toma Gavrilă, Ghelmeziu N., Constantinescu Aurel şi Vintilă Eugen, toţi din Serviciul I. C. E. F.

2. *La gradul de inginer subinspector silvic*

Gheorghiu Miron, Bozdog Pavel, Dobrescu Pascu, Şerbănescu Stelian, toţi din serviciul Regimului silvic; Cucer Terenţiu din serviciul Dir. ameliorărilor; Profir Constantin, Böhm Mihai, Pătraşcu Eugen, Nagy Acaţiu, Georgescu G. Alex., Ghervasia Pantelimon, Iancovici Nicolae, Dogaru Nicolae, Georgescu Silviu, Georgian Gh., Lazăr Vasile, Georgian Teofil, Păcuraru Ion, Vendel Alexandru, Caloianu Ion, Vulpe Filip, Lungu Ion, Popescu Panfil, Bădulescu Virgil, Molceanovschi Ion, Stănescu C. D., toţi din serviciul Dir. comerciale a pădurilor; Wrbitzky Iuliu din serv. Dir. vânătoarei; Rădulescu V. Anton şi Dinu Valeriu din serv. I. C. E. F.

3. *La gradul de inginer inspector silvic.*

Cernescu Tiberiu, Grecu Mihai, Georgescu Stelian, Terdic Francisc, Codru Nicolae, Gâlcă Constantin, toţi din serviciul Direcţiei regimului silvic; Popescu V. Constantin, Moşandrei Gh., Sandi Mircea, Haret Hristodor şi Zaclinchi I., toţi din serviciul Dir. ameliorărilor; Stănescu V., Trandafirescu V., Buzetchi E., Roşescu Gh., Duldurescu N., Popescu St. N., Paraschiv Ion, Stănescu Nic., Dumitriu C. Constantin, Vasiliu H. Constantin, Călugăreanu Toma, Iliescu M. I., Constantinescu Ilie, Ionescu T. C., Rotea Abel, Georgescu P., Andrei Gavrilă, Iacob Marin, Csurilă Adalbert, toţi din serv. Direcţiei comerciale a pădurilor; Ştefanopol Alexandru din Serviciul Consiliului tehnic al pădurilor.

4. *La gradul de inginer inspector general silvic.*

Ivancea Dumitru din serviciul Direcţiei regimului silvic; Chiriţescu Al., Vasiliu N. Const,. Teodorescu C. N., Dumitrescu Ion şi Tărnăuceanu Gh., toţi din serv. Direcţiei ameliorărilor; Butoi Alexandru, Pucşa Andrei, Petruţiu Ion, Economu Narcis, Georgescu V., Ostianu Mihai, Niculescu Emil, Ionescu Gh., Streza Andrei, Predescu N. St., Pruteanu Ion, Risdorfer L., Antonescu Gh., toţi din serviciul Direcţiei comerciale a pădurilor; Ioachimescu Ilie din serviciul Direcţiei cadastrului; Eliescu Grigore şi Georgescu Constantin din serviciul I.C.E.F.-lui.

5. *La gradul de inginer consilier silvic*

Arsenie Gh., Broşteanu Vasile, Teodorescu Gh. Nic., din serv. Dir. regimului silvic; Przemitschi Zaharia din serv. Direcţiei comerciale a pădurilor; Petcuţ Marin din serviciul I. C. E. F.-lui.

II. Cadru detaşat şi particular

1. *La gradul de inginer şef silvic*

Cristea I. Ion din serv. Primăriei Municipiului Bucureşti; Persecă Marian din serv. Dir. silv. Năsăud; Constantinescu I. V. din serv. Soc. Reşiţa; Tipa Eugeniu, Georgescu S. Alexandru şi Tarnovschi Alexandru din serv. Fondului Bisericesc Bucovina şi Iauering Carol din serv. Administraţiei Domeniului Coroanei.

2. *La gradul de ing. subinspector silvic*

Ciolofan Victor din serv. Institutului Naţional al Cooperaţiei şi Grecu Horia din Serv. particular.

3. *La gradul de ing. inspector silvic*

Mihălcescu C. Vasile din serv. Societăţii Reşiţa; Paşcovici Nicolae, Gârbu Ştefan din serv. Fondului Bisericesc Bucovina; Teodorescu Ştefan din serv. Institutului Naţional al Cooperaţiei; Popescu-Coculescu D. din Serviciul particular.

4. *La gradul de inginer inspector general silvic.*

Ţurcan Victor, Volosciuc Aurel din serviciul Fondului Bisericesc Bucovina; Tipa Constantin din serviciul Direcţiei silvice Năsăud; Zăvoianu I. din Serviciul particular; Antimovici I. din serviciul Fondului Bisericesc Bucovina şi Minescu Gh. din serviciul Institutului Naţional al Cooperaţiei.

5. *La gradul de inginer consilier silvic.*

Solomon Emil din serviciul Administraţiei Domeniului Coroanei.

Avansările din prezenta deciziune nu dau dreptul la diferenţele de salariu nici pe trecut, nici în exerciţiul curent, decât în limitele dispoziţiunilor legii bugetare a exerciţiului 1939—1940.

*

Idem Nr. 7.047 din 7 Octombrie 1939, se aprobă încadrarea în corpul technic silvic a următorilor ingineri silvici:

1. D-l inginer Liteanu Vlad Radu din Serviciul Uniunei Generale a Industriaşilor Români, Secţia Forestieră, se primeşte în corpul technic silvic, cadrul particular, pe ziua de 23 Iunie 1934, în gradul de inginer silvic stagiar, în loc de 23 Martie 1937.

2. D-l inginer Marinescu I. Constantin, din serviciul C. A. P. S.-ului, se primeşte în corpul technic silvic, cadrul de Stat, pe ziua de 1 Martie 1937, cu gradul de inginer silvic stagiar, în loc de 11 Octomvrie 1938.

3. D-l Gheorghescu C. Costin, din serviciul C. F. R., se primeşte în corpul technic silvic, cadrul de Stat, pe ziua de 16 Mai 1934, în gradul de inginer silvic stagiar, în loc de 20 Iunie 1938.

4. D-l inginer Paul I. Teodorescu, particular, se încadrează în corpul technic silvic, pe ziua de 1 Ianuarie 1939, cadrul particular, cu gradul de inginer subinspector silvic cu un stagiu de 6 luni în grad.

5. D-l inginer Ion Gr. Popescu, din cadrul particular, se încadrează în corpul tehnic silvic, pe ziua de 1 Ianuarie 1939, în gradul de inginer subinspector silvic cu un stagiu în grad de 6 luni.

6. D-l inginer Dan Homoceanu, din serviciul Ministerului Economiei Naţionale, se înaintează la gradul de inginer şef silvic, pe ziua de 1 Ianuarie 1935, la vechime, în loc de 1 Ianuarie 1938.

7. D-l inginer Serăngău Mihai, din serviciul Societăţii Reşiţa, se încadrează în corpul technic silvic, cadru particular, în gradul de inginer şef silvic pe data de 1.I.1939, cu un stagiu de grad de 2 ani, 4 luni şi 27 zile.

8. D-l inginer Bogdan Ludovic, din serviciul societăţii Reşiţa, se încadrează în corpul technic silvic, cadrul particular, în gradul de inginer şef silvic pe data de 1 Ianuarie 1939, cu un stagiu în grad de un an şi şase luni.

9. D-l inginer Hedbawny Carol, din serviciul Societăţii Reşiţa, se încadrează în corpul technic silvic, cadrul particular, în gradul de inginer şef silvic, pe data de 1 Ianuarie 1939.

10. D-l inginer Dănescu Alexandru, fost în serviciul Societăţii Reşiţa, astăzi pensionar, se încadrează în corpul tehnic silvic cu gradul de inginer şef silvic, pe data de 1 Septemvrie 1930, cu un stagiu în grad de 3 ani şi 4 luni, în cadrul particular.

11. D-l inginer Damsberg Antoniu, fost în serviciul Societăţii Reşiţa, astăzi în cadrul particular, se primeşte în corpul technic silvic în gradul de inginer subinspector silvic, pe 1.I.1939, cu un stagiu în grad de 6 luni.

12. D-l inginer Hoffmann Ştefan, din serviciul Direcţiei Comerciale a Pădurilor, se încadrează în corpul technic silvic, în gradul de ing. şef silvic, pe 1.I.1939, cu un stagiu în grad de 3 ani, 10 luni şi 12 zile.

13. D-l inginer Popescu Gh. Aurel, din serviciul Primăriei Municipiului Bucureşti, se primeşte în corpul technic silvic, cadrul de Stat, pe data de 18 Iulie 1936, în loc de 16 Decemvrie 1937, în gradul de inginer silvic stagiar.

14. D-l inginer Florescu Grigore, din serviciul U. G. I. R., Secţia forestieră, se primeşte în corpul technic silvic, cadrul particular, pe ziua de 1 Aprilie 1936, în loc de 13 Ianuarie 1938, în gradul de inginer silvic stagiar.

15. D-l inginer Pocorny Ervin, din serviciul Direcţiei Comerciale a Pădurilor se primeşte în corpul tehnic silvic, cadrul de Stat, pe ziua de 1 Decemvrie 1936, în loc de 3 Martie 1938, în gradul de inginer silvic stagiar.

16. D-l inginer Gorcea Anton, particular, se încadrează în corpul tehnic silvic, în gradul de inginer şef silvic pe 1 Ianuarie 1939, cu un stagiu în grad de 2 ani, 9 luni şi 29 zile, în cadrul particular.

17. D-l inginer Rodoteatu Stere, din Serviciul Direcţiunii Comerciale a Pădurilor, se consideră avansat în gradul de inginer inspector general silvic pe 1 Ianuarie 1935, în loc de 1 Ianuarie 1936.

18. D-l inginer Georgescu C. Nicolae, din Serviciul Direcţiunii Comerciale a Pădurilor, se încadrează în corpul tehnic silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1934, în loc de 1 Februarie 1934, în gradul de inginer stagiar silvic şi se consideră avansat la gradul de inginer silvic pe data de 1 Ianuarie 1935, în loc de 1 Februarie 1935.

Incadrările şi avansările din prezenta deciziune nu dau dreptul la diferenţa de salarii nici pe trecut, nici în exerciţiul curent, decât în limitele dispoziţiunilor legii bugetare a exerciţiului în curs.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Coasta Satului-Dealul Briznicului, judeţul Huniedoara, proprietatea Ladislau Lazăr junior şi senior, în suprafaţă de 88 ha. 5900 mp. — Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumbrava Tăetura, judeţul Târnava Mare, proprietatea moştenit. Dr. Octavian Vassu, în suprfaţă de 54 ha. 4722 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Cărpiniş Huci, judeţul Mureş, proprietatea Gizela Apor şi Irma Apor, în suprafaţă de 45 ha. 4000 mp. tratate în două serii de crâng simplu şi revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Prelipca Dintevici, lot 2, judeţul Dorohoi, proprietatea Aglaia Gh. Dintevici, în suprafaţă de 43 ha 9500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Lapiş, judeţul Sălaj, proprietatea Dr. Mihail Gurzan şi soţia în suprafaţă de 27 ha 8900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 31 August 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor *M. Şerban.*

No. 2865 din 31 August 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Bătuta, judeţul Arad, proprietatea comunei Bătuta, în suprafaţă de 57 ha 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Linghina, judeţul Caraş, proprietatea Composesoratului urbarial din Potoc, în suprafaţă de 57 ha 1300 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Răteşti, judeţul Argeş, pro-

prietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafaţă de 46 ha. 0550 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Amenajamentul pădurii Comăneşti, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial din Comăneşti în suprafaţă de 37 ha. 1800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Figheu Grădinoiu, judeţul Turda, proprietatea Banffy Iosefina născută Zichi. în suprafaţă de 29 ha 9883 ha Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 31 August 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor *M. Şerban.*
No. 2868 din 31 August 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Mihova, judeţul Storojineţ, proprietatea Adolf Kindler, în suprafaţă de 1036 ha 1700 mp. Regim şi tratamaent codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ucuriş, jud. Bihor. proprietatea comunei Ucuriş în suprafaţă de 359 ha 1200 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Arvăteni, judeţul Odorhei, proprietatea Dr. Iodal Gavril, în suprafaţă de 267 ha. 6236 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 50 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Iarovita, judeţul Rădăuţi, proprietatea Adolf şi Fritz Pistiner, în suprafaţă de 83 ha 6800 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dăeşti-Băbueşti, jud. Argeş, proprietatea C. M. Chiriţescu şi Maria V. Bunescu, în suprafaţă de 24 ha 8225 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Seipeş-Dealul Turia, jud. Trei-Scaune, proprietatea Emilia Imreh. în suprafaţă de 20 ha 7200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 1 Septembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor *M. Şerban.*
No. 3143 din 1 Septembrie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurei Bratovoeşti Seriile I şi XIII-a, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 789 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive şi revoluţia normală 90 ani, pentru Seria I şi crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani pentru Seria XIII-a.

Dată astăzi 6 Septembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor *M. Şerban.*
No. 3744 din 6 Septembrie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Cupu Creţ Intre Hotare, judeţul Târnava Mică, proprietatea comunie Boziaş, în suprafaţă de 113 ha 1700 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia normală 8 şi 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fântânel Lunca Salardului, judeţul Mureş, proprietatea Cadar Petru ş. a., în suprafaţă de 55 ha 1400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase şi revo-

luția normală 60 ani pentru producerea lemnului de celuloză. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sub margini și Fundătura, județul Târnava Mică, proprietatea comunei Seulia, în suprafață de 27 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 6 Septembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor *M. Șerban.*
No. 3745 din 6 Septembrie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Curtuiușeni, județul Sălaj, proprietatea Ștefan Gorove, în suprafață de 248 ha. 9500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Văratec, județul Turda, proprietatea Ioan Skekely și alții, în suprafață de 20 ha. 0260 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Septembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor *M. Șerban.*
No. 4375 din 16 Septembrie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Copăciș, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului Almașul Mare, în suprafață de 125 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Săseni-Panaghianț, județul Orhei, proprietatea D. Panaghianț, în suprafață de 91 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Nișcovul Cârlovoaia Lot. IV (nou) județul Buzău, proprietatea Virginia Porumbaru, în suprafață de 89 ha 2100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Cotorniaș, județul Trei Scaune, proprietatea Besasy Ștefan și Emeric, în suprafață de 59 ha. 9000 mp. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția normală 30 ani și o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Snagov Cetate, județul Gorj, proprietatea Eufimia C. S. Ungureanu, în suprafață de 36 ha 1300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Partea Nadoșului, județul Trei Scaune, proprietatea Bajka Gavril, în suprafață de 35 ha. 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 16 Septembrie 1939, în Cabinetul nostru
Ministrul Agriculturii și Domeniilor *M. Șerban.*
No. 4377 din 16 Septembrie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Maioruș-Mărginet, județul Mureș, proprietatea Ieronim Urmanczy ș. a.; în suprafață de 456 ha. 2913 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pârâul Banului, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Ursu Nicolae ş. a., în suprafaţă de 39 ha. 8800 mp. Regim şi tratament: seria I crâng simplu, revoluţia normală 20 ani; seria II-a codru cu tăeri rase, revoluţia normală 50 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 6 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor *M. Şerban.*

No. 6891 din 6 Octombrie 1939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Hârlea, judeţul Câmpulung, proprietatea Teodor Carpea ş. a. în suprafaţă de 135 ha. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Frătăuţi Vechi Român, judeţul Rădăuţi; proprietatea Obştei Frătăuţi Vechi Român în suprafaţă de 50 ha. 5300 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 6 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor *M. Şerban.*

No. 6892 din 6 Octombrie 1939.

---

a) Amenajamentul pădurii Arseneasa, jud. Câmpulung, proprietatea Mihai Ţâmpău în suprafaţă de 79 ha. 9100 mp.; regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 55 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pădurea Arsă, judeţul Cluj, proprietatea Vono Martin ş. a. în suprafaţă de 58 ha. 5200 mp.; regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sălacea, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Tarcea în suprafaţă de 57 ha. 4000 mp., regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Plopiş-Pavel judeţul Mureş, proprietatea Bisericii Greco-Catolice din comuna Adrian în suprafaţă de 33 ha. 7300 mp.; regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală: seria I-a 25 ani, seriile II şi III 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Lazu-Lupşii, judeţul Sălaj. proprietatea Pompei şi Ludovica Mureşan în suprafaţă de 23 ha. 0100 mp.; regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 6 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor *M. Şerban.*

No. 6893 din 6 Octombrie 1939.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Poiana Vânătorului şi Dosul, judeţul Bihor, proprietatea Prepoziturei Premonstratenze din Oradea, în suprafaţă de 874 ha. 5600 mp. tratată în două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 16 Septembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor *M. Şerban.*

No. 2181 din 16 Septembrie 1939.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

COLABORATORII NOŞTRI SUNT RUGAŢI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ioan P.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**
Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

I 24931

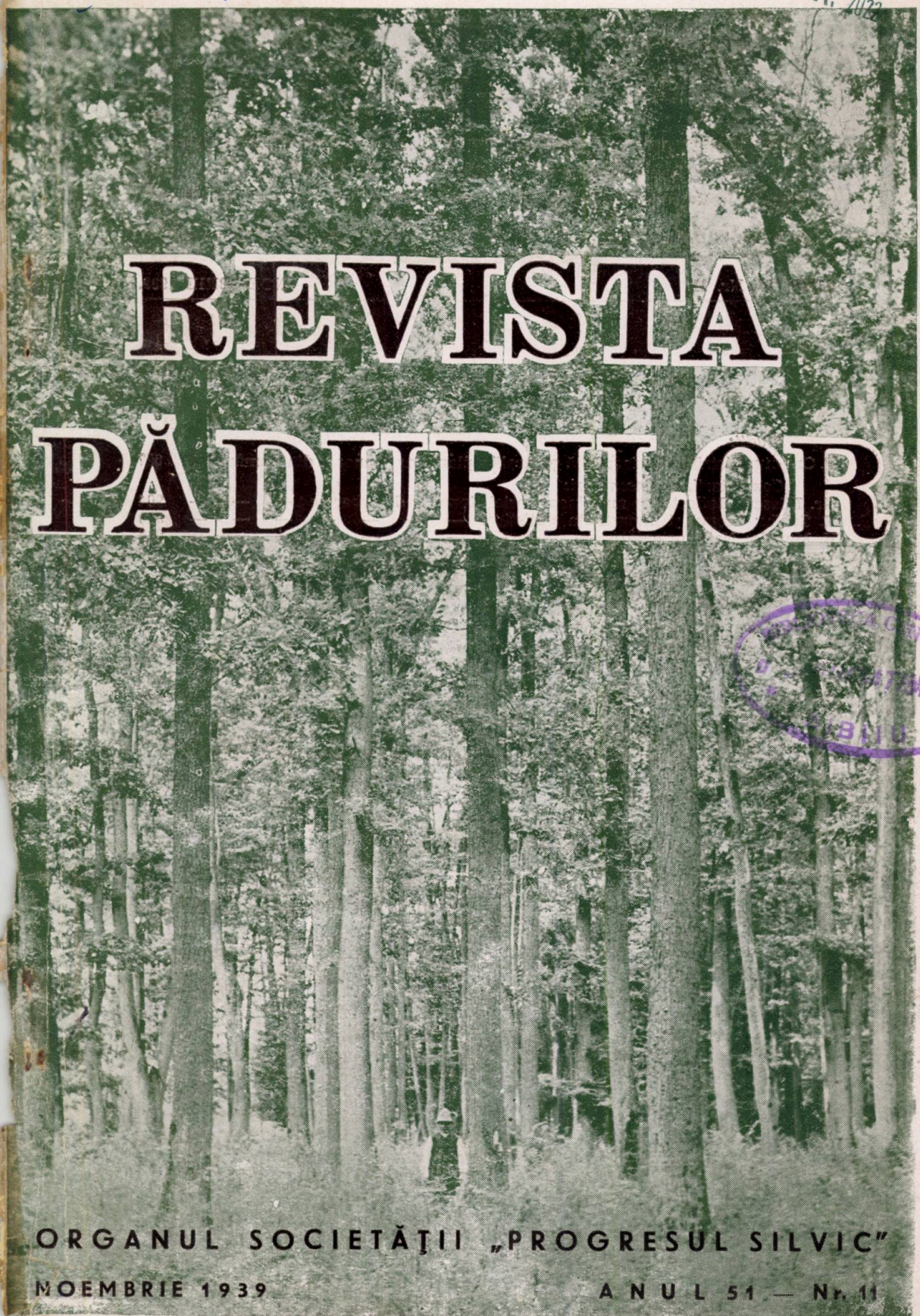

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

NOEMBRIE 1939 ANUL 51 — Nr. 11

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Înscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 11. **NOEMBRIE 1939.**

SUMARUL:

Studii:

P. Crețoiu: Distribuția geografică generală a plantelor lemnoase din România (I) 897

Comentarii. — Însemnări:

Gr. Eliescu: Reflecții pe marginea teoriei tipurilor de arborete — — — 904

V. Sabău: Scopul și importanța statisticei — — — — — — — 910

H. Manole: Noile orientări. — — — — — — — — — — 926

Referate:

I. Rătan: Suedia sub aspectul comerțului de lemn și al culturii forestiere 928

Problemele zilei:

Zăvoaie, păduri de baltă.

N. Constantinescu: Problema rentabilității zăvoaielor — — — — — 939

Gr. Gr. Marinescu: Problema pădurilor degradate din lunca Dunării și a râurilor — — — — — — — — — — — 945

Șt. Rubțov: Zăvoaiele Bărăganului — — — — — — — — — 947

Șt. Bărbulescu: Zăvoaie și păduri de baltă — — — — — — — 953

Cronica internă (p. 957), *Cronica externă* (p. 962), *Cărți* (p. 966), *Reviste* (p. 971), *Informații* (p. 985), *Necrolog* (p. 987), *Publicații* (p. 990).

SOMMAIRE.

Études:

Distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie (I) P. Cretzoiu

Commentaires:

Réflexions sur la théorie des types de peuplements Gr. Eliescu

But et importance de la statistique — — — V. Sabău

Les nouvelles orientations H. Manole

Rapports:

Le commerce du bois et la culture forestière en Suède I. Rătan

Problèmes à l'ordre du jour:

Les forêts de la région inondable des rivières et du Danube.

Chronique (intérieure, extérieure) — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Nécrologie — Publications.

INHALT

Abhandlungen:

Die rumänischen Holzpflanzen in Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung P. Cretzoiu

Mitteilungen:

Einiges über die Waldtypenlehre — — — — Gr. Eliescu

Zweck und Aufgabe der Statistik — — — — V. Sabău

Neue Orientierung in der Waldnutzung — — — H. Manole

Berichte:

Waldkultur und Holzhandel in Schweden — — — I. Rătan

Tagesfragen:

Waldungen in dem Überschwemmungsgebiete der Donau und anderer Flüsse.

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf. —

I 24931

Clișeu *Prof. C. Georgescu* și *M. Badea*

Fag cu ritidom. Valea Dofteanei, jud. Bacău. Locul: sub Șandru-Mare.
Hêtre avec rhytidome. La vallée Dofteana, dep. Bacău.

Clișeu *Prof. C. Georgescu* și *M. Badea*

Arboret de fag cu gorun, teiu, cer și nuc. Valea Berzeasca, jud. Caraș.
Peuplement de hêtre avec chêne rouvre, tilleul, chêne chevelu et noyer.
La vallée Berzeasca, dep. Caraș.

IUL. 2005
2014

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 51 — Nr. 11/1939

S T U D I I

DISTRIBUŢIA GEOGRAFICĂ GENERALĂ A PLANTELOR LEMNOASE DIN ROMÂNIA

I.

de PAUL CRETZOIU

Stabilirea distribuţiei geografice exacte a plantelor este de o mare importanţă atât pentru botanica sistematică, cât mai ales pentru fitogeografie. Arealele plantelor arătate pe cale

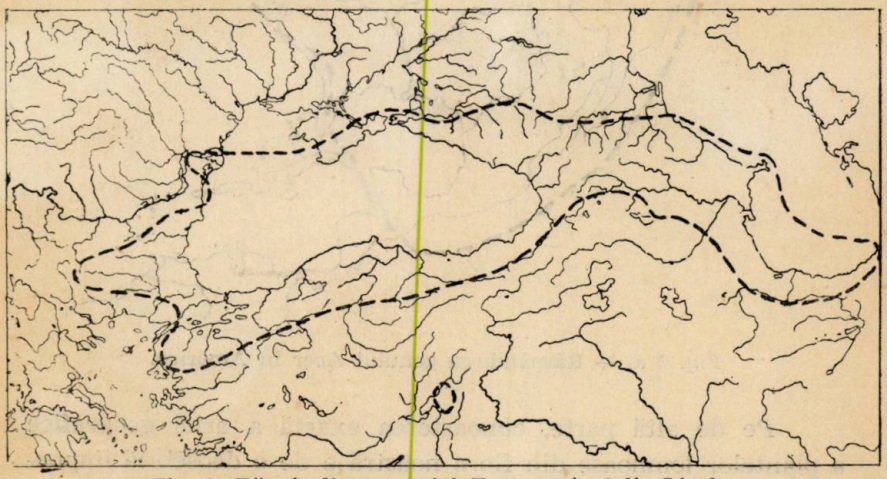

Fig. 1. Răspândirea speciei Fagus orientalis Lipsky.

cartografică sunt încă puţin reprezentate în literatura ştiinţifică. Singura publicaţie specială e „Die Pflanzenareale" redactată de E. Hannnig şi H. Winkler, cari apare începând din 1926 la Jena. In cele 33 de fascicule apărute până acum (în total cca. 330 hărţi) sunt cuprinse şi o serie de plante lemnoase care intră în componenţa florei noastre dendrologice, ca de ex.

39805

genul Fagus, Hedera helix, Larix polonica, Abies alba, genul Acer, etc. Aproape toate hărţile publicate aci prezintă însă mari lipsuri în ce priveşte ţara noastră şi în general sud-estul european. Câteva rectificări a făcut subsemnatul în diferite publicaţiuni.

Deoarece apariţia hărţilor din „Pflanzenareale" e foarte înceată, e imposibil de prevăzut un termen, când lucrarea va putea fi terminată spre a fi folosită în studiile de fitogeografie a plantelor lemnoase dela noi.

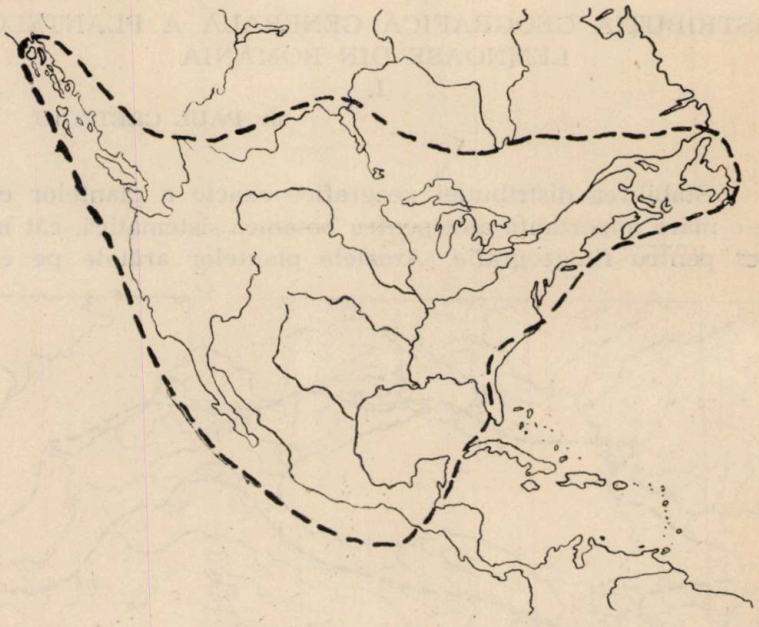

Fig. 2 a. — Răspândirea genului Acer în America.

Pe de altă parte, cunoaşterea exactă a ariei geografice a plantelor lemnoase din flora noastră e de o deosebită importanţă pentru stabilirea elementelor geografice din care e compusă această floră — stabilire ce nu se poate face decât pe bază de hărţi comparative — credem deci că nu e lipsit de interes a începe a publica asemenea hărţi. In cele ce urmează sunt date atât hărţi care se publică prima oară în literatură, cât şi din acelea care au mai fost deja publicate în alte părţi şi la care s'au adăugat corectările respective; după numele fie-

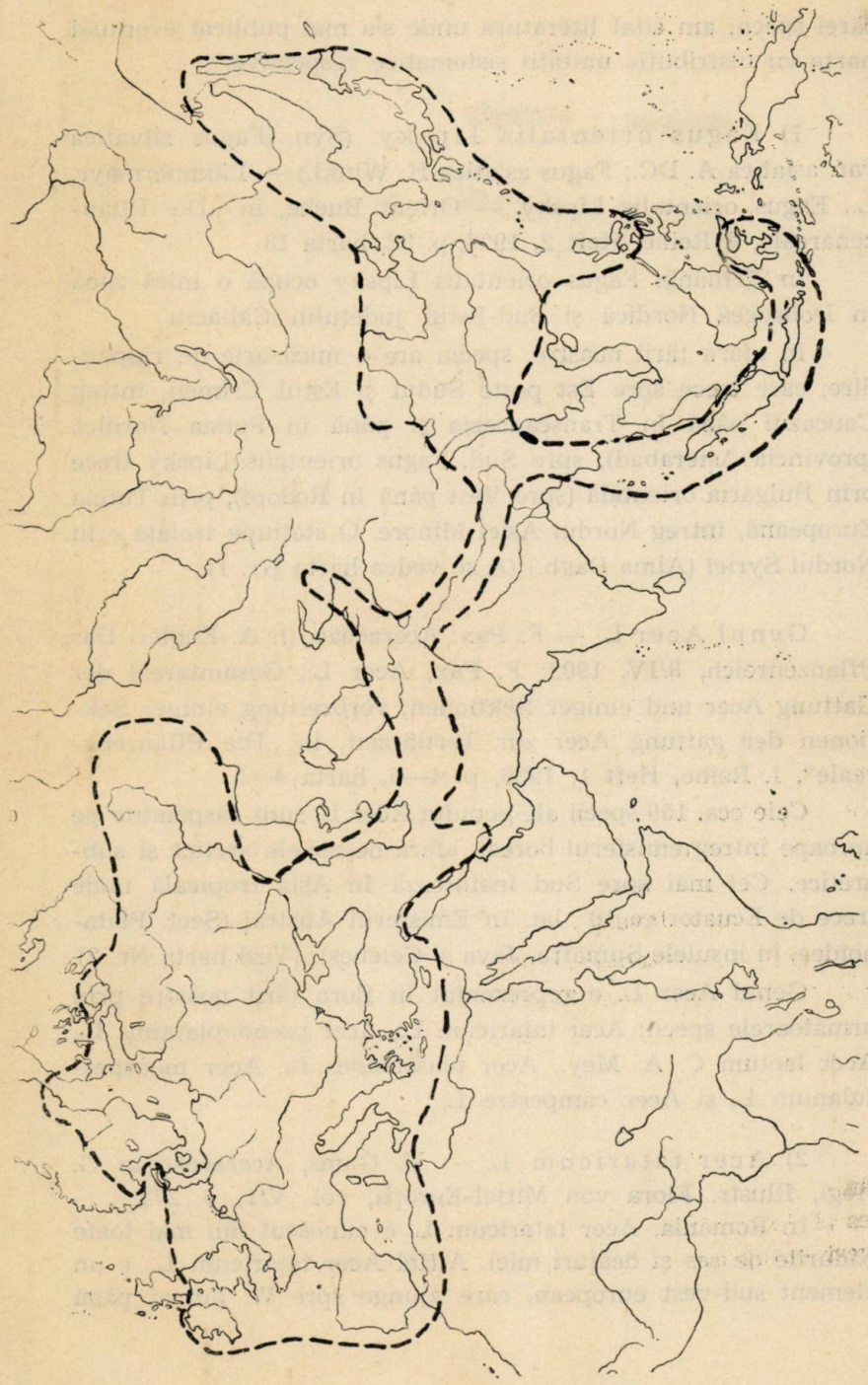

Fig. 2 b. — Răspândirea genului Acer în Europa, Africa, Asia şi Oceania.

cărei specii, am citat literatura unde s'a mai publicat eventual harta cu distribuţia unităţii sistematice respective.

1) Fagus orientalis Lipsky. (Syn. Fagus silvatica var. asiatica A. DC.; Fagus asiatica H. Winkl.) — Lämmermayr, L., Fagus orientalis Lipsky — Orient Buche, in „Die Pflanzenareale, I. Reihe, Heft 2, 1926, p. 32, harta 18.

In România Fagus orientalis Lipsky ocupă o mică zonă în Dobrogea Nordică şi Sud-Estul judeţului Caliacra.

In afara ţării noastre, specia are o mică arie de răspândire, care trece spre Est peste Sudul şi Estul Crimeii, întreg Caucazul până în Transcaucazia şi până în Persia Nordică (provincia Asterabad); spre Sud, Fagus orientalis Lipsky trece prin Bulgaria orientală (spre Vest până în Rodopi), prin Turcia Europeană, întreg Nordul Asiei Minore. O staţiune izolată e în Nordul Syriei (Alma Dagh.) (A se vedea harta Nr. 1).

Genul Acer L. — F. Pax, Aceraceae, in A. Engler, Das Pflanzenreich, 8/IV, 1902; F. Pax, Acer L., Gesamtareal der Gattung Acer und einiger Sektionen; verbreitung einiger Sektionen der gattung Acer zur Tertiärzeit, in „Die Pflanzenareale", I. Reihe, Heft 1, 1926, p. 4—5, harta 4—5.

Cele cca. 150 specii ale genului Acer L. sunt răspândite pe aproape întreg emisferul boreal, afară de zonele arctice şi subarctice. Cel mai spre Sud înaintează în Asia tropicală unde trece de Ecuator ca 10° lat. în Emisferul Austral (Sect. Platanoidea, în insulele Sumatra, Java şi Celebes). (Vezi harta Nr. 2).

Genul Acer L. e reprezentat în flora ţării noastre prin următoarele specii: Acer tataricum L., Acer pseudoplatanus L., Acer laetum C. A. Mey., Acer platanoides L., Acer monspessulanum L. şi Acer campestre L.

2) Acer tataricum L. — H. Gams, Aceraceae in G. Hegi, Illustr. Flora von Mittel-Europa, vol. V/1, p. 274.

In România, Acer tataricum L. e cunoscut din mai toate pădurile de şes şi dealuri mici. Altfel Acer tataricum L., e un element sud-vest european, care ajunge spre W. numai până

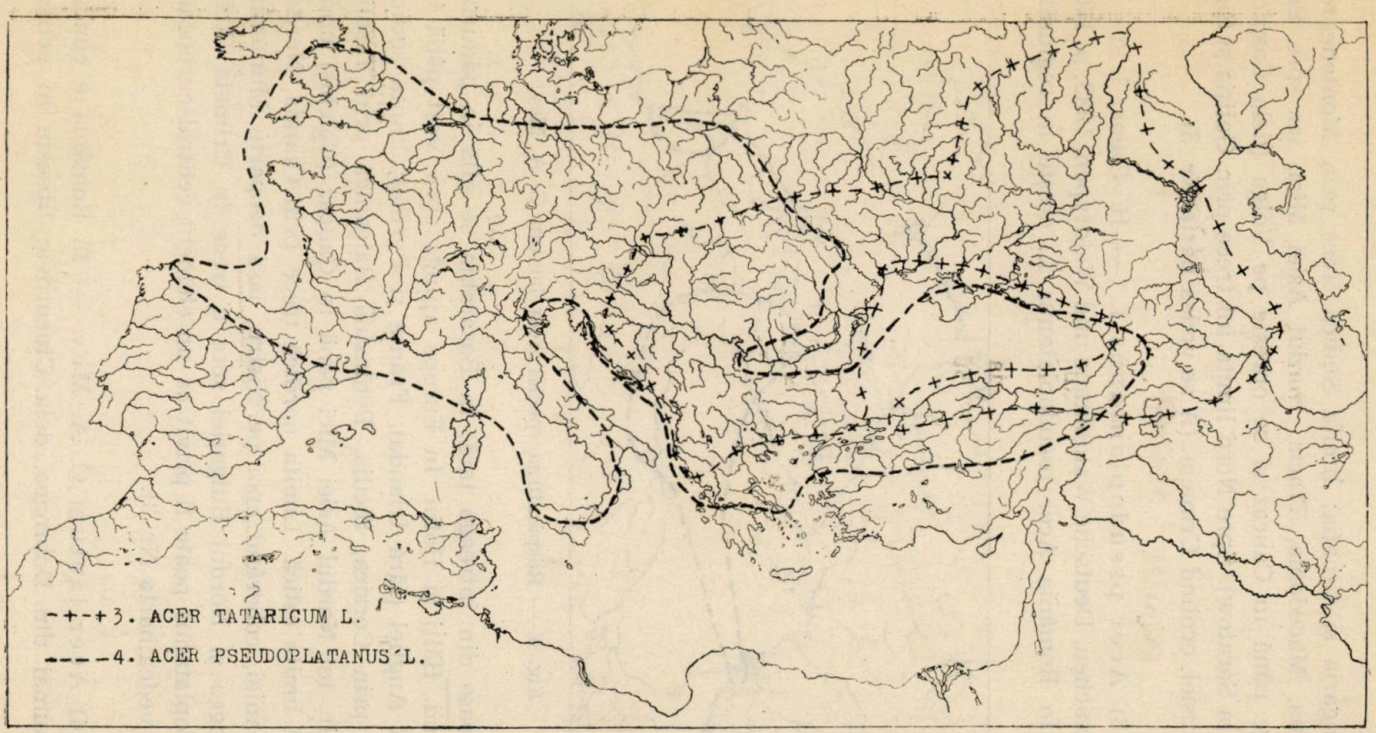

Fig. 3. — Răspândirea arțarului tătărăsc și paltinului de munte.

în Ungaria şi Croaţia; limita Sudică trece prin Montenegro, Albania, Macedonia, Tracia, Nordul Asiei Mici, iar spre Est ajunge până în Caucaz şi se opreşte pe Volga (dela Caspica până la Saratow). Spre Nord limita lui trece prin Galiţia şi Sudul Rusiei, ocolind Crimeia. (A se vedea harta Nr. 3).

3) Acer pseudoplantanus L. — H. Gams, l. c. — Schoenichen, Deutsche Waldbäume und Waldtypen, 1933, p. 180.

In România Acer pseudoplatanus L. creşte în regiunile

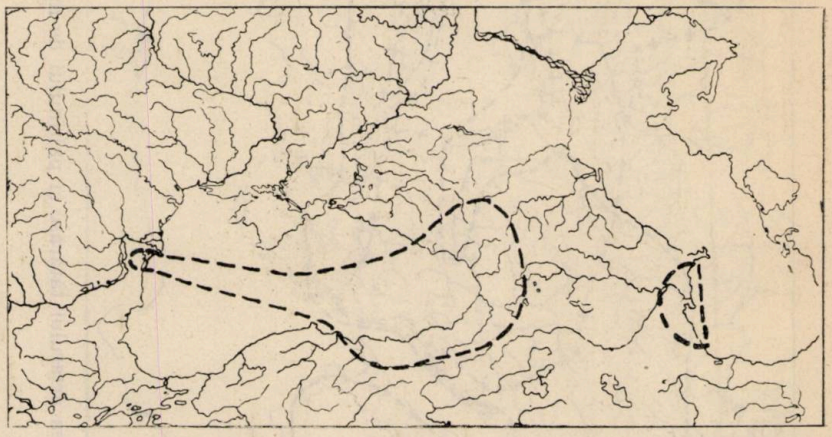

Fig. 4. — Răspândirea speciei Acer laetum C. A. Mey.

muntoase din întreaga ţară; în Basarabia se află în pădurile din jud. Bălţi şi Hotin. In Europa ajunge spre Vest până în Sudul Angliei (fără Irlanda), Franţa şi Pyrinei; limita sudică trece prin Corsica, Sicilia, Peninsula Balcanică prin Tesalia şi Epir, tot Nordul Asiei Mici până în Caucaz (Colchis) unde are şi limita estică. Limita nordică trece prin Olanda, Nordul Germaniei, coborând apoi pe Nistru, lasă deoparte Muntenia, Dobrogea şi Nordul Bulgariei spre a trece în Crimeia. Acer pseudoplatanus poate fi privit ca un element central-european. (A se vedea harta Nr. 3).

4) Acer laetum C. A. Mey. — In România e cunoscut numai din Dobrogea, dela Ciucurova; lipseşte în penin-

sula Balcanică. Aria sa e în Caucazul vestic și estic, munții Pontici și Armenia. (Harta Nr. 4). Câteva varietăți ale sale se află însă și în Asia centrală și în China.

Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung.

Distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie.

Dans le présent travail, il s'agit de la distribution géographique des suivantes plantes ligneuses de la flore roumaine: Fagus orientalis, Lipsky; Acer tataricum L.; Acer pseudoplatanus L. et Acer laetum, C. A. Mey. On donne aussi l'aire géographique générale du genre Acer.

COMENTARII—INSEMNĂRI

REFLECŢII PE MARGINEA TEORIEI TIPURILOR DE ARBORETE

de Dr. Gr. ELIESCU

De câţiva ani, atât prin literatura noastră forestieră cât şi prin conferinţe de specialitate silvică, se vorbeşte de o teorie a tipurilor de arborete, care a fost introdusă treptat în domeniul cunoştinţelor noastre, dar a cărei importanţă nu ne-a fost îndeajuns de lămurită. Ba mai mult, am impresia că, din această cauză, chiar obiectul acestei teorii se cunoaşte relativ puţin. Căci numai aşa se explică de ce, prin discuţiile ce se fac în jurul ei, suntem conduşi să credem că e sau o preocupare autonomă faţă de silvicultură sau că vrea să devină o ştiinţă prin ea însăşi, şi deci faţă de silvicultură, un stat în stat.

Rândurile acestea au ieşit din dorinţa de a ne clarifica pentru noi locul ce-l ocupă această teorie faţă de ştiinţa silviculturii. Ele reprezintă reflecţii care pot să prezinte interes — în măsura în care ele vor conţine un adevăr — şi pentru colegii care vor să aibă o părere în plus în această chestiune.

* * *

O teorie înseamnă, în primul rând, ştiinţă. Rezultă că o teorie a tipurilor de arborete [1]) ar trebui să însemne în primul rând ştiinţa tipurilor de arborete. Are T. T. A. această însemnătate? Da. Toţi cercetătorii în această materie caută să descrie tipurile, să facă adică morfologia pădurii. Unul face descrierea cu anumite caractere, altul cu altele, etc. Toţi însă, ca şi cei care se ocupă cu formele, fac şi clasificarea şi de aceia avem mai multe moduri de clasificare a tipurilor de arborete.

1) Vom nota, pentru uşurinţă, teoria tipurilor de arborete cu T. T. A.

Silvicultorul în acest caz procedează ca şi un zoolog, care ocupându-se de formele animale, găseşte specii, tipuri de animale, pe care apoi le clasifică.

Există asemenea forme, tipuri de păduri? Desigur. Toţi cunoaştem câteva şi toţi putem să le clasificăm după elementele lor constitutive. Şi am putea să facem nu una, ci mai multe clasificări după importanţa pe care o dăm unui element sau altuia.

Ne întrebăm însă, ar putea fi numită „teorie" această preocupare şi operaţie de clasificare? Căci am spus mai sus, numai când dăm acestui cuvânt semnificarea de ştiinţă. Dar pentru ştiinţa tipurilor de arborete şi deci, implicit, a pădurilor, avem un cuvânt: silvicultura. Deci în acest prim sens de ştiinţă, T. T. A. se confundă cu silvicultura, ca ştiinţă a pădurilor. In acest caz ne întrebăm dece să mai spunem T. T. A. şi nu silvicultură, pur şi simplu, aşa cum am învăţat cu toţii. Căci a spune, în sensul de ştiinţă, T. T. A. e un pedantism. Cine spune azi în biologie: teoria tipurilor (speciilor) de animale? Nimeni. Toată lumea spune: ori morfologie animală, ori zoologie.

Dacă deci T. T. A. ar consta numai din clasificarea pădurilor, ea n'ar merita cât de puţin vâlva care s'a făcut în jurul ei. Căci dacă ar fi fost numai aceasta, s'ar fi confundat dela început cu partea morfologică a Silviculturii, existentă cu mult înaintea ei şi n'ar mai fi fost botezată teorie, ci simplu, capitolul de morfologia sau fiziologia pădurilor. Şi acesta e sensul ce trebue să i se dea T. T. A., atunci când auzim că se vorbeşte de clasificarea pădurilor.

Putem însă face remarca — şi aceasta pentru a pune mai bine în evidenţă cele de mai sus — că observaţiunile asupra formelor, mai ales cele bazate pe metoda comparaţiei, pot duce la diferite teorii în legătură cu formele, cum ar fi teoria originii formelor. De exemplu, morfologia animală comparată a dus pe Lamark, Darwin, etc. la emiterea unor teorii-ipoteze asupra originii speciilor, anume la teoriile-ipotezele transformiste.

Cu alte cuvinte, se dă numele de teorie şi ipotezelor care se emit şi care trebuesc verificate. Aceasta e al doilea înţeles al cuvântului teorie, şi cel mai întrebuinţat. Să vedem în ce

măsură T. T. A. are acest al doilea înțeles, adică în ce măsură conține o ipoteză și care este.

Iată ce spune Dengler în tratatul său Waldbau (1930, pag. 289). „Știința tipurilor de păduri pleacă dela principiul că, la o anumită climă, prin care trebue să înțelegem nu numai macroclima, ci chiar microclima celui mai mic spațiu, și la un anumit sol, la care se va avea în vedere nu numai conținutul în substanțe minerale, ci chiar mărimea grăuntelui, umiditatea, aerația și celelalte, trebue să se formeze o anumită formă de pădure în ceia ce privește compoziția în specii, creșterea, flora însoțitoare, etc.; așa dar că acolo unde sunt tipuri la fel, sunt și condițiuni staționale la fel". Pe scurt T. T. A. are la bază principiul, că stațiuni identice crează tipuri de păduri identice și, invers, tipuri identice indică stațiuni identice.

Dacă acest principiu este o ipoteză rămâne să vedem. Dar în acest caz T. T. A. nu poate constitui obiect pentru silvicultură ca știință a pădurilor, ci ca orice ipoteză, o supoziție ajutătoare deslegării problemelor în legătură cu ea, așa cum teoriile transformiste nu constituesc obiect pentru zoologie și botanică, ci supoziții ajutătoare deslegării problemelor în legătură cu formele organismelor.

Principiul arătat reprezintă o parte din problema mai mare a distribuții organismelor vegetale și animale la suprafața pământului, adică problema geografiei comunităților (sau cum se mai zice, asociațiunilor) animale și vegetale. Această problemă se va rezolvi dela sine, pe măsură ce vom cunoaște condițiile de viață ale plantelor și animalelor, când vom cunoaște adică ecologia vegetală și animală, după cum ideile transformiste sunt verificate sau nu, pe măsură ce vor fi aprofundate cercetările de zoologie și botanică.

Obiect pentru silvicultură nu poate fi verificarea adevărului conținut în acest principiu ci studiul condițiilor de creștere ale esențelor forestiere, adică studiul ecologic al lor. Cunoscând bine aceste condițiuni, vom căpăta treptat și explicația tipurilor de păduri și deci și verificarea conținutului acestui principiu.

Dar noi credem, că principiul de la baza T. T. A. nu este o ipoteză. Iată de ce. Desvoltarea unui organism, depinde de factorii externi, față de care organismul are anumite cerințe.

Dacă sunt satisfăcute aceste cerinţe, organismele se desvoltă şi se vor desvolta, în măsura în care aceste condiţii sunt satisfăcute. Rezultă deci, logic, că în două staţiuni identice se vor desvolta aceleaşi organisme, ce au cerinţele satisfăcute de staţiuni, şi în aceleaşi proporţii. Deci în două staţiuni identice vor naşte totdeauna aceleaşi comunităţi animale şi vegetale. Dacă vor fi oarecare deosebiri între indivizii de aceiaş specie, dacă deci creşterile n'ar fi identice, deşi condiţiunile staţionale sunt identice, diferenţele s'ar datora — logic — nu staţiunii, ci factorilor interni. Această problemă însă nu mai intră în discuţia ce ne preocupă.

Deci, din punct de vedere logic, principiul nu poate să dea loc unei ipoteze, iar T. T. A. nu-şi merită din acest punct de vedere numele de teorie.

Trebue totuşi să remarcăm, că în natură nu există, de fapt, condiţiuni staţionale absolut identice. Dacă omul de ştiinţă sau practicianul vrea să creeze aceste condiţiuni pentru nevoile lui (ex.: priviri de ansamblu, etc.) trebue să admită „identităţi" de staţiuni cu aproximaţie. Un exemplu de asemenea staţiuni, aproximativ identice, le prezintă locurile dintr'o zonă climatică a pământului. Deaceia putem spune, că fiecare zonă are un anumit tip de comunităţi animale sau vegetale, care fac ca zonele să fie, din punct de vedere al distribuţii organismelor, profund deosebite între ele. (Ex.: pădurea tropicală, tundra, etc.). Cu cât aproximaţia este mai mică, cu cât trecem dela suprafaţa enormă a pământului, la suprafaţa unei zone, cu atât şi asemănarea tipurilor de comunităţi e mai mare. Totuş rămâne încă loc pentru mari variaţii de tipuri, în fiecare zonă.

De aci rezultă un fapt foarte interesant. Din dorinţa noastră de a face staţiuni mai mult sau mai puţin identice la care apoi voim să aplicăm principiul enunţat, constatăm că acest principiu capătă o nuanţă hipotetică. Aşa se explică frazele următoare datorite lui Dengler:

„Natura pare să se îndrepte, în adevăr, peste tot, spre un anumit şi constant tip de pădure. Dacă aceasta se întâmplă fără excepţie, e greu de spus şi chiar este parţial combătut de unii ecologi (loc. cit. pag. 290).

Această nuanţă hipotetică a principiului nu se datoreşte însă faptului, că principiul pus n'ar fi adevărat, ci faptului că

rezultatului aplicării principiului nu i s'a aplicat aceiaş aproximaţie care s'a dat identităţii staţiunilor.

Deci nici din acest punct de vedere, al unei ipoteze, important pentru a stabili legătura între silvicultură ca ştiinţă şi T. T. A., această teorie nu a adus ceva nou.

Totuşi T. T. A. a fost cu foarte mare atenţie privită de lumea silvicultorilor. Explicaţia succesului ei constă în importanţa utilizării principiului arătat mai sus, pentru nevoile practicei silvice, anume pentru estimarea producţiunii solului, cu tendinţa de a înlocui vechile metode utilizate în acest scop (clase de bonitate, etc.): Aceasta e şi origina T. T. A. la Cajander. Acesta, în capitolul asupra metodelor vechi utilizate pentru taxarea calităţii staţiunilor în The theory of forest types (1926), face o critică a acestor metode ajungând la concluzia următoare: „Un sistem natural, uniform, universal şi internaţional de clasificare al staţiunilor, utilizat pentru nevoile forestiere, este important din punct de vedere al măsurărilor şi taxaţiilor forestiere şi în general pentru amenajamentul forestier, al silviculturii şi statisticei, ca şi pentru politica forestieră".

„Acest obiect (clasificarea staţiunilor) nu a fost atins cu metodele considerate mai înainte; dimpotrivă trebue convenit, că încercările de a rezolvi problema, bazate pe aceste metode, n'au isbutit".

Cunoscându-se deci tipurile de păduri, se va putea clasifica staţiunile forestiere. Importanţa deci a acestei „teorii" stă în calitatea ei de a fi o metodă.

Dar ca metodă, importanţa ei nu mai atârnă de adevărul principiului ei de bază, ci de utilitatea ei, de întrebuinţarea ei.

Aplicaţiunea cunoaşterii tipurilor de păduri va avea o importanţă mare, ori de câte ori va isbuti ca, prin determinări uşoare a tipului de pădure, să înlocuiască cercetările ecologice, care fac obiectul silviculturii ca ştiinţă sau măsurătorile necesare aflării producţiunii, cercetări şi măsurători grele şi costisitoare.

Invers, va avea o importanţă mică şi chiar nulă dacă pentru determinarea tipului trebuesc făcute multe cercetări, dacă adică cercetarea pentru stabilirea tipului se confundă cu însăşi studiul integral al ecologiei forestiere. In acest caz ne putem lipsi de această metodă.

Utilitatea şi deci importanţa ei atârnă direct de condiţiunile staţionale. Cu cât acestea sunt mai constante pe suprafeţe mai mari, cu atât stabilirea tipului va fi mai uşoară, tipuri mai puţine, aplicarea acestei metode mai mare.

Cu cât condiţiile staţionale sunt mai variate, şi deci pe suprafeţe mai mici, cu atât stabilirea tipului mai complexă, tipuri mai multe, aplicarea metodei mai grea; metoda poate deveni inutilă chiar.

In rezumat, teoria tipurilor de arborete este o metodă de determinarea staţiunilor forestiere mai mult sau mai puţin identice, utilizând ca criteriu de comparaţie tipul de pădure; utilizarea e în raport direct cu uniformitatea condiţiunilor staţionale şi deci cu uşurinţa de a determina tipul de pădure.

Einiges über die Waldtypenlehre.

Réflexions sur la théorie des types de peuplements.

L'auteur fait une courte analyse de la théorie des types de peuplements et exprime en conclusion son opinion que cette théorie peut être regardé comme une méthode,qui peut servir à déterminer les stations forestières plus ou moins identiques. On y utilise comme critérium de comparaison le type de forêt.

Cette méthode est d'autant plus utilisable que les conditions stationales d'une région ou d'un pays permettent une facile détermination du type de forêt. Au contraire, elle perd d'importance dans les contrées où il y a de nombreux types de forêts qui s'entremêlent et par conséquant font la détermination du type plus difficile.

SCOPUL ŞI IMPORTANŢA STATISTICEI

de Dr. V. SABĂU
Ing. subinspector silvic

Am arătat, într'un articol anterior [1]), că statistica se ocupă cu studiul numeric numai al fenomenelor netipice. Cât priveşte fenomenele tipice, se poate desprinde o normă de producere a lor din observarea unui singur fenomen, fără a fi nevoie de studii numerice. Nu tot aşa stau lucrurile cu fenomenele netipice sau sociale.

Acestea din urmă se petrec într'un ansamblu atât de complex şi variat, încât spiritul omului nu posedă facultatea să identifice regulele după care se produc, fără a nu recurge la mijloace ştiinţifice de observare. O astfel de observare ştiinţifică este necesară întrucât instinctul omului chiar dacă întrezăreşte existenţa unor norme în producerea fenomenelor sau bănuieşte unele legături sau raporturi cauzale între ele, aceste bănueli nu se pot baza decât pe aprecieri subiective şi fără valoare ştiinţifică documentară.

Auxiliarul ştiinţific, care permite omului să pătrundă în lumea complicată a fenomenelor sociale şi sub raportul cantitativ şi calitativ să le descifreze mersul, raporturile complicate de dependenţă dintre ele şi astfel să le prezinte sub o formă simplă şi accesibilă spiritului omenesc, este statistica.

Acest scop, disciplina statistică, îl îndeplineşte căutând să desprindă din desfăşurarea, în aparenţă haotică, a fenomenelor colective, expresia tipică, tendinţa constantă atât în ce priveşte gradul de frecvenţă a producerii, cât şi a distribuţiei lor

1) Revista Pădurilor. Anul 1938, pag. 1111.

naturale. Menirea disciplinei statistice, este deci, să descopere legi acolo unde printr'o observare simplă nu se poate întrezări nimic specific, nimic caracteristic. Prin acest rol, statistica pune în lumină absolutul din ce pare relativ şi permanentul din ce pare accidental sau trecător în producerea fenomenelor sociale.

Cu alte cuvinte, statistica pune în evidenţă din infinitatea de variaţie şi diversitatea de manifestare a fenomenelor sociale, caracteristicul şi tendinţa generală sau esenţialul.

Aceste scopuri, statistica nu le poate satisface decât utilizând o metodă specifică de observaţiune, cu ajutorul căreia poate desvălui uşor regulile generale în mersul fenomenelor colective şi atrage astfel atenţia asupra legilor după care se petrec aceste fenomene, creind în acelaş timp posibilităţi de a influenţa şi prevedea mersul lor.

Importanţa şi natura investigaţiilor statistice, în descoperirea acestor legi, se degajează mai lămurit din câteva exemple simple, culese pe cât posibil, din domeniul forestier:

1. Intr'o piaţă de experimentaţie, făcută într'un arboret de pin de 9 ani, H. Vater[1]), a găsit un număr de 125 arbori a căror înălţime, în cm, măsurată pentru fiecare fir în parte, era:

234	227	148	147	194	159	196	126	188	132	175	179	209	171
233	146	119	222	219	195	209	150	120	197	181	214	176	173
159	190	183	206	186	102	180	166	162	146	201	175	158	195
132	184	177	167	246	129	181	209	139	193	162	153	236	201
194	170	170	173	169	156	180	169	198	201	216	113	169	247
061	126	137	149	117	159	219	169	184	202	142	129	200	172
206	178	139	166	166	185	188	157	70	194	172	159	216	164
149	150	195	204	187	153	182	198	114	107	147	172	202	254
192	143	177	270	181	139	221	176	176	223	203	237	262	

Mai înainte de a putea supune unor investigaţiuni numerice această colectivitate de 125 de fenomene, trebueşte să se

[1]) Die Ausgleichungsberechnung bei Bodenkulturversuchen. Mitteilungen aus der Königlich-Sächsischen forstlichen Versuchsanstalt zu Tharandt, Bd. I. 1918, pag. 8—12. După Czuber E.: Die Statistischen Forschungsmethoden. Wien, 1927.

verifice dacă colectivitatea îndeplineşte cele două condiţiuni care îi imprimă caracterul de fenomen de masă: 1) omogenitatea caracterelor principale şi 2) eterogenitatea aspectelor secundare ale elementelor ce compun această colectivitate.

Intrucât arborii aparţin uneia şi aceleiaşi specii, condiţia omogenităţii este satisfăcută. Cât priveşte elementul eterogen al aspectelor secundare ale fenomenelor ce compun colectivitatea, acesta este în mod ideal reprezentat de înălţimea arborilor, care este atât de diferită dela individ la individ, încât numai în mod întâmplător se pot găsi arbori de aceiaşi înălţime, deşi aceştia au aceiaşi vârstă, aparţin aceleiaşi specii şi au crescut în condiţiuni naturale absolut identice.

La prima vedere, se pare că înălţimea arborilor variază dela fir la fir în mod întâmplător şi că această variaţie s'ar datora hazardului.

Rolul statisticei este să verifice, întrucât este adevărată această impresie formată pe baza unei observaţiuni sumare şi subiective, şi să cerceteze, dacă, din dispersiunea atât de variată a înălţimilor de arbori, se poate desprinde o normă sau exprima vreo tendinţă.

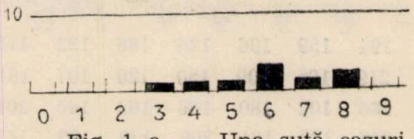

Fig. 1 a. — Una sută cazuri.

Pentru a putea corespunde acestei meniri, statistica procedează în mod sistematic. Mai întâi, trebue să supună colectivitatea unei analize cantitativă, adică să enumere toate cazurile ce are de studiat şi după gradul de asemănare sau potrivire a caracterelor sau particularităţilor secundare, să scoată în evidenţă anumite raporturi sau constante.

Prima operaţie ce trebue să întreprindă statistica în acest scop, este încolonarea arborilor în ordinea înălţimei lor într'o listă sau inventar, numit în termeni statistici, „tabelă primară" (vezi tabela Nr. 1).

TABELA Nr. 1.

i	n	i	n	i	n	i	n	i	n	i	n
61	1	142	1	166	3	182	1	198	2	227	1
70	1	143	1	167	1	183	1	200	1	233	1
102	1	146	2	169	4	184	2	201	3	234	1
107	1	147	2	170	2	185	1	202	2	236	1
113	1	148	1	171	1	186	1	203	1	237	1
114	1	149	2	172	3	187	1	204	1	246	1
117	1	150	2	173	2	188	2	206	2	247	1
119	1	153	2	175	2	190	1	209	3	254	1
120	1	156	1	176	3	192	2	214	1	262	
126	2	157	1	177	2	193	1	216	1	270	
129	2	158	1	178	1	194	3	219	3		
132	1	159	4	179	1	195	3	221	1	Total	125
137	1	162	2	180	2	196	1	222	1		
139	3	164	1	181	3	197	1	223	1		

Din modul cum sunt orânduite cazurile în această tabelă nu se desprinde nicio regulă în ce priveşte repartiţia celor 125 de arbori.

Deaceea, statistica este nevoită să întreprindă o nouă regrupare pe categorii de cm cum ar fi de pildă pe clase de înălţimi din 10 în 10 cm. O astfel de regrupare cuprinde tabela Nr. 2 în care iese la iveală o normă oarecare în repartiţia arborilor după înălţimi. Anume, din această tabelă rezultă că cei mai mulţi arbori aparţin claselor centrale în vreme ce clasele

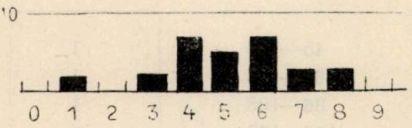

Fig. 1 b. — Trei sute cazuri.

extreme sunt slab reprezentate. Acest lucru dovedeşte că variaţia înălţimilor nu este supusă hazardului sau întâmplării, aşa cum s'a presupus, ci există o anumită lege, sau cel puţin o tendinţă în ce priveşte repartizarea lor, pe care o subliniază frecuenţa arborilor în clasele mijlocii de înălţime.

Tabelă cu clase de înălțimi, din 10 în 10 cm.

TABELA Nr. 2.

Clasele de înălțimi cm.	Nr. de arbori	Clasele de înălțimi cm.	Nr. de arbori
55— 65	1	166—175	18
66— 75	1	176—185	17
76— 85	0	186—195	14
86— 95	0	196—205	12
96—105	1	206—215	6
106—115	3	216—225	7
116—125	3	226—235	3
126—135	5	236—245	2
136—145	6	246—255	3
146—155	11	256—265	1
156—165	10	266—275	1
		Total	125

O nouă regrupare (tabela Nr. 3) pe clase de câte 20 cm, scoate și mai clar în evidență această regulă de repartiție, întrucât ea dă un caracter și mai constant acestei norme; seria înălțimilor devine în această tabelă aproape simetrică.

TABELA Nr. 3.

Clase de înălțimi	Nr. de arbori
45— 65	1
66— 85	1
86—105	1
106—125	6
126—145	11
146—165	21
166—185	35
186—205	26
206—225	13
226—245	5
246—265	4
266—285	1
Total:	125

Dacă piața de încercare ar fi conținut un număr mai mare de arbori, aceștia s'ar fi dispus cu certitudine într'o serie și mai simetrică.

In exemplul de mai sus, am supus cercetării fenomenele de masă la care a variat un singur element: înălțimea arborilor. Lucrurile se complică însă, dacă statistica își propune să studieze, de pildă, modul cum variază două sau mai multe caractere eterogene ale unuia și aceluiaș fenomen și să exploreze dacă între aceste caractere există vreo legătură cauzală sau corelație.

Pe asemenea raporturi de cauzalitate dintre fenomene, se bazează în bună parte cultura pădurilor. Asemenea raporturi se întâlnesc la tot pasul, în dendrometrie, în botanică, în silvicultură, etc. In dendrometrie, mai cu seamă, sunt susceptibile a fi supuse studiului numeric toate raporturile dintre vârstă și înălțime; grosimea și înălțimea arborilor, etc. Mai departe, silvicultura se interesează de compoziția specifică a formațiunilor naturale de vegetație și condițiunile staționale: tipurile biologice de păduri și legătura lor cu mediul ambiant, etc. Deaceea în silvicultură raportul de cauzalitate din anumite fenomene, au fost numeric studiate de către oamenii de știință, încă dela primele începuturi ale științei silvice.

2. Un exemplu de modul cum trebuesc studiate numeric asemenea raporturi, ni-l dă K. Bömerle[1]), care în dorința de a stabili raporturi între diametrul și înălțimea arboretelor, a inventariat arborii de elită, într'o piață de experimentație, măsurându-le aceste două dimensiuni, iar rezultatul investigațiilor l-a consemnat în tabela Nr. 4.

Această tabelă nu este altceva decât o inventariere numerică a arborilor în ordinea în care li s'au luat dimensiunile. Din punct de vedere statistic această tabelă prezintă marele inconvenient, că nu învederează nicio existență a unei norme în distribuția înălțimilor și diametrelor sau a raporturilor de cauzalitate.

Pentru a descoperi asemenea raporturi, trebuește să recurgem la metoda statistică de studiu, cu ajutorul căreia putem găsi suficiente criterii de judecată în această colectivitate de fe-

1) Bestandesdichte und Bestandeshöhe: Mitteilungen d. kk. f. Versuchsanstalt in Mariabrun Wien, 1903

TABELA Nr. 4.

Diar mm	Înălț m.	d	î	d	î	d	î	d	î
37	4,65	35	5,25	41	5,00	40	5,20	35	7,40
40	4,90	55	4,90	52	5,95	33	4,95	27	4,95
35	4,70	29	4,00	48	4,55	40	5,40	27	4,35
40	4,65	31	4,00	47	5,25	40	5,25	30	4,90
31	4,80	31	4,30	35	4,30	33	4,85	33	4,60
31	4,75	37	4,40	32	4,80	34	4,95	39	4,96
27	4,60	26	4,30	34	4,30	41	5,40	39	4,80
23	3,50	26	4,55	36	4,75	45	5,10	36	4,50
32	4,00	34	4,40	38	5,45	35	5,35	27	4,40
33	4,70	32	4,50	42	4,40	51	5,40	29	2,45
40	4,10	24	4,65	47	5,40	33	4,80	36	4,45
30	4,00	34	5,00	39	4,80	27	4,60	28	4,40
34	4,00	37	4,95	39	4,95	33	4,95	35	4,45
33	4,50	31	4,35	32	3,15	42	5,00	35	5,30
26	4,35	28	4,35	35	4,85	33	4,50	35	5,00
25	4,00	34	4,85	41	5,35	30	4,85	36	5,35
28	4,00	39	5,10	35	4,70	35	4,55	26	4,50
34	4,90	25	4,25	39	4,25	37	5,65	37	5,40
30	4,65	40	5,20	34	4,60	30	4,00	29	4,80
36	5,30	37	5,00	37	4,95	37	4,40	33	5,30
28	4,50	36	4,96	36	4,85	49	4,70	35	5,25
38	5,00	31	4,20	39	5,75	41	4,70	34	4,90
28	4,75	32	4,65	35	5,20	32	4,50	32	4,60
31	4,90	38	4,75	42	5,85	32	5,85	32	4,25
33	4,95	29	4,50	58	5,45	31	4,95	36	4,45
33	4,95	39	4,60	52	5,95	35	5,10	37	4,40
39	5,00	29	4,80	42	5,00	34	5,00	33	4,80
34	4,90	32	4,55	39	4,75	27	4,60	33	4,75
42	5,80	36	4,70	26	4,95	29	4,75	36	5,10
49	6,10	32	4,95	32	4,80	37	4,85	39	4,75
34	5,50	41	5,00	29	5,15	47	4,45	48	5,55
44	5,40	23	4,60	28	4,80	27	4,70	28	5,20

nomene. In acest scop, statistica trebuie să procedeze sistematic, căutând să creeze mai întâi, ordine în această colectivitate de 160 de cazuri.

In cazul de față, prima operație de sistematizare a acestor fenomene numeroase și variabile, constă în dispunerea arborilor în ordinea mărimei diametrelor și apoi gruparea lor pe diferite categorii de diametre, așa cum arată tabela Nr. 5.

TABELA Nr. 5.

Diametru mm.		Nr. arborilor	Înălţime medie
23 —	4,6; 3,5	2	4,05
24 —	4,6	1	4,06
25 —	4,0; 4,25	2	4,60
26 —	4,95; 4,5; 4,35; 4,55;	4	4,36
27 —	4,6; 4,6; 4,95; 4,4; 4,6; 4,7;	6	4,64
28 —	4,0; 4,5; 4,75; 4,3; 4,35; 4,8; 5,2; 4,4	8	4,53
29 —	4,0; 4,5; 4,95; 4,45; 4,8; 5,15; 4,8; 4,75;	8	4,69
30 —	4,0; 4,65; 4,0; 4,9; 4,85;	5	4,50
31 —	4,8; 4,75; 4,9; 4,0; 4,3; 4,35; 4,2; 4, 95; 4,55;	9	4,53
32 —	4,5; 4,65; 4,95; 4,8; 3,15; 4,8; 4,5; 5,85; 4,6; 4,25; 4,0;	11	4,55
33 —	4,95; 4,95; 4,95; 4,85; 4,8; 4,95; 4,5; 4,6; 5,3; 4,8; 4,75; 4,5; 4,7;	13	4,81
34 —	4,0; 4,9; 4,9; 5,5; 4,4; 5,0; 4,85; 4,3; 4,6; 4,95; 5,0; 4,9;	14	5,17
35 —	4,7; 5,25; 5,3; 4,85; 4,7; 4,55; 5,1; 7,4; 4,45; 5,3; 5,0; 5,25; 5,2; 5,35;	10	4,84
36 —	5,3; 4,85; 4,5; 4,45; 5,35; 4,45; 5,1; 4,75; 4,9; 4,7;	10	4,87
37 —	4,65; 4,4; 4,95; 5,0; 4,95; 5,65; 4,4; 5,4; 4,4; 4,85	3	5,04
38 —	5,0; 5,4; 4,75;	11	4,90
39 —	5,0; 5,1; 4,6; 4,8; 4,95; 4,25; 4,75; 4,95; 4,8; 4,75; 5,75;	7	4,96
40 —	4,9; 4,65; 4,1; 5,2; 5,25; 5,4;	5	5,09
41 —	5,0; 5,0; 5,35; 5,4; 4,7;	5	5,21
42 —	5,8; 4,4; 5,85; 5,0; 5,0;	5	5,20
43 —	— —	—	—
44 —	5,4;	1	5,40
45 —	5,1;	1	5,10
46 —	4,55;	1	4,55
47 —	5,25; 5,40; 4,45; 5,55;	4	5,40
48 —	— —	—	—
49 —	6,1; 4,7;	2	5,95
50 —	—	—	—
51 —	5,4;	1	5,40
52 —	5,95; 5,95;	2	5,45
55 —	4,9;	1	4,90
58 —	5,45	1	5,45

O asemenea clasificare dovedeşte că nu există niciun capriciu în distribuţia arborilor după mărimi şi niciun hazard sau

întâmplare în raporturile de cauzalitate dintre înălțimi și diametre. Ca dovadă, repartiția arborilor pe clasele de diametre stabilite, prezintă aceiași simetrie ca și în exemplul anterior. Anume, dintre toate, clasa mijlocie de diametre, de 31—35 mm, este cea mai bine reprezentată, în vreme ce spre cele două extreme, numărul arborilor scade simetric. Acest din urmă detaliu, tabela nu-l poate releva așa cum ar trebui, deoarece arborii din piața de experiență, mai subțiri de 23 mm, nu au fost inventariați.

A doua regulă pe care o putem descifra pe baza studiului numeric întreprins, este cea învederată de tabela Nr. 6, care exprimă o corelație perfectă între cele două elemente variabile ale colectivității de arbori: grosimea și înălțimea. Ca dovadă, aceste două dimensiuni, cresc sau scad în măsură direct proporțională.

TABELA Nr. 6.

Clasa de diametre	Nr. arborilor	Inălțimea medie
21—25	5	4,20
26—30	31	4,50
31—35	59	4,76
36—40	41	4,92
41—45	12	5,20
46—50	7	5,02
51—55	4	5,25
56—60	1	5,40

Cu toate că investigațiile numerice întreprinse aci în mod demonstrativ se bazează pe metode elementare, pe bun simț, și mai degrabă pe empirism, de cât pe o technică statistică de ordin științific, totuși s'a pus în lumină și desprins cu multă certitudine și obiectivitate aceste norme certe într'o masă de fenomene, susceptibilă la atâtea variații și infinite diferențe.

In științele silvice, această metodă de observare a găsit o largă aplicație în special în dendrometrie.

Tarifele de cubaj, tabelele de producție, diferitele procedee de calcul a volumelor de arborete, de a determina creșterile, etc. sunt operațiuni care se bazează pe metoda statistică de observare și prelucrare a datelor numerice.

Dendrometria utilizează metode proprii de studiu, numai în ce privește operația tehnică propriu zisă de a stabili dimensiunile unui arbore în picioare sau doborît. De îndată ce

această operație întrece aceste limite și se trece, de pildă, la găsirea volumului unui arboret, înălțimea sau vârsta medie a unei păduri, arborele mediu etc. etc. dendrometria fără să vrea recurge la metode statistice de studiu. Cu alte cuvinte, această disciplină întocmind tabele de producție etc., nu se mărginește la stabilirea sau studiul particularităților individuale ale fenomenelor, ci pătrunde în câmpul fenomenelor colective și recurge la ajutorul statisticii.

Prin urmare, metoda statistică de investigație, are un trecut destul de mare în știința silvică, întrucât toate disciplinele de specialitate care-și bazează rezultatele pe realități, pe experimentație, utilizează această metodă de observare. Cu toate acestea, studiul amănunțit al acestei metode lipsește atât din instituțiile de învățământ, cât și din pregătirea de specialitate deși atât acest studiu al metodei, cât și al principiilor statistice se impune cu multă autoritate, pentru a evita astfel empirismul și a îndruma technica de observare pe căi științifice.

3. Și mai deslușit se conturează scopul și natura cercetărilor statistice din următorul exemplu, luat dintr'o lucrare de popularizare a științei statistice [1]).

Arunci o monedă în aer, ea cade la pământ cu una din cele două fețe în sus: marca sau numărul. Repeți această operațiune de câteva ori și observi că, în ce privește alternanța în căderea fețelor monedei, n'ar exista nici o normă. Cu toate că probabilitatea normală de căderea monedei, marca sau numărul în sus, este 1 : 1 și potrivit acestei legi ar urma ca moneda să cadă în mod alternativ, odată cu marca și odată numărul în sus, totuși, datorită unui concurs de împrejurări, moneda cade neregulat, când cu numărul când cu marca în sus. Prin urmare, se pare că numai întâmplarea sau hazardul determină căderea monedei cu o față sau alta în sus. Dacă această operație de aruncare a monedei, nu se oprește numai la câteva cazuri, ci se repetă în număr mai mare, începem să ne convingem că, alternanța din căderea monedei, nu se datorează întâmplării, ci este supusă unei anumite reguli.

1) Winkler W. Dr.: Statistik. Wissenschaft und Bildung. Quelle Meyer, 1925.

Pentru a demonstra acest lucru, Winkler a aruncat câte 10 monede de 100 ori în aer şi apoi şi-a notat următoarele rezultate obţinute. Au căzut cu marca în sus următorul număr de monede:

6	4	6	8	6	7	3	8	6	5
4	1	6	1	6	5	7	3	7	5
5	5	6	4	4	4	6	8	4	4
5	2	6	4	3	5	5	6	5	3
4	5	4	5	5	4	6	5	3	6
5	3	5	5	3	4	6	5	5	7
4	4	3	5	4	5	4	6	8	6
5	4	2	5	8	5	5	4	5	6
5	7	6	6	7	4	5	3	3	4
5	3	5	6	2	6	3	5	5	6

Prima impresie pe care o lasă contemplarea acestor cifre, este aceea, că n'ar exista nicio regulă în căderea monedelor. Dacă ordonăm sau grupăm cazurile similare, potrivit celor arătate în exemplele anterioare, în mod surprinzător obţinem aceiaşi serie simetrică de mai înainte:

Posibilitatea de cădere a monedei cu marca în sus:

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Monedele au căzut cu marca în sus de câte:

—	2	3	12	20	33	19	6	5	—

Prin urmare, din 100 de aruncături de câte 10 monede, au căzut cu marca în sus de 33 ori câte 5 monede; de 20 ori câte 4; de 19 ori câte 6; de 12 ori câte 3, etc. Deci, lucrurile nu s'au petrecut la întâmplare, aşa cum s'ar părea la prima vedere, ci după o regulă care se apropie mult de posibilitatea normală de 1 : 1, adică câte 5 monede cu marca şi câte 5 cu numărul în sus.

Această normă începe să se afirme, numai observând un număr mare de cazuri (legea numerilor mari) aşa cum s'a făcut în exemplul de faţă, în care s'au executat în total 1000 de aruncături.

Pentru a pune în lumină norma după care s'au distribuit monedele în cădere, Winkler a procedat în felul următor:

Orice rezultat înregistrat ce nu corespundea proporţiei de 5 : 5, din cele 10 monede, l'a considerat ca o abatere, provocată de o serie de cauze, cum ar fi: modul cum a fost ţinută în mână moneda, cum s'a învârtit în aer, cum a atins pământul etc. A calculat apoi în procente aceste abateri, dela proporţia normală de 5 : 5 şi rezultatele acestui calcul le-a consemnat în cele de mai jos:

La	10	monede	(0+6) :	1 = 6,	abaterea	20%
„	20	„	(6+4) :	2 = 5	„	0%
„	30	„	(10+6) :	3 = 5,3	„	6%
„	40	„	(16+8) :	4 = 6	„	20%
„	50	„	(24+6) :	5 = 6	„	20%
„	60	„	(30+7) :	6 = 6,2	„	24%
„	70	„	(37+3) :	7 = 5,7	„	14%
„	80	„	(40+8) :	8 = 6	„	20%
„	90	„	(48+6) :	9 = 6	„	20%
„	100	„	(54+5) :	10 = 5,9	„	14%
„	110	„	(59+4) :	11 = 5,7	„	18%
„	120	„	(63+1) :	12 = 5,3	„	6%
„	130	„	(64+6) :	13 = 5,4	„	8%
„	170	„	89 :	17 = 5,2	„	4%
„	200	„	104 :	20 = 5,2	„	4%
„	300	„	154 :	30 = 5,1	„	2%
„	500	„	244 :	50 = 4,9	„	2%
„	800	„	389 :	80 = 4,9	„	2%
„	1000	„	485 :	100 = 4,9	„	2%

Din rezultatele obţinute din acest calcul, rezultă categoric că nu poate fi vorba de un caracter întâmplător al căderii monedelor cu o faţă sau alta în sus, aşa cum s'ar putea crede. Ca dovadă, din 1000 de monede, 485 au căzut cu marca în sus şi restul cu numărul în jos, — iar procentul abaterilor dela probabilitatea normală a scăzut invers proporţional cu numărul aruncăturilor; dela 20%, cât era după primele 100 de aruncături, la 2% la 1000 de cazuri.

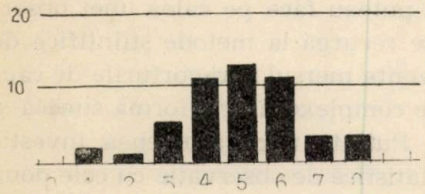

Fig. 1 c. — Cinci sute cazuri.

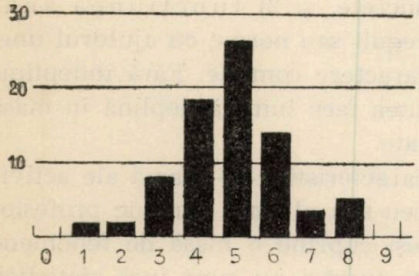

Fig. 1 d. — Opt sute cazuri.

Necesitatea raportării la un număr considerabil de cazuri sau fenomene, se desprinde în mod lămurit şi din fig. 1, în care se poate vedea că abia dela 500 de cazuri în sus, se poate percepe, o regulă în căderea monedei, întrucât dela această limită în sus, căderile monedei încep să se distribue în seria simetrică cunoscută de mai înainte. La un număr mai mare de cazuri observate, desigur că figura ar fi luat forma unui clopot perfect.

Exemple de fenomene colective, se pot da infinit de multe. Exemplul cel mai clasic, este fenomenul demografic al proporţiei dintre sexe care a dat naştere însăşi disciplinei moderne a statisticei, atunci când englezul Petty şi mai târziu pastorul german Süssmilch, supunând unei analize amănunţite registrele de naştere şi deces din Prusia, au tras pentru prima dată concluzia că, viaţa omenească se desfăşoară după legi certe şi nu întâmplătoare, aşa cum s'ar părea la prima vedere.

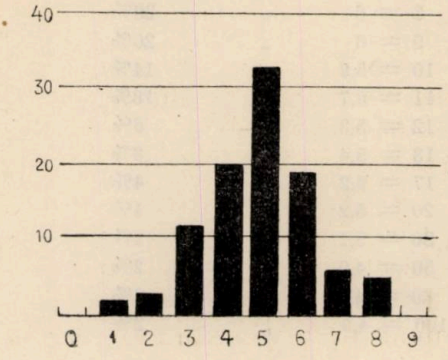

Fig. 1 e. — Una mie cazuri.

După îndelungate investigaţiuni făcute cu mult spirit de discernământ, ei au mai stabilit că între cazurile de moarte şi naşteri, există o corelaţie desăvârsită, după cum acelaş echilibru perfect se constată şi între cele două sexe.

Aceste descoperiri nu se puteau face pe calea unei observaţiuni izolate, ci trebuia să se recurgă la metode ştiinţifice de investigaţii, cu scopul de a prezenta mersul şi raporturile de cauzalitate dintre aceste fenomene complexe, într'o formă simplă şi accesibilă spiritului omenesc. Putinţa unor asemenea investigaţii, o oferea numai metoda statistică de observaţie cu cele două funcţiuni distinse mai sus: 1) funcţiunea descriptivă, adică enumerarea sau adunarea într'o masă de elemente variabile a faptelor sau a fenomenelor concrete, şi 2) funcţiunea analitică, adică descoperirea de reguli sau norme cu ajutorul unei grupări logice după anumite caractere comune. Fără îndeplinirea acestor funcţiuni, nu se putea face lumină deplină în masa variabilă a fenomenelor cercetate.

Acestea fiind cele două caracteristice de seamă ale activităţii statistice, un anuar de liceu sau al unui corp de profesionişti, sau cartea de telefon, deşi cuprind o masă de fenomene destul de variată, totuşi, aceste lucrări nu sunt încă statistici, fiindcă ele nu cuprind decât o fracţiune din activitatea statistică.

Anume, în listele respective, indivizii sunt numai enumerați sau descriși, fără a fi și grupați după caracterele sau identitatea lor comună, adică supuși unei analize colective.

De îndată ce s'ar întocmi însă, după aceste anuare, câteva situații numerice, care să clasifice elevii sau profesioniștii, de pildă, după vârstă, naționalitate, stare materială, etc., s'ar îndeplini o operă statistică completă.

In sfârșit, am văzut că în afară de descrierea numerică a fenomenelor sau faptelor colective, care se manifestă printr'o infinitate de diferențe și de clasificare, gruparea sau coordonarea acestor fapte variate și eterogene după anumite caractere comune și frecvente, statistica trebue să observe un cât mai mare număr de unități sau obiecte, pentru a putea scoate în evidență esențialul și a prezenta lucrurile sub o formă simplă și ușor inteligibilă.

Cu cât numărul observațiunilor este mai mare, cu atât cazurile accidentale dispar și își neutralizează efectul, iar elementele constante, imprimă mai categoric tipicul din manifestarea lor și determină lămurit natura lucrurilor, dând astfel observației o valoare mai mare științifică.

Fără a-și extinde investigațiile asupra unui însemnat număr de fenomene, în aparență desordonate în manifestarea lor, statistica nu poate descoperi legile după cari se produc aceste fenomene. Un exemplu sugestiv în această privință, îl putem lua din domeniul meteorologiei și climatologiei, unde numai o îndelungată observare a fenomenelor atmosferice, a înlesnit descoperirea legilor după care se produc aceste fenomene și a permis astfel formularea unor concluziuni relativ precise în ce privește prevederea timpului. Cu cât se vor mări în viitor observațiunile meteorologice, cu atât concluziunile formulate, vor primi un caracter mai pronunțat de certitudine și precizie.

Tot cu ajutorul observării numerice a fenomenelor ce se produc în masă, s'a putut constata că petele solare, au o apariție periodică, de circa 11 ani.

Tot cu ajutorul unor asemenea observațiuni sistematice, s'au stabilit o seamă de legi în domeniul economic, cum este legea lui Engel, care statuiază că, în bugetul unui salariat, procentul cheltuelilor de subsistență, este cu atât mai mic, cu cât

venitul este mai mare. Schwabe, la rândul său, stabileşte aceiaşi proporţionalitate inversă a procentului chiriei, raportat la veniturile totale.

Legile conjuncturale, care determină dinamica economică, cu tot hazardul de care par a fi guvernate, sunt o rezultantă a unor migăloase şi îndelungate investigaţiuni numerice, obţinute prin metode de observaţiuni statistice.

Mai nou, statistica înfruntă însăşi legea repartiţiei nouilor născuţi după sex, socotită a hazardului şi a providenţei. După o anumită lege a lui Von Lindt, bazată pe observaţii numerice în masă, sexul noului născut îl impune întotdeauna soţul cel mai slab.

* * *

In mod intenţionat, am evitat să începem lucrarea noastră cu definiţia statisticei, aşa cum procedează majoritatea lucrărilor publicate având credinţa că nu toţi cetitorii îşi pot forma o idee asupra acestei discipline, numai din definiţie, înainte de a li se expune esenţa şi natura lucrului.

După introducerea făcută, suntem convinşi că o definiţie a statisticei, o poate formula spontan oricare cetitor atent, şi astfel va putea îmbogăţi cu încă o definiţie patrimoniul literar existent, de câteva sute de definiţii.

Prin urmare, statistica este disciplina care se ocupă cu studiul numeric, cantitativ şi calitativ al fenomenelor sociale, pentru a descoperi anumite tendinţe caracteristice în mersul lor şi a le prezenta sub o formă accesibilă spiritului omenesc.

Autorii consacraţi, dau următoarele definiţii statisticei:

Von Mayr o defineşte, ca pe un mijloc ştiinţific de a studia amănunţit, acele proprietăţi ale societăţii, care se pot cuprinde în cifre şi unităţi de măsură, cu scopul de a stabili reguli în viaţa socială.

Lexis recunoaşte în statistică o cercetare numerică exactă a fenomenelor sociale, în vreme ce Hildebrand o numeşte „geometrie politică şi socială". In sfârşit, Conrad susţine că „statistica este o metodă de investigaţie ce urmăreşte observarea sistematică şi numerică a fenomenelor de masă, şi prin comparaţii între serii, caută să stabilească grupe de caractere tipice".

But et importance de la statistique

Zweck und Aufgabe der Statistik

Die Statistik beschäftigt sich mit der Erforschung der Massentatsachen mit dem Zwecke sie zahlenmässig vermiteln und systematisch darzustellen. Verfasser zeigt einige Beispiele vom forstlichen Gebiete wie zahlemässig die Statistik die Massentatsachen erforscht und stellt fest dass die statistische Forschungsmethode ein weites Arbeitsgebiet in der Forstwissenschaft findet.

NOILE ORIENTĂRI

de Ing. HORIA MANOLE

Intr'o serie de articole ce-am publicat în revistă, între anii 1932—36, arătam că trebue să se ia riguroase măsuri, spre a se reduce exploatările cu 50%, în toate pădurile. Aceasta pentru atingerea unui scop dublu:

1) oferta redusă de material lemnos va atrage sporiri de preţuri,

2) o economisire de material va prinde de minune c â n d v a. Acest „cândva" îl subliniez acum, căci se pare că i-a sosit timpul.

N'au trecut deci decât câţiva ani (4—7 la număr) şi ceeace susţineam pe atunci, se adevereşte în prezent. Se pare chiar că peste puţină vreme va fi şi mai aproape de ceeace trebuia să se întâmple. Trebuia să vină timpul unor cereri masive de lemnărie, din toate ţările, ca rezultat al procesului de industrializarea acestei materii, pentru scopuri nebănuite. Autarhizarea câtorva ţări reclamă, din an în an, cantităţi uriaşe de lemn, în timp ce masivele — de pretutindeni — merg spre declin.

N'a trecut mai mult decât un an de când indicam, că fagul ce-a fost considerat (şi încă se mai consideră, pe-aici pe-colo) ca un balast, va fi jinduit în scurtă vreme, ca unul ce nu va fi destul de mult. Ultimele informaţii, sosite din Germania, arată că fagul se întrebuinţează acum din ce în ce mai mult, la fabricarea celulozei. Aceia deci care au ştiut să-şi păstreze masivele, nu vor avea motive să se plângă.

Pe lângă cele mai sus arătate, s'au petrecut — în ultimii doi ani — unele schimbări de ordin geografic, în centrul Europei. Ţări, cari mai înainte făceau un export intens de lemnărie (cum era cazul Austriei, Cehoslovaciei şi Poloniei) nu mai apar, pe piaţa mondială, cu acest produs. Iată, aşa dar, întregul bazin

mediteranean silit să importe dela noi lemnăria de care are trebuință. Firește, prețurile se vor urca într'o proporție corespunzătoare, atâta timp cât nici o altă țară nu va putea să intervină în scopul concurării. Producția Iugoslaviei va merge aproape în întregime, spre Italia și Germania. In Germania nevoile de celuloză vor fi imense, mai cu seamă în ipoteza unui război de lungă durată. Țările scandinave nu-și vor putea plasa produsele, în Germania, atâta timp cât nu se aranjează chestia transporturilor maritime, în legătură cu blocusul instituit de țările occidentale. Deci, cu toate marile suprafețe de păduri, de care dispune Germania, ea va fi avizată la importațiuni considerabile. In ce măsură va putea Rusia s'o aprovizioneze cu lemnărie, rămâne de văzut, în cursul anului viitor.

Elemente de o nouă factură au apărut și vor mai apare, în technica exportului de lemn. O recomandație, poate, n'ar strica, nici acum, pentru proprietarii de păduri. Cu cât conjunctura pieții va fi mai favorabilă, cu atât să se restrângă exploatările. Războiul se va termina și el odată. Nevoile de reconstruirea obiectivelor, ce inevitabil se vor distruge, prin foc și bombardament, vor apare a doua zi după încheerea păcii. Reconstrucție fără lemn nu se poate concepe. Prin urmare, păstrarea masivelor (cu toată ispita prețurilor, care vor veni) este un comandament al prevederii și, în acelaș timp, o virtute. „Un om prevenit valorează cât doi", așa sună un proverb francez.

Neue Orientierung in der Waldnutzung.

Les nouvelles orientations.

Le marché du bois devient de plus en plus favorable pour les produits roumains, surtout dans le bassin de la Méditerranée.

Toutefois, il ne faut pas nous laisser trop tentés par les prix qui nous sont offerts pour le moment, car il viendra un jour, où, comme conséquence des demandes plus grandes encore, les prix seront de beaucoup augmentés.

REFERATE

SUEDIA SUB ASPECTUL COMERȚULUI DE LEMN ȘI AL CULTURII FORESTIERE *).

de Ing. I. RĂTAN

A. — COMERȚUL.

Suedia înscrie în viața ei economică, 1/7 din totalul venitului național ca provenind din comerțul de lemn, iar în ceia ce privește valoarea exportului său, produsele lemnoase și ale derivatelor acestora, se ridică la 1/2. Intre țările europene producătoare — exportatoare de lemn, Suedia păstrează locul al treilea, adică vine imediat după U. R. S. S. și Finlanda.

Caracteristicele comerțului de lemn (și produsele derivate) al Suediei sunt:

1. — Vânzarea (cumpărarea) în mare;
2. — Starea și felul de fabricație al produselor;
3. — Simplitatea;
4. — Siguranța;
5. — Continuitatea.

Pentru luminarea problemei în complexul ei, vom analiza succesiv fiecare din aceste caracteristice cari formează cadrul de ansamblu.

1. Vânzarea (cumpărarea) în mare. E consecința naturală a organizării producției și industriei suedeze de lemn, despre care am vorbit în articolul trecut. Marilor instalații de debitarea lemnului și de fabricația celulozei, bazate pe asociații și concerne, al căror capital enorm a favorizat și condiționat gradul de perfecțiune și modernizare a industriei forestiere, li-a urmat în acelaș ritm și măsură, organizarea co-

*) A se vedea primele două părți ale acestui referat în numerele 3—4 și 9/1939 ale acestei reviste la pag. 283—292 și 725—738.

merţului acestor produse, în majoritate destinate numai exportului. Această organizare comercială s'a definit în două plane, ambele necesare şi inseparabile, şi anume:

a) Construcţia şi amenajarea căilor şi mijloacelor de transport şi magazinaj;

b) Societăţii de executarea şi asigurarea faptelor de vânzarea produselor.

In vederea executării actelor de comerţ s'au organizat aşa zisele centre comerciale, cari de data asta se suprapun spaţial (fenomen de avansată sinteză valorificatoare de bunuri) celor industriale, astfel că marile depozite ale fabricelor de cherestea şi de celuloză, constituesc direct centrele de export ale acestor materiale, unde deci s'au amenajat toate lucrările necesare acestui scop. Fiecare depozit, fie de cherestea, fie de celuloză, sunt situate (afară de foarte puţine) în directă legătură cu marile căi de transport pe apă, astfel că vasele ancorează direct la cheiul bine amenajat al acestora, care natural are o enormă capacitate de încărcare (variind cu mărimea şi importanţa depozitului). Fabricele de celuloză şi-au construit fiecare magaziile lor de depozit lângă cheiurile respective, aşa încât şi la acestea, şi la primele, macaralele mari electrice, funcţionează ca singure elemente de lucru în operaţia încărcării, unde braţul uman doar ordonează şi dirijează mişcarea materialului între depozit şi vas.

Pentru executarea promptă şi în bune condiţiuni a transporturilor, fiecare mare societate dispune de mijloace de transport, cari sunt de obiceiu:

Autocamioane şi vagoane C. F. (mai puţine), pentru transporturi interne;

Vase, pentru exportul mărfurilor;

Numărul şi mărimea acestora este funcţie de volumul transportului e face fiecare unitate comercială.

In acest fel elementele materiale ale mobilităţii comerţului sunt creiate simultan cu desvoltarea industriei, de al cărei ritm şi dimensiune se angrenează efectiv.

Executarea şi asigurarea faptelor de vânzarea produselor se face în sistemul de cea mai pură descentralizare, ţesut pe urzeala unei concepţii de unitară valorificare. Acest fenomen se bazează pe structura socială specifică a Suediei, fiindcă numai în această ţară ideia de activitate descentralizat-centralistă, funcţionează ca un organism viu, cu sănătate normală şi durabilă, dând comerţului promptitudine şi mobilitate.

Pentru aceasta, fiecare centru industrial — comercial cu producţie anuală de 50.000—250.000 m. c. cherestea îşi are o administraţie technică şi comercială proprie, care execută toată activitatea de acest gen, în cadrul unui comandament central, întrucât de cele mai multe ori, atât Statul (mai slab reprezentat) cât şi societăţile pariculare, sunt organizate

în unităţi mari, cu subdiviziuni administrative, cari capătă odată cu fiinţa lor, şi puterea (competinţa) de acţiune direct proporţională cu volumul afacerii.

Ca exemple avem, Svenska, Cellusa Aktiebolaget, care are 15 filiale în exterior, cu câte 1—200.000 tone producţie anuală, cari toate pot executa şi direct, vânzări şi tratative comerciale în baza competinţei şi programului centralei. De obiceiu marile vânzări se angajează de centrală.

Statul lasă deasemenea largă şi precisă competinţă unităţilor sale exterioare, cari lucrează după un program unitar, bine precizat în această materie.

Micii proprietari s'au constituit într'un sindicat, tocmai în vederea uniformizării metodelor de valorificarea produselor lemnoase.

Unitatea de comandament, adică politica de valorificare a acestor produse este naţional-unitară, menţinută prin organele centrale administrative ale fiecărei categorii de proprietari, adică de:

— Stat;

— Societăţi anonime reprezentate prin concerne;

— Proprietari particulari cu fiinţă juridică (sindicate);

— Micii proprietari (ţăranii) reprezentaţi prin sindicat; uniţi administrativ în „ţinutul forestier" sub „consiliul de conservarea lemnului", care depinde apoi de guvern.

In acest fel se realizează o politică comercială unitară, care are la bază: preţul, cotele de export, menţinerea pieţelor, impunerea naturii materialelor.

In general în Suedia nu se fac vânzări de detaliu decât la micile fabrici, iar materialul necesar populaţiei rurale se procură direct de aceasta, la fierăstrae ambulante.

2. Starea şi felul de fabricaţie al produselor.

Suedia ca nici o altă ţară exportatoare de lemn, a inaugurat, mult înaintea politicei protecţioniste a statelor europene, o politică de protecţia muncii şi avutului naţional, în sensul că desăvârşirea materialelor de export să se facă în ţară, utilizând nu atât braţele de muncă, lucru destul de rar aci, dar creind exploatării prime (care-i lemnul în cea mai mare parte) o stare de permanenţă, prin adaptarea industriei la producţia normală şi inaugurând sistemul de valorificarea produselor sub forma lor cât mai intensivă, nu în bloc sau în complex, ceiace nu putea permite o justă estimare a valorilor reale.

Aceste concepţii sunt azi fapte cari formează axa vieţii economice a poporului suedez. Astfel Suedia exportă în general: cherestea brută, cherestea geluită, celuloză de toate felurile, hârtie şi cartoane, xilolite, produse distilate, lemn de mină, traverse,

stâlpi şi foarte rar, sau chiar incidental, lemn de celuloză, sau de construcţie în comenzi speciale (pentru importante compensaţii). Deaceia, tot comerţul ei de lemn şi de celuloză a căpătat un aspect specific prin prezentarea mărfii, dând un caracter de absolută uniformitate tuturor lucrărilor de acest gen.

3. Simplitatea.

Prin uniformizarea fabricaţiei şi manipulaţiei produselor de valorificat, prin organizarea materială a transportului acestora şi prin libertatea de mişcare a unităţilor administrative exterioare, comerţul de lemn (şi produse derivate) al Suediei se simplifică foarte mult. Aceasta constitue un element primordial în materie de negoţ, fiindcă numai o libertate (organizată) asigură sincronizarea mişcării producătorului în ritmul celei a consumatorului, adică momentul comercial devine fapt real. Realizarea unor articulaţii atât de simple, de naturale şi de mobile, aflate la baza comerţului forestier suedez, ne poate da oricând de gândit, constituind o şcoală practică nedesminţită, pentru toate celelalte ţări exportatoare de lemn (puţine), câte au mai rămas pe continentul european.

4. Siguranţa.

Din statisticile exportului de produse forestiere ale Suediei, se poate vedea că această ţară şi-a asigurat piaţa engleză pentru desfacerea acestora. Anglia absoarbe 64% din exportul suedez. Restul de 36% se răspândeşte pe întreg globul terestru.

Dela an la an siguranţa cumpărăturii suedeze întăreşte încrederea şi provoacă acestui onest producător stimulente de crescândă şi continuă activitate pe şantierul economiei forestiere. Relaţiunile comerciale dintre Suedia şi celelalte ţări se execută cu o exactitate matematică, ceiace asigură o continuitate desăvârşită. Orice comandă suedeză este efectuată de aşa manieră, încât este exclusă o eroare sau greşeală. Deaceia plăţile materialelor se fac în mare parte anticipat, iar preţurile rămân ferme şi precis corespunzătoare sortimentelor comercializate. Aceste fapte oferă cumpărătorilor odată cu marfa angajată (cumpărată) şi elementul „garanţie", care pe lângă că sporeşte preţul unitar, dar înlesneşte continua şi prompta circulaţie a valorilor.

5. Continuitatea.

Comerţul forestier suedez este afectat de aceleaşi atribute ca şi industria, fiind rezultatul ei firesc şi iminent. Cum primul

atribut al industriei forestiere suedeze este continuitate, acesta se transmite indirect şi comerţului.

Din organizarea technică a industriei de lemn, din structura materială a transporturilor şi mişcărilor de produse fabricate, din organizarea administrativă a vânzărilor, din existenţa celor mai conservatoare pieţe de consum (Anglia), elementul de continuitate apare aci şi prin fenomenele lui directe.

Toate cele cinci atribute ale comerţului forestier suedez se condiţionează reciproc formând un tot inseparabil în marea acţiune de valorificare a lemnului şi produselor sale derivate.

*

Ca exemple tipice de centre industrial-comerciale de lemn din Suedia, dăm mai jos: Gävle, Söderbaum, Sundsvall, Härnösand, Umea, Skeleftea, Pitea, Lulea, Kalix.

In cifre, mişcarea comerţului forestier suedez este, precum urmează, extrasă în mare parte din „Svensk Trävarn-Tidning" din 1938:

a) Comerţul de lemn al Suediei, pe continentul European:

1936	în Anglia: 67%	In Germania, Olanda, Belgia, Spania: 33%
1937	„ „	„ „ „ „ „

b) Exportul celulozei în tone:

Anul	Sulfat (chimică)			Sulfit (chimică)		
	Presat	Nepresat	Total	Presat	Nepresat	Total
1936	312000	848000	1160000	70000	735000	805000
1937	393000	910000	1303000	87000	810000	897000

c) Exportul şi producţia pastei mecanice în tone:

Anul	Producţia:			Exportul:		
	Uscată grea	Umedă grea	Total cu bază uscată	Uscată grea	Umedă grea	Total cu bază uscată
1936	46000	1258000	675000	46000	538000	315000
1937	47000	1270000	682000	54000	598000	351000

d) Producţia şi exportul de hârtie-cartoane:

Anul	Producţie:			Export:		
	Hârtie	Cartoane	Total	Hârtie	Cartoane	Total
	tone	tone	tone	tone	tone	
1936	780000	100000	880000	526000	59000	585000
1937	830000	120000	850000	570000	68000	638000

e) Exportul hârtiei pentru ziare:

Anul	In Marea Britanie	In Franţa	In U.S.A.	In Sud America	Total
	tone	tone	tone	tone	tone
1936	174000	8000	79750	27700	133950
1937	17600	7300	89900	30700	145500

f) Exportul de xilolite de diferite forme s'a făcut în 26 din ţările globului, cu un total de 18983 tone în 1936 şi 23662 tone în 1937, din care se observă că:

Marea Britanie a absorbit 8.618 tone
U. S. A. „ 6.169 „
Olanda „ 2.239 „
Danemarca „ 1.590 „

iar celelalte din ce în ce mai puţine, Egiptul şi Italia fiind cele mai slab reprezentate la acest articol de comerţ cu Suedia (pentrucă Italia posedă o mare industrie de acest gen).

Placajele s'au comercializat în mai mică măsură, cifrându-se la 8.317 tone pentru 1937. Rezidurile de terebentină şi de retortă, s'au comercializat în cantităţi mai reduse, observându-se însă o continuă creştere cantitativă, preţul acestora din urmă sporind dela un an la altul, cu cca. 80%.

g) Exportul de cherestea în 1937 repartizat pe 40 de ţări se cifrează la 865.327 Sdst = 4.042.976 m. c. din care numai Marea Britanie a importat 51%, urmându-i imediat, în ordine descrescândă: Germania, Danemarca, Franţa, Olanda, etc.

Faţă de exportul aceluiaş articol din 1935 şi 1936 care se cifra respectiv la 775011 sdst. şi 851600 sdst., se observă o continuă şi uşoară creştere. Din analizarea tabloului pe ţări, se constată că:

a) Cea mai mare piaţă a lemnului suedez este Anglia;

b) Alte şase ţări ale Europei de Vest consumă laolaltă încă 35% din totalul exportului suedez de cherestea;

c) Africa de Sud este o mare piață consumatoare a lemnului suedez;

d) Numai în Grecia a scăzut exportul suedez în 1937 față de 1935 și 1936. In schimb a crescut în alte zece țări, printre cari sunt: Egiptul, Siria și Cipru, consumatoarele noastre dela Sud.

Pe lângă cele arătate mai sus, în vederea menținerii unei politici de ridicată valorificare a lemnului, țările de Nord (afară de Rusia care duce o politică specială și incompatibilă celorlalte) s'au grupat într'o asociație adhoc, în sensul colaborării acestora (Suedia, Finlanda, Norvegia, Danemarca) pentru menținerea prețului, a cotelor de export și a organizării valorificării lemnului.

In interiorul organizării industriei și comerțului de lemn din Suedia, deslușim și fapte încadrate și brodate pe fond administrativ, ca urmare firească a concepției ansamblului de valorificare, ce-și au la baza ideia de asociație. Dintre acestea este suficient să citâm următorele:

1) Asocierea proprietarilor după:

a) interesele naturale (basine comune de valorificare);

b) comunitate de interese (sindicate, concerne);

c) tradiție familiară (asociații de ordinul I);

2) Conlucrarea în ansamblu de lucru (centru de valorificare) a 2—3 practiceni de conducere (ingineri, etc.), adânciți în specialități adiacente, creind elementul generator al progresului în dauna staticismului.

3) O erarhie normală a valorilor organizatoare (de muncă și conducere), căreia i se păstrează bazele reale de selecționare.

Sub acest aspect Suedia apare țara muncii tăcute, unde munca se desfășoară într'o ordine firească și neîntreruptă, grație căreia s'a putut ridica la un nivel de superioară civilizație și de durabil echilibru social.

B. — PĂDUREA ȘI SILVICULTURA SUEDEZĂ

1. Aspectul pădurii suedeze.

Climatul determină tranșant patru zone forestiere în cuprinsul Suediei și anume:

Zona de Sud, caracterizată prin existența mai multor foioase, printre cari gorunul (Quercus sessiliflora) ca tipic, apoi fagul, frasinul, ulmul, paltinul și ceva teiu.

Răşinoasele (atât molidul, cât şi pinul silvestru) cresc în masive mari pure, sau amestecate, uneori chiar în asociaţie cu primele.

Creşterile sunt ceva mai accentuate, iar structura arboretului plină şi mai asemănătoare celei din centrul Europei.

Zona de mijloc a coniferelor, în care frasinul mai îşi face apariţia, pe lângă arboretele de pin şi molid.

In general în această zonă de vegetaţie se văd cele mai frumoase arborete de răşinoase, cu următoarea compoziţie generală: masive pure de pin, masive pure de molid, masive de amestec (molid cu pin şi pin cu molid).

Forma arborilor este normală şi dintre cele mai frumoase, cu diametre teriere medii 30—35 cm şi 28—35 m înălţime, cu preponderenţa pinului în dimensiuni. Structura arboretelor tinde să vădească o slăbire a consistenţei, care nu scade sub 0,8—0,9, iar profilul apare aproape uniform — cel al codrului grădinărit.

Zona de Nord a coniferelor unde aspectul pădurii devine mult mai uniform, caracterizat prin arborete de amestec de pin cu molid (rareori pure pe mari întinderi, ci numai în grupe) şi în mare parte (aproape în total) în asociaţie cu mesteacănul.

Consistenţa este în jurul cifrei de 0,8, iar profilul uşor ondulat. Creşterile sunt foarte mici, mai ales în diametre. Forma arborilor se depărtează de normal, cu cât se trece mai spre Nord, unde coronamentele pinilor şi molizilor mai ales, devin drapele sdrenţuite în războiul lor continu cu greutatea zăpezilor iernilor lungi. Diametrul terier mediu atinge 20—22 cm grosime, iar înălţimea medie de cca. 25—28 m.

In această zonă se găsesc cele mai multe terenuri forestiere de turbă (cca 40%), unde pădurea creşte cu o încetineală de veacuri. Din aceste suprafeţe unele sunt asanabile, iar cca. 30% rămân mai departe soluri forestiere improductive, dar acoperite cu păduri.

Zona alpină a mesteacănului, situată în Nordul ţării, deasupra Cercului Polar, în care pădurea apare ca o asociaţie de mesteacăn (redus la mici dimensiuni) cu ceva sălcii pitice.

Profilul acestei formaţiuni forestiere ia forma unei linii descendente către Pol, astfel că în regiunea cea mai de Nord, această pădure este doar un continu tufiş, de 1—1,20 m talie.

Creşterea acestor arbori devine incomensurabilă, şi din punct de vedere economic nu poate fi vorba de pădure.

Intreaga pădure suedeză se prezintă ca un organism uniform, cu profil şi structură evoluată numai sub acţiunea factorilor naturali (în speţă a climatului), fără a avea câtuşi de puţin aspectul devastator al exploatărilor iraţionale, sau exagerate. Rare locuri trădează exploatări rase, dar acestea numai pe 5—8 ha întindere şi toate regenerate.

Deci pădurea suedeză se poate imagina ca un codru continu, de un verde uniform, pe cea mai mare întindere.

2. Cultura pădurilor.

In acest compartiment observăm:

a) Regenerarea arborilor, care se face numai pe cale naturală, deoarece şi exploatările se conduc numai în codru grădinărit, sau cu tăeri concentrate în foarte rare locuri şi pe mici suprafeţe (mai spre Sud), unde se fac regenerări (mai mult complectări) artificiale. Pepinierele aci joacă rolul numai de probe statice pentru învăţământul silvic şi pentru oarecari lucrări de ornamentaţie.

b) Asanarea terenurilor forestiere constitue o serioasă problemă de cultură forestieră. Până în prezent, lucrări de această natură s'au executat pe o scară întinsă, în terenurile determinate ca asanabile. Principiile, ca şi technica metodelor de lucru, se bazează pe irigaţiuni şi canalizări, ameliorări de soluri prin reducerea consistenţei, etc.

c) Operaţiunile culturale aci se reduc, în general, la rărituri. Rolul lor economic este foarte cunoscut, mai ales prin enorma cantitate de lemn pentru celuloză şi lemn de mină. Trebue însă reţinut faptul că aceste operaţiuni nu se fac decât în limitele nevoilor arboretului, ca o necesitate de ordin vital pentru conducerea la normal a pădurilor. Mari lucrări ştiinţifice, pe această temă, se execută de Institutul de cercetări forestiere din Stockholm.

d) Amenajarea pădurilor constitue mândria silviculturii suedeze, unde toate arboretele sunt amenajate, inventariate, cu creşterile calculate. O statistică minuţioasă privind fiecare arbore în parte, pentru o suprafaţă de peste 12%, parcursă în zone paralele dela Sud-Vest la Nord-Est, pe tot cuprinsul fo-

restier al ţării, redă cu exactitate situaţia capitalului lemnos al ţării. Operaţia aceasta este unică în analele silviculturii terestre. Ea se repetă începând din 1938.

Amenajamentele propriu zise sunt lucrări simple, dar cuprinzătoare, executate de trei birouri:

a) Biroul de Nord;

b) Biroul de mijloc;

c) Biroul de Sud.

Fiecare din ele au câte un taxator şi 10 asistenţi.

Fiecare din ei execută lucrări technice de: silvicultură, construcţii şi drumuri, topografie şi taxaţie.

Suprafeţele de probă, pentru calcularea creşterilor, au de obiceiu forma circulară, cu 5 m. rază pentru arborii până la 20 cm diam. terier şi câte 10 m. rază, pentru arborii peste 20 cm diam. terier. Clasele de diametru sunt din 5 în 5 cm.

Mai la Nord se inventariază tot pe 10% suprafaţă, pădurea fiind rară şi mai neuniformă.

Sunt 5 clase de vârstă de câte 20 de ani, şi 8 de fertilitate (I—VIII) Ele sunt foarte mult urmărite în determinarea şi realizarea stării normale, prin amenajare.

Planurile de amenajament sunt relativ simple, având fiecare detaliile necesare şi bine figurate parcelele, iar în interiorul fiecăreia, următoarele date scrise sub forma:

No. . . . . ; bonit.; Proporţia amest.

Vârstă; Cantit./ha.; cantit. de extras.

unde: No. = numărul parcelei în cifre arabe;

bonit. = bonitatea solului, în cifre romane;

proport. = în cifre arabe, ... %

vârsta = în cifre arabe;

cantit. = în cifre arabe;

Descrierea parcelară este simplă, indicând aceleaşi date, din cari specialiştii de aci deduc starea reală a arboretului. Din raportul dintre cantitatea la ha şi cantitatea de extras, prevăd nevoile masivului.

Mărimea amenajamentelor variază cu natura solului şi starea arboretului, astfel că se găsesc:

a) In Sud: de 8.000—20.000 ha.

b) In Nord: de 8.000—80.000 ha.

De regulă, suprafaţa ocolului este aceia a unui amenajament.

3. Exploatarea pădurilor.

După cum am arătat mai sus, valorificarea pădurilor acestei ţări se face prin exploatări în codru grădinărit şi rar tăeri rase pe zone sub 8 ha. unde regenerarea naturală este asigurată.

Sezonul exploatărilor este numai cel de iarnă (afară de cel al operaţiunilor culturale).

Se urmăreşte riguros ca prin technica exploatărilor să se producă cele mai mici pierderi de material lemnos util.

Estimaţia se face prin măsurătoarea arborilor exploataţi şi mai rar a arborilor în picioare, când tot al cincilea arbore venit în rând la inventariare, se estimează pe sortimente, ca astfel să se determine cantitativ sorturile materialului vândut în picioare.

Fasonarea materialului se face după sortarea comercială, care de obiceiu este uniformă în toată ţara, astfel că lucrătorii şi specialiştii pot fi utilizaţi oricând în orice regiune a ţării.

C. — INCHEERE.

Din punct de vedere al economiei, industriei şi chiar al culturii forestiere, Suedia rămâne ţara orientărilor de mari proporţii, a sintezelor desăvârşite şi a perspectivelor de creaţie, pe fondul clar al ştiinţei de ansamblu, smuls din negurozitatea practicelor analitice.

BIBLIOGRAFIE:

1) Th. Steryffert: The Forest of Sweden: Stockholm 1938
2) Ressources forestières de la Suède: Stockholm 1938.
3) Svensk — Trävarn — tidning: Stockholm 1938.

Waldkultur und Holzhandel in Schweden.

Le commerce du bois et la culture forestière en Suède.

C'est la troisième et dernière partie du rapport de l'auteur sur la Suède forestière.

Dans la première partie, publiée dans le No. 3—4/939 de cette revue, il s'agissait de la téchnique et de l'organisation du flottage du bois d'œuvre.

Dans la deuxième partie, parrue dans le No. 9/939 de la même revue, on a traité de l'industrie forestière de ce pays.

Enfin, dans le présent article, l'auteur s'occupe du commerce de bois et de la culture des forêts en Suède.

En ce qui concerne le commerce, on affirme qu'il se fait généralement par de grandes sociétés, qui possédent, en même temps, les moyens de transport nécessaires. L'auteur donne aussi quelques chiffres concernant les marchandises et les quantités exportées.

Pour finir l'article, l'auteur se rapporte à la façon dont se présente la forêt et l'état actuel de la sylviculture suédoise.

PROBLEMELE ZILEI

ZĂVOAIE, PĂDURI DE BALTĂ

PROBLEMA RENTABILITĂȚII ZĂVOAELOR

de NAE CONSTANTINESCU
Ing. subinsp. silvic

Suprafața zăvoaelor din regiunile inundabile, ce se găsesc dealungul Dunării și a celorlalte ape, cari străbat țara noastră, este de aproximativ 140.000 ha. [1]). Din această suprafață, 68.000 ha sunt proprietatea Statului, 54.000 ha proprietate particulară și restul proprietatea diferitelor instituții publice.

Dată fiind importanța suprafeței pe care o ocupă aceste păduri (peste 2% din suprafața totală a pădurilor țării), mărirea rentabilității lor a format o problemă care a preocupat atât conducerea Casei Pădurilor, cât și pe silvicultorii, cari au avut în ocoalele lor asemenea păduri [2]).

Cei ce s'au ocupat cu rezolvarea acestei probleme, și-au îndreptat activitatea în două direcțiuni:

a) Ameliorarea actualelor arborete, printr'o exploatare mai rațională și

b) Schimbarea esențelor ce le compun cu altele, care să producă mai multă materie lemnoasă și de o mai mare valoare.

Pentru ameliorarea actualelor arborete, cu scopul de a se mări producția lemnoasă, atât cantitativ cât și calitativ, s'a schimbat modalitatea de tratament și revoluția, cari erau aplicate acestor arborete. Deoarece pădurile amintite sunt situate în regiuni des inundabile, pentru a fi exploatate fără ca regenerarea să fie compromisă, ele au fost tratate în scaun, adică tulpina arborilor era tăiată dela o înălțime suficient de mare, pentru a nu fi depășită de nivelul apelor de inundație. Dacă,

---

1) D. A. Sburlan și Gh. Ionescu. Les conditions forestières de la Roumanie.

2) A se vedea și articolul meu: „Inobilarea zăvoaelor". Revista „Viața Forestieră" No. 3 din 1937 pag. 122.

prin acest tratament, regenerarea arboretelor era în adevăr asigurată, prin lăstarii ce dădeau dela tăetura tulpinii, în schimb producția pădurii scădea dela 10—12 m³ la ha cât produce un arboret de salcie exploatat în crâng simplu, la 3—4 m³ la ha. Pe lângă aceasta, lăstarii dați din scaun, având forme neregulate, materialul obținut dintr'un asemenea arboret, nu poate fi folosit decât ca lemn de foc. Și această producție este asigurată numai în prima și a doua revoluție. După aceasta însă, scaunele ajungând la limita longevității fizice, lăstăresc din ce în ce mai puțin, consistența arboretului se micșorează, solul se înțelenește, mai ales că aceste arborete se păsunează în tot timpul anului, astfel că producția lemnoasă se micșorează în așa măsură, încât ajunge derizorie.

Pentru ameliorarea acestor arborete, s'a părăsit exploatarea în scaun, adoptându-se crângul simplu. Prin acest tratament, se păstrează producția lemnoasă la un nivel ridicat, 10—12 m³ la hectar anual, dar se periclitează regenerarea arboretelor, când apele de inundație acoperă parchetele exploatate imediat după exploatare. Aceasta nu se întâmplă în fiecare an, ci la 4—5 ani odată, deci, va fi necesară regenerarea artificială a zăvoaelor tratate în crâng simplu, pe 20%—25% din suprafața totală a acestor păduri. Cheltuelile necesitate de aceste lucrări, se ridică la 500—1000 lei hectarul efectiv împădurit. Prin urmare, cheltuind 100—200 lei la hectar, cu regenerarea acestor arborete, se asigură o producție anuală de 10—12 m³ la hectar, față de 3—4 m³, cât se obține când ele sunt tratate în scaun, pentru a se evita aceste cheltueli.

Revoluția adoptată pentru aceste arborete este în mod obișnuit de 10—12 ani, revoluție avantajoasă pentru tratamentul în scaun, care a fost adoptată și la crângul simplu. La această vârstă însă nu se poate obține decât lemn de foc. Prin mărirea revoluției până la 20—25 ani, se obțin arbori cu diametre de 25—30 cm, cari sunt debitați în scânduri destul de căutate pentru gospodăriile țărănești. Prin această industrializare, valoarea la 1 m³ lemn de salcie, loco pădure, se mărește dela 40—50 lei, cât se plătește pentru lemnele de foc, până la 120—150 lei.

Deci, prin schimbarea tratamentului și mărirea revoluției, se reușește să se mărească simțitor rentabilitatea arboretelor de

salcie şi plop, în special în zona inundabilă a Dunării, unde ele sunt mai numeroase şi unde exploatarea lor este mai dificilă.

Dacă prin crearea unei fabrici de celuloză la Galaţi sau Brăila, proect ce este în preocuparea Direcţiunei Comerciale a Pădurilor, s'ar găsi un debuşeu rentabil pentru lemnul de dimensiuni mici de salcie şi plop, absorbindu-se astfel marea majoritate a lemnului ce azi se foloseşte ca lemn de foc şi care, în localitate, nu se poate plasa decât în mică parte, cererea fiind mult mai mică decât posibilitatea anuală a acestor păduri, rentabilitatea lor s'ar mări foarte mult, deoarece prin micşorarea ofertei în localitate s'ar mări în acelaş timp şi valoarea lemnului de scânduri.

Dar mărirea rentabilităţii pădurilor din regiunile inundabile se poate obţine nu numai prin ameliorarea arboretelor actuale, păstrând esenţele ce le compun, ci şi prin schimbarea acestor esenţe. Prin experienţele ce s'au făcut, s'a urmărit să se găsească esenţe forestiere cari să producă cantitativ mai mult decât salcia şi plopul şi calitativ material mai bun. S'au făcut încercări cu: Quercus robur, Fraxinus excelsior, Fraxinus holotrica, Fraxinus americana, Ulmus campestris, Ulmus efussa, Juglans nigra, Taxodium distichum, Robinia pseudoacacia şi Populus canadensis. După câte ştim, primele încercări cu stejar, ulm, frasin, nuc american şi taxodium au fost făcute în ocolul silvic Ţugureşti; cu salcâm în ocolul Caracal şi cu plop de Canada în ocolul Calafat, în depresiunile inundabile dintre dunele de nisip.

In urma acestor încercări, s'a constatat că stejarul, frasinul (în special frasinul american şi frasinul pufos) şi ulmul suportă destul de bine inundaţiile de lungă durată, chiar dacă au fost complect acoperite de apă, cu condiţiunea ca apa să fie curgătoare, să nu stagneze.

Plopul de Canada suportă inundaţiile mai bine decât esenţele precedente. Insă nici el nu poate rezista în bălţile unde apa rămâne stagnantă mult timp după intrarea în matcă a apelor şi revenirea lor la nivelul normal. Aceste bălţi, rămânând cu apă şi parte din timpul căldurilor de vară, când descompunerea resturilor de animale şi vegetale este mai activă, asfixiază plopul de Canada prin cantitatea mare de bioxid de carbon ce conţin.

In aceste terenuri, cari seacă abia în timpul verii, nu poate rezista decât salcia, introdusă cu butaşi înalţi — sade.

Salcâmul piere chiar dacă a fost inundat numai 8—10 zile şi chiar dacă apele n'au acoperit decât o parte din tulpina sa.

Nucul merican deasemenea nu suportă decât inundaţiile de scurtă durată.

Taxodium distichum suportă inundaţii de lungă durată, dar nu vegetează mulţumitor în terenurile unde, după retragerea apelor, solul se usucă puternic. Cere ca nivelul apelor să nu aibă variaţii mari şi mai ales pretinde să aibă umiditate în tot timpul anului. Vegetează mulţumitor şi în terenuri neinundabile, dar numai dacă pânza apei freatice este aproape de suprafaţa solului, astfel ca pivotul arborilor să o atingă.

Deci, esenţele cari s'au dovedit, în urma încercărilor făcute până acum, că pot rezista condiţiunilor de vegetaţie, pe care le oferă regiunile inundabile, sunt: stejarul, frasinul, ulmul şi plopul de Canada.

In această regiune, unde solul este foarte fertil şi umiditatea în sol abundentă, stejarul are creşteri excepţionale. Atinge, când este crescut în masiv închis, în amestec cu ulmul, frasinul şi arţarul tătărăsc, 45—50 cm. în diametru şi 25—30 m. înălţime, la vârsta de 40 ani. Creşterea anuală medie în volum, la această vârstă, este de 10—12 m^3 la hectar. Datorită creşterilor anuale mari şi deseori neegale, lemnul produs nu este căutat ca lemn de lucru. Este foarte bun însă ca lemn de construcţiuni pentru poduri — piloţi, grindărie, — traverse, stâlpi de telefon, etc.

Plopul de Canada are creşteri mult mai mari, având la vârsta de 13 ani diametru mediu de 22 cm. şi înălţimea de 19 m. Creşterea medie în volum, la această vârstă, este de 25 m^3 la hectar. Dat fiind că cel mai în vârstă arboret de plop de Canada, din ţara noastră, este numai de 13 ani, din care s'au luat şi datele de mai sus, şi deci nu s'au făcut exploatări pentru a se putea cunoaşte întrebuinţările pentru care materialul ce produce este apt, nu se poate calcula rentabilitatea acestor arborete. Ţinând însă seama de întrebuinţarea ce se dă acestui material în Italia, care are asemenea arborete, şi de încercările ce s'au făcut în Germania pentru folosirea ca lemn pentru furnir ascuns şi lemn de celuloză, se poate deduce că lemnul produs

de plopul de Canada va putea găsi și în țara noastră suficiente întrebuințări. Dată fiind producția lemnoasă a acestei specii, care este mult superioară producției tuturor celorlalte specii, cari au fost încercate la noi până acum, rezultă că, prin înlocuirea salciei și plopului autohton cu această esență, rentabilitatea zăvoaelor se va mări în mare măsură.

Deci, mărirea rentabilității pădurilor din regiunile inundabile se poate obține și prin înlocuirea speciilor, ce le populează în prezent, cu stejar în amestec cu frasin și ulm, creind astfel șleaul de luncă, către care și în mod natural evoluiază aceste arborete, dar în timp lung, sau cu plop de Canada.

După cum am văzut, plopul de Canada vegetează în aceste regiuni foarte bine, peste tot unde vegetează stejarul. Sunt însă terenuri unde plopul de Canada vegetează foarte activ, dar stejarul nu vegetează mulțumitor, sau chiar piere.

Se pune întrebarea: cine trebue să fie preferat în terenurile proprii atât pentru stejar cât și pentru plopul de Canada? O comparare a rentabilității dată de aceste specii, nu se poate face în mod exact, deoarece lipsește materialul documentar, în special pentru plopul de Canada. Date fiind însă întrebuințările la care se pretează stejarul crescut în aceste regiuni și pe care le-am menționat, precum și creșterea medie anuală foarte mare, aici, a acestuia, credem că rentabilitatea dată de această specie, va fi superioară celei dată de plopul de Canada. Pe lângă aceasta, prin producerea unui material de stejar, cu care să se poată satisface cererile pentru construcțiuni de poduri, traverse, stâlpi de telefon, etc., se va putea economisi lemnul de gorun, cu care în prezent se satisfac aceste nevoi, folosindu-l în special pentru fabrică și alte întrebuințări cărora numai acesta se pretează. Economisirea lemnului de gorun este cu atât mai necesară, cu cât lipsa lui a început să fie destul de puternic simțită. Deci, crearea unor arborete, cari pe lângă că măresc rentabilitatea solului unde sunt instalate, suplinesc și lemnul de gorun în anumite întrebuințări, este binevenită.

Față de cele de mai sus, urmează că pe terenurile proprii stejarului, să se instaleze acesta, în amestec cu frasin pufos, frasin american, frasin comun și ulm.

Pe terenurile mai joase, unde stejarul nu vegetează satisfăcător, se va instala plopul de Canada.

Rezumând, cele expuse, conchidem că rentabilitatea zăvoaelor poate fi mărită prin:

a) Adoptarea crângului simplu şi mărirea revoluţiei până la 20—25 ani la pădurile actuale.

b) Inlocuirea salciei şi plopului, cari compun acum aceste arborete, cu stejarul în amestec cu frasinul şi ulmul în terenurile, cari le oferă condiţiuni prielnice de vegetaţie şi cu plopul de Canada. Salcia să rămână numai unde nu vegetează satisfăcător niciuna din esenţele de mai sus.

Deoarece operaţiunea de înlocuire a speciilor este o operaţiune care cere timp îndelungat şi depinde de materialul de împădurire pe care putem să-l avem la îndemână şi capacitatea de muncă a personalului ce trebue s'o execute, ea nu poate fi înfăptuită decât prin eşalonarea în timp a lucrărilor.

Pentru a se ajunge cât mai curând la o mărire a rentabilităţii zăvoaelor, se pot lua măsuri potrivite fiecărei situaţii locale.

1. La pădurile cari şi în prezent sunt tratate în crâng simplu, să li se mărească revoluţia, prin revizuirea amenajamentului, până la 20—25 ani. O revoluţie mai mare de 25 ani la salcie nu este recomandabilă, deoarece dela această vârstă îşi micşorează creşterea în volum.

Pentru a se folosi tot materialul care altfel s'ar pierde, din cauza puterii de eliminare prin care este caracterizată salcia şi plopul, să se intervină, până la tăerea de regenerare, cu operaţiuni culturale — curăţiri şi rărituri — la fiecare 4—5 ani.

După exploatarea fiecărui parchet, să se intervină artificial, prin introducerea stejarului cu celelalte specii de amestec şi a plopului de Canada, fiecare în terenul unde este indicat. Pentru ca aceasta să fie posibil, Ocoalele să fie autorizate să scoată din rădăcină salcia şi plopul, la exploatare.

In primii ani după exploatare, terenul se poate cultiva cu porumb, dacă locuitorii din comunele vecine vor fi obişnuite. Prin acest sistem se reduc simţitor cheltuelile.

Introducerea stejarului în regiunea inundabilă prin cultură agricolă intermediară, în locuri goale sau arborete degradate, s'a făcut şi se face şi acum în ocolul silvic Ţugureşti (Dolj).

2. La pădurile cari au fost tratate în scaun, să se întocmească studii de refacere, prin care să se adopte termene cât mai scurte, în care salcia şi plopul să fie înlocuite cu speciile amintite, aceste păduri trebuind să fie considerate ca păduri degradate, cari trebuesc refăcute cât mai urgent.

PROBLEMA PĂDURILOR DEGRADATE DIN LUNCA DUNĂREI ŞI A RÂURILOR

de GRIGORE GR. MARINESCU
Ing. subinsp. silvic

Această problemă, din punct de vedere technic, este suficient de bine cunoscută. S'a scris destul de mult asupra ei, dar nu s'a ajuns la rezultate menite să schimbe aspectul de astăzi al zăvoaielor.

Suprafeţele ocupate cu păduri degradate, al căror venit a scăzut simţitor şi cari pe zi ce trece, tind a-şi pierde caracterul de păduri, sunt foarte mari, mai mari chiar decât ne putem închipui. Refacerea lor se impune. Speciile ce vor trebui să populeze aceste suprafeţe sunt cunoscute: stejarul, ulmul, frasinul, acerineele, pe solurile neinundabile sau foarte rar şi pentru puţin timp inundabile; plopul de Canada pentru solurile inundabile. Dispoziţiuni pentru împădurirea acestor suprafeţe s'au dat şi se repetă anual, iar ocoalele au răspuns în parte obligaţiunilor, refăcând mici suprafeţe, cari se pierd totuşi faţă de suprafaţa mare ce trebue refăcută.

Refacerea pădurilor astăzi degradate situate dealungul Dunărei şi a râurilor, necesită: conducere, continuitate şi capital.

Conducere. Nu se poate spune că zăvoaiele n'au fost înglobate la ocoalele silvice actuale şi că n'au avut conducere. Se poate însă afirma, că faţă cu suprafeţele mari ce se găsesc încadrate ocoalele, şi cu lucrările de regii din an în an amplificate, zăvoaiele au fost exploatate, dar n'au putut fi îngrijite. Pentru aceleaşi motive, nu se poate conta pe prea mult pentru viitor.

Continuitate. Dacă, la împădurirea munţilor cu răşinoase, a fost suficient să se cultive milioane de puieţi anual, spre

a se putea planta primăvara, sub o conducere bună, sute de hectare, la refacerea în condiţii bune a zăvoaielor, se cere prepararea terenului înainte de împădurire. Această pregătire necesită 2—4 ani. Apoi, semănătura sau plantarea, inclusiv întreţinerea, necesită şi ele un minimum de 6 ani. Deci, o supraveghere şi conducere continuă de 10 ani, pentru a vedea rezultate. E cazul să relevăm că nici sămânţa nu o avem an de an.

Continuitatea în conducere până astăzi nu s'a realizat şi credem că nici nu se va putea realiza cu încadrarea actuală a ocoalelor, pentruca una aşi aceiaşi persoană să poată urmări un şir îndelungat de ani un plan dinainte stabilit.

Capitalul. Refacerea zăvoaielor, prin lucrările multiple ce le necesită: curăţirea terenului, cultivarea agricolă, împădurirea şi întreţinerea, — cere multe braţe, cari în majoritatea situaţiunilor nu se găsesc la timp. Din această pricină, ele trebue înlocuite, în parte, cu maşini: tractoare, prăşitoare, etc. Zăvoaiele fiind situate la distanţe mari de sate, trebuesc făcute adăposturi pentru oameni, pentru animale şi unelte. Este nevoie deci să se facă investiţii de durată.

Cu o bună conducere, organizare şi inventar se poate conta pe împăduriri de 2—300 ha. anual în fiecare ocol silvic.

Realizarea. Două sunt căile de urmat:

1. Centre de împădurire. Ele vor cuprinde zăvoaiele din 2—3 ocoale silvice, conduse de ingineri silvici cu experienţă, cari vor avea să se ocupe numai de această problemă, refacerea pădurilor făcându-se în regie directă, pe lângă culturi agricole, cari trebuesc să acopere prin venitul lor toate cheltuelile necesitate de refacere, inclusiv amortizarea inventarului. Aceste ocoale de refacere, vor fi dotate cu inventar agricol şi vor executa toate culturile în regie.

2. Prin antreprenori, de preferinţă ingineri silvici, conductori, etc., cari prin contracte pe termene lungi 8—10 ani, vor putea reface pădurile, în schimbul cedărei terenului gratuit pentru culturile agricole intermediare, dându-li-se cu acest scop suprafeţe de 100—200 ha. anual.

Împăduririle de stejar, prin culturi agricole intermediare, folosind ţăranii, n'au dat rezultate bune, întrucât ei consideră această lucrare ca ceva suplimentar, de care se ocupă numai după ce-şi termină lucrările pe terenurile proprii, executând lucrările cu întârziere şi compromiţând astfel plantaţiile.

Prin ambele căi menţionate mai sus se va putea ajunge la rezultate frumoase, schimbând aspectul zăvoaielor, mărind procentul pădurilor de stejar, fără cheltueli prea mari din partea Statului.

ZĂVOAIELE BĂRĂGANULUI

de ŞT. RUBŢOV
Ing. subinsp. silvic

Aspectul problemei. Dacă în unele regiuni păduroase ale ţării problema zăvoaielor este neglijată, neprezentând deocamdată o importanţă mai mare în economia forestieră, în regiunile de stepă, trebuie să se acorde acestei probleme cea mai mare importanţă. Zăvoaiele aici prezintă o adevărată bogăţie naţională, care poate face faţă multiplelor cerinţe în lemn ale populaţiei locale.

Vremurile vitrege din trecutul nu tocmai îndepărtat au schimbat mult aspectul şi productivitatea acestor zăvoaie, iar odată cu scăderea producţiei lemnoase s'a schimbat şi felul folosinţei lor, fiind utilizate mai mult ca păşuni decât ca „uzini" producătoare de lemn. Această stare se observă în deosebi la pădurile particulare, unde în urma păşunatului intens, speciile de valoare ca plopul şi ulmul au dispărut, locul lor fiind luat de cătinişuri mult mai puţin productive în lemn şi mult mai rentabile ca teren de păşune. Către această stare tind să se apropie cam toate zăvoaiele din regiunile noastre de stepă, dacă nu se vor lua la timp măsurile necesare.

In rândurile ce urmează, intenţionăm a arăta starea actuală a zăvoaielor din lungul râurilor ce străbat Bărăganul, cauzele cari au adus aceste zăvoaie în starea lor de azi şi apoi măsurile eficace cari ar putea modifica în bine starea lor, mărind producţia şi rentabilitatea.

Starea actuală a zăvoaielor din Bărăgan. Referindu-ne la Bărăganul cuprins între râurile Buzău şi Dunăre, zăvoaiele principale (excluzând lunca Dunării, de care nu ne ocupăm) sunt cele din luncile Buzăului şi Ialomiţei. In aceste două lunci se găsesc cele mai interesante zăvoaie. Suprafaţa lor şi speciile ce le constitue sunt cele arătate mai jos:

Nr. curent	Ocolul silvic	Supraf. aprox. în ha. pe specii				Supraf. totală Ha	Observaţii
		Plop şi salcie	Ulm, păr, frasin, steiar	Saleâm	cătină şi păducei		
1	Brăila	1015	—	—	100	1115	Lunca Buzăului
2	Pogoanele . .	734	172	—	1460	2372	Lunca Ialomiţei
3	Slobozia . . .	3285	4204	560	1006	9049	
	Total . .	5034	4376	570	2566	12536	

Producţia lemnoasă a zăvoaielor. Din suprafaţa lor de 12536 ha, nici jumătate nu au producţia normală.

Cele 2566 ha de cătinişuri produc cel mult circa 5—12 căruţe de nuele la ha, la 7—10 ani odată, evaluate în bani la circa 500—1200 lei ha odată la 7—10 ani, ceiace revine la 70—170 lei pe an şi pe ha. Este cea mai scăzută producţie în lemn.

Salcâmul produce (numai pe alocuri), destul de bine, neputând fi însă cultivat peste tot cu succes. Cele 560 ha plantaţii de salcâm sunt în mare parte tinere şi cu o producţie mediocră.

Ulmul, plopul şi salcia sunt adevăratele specii naturale de zăvoaie, cari dau o producţie însemnată, dacă se află pe terenuri proprii exigenţelor lor biologice. S'a observat însă că nu peste tot locul găsesc condiţiuni prielnice de vegetaţie, din care cauză cedează uşor cătinişurilor, mai ales dacă sunt intens şi îndelung păşunate. Acolo însă unde sunt lăsate a vegeta în linişte, neturburate de om au o producţie foarte mare, atât în lemn de foc cât şi în lemn de lucru sau de construcţiuni rurale. Aşa de exemplu, în lunca Ialomiţei, arboretele de plop şi salcie produc la 30 ani peste 250 m^3 la ha, din care cel puţin 20% s'ar putea utiliza la lucru şi construcţiuni. La 25 ani această producţie este de cel puţin 130 m^3 la ha., ceiace echivalează în bani cu cel puţin 25000 lei sau 1000 lei pe an şi pe ha.

Păşunatul în zăvoaie. Din cauza numărului mare de vite şi condiţiunilor naturale vitrege, precum şi a modului primitiv de creşterea vitelor în Bărăgan, păşunatul în zăvoaie a devenit cronic. Prin degradare, arboretele pierd din masa lemnoasă, producând din această pricină un venit mic din produsul lemn. Degradându-se însă, iarba se întinde. Un zăvoiu degradat produce prin păşunat până la 1000 lei pe an şi pe ha. Destul

de mult dacă facem comparația cu prețul realizat din vânzarea lemnului produsă de cătinișuri.

Ce trebue să urmărim? Acest mijloc de folosință a pădurii duce desigur la desființarea multor zăvoaie și în deosebi a celor particulare, ceiace nu este în interesul economiei naționale, mai ales astăzi când pretindem ca pădurea, în afară de producțiunea lemnoasă, trebuie să contribuie și la menținerea condițiilor naturale favorabile agriculturei. Trebuie să luptăm deci în contra acestei metode barbare de folosirea pădurii, redându-i locul ce merită în economia generală a țării. Repunerea pădurii în drepturile ei firești nu se poate face astăzi decât prin mărirea producției și rentabilității ei.

Inainte însă de a arăta cum putem ajunge acolo, vom arăta pe scurt situația de azi a zăvoaielor din punct de vedere forestier-cultural ,referindu-ne în deosebi la zăvoaiele din lunca Buzăului și anume cele ce se întind din comuna Vernești, până la vărsarea Buzăului în Siret.

Repartizarea speciilor pe tipuri de soluri. Din cercetarea amănunțită a zăvoaielor depe lunca Buzăului am observat că cu toată uniformitatea aparentă a zăvoaelor, privite în ansamblu, ele prezintă foarte multe deosebiri, distincte din punct de vedere al compoziției, al stării de vegetație și al solului. Solul luncilor nu este un sol uniform, omogen pe toată întinderea lor. Nicăeri poate nu găsim așa de multe variații dela pas la pas, în compoziția și structura solului, ca în lunci. Această deosebire în soluri, condiționează și felul arboretelor ce cresc pe ele.

In general, arboretele din lunca Buzăului se prezintă sub forma următoarelor tipuri de arborete:

1) Porțiuni ocupate numai de tipul ulm (Ulmus campestris) pur, sau având și un foarte mic procent de: cătină roșie (Tamarix Palassii), păr sălbatec și plop. In plus are subarboret de păducel (Crataegus), lemn câinesc (Ligustrum vulgare), salbă moale (Evonymus europaeus) și sânger (Cornus sanguinea).

2) Porțiuni ocupate numai de tipul plop alb (Populus alba), pur, sau cu un foarte neînsemnat procent de plop negru (Populus nigra), salcie (Salix alba), ulm, cătină roșie, cătină albă

(Hippophae rhamnoides) şi subarboret amestecat format din aceste specii.

3) Porţiuni ocupate numai de tipul cătină roşie (Tamarix Palassii) pură sau cu foarte neînsemnat procent de măceş (Rosa canina), păducei, plop şi ulm.

Afară de aceste trei tipuri principale de arborete, solul luncii Buzăului dă posibilitate de vegetaţie şi altor arborete cari prezintă caracterele tipurilor principale, însă nu sunt formate definitiv. Acestea sunt tipuri provizorii, tipuri în formaţie şi anume:

1a. Porţiuni ocupate cu un amestec neregulat în pâlcuri sau intim, compus din cătină roşie, ulm şi ceva păducei, măceşi, cătină albă şi alţi arbuşti. Acesta este tipul cătină-ulm.

2a. Porţiuni ocupate cu plop alb în amestec intim cu cătină roşie şi păducei, plopul formând etajul superior. Acesta este tipul plop-cătină.

3a. Porţiuni ocupate cu cătină roşie, rară, de mici înălţimi, cu multe goluri. Acesta este tipul cătină pe solurile neformate.

Concluziuni. Din punct de vedere al regenerării, am putea spune că arboretele de plop şi de ulm din lunca Buzăului, se găsesc în condiţiuni destul de bune. Rămâne ca acestor arborete să li se asigure liniştea necesară pentru ca producţia să nu sufere. In ce priveşte însă cătinişurile cu sau fără amestec de alte specii, regenerarea acestora cu specii de valoare (plopul şi ulmul), este posibilă în mod natural, însă într'un timp foarte îndelungat şi cu condiţia oprirei definitive a păşunatului. Este cea mai eftină şi sigură metoda de regenerare a luncii. Această metodă s'a aplicat de autorul acestor rânduri în câteva zăvoaie şi a dat rezultate bune; chiar în primii ani după oprirea păşunatului, a început să se instaleze ici colo plopul şi ulmul.

Ţinând seama de succesiunea naturală a speciilor în zăvoaie şi de compoziţia lor actuală, faţă de diferite tipuri de soluri, tragem următoarea concluzie. După cătina roşie, specia indicată a-i lua locul este mai întâi plopul şi apoi ulmul, având în subarboret păducelul, lemnul câinesc, salba moale, sângerul şi arţarul tătărăsc, iar în porţiunile mai ridicate şi în golurile arboretelor de ulm şi plop s'ar putea introduce chiar stejarul şi frasinul.

Aceasta deci trebue să ne fie linia de conduită în regenerarea zăvoaelor din lunca Buzăului.

Plantaţiunile efectuate în acea luncă cu diferite specii nu au avut peste tot rezultate mulţumitoare, pentru că s'a plantat peste tot fără a ţine seamă de faptul că unele soluri încă nu sunt capabile a suporta vegetaţia forestieră. Aşa de exemplu plantaţiunile făcute pe matca veche, cu solul neformat, au dat greş în mare parte. Nici salcâmul nu a putut rezista pe aceste soluri.

Solurile zăvoaielor aşa cum se prezintă astăzi, nu se pot schimba de noi în timp scurt, decât cu mari cheltueli, ceiace nu-şi găseşte justificarea serioasă. Trebue să le luăm aşa cum sunt şi să coordonăm lucrările de refacerea arboretelor cu situaţia de fapt.

Tipurile naturale de arborete nu pot fi neglijate cu ocazia aplicării lucrărilor de refacere. Din contră, trebue să ţinem cont de ele şi lucrările de refacere să le executăm parţial, încet şi prudent, acolo unde reuşita pare sigură. A planta de pildă plopul sau stejarul în terenurile neapte pentru a-i menţine şi a le asigura creşterea viguroasă, este o risipă nejustificată de bani.

Suprafeţele acoperite cu cătinişuri trebuesc atacate treptat, treptat până la complecta lor refacere.

Din descrirea de mai sus rezultă clar că acolo, unde creşte astăzi numai cătina roşie şi păşunatul nu se practică deloc, cătina se găseşte în optimul său, iar toate celelalte specii nu-şi găsesc aci condiţiuni prielnice de vegetaţie, pentru care motiv nici nu s'au instalat. Insemnează că avem de a face cu tipul „cătină roşie" impropriu deocamdată pentru alte specii. Ar fi un non sens, a încerca în asemenea cazuri, înlocuirea rapidă a cătinei cu plop, ulm sau stejar. Insemnează că solul încă nu a progresat într'atât ca să suporte aceste specii. In asemenea cazuri, arboretele de cătină trebuesc lăsate aşa cum sunt; numai când natura singură începe să instaleze plopul şi ulmul, putem proceda şi noi la împăduriri.

Este un fapt ştiut că locurile cele mai joase, din cauza excesului de apă, sunt ocupate cu cătina roşie, că pe locurile ceva mai ridicate se instalează salcia, iar pe cele şi mai ridicate plopul; în fine pe cele şi mai ridicate se instalează ulmul şi eventual alte specii. Aceasta este ordinea naturală care nu poate fi schimbată brusc de noi.

Bazat pe cele expuse mai sus şi pe experienţa proprie, am ajuns la următoarele concluziuni:

1) Să nu se planteze deocamdată mătcile vechi cu solul prea nisipos, sărat, aşa numite tipuri de cătină pe soluri neformate.

2) Arboretele de cătină, situate pe terenurile mai ridicate, se pot împăduri parţial, cu plop alb, salcie sau ulm şi plop de Canada, însă în gropi adânci de cel puţin 30 cm şi numai cu pueţi viguroşi.

3) Golurile în interiorul arboretelor de ulm sau plop se pot împăduri imediat cu aceleaşi specii sau cu stejar şi frasin, în teren arat în prealabil.

4) Să nu se facă abuz cu salcâmul. Această specie nu creşte mulţumitor decât pe nisipurile fertile, aşezate mai sus decât restul terenului din luncă. In orice caz nu suportă terenurile cu apa stagnantă.

5) Terenurile unde stagnează apele, trebuesc drenate prin şanţuri, înaintea împăduririi lor.

6) Nu se recomandă defrişarea cătinei şi apoi desfundarea terenului în vederea împăduririi lui. Este o cheltuială prea mare şi nejustificată. In plus lipsim tânăra plantaţie de adăpostul natural oferit de cătină.

7) Plantaţiile să se facă, de preferinţă, toamna, pentru că asigură înmugurirea mai timpurie şi reuşita mai sigură.

8) Cu ocazia exploatării, se va ţine cont de inundaţiile periodice, spre a nu expune la inundaţie, arboretele de plop şi ulm, în primul an după tăere rasă.

Prin urmare, refacerea arboretelor din zăvoaie nu se poate face decât cu multă prudenţă şi în timp destul de îndelungat. Lucrările bine executate şi pe suprafeţe mici (în ochiuri) sunt mai indicate decât suprafeţele mari împădurite în grabă şi în condiţiuni slabe.

Prin oprirea definitivă a păşunatului, nu se pierde nimic, pentru că taxele ce se încasează, sunt mult mai mici decât pierderile ce suferă pădurea în urma păşunatului (scăderea producţiei şi înlocuirea speciilor distruse).

Cu mijloacele arătate mai sus, aplicate raţional, producţia zăvoaelor, fără îndoială, se va mări cu timpul, atât prin mărirea suprafeţei păduroase, cât şi prin înmulţirea speciilor de valoare.

ZĂVOAIE ŞI PĂDURI DE BALTĂ

de Ing. ŞT. BĂRBULESCU

In România, astfel de păduri contează, privit superficial, de obicei, pentru venitul ce aduc proprietarului, mai ales particular.

S'a obişnuit lumea să considere salcia ca un lemn fără valoare, iar mulţi specialişti, fără contact cu domeniul bălţilor, găsesc acolo numai teren pentru experimentaţie, de introdus exotice. Şi totuşi, în lumea pescarilor, a economilor de vite şi chiar a agricultorilor din regiunile inundabile, salcia este produsul indispensabil, elementul esenţial în organizarea oricărei activităţi. Aşa dar, existenţa sălciilor pentru întreaga zonă inundabilă a Dunării reprezintă un aspect caracteristic cu reală valoare şi demn de a fi studiat din toate punctele de vedere.

La rândul lor, zăvoaele din luncile râurilor, formate din anin, sălcii, plop, etc. au deasemenea, cu atât mai multă valoare, cu cât scoboară mai în largul câmpiei neîmpădurită.

*

In literatura română, studii aprofundate s'au făcut nu mai ca pură specialitate, fără acces la marele public. Lucrările D-lor Gr. Antipa, I. Vidraşcu, Enculescu, C. Brătescu, Ionescu Dobrogeanu, concretizează aproape tot ce se poate spune referitor la morfologie, fisiologie şi producţie. In literatura noastră forestieră, lucrările D-lor P. Antonescu (Rev. Păd. 1881 şi Dec. 1929), P. Ioan (Rev. Păd. Oct. 1924, Mai 1926, Ian. April 1927 şi congres AGIR 1924), Şt. Bărbulescu (Bul. AGIR Sept.-Oct. 1934), reprezintă aspecte cu privire la vegetaţia forestieră şi rolul ei special în zona inundabilă. Un articol interesant, atât ca documentaţie pentru înobilarea zăvoaelor cu specii tari, cât şi pentru ilustrarea unui rezultat temeinic, este publicat de D-l Z. Przemeski în V. Forest. (Aug. 1937) referitor la plantaţiile executate în anul 1912 în ostrovul Căşliţa. In ultimii ani, literatura noastră s'a acupat apoi mai mult de înobilarea zăvoaelor prin introducerea în special a exoticelor, dând date preţioase D-nii Z. Przemscki, Dr. C. Georgescu, Gr. Vasilescu, Gr. Marinescu, Böhm, etc. în Rev. Păd. şi Viaţa Forestieră.

Sisteme de cultură raţională, de refacerea zăvoaelor degradate, etc. găsim însă prea puţine şi acestea mai mult enun-

ţate. In arhiva Ocolului silvic Tulcea, se pot găsi amenajamentele întocmite şi aprobate în anii 1930—1932, în care: se schimbă cu totul problema revoluţiei la salcie, se exclud aproape cu totul tăerile în scaun şi se prevăd operaţiuni culturale speciale, cari în afară de forma culturilor, aduc venituri mai mari decât prin exploatare la finele revoluţiei. Ar fi interesant de urmărit şi comunicat rezultatele obţinute, dacă se vor fi respectat prescripţiunile acelor amenajamente.

In biblioteca ICEF se găsesc de asemenea preţioase contribuţii la studiul nisipurilor din Delta Dunării, Hanul Conachi şi Oltenia, şi în lucrările depuse cu ocazia examenelor de subinspector.

Variatele aspecte ale problemei forestiere în regiunile inundabile se pot studia în lucrările arătate mai sus, iar o coordonare a lor poate aduce un bogat material documentar.

*

Un mare neajuns pentru pădure în regiunea inundabilă a Dunării, îl formează caracterul multiplu al producţiei: pe acelaş loc, după nivelul variabil al apelor, găsim loc de reproducerea peştelui, loc de păşunat, loc de agricultură, loc de creşterea vitelor şi loc de cultura şi exploatarea pădurilor.

Lupta pentru separaţia patrimonială s'a dat întotdeauna şi continuă fie sub forma de acaparare prin forţă ori neglijenţă, fie sub forma legală a deciziilor ministeriale. Insă întreg domeniul zonei inundabile trăeşte sub imperiul legii PARID, care creiază dreptul de a aservi toate soiurile de exploataţiuni în favoarea pescăritului. Ies de sub acest imperiu numai terenurile ameliorate, neinundabile, pe cari s'au creiat culturi speciale.

Din cele 3 categorii de soluri din regiunea inundabilă a Dunării, numai aluviunile noui şi cele vechi neocupate încă de agricultură sunt apte pentru cultura forestieră specială de baltă.

Pentru terenurile indiguite, în actuala concepţie a agricultorilor, problema forestieră aproape că nu se mai poate pune. Ostrovul Câşliţa face o fericită excepţie.

In majoritatea cazurilor, zăvoaele şi pădurile de baltă se găsesc pe taluzul exterior indiguirilor, pe grindurile inundabile şi pe ostroavele în formaţie. Aci serviciile silvice fac exploatarea lemnului, iar PARID-ul administrează restul.

După cum s'a arătat şi cu altă ocazie *), pădurea are în zonele inundabile un rol natural în evoluţia solurilor aluvionare şi un mare rol economic. Nu cred că este cazul să mai reviu asupră-i.

Pentru apărarea naţională, în războiul din 1916/1918, pădurile de baltă au dat bune adăposturi pentru navele de război cari încrucişau pe braţul Chilia. Azi problema capătă aspecte noui, cari urmează a fi definite de specialişti militari, ca organele silvice să dea forma cuvenită prin cultură.

*

In Delta Dunării, din 450.000 Ha abia 5500 Ha sunt cu pădure, ceiace reprezintă abia 1,2% din suprafaţa totală, inclusiv cele 3500 Ha din Letea şi Caraorman. Pentru complectarea necesităţilor, în special pe braţul Chilia, suprafaţa păduroasă ar putea fi sporită cu încă cel puţin 1000 Ha.

Problema inobilării zăvoaelor şi pădurilor de baltă, atât cât va permite staţiunea şi necesităţile regiunei inundabile, va fi o activitate tot aşa de ştiinţifică şi reală a personalului silvic.

Zăvoaele şi pădurile de baltă sunt şi rămân cu rostul lor local. Valoarea lor reală acolo este însă cu mult mai mare decât se obişnueşte a li se da. Pădurea de salcie apare singură într'un moment bine definit al evoluţiei regiunilor inundabile, îndeplineşte un rol de pregătire a solului aluvionar pentru viitoarele ogoare agricole, iar prin produsele sale lemnoase, formează cheia de boltă a tuturor exploataţiunilor din zona inundabilă.

Inobilarea prin specii de lemn tare sau exotice este o operaţiune preţioasă, dar posterioară îndeplinirii rolului natural în evoluţia solului inundabil.

---

*) Valorificarea regiunii inundabile a Dunării şi rolul pădurilor în ameliorăţiuni funciare şi a reţelei hidrografice. Bul. AGIR 8 şi 9/934) precum şi celelalte studii prezentate în congresul AGIR din 1934 la Cap. Ape şi Păduri, secţia Lucrări referitoare la ameliorăţiuni funciare în luncile marilor râuri şi Dunării, semnate de D-nii I. Andreescu Cale, N. Greceanu, M. Drăcea, E. Răuţă, etc.

Waldungen in dem Überschwemmungsgebiete der Donau und anderer Flüsse

Les forêts de la région inondable des rivières et du Danube.

La statistique indique pour la Roumanie une étendue de 140.000 ha forêts, situées au long des rivières et spécialement dans la zone inondable du Danube, constituées surtout de saules, peupliers, aulnes, etc.

Ces forêts ont toujours compté, pour l'économie nationale. Leur bois satisfait une bonne partie des besoins de la population de la plaine. C'est pourquoi la revue, afin d'attirer, d'une manière toute particulière, l'attention des forestiers roumains, a ouvert la présente enquête.

—

Nous en avons de précieuses contributions.

Mr. N. Constantinescu montre que:

1) A l'avenir il faut renoncer de couper les arbres à la hauteur indiquée par le niveau des grandes eaux, et aux courtes révolutions Il faut donc qu'on adopte le taillis simple et des révolutions de 25—30 ans.

2) Il faut tâcher d'introduire de nouvelles espèces comme: Quercus robur, Fraxinus excelsior, Fr. holotrica, Fr. americana, Juglans nigra, Taxodium distichum, Ulmus campestris, U. efussa, Populus canadensis et Robinia pseudacacia.

L'auteur montre que les résultats des expériences entreprises avec quelques unes de ces espèces sont encourageants. Il indique aussi les stations où il faut les utiliser.

Mr. Gr. Marinescu expose l'organisation du travail pour qu'on puisse parcourir annuellement de grandes étendues destinées à être remises en pleine culture forestière.

Mr. Șt. Rubțov s'occupe des forêts situées tout au long des rivières Buzău et Ialomița dans la partie où celles-ci traversent la pleine roumaine. Il montre le chemin à suivre pour arriver à remettre en état de production élevée ces forêts, qui ont été dégradées par le pâturage.

Enfin, Mr. Șt. Bărbulescu remarque que la question a déjà préoccupé depuis longtemps les praticiens et grace à eux on dispose maintenent d'une riche documentation.

CRONICA

INTERNĂ

● **Lucrări de mântuială.**

O racilă care se cere tămăduită cât mai repede cu putinţă, căci ea trădează (în afară de pagube şi alte neajunsuri) neseriozitatea. A fost de atâtea ori relevată, din locuri diferite. Totuşi nu este rău să se stăruie asupră-i, ca să se grăbească momentul când să se pornească pe calea lucrărilor de nădejde.

In numărul din 14 Noembrie a. c., ziarul Universul, în loc de frunte, pune din nou problema supravegherii lucrărilor pornite din năzuinţa spre mai bine, pentru care nu se precupeţeşte nici banul, nici munca. Fără control, spune autorul articolului, „cele mai nobile intenţii şi cele mai desăvârşite proiecte, rămân în vânt, împreună cu sforţările şi jertfele consimţite". Se arată că dacă în multe cazuri s'au realizat „minuni" cu munca de folos obştesc, tot aşa de adevărat este că în unele locuri „s'a lucrat greşit sau a fost numai un simulacru de lucru". Şi autorul adaugă: „Cunoaştem cazul unor subalterni, dintr'un judeţ din Moldova cari, când s'a anunţat inspectarea plantaţiilor făcute pe şosele din zona acelui judeţ, plantaţiuni unele neprinse, altele distruse de vitele şi copiii din sate, s'au apucat să înfigă în pământ în locul lor crengi verzi rupte proaspăt de prin livezile oamenilor, numai ca să iasă bine inspecţia".

Plantaţiile din lungul şoselelor! Poveste veche. Nu ne spunea oare colegul Ciolan, în vara aceasta la Adunarea Generală, cum s'a făcut o plantaţie pe o şosea în Romanaţi cu prilejul unei vizite? Dar şi fără de aceasta, fiecare dintre noi am putut vedea mai pretutindeni, de atâtea ori, nereuşita unor operaţiuni asemănătoare. In ceea ce mă priveşte, am întâlnit puţine plantaţii reuşite sau aproape reuşite. Una, am văzut-o de curând pe drumul care duce dela Bucureşti la Brăneşti.

Secretul reuşitei? Nu stă atât în nevoia de a se uda, aşa precum s'a arătat cândva tot în Universul (28.VII.1939). El cere ca executarea lucrării să se facă în bune condiţii, cu puieţi indicaţi şi bine aleşi. In fine — lucru esenţial — se cere supravegherea ulterioară a plantaţiilor. Cel prins că strică, să fie exemplar sancţionat. Altfel lumea le va distruge mereu.

Dacă se poate face azi constatarea îmbucurătoare că plantaţiei de pe drumul din spre Brăneşti nu-i trebue decât puţin, ca să fie completă, aceasta se datoreşte faptului că a fost păzită, zi şi noapte. Numai

cel ce a făcut-o ştie câtă strădanie a trebuit să se depuie ca s'o avem azi aşa cum este.

Deci, pentru a nu lungi vorba, să se facă lucrări de nădejde şi să se supravegheze. Decât mult şi cu rezultate aleatorii, mai bine puţin şi bun.

● Consiliul superior economic.

In Monitorul Oficial cu data de 10 Octombrie a. c. s'a publicat Decretul-Lege privitor la organizarea Consiliului superior economic, instituţie care, dacă nu ne înşelăm, exista la noi mai de multă vreme.

El are menirea să întocmească şi să adapteze în conformitate cu conjunctura economică, „planurile şi programele de raţionalizare şi valorificare a producţiei naţionale" putând să facă propuneri „de coordonarea liniilor generale în politica schimburilor, tarifelor şi contribuţiunilor fiscale". El mai poate propune Guvernului „orice măsuri care ar avea de scop îmbunătăţirea stării economice a ţării".

Afară de aceasta, Consiliul superior economic mai este chemat:

să-şi dea avizul, la cererea ministerelor, „asupra proiectelor de tratare şi convenţiuni cu caracter economic, financiar sau social";

să dea aviz consultativ în materie economică, financiară şi socială, cerut de Guvern sau de orice alt departament;

să îndeplinească orice alte atribuţiuni sau însărcinări ce i s'ar da prin legi.

Dat fiind rolul mare pe care trebue să-l joace această instituţie în administraţia noastră de stat şi ţinând seamă de caracterul economic al economiei forestiere, se înţelege că apare drept legitimă cererea ca un reprezentant al nostru să facă parte din acest înalt for. Cu atât mai mult cu cât planurile şi programele întocmite de el, „sunt obligatorii pentru toate departamentele, iar legile, regulamentele, ordonanţele şi deciziile privitoare la ele vor fi elaborate în concordanţă cu principiile fixate" (art. 7).

Această cerere a noastră a fost formulată în mai multe împrejurări. Ultima dată a fost făcută în Adunarea Generală dela sfârşitul lunei Mai, deziderat înscris şi în moţiunea Adunării.

Prezenţa în Consiliu a unui forestier încadrat în Administraţia publică nu este însă cu putinţă, întrucât între însărcinarea de membru permanent şi orice funcţie publică (alta decât aceia de Ministru sau subsecretar de stat) este incompatibilitate. Doar vreunul din afară de Administraţie a putea să intre.

Putinţa de a ne spune cuvântul nostru nu ne este totuşi total luată. Astfel, la art. 3 se arată că preşedintele „va putea invita la şedinţe şi alţi şefi de departamente ministeriale (alţii decât cei ce sunt de drept membri. N. R.), precum şi orice alte personalităţi indicate prin competinţa lor.

Apoi, la art. 8 se arată că, pe lângă Consiliu, vor mai funcţiona: un secretar general şi un număr de referenzi permanenţi sau temporari, numiţi de preşedinte în limitele nevoilor şi alocaţiunilor bugetare. După

cererea președintelui, toate departamentele vor putea delega temporar în Serviciul Consiliului, funcționari din cadrele lor.

Insfârșit, tot la art. 8 se mai arată că „Institutele și serviciile de studii, cercetări și îndrumări de pe lângă toate departamentele, direcțiunile regiilor autonome, precum și institutele similare de pe lângă universități și școli superioare, vor aduce colaborarea lor Consiliului economic superior, când este cerută".

Cererile privitoare la colaborarea menționată se adresează ministerului respectiv.

Iată dar, trei posibilități pentru forestierii încadrați în diferitele instituții silvice, de a-și spune cuvântul în diferitele probleme din economia forestieră, ce s'ar da în studiu Consiliului superior economic.

● **Despăduriri și împotmoliri.**

Două fenomene care se înfrățesc de minune; cel de al doilea, consecința primului. Asupră-le, s'a scris destul, dându-se exemple nenumărate. Revista noastră singură poate oferi cercetătorilor material din abundență.

Un comentariu privind aceste două fenomene a fost publicat de curând pe prima pagină a ziarului Universul (14.XI.939). Il semnalăm mai cu seamă pentru faptul că este semnat de o persoană din afara slujitorilor pădurii; autorul este prof. E. Grințescu, inginer agronom (dacă nu ne înșelăm).

Nu strică să redăm și un fragment din articolul menționat. Vom releva partea referitoare la urmările creierii anumitor islazuri comunale pe terenuri necorespunzătoare: „Un lanț întreg de efecte dezastroase, rezultate dintr'un sistem de satisfacerea nevoilor de islaz, pentru cari s'au destinat suprafețe potrivite sau nepotrivite scopului".

„Căci, în definitiv, ce-au ajuns islazurile în regiunea de munte? Văi și surpări de nu se ține piatră pe piatră și pământ pe pământ. Puținul strat vegetal este desprins de stâncă, iar vitele n'au să prindă, decât ici-colea, din lăstărișul buturugilor tăiate prea sus, amintind cu ironie că acolo a fost o falnică pădure".

„Uneori, astfel de islazuri sunt părăsite definitiv, nefiind, de niciun folos".

Și autorul continuă articolul, arătând urmarea îndepărtată a acestei acțiuni de distrugere: împotmolirea gurilor Dunării.

● **Inundații.**

Ultimile zile ale lunii Octombrie și începutul lui Noembrie ne-au adus ploi generale de mare intensitate cari au făcut să iasă din matcă apele multor râuri și pârâuri din tot cuprinsul țării, producând pagube însemnate. Ca de obiceiu, ziarele ne-au adus știri privind regiunile cele mai mult încercate.

Astfel, Mureşul în partea sa inferioară, pe la Lipova, ca şi în primăvară, a ieşit din nou din matcă, inundând culturile. Faptul îngrijorează în mod deosebit populaţia localnică care a început să pună problema „curăţirii" râului. (Curentul 8.XI.a. c.).

Ceva mai la Nord, Crişurile nu s'au lăsat nici ele mai pe jos. Crişul Repede a inundat cartierele orientale ale oraşului Oradia-Mare, dela Velenţa până la strada Filipescu (Curentul 3.XI.1939). Crişul Negru a inundat linia ferată Holod-Dobreşti pe distanţa Holod-Mociar, apoi linia Holod-Vaşcău, pe porţiunea Beuiş-Uilac. (Curentul 1.XI.a. c.).

In centrul Transilvaniei, Târnava-Mică a acoperit cu apele sale revărsate partea de miazăzi a oraşului Diciosânmartin. Recolta de cartofi care nu apucase a fi strânsă, a avut de suferit. Insămânţările de toamnă sunt apoi întârziate. (Curentul 7.XI.939).

Cum ploile au fost însoţite şi de un vânt puternic, pagubele trebuesc căutate şi în această direcţie. In partea Ciucului vântul ar fi avut intensitatea unui „uragan", fapt care a făcut să culce la pământ mulţi arbori din păduri, de pe şosele şi din curţile oamenilor. Se citează circa 100.000 m^3 doborîţi în împrejurimile Tuşnadului. Se înţelege că acoperişurile caselor nu au scăpat nici ele. (Curentul 3.XI.939). In Dâmboviţa, comuna Măneşti a avut mult de suferit de pe urma furtunii. Şi aici arborii ar fi fost smulşi din rădăcini. (Curentul 1.IX.939).

Dâmboviţa a ieşit şi ea din matcă inundând şoseau Măneşti-Ungureni pe o distanţă de 1,500 km. Tot în această comună, podul de peste Dâmboviţa a fost izolat, apa rupând rambleele de la ambele capete.

A mai fost rupt podul de pe şoseaua Târgovişte-Valea Voevozilor. Din această cauză circulaţia trebue să se facă pe drumuri ocolite. (Curentul 1.XI.939).

Teleajenul a produs şi el mari pagube pe la Măneci. Un jilip folosit pentru transportul lemnului aparţinând Statului a fost mult avariat. S'a pierdut din cauza inundaţiei şi circa 500 m^3 lemn, proprietatea Statului în valoare de peste 150.000 lei, în afară de pagube asemănătoare suferite de particulari.

Liniile ferate, la rându-le, au avut de suportat pagube. Cu acest prilej, în afară de punctele deja menţionate mai sus, a mai fost întreruptă circulaţia şi pe porţiunile: Făurei-Cireşu de pe linia Făurei-Ţăndărei; Seleş-Almaş; Ineul-Cernei şi Săplac-Debanău.

Acestea-s numai semnalări făcute de un ziar. Câte alte pagube nu se vor fi mai produs în întreg cuprinsul ţării! Şi toate, aşa cum de atâtea ori am spus cu prilejul diferitelor semnalări, din cauza neprevederii omeneşti.

● **Ceva nou?**

Cu prilejul solemnității distribuirii premiilor Concursului național al grâului și porumbului din anul acesta, în cuvântarea pe care a ținut-o acolo, d-l N. D. Cornățeanu ministru al Agriculturii și Domeniilor a căutat să scoată în relief marea putință de rodnicie a pământului românesc. Este calea pe care trebue s'o urmăm, în vederea rezolvării nouei probleme agrare românești în fața căreia ne găsim azi la 20 ani dela marea înpărțire a pământului la țărani. „O problemă mult mai greu de rezolvat decât aceia dela 1918" spune d-l ministru. Căci „atunci era un imens rezervoriu de teren, care azi nu mai există. Deaceia trebuie să ne îndreptăm acum spre marea soluție a reformei agrare. Terenuri noui nu putem câștiga decât cu multă sârguință o parte din terenurile neproductive și degradate care se cifrează la 2 milioane de ha". (Sublinierea este a noastră N. A.). Și d-l ministru dă exemplul Italiei unde „toate terenurile neproductive sunt redate culturii". Iar în continuare spune: „Noi vom putea câștiga ceva din aceste terenuri. Trebue să ne gândim la îmbunătățirea islazurilor comunale, pentru care facem sacrificii mari, dar care n'au ajuns unde dorim".

Soluția problemei agrare este deci intensificarea culturilor. Ca români, dar și ca forestieri, noi trebuie să militäm în sensul intensificării. Producându-se mult pe pământul existent, privirile nu se vor mai întoarce spre pădure. In felul acesta, cu patrimoniul pe care-l avem și înarmați și cu sentimentul de permanență, vom putea lucra în liniște la rezolvarea problemelor pădurărești.

Nu voim însă să încheiem aceste rânduri, fără a remarca partea din discursul d-lui ministru al agriculturii privitoare la terenurile neproductive, pe care noi, redând-o, am subliniat-o. După părerea noastră, ar cuprinde, în esență, ceva nou. Deaceea este bine ca cetitorii noștri să reflecteze asupră-i.

Adăogăm că am luat cele de mai sus din relatările ziarului Universul Nr. 320 din 21.XI.1939.

At. Har.

EXTERNĂ

● **Dela vecinii noştrii Jugoslavi.**

Se plănueşte un Institut central pentru cercetarea lemnului

Institutul de Cercetări forestiere de pe lângă Facultatea agro-silvică a Universităţii din Belgrad a întrunit la 16 Februarie a. c. o conferinţă, la care au luat parte mai multe personalităţi din cercurile forestiere, aviatice, căilor ferate ca şi reprezentanţi ai Ministerelor Pădurilor şi Lucrărilor Publice, pentru a se discuta problema întemeierii unui mare Institut pentru cercetarea lemnului.

Preocupările respective au fost determinate:

1. De lipsa din ce în ce mai simţită a lemnului de lucru ca şi de marile progrese tehnice în folosinţa acestui material prim cu atât de felurite şi masive întrebuinţări;

2. Nevoile stăruitoare ale industriei în aceste vremuri de grea încercare a omenirii şi cu deosebire din industria aviaţiei şi altor mijloace de transport şi luptă, de o cât mai economicoasă şi potrivită folosire a lemnului.

Plănuitul Institut ar fi să se ocupe cu cercetarea însuşirilor tehnice ale lemnului, ca şi cu diferite probleme practice forestiere în legătură. Deocamdată au fost prevăzute următoarele opt secţiuni:

1. S. pentru exploatarea şi întrebuinţarea lemnului;
2. S. p. îngrijirea arboretelor;
3. S. chimică;
4. S. p. însuşirile mecanice de construcţie a lemnului;
5. S. p. uscarea lemnului şi controlul umidităţii;
6. S. p. conservarea şi apărarea lemnului;
7. S. p. boalele lemnului;
8. S. p. lemnul de celuloză şi hârtie.

Pentru pregătirea personalului ştiinţific trebuitor s'a decis trimiterea a 6—8 tineri ingineri silvici pentru specializare la institute similare din Germania, Franţa, Italia, Anglia, Belgia şi U. S. A.

(După Z. f. Wfw., VI, 797). (77)

● **Silvicultori jugoslavi în excursie de studii în Germania.**

In 1938, profesorii şi studenţii Şcolii superioare de Silvicultură dela Eberswalde au făcut o excursie de studii forestiere în Jugoslavia. Drept răspuns la aceasta, a urmat în anul următor, excursia de studii a 20 silvicultori iugoslavi, funcţionari superiori, în Germania, sub con-

ducerea D-lui Dr. Zarko Miletici, Sub-secretar de Stat în Mnisterul Pădurilor şi Minelor.

Excursia a ţinut două săptămâni, între 8 şi 22 Iulie a. c.

Programul acesteia a fost astfel întocmit, încât, pe lângă preocupările forestiere, care au constituit ţelul de căpetenie, să se afle răgaz îndestulător şi pentru cercetarea feluritelor instituţii şi locuri istorice, artistice, peisagere şi industriale. Putem spune că n'a lipsit nici o anumită însemnătate politică în chipul cum a fost primită şi condusă această vizită.

Drumul urmat a fost: Berlin—Eberswalde—Weimar—Jena—Thüringer Wald—Bamberg—Würzburg—Spessartwald—Hanau—Homburg—Taunus—Biebrich (pe Rin) —Koblenz—Treis (pe Mosela) —Cochem—Karlsruhe—Pforzheim—Pfalzgrafenweiler—Kälberbronn—Freudenstadt—Rippoldsau—Villingen—Donaueschingen—Singen—Rudolfzell — Konstanz —Lindau—Innsbruck—Garmisch (Partenkirchen) — Oberammergau—Linderhof—Garmisch—Walchersee—Bad Tölz—Chimsee—Salzburg.

Cine cunoaşte Germania, poate bănui din această simplă înşirare de localităţi, îşi poate da seama oarecum de proporţiile mari ale acestei excursiuni. Şi, au fost, într'adevăr, neobişnuit de mari, în toate privinţele. Dinspre partea germană, s'a făcut totul spre a se da oaspeţilor măsura ştiinţei şi culturii forestiere germane, ca şi în general a culturii, civilizaţiei şi frumuseţii peisajului german. Excursiunea a fost organizată cu o neobişnuită grije de d-l prof. Eberts, Ministerialdirigent, sub auspiciile Ministerului Pădurilor şi Vânătoarei.

Sosiţi în Berlin, oaspeţii au vizitat oraşul, iar seara au fost invitaţii la un banchet de bunvenit, în Hotel Kaiserhof, ai D-lui Generalforstmeister Alpers, care i-a salutat în numele D-lui Generalfeldmarschal H. Göring, Ministrul Reich-ului pentru Păduri şi Vânătoare. In cuvântarea sa, D-l Alpers „a stăruit asupra multiplelor interese forestiere comune ale celor două ţări şi a făcut urarea ca relaţiunile cordiale care leagă cele două popoare în spirit de curată camaraderie forestieră, să fie şi mai departe însufleţite şi adâncite".

A doua zi a fost menită pentru vizita la Eberswalde, „centrul de ştiinţă forestieră al Estului". Lucrurile au decurs după un plan bine închegat, de conferinţe (D-nii Prof.: Hesmer, Kollmann, Lemmel, Wittich) şi cercetări ale Şcoalei superioare forestiere, ale institutelor ştiinţifice locale, ca şi ale Ocoalelor silvice anexe (Finowtal, Chorin, Freienwalde). Seara a fost petrecută în chip camaraderesc în Kameradschaftshaus „Deutsches Haus".

Cam în acelaş fel şi-a urmat excursia drumul mai departe. La Jena, de pildă, au fost vizitate vestitele Ziss-Werken, cu care prilej D-l Profesor Röhrl a ţinut o conferinţă asupra Fotogrametriei forestiere, încercându-se cele mai moderne aparate în materie. In Thüringer Wald, sub conducerea unor personalităţi ca D-nii: Landesforstmeister Dr. Schnell, Oberforstrat, Forstmeister Schleicher, au fost discutate la faţa locului diferite probleme de regenerare naturală în molid şi brad cu fag, apoi de creştere a unor arborete cu lemn de brad de mare valoare. Deosebit interes a prezentat pentru Jugoslavi, vizita în diferitele părţi

ale vestitei păduri Spessart (Rohrbrun, etc.) cu renumitele sale culturi de stejar de furnir. Acolo, oaspeţii au avut prilejul să facă interesante observaţiuni şi comparaţiuni cu împrejurările de vegetaţie şi economice ale aproape tot atât de vestitului stejar de Slavonia, din luncile inundabile ale Savei şi Dravei. In Taunus, au fost vizitate interesante arborete de stejar, fag şi molid. Pentru împrejurimile Kohlenz-ului, programul a cuprins vizitarea, sub conducerea D-lui Landforstmeister Roeder, de arborete de molid rezultate din împădurirea unor ogoare, apoi de felurite doborîturi de zăpadă din Ocoalele Kappel şi Kirchberg şi în sfârşit, de arborete de stejar, vegetând în condiţiuni staţionale optimale. Timp de două zile a însoţit excursia D-l Prof. Oelkers, dând lămuriri şi interpretări asupra condiţiilor ecologice locale. La Karlsruhe, oaspeţii au fost primiţi de D-l Oberforstrat Faber, care i-a condus dimpreună şi cu alţi silvicultori în minunatele păduri ale Rinului, din împrejurimi, remarcându-se mai cu seamă arborete bătrâne de plop, ca şi împăduriri mai recente cu această esenţă forestieră la modă astăzi. La Würzurg, excursioniştii au fost luaţi în primire de D-l Landesforstmeister Rau. In împrejurimi (Pfalzengrafen, etc.) au fost cercetate, între altele, din vestitele tăeri şi regenerări în margine de arboret ale lui Chr. Wagner (Blendersaumschläge). Lămuriri şi conferinţe asupra acestora au dat D-l Forstmeister Schöck şi D-l Prof. Zentgraf. Au fost cercetate, mai departe: pădurea oraşului Freudenstadt, tip de pădure tratată grădinărit în vederea unor scopuri de sănătate publică; pădurile oraşului Villingen, cu interesantele lor arborete amestecate de molid, brad şi pin; pădurile de munţi înnalţi, cu arborete de molid şi amestecate, cu instalaţii de funicular, lucrări de corecţia torenţilor, hrănirea vânatului din Ocolul silvic Oberammergau; cam la fel în Ocolul vecin Hintersee. Explicaţiuni au dat D-nii Profesori Richinger, Dieterich şi Eberts.

Pe parcursul excursiunii, a fost folosit orice prilej liber, spre a se plasa câte o conferinţă. Citäm, astfel: Profesor Heske: Problemele de economie forestieră colonială ale Germaniei; Prof. Eberts: Economia forestieră şi cinegetică germană; Organizaţia Administraţiei forestiere a Reichului şi a diverselor ţări germane; Prof. Abetz: Amenajamentul în cel de al III-lea Reich; Prof. V. Dieterich: Economia forestieră comunală şi privată; Oberforstrat Faber: Construcţia de drumuri de pădure (cu proecţiuni, etc.). Unele din aceste conferinţe au fost ţinute chiar în mersul autobuzului, când nu se putea face altceva mai bun.

Să mai înşirăm celelalte vizite de oraşe, biserici, mânăstiri, muzee? ar fi să intrăm în prea multe amănunte. Nu ne putem, totuşi, abţine de a nu evoca, pentru cei ce au avut fericitul prilej de a trece pe acolo, frumuseţile peisagere, între altele, ale Văii Rinului, Moselei, Lacului Constanţa, Regiuni alpine Garmisch-Partenkirchen, Oberammergau-ului, Chimsee, Salzburg-ului. Intr'adevăr un parcurs magnific.

Pretutindeni, autorităţile au fost de o atenţiune deosebită faţă de oaspeţii jugoslavi. In mai toate oraşele au fost primiţi cu discursuri de bun venit şi invitaţii la banchete de Oberbürgermeister, etc.

Incheierea excursiei, în minunatul Salzburg, s'a făcut cu fast, discursuri şi în prezenţa D-lui Generalforstmeister Alpers, a Prof. Eberts a Gauleiter-ului Dr. Rainer şi altor personalităţi forestiere şi politice.

(Prelucrat după Deutsche Forstzeitung, VIII, 667). (78)

● **Economia forestieră în cadrul celei de războiu.**

In Elveţia a fost creiat un mare Oficiu al Economiei de războiu, care se împarte într'un Secretariat şi 10 secţiuni. Una dintre aceste secţiuni se ocupă cu problemele lemnului în caz de războiu şi este pusă sub conducerea Administraţiei forestiere a Statului. In cadrul secţiei respective s'au prevăzut cinci subsecţiuni pentru: lemnul rotund, lemnul de cherestea, lemnul de foc şi pentru gazogene, lemnul de celuloză şi turbă.

Indatoririle Secţiunii Lemnului sunt:

1. Determinarea nevoii de lemnărie a armatei, a populaţiunii în caz de războiu;

2. Stabilirea posibilităţilor de producţiune;

3. Constituirea de stocuri de lemnărie pentru cazul războiului şi a lipsei. Măsuri imediate s'au luat cu deosebire în ce priveşte lemnul de foc. Astfel pentru Cantonul Basel s'a prevăzut constituirea unor stocuri de 8—10.000 m. steri. Pentru construcţia şoproanelor trebuitoare vin Statul şi cantoanele cu 65% din cheltuieli.

(După Z. f. Wfw., VI, 822). (79).

● **Paul Mougin.**

In caetul din Decembrie 1936 al Revistei noastre, camaradul Haralamb face elogiul operei profesionale a Inspectorului general de Ape şi Păduri Paul Mougin. Prilejul este oferit de recunoaşterea înaltelor sale merite, prin ridicarea unui monument în Alpii Savoii de către „Societatea prietenilor şi foştilor elevi ai Şcolii de Ape şi Păduri" dela Nancy, fiindcă încă în viaţă.

Caetul din Mai a. c. al publicaţiei „Revue des Eaux et Forêts" ne aduce trista veste că Paul Mougin, retras acum doi ani, la pensie „pentru o odihnă binemeritată, după o viaţă întreagă închinată binelui obştesc", a trecut către cele veşnice, în ziua de 19 Mai a. c.

Funerariile au avut loc la Champigneulles, iar înmormântarea sa creştinească la Remiremont.

La ambele ceremonii, a fost o participaţie numeroasă şi aleasă de prieteni, admiratori şi oficiali.

Au ţinut discursuri de proslăvirea memoriei unui atât de ilustru fiu al Franţei şi devotat membru al Corpului silvic francez, domnii: L. Pardé, din partea prietenilor dispărutului; Madelin, în numele Academiei de Agricultură a Franţei şi Guinier, ca reprezentant al D-lui Ministru de Agricultură şi în numele Administraţiei silvice a Statului şi al Şcolii naţionale de Ape şi Păduri.

Pentru frumuseţea lor, cât şi pentru documentaţia ce o oferă asupra întinsei opere săvârşită cu pasiune şi înaltă conştiinciozitate de acest mare forestier şi îmblânzitor de torenţi, îndemnăm pe cetitor să consulte acele discursuri în original.

Remarcăm, între altele, că pe pieptul lui Paul Mougin a strălucit şi o distincţie românească: Coroana României în gradul de Comandor.

(După Revue des Eaux et Forêts 1939, 460) (80)

Ilie C. Demetrescu

RECENZII

CĂRŢI

Dr. REINHARD TRENDELENBURG: *Das Holz als Rohstoff seine Entstehung, stoffliche Beschafenheit und chemische Verwertung.* J. F. Lehmanns Verlag, München-Berlin 1939. Format 16×24 cm; 435 pag.; 108 figuri.

Tuturor ne este cunoscută importanţa de care se bucură, în special în ultimul timp, lemnul ca materie primă şi atenţia acordată de toate ţările cercetărilor în acest domeniu. Atât în Europa cât şi în celelalte continente funcţionează dela războiu încoace, un număr foarte mare de institute şi laboratoare, care de care mai bine utilate, a căror activitate este consacrată lemnului şi diferitelor lui prelucrări fizice şi chimice. In aceste împrejurări, o literatură extrem de bogată s'a produs în toate ţările.

In rândurile care urmează semnalăm o nouă lucrare apărută în domeniul technologiei lemnului şi care merită atenţia atât a silvicultorilor noştri cât şi a cercetătorilor în lemn. Nu de mai puţin interes o socotesc şi pentru chimişti, întrucât unul din capitolele ce conţine această carte este consacrat exclusiv prelucrărilor chimice a lemnului.

Să vedem în linii generale ce cuprinde cartea D-lui Dr. Trendelenburg. Este o lucrare de sinteză, cuprinzând, în afara materialului original, un tot sistematizat a întregii literaturi apărută până azi. In acelaşi timp prezintă un pronunţat caracter forestier, fiindcă aci autorul tratează totdeauna însuşirile lemnului având în vedere arborele şi arboretele din care provine. Din acest punct de vedere, — aşa cum spune şi autorul în prefaţă — această carte poate fi considerată ca un element de legătură între cărţile de fiziologia plantelor — respectiv cultura pădurilor — şi cărţile cu caracter pur technic, care tratează lemnul ca orice altă materie primă. Un caracter silvic şi mai pronunţat îl au cap. II, III şi IV, cari tratează despre producţia lemnului în general şi despre procesul de formaţiune a lemnului şi trunchiului lemnos. O enunţare mai amănunţită a tuturor chestiunilor tratate în fiecare capitol — care urmează mai jos — ne va da o idee şi mai precisă asupra conţinutului acestei cărţi.

In primul capitol intitulat: „Intinderea şi repartiţia pădurilor din Germania", autorul face o descriere a pădurilor şi industriilor din Germania, foarte interesantă pentru cunoaşterea importanţei lemnului în economia germană. Expunerea este însoţită de două hărţi, una a pădurilor pe specii forestiere şi alta a industriilor chimice pe regiuni, cari

înlesnesc şi mai mult această expunere.

Cel de al doilea capitol — cu caracter mai mult forestier, aşa cum am amintit mai înainte — tratează despre: creşteri, vârsta exploatabilităţii arborilor sau arboretelor, fasonarea lemnului în pădure, sortarea lui, cubajul în metri cubi sau steri, procentul coajei, întrebuinţarea diferitelor specii lemnoase, prelucrările lemnului în vederea valorificării lui pe cale chimică, etc., etc. Sunt chestiuni de foarte mare importanţă, privite cu ochiul nu numai al unui silvicultor ci şi al unui technolog, preocupat de o cât mai bună folosire a lemnului.

Cel de al treilea capitol se ocupă de procesul de formaţiune a lemnului şi de structura lui anatomică. El este împărţit în trei mari subcapitole şi anume: Naşterea şi evoluţia vegetaţiei lemnoase, paralel cu evoluţia scoarţei pământului, structura celulelor şi ţesuturilor lemnoase, şi în fine, constituţia chimică a lemnului. Voi enunţa câteva din chestiunile tratate în ultimile două subcapitole, spre a ne face o idee în general de materia cuprinsă aci. Procesul de formaţiune a celulelor prin activitatea cambiumului, structura celulelor şi ţesuturilor lemnoase, structura lemnului de rădăcini şi ramuri, structura coajei, luarea probelor şi modul de cercetare, constituenţii chimici ai lemnului (celuloze, lignina, hemiceluloze, etc.), procesul de lignificare a pereţilor celulari, lemnele exotice şi, în fine, produsele anexe (răşina, taninul, etc.).

In cadrul acestei recenzii, desigur, nu se poate merge prea departe cu amănuntele. Trebue menţionat însă că fiecare chestiune este tratată până la cel mai mic detaliu având la baza întregului material o bogată literatură universală, consultată şi prelucrată de autor.

Forma trunchiului lemnos şi tot ce este în legătură cu el, ca: mărimea inelului anual, coronamentul, crăcile, problema elagajului natural şi artificial, formarea duramenului, creşterea în înălţime şi grosime în raport cu anotimpurile, etc., sunt în parte chestiuni tratate în cel de al patrulea capitol. Acesta, ca dealtfel şi cel precedent, prezintă interes deosebit pentru silvicultori şi cultivatorii de păduri în general.

Capitolul al cincilea cuprinde următoarele mari subîmpărţiri: lemnul şi umiditatea, umiditatea în arbore şi variaţiunile ei în funcţie de staţiune şi anotimp, schimbări în arbore şi lemn după doborîrea lui. Sunt tratate în fond toate problemele cari privesc: însuşirile higroscopice ale lemnului (punctul de saturaţie a fibrei, contragerea şi umflarea, etc.), densitatea şi greutatea specifică, procentul de pereţi celulari, de apă şi aer conţinut în lemn, repartiţia umezelii în lemnul verde şi în fine, procesul uscării din momentul doborîrii. Nu este pierdută din vedere nici importanta problemă a atacului lemnului de către ciuperci în raport cu umiditatea conţinută în lemn, precum şi chestiunea — mult desbătută — a însuşirilor lemnului doborît în diferite anotimpuri.

Densitatea lemnului face obiectul unui capitol deosebit, de aproape 100 de pagini — cel mai mare ca întindere. Toate însuşirile lemnului sunt de altfel strâns legate de densitate, aşa că această extindere este pe deplin justificată. Să enunţăm şi aci câteva din chestiunile tratate: den-

sitatea şi întrebuinţările lemnului, variaţia densităţii lemnului şi curbele de frecvenţă, densitatea lemnului de rădăcini şi ramuri; variaţia densităţii lemnului la diferite specii lemnoase şi relaţiile ei cu staţiunea şi zonele de vegetaţie; densitatea lemnului de compresiune şi tensiune, etc.

Ultimul capitol este consacrat valorificării lemnului pe cale chimică, azi de mare importanţă pretutindeni şi mai ales pentru ţările sărace în materii prime! Se deosebesc două mari grupe de prelucrări chimice şi anume: prelucrări în care se menţine structura fibrelor şi prelucrări totale în care se produce o disolvare integrală a materiei lemnoase. Ambele procedee, cu numeroasele întrebuinţări practice — sunt prezentate de autor, cu nouile realizări tehnice. Nu lipseşte nici problema gazeificării lemnului şi a fabricaţiunii mătasei şi lânei artificiale, atât de avansată în Germania.

Lucrarea se încheie cu o tabelă foarte bogată de literatura folosită, pusă pe alfabet, care singură ocupă peste 20 de pagini de scris mărunt, suficientă spre a ne face o părere de imensul material folosit.

Trebue să amintim că această carte conţine şi lucrări cu totul originale — rezultate din cercetări proprii ale autorului — precum şi un bogat material deasemenea nou din lucrările încă în curs de publicare ale diferiţilor cercetători, cari au lucrat sub conducerea sa la Secţiunea de cercetarea lemnului dela Şcoala Politechnică din München (Grössler, Rauneker, etc.).

Cartea D-lui Dr. R. Trendelenburg poate fi recomandată, nu numai silvicultorilor şi cercetătorilor în lemn, ci şi studenţilor silvici — pentru aprofundarea cunoştinţelor de technologie forestieră.

Ing. E. Vintilă

*

1) Dr. Ing. K. EGNER: *„Neuere Erkenntnisse über die Vergütung der Holzeigenschaften"* (Cunoştinţe noui despre îmbunătăţirea însuşirilor lemnului).
Apărută în colecţia „Mitteilungen des Fachausschusses für Holzfragen beim Verein deutscher Ingenieure und Deutschen Forstverein" Caetul No. 18. 1937. Editată de VDI-Verlag, Berlin, 88 pag., 40 fig., 27 tablouri şi literatură.

2) Dr. H. G. BODENBENDER: *„Zellwolle. (Lâna vegetală).*
Apărută în Chemisch-technischer-Verlag Dr. Bodenbender, Berlin, Ed. II, 1937, 680 pag. cu 261 fig. şi 56 tabl.

Necunoaşterea ştiinţifică a însuşirilor lemnului a făcut ca acest material să rămână mult timp numai la întrebuinţări brute, lipsite de pretenţii prea mari de exactitate, de calitate. După o adevărată campanie de cunoaştere a lemnului, începută în America şi cu proporţii americane, şi susţinută în ultimul timp şi de ţările Europei, în special de Germania, s'a trecut la specularea acestor cunoştinţe perfecţionând lemnul, îmbunătăţindu-i însuşirile sau transformându-l complect într'o altă materie.

Materialele nou apărute au fost înconjurate dela început de o extraordinară atenţiune din partea financiarilor şi teama de a nu pierde câştigurile mari scontate a dus la o patentare exagerată a celor mai neînsemnate amănunte de fabricaţie. Reclama a introdus pentru fiecare

material, chiar dacă nu diferă prea mult de altul, o mulţime de nume, cu grija de a excita atenţia cumpărătorilor, nu de a corespunde proprietăţilor sau modului de fabricare a acestor produse. Publicaţiile despre ele s'au înmulţit şi răspândit prin toate revistele şi ziarele. Ritmul rapid de desvoltare nici nu dădea răgaz pentru apariţia cărţilor.

In tot acest noian de cunoştinţe noui, de patente, de publicaţii se simţea nevoia unei sistematizări, a unei prezentări sintetice care să rezume ceeace se făcuse până acum.

Acestei nevoi răspund într'o foarte mare măsură cele două cărţi amintite mai sus, cari au apărut în 1937.

Prima lucrare.

Insuşirile care fac din lemn un material incomod în întrebuinţare sunt în special neomogenitatea, higroscopicitatea şi în legătură cu acunoscut că anumite rezistenţe, în ceasta umflarea şi contragerea. Cu deosebire important este faptul că rezistenţele mecanice ale lemnului sunt funcţie de umiditate; în general cu cât umiditatea creşte, cu atât rezistenţele scad. Deasemenea este special rezistenţa la compresiune, încovoere şi uzură, cresc, în general, cu cât greutatea specifică a lemnului creşte. Neomogenitatea face ca rezistenţele să fie diferite după direcţia în care lemnul este solicitat, sau după porţiunea din arbore de unde s'a luat. Umflarea şi contragerea aduc inconvenientul deformării pieselor, a instabilităţii lemnului în îmbinări, etc.

Contra acestor însuşiri are de luptat tehnica îmbunătăţirii lemnului. Ea trebue să realizeze pentru orice fel de întrebuinţare o cât mai mare omogenitate, o diminuare a higroscopicităţii, umflării şi contragerii lemnului, iar pentru anumite întrebuinţări o cât mai ridicată greutate specifică.

Procedeele ce se întrebuinţează până acum în acest scop: uscare artificială, presare, impregnare cu diferite uleiuri, parafină, ceară, răşini naturale şi artificiale (bakelite), impregnare cu metale, vopsire cu substanţe nehigroscopice, tăierea în foi subţiri şi lipirea lor cu diferite unghiuri între fibre (contraplacarea), contraplacarea cu foi de metale, asbest, etc., sunt redate sistematic în ceeace au mai esenţial. Deasemenea pentru fiecare din materialele rezultate sunt prezentate în cifre şi diagrame însuşirile noui obţinute şi se arată întrebuinţările cărora corespund.

Această carte redă sistematic, pe scurt şi foarte clar un foarte bogat material care poate servi tuturor celor care în vre-un fel oarecare au să se ocupe cu lemnul.

A doua lucrare.

Materiile textile naturale au constituit un adevărat monopol al câtorva ţări, în special al Angliei. Sursele au fost şi pentru aceste materii coloniile. Efortul ţărilor, care au voit să devină cât mai independente economiceşte, s'a îndreptat şi spre acest sector de producţie. Realizarea firelor textile pe cale artificială nu este nouă, dar perfecţionarea acestor produse până la a deveni în unele privinţe superioare celor naturalae, răspândirea în masele populare prin fabricarea lor la un preţ scăzut, sunt rezultatul acestui efort de dată recentă, depus în special de Germania şi Italia.

Mătasea vegetală a fost primul material textil artificial. Ea rezultă din celuloză prin dizolvarea acesteia şi turnarea în fire subţiri de lungimi foarte mari. Intărirea acestor

fire şi colorarea lor sfârşesc procesul de fabricaţie.

Mătasea vegetală a câştigat un domeniu destul de mare de întrebuinţare. Totuşi la fabricarea ştofelor nu se putea întrebuinţa.

Din mătasea vegetală prin tăiere în fire scurte, prelucrare mecanică şi toarcere s'a ajuns la un fir răsucit foarte bun pentru fabricarea ştofelor. Ideea fabricării unui astfel de material, cât şi perfecţionarea sa ulterioară sunt germane. Produsul acesta a purtat foarte multe nume, după procedeele de fabricaţie şi firmele producătoare. In urma unei convenţii de dată recentă toate produsele de această natură sunt cuprinse sub numele general de „Zellwolle", nume încă netradus în multe limbi. Noi îi putem spune foarte bine „lână vegetală".

Cu acest material se pot fabrica stofe cu mai mare putere izolatoare, mai calde şi mai plăcute la purtat. Lemnul a câştigat aci un foarte mare debuşeu şi, ceeace este cu deosebire important, lemnul de fag, celuloza de fag, care pentru hârtie nu este atât de potrivită, îşi găseşte o largă întrebuinţare.

Cartea aceasta cuprinde un foarte bogat material informativ. Ea se împarte în următoarele capitole: istoric, felurile de lână vegetală şi denumirea lor, fabricarea firelor, răsucirea fibrelor, prelucrarea în ţesături şi împletituri, înnobilarea produselor, întrebuinţarea, lâna vegetală în comerţ, consideraţiuni economice, privire asupra literaturii şi patentelor, norme de încercat şi prescripţiuni şi un capitol intitulat „Was ist?" în care sunt cuprinse lămuriri asupra diferitelor denumiri din industria lânii vegetale.

Un adaos cuprinde date asupra fibrelor textile fabricate din caseină.

Cele 261 figuri şi 56 tabele fac textul mai viu şi mai lesne de înţeles. Este o carte din care se poate învăţa, dar mai mult o foarte complectă carte de consultat.

Aceste cărţi au marele merit că ne prezintă sistematic un foarte bogat material, că ne orientează în două domenii de producţie noui şi de foarte mare importanţă pentru viitor.

Dr. Ing. *N. Ghelmeziu*

Aceste două recenzii au fost citite la „Societatea Română de Ştiinţe", Secţiunea de Ştiinţe Agricole în şed. de Joi, 12 Ian. 1939, ora 4.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI SILVICE DIN BUCUREŞTI

S'A MUTAT

în

Şoseaua Kisselef Nr. 55.

REVISTE

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 10—11/939.

Fr. Houins:
Les scolytides et les sirex. (9 pag.).
Scolitizii şi sirex-ii.

Sunt consideraţi inamicii lemnului de lucru provenit dela marile specii forestiere belgiene.

Se tratează despre: Trypodendron lineatum Stph.; T. domesticum, Ez.; Xyleborus Saxeseni, Ratz.; X. monographus, Fab.; Sirex gigas, L.; S. spectrum L.; S. juvencus, L.

A. H.:
L'économie du gaz carbonique dans l'atmosphère forestière, ou de la meilleure utilisation de cette atmosphère.
Economia gazului carbonic în atmosfera forestieră, sau despre cea mai bună utilizare a acestei atmosfere. (12 pag.).

Articol inspirat de articolul similar publicat de Ch. Gutt în Journal forestier suisse, Nr. 9—10/938.

M. Huet:
La mise en valeur des cours d'eau salmonicoles belges. (22 pag.).
Punerea în valoare a cursurilor de apă belgiene, conţinând Salmonide.

Despre caracterul general al apelor belgiene din punct de vedere piscicol. Există şi o zonă de salmonide, cu 2 subzone: una a păstrăvului comun (Trutta fario L.) şi alta a lipanului (Thymalus vulgaris Nilss.).

Apoi câteva consideraţiuni privind mai buna lor punere în valoare, prin populare cu puezime procurată în pisciculturi anume creiate în ţară.

S. W. Allan:
Les forêts des Etats-Unis. (12 pag.).
Pădurile Statelor-Unite.

Articolul este extras din „An Introduction to american forestry" 1938.

* * *:
Marché des bois. (12 pag.).
Târgul de lemne.

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 4 din 15 Febr. 1939.

Helmuth Gäbler:
Täuschende Forstinsekten.

Insecte înşelătoare.

Sub acest nume, autorul înţelege acele insecte care apar odată cu altele principale, dar care din cauză că se confundă, nu sunt luate în seamă. Intre acestea se găsesc Hematurga atamaria L., care se aseamănă foarte mult cu Bupalus piniarius L. şi Panthea coenobita Esp. asemănătoare cu Limantria monacha L.

Hans Ostwald:
Die Beschaffung der Unterlagen für ein bilanzfähiges Einrichtungsverfahren.
Găsirea bazelor pentru o metodă de amenajament care să ducă la încheierea unui bilanț.

In epoca capitalistă metodele de amenajament aveau în vedere la stabilirea bugetului și a rentei numai suprafețele și volumul. In noua epocă care o trăim azi, când economia este dirijată de stat în mare măsură, suprafața și volumul au pierdut din importanță. In locul lor se introduce sortimentul și valoarea lemnului.

Pe acest nou principiu, autorul caută să clădească, o metodă în care se ține seamă de coeficienții de formă, deoarece se știe că sortimentele și valoarea lemnului depind în primul rând de forma arborelui.

Caietul 5 din 1 Martie 1939.

Prof. L. Fabricius:
Kalkdüngungversuch I.
Incercări cu îngrășământ de calcar.

Autorul și-a propus să vadă ce influență are asupra unei semănături și plantațiuni de molift și pin, îngrășarea cu calcar.

Iată concluziile:

1. Moliftul și pinul sunt foarte recunoscători la îngrășarea cu calcar. Semănătura de pin mai mult decât plantația. Creșterea în înălțime este cu 20% mai mare.

2. Acțiunea calcarului durează mai bine de 6 ani.

3. Solul poate avea lipsuri care pot fi acoperite de calcar.

4. Plantația de pin este față de semănătură cu creșterea din 2 ani superioară.

Dr. Christoph Hofmann:
Untersuchungen über die Weisstannenlaus Dryfusia (Chermes) nüsslini C. B.
Cercetări asupra păduchelui bradului.

(Articolul continuă).

Comunicări:

Dr. Ch. Hofmann:
Die Generationsverhältnisse der Fichtengallenlaus Sacchiphantes (Chermes) abietis L.
Generațiile lui Chermes abietis.

Caietul 6 din 15 Martie 1939.

Dr. Christoph Hofmann:
Untersuchungen über die Weisstannenlaus Dryfusia (Chermes) nüsslini C. B.
Cercetări asupra păduchelui bradului.

(Articolul continuă).

Dr. habil. E. Rohmeder și Chi-Jin Chen:
Keimversuche mit Fichtensamen verschiedener Korngrösse.
Cercetări asupra germinației semințelor de molift de diferite mărimi.

In urma cercetărilor făcute asupra mersului germinației la semințe de molift împărțite pe mărimi s'a ajuns la concluzia că: mersul și rezultatul germinației atât la semințele mari, mijlocii și mici este la fel dacă ele provin din același arbore.

La unele semințe mai mari se observă o încetinire a germinației, ceea ce s'ar datori grosimei coajei seminței.

Ing. Hans Schwarz:
Anbaugebiete der Schwarzkiefer in Grossdeutschland.
Regiuni bune pentru cultura pinului negru în Germania.

Pinul negru ar trebui cultivat mai mult pentru a se extrage din el rășina. Se știe că dintre rășinoasele ce cresc în Europa, pinul negru dă mai multă rășină.

După părerea autorului ar fi să se cultive pinul negru în regiunea Rin-Main-Neckar, fiind cea mai potrivită.

De asemenea în regiunea Jurei Suabe și în Sudeți.

Caietul 7 din 1 Aprilie 1939.

Dr. D. E. Metzger:
Forstwirtschaftliche Aufgaben in unseren Kolonien.
Probleme de economie forestieră în coloniile noastre.

Mai exact, titlul ar trebui să sune. probleme în fostele colonii, căci în momentul de față Germania nu mai are nici o colonie.

După o descriere a principalelor tipuri de păduri ce se găsesc în Kamerun, Togo și Africa de est, autorul formulează problemele principale care ar urma să preocupe cercurile indicate în cazul când aceste colonii s'ar întoarce la Germania. După autor ar fi patru probleme de bază: 1. Exploatarea să se facă de serviciul silvic oficial, nu de concesionari, 2. Să se caute a se studia posibilitățile de folosire a diferitelor produse accesorii dela arbori și alte plante ce cresc în aceste păduri. 3. Menținerea în bună stare a arboretelor, 4. Să se împădurească ravenele care ocupă terenuri enorme.

Dr. Christoph Hofmann:
Untersuchungen über die Weisstannenlaus Dryfusia (Chermes) nüsslini C. B.
Cercetări asupra păduchelui bradului.

De câtăva vreme, în Occident, a apărut o uscare de mari proporții a bradului. După unele cercetări această uscare s'ar datori păduchelui bradului. Autorul face distincție între uscarea cauzată de păduche și uscarea datorită bătrâneții la care păduchele ar veni în al doilea rând (secundar).

Păduchele atacă frunzele la punctul de înserare pe ramură.

Pentru combatere ar da rezultate bune întrebuințarea preparatelor chimice, dacă se face aceasta câțiva ani dearândul.

Preventiv este nevoie să se trateze bradul în codru grădinărit spre a fi la adăpost, menținându-și vigoarea de vegetație.

Caietul 8 din 15 Aprilie 1939.

Prof. L. Fabricius.
Kalkdüngungversuch II.
Incercări cu îngrășământ de calcar.

In noua încercare cu îngrășământ de calcar, autorul arată după zece ani următoarele concluzii:

1. Pinul se arată indiferent față de îngrășământ.

2. Moliftul și laricea se arată favorabile, chiar numai cu 2000 kg la ha.

3. Varul stins nu este mai activ decât piatra de var.

4. Desimea puieților este favorizată la molift și la larice de îngrășământ.

B. J. Zachariew:

Ein bequemes Schnellkeimverfahren zur Prüfung des Samens einiger Nadelholzarten.

O metodă comodă și rapidă pentru cercetarea semințelor câtorva specii de rășinoase. (Articolul continuă).

Dr. Gustav Vincent:

Die Wandelbarkeit der Nedelholzsamen und des aus ihnen gezogenen Pflanzen.

Variabilitatea semințelor de rășinoase și plantelor crescute din ele.

Analizând semințele provenite din conuri de diferite mărimi, autorul găsește că conurile cele mai mari dau semințele cele mai grele.

In ce privește mărimea conurilor în raport cu vârsta arborilor care le produc se găsește că arborii mai în vârstă dau conuri mai mari. Un maximum se observă la molift la 40—100 ani și la brad la 60—100 ani.

Greutatea maximă a seminței se observă a fi la 60—100 ani pentru molift și brad.

Ant. V. Rădu

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul II (1939), Caetul 7/8 (Iulie-August).

Wilhelm Küch:

Untersuchungen an Holz, Sperrholz und Schichthölzern im Hinblick auf ihre Verwendung im Flugzeugbau.

Incercarea lemnului, placajului și lemnului lamelar din punctul de vedere al întrebuințării sale în construcția avioanelor. [Dizertație].

In construcția avioanelor se întrebuințează încă mult lemn neîmbunătățit. Din această cauză se mențin încă și desavantajele acestui material. Un procedeu de îmbunătățire este de a se impregna lemnul de pin cu o substanță cu bază C—H sub presiune scăzută și apoi a se usuca la 70°. Prin aceasta se micșorează greutatea specifică și puterea de absorbție a umidității.

Lemnul de fag contraplacat sau lamelar a devenit unul din materialele de bază în industria aviatică.

Sistemul de lipire a furnirului cu clei de rășini sintetice oferă enormul avantaj de a înlesni construcția avioanelor din lemn după modelul celor din metal.

K. Winnig:

Der Schutz von Holzmasten bei der Deutschen Reichspost.

Conservarea stâlpilor la Poșta Reich-ului.

Se descriu procedeele de impregnare întrebuințate de Poșta germană pentru stâlpii de linie și se dau rezultatele.

H. Burmeister:

Die Verwendung von Holz in der Elektrotechnik.

Intrebuințarea lemnului în electrotehnică.

Lemnul natural joacă azi un rol secundar în tehnica izolației elec-

trice față de lemnul îmbunătățit prin impregnare sau prelucrare mecanică. Se arată care sunt aceste noi materiale și întrebuințările lor.

C. Reindl:
Die Kraftversorgung in der Holzindustrie.
Procurarea energiei în industria lemnului.

Istoricul întrebuințării diferitelor energii (apă, vapori, gaz de lemn) în industria lemnului. Se dau calcule asupra economiei fiecărei surse de energie.

L. Pieler:
Erhöhung der Lochleibefestigkeit von Kiefernholz.
Mărirea rezistenței pe gaură a lemnului de pin.

Rezultatele încercărilor au dovedit că prin tăierea lemnului de pin în lamele și apoi lipirea lor, se mărește rezistența la solicitările transmise de buloane și nituri la îmbinări.

W. Vandersee:
Flaschenstopfen aus Holz.
Dopuri din lemn pentru sticle.

Dopurile din lemn, în urma perfecționării fabricației, au început să înlocuiască în foarte multe cazuri dopurile de plută. In viitor se va căuta să se mărească elasticitatea dopurilor de lemn. Se pare că soluția va fi găsită prin vopsirea lor cu un lac elastic.

Mici comunicări:

— Producția mondială în celuloză, hârtie, carton, mătase și lână vegetală.

— Activitatea lemnului colonial a anului 1937 în coloniile franceze din Africa de vest.

— Industria suedeză de plăci de fibre.

— Activitatea în construcții a anului 1938 și a primului trimestru 1939.

— Producția materiilor de construcție în Germania.

— Lemnul în economia construcțiilor.

— Dare de seamă a congresului de vară al Asociației chimiștilor și inginerilor din industria celulozei și hârtiei (Salzburg, 2—4 Iunie 1939).

— Congresul de vară al comisiunei pentru problemele lemnului în Viena.

— Congresul economiei forestiere a Germaniei mari.

— Academia „Hermann Göring" pentru științele silvice germane.

— Valorificarea vechiturilor în Germania.

— Valorificarea deșeurilor lemnoase.

— Economisirea lemnului la construcția plafoanelor și podurilor de lemn.

— Fabricarea lăzilor în Germania. nia.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 84 referate asupra celei mai noui literaturi în tehnologia lemnului.

Recenzii:

— Bauholzfragen, Holzschutz, Holzverarbeitung.

— RKW. Reichskuratorium für Wirtschaftlichkeit. Schriftenverzeichnis.

— W. Grottian: Holz. Holzverbrauch und Holzerzeugung der Welt in der Nachkriegszeit.

Merkblätter über koloniale Nutzhölzer für die Praxis AWF-Betriebsblätter: Anwendung und Behandlung von Leimen in holzverarbeitenden Betrieben.

Tabele cu însuşirile lemnului de pin (Pinus silvestris L.) şi de teak (Tectona grandis L. fil.).

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 10/939.

H. By:

La recherche de l'effet utile en sylviculture. (8 pag.).

Căutarea efectului util în silvicultură.

Efectul util total în silvicultură, adică producţiunea, nu poate fi obţinut decât prin ocuparea permanentă de către organele asimilatoare, nu numai a fiecărei unităţi de sol în sens orizontal, ci şi a fiecărei porţiuni de spaţiu accesibil în sens vertical; a nu abandona nici odată înălţimea odată câştigată, este condiţia raţională a „producţiei susţinută" care nu este tot una — cum greşit s'a crezut — cu „raportul susţinut".

E. Graff:

Le morcellement des forêts privées.

Fărămiţirea pădurilor particulare. (2 pag.).

Pădurile particulare de mică întindere sunt rău exploatate şi chiar supra exploatate, ceea ce contrastează cu cele publice bine exploatate. Se fac eforturi de a constitui blocuri mai mari de asemenea păduri, cu exploatare în comun şi împărţirea proporţională a venitului, constituind în acest scop societăţi pe acţiuni, corporaţiuni, etc.

At. Har

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 6/939.

G. Géneau:

Les ventes de coupes de bois en 1938.

Vânzările de lemne exploatate în 1938. (19 pag.).

Atmosferă de incertitudine: factorii psihologici mai puternici decât motivele de ordin economic. O scădere de volum în afaceri; nu prea mare însă faţă de anul precedent. Totuşi această atmosferă turbure n'a afectat târgul decât la suprafaţă. Comerţul de lemne a făcut dovada unui moral excelent. Preţurile au fost oarecum ferme dela un an la altul. Stabilitate completă pentru stejar, aproape completă pentru fag şi brad. Pinul însă a marcat o scădere apreciabilă.

M. de La Serre:

Les réserves du tire et aire. (5 pag.).

Rezervele lăsate în pădurile tratate prin metoda „tire et aire".

Forestierii francezi înaintaşi ai celor din timpurile noastre obişnuiau să lase anumite rezerve, chiar după ce parcurgeau parchetele cu ultima tăiere, pentru a mai vieţui încă o revoluţie, cu scopul să obţie arbori

de mari dimensiuni din cari se mai găsesc și azi ici și colo în pădurile franceze. Urmașii lor au căutat să facă la fel. Totuși au constatat că arborii lăsați de ei nu puteau dura încă o revoluție.

Cum făceau înaintașii de reușiau? Iată întrebarea la care caută să răspundă autorul articolului de față.

P. Buffault:

Essai sur la toponymie de la forêt de Tronçais. (12 pag.).

Incercări asupra toponimiei pădurei Tronçais.

Nr. 7/939.

T. François:

Les forêts d'épicéas des Alpes. (18 pag.).

Pădurile de molid din Alpi.

Este vorba aici numai de Alpii francezi. Raport prezentat la Congresul tehnicei lemnului ținut în anul 1937.

Condiții staționale: altitudine, expoziție, precipitații, vânturi, sol. Asociații vegetale. Insecte și ciuperci. Omul și pășunatul. Influența acestor factori. Produsele acestor păduri.

Aubréville:

L'utilisation totale des bois tropicaux de l'Ouest africain. (10 pag.).

Utilizarea totală a lemnului produs de pădurile tropicale din vestul african.

(Spre o transformare în exploatarea bogăției forestiere tropicală).

Inceputul articolului în Nr. 6/939 al aceleași reviste.

Fabricarea alcoolului; a esenței și uleiurilor grele, gazului pentru orașe; gazogene și carbonizare; lemn sau cărbune de lemn; carbonizări industriale.

Se evaluiază posibilitatea minimă anuală a pădurilor din Africa occidentală franceză, la 60 milioane tone de lemn, corespunzând la un potențial de 12 milioane tone de cărbune, sau la 8 milioane tone de esență, sau la 30 milioane hl alcool.

H. Barrault:

Le pin à crochets dans le département des Pyrénées Orientales. (11 pag.).

Pinus montana varietatea Uncinata în județul Pirineilor Orientali.

Caracterele generale ale acestei specii și ale arboretelor ce le constitue.

Situația actuală a răspândirii acestui pin în județul anunțat.

Produce 35.000 m^3 anual, din care 20000 m^3 lemn de foc; 2—3000 m^3 lemn de lucru; 12—13000 m^3 se folosește în județele vecine.

Maladiile.

Hibridizarea cu pinul silvestru.

Pășunatul este suportat de această specie. Suferă din cauza lui, mai puțin decât celelalte specii.

Et. Hubault:

Chronique entomologique. (5 pag.).

Cronica entomologică.

P. Buffault:

La société d'économie alpestre des Hautes Alpes. (4 pag.).

Societatea de economie alpină din județul Alpii Inalți.

Activitatea desfășurată de această societate de propagandă, în anii 1935—1938.

Nr. 8/939.

Petros Kontos, Directorul pădurilor din Min. de Agric. la Athena:

La politique forestière actuelle en Grèce. (12 pag.).

Politica forestieră actuală a Greciei.

Un scurt istoric al administraţiei şi legislaţiei silvice până la 1937, dată când cu adevărat începe o nouă epocă pentru pădurea grecească.

1) S'au luat măsuri împotriva păşunatului caprelor în păduri; patru cincimi din întinderea împădurită este pusă la adăpost.

2) In acelaşi timp se lucrează la stăvilirea torenţilor, acordându-se câte 45 milioane drahme anual.

3) Se împădureşte. S'au creiat 30 mari pepiniere. Fond de 5 milioane de drahme anual, în afară de creditele acordate de comune. Se foloseşte şi munca gratuită benevolă a populaţiei. Se plantează anual până la 15 milioane pueţi.

4) S'au luat măsuri pentru o mai intensivă exploatare a pădurilor statului până azi inaccesibile. S'a elaborat un program de exploatări pe 10 ani, care necesită investiţii, în special drumuri. Se vor instala 6 fabrici moderne de cherestea. O fabrică de impregnat traverse de fag.

5) Restrângerea la import a combustibilului (cărbuni de lemn şi lemn de foc).

6) Pentru a se produce cât mai mult lemn de lucru, se vor converti în codru multe din crânguri. Pădurile de stejar cu frunze caduce au în Grecia o suprafaţă de 670.000 ha.

7) Măsuri speciale s'au luat pentru extragerea răşinei, în special după sistemul aplicat la Sophicon-din arondismentul Corintului. Producţia răşinei în Grecia este evaluată la 26 milioane kg. Ameliorându-se sistemele de rezinare, se poate tripla producţia.

8) S'au creiat două parcuri naţionale: unul pe Olimp şi celălalt pe Parnas în apropiere de Delfi; fiecare atinge circa 3000 ha.

9) Modificarea sistemelor de impunere la pădurile particulare, utilizând ca bază de impunere venitul net forestier, este pe punctul de a fi decretată.

10) Se dă o atenţie deosebită asociaţiilor de muncitori forestieri.

11) Aspectul social al problemei este deasemeni luat în considerare

R. Blais:

Les éclaircies d'après un négociant manceau, en 1817. (5 pag.).

Răriturile după un negustor din regiunea Mans, în 1817.

J. Mallet:

Reboisements en Provence. (19 pag.).

Reîmpăduririle în Provence.

Se dau rezultatele lucrărilor de împădurire întreprinse în Provence (mica Provence), în cursul anilor 1930—1934, din care se trag concluzii practice şi se indică o metodă care permite să se obţină rezultate tangibile. Regiunea este caracterizată prin: soluri de natură calcaroasă, altitudini de maximum 700 m, climat mediteranean. Este, împreună cu regiunea numită Roussillon, cel mai uscat ţinut al Franţei continentale. Pinul de Alep urcă până la 500—600 m, pătrunzând şi în etajul imediat superior de vegetaţie reprezen-

tat prin stejarul verde și stejarul pufos. Pinul de Alep având un acoperiș rar, este însoțit de un bogat subetaj, material foarte propriu pentru alimentarea incendiilor.

Din cauza acestui pericol, forestierii s'au hotărît să înlocuiască pinul de Alep cu alte specii, cu acoperiș des și dacă este posibil cu rădăcini trasante. Lipsit de lumină și de hrană, subarboretul nu va mai putea crește. Arborele care pare a corespunde este Cupressus sempervirens.

In tratare autorul expune mai întâiu condițiile de viață ale puieților în aceste soluri calcare și în climatul mediteranean (umiditatea solului, umiditatea atmosferică, insolația, vânturile). Toate ne îndeamnă să alegem cu îngrijire locul unde se pune puietul; în acest scop, vegetația existentă ne va servi de îndreptar.

In partea a 2-a se ocupă de alegerea esenței, alegerea modalității de reîmpădurire și cu tehnica plantării.

Speciile: Cupressus, pe versanții însoriți și la altitudini mici; cedrul de Atlas pe versanții fresci și la altitudini relativ ridicate (500—1000 m); brazii mediteranieni (Pinsapo-Cilicica și Cephalonica) în aceleași stațiuni ca și cedrul.

Să se planteze toamna, odată cu primele ploi și înainte de începutul gerurilor.

Pepiniere locale. Puieți de 1-2 ani, pentru: cedru, pinsapo și pin de Alep; pentru Cupresus, de 2—3 ani.

Se arată apoi tehnica plantării.

At. Har

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 10 (Iuli 1939).

Rolf Ditfurth Hartig:
Die Forstwirtschaft Südafrikas.
Ein Beispiel für grosszügigen forstwirtschaftlichen Aufbau.
Economia forestieră sud-africană.
Un exemplu de vastă organizare de economie forestieră.

Avem de-aface cu o foarte cuprinzătoare lucrare (88 pag. bine îndesate), bazată pe o foarte bogată documentație, inteligent prelucrată.

Africa de Sud, un ținut cu o înaintată organizare politică și cu o desvoltată viață economică, este tributară străinătății în ce privește nevoile pentru ameliorarea condițiunilor sale staționale (climă, stabilitatea solului, etc.), preocupările de organizare a unei economii forestiere de vaste proporții sunt la locul lor.

Autorul pune o atare problemă, pe care o desvoltă pe toate planurile corespunzătoare. Astfel, în partea I-a ni se dă o orientare asupra condițiunilor staționale naturale de însemnătate pentru cultura forestieră: configurația ținuturilor, geologie, soluri, climă. Urmează o privire asupra rostului pădurilor în trecut, prezent și în viitorul ținuturilor respective, atât de transformate sub raportul civilizator al colonizației europene. Se rezervă apoi un loc important producțiunii forestiere în trecut și prezent, încercărilor culturale, făcând sugestii asupra măsurilor de luat, cât și organizării administrației silvice și al obiectivelor sale. Foarte interesantă și plină

de învățăminte pentru noi este opera de introducere de esențe forestiere pe ruinele unei exploatațiuni de secătuire, cum o practicau și încă o mai practică atât indigenii, cât și mare parte din fermierii colonizați.

Merită a fi citită, pentru bunele învățăminte și sugestii ce le oferă din plin.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Conține un material interesant de informațiune asupra stărilor și faptelor forestiere din felurite ținuturi și țări ale lumii.

Ilie C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 6, Iunie 1939.

Dengler:
Prof. Dr. Schubert 80 Jahre alt!
Prof. Dr. Schubert în vârstă de 80 ani!

I. *Studii.*

R. Geiger:
Die Witterung im Jahre 1938.
Mersul vremii în anul 1938.

Dr. Herbert Ullrich:
Die Elchkrankheiten und ihre Bekämpfung.
Bolile elanului și combaterea lor.

Este continuarea și sfârșitul unui studiu început în numărul trecut (Mai) al revistei. In acel număr s'a tratat despre bolile parazitare. In numărul de față se tratează despre bolile infecțioase și despre vătămările prin nutreț ale elanului.

II. *Comunicări.*

J. Schubert:
Wasserstand in Norddeutschland.
Nivelul apelor în Nordul Germaniei.

In acest articol se expun o serie de date asupra nivelului apei râurilor din Germania de Nord și a apelor subterane. Datele sunt extrase din „Anuarul apelor" (Jahrbuch für Gewässerkunde).

Dengler:
Zum Waldbau von Oelkers. (Teil 4 Verjüngung).
Despre Silvicultura de Oelkers. (Partea a 4-a Regenerări).

Este o recenzie a volumului 4 din cartea de silvicultură a profesorului Oelkers, care tratează despre regenerări.

III. *Literatură.*

Scheibenpflug, H.: Fährten und Spuren am Wanderweg. [Semne și urme pe drum]. 124 pag. cu 29 desene în text și 83 figuri reprezentând semne și urme după fotografii din natură. Edit. H. Bermühler, Berlin-Lichterfelde, 1939. Prețul leg. în pânză 3 mărci.

Recenzent *Olberg.*

Handbuch der Pflanzenkrankheiten. [Manualul bolilor la plante]. Vol. 6, Protecția plantelor, prevenirea și combaterea bolilor la plante.

Fascicola a 2-a, pag. 289—576: Colaboratorii fascicolei a doua: Dr. W. Fischer, Oberreg.-Rat Dr. G. Hilgendorf, Dr. H. Klinger, Dr. W. Tomaszewski, Oberreg-Rat Dr. W. Trappmann, Reg.-Rat Dr. A. Winkelmann. Prețul fascicolei a 2-a 16,60 R. M., al fascicolei 1-a 16,20 R. M. Volumul 6 va apare în 4—5 fascicole cam deopotrivă de mari.

Recenzent *Liese.*

Limbach, Dr. Sandro: Roh- und Werkstoffe, Gewinnung, Verarbeitung wirstchaftliche Nutzung. [Materii prime și materii industriale, procurarea, prelucrarea și utilizarea lor economică]. Vol. 8, Dr. Engelbrecht: Lemnul. 94 pag. cu 39 fig. Jumătate pânză 1,80 R. M. Edit. J. J. Arnd, Leipzig C 1.

Recenzent *Dengler.*

*

Caietul 7, Iulie 1939.

I. *Studii.*

Dr. A. Scamoni:

Vorläufiger Vorschlag zur Einteilung und Kartierung der Waldgesellschaften des ostdeutschen Diluviums.

O propunere pentru împărțirea și clasificarea asociațiilor de plante forestiere din Diluviul german răsăritean.

Dr. Olberg, Chorin:

Die Ästung als Mittel zur Erziehung von Nadelholzwertholz.

Elagajul artificial ca mijloc de obținere a lemnului de rășinoase de valoare.

II. *Comunicări.*

Importante deciziuni juridice.

D. Ermel: Zur Auseinandersetzung der Parteien bei Nichtigkeit eines Holzkaufs. [Pentru lămurirea părților în cazul nulității unei cumpărări de lemn].

Franz Schweighäuser: Der Begriff des forstwirtschaftlichen Betriebsunfalls in Anwendung auf Holzgewinnungsarbeiten. [Noțiunea accidentului de muncă aplicată la lucrările silvice].

III. *Recenzii.*

Hilf, R. B., und F. Röhrig: Wald und Weidwerk in Geschichte und Gegenwart. [Pădurea și vânatul în trecut și în prezent]. Partea întâia: Pădurea, de Dr. Richard B. Hief; partea a doua: Vânatul, de Fritz Röhrig. Societatea academică de editură „Athenaion", Potsdam, 1938.

Recenzent *H. Mayer-Wegelin.*

Die Reichsautobahn im Walde. [Autostrada Reichului în pădure]. Din seria „Strasse", vol. 11. Edit. „Volk und Reich" Berlin. Prețul 5,50 R. M.

Recenzent *Dengler.*

Der Wald in der Raumordnung. [Pădurea în ordinea în spațiu]. Caietul 11/12 din publicația lunară „Raumforschung und Raumordnung". Edit. Kurt Vowinkel-Berlin.

Recenzent *Dengler.*

Klinkowski, E.: Die Entwaldung des Gostyner Landes im Zeitraum von 1794—1911, ihre Ausmasse und Ursachen. [Despădurirea ținutului

Gostyn în intervalul 1794—1911, întinderea și cauzele ei]. (Extras din caietul 35 al publicației „Deutsche Wissenschaftliche Zeitschrift für Polen"). Cu o hartă.

Recenzent *Dengler.*

Woelfle: „Waldbau und Forstmeteorologie". [Silvicultura și meteorologia forestieră]. Broșată 3,20 R. M., leg. în pânză 4,50 R. M. Edit J. Neumann-Neudamm.

Recenzent *Dengler.*

Schenkling, S.: Faunistischer Führer durch die Koleopteren-Literatur. [Călăuză faunistică prin literatura coleopterelor]. Vol. I: Europa. Fascicolele 3 și 4, pag. 129—256. Edit. Gustav Feller, Neubrandenburg (Mecke), 1938 și 1939. Prețul de subscripție 6 mărci fascicola.

IV. *Notițe.*

— Deutsche forstliche Bibliographie für das Jahr 1937. [Bibliografia silvică germană pe anul 1937]. Recenzent Abetz.

— Prof. Dr. Zentgraf chemat la Universitatea din Freiburg.

— Professor Sellheim †. Necrolog de Dengler.

*

Caietul 8, August 1939.

I. Studii.

Jürgen Meyer:

Ueber die Kronenabwölbung und Zuwachsschwankungen der Kiefer in Norddeutschland.

Despre boltirea coronamentelor și oscilațiile de creștere ale pinului în Nordul Germaniei.

Este o lucrare de doctorat prezentată la Școala Superioară de Silvicultură din Eberswalde. Autorul studiază legătura ce există între creștere și forma coronamentului la pin. In caietul de față se publică numai începutul lucrării. Continuarea urmează.

Dr. Heinrich Müller und *Alfred Wahl:*

Zur Frage des Zuwachses der Sitkafichte in Schleswig.

In chestiunea creșterii lui Picea sitkensis în Schleswig.

Specia aceasta de molid prezintă în Schleswig o creștere excepțional de frumoasă, producând circa 20 metri cubi pe an și pe hectar. Autorii găsesc explicația acestui fapt în conținutul bogat al solului în feldspat alcalin. Studiul de față vine ca o completare la un articol publicat de *Wiedemann* în „Deutsche Forschung" (Heft 24, Waldwirtschaft und Waldstandort).

II. *Comunicări.*

H. J. Dennig: Zum Andenken an den Kammerherrn von Kalitsch-Bärenthoren. [In amintirea șambelanului von Kalitsch-Bärenthoren].

Importante hotărîri juridice:

— Micșorarea arendei de vânătoare în cazul micșorării terenului de vânătoare prin colonizare (Besiedlung).

— Despre prinderea vânatului în casă, curte și grădină.

III. *Recenzii.*

Stalmann, Georg: Waldbrandverhütung. [Paza pădurii contra incen-

diilor]. Broşat 0,80 RM. Edit. J. Neumann-Neudamm. 1938.

Recenzent *Krahl-Urban.*

Glasewald, Konrad: Die Vogelwelt eines Laubwirtschaftswaldes der Mark Brandenburg. [Speciile de paseri dintr'o pădure de foioase din Mark Brandenburg].

Recenzent *Geyr.*

Erwin Lindner: Die Fliegen der Pal. Region. [Muştele din regiunea Pal.]. Fascicolele 118—121. Edit. E. Schweizerbart, Stuttgart.

Recenzent *Geyr.*

Erwin Lindner: Die Fliegen der Gebiss des Rothirsches. [Cercetări asupra rozăturilor de cerb]. 54 pag. cu 51 pag. Edit. M. und H. Schaper, Hannover, 1939. Preţul legat 3 mărci.

Recenzent *Prof. Dr. Wolff* (Eberswalde).

*

Caietul 9, Septembrie 1939.

I. *Studii.*

Prof. Dr. G. Rörig:
Das Stangengeweih des Elches.
Coarnele rotunde la cerbul elan.

Autorul tratează despre cauzele cari pricinuiesc creşterea de coarne rotunde la cerbul elan, care în mod obişnuit are coarne în formă de lopată.

Jürgen Meyer:
Über die Kronenabwölbung und Zuwachsschwankungen der Kiefer in Norddeutschland.
Despre boltirea coronamentelor şi oscilaţiile de creştere ale pinului în Nordul Germaniei.

Este continuarea şi sfârşitul unui studiu, a cărei primă parte s'a publicat în numărul trecut (August) al revistei. Pe baza analizei de coronamente se studiază cauzele şi epoca la care trunchiul drept al pinului se ramifică în partea de sus producând în locul coronamentului ascuţit de până acum un coronament boltit. Autorul stabileşte că boltirea coronamentului este în foarte strânsă legătură cu oscilaţiile creşterii în înălţime.

III. *Recenzii.*

Graf Zedtwitz, Franz: Gams in ihrer Bergheimat. Ein Lebensbild der Gemse im Wechsel der Jahreszeiten. [Căprioara în patria ei la munte. O icoană a vieţii căprioarei în cursul anotimpurilor]. 134 pag. cu 94 figuri după fotografiile autorului. Edit. Hugo Bermühler, Berlin-Lichterfelde, 1939. Preţul: leg. pânză 4,80 RM.

Recenzent *Prof. Dr. Wolff* (Eberswalde).

Ritter von Dombrowski, E.: Deutsche Weidmannussprache. [Expresii vânătoreşti germane]. Ediţia a 4-a. Editat de E. Teuwsen şi J. Holtzberg. 260 pag. Edit. J. Neumann, Neudamm 1939. Broşat 4 RM., — în pânză 5,40 RM.

Recenzent *Olberg.*

Schoenichen, Walther, Professor Dr.: Die in Deutschland geschützten Pflanzen nach der Naturschutzverordnung vom 18. März 1936. [Plan-

tele ocrotite în Germania după decretul din 18 Martie 1936]. 8 pag Edit. Hugo Bermühler, Berlin-Lichterfelde. Cartonat 1,20 RM., leg. 1,80 RM.

Recenzent *Krahl-Urban.*

Reiswitz, Wenzel Freiherr von: Sprechende Zahlen in der Landwirtschaft. Ein. Weg zum praktischen Einsatz der Buchführung. [Cifre elocvente în agricultură. O cale pentru conducerea practică a contabilității]. Edit. Paul Parey, Berlin SW 11, Hedemanustr. 28—29. Broșat tare 2 RM.

Recenzent *Matschenz.*

Meple, Adolf: Die Steigerung der Erträge auf leichten Böden. [Ridicarea producției pe solurile ușoare]. 164 pag. cu 16 fig. Edit. J. Neumann-Neudamm 1939. Broșat 4,50 RM.

Recenzent *Matschenz.*

Bieger, W.: Anleitung zur Altersschätzung des Wilde. [Indrumări pentru aprecierea vârstei vânatului]. Ediția a 2-a. 60 pag., 52 fig. în text, 9 tabele. Edit. Paul Parey, Berlin 1939. Broșat 3,80 RM.

Recenzent *Olberg.*

Krüger, W.: Unser Pferd und seine Vorfahren. [Calul nostru și strămoșii lui]. Edit. Julius Springer. Berlin 1939. 169 pag. Prețul 4,80 RM. Volumul 41 din colecția „Verständliche Wissenschaft".

Recenzent *Matschenz.*

Agrikulturchemie. Colecție de conferințe cu subiect din chimie sau technica chimiei. Partea *a:* Solul. Prețul broș. 6,80 RM. Partea *b. Hrana plantelor.* Prețul broș. 7,10 RM. Edit. Ferdinand Enke, Stuttgart, 1937 și 1938.

Recenzent *Wittich.*

Frischmuth, G.: Beiträge zum Strahlungsklima von Danzig II. [Contribuții la cunoașterea climei (radiațiuni solare) din Danzig II] Danziger meteorologische Forschungsarbeiten, Heft 9, Leipzig 1938, 25 pag., 6 fig.

Recenzent *J. Schubert.*

Zeitschrift für Jagdkunde. [Revista de vânătoare]. Editată de „Reichsbund Deutscher Jägerschaft". Editura J. Neumann, Neudamm. Prețul: 10 RM pe an (4 numere). Primul an de apariție: 1939.

Recenzent *Olberg.*

G. T. Toma

INFORMAŢIUNI

— In noul guvern constituit de d-l Gh. Tătărăscu, în seara zilei de 24 Noembrie a. c., la departamentul agriculturii şi domeniilor, au fost numiţi d-nii: prof G. Ionescu-Şişeşti, ca titular şi prof. M. Şerban ca subsecretar de Stat.

— D-l Voicu Niţescu, fost ministru, a fost numit membru în Comitetul de direcţie al Casei Pădurilor Statului (I. D. R. 3871 din 1939; Mon. Of. 266/939); iar prin decizia Min. Nr. 73.215/939 (Mon. Of. 266/ din 16.XI.939) D-sa a fost numit preşedinte al acestui Comitet.

— D-l Ing. Gh. Nicolau-Bârlad din Ad-ţia C.A.P.S., şi-a trecut doctoratul la Şcoala Politehnică din Dresda (Germania).

— D-l Ing. Gr. Vasilescu din Direcţia comercială a pădurilor a obţinut un concediu de un an. D-sa a plecat în Italia, unde se va documenta în legătură cu diferitele probleme ale economiei forestiere.

— Comisiunea pentru examinarea candidaţilor la gradul de inginer subinspector silvic se compune din d-nii: Prof. M. Drăcea, Prof. V. N. Stinghe, Anastase Nedelcovici, Petre Ioan şi Dem. Grozescu.

Examenul începe la 11 Decembrie a. c.

— Pentru cele 50 locuri din anul I al Facultăţii de Silvicultură dela Şcoala Politehnică din Bucureşti, s'au prezentat în toamna anului acesta 95 candidaţi.

— Prin decizia min. Nr. 68.604 din 9.X.939, s'a hotărît contopirea următoarelor ocoale silvice ale statului:

a) Mărgineni cu Moreni, sub denumirea de Ocolul silvic Moreni;

b) Gruiu cu Ţigăneşti, sub numele de Ocolul silvic Ţigăneşti-Hüffel;

c) Cârţişoara cu Reduta-Ciuc, sub numele de Ocolul silvic Braşov.

— Prin decizia Nr. 6963 din 6.X. 939, d-nii: Ştefănescu E. Oprea şi Macedon A. C., absolvenţi ai secţiei silvice de la Şcoala Politehnică din Bucureşti, se primesc în corpul tehnic, cadru de Stat, cu gradul de Ing. silv. stag., pe ziua de 1.X.939.

— Prin decizia dela Jn. 7.070 din 10.X.939, s'a aprobat rectificarea datei înaintării la gradul de ing. şef silvic, pe data de 1.I.938 în loc de I.1.939, la alegere, a d-lor ingineri: Bocec Aurel din Dir. silvică, Vermeşan Valeriu, Nicolau G. Bârlad, Dediu Gh., Lurtz Heinrich, Mateescu I. Dumitru, Ciolac Daniel, Harabagiu Nicolae, Siraef Gh., Tanu Gh., Niculescu I. Petre din Dir. Comerc. a păd. şi Vlad Ion din Serv. Epitropiei Sf. Spiridon din Iaşi.

— Prin dec. Nr. 7.071 din 10.X.939, se rectifică data avansării următorilor ingineri inspectori silvici: Moldovanu Ion din Serv. Fabricei de hârtie Zărneşti; Dan Ilie dela Fondul bis. Bucovina, Scrima D. Nacu dela R. I. M. A., Precup Horia din Serv. particular, Roşculeţ Ion dela Dir. Silvică, Nagy Fr. din Dir. Comercială a păd. şi Zegreanu Pavel de la Dir. silv. Năsăud.

Toţi se consideră avansaţi la gradul de ing. insp. silvici pe data de 1.I.938 în loc de 1.I.939.

— Prin Jurnalul Consiliului de Miniştri Nr. 2766 (Mon. Of. 234 din 9.X.939) s'a hotărît ca trofeele vânătoreşti (blăni de lup, vulpe, urs — netăbăcite, coarne de cerb, căprior, capră neagră), realizate de vânătorii străini veniţi în acest scop la noi în ţară, să fie scutite, la ieşirea din ţară, de orice fel de formalităţi de export şi taxe de export.

— In Mon. Of. din 23.XI a. c. s'a publicat Jurn. Cons. Min. din 20.XI. 1939 prin care se hotărăşte ca până la 31 Dec. a. c., la transporturile de lemne de foc destinate Capitalei, să se aplice tariful de transport de sezon Nr. 85.

— Epitropia Spitalelor Sf. Spiridon din Iaşi, caută spre angajare un inginer silvic, având în buget un post vacant de inginer.

CĂRŢI NOI APĂRUTE:

A 53-a ADUNARE GENERALĂ
A SOC. PROGRESUL SILVIC

In afară de partea care priveşte gospodăria şi activitatea societăţii pe anul 1938, acest volum de 244 pagini, cuprinde şi tratarea a trei probleme de ordin general în legătură cu economia forestieră şi anume:

1. *Asistenţa silvică a satului.*
2. *Câmpul de activitate al inginerului silvic* (profesional şi extraprofesional).
3. *Aspectul lucrărilor de ameliorarea arboretelor în pădurea românească.*

NECROLOG

† I. BRÂNCUȘ
Inginer Șef Silvic
1.XI.1887 — 20.IX.1939

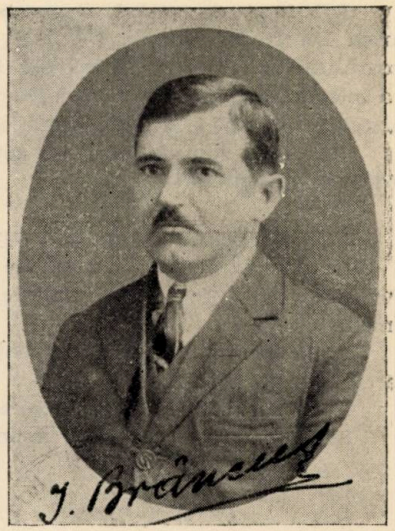

In noaptea de 20/21 Septembrie 1939, s'a stins, în spitalul Colentina, în urma unei grele boale de rinichi, Inginerul șef silvic I. Brâncuș, Șeful Ocolului silvic (Regim) Orșova, în vârstă de aproape 52 ani.

Născut în com. Brădiceni, Jud. Gorj, în anul 1887, Noembrie 1, dintr'o veche familie moșnenească, a făcut cursurile secundare la gimnaziul Tudor Vladimirescu din Tg.-Jiu. A trecut apoi la liceul Traian din T.-Severin, al cărui distins elev și absolvent a fost. După aceea a intrat în Școala superioară de silvicultură dela Brănești, pe care a absolvit-o în toamna anului 1914, luând diploma de inginer silvic.

Diurnist dela 1 Ianuarie 1915—1 Aprilie 1915, când a fost primit în corpul technic silvic.

A condus lucrările de exploatare în regie dela Ocoalele Trivalea (Argeș) și Tismana (Gorj) dela 1 Aprilie 1915—15 Februarie 1916, și la Ocolul Malovăț (Mehedinți) dela 15 Februarie 1916—15 Septembrie 1916, când a fost mobilizat la Reg. 1 Vânători și apoi la Regimentul 44/68 Infanterie.

Demobilizat la 15 Martie 1918, funcționează apoi ca ajutor de șef de ocol la ocoalele Odaia-Bursucani (Jud. Tutova) și Malovăț (Jud. Mehedinți). Trece apoi șef al ocolului Cotmeana (Jud. Argeș) dela 1.XI.1919 până la 10 Februarie 1923, când a demisionat din serviciu.

Timp de un an (1 Septembrie 1923—1 Septembrie 1924) a funcționat ca profesor-suplinitor la liceul Traian, din T.-Severin, predând matematica și limba franceză la cursul inferior.

Liber profesionist până la 20 Mai 1927, reintră în serviciul Statului, mai întâiu ca şef al ocoalelor silvice Diciosânmartin, Mercurea-Ciuc, iar din anul 1932 încoace ca şef al ocolului silvic (de Regim) Orşova, din Inspectoratul silvic Timişoara.

*

Ceremonia înmormântărei a avut loc în ziua de 23 Septembrie 1939, la T.-Severin, cortegiul mortuar pornind dela biserica „Adormirea Maicii Domnului" şi parcurgând străzile principale ale oraşului, urmat de familia îndurerată, rudele, colegi, prieteni, o grupă de elevi ai lic. Traian şi mulţi participanţi. Brigadierii şi pădurarii, dela ocoalele silvice purtau numeroasele coroane, între care se găseau şi câte una din partea: Soc. Progresul Silvic; a Casei Pădurilor şi a colegilor de promoţie, întovărăşindu-l ca un simbol până la mormânt.

Cuvintele de despărţire de cel care a luat calea fără de întoarcere au fost rostite de d-nii:

D-l Ing. Insp. g-l I. Caraminu, Şeful Inspectoratului silvic, din partea Direcţiunei silvice, D-l Ing. Şef insp. Rubţov, din partea Soc. Progresul Silvic şi D-l Inginer Gh. Luţescu, din partea Casei Pădurilor şi a colegilor de promoţie, toţi elogiind calităţile colegului stins în puterea vârstei şi în plină activitate profesională.

Defunctul lasă în urma sa soţia şi doi copii, cari vor fi pentru totdeauna neconsolaţi.

*

Ca elev şi student a îndurat multe greutăţi, fiind lipsit de mijloace.

Excesiv de modest, avea un fel de timiditate înăscută şi poseda într'un mare grad, ceeace se numeşte frica de Dumnezeu şi ruşinea de oameni.

Avea înclinaţiuni artistice pentru desemn în special, (era nepotul marelui sculptor Brâncuş).

In serviciu, a fost foarte corect.

Să-i fie ţărâna uşoară şi amintirea neştearsă.

Rev. Păd.

COLABORATORII NOŞTRI SUNT RUGAŢI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Suruceni Seria Pancu, judeţul Lăpuşna, proprietatea Statului dată ca înzestrare Sf. Mânăstiri Suruceni în suprafaţă de 122 Ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Secueni, judeţul Roman, proprietatea Vasile M. Enescu ş. a. în suprafaţă de 86 Ha. 8105 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţie normală 10 ani Revizuirea după 10 ani

c) Amenajamentul pădurii Gădinţi, judeţul Roman, proprietatea Comunei Gădinţi, în suprafaţă de 36 Ha. 6300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

d) Amenajamentul pădurii Sălciuţa, judeţul Turda, proprietatea Bisericii ort. române din Sălcina de Sus, în suprafaţă de 31 Ha. 2600 mp. tratată în serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 80 ani şi una serie de crâng simplu cu revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Porcăreţ, judeţul Alba, proprietatea Aurel Nicula ş. a. în suprafaţă de 28 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Sept. 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 4376/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Mândrişca, Cărbuneşti Seria VI-a, judeţul Putna, proprietatea Statului în suprafaţă de 539 Ha. 7500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 96 ani Revizuirea posibilităţei după 8 ani, iar a amenajamentului după 16 ani.

b) Amenajamentul pădurii Maftei, Gălăţeanu, judeţul Baia, proprietatea Statului, în suprafaţă de 21 Ha. 6400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Dată astăzi 6 Oct. 1939 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 6889/939 Oct. 6.

---

a) Amenajamentul pădurii „Geabelea-Râiosul", Judeţul Muscel, proprietatea Obştei Moşnenilor Drăghiceni, în suprafaţă de 626 Ha. 900 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 92 ani. Revizuirea după 23 ani.

b) Amenajamentul pădurii Leu, judeţul Alba, proprietatea Comunei Daia Română, în suprafaţă de 87 Ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normaală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 6 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 6890/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Dudu şi Plopi Slăviteasca din jud Olt şi Teleorman, proprietatea Maria Plopeanu, în suprafaţă de 269 Ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 14 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 7487/939.

---

a) Amenajamentul pădurii „Bogdea ş. a.", judeţul Mehedinţi, proprietatea Dr. Alex. Popescu şi Banca Soarele; în suprafaţă de 102 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii „Mărgăritească", judeţul Muscel, proprietatea moştenitorilor lui N. Tomescu; în suprafaţă de 32 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 14 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 7492/939.

---

a) Amenajamentul pădurii „Dobriaşul Mic" ş. a., jud. Muscel, proprietatea Pr. I. D. Polexe ş. a. în suprafaţă de 792 ha. 3200 mp. Regim şi tratament: seria I protecţie, seria II-a în perioadă de aşteptare, seria III-a crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii „Plaiul Icoanei" ş. a., jud. Dâmboviţa; proprietatea Nic. Gh. Gavriloiu; în suprafaţă de 1 ha. 5110 mp. Regim şi tratament crâng simplu şi codru grădinărit. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii „Broşteni", judeţul Dâmboviţa; proprietatea Floarea I. Mateescu; în suprafaţă de 1 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii „Valea Crucii", judeţul Dâmboviţa; proprietatea Gh. N. Tolea; în suprafaţă de 1 ha. 1700 mp.

Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii „Canciu", judeţul Dâmboviţa; proprietatea Marin C. Necula, în suprafaţă de 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 11 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 7488/939.

---

a) Amenajamentul pădurii „Şanţ", judeţul Sălaj, proprietatea Comunei Var, în suprafaţă de 112 Ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii „La păduri şi la Vii", judeţul Alba, proprietatea Toro Iosif şi soţia, în suprafaţă de 12 Ha. 7300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală pentru Seria I-a 20 ani şi Seria III-a 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii „Peste Olteţ", judeţul Romanaţi, proprietatea Ion Grigorie, în suprafaţă de 2 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii „Peste Olteţ", jud. Romanaţi, proprietatea Gh. Răducan în suprafaţă de 2 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii „Matca Olteţului" judeţul Romanaţi, proprietatea Antonie Georgescu în suprafaţă de 1 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii „Popânzăleşti", judeţul Romanaţi, proprietatea Pr. Gr. Nihăescu în suprafaţă de 1 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii „Vadul Salcia", judeţul Romanaţi, proprietatea Ion M. Turcitu în suprafaţă de 5.000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii „La Olteţ", judeţul Romanaţi, proprietatea Florica Puricescu, în suprafaţă de 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii „La Olteţ", judeţul Romanaţi, proprietatea Ştefan Militaru în suprafaţă de 2500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii „Prundul Olteţului" jud. Romanaţi, proprietatea Ion A. D. Popa în suprafaţă de 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Dată astăzi 14 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 7489/939.

---

a) Amenajamentul pădurii „Vale-Pruneni", jud. Someş, proprietatea Ladislau Bocsanczy ş. a. în suprafaţă de 314 Ha. 8000 mp. Regim

şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 7490/939.

---

a) Amenajamentul pădurii „Mitropolit", judeţul Tighina, proprietatea Obştei de 93 locuitori din Comuna Mitropolit, în suprafaţă de 59 ha. 2572 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii „Valea Furcilor" ş. a., jud. Someş, proprietatea comunei Iclod, în suprafaţă de 57 ha. 0700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii „Rotunda", jud. Someş, proprietatea comunei Sigău, în suprafaţă de 40 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii „Vidraş", judeţul Someş, proprietatea Maria A'brudean căsătorită Naghy Toma, în suprafaţă de 17 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii „Valea Cerului", judeţul Sălaj, proprietatea Susana B. Kiraly, căsătorită Egri, în suprafaţă de 14 ha. 8800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii „Sfântul Nicolae", judeţul Sălaj, proprietatea Iosif şi Ana Szongoth; în suprafaţă de 13 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii „Mina Mare", judeţul Ciuc; proprietatea Bako Carol şi soţia; în suprafaţă de 12 ha. 8500 mp. Regim şi tratamen codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 60 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii „Dosul Bortăşeştilor", judeţul Turda, proprietatea Gheorghe Resiga ş. a.; în suprafaţă de 11 ha. 5100 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 14 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 7491/939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Petroasa, jud. Vâlcea, proprietatea Eliza C. Gărdescu în suprafaţă de 523 ha. 0800 mp. Regim şi tratament crâng simplu cu excepţia a 5 ha. care vor fi tratate în codru. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dos, judeţul Someş, proprietatea Dr. Romul Popp ş. a., în suprafaţă de 17 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Valea Buduş, jud. Someş, proprietatea Bisericii Greco-Catolice Com. Igriţia în suprafaţă de 16 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 18 Oct. 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 7888/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Belivaca din jud. Ialomiţa, proprietatea Sevastia Zissu ş. a., în suprafaţă de 156 ha. 9500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală seria I-a 8 ani, seria II-a 15 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Petroasa din judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial Com. Petroasa, în suprafaţă de 60 ha. 72000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vlădeasa, din jud. Someş, proprietatea Maria Mureşan, în suprafaţă de 51 ha. 3700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Drumul Mare-Mândra, din judeţul Tutova, proprietatea avocat O. Beceanu în suprafaţă de 34 ha. 7325 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Turbaţi ş. a. din judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ioana-Maria Teodorescu, în suprafaţă de 26 ha. 0458 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală Seria I, 16 ani; Seria II-a, 7 ani. Revizuirea după 16 ani.

Dată astăzi 18 Oct. 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 7889/939.

---

a) Amenajamentul pădurii „Pădurea urbarială Sighiştel" din judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Foştilor Urbarialişti din comuna Sighiştel, în suprafaţă de 104 ha. 3600 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii „Sălacea" din judeţul Sălaj, proprietatea comunei Otomonai, în suprafaţă de 59 Ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii „Pădurea Urbarială Ucuriş", din judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Ucuriş în suprafaţă de 45 Ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 30 ani pentru elementul crâng şi 60 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii „Gheorghiţoaia şi Fasa 36" din judeţul Dâmboviţa, proprietatea Florica Gr. Bălăşescu, în suprafaţă de 34 Ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii „Tistaşu" din judeţul Someş, proprietataea Comunei Puiu, în suprafaţă de 25 Ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii „Stravopolia Lotul 8 şi Macrişoaia din judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gabriela Lazeanu, în suprafaţă de 21 Ha. 7027 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Vâlceaua Stupina, judeţul Vâlcea, proprietatea N. R. Ştefan, în suprafaţă de 1 Ha. 600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 30 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 8930/939.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii „Mişina" judeţul Putna, proprietatea Olga I. M. Dumitrescu în suprafaţă de 108 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri rase în porţiunea de 36 Ha. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii „Din Deal şi Zăvoiul Bobicescu" judeţul Romanaţi, proprietatea Ileana Soreanu ş. a. în suprafaţă de 44 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală Seria I 25 ani şi Seria II-a 5 ani. Revizuirea după 20 ani la seria I şi 5 ani la seria II-a.

c) Amenajamentul pădurii „Dealul Irimie şi Dealul lui Andeac" judeţul Someş, proprietatea comunei Mireş, în suprafaţă de 31 Ha. 400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii „Coaste" judeţul Someş, proprietatea Iuliu Laslo şi soţia, în suprafaţă de 20 ha. 6900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii „Perişor", judeţul Mehedinţi, proprietatea Nicu Popescu, în suprafaţă de 25 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani;

f) Amenajamentul pădurii „Plavalari-Varzariu", judeţul Suceava, proprietatea Ecaterina Varzaru, în suprafaţă de 23 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 30 Octombrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 8931/939.

---

a) Amenajamentul pădurii „Săvârşin" jud. Arad, proprietatea comunei Săvârşin în suprafaţă de 208 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii „Tărcăiţa" jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Mezieş în suprafaţă de 87 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii „Hăpriţa" şi „Seuşiţa" jud. Alba, proprietatea Composesoratului de pădure com Seuşa în suprafaţă de 79 ha. 4652 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii „Mitelbeş" jud. Alba, proprietatea comunei Straja în suprafaţă de 43 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 60 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii „Pădurea Mare-Ţicui" jud. Alba proprietatea comunei Luduş-Sheja în suprafaţă de 26 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii „Zalnoc" jud. Sălaj, proprietatea Gheorghe Hosu ş. a. în suprafaţă de 15 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Scoruş jud. Someş, proprietatea Ioan Vinţe ş. a. în suprafaţă de 14 ha. 8800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii „Gostinul" jud. Vlaşca, proprietatea Asociaţiunii de Ameliorăţiuni Funciare, Malu Roşu ş. a. în suprafaţă de 14 Ha. 0900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

Dată astăzi 2 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 9231/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Valea Bârsei, judeţul Braşov, proprietatea comunei Zărneşti, în suprafaţă totală de 5587 ha. 700 mp. tratată în o serie de protecţie codru grădinărit cu exploatabilitate fizică; două serii de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 100 ani şi două serii de codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii „Dosu", judeţul Someş, proprietatea comunei Chiuza, în suprafaţă de 149 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei „Dosu", judeţul Someş, proprietatea Comunei Cireşoaia, în suprafaţă de 86 ha. 1300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii „Clocita Chiunchiuleasa, judeţul Sălaj, proprietatea Bisericei gr. c.t din Agrij, în suprafaţă de 81 ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurei „Costişa", judeţul Rădăuţi, proprietatea comunei Costişa, în suprafaţă de 78 ha. 9700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurei „Sălacea", judeţul Sălaj, proprietatea comunei Văşad, în suprafaţă de 57 ha. 4800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii „Zăvoiul Peretu Ruptura", judeţul Olt, proprietatea Nicu Iliescu Peret, în suprafaţă de 34 ha. 8500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii „Hosuşom", judeţul Sălaj, proprietatea Viski Ion, în suprafaţă de 33 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii „Drăganul", judeţul Argeş, proprietatea Ion P. Rădulescu, în suprafaţă de 35 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 2 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 9232/939.

---

a) Amenajamentul pădurii „Stei" judeţul Bihor, proprietatea comunei Steiu, în suprafaţă de 109 Ha. 9300 mp.; regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii „Liţa" judeţul Teleorman, proprietatea R.E.A.Z. în suprafaţă de 51 ha. 1084 mp.; regim şi tratament Seria I crâng simplu cu revoluţia normală 30 ani; Seria II-a codru cu tăeri succesive cu revoluţia normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c). Amenajamentul pădurii „Dileu" judeţul Turda, proprietatea Ugron Ştefan, în suprafaţă de 39 ha. 922 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii „Zăvoaele Gheorghieşti" judeţul Dâmboviţa, proprietatea Eliza Gh. Barozzi în suprafaţă de 32 ha. 600 mp. din care 10 ha. 5400 mp. în litigiu. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii „Mioveanca" judeţul Muscel, proprietatea N. Păunescu, în suprafaţă de 30 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii „Zăvoiul dela Argeş" lot 6 judeţul Dâmboviţa, proprietatea Aretia D. Bălescu în suprafaţă de 29 ha. 494 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Amenajamnetul pădurii „Zăvoiul Sinteşti", judeţul Ilfov, proprietatea Moşt. Ecat. C. Alessandrescu, în suprafaţă de 15 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *M. Şerban.*

No. 9444/939.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor neceploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozisare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

CĂRŢI NOI APĂRUTE:

Prof. V. N. Stinghe:

AMENAJAREA PĂDURILOR

— un volum de 255 pagini, legat în pânză. —

Editura Soc. Progresul Silvic.

1939.

In librării, 150 lei; membrii au reducere adresându-se la Societate.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ioan P.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**

Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B [illegible] **MĂRI:**

Z. PRZ [illegible] SCU

TEH[illegible]ICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCUREȘTI

I 24932 / 1939 complet

REVISTA PĂDURILOR

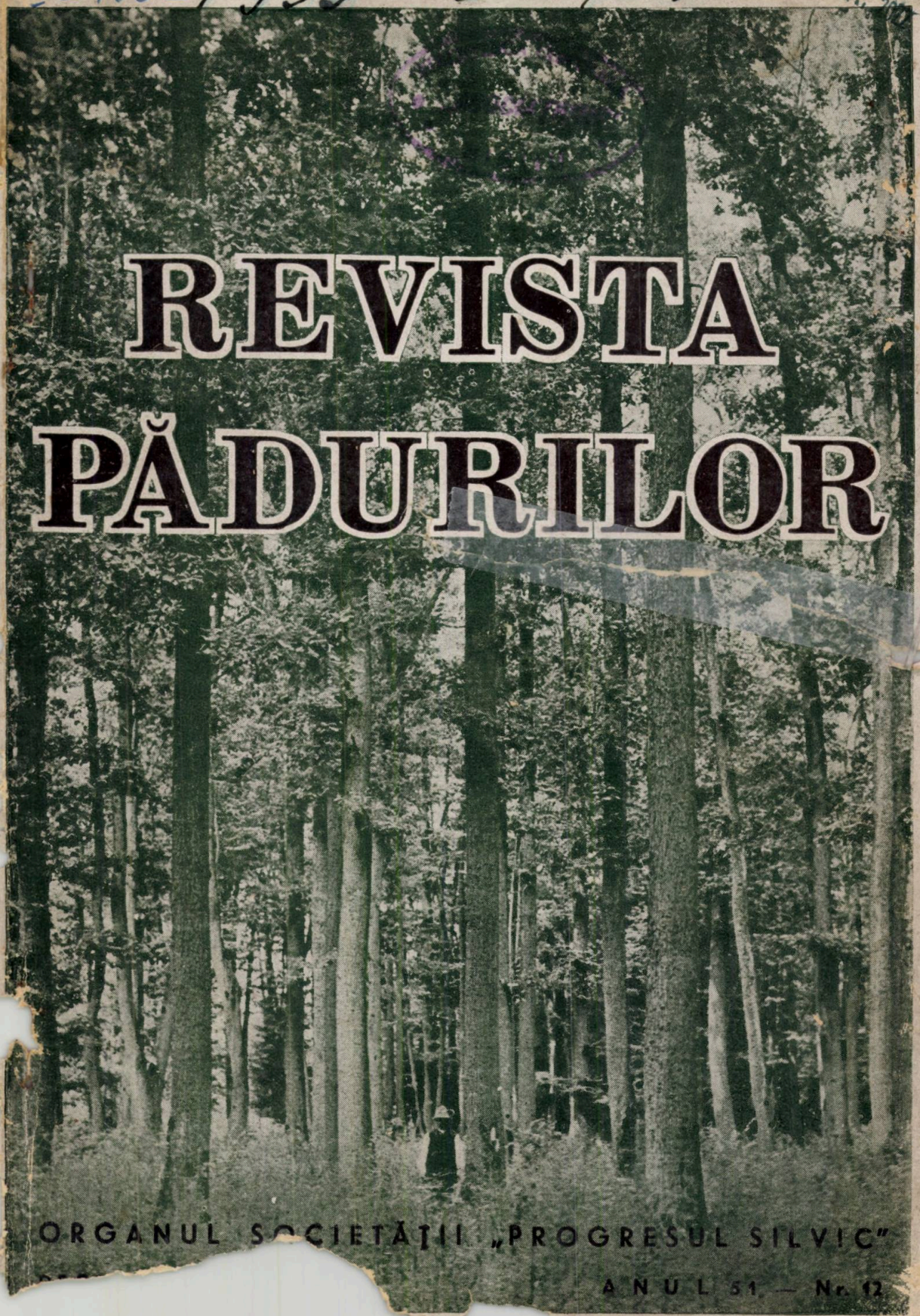

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

ANUL 51 — Nr. 12

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 12 — DECEMBRIE 1939

SUMARUL:

Studii:

Ilie C. Demetrescu: Economia forestieră și industria de cherestea — — 997
Artur Coman: Contribuțiuni la cunoașterea florei muntelui Farcău — — 1013

Comentarii — Insemnări:

C. Fedorovici: Valorificarea traverselor de fag refuzate de C. F. R. — — 1015
C. Căpitanu: Reîmpădurirea coastei Cermăgura — — — — — — — 1020

Problemele zilei:

Deșeurile

Ilie C. Demetrescu: Deșeurile în exploatarea pădurii — — — — — 1023
Horia Manole: Problema deșeurilor — — — — — — — — — — 1029
C. Criveanu: Deșeuri? — — — — — — — — — — — — — 1030
M. Ene: Deșeurile dela exploatări — — — — — — — — — — 1932

Cronica internă (p. 1035), *Cronica externă* (p. 1038). *Cărți* (p. 1042), *Reviste* (p. 1044), *Informații* (p. 1050), *Societatea „Progresul Silvic"* (p. 1054), *Necrolog* (p. 1059).

SOMMAIRE:

Etudes:

L'économie forestière et l'industrie forestière . . . . . Ilie C. Demetrescu
Contributions à l'étude de la flore de Maramureș . . . Artur Coman

Commentaires:

La mise en valeur des traverses de hêtre réfusées par les Chemins de fer . C. Fedorovici
Le reboisement du coteau dégradé Cermăgura . . . . C. Căpitanu

Problèmes à l'ordre du jour:

Les déchets.

Chronique (intérieure, extérieure) — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul-Silvic" — Nécrologie.

INHALT:

Abhandlungen:

Forstwirtschaft und Sägeindustrie . . Ilie C. Demetrescu
Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes . . . . . Artur Coman

Mitteilungen:

Verwertung der von der Staatseisenbahnverwaltung nichtangenomenen Buchenholzschwellen . C. Fedorovici
Aufforstung des degradierten Bergabhanges Cermăgura. C. Căpitanu

Tagesfragen:

Holzabfälle.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul-Silvic" — Nachruf.

124932

Imagine din pădurile virgine de răşinoase ale României. (Păd. Bisoca, jud. R.-Sărat). 1,40 diam. la 1,30 dela sol, 35 m înălţime din care 15 m curăţat de crăci.

Image des forêts vierges résineuses des Carpathes roumaines. (Forêt Bisoca, dep. R. Sărat.) 1,40 m diam., 35 m d'hauteur dont 15 m complétement dépourvus de branches).

Bild aus Urwälder der rumänischen Karpathen Nadelholzbestand. (Wald Bisoca — Bez. R.-Sărat).
1,40 m Brustdurchmesser; 35 m Höhe.

JUL. 2005

2014

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

S T U D I I

ECONOMIA FORESTIERĂ ŞI INDUSTRIA DE CHERESTEA

de ILIE C. DEMETRESCU

Cuprinsul:

1. Introducere şi punerea problemei;
2. Statorniciri generale cu privire la problemă;
3. Aplicaţia la cazul românesc;
4. Incheiere.

Economia forestieră românească a trăit până bine de curând sub semnul exploatării industriale, caracterizată prin mobilizarea rapidă şi masivă a unor rezerve de lemn din păduri naturale, cu ajutorul unor mari şi neobişnuite mijloace tehnice proprii (instalaţii de transport mecanice, funiculare, căi ferate, etc., fabrici de cherestea, antrepozite, vase de apă chiar, ş. a.), de existenţă mai curând sau mai târziu trecătoare. Sub înrâurirea Statului, ca purtător al interesului obştesc, cât şi a împrejurărilor, ne îndreptăm, încet-încet, către o formă mai evoluată de îngemănare a pădurii în marea maşină a economiei naţionale, către economia forestieră stricto sensu, care are drept însuşire, în primul rând, continuitatea producţiunii, ca urmare a unei culturi cumpănite, cel puţin păstrătoare a puterilor de producţiune ale pământului şi arboretului [1]).

Răbufnirea brutală a capitalismului internaţional în ţara noastră şi felul în care acesta a găsit potrivit pentru interesele sale, şi i-a fost cu putinţă, să exploateze industrial pădurile noastre, a dat naştere la o explicabilă ură din partea autohtonilor împotriva tuturor manifestaţiunilor legate de acel chip

1) Asupra feluritelor chipuri de folosire a pădurii, se poate cerceta lucrarea noastră: „Capitalul în economia forestieră". Art. în volumul celei de „A 50-a Adunare generală a Soc. „Progresul Silvic". Bucureşti. 1936. Pag. 241—254.

39806.

de mobilizare a rezervelor noastre naturale de lemn. Intre altele, dăinuește chiar și în cercurile specialiștilor noștrii, o anumită potrivnicie față de industria de cherestea din România. Se susține, astfel:

1. Că industria de cherestea din România este mult prea desvoltată față de capacitatea de producțiune a pădurilor noastre, corespunzătoare stării lor de vegetație actuală;

2. Că, în acest caz, ar fi vorba de un dezechilibru dăunător pentru pădurile noastre și

3. Că se impune, chiar, „o politică economică de mână forte, care să restabilească un echilibru drept între aceste două compartimente de producțiune a lemnului".

Față de stăruința care se pune în ținerea trează a luării noastre amintite asupra acestei însemnate probleme, față de deslegarea sa propusă, socotim de a noastră datorie să încercăm o mai de aproape cercetare a temeiniciei punctelor amintite.

Vom privi lucrurile, în cele ce urmează, strict din punctul de vedere al economiei pădurărești.

* * *

Inainte de a trece la desfășurarea speței propriu zise, să ne fie îngăduite câteva statorniciri generale, de interes pentru problemă. Și anume, am dori să vedem: Care sunt raporturile dintre producțiunea lemnoasă și industria cherestelei, din punct de vedere:

1. general;
2. regional;
3. al interesului reciproc;
4. al interesului național-economic.

Știm că producțiunea lemnoasă este o producțiune primară, ca și cea agricolă și extractivă sau minieră. Ea ne pune la îndemână materia primă lemn. Intrebuințările acesteia sunt neobișnuit de numeroase și de felurite ca naturi, încât lemnul este o materie unică în această privință. Inainte de a i se da întrebuințarea ultimă, lemnul este supus unui proces oarecare de transformare, mai mult sau mai puțin intens, potrivit cu acea ultimă întrebuințare Astfel, dacă e vorba de lemnul material de încălzire, el va suferi cea mai neînsemnată schimbare: transport, tăere în bucăți potrivite cu instalația de încălzire, și încă, cel mult, uscare. In cazul construcțiunilor, el va putea suferi transformări ceva mai departe duse, ca: alegere (sortare), fasonare (foarte felurită), uscare, impregnare, vopsire, etc.; iar dacă e vorba de țesături de mătase artificială, de explozibile, procesul de transformare al materiei prime lemn este și mai departe dus ca natură, cost, etc. [2]). Așa dar,

2) Asupra noilor curente în materie de folosirea lemnului se poate cerceta, cu folos, art.: Valeriu Dinu, Ing. Dr.: „Revoluția tehnică în domeniul lemnului". Buletinul A. G. I. R., 1939, pag. 141.

Între producţiunea primară de lemn (producţiunea din pădure şi recoltarea) şi întrebuinţarea ultimă, se pot interpune una sau mai multe trepte de producţiune industrială. Toate acestea concură către feluritele produse de ultimă întrebuinţare sau de consum definitiv. Fiecare dintre acestea ultime presupun, aşa dar, două sau mai multe trepte de producţiune complimentară. In cazul lemnului de foc, de pildă, abia dacă se mai poate vorbi de o a doua treaptă, în afară de cea primară. Lemnul de construcţie şi de lucru poate implica mai multe asemenea trepte complimentare de transformare, dintre cari, industria cherestelei reprezintă, obişnuit, a doua treaptă, după cea primară. Produsele sale poartă, în comerţ, denumirea de „semifabricate", spre deosebire de alte produse, supuse la prefaceri industriale mai profunde, denumite „fabricate". Din toate acestea, o primă statornicire: Producţiunea primară de lemn şi industria de cherestea reprezintă primele două trepte complimentare în producţiunei unui mare grup de bunuri lemnoase: cheresteaua pentru anumite construcţiuni şi anumite lucrări. Dar, în timp ce producţiunea primară de lemn constituie absolut obligatoriu treapta premergătoare pentru producţia de cherestea, aceasta din urmă nu reprezintă singura treaptă complimnetară următoare pentru cea primară, din pădure. O mulţime de alte industrii şi întrebuinţări joacă, alături de industria cherestelei, rolul de trepte complimentare următoare (secundare), pentru o mulţime de alte grupe de bunuri lemnoase. Producţiunea de lemn a unei regiuni sau ţări poate să ia mai multe drumuri, felurite şi anume: ca material de combustiune casnică sau industrială, fabricaţia cărbunelui pentru industria metalurgică (cum se întâmplă la Cugir, în Suedia, etc.), industria cherestelei, a celulozei şi a pastei de lemn, dogăriei, şindrilei, construcţiilor rurale, etc., etc. Şi toate acestea, în proporţiuni peste măsură de felurite, după o mulţime de împrejurări: natura lemnului, cerere şi ofertă (deci preţ) etc., etc..

Sub raportul regional al legăturilor dintre producţiunea lemnoasă şi industia cherestelei, deşi problema poate fi tratată din punct de vedere general, noi ne vom opri mai ales la cazul particular al regimurilor străine, al ţărilor străine, acestea singure fiind de interes deosebit pentru noi aicea. Datorită unui întreg complex de împrejurări — asupra căruia nu putem stărui — industria lemnului, în genere şi deci şi cea de cherestea, nu se localizează totdeauna, şi cât ar corespunde, la locul de producţiune a lemnului şi adesea nici măcar în ţara deţinătoare a locurilor de producţiune lemnoasă. Intre acestea două trepte complimentare de producţiune pot rezulta nepotriviri regionale asupra dependenţei reciproce, mai mult sau mai puţin mari. Distingem, în această privinţă, în sens naţional:

1. Ţări cu o industrie a lemnului, în general, şi inclusiv a cherestelei mai slabă decât ar corespunde producţiunei lemnoase proprii, în care caz,

a) dacă sunt exportatoare de lemnărie, mărfurile lor respective vor fi formate:

α) sau numai din lemn brut;

β) sau, alăturea de lemn brut şi din semifabricate, ori fabricate, în procente variabile;

b) iar dacă sunt importatoare, mărfurile respective vor fi formate, în general, numai din semifabricate şi fabricate;

2) Ţări cu o industrie a lemnului, în general şi inclusiv a cherestelii mai desvoltată decât ar corespunde producţiunii lemnoase proprii, în care caz:

a) dacă sunt exportatoare, mărfurile lor respective vor fi formate, în general, numai din semifabricate sau din fabricate;

b) iar dacă sunt importatoare, mărfurile respective vor fi formate:

α) sau numai din lemn brut,

β) sau, alături de lemn brut, şi din semifabricate ori din fabricate.

Viaţa reală ne oferă fel de fel de exemple de ţări cari se potrivesc mai mult sau mai puţin deplin cazurilor rezumate în această schemă. Putem spune, deci, că nu e neapărată nevoie ca între producţiunea lemnoasă şi industria lemnului şi deci şi a cherestelei să se statornicească raporturi de dependenţă reciprocă circumscrise la o anumită regiune şi nici măcar la o anumită ţară. Sunt împrejurări care impun, cu putere de lege, ca o producţiune lemnoasă a unei regiuni sau ţări să depindă de sau şi de industria altei regiuni sau ţări străine. După cum, sunt industrii de cherestea şi ale lemnului, în general, localizate în anumite regiuni sau ţări şi depinzând de alte regiuni sau chiar ţări. Ar fi să mergem prea departe dacă ne-am apuca să stăruim asupra împrejurărilor care impun asemenea decalări de localizare a industriei de lemn faţă de producţiunea de lemn. De altfel, cazul lemnului nu este decât un caz particular, al problemei generale privitoare la localizarea industriilor faţă de sursele de producţiune ale materiei prime. Să dăm, totuşi, câteva pilde: In România, avem localizări de industrii de cherestea la locul de producţiune a lemnului (cum s'ar zice pe nemţeşte: rohstofforientierte Holzindustrien) (cazul obişnuit): Valea Lotrului, Mureşului, Bistriţei superioare, etc.; dar avem şi localizări, relativ foarte îndepărtate de locul de producţiune a lemnului: complexul de industrii de cherestea din regiunea Galaţilor şi a Dunării inferioare (transportorientierte Holzindustrien). In acest caz, căi foarte lesnicioase de transport al lemnului brut (Bistriţa, Siretul, Dunărea, Oltul) şi lipsa de atari căi pentru transportul cherestelei la locul de producţie al lemnului au fost determinate pentru o atare decalare a localizării celor două trepte complimentare de producţiune a lemnului [3]). Spre deosebire de industria cherestelei, care este obişnuit, localizată în apropierea izvorului de producţiune a materiei prime respective, avem alte industrii de lemn, care sunt localizate, în primul rând, la locul de consum sau de desfacere al produselor lor (konsum-oder absatzorientierte Holzindustrien): industria furnirului, dogăriei, mobilelor, etc. Dacă vrem să ne

3) Este interesant de amintit că localizarea complexului de industrii de cherestea din părţile Galaţilor, care este hrănit cu lemnul adus pe Bistriţa şi Siret, din ţinuturi dela izvoarele Bistriţei (Transilvania) şi din Bucovina, nu a luat fiinţă de când aceste ţinuturi au trecut sub imperiul românesc, ci mai înainte. Până la războiu, aceste industrii importau lemnul respectiv din Ungaria (Transilvania) şi Austria (Bucovina), deşi România-Mică era ea însăşi exportatoare de lemn brut.

referim la ţări străine: citãm cazul industriei de cherestea germană, care îşi aducea materia primă, înainte de război, în mare măsură, din Rusia, iar după război, din Polonia, Cehoslovacia, etc. Ungaria actuală are, deasemenea, o însemnată industrie de cherestea pe care o întreţinea, până acum câteva luni, cu lemn importat din Cehoslovacia, Austria, România.

Raporturile de interes reciproc dintre producţiunea forestieră şi industria de cherestea, în privinţa localizării lor, sunt felurite după împrejurări. Se pot, totuşi, formula câteva adevăruri fundamentale, de valabilitate generală. Ştim că lemnul este un produs relativ greu şi voluminos, faţă de o valoare relativ redusă. Chestiunea aşezării pădurilor faţă de locurile de consum al lemnului, chestiunea transportului ca şi a conservării sale, sunt de însemnătate vitală, pentru producţiunea şi economia forestieră. Semifabricarea lemnului prin fabricile de cherestea uşurează mult rezolvarea problemelor amintite. Sunt anumite împrejurări — cele mai obişnuite de altfel — când deschiderea unui complex de păduri naturale pentru economie, când introducerea sa în curentul economic, şi apoi existenţa unei ulterioare producţiuni lemnoase nici n'ar fi cu putinţă fără intermediul fabricei de cherestea. Pilde de acestea avem nenumărate, atât în România, cât şi în alte multe ţări şi ţinuturi noui. In atari cazuri, avem raporturi de dependenţă reciprocă dintre producţia lemnoasă şi industria respectivă de cherestea. Aceste raporturi iau naştere pe temeiul unor avantaje reciproce, nu însă totdeauna egale. Partenerul care se prezintă în lupta de cerere şi ofertă a târguelii cu un plus de superioritate oarecare, va avea, bine înţeles, un câştig suplimentar. Obişnuit, cea care îşi rezervă partea leului este industria cherestelei, fiind cea mai bine înarmată în toate privinţele. Esenţialul pentru producătorul de lemn, este ca el să nu fie avizat numai la cererea unei singure industrii sau — şi mai rău — unei singure întreprinderi de fabricarea cherestelei şi apoi ca clienţii săi să fie avizaţi — pe cât cu putinţă — numai la producţiunea sa. La rândul său, industriaşul de cherestea va căuta să aibă la dispoziţia sa cât mai multe oferte de lemn iar feluriţii producători din sfera lui de influenţă să fie cât mai mult vizaţi numai la cererea sa. Cu alte cuvinte, fiecare dintre aceşti doi parteneri ai târgului (cererea şi oferta) se străduieşte să aibă monopolul asupra celuilalt şi astfel, să-şi impună pretenţiunile. Măsura în care aceste străduinţe sunt împlinite depinde de o mulţime de împrejurări, cele mai multe străine de partenerii amintiţi şi peste puterile lor.

Raporturile dintre producţiunea lemnoasă şi industria lemnului în genere şi deci şi a industriei cherestelei au, bine înţeles, şi un aspect naţional economic. In primul rând, cu cât mărfurile cu cari o economie naţională ia parte la schimbul internaţional sunt mai intensiv prelucrate, mai industrializate, cu atât mai mult se poate vorbi de o economie înaintată. Naţiunile exportatoare numai de sau în primul rând de materii prime se află obişnuit, pe o mai primitivă scară economică şi de bună stare. Ele sunt şi din punct de vedere politic, în general, subordonate ţărilor intens industrializate. Feluritele guverne au practicat, totdeauna, o politică de sprijinire a exportului de mărfuri cât mai departe

industrializate şi a unui import de mărfuri cât mai apropiate de starea materiei prime. Şi aceasta, deoarece primul implică, pe lângă materiile prime şi vânzarea unei cantităţi oarecare de muncă industrială naţională, ceeace constituie un câştig pentru ţările exportatoare. Importul de materii prime, iar nu fabricate, la rândul său, dă prilej de muncă mâinii naţionale în industria autohtonă, ceeace reprezintă, deasemenea, un câştig, de astă dată pentru ţările importatoare. Industria, cu metodele sale de lucru (diviziunea muncii, specializare, concentrare, eficacitate în lupta de concurenţă, etc.), ţinută în limite chibzuite, este, oricum, căutată şi sprijinită de toate statele din lume, atât pentru consideraţiuni economice, cât şi politice şi militare. Nu putem să stăruim mai mult asupra acestor lucruri, care sunt, de altfel, evidente şi de multă lume cunoscute. Domnul Profesor M. Manoilescu deplângea, într'o publicaţie a D-sale, starea de inferioritate în care se află ţara noastră, exportatoare de mărfuri mai mult sau mai puţin apropiate de starea materiei prime, deci cu o relativ redusă valoare medie la unitatea de greutate, faţă de starea ţărilor industriale, a furnizoarelor noastre de mărfuri, cu o mult mai ridicată valoare medie la unitatea de greutate. România a dus şi duce de multă vreme, după cum se ştie, o stăruitoare politică de industrializare a muncii naţionale, legată, până acum, de sângeroase sacrificii bugetare (scutiri de taxe şi impozite, subvenţionări, comenzi favorabile, etc.) şi mai ales ale economiei naţionale (protecţionism vamal=mărfuri scumpe, etc.). Amintim, de pildă, politica de sprijinire a industriei zahărului, morăritului, derivatelor ţiţeiului, a lemnului, fierului, etc. Cele arătate, în general aicea, au valabilitate, bine înţeles, şi în ce priveşte exportul lemnului [4]).

Dar, în afară de considerentul social, mai general, existenţa unei industrii, în cazul nostru, de cherestea, are înrâuri directe şi binefăcătoare asupra producţiunii forestiere. Mai întâi, o atare industrie reprezintă un factor de consumaţie şi deci de cerere de lemn, de primul ordin. Apoi, puterea de cumpărare a populaţiunilor din jurul său crescând, prin noul prilej de câştig suplimentar, nu se poate să nu se traducă printr'o creştere şi a consumului de lemn local. Amândouă aceste împrejurări de creştere a cererii fac să crească într'o măsură oarecare preţul şi deci rentabilitatea culturii forestiere, ca şi gradul său de intensitate.

Datorită împrejurărilor naturale şi economice de producţiune ale pădurilor din feluritele ţări, condiţiunile de transport, gradul de industrializare a economiilor naţionale respective, condiţiunile de capitaluri, de consum, etc. se pot deosebi trei tipuri principale de ţări, cu privire la felul mărfurilor de lemnărie pe care le exportă sau importă:

1. Ţări cu prisos de producţie lemnoasă, faţă de nevoile proprii, pe care îl vând altor ţări străine:

a) sub formă de lemn brut sau

b) sub formă de semifabricate (cherestea, pastă de lemn,

4) Endres spune lămurit, în a sa Forstpolitik (2 Aufl., 1922): „Es ist begreiflich, dass jeder Staat sein überschüssiges Holz an das Ausland in möglichst weit verarbeitetem Zustand abzusetzen sucht", (pag. 597).

celuloză, etc.) ori fabricate (mobile, piese de maşini şi unelte, hârtie, cărţi, vehicule de transport, etc.).

2) Ţări cu deficit de producţie lemnoasă faţă de nevoile proprii pe care îl acopăr prin import din ţări prisoselnice:

a) sub formă de lemn brut sau

b) sub formă de semifabricate sau fabricate.

3) Ţări cu consum de lemnărie indiferent faţă de producţiunea străină, totuşi:

a) importatoare de lemn brut şi

b) exportatoare de mărfuri de lemnărie semifabricate sau fabricate. In această grupă, se rânduiesc unele ţări intens industrializate.

Cele arătate aicea sunt, se înţelege, schematizate. In fapt, lucrurile se prezintă mai complicat, cazurile curat tipice fiind rare. Obişnuit, feluritele ţări au forme intermediare sau mixte — ca exportatoare sau importatoare [5]).

*

Să revenim la cazul anumit al ţării noastre!

Ceeace interesează, din punctul de vedere al problemei de faţă, este producţiunea efectivă de lemn a pădurilor noastre (în trecut, în prezent şi în viitor) şi apoi chipul de folosire a acestei producţiuni [6]). Intr'adevăr, pe consumatorul obişnuit, pe întreprinzătorul, fie el comerciant sau industriaş, al cărui obiect este lemnul, îl interesează ceeace este în realitate şi ce se va putea întâmpla în viitor, după toate probabilităţile. In funcţie de aceste premize, îşi croeşte el lucrarea lui, iar nu după ce ar trebui să fie. Şi aceasta cu atât mai mult, cu cât noi am trăit şi trăim încă sub regimul economiei burgheze, cu proprietate şi iniţiativă de producţiune privată şi concurenţă mai mult sau mai puţin liberă. Lucrurile ar lua cu totul altă înfăţişare dacă spaţiul nostru economic ar fi bazat pe producţiunea planificată de Stat, ca în Rusia sovietică, de pildă. Este adevărat că şi în statul burghez se pun limite libertăţii factorilor de producţiune. Se vorbeşte, chiar, în aceşti din urmă ani, din ce în ce mai stăruitor şi de planuri economice

5) Rusia, de pildă, este exportatoare atât de lemn brut cât şi de lemn semifabricat (cherestea, celuloză, etc.). La fel, fosta Cehoslovacie, Polonia, Austria, apoi Jugoslavia, România, etc.. Germania importă atât lemn brut, cât şi semifabricat (cherestea, celuloză, etc.) şi exportă mărfuri fabricate bazate pe materia primă lemn. Ungaria importă, deasemenea, atât lemn brut, cât şi semifabricat, pe care îl foloseşte, însă, exclusiv pentru nevoile proprii.

6) Prin producţiunea efectivă, înţelegem, aicea, cantitatea de lemn recoltată şi dată în comerţ şi consumaţie. Ştim că expresia respectivă este susceptibilă de confuziune, dar astfel e folosită în literatura noastră. Vom reveni asupra lucrului acesta cu alt prilej.

de lungă durată (3—4—5 ani). Dar atari acţiuni au în vedere tocmai armonizarea lucrării de producţiune a tuturor factorilor, adică înfrânarea producţiunilor parazitare şi apărarea şi ajutorarea celor parazitate (direct sau indirect) sau slabe, din prezent şi din viitor. Principiul iniţiativei private nu este atins. Dimpotrivă, este consolidat, prin armonizarea factorilor de producţiune prezenţi şi pe cât cu putinţă şi viitori. Industria de cherestea din România s'a conformat şi ea spaţiului nostru economic dat, luând naştere şi trăind în funcţie de anumite realităţi date. Când acestea se vor schimba, se va schimba, adaptându-se şi industria respectivă.

Pentru a ne da seama de felul cum se situează industria noastră de cherestea faţă de producţiunea de lemn efectivă a pădurilor noastre, ar trebui să cunoaştem această producţiune (cantitativ, calitativ şi distributiv) şi, apoi, toate celelalte căi de consumaţiune către care se îndreaptă această producţiune, acum şi în viitor. Cadrul restrâns al studiului nostru ne împiedică de a stărui prea mult asupra acestor lucruri. Ne vom mărgini să punem în lumină câteva caracteristici ale comerţului nostru cu străinătatea, semnificative din punctul de vedere al problemei ce ne preocupă.

Ivirea noastră pe pieţele străine, ca ţară exportatoare de lemnărie, s'a făcut, mai întâi şi pentru o bună bucată de vreme, cu lemnul brut, transportat pe calea apei (plutire de răşinoase pe Bistriţa—Siret—Dunăre şi Olt—Dunăre şi cu vasele pe Mare). In acelaş timp, noi importam cherestea dela vecina noastră Austro-Ungaria, cu toată marea noastră bogăţie de lemn de excelentă calitate, din pădurile naturale ale Carpaţilor. Puţinele ferăstrae de apă existente la noi, cu lucrare intermitentă şi cu mărginită capacitate de lucru şi restul foarte rudimentarei industrii a lemnului, în general, erau departe de a îndestula, până către 1890, nevoile de semifabricate şi fabricate lemnoase — oricât de modeste ar fi fost ele — ale economiei naţionale. Balanţa noastră comercială în materie de lemn de ori şi ce fel, a fost, fără abatere, deficitară până în 1887, în ceeace priveşte greutatea, şi până în 1896, după valoarea mărfurilor respective. După aceşti ani, lucrurile se schimbă, cu oarecari abateri întâmplătoare [7]).

7) Redăm, într'o înfăţişare mai apropiată scopului nostru (cifre simplificate, coloane altfel dispuse), o parte din datele privitoare la

Ne pare rău că nu putem descoperi, cu siguranță, din datele statistice ce ne stau la îndemână, pentru moment, timpul de când am început să trimitem peste graniță mai mult lemn semifabricat (cherestea) sau fabricat, decât aduceam din afară. Din tabloul dela nota precedentă (7), reese că momentul când balanța noastră comercială în materie de lemn devine prisosel-nică pentru noi, în ce privește valoarea mărfurilor respective, este decalat cu 9 ani, față de momentul analog, privitor la greutatea acelor mărfuri: 1895/1896, față de 1886/1887. Reese, din acest fapt, că mărfurile noastre de lemnărie au fost — cel puțin pentru spațiul de timp considerat — de o valoare mai mică la unitatea de greutate, deci mai apropiate de forma brută, decât cele importate. Lucrul acesta reese și mai clar din compunerea

Anii	Cantități mii tone		Valori mil. lei aur	
	Import	Export	Import	Export
1881	158	77	13,9	5,2
1882	147	88	15,5	5,1
1883	178	128	18,9	8,1
1884	182	117	17,1	6,9
1885	154	129	17,4	7,8
1886	126	88	12,0	7,4
1887	25	41	6,0	4,1
1888	21	44	4,9	2,2
1889	39	49	6,8	4,0
1890	42	57	7,2	2,9
1891	43	55	8,6	3,5
1892	29	39	7,1	3,2
1893	51	31	8,3	2,7
1894	33	57	6,2	4,7
1895	22	58	5,2	4,8
1896	47	113	6,4	7,4
1897	17	109	5,7	6,6
1898	16	86	5,4	5,0
1899	19	151	4,2	8,1
1900	10	190	2,1	12,3
1901	10	269	2,2	18,0
1902	8	321	2,8	19,6
1903	8	392	2,8	23,1

schimbul nostru de mărfuri cu străinătatea, după: D. A. Sburlan și Gh. I. Ionescu: Les conditions forestières de la Roumanie. Bucarest, 1932, pag. 30:

raporturilor dintre valori şi cantităţi, la ori care din anii tabloului [8]).

Starea aceasta de lucruri nu putea fi, în niciun caz mulţumitoare. Intervenţia Statului s'a făcut trebuitoare. Şi, într'adevăr, politica de sprijinire a industriei naţionale, practicată de guvernele noastre, după 1887 [9]), cât şi o întreagă serie de alte împrejurări favorabile: lemn abundent, de calitate superioară şi mai cu seamă excepţional de ieftin; mâna de lucru ieftină şi docilă; piaţă naţională cu o crescătoare capacitate de absorbţie a produselor semifabricate şi fabricate, etc., şi-a dat, în curând, roadele şi în materie de lemn.

O mulţime de industrii, de cherestea mai ales, au început să răsară, ca ciupercile după o ploaie binefăcătoare. Ceva mai mult, anumite împrejurări favorabile de transport (râuri plutibile) au făcut să se localizeze la Galaţi — unul dintre marile porturi de export al lemnului european — o înfloritoare industrie de cherestea, hrănită, înainte de războiu, cu lemn brut importat din Austro-Ungaria, (Bucovina şi Transilvania) şi adus prin plutire pe Bistriţa şi Siret. După 1918, procesul acesta a continuat să se desvolte înăuntrul graniţelor naţionale.

România dinainte de războiu ca şi cea actuală s'a impus repede în comerţul intereuropean, cu deosebire prin mărfurile sale de cherestea, care ocupă, de mulţi ani, locul de căpetenie între mărfurile noastre de lemnărie trimise peste graniţă. Trebuie, totuşi, să ţinem seama, ceea ce este foarte însemnat pentru tema studiului de faţă, de faptul că România a avut, între

8) De pildă, pentru 1881: exportul $\frac{5,200}{77}$ =675, faţă de import $\frac{13,900}{158}$ =880. Pentru 1903, raporturile respective se înfăţişează ca 59 faţă de 350.

9) In acest an a intrat în vigoare prima noastră lege pentru încurajarea industriei, potrivit căreia, industriile mai mari (cu peste 25 lucrători şi cu investiţiuni de peste 50.000 lei aur) primeau o întreagă serie de înlesniri: 1—5 ha teren gratuit din proprietatea Statului sau a comunelor; scutirea de impozite şi taxe către Stat pe timp de 15 ani; scutirea de taxe vamale pentru maşinile şi materialele trebuitoare, lipsă la noi; reduceri pe calea ferată (35% din tariful general pentru materii brute şi 45% pentru produsele fabricate). (Sburlan şi G. I. Ionescu, op. cit. pag. 20—21).

Politica vamală a fost îndreptată, deasemenea, tot în sensul sprijinirii şi apărării industriei naţionale, prin îngreunarea importului de semifabricate şi fabricate de lemn şi a exportului de lemn brut şi prin uşurarea exportului de semifabricate şi fabricate şi importului de lemn brut.

feluritele sortimente de lemnărie şi alături de cherestea şi un export de lemn brut (rotund) de cherestea. Statisticile care ne stau la îndemână [10]) arată pentru ultimii ani — ani în care exploatările de păduri au fost cele mai reduse, atât din pricina sleirii rezervelor accesibile de păduri, a terminării exproprierilor de păduri, cât şi datorită intervenţiunii de înfrânare a tăerilor, din ce în ce mai serioase a Statului — datele din acest tablou, privitor la exportul nostru de lemn rotund de cherestea (în original: „Bois rond pour sciage"):

	1935		1936		1937		1938		1939 (Ian-Iunie)	
	m³	% din ex.	m³	% din ex	m³	% din ex.	m³	% din ex.	m³	% din ex.
Conifere	54.421	3,5	41.687	2,0	25.874	1,5	38.653	2,5	19.248	2,0
Foioase	17.423	1,0	35.748	2,0	34.506	1,5	28.936	1,5	9.253	1,5
Total	71.844	4,5	77.435	4,0	60.380	3,0	67.589	4,0	28.501	3,5

Pentru a ne da seama cum se prezintă exportul nostru de lemnărie, în sens restrâns, dăm în tabloul următor, toate sortimentele, pentru ultimii doi ani [11]):

Nr. cor.	Sortimentele	1937		1938	
		m³	%	m³	
1	Lemn de foc	252.233	12,5	237.049	14,0
2	Lemn rotund de cherestea	60.380	3,0	67.589	4,0
3	Lemn de mină	42.808	2,0	58.160	3,5
4	Lemn pentru hârtie	15.858	1,0	53.234	3,0
5	Traverse	35.158	2,0	3.641	—
6	Lemn cioplit	164.462	8,0	145.148	9,0
7	Lemn de doage	5.645	—	6.125	0,5
8	Cherestea	1.369.549	68,5	1.070.950	63,0
9	Părţi de cutii	58.978	3,0	53.220	3,0
	Total	2.005.069	100,0	1.695.116	100,0

10) Ne-am folosit de publicaţiunile C. I. B.-ului şi anume: Annuaire du Commerce mondial du Bois, 1935 et 1936. Ed. 1937; Rapports mensuels du C. I. B. Décembre 1938/37. Ed. Fevrier 1939 şi idem, Juin 1939/38. Août 1939.

11) După: Rapports mensuels du C. I. B. Cahier No. 12 (Février 1939).

Pe temeiul acestor fapte — indicate foarte pe scurt în cele de mai sus, — cât şi al celor îndeobşte cunoscute, putem să relevăm câteva adevăruri indiscutabile. Şi anume:

Producţiunea efectivă de lemn a pădurilor româneşti, a fost în ultimele decenii şi mai este încă şi astăzi — din pricini pe care nu e locul să le amintim aicea — excedentară faţă de consumul intern. Inainte cu cca 50 de ani, România avea o producţiune efectivă de lemn deficitară, faţă de nevoile naţionale. Importul, mai ales de lemn semifabricat şi fabricat a determinat până în 1896 o balanţă comercială negativă în schimbul nostru de lemnărie cu străinătatea.

Industria de cherestea a fost unul dintre mijloacele cele mai eficace pentru mobilizarea rezervelor noastre de lemn în păduri naturale, dar nici singurul, şi mai ales nu poate fi primit drept o cauză.

Cu toată desvoltarea sa rapidă, industria de cherestea din ţară n'a ajuns să prelucreze decât o parte oarecare din producţiunea noastră lemnoasă. Procente însemnate din lemnul de răşinoase sunt întrebuinţate în construcţii şi la lucrări, fără intermediul fabricei de cherestea, apoi în industria hârtiei şi a celulozei etc. Ceva mai mult, pe lista articolelor de lemnărie din exportul nostru aflăm, până în ziua de astăzi, alături de lemnul de foc şi cherestea, lemnul rotund de cherestea, lemnul pentru hârtie, lemnul de mină, lemnul cioplit. Gradul de industrializare al lemnului, chiar şi în forma aceasta de semifabricat al cherestelei, este încă sub cantitatea producţiunii noastre efective de răşinoase, spre a nu mai vorbi şi de fag, care merge în cea mai mare parte la foc.

Presupunând chiar că industria de cherestea din România ar fi ajuns la o capacitate de fabricaţie mai mare decât producţiunea efectivă a pădurilor noastre — fiindcă numai aceasta interesează — ce avem noi silvicultorii şi proprietarii de păduri să ne văicărim? E treaba acelei industrii să se descurce. Şi aceasta cu atât mai mult, cu cât se impută acelei industrii că nu e etnic românească. Producătorii de lemn n'au îndatorirea, în nici-o ţară din lume, să hrănească o industrie hipertrofiată din vina lăcomiei sau lipsei de perspicacitate a întreprinzătorilor respectivi. Acest lucru este elementar pentru o economie burgheză, ca a noastră. S'ar schimba lucrurile dacă ar fi vorba de o economie de stat, ca în Rusia, bazată pe autarchie. Avem,

doară, atâtea pilde de ţări cu industrii de cherestea mai desvoltate nu numai decât ar corespunde capacităţii de producţiune teoretică de lemn a pădurilor naţionale, dar chiar şi de cât producţiunea efectivă respectivă.

Ceva mai mult, o industrie de cherestea este un mijloc, un consumator mai mult şi deci un nou prilej de creştere a cererii de lemn. Proprietarul de pădure are interesul ca produsul său să fie cât mai stăruitor cerut, deci cât mai bine plătit. Numai un preţ ridicat al lemnului va putea da naştere unei culturi avansate şi unei producţiuni intensive de lemn. Datorită preţurilor reduse ale lemnului nostru, un procent atât de ridicat din lemnul de răşinoase rămâne nevalorificat în parchetele noastre de munte, spre a nu mai vorbi de cel de fag, care merge în cel mai bun caz, la foc. In orice caz, o mare desvoltare a industriei noastre de cherestea nu poate constitui un dezechilibru dăunător pentru pădurile noastre. Dimpotrivă! Ştim că printre specialiştii noştri perzistă credinţa că o ridicare a preţului lemnului ar provoca o exploatare precipitată a pădurilor şi lichidarea nu numai a rezervelor, dar chiar şi a capitalului lemnos. Ne reamintim cum cineva, şi nu dintre cei de mâna a doua, a propus să se îngreuneze exportul spre a se preîntâmpina cele arătate [12]). Nimic mai greşit, căci în acest caz se confundă mijlocul cu cauza. Nu vom vindeca relele economiei noastre forestiere şi mai ales nu vom putea vedea luând naştere o adevărată cultură pădurărească, înlăturând numai unele dintre mijloacele prin care anumite cauze îşi caută satisfacţie, deoarece, fie că acestea îşi vor afla alte mijloace de satisfacţii, fie că pădurile vor fi nimicite ca lipsite de interes. Altele sunt căile de salvarea producţiunii noastre lemnoase: intervenţia de orânduire coercitivă a Statului, măsurile de promovare, etc.

Să mergem şi mai departe şi să presupunem că, într'ade-

12) Criza care a bântuit economiile forestiere ale statelor în aceşti din urmă 10 ani, a fost pricinuită în primul rând, de oferta exagerată faţă de puterea de cumpărare a economiilor naţionale anemiată de criza generală. Remediul principal a fost căutat în restrângerea ofertei de supralicitare şi apoi, în desvoltarea consumului şi deci a cererii. In această ultimă privinţă, a luat naştere o instituţie internaţională denumită: „Comission internationale d'Utilisation du Bois", având drept scop stimularea folosirii lemnului, spre a se mări cererea şi deci, a se ridica preţul şi face astfel cultura forestieră rentabilă.

văr, o industrie de cherestea prea desvoltată ar constitui un dezechilibru dăunător pentru pădurile noastre. Chiar şi în acest caz, îndreptarea lucrurilor nu s'ar putea atinge printr'o „politică economică de mână forte". De fapt, ar trebui să se aibă în vedere întreaga folosinţă a lemnului, adică consumul felurit direct al fiecărui producător, consumul de lemn de foc, consumul feluritelor fabrici bazate pe materia primă lemn (hârtie, celuloză, cherestea, distilerii, etc.), consumul din construcţii, etc. Aşi vrea să văd, cum s'ar putea face acest lucru în condiţiunile economiei româneşti, altfel decât sub domnia orânduitoare a legii cererii şi ofertii şi deci a preţului. Să lăsăm, deci lucrurile să-şi urmeze cursul normal, atâta timp cât ne aflăm sub regimul actual economic. Procedând altfel, adică încercând să restabilim un aşa zis „echilibru drept" între producţiunea pădurilor şi industria de cherestea, nu vom face decât să creiem o stare de monopol în favoarea acelei părţi din industria cherestelei tolerată şi celorlalte multe chipuri de folosire şi consumare a lemnului. Să ne închipuim o fântână sau un bazin, cu apă a căror producţiune sau conţinut se scurge deodată prin mai multe robinete. Prin astuparea unuia nu vom face decât ca apa să curgă ceva mai intens prin celelalte robinete rămase deschise.

Mai pe scurt:

Industria de cherestea din România a crescut, aşa cum o ştim, datorită unor împrejurări deosebit de favorabile: 1. Politica de largă sprijinire a înfiripării unei industrii pe teritoriul naţional; 2. Abundenţa unei materii prime ieftine şi de bună calitate; 3. Prezenţa unei mâini de lucru ieftine, docile şi capabile să-şi apropie meşteşugul industrial; 4. O piaţă naţională cu însemnată capacitate de absorbţie a producţiunii respective, etc.

Dacă de prezenţa sau trecerea industriei de cherestea pe plaiurile noastre, aşa cum s'a făcut, se pot lega atât de grele inconveniente pentru o sănătoasă desfăşurare a economiei noastre forestiere şi naţionale şi, indirect, pentru o bună aşezare a rosturilor noastre sociale, apoi, aceasta nu este a se imputa industriei respective. Aceasta nu este, în fond, cauză primară, ci una dintre mijloacele la îndemâna adevăratelor cauze pentru mobilizarea rezervelor noastre de lemn, dintre care cauze enumărăm: 1. Sărăcia de capitaluri a economiei noastre naţionale; 2. Lipsa de stabilitate îndestulătoare a proprietăţii, în genere, mai ales în anii postbelici; 3. Lipsa unui corespunzător

sentiment familial de largă perspectivă la proprietarii de păduri; 4. Nepregătirea tehnico-gospodărească în materie de exploatațiune forestieră a proprietarilor de păduri; 5. Lipsurile intervenționismului de Stat în ce privește gospodărirea pădurilor (lege şi mai ales aplicare defectuoasă, etc.), etc. Desvoltarea „anormală" a industriei noastre de cherestea nu poate fi cauză primară a unor stări anormale în economia noastră forestieră, ci unul dintre indicatoarele unor atari stări anormale.

Stadiul actual de desvoltare a industriei noastre de cherestea este rezultatul trecutului şi al împrejurărilor prezente. Tendința sa de desfăşurare viitoare va fi înrâurită, în mare măsură de posibilitatea procurării materiei prime. In socotelile întreprinzătorului respectiv nu intră cantitatea de produse care ar fi trebuit sau ar trebui să fie, ci aceia care i se poate oferi în chip real astăzi şi într'un viitor previzibil. In funcție de atari elemente a luat naştere, trăeşte şi va trăi acea industrie. In orice caz, nu se poate vorbi de o industrie de cherestea în România prea desvoltată, atâta vreme cât o parte din producțiunea noastră efectivă de lemn de răşinoase trece granițele sub formă brută; atâta vreme, cât cea mai mare parte din lemnul nostru de fag merge la foc; atâta vreme, cât Administrația Pădurilor Statului, căreia îi incumbă anumite îndatoriri de gospodărie model a pădurilor sale, importă maşini noi pentru montarea de noui fabrici de chereste, celuloză, etc.

Dar chiar dacă industria noastră de cherestea ar fi prea desvoltată față de capacitatea de producțiune a pădurilor noastre, n'avem a ne îngriji noi de acest lucru. Este treaba întreprinzătorilor respectivi şi aceasta, cu atât mai mult, cu cât li se impută cât sunt străini de neam. Aceştia singuri vor afla soluția cea mai potrivită intereselor proprii, producătorii noştri de lemn neavând nicio obligațiune de a-i îndestula cu materie primă, decât în măsura în care au şi ei interesul să o facă. Avem, doară, pilde de țări cu industrii de cherestea mult mai desvoltate decât capacitatea de producțiune nu numai care ar trebui ci şi reală, a pădurilor naționale şi totuşi lucrurile îşi merg drumul lor (Germania, Ungaria, etc.).

Ceva mai mult, producătorii de lemn nu vor avea decât de câştigat de pe urma unei industrii de cherestea mai desvoltată de cât capacitatea de producțiune locală sau națională a pădurilor. Intr'o atare situație, cererea devine mai insistentă,

preţul creşte, proporţia de lemn sortat ca lemn de industrie şi lucru, nu numai din cel de răşinoase, dar şi din cel de fag creşte şi ea, gospodăria devine mai rentabilă, cultura se intensifică. Se împlinesc, adică, tocmai dorinţele noastre de mai bine.

Forstwirtschaft und Sägeindustrie.

L'économie forestière et l'industrie des scieries.

La façon précipitée dont on a exploité la plus grande partie des forêts naturelles de Roumanie, a créé, entre autres, dans l'opinion publique, une sorte d'adversité envers l'industrie de scierie. Même dans le milieu des spécialistes, on est d'avis que cette industrie est beaucoup plus developpée, par rapport à la capacité de production normale des forêts roumaines, et que ce seraiat le devoir de l'Etat d'intervenir pour amener cette industrie à des proportions qui seraient en juste rapport avec la production.

Dans le présent travail, l'auteur prend position contre ces opinions. En se basant sur des données statistiques et sur des considérations économiques, il veut démontrer que ces opinions ne sont pas justifiées. Il ne peut pas être question d'une industrie de scierie trop développée, tant que la Roumanie exporte encore du bois rond pour sciage, dit-il. Cette industrie n'est pas la cause de la liquidation rapide des réserves de bois des forêts naturelles; elle est un des moyens de quelles se servent les vrais causes. Le developpement eventuellement trop loin poussé de cette industrie est — au fond — un indicateur de certaines situations de notre économie forestière. Ce ne sont pas les entrepreneurs et les fabriquants qui dirigent cette économie, ce sont eux qui se dirigent d'aprés ce que la proprieté forestière leur permet.

D'ailleurs si l'industrie des scieries serait trop développée par rapport à la capacité de production réele des forêts roumaines, les proprietaires des forêts et les producteurs de bois ne devraient pas s'inquiéter. Au contraire, ils ont tout l'intérêt pour que la demandé de bois devienne de plus en plus grande. Et s'ils ne vendaient plus que la possibilité normale, les prix augmenterait et rendraient l'économie forestière plus avantageuse.

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI MUNTELUI FARCĂU

de Ing. ART. COMAN

Farcău se numește vârful unde se împreună munții: Paltinul, Groapa-Jurii, Obnujul, Dancul, Surupatu și Gropșoara de lângă Cârligături. Pe creasta lui trece hotarul dintre Poienile de sub Munte și Repedea din Maramureș. Are o altitudine de 1961 m.

Eșind din pădurea de molid a muntelui Paltinul spre golul muntelui și luând-o spre vârf, în pășunea alpină, am recoltat în ziua de 31.VII.1938 următoarele plante:

Trifolium repens L., T. pratense L., Geranium silvaticum L., Hypericum alpigenum Kit., Pinus montana Mill., Juniperus nana Willd., Alnus viridis (Chaix) Lam. et DC., Rhododendron Kotschyi Simk., Calamagrostis arundinacea (L.) Roth., Poa cenisia All., Festuca sulcata (Hack.) Beck. var. saxatilis Schur., Polystichum lonchytis (L.) Roth., Phegopteris dryopteris (L.) Fée., Botrychium lunaria (L.) Sw., Lycopodium selago L., L. clavatum L., Nardus stricta L., Juncus trifidus L., J. alpinus Vill., Luzula nemorosa (Pall.) E. Mey var. cuprina Roth.

Paris quadrifolius L., găsită în cca 30 exemplare sub o stâncă, la 1730 m altitudine, exposiție generală Est; cel mai mare exemplar avea 20 cm înălțime.

Rumex arifolius All., R. alpinus L., Polygonum bistorta L., Cerastium fontanum Baumg., Scleranthus uncinatus Schur., Silene alpina (Lam.) Tomam., Dianthus tenuifolius Schur., D. compactus Kit., Caltha laeta Sch. N. Ky., Aquilegia vulgaris L. var. nigricans Baumg., Aconitum anthora L., A. firmum Rchb. f. rigidum Rchb., Pulsatilla alba L., Anemone narcisiflora L. (cu fructe), Clematis alpina (L.) Mill., Ranunculus thora

L. (cu fructe), R. montanus Willd., Arabis alpina L., Parnassia palustris L., Potentilla aurea L., Alchemilla alpestris Schm., Helianthemum ovatum (Viv.) var. grandiflora (Scop.) Schinz. et Thell., Epilobium alsinifolium Vill., Bupleurum longifolium L. var vapicense Vill., Vaccinium vitis-idaea L., V. myrtillus L., V. uliginosum (L.) Schreb., Soldanella carpathica Vierh., Pulmonaria Filarszkyana Jav., Myosotis alpestris Schm., Thymus serphyllum L. f. alpestris Tausch., Veronica Baumgartenii R. et Sch., V. officinalis L., Euphrasia tatrae Wettst., Orobanche caryophyllacea Sm., Scabiosa lucida Vill., Campanula glommerata L., C. Kladniana (Schur.) Wits., Phyteuma spiciforme Roch., Antennaria dioica (L.) Gaertn., Gnaphalium supinum L., G. norvegicum Gunn., Anthemis carpathica W. et Kit., Achillea tanacetifolia All. var. nivalis Porc., Doronicum styriacum (Vill.) D. T., Senecio subalpinus Koch., Carduus trassilvanicus Kern., Taraxacum alpinum (Hoppe) Hay. et Heer, Hieracium aurantiacum L., H. alpicolum Schleich., H. atratiforme Simk. Draba carinthiaca Hoppe (pe stânci), Sedum roseum (L.) Scop., S. alpestre Vill., Sempervivum montanum L., Cystopteris fragilis (L.) Bernh., C. regia (L.) Desv.

Deasemenea, la o altitudine de 1755 m, am găsit două exemplare de Woodsia alpina (Balt.) Gray, o criptogamă vasculară rară. Se știe că Farcău este singurul punct din țara noastră unde se găsește această plantă.

Din cauza timpului rău, n'am putut să continui drumul pentru a ajunge până pe vârful muntelui, așa că lista plantelor alpine pe care o dăm, nu este complectă.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș.

L'auteur donne une liste incomplète des plantes alpines trouvées à l'occasion d'une tournée entreprise, en Juillet 1938, sur le sommet Farcău (1961 m altitude) qui se trouve en Maramureș dans la chaîne des Carpathes roumaines du Nord.

COMENTARII — INSEMNĂRI

VALORIFICAREA TRAVERSELOR DE FAG REFUZATE DE C. F. R.

de Ing. Silv. C. FEDOROVICI

Traversele de fag refuzate la recepţie de organele C. F. R. trebuesc cât mai curând valorificate pentru a preîntâmpina putrezirea şi deci devalorizarea lor.

Există mai multe posibilităţi de desfacere şi anume: vânzarea ca lemn de foc, sau tăerea în ulucă şi scânduri (unde este posibil).

*

In cazul vânzării lor ca lemn de foc, (ab C. de Argeş) pentru un vagon de 10 tone, se obţine 6000 lei. La vagon intră în mediu 100 traverse de categoria 2-a, adică de 2,60 m lungime.

Valoarea materialului şi cheltuelile pentru acest vagon sunt:

100 traverse a 90 lei	= 9.000 lei
tăiatul în 3 bucăţi	= 300 „
încărcatul în vagon	= 80 „
cheltueli de ad-ţie	= 20 „
Total	= 9.400 lei

Rezultă deci o pierdere de 3.400 lei sau 36%.

Când aceste traverse se transformă în material de ulucă, se obţine la vânzare 800—1000 pe 1 m^3.

La acest m^3 sunt următoarele cheltueli:

Pentru 1 m^3 ulucă este nevoie de 15 trav. × 90 lei	= 1.350 lei
Debitarea lor în ulucă, etc.	= 150 „
Total	= 1.500 lei

Şi aici rezultă aproape aceiaş pierdere ca în primul caz.

Deficitul, în ambele cazuri, este provenit din cauza cheltuelilor de transformarea traverselor în lemn de foc sau ulucă.

Parchet de fag iarăşi nu se poate confecţiona, deoarece fagul fiind tăiat iarna, cu seva puţină, este complect uscat şi deci nu se mai poate aburi pentru a fi întrebuinţat la confecţionarea parchetului.

Intrebuinţarea traverselor de fag la adăposturi şi pentru scopuri militare poate să fie o chestiune de scurtă durată, dar nu o problemă pentru viitor.

*

Având însă în vedere nevoile C.A.P.S.-ului, pentru întreţinerea liniilor de cale ferată normală de garaj şi înguste C.F.S. unde nu este nevoe de viteza trenurilor ca la C. F. R. până la 100 km. pe oră, ci numai de maximum 15—25 km, credem că aceste traverse de fag care au fost inapte pentru C. F. R. pentru motivele de mai sus, pot fi injectate şi întrebuinţate de C. A. P. S. pentru nevoile proprii.

Durabilitatea acestor traverse injectate va fi aceiaşi ca a traverselor de stejar şi cu toată cheltuiala cerută în plus, vor fi mai eftine ca cele de stejar, mai ales că şi căile ferate ale C.A.P.S.-ului, în prezent, cu greu îşi pot acoperi nevoile cu traverse de stejar.

Din cele trei categorii de traverse de fag, adică cele calitatea II-a, III-a şi secundare cu lungimea de 2,60 m, 2,50 m şi 2,40 m, C.A.P.S.-ul poate să întreţină liniile de garaj normale cu cele de categoria III-a şi secundare.

Pentru liniile înguste cu ecartament de 0,76 m, traversele de fag din categoria II-a se pot tăia în câte patru traverse mici cu dimensiunile de 1,30 m, 0,15 m, 0,12 m. Normal ar fi ca lungimea lor să fie de 1,50 m, dar se pot întrebuinţa şi cele 1,30 m intercalate cu cele de 1,50 m.

Traversele de 2,40 m şi 2,50 m se pot tăia longitudinal în două, întrebuinţându-se la macazuri, iar pentru poduri cele de 2,40 m şi 2,50 m cu dimensiunile lor întregi.

*

Dăm mai jos două metode pentru injectarea traverselor de fag, cu creozot sau sulfat de cupru şi creozot.

I. Metoda de injectare prin presiune

Metoda constă prin injectarea în lemn a unui lichid antiseptic ca: creozotul, sulfatul de cupru, etc.

Intr'un cazan lung de 3,20 m şi cu diametrul dela 1 m în sus, care se deschide în amândouă părţile prin două jumătăţi de capace, se introduc traversele. Capacele se închid ermetic şi se dă drumul la pompa care produce vidul în cazan.

Se închide robinetul No. 3 şi se deschide robinetul No. 1 care este în legătură cu rezervorul, în care se află lichidul antiseptic, umplând cazanul.

Se închide robinetul No. 1 şi prin robinetul No. 2 se dă drumul aburului în cazan, menţinând presiunea la 10 atmosfere, timp de câteva ore. Prin aplicarea presiunei prin aburi, în loc de pompă prin aer, producem încălzirea lichidului şi lărgirea porilor lemnului şi totodată injecţiunea complectă a lemnului.

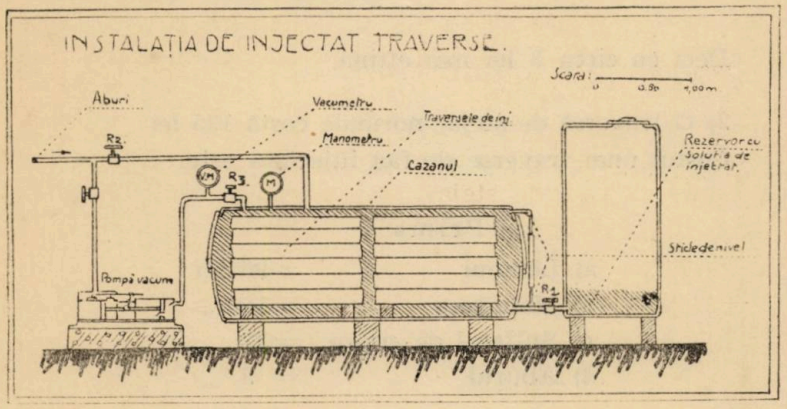

Se opreşte aburul prin robinetul No. 2 şi se evacuează sub presiune în rezervor lichidul din cazan, prin simpla deschidere a robinetului No. 1. Dacă nu ajunge prin evacuare presiunea rămasă în cazan, se mai poate da drumul la abur prin robinetul No. 2.

Prin două sticle de nivel suprapuse şi puse în circuit direct cu cazanul, se urmăreşte umplerea şi golirea cazanului.

Metoda de mai sus este expeditivă şi eficace; un cazan putând injecta în 24 ore, 300 traverse de 1,50 m.

Procedeul este simplu, necesită însă instalaţii ca: un cazan, rezervor, o pompă pentru vacum, un vacumetru, manometru, sticle de nivel şi o sursă de aburi.

II. Injectarea traverselor prin fierbere.

Cel mai rudimentar sistem, care nu necesită decât un mic rezervor (de Decauville), în care se fierb traverse de fag în creozot, carbolineum sau alte derivate desinfectante, bine înţeles cu mare aten-

țiune, ca lichidul să nu ia foc. Randamentul în 24 ore este de 50 traverse de 1,50 m sau 1,30 m.

Calculul rentabilității.

1) O traversă de stejar pentru linie îngustă costă 35—45 lei bucata.

Costul unei traverse de fag injectate cu soluție de 20% sulfat de cupru prin prima metodă este:

a) lemnul	90 lei : 4 =	22,50 lei
b) manopera	=	4,00 „
c) sulfat de cupru	=	9,00 „
d) aburul necesar	=	1,50 „
	In total	37,00 lei

Deci cu circa 3 lei mai eftină.

2) O traversă de stejar normală costă 135 lei.

Costul unei traverse de fag injectată este:

Prima

a) Lemnul	=	90 lei
b) Manopera	=	10 „
c) Sulfatul de cupru	=	27 „
d) Aburul	=	3 „
	In total	130 lei

Deci cu circa 5 lei mai eftină.

A doua metodă

a) Lemnul	=	22,50 lei
b) Creozotul	=	9,00 „
c) Manopera	=	5,00 „
d) Combustibilul	=	1,50 „
	In total	38,00 lei

Propunerea de mai sus, se poate aplica bineînțeles numai acolo unde instalațiile necesare se pot procura în cea mai mare parte ușor, din material vechi pe care-l are orice fabrică sau

C.F.S. şi unde este nevoie de traverse pentru întreţinerea căilor ferate silvice.

Chiar dacă traversele s'ar aduce dela aceste centre de injectare, de pe o rază până la 40 km cu trenul, în care caz costul injectării s'ar majora cu transportul, — operaţia tot va fi rentabilă.

Verwertung der von der Staatseisenbahnverwaltung nichtangenomenen Buchenholzschwellen.

La mise en valeur des traverses de hêtre réfusées par les Chemins de Fer

L'auteur montre que les traverses de hêtre refusées par les Chemins de fer, au lieu d'être employées comme bois de chauffage, pourraient être utilisées à obtenir un matériel propre pour les clôtures. Mais cette transformation occasionne de nouvelles dépenses qui, ajoutées aux dépenses initiales, rendent l'opération déficitaire.

C'est pourquoi l'auteur propose qu'elles soient utilisées par l'Administration forestière de l'Etat pour ses Chemins de fer. Dans ce but, elles seront débitées en quatre parties égales et transformées ainsi, sans perte de matériel, dans les dimentions acceptables pour les voies férées industrielles. Ensuite elles doivent être injectées. Bien qu'avec ces nouvelles maneuvres, il y aura aussi une dépense, on obtiendra tout de même ces nouvelles traverses meilleur marché que celles de chêne.

Enfin, l'auteur indique deux méthodes simples pour imprégner ces traverses.

REÎMPĂDURIREA COASTEI CERMĂGURA

de Ing. C. CĂPITANU

Coasta Cermăgura se găseşte în cuprinsul perimetrului pădurii Calu-Iapa, proprietatea statului, din jud. Bacău, fiind în apropiere de satul Poeni şi mărginindu-se cu delimitările de la 1864, ale locuitorilor. Altitudinea ei este cuprinsă între 430 şi 560 m. Expoziţia generală, sudică. Substratul geolo-

Fig. 1.

gic este constituit din gresii sfărîmicioase, alternând cu argile.

Iniţial a fost aici o pădure frumoasă de gorun. Păşunată an de an, a ajuns azi, la vârsta de 80 ani, în stare de rarişte. Dar şi ceeace a mai rămas este azi pe cale de a se usca. Pătura erbacee şi solul au dispărut, iar rădăcinile arborilor sunt descoperite din cauza eroziunei. Pe o suprafaţă de mai bine de 2 ha, creasta aceasta este brăzdată de numeroase viroage. adânci de 3 m şi mai bine, cari se prelungesc până 'n terenurile locuitorilor cu care se învecineşte (fig. 1).

In primăvara anului 1935, Ocolul silvic Roznov a început

lucrări de consolidarea acestei coaste, executând cleionaje şi gărduleţe, pe o lungime totală de 1700 m. Lucrarea a costat 9 lei de fiecare metru, preţ în care se cuprinde valoarea materialului, transportul lui şi manopera.

Fig. 2.

S'au folosit pari de stejar de 0,08—0,12 m. în diametru şi 1—2,20 m lungime. In pământ, ei s'au bătut la o adâncime de 0,50—0,70 m. Impletitura s'a făcut cu nuele de carpen, alun şi

Fig. 3.

salcie. După împrejurări, s'au bătut cu maiul, sau s'au făcut gropi cu ranga de fier. In locurile unde s'a întâlnit stânca (gresia), s'a folosit un priboi de fier, bătut cu ciocane tot de fier.

Pe fundul ravenelor, în lungul lor, s'au pus fascine fixate cu ţăruşi, capătul din vale al fascinei fiind fixat sub cleionaje.

In acelaşi timp, întreaga coastă a fost plantată cu pin silvestru, folosindu-se puieţi de 3 ani, repicaţi. Plantaţia s'a făcut la o distanţă de 1,50/1,30 m, iar în unele părţi chiar la 1 m; aceasta pentru a pune cât mai repede stăpânire pe sol.

Gropile s'au făcut adânci de 30/30 cm, folosindu-se târnăcopul. Ele s'au plasat la adăpostul gărduleţelor sau al rădăcinilor stejarilor existenţi.

Pentru a fi mai siguri de reuşită, la umplutul gropilor s'a folosit şi pământ de împrumut, adus din pădurea bună.

In primăvara anului 1936, plantaţia a fost completată pe circa 10% din suprafaţa ei.

După 4 ani dela executarea acestei lucrări, plantaţia poate fi considerată reuşită, pinii având o desvoltare viguroasă, măsurând 1,8 m înălţime şi 5 cm diametru. (Fig. 3). Creşterile anuale ating până la 40 cm lungime.

Până azi nu s'au produs rupturi de zăpadă.

In 3—4 ani nădăjduim ca să se formeze starea de masiv.

Aufforstungs des degradierten Bergabhanges Cermăgura.

Le reboisement du coteau dégradé Cermăgura.

L'auteur indique les travaux entrepris pour consolider et reboiser en pin sylvestre, le coteau raviné, nommé „Cermăgura", qui se trouve dans la région montagneuse de Moldavie (Cantonnement forestier Râşnov).

PROBLEMELE ZILEI

DEŞEURILE.

DEŞEURILE ÎN EXPLOATAREA PĂDURII.

de ILIE C. DEMETRESCU

Noţiunea, în general şi cu aplicaţie la lemn şi exploatarea pădurii. Felul şi cantitatea deşeurilor în exploatarea pădurii. Limita valorificării lor. Incheiere.

Deşeurile sunt rămăşiţele materiale rezultate, ca apariţiuni întovărăşitoare obligatorii, dintr'un proces de folosinţă productivă sau consumativă a unui sau unor bunuri materiale. Exemple de deşeuri sunt nesfârşite în viaţa de toate zilele. Astfel, din folosinţa lemnului ca materie primă în fabricile de cherestea şi tâmplărie avem rumeguşul şi talaşul. Topitoriile de fier ne dau sgura şi gazele dela furnale. Consumul domestic de alimente, îmbrăcăminte, adăpostire, etc., ne dă drept deşeuri gunoiul, ş. a. m. d.

In cazul că atari deşeuri din procesele de fabricaţie, pot fi mai departe valorificate cu folos pentru proprietarul lor, ele capătă denumirea de produse accesorii. Astfel, rumeguşul şi talaşul pot fi folosite ca material de încălzire al cazanelor din fabrica ce le-a produs sau ca materie primă pentru noui fabricate: brichete, linoleum, lemn artificial, etc. Sgura dela topitoriile de fier poate fi transformată în îngrăşăminte artificiale, după o prealabilă măcinare (Thomasmehl, de ex.); iar gazele pot fi folosite pentru producerea de energie calorică, etc.

Schematic aceste lucruri s'ar putea reprezinta ca în figură, în care: B = bun material (materie primă sau fabricată); F = folosinţă (productivă sau consumativă); P = produs (bun fabricat sau serviciu); D = deşeu, care poate urma, mai departe, două căi: sau sunt aruncate, ca lipsite de valoare sau sunt valorifi-

cate, după cum am arătat, în care caz, primesc denumirea de produs accesoriu [1]).

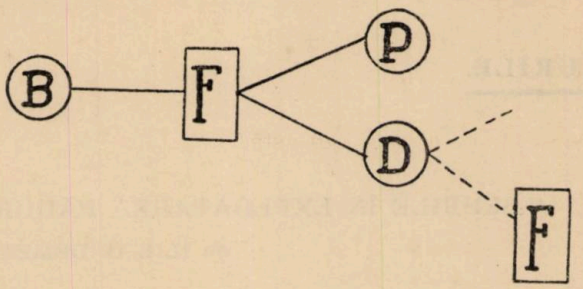

Impărţirea în două părţi a rezultatelor unui proces de folosinţă şi calificarea lor de produs (P) şi deşeu (D) se schimbă după timp şi împrejurări pentru unul şi acelaş bun material (B) şi pentru unul şi acelaş proces de folosinţă. Limita dintre ele nu este, apoi, totdeauna uşor de tras. In industria abatoarelor, de pildă, scopul propriu zis al actului de fabricaţie îl constituie carnea. Dar, odată cu aceasta, mai rezultă, în chip obligatoriu: pieile, oasele, maţele, sângele, etc. Acestea pot fi calificate drept deşeuri, dintre cari, cea mai mare parte sunt mai departe valorificate, devenind, în acest caz, produse accesorii. Se înţelege că pentru un nou proces de folosinţă, fiecare dintre aceste produse accesorii devine bun, izvor pentru noui produse şi deşeuri [2]) ş. a. m. d.

Inainte cu vreo 50 de ani, tăierea vitelor, în satele noastre, când se făcea, pentru vreo pricină oarecare, urmărea numai pielea. Carnea de vită, neagreată în general de populaţiunile noastre săteşti, se arunca sau se împărţea fără plată. O altă pildă interesantă, de acelaş fel, ne-o prezintă industria distilării lemnului. Obiectivul principal al acesteia îl constituie sau numai cărbunele de lemn, sau numai acidul acetic şi gudroanele sau şi una şi alta, în grad egal sau deosebit. Oricum, ceeace califică produsul (eventual principal) prin opoziţie cu deşeul (eventual produs accesoriu) nu este valoarea (preţul sau utilitatea) mai mare a unităţii de măsură a celor două rezultate din-

1) Pentru aceste din urmă noţiuni (deşeuri şi produse accesorii) înrudite prin filiaţiune directă, limba germană are cuvintele foarte potrivite şi sugestive: Abfälle şi Nebenerzeugnisse.

2) Pielea, de pildă, ne poate da material de încălţăminte, ca produs principal şi părul şi grăsimea ca deşeuri.

tr'un proces de folosinţă dat, ci valoarea efectului total, adică produsul dintre valoarea unităţii de măsură şi cantitatea totală. Tăierea unei păduri de molid, de pildă, ne poate aduce, pe lângă lemn şi o cantitate oarecare de răşină, coaje, sămânţă, etc. Unele dintre aceste ultime produse pot avea o valoare la unitatea de măsură cu mult mai mare decât lemnul şi totuşi niciunul dintre acestea nu poate constitui astăzi, obiect principal de exploatţiune, din pricina cantităţii reduse faţă de aceia a lemnului, cu mult mai mare.

In cazul nostru special, al lemnului, putem avea deşeuri pentru fiecare dintre folosinţele succesive pe care le încearcă materia lemn, începând cu recoltarea şi sfârşind cu consumarea ultimă sau propriu zisă. Astfel, în urma primei operaţiuni de folosinţă a lemnului — trecerea sa dela parte componentă a arborelui la feluritele sortimente — după tăierea, scoaterea şi fasonarea sa în pădure, vom putem avea un anumit rând de deşeuri: buturugi, rădăcini, crăci, vârfuri, scurtături şi putregaiuri, aşchii, coaje, frunze, fructe şi seminţe, etc., alături de lemnul de lucru sau de foc, care constituie scopul principal atât al culturii pădurii, cât şi al exploatării. Semifabricarea trunchiurilor de lemn în fabricile de cherestea îşi are şi ea deşeurile sale: rumeguşurile, capetele neregulate şi scurtăturile, laturile, etc. Extragerea celulozei din lemn ne pune la dispoziţie, ca deşeuri, lignină, colofoniu, amidon, zaharuri, etc. şi alte componente ale lemnului. Chiar şi simpla combustiune a lemnului îşi are şi ea deşeurile ei: cenuşa, etc., ş. a. m. d.

Pentru noi silvicultorii, pot constitui obiect de preocupare, cu deosebire, deşeurile din exploatări de păduri şi apoi, cel mult, acelea rezultate din prelucrarea lemnului în fabricile de cherestea. Dar, în acest din urmă caz, am depăşit, deja, adevăratul câmp profesional al silvicultorului şi am intrat în cel industrial, al inginerului în înţelesul original al lucrului. Nu mai vorbim de celelalte serii de deşeuri legate de întrebuinţările industriale ale lemnului, de care nu are a se preocupa, propriu zis, silvicultorul.

Felul şi cantitatea deşeurilor rezultate în tăierile de păduri sunt schimbătoare după împrejurări. Momentele principale în determinarea felului şi cantităţii respective sunt următoarele:

A. Imprejurări naturale (pădurea):

1. Felul arborilor (speciile) şi procentul lor de participare la compoziţia arboretelor;

2. Vârsta şi starea de desvoltare a arborilor;
3. Forma arborilor;
4. Starea de sănătate a arborilor.

B. Imprejurări economice:
1. Preţul produselor la locul determinant de desfacere;
2. Preţul muncii şi restul cheltuielilor de producţiune;
3. Insemnătatea deşeurilor pentru asigurarea, cultura şi protecţia pădurii.

C. Imprejurări tehnice:
1. Pregătirea şi capacitatea profesională a lucrătorilor;
2. Inzestrarea lucrătorilor cu unelte de muncă şi a pădurii cu mijloace de transport;
3. Capacitatea organizatorie a conducătorului exploataţiunii.

Spaţiul restrâns al acestui articol nu ne ingăduieşte să stăruim mai în deaproape asupra acestor momente. Remarcăm numai, că unele din aceste împrejurări stau în afara puterii de înrâurire a exploatatorului de pădure, pe când altele stau în puterea sa de înrâurire. Aceste toate împrejurări fac ca limita dintre produsul principal şi anumite deşeuri să varieze. De pildă, procentul de lemn de lucru, ca produs principal, faţă de procentul de lemn de foc, care poate trece drept produs accesoriu (deşeu valorificabil) şi faţă de procentul lemnului deşeu nevalorificabil şi toate acestea din volumul total lemnos, pot varia în funcţiune de momentele amintite. In cazul altor deşeuri, cum ar fi fructele, seminţele, frunzele şi altele, este vorba numai de o variaţiune a cantităţii ca mărime absolută, iar nu şi procentual (mărime relativă), întrucât acestea, pentru timpurile noastre, nu pot juca rol principal de exploataţiune, ci numai de produs accesoriu sau de deşeu. In vremurile mai vechi, produsul principal al pădurii era mierea, ghinda şi jirul; vânatul etc.; pe când lemnul, din pricina valorii sale reduse sau chiar nule, era socotit ca produs accesoriu sau deşeu. Au fost timpuri, la noi, când exploatarea pădurii se făcea numai în vederea obţinerii cenuşei. Lemnul era ars, la faţa locului, iar cenuşa era vândută şi exportată pe vapoare englezeşti. Faptele sunt perfect documentate cu acte de arhivă. In timpurile noastre, parchetele din ţinuturile lipsite de lemn (Basarabia, Bărăgan, etc.) sunt curăţite şi de cele mai mărunte resturi de lemn şi desfăcute pe preţ bun. In Basarabia, tăierea arborilor — de către exploatatorii antreprenori, mai ales, se face ras, din fata

pământului. Lemnul este strâns până la cea mai neînsemnată rămurea sau aşchioară, este sortat cu mare îngrijire, într'un relativ mare număr de sortimente şi vândut la chilogram. La munte, dimpotrivă, numai o redusă cantitate de lemn, cea mai valoroasă, este hotărîtă pentru scoatere. Adesea un procent ridicat chiar din lemnul de molid, ca şi întreg lemnul de fag sunt părăsite, fiind socotite drept deşeuri fără valoare.

Sub raportul valorii, deşeurile din exploatarea pădurii pot fi împărţite — ca şi în cazul general — în două grupe: cu valoare [3]) (produse accesorii) [4]) sau fără valoare. Această împărţire este relativă şi schimbătoare cu împrejurările. Momentele determinante, în această chestiune, sunt numeroase şi analoage sau identice, în parte, cu cele enumerate mai sus, în cazul cantităţii deşeurilor. Oricum, cantitatea deşeurilor şi felul cum sunt dispuse pe suprafaţa tăerei — restul împrejurărilor fiind presupuse neschimbate — joacă un rol de căpetenie în valorificarea sau neglijarea lor. Deşeurile trebuie să atingă o anumită cantitate, schimbătoare — după împrejurări — şi să se afle convenabil dispuse în parchet pentru a merita atenţiunea exploatatorului. Mulţi specialişti străini, obişnuiţi cu alte stări decât ale noastre, dar chiar şi dintre specialiştii noştrii, au blamat chipul cum s'a făcut şi se face încă la noi exploatarea pădurilor de munte, mai ales, cu părăsirea unui ridicat procent de lemn, în parchete, ca deşeuri. Economia naţională ar suferi, în acest fel pierderi însemnate. Se înţelege, economisirea şi cât mai potrivita folosire a materialului lemnos din tăieri, trebue să fie grija noastră de căpetenie. Dar, cu o rezervă: fără a se aduce atingere principiului de rentabilitate, mai întâi din punct de vedere al proprietarului de pădure, respectiv exploatatorului-antreprenor şi apoi, din punctul de vedere al economiei naţionale. Dacă ne vom hotărî să scoatem mai mult din materialele dintr'un parchet decât corespunde împrejurărilor date şi să le desfacem pe un preţ care să nu acopere cel puţin cheltuielile felurite prilejuite, plus valoarea sa ca material de îngrăşare a solului, să nu credem că am făcut vreo ispravă; dimpotrivă.

3) Valoarea este înţeleasă, aicea, atât ca valoare de schimb (preţ) cât şi ca valoare de întrebuinţare proprie în gospodăria proprietarului sau antreprenorului.

4) Noţiunea de „produse accesorii" folosită în acest studiu, se deosebeşte de cea obişnuită în terminologia forestieră, după cum va fi observat cititorul. In cazul nostru, are un cuprins mai larg

Lucrările de producţiune ale lui homo oeconomicus sunt determinate nu de dragul cine ştie cărei materii, ci sunt determinate de însemnătatea, de valoarea pe care o poartă o materie dată. Cine pretinde să scoatem un procent mai ridicat de lemn din parchete spre a-l vinde la export sub costul de producţiune, adică în pierdere, greşeşte. In definitiv, lucrările noastre de producţiune ar trebui să se încheie cu un plus de valoare a produselor, faţă de valoarea bunurilor consumate.

Nu e mai puţin adevărat, că în gospodăriile de Stat şi uneori şi în cele particulare, atari excese de zel se întâlnesc rar. Mult mai obişnuit este cazul opus, când lumea nu are preocupări serioase de îndreptăţită reducere a procentului de deşeuri şi de cât mai potrivită valorificare a produselor. In economia politică există o lege a creşterii neproporţionale a produsului cu cheltuielile. Toată arta gospodarului constă în a afla procentul de deşeuri, nici mic şi nici mare, ci cel corespunzător celui mai favorabil rezultat financiar al exploatării. Este, apoi, adevărat, că anumite împrejurări sociale ne pot impune abateri dela acest principiu, pentru a da de lucru unei populaţiuni şomeră. Trebue, însă, să fim perfect clari că în acest caz încercăm o pierdere, pe care ar trebui, de fapt, să o suporte colectivitatea, dacă nu cumva reprezintă un impozit special al pădurii în folosul direct al şomerilor respectivi. Cel ce însemnează aceste rânduri are satisfacţia de a fi introdus şi consolidat tradiţia strângerii tuturor resturilor, inclusiv a aşchiilor, din tăierile ocolului silvic Slobozia, şi al valorificării lor pe cale de dijmă, spre folosul atât al Statului-proprietar, cât şi al populaţiunii nevoiaşe.

In articolul de faţă, am privit problema aceasta a deşeurilor în exploatările de pădure din punctul de vedere restrâns al exploatării. Ea are, însă, şi un aspect mult mai larg, care interesează în cel mai înalt grad pe silvicultor. Felul cum a fost întemeiată, cultivată şi apărată pădurea, în decursul vieţii sale, are, deasemenea, un răsunet decisiv în hotărîrea cantităţii deşeurilor şi a putinţei de a le transforma în produse accesorii de o valoare pozitivă. Şi asupra acestui aspect mai larg al problemei, aş dori să atrag luarea aminte, cu atât mai mult, cu cât anumite orientări ale Administraţiei Pădurilor Statului, tind să pună în umbră de câţiva ani, tocmai ceeace constituie rostul fundamental al silvicultorului

PROBLEMA DEŞEURILOR

de Ing. HORIA MANOLE

In mod generic s'ar putea încadra în două grupe:

1. — Deşeurile provenind chiar în pădure — rezultate la exploatare;

2. — Deşeurile rezultând depe urma transformării (industrializării) lemnului.

In primul caz, ele apar atât la fasonarea lemnului de foc (cioate) cât şi la lemnul de lucru (răşinoase), prin retezarea porţiunilor cu putregai, sau cu defecte frapante.

Cioatele nu pot avea altă întrebuinţare, decât transformarea în cărbuni de lemn (dacă se poate), după ce se vor fi transportat la un loc mai accesibil (cale ferată forestieră, drum). In nici un caz să nu se creadă, că acest fel de „deşeu" s'ar putea folosi la distilare spre a se scoate o plus-valută, printr'o astfel de industrializare. Eroarea ce s'ar face — crezând astfel — ar fi grosolană.

In genere, rămân la exploatarea lemnului de foc, cam 20% asemenea cioate, şi în multe părţi se pierd, lăsându-le în pădure, unde, firește, putrezesc.

Buştenii cu început de putregai, sau cu asemenea defecte, încât nu i-ar face plăcere unui fabricant de cherestea să-i aibă pe lagăre, se pot transforma în combustibil, căci tot se poate realiza ceva (cât de puţin), decât să se abandoneze, pentru a putrezi pur şi simplu, prin depozitele pădurilor.

Principiul, ce trebue avut în vedere, în fiecare moment, rezidă în a economisi material. Orice risipă este condamnabilă.

2) Deşeurile care rezultă, în mod natural, la fabrici şi în special la cele de cherestea, sunt de întrebuinţat, pentru fabricile de celuloză. E vorba de acele deşeuri, care pot fi adunate, legate cu sfoară în „fascine" sau „legături" şi expediate, în această stare, industriilor de celuloză.

La asemenea industrii — de cherestea — mai rezultă rumeguşul, care are utilizare la cazanul de aburi al fabricii res-

pective. Nu rămâne, de obicei, un surplus, care să constitue o întrebare: „ce să se facă cu acest deşeu?"

Urmează, aşa dar, să se dea atenţiune deşeurilor, despre care pomeniam la început şi care rezultând în păduri (la exploatare) reprezintă cantităţi apreciabile, dacă se consideră pe întreaga ţară. Nevoile de mangal sunt din ce în ce mai mari. Utilizarea crăcilor şi cioatelor pentru această „fabricaţie" se va impune în curând, căci nu văd o altă utilizare, pentru astfel de „resturi".

D E Ş E U R I ?

C. CRIVEANU
Ing. subinsp. silvic

Răscolitorul de probleme silvice, lunar deschise prin revistă, dă în câteva şire măiestre, firul chestii. Asta face mai mult decât toate articolele, fiindcă tratând mai mult ori mai puţin problema, ajungi ca ea tot să perziste — până la obsesie chiar — în conştiinţa celui cu grija de pădure. Căci cine spune că după deslegările prin articole ce se vor da problemei, nu vor mai putrezi deşeuri în pădure ca până acum? Fiindcă azi, asta e realitatea.

I. Deşeuri la fabrică? Noţiune prescrisă, fiindcă ele nu există, căci se vinde tot — chiar şi rumeguşul — ori se arde sub cazanul semistabilii ori locomotivii. Dacă totuşi se găsesc undeva, identifică omul şi schimbă-l.

II. In pădure însă, deşeul este peste tot, începând din regiunea de deal.

1) La câmpie numai aşchiile se fac uneori uitate (singurul sort care ar fi deşeu propriu zis), dar cari totuşi, s'ar vinde ca pâinea caldă, sub o altă conducere. Veşnicul refren: omul sfinţeşte locul. Fiindcă, la câmpie, creanga la vânzare este ceva volatil. Când populaţia, care cere şi nu i-ajunge cioate de scos ori crengi elagate, rupte cu scara şi cu cârligul, se poate să nu cumpere creangă? Deaceea la ocoalele gospodărite, în 3 luni nu mai găseşti creangă în parchet; iar la ocoalele, unde vezi la

partizi creangă nevândută de 1—2 ani, caută vinovatul, căci este ori lipsă, ori sabotare.

Şi atunci, dacă nu există creangă ori buturi nedespicabile, cât îţi cere omul, mai poţi zice că există deşeuri? Cum să mai fie deşeuri la câmpie, când laici în ale pădurii (de ex. la o Episcopie din Estul Moldovii) vând lemnele în pădure cu bascula? Deaceia la câmpie se poate vinde şi vreascurile şi aşchiile dela semi-industrializate şi surcele.

2) La coline, deşeurile se înteţesc: în parchet, putrezeşte creangă (cam 7—9% din volum), buturile, şi câţiva metrii de scart; iar în pădure, chiar goruni uscaţi, ori doborîţi de vânt, utilizabili (ca gorunul) la orice, putrezesc cu miile, ca să nu mai amintim de fag ori alte esenţe, ca cele moi, de pildă. Şi când mai marele întreabă pe şeful de ocol, pentru ce nu-i vinde, i se răspunde invariabil: „trebuie să-i estimez şi dacă nu se vând toţi, rămân cu ei încărcaţi şi grevează soldul, la bilanţ". Altul, mai puţin inocent, zice: „vânzări d'astea înlesnesc delictele, pentru că, în loc de un lemn cumpărat, taie alte două".

Cu astfel de înţelegere a interesului Statului, care cere să se vândă cât mai mult—nelimitat chiar, a tot ce trebuie să vândă —şi a nevoii săracului de a-i da lemnul pe bani, să nu-ţi facă delicte, nu găseşti altă explicare decât că şeful de ocol se lasă greu, iar inspectorul de control îi îngăduie. Sunt şi cazuri, când cei mai de inimă, le pune pe hârtie, dar atunci începe un şir infinit de rapoarte, justificări, fără ca chestia să urnească un pas.

3) La munte nu mai poate fi vorba de creangă, ori de buturi, chiar şi de metrii de scart, ori de lemnul moale; nu se mai transportă din parchete. Se zice că cheltuielile întrec valoarea lor. Iar în pădure, deşeurile ce constau din molizi şi brazi (căzuţi ori uscaţi) nu mai au limită.

Se pune însă întrebarea: dece antreprenorii curăţă parchetul ca'n palmă, transportând scartul şi obleţii la depozit şi arzând pe locomotive, ce nu se poate vinde? La ei, numai vârfurile dela 5 cm în jos mai rămân pe loc. Acestea însă nu contează, căci în pădurea bătrână — ca de regulă la munte — vârfurile se fărâmă la exploatare şi faţă de volumul lemnului plin, ele nu trec peste 3%.

Chiar dacă ar fi numai pericolul incendiilor, dacă nu datoria de a vinde tot ce poţi vinde, este suficient să ne îndemne

a duce, ori a da şi „deşeurile", ce nu sunt decât o formulă comodă, care să ne acopere lipsa de zel.

Să scazi preţul chiar la 1 leu unitatea, dar să vinzi tot, ca să faci venit şi să împaci lumea săracă, iată ce trebue făcut.

4) Apreciez la 12—14 milioane lei paguba Statului, din lipsa de folosinţă a deşeurilor, care culpabil, putrezesc în pădure.

5) Trebuie să se puie şi răspunderile, fiindcă până acum mai mult s'au trâmbiţat, iar dacă s'au pus, numai întâmplarea a făcut-o.

Aşa stând lucrurile, să ne mai complăcem în inerţie şi în imposibilitate?

DEŞEURILE DELA EXPLOATARE.

de Ing. M. ENE

Dela doborîrea arborelui în pădure şi până la ultima fasonare, fie pentru industrializare, fie pentru foc, materialul lemnos suferă modificări, mai mari sau mai mici, care dau naştere la o mulţime de resturi. Aceste resturi sau deşeuri nu reprezintă totdeauna pierderi; cantitatea şi chiar calitatea lor sunt însă în strânsă legătură cu o mulţime de stări de fapt (esenţă, dimensiune, calitate technologică, greutatea transportului — lipsa drumurilor — cerinţele pieţei, scopul întrebuinţării) stări cari, în ultimă analiză se rezumă toate la rentabilitate.

In decursul vremei, scumpirea materialului lemnos a născut tendinţe de economisire şi astfel s'a căutat a se da întrebuinţări diferite (industrializări mărunte) unora din resturile ce cad la debitări şi în special celor dela fasonarea materialului în fabricile de cherestea, adică resturile de lemn uscat care deşi de mici dimensiuni, prezintă calităţi technologice.

Resturile însă, care cad la exploatare, la doborîrea arborilor, sunt încă sortite mult timp să rămână pe loc în parchete. Acest fapt se petrece de regulă la munte, acolo unde aşezările omeneşti sunt departe de pădure şi drumurile sunt rare. Despre aceste resturi îmi îngădui să spun câteva cuvinte. Este adevărat că aceste resturi (crăci, vârfuri, scoarţă, buturugi, trunchiuri, material depreciat prin atacuri de insecte sau ciuperci,

cu defecte fiziologice sau tehnologice etc.) putezesc şi redau în parte solului ceeace arborele a luat în decursul vremei, dar prezenţa lor poate favoriza şi unele prejudicii. Indiferent de felul exploatării, resturile rămase şi uscate alcătuesc un material combustibil care în cazuri de incendii contribuesc la întreţinerea lor. Dar este o consecinţă şi mai gravă şi procesul se petrece fără să-l observăm. In parchetele de răşinoase ce se tae ras, tot materialul verde, necojit, rămas pe teren, neadunat, devine ideale crescătorii de insecte (Ipidae) sau ciuperci vătămătoare arboretelor vecine. In felul acesta se menţine, în unele regiuni, în permanenţă, prezenţa acestor cauze cari depreciază lemnul în picioare. Ştiut este că amenajamentele, mai ales cele noi, prevăd, din multe şi diferite consideraţiuni, curăţirea de material a parchetului după exploatare. Dar a curăţi, adică a strânge materialul grămadă la marginea locului, nu rezolvă însă problema de mai sus. Sunt sigur că viitorul (necesitatea cât mai mare de material lemnos, construcţii de drumuri) va rezolva şi chestiunea deşeurilor de exploatare. Dar până atunci, soluţiile ar fi, după caz şi posibilitate:

— cedarea gratuită a resturilor din parchete, populaţiei sărace,

— descojirea întregului material şi lăsarea lui în bătaia razelor soarelui (mai ales scoarţa) pentru a nu prilejui instalarea insectelor,

— folosirea acestor resturi drept material de curse, lucru pentru care însă se cere vizitarea lui în timpul când insecta e în desvoltare (înaintea stadiului final — gândac) şi atunci arderea lui.

O observaţiune vine să completeze cele de mai sus. Frumosul obiceiu al proprietarilor mici, din Ardeal mai ales, de a-şi împrejmui proprietatea (pădure sau păşune) la munte, cu gard simplu — prăjini de răşinoase culcate pe capre — ar fi şi cuminte dacă s'ar descoji întreg materialul. Astfel însă, prăjinile fiind verzi, devin sălaş pentru înmulţirea insectelor.

In rezumat deci, problema deşeurilor a început a-şi găsi soluţii dela consumator spre pădure.

Dacă ridicarea deşeurilor de exploatare nu este rentabilă ca măsură economică, ea este rentabilă ca măsură protecţionistă.

Holzabfälle.

Les déchets forestiers.

La diminution quantitative des déchets résultés à l'occasion de l'exploitation ou des diverses transformations du bois dans les fabriques, ainsi que leur mis en valeur, est un problème qui présente un grand intérêt.

A l'enquête ouverte la-dessus, notre revue a reçu quatre responses, dont voici leurs idées principales:

Mr. Demetrescu insiste sur la notion de déchet — en général et avec application au bois; — il considère le déchet comme une apparition non évitable qui accompagne toujours un procès d'utilisation productive ou de consommation des biens matériaux. Le moment où les déchets peuvent avoir un certain emploie, ils deviennent un produit accesoire, par opposition au produit principale. En matière de bois, les déchets peuvent être fort bien employés dans les diverses utilisations qu'on peut donner à ce matériel — depuis la récolte jusqu'au dernier stade de consommation. Pour le forestier, ce sont les déchets résultés à l'occasion de l'exploitation de la forêt qui présentent surtout importance. C'est sur cette question que l'auteur insiste dans le reste de l'article.

Mr. H. Manole montre que les déchets résultés à l'exploitation de la forêt peuvent être employés quelquefois à la fabrication des charbons de bois. Quelques uns des déchets, produits dans les scieries, peuvent être placés aux fabriques de cellulose.

Mr. C. Criveanu tâche à démontrer qu'en général, la mis en valeur des déchets de l'exploitation, est en fonction de celui qui est chargé de la direction de l'unité forestière respective. Dans la pluspart des cas, les déchets peuvent être mis en valeur.

Enfin, Mr. M. Ene, pensant à l'hygiène de la forêt, croit qu'il faut faire toujours écarter les déchets de l'exploitation.

CRONICA

INTERNĂ

● **Legea preemţiunii.**

In numărul din Octombrie arătam că prin modificarea legii de organizare a Casei Rurale — instituţie al cărei scop principal este să înlesnească cumpărarea, vânzarea şi exploatarea proprietăţilor agricole — s'a lăsat acesteia putinţa să cumpere şi păduri. Casa Rurală le va oferi apoi spre cumpărare Casei Pădurilor Statului, care este obligată, în termen de 30 zile, să răspundă, iar în caz afirmativ să le cumpere în termen de 90 zile. Numai dacă aceasta nu le cumpără, Casa Rurală este liberă să le ofere spre vânzare oricui, dând preferinţă vânzărilor în indiviziune către obştii, cu condiţia ca starea de indiviziune să nu înceteze niciodată.

Mai arătam atunci că pentru a putea fi cu adevărat folosite aceste dispoziţii, trebue să se pună la dispoziţia Casei Pădurilor fondurile necesare. Altfel, dispoziţiunile vor rămâne literă moartă.

Iată însă că, de curând, un nou decret-lege (Mon. Of. Nr. 268 din 18.XI a. c.), vine să înlesnească şi altei instituţii, operaţiuni similare; este vorba de decretul care priveşte înfiinţarea preemţiunii.

Pentru exercitarea dreptului de preemţiune pe care-l are Statul la cumpărarea moşiilor, conacelor de moşii şi a oricăror alte terenuri agricole, — Ministerul de agricultură şi domenii este autorizat să încheie o convenţie, cu „Banca pentru industrializarea şi valorificarea produselor agricole“ (B.I.N.A.G), care urmează să facă executarea operaţiunilor de finanţare, cumpărare şi vânzare.

Proprietăţile dobândite pe baza acestei legi, în afară de cele rezervate colonizării, nu vor putea fi revândute decât în întregime, aşa cum au fost cumpărate, sau în loturi de cel puţin 15 ha, dacă timp de 2 ani n'au fost vândute în întregime.

Legea aceasta cuprinde şi un articol care se ocupă de pădurile ce s'ar afla pe proprietăţile cumpărate de B.I.N.A.G. In articolul semnalat, se arată că dacă aceste păduri nu se vor revinde odată cu moşia respectivă sau dacă nu se vor îngloba în loturi mari, urmează să se vândă „comunelor, obştiilor sau altor asociaţii ţărăneşti“. Dacă aceasta nu va fi posibil, se vor putea vinde particularilor. Numai în cazul când pădurile nu se vor putea vinde categoriilor de mai sus, ele vor putea fi cumpărate de Direcţia comercială a pădurilor Statului. Infine, pădurile aflate pe moşiile, pe care se fac colonizări, se pot vinde asociaţiilor de colonişti.

Vrea să zică, dacă prin legea Casei Rurale precăderea o avea Casa

Pădurilor, de data aceasta, Casa Pădurilor vine numai la urmă, după ce vor fi refuzat să cumpere comunele, obștiile și chiar particularii.

De ce oare această schimbare?

Față cu această nouă situare, cineva ar putea să se întrebe: se bucură oare pădurile statului de solicitudinea pe care o merită? Mai există o politică de mărirea patrimoniului păduros al Statului? Dispozițiile legiuirilor menționate, mai ales cea de a doua, nu ne lasă să vedem aceasta.

Evenimentele de totdeauna au făcut însă dovada că pădurile statului au fost solicitate în toate împrejurările dificile prin care a trecut națiia și statul nostru. Deaceea, cu atât mai mult, interesul pentru ele ar trebui să se manifeste întreg și în tot momentul.

● **Pădurea, scut de vremuri grele.**

Nenumărate sunt cazurile când pădurile statului au fost chemate să-și dea contribuția, atunci când vremurile au cerut-o. Desigur, că toate acele împrejurări au fost menționate la vremea lor, în revistele noastre de specialitate. Ne lipsim de a reveni asupră-le.

Situații gingașe au impus de curând patrimoniului păduros al Statului noui contribuții. Prelungirea concentrărilor militare, a determinat guvernul țării la o serie de măsuri sortite să înlesnească viața familiilor celor concentrați, lipsite de mijloace suficiente de trai. Printre acestea a fost și acordarea de lemne de foc gratuite. Deocamdată s'a deschis un credit de 10 milioane lei, care va acoperi valoarea materialului lemnos ce urmează să se livreze. Lemnele se predau numai concentraților grade inferioare de la țară. S'a fixat o cotă de 2 steri sau o grămadă de crăci pentru fiecare familie, indiferent de numărul persoanelor ce constituesc familia. Tablourile de cei îndreptățiți a primi aceste lemne se întocmesc pe comune, de către o comisie compusă din inginerul silvic șef de ocol, pretorul local, primarul comunei și directorul școalei primare.

Se înțelege că măsurile sortite de a aduce un cât de slab sprijin celor nevoiași și lipsiți, din cauza evenimentelor prin care trecem, nu pot fi decât aplaudate. Remarcăm doar că și de astă dată, pădurile Statului au fost sortite să fie isvorul de unde să se poată lua ceva, care să se dea celor în nevoie.

Această nouă contribuție a pădurilor noastre, trebuie să facă, odată mai mult, pe cei puși să conducă destinele acestei națiii, să-și îndrepte binevoitor atenția și spre măsurile sortite ca acest isvor de bogății naționale, să poată fi în stare, tot mereu, să facă față nevoilor de lemn, să devie cu adevărat un isvor nesecat de bogăție.

Conservarea patrimoniului nostru forestier și ameliorarea lui sunt ținte care nu trebuesc scăpate niciodată din vedere de guvernanți. Ceva mai mult, măsură cu adevărat de înțeleaptă politică forestieră, este și aceea a măririi acestui patrimoniu al Statului, prin împăduriri de terenuri sterpe și mai ales prin cumpărări de păduri. Dar pentru aceasta nu sunt suficiente declarațiile făcute în diverse situații mai mult sau

REVISTA PĂDURILOR
ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC" — ANUL 51

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1939

„Bucovina" I. E. Torouțiu, București

TABLA DE MATERII

ARTICOLE

Studii, referate, comentarii, însemnări, problemele zilei):

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Agapie G.:	Transcalcularea coordonatelor — — —	367
Badea M. şi Georgescu C.	Uscarea puieţilor de Quercus rubra — —	717
Şt. Bărbulescu:	Zăvoaie şi păduri de baltă — — — —	953
Bocec A.:	Amenajări turistice în preajma staţiunii Slănic (Moldova) — — — —	541
Böhm M.:	Populus canadensis în păd. Ocol. silv. Calafat — — — — — — —	305
Bondescu Emil:	Un aspect interesant al conversiunii —	79
Căpitanu C.:	Reîmpădurirea coastei Cermăgura — —	1020
Ceacăreanu G.:	Intre C.A.P.S. şi C.F.R. — — — —	188
—	Mangalul ca mijloc de mărirea venitului pădurei — — — — — — —	826
Cioltan G.:	Arboretul de tisă din păd. Comarnic Vâlcea	626
Coman Artur:	Contribuţii la flora Maramureşului — —	378
—	Ribes rubrum L. o specie nouă pentru flora ţării noastre — — — — — —	793
—	Contribuţiuni la cunoaşterea florei muntelui Farcău — — — — — —	1013
N. Constantinescu:	Problema rentabilităţii zăvoaielor — —	939
Creţoiu P.:	Staţiuni de conifere în munţii Ciucaşului	720
—	Distribuţia geografică generală a plantelor lemnoase din România (I) — — —	897
Crivăţ T. H.:	Inlocuirea lemnului de foc? — — — —	39
—	Doage de fag — — — — — — —	747
Criveanu C.:	Deşeuri? — — — — — — — —	1030
Czoppelt H.:	O plantaţie de pin strobus — — — —	155
—	Hibrizii de plop repede crescător — —	308

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Demetrescu Ilie C.:	O lipsă sistematică a răriturilor în România	22
—	Regenerarea salcâmului prin însămânţare naturală — — — — — — — —	159
—	Adaptarea adm. noastre for. pentru cazul economiei de răsboi — — — —	497
—	Congresul de economie for. al Germaniei mari — — — — — — — —	629
—	Recrutarea personalului superior — —	799
—	Economia forestieră şi industria de cherestea — — — — — — —	997
—	Deşeurile în exploatarea pădurii — —	1023
Eliescu Gr.:	Actualităţi în zoologia forestieră şi protecţia pădurii — — — — —	171
—	Contribuţiuni la cunoaşterea insectelor vătămătoare pădurilor din România (I)	487
—	Reflecţii pe marginea teoriei tipurilor de arborete — — — — — — — —	904
Enculescu P.:	Antestepa din câmpia Ardealului — —	255
Ene M.:	Pentru calitatea doagelor — — — —	745
—	Problema cărăbuşilor — — — — —	417
—	Deşeurile dela exploatare — — — —	1032
Fedorovici C.:	Raţionalizarea fasonării traverselor de fag	521
—	Valorificarea traverselor de fag refuzate de C. F. R. — — — — — —	1015
Filip V.:	Organizarea producţiei for. în cadrul planului econ. generale — — — —	394
Filipovici I.:	Torent şi teren degradat — — — —	167
Florescu Ion:	Problema conversiunilor — — — —	71
—	Codul silvic şi articolele 139 şi 232 din procedura penală Carol II — —	274
Fröhlich I.:	Tăierea lemnelor de răşinoase în Carpaţii de Răsărit — — — — —	389
Georgescu C. C. şi Ionescu C. D.:	Răspândirea laricelui şi zâmbrului în basinul superior al Ialomiţei —	150
Georgescu C. şi Badea M.	Uscarea puieţilor de Quercus rubra — —	717
Ghelmeziu N.:	Actualităţi din tehnologia lemnului —	47
—	Câteva aspecte ale problemei aprovizionării cu traverse de fag — — —	191
Gheorghiu Miron:	Conversiunea crângurilor — — — —	78
Haralamb At.:	Pin silvestru spontan în împrejurimile Curţii de Argeş — — — — —	260
—	Pin cu rădăcini suporţi — — — —	415
—	Pădurile şi turismul — — — — —	532
—	Congresul internaţional de piscicultură fluvială dela Liège — — — —	816

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Heroiu Tr.:	Anul forestier 1938 — — — — —	1
—	Pădurea „Centru de interes" — — —	405
—	Mica industrie a dogăritului — — —	742
Ionescu C. D. şi Georgescu C. C.:	Răspândirea laricelui şi a zămbrului în basinul superior al Ialomiţei — —	150
Lungu I.:	Ucenicii — — — — — — — — —	162
—	Exactitatea dimensionării în grosime a cherestelei — — — — — —	595
Lupe I.:	O staţiune de tisă în munţii Gurghiului —	268
Mălăescu Andrei:	Carbonizarea lemnului în retorte — —	849
Manole Horia:	Traversele de cale ferată — — — —	181
—	Pădurea în viaţa economică — — —	413
—	Pădurea şi turismul — — — — — —	548
—	Preocupări de viitor — — — — —	652
—	Noile orientări — — — — — — —	926
—	Problema deşeurilor — — — — —	1029
Marinescu I. I.:	Perdelele de protecţie — — — — —	434
Marinescu Grig. Gr.:	Problema pădurilor degradate din lunca Dunării şi a râurilor — — — —	945
Moldovanu I. Junior:	Conversiunea crângurilor — — — —	74
—	Traverse de fag — — — — — —	196
—	Plopul tremurător — — — — — —	300
—	Perdelele de protecţie — — — — —	427
—	Celuloza ca mijloc de valorificarea lemnului — — — — — — — —	653
—	Recepţionarea buştenilor de răşinoase în parchete — — — — — — —	808
Moşandrei G.:	Metode noi pentru plantarea terenurilor degradate — — — — — —	609
Negulescu V. P.:	Conversiunea crângurilor în codru — —	63
Pàll F.:	Pădurile U. D. R. şi turismul — — —	536
—	Xylometrarea lemnului destinat pentru mangal de retortă — — — —	846
Paşcovici N.:	Consideraţiuni referitoare la exploatarea lemnului de celuloză — — — —	659
Petcuţ M.:	Conversiunea pădurilor dela codru la crâng — — — — — — — —	60
—	Vitalitatea rădăcinilor de stejar — — —	135
Pop I. I.:	Asupra problemei lemnului pentru fabricarea hârtiei în România — — —	813
Predescu G.:	Pinul silvestru în basinul pâraielor Braţul Incet şi Apa Roşie din M-ţii Oituz	514
Prodan M.:	Lemnul de celuloză — — — — — —	642
Rachieru C. I.:	Industrializarea şi comercializarea produselor Casei Pădurilor — — —	621

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Rădulescu Anton V.:	Din avantajele culturii plopului — —	297
Rădulescu M.:	Conversiunea crângurilor de şleau în codru — — — — — — — —	81
—	Plopii — — — — — — — — —	293
—	Perdelele de protecţie — — — — —	431
Rătan I.:	Traversele de cale ferată ca produs al economiei noastre forestiere — —	182
—	Suedia sub aspectul plutitului lemnului de lucru — — — — — — —	283
—	România şi lemnul de celuloză — — —	661
—	Suedia sub aspectul industriei forestiere	725
—	Suedia sub aspectul comerţului de lemn şi al culturii forestiere— — — —	928
Reiff F. şi Vasiliu V.:	Atac de lecanine în plantaţii de salcâm	723
Rubţov Şt.:	Zăvoaiele Bărăganului — — — — —	947
Sabău V.:	Scopul şi importanţa statisticei — — —	910
Sburlan D. A.:	Organizarea producţiei traverselor de cale ferată — — — — — — —	177
—	Pinul silvestru de la Pralea — — — —	506
—	Producerea doagelor privită din punct de vedere tehnic şi economic — —	739
—	Supraînălţarea şinelor exterioare în curbe	793
Schorscher I.:	Conversiuni — — — — — — — —	55
Silian S.:	Fabricarea cărbunelui de lemn în cuprinsul Direcţiei Silvice Cluj — —	828
Şerengău M.:	Carbonizarea lemnului pe Domeniile Reşiţa, în trecut — — — — — —	840
V. N. S.:	Noua lege de organizare — — — —	382
Valisiu Vasile V.:	Industria ţărănească a lemnului — —	30
—	Stejarii dela M-rea Dintr'un lemn —	280
—	Pădurea şi turismul — — — — —	544
—	Drăniceritul — — — — — — — —	616
Vasiliu V. şi Reif F.:	Atac de lecanine în plantaţii de salcâm	723
Witting Otto:	Dreptul armelor în Germania — — —	44

CRONICA INTERNĂ

Haralamb At.:	Capela ortodoxă dela Gurghiu — — — —	84
—	Realizări mosneneşti — — — — — — — —	87
—	Ravagiile poleiului — — — — — — — —	88
—	Alunecări de teren — — — — — — — —	88
—	Acţiunea de îndrumare a populaţiei — — —	89
—	Făinarea sau oidiumul stejarului — — — —	89
—	Conferinţa administrativă a inginerilor silvici dela Fondul bisericesc bucovinean — — —	310

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
Haralamb At.:	O nouă echipă la Domenii	312
—	Vitele şi hrana lor	314
—	Grijile primăverii	315
—	Serbarea arborelui	551
—	Luna cărţii	552
—	In bătaia vântului	552
—	Reducerea amenzilor provenite din delicte şi contravenţiuni la legile silvice	552
—	Incetarea gratuităţilor	553
—	Un parc necunoscut	553
—	Brazda	553
—	A 53-a adunare generală a Societăţii Progresul Silvic	663
—	Pădurea şi săteanul	614
—	Să câştigăm pământ	674
—	Inzestrarea mânăstirilor	674
—	Revoluţia plantaţiilor	675
—	Deschiderea sezonului de vânătoare	675
—	Ploi şi inundaţii	676
—	Şi secetă	678
—	Comemorarea silvicultorului N. R. Danielescu	750
—	Taxele de vânătoare pentru străini	750
—	Comitete tehnice silvice pe lângă Ţinuturi	751
—	Precizare de atribuţiuni	751
—	Un concurs	752
—	Un proiect	753
—	Şcolile de pădurari	865
—	Casa Rurală	866
—	Ogorul Românesc	867
—	Lucrări de mântuială	957
—	Consiliul superior economic	958
—	Despăduriri şi împotmoliri	959
—	Inundaţii	959
—	Ceva nou?	961
—	Legea preemţiunii	1035
—	Pădurea, scut de vremuri rele	1036
—	O aniversare trecută sub tăcere	1037
Cezar Cristea:	Contribuţiuni bibliografice	90, 201, 554, 678
—	Corpul silvic şi înarmarea ţării	678

CRONICA EXTERNĂ

Demetrescu Ilie:	Prezentarea	94
—	Conferinţa internaţională pentru utilizarea lemnului	95
—	Asociaţia silvicultorilor din ţările Baltice	96

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Demetrescu Ilie:	Impădurirea Vezuviului — — — — — —	96
—	Organizarea forestieră a Etiopiei — — — —	97
—	Impăduriri întinse în Norvegia — — — —	97
—	Consecinţele gerului din iarna 1928—1929 — —	97
—	O nouă împărţire administrativă a pădurilor de Stat în Polonia — — — — — — —	98
—	Poliţia pădurilor din aeroplan — — — —	98
—	Problema perdelelor de protecţie în Statele Unite	209
—	Consumul lemnului de celuloză în creştere —	209
—	Germania câştigă păduri — — — — — —	210
—	Ungaria câştigă de asemenea păduri — — —	210
—	Şi Anglia împădureşte — — — — — —	210
—	Şi Irlanda se mişcă — — — — — — —	211
—	Indrumarea economiei lemnului în Franţa —	211
—	Schimbări în administraţia forestieră a Franţei	211
—	Congres internaţional de acquicultură şi pescărie în Belgia — — — — — — — — —	212
—	A fost sacrificat unul din cedrii Libanului —	316
—	Stingerea incendiilor de păduri cu apă sărată —	316
—	Dela vecinii Bulgarii — — — — — — —	316
—	I-am întrecut pe Danezi — — — — — —	317
—	Practica conservării lemnului la Chinezi — —	317
—	Lemnul ca material gazogen în ţări cu şi fără petrol — — — — — — — — — —	317
—	Şi benzină din lemn — — — — — — —	318
—	Perdelele de protecţie în Rusia — — — —	318
—	Şi în Madagascar se împădureşte — — — —	319
—	Degenerescenţa plopului piramidal — — —	319
—	Arbori atacaţi de lăcuste — — — — — —	319
—	Gutapercă din salbă râioasă — — — — —	319
—	Ecole supérieure du bois — — — — — —	320
—	Din nou „Direction générale des eaux et forêts“	439
—	Problema lemnului ca material gazogen de actualitate şi în Rusia — — — — — — — —	439
—	Şi ciment din lemn — — — — — — —	439
—	Pomul de Crăciun ca sursă de venit în America	439
—	Intâietatea arborelui german — — — — —	440
—	Noi specii forestiere pentru fabricaţia celulozei	440
—	Nucul în Crimeea — — — — — — — —	440
—	Protecţia naturei în Africa — — — — —	441
—	Staţiune pentru studierea efectelor împăduririi asupra regimului apelor în Africa — — —	441
—	Al 6-lea congres al Federaţiei pireneană de economie montană — — — — — — — —	441
—	Programul de studii al Şcolii superioare de silvicultură dela Tharandt — — — — — —	442

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Demetrescu Ilie.	Pustiul Sahara va fi transformat în pădure —	443
—	Problema carburanţilor naţionali în Franţa —	443
—	Lemnul ca material gazogen în tracţiunea mecanică agricolă — — — — — — — — —	444
—	Centrul internaţional de silvicultură la Berlin	557
—	Colecţie de lemn americană — — — — —	558
—	Problema materiei prime pentru fabricaţia hârtiei în Ucraina — — — — — — — — —	559
—	Vin şi sirop de mesteacăn şi paltin — — —	559
—	Gazul de lemn şi în coloniile franceze — —	560
—	Plute cu motor — — — — — — — — —	560
—	Inapoi la coaja de tăbăcit — — — — —	560
—	Şi Brazilia se interesează de autovehiculele cu gazogen pentru lemn — — — — — —	561
—	Stabilitate pilduitoare în administraţia silvică —	684
—	Dela vecinii noştri Bulgari. Progresele economiei forestiere — — — — — — — — —	684
—	Dela vecinii noştri Bulgari. Intemeere de cooperative forestiere ţărăneşti — — — — —	686
—	Dela vecinii noştri Poloni. Evoluţia economiei forestiere în primii 20 ani de independenţă a ţării — — — — — — — — — — —	686
—	Congresul de economie forestieră a Germaniei mari — — — — — — — — — — —	687
—	Conferinţa pentru utilizarea lemnului 1939 —	688
—	Expoziţia forestieră şi alpină internaţională dela Roma din 1942 — — — — — — — —	688
—	Academia germană de ştiinţe silvice — — —	689
—	Intemeierea Uniunii internaţionale de sociologie vegetală — — — — — — — — — —	690
—	Combaterea incendiilor de păduri cu ajutorul avionului — — — — — — — — — —	691
—	Al treilea Congres internaţional de silvicultură	755
—	Dela vecinii noştri Bulgari — — — — —	757
—	Dela vecinii noştri Poloni — — — — — —	757
—	Dela vecinii noştri Poloni — — — — — —	758
—	Producţia de lână şi mătase artificială în lume şi în Germania — — — — — — — — —	759
—	Impăduriri şi în Letonia — — — — — —	868
—	Impădurirea, problemă de interes public în Portugalia — — — — — — — — — — —	868
—	Tractoare, camioane şi motoare cu dispozitive gazogene în exploatarea pădurilor din Canada	869
—	Economisirea lemnului pe orice căi în Germania	869
—	Franţa sprijină împăduririle — — — — —	870
—	Cajander — — — — — — — — — — —	871

Autorul:	Titlul articolului:	Pag.
Demetrescu Ilie:	Arborele şi pădurea, semn comemorativ — —	872
—	Dela vecinii noştri Jugoslavi (Institut central pentru cercetarea lemnului) — — — —	962
—	Silvicultorii Jugoslavi în excursie în Germania	962
—	Economia forestieră în cadrul celei de războiu	965
—	Paul Mougin — — — — — — — — —	965
—	Din tradiţia multiseculară a silvicultorilor francezi	1038
—	Şcoală superioară de silvicultură, vânătoare şi piscicultură în Mexico — — — — — —	1038
—	Pădurile Albaniei — — — — — — — —	1038
—	Alegerea lemnului de rezonanţă — — — —	1039
—	Stâlpi de lemn pentru conductele electrice de mare tensiune — — — — — — — —	1040
—	Ingrijorare în Franţa pentru sănătatea lui Celtis australis — — — — — — — — —	1041
—	Reuniunile Asociaţiei pentru ştiinţa solului —	1040
—	Dela vecinii noştri Bulgari — — — — —	1041

MERCURIALE

Filip V. C.: Cronica lemnului — — — — 104, 322, 445, 562, 692, 873
Vasilescu Gr.: Piaţa internaţională a lemnului în 1938 — — — 99

RECENZII:

(c ă r ţ i)

Adriescu-Cale I.: Actualitatea problemei irigaţiilor în România. (Recenzent: At. Har.) — — — — — — — — 213
Dr. H. G. Bodenbender: Zellwolle. (Recenzent: Ghelmeziu) — — 968
Demetrescu Ilie C.: Evoluţia administraţiei noastre forestiere de stat. (Recenzent: Tr. Heroiu) — — — — — — 328
Demetrescu Ilie: Indreptar asupra legilor noastre silvice. (Recenzent: At. Har.) — — — — — — — — — — 455
Economie Alpestre. (Recenzent: At. Har.) — — — — — — 571
Dr. Ing. K. Egner: Neuere Erkenntnisse über die Vergütung der Holzeigenschaften. (Recenzent: Ghelmeziu) — — — 968
Enăchescu-Muscel I.: Măsuri preventive pentru conservarea pieilor. (Recenzent: T. H. Crivăţ) — — — — — — — 215
Forstliche Hochschule Hann.-Münden. (Recenzent: Demetr. Ilie) 451
Forstliche Rundschau, Beiheft: Internationale Titelsammlung. (Recenzent D. A. Sburlan) — — — — — — — — — 327
Hălălău D.: Der Akerfutterbau in Rumänien. (Recenz.: T. Bălănică) 574
Prof. Leo Hauska: Waldeisenbahnen und Feldbahnen. (Recenzent: Dem. Sburlan) — — — — — — — — — — 877

Autorul: Titlul articolului: Pag.

Joffe Jacob S.: Pedology. (Recenzent: T. Bălănică) — — — — 454
Krutzsch und Dr. Loetsch: Holzvorratsinventar und Leistungsprüfung der naturgemässen Waldwirtschaft. (Recenzent: V. N. S.) — — — — — — — — — — — — 698
Manuel des pêcheurs, pisciculteurs et gardes-pêche. (Recenzent: At. Har.) — — — — — — — — — — — — 696
Marinovici Milan Dr.: Osnovi Nauke o Uprava Sumama (Bazele generale în administrația pădurilor). (Recenzent: I. Petö) — — — — — — — — — — — — 1042
Pojoga I.: Creșterea peștilor. (Recenzent: T. H. Crivăț) — — — 113
Sburlan D. A.: Contribuții la studiul pădurilor inaccesibile din România. (Recenzent: I. Lungu) — — — — — 111
Prof. Dr. Luigi Stabilini: Lezioni di costruzioni stradali e ferroviarie. (Recenzent: D. A. Sburlan) — — — — — 761
Tănăsescu N.: Etude biométrique sur les cônes du Pin à crochets (Studiu biometric asupra conurilor de Pinus uncinata Ram.). (Recenzent: Prof. C. C. Georgescu) — — — 1043
Tănăsescu N.: Contributions à l'étude botanique et forestière des taillis sous futaie (Contribuțiuni la studiul botanic și forestier al crângurilor compuse). (Recenzent: Prof. C. C. Georgescu) — — — — — — — — — — 1043
Dr. Reinhardt Trendelenburg: Das Holz als Rohstoff seine Entstehung, stoffliche Beschaffenheit und chemische Verwertung. (Recenzent: Eugen Vintilă) — — — — 966

(r e v i s t e)

Bul. de la Soc. Centrale forestière de Belgique (Recenzent: At. Har.) — — — — — — — 217, 331, 457, 701, 763, 880, 971
Forstwissenschaftliches Centralblatt (Recenzent: A. V. Răd.) — 114, — — — — — — — — — — — — 217, 572, 971
Holz al Roh- und Werkstoff (Recenzent: N. Ghelmeziu) — — — 115, — — — — — — — — — 220, 331, 458, 574, 880, 974
Journal for. suisse (Recenzent At. Har.) 118, 221, 340, 459, 702, 764, 883, — — — — — — — — — — — — 976, 1044
Revue des eaux et forêts (Recenzent: At. Har.) 340, 460, 765, 883, 976, 1045
Revue internationale du bois (Recenzent: At. Har.) — — — 222, 577
Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen. (Recenzent: Comanici D.) 118
Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen. (Recenzent: G. T. Toma) — 223, — — — — — — — — — — 460, 578, 703, 980, 1046
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft (Recenzent: Ilie C. Dem.) 122, 224, 341, — — — — — — — — — — 462, 578, 703, 767, 884, 979

INFORMAȚIUNI

Informațiuni — — — — 123, 226, 343, 464, 566, 705, 769, 886, 985, 1050

Autorul: Titlul articolului: Pag.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

Cărți intrate în bibliotecă — — — — — 124, 235, 351, 470, 589, 773
Ședințele Consiliului — — — — — — — 125, 233, 474, 775, 1054
Convocare — — — — — — — — — — — — 228, 345, 467
Moțiunea din 1939 — — — — — — — — — — — — 590
Concurs — — — — — — — — — — — — — — 709

CERCUL DE STUDII
(Conferințe)

C. Georgescu: Valorificarea pinului silvestru în raport cu răspândirea sa naturală la noi — — — — — — — — 231
Marin Rădulescu: Sporirea producției noastre forestiere — — 233
P. Ioan: Sporirea producției forestiere. (Recenzent: C. Cr.) — — 580
I. Lungu: Exploatarea și industrializarea lemnului în legătură cu sporirea producției forestiere. (Recenzent: T. H. C.) — 581
V. Dinu: Problematica economiei forestiere române. — — — — 584
Rubțov St.: Contribuții la problema sporirii producției forestiere în Bărăgan — — — — — — — — — — — 349
Dinulescu G. Dr.: Pădurile și pescuitul în regiunile inundabile ale României. (Recenzent: T. H. Crivăț) — — — — 348
V. C. Filip: Producția forestieră și valorificarea ei în noua așezare românească. (Recenzent: T. H. C.) — — — — — 586

NECROLOG

Basile Stătescu — — — — — — — — — — — — — — 247
Stelian Stătescu — — — — — — — — — — — — — 592
Dem. Popescu-Coculescu — — — — — — — — — — — 771
I. Brâncuș — — — — — — — — — — — — — — 987
Gh. Preda — — — — — — — — — — — — — — 1059
N. Ionescu — — — — — — — — — — — — — — 1061

PUBLICAȚIUNI

Decizii ministeriale — — — — 129, 249, 353, 481, 712, 784, 891, 989
Aviz — — — — — — — — — — — — — — — 1052

mai puţin solemne. Se cere să se puie la dispoziţie şi la timp fondurile necesare.

Câte ocaziuni deosebit de favorabile nu a pierdut Casa Pădurilor Statului de a-şi mări patrimoniul păduros, prin mari şi frumoase masive forestiere ce i s'au oferit spre cumpărare, — din lipsă de fondurile necesare! Dar acele nenumărate drepturi moşneneşti, pe cari ar fi putut să le cumpere, cât de mult ar fi contribuit la punerea în ordine a acelui mare patrimoniu — pădurile moşneneşti —, care azi prin obuz se irosesc?!

Odată mai mult, înfiinţarea acelui credit forestier, se cere cu insistenţă a fi creiat, pentru a se putea cu adevărat purcede la lucru de nădejde.

In faţa acestei noui contribuţii la care este chemată economia noastră forestieră, câtă satisfacţie nu i s'ar fi dat acestei ramuri producătoare de avuţii naţionale, dacă în programul de guvernare al celor puşi azi să ne cârmuiască, s'ar fi făcut o menţiune cât de generală, şi despre ea. Dar ca mai întotdeauna, doar i s'a cerut.

● **O aniversare trecută sub tăcere.**

In anul ce s'a scurs, 1939, s'au împlinit 20 de ani de când promoţiile XXI, XXII şi XXIII şi-au trecut examenul de diplomă.

Ca niciodată în cursul vieţii corpului silvic, trei promoţii au fost puse la probă, în acelaşi an — 1919 — după ce au trecut, cea mai mare parte din ei, proba de foc în marele război de întregirea neamului.

Sunt ultimele proporţii cari au purtat uniforma verde şi cuţitul de vânătoare al Şcoalei dela Brăneşti. Promoţia XXIII este aceea care a apucat un singur an de viaţă brănească 1915/916.

Sunt ultimele promoţii cari au purtat puşca pe umăr şi au dat piept cu duşmanul, numărând 8 camarazi căzuţi la datorie şi un decorat cu „Mihai Viteazu" (singurul din corp).

Sunt promoţiile cari au umplut, imediat după război, golurile în serviciul silvic din provinciile alipite, înlocuind pe acei ce n'au jurat credinţă Statului Român.

In ordinea lucrărilor care pun în evidenţă corpul nostru, am putea să menţionăm că aceste promoţii, au început şi au luat din plin parte la campania de împăduriri iniţiată în 1924 şi au contribuit în bună măsură la conducerea şi executarea lucrărilor de exploatare în regie pornite pe baza legii din 1930.

In ordinea promovării de organe conducătoare, cele trei promoţii sunt cele mai noi cari au început a da şefi de inspectorate şi directori regionali.

Tăcuţi şi anonimi, aşa cum au înfruntat atâtea greutăţi în război şi în serviciu, camarazii celor trei promoţii au trecut fără sgomot aniversarea celor două decenii dela examenul de diplomă şi intrarea lor în Corp.

Trei promoţii la un loc, trec semnificativ, peste 20 de ani de sârguinţă şi devotament în slujba pădurilor şi a serviciului public.

At. Har.

● Din tradiţia multiseculară a silvicultorilor francezi.

Vechea şi celebra École nationale des Eaux et Forêts dela Nancy reprezintă sanctuarul unei multiseculare tradiţii forestiere, atât de scumpă silvicultorilor francezi.

Se ştie că această Şcoală, care este croită pentru nevoile stricte ale Administraţiei forestiere a Statului francez, are caracter militar specific.

In legătură cu acest lucru, s'a desfăşurat în ziua de 3 Iunie a. c. o emoţionantă ceremonie la acea Şcoală, sub preşedinţia D-lui Colomb, Director general, reprezentând pe D-l Ministru al Agriculturii şi cu participaţia unui mare număr de înalte personalităţi din cercurile forestiere, administrative, militare, ştiinţifice şi politice.

Drapelul vânătorilor forestieri, păstrat până acum la Ministerul de Agricultură, a fost încredinţat spre păstrare Şcolii.

Cu acest prilej, D-l Conservator Madelin, Preşedinte al „Société des amis et anciens élèves de l'École des Eaux et Forêts", a pronunţat un admirabil şi instructiv discurs, în care a arătat faptele şi virtuţile militare ale silvicultorilor francezi, simbolizate în acel drapel.

Pentru frumuseţea lui acel discurs ar trebui citit în original.

(După Revue des Eaux et Forêts, 1939, pag. 550/556). (81)

● Şcoală superioară de Silvicultură, Vânătoare şi Piscicultură în Mexico.

Pe ziua de 1 Martie c., a fost inaugurată Şcoala superioară de Silvicultură, Vânătoare şi Piscicultură din Rezervaţia forestieră naţională Los Molinos de Perote, Veracruz. Menirea acestei noui instituţii de cultură este de a pregăti ingineri silvici şi tehnicieni pentru vânătoare şi piscicultură. Aşezarea Şcolii este favorizată de apropierea unor munţi împăduriţi, a unor lacuri şi ţinuturi oceanice.

Menţionăm că în Mexico există un Departament al Pădurilor, Vânătoarei şi Pisciculturii.

Iată, încă o pildă de felul cum se înţelege în altă parte a se păstra unitatea atât de naturală dintre anumite ramuri de producţiune, cum sunt cel puţin: pădurăriea şi vânătoarea.

(După Schweizerische Z. f. Forstwesen 1939, pag. 285). (82)

● Pădurile Albaniei.

Ocupă o suprafaţă de cca 991.000 ha, cea ce face 36% din suprafaţa totală a ţării. Esenţele principale sunt fagul şi bradul la munte şi

frasinul şi stejarul la câmpie. Datorită lipsei aproape totale de căi de comunicaţie potrivite, cât şi formei accidentate a terenului, unele păduri sunt complet epuizate, în timp ce altele se află într'o stare sălbatică.

Deşi Albania are un oarecare export de lemnărie, pădurile sale, în starea lor actuală, reprezintă elementele unei economii forestiere în devenire. Aducerea lor în circuitul economic este o operă grea de înzestrare cu căi de comunicaţie, în primul rând, şi de orânduire a exploatărilor apoi.

Dela pădure — a cărei suprafaţă trebueşte întinsă prin reîmpădurirea multor locuri părăginite şi secătuite — se aşteaptă nu numai produse forestiere propriu zise, dar, în aceiaş măsură şi creiarea unui alt izvor de bogăţie, care este huila albă. Pentru aceasta sunt date toate condiţiunile naturale. De bună seamă, la fel cele tehnice: ştiinţa şi îndemânarea italiană în materie.

(Prelucrat după Revue intern. du Bois 1939, pag. 228). (83)

● Alegerea lemnului de rezonanţă.

Lemnul de rezonanţă întrebuinţat în industria instrumentelor muzicale europeană este un dar rar, în primul rând al molidului şi apoi, în oarecare măsură, al bradului. Sunt puţine locurile din Alpi, Carpaţi şi Munţii Boemiei, care, datorită condiţiunilor de vegetaţie potrivite, au putut localiza acest nobil fel de lemn.

Pe din afară, un atare lemn se deosebeşte printr'o creştere fină şi regulată, cu inele anuale egale, fibră dreaptă şi fină, lipsă de noduri, conţinut cât mai redus de răşină, greutate specifică scăzută (în mijlociu cca. 0,45 faţă de 0,70, cât e a lemnului de molid obişnuit), o culoare roz-albă deschisă etc.

Cu toate acestea, alegerea lemnului cu înalte calităţi de sunet nu se face după aceste însuşiri, care rămân ca condiţiuni necesare, iar nu îndestulătoare, ci prin supunerea la probă. Şi anume, se descojeşte arborele bănuit, după anumite semne exterioare, pe o lungime de cca un metru dela partea inferioară şi se loveşte cu un ciocan. Urechea cunoscătoare deosebeşte, după sunetul clar şi ridicat, lemnul de preţ. Un alt procedeu constă în ascultarea trunchiurilor care alunecă în jilipuri. Cele cu lemn de rezonanţă se deosebesc după sunetul pe care îl fac. Atari trunchiuri „cântă".

După mai multe verificări, trunchiurile alese sunt secţionate corespunzător lungimilor trebuitoare, şi sparte în piese radiale. Acestea sunt numerotate după locul ocupat, uscate, geluite, etc.

„Atunci când ţinem în mână o vioară cu fină sonoritate, o bună gitară sau mandolină, nu trebuie să uităm că alcătuirea fiecărui instrument pretinde multă virtuozitate profesională şi lucru, căci este o lungă cale de parcurs dela trunchiul de rezonanţă până la instrumentul gata".

(După Revue des Eaux et Forêts, 1939, pag. 474/475). (84)

● **Stâlpi de lemn pentru conductele electrice de mare tensiune.**

Se întrebuinţează adesea în America de Nord, ţara cu una dintre cele mai înaintate industrii a fierului şi betonului. Explicaţia: ieftinătatea, cât şi capacitatea lemnului de a răspunde şi la cerinţele unei atari întrebuinţări. Se citează, astfel, linia de 282.000 volţi, care transportă energia electrică produsă la Boulder-Dam.

Foarte mulţumitoare rezultate (cost, securitate şi trăinicie) au dat stâlpii de lemn la construirea unei alte conducte electrice din Canada. Este vorba de linia, începută în 1918 şi pusă în serviciu în 1920, pentru a transporta 12.000 CV, dela staţiunea din Nipigon, de lângă lacul Ontario, la Fort-William şi Port-Arthur, lungă de 110 km. Tensiunea iniţială a fost prevăzută la 110 km; astăzi, este de 120 kw. In 1924 s'a construit o altă linie paralelă cu cea precedentă, de astă dată pe piloni de oţel şi de proporţii mai mari.

Comparându-se rezultatele, s'a constatat că accidentele datorite electricităţii atmosferice au fost cu mult mai numeroase în cazul ultimei linii. Acelaş lucru şi în ce priveşte exploatarea. Astfel, mijlocia anuală pe suta de km a fost — după un lung şir de ani — de numai 0,26 panne, în cazul liniei pe stâlpi de lemn, faţă de 1,9 panne pentru cealaltă linie.

(După Revue des Eaux et Forêts, 1939, pag. 664). (85)

● **Reuniunile Asociaţiunii pentru Ştiinţa Solului.**

Au fost plănuite pentru 1939 trei atari reuniuni şi anume, ale comisiunilor 1, 3 şi 4.

Prima s'a întrunit la Bangor (Anglia), în zilele de 17—21 Iulie, sub preşedinţia D-lui Robinson, profesor universitar. Au participat cca. cincizeci de membrii, din vre-o 12 ţări şi anume: Anglia şi Dominioane, Germania, Franţa, U. S. A., Olanda, etc. S'au discutat mai multe probleme de fizica solului, care constituie, de altfel, domeniul acestei comisiuni. Enumărăm:

1. Analiza mecanică: deosebirea feluritelor fracţiuni, interesul de a subdiviza argila (fracţiune inferioară lui 2 μ) în fracţiuni şi mai mici;

2. Analiza mecanică: metode de dispersiune, cazul particular al terenurilor calcaroase;

3. Structura solului: noţiunea; metode; secţiuni de sol în lame subţiri;

4. Aerisirea solului;

5. Umiditatea solului şi relaţiunile dintre cultură şi umiditate;

6. Culoarea solului.

Congresul următor ar fi să aibă loc, în 1940, la Heidelberg.

Comisia a III-a, de microbiologia solurilor, era hotărît să se întrunească la New-Brunswick (U.S.A.), în zilele de 30 August la 2 Sept. 1939.

Comisia a IV-a, de fertilitatea solurilor, s'a întrunit la Stockholm, în zilele de 3—8 Iulie. Discuţiunile au păstrat, în generalitatea lor, un caracter agricol.

(După R. des Eaux et Forêts, 1939, pag. 737). (86)

● **Ingrijorare în Franţa pentru sănătatea lui Celtis australis.**

Această specie este preţuită mult în unele ţinuturi ale Franţei Centrale şi Sud-estice, ca esenţă de plantat drumurile, cât şi pentru împădurire. Pentru multe ţinuturi ea reprezintă o adevărată binefacere, cum ar fi la noi salcâmul.

De câţiva ani s'a semnalat o maladie gravă a acestei esenţe, care ameninţă să nimicească toate arboretele şi plantaţiunile, cam cum s'au petrecut lucrurile şi cu ulmul.

Cauza primară n'a putut fi determinată. Apariţiuni secundare sunt numeroase: ciuperca Exoascus celtidis (Sadeb) Sacc. şi alte saprofite; fluturele Lithocollethis Millierana, etc.

Asupra acestei chestiuni a făcut o comunicare, la Academie, D-l Fron, în colaborare cu D-l Nègre.

(După R. des Eaux et Forêts, 1939, pag. 645). (87)

● **Dela vecinii noştrii Bulgari.**

Săptămâna pădurii

Educaţiunea şi învăţătura maselor populare se face, în timpurile noastre, pe alte căi decât în trecutul apropiat. Rusia sovietică, mai întâi, şi apoi statele totalitare au făcut şi fac uz în mare măsură de metoda mijloacelor monstre de difuzare intuitivă a ideilor în mase.

O frumoasă pildă de acest fel ne-o dau vecinii noştrii dela miază-zi şi anume, din câmpul educaţiei şi învăţăturii poporului într'ale pădurii. De câtva timp, se organizează în fiecare an, primăvara, o aşa zisă „Săptămână a pădurii", de către Ministerul Agriculturii în bună înţelegere cu Ministerele Educaţiunii publice, Războiului, Internelor şi cu alte autorităţi publice şi asociaţiuni particulare. In decursul acestei întregi săptămâni, sunt mobilizate toate mijloacele cu putinţă: radio, presa, afişajul, şcoala, biserica, cinematograful, teatrul, ş. a., până şi stampilele Poştei, spre a înfige în capul mulţimii — pe vrute sau pe nevrute — cunoştinţe elementare despre pădure şi despre însemnătatea sa economică, sanitară, estetică, etc., în viaţa naţiunii.

In 1939, săptămâna pădurii a fost organizată între 16 şi 23 Aprilie. Serbarea de deschidere a avut loc în Teatrul „Royal" din Sofia, în prezenţa reprezentantului Curţii regale şi a mai multor deputaţi şi personalităţi conducătoare ale Statului.

In afara acţiunilor conduse şi efectuate dela Centru, se organizează şi în diferite alte centre ale ţării manifestaţiuni locale proprii, cum ar fi: conferinţa publică, împăduriri şi plantaţiuni sărbătoreşti.

Iată o frumoasă pildă de urmat! N'ar fi oare cu putinţă să se extindă vechea noastră „Serbare a arborelui" la o similară „Săptămână a pădurii"? Ar fi lucru şi mai sugestiv şi — fără îndoială — mai bogat în urmări bune.

(In parte, după Z. f. Wfw., VII, 31). (88)

Ilie C. Demetrescu

RECENZII

CĂRŢI

Dr. MILAN MARINOVICI: *Osnovi Nauke o Uprava Sumama.* (Bazele generale în administraţia pădurilor). Belgrad. Tipografia „Privedne Pregled".

Autorul, care este profesor la facultatea de silvicultură dela universitatea din Beograd, unul din cei mai activi scriitori ai breslei noastre din Jugoslavia, într'o lucrare, care va conţine 2 volume, tratează organizaţia administraţiei pădurilor.

Deocamdată a apărut primul volum, cuprinzând 400 pagini. Materialul tratat este clasat în 4 părţi şi anume:

1. Organizaţia administraţiei pădurilor în general;
2. Organele forestiere administrative;
3. Invăţământul silvic;
4. Organizaţia lucrului mecanic.

In partea primă, în capitole speciale, este desvoltată organizaţia administraţiei pădurilor statului, comunelor şi particularilor.

Tot în această parte este descrisă, într'un capitol special, organizaţia administraţiei pădurilor din diferite state europene, între care şi a României, care este tratată pe 6 pagini.

După ce autorul comunică datele statistice despre întinderea pădurilor noastre, face cunoscut legislaţia silvică românească şi mai ales se ocupă detaliat de legea pentru organizarea corpului silvic. Apoi, în capitole aparte, desvoltă organizaţia regimului silvic şi cea a administraţiei pădurilor Statului. In capitolul, în care este tratată organizaţia administraţiei pădurilor Statului, sunt indicate şi datele statistice privitoare la personalul silvic angajat în serviciul Statului (luate din anuarul d-lui inginer Popescu Zeletin, din 1933). La pagina 113 este dată schematic, în cele mai mici detalii, organizaţia unei Direcţiuni silvice. Interesant este că autorul analizează denumirea „Casa Pădurilor Statului". Referitor la origina cuvântului „casă" observă, că după majoritatea informaţiunilor primite, sub cuvântul „casă" se înţelege clădirea, totuşi o parte a informatorilor au afirmat că această denumire devine dela „casă de bani" (?).

In ceea ce priveşte cartea, găsim, ca o soluţionare foarte norocoasă a problemei tratate, că pe lângă descrierea stării din Jugoslavia, autorul face permanent comparaţie cu situaţia din celelalte ţări europene, arătând totodată părţile bune şi părţile rele ale celor din ţările luate în comparaţie.

D-l Profesor Marinovici, prin cartea amintită şi-a îmbogăţit activitatea sa de scriitor al breslei forestiere cu o operă valoroasă, dând dovada că pe drept este o personalitate în lumea literară silvică a Jugoslaviei.

Ing. *Petö Ioan*

Ing. silvic NICOLAE TĂNĂSESCU: *Contributions à l'étude botanique et forestière des taillis sous futaie.*

Teză de doctorat la Universitatea din Nancy. 1939.

Autorul prezintă o lucrare cuprinzând o expunere critică şi clară a teoriei crângului compus, în fazele sale istorice şi cele actuale. Originalitatea lucrării stă în studiul botanic al regimului crângului compus, care se ocupă de o serie de probleme în bună parte nebăgate în seamă de literatură, dar care au o importanţă covârşitoare asupra desvoltării arboretelor.

Autorul cercetează condiţiunile de lăstărire ale tulpinelor şi fenomenul de cicatrizare a tulpinelor după tăere. Apoi trece în revistă raporturile de corelaţiune dintre tulpină şi lăstari, dovedind că la aceste specii, unde tulpina nutreşte încă lăstarii, aceştia au o creştere foarte mare. Procesul de putrezire, care se manifestă în tulpini nu se continuă în lemnul lăstarilor, care rămân până la sfârşitul vieţei lor tot atât de sănătoşi ca şi arborii proveniţi din seminţe.

In a doua parte a studiului, se studiază oecologia şi fitosociologia regimului.

Aplicarea regimului crângului compus poate avea efect asupra consistenţei arboretelor; acolo unde e cazul să menţinem o esenţă preţioasă, cum ar fi stejarul, trebue să intervenim adesea prin operaţiuni culturale.

Regimul crângului compus este indicat atât prin rentabilitate, cât şi prin producţia sa lemnoasă, să fie aplicat pe o scară cât de întinsă, acolo unde condiţiunile economice nu permit introducerea codrului.

Acest studiu ridică discreditul arătat până acum crângului compus.

Const. C. Georgescu

Ing. Silv. N. TĂNĂSESCU: *Etude biométrique sur les cônes du Pin à crochets.* (Pinus uncinata Ram.). Buletinul Facultăţei de Agronomie din Chişinău, vol. II, 1939.

Autorul aplică metoda biometrică la studiul conurilor de jneapăn din diferite regiuni ale Franţei. In acest scop se măsoară la un număr mare de conuri, adunate din diferite staţiuni, după anumite norme, lungimea, diametrul, raportul între lungime şi diametru, arimetria, dimensiunile şi raporturile lor pentru apofisă şi umbelic. Datele obţinute sunt apoi arătate în diagrame şi tablouri comparative.

Asemenea cercetări au o deosebită importanţă pentru silvicultură, căci ne dau mijloace noi pentru identificarea raselor esenţelor forestiere. Lucrarea D-lui Ing. N. Tănăsescu poate servi ca un bun model. Pentru interpretarea datelor măsurătorilor va trebui însă să se ţină seama de regulile matematice, care se aplică în statistică, la aflarea mediilor şi a diferiţilor coeficienţi de variaţiuni, ca astfel să se afle cifre medii comparabile.

Prof. Const. C. Georgescu

JOURNAL FORESTIER SUISSE. Nr. 11/1939.

H. Badoux:

Le pavillon „notre bois" à l'exposition nationale de Zürich 1939. (26 pag.).

Pavilionul „lemnul nostru" la expoziţia naţională dela Zürich 1939.

Intreg numărul acesta este destinat expunerii privind pavilionul lemnului elveţian, aranjat pentru expoziţia naţională elveţiană dela Zürich din 1939.

Din 14 teme principale puse pentru această expoziţie, cea de a treia priveşte lemnul. Pentru prima oară, într'o asemenea împrejurare, s'a consacrat pădurii şi utilizării lemnului un pavilion special.

Materialele de expus au fost împărţite în trei grupe principale:

A. Economia forestieră.

B. Lemnul ca material de construcţie.

C. Lemnul de foc; utilizarea chimică a lemnului; maşinile de lucrat lemnul.

Cele 3 grupe de clădiri, construite complet din lemn elveţian, au fost adaptate particularităţilor acestor diferite grupe.

Autorul trece în revistă obiectele expuse din fiecare grupă, pentru clasificarea lor adoptându-se un „tematism" logic, aşa ca să se pue în evidenţă funcţiile lor în viaţa reală.

Expunerea autorului este prea interesantă; deaceia cei ce vor să se informeze asupra pădurii şi economiei forestiere elveţiene, urmează să citească articolul în întregime, el cuprinzând date de o deosebită importanţă.

Nr. 12/939.

H. Badoux:

† *Henri Biolley, ancien inspecteur cantonal des forêts, à Couvet.* (3 pag.).

† Henri Biolley, fost inspector cantonal al pădurilor, la Couvet.

De curând a decedat, la vârsta de 82 ani, cel ce a fost silvicultorul elveţian H. Biolley. Cu el dispare „unul dintre aceia cari au făcut cât mai mult pentru progresul economiei forestiere elveţiene şi al ştiinţei silvice. Numele şi opera sa sunt cunoscute în sferele forestiere din lumea întreagă". Se ştie că primul care a pus temelia teoretică „metodei experimentale de control" în amneajarea pădurilor, a fost forestierul francez Gurnaud. „Dar cel căruia îi revine meritul de a fi aplicat practic şi cu succes această metodă, a fost Biolley". Aplicând-o şi urmărind-o în pădurea „Couvet", această metodă a fost răspândită apoi în mai multe cantoane din Elveţia şi chiar în alte ţări.

Rob.-Ch. Gut.:
Assimilation chlorophyllienne avant le lever du soleil (6 pag.).
Asimilaţia clorofiliană înainte de răsăritul soarelui.

Autorul încearcă să precizeze noi puncte din această vastă problemă de fiziologie vegetală.

Sam Aubert:
Le lapiaz du Druchaux (Jura Vaudois).
Lapiazul din Druchaux. (3 pag.).

Lapiazurile sunt suprafeţe stâncoase orizontale, cu crăpături mai mult sau mai puţin profunde. Goliciunea lor forestieră a atras atenţiunea silvicultorilor. Această goliciune este naturală sau artificială? Pădurea este ea pe cale de a se instala în asemenea locuri?

Iată întrebări la care vrea să răspundă autorul articolului.

Lapiazul din Druchaux are 9 ha întindere. Se găseşte la 1520 m altitudine. Străbătându-l, se întâlneşte oarecare vegetaţie, cea mai mare parte sub formă de tufişuri: sălcii, sorbi, curpeni, măceşi, soc, specii cărora vine să se adauge rododendronul. Autorul crede că acest lapiaz a fost cândva împădurit. A venit însă omul, care a tăiat pădurea pentru a face cărbuni. In urmă forţele naturii au completat distrugerea vegetaţiei. Azi, tot natura încearcă de a recuceri terenul pierdut. Pădurea va reveni: sunt indicii.

Guide pour le choix et la préparation de semences forestières de qualité irréprochable. (7 pag.).
Ghid pentru alegerea şi prepararea seminţelor forestiere de calitate ireproşabilă.

Intocmit de Institutul de cercetări silvice şi de Inspecţia federală a pădurilor, vânătoarei şi pescuitului.

Cuprinde: consideraţii generale; alegerea arboretelor sortite să procure seminţele şi semincerii; recoltarea, prepararea şi conservarea seminţelor (foioase şi răşinoase); examinarea valorii seminţelor (de foioase şi de răşinoase).

REVUE DES EAUX ET FORÊTS
Nr. 9/1939.

R. Rol:
Les arboretums gérés par la station de recherches de l'école nationale des eaux et forêts (15 pag.).
Arboretele girate de staţiunile de cercetări a şcoalei naţionale de ape şi păduri.

Secţiunea a 2-a a staţiunei de cercetări şi experienţe forestiere a Şcoalei naţionale de ape şi păduri de la Nancy, este însărcinată cu studiile de botanică forestieră. In legătură cu acest ţel general, în programul secţiunii se găseşte şi studiul comportării speciilor exotice în diferitele regiuni ale ţării, sub climate diferite, în vederea eventualei lor utilizări la reîmpăduriri. Studiul acesta urmează a fi completat cu cercetări privind calităţile mecanice ale lemnului, în legătură cu condiţiunile mediului.

D. Rol care este asistent la această Secţiune a Staţiunei de cercetări, a prezentat lucrarea menţionată la Congresul de tehnica lemnului, care a avut loc în 1937.

Autorul expune mai întâiu, pe scurt, principiile generale care stau

la baza gestionării acestor arboretum-uri. Trece apoi la o descriere (tot scurtă) a lor.

1. Arboretum Amance, se găsește în Nord—Estul Franței, la 15 km de Nancy. Are 12 ha. Altitudine 250 m. Sol argilo-silicios. Climat loren (de tip continental). Esențele forestiere indigene caracteristice sunt: fagul, gorunul și carpenul. Studiază posibilitățile de utilizarea exoticelor în Est și pentru nevoile didactice ale Școalei. Primele plantații datează din 1901. Au dat rezultate bune: Abies grandis, Pseudotsuga Douglasii, brazii mediteraneeni și în special Abies Nordmanniana. In general speciile din partea nordică a munților stâncoși (America de Nord) cresc admirabil, în timp ce acelea din Estul Americei de Nord, Japonia, Himalaia, vegetează bine; face excepție Larix leptolepis. Dintre foioase, în afară de Quercus rubra, sunt prea puține specii ce merită atenție.

Arbroetum Les Barres (Norgent-sur-Vernison, (Loiret). A fost girat până în 1933 de școala forestieră de tip secundar din localitate. A fost creiat de Vilmorin în 1830, urmărit de Gouet dela 1873—1875 și de L. Pardé până la data când trece asupra școlii dela Nancy. Are 90 ha. Alt. 150 m. Sol argilos cu silex și climat parizian. Specie indigenă caracteristică: gorunul. Colecțiile dendrologice dela Barres sunt socotite azi printre cele mai bogate din lume. Este desemnat a satisface nevoile regiunii de câmpie și dealuri din centrul Franței (basinul parizian, valea Loarei).

In masivul Aigoual, din plină regiune mediteraneană, se găsesc 6 arboretum-uri: unul (Hort-de Dieu) creiat de profesorul Ch. Flahault, însărcinat pentru aceasta în 1902, de Adm. for., iar celelalte 5 creiate începând dela 1882 de insp. for. G. Fabres.

Hort-de-Dieu are 10 ha. Se găsește la 1400 m alt. Sol granitic. Climat muntos de tip mediteranean. Specie indigenă caracteristică: fagul.

Puechagut 10 ha. 1000 m alt. Granit. Climat medit., umid. Specii caracteristice: Quercus pubescens și fag.

St. Sauveur-des-Pourcils 22 ha. 880 m alt. Gresie sau granit. Climat muntos de tip atlantic. Stejar pufos și fag.

Le Foux. 10 ha. 1000 m alt. Granit. Climat muntos de tip atlantic. Stejar pufos și fag.

Trevezel. 1 ha. 1300 m alt. Sol turbos. Climat muntos de tip atlantic. Fag.

Cazebonne. 3 ha. 600 m alt. Granit. Climat mediteranean umid. Stejar pufos și castan. Acesta se găsește de fapt în munții Cévennes meridionali.

Dintre speciile exotice introduse, brazii mediteraneeni se prezintă f. bine, mai ales pe versantul mediteranean. La expoziții calde, la limita etajului muntos (montagnard), ei par a fi hotărît superiori bradului pectinat. Pe versantul atlantic, anumiți brazi americani (în particular Abies grandis) au dat rezultate remarcabile. Interes prezintă apoi: Abies nobilis și Abies concolor. Pseudotsuga Douglasii pare a da preferință versantului atlantic. Dintre molizi, Picea excelsa s'a arătat net superioară; este însă adesea ruptă de zăpadă.

Picea orientalis pe expoz. calde, Picea pungens la altitudini mari și P. sitchensis la locuri umide pot aduce servicii.

Dintre pini: Pinus laricio de Corsica, de Calabria, de Austria, au dat

rezultate excelente la alt. mijlocii. Pinus leucodermis și P. cembro par a interesa altit. mari unde P. Mougho ar putea fi utilizat pentru a proteja solul sau pentru a reține zăpada. Pentru pinul silvestru numai rasele de munte au dat rezultat. Laricii nu merg. Cedrul atlantica merge admirabil în zona stejarului pufos. Dintre foioase: aninul alb, aninul verde, anumiți dorbi (Cytisus) și stejarul roșu din America pot fi utilizați uneori cu succes în cazuri particulare.

In Auvergne se găsește arboretum Royat. Are 30 ha. Altitudine 800 m. Granit. Climat muntos. Fag și brad. Se studiază condițiile de vegetație ale exoticilor de folosit pentru partea nordică a Masivului Central. Se încearcă în mod deosebit pinul silvestru.

In Limousin, există arb. La Jonchère. 6 ha. 400 m alt. Granit. Intr'o vale frescă și bogată. Climat atlantic. Gorun și castan. Creiat între 1886 și 1889 de doi pepinieriști: Laurent și Gérardin. Cea mai mare parte din speciile introduse merg admirabil: Abies grandis, A. Nordmanniana, P. sitchensis, cedrii de Atlas și Deodara. Exemplarele de Tsuga Mertensiana sunt dintre cele mai frumoase care se cunosc în Franța. Sequoia gigantea și sempervirens, Taxodium distichum fructifică regulat.

In munții din Charolais, se află arb. Pezanin. 18 ha. Alt. 400 m. Sol granitic, uneori gresie, sărac și superficial. Climat de munte. Plantațiile s'au făcut între 1904 și 1922. Specie indigenă caracteristică: fagul. Abies grandis a dat rezultate remarcabile, iar Duglasul rezultate foarte variabile. Un număr de brazi originari din Asia orientală, cari de obiceiu nu prea reușesc în Franța, prezintă la Pezanin o deosebită vigoare de creștere. Se citează Abies Veitchii, Abies firma, Abies homolepis. Dintre speciile americane: Abies balsamea, bune rezultate, contrar tuturor așteptărilor. Brazii mediteraneeni merg bine, dar unii din ei suferă de gerurile de primăvară (Ab. Pinsapo, A. Cilicica). Abies alba merge bine la expoziții frescе. Dintre molizi: Picea omorica, P. orientalis, P. sitchensis, și dau cele mai frumoase rezultate. Laricii din Europa și Japonia merg bine până azi. Climatul nu favorizează cedrii. Pinii, puțin satisfăcători.

Foioasele au eșuat; numai stejarii americani din grupa rubra merg în general bine.

In Jura, în pădurea statului La joux s'a creiat în 1925, un arboretum de 3 ha. Alt. 725 m. O vale cu sol destul de variabil: argile oxfordiene, calcare. Climat muntos de tip continental, foarte umid (1800 mm apă pe an), friguros (mijlocia anuală $7^{0}5$), perioadă de vegetație redusă. Specii locale: bradul și molidul. Interesant Abies alba și Populus candicans.

In Pirinei se pune la cale crearea mai multor arboretum-uri. In 1931, s'a achiziționat domeniul Calmill pe teritoriul comunei Ganac (Ariège). Are 12 ha. 1200 m alt. Teren granitic. Climat de munte, dar se resimte vecinătatea Mediteranei. Specia: fagul. In 1934 s'a creiat un al doilea arb. în pădurea statului Luchon cu două părți. Una de 2 ha la Jouéou, la 1000 m alt. Climat muntos. Specii indigene caracteristice: bradul și fagul. Cealalta se găsește în basinul râului Laou d'Esbas.

Pentru cercetarea vegetației lemnoase susceptibilă de a contribui eficace la apărarea pădurilor medi-

teraneene contra incendiilor, este pe cale de creiare un arboretum în domeniul Cadarache, pe sol calcaros, la 300 m altitudine, în valea râului Durance, nu departe de Verdon. Vegetație caracteristică stejarul verde și st. pufos. Are 3 ha.

In munții Maures, pe malul Mediteranei, s'a creiat o piață de încercarea exoticelor, de 1 ha, în pădurea Dom de Bormes, la punctul Gratteloup. Are 175 m alt. Vegetația indigenă caracteristică: stejar de plută și pin maritim.

La frontiera Belgiei, la Bonsecours, pe o suprafață de 64 ha, pe aluviuni vechi, foarte bogate. Climat de tip maritim. Vegetație caracteristică: stejarul pedunculat.

Insfârșit, o piață pentru experimentarea raselor de pin maritim și găsirea unei rase rezistente la frig și producătoare de rășină multă, a fost creiată în 1926, la Leslurgues, în pădurea statului Mimizan în Lande.

P. Buffault:

La forêt de Bertranges (15 pag.).
Pădurea Bertranges.

R. Blais:

Olivier de Serres (1539—1619) 16 pag).

Cu prilejul comemorării a 4 secole dela nașterea lui.

* * *

— In acest număr, la rubrica „informații economice" (pag. 821—822) se dau și câteva date despre „România, țară forestieră". Datele sunt luate din Nr. 39 al Buletinului de informații publicat de Dir. G-lă de ape și păduri, care la rându-i le-a luat din Journal Sudost Echo, Vienne.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

Caietul 10—11. Oct.-Nov. 1939.

Studii.

Prof. Dr. A. Dengler:

Über die Entwicklung künstlicher Kiefernkreuzungen.
Despre desvoltarea încrucișărilor artificiale de pin.

In pepiniera Institutului de Silvicultură din Eberswalde, prof. Dengler a semănat în o serie de straturi sămânță de pin provenită din încrucișarea diferitelor rase. Pentru obținerea seminței a fecundat flori femele de diferite proveniențe (pin francez, pin de Schottland, pin de Mark, etc.) cu polen de diferite proveniențe. Experiența a dat rezultate foarte interesante. In ce privește creșterea în înălțime, bună oară, s'a văzut că cei mai mici au rămas puieții de proveniență franceză pură (tată francez, mamă franceză), iar cei mai înalți au crescut puieții proveniți din încrucișarea: mamă din Rheinpfalz (Palatinatul de Rin), tată din Mark (Eberswalde). Puieții de alte proveniențe au avut creștere intermediară. Evident că și alte deosebiri au ieșit la iveală: forma trunchiului, a coronamentelor, coloarea acelor, etc. S'au făcut și încrucișări de specii: Pinus banksiana cu P. silvestris (care n'a dat rezultat), silvestris cu montana (rezultat bun).

Prof. Dr. Max Wolf:

Einige Bemerkungen über die Douglasfichten-Afterblattlaus (Gilletteella cooleyi Gill.).
Câteva observații asupra atacului insectei Gilletteella cooleyi Gill. la duglas.

Recenzii.

C. A. Schenck: Freudländische Wald-und Parkbäume. (Arbori exotici de pădure şi de parc). In 3 volume. Edit. Paul Parey, Berlin, 1939. Preţul leg. 62 mărci.

Recenzent *Dengler.*

Ferdinandsen C. und C. A. Jorgensen:

Waldbaumkrankheiten. (Bolile arborilor de pădure). Partea 1. 236 pag., 124 fig. şi 2 planşe colorate. Kopenhagen 1938. Partea 2. 220 fig. şi 2 fig. colorate. Kopenhagen 1938-1939.

Recenzent *Liese.*

Mehl S.: Die Wühlmaus. (Şoarecele Arvicola). 27 pag. cu 22 fig. Edit. Datterer et Comp. München, 1939.

Recenzent *Prof. Dr. Wolff,* Eberswalde.

Schenkling S.: Faunistischer Führer durch die Coleopteren-Literatur. (Ghid faunistic prin literatura Coleopterelor). Fascicola 5. Edit. Gustav Feller, Neubrandenburg (Meckl.) 1939.

Recenzent *Prof. Dr. Wolff,* Eberswalde.

Legea de vânătoare a Reichului. (Reichsjagdgesetz).

Text cu adnotări şi indice alfabetic. Ediţia a treia. VII+187 pag. Format de buzunar. München şi Berlin, 1939. Edit. C. H. Beck. Legat în carton roş 1,50 R.M.

Recenzent *Dr. Krahl-Urban.*

G. T. T.

CĂRŢI NOI APĂRUTE:

Prof. V. N. Stinghe:

AMENAJAREA PĂDURILOR
— un volum de 255 pagini, legat în pânză —

Editura Soc. Progresul Silvic.
1939.

In librării, 150 lei; membrii au reducere adresându-se la Societate.

INFORMAŢIUNI

— Prin dec. min. publicate în Mon. Of. Nr. 281 din 4 Dec. a. c., 283 din 6 Dec. a. c. şi 289 din 13 Dec. a. c., la conducerea instituţiilor silvice pendinte de Minist. Agric. şi Dom., s'au făcut următoarele schimbări şi numiri:

Direcţia comercială a pădurilor Statului:

D-l Ing. Anastase Nedelcovici, director;

D-l Ing. C. Bunescu, subdirector;

D-l Ing. T. Păiş, şef al Serv. administrativ;

D-l Ing. Matei Pandrea, şef al Serv. financiar;

D-l Ing. St. Rodoteatu, inspector de control general;

D-l Ing. Gh. Chercea, şef de birou la Serv. financiar;

D-l Ing. V. Sabău, şeful biroului de statistică;

D-l Ing. I. Dăscălescu, la Serv. tehnic;

Direcţia Silvică din Minister:

D-l Ing. D. Grozescu, director;

D-l Ing. I. Florescu, subdirector;

Serviciul pădurilor juridice:

D-l Ing. I. Zeicu, şeful Serviciului;

D-l Ing. Mih. Fiara, subşeful Serv.

Cabinetul Ministrului:

D-l Ing. P. Ioan, pentru executare de delegaţiuni speciale.

— In şedinţa sa de la 11 Dec. a. c., Consiliul de administraţie al Soc. Progresul Silvic a acordat premiul V. A. Golescu, d-lui Ing. silvic Al. Beldie absolvent al Facultăţii noastre de silvicultură, pentru lucrarea intitulată: „Vegetaţia lemnoasă în munţii Bucegi".

— Prin Decretul Regal Nr. 4117 din 18 XI a. c. d-nii: Ing. Oprea Ştefănescu şi Ing. Savel Popovici au fost numiţi, pe data de 15.XI.a c., în Serviciul silvic al Statului, fiind repartizaţi la Serv. păd. pers. juridice şi al ameliorărilor, cu gradul de ingineri silvici.

— In ziua de 3 Ianuarie 1940 se va ţine la Şcoala de brigadieri silvici dela Brăneşti, un nou concurs, pentru completarea a 27 locuri rămase libere la Şcolile de pădurari dela Căiuţi şi Bacău.

Condiţiile de înscriere sunt publicate în Mon. Of. 222 din 24 Sept. 1939.

— Prin dec. M. Nr. 10742 din 20. XI.939 (Mon. Of. 295), d-l Ing. Ion Em. Iorgulescu din Dir. Comercială a pădurilor Statlui se primeşte în Corpul tehnic silvic, cadru de stat, cu gradul de Ing. silv. stagiar pe data de 15.X.939.

— Prin deciiza dela Jr. 14.764 din 15 Dec. a. c. (Mon. Of. 295) din compunerea Comitetului de supraveghere a publicaţiei „Ogorul românesc", face parte şi d-l Cezar Cristea, ing. insp. silvic.

— Prin Decretul Regal Nr. 3874 din 28.X.939, d-nii ingineri silvici: Voinea Const., Iorgulescu Em. Ioan şi Vrona Ladislau, diplomaţi ai Facultăţii de silvicultură din Bucureşti, şi Czoppelt Helhmut diplomat al Şc. de silv. din Tharand (Germania) se numesc pe data de 15 Oct. 1939 în serviciul Direcţiei Comerciale a Pădurilor cu gradul de ingineri stagiari (Mon. Of. Nr. 296 din 21 Dec. 1939).

— Prin legea publicată în Mon. Of. Nr. 298 din 23 Dec. 1939, s'a prelungit pe un an valabilitatea mandatelor membrilor Comisiunilor prevăzute de art. 22, 29 şi 37 din legea pentru purtarea titlului, exercitarea profesiunii de inginer şi înfiinţarea Colegiului inginerilor

In consecinţă alegerile anunţate pentru data de 2 Ianuarie 1940, nu vor mai avea loc.

— In cursul lunii Decembrie a. c., colegul nostru d-l Ing. silvic Costel Niţescu, a deschis în saloanele Societăţii Progresul Silvic, expoziţia sa de statuete şi caricaturi din pământ ars colorat.

— D-l Ing. insp. silvic Pavel Zegreanu se transferă pe data de 15 Dec. a. c. dela direcţia silvică Bistriţa-Năsăud, la Inspectoratul silvic Cluj.

D-l Ing. subinsp. silv. Vasile Şuteu, şeful ocolului silvic Salva, este delegat, pe aceiaşi dată, cu conducerea Direcţiei silvice Bistriţa-Năsăud. (Mon. Of. Nr. 299 din 28 Dec. 1939).

CĂRŢI NOI APĂRUTE:

A 53-a ADUNARE GENERALĂ A SOC. PROGRESUL SILVIC

In afară de partea care priveşte gospodăria şi activitatea societăţii pe anul 1938, acest volum de 244 pagini, cuprinde şi tratarea a trei probleme de ordin general în legătură cu economia forestieră şi anume:

1. *Asistenţa silvică a satului.*
2. *Câmpul de activitate al inginerului silvic* (profesional şi extraprofesional).
3. *Aspectul lucrărilor de ameliorarea arboretelor în pădurea românească.*

CĂRȚI NOI APĂRUTE :

I. ANALELE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ȘI EXPERIMENTAȚIE FORESTIERĂ.

1938 — Vol. IV, 258 pagini, lei 200.

Cuprinde lucrările d-lor:

1. C. CHIRIȚĂ: Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arborete (pag. 3—27).
2. „ Contribuțiuni la cunoașterea exigențelor nucului american (J. nigra) față de sol (pag. 28—56).
3. „ Cercetări asupra umidității solurilor forestiere, în regiunea de câmpie (pag. 57—78).
4. C. CHIRIȚĂ și TH. BĂLĂNICĂ: Cercetări asupra nisipurilor din Sudul Olteniei (pag. 79—184).
5. GAB. TOMA și AUREL CONSTANTINESCU: Variația greutății lemnului de foc (pag. 185—192).
6. AT. HARALAMB și M. ENE: Monografia piscicolă a râului Cașoca, afluent al Buzăului (p. 193—209).
7. S. PAȘCOVSCHI: Observațiuni asupra unor esențe exotice (p. 210—230).
8. ANTON V. RĂDULESCU: Observațiuni fenologice la speciile lemnoase din București, făcute în sezonul de vegetație 1937 (pag. 231—247).
9. AT. HARALAMB: Câteva stațiuni noi de mojdrean (p. 248—251).
10. AT. HARALAMB: Alte două stațiuni de tisă în jud. Buzău (p. 252—256).

*

II. Ing. EUGEN VINTILĂ: **Untersuchungen über Raumgewicht und Schwindmasse von Früh- und Spätholz bei Nadelhölzer.** (Cercetări asupra densității și contragerii lemnului timpuriu și târziu la rășinoase).
In „Holz als Roh-und Werkstoff", 1939, Heft 10, pag. 345—357.

*

III. Ing. GH. NICOLAU-BÂRLAD: **Die Photogrametrie im Forstwesen.**
1938. Berlin. 115 pag., 31 tablouri, 30 figuri, Lei 300.

*

IV. EM. I. PROTOPOPESCU-PAKE și Ing. C. D. CHIRIȚĂ: **Procedee simple pentru determinarea rocelor.** (Cu aplicare specială la rocele de importanță în geneza solului).
1939, București, 56 pagini.

*

V. Ing. VALERIU DINU: **Elemente de politică și administrație forestieră.**
1939, București.

*

VI. Prof. C. MOTAȘ și Ing. agr. V. ANGHELESCU: **Punerea în valoare a apelor de munte.**
1939, București, 160 pagini cu 31 figuri în text.

Societatea «Progresul Silvic»

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢÎE

PROCES-VERBAL Nr. 16.

Şedinţa din 7 Septembrie 1939.

Membri prezenţi Domnii: *Al. Butoi; Bunescu C. M.; Drăcea M.; Demetrescu I.; Haralamb At.; Heroiu Tr.; Lazăr H.; Minescu G.; Nedelcovici At.; Stinghe V.* şi *Vâlceanu Eugen.*

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Legea breslelor.
2. Comunicări.
3. Administrative.
4. Diverse.

Se citesc procesele verbale ale Consiliului Nr. 11 din 8.V, Nr. 12 din 17.V, Nr. 13 din 26.V, Nr. 14 din 12.VI, Nr. 15 din 26.VI şi se aprobă.

D-l Preşedinte *M. Drăcea* aduce la cunoştinţa Consiliului moartea inginerului silvic Dem. Popescu-Coculescu, relevând activitatea şi personalitatea celui dispărut.

Intrându-se în ordinea de zi, se relevă şi se discută poziţia inginerilor în general şi a Soc. Progresul Silvic în special, faţă de proiectul de lege al organizării breslelor, întocmit de Ministerul Muncii. Cu acest prilej, se pune din nou problema încadrării viitoare a brigadierilor silvici, pădurarilor şi a lucrătorilor de pădure.

Consiliul hotărăşte să se consulte un avocat specialist şi să se ia contact cu celelalte societăţi inginereşti existente (AGIR-ul, Politechnica, Soc. Inginerilor Agronomi).

Consiliul se ocupă apoi de chestiunea construirii unui adăpost contra gazelor, necesar palatului Societăţii. Se dă delegaţie D-lui Tr. Heroiu să ia contact cu autorităţile şi să găsească un specialist care să întocmească un proiect şi devizul.

Se ia act de decizia dată de Ministerul de Agricultură şi Domenii, prin care se interzice polemica violentă între diferitele categorii de specialişti, aparţinând acestui Minister.

D-l Tr. Heroiu depune proiectul de regulament, întocmit de d-sa privind eliminările membrilor din Societate, în conf. cu art. 11 al. 2 din statute.

Se ia act de comunicarea făcută Societăţii de către Şcoala Naţională de Ape şi Păduri dela Nancy, în legătură cu absolvirea şcolii de către D-l Romeo Răşcanu, cel de al doilea bursier al fondului M. T. Moşandrei.

Se citeşte apoi adresa CAPIR-ului, privind cotizaţia Societăţii. Ni se cere 18.000 lei. In buget am înscris, ca şi în anul precedent, 13.000 lei, din care am achitat 6.500 lei. Vom achita şi restul de 6.500 lei.

Se primeşte demisia din Societate a D-lui Hein Gustav, pensionar din oraşul Braşov.

Se ia act cu mulţumire de gestul frumos făcut de către Soc. Cooperativă Albina, care a dăruit Societăţii Progresul Silvic, pentru construcţia sanatoriului dela Amara (Ialomiţa) un vagon cu 14 mc. cherestea.

Se ia act de mulţumirile aduse Societăţii de către inginerii silvici Nic. Tănăsescu şi G. T. Toma, pentru ajutorul bănesc dat pentru tipărirea tezelor de doctorat ale celor doi colegi.

D-l Secretar General Tr. Heroiu este însărcinat cu un demers amical pe lângă D-l Vizante Murgu dela Comunitatea de Avere.

Se hotărăşte mărirea lefii paznicului D. Mateescu dela vila din Carmen Sylva, la 1.700 lei brutto lunar, începând dela 1 Ianuarie 1940.

Se deleagă D-l Ing. Ilie Demetrescu de a îndeplini funcţia de casier al Societăţii pe tot timpul cât D-l casier Marin Rădulescu va fi concentrat.

Se hotărăşte ca să se roage diferitele comisii stabilite de Societate, de a referi Consiliului asupra însărcinărilor date.

Şedinţa se ridică la orele 23.

Preşedinte,
M. Drăcea

Secretar General,
Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL Nr. 17.

Şedinţa din 27 Septembrie 1939.

Membri prezenţi Domnii: *Bunescu M. C.; Caragea N.; Drăcea M.; Demetrescu Ilie; Florescu M.; Grozescu D.; Haralamb At.; Heroiu Tr.; Ioan P.; Ionescu Andrei; Lazăr Horia; Lutescu V. Gh.; Năstăsescu Gh.; Nedelcovici At.; Priboianu N. V.; Rădulescu Marin; Vâlceanu Eug.*

Şedinţa se deschide la orele 13,30' sub preşedinţia D-lui Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având următoarea

Ordine de zi:

1. Comemorarea fostului Preşedinte al Consiliului de Miniştri, *Armand M. Călinescu.*

D-l *Președinte M. Drăcea* luând cuvântul arată că dela ultima ședință a Consiliului de Administrație, un eveniment de o gravitate excepțională s'a abătut asupra țării noastre și a întregului neam. In ziua de 21 Septembrie 1939 o bandă de criminali de cea mai odioasă speță a curmat firul vieții președintelui Consiliului de Miniștri *Armand Călinescu.*

D-l Președinte informează Consiliul că în numele Societății și al întregului Corp a dispus să se depuie o coroană și că s'a înscris în registrul deschis pentru condoleanțe la Minister.

In afară de aceasta, prin două telegrame, adresate soției celui dispărut și președinției Consiliului de Miniștri, a reprobat acest odios asasinat.

Se dă citire telegramelor trimise.

D-l Președinte arată apoi personalitatea fostului președinte al Consiliului. Ca om *Armand Călinescu* a fost cunoscut în concepțiile, în energia și în înțelepciunea sa. El a primit cu curaj greaua sarcină de a face ordine în țară, să schimbe o mentalitate ce devenise primejdioasă și ordinei publice. Și acesta, conștient că-și pune viața în primejdie. *Armand Călinescu* reușise să salveze situația și să pună ordine.

El este răpus în momentul când țara trece prin momente grele, fiind pândită din toate părțile, ori unde ne-am îndrepta privirile. Aceasta ne face să vedem cât de odioasă este fapta celor ce i-au luat viața, faptă care va putea pune în primejdie chiar viața acestui popor atât de încercat în trecutul său.

Corpul nostru, cunoscut drept unul din cele mai disciplinate din țară, trebue să-și strângă rândurile. Noi membrii acestei Societăți și membri ai Corpului silvic suntem chemați și avem obligația să înfierăm acest asasinat și să declarăm că suntem alături de ceea ce se chiamă ordine și disciplină față de Țară și față de Rege .

Să păstrăm un moment de tăcere, de reculegere, în care fiecare să judece situația și să-și întărească puterile de a rezista primejdiei.

Consiliul hotărăște să trimită următoarea telegramă M. S. Regelui:

Consiliul de Administrație al Societății „Progresul Silvic", întrunit în ședință extraordinară, pentru comemorarea marelui om de Stat și prim sfetnic al Majestății Voastre, Primul Ministru *Armand M. Călinescu,* ia parte la marea durere pe care Țara și Majestatea Voastră au încercat-o prin pierderea marelui dispărut și înfierează cu toată energia odiosul asasinat. Corpul Silvic, în rânduri mai strânse ca oricând în jurul Tronului, asigură din nou pe Majestatea Voastră de statornicul și nețărmuritul său spirit de jertfă.

Președintele Societății „Progresul Silvic".

Prof. M. Drăcea

Ședința se ridică la orele 14.

Președinte,
M. Drăcea

Secretar General,
Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL Nr. 18.

Şedinţa din 17 Octombrie 1939.

Membri prezenţi Domnii: *Florescu M.; Heroiu Tr.; Ioan P.; Ionescu Andrei; Luţescu Gh.; Minescu G.; Năstăsescu Gh.; Priboianu V.; Sburlan D.; Stinghe V.; Vâlceanu Eugen.*

Şedinţa se deschide la orele 20,15' sub preşedinţia Domnului Profesor *V. N. Stinghe*, vicepreşedintele Societăţii, având următoarea ordine de zi:

1. Legea breslelor.
2. Comunicări.
3. Diverse. Administrative.

D-l Vicepreşedinte *V. Stinghe* citeşte telegrama expediată M. S. Regelui Carol II, cu ocazia aniversării naşterii Sale:

„Inginerii silvici de pe tot cuprinsul Ţării, prin asociaţia lor „Progresul Silvic", cu prilejul aniversării naşterii Majestăţii Voastre, reînoiesc sentimentele lor de profund şi statornic devotament pentru Regele Ţării şi Preşedintele lor de Onoare, urându-I sănătate şi domnie cât mai lungă şi glorioasă.

Vicepreşedintele Societăţii „Progresul Silvic".
Profesor V. N. Stinghe

D-l *Andrei Ionescu* referă asupra legii breslelor arătând liniile generale ale legii, conchizând că Societatea „Progresul Silvic" trebue să se ralieze la punctul de vedere al CAPIR-ului, adică acela ca profesiunile intelectuale, componente ale acestei organizaţiuni, să-şi aibă o lege specială, propunând ca să se facă o adresă CAPIR-ului de aderare cu menţiunea ca specialitatea noastră să-şi aibă reprezentanţi în parlament.

Consiliul votează următoarea rezoluţiune:

„Societatea „Progresul Silvic" se alătură la iniţiativa CAPIR-ului „ca să se susţină în faţa forurilor în drept anteproectul de lege elaborat „de Confederaţie la care a luat parte şi reprezentanţii Societăţii noastre „şi care este alcătuit pe baza principiului organizării a parte a profe„siunilor intelectuale.

„Societatea „Progresul Silvic" face propunerea ca, în ce priveşte „reprezentanţa inginerilor în Consiliile de conducere să fie astfel com„pusă încât să fie efectivă şi anume să reprezinte realmente toate spe„cialităţile inginereşti, care în evoluţia profesională au căpătat o indi„vidualizare".

Tr. Heroiu referă asupra obligaţiunei ce avem de a face un adăpost contra atacurilor aeriene, arătând că a luat contact cu comandantul zonei aeriene Bucureşti, de unde a primit informaţia că orice plan şi deviz s'ar întocmi trebue să fie verificat şi aprobat de acest comandament.

Devizul întocmit de D-l Arhitect Rădulescu este de 560.000 lei.

Se hotărăşte a se cere un plan şi pentru cazul când acest adăpost să se facă sub curtea de lumină.

Se citeşte referatul privitor la lucrarea D-lui Prof. D. A. Sburlan „Cursul de Drumuri şi Instalaţiuni de Cale ferată forestieră".

Consiliul aprobă publicarea de către Societatea noastră, conform regulamentului de publicaţiuni.

Şedinţa se ridică la orele 23.

Preşedinte,
Prof. V. N. Stinghe

Secretar General,
Tr. Heroiu

INSTITUTUL DE CERCETĂRI SILVICE DIN BUCUREŞTI

S'A MUTAT

în

Şoseaua Kisselef Nr. 55.

NECROLOG

IN AMINTIREA CAMARADULUI PREDA GHEORGHE

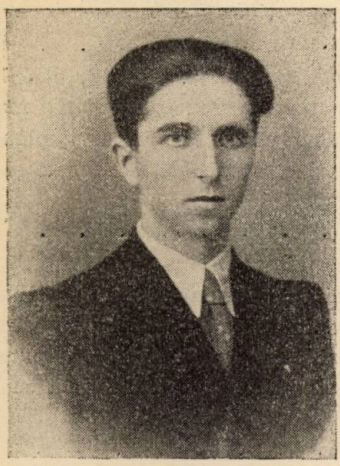

Plouă... Aud cum în stropii cari cad în cântec, din streaşina casei, aud, cum în fiecare moare un suflet.

Lângă lampa cu vieaţa în agonie, pe celuloza unei foi de ziar, o cruce, urme ale unui grafit tare, purtat de o mână, uşoară, de copil.

. . . . . .

In minte-mi încep să se destrame tăceri, pleacă, se ascund vremelnice preocupări, şi încet, încet, aduceri-aminte poartă spre trecut... Colegul Preda... atât am zărit undeva, departe, în mine, în gând... şi o lume întreagă începe să-şi urmeze vieaţa.

Un mormânt, undeva, într'un cimitir, peste a cărui cruce plâng ultimele frunze ruginii de codru, — pe care cele mai triste stele se coboară şi-şi rup din negura lui doliu şi aşa se întunecă şi pier, ca să apară în altă zi, cu genele pline de broboane pământeşti.

E mormântul celui ce a fost inginerul Preda; — e sărac, e 'n margine de sat, mai aproape de codru, aproape de crăcile pustiite de greul toamnei, — căci aşa a vroit el, Preda, să aibe, şi dincolo în mormânt, codrul aproape.

. . . . . .

In câte zile, de câte ori, nu-şi udă maica lui năframa, când trece pe lângă cruci şi ştie că sub una, se odihneşte el.

Când soarele era mai frumos ca oricând, când ciripit de pasări creştea în zăvoaie şi în pădure, când lumea-şi aduna voioasă rodul muncii, Preda la lumina tremurândă a unei lumânări, vedea ultima fru-

museţe a lumii, şi uşor ca un fulg se depărta, o lăsa în negură, se depărta de trupul în care nu avuseseră loc gândurile lui şi dorul de vieaţă, de trupul care fusese prea mic, prea lumesc pentru el.

Au plâns colegii la groapă, l-au dus la intrarea în etern şi tot ce a fost el, în genele tuturora, rămăsese o lacrimă şi o amintire.

A murit, în luna lui August şi, cum i-a fost lui drag, a fost învelit în cetină de brad — căci era inginer silvic. Odată, în faţa codrului, la întrebarea: care arbore îi place, a spus unui coleg:

— „Mai scump mi-e bradul, căci el va închide odată
In patru scânduri netede tot amarul".
(Al. Macedonski).

. . . . . ,

Drumul de ţară cu colb şi tină, bătut din zori în asfinţit, băncile şcoalei, pe care lăsa zi de zi o petală pe care n'o mai găsea şi n'o mai putea pune la floarea vieţii; anii de student, unde i-a petrecut, plâng pe săli paşii lui şi urmele lui, calde, — când cineva calcă, se trezesc şi-i aduc aminte că a mai fost un om în lume.

. . . . . ,

Peste tot, se va aşterne încet, încet, uitare...

Tatăl lui, bătrânul pădurar, va sfârşi cu el în suflet şi-l va plânge cu fiecare frunză, în fiecare codru şi în suspinul fiecărui arbore, va căuta copilul lui; iar măicuţa lui dragă, în flori pe mormântul lui, va pune, mereu, din inima ei, — şi la cruce, întotdeauna, va rămâne dela ea o lacrimă.

. . . . . ,

Pe cei ce nu l-au cunoscut, îi văd, petrecându-şi vieaţa, lăsându-mă să înţeleg mai mult, ca oricând, pe Coşbuc:

— „Din codru rupi o rămurea
Ce-i pasă codrului de ea
Ce-i pasă unei lumi întregi
De moartea mea".

. . . . . ,

Fie, în sufletul colegilor, mereu vii, ochii şi figura lui Preda, — şi să le aşeze ca pe o moaşte în racla amintirilor, că destul fiecare zi va pune pe tristul lui mormânt, cea mai neagră mângâiere: „uitarea".

. . . . . ,

Iară plouă... aceiaşi stropi udă crucea lui Preda ...aceiaşi stropi; — ei sunt lacrimile noastre care vor plânge şi pe mormântul nostru în cine ştie care mâine.

Lacris.

† N. IONESCU

15 MAI 1865—18 NOEMBRIE 1939.

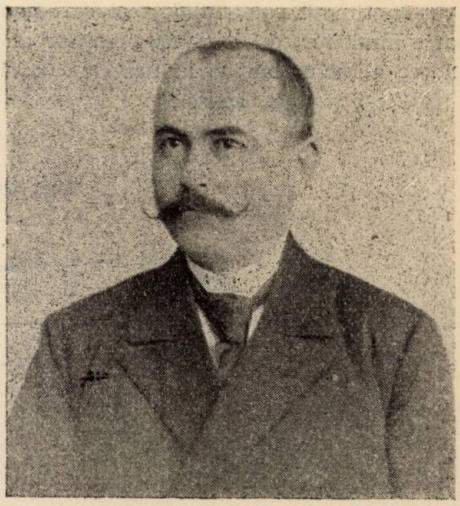

Incă unul din cei cari formau cadrele bătrâne ale Corpului silvic al Statului, s'a stins de curând din viaţă.

Decedatul este Nicolae Ionescu, născut în comuna Olăneşti, jud. Vâlcea, la 15 Mai 1865.

Terminându-şi liceul, a urmat cursurile Şcoalei de Agricultură şi Silvicultură de la Herăstrău. Obţinând diploma de capacitate, a continuat studiile sale, mai departe, făcând şi anul de aplicaţiune silvică din 1889.

Nu a trecut mult timp şi pe ziua de 1 Decembrie 1889, este primit în Serviciul silvic, la Stat, cu gradul de guard-ajutor, grad care echivalează azi, cu silvicultor stagiar.

Nu a putut funcţiona înainte, fiind chemat a-şi face stagiul în armată, demisionând pe ziua de 1 Iunie 1890.

Terminându-şi armata, din nou a făcut cerere pentru reprimire în Serviciul silvic al Statului, — dar faţă de puţinele locuri vacante, abia a fost primit şi numit pe ziua de 18 Februarie 1892, tot în gradul ce avusese — de silvicultor asistent.

A fost înaintat la gradul de silvicultor cl. II, pe ziua de 1 Aprilie 1892. I s'a încredinţat, în timpul serviciului, conducerea mai multor ocoale silvice: Furceni, Curt-Bunar, Lunca Stăneşti, Băbeni, etc.

Inaintarea la gradul de silvicultor cl. I, a obţinut-o pe ziua de 1 Aprilie 1905, când a fost numit ca şef de cancelarie la Regiunea silvică din Craiova. I s'a dat apoi gradul de subinspector silvic cl. III pe ziua de 1 Decembrie 1910.

In timpul războiului, din cauza evenimentelor urmate, a fost ataşat în Administraţia Casei Pădurilor ca şef de birou la Serviciul Personalului.

In această funcţiune, a primit gradul onorific de silvicultor şef

sau subinspector silvic cl. II, pe ziua de 1 Aprilie 1917, iar la 1 Octombrie 1918 înaintat cu acest grad ca bugetar şi trecut ca agent de control la Regiunea silvică Constanţa.

De la această din urmă funcţiune, a părăsit serviciul silvic, pentru a-şi regula dreptul la pensie.

In timpul serviciului, acei cari l'au cunoscut, pot afirma că era foarte muncitor, onest şi un ocrotitor al pădurilor, cu toate vicisitudinele ce a întâmpinat şi îndurat în cursul carierei.

Fie-i ţărâna uşoară.

G. NICOLAU
Ing. insp. g-l silvic, pensionar.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

COLABORATORII NOŞTRI SUNT RUGAŢI SĂ NE TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1939 :

Preşedinte : **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier : **Rădulescu M.**

Secretar general : **Ionescu-Heroiu Tr.**

Secretari : **Caragea N. N.**, **Haralamb At.**

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ioan P.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Luţescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**

Cenzori supleanţi : **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI